
3 1761 07129521 6

K dopomnjeću na serbski seminar
w lěće 1920 Lic. Mróžak.

Nowy Testament

abo zakoń

našeho Knjeza

Jezom Khrysta,

prjedy wot

D. Marcžina Luthera

do němskeje,

potom wot

Michała Frenzela,

duchomneho w Budestezach,

do hornjołužiskeje žerbskeje ryčže pschełoženy

a wot

někotrych evangelskich prědarjow ze wschitkej žwěrnoscžu porjedženy,

nětko pak z nowa žwěru pschehladany.

W Budyschinje
cžischcžał E. M. Monse
1893.

Knihi

noweho ſakonja.

1.	Sczenje ßwj. Mattheja	ma	28	ſtawow.
2.	Sczenje ßwj. Marka	„	16	„
3.	Sczenje ßwj. Lukaſcha	„	24	„
4.	Sczenje ßwj. Jana	„	21	„
5.	Japoſchtołſke ſkutki	maju	28	„
6.	Liſt ßwj. Pawoła na Romſkich . .	ma	16	„
7.	1. liſt ßwj. Pawoła na Korinthiſkich	„	16	„
8.	2. liſt ßwj. Pawoła na Korinthiſkich	„	13	„
9.	Liſt ßwj. Pawoła na Galatiſkich . .	„	6	„
10.	Liſt ßwj. Pawoła na Efeſiſkich . .	„	6	„
11.	Liſt ßwj. Pawoła na Filipiſkich . .	„	4	ſtawy.
12.	Liſt ßwj. Pawoła na Koloßeſkich .	„	4	„
13.	1. liſt ßwj. Pawoła na Theßalonſkich	„	5	ſtawow.
14.	2. liſt ßwj. Pawoła na Theßalonſkich	„	3	ſtawy.
15.	1. liſt ßwj. Pawoła na Timotheja .	„	6	ſtawow.
16.	2. liſt ßwj. Pawoła na Timotheja .	„	4	ſtawy.
17.	Liſt ßwj. Pawoła na Tita . .	„	3	„
18.	Liſt ßwj. Pawoła na Filemona . .	„	1	ſtaw.
19.	1. liſt ßwj. Pětra	„	5	ſtawow.
20.	2. liſt ßwj. Pětra	„	3	ſtawy.
21.	1. liſt ßwj. Jana	„	5	ſtawow.
22.	2. liſt ßwj. Jana	„	1	ſtaw.
23.	3. liſt ßwj. Jana	„	1	„
24.	Liſt na Hebrejſkich	„	13	ſtawow.
25.	Liſt ßwj. Jakuba	„	5	„
26.	Liſt ßwj. Judaſcha	„	1	ſtaw.
27.	Sjewjenje ßwj. Jana	„	22	ſtawow.

Sczenje ßwjateho Mattheja.

Přeni ſtaw.

Khryſtußowa ſchlachta, podjecze, mjeno a narod.

1. Knihi wot teho naroda Jeſom Khryſta, teho ßyna Dawita, teho ßyna Abrahama.

2. Abraham je płodźił Iſaaka. Iſaak pak je płodźił Jakuba. Jakub pak je płodźił Judu a jeho bratrow.
1 Mójſ. 21, 2. 1 Mójſ. 25, 26.

3. Juda pak je płodźił Fareza a Saru ſ teje Thamary. Farez pak je płodźił Eſroma. Eſrom pak je płodźił Rama.

4. Ram pak je płodźił Aminadaba. Aminadab pak je płodźił Nahaßona. Nahaßon pak je płodźił Salmona.

5. Salmon pak je płodźił Boaßa ſ teje Rahaby. Boaß pak je płodźił Obeda ſ teje Ruthy. Obed pak je płodźił Jeße.

6. Jeße pak je płodźił Dawita, teho krala. Dawit pak, tón kral, je płodźił Salomona ſ Uriaßowej mandźelſkej.

7. Salomon pak je płodźił Roboama. Roboam pak je płodźił Abiu. Abia pak je płodźił Aßu. 1 Kral. 11, 43.

8. Aßa pak je płodźił Joſafata. Joſafat pak je płodźił Jorama. Joram pak je płodźił Hoſiaßa.
1 Kral. 15, 24.

9. Hoſiaß pak je płodźił Joathama. Joatham pak je płodźił Achaßa. Achaß pak je płodźił Ezechiaßa.
2 Kral. 15, 7.

10. Ezechiaß pak je płodźił Manaßeßa. Manaßeß pak je płodźił Amona. Amon pak je płodźił Joſiaßa.
2 Kral. 20, 21.

11. Joſiaß pak je płodźił Jechoniu a jeho bratrow w czaßu Babilonſkeho jaſtwa. 1 Kron. 3, 15.

12. Dale po Babilonſkim jaſtwje je płodźił Jechoniaß Sealthiela. Sealthiel pak je płodźił Zorobabela.
1 Kron. 3, 17.

13. Zorobabel pak je płodźił Abiuda. Abiud pak je płodźił Eliakima. Eliakim pak je płodźił Azora.

14. Azor pak je płodźił Zadoka. Zadok pak je płodźił Achima. Achim pak je płodźił Eliuda.

15. Eliud pak je płodźił Eleaſara. Eleaſar pak je płodźił Matthana. Matthan pak je płodźił Jakuba.

16. Jakub pak je płodźił Joſefa, teho muža Marineho, wot kotrejež ßo je narodźił Jeſuß, kiž je mjenowany Khryſtuß.)

17. Tak wſchitkich narodow wot Abrahama hacž do Dawita je ſchtyrnacze ſtawow. A wot Dawita hacž do Babilonſkeho jaſtwa je ſchtyrnacze ſtawow. A wot Babilonſkeho jaſtwa hacž do Khryſtußa je tež ſchtyrnacze ſtawow.

18. Tón narod Jeſom Khryſta ßo pak tak ſta. Jako Marja, jeho macž, Joſefej běſche ßlubjena, a prjedy dyžli ßo ſeńdźeſchtaj, namaka ßo, ſo wona ſ cžežkim žiwotom khodźeſche wot ßwjateho Ducha. Luk. 1, 27. St. 2, 5.

19. Joſef pak, jeje muž, běſche dobry człowjek a njechaſche ju wohanicž; myßleſche ju pak mjelczo wopuſchczicž.

20. Jako wón ßebi pak tak myßleſche, hlaj, duž ßo jemu jandźel teho Knjeſa ſjewi wo ßnje, kotryž dźeſche: Joſefje, Dawitowy ßyno, njebój ty

ßo, Marju, ßwoju mandźelſku, k ßebi
wſacź; pſchetoż ſchtoż ßo we njej je
narodźiło, to je wot ßwjateho Ducha.
Luk. 1, 35.
21. Wona budźe pak ßyna poro-
dźicź, teho mjeno dyrbiſch Jeſuß na-
rjecź. Pſchetoż wón budźe ßwój
lud ſbóżny ſcźinicź wot jich hrě-
chow. Luk. 2, 21. Jap. ſk. 4, 12.
22. To je ßo pak wſchitko ſtało, ſo
by dopjelnjene było, ſchtoż tón Knjes
pſches profetu prajił je, kiż praji:
Jeſ. 7, 14.
23. Hlaj, knježna budźe ſ cźeż-
kim żiwotom a budźe ßyna poro-
dźicź, a woni budźa jeho mjeno-
wacź Immanuel, to budźe pſche-
łożene: Bóh ſ nami.
24. Jako pak Joſef ſe ſpanja wo-
zucźi, cźinjeſche wón, każ jemu teho
Knjeſa jandźel běſche pſchikaſał, a
wſa ßwoju mandźelſku k ßebi;
25. A njepóſna ju, hacż wona po-
rodźi ßwojeho prěnjeho rodźeneho ßy-
na; a pomjenowa jeho mjeno Jeſuß.

2. ſtaw.

Khryſtuß w ßwojich dźěcźazych lětach a horjecźehnjenju ſjewjeny.

(Scźenje na tſjoch kralow.)

1. Hdyż ßo pak Jeſuß běſche na-
rodźił w Bethlehemje w żidowſkej ſemi,
w tym cźaßu krala Herodaſcha, hlaj,
duż pſchiňdźechu cźi mudri wot ranja
do Jeruſalema,
2. A dźachu: Hdźe je tón nowo-
narodźeny kral tych Zidow? Pſchetoż
my ßmy jeho hwěſdu widźili w raň-
ſchim kraju a ßmy pſchiſchli, ßo k nje-
mu modlicź.
3. Jako to kral Herodaſch ßłyſche-
ſche, ſtróżi wón ßo a ſ nim zyłe Je-
ruſalem;
4. A wón da ſhromadźicź wſchitkich
wyſchſchich měſchnikow a pißmawucźe-
nych bjes ludom a wopraſcha ßo pola
nich, hdźe ßo Khryſtuß měł narodźicź.
5. Woni pak dźachu k njemu: W
Bethlehemje w żidowſkim kraju. Pſchetoż
tak ſteji pißane pſches profetu:
6. A ty, Bethlehem w żidowſkej ſe-
mi, njejßy to najmjeńſche bjes żidow-
ſkimi fěrſchtami; pſchetoż ſ tebje budźe
wuńcź tón wodźeř, kiż mój Iſraelſki
lud paſcź budźe. Mich. 5, 2.
7. Duż ſawoła Herodaſch tych mu-
drych ſkradźu a wobhonjowaſche ßwěru
wot nich, w kotrym cźaßu ßo jim ta
hwěſda běſche ſjewiła;
8. A póßła jich do Bethlehema a
dźeſche: Cźehńcźe tam a praſchejcźe
ßo ßwěru ſa tym dźěcźatkom; a hdyż
wy jo namakacźe, dha powjeſcźcźe mi
ſaßo, ſo bych ja tež pſchiſchoł a ßo k
njemu modlił.
9. Jako woni teho krala ßłyſcheli
běchu, cźehnjechu tam. A hlaj, ta hwě-
ſda, kotruż w raňſchej ſemi widźeli bě-
chu, dźěſche prjedy nich, hacż wona
dóňdźe a woſta ſtejo wyſche teho do-
ma, w kotrymż to dźěcźatko běſche.
10. Jako woni pak tu hwěſdu wi-
dźichu, ſwjeßelichu ßo jara wulzy;
11. A dźěchu do teho doma a na-
makachu to dźěcźatko ſ Marju, jeho
macźerju, a panuwſchi dele modlachu ßo
k njemu, wocźinichu ßwoje ſchazy a
wobdarichu jo ſe ſłotom, ſ wyruchom
a ſ maru.
12. A Bóh porucźi jim wo ßnje, ſo
bychu ßo k Herodaſchej njewrócźili. A
woni cźehnjechu po druhim pucźu ſaßo
do ßwojeho kraja.)

(Scźenje na njedźelu po nowym lěcźe.)

13. Jako woni pak precż cźahnuli
běchu, hlaj, duż ſjewi ßo jandźel teho
Knjeſa Joſefej wo ßnje a dźeſche:
Stawaj a wſmi to dźěcźatko a jeho
macźeř k ßebi a cźekń do Egiptow-
ſkeje a woſtań tam, hacż ja cźi po-
wěm; pſchetoż na tym je, ſo budźe
Herodaſch to dźěcźatko pytacź, ſo by
wón jo ſkónzował.
14. A wón ſtanu a wſa to dźěcźatko
a jeho macźeř k ßebi w nozy a wu-
ſtupi do Egiptowſkeje;

15. A wosta tam hacž do ßmjercže
Herodaschoweje, so by dopjelnjene było,
schtož tón Knjes psches profetu pra-
jił je, kotryž rjeknje: S Egiptowskeje
ßym ja ßwojeho Ssyna powołał.
Hos. 11, 1.
16. Jako nětk Herodasch widźesche,
so wón wot tych mudrych je sjebany,
roshněwa wón ßo jara a póßła
won a da wschitke dźěčzi w Beth-
lehemje moricž a na wschitkich jeho
mjesach, kiž běchu dwělětne a młód-
sche, wot teho ßameho czaßa, kotryž
wón běsche wot tych mudrych dopra-
schał.
17. Tehdy je dopjelnjene, schtož
psches profetu Jeremiaßa je prajene,
hdyž wón rjeknje:
Jer. 31, 15.
18. Na horach je hłóß ßłyschany,
wjele skórźby, płacža a wucža; Rahel
płačže psche ßwoje dźěčzi a nochže
ßo dacž troschtowacž; pschetož won
je s nimi.
19. Jako pak Herodasch wumrjeł
běsche, hlaj, duž sjewi ßo jandźel teho
Knjesa Josefej wo ßnje we Egip-
towskej,
20. A dźesche: Stawaj a wsmi to
dźěčzatko a jeho macžeŕ k ßebi a czehń
do Israelskeho kraja; pschetož woni ßu
wumrjeli, kiž na žiwjenje teho dźěčzatka
łakachu.
21. A wón staže a wsa to dźěčzatko
a jeho macžeŕ k ßebi a pschińdže do
Israelskeho kraja.
22. Jako wón pak ßłyschesche, so
Archelauß w židowskej semi s kralom
běsche na město ßwojeho nana Hero-
dascha, bojesche ßo wón tam docžah-
nucž. Ale wo ßnje bě wón napomi-
nany wot Boha a wobroczi ßo na
strony Galilejskeje;
23. A pschińdže a bydlesche w měsčže,
kotremuž rěkaju Nazareth, so by do-
pjelnjene było, schtož prajene je psches
profetow: Wón budže Nazarenski
mjenowany.)
5 Mójs. 33, 16. Jes. 11, 1. St. 53, 2.

3. staw.

Khrystuß wot Jana kschczeny.

1. W tym ßamym czaßu pak pschiń-
dže Jan, tón kschczenik, a prědowasche
w puscžinje teho židowskeho kraja,
Mark. 1, 4. Luk. 3, 3.
2. A dźesche: Cžińcže pokutu; psche-
tož njebjeske kralestwo je ßo pschibližało.
3. Pschetož tón ßamy je tón, wot
kotrehož tón profeta Jesaiaß prajił
je a rjeknuł: Prědarja hłóß je w pu-
scžinje: pschihotujcže pucž temu Knjesej
a cžińcže rune jeho schcžežki.
Jes. 40, 3. Mark. 1, 3. Jan. 1, 23.
4. Wón pak, Jan, mějesche drastu
wot kamjelskich włoßow a kožany paß
na ßwojich bjedrach a jědźische skóczki
a lěßny měd. Mark. 1, 6.
5. Tehdy dźěsche won k njemu město
Jerusalem a zyła židowska semja a wschit-
kón wokolny kraj pschi Jordanje;
6. A dachu ßo kschczicž wot njeho
w Jordanje a wusnachu ßwoje hrěchi.
7. Jako wón pak nětk wjele Fa-
risejskich a Sadduzejskich widźesche, so
k jeho kschczeniży du, dźesche wón k
nim: Wy jeschczerjowa schlachta, schtó
je wam pokasał, pschichodnemu hněwu
czeknucž? Luk. 3, 7.
8. Teho dla cžińcže hódne płody
teje pokuty. Luk. 3, 8.
9. Njepomyßlcže ßebi jeno, so chzyli
wy pschi ßebi rjeknucž: My mamy
Abrahama sa wótza. Ja pak praju
wam: Bóh móže Abrahamej s tych
kamjenjow dźěčzi sbudźicž.
Jan. 8, 33. 39. Rom. 4, 12.
10. Ssekera je hižom drjewu k ko-
rjenju pschiłožena. Teho dla, kotrež
drjewo dobry płód njepschinjeße, budže
porubane a do wohenja czißnjene.
St. 7, 19. Luk. 3, 9.
11. Ja waß kschczu s wodu k po-
kucže; ale tón, kiž po mni pschińdže,
je móznischi dyžli ja. Ja njejßym
dostojny, so bych ja jeho czrije noßył;
tón budže waß je ßwjatym Duchom a
s wohenjom kschczicž.
Mark. 1, 8. Luk. 3, 16. Jan. 1, 26. Jap. sk. 1, 5.
St. 11, 16. St. 13, 24. St. 19, 4.

12. Wón ma ßwój wějeŕny łopacz
w ruzy a budźe ßwoje huno wucziſcźicz
a ßwoju pſcheńzu do bróžnje ſhroma-
dźicz, te pluwy pak ſ njewuhaßniwym
wohenjom ſpalicz.

(Sczenje na 1. njedźelu po tſjoch kralach.)

13. Tehdy pſchińdźe Jeſuß ſ Gali-
lejſkeje pſchi Jordanje k Janej, ſo by
ßo wot njeho kſchczicz dał.
Mark. 1, 9. Luk. 3, 21.
14. Ale Jan wobaraſche jemu a dźe-
ſche: Mi je trjeba, ſo bych ja wot tebje
kſchczeny był, a ty pſchińdźeſch ke mni?
15. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche
k njemu: Njech ßo jeno nětk tak ſtanje;
pſchetož tak nam pſchißłuſcha wſchitku
prawdoſcz dopjelnicz. Duž wotpuſchczi
jemu. St. 5, 17.
16. A jako Jeſuß kſchczeny bě, wuſtupi
wón hnydom ſ wody; a hlaj, njebjeßa
ßo wotewrichu nad nim, a Jan widźe-
ſche teho Ducha Božeho, jako hołbja,
dele leczo a na njeho pſchińdźo.
Mark. 1, 10. Luk. 3 21. 22. Jan. 1, 32.
17. A hlaj, hłóß ſ njebjeß dźeſche:
To je tón ßamy mój luby Syn, na
kotrymž ja dobre ſpodobanje mam.)
Mark. 1, 11.

4. ſtaw.

Khryſtuß ſapocza ßwój prědaŕſki hamt.

(Sczenje na njedźelu Invocavit.)

1. Tehdy bu Jeſuß wot teho Ducha
do puſcziny wjedźeny, ſo by wot czerta
ſpytowany był. Mark. 1, 12. Luk. 4, 1.
2. A jako wón ſchtyrzyczi dnjow a
ſchtyrzyczi nozow ßo poſcził běſche, bě
wón potom hłódny. 2 Móſ. 34, 28.
3. A tón ſpytowaŕ dźeſche pſchiſtu-
piwſchi k njemu: Sy-li Boži Syn,
dha rjekń, ſo te kamjenje khlěb budźa.
1 Theß. 3, 5.
4. Wón pak wotmolwi a dźeſche:
Pißane ſteji: Człowjek njeje žiwy wot
khlěba ßameho, ale wot kóždeho ßłowa,
kotrež pſcheß Boži rt wuńdźe.
5 Móſ. 8, 3. Luk. 4, 4. Kn. mudr. 16, 26.
5. Duž wſa jeho czert ßobu do
ßwjateho města a poſtaji jeho na tem-
plowy wjeŕch, St. 27, 53.
6. A dźeſche k njemu: Sy-li Boži
Syn, dha ſkocz dele; pſchetož pißane
ſteji: Wón budźe ßwojim jandźelam
wo tebje pſchikaſacz, a woni budźa cze
na rukomaj noßycz, ſo by ßwoju nohu
wo žadyn kamjeń njeſtorcził.
Pſ. 91, 11.
7. Duž dźeſche Jeſuß k njemu: Sa-
ßo ſteji pißane: Ty njedyrbiſch Boha,
ßwojeho Knjeſa, ſpytowacz. 5 Móſ. 6, 16.
8. Woſpjet wjedźeſche jeho czert ßobu
na jara wyßoku horu a pokaſa jemu
wſchitke ßwětne kraleſtwa a jich kraß-
noſcz,
9. A dźeſche k njemu: To wſchitko
chzu czi dacz, je-li ſo dele panuwſchi
ßo ke mni modliſch. Luk. 4, 6. 7.
10. Duž dźeſche Jeſuß k njemu:
Sběhń ßo wote mnje, ſatanje; pſche-
tož pißane ſteji: Ty dyrbiſch ßo k
Bohu, ßwojemu Knjeſej, modlicz a je-
mu ßamemu ßłužicz.
5 Móſ. 6, 13. Luk. 4, 8.
11. Duž wopuſchczi jeho czert, a
hlaj, jandźeljo pſchiſtupichu a ßłužachu
jemu.)
12. Jako pak Jeſuß ßłyſcheſche, ſo
Jan běſche podaty do jaſtwa, wuſtupi
wón do Galilejſkeje;
Mark. 1, 14. Luk. 4, 14. Jan. 4, 43.
13. A wopuſchczi to měſto Nazareth,
pſchińdźe a bydleſche w Kapernaumje,
kiž leži pſchi morju na mjeſach Zabu-
lona a Nefthalima,
Mark. 1, 21. Luk. 4, 31.
14. So by dopjelnjene było, ſchtož
je prajene pſcheß profetu Jeſajaßa,
kotryž rjeknje: Jeſ. 9, 1.
15. Ta ſemja Zabulon a ta ſemja
Nefthalim, pſchi puczu teho morja,
ſ tamneje ſtrony Jordana, a to pó-
hanſke Galilea,
16. Tón lud, kotryž w czmje ßedźe-
ſche, je widźił wulke ßwětło, a czi, kiž
ßedźichu w kraju a w khłódku teje ßmjer-
cze, tym je ßwětło ſeſchło. Luk. 1, 79.

17. Wot teho sameho czasa pocza Jesus prědowacz a prajicz: Czińcze pokutu; pscheto to njebjeske kralestwo je so pschiblizało. Mark. 1, 14. 15. Luk. 4, 15.

(Sczenje na swj. Handrija.)

18. Jako pak Jesus pschi Galilejskim morju khodzesche, wuhlada wón dweju bratrow, Schimana, kotremuz rěkaju Pětr, a Handrija, jeho bratra; taj puschczischtaj sycz do morja; pschetoz wonaj běschtaj rybakaj. Mark. 1, 16. 19.

19. A wón dzesche k nimaj: Pójtaj sa mnu; ja chzu waju k rybakomaj tych czlowjekow sczinicz. Mark. 1, 17.

20. Hnydom wostajischtaj wonaj swoje sycze a dzěschtaj sa nim. Lk. 19, 27.

21. A jako wón tam dale woteńdze, wuhlada wón dweju druheju bratrow, Jakuba, Zebedeowebo syna, a Jana, jeho bratra, we łódzi s jeju nanom Zebedeom, so swoje sycze porjedzeschtaj; a wón sawoła jeju.

22. Na měscze wostajischtaj wonaj tu łódz a swojeho nana a dzěschtaj sa nim.)

23. A Jesus wobkhodzi zyłu Galilejsku semju, wuczesche w jich schulach a prědowasche to evangelion wot kralestwa a hojesche wschelku khoroscz a wschelku słaboscz w ludu. Luk. 4, 15. 31.

24. A wot njeho bě słyschane po wschitkim Siriskim kraju. A woni pschiwjedzechu k njemu wschelkich khorych, kiz běchu se wschelkimi khorosczemi a czwilemi wobdaczi, wobsynjenych, naměsaznych a jichtnych; a wón jich wschitkich sahoji.

25. A wulki lud dzěsche sa nim s Galilejskeje a s tych dzesacz měſtow a wot Jerusalema a se zidowskeje semje a s kraja sa Jordanom. Luk. 6, 17.

5. staw.

Khrystusowe prědowanje na horje wo sbóznosczi kschesczijanow a rosomje sakonja.

(Sczenje na njedzelu Septuagesima.)

1. Jako pak wón tón lud wuhlada, dzěsche wón na horu. A jako wón so synuł běsche, pschistupichu jeho wuczomnizy k njemu.

2. A wón wotewri swój rt, wuczesche jich a dzesche:

3. Sbózni su czi, kiz duchownje khudzi su; pschetoz jich je to njebjeske kralestwo. Luk. 6, 20.

4. Sbózni su czi srudni; pschetoz woni budza troschtowani. Ps. 126, 5.

5. Sbózni su czi, kiz czicheje mysle su; pschetoz woni budza semju wobsynucz.

6. Sbózni su czi, kiz hłódni a laczni su po prawdosczi; pschetoz woni budza nasyczeni. Luk. 6, 21. Sjew. 7, 16.

7. Sbózni su czi smilni; pschetoz woni budza smilnosczi dostacz. Pschisl. 21, 21.

8. Sbózni su czi, kiz czisteje wutroby su; pschetoz woni budza Boha widzicz. Hebr. 12, 14.

9. Sbózni su czi měrni; pschetoz woni budza Boze dzěczi mjenowani.

10. Sbózni su czi, kiz prawdoscze dla pschesczěhani budza; pschetoz jich je to njebjeske kralestwo. 1 Pětr. 3, 14. Rom. 8, 17.

11. Sbózni scze wy, hdyz was ludzo moje dla hanja a pschesczěhaju a rycza wscho złe na was, hdyz na tym łzu; 1 Pětr. 4, 14.

12. Budzcze wjeseli a sradujcze so; pschetoz to budze wam w njebjesach derje sapłaczene. Pschetoz tak su pschesczěhali tych profetow, kiz prjedy was byli su.)

13. Wy scze sól teje semje. Hdyz sól sruchnje, s czim so budze selicz? K niczomu so wjazy njehodzi, khiba so so won wusypnje a wot ludzi so rostepze. Mark. 9, 50. Luk. 14, 34.

14. Wy scze swětło teho swěta. Měsťo, kiz na horje lezi, njemóze potajene bycz. Phil. 2, 15.

15. Woni tez njesaswěcza swězu a njestaja ju pod kórz, ale na swěcznik; dha wona wschak wschitkim swěczi, kiz w domje su. Mark. 4, 21. Luk. 8, 16. Lk. 11, 33.

16. Tak ßwěcz tez waſche ßwětło pſched ludzimi, ſo bychu woni waſche dobre ſkutki widzili a waſcheho Wótza w njebjeßach czeſczili. 1 Pětr. 2, 12.

17. Wy ßebi njetrjebacze pomyßlicz, ſo ßym ja pſchiſchoł ſakoń abo profetow ſaniczicz. Ja njejßym pſchiſchoł ſaniczicz, ale dopjelnicz. Rom. 3, 31.

18. Pſchetoz ſawěrnje, ja praju wam: Dokelz njeſańdze njebjo a ſemja, tez niz jene pißmiczko, tez niz jedyn punkczik wot ſakonja njebudze ſańcz, hacz ßo wſchitke wězy ſtanu.
Luk. 16, 17. St. 21, 33.

19. Schtóz teho dla jenu wot tych najmjeńſchich pſchikaſnjow ſaniczi a wuczi ludzi tak, tón budze najmjeńſchi mjenowany w njebjeſkim kraleſtwje; ſchtóz to pak czini a wuczi, tón ßamy budze wulki mjenowany w njebjeſkim kraleſtwje. Jak. 2, 10. Mat. 18, 1. 4.

(Sczenje na 6. njedzelu po ßwjatej Trojizy.)

20. Pſchetoz ja wam praju: Njebudze-li waſcha prawdoſcz lěpſcha abo połniſcha, dyzli tych pißmawuczenych a Fariſejſkich, dha wy njebudzecze do njebjeſkeho kraleſtwa pſchińcz.
Luk. 18, 11. 12.

21. Wy ſcze ßłyſcheli, ſo ſtarym prajene je: Ty njedyrbiſch mordowacz; ſchtóz pak morduje, tón je ßudzenja hódny. 2 Mójſ. 20, 13.

22. Ja pak praju wam: Schtóz ßo na ßwojeho bratra hněwa bjes winy, tón je ßudzenja hódny; ſchtóz pak k ßwojemu bratrej rjeknje: Racha, tón je rady hódny; ſchtóz pak rjeknje: Ty błaſnje, tón je helſkeho wohenja hódny.
Pſ. 143, 2

23. Teho dla, hdyz ty ßwój dar na wołtaŕ woprujeſch a tam ßo dopomniſch, ſo twój bratr něſchto pſcheczíwo tebi ma:

24. Dha woſtaj tam ßwój dar pſched wołtarjom a dzi a ſjednaj ßo prjedy ſe ßwojim bratrom, a potom pſchińdz a wopruj ßwój dar.

25. Budz na měſcze dobry ßwojemu pſcheczíwnikej, dokelz ty hiſchcze ſ nim na puczu ßy, ſo by cze něhdze pſcheczíwnik njepodał ßudnikej, a ßudnik cze njepodał běrzej, kiz by cze do jaſtwa czißnuł. St. 6, 14. St. 18, 35.
Luk. 12, 58.

26. Sawěrnje, ja praju czi: ty njebudzeſch tam wuńcz, hacz poßlenju ſcherpatku ſapłacziſch.) St. 18, 34.

27. Wy ſcze ßłyſcheli, ſo ſtarym je prajene: Ty njedyrbiſch mandzelſtwo łamacz. 2 Mójſ. 20, 14. 3 Mójſ. 20, 10.

28. Ale ja pak wam praju: Schtóz na zónſku pohlada, tak ſo by ßebi tu ßamu pozadał, tón je hizom mandzelſtwo ſ njej ſłamał w ßwojej wutrobje.
Hiob. 31, 1. Pſ. 119, 37.

29. Je-li ſo cze pak twoje prawe woko pohórſchi, wutorhń jo a czißń jo wot ßebje; pſchetoz lěpje czi je, ſo jedyn twojich ſtawow ſahinje a niz zyłe czěło do hele czißnjene było.
St. 18, 9. Mark. 9, 47.

30. A je-li ſo cze twoja prawa ruka pohórſchi, wotetń ju a czißń ju wot ßebje; lěpje tebi je, ſo jedyn twojich ſtawow ſahinje a niz zyłe czěło do hele czißnjene było.
St. 18, 8. Mark. 9, 43.

31. Tez je prajene: Schtóz ßwoju mandzelſku wot ßebje puſchczi, tón daj ji lóßliſt. 5 Mójſ. 24, 1. Mat. 19, 7.
Mark. 10, 4. 5. Luk. 16, 18. 1 Kor. 7, 10.

32. Ja pak praju wam: Schtóz ßwoju mandzelſku wot ßebje puſchczi (khiba mandzelſtwo-łamanja dla), tón czini, ſo wona mandzelſtwo łama; a ſchtóz wupuſchczenu woſmje, tón mandzelſtwo łama.

33. Dale ſcze wy tez ßłyſcheli, ſo ſtarym je prajene: Ty ßo njedyrbiſch njeprawje roczicz a dyrbiſch Bohu ßwoju pſchißahu dzerzecz.
2 Mójſ. 20, 7. 3 Mójſ. 19, 12.

34. Ale ja pak wam praju, ſo byſchcze ßo niczo njeroczili, ani na njebjo, pſchetoz wone je Bozi ſtoł;
Jeſ. 66, 1. Jap. ſk. 7, 49. St. 17, 24.

35. Ani na ſemju, pſchetoz wona je jeho nohow podnozk; ani na Jeru-

salem, pschetož wone je wulkeho krala město.
36. Tež njedyrbisch ty ßo na ßwoju hłowu roczicz; pschetož ty njemóžesch žaneho włoßa ani běleho ani czorneho sczinicz.
37. Ale wascha rycz budź: Haj, haj; ně, ně; schtož wysche je, to je wot złeho. Jak. 5, 12. 2 Kor. 1, 17.
38. Wy scze ßłyscheli, so je prajene: Woko sa woko, zub sa zub.
2 Mójs. 21, 23. 24. 3 Mójs. 24, 20.
39. Ja pak praju wam: Njepschecziwcze ßo złemu; ale je-li so cze schtó dyri na twoje prawe lizo, temu tež to druhe nastaj.
40. A je-li so schtó s tobu prawowacz chze a twoju ßukuju tebi wsacz, temu tež mantl wostaj.
Luk. 6, 29. 1 Kor. 6, 7.
41. A je-li so schtó tebje nuczi jenu milu, dźi s nim dwě.
42. Daj temu, kiž cze proßy; a njewobrocz ßo wot teho, kiž czi wotsajimacz chze. Luk. 6, 30. 34.
43. Wy scze ßłyscheli, so je prajene: Ty dyrbisch ßwojeho blizscheho lubowacz a ßwojeho njepschecželа hidźicz.
3 Mójs. 19, 18.
44. Ja pak wam praju: Lubujcze waschich njepschecželow; žohnujcze tych, kiž waß pokleja; czińcze dobrotu tym, kiž waß hidźa; proschcze sa tych, kiž wam schkodźa a pschesczěhaju waß:
Luk. 23, 34. Jap. sk. 7, 60.
45. Tak so byschcze wy dźěczi byli waschého Wótza w njebjeßach, kotryž ßwojemu ßłónzu da skhadźecz na złych a na dobrych a dawa deschcz na prawych a na njeprawych.
46. Pschetož hdyž wy lubujecze tych, kotsiž waß lubuja, kajke myto wy směјecze? Njeczinja to tež złonizy?
Luk. 6, 32.
47. A hdyž wy ßo jeno pscheczіwo waschim bratram lubosnje sadźerźicze, schto wy woßebneho czinicze? Njeczinja tež tak złonizy?
48. Teho dla dyrbicze wy dokonjeni byсz, runje jako tež wasch Wótz w njebjeßach dokonjany je.
3 Mójs. 11, 44. St. 19, 2.

6. staw.

Wo někotrych swuczowanjach bohabojosczе.

1. **M**ějcze kedźbu na waschu almožinu, so byschcze wy tu ßamu njedawali psched ludźimi, tak so byschcze byli widźeni wot nich; wy njesměјecze žaneho myta pola waschého Wótza, kiž w njebjeßach je.
2. Hdyž ty teho dla almožinu dawasch, njedaj prjedy ßebje trubicz, jako hejchlerjo czinja w schulach a na haßach, tak so bychu wot ludźi byli czesczeni. Sawěrnje, ja praju wam: Woni maju ßwoje myto precz.
Rom. 12, 8.
3. Hdyž ty pak almožinu dawasch, njech njewě twoja lěwiza, schto czini twoja prawiza,
4. So by twoja almožina była w potajnym, a twój Wótz, kiž do potajneho hlada, budźe tebi to saßo sjawnje sapłaczicz.
5. A hdyž ßo modlisch, njebudź jako hejchlerjo, kiž stejo radźi ßo modla w schulach a na róžkach tych haßow, tak so bychu woni wot ludźi byli widźeni. Sawěrnje, ja praju wam: Woni maju ßwoju mſdu precz.
6. Ale hdyž ßo ty modlisch, sańdź do ßwojeje komorki a sańkń ßwoje durje a modl ßo k ßwojemu Wótzu w potajnym; a twój Wótz, kiž do potajneho hlada, budźe tebi to sapłaczicz sjawnje. 2 Kral. 4, 33.
7. A hdyž wy ßo modlicze k Bohu, njebórbotajcze jeno wjele, jako póhanjo czinja; pschetož jim ßo sda, so budźa wußłyscheni, hdyž wjele ßłowow czinja.
Jes. 1, 15. Sir. 7, 15.
8. Teho dla njerunajcze ßo jim; pschetož wasch Wótz wě, czoha wam je trjeba, prjedy dyžli jeho proßycze.
Scht. 32.
9. Teho dla wy ßo tak modlcze:

Naſch Wótcže, kiž ßy ty w njebjeßach. Sßwjeczene budź twoje mjeno.

Luk. 11, 2. 2 Mójſ. 20, 7.

10. Pſchińdź k nam twoje kraleſtwo. Twoja wola ßo ſtań, kaž na njebju, tak tež na ſemi. Luk. 22, 42.

11. Naſch wſchědny khlěb daj nam dźenßa.

12. A wodaj nam naſche winy, jako my wodawamy naſchim winikam.

13. A njewjedź naß do ſpytowanja, ale wumož naß wot teho ſteho. Pſchetož twoje je to kraleſtwo a ta móz a ta cžeſcź hacž do wěcžnoſcźe. Hamjeń.

St. 26, 41.

14. Pſchetož hdyž wy ludźom jich hrěchi wodacźe, dha budźe wam waſch njebjeſki Wótz tež wodacź.

Mark. 11, 25.

15. Njebudźecźe=li wy pak ludźom jich hrěchi wodacź, dha wam tež njebudźe waſch Wótz waſche hrěchi wodacź.

16. Hdyž wy ßo poſcźicźe, njehladajcźe kißale, jako jebakojo; pſchetož woni ſmorſchcźa ßwoje woblicža, ſo by było ludźom wědomne, ſo ßo poſcźa. Sawěrnje, ja praju wam: Woni ßu ßwoju mſdu doſtali. Jeſ. 58, 5. 6.

17. Hdyž ty ßo pak poſcźiſch, dha žałbuj ßwoju hłowu a ſmyj ßwoje woblicžo,

18. Tak ſo by ludźom ſjawne njebyło, ſo ßo poſcźiſch, ale twojemu Wótzu, kiž w potajnym je; a twój Wótz, kiž do potajneho hlada, budźe tebi ſapłacźicź ſjawnje.

19. Njenahromadźcźe ßebi ſchazy na ſemi, hdźež mole a ſerſaw je ſkaža, a hdźež paduſchi ßo ſa nimi kopaju a je kranja; St. 19, 21. Hebr. 11, 26.

Jak. 5, 1. 2. 3.

20. Ale ſhromadźcźe ßebi ſchazy w njebjeßach, hdźež ani mole ani ſerſaw te ßame njeſkaža, a hdźež paduſchi ßo ſa nimi njekopaju ani te ßame njekranja. Luk. 12, 33. 1 Tim. 6, 6—9.

21. Pſchetož hdźež waſch ſchaz je, tam je tež waſcha wutroba.

Luk. 12, 34.

22. Woko je teho cźěła ßwěza. Budźe=li teho dla twoje woko cžiſte, dha budźe twoje zyłe cźěło ßwětłe;

Luk. 11, 34.

23. Je=li pak twoje woko ſłe, dha budźe twoje zyłe cźěło cźěmne. Hdyž pak to ßwětło, kotrež w tebi je, cźma je, kajka dha ta cźma ßama budźe?

(Scźenje na 15. njedźelu po ßwjatej Trojizy.)

24. Nichtó njemóže dwěmaj knjeſomaj ßłužicź; khiba wón budźe jeneho hidźicź a druheho lubowacź, abo budźe ßo k jenemu dźeržecź a druheho ſazpicź. Wy njemóžecźe Bohu ßłužicź a mammonej.

Luk. 16, 13. 1 Kral. 18, 21.

25. Teho dla praju ja wam: Njeſtarajcźe ßo ſa waſche žiwjenje, ſchto byſchcźe jědli a pili; tež niz ſa waſche cźěło, ſchto byſchcźe ßo woblekli. Njeje žiwjenje wjazy, dyžli jědź? a cźěło wjazy dyžli draſta? Pſ. 37, 5.

Pſ. 55, 23. Pſchißł. 16, 3. Luk. 12, 22. Fil. 4, 6.
1 Tim. 6, 6. 1 Pětr. 5, 7.

26. Pohladajcźe na ptaki pod njebjeßami; wone njeßyja, wone nježnu ani njekhowaju do brónjow; a waſch njebjeſki Wócźez je wſchak ſežiwi. Njejſcźe dha wy wjele wjazy dyžli wone?

Luk. 12, 24.

27. Schtó je bjes wami, kiž by ßwojej dołhoſcźi mohł jedyn łohcź pſchiſtajicź, hacž by wón ßo runje wo to ſtarał?

28. A cžoho dla ßo ſtaracźe wo draſtu? Wohladajcźe lilije na poli, kak wone roſtu; wone njedźěłaju, tež njepſchadu.

29. Ja praju wam, ſo tež Salomon we wſchitkej ßwojej kraßnoſcźi njeje tak wuhotowany był, jako jena tych ßamych. 1 Kral. 4, 21.

30. Hdyž teho dla Bóh tu trawu na poli tak wodźewa, kotraž dźenßa ſteji a naſajtra do pjezy cźißnjena budźe, njedyrbjał wón to wjele wjazy wam cžinicź? O wy małowěrni!

St. 8, 26.

31. Teho dla njeſtarajcże ßo a njeprajcże: Schto budżemy jěſcż? ſchto budżemy picż? ſchto budżemy ßo woblekacż?
32. Pſchetoż ſa wſchitkim tym pytaju ßo póhanjo; pſchetoż waſch njebjeſki Wóczez wě, ſo wy teho wſcheho potrjebacże. Luk. 12, 30.
33. Pytajcże pak najprjedy Bože kraleſtwo a jeho prawdoſcż, dha budże wam to wſchitko pſchidate. 1 Kral. 3, 13. Pſ. 37, 4.
34. Teho dla njeſtarajcże ßo wo jutſiſchi dżeń; pſchetoż jutſiſchi dżeń budże ßo wo to ßwoje ſtaracż. Doſcż je, ſo ma kóždy dżeń ßwoju wobcżežnoſcż.)

7. ſtaw.

Wo někotrych ſadżěwanjach ſbóžnoſcże.

1. Njeßudżcże, ſo byſchcże wy njebyli ßudżeni.
Luk. 6, 37. Rom. 2, 1. 1 Kor. 4, 5.
2. Pſchetoż ſ kajkimž ßudom wy ßudżicże, ſ tajkim budżecże wy ßudżeni; a ſ kajkejž měru wy měricże, ſ tajkej budże wam ſaßo měrjene.
Mark. 4, 24. Luk. 6, 37. Rom. 2, 1.
3. Schto pak widżiſch ty tu tſchěſku w ßwojeho bratra woku, a teje hrjady w ßwojim woku njepytnjeſch ty?
4. Abo kak móžeſch ty k ßwojemu bratrej rjeknucż: Njech ja tebi tu tſchěſku ſ twojeho woka wuczahnu? A hlaj, hrjada je w twojim woku.
5. Ty jebako, wuczehń prjedy tu hrjadu ſe ßwojeho woka, a potom dohladaj ßo, ſo by ty tu tſchěſku ſe ßwojeho bratra woka wuczahnuł.
Sir. 18, 21. Luk. 6, 42.
6. Njedawajcże pßam to ßwjate, ani waſche parle njecżiſkajcże ßwinjom, tak ſo wone je ßwojimi nohami je njepodteptałe a ßo wobrocżiłe a waß roſtorhałe.
7. Proſchcże, a wam budże date; pytajcże, a wy budżecże namakacż; klapajcże, a wam budże wotewrjene. Mark. 11, 24. Luk. 11, 9.
8. Pſchetoż kóždy, kiž proßy, bjerje; a ſchtóž pyta, namaka; a ſchtóž klapa, temu budże wotewrjene. Pſchiſł. 8, 17.
9. Schtó je bjeß wami cżłowjekami, hdy by jeho ßyn jeho proßył pſche khlěb, ſo by wón jemu kamjeń podał?
10. A hdy by wón jeho proßył pſche rybu, ſo by jemu hada podał?
11. Je-li ſo teho dla wy, kiž wy ſli ſcże, wſchak móžecże waſchim dżěcżom dobre dary dawacż; wjele ſkerje waſch Wóczez, kiž w njebjeßach je, budże dobre wěży dawacż tym, kiž jeho proſcha.
Luk. 11, 13. Jak. 1, 17.
12. Wſchitko teho dla, ſchtož wy chzecże, ſo bychu wam ludżo cżinili, to cżińcże wy jim tež; to je tón ſakoń a cżi profetojo.
Luk. 6, 31. Mat. 22, 39. 40.
13. Dżicże nutß pſcheß te cżěßne wrota. Pſchetoż te wrota ßu ſchěroke a tón pucż je rumny, kiž k ſatamanſtwu dele wjedże; a jich je wjele, kotſiž po nim khodża.
Luk. 13, 24.
14. A te wrota ßu cżěßne a tón pucż je wuſki, kiž k žiwjenju wjedże; a mało je jich, kiž jón namakaju. Jap. ſk. 14, 22.

(Sczenje na 8. njedżelu po ßwjatej Trojizy.)

15. Hladajcże ßo faļſchnych profetow, kotſiž we wowczej draſcże k wam pſchińdu; ale ſnutßkach ßu woni torhaze wjelki. Jer. 14, 14. Sk. 23, 16.
16. Na jich płodach dyrbicże wy jich póſnacż. Móže tež ſchtó kicże ſběracż wot czernjow abo figi wot wóſtow? Luk. 6, 43. 44. Jak. 3, 12.
17. Tak kóždy dobry ſchtom pſchinjeße dobre płody; ale ſhniły ſchtom pſchinjeße ſłe płody.
18. Dobry ſchtom njemóže ſłe płody pſchinjeſcż, a ſhniły ſchtom njemóže dobre płody pſchinjeſcż. Sk. 12, 33.
19. Kóždy ſchtom, kotryž dobre płody njepſchinjeße, budże porubany a do wohenja cżißnjeny.
Sk. 3, 10. Luk. 3, 9. Jan. 15, 2. 6.

20. Teho dla dyrbicze jich na jich
płodach póſnacz.
21. Woni njebudza wſchitzy, kiž ke
mni rjeknu: Knježe, Knježe, do njebje=
ſkeho kraleſtwa pſchińcz; ale czi, kiž wo=
lu czinja mojeho Wótza w njebjeßach.
Rom. 2, 13. Jak. 1, 22. 25.
22. Jich wjele budze ke mni rjez na
tamnym dnju: Knježe, Knježe, njejßmy
my w twojim mjenje wěſchczili? Njej=
ßmy my w twojim mjenje czertow won
honili? Njejßmy my w twojim mje=
nje wjele ſkutkow ſczinili?
Luk. 6, 46. St. 13, 26. 27.
23. A tehdy budu ja jim póſnacz:
Ja waß nihdy njejßym ſeſnał; dzicze
precz wote mnje wſchitzy, wy ſłóſtnizy.)
Pſ. 6, 9.
24. Teho dla, ſchtóž te moje ßłowa
ßłyſchi a czini je, teho pſchirunam ja
mudremu mužej, kiž je ßwój dom na
ſkału wutwarił. Luk. 6, 47. Jan. 13, 17.
25. Jako nahły deſchcz padze a wo=
da pſchińdze a wětry dujachu a na tón
dom ſtorkachu, wón wſchak njepadze;
pſchetož wón běſche na ſkału ſtajeny.
St. 16, 18.
26. A ſchtóž te moje ßłowa ßłyſchi
a njeczini te ßame, tón je podobny na
njemudreho muža, kiž ßwój dom na
pěſk je ſtajił.
27. Jako nahły deſchcz padze a wo=
da pſchińdze a wětry dujachu a na tón
dom ſtorkachu, duž wón padze, a běſche
jeho pad wulki. Ez. 13, 11.
28. A ſta ßo, jako Jeſuß te ßame
rycze běſche dokonjał, dziwachu ßo lu=
dzo jara jeho wuczbje.
Mark. 1, 22. Luk. 4, 32. Jan. 7, 46.
29. Pſchetož wón wuczeſche jich móž=
nje a niz jako czi pißmawuczeni.

8. ſtaw.

Khryſtußowe dziwy, woßebnje ſ teje ſtrony
morja.

1. Jako wón pak ſ hory dele dźě=
ſche, dźěſche wjele luda ſa nim.
2. A hlaj, wußadny pſchińdze, mod=
leſche ßo k njemu a dzeſche: Knježe,
chzeſch=li, dha móžeſch ty mje wuczíſczicz.
Mark. 1, 40. Luk. 5, 12. Mat. 26, 39.
3. A Jeſuß pſcheſtrě ßwoju ruku,
dótknu ßo jeho a dzeſche: Ja chzu,
budz wuczíſczeny. A hnydom bě wón
wot ßwojeho wußada czíſty.
4. A Jeſuß dzeſche k njemu: Hladaj,
ſo to nikomu njeprajiſch; ale dzi a
pokaž ßo měſchnikej a wopruj tón dar,
kotryž Mójſaß pſchikaſał je, jim na
ßwědczenje. Luk. 17, 14. 3 Mójſ. 14, 2.

(Sczenje na 3. njedzelu po tſjoch kralach.)

5. Jako pak Jeſuß nuts dźěſche do
Kapernauma, pſchiſtupi wojeŕſki hejt=
man k njemu; tón proſcheſche jeho,
Luk. 7, 2.
6. A dzeſche: Knježe, mój wotroczk
leži domach na jichtnu khoroſcz a ma
wulku boloſcz.
7. Jeſuß dźeſche k njemu: Ja chzu
pſchińcz a jeho wuſtrowicz.
8. Tón hejtman wotmołwi a dze=
ſche: Knježe, ja njejßym hódny, ſo by
ty pod moju tſěchu ſchoł; ale praj
jeno ßłowo, dha budze mój wotroczk
wuſtrowjeny.
9. Pſchetož ja tež ßym człowjek pod
wyſchnoſczu a mam pod ßobu woja=
kow; ale wſchak hdyž k jenemu rjeknu:
Dzi tam, dha wón dze; a k druhe=
mu: Pſchińdz ßem, dha wón pſchiń=
dze; a k mojemu wotroczkej: Cziń to,
dha wón jo czini.
10. Jako to Jeſuß ßłyſcheſche, dzi=
waſche ßo a dzeſche k tym, kotſiž ſa
nim dźěchu: Sawěrnje, ja praju wam,
tajku wěru njejßym ja tež we Iſraelu
namakał.
11. Ale ja praju wam, ſo jich wjele
budze pſchińcz wot ranja a wot wje=
czora a ſ Abrahamom a ſ Iſaakom
a ſ Jakubom w njebjeſkim kraleſtwje
ſa blidom ßedzicz.
12. Ale dźěczi teho kraleſtwa budza
wuſtorkane do teje najhłubſcheje czěm=
noſcze, hdzež budze wucze a ſubow kſchi=
pjenje. St. 22, 13. St. 25, 30.

13. A Jeſuß dzeſche k wojeŕſkemu hejtmanej: Dzi, tebi ßo ſtań, kaž wěrił ßy. A jeho wotrocžk wocžerſtwi w tej ßamej ſchtundze.) St. 15, 28.

14. A pſchiſchedſchi Jeſuß do Pětroweje khěže widzeſche, ſo jeho pſchichodna macž ležeſche a na ſymnu khora běſche. Mark. 1, 29. Luk. 4, 38.

15. A wón dótknu ßo jeje ruki, a hnydom wopuſchczi ju ta ſymna. A wona poſtanu a ßłužeſche jim. St. 9, 25.

16. Jako pak wjecžor bě, pſchinjeßechu woni wſchelakich wobßynjenych k njemu; a wón honjeſche tych duchow won ſe ßłowami a ſahoji wſchelkich khorych, Mark. 1, 32. Luk. 4, 40.

17. So by dopjelnjene było, ſchtož je pſches profetu Jeſajaßa prajene, kotryž rjeknje: Wón je naſche ßłaboſcže na ßo wſał, a naſche khoroſcže je wón njeßł. Jeſ. 53, 4. 5. 1 Pětr. 2, 24.

18. Jako pak Jeſuß wjele luda wokoło ßebje widzeſche, kaſaſche wón jim na tamnu ſtronu teho morja ßo pſchewjeſcž.

19. A někajki pißmawucženy pſchiſtupi a dzeſche k njemu: Wucžerjo, ja póńdu ſa tobu, hdzež ty póńdzeſch. Luk. 9, 57.

20. Jeſuß dzeſche k njemu: Liſchki maju jamy, a ptaki pod njebjeßami maju hněſda; ale teho cžłowjeka ßyn nima, hdzež by ßwoju hłowu położił. 2 Kor. 8, 9.

21. A druhi jeho wucžomnikow dzeſche k njemu: Knježe, wotpuſchcž mi, ſo bych ja prjedy woteſchoł a pohrjebał ßwojeho nana. Luk. 9, 59

22. Ale Jeſuß dzeſche k njemu: Pój ty ſa mnu, a njech morwi hrjebu ßwojich morwych. 1 Tim. 5, 6. Sjew. 3, 1.

(Sczenje na 4. njedzelu po tſjoch kralach.)

23. **A** wón ſtupi do łódze, a jeho wucžomnizy dzěchu ſa nim. Mark. 4, 36. Luk. 8, 22.

24. A hlaj, wulke njewjedro ßo ſběže na morju, tak ſo ta łódź ſe žołmami bě pſchikryta; wón pak ſpaſche. Jon. 1, 4. 5.

25. A czi wucžomnizy pſchiſtupiwſchi k njemu wubudzichu jeho a dzachu: Knježe, pomhaj nam; my kónz woſmjemy.

26. A wón dzeſche k nim: Schto ßo tak jara bojicže, wy małowěrni? Duž ſtanu wón a wobhroſy wětram a morju; dha wſchitko wocżichnu. St. 6, 30.

27. Ludzo pak dziwachu ßo a dzachu: Kajki je to muž, ſo jemu wětry a morjo poßłuſchne ßu?) Pſchißł. 30, 4.

28. A wón pſchińdze ſ tamneje ſtrony morja do kraja tych Gergeſenow. Duž běžeſchtaj jemu napſchecžiwo dwaj wot cžerta wobßynjenaj, taj wuńdzeſchtaj ſ rowow. Wonaj pak běſchtaj jara ßurowaj, tak ſo nichtó po tej ßamej droſy khodzicž njeßmědzeſche. Mark. 5, 1. Luk. 8, 26.

29. A hlaj, wonaj wołaſchtaj a dzeſchtaj: Ach Jeſu, ty Ssyno Boži, ſchto mamy my ſ tobu cžinicž? Ssy ty ßem pſchiſchoł prjedy czaßa naß cžwilowacž? Luk. 4, 41.

30. Daloko pak wot nich běſche wulke ſtadło ßwini, kotrež ßo paßechu.

31. Duž proſchachu jeho czi cžerczi a dzachu: Chzeſch-li naß wuhnacž, dha wotpuſchcž nam hicž do teho ſtadła ßwini.

32. A wón dzeſche k nim: Dzicže. A woni ſchedſchi won woteńdzechu do teho ſtadła tych ßwini. A hlaj, to zyłe ſtadło tych ßwini běžeſche jene dobo do morja a tepichu ßo we wodze. Luk. 8, 32. 33.

33. A czi paſtyrjo cžeknychu a pſchiſchedſchi do měſta pſchipowjedachu wſchitko a tež to wot teju wobßynjeneju cžłowjekow.

34. A hlaj, to zyłe měſto wuńdze won Jeſußej napſchecžiwo. A jako jeho wuhladachu, proſchachu woni jeho, ſo by wón ſ jich mjeſow ſchoł. Mark. 5, 17. Luk. 8, 37.

9. ſtaw.

Khryſtußowe dziwy po jeho domwrócženju.

(Sczenje na 19. njedzelu po ßwjatej Trojizy.)

1. **A** wón ſtupi do łódze a pſchewjeſe ßo a pſchińdze do ßwojeho měſta.

2. A hlaj, woni pschinješechu k nje-
mu jichtneho na posleschczu ležo. Jako
pak Jesus jich wěru widžesche, džesche
wón k temu jichtnemu: Dowěř so, sy-
no, twoje hrěchi su tebi wodate.
Mark. 2, 1. Luk. 5, 18.

3. A hlaj, někotsi bjes pismawucže-
nymi džachu sami pschi sebi: Tón
lestruje Boha.

4. Jako pak Jesus jich mysle widže-
sche, džesche wón: Czoho dla myslicže
wy sebi tak sle w swojich wutrobach?

5. Kotre je lóžsche, prajicž: Tebi su
twoje hrěchi wodate, abo rjez: Stań
horje a khodž wokoło?

6. So byschcže pak wjedžili, so człow-
ski syn móž ma, na semi hrěchi wo-
dawacž, džesche wón k temu jichtnemu:
Stań horje, sběhń swoje posleschczo a
dži dom. Jan. 5, 8. Jap. sk. 9, 34.

7. A wón stanu horje a džěsche dom.

8. A jako pak lud to widžesche, dži-
wasche so a khwalesche Boha, kiž tajku
móž człowjekam dał je.)

(Sczenje na swj. Mattheja.)

9. A jako Jesus nimo precž džě-
sche, widžesche wón człowjeka na złi
sedžo, temu rěkachu Matthej. A wón
džesche k njemu: Pój sa nnu. A wón
stanu a džěsche sa nim.

10. A sta so, jako wón sa blidom
sedžische w domje, hlaj, duž pschińdže
wjele złonikow a synnychu so sa blido
s Jesusom a s jeho póslami.

11. Jako to czi Farisejszy widžichu,
džachu woni k jeho pósłam: Czoho
dla jě wasch mischtr s złonikami a s
hrěschnikami?

12. Jako to Jesus slyschesche, dže-
sche wón k nim: Strowym njeje trjeba
lěkarja, ale khorym. Luk. 5, 31.

13. Džicže pak a wukńcže, schto to
je: Mi so smilnoscž lubi a niž wo-
por. Pschetož ja njejsym pschischoł pra-
wych k pokucže wołacž, ale hrěschnikow.)
1 Sam. 15, 22. Hos. 6, 6. Mat. 12, 7.

14. Tehdy stupichu k njemu Janowi
wuczomnizy a džachu: Czoho dla po-
sczimy so my a Farisejszy tak wjele,
a twoji wuczomnizy so njeposcza?
Mark. 2, 18. Luk. 5, 33.

15. Jesus džesche k nim: Kak móža
kwasni hosczo srudni bycž, tak dołho
hacž je nawoženja pschi nich? Tón
czas pak budže pschińcž, so budže na-
woženja wot nich wsaty, a tehdy bu-
dža woni so poscžicž.

16. Nichtó njepschischiwa sapłatu wot
noweho płata k starej drascže; psche-
tož ta sapłata so wschak na drascže
saso wottorhnje, a je wjetscha džěra.
Mark. 2, 21.

17. Woni tež njepjelnja moscht do
starych sudow; hewak to sudobje so
rossypje a to wino so roslije a to
sudobje so skasy. Ale woni moscht
do nowych sudow pjelnja, a budže tak
woboje sakhowane.

(Sczenje na 24. njedželu po swjatej Trojizy.)

18. Jako wón to s nimi ryczesche,
hlaj, duž pschińdže (jedyn) wyschschi
a padže psched nim dele a džesche:
Knježe, moja džowka je nětk wumrjeła;
ale pój a położ swoju ruku na nju,
dha budže wona wožiwicž.
Mark. 5, 22. Luk. 8, 41.

19. A Jesus postanuwschi džěsche sa
nim a jeho pósli.

20. A hlaj, žónska, kiž dwanacže lět
tu krwawu khoroscž běsche měła, pschi-
stupi sady a dótknu so teho wobru-
ba jeho drasty.
Mark. 5, 25. Luk. 8, 43.

21. Pschetož wona pschi sebi sama
džesche: Mohła ja so jeno jeho drasty
dótknucž, dha bych strowa była.
St. 14, 36.

22. Jesus so pak wobroczi a wu-
hlada ju a džesche: Dowěř so, džow-
ka, twoja wěra je tebje wustrowiła.
A ta žónska bě strowa wot teje sameje
schtundy.

23. A jako wón do teho wyschscheho
doma pschińdže a widžesche tych, kiž
k rowu piskachu, a ropot teho luda,
2 Kron. 35, 25.

24. Dźeſche wón k nim: Wuſtupćze;
pſchetož to holczatko njeje wumrjeło,
ale ſpi. A woni ßo jemu ßmějachu.
25. Jako pak tón lud bě wuhnaty,
dźěſche wón nutß a ſapſchija ju ſa ru-
ku, a to holczatko ſtaže.
26. A ta powjeſcź bu roßnjeßena po
tej ßamej zyłej ſemi.) Luk. 7, 17.
27. A hdyž Jeſuß tam precž wo-
teńdźe, dźěſchtaj ſa nim dwaj ßlepaj,
taj wołaſchtaj a dźeſchtaj: Ach ty ßy-
no Davitowy, ßmil ßo nad namaj!
St. 20, 30.
28. A jako wón dom pſchińdźe, pſchi-
ſtupiſchtaj k njemu taj ßlepaj. A Je-
ſuß dźeſche k nimaj: Wěritaj wój, ſo
ja wamaj to czinicź móžu? Wonaj
dźeſchtaj k njemu: Haj, Knježe.
29. Duž dótkny wón ßo jeju wo-
czow a dźeſche: Po waju wěrje ßo
wamaj ſtań. St. 8, 13.
30. A jeju wocži buſchtej wotewrje-
nej. A Jeſuß jimaj pohroſy a dźeſche:
Hlajtaj, ſo wo tym nichtó njeſhoni.
31. Ale wonaj ſchedſchi won ryczeſchtaj
wot njeho w tym ßamym zyłym kraju.
32. A jako wonaj wuſchłaj běſchtaj,
hlaj, duž pſchinjeßechu woni k njemu
człowjeka, kotryž běſche němy a wob-
ßynjeny. Luk. 11, 14. Mat. 12, 22.
33. A jako tón czert běſche wuhna-
ty, ryczeſche tón němy. A ludźo dźi-
wachu ßo a dźachu: Nihdy ßo tak njeje
ſtało we Iſraelſkim ludu.
34. Czi Fariſejſzy pak dźachu:
Wón honi czertow won pſcheß wyſch-
ſcheho tych czertow.
St. 12, 24. Mark. 3, 22. Luk. 11, 15.
35. A Jeſuß pſchekhodźi wſchitke měſta
a měſtka, wuczeſche w jich ſchulach a
prědowaſche to evangelion wot teho kra-
leſtwa a hojeſche wſchelke khoroſcźe a
wſchelke ßłaboſcźe na ludźoch. St. 4, 23.
36. Jako wón pak tych ludźi wu-
hlada, běſche jemu žel tych ßamych;
pſchetož woni běchu ſawutleni a roß-
honjeni, jako wowzy, kiž paſtyrja ni-
maju. Mark. 6, 34.
37. Duž dźeſche wón k ßwojim wu-
czomnikam: Te žně ßu wulke, ale ma-
ło je dźěłaczerjow. Luk. 10 2.
38. Proſchcźe pak teho Knjeſa tych
žnjow, ſo by wón dźěłaczerjow do ßwo-
jich žnjow póßłał. Mark. 3, 13. 14.

10. ſtaw.

Wo Khryſtußowych dwanaczе wuczomnikach.

1. A wón ſawoła ßwojich dwanacźe
wuczomnikow k ßebi a da jim móz na
njeczíſtych duchow, ſo bychu jich won
honili a ſahojili wſchelku khoroſcź a
wſchelku ßłaboſcź. Mark. 3, 14. 15.
St. 6, 7. Luk. 9, 1.
2. Te mjena pak tych dwanacźe ja-
poſchtołow ßu te: Tón prěni Schiman,
mjenowany Pětr, a Handrij, jeho bratr;
Jakub, Zebedeowy ßyn, a Jan, jeho
bratr;
3. Filip a Bartholomej; Thomaſch
a Matthej, tón złonik; Jakub, Alfeo-
wy ßyn, a Lebbeuß, ſ pſchimjenom
Thaddeuß;
4. Schiman Kananejſki a Judaſch
Iſchorioth, kiž jeho pſcheradźi.
5. Tych ßamych dwanacźe póßła Je-
ſuß, pſchikaſa jim a dźeſche: Po pu-
czach tych póhanow njekhodźcźe a do
Samariſkich měſtow njeſańdźcźe;
6. Ale dźicźe radſcho k ſhubjenym
wowzam teje Iſraelſkeje khěže.
Jap. ſk. 13, 46. Mat. 15, 24.
7. Dźicźe pak, prědujcźe a prajcźe:
To njebjeſke kraleſtwo je ßo pſchibli-
žało. St. 3, 2. St. 4, 17. Luk. 10, 9.
8. Sahojcźe khorych, wucziſczcźe wu-
ßadnych, ſbudźcźe morwych, hońcźe czer-
tow won. Darmo ſcźe doſtali, darmo
dawajcźe.
9. Njeměјcźe ani ſłoto ani ßlěboro
ani pjenjeſy we waſchich móſchnjach;
Luk. 10, 4. Mark. 6, 8. Luk. 9, 3. St. 22, 35.
10. Ani waczoka na pucź ani dwě
ßukni, žane czrije ani kija; pſchetož
dźěłaczeŕ je ßwojeho koſchta hódny.
5 Mójſ. 24, 14. Luk. 10, 7. 1 Tim. 5, 18.
11. Ale do kotrehož měſta abo měſt-
ka wy pſchińdźecźe; wobhońcźe ßo,

ſchtó by we nim hódny był; a tam
pobudzcze, hacz wy precz póńdzecze.
Mark. 6, 10. Luk. 10, 8.

12. Hdyż wy pak do khěże pſchińdzecze, poſtrowcze tu ßamu (a prajcze: Daj Bóh měr tutej khěži).
Luk. 10, 5. 6.

13. A budze-li ta khěża teho hódna, dha budze waſch měr na nju pſchińcz. Njebudze-li pak hódna, dha budze waſch měr ſaßo k wam ßo wobroczicz.

14. A njebudze-li waß ſchtó horje wzacz ani waſche ßłowo ßłyſchecz: dzicze won ſ teje ßameje khěże abo měſta a ſtſchaßcze proch ſ waſchich nohow.
Mark. 6, 11. Luk. 9, 5. Jap. ſk. 13, 51. St. 18, 6.

15. Sawěrnje, ja praju wam, ſo lóże budze Sodomſkej a Gomorſkej ſemi na ßudnym dnju, dyżli tajkemu měſtu.
St. 11, 24.

16. Hlaj, ja póſczelu waß jako wowzy ßrjedza bjes wjelki. Teho dla budzcze mudri, jako hady, a bjes falſcha, jako hołbje.
Luk. 10, 3.

17. Hladajcze ßo pak pſched ludzimi; pſchetoż woni budza waß podacz do radnych khěżow a budza waß khoſtacz w ßwojich ſchulach.
St. 24, 9. Luk. 21, 12.

18. A budza waß pſched knjeſow a kralow wodzicz moje dla, k ßwědczenju na nich a na póhanow.

19. Hdyż woni pak waß podacz budza, njeſtarajcze ßo, kak abo ſchto byſchcze wy ryczeli; pſchetoż w tej ßamej ſchtundze budze wam date, ſchtoż wy ryczecz dyrbicze.
Mark. 13, 11. Luk. 12, 11. St. 21, 14. 15.

20. Pſchetoż wy njejſcze, kiż ryczicze; ale waſcheho Wótza Duch je tón ßamy, kiż pſches waß ryczi.
Am. 4, 13. Rom. 15, 18.

21. Wón budze pak bratr bratra k ßmjerczi podacz, a nan ßyna; a dźěczi budza ßo ßwojim ſtarſchim pſcheczìwicz a jim k ßmjerczi pomhacz.

22. A budzecze hidzeni wot kóżdeho mojeho mjena dla. Ale ſchtóż do kónza pſchetraje, tón budze ſbóżny.
Mark. 13, 13.

23. Hdyż woni waß pak w jenym měſcze pſcheſczěhaju, czekńcze do druheho. Sawěrnje, ja praju wam: Wy njebudzecze te Iſraelſke měſta pſchekhodzicz, hacz pſchińdze człowjeka ßyn.

24. Wuczomnik njeje pſches ßwojeho miſchtra ani wotroczk pſches ßwojeho knjeſa.
Luk. 6, 40. Jan. 13, 16. St. 15, 20.

25. Doſcz je wuczomnikej, hdyż wón je jako jeho miſchtr, a wotroczk jako jeho knjes. Hdyż ßu woni teho hoſpodarja Beelzebub mjenowali, wjele ſkerje budza woni jeho domjazych tak mjenowacz.
St. 12, 24.

26. Teho dla njebójcze ßo jich. Pſchetoż niczo njeje pſchikryte, kiż by njebyło ſjewjene, a njeje niczo potajne, kiż by njedyrbjało wědomne bycz.
Mark. 4, 22. Luk. 8, 17. St. 12, 2.

27. Schtoż ja wam praju pó czmje, to prajcze wy na ßwětłym; a ſchtoż wy do wucha ßłyſchicze, to prědujcze na tſěchach.

28. A njebójcze ßo tych, kiż czěło morja, duſchu pak njemóża moricz; ale bójcze ßo ſkerje teho, kiż móże czěło a duſchu w heli ſkaycz.
Luk. 12, 4.

29. Njebudzetaj dwaj wroblej ſa mały pjenjes kupjenaj? A wſchak tež niz jedyn njepanje na ſemju bjes waſcheho Wótza.

30. Waſche pak tež włoßy na hłowje ßu wſchitke rachnowane.
1 Sam. 14, 45.

31. Teho dla njebójcze ßo; wy ſcze lěpſchi dyżli wjele wroblow.

32. Teho dla, ſchtóż mje pójnaje pſched ludzimi, teho chzu ja tež pójnacz pſched ßwojim Wótzom, kotryż w njebjeßach je;

33. Schtóż mje pak ſaprě pſched ludzimi, teho chzu ja tež ſaprěcz pſched ßwojim Wótzom, kiż w njebjeßach je.
2 Tim. 2, 12. Mark. 8, 38. Luk. 9, 26.

34. Njepomyßlcze ßebi, jako bych ja pſchiſchoł měr na ſemju póßłacz. Ja

njejßym pſchiſchoł měr póßłacz, ale mjecz. Luk. 12, 51.

35. Pſchetoz ja ßym pſchiſchoł, ſo by ßo człowjek ſwadził ſe ßwojim nanom a dźowka ſe ßwojej maczerju a pſchichodna dźowka ſe ßwojej pſchichodnej maczerju.
Mich. 7, 6. Luk. 14, 26.

36. A człowjeka njepſcheczeljo budźa czi, kiz w jeho domje ßu.

37. Schtóz nana abo maczeŕ bóle lubuje dyzli mje, tón njeje mje hódny. A ſchtóz ßyna abo dźowku bóle lubuje dyzli mje, tón njeje mje hódny.
Luk. 14, 26. 5 Mójſ. 33, 9.

38. A ſchtóz ßwój kſchiz na ßo njewoſmje a ſa mnu njeńdźe, tón mje njeje hódny.
St. 16, 24. Mark. 8, 34. Luk. 14, 27.

39. Schtóz ßwoje ziwjenje namaka, tón budźe to ßame ſhubicz; a ſchtóz ſhubi ßwoje ziwjenje moje dla, tón budźe to ßame namakacz.
Luk. 17, 33. Jan. 12, 25.

40. Schtóz waß horje woſmje, tón woſmje mje horje; a ſchtóz mje horje woſmje, tón woſmje teho horje, kiz mje póßłał je. Luk. 10, 16. Jan. 13, 20.

41. Schtóz horje woſmje profetu w profetowym mjenje, tón budźe profetowu mſdu doſtacz. A ſchtóz horje woſmje praweho w praweho mjenje, tón budźe praweho mſdu doſtacz.

42. A ſchtóz tych hubjenych tez jeno jeneho ſ khanku ſymneje wody napowa we wuczomnika mjenje, ſawěrnje, ja praju wam, to jemu njebudźe njeſapłaczene woſtacz.
St. 25, 40. Mark. 9, 41. Jan. 13, 20.

11. ſtaw.

Janowe poßelſtwo. Khryſtußowe wótre hrozenje a luboſne wabjenje.

1. A poda ßo, jako Jeſuß běſche pſcheſtał roskaſowacz ßwojim dwanaczе wuczomnikam, dźěſche wón wotſal precz, ſo by wucził a prědował w jich měſtach.

(Sczenje na 3. njedźelu adventa.)

2. Jako pak Jan w jaſtwje Khryſtußowe ſkutki ßłyſcheſche, póßła wón dweju wot ßwojich wuczomnikow,
Luk. 7, 19.

3. A da jemu powjedźicz: Sy ty tón, kotryz pſchińcz ma, abo dyrbimy na druheho czakacz?
5 Mójſ. 18, 15. Pſ. 40, 8.

4. Jeſuß wotmołwi a dźeſche k nimaj: Dźitaj a powjeſtaj Janej ſaßo, ſchtoz wój ßłyſchitaj a widźitaj:

5. Slepi widźa a khromi khodźa, wußadni budźa wucziſczeni a hłuſchi ßłyſcha, morwi horje ſtawaju a khudym budźe evangelion prědowane.
Jeſ. 35, 5. Mat. 15, 30. Jeſ. 61, 1.

6. A ſbózny je tón, kiz ßo na mni njepohórſchuje.
St. 13, 56. 57.

7. Jako pak wonaj woteńdźeſchtaj, ſapocza Jeſuß k ludu ryczecz wot Jana: Schto ſcze wy hladacz wuſchli do puſcziny? Chzyſchcze wy ſczinu wohladacz, kotruz wětr tam a ßem khabła? Luk. 7, 24.

8. Abo ſchto ſcze wy wuſchli widźicz? Chzyſchcze wy człowjeka w mjehkej draſcze widźicz? Hlaj, kotſiz mjehku draſtu noſcha, czi ßu na kralowſkich hrodach.

9. Abo ſchto ſcze wy wuſchli widźicz? Chzyſchcze wy profetu widźicz? Haj, ja praju wam, kiz wjazy je, dyzli profeta.

10. Pſchetoz to je tón, wot kotrehoz ſteji pißane: Hlaj, ja pósczelu ßwojeho jandźela prjedy tebje, kotryz twój pucz pſched tobu pſchihotowacz dyrbi.)
Mal. 3, 1.

11. Sawěrnje, ja praju wam: Bjes wſchitkimi, kiz ßo wot zónſkich ßu narodźili, njeje poſtanuł, kiz by wjetſchi był, dyzli Jan, tón kſchczenik. Tón pak, kiz najmjeńſchi je w njebjeſkim kraleſtwje, je wjetſchi dyzli wón.
Luk. 7, 28.

12. Ale wot tych dnjow Jana, teho kſchczenika, hacz nětk, czeŕpi njebjeſke

kralestwo móz; a kiz móz czinja, czi torhnu jo k ßebi.
Luk. 16, 16. Fil. 3, 8. 12.
13. Pschetoz wschitzy profetojo a sakoń ßu wěschczili hacz do Jana.
14. A chzecze-li to horje wsacz, wón je Eliaß, kiz pschińcz ma.
Mal. 4, 5. Mat. 17, 12. Mark. 9, 11. 12.
15. Schtóz ma wuschi k ßłyschenju, tón ßłysch.
16. Komu dyrbju ja pak tu schlachtu pschirunacz? Wona je podobna dzě-czatkam, kotrez na torhoschczu ßedza a wołaju k ßwojim towaŕscham,
Luk. 7, 31.
17. A rjeknu: My ßmy wam piskali, a wy njejscze rejwali; my ßmy wam na płacz spěwali, a wy njejscze płakali.
18. Pschetoz Jan je pschischoł, nje-jědzische a njepijesche, a woni praja, so ma wón czerta. St. 3, 4. Luk. 7, 33.
19. Teho człowjeka ßyn je pschischoł, jě a pije, a woni praja: Hlaj, kajki zraczk je tón a winowy wopilz, złoni-kow a hrěschnikow towaŕsch! A ta mu-droscz dyrbi ßo dacz k prawu wodzicz wot ßwojich dzěczi. St. 9, 10.
20. Tehdy pocza wón ßwaricz te města, hdzez najwjazy jeho skutkow ßo běsche stało a wschak ßo njeběchu po-lěpscheli:
21. Běda tebi, Chorazim! Běda tebi, Bethsaida! Hdy bychu w Tiru a w Sidonje tajke skutki ßo stałe, jako pola waß ßo ßu stałe, woni bychu sa-starsku w měsche a w popjele pokutu czinili. Luk. 10, 13.
22. Na to praju ja wam: Lóze bu-dze na ßudnym dnju Tirej a Sido-nej, dyzli wam.
23. A ty, Kapernaum, kiz ty ßy po-sběhnjene hacz do njebjeß, ty budzesch hacz do hele dele storczene. Pschetoz hdy byłe ßo w Sodomje te skutki stałe, kiz ßo pola tebje ßu stałe, wone hischcze by stało do dzenßnischeho dnja. Jes. 14, 12.
24. Na to praju ja wam, so So-domskej semi lóze budze na ßudnym dnju, dyzli tebi. St. 10, 15.

(Sczenje na ßwj. Matthiaßa a tekst na 16. njedzelu po ßwj. Trojizy.)
25. **W** tym ßamym czaßu wot-molwi Jesuß a dzesche: Ja cze khwalu, Wótze a Knjeze njebjeßow a semje, so ty to psched mudrymi a rosomnymi potajił ßy a ßy jo tym njerosomnym sjewił. Luk. 10, 21. 1 Kor. 1, 27.
26. Haj, Wótcze, pschetoz wono je ßo tebi tak derje spodobało.
27. Wschitke wězy ßu mi podate wot mojeho Wótza. A nichtó njesnaje Ssy-na, khiba Wótz; a nichtó njesnaje Wótza, khiba Ssyn a komuz jo Ssyn chze sjewicz.
Ps. 8, 7. Mat. 28, 18. Jan. 3, 35. 1 Kor. 15, 27.
28. Pójcze ßem ke mni wschitzy, kiz wy sprózni a wobczezeni scze, ja chzu waß wokschewicz.
Jer. 31, 25.
29. Wsmicze na ßo mój pschah a wuknicze wote mnje, dokelz ja czicheje myßle ßym a s wutrobu pokorny; dha budzecze wotpo-czink namakacz sa ßwoje dusche.
Jer. 6, 16.
30. Pschetoz mój pschah je ła-hodny, a moje brěmjo je lózke.)
1 Jan. 5, 3.

12. staw.

Khrystußowe samołwjenje pschecziwo Farisejstim.

1. **W** tym ßamym czaßu dzěsche Jesuß na ßabat psches zito; jeho wu-czomnizy pak běchu hłódni a poczachu kłoßy torhacz a jěscz.
Mark. 2, 23. Luk. 6, 1.
2. Jako to czi Farisejsky widzichu, dzachu woni k njemu: Hlaj, twoji wu-czomnizy czinja to, schtoz ßo njeßłu-scha na ßabat czinicz.
3. Wón pak dzesche k nim: Njejscze lasowali, schto Dawit czinjesche, jako wón hłódny běsche a czi, kiz s nim běchu? 1 Sam. 21, 6. Luk. 6, 3.
4. Kak wón do Bozeho doma dzě-sche a te prjódkkładzene khlěby jědzische, kotrez jemu wschak ßo njeßłuschachu

jěscz, tež niz tym, kiž s nim běchu, ale
měschnikam ßamym?
2 Mójs. 29, 33. 3 Mójs. 24, 9. Luk. 6, 4.
5. Abo njejscze wy w sakonju laso-
wali, kak měschnizy na ßabat w templu
ßabat dźěławy dźeń czinja a wschak
ßu bjes winy?
6. Ja pak wam praju, so tón tudy
je, kiž je wjetschi, dyžli tón templ.
7. Hdy byschcze wy pak wjedźili,
schto to je: Ja mam spodobanje na
ßmilnoscźi, a niz na woporje, nje-
byschcze wy tych njewinowatych sata-
mali. St. 9, 13.
8. Pschetož teho człowjeka ßyn je
Knjes, tež na ßabacże.
9. A wón dźěsche tam wotsal a
pschińdźe do jich schule.
Mark. 3, 1. Luk. 6, 6.
10. A hlaj, někajki człowjek běsche,
tón mějesche wuskhnjenu ruku. A woni
praschachu jeho a dźachu: Je tež pra-
wje na ßabat hojicż? so bychu jeho
wobskoržili. Luk. 14, 3.
11. Ale wón dźesche k nim: Schtó
je bjes wami, kotryž by měł jenu
wowzu, a hdy by ta do jamy panuła
na ßabat, so by wón ju njedoßahnuł
a njewuczahnuł?
12. Kak wjele lěpschi je pak człowjek,
dyžli wowza? Dha teho dla móže ßo
derje na ßabat dobrota czinicż.
Mark. 3, 4.
13. Duž dźesche wón k temu czło-
wjekej: Pschestrěj ßwoju ruku. A wón
ju pschestrě; a wona bu jemu saßo tak
czerstwa, jako ta druha.
14. Duž dźeržachu Farisejsky,
schedschi won, radu na njeho, kak bychu
jeho skónzowali. Mark. 3, 6. Luk. 6, 11.
15. Jako pak to Jesuß shoni, wu-
stupi wón tam precż. A wjele ludźi
dźěsche sa nim; a wón jich wschitkich
sahoji,
16. A pohrosy jim, so bychu jeho
sjawneho njeczinili; St. 9, 30.
17. Tak so by dopjelnjene było,
schtož je ryczane pschez profetu Je-
sajaßa, kotryž praji: Jes. 42, 1 ꝛc.
18. Hlaj, to je mój wotroczk, ko-
trehož ja ßym wuswolił, a mój naj-
lubschi, na kotrymž ma moja duscha
spodobanje. Ja chzu mojeho Ducha
na njeho położicż, a wón ma póhanam
ßud pschipowjedźicż.
19. Wón ßo njebudźe wadźicż ani
hawtowacż, a jeho hłóß njebudźa woni
na haßach ßłyschecż.
20. Nałamanu sczinu njebudźe wón
dolemicż, a žehliwy ßužoh njebudźe wón
wuhaßnycż, hacż wón wuwjedźe tón
ßud k dobyczu.
21. A póhanjo budźa na jeho mjeno
nadźiju měcż.
22. Tehdy bu wobßynjeny k njemu
pschiwjedźeny, kiž běsche ßlepy a ně-
my; a wón jeho sahoji, tak so tón ßle-
py a němy ryczesche a widźesche.
St. 9, 32.
23. A wschitzy ludźo buchu satorhnje-
ni a dźachu: Njeje tón Davitowy ßyn?
24. Ale czi Farisejsky, jako woni to
ßłyschachu, dźachu woni: Wón czertow
hinak won njehoni, hacž pschez Beelze-
buba, tych czertow jich wyschscheho.
St. 9, 34. Mark. 3, 22. Luk. 11, 15.
25. Jesuß pak sroſymi jich myßle a
dźesche k nim: Kóžde kralestwo, kiž ßa-
me bjes ßobu njeje pschez jene, budźe
wupuscżene; a kóžde město abo khěža,
kiž njeje ßama bjes ßobu pschez jene,
njemóže wobstacż. Luk. 11, 17.
26. Hdyž teho dla satan satana won
honi, dha wón ßam bjes ßobu njeje
pschez jene; kak dha móže jeho krale-
stwo wobstacż?
27. Hdyž ja pak pschez Beelzebuba
tych czertow won honju, pschez koho
dha honja jich wasche dźěcżi won?
Teho dla budźa wone waschi ßudnizy.
28. Hdyž ja pak czertow pschez Bo-
žeho Ducha won honju, dha je wschak
Bože kralestwo k wam pschischło.
1 Jan. 3, 8.
29. Abo kak móže schtó do ßylneho
doma hicż a jeho grat jemu pobracż?
khiba so wón prjedy teho ßylneho
swježe a potom hatle jeho dom jemu
wurubi. Jes. 49, 24.

30. Schtóž ſo mnu njeje, tón je pſchecziwo mi; a ſchtóž ſo mnu njeſhromadzuje, tón rospróſchi. Luk. 11, 23.

31. Teho dla praju ja wam: Wſchitkón hrěch a Bože hanjenje budze czlowjekam wodate; ale Bože hanjenje pſchecziwo Duchu njebudze czlowjekam wodate. Mark. 3, 28. 29. Luk. 12, 10. Hebr. 6, 4. 6. St. 10, 26. 27. 1 Jan. 5, 16.

32. A ſchtóž ſchto ryczi pſchecziwo teho czlowjeka ßynej, temu budze wone wodate; ale ſchtóž ryczi pſchecziwo ßwjatemu Duchu, to jemu njebudze wodate ani na tym ßwěcze ani na tamnym.

33. Abo ßadzcze dobry ſchtom, dha budze płód dobry; abo ßadzcze ſhnity ſchtom, dha budze płód ſhnity. Na płodze budze ſchtom pósnaty. Mat. 7, 17. Luk. 6, 44.

34. Wy jeſchczerjowa ſchlachta, kak móžecze wy ſchto dobre ryczecz, dokelž wy ſli ſcze? Czohož wutroba połna je, to dze pſches rt. Luk. 6, 45.

35. Dobry czlowjek wudawa dobre ſe ßwojeho dobreho ſchaza teje wutroby; a ſły czlowjek wudawa ſłe ſe ßwojeho ſłeho ſchaza.

36. Ja praju wam pak, ſo dyrbja ludzo na ßudnym dnju wotmolwicz ſa kóždе njewužitne ßłowo, kotrež woni ßu ryczeli.

37. S twojich ßłowow budzeſch ty prawy woſtacz, a ſ twojich ßłowow budzeſch ty ſatamany. Hiob. 15, 6.

38. Tehdy wotmolwichu tych pißmawuczenych a Fariſejſkich někotſi a dzachu: Miſchtrje, my chzyli radzi zejch wot tebje wohladacz. Mark. 8, 11.

39. A wón wotmolwi a dzeſche k nim: Ta ſła a zuſeho łoza ſchlachta zejch požada; ale jej žadyn zejch njebudze daty, khiba to ſnamjo teho profety Jonaßa. St. 16, 4. Luk. 11, 29.

40. Pſchetož runje jako Jonaß běſche tſi dny a tſi nozy w mórſkeje ryby brjuſche, tak budze tež teho czlowjeka ßyn tſi dny a tſi nozy ßrjedza ſemje. Jon. 2, 1. 2.

41. Niniwitiſzy ludzo budza horje ſtupicz na ßudny dzeń ſ tej ſchlachtu a budza ju ſatamacz; pſchetož woni czinjachu pokutu na Jonaßowe prědowanje. A hlaj, tudy je wjazy, dyžli Jonaß. Jon. 3, 5. Luk. 11, 32.

42. Ta kralowa wot połdnja budze poſtanucz na ßudny dzeń ſ tej ſchlachtu a budze ju ſatamacz; pſchetož wona pſchindze wot kónza teje ſemje, ſo by ßłyſchała tu mudroſcz teho Salomona. A hlaj, tudy je wjazy, dyžli Salomon. 1 Kral. 10, 1. 2 Kron. 9, 1.

43. Hdyž pak njecziſty duch wot czlowjeka je wuſchoł, khodzi wón po ßuchich měſtach hladawſchi wotpoczinka a njenamaka jón. Luk. 11, 24.

44. Tehdy rjeknje wón: Ja chzu ßo ſaßo ſawróczicz do ßwojeho doma, hdzež ja ßym wuſchoł. A pſchiſchedſchi namaka wón jón próſdny, ſ khoſchcziſchczemi wumjeczeny a wucziſczeny.

45. Tehdy wón dze a wojmje k ßebi ßydom druhich duchow, kiž hórſchi ßu, dyžli wón ßam; a hdyž woni nuts ſańdu, pſchebywaju woni tam; a budze ſ tajkim czlowjekom potom hórje, dyžli ſ prědka běſche. Tak ßo tež tej ſłej ſchlachcze póńdze. 2 Pětr. 2, 20.

(Tekſt na 21. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

46. Jako wón pak hiſchcze k ludu tak ryczeſche, hlaj, duž ſtejachu jeho macz a bratſja wonkach, czi chzychu ſ nim poryczecz. Mark. 3, 31. Luk. 8, 19.

47. A jedyn dzeſche k njemu: Hlaj, twoja macz a twoji bratſja ſteja wonkach a chzedza ſ tobu poryczecz.

48. Wón wotmolwi pak a dzeſche k temu, kiž jemu to běſche powjedził: Schtó je moja macz? A kotſi ßu moji bratſja?

49. A wón pſcheſtrě ßwoju ruku na ßwojich wuczomnikow a dzeſche: Hlajcze, czi ßu moja macz a moji bratſja.

50. Pſchetož ſchtóž wolu czini mojeho Wótza, kiž je w njebjeßach, tón je mój bratr, ßotra a macż.)
St. 7, 21. Jan. 6, 40.

13. ſtaw.

Pſchirunanje wo Khryſtußowej zyrkwi a mozy jeho ßłowa.

1. Tón ßamy dźeń pak wuńdźe Jeſuß ſ khěže a ßynu ßo pódla morja.
Mark. 4, 1. Luk. 8, 4.

2. A wjele ludźi ßo k njemu ſhromadźi, tak ſo wón do łódźe ſtupi a ßedźeſche; a wſchitkón lud ſtejeſche na brjoſy.

3. A wón prajeſche jim wſchelke wězy w pſchirunanjach a dźeſche: Hlaj, ßyjeŕ wuńdźe k rosßywanju. Luk. 8, 4.

4. A jako wón rosßywaſche, padźe někotre pſchi puczu; a ptaki pſchilecżichu a ſežrachu to ßame.

5. Někotre pak padźe na ſkałojte, hdźež wjele ſemje njeměješche, a ſeńdźe hnydom, teho dla, ſo njeběſche hłuboko w ſemi;

6. Jako pak ßłónzo běſche ſeſchło, ſwjadny wone; a dokelž korjenja njeměješche, wuſkhny wone.

7. Někotre pak padźe bjes czernje, a te czernje roſczechu ßobu a ſdußychu to ßame.

8. Někotre pak padźe na dobru ſemju a pſchinjeße płody; někotre ſto krócż, někotre ſchěſcż dźeßacż krócż, někotre pak tſizyczi krócż.

9. Schtóž ma wuſchi k ßłyſchenju, tón poßłuchaj.

10. A czi wuczomnizy dźachu k njemu pſchiſtupiwſchi: Czoho dla ryczíſch ty k nim pſches pſchirunanja?
Mark. 4, 10. Luk. 8, 9.

11. Wón wotmolwi a dźeſche k nim: Wam je date, ſo byſchcże wjedźili te potajnoſcże teho njebjeſkeho kraleſtwa; tym pak njeje date. St. 11, 25. St. 16, 17.

12. Pſchetož ſchtóž ma, temu budźe date, ſo wón doſcż ſměje; ſchtóž pak nima, wot teho budźe tež to wjate, ſchtož wón ma. St. 25, 29. Mark. 4, 25. Luk. 8, 18.

13. Teho dla ryczu ja k nim pſches pſchirunanja. Pſchetož ſ widźazymaj woczomaj woni njewidźa, a ſe ßłyſchazymaj wuſchomaj woni njeßłyſcha; pſchetož woni jo njeſroſymja.

14. A nad nimi budźe to wěſchczenje Jeſajaßowe dopjelnjene, kotrež praji: S wuſchomaj budźecże wy jo ßłyſchecż, a njebudźecże jo ſroſymicż; a ſ widźazymaj woczomaj budźecże wy jo widźicż, a njebudźecże jo póſnacż.
Jeſ. 6, 9. 10. Luk. 8, 10. Rom. 11, 8.

15. Pſchetož teho luda wutroba je ſtwjerdnjena, a jich wuſchi ſlě ßłyſcha, a jich woczi drěmaju; ſo bychu něhdźe ſ woczomaj njewidźili a ſ wuſchomaj njeßłyſcheli a ſ wutrobu njeſroſymili a ßo njewobroczili, a ja jim njepomhał.

16. Ale ſbóžne ßu pak waſche woczi, ſo widźa, a waſche wuſchi, ſo ßłyſcha.
Luk. 10, 23.

17. Sawěrnje, ja praju wam: Wjele profetow a prawych je požadało, ſo bychu widźili, ſchtož wy widźicże, a njejßu jo widźili; a ſo bychu ßłyſcheli, ſchtož wy ßłyſchicże, a njejßu jo ßłyſcheli. Luk. 10, 24.

18. Poßłuchajcże teho dla wy na to pſchirunanje teho ßyjerja.
Mark. 4, 14. Luk. 8, 11.

19. Hdyž ſchtó to ßłowo wot kraleſtwa ßłyſchi a jo njeſroſymi, dyž tón ſły pſchińdźe a torhnje jo precž, ſchtož do jeho wutroby běſche woßyte; tón je tón ßamy, kiž pſchi puczu je woßyty.

20. Tón pak, kiž na ſkałojte je woßyty, to je tón, kiž ßłowo ßłyſchi a to ßame hnydom ſ wjeßełoſczu horje woſmje; Jeſ. 58, 2.

21. Ale wón nima w ßebi korjenja, ale je poczaßny; hdyž ßo horjo a pſcheſczěhanje ſběhnje ßłowa dla, wón ßo hnydom pohórſchi. Ef. 3, 17.

22. Ale tón, kiž bjes czernje je woßyty, je tón ßamy, kiž to ßłowo ßłyſchi; ale ſtaroſcż teho ßwěta a ſjebanje teho bohatſtwa ſdußy to ßłowo a njepſchinjeße płodow.

23. Ale ſchtož na dobru ſemju je

woßyty, tón je tón ßamy, kiž ßłyschi a srosymi jo, a wón tež płody pschinjeße; a pschinjeße někotry sto krócz, někotry pak schěsczdźeßacz krócz, někotry pak tsizyczi krócz.

(Sczenje na 5. njedźelu po tsjoch kralach.)

24. Wón kładźesche jim druhe pschirunanje prjódk a dźesche: Njebjeske kralestwo je podobne człowjekej, kiž dobre ßymjo na ßwoju rolu ßyjesche.

25. Jako pak ludźo spachu, pschińdźe jeho njepschecźel a naßy njerjada bjes pscheńzu a woteńdźe precž.

26. Jako pak selene žito rosczesche a płody pschinjeße, namaka ßo tež tón njerjad.

27. Dha pschistupichu hospodarjowi wotroczzy a dźachu k njemu: Knježe, njejßy ty dobre ßymjo na twoje polo wußył? Hdźeha je ßo tón njerjad wsał?

28. Wón pak dźesche k nim: To je njepschecźel czinił. Duž dźachu czi wotroczzy k njemu: Chzesch dha ty, so bychmy tam schli a jón wupléli?

29. Wón dźesche: Ně, so njebyschcźe něhdźe pscheńzu ßobu wutorhali, hdyž njerjad wuplějecźe.

30. Njech woboje hromadźe roscźe hacž do žnjow; a w czaßu tych žnjow chzu ja k žnjeńzam prajicž: Wuběrajcźe najprjedy tón njerjad a swježcźe jón do walczkow, so by ßo spalił; ale tu pscheńzu shromadźcźe mi do mojeje bróžnje.)

31. Druhe pschirunanje kładźesche wón jim prjódk a dźesche: To njebjeske kralestwo je podobne žonopowemu sornu, kotrež człowjek wsa a na ßwoje polo wußy; Mark. 4, 31. Luk. 13, 19.

32. Kotrež to najmjeńsche je bje wschitkimi ßymjenjemi; hdyž wone pak narosczje, dha je najwjetsche bjes selemi a je schtom, tak so ptaki pod njebjeßami pschilecźa a czinja ßebi hněsda na jeho hałosach.

33. Druhe pschirunanje dźesche wón k nim: Njebjeske kralestwo je podobne kwaßu, kotryž žona wsa a rosměscha jón bjes tsi kórzy muki, hacž wschitko sakißa. Luk. 13, 21.

34. To wschitko ryczesche Jesuß pschez pschirunanja k ludu, a bjes pschirunanja wón niczo k nim njeryczesche; Mark. 4, 33.

35. So by dopjelnjene było, schtož je prajene pschez profetu, kiž rjeknje: Ja chzu mój rt wotewricž w pschirunanjach a chzu wupowjedacž te potajene wězy wot spoczatka teho ßwěta. Ps. 78, 2.

36. Tehdy rospuschczi Jesuß tón lud a pschińdźe domoj. A jeho wuczomnizy pschistupichu k njemu a dźachu: Wułož nam to pschirunanje wot teho njerjada na poli.

37. Wón pak wotmolwi a dźesche k nim: Tón, kiž rosßywa dobre ßymjo, je teho człowjeka ßyn.

38. To polo je ßwět. To dobre ßymjo ßu te dźěczi teho kralestwa. Tón njerjad pak ßu te dźěczi teho złeho. 1 Kor. 3, 9.

39. Tón njepschecźel, kiž je rosßywa, je djaboł. Te žně ßu to skónczenje teho ßwěta. Czi žnjeńzy pak ßu jandźeljo. Sjew. 14, 15.

40. Runje jako pak ludźo njerjad wutorhaju a s wohenjom spala, tak tež budźe w skónczenju teho ßwěta.

41. Pschetož teho człowjeka ßyn budźe ßwojich jandźelow pósłacž, a woni budźa wusběracž s jeho kralestwa wschitko pohórschenje a tych, kiž njeprawje czinja;

42. A budźa jich do wohenjoweje pjezy czißnucž; tam budźe skiwlenje a subow kschipjenje. St. 8, 12. St. 22, 13.

43. Tehdy budźa ßo prawi ßwěczicž jako ßłónzo w ßwojeho Wótza kralestwje. Schtož ma wuschi k ßłyschenju, tón poßłuchaj. Dan. 12, 3. Kn. mudr. 3, 7.

(Tekst na 5. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

44. Wospjet je njebjeske kralestwo podobne skhowanemu schazej na poli, kotryž człowjek namaka a skhowa jón; a woteńdźe s wjeßełoscźu, kotruž wón nad nim mějesche, a předawa wschitko,

ſchtož měješche, a kupi ſebi to ſame polo. St. 16, 24. Fil. 3, 7.
45. Wospjet je njebjeske kralestwo podobne kupzej, kiž dobre parle pytaſche.
46. A jako wón jenu jara drohu parlu namaka, dżěſche wón a pſcheda wſchitko, ſchtož měješche, a kupi tu ſamu.) Pſchisł. 8, 10. 11.

(Tekst na 26. njedżelu po swj. Trojizy.)

47. **W**ospjet je njebjeske kralestwo podobne syczi, kotraž budże do morja puſchczena, ſ kotrejž budża wſchelke ryby popanjene.
48. Hdyž wona pak połna je, wuczahnu woni ju na brjoh a ſběraju ſedżo dobre hromadu do ſudobja, ale te ſłe woni precž czisłaju.
49. Tak budże ſo tež w tym ſkónczenju teho swěta stacž. Jandżeljo budża wonhicž a budża ſłych wot prawych dżělicž; St. 25, 32.
50. A budża jich do teje wohenjoweje pjezy czisnucž; tam budże ſkiwlenje a subow kſchipjenje.
51. A Jesus dżeſche k nim: Scże wy to wſchitko ſroſymili? Woni dżachu k njemu: Haj, Knježe.
52. Wón pak dżeſche k nim: Teho dla kóždy pismawuczeny, roswuczeny k njebjeskemu kralestwu, je podobny hoſpodarjej, kiž ſe swojeho ſchaza nowe a stare wondawa.
53. A poda ſo, jako Jesus te ſame pſchirunanja dokonjał běſche, jebra wón ſo tam precž; Luk. 4, 16.
54. A pſchiińdże do swojeho wótzneho kraja a wuczeſche jich w jich ſchuli, tak ſo ſo woni nastróžichu a dżachu: S wotkal su ſo tudy temu tajka mudrosćž a skutki doſtałe?
55. Njeje tón teho cźěsle syn? Njerěkaju jeho maczeri Marja? A njejsu jeho bratſja Jakub a Joses a Simon a Judaſch? Luk. 4, 22.
56. A jeho sotry, njejsu wone wſchitke pola nas? S wotkal je dha ſo jemu to wſchitko doſtało? A woni pohórſchichu ſo nad nim.
57. Jesus pak dżeſche k nim: Profeta nihdże mjenje njepłaczi, hacž w swojim wótznym kraju a w swojim domje. Jan. 4, 44.
58. A wón njeczinjeſche tam wjele dżiwow jich njewěry dla.)

14. staw.

Janej, kſchczenikej, bu hłowa wotczata. Khrystusowe dżiwne žohnowanje, khód a pomoz.

1. **W** tym samym czasu słyſcheſche tu powjeſcž wot Jesusa Herodaſch, kiž běſche jedyn wot tych ſchtyrjoch knježow teho kraja. Luk. 9, 7.
2. A wón dżeſche k swojim służomnikam: To je Jan, tón kſchczenik; wón je wot morwych stanuł, teho dla czini wón tajke skutki.
3. Pſchetož Herodaſch běſche Jana pſchijał a swjasaneho do jastwa położił, teje Herodiady, swojeho bratra Filippa mandżelskeje dla; Mark. 6, 17. Luk. 3, 19.
4. Pſchetož Jan běſche k njemu prajił: To ſo njehodżi, ſo ty ju maſch. 3 Mójſ. 18, 16.
5. A wón chzyſche jeho rad moricž, bojeſche ſo pak pſched ludom; pſchetož woni měſachu jeho wſchitzy ſa profetu. St. 21, 26.
6. Jako pak Herodaſch swój narodny dżeń swjeczeſche, rejwaſche teje Herodiady dżowka pſched nimi; a to ſo Herodaſchej derje ſpodobaſche.
7. Teho dla wón tež ſ pſchisahu slubi, ſo jej chze dacž, ſchtož by prosyła.
8. A jako wona prjedy wot swojeje maczerje běſche roswuczena, dżeſche wona: Daj mi ſem na ſchkli tu hłowu Jana, teho kſchczenika.
9. A tón kral ſo ſrudżi; ale teje pſchisahi a tych dla, kotſiž ſ nim ſa blidom ſedżichu, pſchikaſa wón, ſo by jej data była;
10. A wón pósła tam a da Janej w jastwje hłowu wotrubacž.
11. A jeho hłowa bu w ſchkli pſchi-

njeßena a temu holczeczu data; a wona pschinjeße ju ßwojej maczeri.
12. A jeho wuczomnizy pschischedschi wsachu to czělo precz a pohrjebachu jo, a schedschi pschipowjedachu to Jesußej.
13. Jako to Jesuß pak ßłyscheſche, puschczi wón ßo tam precz na łódzi na puste město, so by woßebje był. Ale jako ludźo to ßłyschachu, dźěchu woni ſa nim pěschi ſ tych městow.
Mark. 6, 31.
14. A Jesuß schedschi won wuhlada wulki lud; a jemu běsche żel teho ßameho a ſahoji jich khorych. Jan. 6, 5.
15. Na wjeczor pak pschistupichu jeho wuczomnizy k njemu a dźachu: To město je puste, a nóz ßo pschibližuje; rospuschcź tych ludźi wot ßebje, so bychu ßebi zyrobu nakupili schedschi do měsćtow.
16. Ale Jesuß dźesche k nim: Woni njetrjebaju precz khodźicź; dajcźe wy jim jěscź. Luk. 9, 13.
17. Woni dźachu pak k njemu: My tudy niczo nimamy, khiba jeno pjecź pokrotow khlěba a dwě rybje.
18. A wón dźesche: Pschinjeßcźe mi te ßame hew.
19. A wón kaſasche ßo tym ludźom na trawu dele ſeßydacź. A wón wſa te pjecź pokroty a tej dwě rybje, pohlada horje do njebjeß a dźakowasche ßo; a wón łamasche je a dawasche te khlěby tym wuczomnikam, wuczomnizy pak tym ludźom.
20. A woni jědźichu wschitzy a buchu naßyczeni, a ſebrachu, schtož běsche kußkow ſbytknych, dwanaczcźe korbow połnych. Mark. 6, 42. 43.
21. Tych pak, kotsiž běchu jědli, běsche pola pjecź tawsynt muskich, žónske a dźěcźi njeradźnowane.
22. A hnydom czěrjesche Jesuß ßwojich wuczomnikow, so bychu do łódźe stupili a prjedy njeho na druhu stronu ßo pschewjesli, hacź wón tych ludźi by wot ßebje puschcził.
Mark. 6, 45. Jan. 6, 17.
23. A jako tych ludźi běsche wot ßebje puschcził, dźěsche wón ßam lutki na horu, so by ßo k Bohu modlił. A běsche wjeczor tam lutki ßam.
24. Ta łódź pak běsche hižom ßrjedźa na morju a motasche ßo wot żołmow; pschetož wětr běsche jim pscheczíwny.
25. Pschi schtwórtej nóznej wasche pak pschińdźe Jesuß k nim, duzy po morju.
26. A jako jeho czi wuczomnizy widźichu, so wón po morju khodźi, ſtróžichu woni ßo a dźachu: To je scherjenje; a wołachu w ſtrasche.
Luk. 24, 37.
27. Ale na měscźe ryczesche Jesuß k nim a dźesche: Budźcźe dobreje nadźije, ja to ßym; njebójcźe ßo jeno.
28. Pětr pak wotmolwi jemu a dźesche: Knježe, ßy-li ty, dha kaž mi k ßebi pschińcź po wodźe.
29. A wón dźesche: Pschińdź! A Pětr wustupi ſ łódźe a dźěsche po wodźe, so by pschischoł k Jesußej.
30. Jako wón pak wulki wětr pytſe, ſtróži ßo wón a pocza ßo ponuricź, ſawoła a dźesche: Knježe, pomhaj mi!
31. Jesuß pak hnydom ßwoju ruku wupschestrě, ſapschija jeho a dźesche k njemu: O ty małowěrny! Czoho dla ßy njewobstajny? St. 6, 30.
St. 8, 26. Jak. 1, 6.
32. A wonaj ſtupischtaj do łódźe, a wětr wocźichny.
33. A czi, kiž na łódźi běchu, pschińdźechu a padźechu psched nim dele a dźachu: Ty ßy woprawdźe Boži Syn.
34. A woni ßo pschewjeſechu a pschińdźechu do kraja Genezareth.
35. A jako ludźo teho ßameho města jeho póſnachu, póßłachu woni won do teho ßameho zyłeho kraja koło wokoło a pschinjeßechu wschelkich njeſtrowych k njemu;
36. A proschachu jeho, so bychu ßo jeno jeho drasty wobruba dótkli. A wschitzy, kiž ßo běchu dótkali, wotkhorichu. St. 9, 21.

15. staw.

Wo człowjskich wustawkach, Kananejskej żonje a druhich dźiwach Khrystußowych.

1. Tehdy pschistupichu k Jesußej czi pißmawuczeni a Farisejsczy s Jerusalema a dźachu: Mark. 7, 5.
2. Czoho dla pschestupja twoji wuczomnizy tych starschich wustajenja? Pschetoż woni ßwojej ruzy njemyja, hdyż khlěb jědźa.
3. Wón pak wotmolwi a dźesche k nim: Czoho dla dha wy też Bożu kaśnju pschestupicze waschich wustajenjow dla?
4. Pschetoż Bóh je pschikasał a prajił: Czescż ßwojeho nana a ßwoju macżeŕ; schtóż pak nana a macżeŕ ßwari, tón dyrbi ßmjercze wumrjecż.
2 Mójs. 20, 12.
5. Ale wy prajicze: Schtóż k nanej abo k macżeri rjeknje: Hdyż ja to wopruju, je wone tebi wjele wużitnische; tón czini derje.
6. Na tajke waschnje ßo stanje, so żadyn ßwojeho nana a ßwoju macżeŕ njebudźe czescżicż; a scze tak Bożu pschikaśnju sběhnuli, so wjazy niczo njepłaczi waschich wustajenjow dla.
7. Wy ludakojo, derje je wot waß wěschcził Jesajaß a je prajił: Jes. 29, 13.
8. Tón lud ßo ke mni pschibliżuje se ßwojim rtom a czescżi mje se ßwojimaj hubomaj; ale jich wutroba je daloko wote mnje.
9. Ale podarmo woni mi ßłuża, dokelż wucża tajke wuczby, kotreż niczo njejßu, khiba człowjske pschikaśnje.
10. A wón sawoła tón lud k ßebi a dźesche k nim: Poßłuchajcze a srosymicze!
11. Schtoż do rta dźe, to człowjeka njeczisteho njeczini; ale schtoż se rta won dźe, to człowjeka njeczisteho czini.
12. Tehdy pschistupichu jeho wuczomnizy a dźachu k njemu: Wěsch ty też, so Farisejsczy ßo pohórschichu, jako woni to ßłyschachu?
13. Wón pak wotmolwi a dźesche: Kóżde schczěpjenje, kotreż mój njebjeski Wótz njeje schczěpił, budźe wutorhane.
14. Wostajcze ßo jich; woni ßu ßlepi a ßlepych wodźa. Je-li so pak ßlepy ßlepeho powjedźe, budźetaj wobaj do jamy padacż. Luk. 6, 39.
15. Duż wotmolwi Pětr a dźesche k njemu: Wułoż nam to pschirunanje.
16. A Jesuß dźesche: Scze dha też wy hischcze njerosomni?
17. Njewustejicze wy ßo hischcze, so wschitko, schtoż do rta dźe, to dźe do brjucha a wuczißnje ßo do wuthoda.
18. Ale schtoż se rta wuńdźe, to pschińdźe s wutroby, a to człowjeka njeczisteho czini.
19. Pschetoż s wutroby pschińdu słe myßle, mordowanje, mandźelstwo-łamanje, kurwaŕstwo, paduchstwo, falschne ßwědczenje, hanjenje.
1 Mójs. 6, 5. St. 8, 21.
20. To ßu te wězy, kiż człowjeka njeczisteho czinja. Ale s njemytymaj rukomaj jěscż, to człowjeka njeczisteho njeczini.

(Sczenje na njedźelu Reminiscere.)

21. A Jesuß dźěsche tam precż a wustupi na Tirowske a Sidonske strony. Mark. 7, 24.
22. A hlaj, Kananejska żónska, kotraż s tych ßamych mjejow pschińdźe, wołasche sa nim a dźesche: Knjeże, ty ßyno Dawitowy, ßmil ßo nade mnu; moja dźowka budźe wot czerta hubjenje czwilowana.
23. A wón jej ßłowczko njewotmolwi. A jeho wuczomnizy pschistupiwschi proschachu jeho a dźachu: Puschcż ju wot ßebje; pschetoż wona woła sa nami.
24. Wón pak wotmolwi a dźesche: Ja njejßym póßłany, khiba jeno k shubjenym wowzam s Israelskeho doma. St. 10, 6.
25. Wona pak pschińdźe a panuwschi psched nim dele dźesche: Knjeże, pomhaj mi!

26. Ale wón wotmolwizy dźesche: Pětnje njeje, so ßo dźěcźom khlěb wosmje a cźißnje ßo pßam. Mark. 7, 27.
27. Wona dźesche: Haj, Knježe; dha wschak jědźa pßyczatka wot tych ßrjódkow, kiž wot jich knježich blida padaju.
28. Duž wotmolwi Jesuß a dźesche k njej: O žónska, twoja wěra je wulka! tebi ßo stań, kaž chzesch. A jeje dźowka woczerstwi w tej ßamej schtundźe.) St. 8, 10.
29. A Jesuß woteńdźe tam dale a pschińdźe k Galilejskemu morju a wustupi na horu a ßynu ßo tam. Mark. 7, 31.
30. A wjele luda pschińdźe k njemu; cźi měјachu ßobu khromych, ßlepych, němych, bědnych a wjele druhich a kładźechu jich k Jesußowymaj nohomaj, a wón jich sahoji; St. 11, 5. Jes. 35, 5. Luk. 7, 22.
31. Tak so ßo ludźo dźiwachu, jako woni widźichu, so němi rycza, khromi ßu cźili, bědni khodźa, ßlepi widźa; a khwalachu teho Israelskeho Boha.
32. A Jesuß sawoła ßwojich wuczomnikow k ßebi a dźesche: Mi je žel teho luda; pschetož woni hižom na tsi dny pola mje ßu sawostali a nimaju ničžo, so bychu jědli; a ja jich nochzu bjes jědźe precž puschczicź, tak so bychu woni wot mozy njepschischli na puczu. Mark. 8, 1.
33. A jeho wuczomnizy dźachu k njemu: Hdźe bychmy my tak wjele khlěba wsali w tej puscźinje, so bychmy telko luda naßyczili?
34. A Jesuß dźesche k nim: Kak wjele khlěba macźe wy? Woni dźachu: Sßydom a trochu rybiczkow.
35. A wón kasasche ßo temu ludu na semju dele seßydacź.
36. A wsa te ßydom pokroty a te ryby, dźakowasche ßo, łamasche te ßame a da je ßwojim wuczomnikam a cźi wuczomnizy temu ludu. Mark. 8, 6.
37. A woni jědźichu wschitzy a buchu naßyczeni, a sebrachu te sbytkne kruschki na ßydom połnych korbow.
38. Tych pak, kiž běchu jědli, běsche schtyri tawsynt mužow, žony a dźěczi njeběchu rachnowane.
39. A jako wón tych ludźi běsche rospuschcził, stupi wón do łódźe a pschińdźe do tych mjesow Magdala.

16. staw.

Wo zejchach Farisejskich a jich kißałym kwaßu. Pětrowe pósnacźe a klucźe. Khrystußowe cźeŕpjenje a tschiž tych, kiž jemu pschißluscheju.

1. Duž pschistupichu Farisejsßy a Sadduzejsßy; cźi spytowachu jeho a žadachu, so by jim dźiw s njebjeß pokasał. Mark. 8, 11.
2. A wón wotmolwi a dźesche k nim: Wy wjeczor prajicźe: Dobre wjedro budźe, pschetož njebjo ßo czeŕwjeni; Luk. 12, 54.
3. A rano wy prajicźe: Dźenßa budźe mutne wjedro; pschetož njebjo je ßo saczeŕwjeniło a je mróczno. Wy ludakojo, na njebjeßa ßo wy wustejicźe; njemóžecźe ßo dha tež wustacź na te snamjenja tych czaßow? St. 11, 4.
4. Ta sła a mandźelstwo łamaza schlachta hlada snamjenjow; wono jej pak žane druhe snamjo date njebudźe, khiba to snamjo teho profety Jonaßa. A wón dźěsche precž wostajiwschi jich. St. 12, 39. 40. Luk. 11, 29. Jon. 2, 1.
5. A jako cźi wuczomnizy ßo běchu pschewjesli, běchu woni sapomnili khlěba ßobu wsacź.
6. Jesuß pak dźesche k nim: Hladajcźe a sdźeržcźe ßo Farisejskeho a Sadduzejskeho kwaßa. Mark. 8, 15. Luk. 12, 1. Gal. 5, 9. 1 Kor. 5, 6.
7. Duž woni ßebi pomyßlichu a dźachu: To běsche, so ßmy ßebi khlěba ßobu njewsali.
8. Jako to pak Jesuß srosymi, dźesche wón k nim: Wy małowěrni, schto staracźe wy ßo bjes ßobu, so njejscźe khlěba ßobu wsali? St. 6, 30.

9. Njeroſymicże wy hiſchcże niczo? Njeſpominacże wy na te pjecż pokroty khlěba, tym pjecż tawſynt (muſkim) date, a kak wjele korbow wy tehdy naſběraſchcże? St. 14, 17. Jan. 6, 9.

10. Tež niž na te ßydom pokroty khlěba, tym ſchtyri tawſynt date, a kak wjele korbow wy naſběraſchcże? St. 15, 34.

11. Kak dha, ſo wy njeroſymicże, ſo ja wam wot khlěba njepraju, hdyž ja praju: Sdźeržcże ßo Fariſejſkeho a Sadduzejſkeho kwaßa?

12. Tehdy ſroſymichu woni, ſo wón jim njeběſche kaſał, ſo měli ßo ſdźeržecż kwaßa teho khlěba, ale teje wuczby tych Fariſejſkich a Sadduzejſkich. Gal. 5, 9.

(Tekſt na Swjatocżniczku.)

13. Jako pak Jeſuß pſchińdźe na mjeſy Zeſareje Filippoweje, wopraſcha wón ßwojich wuczomnikow a dźeſche: Schto praja ludźo wote mnje, teho człowjſkeho ßyna, ſo ja ßym? Mark. 8, 27.

14. Woni dźachu: Někotſi praja, ſo ßy Jan, tón kſchczenik; někotſi, ſo ßy Eliaß; někotſi, ſo ßy Jeremiaß abo tych profetow jedyn.

15. Wón dźeſche k nim: Schtoha pak wy prajicże, ſo ja ßym?

16. Duž wotmołwi Schiman Pětr a dźeſche: Ty ßy Khryſtuß, teho žiweho Boha Syn. Jan. 6, 69. St. 1, 49. Mark. 8, 29.

17. A Jeſuß wotmołwi a dźeſche k njemu: Sbóžny ßy ty, Schimanje, Jonaßowy ßyno; pſchetož czěło a krej njeje czi to ſjewiło, ale mój Wótz w njebjeßach. 1 Kor. 2, 10. Gal. 1, 16.

18. A ja czi tež praju: Ty ßy Pětr, a na tu ſkału chzu ja twaricż ßwoju zyrkej, a te helſke wrota njedyrbja ju pſchemóz. Jan. 1, 42.

19. A ja chzu czi teho njebjeſkeho kraleſtwa klucže dacż. Wſchitko, ſchtož ty na ſemi ſwjaſacż budźeſch, dyrbi tež w njebjeßach ſwjaſane bycż; a ſchtož ty na ſemi wotwjaſacż budźeſch, dyrbi tež w njebjeßach wotwjaſane bycż.) St. 18, 18.

20. Tehdy ſakaſa wón ßwojim wuczomnikam, ſo bychu nikomu njepowjedźili, ſo wón Jeſuß, tón Khryſt, je.

21. Wot teho ßameho czaßa pocža Jeſuß a ſjewi ßwojim wuczomnikam, ſo wón ma hicż do Jeruſalema a wjele czeŕpicż wot ſtarſchich a wyſchſchich měſchnikow a pißmawuczenych, a ſo budźe morjeny a na tſeczi dźeń ſaßo ſtanucż. St. 17, 22.

22. A Pětr wſa jeho k ßebi, wrěßnu na njeho a dźeſche: Bóh cże ſwarnuj; to ßo czi ſtacż njebudźe.

23. Ale wón ßo wobroczi a dźeſche k Pětrej: Dźi wote mnje precž, ſatanaßo, ty ßy mi k pohórſchenju; pſchetož ty njeměniſch, ſchtož Bože, ale ſchtož człowjecžne je.

24. Tehdy dźeſche Jeſuß k ßwojim wuczomnikam: Chze-li ſchtó ſa mnu pſchińcż, tón ßam ßo ſaprěj a wſmi ßwój kſchiž na ßo a pój ſa mnu. Mark. 8, 34. Luk. 9, 23.

25. Pſchetož ſchtóž ßwoje žiwjenje chze ſakhowacż, tón budźe to ßame ſhubicż; ſchtóž pak ßwoje žiwjenje ſhubi moje dla, tón budźe to ßame namakacż. Luk. 17, 33.

26. Pſchetož ſchto pomha człowjekej, hdy by wón runje zyły ßwět dobył a pak na ßwojej duſchi ſchkodował? Abo ſchto móže człowjek k wumóženju ßwojeje duſche dacż? Mark. 8, 36. Luk. 9, 25.

27. Pſchetož wono budźe ßo ſtacż, ſo teho człowjeka ßyn budźe pſchińcż w kraßnoſczi ßwojeho Wótza ſe ßwojimi jandźelemi; a tehdy budźe wón kóždemu dacż po jeho ſkutkach. Rom. 2, 6.

28. Sawěrnje, ja praju wam: Někotſi ſteja tudy, kiž njebudźa ßmjercże woptacż, hacž woni budźa teho człowjeka ßyna widźicż pſchińdźo w ßwojim kraleſtwje. Mark. 9, 1. Luk. 9, 27.

17. ſtaw.

Khryſtuß bu pſchekraßnjeny, namĕßazny ſa-hojeny, daúſki kroſch ſapłaczeny.

(Sczenje na 6. njedźelu po tſijch kralach.)

1. A po ſcheſczi dnjach wſa Jeſuß k ßebi Pĕtra a Jakuba a Jana, jeho bratra, a wjedźeſche jich ſtronu na wyßoku horu. Mark. 9, 2.

2. A wón pſchekraßni ßo pſched nimi, a jeho wobliczo ßwĕczeſche ßo jako ßłónzo; jeho draſta pak bĕ bĕła jako ßwĕtło. 2 Pĕtr. 1, 16. 17.

3. A hlaj, tam ßo jim ſjewiſchtaj Mójſaß a Eliaß, taj ryczeſchtaj ſ nim. Luk. 9, 31.

4. Pĕtr pak wotmolwi a dźeſche k Jeſußej: Knježe, tudy je nam dobre bycz; chzeſch-li, dha chzemy tudy tſi hĕty czinicz, tebi jenu, Mójſaßej jenu a Eliaßej jenu.

5. Jako wón hiſchcze ryczeſche, hlaj, dha jich ßwĕtła mróczel wobkhłódkowa. A hlaj, hłóß ſ teje mróczele dźeſche: To je mój luby Syn, na kotrymž ja mam dobre ſpodobanje, teho wy poßłuchajcže. St. 3, 17. 2 Pĕtr. 1, 17.

6. Jako to czi wuczomnizy ßłyſchachu, padźechu woni na ßwoje wobliczo a ſtróžichu ßo jara.

7. Ale Jeſuß pſchiſtupiwſchi k nim dótknu ßo jich a dźeſche: Staúcže horje a njebójcže ßo niczoho! Dan. 8, 18.

8. Hdyž woni pak ßwojej woczi poſbĕžechu, njewidźichu nikoho, hacž Jeſußa ßameho.

9. A jako woni ſ hory dele dźĕchu, pſchikaſa jim Jeſuß a dźeſche: Wy njedyrbicže to widźenje nikomu powjedacz, hacž człowſki ßyn wot morwych je ſtanuł.)

10. A jeho wuczomnizy praſchachu jeho a dźachu: Schtoha pißmawuczeni praja: Eliaß dyrbi prjedy pſchiúcz? St. 11, 14. Mal. 4, 5.

11. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Eliaß budźe ſawĕrnje prjedy pſchiúcz a wſchitko ſaßo wróczicz;

12. Ale ja praju wam: Eliaß je hižom pſchiſchoł, a woni jeho njejßu póſnali, ale ßu na nim czinili, ſchtož ßu chzyli; tak budźe tež człowjeka ßyn dyrbjecz czeŕpicz wot nich. St. 14, 9.

13. Tehdy ſroſymichu czi wuczomnizy, ſo wón wot Jana, teho kſchcženika, jim bĕſche prajił.

14. A jako woni k ludu pſchiúdźechu, pſchiſtupi k njemu nĕkajki człowjek a panu jemu k nohomaj, Mark. 9, 17. Luk. 9, 38.

15. A dźeſche: Knježe, ßmil ßo na mojim ßynu, pſchetož wón je namĕßazny a ma ſłe czeŕpjenje; pſchetož wón panje czaſto do wohenja a czaſto do wody;

16. A ja ßym jeho k twojim wuczomnikam pſchiwjedł, a woni njemóžachu jemu pomhacz.

17. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche: O ty njewĕrna a wrótna ſchlachta! Kak dołho dyrbju ja pſchi waß bycz? Kak dołho dyrbju ja waß czeŕpicz? Pſchiwjedźcže mi ßem teho ßameho.

18. A Jeſuß jemu pohroſy, a tón djaboł wuúdźe wot njeho; a to hólczo wotkhori w tej ßamej ſchtundźe.

19. Tehdy dźachu czi wuczomnizy pſchiſtupiwſchi k Jeſußej woßebje: Czoho dla ßmy my njemóhli jeho wuhnacz?

20. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Waſcheje njewĕry dla. Pſchetož ja ſawĕrnje praju wam: Hdyž wy wĕru macže, tež jeno tak wulku jako žonopowe ſorno, dha móžecže wy k tutej horje rjeknucz: Sbĕhú ßo wot tudy tam, a wona budźe ßo ſbĕhnucz a njebudźe wam niczo njemóžne. St. 21, 21. Luk. 17, 6.

21. Ale tuta ſchlachta njewuúdźe, khiba pſcheß modlitwu a poſczenje.

22. Jako woni pak bĕchu w Galilejſkej, dźeſche Jeſuß k nim: Stacz ßo budźe, ſo człowjeka ßyn budźe do człowjeſkich rukow podaty; St. 20, 17. 18. Mark. 9, 31. Luk. 9, 22. St. 18, 31.

23. A woni budźa jeho moricz a

na třeczi dźeń budźe wón horje stanycź. A woni so jara srudźichu.

24. Jako woni pak do Kapernauma pśchińdźechu, pśchistupichu k Pětrej czi šami, kiž dański krojch bjerichu, a dźachu: Njedawa wasch wuczeř teje danje?

25. A wón dźesche: Wón dawa. A jako wón běsche domoj pśchischoł, pśchińdźe jemu Jesuš s ryczu prjedy a dźesche: Schto so tebi sda, Schimanje? Wot kajkich ludźi bjeru kralojo na semi zło abo dań? Wot swojich dźěczi abo wot zusych?

26. Duž dźesche k njemu Pětr: Wot zusych. Dźesche k njemu Jesuš: Dha su teho dla dźěczi swobodne.

27. Ale so bychmy my jich njepohórschili, dźi k morju a wuczišń wudu, a tu prěnju rybu, kiž spłuwnje, wsmi; a hdyž ty jej rt wotewrisch, budźesch ty stater namakacź; tón samy wsmi ty a daj jón jim sa mnje a sa so.

18. staw.

Wo pohórschenju, mocy klučow a bratrowstim wujednanju.

(Sczenje na św. Michała a 1—7 telčt na njedźelu Misericordias.)

1. **W** tej samej schtundźe pśchistupichu wuczomnizy k Jesušej a dźachu: Schtó tež je tón najwjetschi w njebjeskim kralestwje? Mark. 9, 34. Luk. 9, 46.

2. A Jesuš sawoła dźěczo k sebi a postaji jo srjedźa bjes nich,

3. A dźesche: Sawěrnje, ja praju wam: Je-li so so njewobroczicźe a njebudźecźe jako dźěczi, dha wy njebudźecźe do njebjeskeho kralestwa pśchińcź. Ev. 19, 14. Mark. 10, 15. 1 Kor. 14, 20.

4. Schtóž so teho dla sam poniža, jako to dźěczo, tón je najwjetschi w njebjeskim kralestwje. 1 Pětr. 5, 6.

5. A schtóž jene tajke dźěczo horje wosmje w mojim mjenje, tón wosmje mje horje. Ev. 10, 40.

6. Schtóž pak pohórschuje jeneho wot tych mólczkich, kiž do mnje wěrja, temu by lěpje było, so by młynsti kamjeń na jeho schiju powjeschenu, a wón potepjeny był w morju, hdźež najhłubsche je. Mark. 9, 42. Luk. 17, 1.

7. Běda swětu pohórschenjow dla! Pśchetož pohórschenje pśchińcź dyrbi; ale běda temu samemu człowjekej, pśches kotrehož pohórschenje pśchińdźe!)

8. Je-li so pak twoja ruka abo twoja noha czje pohórschuje, dha wotrubaj ju a czišń ju wot sebje; lěpje czi je, so ty k ziwjenju khromy abo bědny nuts dźesch, dyžli so by ty dwě ruzy abo dwě noiy měł a był do wěčzneho wohenja czisnjeny.

9. A je-li so czje twoje woko pohórschi, wutorhń jo a czišń jo wot sebje; lěpje czi je, so ty s jenym wokom k ziwjenju nuts dźesch, dyžli so by ty wobej woczi měł a był do helskeho wohenja czisnjeny.

10. Hlajcźe, so byschcźe tych mólczkich žaneho njesazpili. Pśchetož ja praju wam: Jich jandźeljo w njebjesach widźa stajnje to wobliczo mojeho Wótza w njebjesach.

11. Pśchetož człowjski syn je pśchischoł, to sbóžne czinicź, schtož shubjene je.) Ev. 9, 13. Luk. 19, 10. 1 Tim. 1, 15.

12. Schto so wam sda? Hdy by schtó měł sto wowzow, a jena wot nich so sabłudźiła; njewostaji wón te dźewjecź a dźewjecźdźesacź na horach, dźe tam a pyta tu sabłudźenu? Luk. 15, 4. Ez. 34, 11. 12.

13. A hdyž so stanje, so wón ju namaka, sawěrnje, praju ja wam, wón so bóle nad njej swjeseli, dyžli nad tymi dźewjecź a dźewjecźdźesacź, kotrež so njeběchu sabłudźiłe.

14. Tak tež njeje wola pśched waschim Wótzom w njebjesach, so by jedyn wot tych małych shubjeny był. 2 Pětr. 3, 9.

15. Je-li so pak twój bratr pśchecziwo tebi shrěschi, dźi a porokuj jemu to bjes tobu a bjes nim samym. Słyschi wón tebje, dha sy ty swojeho bratra dobył. 3 Mójs. 19, 17. Luk. 17, 3.

16. Nochze-li wón pak tebje ßły-
ſchecz, dha wſmi hiſchcze jeneho abo
dweju k ßebi, tak ſo by kózde ßłowo
wobſtało we rcze dweju abo tſjoch
ßwědkow. Hebr. 10, 28.
17. Je-li ſo wón jich pak njepoßłu-
cha, powjes gmejnje. A je-li ſo wón
tez gmejnu njepoßłucha, dha dzerz jeho
ſa póhana a ſa złonika.
18. Sawěrnje, ja praju wam: Schtoz
wy na ſemi ſwjaſacz budzecze, to dyr-
bi tez w njebjeßach ſwjaſane bycz; a
ſchtoz wy na ſemi roswjezecze, to dyrbi
tez w njebjeßach roswjaſane bycz.
Jan. 20, 23.
19. Dale praju ja wam: Je-li ſo
dwaj bjes wami pſches jene ſtaj na
ſemi, njech je, ſchtoz chze, ſo chzetaj
proßycz, to dyrbi ßo jimaj doſtacz wot
mojeho Wótza w njebjeßach.
20. Pſchetoz hdzez dwaj abo tſjo
ſhromadzeni ßu w mojim mjenje, tam
ßym ja ßrjedza bjes nimi.

(Sczenje na 22. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

21. Tehdy pſchiſtupi Pětr k njemu
a dzeſche: Knjeze, kak huſto dyrbju ja
dha mojemu bratrej, kiz na mni ſhrě-
ſchi, wodacz? Je doſcz ßydom krócz?
22. Jeſuß dzeſche k njemu: Ja tebi
njepraju, ßydom krócz, ale ßydom dze-
ßacz mol ßydom krócz.
23. Teho dla je njebjeſke kraleſtwo
podobne kralej, kiz chzyſche rachno-
wanje dzerzecz ſe ßwojimi wotrocz-
kami.
24. A jako wón pocza rachnowacz,
pſchińdze jedyn pſched njeho, kotryz
jemu na dzeßacz tawſynt puntow wi-
nojty běſche.
25. Jako wón pak njeměje ſche ſa-
płaczicz, pſchikaſa tón knjes pſchedacz
jeho a jeho zonu a jeho dzěczi a wſchit-
ko, ſchtoz měje ſche, a ſapłaczicz.
26. Duz padze tón wotrocz dele,
modleſche ßo k njemu a dzeſche: Knjeze,
měj ſczeŕpjenje ſo mnu, ja chzu czi
wſchitko ſapłaczicz.
27. Temu knjeſej pak bě zel teho
ßameho wotroczka a puſchczi jeho, a
tón dołh wón jemu tez ſpuſchczi.
28. Duz dzěſche tón ßamy wotrocz
won a nadeńdze ßwojich towaŕſchow
jeneho, kiz jemu ſto kroſchow winojty
běſche; a wón ſapſchija jeho a dajeſche
ßo ſ nim a dzeſche: Sapłacz mi, ſchtoz
ty mi winojty ßy.
29. Duz padze jeho towaŕſch jemu
k nohomaj, proſcheſche jeho a dzeſche:
Měj ſczeŕpjenje ſo mnu, ja chzu czi
wſchitko ſapłaczicz.
30. Wón pak njechaſche, ale dzěſche
a czißnu jeho do jaſtwa, hacz ſapłaczi,
ſchtoz winojty běſche.
31. Jako to pak jeho towaŕſchojo
widzichu, ſrudzichu ßo woni jara a
pſchińdzo wupowjedachu to wſchitko ßwo-
jemu knjeſej, ſchtoz ßo ſtało běſche.
32. Tudy ſawoła jeho jeho knjes k
ßebi a dzeſche k njemu: Ty ſły wo-
troczko, wſchitkón tón ßamy dołh ßym
ja tebi ſpuſchcził, dokelz ty mje pro-
ſcheſche;
33. Njedyrbjał dha ty ßo tez ßmi-
licz na ßwojim towaŕſchu, kaz ßo ja
na tebi ßmilił ßym? Jak. 2, 13.
34. A jeho knjes roshněwa ßo a
poda jeho czwilerjam, hacz wón ſa-
płaczi wſchitko, ſchtoz jemu winojty
běſche.
35. Tak tez budze wam mój njebje-
ſki Wóczez czinicz, je-li ſo wy njewo-
dacze kózdy ßwojemu bratrej ſ waſchich
wutrobow jich winy.)

19. ſtaw.

Wo róſnodzělenju mandzelſkich, wo dzěczoch
a wo bohatſtwje.

1. A poda ßo, jako Jeſuß te ßame
rycze běſche dokonjał, ßběhnu wón ßo
ſ Galilejſkeje precz a pſchińdze na mje-
ſy teje zidowſkeje ſemje ſa Jordanom.
2. A wjele ludzi dzěſche ſa nim, a
wón jich tam ſahoji.

(Tekſt na 20. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

3. A czi Fariſejſzy pſchiſtupichu k
njemu, ſpytowachu jeho a dzachu k

njemu: Móže tež muž ßwoju žonu wot
ßebje puſchcźicź kajkeježkuli winy dla?
4. Wón pak wotmolwi a dźeſche k
nim: Njejſcźe wy laſowali, ſo, kotryž
w ſpočzatku cžlowjeka je ſtworił, tón
je cžinił, ſo dyrbjeſche muž a žona
bycź; 1 Móſſ. 1, 27.
5. A dźeſche: Teho dla budźe cžlo-
wjek nana a macźeŕ wopuſchcźicź a ßo
dźeržecź k ßwojej žonje, a budźetaj taj
dwaj jene cźěło? 1 Móſſ. 2, 24.
Mark. 10, 7. 1 Kor. 6, 16. Ef. 5, 31.
6. Dha wonaj teho dla njejſtaj dwě,
ale jene cźěło. Schtož teho dla Bóh
hromadu ſtowaŕſchił je, to cžlowjek
róſno njedźěl. 1 Kor. 7, 10.
7. Duž dźachu woni k njemu: Cžoho
dla dha je Mójſaß pſchikaſał lóſliſt
dacź a ju wot ßebje puſchcźicź?
8. Wón dźeſche k nim: Mójſaß je
wam wotpuſchcźił, waſche mandźelſke
wot ßebje puſchcźicź waſchich wutro-
bow twjerdoſcźe dla; ale wot ſpočzatka
tak njeběſche.)
9. Ja praju pak wam: Schtóž ßwo-
ju mandźelſku wot ßo precž puſchcźi
(khiba kurwaŕſtwa dla) a woſmje ßebi
druhu, tón mandźelſtwo łama; a ſchtóž
tu wot ßebje puſchcźenu woſmje, tón
tež mandźelſtwo łama.
St. 5, 31. 32. 1 Kor. 7, 10.
10. Dźachu k njemu jeho wučžom-
nizy: Sadźerži ßo ta wěz tak ſ mužom
a ſ jeho žonu, dha njeje derje ßo wo-
ženicź.
11. Wón dźeſche pak k nim: To ßło-
wo ßo njejima kóždeho, ale komuž je
date. 1 Kor. 7, 7. 17.
12. Pſchetož někotſi ßu wurěſani,
kotſiž ßo tak ſ macźeŕneho žiwota ßu
narodźili; a ßu někotſi wurěſani, kiž
wot cžlowjeka ßu wurěſani; a ßu ně-
kotſi wurěſani, kiž ßo ßami ßu wurě-
ſali njebjeſkeho kraleſtwa dla. Schtóž
to pſchijecź móže, tón to pſchimń.
13. Tehdy buchu dźěcźatka k njemu
pſchinjeßene, ſo by wón ruzy na nje
położił a modlił ßo k Bohu. Cži wu-
čžomnizy pak wrěſkachu na nich.
Luk. 18, 15.
14. Ale Jeſuß dźeſche: Puſchcźcźe te
dźěcźatka a njewobarajcźe jim ke mni
pſchińcź; pſchetož tajkich je njebjeſke kra-
leſtwo. St. 18, 2.
15. A wón położi ruzy na nje a
dźěſche precž.

(Tekſt na 15. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

16. A hlaj, jedyn pſchiſtupizy dźe-
ſche k njemu: Dobry wučžerjo, ſchto
dyrbju ja dobre cžinicź, ſo bych ja to
wěčzne žiwjenje měł? Luk. 18, 18.
17. Wón pak dźeſche k njemu: Schto
ty mi rěkaſch dobry? Nichtó njeje
dobry, khiba tón jeničžki Bóh. Ale
chceſch-li ty do žiwjenja nutř hicź, dha
dźerž te kaſnje.
18. Wón dźeſche k njemu: Kotre?
Jeſuß pak dźeſche: Ty njedyrbiſch mo-
ricź. Ty njedyrbiſch mandźelſtwo ła-
macź. Ty njedyrbiſch kranucź. Ty nje-
dyrbiſch falſchne ßwědčženje dawacź.
19. Cźeſcź ßwojeho nana a macźeŕ.
A ty dyrbiſch ßwojeho bližſcheho lubo-
wacź jako ßam ßo. St. 15, 4.
20. Tón młodźenz dźeſche k njemu:
To wſchitko ßym ja dźeržał wot mojeje
młodoſcźe; ſchto ja hiſchcźe potrjebam?
21. Jeſuß dźeſche k njemu: Chceſch-
li bycź dokonjany, dźi, pſchedaj, ſchtož
ty ſamóžeſch, a roſdaj to ßame khu-
dym ludžom, dha budźeſch ty měcź
ſchaz w njebjeßach; a pſchińdź a pój
ſa mnu. St. 6, 20. Luk. 12, 33.
22. Jako pak tón młodźenz to ßło-
wo ßłyſcheſche, woteńdźe wón ſrudny;
pſchetož wón měješche wjele kubłow.
23. Jeſuß pak dźeſche k ßwojim wu-
čžomnikam: Sawěrnje, ja praju wam:
Bohaty budźe ſ cźežka do njebjeſkeho
kraleſtwa pſchińcź. Mark. 10, 23.
24. A jaßo praju ja wam: Lóžſche
je, ſo kamjel pſches jehline wucho
pſcheńdźe, dyžli ſo bohaty do Božeho
kraleſtwa pſchińdźe.)
25. Jako pak to jeho wučžomnizy
ßłyſchachu, ſtróžichu woni ßo jara a
dźachu: Schtóha teho dla budźe ſbóžny?
26. Jeſuß pak pohlada na nich a

dźeſche k nim: Pola cžlowjekow je to njemóžne; ale pola Boha ßu wſchitke wěžy móžne.

27. Tehdy wotmolwi Pětr a dźeſche k njemu: Hlaj, my ßmy wſchitko wostajili a ſa tobu ſchli; ſchto dha nam ſa to budźe? Mark. 10, 28. Luk. 18, 28.

28. Jeſuß pak dźeſche k nim: Sawěrnje, ja praju wam, ſo wy, kiž ſcźe ſa mnu ſchli w nowym narodźe, hdyž cžłowſki ßyn ßedźicź budźe na ſtole ßwojeje kraßnoſcźe, budźecźe wy tež ßedźicź na dwanacźe ſtołach a ßudźicź te dwanacźe Iſraelſke ſchlachty. Kn. mudr. 3, 8.

29. A kóždy, kiž woſtaji khěže abo bratrow abo ßotry abo nana abo macź abo žonu abo dźěcźi abo pola mojeho mjena dla, tón budźe to ßame ſto krócź doſtacź a wěcžne žiwjenje herbowacź.

30. Ale jich wjele, kiž ßu prěni, budźa poßleni, a poßleni budźa prěni. St. 20, 16. St. 22, 14. Mark. 10, 31. Luk. 13, 30.

20. ſtaw.

Wo dźěłacźerjach winizy, Khryſtußowym cžeŕpjenju, wucžomnikow hordoſcźi a dweju ßlepeju pomozy.

(Scźenje na njedźelu Septuageſima.)

1. Njebjeſke kraleſtwo pak je podobne hoſpodarjej, kiž hnydom ſe ßwitanjom wondźěſche, dźěłacźerjow najecź na ßwoju winizu. St. 21, 33.

2. A jako wón ſ dźěłacźerjemi pſcheß jene pſchińdźe wo kroſch na dźeń, póßła wón jich na ßwoju winizu.

3. A dźěſche won wokoło tſecźeje ſchtundy a wuhlada druhich na torhoſchcźu próſdnych ſtejo,

4. A dźeſche k nim: Dźicźe tež wy na winizu; ja chzu wam dacź, ſchtož prawe je.

5. A woni woteńdźechu. Saßo wón wuńdźe wokoło ſcheſteje a dźewjateje ſchtundy a cžinjeſche teho runja.

6. Wokoło jidnateje ſchtundy pak dźěſche wón won a namaka druhich próſdnych ſtejo a dźeſche k nim: Schto ſtejicźe wy tudy zyliczki dźeń próſdni?

7. Woni dźachu k njemu: Wſchak naß nichtó njeje najał. Wón dźeſche k nim: Dźicźe tež wy tam na winizu; a ſchtož prawe je, dyrbicźe doſtacź.

8. Hdyž pak wjecžor bu, dźeſche tón knjeß teje winizy k ßwojemu ſaſtojnikej: Sawołaj dźěłacźerjow a daj jim tu mſdu; a ſapocž wot poßlenich hacž do prěnich.

9. A jako cźi pſchińdźechu, kotſiž wokoło jidnateje ſchtundy najecźi běchu, doſta kóždy po kroſchu.

10. Hdyž pak prěni pſchińdźechu, měnjachu woni, ſo budźa wjazy doſtacź; a woni doſtachu tež kóždy po kroſchu.

11. A jako jón wſachu, morkotachu woni pſchecźiwo hoſpodarjej,

12. A dźachu: Cźi poßleni ßu jeno jenicžku ſchtundu dźěłali, a ty ßy jich nam runych ſcžinił, kiž my teho zyłeho dnja wobcźežnoſcź a hězu ßmy njeßli.

13. Wón pak wotmolwi a dźeſche k jenemu bjeß nimi: Pſchecźelo, ja cźi kſchiwdy njecžinju. Njejßy ty ſo mnu pſcheß jene pſchiſchoł wo kroſch?

14. Wſmi, ſchtož twoje je a dźi ßwój pucź. Ja chzu pak temu poßlenjemu dacź runje jako tebi.

15. Abo nimam ja móz cžinicź, ſchtož ja chzu, ſ tym mojim? Hladaſch ty teho dla hroſnje, ſo ja tak dobrocźiwy ßym? Rom. 9, 24.

16. Tak budźa poßleni prěni a prěni poßleni. Pſchetož wjele je jich powołanych, ale mało je wuſwolenych.) St. 19, 30. St. 22, 14.

17. A Jeſuß cźehnjeſche horje do Jeruſalema a wſa k ßebi tych dwanacźe wucžomnikow woßebje na pucźu a dźeſche k nim: St. 17, 22.

18. Hlajcźe, my cźehnjemy horje do Jeruſalema, a cžlowjeka ßyn budźe wyſchſchim měſchnikam a pißmawucženym podaty, a woni budźa jeho k ßmjercźi wotßudźicź;

19. A budźa jeho podacź póhanam k ßměchej, khoſtanju a kſchižowanju;

a na tſeczi dźeń budźe wón ſaßo ſta-
nucź.

(Tekſt na 17. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

20. Tehdy pſchiſtupi k njemu macź
tych dźěczi Zebedeowych ſe ßwojimaj
ßynomaj a panuwſchi pſched nim dele
proſcheſche něſchto wot njeho.
21. A wón dźeſche k njej: Schto
chzeſch? Wona dźeſche k njemu: Pſchi-
kaź, ſo taj mojej dwaj ßynaj byſchtaj
ßedźiłaj w twojim kraleſtwje, jedyn
na twojej prawizy a druhi na lě-
wizy.
22. Ale Jeſuß wotmolwi a dźeſche:
Wy njewěſcźe, ſchto wy proßyczе; mó-
źeczе wy tón khelich picź, kotryź ja
picź budu, a ßo dacź kſchczicź ſ tej
kſchczenizu, ſ kotrejź ja kſchczeny bu-
du? Woni dźachu k njemu: Haj, my
móźemy. Jan. 18, 11.
23. A wón dźeſche k nim: Mój khe-
lich dyrbicźe wy zwar picź, a ſ tej
kſchczenizu, ſ kotrejź ja kſchczeny budu,
dyrbicźe wy kſchczeni bycź; ale to ße-
dźenje na mojej prawizy a lěwizy dacź
njeſteji pſchi mni, ale kotrymź je pſchi-
hotowane wot mojeho Wótza.
24. A jako to czi dźeßacźo ßłyſcha-
chu, roshněwachu woni ßo na teju dwe-
ju bratrow. Mark. 10, 41.
25. Ale Jeſuß ſawoła jich k ßebi a
dźeſche: Wy wěſcźe, ſo fěrſchtojo tych
ludow na nich knjeźa, a czi wulzy ma-
ju ßwoju móz na nich.
26. Tak pak njedyrbi bjeſ wami bycź;
ale chze-li ſchtó bjeſ wami mózny bycź,
tón budź waſch ßłuźomnik.
27. A ſchtóź bjeſ wami chze woßeb-
niſchi bycź, tón budź waſch wotroczk.
28. Runje jako człowjeka ßyn njeje
pſchiſchoł, ſo by ßebi dał ßłuźicź, ale
ſo by wón ßłuźił a dał ßwoje źiwje-
nje k wumoźenju ſa jich wjele.)
Fil. 2, 7.
29. A hdyź woni won czehnjechu ſ
Jericha, dźěſche wjele luda ſa nim.
30. A hlaj, dwaj ßlepaj ßedźeſchtaj
pſchi puczu; a jako wonaj ßłyſcheſchtaj,
ſo Jeſuß nimo dźe, wołaſchtaj wonaj
a dźeſchtaj: Knjeźe, ty ßyno Davito-
wy, ßmil ßo nad namaj!
Mark. 10, 46.
31. Ale tón lud pohroſy jimaj, ſo
byſchtaj mjelczałoj. Ale wonaj wjele
bóle wołaſchtaj a dźeſchtaj: Knjeźe, ty
ßyno Davitowy, ßmil ßo nad namaj!
32. A Jeſuß woſta ſtejo a ſawoła
jeju a dźeſche: Schto chzetaj, ſo bych
ja wamaj czinił?
33. Wonaj dźeſchtaj k njemu: Knjeźe,
ſo byſchtej naſchej woczi wotewrjenej
byłej.
34. A Jeſußej běſche jeju źel a
dótknu ßo jeju woczow; a hnydom
jich woczi hladachu, a wonaj dźěſchtaj
ſa nim.

21. ſtaw.

Khryſtuß czehnje do Jeruſalema; jeho po-
khoſtanje w templu, czěkanje, wótre ros-
ryczenje a ſchtrafuprědowanje.

(Sczenje na 1. njedźelu adventa [a Palm.].)

1. A jako woni bliſko k Jeruſale-
mu pſchińdźechu do Bethfage k wolijo-
wej horje, póßła Jeſuß dweju wot
ßwojich wuczomnikow,
Mark. 11, 1. Luk. 19, 29. Jan. 12, 12.
2. A dźeſche k nimaj: Dźitaj do
teho měſtka, kiź prjedy waju leźi, a
hnydom budźetaj wój wóßlizu nama-
kacź pſchiwjaſanu a młodeho wóßła
pſchi njej; wotwjeźtaj a pſchiwjedźtaj
jeju ke mni.
3. A budźe-li wamaj ſchtó ſchto pra-
jicź, dha rjekńtaj: Tón Knjeſ jeju po-
trjeba; a hnydom budźe wón wamaj
jeju puſchczicź.
4. To ßo pak wſchitko ſta, ſo by
dopjelnjene było, ſchtoź ryczane je pſcheſ
profetu, kotryź praji:
5. Powjeſcźe dźowzy Sionſkej: hlaj,
twój kral pſchińdźe k tebi ſ czichej
myßlu, ßedźo na wóßlizy a na mło-
dym wóßle pſchiwuczeneje wóßlizy.
Sach. 9, 9.
6. Taj wuczomnikaj dźěſchtaj a czi-
njeſchtaj, kaź jimaj Jeſuß pſchikaſał
běſche;

7. A pschiwjedzeschtaj tu wóßlizu a młodeho wóßła a położischtaj ßwoju drastu na njeju a ßadzischtaj jeho na njeju.
8. Ale wjele luda pscheſczěraſche ßwoju drastu na pucz; druſy pak rubachu hałoſy wot ſchtomow a ſczelechu je na pucz.
9. Tón lud pak, kiž prjedy a ſa nim dźěſche, wołaſche a dźeſche: Hoſianna temu ßynu Davitowemu! Khwaleny budź, kiž pſchińdźe w mjenje teho Knjeſa! Hoſianna we wyßokoſczi!)
Pſ. 118, 24. 25. Jan. 12, 13.
10. A jako wón do Jeruſalema nutš czehnjeſche, ſběže ßo to zyłe měſto a dźeſche: Schtó je tón?
11. Ludźo pak dźachu: To je Jeſuß, tón profeta ſ Nazaretha Galilejſkeje ſemje. Jan. 1, 45.
12. A Jeſuß ſańdźe do templa Božeho a wuhna wſchitkich, kiž pſchedawachu a wikowachu w templu, a powróczi te blida tych, kiž pjenjeſy pſcheměnjachu, a te ſtoły tych ßamych, kiž hołbje pſchedawachu;

(Kermuſchny tekſt.)

13. A dźeſche k nim: Pißane ſteji: Moja khěža budźe khěža teje modlitwy mjenowana; wy pak ſcźe mordaŕſku jamu wot njeje ſczinili.)
Jeſ. 56, 7. Jer. 7, 11.
14. A k njemu pſchiſtupichu ßlepi a khromi w templu, a wón jich ſahoji.
15. Jako pak wyſchſchi měſchnizy a pißmawuczeni widźichu te dźiwy, kotrež wón czinjeſche, a te dźěczi w templu wołajo, kiž dźachu: Hoſianna temu ßynu Davitowemu! roshněwachu woni ßo,
16. A dźachu k njemu: Sſłyſchiſch ty tež, ſchto tuczi praja? Jeſuß pak dźeſche k nim: Haj. Njejſcźe wy pak nihdy laſowali: Se rta tych njeryczazych a czěſchnych ßy ty khwalbu pſchihotował? Pſ. 8, 3.
17. A woſtajiwſchi jich dźěſche ſ měſta won do Bethanije a ſawoſta tam pſches nóz. Mark. 11, 11.
18. Jako wón pak rano ſaßo do měſta dźěſche, běſche wón hłódny;
19. A wuhladawſchi pſchi puczu jedyn figowy ſchtom, pſchiſtupi k njemu a njenamaka niczo na nim, khiba jeno liſcźe. A wón dźeſche k njemu: Nihdy do wěcznoſcźe žadyn płód wjazy na tebi njeroſcź! A tón figowz hnydom wuſkhnu. Luk. 13, 6. 7.
20. A jako to wuczomnizy widźichu, dźiwachu woni ßo a dźachu: Kak je tón figowz tak ſkoro wuſkhnuł?
21. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Sawěrnje, ja praju wam, je-li ſo wy wěru macźe a njejſcźe njewěſczi, dha budźecźe wy niz jeno to, ſchtož ſ tym figowzom ßo ſtało je, czinicź; ale hdyž wy tež k tutej horje prajicź budźecźe: pſcheſběhń ßo a ſwrócź ßo do morja, dha ßo wone ſtacź budźe.
22. A wſchitko, ſchtož wy w modlitwje proßycź budźecźe, budźecźe-li jeno wěricź, dha budźecźe wy to ßame doſtacź.
Mark. 11, 24.
23. A jako wón do zyrkwje pſchińdźe, pſchiſtupichu k njemu, jako wón wuczeſche, wyſchſchi měſchnizy a teho luda ſtarſchi a dźachu: S czejej mozu cziniſch ty to? a ſchtó je tebi tu móz dał?
24. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: A ja chzu waß tež jene ßłowo wopraſchecź; je-li ſo wy mi to powjeſcźe, chzu ja wam tež prajicź, ſ kajkej mozu ja to czinju.
25. S wotkal běſche Janowa kſchczeniza? Běſche wona ſ njebjeß abo wot człowjekow? A woni ßebi mjelczo myßlachu a dźachu: Prajimy my, ſo je ſ njebjeß była, dha budźe wón k nam rjeknucź: Czoho dla dha wy jemu njewěrjeſchcźe?
26. Prajimy my pak, ſo je wot człowjekow była, dha my ßo ludźi bojimy; pſchetož woni dźeržachu wſchitzy Jana ſa profetu. St. 14, 5.
27. A woni wotmolwichu Jeſußej a dźachu: My njewěmy. Duž tež wón

dżesche k nim: Dha tež ja wam nje-
powěm, ʃ czejej mozu ja to czinju.

(Tekst na 8. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

28. Schto ßo wam pak ʃda? Muž
měješche dweju ßynow, a wón pʃchi-
ʃtupi k prěnjemu a dżeʃche: Mój ßy-
no, dżi ty, dżěłaj dżenß w mojej winizy.
29. Wón wotmolwi pak a dżeʃche:
Ja nochzu. A potom wón ßo kajeʃche
a woteńdże tam.
30. A wón dżěʃche k temu druhemu
a dżeʃche runje tak. Tón pak wotmol-
wi a dżeʃche: Knježe, haj ja chzu; a
njeje ʃchoł.
31. Kotry bjes tymaj dwěmaj je
teho nana wolu czinił? Woni dżachu
k njemu: Tón prěni. Dżeʃche Jeʃuß
k nim: Sawěrnje, ja praju wam: Zło-
nizy a kurwy móža derje ʃkerje do Bo-
žeho kraleʃtwa pʃchińcz, dyžli wy.)
Luk. 3, 12. 13.
32. Pʃchetož Jan pʃchińdże k wam
a wuczeʃche waß prawy pucz, ale wy
jemu njewěrjeʃchcze; złonizy pak a kur-
wy jemu wěrjachu. A hacž wy to ßa-
me runje widżiʃchcze, dha wy wʃchak
pokutu po tym njeczinjeʃchcze, ʃo byʃch-
cze jemu tež wěrili.
33. Poßłuchajcze na druhe pʃchiru-
nanje: Jedyn hoʃpodaŕ běʃche, tón pło-
dżeʃche winizu a wobhrodżi ju ʃ pło-
tom a wukopa w njej praßu a natwari
tórm; a pʃchenaja ju winzarjam a czeh-
njeʃche precz do druheho kraja.
Jeſ. 5, 1.
34. Jako ßo pak tych płodow czaß
pʃchibliža, póßła wón ßwojich wotrocz-
kow k tym winzarjam, ʃo bychu jeje
płody brali.
35. Czi winzarjo pak pʃchijawʃchi
jeho wotroczkow jeneho wubichu a dru-
heho ʃabichu, tʃeczeho pak woni kamje-
njowachu. Jap. ſk. 7, 52. 58.
36. Saßo póßła wón druhich wo-
troczkow, kotrychž wjazy dyžli prěnich
běʃche; a woni jim runje tak czinjachu.
37. Najpoßledk pak póßła wón ßwo-
jeho ßyna k nim a dżeʃche: Woni bu-
dża ßo pʃched mojim ßynom traʃchicz.

38. Czi winzarjo pak, widżiwʃchi
teho ßyna, dżachu bjes ßobu: To je
tón herba; pójmy, ʃkónzujmy jeho a
pʃchinjeßmy jeho herbʃtwo na naß.
Et. 26, 3. 4.
39. A woni wʃachu jeho, wuʃtor-
czichu jeho ʃ winizy a ʃabichu jeho.
Hebr. 13, 12.
40. Hdyž teho dla tón knjes teje
winizy pʃchińcz budże, ʃchto budże wón
tajkim winzarjam czinicz?
41. Woni dżachu k njemu: Wón
budże tych ʃłóʃtnikow hroʃnje ʃkónzo-
wacz a ßwoju winizu druhim winza-
rjam pʃchenajecz, kotʃiž jemu płody w
prawym czaßu budża podawacz.
42. Jeʃuß dżeʃche k nim: Njejʃcze
wy nihdy laʃowali w pißmje: Kamjeń,
kotryž czěßlojo ßu ʃaczißnyli, tón je
k róžknemu kamjenjej ʃczinjeny; wot
teho Knjeʃa je ßo to ʃtało a je dżiwne
pʃched naʃchimaj woczomaj?
Pʃ. 118, 22.
43. Teho dla praju ja wam: Bože
kraleʃtwo budże wot waß wʃate a pó-
hanam date, kotʃiž jeho płody pʃchinjeßu.
44. A ʃchtóž na tón kamjeń panje,
tón budże ßo rosraʃycz; a na kohož
pak wón panje, teho budże wón ros-
mjaʃcz.
45. A wyʃchʃchi měʃchnizy a Fariʃej-
ʃzy ßłyʃchawʃchi jeho pʃchirunanja ʃro-
ʃymichu, ʃo wón wot nich ryczi.
46. A hacž runje woni ʃa tym ʃte-
jachu, ʃo bychu jeho pʃchijeli, dha wʃchak
ßo ludżi bojachu; pʃchetož woni měja-
chu jeho ʃa profetu.

22. ſtaw.

Wo kralowʃkim kwaßu, dańʃkim kroʃchu, horjeʃtaczu, najwoßebniʃchej kaʃni a parʃchonje Khryʃtußowej.

(Tekst na 2. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

1. A Jeʃuß wotmolwi a ryczeʃche ʃa-
ßo k nim pʃches pʃchirunanja a dżeʃche:
2. Njebjeʃke kraleʃtwo je podobne
kralej, kiž ßwojemu ßynej kwaß hoto-
waʃche; Luk. 14, 16.

3. A póßła ßwojich wotroczkow won,
ſo bychu tych proſchenych hoſczi na kwaß
powołali. A woni njechachu pſchińcz.
4. Saßo póßła wón druhich wotrocz=
kow won a dźeſche: Powjeſcze tym pro=
ſchenym hoſczam: Hlaj, mój wobjed
ßym ja pſchihotował, moje woły a mój
kormjeny ſkót je rěſany a wſchitko ho=
towe; pójcze na kwaß.
5. Ale woni ſazpiwſchi to woteńdźe=
chu, jedyn na ßwoje polo, druhi po
ßwojich wikach.
6. Někotſi pak pſchimachu jeho wo=
troczkow, hanichu a morichu jich.
7. Jako to tón kral ßłyſcheſche, ros=
hněwa wón ßo a póßła ßwoje wójſko
a ſkónzowa tych ßamych mordarjow a
ſapali jich měſto.
8. Tehdy dźeſche wón k ßwojim wo=
troczkam: Kwaß je zwar hotowy, ale
hoſczo njeběchu teho hódni.
9. Teho dla dźicze na rospucze a
proſchcze na kwaß, kohož wy namakacze.
10. A czi ßami wotroczzy wuńdźe=
chu na drohi a pſchiwjedźechu hromadu
wſchitkich, kotrychž namakachu, ſłych a
dobrych; a te kwaßne blida buchu wſchitke
ſ hoſczemi wobßadźene.
11. Tón kral pak dźěſche nuts, tych
hoſczow, kiž ßo ſa blida běchu ſeßy=
dali, wohladacz; a wuhlada tam czło=
wjeka, tón njeběſche kwaßnu draſtu wo=
bleczeny,
12. A dźeſche k njemu: Pſcheczelo,
kak ßy ty ßem nuts pſchiſchoł a ni=
maſch žaneje kwaßneje draſty? Wón
ßo pak wotmjelcza.
13. Duž dźeſche tón kral k ßwojim
ßłužomnikam: Swježcze jemu ruzy a
nohi a wſmicze a czißńcze jeho do
najhłubſcheje czěmnoſcze won; tam bu=
dźe wucze a ſubow kſchipjenje.
St. 8, 12. St. 24, 51. St. 25, 30.
14. Pſchetož wjele je powołanych,
ale mało wuſwolenych.)
St. 19, 30. St. 20, 16.

(Sczenje na 23. njedźelu po ßwj. Trojizy.)
15. Tehdy woteńdźechu czi Fari=
ſejzy a ſkładowachu radu, kak bychu
Jeſußa w ryczi popanuli; Mark. 12, 13.
16. A póßłachu k njemu ßwojich
wuczomnikow ſ Herodaſchowymi ßłu=
žomnikami a dźachu: Miſchtrje, my
wěmy, ſo ty wěrny ßy a wucziſch
Boži pucz prawje a njerodźiſch wo
nikoho; pſchetož ty njehladaſch na czło=
wjekow parſchonu.
17. Teho dla powjes nam: Schto
ßo tebi ſda? ßłuſcha ßo khěžorej dań
dawacz abo niz?
18. Jako pak Jeſuß jich ſłóſcz póſna,
dźeſche wón: Wy pſchißłódnizy, ſchto
mje ſpytujecze?
19. Pokazcze mi te dańſke pjenjeſy.
A woni jemu kroſch podachu.
20. A wón dźeſche k nim: Czeje je
to ſnamjo a wopißmo?
21. Woni dźachu k njemu: Khěžo=
rowe. Duž dźeſche wón k nim: Dha
dajcze khěžorej, ſchtož je khěžorowe, a
Bohu, ſchtož je Bože. Rom. 13, 7.
22. Jako woni to ßłyſchachu, dźi=
wachu ßo a woſtajiwſchi jeho dźěchu
precz.)
23. W tym ßamym dnju pſchiſtu=
pichu tež k njemu czi Sadduzejſzy, ko=
tſiž praja, ſo njeje žane wot ßmjercze
ſtawanje, a wopraſchachu jeho,
Mark. 12, 18.
24. A dźachu: Miſchtrje, Mójſaß je
prajił, hdyž ſchtó wumrje, kiž dźěczi
nima, dha dyrbi jeho bratr jeho žonu
wſacz a ßwojemu bratrej ßymjo ſbudźicz.
5 Mójſ. 25, 5. Mark. 12, 19. Luk. 20, 28.
25. Pola naß ßu pak ßedmjo bratſja
byli. A tón prěni ßo woženi a wu=
mrje; a dokelž wón ßymjenja njeměje=
ſche, woſtaji wón ßwojemu bratrej ßwo=
ju žonu.
26. Teho runja tež tón druhi a tón
tſeczi, hacž do ßedmeho.
27. Napoßledk po wſchitkich wumrje
tež ta žona.
28. W horjeſtawanju dha, kotreho
žona wona budźe bjes tymi ßydom
bratrami? pſchetož woni ßu ju wſchit=
zy měli.

29. Jesuß pak wotmolwi a dźesche k nim: Wy ßo błudźicźe a njewěscźe pißma ani móz Bożu. Jan. 20, 9.

30. Pschetoż w horjestawanju njebudźa woni ßo ani żenicź ani wudawacź, ale ßu jako jandźeljo Boži w njebjeßach.

31. Njejscźe wy pak lasowali wot morwych horjestawanja, schtoż wam prajene je wot Boha, kiż rjeknje:

32. Ja ßym tón Bóh Abrahama a tón Bóh Isaaka a tón Bóh Jakuba? Bóh pak njeje tych morwych Bóh, ale tych żiwych.
2 Mójs. 3, 6.

33. A jako ludźo to ßłyschachu, dźiwachu woni ßo jeho wuczbje.

(Sczenje na 18. njedźelu po śwj. Trejizy.)

34. Jako pak Farisejsży ßłyschachu, so wón běsche hubu satykał Sadduzejskim, shromadźichu woni ßo.
Mark. 12, 28.

35. A jedyn pißmawuczeny bjes nimi praschesche jeho spytujzy a dźesche:
Mark. 12, 28. Luk. 10, 25.

36. Mischtrje, kotra je ta najwjetscha kaśń w sakonju?

37. Jesuß pak dźesche k njemu: Ty dyrbisch Boha, ßwojeho Knjesa, lubowacź s zyłej ßwojej wutrobu, s zyłej ßwojej duschu a s zyłej ßwojej myßlu;
Mark. 12, 30.

38. To je prěnja a najwjetscha kaśń.

39. Ta druha pak je tej runa: Ty dyrbisch ßwojeho blizscheho lubowacź jako ßam ßo. Mark. 12, 31.

40. Na tymaj dwěmaj kaśnjomaj wißy zyły sakoń a profetojo.

41. Jako ßo pak Farisejsży běchu seschli, woprascha jich Jesuß,

42. A dźesche: Schto ßo wam sda wot Khrystußa? Czeji ßyn je wón? Woni dźachu: Dawitowy.

43. Wón dźesche k nim: Kak dha jeho Dawit w Duchu Knjesa mjenuje, hdyż rjeknje:

44. Tón Knjes je prajił k mojemu Knjesej: Sydń ßo k mojej prawizy, hacź ja położu twojich njepschecżelow sa podnożki twojich nohow?
Luk. 20, 42. Jap. sk. 2, 34. 1 Kor. 15, 25. Hebr. 1, 13. Ps. 110, 1.

45. Hdyż teho dla jeho Dawit Knjesa mjenuje, kaha dha je wón jeho ßyn?

46. A nichtó njemóżesche jemu ßłowczka wotmolwicź, a njeskhrobli ßo tež żadyn wot teho ßameho dnja, jeho wjazy praschecź.)
Luk. 14, 6.

23. staw.

Jesuß wuczi, schto je dźerżecź wo pißmawuczenych a Farisejskich.

1. Tehdy ryczesche Jesuß k ludźom a k ßwojim wuczomnikam,

2. A dźesche: Na Mójsaßowym stole ßedźa czi pißmawuczeni a Farisejsży.
Neh. 8, 4.

3. Wschitko teho dla, schtoż woni wam praja, so byschcźe dźerżeli, to dźerżcźe a czińcźe; ale po jich skutkach wy njeczińcźe. Pschetoż woni derje praja, ale pak njeczinja. Mal. 2, 7.

4. Pschetoż woni swjeżu czeżke a njesnoschne brěmjenja a kładu je ludźom na ramjenja; ale ßami ßo jich s porstom dótknucź nochzedźa.
Luk. 11, 46.

5. Wschitke ßwoje skutki woni pak czinja, so bychu wot ludźi byli widźeni. Woni roßschěrja ßwoje napißma, a te wobruby ßwojich drastow czinja woni wulke.
St. 6, 1. 4 Mójs. 15, 38.

6. Woni radźi wyßoko ßydaju sa blidom a w schulach,

7. A lubi ßo jim, hdyż na torhoschczach budźa postrowjeni a wot ludźi rabbi mjenowani.

8. Ale wy pak ßo njedajcźe rabbi mjenowacź; pschetoż jedyn je wasch mischtr, Khrystuß; wy pak scźe wschitzy bratsja. Jak. 3, 1.

9. A nikomu wy wótz njerěkajcźe na semi; pschetoż jedyn je wasch Wótz, kotryż je w njebjeßach. Mal. 1, 6.

10. Njedajcze ßebi tez miſchtr rěkacz; pſchetoz jedyn je waſch miſchtr, Khryſtuß.

11. Wjetſchi pak bjeß wami dyrbi waſch ßłuzownik bycz. St. 20, 26. 27.

12. Pſchetoz ſchtóz ßo ßam powyſchi, budze ponizeny; a ſchtóz ßo ßam ponizuje, tón budze powyſcheny.
Hiob. 22, 29. Pſchiſł. 29, 23. Ez. 17, 24. Luk. 14, 11. St. 18, 14. 1 Pětr. 5, 5.

13. Běda pak wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy njebjeſke kraleſtwo ſankacze pſched czlowjekami; wy do njeho njepſchińdzecze, a kotſiz do njeho chzedza, wy njedacze nuts hicz. Luk. 11, 52.

14. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy wudowow domy ſezerjecze a wudawacze ßo ſ dołhimi modlitwami; teho dla budzecze wy wjazy ſatamanſtwa doſtacz.
Mark. 12, 40. Luk. 20, 47.

15. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy morjo a ſemju wobczehnjecze, ſo byſchcze jeneho nowotneho Zida ſczinili; a hdyz je ſczinjeny, ſczinicze wy wot njeho dźěczo teje hele dwójzy, dyzli wy ßami ſcze.

16. Běda wam, wy ßlepi wodzerjo, kiz wy rjeknjecze: Schtóz ßo pſchißaha pſchi templu, to njeje niczo; ſchtóz ßo pak pſchißaha pſchi ſłotym na templu, tón je winojty.

17. Wy błaſni a ßlepi! Kotre je wjetſche, to ſłoto, abo tón templ, kiz to ſłoto ßwjeczi? 2 Pětr. 1, 9.

18. A ſchtóz ßo pſchißaha pſchi wołtarju, to njeje niczo; ſchtóz ßo pak pſchißaha pſchi woporje, kotryz na nim je, tón je winojty.

19. Wy błaſni a ßlepi! Kotre je wjetſche, wopor, abo wołtař, kiz tón wopor ßwjeczi?

20. Teho dla, ſchtóz ßo pſchißaha pſchi wołtarju, tón ßo pſchißaha pſchi nim a pſchi wſchitkim, ſchtoz na nim je.

21. A ſchtóz ßo pſchißaha pſchi templu, tón ßo pſchißaha pſchi nim a pſchi tym, kiz w nim bydli. 2 Kron. 6, 2.

22. A ſchtóz ßo pſchißaha pſchi njebjeßach, tón ßo pſchißaha pſchi Bozim ſtole a pſchi tym, kiz na nim ßedzi.

23. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy dzeßatk dawacze wot mjatliczki, koprika a khumjelzy, a woſtajicze to czezſche w ſakonju, jako ßud, ßmilnoſcz a wěru. To dyrbjało ßo czinicz a to druhe ßo njewoſtajicz. Luk. 11, 42.

24. Wy ſaßlepjeni wodzerjo, kiz wy kuntwory zydzicze a kamjele pózeracze.

25. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy khanki a ſchklě ſwonkach cziſczicze, ſnutskach pak ßu wone połne rubjeńſtwa a zraczza. Luk. 11, 39.

26. Ty ßlepy Fariſejſki, wuczíſcz najprjedy to ſnutskomne teje khanki a ſchklě, tak ſo by tez to ſwonkomne cziſte było. Tit. 1, 15.

27. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz ßo runacze kalkowanym rowam, kotrez ſwonkach ßo derje ſdadza rjane bycz, ſnutskach pak ßu wone połne morwych koſczow a wſchitkeje njecziſtoſcze.

28. Tak tez wy; ſwonkach ſdacze ßo pſched ludzimi prawi bycz, ale ſnutskach ſcze wy połni jebanja a ſłóſcze.

29. Běda wam pißmawuczenym a Fariſejſkim, wy ludakojo, kiz wy tych profetow rowy twaricze a czinicze rjane te rowy tych prawych,

30. A prajicze: Hdy bychmy my byli w czaßu naſchich wótzow, njebychmy my ſ nimi chzyli towařſchojo bycz na tych profetow krwi.

31. A ſ tym wy tak ßebi ßamym wobßwědczicze, ſo wy tych ßamych dźěczi ſcze, kiz ßu profetow morili.
Jap. ſk. 7, 52.

32. A wy tez napjelnicze měru waſchich wótzow.

33. Wy hady, wy jeſchczerjowa ſchlachta, kak chzecze wy ßo helſkemu ſatamanſtwu ſminycz?

34. Teho dla hlaj, ja pósczelu k wam profetow a mudrych a pißmawuczenych, a wot tych ßamych budzecze wy někotrych moricz a kschizowacz, a někotrych budzecze wy schwikacz we waschich schulach a budzecze jich pscheszczěhacz wot jeneho města k druhemu; Luk. 11, 49. Jap. sk. 5, 40.

35. So by na waß pschischła wschitka ta prawa krej, kotraz roslata je na semi, wot teje krwě praweho Abela hacz do teje krwě Sachariaßa, Barachiaßoweho ßyna, kotrehoz wy scze sabili bjes templom a woltarjom. 1 Mójs. 4, 8. Luk. 11, 51.

36. Sawěrnje, ja praju wam, so to wschitko na tu schlachtu pschińcz budze.

37. Jerusalem, Jerusalem, kiz ty morisch profetow a kamjenujesch tych, kiz k tebi pósłani ßu! Kak husto ßym ja chzył twoje dzěczi shromadzicz, jako pata shromadzuje ßwoje kurjatka pod kschidła, a wy scze njechali. Luk. 13, 34.

38. Hlaj, wasch dom dyrbi wam pusty wostacz. 1 Kral. 9, 7.

39. Pschetoz ja praju wam: Wy njebudzecze mje wot nětk wjazy widzicz, hacz wy rjeknjecze: Khwaleny budz tón, kiz pschińdze w mjenje teho Knjesa. Jan. 12, 13.

24. staw.

We wutupjenju města Jerusalema a kónzu ßwěta.

1. A Jesuß jebra ßo precz schedschi s templa won, a jeho wuczomnizy pschistupichu k njemu, so bychu jemu teho templa twarjenje pokasali. Mark. 13, 1.

2. Jesuß pak dzesche k nim: Widzicze wy to wschitko? Sawěrnje, ja praju wam: Tudy njebudze kamjeń na kamjenju wostajeny, kiz by njebył rosłamany.

3. A jako wón na wolijowej horje ßedzesche, pschistupichu jeho wuczomnizy woßebje k njemu a dzachu: Powjes nam, hdy budze ßo to stacz? A kotre budze to snamjo twojeho pschichoda a teho ßwěta skónczenja?

4. Jesuß pak wotmołwi a dzesche k nim: Hlajcze, so by waß nichtó njesawjedł.

5. Pschetoz wjele jich budze pschińcz w mojim mjenje a prajicz: Ja ßym Khrystuß; a budza jich wjele sawjescz. St. 7, 22. Jan. 5, 43.

6. Wy budzecze ßłyschecz wójny a kak ludzo budza wot wójnow ryczecz. Hlajcze a njestrózejcze ßo; pschetoz to dyrbi ßo wschitko prjedy stacz; ale tón kónz hnydom njeje.

7. Pschetoz lud budze pschecziwo ludu postanucz a kralestwo pschecziwo kralestwu, a budze mór a hłód a semjerzenje tam a ßem.

8. To wschitko hakle budze teje nusy spoczatk.

9. A woni budza waß tehdy podacz do załoscze a budza waß moricz; a budzecze hidzeni mojeho mjena dla wot wschitkich ludzi. Mark. 13, 9. Luk. 21, 12. Jan. 16, 2.

10. A tehdy budze ßo jich wjele pohórschicz a bjes ßobu ßo pscheradzicz a budza ßo bjes ßobu hidzicz. St. 11, 6.

11. A budze wjele falschnych profetow postanucz a jich wjele sawjescz. St. 7, 15.

12. A dokelz ta njeprawda ßo budze rosßylnicz, budze luboscz w jich wjele wustudnycz.

13. Schtóz pak hacz do kónza pschetraje, tón budze sbózny. St. 10, 22.

14. A to evangelion wot teho kralestwa budze prědowane po wschěm ßwěcze k wobßwědczenju wschitkim ludzom, a tehdy budze tón kónz pschińcz. Rom. 10, 18.

(Sczenje na 25. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

15. Hdyz wy teho dla widzicz budzecze to hrosne a zadławe wupusczenje, wot kotrehoz prajene je pschez profetu Daniela, so steji na ßwjatym měscze (schtóz to lasuje, tón wopomń jo): Mark. 13, 14. Luk. 21, 20. Dan. 9, 26.

16. Tehdy njech cżěkaju na hory,
kotſiż w żidowſkim kraju ßu.
17. A ſchtóż na tſěſche je, tón nje-
lěś dele, ſo by ßebi něſchto ſe ßwojeho
doma wſał. Mark. 13, 15. 16.
18. A ſchtóż na poli je, tón ßo
njewróćżej ſaßo, ſo by ßwoju draſtu
ſebrał.
19. Ale běda ßamodruhim a cżěſch-
nym w tym ßamym cżaßu.
20. Proſchcże pak, ſo by ßo waſche
cżěkanje njeſtało w ſymje abo na ßabat.
2 Mójſ. 16, 29.
21. Pſchetož tehdy budże wulka ża-
łoſcż, jako njeje była wot ſpocżatka
teho ßwěta hacż dotal, a tež njebudże.
22. Ale hdy bychu te ßame dny
pſchikrótſchene njebyłe, dha by żadyn
cżłowjek ſbóżny njebył; ale tych wu-
ſwolenych dla budża te ßame dny pſchi-
krótſchene.
23. Budże-li tehdy ſchtó k wam rjek-
nucż: Hlaj, tudy je Khryſtuß abo tam,
dha jo njedyrbicże wěricż.
Mark. 13, 21. Luk. 17, 23. St. 21, 8.
24. Pſchetož falſchni Khryſtojo a
falſchni profetojo budża ſtanucż a wul-
ke zejchi a dżiwy cżinicż, ſo bychu ſa-
wjedżeni byli do błuda (hdy by móżno
było) tež cżi wuſwoleni.
Mark. 13, 22.
25. Hlaj, ja ßym wam to prjedy
prajił.
26. Hdyż teho dla k wam prajicż
budża: Hlaj, wón je w puſcżinje: dha
njekhodżcże won; hlaj, wón je w ko-
morje: dha njewěrcże.
5 Mójſ. 13, 1. 2. 3.
27. Pſchetož kaž błyſkanje wukhadża
wot ßłónza ſkhadżenja a ßwěcżi hacż
do ſakhadżenja, tak tež budże tón pſchi-
chod teho cżłowſkeho ßyna.
28. Hdżež pak ſcżerb je, tam ſhro-
madżuja ßo hodlerje.) Hiob. 39, 33.
Hab. 1, 8. Luk. 17, 37.
29. Hnydom pak po tej żałoſcżi te-
ho ßameho cżaßa budże ßłónzo ßo
ſacżmicż a měßaz ßwoje ßwětło nje-
dacż, a hwěſdy budża ſ njebjeß pa-
dacż, a mozy tych njebjeßow budża ßo
hibacż. Jeſ. 13, 10.
30. A tehdy budże ßo ſjewicż to
ſnamjo teho cżłowjeka ßyna. A tehdy
budża ſkiwlicż wſchitke ſchlachty na ſe-
mi a budża widżicż pſchińdżo cżłowjeka
ßyna w mróczelach tych njebjeß ſ wul-
kej mozu a kraßnoſcżu.
31. A wón budże póßłacż ßwojich
jandżelow ſ wulkim hłoßom teje tru-
by, a woni budża ſhromadżicż jeho wu-
ſwolenych wot tych ſchtyrjoch wětrow,
wot jeneho kónza tych njebjeß hacż k
druhemu. 1 Theß. 4, 16. 1 Kor. 15, 52.
32. Na figowzu pak ſwukńcże pſchi-
runanje: Hdyż jeho hałoſa nětk wot-
młódnje a liſcże puſchcża, roſymicże wy,
ſo lětny cżaß bliſko je;
Mark. 13, 28. Luk. 21, 29.
33. Tak tež, hdyż wy to wſchitko
widżicże, dha póſnajcże, ſo wono bliſko
a pſched durjemi je. Jak. 5, 9.
34. Sawěrnje, ja praju wam: Ta
ſchlachta njebudże ſańcż, hacż ßo to
wſchitko ſtanje. Luk. 21, 32.
35. Njebjo a ſemja budżetej ſahi-
nucż, ale moje ßłowa njebudża ſahi-
nucż.
36. Wot teho dnja pak a wot teje
ſchtundy njewě nichtó, tež jandżeljo
w njebjeßach niż, hacż jeno ßam mój
Wótz.

(Sczenje na 27. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

37. Ale runje jako běſche w cżaßu
Noacha, tak budże tež tón pſchichod
teho cżłowjeka ßyna. 1 Mójſ. 7, 7.
38. Pſchetož runje jako woni běchu
w tych dnjach pſched lijeńzu: woni jě-
dżichu a pijachu, żenjachu ßo a wuda-
wachu ßo hacż do teho ßameho dnja,
jako Noa do kaſchcża dżěſche;
39. A woni teho kedżbu njeměجachu,
hacż ta lijeńza pſchińdże a potepi
wſchitkich: tak tež budże tón pſchichod
teho cżłowjeka ßyna.
40. Tehdy budżetaj dwaj na poli;
jedyn budże horje wſaty, a druhi budże
wopuſchcżeny. Luk. 17, 35. 36.

41. Dwě budźetej mlécź w młynje; jena budźe horje wsata, a druha budźe wopuschczena.
42. Teho dla wachujcźe; pschetoź wy njewěscźe, w kotrej schtundźe wasch Knjes pschińcź budźe. Mark. 13, 33. 35.
43. To pak pósnajcźe: Hdy by hospodaŕ wjedźił, w kotrym czaßu paduch chzył pschińcź, by wón ździn wachował a njedał do ßwojeho doma łamacź.
44. Teho dla budźcźe teź wy hotowi; pschetoź człowjeka ßyn budźe pschińcź, w kotrejź schtundźe wy ßo jeho njenadźijecźe.
45. Schtó je teho dla ßwěrny a rosomny wotroczk, kotrehoź jeho knjes je postajił na ßwoju czeledź, so by jim w prawym czaßu jědź dawał? Hebr. 3, 5.
46. Sbóźny je tón ßamy wotroczk, hdyź jeho knjes pschischedschi jeho namaka, so wón tak czini.
47. Sawěrnje, ja praju wam: Wón budźe jeho na wschitke ßwoje kubła postajicź.
48. Njeknje-li pak tón ßamy sły wotroczk w ßwojej wutrobje: Mój knjes ßo dlěji a njepschińdźe;
49. A póczuje bicź ßwojich towarschow, jě a pije s wopiłzami:
50. Duź budźe teho ßameho wotroczka knjes pschińcź tón dźeń, kotryź wón ßo njenadźije, a w tej schtundźe, w kotrejź wón ßebi njepomyßli;
51. A budźe jeho rosrubacź a jemu jeho mſdu dacź s ludakami. Tam budźe skiwlenje a subow kschipjenje.)
St. 8, 12. St. 13, 42.

25. staw.

Wo dźeßacź knjeźnach, pschirucźenym zentnarju a ßudnym dnju.

(Sczenje na 25. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Tehdy budźe to njebjeske kralestwo podobne dźeßacź knjeźnam, kotreź ßwoje lampy wsachu a dźěchu won nawoźeni napschecźiwo.
2. Ale pjecź bjes nimi běsche mudrych, pjecź pak njemudrych.
3. Te njemudre wsachu ßwoje lampy, ale wolija wone ßobu njewsachu;
4. Te mudre pak wsachu wolija w ßwojich ßudobjach ſe ßwojimi lampami.
5. Jako ßo pak tón nawoźenja pokomdźi, buchu wone wschě sparne a wußnuchu.
6. Wo połnozy pak sběźe ßo wołanje: Hlaj, nawoźenja dźe; dźicźe won jemu napschecźiwo!
7. Duź stanychu te ßame knjeźny wschitke a wuhotowachu ßwoje lampy.
8. Te njemudre pak dźachu k tym mudrym: Dajcźe nam wot waschego wolija, pschetoź nasche lampy sahaßnja.
9. Ale te mudre wotmołwichu a dźachu: Niź tak, so by nam a wam njepobrachło. Dźicźe pak radscho k tym klamarjam a nakupcźe ßebi ßamym.
10. Jako wone pak kupowacź dźěchu, pschińdźe nawoźenja; a kotreź hotowe běchu, dźěchu s nim nuts na kwaß; a durje buchu sanknjene.
Luk. 13, 25.
11. Potom pak pschińdźechu teź te druhe knjeźny a dźachu: Knjeźe, Knjeźe, wotańkń nam!
12. Ale wón wotmołwi a dźesche: Sawěrnje, ja praju wam, ja waß njesnaju. St. 7, 23. Ps. 1, 6.
13. Teho dla wachujcźe; pschetoź wy ani dnja ani schtundy njewěscźe, w kotrejź człowjski ßyn pschińcź budźe.)
St. 24, 42. Mark. 13, 33. Luk. 21, 36.

(Tekst na 26. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

14. Runje jako człowjek, kiź do kraja czehnjesche, sawoła ßwojich wotroczkow a poda jim ßwoje kubła.
Luk. 19, 12.
15. A da jenemu pjecź zentnarjow, druhemu dwaj, tsecźemu pak jedyn, kóźdemu po jeho samóźenju; a woteńdźe hnydom.
16. Duź dźěsche tón ßamy, kiź běsche pjecź zentnarjow dostał, a wikowasche s nimi a dobu druhe pjecź zentnarjow.
17. Teho runja tón, kiź běsche dwaj dostał, dobu teź dwaj druhaj.

18. Tón pak, kiž běſche jedyn doſtał,
ſcžini ſchedſchi precž jamu do ſemje a
potaji ßwojeho knjeſa pjenjeſy.
19. Po dołhim cžaßu pak pſchińdźe
tych ßamych wotrocžkow knjes a dźer=
žeſche rachnowanje ſ nimi.
20. Duž tón, kiž běſche pjecź zent=
narjow doſtał, pſchiſtupiwſchi pſchi=
njeße druhe pjecź zentnarjow a dźeſche:
Knježe, ty ßy mi pjecź zentnarjow pſchi=
rucžił; hlaj, ja ßym druhe pjecź zent=
narjow ſ nimi dobył.
21. Jeho knjes dźeſche pak k njemu:
O ty dobry a ßwěrny wotrocžko,
ty ßy nad małym ßwěrny był, ja
chcu cźe nad wjele poſtajicź; dźi
nuts k twojeho knjeſa wjeßeło=
ſcźi. Scht. 23.
22. Duž pſchiſtupi tež tón, kiž bě=
ſche dwaj zentnarjej doſtał, a dźeſche:
Knježe, ty ßy mi dwaj zentnarjej pſchi=
rucžił; hlaj, ja ßym druhaj dwaj ſ ni=
maj dobył.
23. Jeho knjes dźeſche k njemu: O
ty dobry a ßwěrny wotrocžko, ty ßy
nad małym ßwěrny był, ja chcu tebje
nad wjele poſtajicź; dźi nuts k ßwojeho
knjeſa wjeßełoſcźi.
24. Duž pſchiſtupi pak tež tón, kiž
běſche jedyn zentnaŕ doſtał, a dźeſche:
Knježe, ja cźe ſnaju, ſo ty twjerdy cžło=
wjek ßy: ty žnjeſch, hdźež njejßy roß=
ßywał, a ſběraſch, hdźež njejßy roßßypał;
25. Teho dla bojach ßo ja, dźěch
a potajich twój zentnaŕ do ſemje. Hlaj,
tu maſch to ßwoje.
26. Jeho knjes pak wotmołwi a dźe=
ſche k njemu: Ty ſły a lěni wotrocž=
ko, wjedźiſche ty, ſo ja žnu, hdźež njej=
ßym roßßywał, a ſběram, hdźež njej=
ßym roßßypał?
27. Ty by dyrbjał teho dla moje
pjenjeſy pſcheměnjerjam dacź, a hdy
bych ja pſchiſchoł, bych ja to moje k
ßebi wſał ſ dobytkom.
28. Teho dla wſmicźe wot njeho tón
zentnaŕ a dajcźe jón temu, kiž ma dźe=
ßacź zentnarjow.
29. Pſchetož kóždemu, kiž ma, temu
budźe date, ſo by doſcź měł; ſchtóž
pak nima, wot teho budźe tež to,
ſchtož wón ma, wſate.
St. 13, 12. Mark. 4, 25. Luk. 8, 18.
30. A teho njewužitneho wotrocžka
cźißńcźe do ſwonkowneje cźěmnoſcźe
won; tam budźe płacž a ſubow kſchi=
pjenje.) St. 24, 51.

(Scźenje na 26. njedźelu po ßwj. Trojicy.)

31. Hdyž pak cžłowſki ßyn pſchińcź
budźe w ßwojej kraßnoſcźi, a wſchitzy
ßwjecźi jandźeljo ſ nim: tehdy budźe
wón ßedźicź na ſtole ßwojeje kraßnoſcźe;
St. 16, 27. 1 Theß. 4, 16.
32. A budźa pſched nim wſchitzy
ludźo ſhromadźeni. A wón budźe jich
róſno roßdźělicź, tak jako paſtyŕ wow=
zy wot kóſłow roßrißa; Rom. 14, 10.
33. A budźe te wowzy k ßwojej pra=
wizy poſtajicź, te kóſły pak k ßwojej
lěwizy.
34. Tehdy budźe tón kral prajicź
k tym na ßwojej prawizy: Pójcźe
ßem, wy požohnowani mojeho Wót=
za, herbujcźe to kraleſtwo, kotrež wam
pſchihotowane je wot ſpocžatka teho
ßwěta.
35. Pſchetož ja ßym hłódny był, a
wy ſcźe mi jěſcź dali. Mi je ßo
picź chcyło, a wy ſcźe mi picź dali.
Ja ßym hóſcź był, a wy ſcźe mje ho=
ſpodowali. Jeſ. 58, 7. Ez. 18, 7.
Tob. 4, 17.
36. Ja ßym nahi był, a wy ſcźe
mje wodźewali. Ja ßym khory był,
a wy ſcźe ke mni hladali. Ja ßym
jaty był, a wy ſcźe ke mni pſchiſchli.
Sir. 7, 38.
37. Tehdy budźa jemu cźi prawi
wotmołwicź a rjeknucź: Knježe, hdy
ßmy cźe hłódneho widźili, a ßmy cźe
naßycźili? abo łacžneho, a ßmy cźe
napowali?
38. Hdy ßmy cźe hoſcźa widźili, a
ßmy cźe hoſpodowali? abo naheho, a
ßmy cźe wodźewali?
39. Hdy ßmy cźe khoreho abo ja=
teho widźili, a ßmy k tebi pſchiſchli?

40. A tón kral budźe wotmolwicź a k nim rjeknucź: Sawěrnje, ja praju wam: Schtoź wy cźinili sćźe jenemu bjes tymi mojimi najmjeńschimi bratrami, to sćźe wy mi cźinili.
St. 10, 42.

41. Tehdy budźe wón teź prajicź k tym na ßwojej lěwizy: Dźicźe precź wote mnje, wy saklecźi, do wěcźneho wohenja, kotryź pśchihotowany je cźertej a jeho jandźelam; Pś. 6, 9.
Mat. 7, 23. Luk. 13, 27.

42. Pśchetoź ja ßym hłódny był, a wy njejsćźe mi jěsćź dali. Mi je ßo picź chzyło, a wy njejsćźe mi picź dali.

43. Ja ßym hóscź był, a wy mje njejsćźe hospodowali. Ja ßym nahi był, a wy mje njejsćźe wodźewali. Ja ßym khory a jaty był, a wy njejsćźe ke mni pohladali.

44. Tehdy budźa woni teź jemu wotmolwicź a prajicź: Knjeźe, hdyha ßmy cźe widźili hłódneho abo lacźneho abo hoscźa abo naheho abo khoreho abo jateho, a njejßmy tebi ßłuźili?

45. Duź budźe wón jim wotmolwicź a prajicź: Sawěrnje, ja praju wam: schtoź wy njejsćźe cźinili jenemu bjes tymi najhubjenischimi, to wy teź mi njejsćźe cźinili.

46. A woni póńdźa do wěcźneje cźwile; cźi prawi pak do wěcźneho źiwjenja.) Jan. 5, 29.

26. staw.

Khrystuß źałbowany, bědźi ßo po wustajenju Boźeho wotkasanja w sahrodźe, bu pścheradźeny, popanjeny a pśched duchomny ßud wjedźeny.

1. A sta ßo, jako Jesuß wschitke te ßame rycźe běsche dokonjał, dźesche wón k ßwojim wucźomnikam:

2. Wy wěsćźe, so po dwěmaj dnjomaj jutry budźa; a cźłowjeka ßyn budźe podaty, so by kśchiźowany był.

3. Tehdy sbromadźichu ßo wyschschi měschnizy a pißmawucźeni a teho luda starschi na dwór teho wyschschecho měschnika, kotremuź rěkachu Kajfaß;
Jan. 11, 47.

4. A sradźowachu ßo hromadźe, so bychu Jesußa s leßnoscźu jimali a morili.

5. Woni dźachu pak: Niź na tón rócźny cźaß, so by ßo něhdźe ropot bjes ludom njesběhnuł. St. 27, 15.

6. Jako pak Jesuß w Bethanii běsche w domje Schimana, teho wußadneho, Mark. 14, 3.

7. Pśchistupi k njemu źónska; ta měješche schkleńzu droheje wody a wula ju na jeho hłowu, jako wón sa blidom ßedźesche. Jan. 12, 3.

8. Jako pak to jeho wucźomnizy widźichu, roshněwachu woni ßo a dźachu: K cźomu je tajka schkoda?

9. Pśchetoź ta woda mohła droho pśchedata a te pjenjesy khudym ludźom date bycź.

10. Jako pak Jesuß to pósna, dźesche wón k nim: Cźoho dla rudźicźe wy tu źonu? Pśchetoź wona je dobry skutk na mni cźiniła.

11. Khudych wschak macźe wy kóźdy cźaß pola ßebje; mje wy pak stajnje nimacźe. 5 Mójs. 15, 11.
Mark. 14, 7. Jan. 12, 8.

12. So wona tu wodu na mój źiwot je wulała, to je wona k mojemu pohrjebanju scźiniła.

13. Sawěrnje, ja praju wam: Hdźeź to evangelion budźe prědowane po wschěm ßwěcźe, tam budźe teź to, schtoź wona je scźiniła, prajene k jeje wopomnjenju.

14. Duź woteńdźe jedyn tych dwanacźe, kotremuź rěkachu Judasch-Ischarioth, k wyschschim měschnikam,

15. A dźesche: Schto chzecźe wy mi dacź? dha chzu ja jeho wam pścheradźicź. A woni ßlubichu jemu tsizycźi ßlěbornikow.

16. A wot teje khwile hladasche wón sprawneho cźaßa, so by jeho pścheradźił.

17. Ale tón prěni dźeń tych ßłód-

kich khlěbow pſchiſtupichu cźi wucžomnizy k Jeſußej a dźachu: Hdźe chzeſch ty, ſo bychmy tebi to jutrowne jehnjo k jědźi pſchihotowali?
Mark. 14, 12.

18. Wón pak dźeſche: Dźicźe tam do měſta k jenemu a rjeknicźe jemu: Tón miſchtr da tebi prajicź: Mój cžaß je tudy, ja chzu pola tebje jutry dźeržecź ſ mojimi wucžomnikami.

19. A cźi wucžomnizy cžinjachu, kaž jim Jeſuß běſche pſchikaſał, a pſchihotowachu to jutrowne jehnjo.

20. A na wjecžor ßynu wón ßo k blidu ſ tymi dwanacźimi.
Mark. 14, 17. 18.

21. A jako woni jědźichu, dźeſche wón: Sawěrnje, ja praju wam, jedyn wot waß budźe mje pſcheradźicź.

22. A woni buchu jara ſrudni a pocžachu kóždy bjes nimi k njemu prajicź: Knježe, ßym ja?

23. Wón pak wotmolwi a dźeſche: Tón, kiž ſ ruku ſo mnu we ſchkli macža, tón ßamy budźe mje pſcheradźicź.

24. Cžłowjeka ßyn zwar tam dźe, jako wot njeho ſteji pißane; ale běda temu ßamemu cžłowjekej, pſcheß kotrehož cžłowjeka ßyn budźe pſcheradźeny. Lěpje by jemu było, ſo by ßo tón ßamy cžłowjek nihdy njenarodźił.

25. Duž wotmolwi tež Judaſch, kiž jeho pſcheradźi, a dźeſche: Sſym ja, rabbi? Dźeſche k njemu Jeſuß: Ty to prajiſch.

26. Jako woni pak jědźichu, wſa Jeſuß tón khlěb, dźakowaſche ßo a łamaſche jón a da jón tym wucžomnikam a dźeſche: Wſmicźe, jěſcźe; to je moje cźěło.
Mark. 14, 22. Luk. 22, 19.

27. A wón wſa tón khelich a dźakowaſche ßo a da jim tón a dźeſche: Pijcźe wſchitzy ſ njeho;

28. Pſchetož to je moja krej teho noweho ſakonja, kotraž pſchelata budźe ſa jich wjele k wodawanju tych hrěchow.

29. Ja pak praju wam: Ja njebudu wot nětk wjazy wot teho płoda winoweho pjeńka picź, hacž na tón dźeń, hdyž budu picź ſ wami nowy w mojeho Wótza kraleſtwje. Mark. 14, 25.

30. A jako woni tón khwalobny khěrluſch běchu wuſpěwali, wuńdźechu woni na wolijowu horu.
Mark. 14, 26.

31. Tehdy dźeſche Jeſuß k nim: W tej nozy budźecźe wy ßo wſchitzy nade mnu pohórſchicź. Pſchetož pißane ſteji: Ja budu paſtyrja ſbicź, a wowzy teho ſtadła budźa ßo roſcžěkacź. Zach. 13, 7.

32. Hdyž ja pak horje ſtanu, póńdu ja prjedy waß do Galilejſkeje.
Mark. 16, 7.

33. Pětr pak wotmolwi a dźeſche k njemu: Hdy bychu ßo tež wſchitzy na tebi pohórſchili, dha wſchak ja ßo nihdy njebudu pohórſchicź.

34. Jeſuß dźeſche k njemu: Sawěrnje, ja praju cźi, ſo w tej nozy, prjedy dyžli khapon ſaſpěwa, budźeſch ty mje tſi krócź ſaprěcź.
Jan. 13, 38. Mark. 14, 30.

35. Pětr dźeſche k njemu: A hdy bych ja ſ tobu wumrjecź dyrbjał, nochzył ja cźe ſaprěcź. Teho runja tež wſchitzy wucžomnizy dźachu.

36. Tehdy pſchińdźe Jeſuß ſ nimi do dwora, kotremuž rěkachu Gethſemane, a dźeſche k ßwojim wucžomnikam: Sſyńcźe ßo tudy, hacž ja ſchedſchi tam ßwoju modlitwu ßym ſcžinił. Jan. 18, 1.

37. A wſa k ßebi Pětra a teju dweju ßynow Zebedeoweju, pocža ßo rudźicź a ſtyſkniwy bycź.

38. Duž dźeſche Jeſuß k nim: Moja duſcha je ſrudna hacž k ßmjercźi; woſtańcźe tudy a wachujcźe ſo mnu.

39. A woteńdźe trochu, padźe na ßwoje woblicžo, modleſche ßo a dźeſche: Mój Wótcźe, je-li móžno, njech tón khelich wote mnje precž dźe; ale wſchak niž kaž ja chzu, ale kaž ty chzeſch. Luk. 22, 41.

40. A wón pſchińdźe k ßwojim wucžomnikam a namaka jich ſpizy a dźe-

ſche k Pětrej: Njemózecze dha wy jenu ſchtundu ſo mnu wachowacz?

41. Wachujcze a modlcze ßo, tak ſo wy do ſpytowanja njepſchińdzecze. Duch je hotowy, ale czěło je ßłabe.

42. Druhi ras dzěſche wón ſaßo tam, modleſche ßo a dzeſche: Mój Wótcze, njeje-li mózno, ſo by tón khelich wote mnje ſchoł, khiba ſo ja jón piju, dha ſtań ßo twoja wola.

43. A wón pſchiſchedſchi namaka jich ſaßo ſpizy, a jich woczi běchu połne ſpanja.

44. A wón woſtajiwſchi jich woteńdze ſaßo a modleſche ßo k tſeczemu a ryczeſche te ßame ßłowa.

45. Duz pſchińdze wón k ßwojim wuczomnikam a dzeſche k nim: Ach chzecze wy nětk ſpacz a wotpoczowacz? Hlajcze, ta ſchtunda je pſchiſchła, ſo czlowjeka ßyn budze do rukow tych hrěſchnikow podaty.

46. Stańcze, pójmy; hlaj, bliſko je, kotryz mje pſcheradzi.

47. A hdyz wón hiſchcze ryczeſche, hlaj, duz pſchińdze Judaſch, jedyn wot tych dwanacze, a ſ nim wulka czrjóda ſ mjeczemi a ſe zerdzemi wot wyſchſchich měſchnikow a ſtarſchich teho luda. Jan. 18, 3.

48. A jeho pſcheradnik běſche jim zejch dał a prajił: Kotrehoz ja budu wokoſchecz, tón je, teho pſchimajcze.

49. A hnydom pſchiſtupi wón k Jeſußej a dzeſche: Pomhaj Bóh czi, rabbi; a wokoſcha jeho.

2 Sam. 20, 9.

50. Jeſuß pak dzeſche k njemu: Mój pſcheczelo, czoho dla ßy ty pſchiſchoł? Duz pſchiſtupichu woni a połozichu ruzy na Jeſußa a pſchijachu jeho.

51. A hlaj, jedyn wot tych, kotſiz ſ Jeſußom běchu, pſcheſtrě ruku, wuczahnu ßwój mjecz a rubnu na teho wyſchſcheho měſchnika wotroczka a wotcza jemu wucho.

Mark. 14, 47. Luk. 22, 50. Jan. 18, 10.

52. Duz dzeſche Jeſuß k njemu: Tykń twój mjecz na ßwoje měſto; pſchetoz ſchtóz mjecz woſmje, tón dyrbi pſches mjecz kónz wſacz.

1 Mójſ. 9, 6. Sjew. 13, 10.

53. Abo měniſch ty, ſo njemohł ja ßwojeho Wótza proßycz, ſo by wón mi póßłał wjazy dyzli dwanacze legionow jandzelow? Dan. 7, 10.

54. Ale kak by pißmo było dopjelnjene? Wono dyrbi ßo tak ſtacz.

55. W tej ßamej ſchtundze dzeſche Jeſuß k tej czrjódze: Wy ſcze wuſchli, jako na mordarja, ſ mjeczemi, ſe zerdzemi, mje jimacz; wſchak ßym ja wſchědnje ßydał pola waß a ßym wucził w templu, a wy mje njejſcze jimali.

56. Ale to je ßo wſchitko ſtało, ſo by tych profetow pißmo dopjelnjene było. Tehdy czeknychu wſchitzy wuczomnizy wopuſchcziwſchi jeho.

Scht. 31.

57. Kotſiz pak Jeſußa běchu pſchijeli, wjedzechu jeho k wyſchſchemu měſchnikej Kajfaßej, hdzez pißmawuczeni a ſtarſchi ßo běchu ſeſchli.

Jan. 18, 13.

58. Pětr pak dzěſche ſa nim naſdala hacz do dwora teho wyſchſcheho měſchnika; a ſańdze nuts a ßynu ßo pſchi ßłuzomnikach, ſo by wón kónz wſchitkeho teho widził.

59. Wyſchſchi měſchnizy pak a ſtarſchi a zyła rada pytachu falſchne ßwědczenje na Jeſußa, tak ſo bychu jeho morili;

60. A njenamakachu zaneho. A hacz runje wjele falſchnych ßwědkow pſchiſtupi, njenamakachu woni wſchak niczo. Napoßledku pak pſchińdzeſchtaj dwaj falſchnaj ßwědkaj,

61. A dzeſchtaj: Wón je prajił: Ja mózu tón templ Bozi rosłamacz a ſa tſi dny jón ſaßo natwaricz.

Jan. 2, 19. 21.

62. A tón wyſchſchi měſchnik poſtany a dzeſche k njemu: Njewotmolwiſch ty na te wězy, kotrez wonaj pſcheczíwo tebi ßwědczitaj?

63. Jeſuß pak mjelczeſche. A wyſchſchi měſchnik wotmolwi a dzeſche k nje-

mu: Ja cze pschi tym ziwym Bohu
sarocżu, so by nam powjedżił, hacż sy
ty Khrystus, tón Syn Bozi?
1 Kral. 22, 16.
64. Jesus dżesche k njemu: Ty to
prajisch. Ale wschak praju ja wam:
Wot teho czasa budże so stacż, so bu-
dżecże wy widżicż człowjeka syna sedżo
na prawizy teje mozy a hdyż wón bu-
dże pschińcż w mróczelach tych njebjes.
St. 16, 27. Mark. 14, 62. Ps. 110, 1.
65. Duż rostorha wyschschi měsch-
nik swoje drasty a dżesche: Wón je
Boha hanił; schto my dale swědkow
potrjebamy? Hlaj, nětk scże wy jeho
Bože hanjenje słyscheli.
66. Schto so wam sda? Woni pak
wotmolwichu a dżachu: Wón je smjer-
cże winojty. Jer. 26, 11.
67. Duż plujachu woni jemu bjes
woczi, bijachu jeho s pjasczemi; někotsi
pak bijachu jeho do woblicża,
Jes. 50, 6.
68. A dżachu: Hudaj, Khryschcże,
schtó je, kiż tebje bijesche?
69. Pětr pak sedżesche wonkach w
dworje. A někajka dżowka pschistupi
k njemu a dżesche: A ty běsche tež s
tym Jesusom s Galilejskeje.
Mark. 14, 66. Luk. 22, 56. Jan. 18, 16.
70. Wón pak pschede wschitkimi saprě
a dżesche: Ja njewěm, schto ty prajisch.
71. Jako wón pak tež s durjemi won
dżěsche, wuhlada jeho druha a dżesche
k tym, kiž tam běchu: Tón běsche tež
s Jesusom Nazarenskim.
72. A wón safo prějesche a pschisahnu
so: Ja njesnaju teho człowjeka.
73. A po małej khwili pschistupichu,
kotsiż tam stejachu, a dżachu k Pětrej:
Woprawdże, ty sy tež jedyn wot nich,
pschetož twoja rycż cże pscheradżi.
74. Duż pocża wón so saklecż a so
pschisahacż: Ja njesnaju teho czło-
wjeka. A hnydom khapon saspěwa.
Mark. 14, 71.
75. A Pětr spomni na Jesusowe
słowo, kotrež wón jemu běsche prajił:
Prjedy dyžli khapon saspěwa, budżesch
ty mje tsi krócż saprěcż. A wón wuń-
dże a płakasche załosnje.

27. staw.

Khrystusowe czeŕpjenje psched swětnym su-
dom, tschižowanje, s dżiwami wobžarowana
smjercż a pohrjebanje.

1. Rano pak sradżichu sebi wschit-
zy wyschschi měschnizy a starschi teho
luda na Jesusa, so bychu jeho morili.
Mark. 15, 1. Luk. 22, 66. Jan. 18, 28.
2. A swjasachu jeho a wjedżichu a
podachu jeho bohotej Ponziej Pilatej.
3. Jako to Judasch widżesche, kiż
jeho pscheradżił běsche, so wón k smjer-
czi wotsudżeny běsche, kajesche so wón
a pschinjese safo te tsizyczi slěbor-
niki tym wyschschim měschnikam a star-
schim,
4. A dżesche: Ja sym slě na tym
czinił, so ja sym njewinowatu krej
pscheradżił. Woni pak dżachu: Schto
to nas nastupa? Hladaj so ty teho.
5. A wón czisnu te slěborniki do
templa, sebra so a schedschi precż wob-
wjesy so. Jap. sk. 1, 18.
6. Ale wyschschi měschnizy wsachu
te slěborniki a dżachu: Wono so nje-
hodżi, so bychmy je do Božeho kasch-
cza położili, pschetož to su krwawne
pjenjesy.
7. A sradżowachu a kupichu sa nje
hornczerjowu rolu, k pohrjebanju tych
zusomnikow.
8. Teho dla je ta sama rola mje-
nowana ta krwawna rola hacż na
dżensnischi dżeń. Jap. sk. 1, 19.
9. Tehdy je dopjelnjene, schtož je
prajene psches profetu Jeremiasa, kiž
rjekuje: Woni su wsali tsizyczi slěbor-
nikow, s kotrymiž bu sapłaczeny tón
pschedaty, kotrehož kupichu wot Israel-
skich dżěczi; Jer. 32, 6. Zach. 11, 12. 13.
10. A su je dali sa hornczerjowu
rolu, jako mi tón Knjes pschikasał je.
11. Jesus pak stejesche psched boho-
tom. A tón bohot woprascha jeho a
dżesche: Sy ty tych Židow kral? Je-

suß pak dżesche k njemu: Ty to prajisch. Mark. 15, 2. Luk. 23, 3. Jan. 18, 33.
12. A jako wón wobskorženy bu wot wyschschich měschnikow a starschich, njewotmolwi wón niczo.
13. Duž dżesche Pilatuß k njemu: Njeßłyschisch ty, kak cże twjerdże wobskoržuja?
14. A wón jemu na žane ßłowo njewotmolwi, tak ſo ßo tež bohot jara dżiwasche.
15. Na ßwjaty czaß pak mějesche bohot to waschnje, temu ludu jeneho jateho puschczicž, kotrehož bychu chzyli. Mark. 15, 6.
16. Wón pak mějesche w tym czaßu jateho, jeneho woßebneho psched druhimi, kotremuž rěkachu Barabbaß.
17. A jako woni ßo běchu seschli, dżesche Pilatuß k nim: Kotreho chzecże wy, ſo bych wam puschcził: Barabbaßa abo Jesußa, wot kotrehož budże prajene, ſo wón je Khrystuß?
18. Pschetož wón derje wjedżische, ſo woni jeho ſe sawisczu podali běchu.
19. A jako wón na ßudnym stole ßedżesche, póßła jeho mandżelska k njemu a da jemu powjedżicž: Njeměj ty niczo czinicž ſ tutym prawnym; pschetož ja ßym dżenßa wo ßnje jeho dla wjele pschecżerpiła.
20. Ale wyschschi měschnizy a starschi wobryczachu ludżi, ſo bychu proßyli psche Barabbaßa, Jesußa pak skónzowali. Mark. 15, 11. Luk. 23, 18. Jan. 18, 40.
21. Bohot pak wotmolwi a dżesche k nim: Kotreho chzecże wy bjes tymaj dwěmaj, ſo bych wam puschcził? Woni dżachu: Barabbaßa.
22. Dżesche Pilatuß k nim: Schto dyrbju ja czinicž ſ Jesußom, kotremuž rěkaju Khrystuß? Woni dżachu wschitzy: Daj jeho kschižowaczž!
23. Bohot pak dżesche: Schto dha je wón złeho czinił? Woni pak hischcże czim bóle wołachu a dżachu: Daj jeho kschižowaczž! Mark. 15, 14.
24. Jako pak Pilatuß widżesche, ſo niczo njedokonja, ale ſo wjetschi ropot bu, wſa wón wodu a ſmy ßebi ruzy psched ludom a dżesche: Ja ßym bjes winy na tej krwi tuteho praweho; hladajcże wy ßo.
25. A zyły lud wotmolwi a dżesche: Jeho krej pschińdż na naß a na nasche dżěczi.
26. Tehdy puschczi wón jim Barabbaßa, ale Jesußa da wón schwikaczž a poda jeho, ſo by kschižowany był.
27. Duž wsachu teho bohota wojazy Jesußa k ßebi do ßudneje khěže a ſhromadżichu na njeho tu zyłu ßyłu; Mark. 15, 16. Jan. 19, 1.
28. A wußleczechu jeho a wodżechu jeho ſ purpurskim mantlom;
29. A napleczechu czernjowu krónu, stajichu ju na jeho hłowu a dachu jemu sczinu do jeho praweje ruki. A poklakowachu ßo psched nim a wußměwachu ßo jemu a dżachu: Budż strowy, židowski kralo!
30. A plujachu na njeho a wsachu tu sczinu a bijachu ſ tej ßamej na jeho hłowu.

(Tekst na 26. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

31. **A** jako woni jeho běchu wuhanili, ßleczechu woni jemu tón mantl a wobleczechu jeho jeho drastu; a wjedżechu jeho precž, ſo bychu jeho kschižowali.
32. A duzy won namakachu człowjeka Kyrenskeho, ſ mjenom Schimana; teho pschinuczichu woni, ſo by jeho kschiž njeßł. Mark. 15, 21. Luk. 23, 26.
33. A pschischedschi na město, kotremuž rěkaju Golgatha, to je pschełožene, nopowischczo,
Mark. 15, 22. Luk. 23, 33.
34. Dachu ßo jemu kißałeho napicž, kotrež běsche ſe žołczom naměschane. A jako jo wopta, njechasche wón jo picž.
35. Jako woni jeho pak běchu kschižowali, rosdżělichu woni jeho drastu a loßowachu wo nju, tak ſo by dopjelnjene było, schtož je prajene psches profetu: Woni ßu moju drastu bjes ßo dżělili a ßu wo moju ßuknju loßowali. Ps. 22, 19.

36. A woni tam ßedźo jeho wacho=
wachu.
37. A ſtajichu tež k jeho hłowje tu
winu jeho ßmjercźe napißanu: Tón tu
je Jeſuß, tych Židow kral.
38. A tehdy buſchtaj tež dwaj mor=
darjej ſ nim kſchižowanaj, jedyn k pra=
wizy a druhi k lěwizy. Luk. 23, 33.
39. Kotſiž pak nimo dźěchu, ßwa=
rjachu hroſnje na njeho a wijachu ſe
ßwojimi hłowami,
Mark. 15, 29. Pſ. 22, 8.
40. A dźachu: Ty, kiž ty templ
rosłamaſch a twariſch tón ßamy ſa tſi
dny, pomhaj ßebi ßam. Sy=li ty
Boži Syn, dha ſtup ſ kſchiža dele.
Jan. 2, 19.
41. Teho runja tež wyſchſchi měſch=
nizy wußměwachu ßo jemu ſ pißma=
wučzenymi a ſe ſtarſchimi a dźachu:
42. Druhim je wón pomhał a nje=
móže ßam ßebi pomhacź. Je=li wón
Iſraelſki kral, njech nětk ſ kſchiža dele
ſtupi, dha chzemy my jemu wěricź.
43. Wón je ßo Bohu dowěrił; njech
tón jeho nětk wumóže, je=li jo ßo
jemu lubi. Pſchetož wón je prajił:
Ja ßym Boži Syn.
Pſ. 22, 9. Kn. mudr. 2, 18.
44. To ßame tež taj mordarjej, ko=
trajž ſ nim běſchtaj kſchižowanaj, jemu
wunjetowaſchtaj. Luk. 23, 39.

(Sczenje na czichi pjatk.)

45. A wot ſcheſtje ſchtundy bu
cźma po wſchej ſemi, hacž do dźewja=
teje ſchtundy.
46. A wokoło dźewjateje ſchtundy
ſawoła Jeſuß ſ wulkim hłoßom a dźe=
ſche: Eli, Eli, lama ſabachthani? To
je: Mój Božo! mój Božo! czoho dla
ßy mje wopuſchcźił? Pſ. 22, 2.
47. Někotſi pak, kiž tam ſtejachu,
jako to ßłyſchachu, dźachu: Wón woła
Eliaßa.
48. A hnydom běžeſche jedyn wot
nich, wja ſchwom a napjelni jón ſ ki=
ßałom, tyknu jón na ſcźinu a poda je=
mu ßo napicź.
49. Druzy pak dźachu: Czakaj, chze=
my hladacź, hacž budźe Eliaß pſchińcź
a jemu pomhacź.
50. Ale Jeſuß ſawoła ſaßo ſ wul=
kim hłoßom a ſpuſchcźi duſchu.
Mark. 15, 37.
51. A hlaj, tón ſawiſchk teho templa
rostorže ßo na dwě połojzy wot wjeŕ=
cha hacž dele; a ſemja ſarža, a ſkały
ßo rospukachu, 2 Mójſ. 26, 31.
52. A rowy ßo wotewrichu, a ſta=
zechu wjele cźěłow tych ßwjatych, kotſiž
ſpachu,
53. A dźěchu won ſ tych rowow
po jeho horjeſtacźu a pſchińdźechu do
teho ßwjateho měſta a ſjewichu ßo
wjele ludźom.
54. Ale tón hejtman a kotſiž pſchi
nim běchu a Jeſußa wachowachu, jako
woni widźichu to ſemjerženje a ſchtož
ßo ſta, bojachu woni ßo jara a dźa=
chu: Sawěſcźe, to je Boži Syn był.)
Mark. 15, 39.
55. A wjele žónſkich tam běſche, ko=
trež ſdala pſchihladowachu a kiž ſa
Jeſußom běchu pſchiſchłe ſ Galilejſkeje
a běchu jemu ßłužiłe;
56. Bjes kotrymiž běſche Marja Ma=
dlena a Marja, macź Jakubowa a Jo=
ſeßowa, a macź tych dźěcźi Zebedeowych.
57. Na wječžor pak pſchińdźe bohaty
muž ſ Arimathije, ſ mjenom Joſef, kiž
tež běſche wučzomnik Jeſußowy;
Mark. 15, 42. Luk. 23, 50. Jan. 19, 38.
58. Tón ßamy pſchiſchedſchi k Pila=
tej proſcheſche pſche Jeſußowe cźěło.
Duž pſchikaſa Pilatuß, ſo by jemu to
cźěło date było.
59. A Joſef wja to cźěło a ſawali
to ßame do cźiſteho ruba;
60. A położi jo do ßwojeho no=
weho rowa, kotryž wón ßebi běſche
dał do ſkały wurubacź, a wali wulki
kamjeń pſched teho rowa durje a wo=
teńdźe precź.
61. Wonej běſchtej pak tam Marja
Madlena a ta druha Marja; tej ßo
ßynuſchtej napſchecźiwo temu rowu.
62. Najajtra pak po tym dnju teho

pschihotowanja seńdźechu ßo cźi wyschschi měschnizy a Farisejszy k Pilatej,

63. A dźachu: Knježe, my ßmy ßo dopomnili, so tón samjednik dźesche, jako hischcźe žiwy běsche: Za chzu po tsjoch dnjach horje stanucź.

64. Teho dla pschikaž, so row wobtwjerdźeny budźe hacž na tsjeczi dźeń, so njebychu něhdźe jeho wucžomnizy pschischli w nozy a jeho kranuli a k ludu rjekli: Wón je horjestanuł wot morwych; a było tak poßlenje sjebanje hórsche dyžli prěnje.

65. Pilatuß dźesche k nim: Tu macźe wachu; dźicźe a wobarnujcźe, kaž wy wěscźe.

66. A woni dźěchu a wobarnowachu row s wachu a sapjeczowachu tón kamjeń.

28. staw.

Khrystußowe horjestaczźe a porucžnoscź na ßwojich wucžomnikow.

(Tekst na prěni dźeń jutrow.)

1. A jako ßobota precž bě a hižom ßo sażwitasche na prěni dźeń teho tydźenja, pschińdźe Marja Madlena a ta druha Marja, so byschtej row wobhladałej. Mark. 16, 1. Luk. 24, 1. Jan. 20, 1.

2. A hlaj, wulke semjerženje ßo sta; pschetož Knjejowy jandźel pschińdźe s njebjeß dele, pschistupi tam a wotwali tón kamjeń wot rowowych durjow a ßyže ßo na njón.

3. A jeho wobliczžo běsche jako błysk a jeho drasta běła jako ßněh.

Mark. 16, 5.

4. Cźi wajschtarjo pak nastróžichu ßo s bojoscźu a buchu jako morwi.

5. Tón jandźel pak wotmolwi a dźesche k tym žónskim: Njebójcźe wy ßo; ja wěm, so wy Jesußa, teho kschižowaneho, pytacźe; Mark. 16, 6. Luk. 24, 5.

6. Wón njeje tudy; pschetož wón je stanuł, kaž wón prajił je. Pójcźe, wobladajcźe to město, hdźež tón Knjes je ležał; St. 12, 40.

7. A dźicźe na mětscźe, powjescźe to ßamo jeho wucžomnikam, so wón je stanuł wot morwych. A hlaj, wón prjedy waß póńdźe do Galilejskeje; tam budźecźe wy jeho widźicź. Hlaj, ja ßym wam to ßame prajił. St. 26, 32.

8. A wone wuńdźechu spěschnje s rowa s bojoscźu a s wulkej wjeßełoscźu a běžachu, so bychu to ßame jeho wucžomnikam pschipowjedałe. Hdyž wone pak dźěchu, so bychu to ßame jeho wucžomnikam pschipowjedałe,

Mark. 16, 8.

9. Hlaj, duž jetka je Jesuß, kotryž dźesche: Pomhaj Bóh wam. A wone pschistupiwschi k njemu pschijachu ßo jeho nohow a padźechu psched nim dele. Mark. 16, 9.

10. Duž dźesche Jesuß k nim: Njebójcźe ßo; dźicźe a pschipowjedajcźe to mojim bratram, so bychu do Galilejskeje schli, tam budźa woni mje widźicź.) Jan. 20, 17.

11. Jako wone pak běchu wotesch łe, hlaj, duž pschińdźechu někotsi wot wajschtarjow do města a pschipowjedachu tym wyschschim měschnikam wschitko, schtož ßo běsche stało.

12. A woni ßo seńdźechu se starschimi, sradźowachu ßebi a dachu tym wojakam pjenjes doscź,

13. A dźachu: Prajcźe, so jeho wucžomnizy w nozy pschischedschi jeho kradźechu, hdyž my ßmy spali;

14. A budźe-li wo tym bohot shonicź, dha chzemy my jeho spokojicź a tak cžinicź, so wy bjes staroscźe budźecźe.

15. A woni wsawschi te pjenjesy cžinjachu, kaž běchu nawucženi. A ta ßama rycž je rosnjeßena pola Židow hacž do dźenßnischeho dnja.

16. Cźi jidnaczźe wucžomnizy pak dźěchu do Galilejskeje na tu horu, hdźež běsche jich Jesuß skasał.

17. A jako jeho widźichu, modlachu woni ßo k njemu; ale někotsi njewěscźi wostachu. Luk. 24, 52.

(Tekst na njedźelu Cantate.)

18. A Jesuß pschistupiwschi rycžesche s nimi a dźesche: Mi je data

wſchitka móz w njebjeẞach a na
ſemi; St. 11, 27.
19. Teho dla dźicźe a wucźcźe
wſchitkich póhanow a kſchcźicźe
jich w tym mjenje teho Wótza a
teho Ssyna a teho ẞwjateho Du-
cha; Mark. 16, 15.
20. A wucźcźe jich wſchitko dźer-
źecź, ſchtoź ja wam pſchikaſał ẞym.
A hlaj, ja ẞym pola waẞ wſchit-
ke dny, hacź do ſkónczenja teho
ẞwěta.) (Hamjeń.)
St. 18, 20.

Kónz evangelija ẞwj. Mattheja.

Sczenje ẞwjateho Marka.

Prěni ſtaw.

Khryſtuẞ, wot Jana kſchczeny, bu ſpytany, prěduje, powola wucźomnikow a hoji khorych.

1. To je ſapocźatk teho evangeliona
wot Jeſom Khryſta teho Ssyna Bo-
źeho,
2. Jako piẞane ſteji w profetach:
Hlaj, ja póſczelu ẞwojeho jandźela
prjedy tebje, kotryź by twój pucź pſched
tobu pſchihotował. Mal. 3, 1.
3. Prědarja hłóẞ je w puſcźinje:
Pſchihotujcźe pucź teho Knjeſa, cźińcźe
jeho ſchcźeźki rune. Jeſ. 40, 3.
Mat. 3, 3. Luk. 3, 4. Jan. 1, 23.
4. Jan tón běſche w puſcźinje, kſchcźi-
ſche a prědowaſche wot kſchczenizy teje
pokuty na wodawanje hrěchow.
5. A k njemu dźěſche won zyła źi-
dowſka ſemja a Jeruſalemczenjo, a
buchu wſchitzy wot njeho kſchczeni w
Jordanſkej rězy a wuſnachu ẞwoje
hrěchi.
6. Jan pak běſche wobleczeny ſ ka-
mjelſkimi włoẞami a mějeſche koźany
paẞ na ẞwojich bjedrach a jědźiſche
ſkóczki a lěẞny měd;
Mat. 3, 4. 3 Mójſ. 11, 22.
7. A prědowaſche a dźeſche: Jedyn
dźe ſa mnu, kotryź je ẞylniſchi dyźli
ja, kotremuź ja dojcź njejẞym, ſo bych
ja ẞo pſched nim dele khilał a te rje-
mjenje jeho cźrijow roswjaſał;
Mat. 3, 11.
8. Ja kſchcźu waẞ ſ wodu, ale
wón budźe waẞ ſe ẞwjatym Duchom
kſchcźicź.
9. A poda ẞo w tym ẞamym cźa-
ẞu, ſo Jeſuẞ ſ Galilejſkeje wot Na-
zaretha pſchińdźe a bu kſchczeny wot
Jana w Jordanje. Mat. 3, 16. Luk. 3, 21.
10. A hnydom wuſtupi wón (Jan)
ſ wody a widźeſche njebjeẞa wotewrje-
ne a teho Ducha, jako hołbja, na nje-
ho dele pſchińdźo. Jan. 1, 32.
11. A ſta ẞo hłóẞ ſ njebjeẞ: Ty ẞy
mój luby Ssyn, na kotrymź ja mam
dobre ſpodobanje. Mat. 3, 17. Luk. 9, 35.
12. A hnydom honjeſche jeho Duch
do puſcźiny. Mat. 4, 1. Luk. 4, 1.
13. A běſche tam w tej puſcźinje
ſchtyrzycźi dnjow a bě ſpytany wot
ſatana. A běſche pola ſwěriny, a jan-
dźeljo jemu ẞłuźachu.
14. Jako pak Jan běſche do jaſtwa
podaty, pſchińdźe Jeſuẞ do Galilejſkeje,
prědowaſche to evangelion wot krale-
ſtwa Boźeho, Mat. 4, 17. Luk. 4, 15.
15. A dźeſche: Cźaẞ je dopjel-
njeny, a kraleſtwo Boźe je ẞo
pſchibliźało; cźińcźe pokutu a
wěrcźe evangelionej.
16. Jako wón pak pſchi Galilejſkim
morju khodźeſche, wuhlada wón Schi-
mana a Handrija, jeho bratra, ſo wo-
naj ẞycźe do morja cźiſkaſchtaj (pſche-
toź wonaj běſchtaj rybakaj).
Mat. 4, 18. 21. Luk. 5, 2.
17. A Jeſuẞ dźeſche k nimaj: Pój-
taj ſa mnu; ja chzu cźinicź, ſo budźetaj
cźłowjekow rybakaj.

18. A hnydom wopuſchcziſchtaj wo-
naj ßwoje ßycze a dźěſchtaj ſa nim.
19. A jako wón běſche trochu tam
precź woteſchoł, wuhlada wón Jakuba,
Zebedeoweho ßyna, a Jana, jeho bra-
tra, płatajo ßwoje ßycze we łódźi;
Mat. 4, 21.
20. A na měſcze wón jeju ſawoła.
A wonaj wopuſchcziſchtaj ßwojeho nana
Zebedea we łódźi a tych najatych a
dźěſchtaj ſa nim.
21. A woni dźěchu do Kapernauma;
a hnydom na ßabat dźěſche wón do
ſchule a wuczeſche.
22. A woni dźiwachu ßo jara na
jeho wuczbje; pſchetoż wón wuczeſche
jich móznje a niz jako pißmawuczeni.
Mat. 7, 28. Luk. 4, 32.
23. A w jich ſchuli běſche człowjek
ſ njecziſtym duchom wobßynjeny, tón
wołaſche,
Luk. 4, 33.
24. A dźeſche: Schto mamy my ſ
tobu, Jeſu Nazarenſki? Sſy ty pſchi-
ſchoł naß ſkaſycź? Ja wěm, ſchtó ty
ßy, tón ßwjaty Boži.
St. 5, 7.
25. A Jeſuß pohroſy jemu a dźe-
ſche: Mjelcź a wuńdź ſ teho człowjeka!
St. 9, 25.
26. A tón njecziſty duch torhaſche
jeho a wołaſche ſ wulkim hłoßom a
wuńdźe ſ njeho.
27. A woni ßo wſchitzy jara dźi-
wachu, tak ſo woni ßo bjeſ ßobu wo-
praſchowachu a dźachu: Schto je to?
Kajka je to nowa wuczba? Wón tež
roskaſuje ſ mozu njecziſtym ducham, a
woni jeho poßłuchaju.
28. A na měſcze bě wot njeho ßły-
ſchane po wſchitkich Galilejſkich mjeſach.
29. A woni dźěchu hnydom ſ teje
ſchule a pſchińdźechu do Schimanoweje
a Handrijoweje khěže, ſ Jakubom a ſ
Janom.
30. A Schimanowa pſchichodna macź
ležeſche a měješche ſymnu; a na měſcze
prajachu woni jemu wot njeje.
31. A wón pſchiſtupiwſchi poſběhnu
ju horje a dźeržeſche ju ſa ruku; a ta
ſymna ju hnydom wopuſchczi, a wona
jim ßłužeſche.
32. Na wjeczor pak, jako ßłónzo
běſche ſaſchło, pſchinjeßechu woni k nje-
mu wſchelkich khorych a wobßynjenych.
33. A zyłe měſto ſhromadźi ßo k
durjam.
34. A wón pomhaſche wjele ludźom,
kotſiž běchu na wſchelke khoroſcze khori,
a wuhna wjele czertow a njewotpuſch-
czi czertam ryczecź; pſchetož woni jeho
ſnajachu.
Jap. ſk. 16, 17. 18.
35. A rano do dnja ſtanu wón a
wuńdźe a woteńdźe na puſte měſto a
czinjeſche tam ßwoju modlitwu.
Luk. 4, 42.
36. A ſa nim khwatachu Schiman a
czi, kotſiž pſchi nim běchu;
37. A jako jeho namakachu, dźachu
woni k njemu: Wſchitzy cze pytaju.
38. A wón dźeſche k nim: Pójmy
do tych bliſchich měſtkow, ſo bych ja
tam tež prědował; pſchetož na to ßym
ja pſchiſchoł.
Luk. 4, 43.
39. A wón prědowaſche w jich ſchu-
lach po zyłej Galilejſkej ſemi a honje-
ſche czertow won.
40. A někajki wußadny pſchińdźe k
njemu, tón proſcheſche jeho, poklaknu
pſched nim a dźeſche k njemu: Chzeſch-
li jeno, dha móžeſch ty mje wucziſczicź.
41. A Jeſußej běſche žel, pſcheſtrě
ruku, dótknu ßo jeho a dźeſche k nje-
mu: Ja chzu, budź wucziſczeny.
42. A jako wón to dźeſche, dźěſche
na měſcze tón wußad wot njeho, a wón
bě wucziſczeny.
43. A Jeſuß pohroſy jemu a ho-
njeſche jeho hnydom wot ßebje precź,
44. A dźeſche k njemu: Hladaj, ſo
ty nikomu niczo njeprajiſch; ale dźi
a pokaž ßo měſchnikej a wopruj ſa
ßwoje wucziſczenje, ſchtož Mójſaß je
pſchikaſał, k ßwědczenju na nich.
3 Mójſ. 14, 2.
45. Wón pak ſchedſchi won pocža
wjele wot teho ryczecź a tu wěz bjeſ
ludźi pſchinjeſcź, tak ſo wón tam dale
njemóžeſche wjazy ſjawnje do měſta
nutſ hicź; ale wón běſche wonkach w

pustych městach, a woni pschińdźechu
k njemu ſe wschěch stronow.
Luk. 5, 15.

2. staw.

Wo jichtnym; Mattheja powołanje a Khrystußowe ſamołwjenje pschecźiwo Farisejſkim.

1. A po někotrych dnjach dźěsche
wón ßaßo do Kapernauma; a wono bě
ßhonjene, ſo wón w khěźi je.
Mat. 9, 1.
2. A jich wjele ßo hnydom k njemu
ßhromadźichu, tak ſo woni města nje-
mějachu, tež niż wonkach psched durje-
mi; a wón prajesche jim to ßłowo.
3. A někajzy k njemu pschińdźechu,
kiž jichtneho pschinjeßechu, kotryž bě-
sche wot schtyrjoch njeßeny.
Mat. 9, 2.
4. A jako woni njemóżachu psched
njeho pschińcź luda dla, wotkrychu wo-
ni tu tsěchu, hdźež wón běsche; a jako
tu běchu roskopali, puschcźichu woni to
poßleschczo dele, na kotrymž tón jicht-
ny leżesche.
5. Jako pak Jesuß jich wěru wi-
dźesche, dźesche wón k temu jichtnemu:
Mój ßyno, twoje hrěchi ßu tebi wo-
date.
6. Někotsi pißmawuczeni pak běchu,
cźi tam ßedźichu a pomyßlichu ßebi w
ßwojich wutrobach:
7. Kak ryczi tón tajke Bożé hanje-
nje? Schtó móże hrěchi wodawacź,
khiba Bóh ßam?
8. A Jesuß pósna hnydom w ßwo-
jim Duchu, ſo woni tak ßami pschi ße-
bi pomyßlichu, a dźesche k nim: Schto
wy ßebi to pomyßlicźe w ßwojich wu-
trobach? Jan. 2, 24.
9. Schto je lóżsche, prajicź k temu
jichtnemu: Tebi ßu twoje hrěchi wo-
date; abo prajicź: Postań, wsmi ßwoje
poßleschczo a khodź?
10. So byschcźe pak wjedźili, ſo
człowſki ßyn móz ma, na ſemi hrěchi
wodawacź, dźesche wón k temu jicht-
nemu:
11. Ja cźi praju, stań horje, ßběhń
ßwoje poßleschczo a dźi do ßwojeho
doma.
12. A na měſcźe stanu wón, ßběh-
nu ßwoje poßleschczo a dźěsche won
psched wschitkimi, tak ſo wschitzy bu-
chu ſatorhnjeni a khwalachu Boha a
dźachu: My to hischcźe nihdy njejßmy
widźili.
13. A wón wuńdźe ßaßo k morju;
a wschitkón lud pschińdźe k njemu, a
wón jich wuczesche.
14. A jako wón nimo precź dźěsche,
wuhlada won Levia, Alfeoweho ßyna,
na złi ßedźo a dźesche k njemu: Pój
ſa mnu. A wón stanu a dźěsche ſa
nim. Mat. 9, 9. Luk. 5, 27.
15. A sta ßo, jako wón ßo k blidu
ßynu w jeho khěźi, ßynu ßo k blidu
wjele złonikow a hrěschnikow ſ Jesu-
ßom a ſ jeho wuczomnikami. Psche-
tož jich běsche wjele, a běchu ſa nim
schli.
16. A jako pißmawuczeni a Farisej-
ſzy widźichu, ſo wón ſ złonikami a ſ
hrěschnikami jědźische, dźachu woni k
jeho wuczomnikam: Czoho dla jě a pije
wón ſ złonikami a ſ hrěschnikami?
17. A jako to Jesuß ßłyschesche, dźe-
sche wón k nim: Sſylni njepotrjebaju
lěkarja, ale khori; ja ßym pschischoł,
hrěschnikow k pokucźe wołacź, a
niż prawych. Mat. 9, 13. Luk. 5, 32.
1 Tim. 1, 15.
18. A Jana a Farisejſkich wuczom-
nizy poſczachu ßo czasto; a někotsi
pschińdźechu a dźachu k njemu: Czoho
dla poſcza ßo Janowi a Farisejſzy
wuczomnizy, a twoji wuczomnizy ßo
njeposcza? Mat. 9, 14.
19. A Jesuß dźesche k nim: Kak
móża ßo kwaßni hoſcźo poſcźicź, do-
kelż nawożenja pola nich je? Tak dol-
ho hacź nawożenju pschi ßebi maju,
njemóża woni ßo poſcźicź.
20. Czaß pak budźe pschińcź, ſo
budźe nawożenja wot nich wsaty, a
tehdy budźa woni ßo poſcźicź.
21. A nichtó njepschischiwa ſapłatu

wot noweho płata k ſtarej draſcže; pſchetož ta nowa ſapłata ßo wſchak wot ſtareho wottorhnje, a dźěra budźe wjetſcha. Mat. 9, 16. Luk. 5, 36.

22. A nichtó njepjelni moſcht do ſtareho ßudobja; hewak dha tón moſcht to ßudobje roſtorha, a tón moſcht ßo wulije, a to ßudobje woſmje kónz. Ale moſcht ma ßo do noweho ßudobja linucž.

23. A ſta ßo, jako wón na ßabat pſches žito dźěſche, a jeho wucžomnizy duzy poczachu kłoßy torhacž. 5 Mójſ. 23, 25.

24. Duž dźachu cži Fariſejſzy k njemu: Hlaj, ſchto cžinja twoji wucžomnizy na ßabat, ſchtož ßo njeßłuſcha?

25. A wón dźeſche k nim: Njejſcže wy nihdy laſowali, ſchto Dawit cžinjeſche, jako wón trjebaſche a hłódny běſche, wón a tež kotſiž ſ nim běchu?

26. Kak wón do Božeho doma dźěſche w cžaßu Abjathara, teho wyſchſcheho měſchnika, a jědźiſche te poßwjecžene khlěby, kotrež wſchak nichtó jěſcž njeßmědźeſche, khiba jeno měſchnizy ßami, a wón dawaſche te ßame tež tym, kiž pſchi nim běchu? 1 Sam. 21, 6. 2 Mójſ. 29, 32.

27. A tež dźeſche wón k nim: Sßabat je cžlowjeka dla ſcžinjeny, a niž cžlowjek ßabata dla. 5 Mójſ. 5, 14.

28. Teho dla je cžłowjſki ßyn tež knjes na ßabacže. Luk. 6, 5.

3. ſtaw.

Wo wuſkhnjenej ruzy, Khryſtußowym cžeknjenju, japoſchtołow powołanju, pißmawucženych leſtrowanju a wo Božich pſchecželach.

1. **A** wón dźěſche ſaßo do ſchule; a tam běſche cžlowjek, kiž měješche wuſkhnjenu ruku. Mat. 12, 9. 10. Luk. 6, 6.

2. A woni kedźbowachu ſkradźu na njeho, hacž wón jeho tež na ßabat ſahojicž budźe, tak ſo bychu jeho wobſkoržili.

3. A wón dźeſche k temu cžlowjekej, kiž tu wuſkhnjenu ruku měješche: Pój ßem bjes naß!

4. A wón dźeſche k nim: Hodźi ßo na ßabat derje abo ſlě cžinicž? žiwjenje ſdźeržecž abo moricž? Ale woni mjelczachu.

5. A wón pohlada ſ hněwom na nich wokoło a ſrudźi ßo na jich wutroby twjerdoſcži a dźeſche k temu cžlowjekej: Pſcheſtrěj ßwoju ruku. A wón ju pſcheſtrě, a ta ßama jeho ruka bu cžerſtwa, jako ta druha. 1 Kral. 13, 6.

6. A cži Fariſejſzy ſchedſchi won dźeržachu hnydom radu na njeho ſ Herodaſchowymi ßłužomnikami, kak bychu jeho ſkónzowali. Mat. 12, 14.

7. Ale Jeſuß wuſtupi ſe ßwojimi wucžomnikami k morju, a wjele luda dźěſche ſa nim ſ Galilejſkeje a ſe Židowſkeje,

8. A ſ Jeruſalema a ſ Idumejſkeje a wot tamneje ſtrony teho Jordana a kotſiž wokoło Tirußa a Sidona bydla, wulki lud, kotſiž jeho ſkutki ßłyſchachu a pſchińdźechu k njemu.

9. A wón dźeſche k ßwojim wucžomnikam, ſo bychu jemu łódźicžku hotowu měli teho luda dla, ſo bychu jeho njecžiſchcželi.

10. Pſchetož wón běſche wjele ludźi wuſtrowił, tak ſo woni jeho nadpadźechu, ſo bychu ßo jeho dótkli, wſchitzy, kiž běchu jara khori.

11. A njecžiſcži duchojo, jako jeho widźichu, padźechu pſched nim dele, wołachu a dźachu: Ty ßy Sßyn Boži.

12. A wón jim twjerdźe hrožeſche, ſo bychu jeho ſjawneho njecžinili.

13. A wón dźěſche na horu a ſawoła k ßebi tych, kotrychž wón chzyſche, a woni dźěchu k njemu.

14. A wón wuſtaji tych dwanacže, ſo bychu pſchi nim byli a ſo by wón jich won póßłał prědowacž, Mat. 10, 1. Luk. 6, 13. St. 9, 1.

15. A ſo bychu móž měli khoroſcže ſahojicž a cžertow won honicž.

16. A da Schimanej to mjeno Pětr;

17. A Jakuba, ßyna Zebedeowebo,

a Jana, Jakubowého bratra; a da ji-
maj mjeno Boanerges, to je hrimanja
dźěczi;
18. A Handrija a Filippa a Bar-
troma a Mattheja a Thomascha a Ja-
kuba, Alfejowého ßyna, a Thaddeja a
Schimana Kananejſkeho,
19. A Judascha Iſchariotha, kotryž
też jeho pſcheradźi.
20. A woni pſchińdźechu dom. A
lud ßo ſaßo hromadu ſeńdźe, tak ſo
woni też njemóżachu khlěba pojěſcź.
St. 6, 31.
21. A jako to ßłyſchachu, kiž jemu
pſchißłuſchachu, wuńdźechu woni, ſo by-
chu jeho dźerżeli; pſchetož woni dźachu:
Wón budźe wot roſoma pſchińcź.
22. Pißmawuczeni pak, kotſiž běchu
ſ Jeruſalema dele pſchiſchli, dźachu:
Wón ma Beelzebuba, a pſches tych
czertow wyſchſcheho honi wón czertow
won. Mat. 9, 34. Luk. 11, 15.
23. A wón ſawoła jich k ßebi a
dźeſche k nim w pſchirunanjach: Kak
móże ſatan ſatana won honicź?
24. Hdyž kraleſtwo ßamo ſe ßobu
pſches jene njeje, dha njemóże to ßame
kraleſtwo wobſtacź. Luk. 11, 17.
25. A hdyž khěża ßama ſe ßobu
pſches jene njeje, dha njemóże ta ßama
khěża wobſtacź.
26. A je-li ſo ſatan ßam ßebi je
pſcheczíwny a ſe ßobu njeje pſches jene,
njemóże wón wobſtacź, ale bjerje kónz.
27. Nichtó njemóże ßylnemu do jeho
doma panucź a jeho grat jemu po-
bracź, khiba ſo wón ßylneho prjedy
ſwjeże a potom hakle jeho khěżu wu-
rubi.
28. Sawěrnje, ja praju wam: Wſchit-
ke hrěchi budźa wodate człowſkim dźě-
czom, też to Bože hanjenje, ſ kotrymž-
kuli woni Boha hanja;
29. Schtóž pak ßwjateho Ducha
hani, tón nima żaneho wodawanja
wěcżnje, ale je hódny wěcżneho ßu-
dźenja.
30. Pſchetož woni dźachu, ſo ma
njecżiſteho ducha. Scht. 22.

31. A jeho bratſjo a jeho macź
pſchińdźechu a póßłachu k njemu ſtejo
wonkach a dachu jeho ſawołacź.
32. (A lud ßedźeſche wokoło njeho.)
A woni dźachu k njemu: Hlaj, twoja
macź a twoji bratſjo praſcheju ßo won-
kach ſa tobu. Luk. 8, 19.
33. A wón wotmolwi jim a dźeſche:
Schtó je moja macź? abo kotſiž ßu
moji bratſja?
34. A wón pohlada koło wokoło
ßo na tych wucżomnikow, kiž wokoło
njeho ßedźichu, a dźeſche: Hlaj, czi ßu
moja macź a moji bratſja.
35. Pſchetož ſchtóž Božu wolu cżini,
tón je mój bratr a moja ßotra a mo-
ja macź.

4. ſtaw.

Wſchelake pſchirunanja; ſpokojenje morja.

1. A wón ſaßo pocża wucżicź pſchi
morju, a wjele luda ßo k njemu ſhro-
madźi, tak ſo wón dyrbjeſche do łódźe
ſtupicź a na wodźe ßedźicź; wſchit-
kón lud pak běſche na ſemi pſchi mo-
rju.
2. A wón jich dołho wucżeſche pſches
wſchelke pſchirunanja. A w ßwojej
wucżbje dźeſche wón k nim:
3. Poßłuchajcże! Hlaj, ßyjeř wuń-
dźe, ſo by roßßywał.
Mat. 13, 1. Luk. 8, 4.
4. A poda ßo, jako wón roßßywa-
ſche, padźe někotre pſchi pucżu; a te
ptaki pod njebjeßami pſchińdźechu a
ſeżrachu jo.
5. Někotre pak padźe na ſkałojte,
hdźež wjele ſemje njeměješche; a ſeńdźe
hnydom, teho dla, ſo njeměješche hłu-
boku ſemju.
6. Jako pak ßłónzo běſche ſeſchło,
ſwjadnu wone, a dokelž korjenja nje-
měješche, wuſkhnu wone.
7. A někotre padźe bjes czernje, a
te czernje roſcżechu ßobu a ſdußychu
jo a njepſchinjeße żaneho płoda.
8. Někotre pak padźe na dobru ſe-
mju a pſchinjeße płód, kiž pſchibjera-
ſche a roſcżeſche; a pſchinjeße někotre

tſizyczi krócz a někotre ſchěſcz dzeßacz krócz a někotre ſto krócz.

9. A wón dzeſche k nim: Schtóž ma wuſchi k poßłuchanju, tón poßłuchaj.

10. A jako wón ßam běſche, woprafchachu jeho czi, kiž pſchi nim běchu ſ tymi dwanaczimi, wo te ßame pſchirunanja.

11. A wón dzeſche k nim: Wam je date, ſo byſchcze wjedzili te potajnſtwa Božeho kraleſtwa; tym pak wonkach ſtanje ßo wſchitko pſcheß pſchirunanja,

12. Tak ſo bychu woni ſ widzazymaj woczomaj widzili a wſchak njepóſnali, a ſe ßłyſchazymaj wuſchomaj ßłyſcheli a wſchak njeſroſymili, tak ſo bychu ßo něhdze njewobroczili a jim jich hrěchi wodate byłe. Jeſ. 6, 9. 10.
Mat. 13, 14. Luk. 8, 10. Jan. 12, 40.
Jap. ſk. 28, 26. Rom. 11, 8.

13. A dale dzeſche wón k nim: Njeroſymicze wy to pſchirunanje, kak dha chzecze wy te druhe wſchitke ſroſymicz?

14. Tón ßyjeř roßßywa to ßłowo.

15. Czi ßu pak, kiž pſchi puczu ßu: hdzež to ßłowo roßßyte budze, a hdyž woni to ßu ßłyſcheli, duž pſchińdze na měſcze ſatan a woſmje precz to ßłowo, kotrež do jich wutrobow běſche wußyte.

16. Tak tež czi ßu, kiž na ſkałojte ßyczi ßu: hdyž woni to ßłowo ßu ßłyſcheli, woſmu woni to ßame hnydom ſ wjeßełoſczu horje;

17. A nimaju korjenja w ßebi, ale ßu poczaßni; hdyž ßo horjo abo pſcheſczěhanje ßłowa dla ſběhnje, woni ßo hnydom pohórſcha.

18. A czi, kotſiž bjeß czernje ßu ßyczi, czi ßu: kiž to ßłowo ßłyſcha,
St. 10, 23. 24.

19. Ale ta ſtaroſcz teho ßwěta a to jebate bohatſtwo a wjele druhich žadoſczow ſchedſchi nutß ſduſcha to ßłowo, a tak bjeß płodow woſtanje.
Luk. 12, 15. 1 Tim. 6, 17.

20. A czi ßu, kiž na dobru ſemju ßu ßyczi: kotſiž to ßłowo ßłyſcha a woſmu to ßame horje a pſchinjeßu płody, někotry tſizyczi krócz a někotry ſchěſcz dzeßacz krócz a někotry ſto krócz.

21. A wón dzeſche dale k nim: Saßwěczi tež ſchtó ßwězu, tak ſo by pod běrtl abo pod blido była ſtajena? Njebudze wona na ßwěczenk ſtajena?
Mat. 5, 15. Luk. 8, 16. St. 11, 33.

22. Pſchetož niczo njeje potajne, kotrež by njebyło ſjewjene; a njeje niczo tak ſkradzu, ſo by njewuſchło.
Mat. 10, 26.

23. Je-li ſo ſchtó ma wuſchi k poßłuchanju, tón poßłuchaj. Mat. 11, 15.

24. A dale wón dzeſche k nim: Hlajcze, ſchto wy ßłyſchicze. S kajkejž měru wy měricze, ſ tajkej budza wam ſaßo měricz; a budza wam hiſchcze pſchidacz, kiž wy to ßłyſchicze.
Mat. 7, 2. Luk. 6, 38.

25. Pſchetož ſchtóž ma, temu budze date, a ſchtóž nima, wot teho budze tež wſate, ſchtož wón ma. Luk. 19, 26.

(Tekſt na žnjowy ßwjedzeń.)

26. Tež dzeſche wón: Bože kraleſtwo ma ßo tak, runje jako by człowjek ßymjo do ſemje czißnuł,

27. A by ſpał a ſtawał wodnjo a w nozy, a to ßymjo by ſeſchło a roſtło, ſo wón njewě;

28. Pſchetož ſemja ßama wot ßebje pſchinjeße płody, najprjedy ſelinu, potom kłóß, potom połnu pſcheńzu w kłoßu.

29. Hdyž wona pak płody je pſchinjeßła, póſczele wón tam hnydom ßerp; pſchetož žně ßu naſtałe.)

30. Dale dzeſche wón: Komu chzemy my Bože kraleſtwo pſchirunacz? abo ſ kajkim pſchirunanjom chzemy my jo pſchirunacz?

31. Wone je jako žonopowe ſorno; hdyž to ßame na rolu budze woßyte, je wone to najmjeńſche bje wſchitkimi ßymjenjemi na ſemi;
Mat. 13, 31. Luk. 13, 19.

32. Ale hdyž budze wußyte, pſchibjera wone a budze wjetſche, dyžli

wſchitka ſelina, a pſchinjeße wulke hałoſy, tak ſo móza pod jeho khłódkom tych njebjeßow ptaki ßebi hnězda czinicz.

33. A pſcheß wjele tajke pſchirunanja prajeſche wón jim to ßłowo, kaz mózachu to ßame ßłyſchecz.

34. Bjeß pſchirunanja pak njeryczeſche wón niczo k nim. Ale woßebje wón te wſchitke ßwojim wuczomnikam wulozi.

35. A tón ßamy dźeń wjeczor dzeſche wón k nim: Pſchewjeſmy ßo na druhu ſtronu.

36. A woni dachu ßo ludu roſeńcz a wſachu jeho tak, kajkiz wón běſche na łódzi; wono běſche tez wjazy łódziczkow pſchi nim. Mat. 8, 23.

37. A wulki wichor ßo ſběhnu a zołmy walichu ßo na łódz, tak ſo bu ta łódz napjelnjena. Jon. 1, 4. 5.

38. A wón běſche ſ poßledka we łódzi a ſpaſche na jahłwku. A woni ſbudzichu jeho a dzachu k njemu: Miſchtrje, njeſtaraſch ty ßo wo to, ſo my kónz woſmjemy? Mat. 8, 25. 26.

39. A wón poſtanu a pohroſy wětrej a dzeſche k morju: Mjelcz a woněm! A wětr pſcheſta a ſta ßo wulka cziſchina.

40. A wón dzeſche k nim: Kak ſo ßo wy tak bojicze? Kak ſo wy zaneje wěry nimacze?

41. A woni ßo jara bojachu a dzachu bjeß ßobu: Schtó to je tón? Pſchetoz tez wětr a morjo ſtaj jemu poßłuſchnaj. Pſ. 107, 25.

5. ſtaw.

Wo wobßynjenym, zonje, kotraz krwawu khoroſcz měješche, a Jairowej dźowcziczzy.

1. **A** woni pſchińdzechu na tamnu ſtronu teho morja, do Gadarenſkeho kraja. Mat. 8, 28. Luk. 8, 26.

2. A jako wón ſ łódze wuſtupi, bězeſche jemu hnydom napſcheczjwo ſ rowow człowjek, kotryz běſche ſ njeczjiſtym duchom wobßynjeny,

3. Kotryz w rowach bydleſche; a njemózeſche jeho nichtó ſwjaſacz, tez niz ſ rjeczaſami.

4. Pſchetoz wón běſche czaſto ſ putami a ſ rjeczaſami ſwjaſany byl, a běſche te rjeczaſy roſtorhał a te puta roſłamał, a nichtó njemózeſche jeho ſkludzicz.

5. A běſche pſchezo, wodnjo a w nozy, na horach a w rowach, wołaſche a bijeſche ßo ßam ſ kamjenjemi.

6. Jako wón pak Jeſußa ſ daloka wuhlada, pſchiběza wón a panu pſched nim dele,

7. A wołaſche ſ wulkim hłoßom a dzeſche: Schto mam ja ſ tobu czinicz, Jeſu, ty Syno Boha wjerſchneho? Ja cze na Boha ſaroczu, ſo by ty mje njeczwilował.

8. Wón pak dzeſche k njemu: Wuńdz, ty njeczjiſty ducho, ſ teho człowjeka!

9. Duz wopraſcha jeho: Kajke maſch ty mjeno? A wón wotmolwi a dzeſche: Moje mjeno je legion, pſchetoz naß je wjele.

10. A wón proſcheſche jeho jara, ſo by jich ſ teho ßameho kraja njewuhnał.

11. Wulke ſtadło ßwinjow pak tam běſche pſchi horach na paſtwje.

12. A czi czerczi proſchachu jeho wſchitzy a dzachu: Puſchcz naß do tych ßwini, ſo bychmy do nich ſaſchli.

13. A hnydom wotpuſchczi to jim Jeſuß: A czi njeczjiſczi duchojo ſchedſchi won dzěchu do tych ßwini, a to ſtadło ſkoczi jene dobo dele do morja (wono běſche jich pak pola dweju tawſynt) a tepichu ßo w morju.

14. Czi ßwinjazy paſtyrjo pak czeknychu a pſchipowjedachu to w měſcze a wßach. A woni wuńdzechu, ſo bychu wohladali, ſchtoz ßo běſche ſtało.

15. A pſchińdzechu k Jeſußej a widzichu teho, kotryz běſche wot czertow byl wobßynjeny, ſo wón ßedzeſche a běſche ſwoblaczeny a pſchi ßwojim roſomje; a woni ßo bojachu.

16. A kotſiz to widzili běchu, powjedachu jim, ſchtoz ßo ſ tym wobßynjenym běſche ſtało, a to wot tych ßwini.

17. A woni poczachu jeho proßycz, so by wón chzył s jich mjesow wuńcz.
18. A jako wón do łódźe stupi, proscheśche jeho tón wobßynjeny, so by mohł pola njeho bycz.
19. Jesuß pak jemu to njewotpuschczi, ale dźeśche k njemu: Dźi ty dom k tym ßwojim a pschipowjedaj jim, kajke wulke wězy tebi tón Knjes je czinił a so wón ßo na tebi je ßmilił.
20. A wón woteńdźe a pocza won wołacz w tych dźeßacz městach, kak wulke wězy jemu Jesuß je czinił. A wschitzy ludźo ßo dźiwachu.
21. A jako ßo Jesuß saßo we łódźi pschewjese na druhu stronu, shromadźi ßo wjele luda k njemu a běsche pschi morju.
22. A hlaj, k njemu pschińdźe jedyn tych wyschschich wot schule, s mjenom Jairuß. A jako jeho widźeśche, padźe wón k jeho nohomaj,
Mat. 9, 18. Luk. 8, 41.
23. A proscheśche jeho jara a dźeśche: Moja dźowka je w poßlenim skónczenju; pój wschak a połoź ruzy na nju, so by wona wotkhoriła a źiwa była.
24. A wón dźěsche s nim; a wjele ludźi dźěsche sa nim, a woni jeho cźischczachu.
25. A někajka źónska tam běsche, kotraź ßwoju krwawu khorosćź dwanaczе lět běsche měła,
3 Mójs. 15, 25. Mat. 9, 20.
26. A běsche wjele czeŕpiła wot wjele lěkarjow a wschitko ßwoje samóźenje na to wułoźiła, a njepomhaśche jej niczo, ale bě pschezo hórje s njej.
27. Jako ta wot Jesußa ßłyscheśche, pschińdźe wona w ludu sady a dótknu ßo jeho drasty; Luk. 8, 44.
28. Pschetoź wona běsche prajiła: Hdy bych ßo ja jeno jeho drasty dótknyła, dha bych wotkhoriła.
29. A na měsczе wuskhnu ta studnja jeje krwě, a wona czujeśche na źiwocźe, so je wot ßwojeje cźwile sahojena.
30. A na měsczе, jako Jesuß ßam na ßebi pósna, so móz běsche s njeho wuschła, wobroczi wón ßo k ludu a dźeśche: Schtó je ßo mojeje drasty dótknuł?
31. Ale jeho wuczomnizy dźachu k njemu: Ty widźisch, so cźe ludźo cźischczа, a rjeknjesch: Schtó je ßo mje dótknuł?
32. A wón ßo wohlada sa tej, kotraź to běsche czinila.
33. Ta źona ßo pak bojeśche a tschepjetaśche (pschetoź wona wjedźiśche, schtoź ßo běsche na njej stało), pschińdźe a padźe pschèd nim dele a powjedaśche jemu wschitku prawdu.
34. Wón dźeśche pak k njej: Moja dźowka, twoja wěra je tebi pomhała; dźi s měrom a budź czerstwa wot ßwojeje cźwile.
35. Jako wón hischcźe tak rycześche, pschińdźechu někotsi wot czeledźe teho schulskeho wyschscheho a dźachu: Twoja dźowka je wumrjeła; schto ty hischcźe teho mischtra prózujesch?
36. Jesuß pak hnydom wußłyscha tu rycz, kiź běsche ryczana, a dźeśche k temu schulskemu wyschschemu: Njebój ßo; jeno wěŕ. Luk. 8, 50.
37. A njeda nikomu sa ßobu hicź, hacz jeno Pětrej a Jakubej a Janej, Jakubowemu bratrej.
38. A wón pschińdźe do khěźe teho schulskeho wyschscheho a widźeśche tón ropot a kotsiź jara płakachu a stiwłachu. Jer. 4, 8.
39. A wón dźeśche k nim pschischedschi nutś: Schto wy tajki ropot cźěricźe a płaczecźe? To dźěcźo njeje wumrjeło, ale spi. Jan. 11, 11.
40. A woni ßo jemu ßměјachu. Wón pak wuhna wschitkich a wsa k ßebi teho dźěscźa nana a maczeŕ a tych, kotsiź s nim běchu, a dźěsche nutś, hdźeź to dźěcźo leźeśche.
41. A wón pschija to dźěcźo sa ruku a dźeśche k njemu: Talitha kumi, to je pschełoźene: Holczatko, ja praju tebi, stawaj.

42. A na měſcze poſtanu to holczatko a khodzeſche wokoło; wone běſche pak dwanacze lět ſtare. A woni buchu jara ſatorhnjeni.

43. A wón jim twjerdze ſakaſa, ſo by nichtó wo tym njewjedził; a dzeſche, ſo bychu jej jěſcz dali.

6. ſtaw.

Khryſtuß bu ſazpjeny, póſczele japoſchtołow won; Janej bu hłowa wotczata; dziwne naßyczenje a pomoz.

1. A wón wuńdze tam a pſchińdze do ßwojeho wótzneho kraja; a jeho wuczomnizy dzěchu ſa nim.
Mat. 13, 54. Luk. 4, 16.

2. A jako ßabat pſchińdze, pocza wón wuczicz w jich ſchuli. A wjele, kiz poßłuchachu, dziwachu ßo jeho wuczbje a dzachu: S wotkal ma tón tuto? A kajka je to mudroſcz, kotraz jemu je data, ſo tajke ſkutki ßo pſches jeho ruzy ſtanu?

3. Njeje to tón czěßla, Marinu ßyn, a bratr Jakubowy a Joſeßowy a Judaſchowy a Schimanowy? Njejßu tez jeho ßotry tudy pola naß? A pohórſchachu ßo na nim. Luk. 4, 22.

4. Jeſuß pak dzeſche k nim: Profeta nihdze mjenje njepłaczi, hacz w ßwojim wótznym kraju a domach pſchi ßwojich. Jan. 4, 44.

5. A wón njemózeſche tam zadyn ſkutk czinicz, khiba na mało khorych połozi wón ruzy a ſahoji jich.

6. A podziwa ßo jich njewěrje. A wobkhodzi po měſtkach wokoło a wuczeſche.

7. A wón ſawoła tych dwanacze a pocza jich won póßłacz po dwěmaj a da jim móz nad njeczíſtymi duchami.
Mat. 10, 1.

8. A pſchikaſa jim, ſo bychu niczo ßobu na pucz njebrali, khiba jeno kij, niz waczok, niz khlěba ani pjenjeſy w paßu;

9. Ale ſo bychu w czrijach byli a ßo dwě ßukni njewoblekli.

10. A dzeſche k nim: Hdzez wy do khěze pſchińdzecze, tam wy woſtańcze, hacz byſchcze tam ſaßo woteſchli.

11. A je-li ſo někotſi waß horje njewoſmu ani waß njepoßłuchaju, tam wy precz dzicze a tſchaßcze tez tón proch ſ waſchich nohow, na ßwědczenje na nich. Sawěrnje, ja praju wam: Sodomſkim abo Gomorſkim budze na ßudny dzeń lóze, dyzli tajkemu měſtu.
Mat. 10, 14. Luk. 9, 5. Jap. ſk. 13, 51.

12. A woni ſchedſchi won prědowachu, ſo bychu ludzo pokutu czinili.

13. A wuhnachu wjele czertow a załbowachu wjele khorych ſ wolijom a wuſtrowichu jich. Jak. 5, 14.

14. A kral Herodaſch ßłyſcheſche to (pſchetoz jeho mjeno běſche ſjawne ſczinjene) a dzeſche: Jan, tón kſchczenik, je wot morwych ſtanuł, a teho dla ſtanu ßo tajke ſkutki we nim.
Mat. 14, 1. Luk. 9, 7.

15. Někotſi pak dzachu: Wón je Eliaß; někotſi pak: Wón je profeta abo jedyn tych profetow.

16. Jako pak to Herodaſch ßłyſcheſche, dzeſche wón: To je Jan, kotremuz ja ßym hłowu ſczał; tón je wot morwych ſtanuł.

17. Pſchetoz wón, Herodaſch, běſche won póßłał, jimał Jana a jeho ßadził do jaſtwa, Herodiady, Filippa, ßwojeho bratra, mandzelſkeje dla; pſchetoz wón běſche ju ſa mandzelſku wſał.
Luk. 3, 19. 20.

18. Jan pak dzeſche k Herodaſchej: Tebi ßo njeßłuſcha, twojeho bratra mandzelſku měcz. 3 Mójſ. 18, 6.

19. Herodiaß teho dla łakaſche na njeho a chzyſche jeho moricz, ale njemózeſche.

(Tekſt na 5. njedzelu po tſjoch kralach.)

20. Herodaſch pak ßo Jana bojeſche, dokelz wón wjedziſche, ſo wón prawy a ßwjaty muz běſche, a wobarnowa jeho; a we wjele wězach poßłuchaſche jeho a ßłyſcheſche jeho rad.

21. Jako pak ſprawny dzeń pſchińdze, ſo Herodaſch wjeczeř hotowaſche

na ẞwój narodny dźeń ẞwojim wyſchſchim a hejtmanam a tym woẞebnym w Galilejſkej: Mat. 14, 6.
22. A nuts ſtupi dźowka teje Herodiady a rejwaſche; a to ẞo Herodaſchej lubjeſche a tym, kotſiž ſa blidom ẞedźichu; duž dźeſche tón kral k temu holczeczu: Proſch mje, ſa cžož ty chzeſch, ja chzu jo tebi dacž.
23. A pſchiẞahnu ẞo jej: Schtož ty mje budźeſch proẞycž, to chzu ja tebi dacž hacž do połojzy mojeho kraleſtwa.
24. Wona pak wuńdźe won a dźeſche k ẞwojej maczeri: Schto ja dyrbju proẞycž? Ta dźeſche: Pſche hłowu Jana, teho kſchczenika.
25. A wona na měſcže ſ khwatanjom ſańdźe nuts k kralej, proſcheſche a dźeſche: Ja chzu, ſo by ty mi dał nětk hnydom na ſchkli tu hłowu Jana, teho kſchczenika.
26. Tón kral bu ſrudny; dha wſchak teje pſchiẞahi a tych dla, kotſiž ſa blidom ẞedźichu, njechaſche wón jej ſapowjedźicž.
27. A na měſcže póẞła tón kral wobwjeſcherja a da jeho hłowu hew pſchinjeſcž. Tón teho dla ſchedſchi tam ſcža jemu hłowu w jaſtwje;
28. A pſchinjeẞe jeho hłowu na ſchkli a da ju temu holczeczu; a to holczo da ju ẞwojej maczeri.
29. A jako to jeho wuczomnizy ẞłyſchachu, pſchińdźechu woni a wſachu jeho cžěło a ſkhowachu jo do rowa.)
30. A cži póẞli pak ſhromadźichu ẞo ſaẞo k Jeſuẞej a ſjewichu jemu to wſchitko a ſchtož běchu cžinili a wucžili. Mat. 14, 13. Luk. 9, 10.
31. A wón dźeſche k nim: Pójcže wy woẞebje do puſczinn a wotpocžcže trochu. Pſchetož jich běſche wjele, kotſiž pſchikhadźachu a wotkhadźachu, tak ſo woni ani k jědźi khwile njeměјachu.
32. A woni ẞo wjeſechu na łódźi do puſcziny woẞebje.
33. A ludźo jich widźichu, ſo ẞo precž wjeſechu, a jich wjele jeho póſnachu a běžachu tam pěſchi ſe wſchěch měſtow, a pſchińdźechu prjedy nich a ſeńdźechu ẞo k njemu.
34. A Jeſuẞ ſchedſchi ſ łódźe won wuhlada tón wulki lud, a běſche jemu žel teho ẞameho; pſchetož woni běchu jako wowzy, kiž nimaju žaneho paſtyrja. A wón pocža jich wucžicž wjele wězow. Mat. 9, 36.
35. A jako nětk chzyſche ſkoro wjeczor bycž, pſchiſtupichu jeho wuczomnizy k njemu a dźachu: Tudy je puſczina a dźeń je ẞo minuł;
Mat. 14, 15. Luk. 9, 12. Jan. 6, 5.
36. Rospuſchcž jich, ſo bychu woni duzy do wokolnych wẞow a měſtkow ẞebi khlěb kupili; pſchetož woni nimaju niczo k jědźi.
37. Wón pak wotmolwi a dźeſche k nim: Dajcže wy jim jěſcž. A woni dźachu k njemu: Mamy dha my hicž a ſa dwě ſcžě kroſchow khlěba kupicž a jim jěſcž dacž? Jan. 6, 7.
38. Wón pak dźeſche k nim: Wjele khlěba wy macže? Dźicže a pohladajcže. A jako ẞo běchu wobhonili, dźachu woni: Pjecž, a dwě rybje.
39. A wón pſchikaſa jim, ſo bychu ẞo wſchitzy dele ſeẞydali, jene połne blido po druhim, na ſelenu trawu.
40. A woni ſeẞydachu ẞo po rjadu, ſto a ſto, pjecž dźeẞacž a pjecž dźeẞacž.
41. A wón wſa te pjecž pokroty a tej dwě rybje a pohlada do njebjeẞ, dźakowaſche ẞo a łamaſche te khlěby a da je ẞwojim wuczomnikam, ſo bychu jim prjódk kładli. A tej dwě rybje rosdźěli wón bjes wſchitkich.
42. A woni jědźichu wſchitzy a buchu naẞyczeni.
43. A woni ſebrachu kruſchkow khlěba, dwanacže korbow połnych, a wot teju rybow (něſchto).
44. A běſche tych, kotſiž běchu jědli, pola pjecž tawſynt mužow.
45. A hnydom pſchinucži wón ẞwojich wuczomnikow, ſo bychu na łódź ſtupili a prjedy njeho ẞo pſchewjeſli

do Bethſaidy, hacž by wón tón lud roſpuſchcził.
Mat. 14, 22. Jan. 6, 17.

46. A jako wón jich běſche wot ßebje precž póßłał, dźěſche wón na horu, ſo by ßo modlił.

47. A jako wjeczor bu, běſche ta łódź ßrjedźa na morju, wón pak ßam na ſemi.

48. A wón widźeſche, ſo woni ſ wulkej prózu ßo wjeſechu; pſchetož wětr běſche jim pſchecźiwny. Teho dla pſchi ſchtwórtej nóznej waſche pſchińdźe wón k nim, khodźeſche po morju a chzyſche nimo nich prjedy pſchińcź.

49. Jako pak woni widźichu, ſo wón po morju khodźeſche, měnjachu woni, ſo je ſcherjenje, a ſakſchiczachu;

50. Pſchetož wſchitzy jeho widźichu a naſtróžichu ßo. A na měſcźe ryczeſche wón ſ nimi a dźeſche k nim: Budźcźe dobreje myßle; ja to ßym, njebójcźe ßo.

51. A wón ſtupi k nim do łódźe, a tón wětr wocźichnu. A woni ßo jara wulzy w ßebi naſtróžichu a dźiwachu ßo. St. 4, 39.

52. Pſchetož niczo roſomniſchi njebuchu nad tymi khlěbami, a jich wutroba běſche ſtwjerdnjena.

53. A jako ßo pſchewjeſli běchu, pſchińdźechu woni do Genezarethſkeho kraja, a tam woni tu łódź k brjohej pſchiſtajichu. Mat. 14, 34.

54. A jako nětk ſ łódźe běchu wuſchli, hnydom jeho ludźo póſnachu;

55. A woni, běžawſchi po wſchitkim tym ßamym wokolnym kraju wokoło, poczachu khorych na łožach wokoło noßycź, hdźež woni ßłyſchachu, ſo wón tam je.

56. A hdźež wón dźěſche do měſtkow abo do měſtow abo do wßow, tam kładźechu woni khorych na torhoſchczo a proſchachu jeho, ſo bychu ßo jeno teho wobruba jeho draſty dótkli. A kotſiž ßo jeho dótkachu, cźi buchu wuſtrowjeni.

7. ſtaw.

Wo hejchleŕſtwje Fariſejſkich, póhanſkeje žony dźowczicžzy, hluchim a němym.

1. A k njemu ßo ſeńdźechu Fariſejſzy a někotſi wot pißmawuczenych, kotſiž běchu ſ Jeruſalema pſchiſchli.
Mat. 15, 1.

2. A jako woni widźichu, ſo někotſi jeho wuczomnikow ſ gmejn, to je ſ njemytymaj rukomaj khlěb jědźichu, ßwarjachu woni na to.
Luk. 11, 38.

3. Pſchetož Fariſejſzy a wſchitzy Židźi njejědźa, khiba ſo ßu ßebi ruzy huſto ſmyli, a dźerža tak tych ſtarſchich wuſtajenja.

4. A hdyž ſ torhoſchcźa pſchińdu, njejědźa woni, khiba ſo ßu ßo ſmyli. A tych wězow je wjele, kotrež ßu horje wſali, ſo chzedźa je dźeržecź, jako je wumycźe tych piwnych ßudobjow, tych karanow, tych khoporowych ßudobjow a tych blidow.

5. Duž teho dla wopraſchachu jeho cźi Fariſejſzy a pißmawuczeni: Cžoho dla njekhodźa twoji wuczomnizy po tych ſtarſchich jich wuſtajenjach, ale jědźa khlěb ſ njemytymaj rukomaj?

6. Wón pak wotmolwi a dźeſche k nim: Derje je Jeſajaß wot waß błudnikow wěſchcził, jako je pißane: Tón lud czeſcźi mje ſ hubomaj, ale jich wutroba je daloko wote mnje.
Jeſ. 29, 13. Mat. 15, 7.

7. Podarmo pak mi ßłuža, dokelž wucža tajke wuczby, kotrež ßu człowſke pſchikaſnje.

8. Pſchetož wy wopuſchcźicźe Bože pſchikaſanje a dźeržicźe tych człowjekow wuſtajenje, jako je to wumycźe tych karanow a piwnych khanow; teho runja tajkich wězow druhich czinicźe wy wjele.

9. A wón dźeſche k nim: Wy cźiſcźe Bože pſchikaſanje jaczißnjecźe, ſo byſchcźe waſche wuſtajenje dźerželi.

10. Pſchetož Mójſaß je prajił: Cžeſcź ßwojeho nana a ßwoju maczeŕ,

a schtóž na nana abo na maczeŕ ẞe ryczi, tón dyrbi ẞmjercze wumrjecz.
2 Mójſ. 20, 12. 5 Mójſ. 5, 16.
11. Wy pak wuczicze: Hdyž schtó rjeknje k nanej abo k maczeri: Korban (to je, hdyž ja to wopruju, dha je wone tebi wjele wužitnische), tón czini derje.
12. A tak wy niczo wjazy njewotpuschczicze, ſo by wón czinił ẞwojemu nanej abo ẞwojej maczeri;
13. A ſběhnjecze Bože ẞłowo pscheẞ wasche wuſtajenje, kotrež wy ſcže wuſtajili; a teho runja czinicze wy wjele.
14. A wón ſawoła k ẞebi wschitkón lud a dzesche k nim: Poẞłuchajcze wschitzy na mnje a ſroſymicze.
Mat. 15, 10.
15. Niczo njeje, kiž wonkach do człowjeka dže, ſo by jeho njeczisteho cziniło; ale schtož wot njeho won dže, to je, kiž człowjeka njeczisteho czini.
16. Ma-li schtó wuschi k poẞłuchanju, tón poẞłuchaj. Mat. 11, 15. St. 13, 9.
17. A jako wón wot luda do khěže pschińdze, wopraschachu jeho jeho wuczomnizy wo to pschirunanje.
Mat. 15, 15.
18. A wón dzesche k nim: Scže wy dha tež tak njeroſomni? Njeſroſymicze wy hischcze, ſo wschitko, schtož wonkach je a do człowjeka dže, to jeho njemóže njeczisteho czinicz?
19. Pschetož wone njeńdze do jeho wutroby, ale do brjucha, a wuńdze do wukhoda, hdžež wschitka jědź ẞo wurjedzi.
20. Wón pak dzesche: Schtož ſ człowjeka wuńdze, to ẞame człowjeka njeczisteho czini;
21. Pschetož ſnutškach, ſ wutroby tych człowjekow, wuńdu ẞe myẞle, mandzelstwo-łamanje, kurwaŕstwo, mordaŕstwo,
22. Paduchstwo, lakomstwo, njeprawdoscz, leẞnoscz, njepóczciwoscz, ẞłe woko, Bože hanjenje, pycha, njemudroscz;
23. Wschitke te ẞłe wězy ſnutškach won wuńdu a czinja człowjeka njeczisteho.

24. A wón ſtanu tam a woteńdze do Tiriſkich a Sidonſkich mjeſow. A schedschi do doma njechasche wón, ſo by schtó wo nim wjedził, a wschak njemóžesche ẞo potajicz. Mat. 15, 21.
25. Pschetož žona běsche wot njeho ẞłyschała, kotrejež (jejne) dzowczatko njeczisteho ducha mějesche; a pschischedschi padze dele k jeho nohomaj;
26. (Ta žona pak běsche Grichiſka, Sirophöniziſka ſ roda) a ta proschesche jeho, ſo by wón djaboła ſ jeje dzowki wuhnał.
27. Jeſuẞ pak dzesche k njej: Njech ẞo prjedy dzěczi najědza; pschetož wono njeje pěknje, ſo ẞo dzěczom khlěb woſmje a cziẞnje ẞo pẞam.
Mat. 15, 26.
28. Wona pak wotmolwi a dzesche k njemu: Haj, Knježe, dha wschak tež jědza te pẞyczatka pod blidom wot drjebjeńczkow tych dzěczi.
29. A wón dzesche k njej: Teho ẞłowa dla dzi; czert je ſ twojeje dzowki wuschoł.
30. A wona woteńdze do ẞwojeho doma a namaka, ſo tón czert běsche wuschoł, a ſo ta dzowka na łožu ležesche.

(Sczenje na 12. njedzelu po ẞwj. Trojizy.)

31. **A** jako wón ſaẞo wuńdze ſ Tiriſkich a Sidonſkich mjeſow, pschińdze wón k Galilejſkemu morju, ẞrjedza na mjeſy tych dzeẞacz městow.
Mat. 15, 29.
32. A woni pschiwjedzechu k njemu hłucheho, kiž němy běsche, a proschachu jeho, ſo by ruku na njeho położił.
Mat. 9, 32. Luk. 11, 14.
33. A wón wſa jeho wot luda woẞebje, tyknu jemu ẞwoje porſty do jeho wuschow a wuplunu a dótknu ẞo jeho jaſyka. St. 8, 23.
34. A pohlada horje k njebjeẞam, ſdychnu a dzesche k njemu: Hephata, to je: wotewŕ ẞo. Jan. 11, 41.
35. A hnydom wotewrischtej ẞo jeho wuschi a tón ſwjaſk jeho jaſyka ẞo roswjaſa, a wón ryczesche prawje.

36. A wón jim ſakaſa, ſo bychu to nikomu njeprajili. Czim bóle pak wón jim ſakaſa, czim bóle woni jo rosnjeßechu.
37. A dziwachu ßo pſches měru a dzachu: Wón je wſchitko derje czinił; hłuchich czini wón ßłyſchazych a němych ryczazych.) 1 Mójſ. 1, 31.

8. ſtaw.

Wo ßydom khlěbach, zejchach a kwaßu Fariſejſkich, ßlepym, póſnaczu wot Khryſtußa a jeho czeŕpjenju.

(Sczenje na 7. njedzelu po ßwj. Trejizy.)

1. W tych ßamych dnjach, jako wulki lud tam běſche a njemějachu niczo k jědzi, ſawoła Jeſuß ßwojich wuczomnikow k ßebi a dzeſche k nim: Mat. 15, 32.
2. Mi je žel teho luda; pſchetož woni ßu hižom na tſi dny pola mje ſawoſtali a nimaju niczo k jědzi;
3. A hdy bych ja jich bjes jědže dom puſchcził, bychu woni na puczu ſawutlili. Pſchetož někotſi běchu ſ daloka pſchiſchli.
4. Jeho ßłužomnizy pak wotmołwichu jemu: Hdže my khlěba woſmjemy tudy w puſczinje, ſo bychmy jich naßyczili?
5. A wón praſcheſche jich: Wjele macže pokrotow? Woni pak dzachu: Sſydom.
6. A wón pſchikaſa ludu, ſo bychu ßo na ſemju ſeßydali. A wſa te ßydom pokroty a dzakowaſche ßo a łamaſche a da je ßwojim wuczomnikam, ſo bychu je prjódk kładli, a woni kładzechu je ludu prjódk.
7. A mějachu trochu rybiczkow; a wón ßo dzakowaſche a kaſaſche te ßame tež prjódk kłaſcž.
8. Woni jědzichu pak a buchu naßyczeni a naſběrachu ſbytknych kruſchkow ßydom korbow. 2 Kral. 4, 44.
9. A jich běſche na ſchtyri tawſyntow, kiž jědli běchu; a wón puſchczi jich wot ßebje.)
10. A hnydom ſtupi wón do łódže ſe ßwojimi wuczomnikami a pſchińdže do Dalmanutſkeho kraja.
11. A czi Fariſejſzy wuńdzechu a poczachu ßo ſ nim wopraſchowacž a žadachu wot njeho zejch ſ njebjeß, ſpytawſchi jeho. Mat. 16, 1. St. 12, 38.
12. A wón ſdychnu w ßwojim duchu a dzeſche: Schto pyta wſchak ta ſchlachta zejch? Woprawdže, ja praju wam: Tej ſchlachcže žadyn zejch njebudže daty. Luk. 11, 29.
13. A wón ſtupi ſaßo do łódže, woſtajiwſchi jich, a pſchewjeſe ßo na druhi brjoh.
14. A woni běchu ſapomnili khlěba ßobu wſacž; a njeměja chu wjazy ßobu na łódzi, hacž jeno jenu pokrotu. Mat. 16, 5. 6.
15. A wón pſchikaſa jim a dzeſche: Pohladajcže a hladajcže ßo pſched kwaßom tych Fariſejſkich a pſched kwaßom Herodaſcha. Mat. 16, 6. Luk. 12, 1.
16. A woni ßebi myßlachu tam a ßem, a dzeſche jedyn k druhemu: My khlěba nimamy.
17. A Jeſuß ſroſymi to a dzeſche k nim: Schto ßo wy tež ſtaracže, ſo khlěba nimacže? Njepóſnajecže wy hiſchcže ani njeroſymicže? Macže wy hiſchcže waſchu ſtwjerdnjenu wutrobu? St. 3, 5. St. 6, 52.
18. Macže woczi a njewidzicže? a macže wuſchi a njeßłyſchicže? Abo njeſpominacže na to?
19. Jako ja pjecž khlěbow łamach ſa tych pjecž tawſynt, kak wjele korbow połnych kruſchkow wy naſběraſchcže? Woni dzachu: Dwanacže.
Mat. 14, 19. Luk. 9, 13. Jan. 6, 9. 13.
20. Jako ja pak ßydom łamach ſa te ſchtyri tawſynt, kak wjele korbow połnych kruſchkow naſběraſchcže wy? Woni pak dzachu: Sſydom.
21. A wón dzeſche k nim: Kak dha, ſo wy niczo njeroſymicže?
22. A wón pſchińdže do Bethſaidy; a woni pſchiwjedzechu k njemu ßlepeho a proſchachu jeho, ſo by ßo jeho dótknuł.

23. A wón wsa teho zlepeho sa ruku a wjedźesche jeho won s městka a plunu do jeho woczow, położi zwojej ruzy na njeho a wopraschа jeho: Widźisch schto? St. 7, 32. 33. Jan. 9, 6.
24. A wón pohlada horje a dźesche: Ja widźu, so ludźo khodźa, jako bych schtomy widźił.
25. Potom położi wón sazo ruzy na jeho woczi a kasasche jemu sazo hladacź; a wón bě sazo wustrowjeny, tak so wschitko s daloka jaznje widźesche.
26. A wón jeho dom pózła a dźesche: Njekhodź do městka ani njepowěs to teź nikomu nutskach.
St. 7, 36.
27. A Jesuz wuńdźe won a jeho wuczomnizy do městkow Zesareje Filippa. A na puczu wopraschа wón zwojich wuczomnikow a dźesche k nim: Schtó praja ludźo, so ja zym?
Mat. 16, 13. Luk. 9, 18.
28. A woni wotmolwichu: Woni praja, so zy ty Jan, tón kschczenik; někotsi pak praja, so zy Eliaz; a někotsi, so zy tych profetow jedyn.
29. A wón dźesche k nim: Wy pak, schto prajicźe wy, so ja zym? Pětr pak wotmolwi a dźesche k njemu: Ty zy Khrystuz. Jan. 1, 49.
30. A wón pohrosy jim, so bychu nikomu wot njeho njeprajili.
31. A pocza jich wuczicź, so człowjeka zyn ma wjele cźeŕpicź, a so dyrbi saczisznjeny bycź wot starschich a wyschschich měschnikow a piszmawuczenych, a so budźe morjeny, a so po tsjoch dnjach budźe horje stanucź.
Mat. 16, 21. Luk. 18, 31.
32. A wón ryczesche to złowo sjawnje. Duź sapschimny jeho Pětr a pocza jemu wobaracź.
33. Wón zo pak wobroczi a pohlada na zwojich wuczomnikow, pohrosy Pětrej a dźesche: Dźi precz wote mnje, satanje; pschetoź ty zo njewustejisch na to, schtoź Boźe, ale na to, schtoź człowjeczne je.
34. A wón sawoła k zebi tón lud a zwojich wuczomnikow a dźesche k nim: Schtóź chze sa mnu pschińcź, tón zam zo saprěj a wsmi zwój kschiź na zo a khodź sa mnu.
Mat. 16, 24. Luk. 9, 23.
35. Pschetoź schtóź chze zwoje źiwjenje sakhowacź, tón budźe to zame shubicź; a schtóź zwoje źiwjenje shubi moje a teho evangeliona dla, tón budźe to zame sakhowacź. Mat. 10, 39.
36. Pschetoź schto pomha człowjekej, hdy by wón runje wschitkón zwět dobył a schkodu wsał na zwojej duschi?
37. Abo schto móźe człowjek dacź k wumoźenju zwojeje dusche?
38. Schtóź zo pak mje a mojich złowow hanibuje bjes tym mandźelstwo-łamazym a hrěschnym narodom, teho budźe zo teź człowjeka zyn hanibowacź, hdyź wón budźe pschińcź w krasznoscźi zwojeho Wótza se zwjatymi jandźelemi. Mat. 10, 32. Luk. 9, 26.
St. 12, 8.

St. 9. Scht. 1. **A** wón dźesche k nim: Sawěrnje, ja praju wam: Někotsi tudy zu a steja, kotsiź zmjercźe njebudźa woptacź, hacź woni budźa widźicź, so to kralestwo Boźe s mozu pschikhadźa. Mat. 16, 28. Luk. 9, 29.

9. staw.

Historija wo Khrystuzowym pschekrasznjenju a naměsaznym zynu; wuczba wo poniźnoscźi a pohórschenju.

2. **A** po schescźi dnjach wsa Jesuz k zebi Pětra a Jakuba a Jana a wjedźesche jich na wyzoku horu wozebje zamych a pschemění zo psched nimi.
Mat. 17, 1. Luk. 9, 28.
3. A jeho drasta bu jazna a jara běła, jako zněh, kotryź źadyn barbaŕ na semi njemóźe tak běłu sczinicź.
Mat. 28, 3.
4. A jim zo sjewi Eliaz s Mójsazom, a mějeschtaj rosryczowanje s Jesuzom.

5. A Pětr wotmolwi a dźesche k
Jesußej: Rabbi, tudy je nam dobro
bycź; teho dla czińmy tsi hěty, tebi
jenu, Mójsaßej jenu a Eliaßej jenu.
6. Pschetoź wón njewjedźische, schto
ryczi, dokelź woni běchu nastróźeni.
7. A mróczel pschińdźe, kotraź jich
wobkhłódkowa. A hłóß padźe ſ teje
mróczele a dźesche: To je tón ßamy
mój luby Sſyn, teho macźe wy po-
ßłuchacź. Mat. 3, 17.
8. A hnydom wohladawschi ßo nje-
widźichu woni nikoho wjazy, hacź jeno
Jesußa ßameho pschi ßebi.
9. Jako woni pak ſ hory dele dźě-
chu, ſakaſa wón jim, ſo bychu nikomu
njeprajili, schto ßu widźili, hacź by
czlowjeka ßyn wot morwych ſtanuł.
10. A woni ſakhowachu tu wěź
pschi ßebi a wopraschowachu ßo bjeſ
ßobu, schto by to ſtawanje wot mor-
wych było.
11. A wopraschachu jeho a dźachu:
Czoho dla dha pißmawuczeni praja,
ſo ma Eliaß prjedy pschińcź?
Mal. 4, 5.
12. Wón pak wotmolwi a dźesche
k nim: Eliaß ma wschak prjedy pschińcź
a wschitko ſaßo na prawe pschinjeſcź;
a k temu teź dyrbi czlowjeka ßyn wjele
czeŕpicź a ſazpity bycź, jako ſteji pißane.
13. Ale ja praju wam: A Eliaß
je pschischol a woni ßu jemu czinili,
schtoź ßu chzyli, jako wot njeho ſteji
pißane. Mat. 11, 14.
14. A wón pschischedschi k druhim
wuczomnikam widźesche wulki lud wo-
koło nich a pißmawuczenych, kotſiź ßo
ſ nimi wopraschowachu.
15. A na měſcźe ßo wschitkón lud
ſtróźi, jako jeho wuhlada, a pschibě-
źawschi powitachu jeho.
16. A wón wopraſcha tych pißma-
wuczenych: Schto wopraschujecźe wy
ßo ſ nimi?
17. A jedyn ſ teho luda wotmolwi
a dźesche: Mischtrje, ja ßym ßwojeho
ßyna k tebi pschiwjedł, kotryź ma ně-
meho ducha; Mat. 17, 14. Luk. 9, 38.
18. A hdźeź wón jeho doßahnje,
torha wón jeho, a wón pěni a kschipi
ſe ßwojimi ſubami a ſkhnje. Ja ßym
ſ twojimi wuczomnikami ryczał, ſo
bychu jeho wuhnali, woni pak nje-
móźachu.
19. Wón wotmolwi jemu pak a
dźesche: O ty njewěrny narodźe, kak
dołho mam ja pola waß bycź? Kak
dołho mam ja waß czeŕpicź? Pschi-
wjedźcźe jeho ke mni.
20. A woni pschiwjedźechu jeho k
njemu. A hnydom, jako Jesuß jeho
wohlada, torhasche jeho tón duch;
wón pak padźe na ſemju, walesche ßo
a pěnjesche.
21. A wón wopraſcha jeho nana:
Kak dołho je, jako ßo jemu to ſtało
je? Wón pak dźesche? Hnydom wot
małoſcźe;
22. A husto je wón jeho do wo-
henja a do wody mjetał, ſo by jeho
ſkónzował. Moźesch-li ty pak schto,
dha ßmil ßo nad nami a pomhaj
nam.
23. Jesuß pak dźesche k njemu: Hdy
by ty wěricź mohł. Temu, kiź
wěri, ßu wschitke wězy móźne.
Luk. 17, 6.
24. A hnydom ſawoła teho dźěſcźa
nan a dźesche ſe ßylſami: Ja wěrju,
mój Knjeźe; pomhaj mojej njewěrje.
25. A jako pak Jesuß widźesche, ſo
lud pschiběźi, pohroſy wón temu nje-
czistemu duchu a dźesche k njemu:
Ty němy a hłuchi ducho, ja czi pschi-
kaźu, wuńdź ſ njeho a njekhodź wjazy
do njeho.
26. Duź wołasche wón a torhasche
jeho jara a wuńdźe. A wón bu jako
morwy, tak ſo jich teź wjele prajesche:
Wón je wumrjeł.
27. Jesuß pak ſapschija jeho ſ ruku
a poſběhnu jeho; a wón poſtanu.
28. A jako wón dom pschińdźe, wo-
praschachu jeho jeho wuczomnizy wo-
ßebje: Czoho dla dha my jeho njemó-
źachmy wuhnacź? Mat. 17, 19.
29. Wón pak dźesche: Tón narod

ßinak njemóže wuńcž, khiba pſcheß modlitwu a poſczenje.

30. A woni dźěchu tam precž a khodźachu pſcheß Galilejſku; a wón nochzyſche, ſo by ſchtó wo tym wjedźił.

31. Wón wucžeſche pak ßwojich wucžomnikow a dźeſche k nim: Człowjeka ßyn budźe podaty do człowjekow jich rukow, a woni budźa jeho moricž; a hdyž budźe morjeny, budźe wón na tſeczi dźeń ſaßo horje ſtanucž.
Mat. 17, 22. Luk. 9, 44.

32. Woni pak njeſroſymichu to ßłowo a bojachu ßo jeho wopraſchecž.

33. A wón pſchińdźe do Kapernauma. A jako wón domach běſche, praſcheſche wón jich: Schto wy ßo na puczu bjeß ßobu roſryczeſchcže?

34. Woni pak mjelczachu; pſchetož woni ßo bjeß ßobu na puczu běchu roſryczowali, ſchtó by wot nich wjetſchi był? Mat. 18, 1. Luk. 9, 46.

35. A wón ßynu ßo a ſawoła tych dwanacže a dźeſche k nim: Chze-li ſchtó prěni bycž, tón budźe poßleni pſchede wſchitkimi a wſchitkich jich wotrocžk.

36. A wſa dźěcžatko a poſtaji jo ßrjedźa bjeß nich a wokoſcha to ßame a dźeſche k nim:

37. Schtóž jene tajke dźěcžatko w mojim mjenje horje woſmje, tón woſmje mje horje; a ſchtóž mje horje woſmje, tón njewoſmje mje horje, ale teho, kotryž mje je póßłał.

38. Jan pak wotmolwi jemu a dźeſche: Miſchtrje, my widźichmy jeneho, tón djabołow w twojim mjenje won honjeſche, kotryž wſchak ſa nami njekhodźi; a my jemu ſakaſachmy, teho dla, ſo wón ſa nami njekhodźi.
Luk. 9, 49. 4 Mójſ. 11, 27. 28. 29.

39. Jeſuß pak dźeſche: Njeſakažcže jemu to; pſchetož nichtó njeje, kiž by ſkutk cžinił w mojim mjenje a mohł hnydom wote mnje ſłe ryczecž.
1 Kor. 12, 3.

40. Pſchetož ſchtóž pſchecźiwo nam njeje, tón je ſa naß. Mat. 12, 30.

41. Schtóž pak waß napowa ſ khanku wody w mojim mjenje, teho dla, ſo wy Khryſtußej pſchißłuſchecže, ſawěrnje, ja praju wam, to jemu njebudźe njeſapłaczene woſtacž. Mat. 10, 42.

42. A ſchtóž tych małych jeneho pohórſchi, kiž do mnje wěrja, tajkemu by lěpje było, ſo by jemu młynſki kamjeń ſa jeho ſchiju był ſwjaſany a wón do morja cžißnjeny był. Mat. 18, 6. Luk. 17, 1.

43. Je-li ſo cže pak twoja ruka pohórſchi, wotetń ju. Lěpje tebi je, ſo ty khromy do žiwjenja dźeſch, dyžli ſo by ty wobej ruzy měł a ſchoł do hele, do teho wěcžneho wohenja,
Mat. 5, 30. St. 18, 8.

44. Hdźež jich cžeŕw njewumrje a jich woheń njehaßnje. Jeſ. 66, 24.

45. Pohórſchuje cže twoja noha, wotetń ju. Lěpje cźi je, ſo ty bědny do žiwjenja póńdźeſch, dyžli ſo by ty dwě noſy měł a był do hele cžißnjeny do teho wěcžneho wohenja,
Mat. 18, 8.

46. Hdźež jich cžeŕw njewumrje a jich woheń njehaßnje.

47. Pohórſchuje cže twoje woko, cžißń jo wot ßebje. Lěpje tebi je, ſo ty ſ jenym wokom do Božeho kraleſtwa póńdźeſch, dyžli ſo by ty dwě wocži měł a był do helſkeho wohenja cžißnjeny, Mat. 5, 29. St. 18, 9.

48. Hdźež jich cžeŕw njewumrje a jich woheń njehaßnje.

49. Wſchitko dyrbi bycž ſ wohenjom naßelene, a kóždy wopor budźe ſe ßelu woßeleny. 3 Mójſ. 2, 13.

50. Dobra je ßól; budźe-li pak ßól njeßłona, ſ cžim budźecže ju woßelicž? Mějcže ßól pſchi ßebi a mějcže pokoj bjeß ßobu. Mat. 5, 13. Luk. 14, 34.

10. ſtaw.

Wo róſnodźělenju mandźelſkich, małych dźěcžatkach, bohatych ßwěta, cžeŕpjenju Khryſtußowym, lakomſtwje po cžeſcži wucžomnikow a ßlepym Bartimeußu.

1. A wón ſtany wot tudy a pſchińdźe do mjeſow židowſkeje ſemje ſ tam-

neje ſtrony Jordana. A ludźo ßo ſaßo k njemu ßhromadźichu; a kaž wón waſchnje mějeſche, wucžeſche wón jich pak ſaßo. Mat. 19, 1.

2. A Fariſejſzy pſchiſtupiwſchi wopraſchachu jeho: Móže tež muž žonu wot ßebje puſchcžicž? A ſpytachu jeho ſ tym.

3. Wón wotmolwi pak a dźeſche k nim: Schto je wam Mójſaß pſchikaſał?

4. A woni dźachu: Mójſaß je wotpuſchcžił, lóſliſt napißacž a ju wot ßebje puſchcžicž. 5 Mójſ. 24, 1. Mat. 5, 31.

5. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Waſcheje wutroby twjerdoſcže dla je wón wam tajke pſchikaſnje napißał;

6. Ale wot ſpocžatka ſtworjenja je jeju Bóh ſtworił muža a žonu. 1 Mójſ. 1, 27.

7. Teho dla budźe cžłowjek ßwojeho nana a macžeŕ wopuſchcžicž a ßo dźeržecž k ßwojej žonje. Mat. 19, 5. 1 Mójſ. 2, 24. Ef. 5, 31.

8. A budźetaj taj dwaj jene cžěło. Njejſtaj teho dla dwě, ale jene cžěło. 1 Kor. 6, 16.

9. Schtož teho dla Bóh hromadu ſwjaſał je, to cžłowjek njedźěl.

10. A domach wopraſchachu jeho woſpjet jeho wucžomnizy wo to ßamo.

11. A wón dźeſche k nim: Schtóž ßwoju mandźelſku wot ßebje puſchcži a woſmje ßebi druhu, tón mandźelſtwo ſłama ſ njej; Mat. 5, 32.

12. A je-li ſo by žona wot ßebje ßwojeho muža puſchcžiła abo wot druheho wſata była, ta ſłama mandźelſtwo.

13. Duž pſchinjeßechu dźěcžatka k njemu, ſo by wón ßo jich dótknył. Wucžomnizy pak wrěſkachu na tych, kiž je pſchinoſchachu. Mat. 19, 13. 14. Luk. 18, 15.

14. Jako pak to Jeſuß widźeſche, bu wón hněwny a dźeſche k nim: Njech dźěcžatka ke mni pſchińdu a njewobarajcže jim, pſchetož tajkich je to Bože kraleſtwo.

15. Sawěrnje, ja praju wam: Schtóž to kraleſtwo Bože horje njewoſmje jako dźěcžatko, tón njebudźe do njeho pſchińcž. Mat. 18, 3.

16. A wón te ßame wokoſcha a połoži ruzy na nje a žohnowaſche je. Sk. 9, 36. Mat. 19, 15.

17. A jako wón pak wuſchoł běſche a ßo na pucž dał, pſchiběža jedyn a poklaknu pſched nim a wopraſcha jeho: Dobry miſchtrje, ſchto mam ja cžinicž, ſo bych to wěcžne žiwjenje doſtał? Mat. 19, 16. Luk. 18, 18.

18. Ale Jeſuß dźeſche k njemu: Schto ty mi rěkaſch dobry? Nichtó njeje dobry, hacž tón jenicžki Bóh.

19. Ty wſchak te kaſnje wěſch: Ty njedyrbiſch mandźelſtwo łamacž. Ty njedyrbiſch moricž. Ty njedyrbiſch kranycž. Ty njedyrbiſch njeprawého ßwědcženja dawacž. Ty njedyrbiſch nikoho ſjebacž. Cžeſcž ßwojeho nana a macžeŕ. 2 Mójſ. 20, 12. 5 Mójſ. 5, 16 ꝛc.

20. Wón pak wotmolwi a dźeſche k njemu: Miſchtrje, to wſchitko ßym ja dźeržał wot ßwojeje młodoſcže.

21. Jeſuß pak pohlada na njeho, lubowaſche jeho a dźeſche k njemu: Jene je tebi hiſchcže trjeba: Dźi, pſchedaj, ſchtož maſch, a daj jo khudym, dha budźeſch ty ſchaz mécž w njebju; a pſchińdź, pój ſa mnu a wjmi kſchiž na ßo. Mat. 6, 19. Luk. 12, 33.

22. Wón pak bu njewjeßeły teje ryčže dla a woteńdźe ſrudny; pſchetož wón mějeſche wjele kubłow.

23. A Jeſuß ßo wohlada a dźeſche k ßwojim wucžomnikam: Kak cžežzy budźa bohacži do Božeho kraleſtwa pſchińcž. Mat. 19, 23. Luk. 18, 24.

24. Cži wucžomnizy pak ßo ſtróžichu na jeho ryčžach. Ale Jeſuß wotmolwi ſaßo a dźeſche k nim: Moje dźěcži, kak cžežko je, ſo, kotſiž ßwoje dowěrjenje na bohatſtwo ſtaja, do Božeho kraleſtwa pſchińdu. Pſ. 62, 11. 1 Tim. 6, 17.

25. Lóžſcho je, ſo kamjel pſches jehline wucho pſcheńdźe, dyžli ſo bohaty do Božeho kraleſtwa pſchińdźe.

26. Woni ſtróžichu ßo pak hiſchcze
bóle a dźachu bjeß ßobu: Schtóha
móže ſbóžny bycź?
27. Jeſuß pak pohlada na nich a
dźeſche: Pola cźlowjekow je to nje-
móžne, ale niz pola Boha; pſchetož
wſchitke wěźy ßu móžne pola Boha.
Luk. 1, 37.
28. Duž pocźa Pětr k njemu pra-
jicź: Hlaj, my ßmy wſchitko wopuſch-
cźili a ßmy ſa tobu ſchli.
Mat. 19, 27. Luk. 5, 11. St. 18, 28.
29. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche:
Sawěrnje, ja praju wam: Žadyn njeje,
kiž wopuſchcźi khěžu abo bratrow abo
ßotry abo nana abo macźeř abo žonu
abo dźěcźi abo pola moje a teho evan-
geliona dla,
30. Kotryž by ſto krócź njedoſtał,
nětk w tym cźaßu, khěže a bratrow a
ßotry a macźerje a dźěcźi a pola ſ
pſcheſcźěhanjemi, a w tym pſchichodnym
ßwěcźe to wěcźne žiwjenje.
31. Wjele pak, kiž prěni ßu, budźa
poßleni, a kiž poßleni ßu, budźa
prěni. Mat. 19, 30. St. 20, 16.
Luk. 13, 30.
32. Woni běchu pak na pucźu duzy
do Jeruſalema. A Jeſuß dźěſche prje-
dy nich, a woni ſtrachowachu ßo, dźě-
chu ſa nim a bojachu ßo. A wón wſa
ſaßo k ßebi tych dwanacźe a pocźa
jim prajicź, ſchto ßo jemu ſtacź budźe:
Mat. 17, 22. St. 20, 17. Luk. 18, 31.
33. Hlajcźe, my dźemy horje do Je-
ruſalema, a cźlowjeka ßyn budźe po-
daty wyſchſchim měſchnikam a pißma-
wucźenym; a woni budźa jeho k ßmjer-
cźi pſchißudźicź a jeho póhanam po-
dacź; Mat. 16, 21.
34. Cźi budźa ßo jemu ßmjecź a
jeho khoſtacź a na njeho pluwacź a
jeho moricź; a na tſecźi dźeń budźe
wón ſaßo ſtanycź.
35. Tehdy pſchiſtupiſchtaj k njemu
Jakub a Jan, taj ßynaj Zebedeußo-
waj, a dźeſchtaj: Miſchtrje, mój chze-
mój, ſo ſchtož mój proßycź budźemój,
ty by namaj cźinił. Mat. 20, 20.
36. Wón pak dźeſche k nimaj: Schto
chzetaj wój, ſo bych ja wamaj cźinił?
37. A wonaj prajeſchtaj k njemu:
Daj namaj, ſo bychmój ßedźiłaj, jedyn
na twojej prawizy a druhi na twojej
lěwizy, w twojej kraßnoſcźi.
38. Jeſuß pak dźeſche k nimaj: Wój
njewěſtaj, ſchto proßytaj. Móžetaj
wój tón khelich picź, kotryž ja piju, a
ßo dacź kſchcźicź ſ tej kſchcźenizu, ſ ko-
trejž ja kſchcźeny budu?
Mat. 20, 22. Luk. 12, 50.
39. Wonaj dźeſchtaj k njemu: Haj,
mój móžemój. Jeſuß pak dźeſche k ni-
maj: Wój budźetaj derje tón khelich
picź, kotryž ja piju, a budźetaj kſchcźe-
naj ſ tej kſchcźenizu, ſ kotrejž ja kſchcźe-
ny budu; Jap. ſk. 12, 2.
40. Ale ßedźicź na mojej prawizy
a na mojej lěwizy, njeßłuſcha mi
wam dacź, ale kotrymž je pſchihoto-
wane.
41. A jako to cźi dźeßacźo ßłyſcha-
chu, pocźachu woni ßo hněwacź na Ja-
kuba a na Jana.
42. Ale Jeſuß ſawoła jich a dźeſche
k nim: Wy wěſcźe, ſo ßwětni kěrſch-
tojo knježa, a móžni bjeß nimi maja
na nich móz.
Mat. 20, 25. Luk. 22, 25.
43. Tak pak njedyrbi bjeß wami bycź;
ale ſchtóž chze wulki bjeß wami bycź,
tón dyrbi waſch ßłužomnik bycź.
44. A ſchtóž bjeß wami chze woßeb-
niſchi bycź, tón njech je waſch wſchit-
kich wotrocźk. 1 Pětr. 5, 3.
45. Pſchetož tež cźlowjeka ßyn
njeje pſchiſchoł, ſo by ßebi dał
ßłužicź, ale ſo by wón ßłužił a
dał ßwoje žiwjenje k ſapłacźenju
ſa jich wjele. Mat. 20, 28.
46. A woni pſchiindźechu do Jericha.
A jako wón ſ Jericha won dźěſche,
wón a jeho wucźomnizy a wulki lud,
ßedźeſche ßlepy, Bartimej, Timeowy
ßyn, pſchi pucźu a proſcheſche.
Mat. 20, 29. 30. Luk. 18, 35.
47. A jako wón ßłyſcheſche, ſo Jeſuß
ſ Nazaretha je, pocźa wón wołacź a

prajicz: Jeſu, ty ßyno Dawitowy, ßmil ßo nade mnu!
48. A jich wjele pohroſychu jemu, ſo by mjelczał. Wón pak wołaſche wjele bóle: Ty ßyno Dawitowy, ßmil ßo nade mnu!
49. A Jeſuß ſaſta a kaſaſche jeho k ßebi ſawołacz. A woni ſawołachu ßlepeho a dżachu k njemu: Budż dobreje nadżije, poſtań, wón cże woła.
50. A wón wotcziſnu ßwoju draſtu, ſtaże a pſchińdże k Jeſußej.
51. A Jeſuß wotmolwi a dżeſche k njemu: Schto ty chzeſch, ſo bych ja tebi czinił? A tón ßlepy dżeſche k njemu: Rabbuni, ſo bych ja widżił.
52. Jeſuß pak dżeſche k njemu: Dżi, twoja wěra je cże wuſtrowiła. A hnydom wón widżeſche a dżěſche ſa Jeſußom po puczu.

11. ſtaw.

Wo Khryſtußowym nutsczehnjenju, ſakleczu figowza, cžiſczenju templa.

(Tekſt na njedżelu Palmarum.)

1. A jako woni ßo pſchibližowachu k Jeruſalemu, do Bethſage a Bethanije pſchi wolijowej horje, póßła wón ßwojeju wuczomnikow dweju,
Mat. 21, 1. Luk. 19, 29. Jan. 12, 12.
2. A dżeſche k nimaj: Dżitaj do teho měſtka, kotrež prjedy waju leži, a hnydom, hdyž wój nuts pſchińdżetaj, budżetaj wój wóßlatko pſchiwjaſane namakacz, na kotrymž hiſchcże žadyn czlowjek njeje ßedżił; wotwježtaj jo a pſchiwjedżtaj to ßame hew.
3. A budże-li ſchtó k wamaj rjeknucz: Czoho dla wój to czinitaj? dha rjekńtaj, ſo jo tón Knjes potrjeba; a na měſcże budże wón to ßame ßem póßłacz.
4. Wonaj pak woteńdżeſchtaj a namakaſchtaj to wóßlatko pſchiwjaſane pſchi durjach, wonkach na rospuczu, a wotwjaſaſchtaj jo.
5. A někotſi, kiž tam ſtejachu, dżachu k nimaj: Schto czinitaj wój, ſo wój to wóßlatko wotwjaſataj?
6. Wonaj pak dżeſchtaj k nim, kaž jimaj Jeſuß běſche pſchikaſał; a woni jimaj wotpuſchczichu.
7. A wonaj pſchiwjedżeſchtaj to wóßlatko k Jeſußej a położiſchtaj ßwoje draſty na njo, a wón ßo ßynu na njo.
8. Jich wjele pak pſcheſczěrachu ßwoje draſty na pucz. Někotſi pak rubachu hałoſy wot drjewow a ſczelichu je na pucz.
9. A kotſiž prjedy a ſa nim dżěchu, wołachu a dżachu: Hoſianna, khwaleny budż, kiž pſchińdże w mjenje teho Knjeſa! Pſ. 118, 25.
10. Budż khwalene to kraleſtwo naſcheho Wótza Dawita, kotrež pſchińdże w mjenje teho Knjeſa; Hoſianna we wyßokoſczi!)
11. A Jeſuß czehnjeſche do Jeruſalema a do templa a wobhlada wſchitko; a na wjeczor dżěſche wón won ſ tymi dwanaczimi do Bethanije.
12. A na druhi dżeń, jako woni ſ Bethanije wuńdżechu, běſche wón hłódny. Mat. 21, 18.
13. A widżeſche figowz ſ daloka, kotryž liſcże měješche; duž wón pſchiſtupi, hacž by mohł ſchto na nim namakacz. A pſchiſchedſchi k njemu njenamaka wón niczo hacž liſcże; pſchetož czaß hiſchcże njeběſche, ſo figi bycz dyrbjachu.
14. A Jeſuß wotmolwi a dżeſche k njemu: Nihdy wjazy do wěcznoſcże nichtó wot tebje žadyn płód njejěs. A jeho wuczomnizy ßłyſchachu to.
15. A woni pſchińdżechu do Jeruſalema. A Jeſuß dżěſche do templa, pocza won honicz tych, kiž pſchedawachu a kupowachu w templu; a te blida tych, kiž pjenjeſy pſcheměnjachu, a te ſtoły tych, kotſiž hołbje pſchedawachu, pſchewróczi wón;
Mat. 21, 12. Luk. 19, 45.
16. A wón njepſchida, ſo by ſchtó ſchto pſches tón templ pſchenjeßł.
17. A wón wuczeſche a dżeſche k nim: Njeſteji piſane: Moja khěža dyrbi khěža teje modlitwy rěkacz wſchitkim póhanam? Wy pak ſcże mordarſku jamu wot njeje ſczinili. Jeſ. 56, 7. Jer. 7, 11.

18. A to ßłyſchachu czi pißmawuczeni a wyſchſchi měſchnizy; a ſtejachu ſa tym, kak bychu jeho morili. Woni pak ßo jeho bojachu, dokelž wſchitkón lud ßo jeho wuczbje dźiwaſche.
Luk. 19, 47. 48.

19. A na wjeczor dźěſche wón won pſched měſto.

20. A rano duzy nimo widźichu woni tón figowz, ſo wón běſche wuſkhnuł ſ korjenja. Mat. 21, 20.

21. A Pětr ſpomni na to a dźeſche k njemu: Rabbi, hlaj, tón figowz, kotryž ty ßy poklał, je wuſkhnuł.
Hebr. 6, 8.

22. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Wěrcze do Boha.

23. Pſchetož ſawěrnje, ja praju wam: Schtóž k tutej horje by rjeknuł: Sběhń ßo a czißń ßo do morja, a njebył njewěſty w ßwojej wutrobje, ale wěrił, ſo by ßo ſtało, ſchtož wón rjeknje: dha budźe ßo jemu ſtacź, ſchtož wón praji. Mat. 17, 20.

24. Teho dla praju ja wam: Wſchitko, ſchtož wy proßycze we waſchej modlitwje, wěřcze jeno, ſo wy to ßame doſtacź budźecze; wone ßo wam budźe ſtacź. Mat. 7, 7. St. 21, 22. Luk. 11, 9.

25. A hdyž wy ſtejicze a proßycze, dha wodajcze, macze-li ſchto pſcheczíwo komu, tak ſo by tež waſch Wótz w njebjeßach wam waſche hrěchi wodał.

26. Hdyž wy pak njewodacze, dha tež wam waſch Wótz, kiž w njebjeßach je, njebudźe waſche hrěchi wodacź.
Mat. 6, 15.

27. A woni pſchińdźechu ſaßo do Jeruſalema. A jako wón w templu khodźeſche, pſchińdźechu k njemu wyſchſchi měſchnizy a pißmawuczeni a ſtarſchi,
Mat. 21, 23. Luk. 20, 1.

28. A dźachu k njemu: S kajkeje mozy cziniſch ty to? A ſchtó je tebi tajku móz dał, ſo ty to cziniſch?
2 Mójſ. 2, 14.

29. Jeſuß pak wotmolwi a dźeſche k nim: Ja chzu waß tež jene ßłowo wopraſchecź; a wotmolwcze mi, dha chzu ja wam prajicź, ſ kajkeje mozy ja to czinju.

30. Janowa kſchczeniza, běſche wona ſ njebjeß abo wot człowjekow? Wotmolwcze mi.

31. A woni pſchi ßebi myßlachu a dźachu: Prajimy my, ſo je ſ njebjeß była, dha budźe wón rjeknucź: Czoho dla dha wy jemu njejſcze wěrili?
Luk. 7, 30.

32. Prajimy my pak, ſo je wot człowjekow była, dha woni ßo ludźi bojachu. Dokelž wſchitzy ſa to mějachu, ſo Jan ſawěrnje profeta je.

33. A woni wotmolwichu a dźachu k Jeſußej: My njewěmy. A Jeſuß wotmolwi a dźeſche k nim: Dha ja wam tež njepowěm, ſ czejeje mozy ja to czinju.

12. ſtaw.

Wo winizy, dańſkim kroſchu, horjeſtaczu, najwoßebniſchej kaſni, Meßiaßu, pißmawuczenych a khudej wudowje.

1. A wón pocža pſcheſ pſchirunanja k nim ryczecź: Człowjek płodźeſche winizu a wobhrodźi ju ſ płotom a wukopa praßu a natwari tórm a pſchenaja ju winzarjam a czehnjeſche precź.
Jeſ. 5, 1. Mat. 21, 33. Pſ. 80, 9.

2. A póßła k tym winzarjam, jako czaß pſchińdźe, wotroczka, ſo by brał wot winzarjow płody teje winizy.

3. Woni jeho pak wſachu a wubichu jeho a póßłachu jeho próſdneho wot ßebje.

4. A wón póßła k nim ſaßo druheho wotroczka; na teho woni kamjenje czíſkachu a jemu hłowu ſranichu a póßłachu jeho wuhanjeneho ſaßo precź.

5. Woſpjet póßła wón druheho, a teho ßameho woni ſabichu a wjele druhich wjazy; někotrych woni wubichu, někotrych pak ſabichu.

6. Jako wón pak hiſchcze ßwojeho jeniczkeho Syna měješche, kotryž jemu luby běſche, teho wón najpoßledy tež

k nim póßła a dźeſche: Woni budźa
ßo pſched mojim Sſynom traſchicź.
7. Ale czi ßami winzarjo dźachu
bjes ßobu: To je tón herba; pójcźe,
ſabijmy jeho, dha budźe to herbſtwo
naſche. Pſ. 2, 8. Mat. 26, 3.
8. A woni jeho wſachu a ſabichu
a wucźißnychu jeho ſ winizy won.
Hebr. 13, 12.
9. Schto budźe teho dla knjes teje
winizy czinicź? Wón budźe pſchińcź
a tych winzarjow ſtónzowacź, a winizu
budźe wón druhim podacź.
10. Njejſcźe wy tež laſowali to pi-
ßmo: Kamjeń, kotryž cźěßlojo ßu ſa-
cźißli, tón je k róžknemu kamjenjej
ſczinjeny? Jeſ. 28, 16. Mat. 21, 42.
Jap. ſt. 4, 11. Rom. 9, 33.
11. Wot teho Knjeſa je ßo to ſtało
a je dźiwne pſched naſchimaj wocžomaj.
12. A woni ſa tym ſtejachu, kak
bychu jeho pſchijeli (ale bojachu ßo
luda); pſchetož woni ſroſymichu, ſo
wón na nich to pſchirunanje běſche ry-
czał, a woſtajiwſchi jeho woteńdźechu.
Mat. 14, 5.
13. Woni pak póßłachu k njemu ně-
kotrych wot Fariſejſkich a Herodaſcho-
wych ßłužomnikow, ſo bychu jeho po-
panyli w ßłowach.
Mat. 22, 15. Luk. 20, 20.
14. A czi pſchiſchedſchi dźachu k nje-
mu: Miſchtrje, my wěmy, ſo ty wěrny
ßy a njerodźiſch wo nikoho; pſchetož
ty njehladaſch na cžłowjekow parſchonu,
ale wucźiſch woprawdźe tón pucź Boži.
Je prawje, ſo my khěžorej dań dawa-
my abo nic? Mamy jemu dawacź abo
njedawacź?
15. Wón pak póſnawſchi jich jebanje
dźeſche k nim: Schto wy mje ſpytu-
jecźe? Pſchinjeſcźe mi kroſch, ſo jón
wohladam.
16. Duž jón pſchinjeßechu. A wón
dźeſche k nim: Czeji je tón wobras a
to napißmo? Woni dźachu k njemu:
Teho khěžora.
17. A Jeſuß wotmolwi a dźeſche
k nim: Dha dajcźe khěžorej, ſchtož je
khěžorowe, a Bohu, ſchtož je Bože.
A woni ßo jemu dźiwachu.
Rom. 13, 7.
18. Tež czi Sadduzejſzy pſchińdźechu
k njemu, kotſiž praja, ſo njeje horje-
ſtawanje; czi wopraſchachu jeho a
dźachu: Mat. 22, 23. Luk. 20, 27.
19. Miſchtrje, Mójſaß je nam pißał,
hdyž jeneho bratr wumrje a woſtaji
žonu a nima žane dźěcźi, ſo by jeho
bratr tu ßamu jeho žonu wſał a ßwo-
jemu bratrej ßymjo ſbudźił.
5 Mójſ. 25, 5. Mat. 22, 24.
20. Sſydom bratſja teho dla ßu
byli. A tón prěni wſa ßebi žonu a
wumrje a njewoſtaji žane ßymjo.
21. Duž wſa ju tón druhi a wu-
mrje a njewoſtaji tež žane ßymjo. A
tón tſecźi teje runoſcźe.
22. A wſachu ju tak wſchitzy ßedmjo
a njewoſtajichu ßymjenja. Najpoßledy
pak po wſchitkich wumrje tež ta žona.
23. Teho dla w tym horjeſtawanju,
hdyž woni horje ſtanu, kotreho tych
ßamych žona wona budźe? Pſchetož
ßedmjo ßu ju ſa mandźelſku měli.
24. Duž wotmolwi Jeſuß a dźeſche
k nim: Njeje teho dla temu tak, ſo
wy błudźicźe a ſo njewěſcźe te pißma
ani tu móz Božu?
25. Pſchetož hdyž wot morwych ſta-
nycź budźa, njebudźa ßo ženicź ani ßo
wudawacź, ale budźa jako jandźeljo
w njebjeßach. Mat. 22, 30.
26. So pak wot morwych ſtanycź
budźa, njejſcźe wy laſowali w knihach
Mójſaßowych, kak ſ kerka Bóh k njemu
ryczeſche a dźeſche: Ja ßym Bóh
Abrahama a Bóh Jſaaka a Bóh Ja-
kuba? 2 Mójſ. 3, 6.
27. Bóh pak njeje tych morwych,
ale tych žiwych Bóh. Teho dla wy
jara błudźicźe.
28. A k njemu pſchiſtupi jedyn tych
pißmawucženych, kiž běſche na nich
poſłuchał, jako woni ßo hromadźe ros-
ryczowachu, a widźeſche, ſo wón jim
derje běſche wotmolwił; a wopraſcha

jeho: Kotra je ta najwoßebnischa kaſnja pſchede wſchitkimi?
Mat. 22, 35. Luk. 10, 25.

29. Jeſuß pak jemu wotmolwi: Ta najwoßebnischa kaſnja pſchede wſchitkimi je ta: Poßłuchaj, Iſraelo, tón Knjes, naſch Bóh, je jeniczki Bóh;
5 Mójſ. 6, 4. 5.

30. A ty dyrbiſch Boha, ßwojeho Knjeſa, lubowacź ſ zyłej ßwojej wutrobu, ſ zyłej ßwojej duſchu a ſ zyłej ßwojej myßlu a ſe wſchitkej ßwojej mozu. To je ta najwoßebnischa kaſnja. Mat. 22, 37. Luk. 10, 27.

31. A ta druha je tej runa: Ty dyrbiſch ßwojeho bližſcheho lubowacź jako ßam ßo. Žana wjetſcha kaſnja njeje, dyžli tej. Mat. 22, 39.
3 Mójſ. 19, 18. Jan. 13, 34. St. 15, 12. 17. Rom. 13, 9. Gal. 5, 6. 14. St. 6, 2. Ef. 5, 2. 1 Theß. 4, 9. 1 Pětr. 1, 22.

32. A tón pißmawuczeny dźeſche k njemu: Miſchtrje, ty ßy woprawdźe derje ryczał; pſchetož wón je j e d y n Bóh, a njeje žadyn, khiba wón;
5 Mójſ. 4, 35. St. 6, 4.

33. A teho ßameho lubowacź ſ zyłej wutrobu a ſ zyłej myßlu a ſ zyłej duſchu a ſe wſchitkej mozu, a lubowacź ßwojeho bližſcheho jako ßo ßameho, to je wjazy, dyžli wſchitke ſapalne woporы a druhe wopory.

34. Jako pak Jeſuß widźeſche, ſo wón rozomnje wotmolwi, dźeſche wón k njemu: Ty njejßy daloko wot Božeho kraleſtwa. A nichtó ßo njeſkhrobli jeho wjazy wopraſchecź.

35. A Jeſuß wotmolwi a dźeſche, jako wón wucżeſche w templu: Kak praja pißmawuczeni, ſo Khryſtuß je Davitowy ßyn? Mat. 22, 42. Luk. 20, 41.

36. Wón pak, Davit, praji pſches ßwjateho Ducha: Tón Knjes je prajił k mojemu Knjeſej: Sſyń ßo k mojej prawizy, hacź ja położu twojich njepſcheczelow ja podnóžki twojich nohow. Pſ. 110, 1. Mat. 22, 44.

37. Dha teho dla Davit ßam mjenuje jeho Knjeſa; kak dha je wón jeho ßyn? A wjele luda ßłyſcheſche jeho rad.

38. A dale wón jich wucżeſche a dźeſche k nim: Hladajcźe ßo pißmawuczenych, kotſiž w dołhich draſtach khodźa a dadźa ßo radźi na torhoſchczach poſtrowicź, Mat. 23, 3. Luk. 11, 43. St. 20, 46.

39. A ßydaju radźi wyßoko w ſchuladh a ſa blidom pola wjeczerjow.

40. Woni ſežeru tych wudowow domy a wudawaju ßo ſ dołhimi modlitwami; czi ßami budźa wjetſche ſatamanſtwo doſtacź. Mat. 23, 14.

(Tekſt na 23. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

41. **A** Jeſuß ßynu ßo napſcheczìwo Božemu kaſchczu a pſchihladowaſche, kak ludźo do Božeho kaſchcza ſkładowachu. A wjele bohatych ſkładowaſche wjele. 2 Kral. 12, 9. Luk. 21, 1.

42. A jena khuda wudowa pſchińdźe a położi nuts dwě ſcherpatzy; tej ſczinitej mały pjenježk.

43. Duž ſawoła wón ßwojich wuczomnikow k ßebi a dźeſche k nim: Sawěrnje, ja praju wam: Ta khuda wudowa je wjazy do Božeho kaſchcza położiła, dyžli wſchitzy, kotſiž ßu nuts kładli;

44. Pſchetož woni ßu wſchitzy wot ßwojeho ſbytka nuts kładli, ta pak je wot ßwojeje khudoby wſchitko, ſchtož měješche, to je wſchitku ßwoju žiwnoſcź, nuts położiła.)

13. ſtaw.

Wo wupuſczenju měſta Jeruſalema a kónzu ßwěta.

1. **A** hdyž wón ſ templa wuńdźe, dźeſche k njemu jeho wuczomnikow jedyn: Miſchtrje, hlaj, kajke kamjenje a kajke twarjenje je to! Mat. 24, 1.

2. Duž wotmolwi Jeſuß a dźeſche k njemu: Widźiſch ty to wulke twarjenje? Niž kamjeń na kamjenju njebudźe woſtajeny, kotryž by njebył roſłamany. Luk. 19, 44.

3. A jako wón na wolijowej horje ßedźeſche napſcheczìwo templu, praſcha-

chu jeho woßebje Pětr a Jakub a Jan a Handrij: Luk. 21, 7.
4. Powjes nam, hdy budźe ßo to stacź? A kotre budźe to snamjo, hdyź to wschitko dyrbi bycź dokonjane?
5. Jesuß wotmołwi jim a pocźa prajicź: Hlajcźe, so by waß nichtó njesawjedł.
6. Pschetoź wjele jich budźe pschińcź w mojim mjenje a prajicź: Ja ßym Khrystuß; a budźa jich wjele sawjescź. Jer. 14, 14.
7. Hdyź wy pak budźecźe ßłyschecź wot wójnow a so ßo wot njeměra ryczi, dha wy ßo njebójcźe; pschetoź to ma ßo tak stacź. Ale kónz hnydom njebudźe.
8. Pschetoź lud budźe pschecźiwo ludu postanucź a kralestwo pschecźiwo kralestwu. A budźe semjerźenje tam a ßem, a budźe drohi czaß a nastróźenje. To budźe teje nusy spoczatk.
9. Wy pak ßo hladajcźe. Pschetoź woni budźa waß podacź do radnych khěźow a schulow, a wy budźecźe khostani, a psched fěrschtow a kralow dyrbicźe wy bycź wjedźeni moje dla, k ßwědczenju na nich.
Mat. 24, 9. Luk. 21, 12. Jan. 16, 2.
10. A to evangelion dyrbi prjedy prědowane bycź pola wschitkich póhanow.
11. Hdyź teho dla waß budźa wodźicź a podacź, dha njestarajcźe ßo, schto byschcźe wy ryczeli, a njewopomńcźe ßo prjedy; ale schtoź wam w tej ßamej schtundźe date budźe, to ryczcźe; pschetoź wy njejsćcźe, kiź ryczicźe, ale tón ßwjaty Duch.
Mat. 10, 19.
12. Wón budźe pak bratr bratra k ßmjercźi podacź a nan ßyna, a dźěcźi budźa ßo ßwojim starschim pschecźiwicź a budźa jich pomhacź moricź.
13. A budźecźe hidźeni wot kóźdeho, mojeho mjena dla. Schtóź pak do kónza wobsteji, tón budźe sbóźny.
Mat. 24, 13.
14. Hdyź wy pak budźecźe widźicź tu hrosnoscź teho wupuscźenja, wot kotrejeź profeta Daniel je prajił, so wona steji, hdźeź njedyrbi (schtóź to lasuje, tón jo srosymí); tehdy kotsiź w źidowskim kraju ßu, cźi njech cźeknu na hory. Mat. 24, 15. Dan. 9, 27.
15. A schtóź na tsěsche je, tón njelěs dele do khěźe a njepschińdź do njeje, so by ßebi něschto wsał se ßwojeje khěźe. Luk. 17, 31.
16. A schtóź na poli je, tón ßo saßo njewrócź k temu wostajenemu, so by ßwoju drastu sebrał.
17. Běda pak cźeźkim a cźěschnym w tym ßamym czaßu.
18. Proschcźe pak, so by wasche cźěkanje ßo njestało w symje.
19. Pschetoź w tych ßamych dnjach budźe tajka stysknoscź, kajkaź njeje była wot spoczatka teho stworjenja, kotreź Bóh stworił je, hacź nětk, jako teź dale wjazy njebudźe. Dan. 12, 1. Joel. 2, 2.
20. A hdy budźische tón Knjes te ßame dny njepschikrótschił, dha by źadyn cźłowjek sbóźny njebył; ale tych wusjwolenych dla, kotrychź wón wusjwolił je, je wón te ßame dny pschikrótschił.
21. A budźe-li tehdy schtó k wam prajicź: Hlaj, tudy je Khrystuß, abo hlaj, tam je wón; njewěrcźe to wy.
Mat. 24, 23. Luk. 17, 23.
22. Pschetoź falschni Khrystojo a falschni profetojo budźa stanycź a budźa zejchi a dźiwy cźinicź, so bychu teź tych wusjwolenych sawjedli, hdy by móźno było.
5 Mójs. 13, 1. Luk. 21, 8. 2 Theß. 2, 11.
23. Wy pak ßo hladajcźe. Hlaj, ja ßym wam to wschitko prjedy prajił.
24. Ale w tym ßamym czaßu, po tej ßamej źałoscźi, budźe ßłónzo ßo sacźmicź a měßaz ßwoje ßwětło njedacź; Jes. 13, 10.
25. A hwěsdy budźa s njebjeß padacź, a mozy tych njebjeß budźa ßo hibacź.
26. A tehdy budźa woni widźicź pschińdźo cźłowjeka ßyna w mróczelach s wulkej mozu a kraßnoscźu. Dan. 7, 13.

27. A tehdy budże wón won pósłacż ßwojich jandżelow a budże sſhromadżicż ßwojich wuſwolenych wot tych ſchtyrjoch wětrow, wot kónza teje ſemje hacż k kónzu tych njebjeß.
Mat. 13, 41.
28. Na figowzu pak ſwukńcże pſchirunanje. Hdyž jeho hałoſa nětk wotmłódnje a liſczo puſchcża, wěſcże wy, ſo lětny czaß bliſko je. Mat. 24, 32.
29. Tak też wy, hdyž to wſchitko widżicże, ſo ßo ſtanje, dha wěſcże, ſo wone bliſko pſched durjemi je.
Scht. 14.
30. Sawěrnje, ja praju wam: Ta ſchlachta njebudże ſańcż, hacż ßo to wſchitko ſtanje.
31. Njebjo a ſemja budże ſahinucż, moje słowa pak njebudża ſahinucż.
32. Wot teho dnja pak a wot teje ſchtundy njewě nichtó, też niż jandżeljo w njebjeßach, też tón Syn niż, ale jeno tón Wótz. Mat. 24, 36.
33. Hladajcże ßo teho dla a wachujcże a modlcże ßo; pſchetož wy njewěſcże, hdy czaß je.
Mat. 25, 13. 14. Luk. 12, 40.
34. Runje jako człowjek, kiż daloke precż czehnjeſche a wopuſchczi ßwój dom a da ßwojim wotroczkam móz a kóždemu ßwoje dżěło a pſchikaſa też wrótnikej, ſo by wón wachował.
35. Wachujcże teho dla (pſchetož wy njewěſcże, hdy tón knjes teje khěže pſchińdże, hacż wón pſchińdże na wjeczor abo wo połnozy abo hdyž khapony ſpěwaju abo na ranjo);
36. Tak ſo by wón nahle njepſchiſchoł a namakał waß, hdyž ſpicże.
37. Schtož ja pak wam praju, to wam wſchitkim praju: Wachujcże!

14. ſtaw.

Khryſta żalbowanje, wuſtajenje ßwjateje wjeczerje, bědżenje w ſahrodże, jaſtwo, wuſnacże pſched Kaifaßom, Pětra hrěſchny pad.

1. A po dwěmaj dnjomaj běchu jutry a te dny tych słódkich khlěbow. A czi wyſchſchi měſchnizy a pißmawuczeni pytachu, kak bychu jeho ſ leßnoſczu jimali a morili.
Mat. 26, 2. Luk. 22, 1. Jan. 13, 1.
2. Woni dżachu pak: Niż na tón ßwjaty czaß, ſo by ßo ßnadż ropot bjeß ludom njeſběhnuł.
3. A jako wón w Bethanii běſche w khěži Schimana, teho wußadneho, a ßedżeſche ſa blidom, pſchińdże żónſka, kiż měješche ſchkleńzu praweje dobreje a kraßneje nardoweje wody; a wona rosbi tu ſchkleńzu a wula ju na jeho hłowu.
Mat. 26, 6. Luk. 7, 38. Jan. 12, 3.
4. Někotſi pak běchu, czi ßo pſchi ßebi hněwachu a dżachu: K czomu je tajka ſchkoda teje wody ßo ſtała?
Mat. 26, 8.
5. Pſchetož wona budżiſche dróžſcho mohła bycż pſchedata, dyžli ſa tſi ſta kroſchow, a te pjenjeſy khudym ludżom date bycż. A mórczachu na nju.
6. Jeſuß pak dżeſche: Dajcże ji pokoj; czoho dla wy ji tyſchnoſcż czinicże? Wona je dobry ſkutk nade mnu czinila.
7. Pſchetož khudych macże wy pſchezo pſchi ßebi, a hdyž chzecże, móžecże wy jim dobrotu czinicż; mje pak wy pſchezo nimacże. 5 Mójſ. 15, 11.
8. Schtož je mohła, to je wona czinila. Wona je prjedy pſchiſchła, ſo by moje czěło żałbowała k pohrjebanju.
9. Sawěrnje, ja praju wam: Hdżež tuto evangelion budże prědowane po wſchěm ßwěcże, tam budże też to, ſchtož wona je czinila, prajene k jeje wopomnjenju.
10. A Judaſch-Iſcharioth, jedyn wot tych dwanacże, woteńdże k wyſchſchim měſchnikam, ſo by jeho jim pſcheradżił.
Mat. 26, 14.
11. Jako woni to ßłyſchachu, ſwjeßelichu ßo woni a ßlubichu jemu te pjenjeſy dacż. A wón pytaſche, kak by jeho w ſprawnym czaßu pſcheradżił.
12. A prěni dżeń tych słódkich khlěbow, hdyž to jutrowne jehnjo dyrbjeſche bycż woprowane, dżachu jeho

wucžomnizy k njemu: Hdźe chzeſch ty, ſo bychmy my ſchli a pſchihotowali a ty to jutrowne jehnjo jědł?
Mat. 26, 17. Luk. 22, 7.

13. A wón pósła ßwojich wucžomnikow dweju a dźeſche k nimaj: Dźitaj do měſta, a cžłowjek budźe waju ſetkacź, tón njeße karan wody; dźitaj ſa nim. Luk. 22, 8.

14. A hdźež wón nuts dźe, tam rjekńtaj k hoſpodarjej: Tón miſchtr da tebi prajicź: Hdźe je tón hóſtny dom, hdźež ja bych jutrowne jehnjo jědł ſ mojimi wucžomnikami?

15. Duž wón budźe wamaj wulku łubju pokaſacź, kotraž ſ kamjenjemi wußadźena a pſchihotowana je; tam ſa naß pſchihotujtaj.

16. A jeho wucžomnikaj wuńdźeſchtaj a pſchińdźeſchtaj do teho měſta a namakaſchtaj, kaž wón jimaj běſche prajił, a pſchihotowaſchtaj to jutrowne jehnjo.

(Tekſt na ſeleny ſchtwórtk.)

17. A jako nětk wjecžor bu, pſchińdźe wón ſ tymi dwanaczimi.
Mat. 26, 20. Luk. 22, 14.

18. A jako ßo nětk k blidu běchu ſeßydali a jědźichu, dźeſche Jeſuß: Sawěrnje, ja praju wam, jedyn wot waß, kotryž ſo mnu jě, budźe mje pſcheradźicź.

19. A woni buchu ſrudni a dźachu k njemu, jedyn ſa druhim: Sſym to ja? A druhi: Sſym ja to?

20. Wón pak wotmołwi a dźeſche k nim: Jedyn ſ tych dwanaczje, kiž ſo mnu w ſchkli kuſk macža.

21. Cžłowjeka ßyn tam derje dźe, jako wot njeho ſteji pißane; běda pak temu ßamemu cžłowjekej, pſchez kotrehož cžłowjeka ßyn pſcheradźeny budźe; lěpje by temu ßamemu cžłowjekej było, ſo by wón ßo nihdy njenarodźił.

22. A jako woni běchu pojědli, wſa Jeſuß tón khlěb, dźakowaſche ßo a łamaſche a da jim tón a dźeſche: Wſmicźe, jěſcźe; to je moje cźěło.
Mat. 26, 26. Luk. 22, 19.

23. A wſa tón khelich a dźakowaſche ßo a da jim tón. A woni pijachu wſchitzy ſ njeho.

24. A wón dźeſche k nim: To je moja krej teho noweho ſakonja, kotraž ſa jich wjele budźe pſchelata.

25. Sawěrnje, ja praju wam, ſo ja wjazy njebudu picź wot teho płoda winoweho pjeńka, hacž do teho ßameho dnja, hdyž ja nowy picź budu w kraleſtwje Božim.

26. A jako woni tón khwalobny khěrluſch běchu wuſpěwali, wuńdźechu woni na wolijowu horu.)
Mat. 26, 30. Luk. 22, 39.

27. A Jeſuß dźeſche k nim: Wy budźecźe ßo w tej nozy wſchitzy nade mnu pohórſchicź. Pſchetož pißane ſteji: Ja budu paſtyrja ſbicź a wowzy budźa ßo roſcźěkacź.
Sach. 13, 7. Mat. 26, 31.

28. Ale hdyž ja ſtanu, póńdu ja prjedy waß do Galilejſkeje.
St. 16, 7. Mat. 26, 32.

29. Pětr pak dźeſche k njemu: A hdy bychu runje ßo tež wſchitzy pohórſchili, dha ja wſchak niz.

30. A Jeſuß dźeſche k njemu: Sawěrnje, ja praju tebi: Dźenß w tej nozy, prjedy dyžli khapon dwójzy je ſpěwał, budźeſch ty mje tſi krócź ſaprěcź. Mat. 26, 34.

31. Wón pak ryčžeſche hiſchcźe dale: Haj hdy buch ja tež ſ tobu wumrjecź dyrbjał, njechał ja cźe ſaprěcź. Teho runja woni tež wſchitzy dźachu.

32. A woni pſchińdźechu do dwora, kotrehož mjeno běſche Gethſemane. A wón dźeſche k ßwojim wucžomnikam: Sſyńcźe ßo tudy, hacž ja ſchedſchi ßo k Bohu modlu. Mat. 26, 36. Luk. 22, 39.
Jan. 18, 1.

33. A wſa k ßebi Pětra a Jakuba a Jana a pocža tſchepjetacź a jara ſtyſkniwy bycź,

34. A dźeſche k nim: Moja duſcha je ſrudna hacž do ßmjercźe. Woſtańcźe tudy a wachujcźe.
Mat. 26, 38. Jan. 12, 27.

35. A wotendźe trochu, padźe na
ſemju a modleſche ßo tak, hdy by móž-
no było, ſo by ta ſchtunda wot njeho
nimo ſchła.
36. A dźeſche: Abba, mój Wótcže,
wſchitko je tebi móžno; pſcheſběhń mje
teho khelicha. Ale wſchak niz kaž ja
chzu, ale kaž ty chzeſch.
Luk. 1, 37. Mat. 26, 39. Jan. 6, 38.
37. A pſchińdźe a namaka jich, ſo
ſpachu. A dźeſche k Pětrej: Schima-
nje, ſpiſch ty? Njeſamóžeſch dha ty
tež jenu ſchtundu wachowacž?
38. Wachujcže a modlcže ßo, tak ſo
wy do ſpytowanja njepſchińdźecže. Duch
je hotowy, ale mjaßo je ßłabe.
Mat. 26, 41.
39. A wotendźe ſaßo a modleſche
ßo a ryczeſche to ßame ßłowo.
40. A pſchińdźe ſaßo a namaka jich,
ſo ſaßo ſpachu; pſchetož jich woczi bě-
chu połne ſpanja; a njewjedźichu, ſchto
bychu jemu wotmołwili.
41. A wón pſchińdźe tſeczi raš a
dźeſche k nim: Ach chzecže wy nětk
ſpacž a wotpocžowacž? Doſcž je, ta
ſchtunda je pſchiſchła; hlaj, człowjeka
ßyn budźe do tych hrěſchnikow jich ru-
kow podaty. Mat. 26, 45.
42. Stańcže, pójmy: hlajcže, kiž mje
pſcheradźi, je ßo pſchibližał.
Jan. 14, 31.
43. A na měſcže, hdyž wón hiſchcže
ryczeſche, pſchińdźe Judaſch, tych dwa-
nacže jedyn, a ſ nim wulka czrjóda ſ
mjeczemi a ſe žerdźemi, wot wyſchſchich
měſchnikow a pißmawucženych a ſtar-
ſchich. Mat. 26, 47. Luk. 22, 47. Jan. 18, 3.
44. Jeho pſcheradnik pak běſche jim
zejch dał a rjeknył: Kotrehož ja budu
wokoſchecž, tón ßamy je; teho pſchimń-
cže a wjedźcže jeho wěſcže.
45. A wón pſchiſchedſchi ſtupi na
měſcže k njemu a dźeſche: Rabbi, rabbi!
a wotoſcha jeho. 2 Sam. 20, 9.
46. Woni pak ſłožichu ßwojej ruzy
na njeho a jimachu jeho.
47. Jedyn pak wot tych, kiž pódla
ſtejachu, wucźahny ßwój mječ a dyri
teho wyſchſcheho měſchnika wotroczka
a wotcza jemu wucho.
Mat. 26, 51. Luk. 22, 50.
48. A Jeſuß wotmołwi a dźeſche k
nim: Wy ſcže wuſchli, jako na morda-
rja, ſ mjeczemi a ſe žerdźemi, mje ji-
macž;
49. Ja ßym wſchědnje pola waß w
templu był a ßym wucžił, a wy mje
njejſcže pſchijeli; ale to ßo nětk ſtanje,
ſo by to pißmo było dopjelnjene.
Pſ. 69, 10.
50. A wſchitzy wucžomnizy wopuſch-
czichu jeho a czeknychu. Hiob. 19, 13.
51. A jedyn młodźenz dźěſche ſa
nim, tón běſche ſ rubom na nahim
žiwocže wodźety; a czi młodźenzy pſchi-
jachu jeho;
52. Wón pak, puſchcziwſchi tón rub,
czekny nahi wot nich.
53. A woni wjedźechu Jeſußa k
wyſchſchemu měſchnikej, a hnydom ßo
ſeńdźechu wſchitzy wyſchſchi měſchnizy
a ſtarſchi a pißmawucženi.
Mat. 26, 57. Luk. 22, 54. Jan. 18, 13.
54. Pětr pak dźěſche ſ dala ſa nim
hacž do wyſchſcheho měſchnika hroda
nuts; a wón běſche tam, a ßedźo pola
tych wotroczkow wohrěwaſche wón ßo
pſchi wohenju.
55. Ale wyſchſchi měſchnik a zyła
rada pytachu ßwědczenje napſcheczziwo
Jeſußej, tak ſo bychu jeho morili; a
njenamakachu niczo.
Mat. 26, 59. Jap. ſk. 6, 13.
56. Wjele jich pak napſcheczziwo nje-
mu falſchnje ßwědczeſche; ale jich ßwěd-
czenje njeběſche pſches jene.
57. A někotſi ſtažechu a ryczachu
falſchne ßwědczenje napſcheczziwo njemu
a dźachu:
58. My ßmy ßłyſcheli, ſo wón dźe-
ſche: Ja chzu tón templ, kotryž je
ſ rukomaj ſczinjeny, rosłamacž a w
tſjoch dnjach druhi natwaricž, kiž njeje
ſ rukomaj ſczinjeny. Jan. 2, 19.
59. Ale jich ßwědczenje hiſchcže tak
njeběſche pſches jene.
60. A wyſchſchi měſchnik ſtanu ßrje-

dźa nich, wopraſcha Jeſußa a dźeſche:
Njewotmolwiſch ty nicžo? Schto je
to, ſchtož czi na tebje ßwědcža?
61. Wón pak mjelcžeſche a njewot-
molwi nicžo. Woſpjet wopraſcha jeho
tón wyſchſchi měſchnik a dźeſche k nje-
mu: Sſy ty Khryſtuß, tón Sſynu te-
ho wyßozy khwaleneho?

Jeſ. 53, 8.

62. Jeſuß pak dźeſche: Ja ßym; a
wy budźecže widźicž cžlowjeka ßyna
ßedźo na prawizy teje mozy a pſchiń-
dźo ſ mrócželemi tych njebjeß.

Mat. 24, 30. Luk. 22, 69.

63. Duž roſtorha wyſchſchi měſchnik
ßwoju ßuknju a dźeſche: Schto my
dale ßwědcženja potrjebamy?

3 Mójſ. 10, 6.

64. Wy ſcže ßłyſcheli to Bože ha-
njenje; ſchto ßo wam ſda? Woni pak
ſatamachu jeho wſchitzy, ſo ßmjercže
je winojty. Jer. 26, 11.
65. A někotſi pocžachu na njeho
pluwacž a jeho woblicžo pſchikrywacž
a ſ pjaſcžemi jeho bicž a k njemu pra-
jicž: Wěſchcž nam. A woßebnje cži
wotrocžzy bijachu jeho do woblicža.
66. A Pětr běſche delekach w tym
hrodźe. Duž pſchińdźe jena wot teho
wyſchſcheho měſchnika dźowkow.
67. A jako wona widźeſche, ſo ßo
Pětr wohrěwaſche, pohlada wona na
njeho a dźeſche: A ty běſche tež ſ tym
Jeſußom ſ Nazaretha.
68. Wón pak ſaprě a dźeſche: Ja
jeho njeſnaju, njewěm tež, ſchto ty
prajiſch.
69. A wuńdźe won do dwora, a
khapon ſaſpěwa. A ta dźowka wu-
hlada jeho ſaßo a pocža tym prajicž,
kotſiž pódla ſtejachu: Tón je wot nich.

Mat. 26, 71.

70. Wón pak ſaßo prějeſche. A ſaßo
po małej khwili dźachu k Pětrej, kotſiž
pódla ſtejachu: Woprawdźe, ty ßy wot
tych ßamych jedyn; pſchetož ty ßy tež
Galilejſki, a twoja rycž je na Galilej-
ſku rycž podobna.
71. Wón pak pocža ßo poklecž a
ßo pſchißahacž: Ja teho cžlowjeka nje-
ſnaju, wot kotrehož wy prajicže.
72. A khapon ſaßo ſaſpěwa. Duž
ſpomni Pětr na to ßłowo, kotrež Je-
ſuß k njemu dźeſche: So prjedy, dyžli
khapon dwójzy ſaſpěwa, budźeſch ty
mje tſi krócž ſaprěcž. A wón ßo nahle
(ſ dwora) won da a płakaſche.

Mat. 26, 34. Luk. 22, 34.

15. ſtaw.

Khryſta cžeŕpjenje pſched Pilatußom, króno-
wanje, kſchižowanje, ßmjercž a pohrjebanje.

1. A hnydom rano ſradźichu ßo
wyſchſchi měſchnizy ſe ſtarſchimi a ſ
pißmawucženymi a ſ zyłej radu a ſwja-
ſachu Jeſußa a wuwjedźechu jeho a
podachu jeho Pilatußej. Mat. 27, 1.
2. A Pilatuß wopraſcha jeho: Sſy
ty tych Židow kral? Wón pak wot-
molwi a dźeſche k njemu: Ty to pra-
jiſch. Jan. 18, 33.
3. A wyſchſchi měſchnizy wjele na
njeho ſkoržachu.
4. Pilatuß pak wopraſcha jeho ſaßo
a dźeſche: Njewotmolwiſch ty nicžo?
Hlaj, kak twjerdźe woni cže wobſkoržuja.
5. Jeſuß pak nicžo wjazy njewotmol-
wi, tak ſo ßo tež Pilatuß dźiwaſche.
6. Na tón rócžny cžaß pak puſch-
cžeſche wón jim jeneho jateho, kotrehož
woni ßebi žadachu.
7. Wón běſche pak někajki, Barab-
baß mjenowany, jaty ſe ſwadnikami,
kotſiž w tym ropocže mordaŕſtwo bě-
chu wobeſchli.
8. A tón lud dźěſche horje a pocža
proßycž, ſo by cžinił, kaž jim pſchezo
běſche cžinił.
9. Pilatuß pak wotmolwi jim: Chze-
cže wy, dha chzu ja wam teho krala
tych Židow puſchcžicž?
10. Pſchetož wón wjedźiſche, ſo wyſch-
ſchi měſchnizy jeho ſe ſawiſcžu běchu
podali.
11. Wyſchſchi měſchnizy pak wabja-
chu tón lud, ſo by jim radſcho Barab-
baßa puſchcžił.

12. Duž wotmołwi Pilatuß ſaßo a
dźeſche k nim: Schto chzecże dha wy,
ſo bych ja cžinił temu, kotremuž wy
winu dawacże, ſo je Židow kral?
Jan. 18, 38.
13. Woni pak wołachu ſaßo: Kſchi-
žuj jeho!
14. A Pilatuß dźeſche k nim: Schto
je dha wón ſłeho ſcžinił? Ale woni
cžim bóle wołachu: Kſchižuj jeho!
15. Pilatuß pak chzyſche ludu doſcż
cžinicż a puſchczi jim Barabbaßa; Je-
ſußa pak krjudowaneho poda wón, ſo
by kſchižowany był.
16. Cži wojazy pak wjedźechu jeho
nutš na dwór (to je do ßudneje khěže)
a wołachu hromadu wſchitku ßyłu;
Mat. 27, 27. Jan. 19, 1.
17. A woblecżechu jeho purpurſki
kwicż a naplecżechu cžernjowu krónu
a ſtajichu jemu ju na jeho hłowu;
18. A pocżachu jeho poſtrowicż:
Bóh daj cži wjele ſtrowja a ſboža, o
kralo tych Židow!
19. A bijachu jemu hłowu ſe ſcžinu
a plujachu na njeho a padachu na ko-
lena a modlachu ßo pſched nim.
Mat. 26, 67.
20. A hdyž jeho běchu pſcheſchpoto-
wali, ßlecżechu woni jemu tón kwicż
a woblecżechu jeho jeho draſtu a wje-
dźechu jeho won, ſo bychu jeho kſchi-
žowali; Mat. 27, 31.
21. A pſchinucżichu někajkeho Schi-
mana, kiž nimo dźěſche, ſ Zirena, ko-
tryž ſ pola pſchińdźe (a běſche Alexan-
drowy a Ruffowy nan), ſo by wón
jemu jeho kſchiž njeßł.
Mat. 27, 32. Luk. 23, 26.

(Tekſt na cžichi pjatk.)

22. **A** pſchiwjedźechu jeho na měſto
Golgatha, to je pſchełoženc: Nopow
měſto. Mat. 27, 33. Jan. 19, 17.
23. A dachu jemu ſ maru ſměſchane
wino ßo napicż. Wón pak jo njewſa.
Pſ. 69, 23.
24. A jako jeho běchu kſchižowali,
rosdźělichu woni jeho draſtu a lóßo-
wachu wo nju, ſchto by kóždy doſtał.
Pſ. 22, 19. Mat. 27, 35. Luk. 23, 34. Jan. 19, 24.
25. A běſche wokoło tſecżeje ſchtun-
dy, hdyž woni jeho kſchižowachu.
26. A horjekach k jeho hłowje běſche
napißane, ſchtož jemu winu dawachu:
Tón kral tych Židow. Mat. 27, 37.
27. A woni kſchižowachu ſ nim dwe-
ju mordarjow, jeneho k jeho prawizy
a jeneho k lěwizy.
28. A bě tak to pißmo dopjelnjene,
kotrež praji: Wón je bjes ſłóſtnikow
rachnowany. Jeſ. 53, 13.
29. A kotſiž nimo dźěchu, ßwarjachu
na njeho a tſchaßechu ßwoje hłowy a
dźachu: Haha! rosłamaſch ty tón templ
a twariſch jón w tſjoch dnjach?
Jan. 2, 19.
30. Pomhaj nětk ßam ßebi a ſtup
ſ kſchiža dele.
31. Teho runja tež wyſchſchi měſch-
nizy ßmějachu ßo jemu bjes ßobu ſ piß-
mawucżenymi a dźachu: Wón je druhim
pomhał a ßam ßebi pomhacż njemóže.
32. Je-li wón Khryſtuß a kral we
Iſraelu, dha njech nětk ſtupi ſ kſchiža,
ſo bychmy my widźili a wěrili. A taj,
kotrajž ſ nim běſchtaj kſchižowanaj, jeho
tež hanjeſchtaj.
33. A po ſcheſtej ſchtundźe bě cžma
po zyłej ſemi hacž do dźewjateje ſchtun-
dy. Mat. 27, 45. Luk. 23, 44.
34. A w dźewjatej ſchtundźe ſawoła
Jeſuß ſ wulkim hłoßom a dźeſche: Eli,
Eli, lama ſabachthani? to je pſche-
łożene: Mój Božo, mój Božo, cžoho
dla ßy ty mje wopuſchcził?
Pſ. 22, 2. Mat. 27, 46.
35. A někotſi, kiž pódla ſtejachu,
jako to ßłyſchachu, dźachu woni: Hlaj,
wón woła Eliaßa.
36. Duž běžeſche jedyn a napjelni
ſchwom ſ kißałom a tyknu jón na ſcži-
nu a napowaſche jeho a dźeſche: Hla-
dajmy wſchak, hacž Eliaß pſchińdźe a
jeho dele woſmje. Pſ. 69, 23.
37. Ale Jeſuß ſawoła ſ wulkim hło-
ßom a ſpuſchczi duſchu.) Jan. 19, 30.

38. A tón ſawjeſchk w templu rostorže ßo na dwoje, wot wjerſcha hacž dele. Mat. 27, 51.

39. Tón hejtman pak, kotryž pódla ſtejeſche, jemu napſcheczíwo, a widžeſche, ſo wón ſ tajkim wołanjom duſchu ſpuſchczi, dżeſche wón: Sawěrnje, tón człowjek je Boži Syn byt. Mat. 27, 54.

40. Wone běchu pak tam tež žónſke, kotrež ſ dala pſchihladowachu, bjes kotrymiž běſche Marja Madlena a Marja, teho małeho Jakuba a Joſeßowa macž, a Salome; Mat. 27, 55.

41. Kotrež tež běchu ſa nim khodžiłe, jako wón w Galilejſkej běſche, a jemu ßłužiłe; a wjele druhich, kotrež běchu ſ nim horje do Jeruſalema pſchiſchłe. Luk. 8, 2.

42. A hdyž wjeczor běſche (dokelž běſche tón dźeń teho pſchihotowanja, to je pſched ßabatom),

43. Pſchińdže Joſef ſ Arimathije, czeßny radny knjes, kotryž tež na Bože kraleſtwo woczakowaſche; tón ßo jwaži a dźěſche nuts k Pilatej a proſcheſche pſche to czěło Jeſußowe.
Mat. 27, 57. Luk. 23, 50. Jan. 19, 38.

44. Pilatuß pak dźiwaſche ßo, ſo je hižom wumrjeł, a ſawoła hejtmana a wopraſcha jeho, hacž je dawno wumrjeł?

45. A jako wón jo ſhoni wot teho hejtmana, da wón Joſefej to czěło.

46. Wón pak kupi ßebi rub, wſa jeho dele a ſawali jeho do teho ruba a położi jeho do rowa, kotryž běſche ſe ſkały wurubany, a pſchiwali kamjeń pſched rowowe durje.
Mat. 27, 60.

47. Ale Marja Madlena a Marja Joſeßowa hladaſchtej, hdže bě położeny.

16. ſtaw.

Wo Khryſtußowym horjeſtaczu a k njebju ſtpiczu.

(Sczenje na jutrownicžku.)

1. A jako ßo ßabat minuł bě, nakupichu Marja Madlena a Marja Jakubowa a Salome wonjaze wězy, ſo bychu pſchiſchłe a Jeſußa żałbowałe.
Mat. 28, 1. Luk. 24, 1. Jan. 20, 1.

2. A wone pſchińdžechu k rowu na prěni dźeń po ßabacže jara rano, jako ßłónzo ſkhadžeſche.

3. A wone dźachu bjes ßobu: Schtó budže nam tón kamjeń wot rowowych durjow wotwalicž?

4. A jako tam pohladachu, pytnychu wone, ſo tón kamjeń wotwaleny bě; pſcheſtož wón bě jara wulki.

5. A wone ſańdžechu do rowa a widžichu młodženza na prawej ruzy ßedžo, tón běſche ſ dołhej běłej draſtu wodžety; a wone ßo ſtróžichu.
Mat. 28, 2. 3. Luk. 24, 4. Jan. 20, 12.

6. Wón pak dźeſche k nim: Njeſtróžcže ßo; wy pytacže Jeſußa Nazarenſkeho, teho kſchižowaneho; wón je ſtanuł a njeje tudy. Hlaj to měſto, hdžež jeho běchu położili. Mat. 28. 5.

7. Dźicže pak a powjeſcže to jeho wuczomnikam a Pětrej, ſo wón prjedy waß póńdže do Galilejſkeje; tam budžecže jeho widžicž, kaž wón wam prajił je.

8. A wone wuńdžechu khětſje a czeknychu wot rowa, pſchetož ſtrachota a hroſa běſche na nje pſchiſchła; a njeprajachu nikomu niczo, pſchetož wone ßo bojachu.)

9. Jeſuß pak, jako běſche ſtanuł rano na prěnim dnju teho tydženja, ſjewi wón ßo najprjedy Marji Madlenje, wot kotrejež wón ßydom djabołow běſche wuhnał.

10. A wona dźěſche a pſchipowjedži to tym, kotſiž běchu ſ nim byli, kiž žarowachu a płakachu.

11. A czi ßami, jako ßłyſchachu, ſo wón je žiwy a ſo je wot njeje widženy, njewěrjachu woni.

12. Potom pak, jako dwaj wot nich khodžeſchtaj, ſjewi wón ßo w hinakſchim ſchtalcže, jako wonaj pſches polo dźěſchtaj. Luk. 24, 13.

13. A taj ßamaj tež woteńdžeſchtaj a powjedaſchtai to tym druhim; ale woni tež tymaj njewěrjachu.

(Sczenje na Boże ſtpicże.)
14. Napoßledku, jako czi jidnaczo ſa blidom ßedzichu, ſjewi wón ßo jim a naßwari jich njewěru a twjerdu wutrobu, ſo njeběchu tym wěrili, kotſiž jeho běchu ſbudżeneho widżili;
Luk. 24, 36. Jan. 20, 19. 1 Kor. 15, 5. 7.
15. A dżeſche k nim: Dżiczże po wſchěm ßwěczże a prědujcże to evangelion wſchitkemu ſtworjenju; Mat. 28, 19. Kol. 1, 23.
16. Schtóž wěri a kſchczżeny budże, tón budże ſbóžny; ſchtóž pak njewěri, tón budże ſatamany.
Jan. 3, 18. 36. St. 12, 48. Jap. ſk. 2, 38.
17. Zejchi pak, kiž wěrjazych budża pſchewodżicž, ßu te: W mojim mjenje budża czertow won honicž, ſ nowymi jaſykami rycžecž, Jap. ſk. 16, 18.
St. 2, 4. 11. St. 10, 46.
18. Hady ſahnacž; a budża-li ſchto ßmjertneho picž, njebudże to jim ſchkodżicž; na khorych budża woni ruzy kłaſcž, dha budże jim lěpje.
Luk. 10, 19. Jap. ſk. 28, 5. 8.
19. A tón Knjeß tak, jako běſche ſ nimi poryczał, bu horje wſaty do njebjeß a je ßo ßynuł k prawizy Božej.
Luk. 24, 51. Jap. ſk. 1, 9.
20. Woni pak dżěchu won a prědowachu wſchudżom ſ pomozu teho Knjeſa, kiž wobtwjerdżi to ßłowo pſcheß te zejchi, kotrež czinjachu.) Jap. ſk. 3, 16.
St. 14, 3. Hebr. 2, 4.

Kónz evangelija ßwj. Marka.

Sczenje ßwjateho Lukaſcha.

Prěni ſtaw.

Janowy narod a dżěczżaſtwo.

1. Dokelž jich wjele ßebi ßu k ruzy wſali, ſo bychu po rjadu ſtajili te ryczże wot tych wězow, kotrež ßu ßo bjeß nami ſawěſczże ſtałe;
2. Jako nam te ßame ßu czi podali, kotſiž wot ſpoczatka je ßami ßu widżili a ßu ßłužomnizy teho ßłowa byli:
3. Sſym ja to tež ſa dobre póſnał, ſa tym jako ja wſchitko wot ſpoczatka ßym wobhonił, ſo bych je tebi, mój dobry Teophile, ßwěrnje a po rjadu pißał. Jap. ſk. 1, 1.
4. So by ty wěſtoſcž teje wuczby ſhonił, w kotrejž ty roswuczżeny ßy.
5. W czaßu Herodaſcha, teho krala židowſkeje ſemje, běſche jedyn měſchnik, ſ mjenom Zachariaß, ſ Abiaßoweho rjada, a jeho mandżelſka běſche wot Aaronowych dżowkow a jeje mjeno Hilža.
Mat. 2, 1. 1 Kron. 25, 10.
6. Wobaj pak běſchtaj ſprawnaj pſched Bohom a khodżeſchtaj po wſchitkich pſchikaſnjach a wuſtajenjach teho Knjeſa bjeß poroka. Hiob. 1. 1. 8.
7. A wonaj njeměſeſchtaj žaneho dżěſcża; pſchetož Hilža běſche njepłódna, a wobaj ßo běſchtaj ſeſtariłaj.
8. Sta ßo pak, jako wón měſchniſkeho hamta pytaſche pſched Bohom, w czaßu ßwojeho rjada,
9. Po waſchnju teho měſchniſtwa, a nětk na nim běſche, ſo by kadżił, a do templa teho Knjeſa ſchoł bě,
2 Mójſ. 30, 7.
10. A zyła ſhromadżiſna teho luda wonka běſche, modleſche ßo k Bohu w ſchtundże teho kadżenja:
3 Mójſ. 16, 17. 1 Kral. 7, 12.
11. Duž ßo jemu teho Knjeſa jandżel ſjewi, ſtejazy k prawej ſtronje wołtarja, na kotrymž kadżachu. 2 Mójſ. 30, 1.
12. A jako Zachariaß jeho wuhlada, ſtróži wón ßo, a bojoſcž padże na njeho.
13. Ale tón jandżel rjeknu k njemu: Njebój ßo, Zachariaßo, pſchetož twoja modlitwa je wußłyſchana, a twoja man-

dźelſka Hilža budźe tebi ßyna porodźicź, teho mjeno dyrbiſch Jan narjekńucź. Jap. ſk. 10, 31.
14. A ſ teho ſmějeſch ty radoſcź a wjeßele, a wjele budźe ßo jeho naroda ſwjeßelicź. Scht. 58.
15. Pſchetož wón budźe wulki pſched Knjeſom. Wino a ßylne picźe njebudźe wón picź, a budźe hnydom wot ßwojeho macźeřneho žiwota ſe ßwjatym Duchom napjelnjeny.
16. A wón budźe wjele Iſraelſkich dźěcźi k Bohu, jich Knjeſej, wobrocźicź.
17. A wón prjedy njeho póńdźe w duchu a w mozy Eliaßa, ſo by wobrocźił te wutroby wótzow k dźěcźom a njewěrnych k mudroſczi tych prawych, ſo by Knjeſej hotowy lud pſchihotował. Mat. 11, 14.
18. A Zachariaß dźeſche k temu jandźelej: Na czim mam ja to pósnacź? Pſchetož ja ßym ſtary a moja žona je lětna. 1 Mójſ. 17, 17.
19. Tón jandźel pak wotmolwi a dźeſche k njemu: Ja ßym Gabriel, kiž pſched Bohom ſteju, a ßym póßłany, ſo bych ſ tobu ryczał a tebi to dobre pſchipowjedźił; Dan. 8, 16. St. 9, 21. 1 Kral. 17, 1.
20. A hlaj, ty budźeſch woněmicź a njebudźeſch móz ryczecź, hacź do teho dnja, w kotrymž ßo te wězy budźa ſtacź, teho dla, ſo ty mojim ryczam njejßy wěrił, kotrež dopjelnjene budźa w ßwojim czaßu.
21. Tón lud pak woczakowaſche Zachariaßa a dźiwaſche ßo, ſo wón ßo dotal w templu komdźeſche.
22. A jako wón wuńdźe, njemóžeſche wón ſ nimi ryczecź. A woni ſroſymichu, ſo wón w zyrkwi je widźenje widźił; pſchetož wón jim kiwaſche a woſta němy.
23. A ſta ßo, jako tón czaß jeho hamta bě wuſchoł, woteńdźe wón do ßwojeho doma. Scht. 39. Joſ. 21, 11.
24. A po tych dnjach pak podja Hilža, jeho mandźelſka, a potaji ßo pjecź měßazow a dźeſche:
25. Tak je mi tón Knjes czinił w tych dnjach, jako wón na mnje je pohladał, ſo by wón moju hanibu bjes ludźimi precź wſał.

(Sczenje na pſchipowjedanje ßwj. Marje.)

26. **A** w ſcheſtym měßazu pak bě jandźel Gabriel póßłany wot Boha do Galilejſkeho měſta, kotremuž rěkaju Nazareth,
27. K jenej knježnje, kotraž ßlubjena běſche mužej, ſ mjenom Joſef, ſ Dawitoweho doma; a tej knježnje rěkachu Marja. Mat. 1, 18. Luk. 2, 5.
28. A tón jandźel ſańdźe k njej nuts a dźeſche: Strowa budź, ty ſ hnadu wobdarjena; tón Knjes je ſ tobu, ty požohnowana bjes tymi žónſkimi.
29. Jako pak wona jeho wuhlada, ſtróži ßo wona na jeho ryczi a pomyßli ßebi: Kajke je to ſtrowjenje?
30. A tón jandźel dźeſche k njej: Njebój ßo, Marja, ty ßy hnadu pola Boha namakała.
31. Hlaj, ty budźeſch ßamodruha w žiwocźe a budźeſch ßyna porodźicź, teho mjenu dyrbiſch Jeſuß narjecź; Jeſ. 7, 14. Mat. 1, 21.
32. Tón budźe wulki a Sſyn teho najwyſchſcheho mjenowany; a Bóh tón Knjes budźe jemu tón ſtoł jeho wótza Dawita dacź; Jeſ. 9, 7. 2 Sam. 7, 12.
33. A wón budźe ſ kralom na Jakubowym domje wěcźnje, a jeho kraleſtwa njebudźe žadyn kónz. Dan. 4, 31. St. 7, 14. Mich. 4, 7.
34. Marja pak dźeſche k jandźelej: Kak móže ßo to ſtacź, dokelž ja wot žaneho muža niczo njewěm?
35. A tón jandźel wotmolwi a dźeſche k njej: Tón ßwjaty Duch budźe na tebje pſchińcź, a ta móz teho najwyſchſcheho budźe cźe wobkhłódkowacź; teho dla tež to ßwjate, kotrež ßo wot tebje budźe narodźicź, budźe Boži Sſyn mjenowany. Mat. 1, 18. 20. Dan. 9, 24.
36. A hlaj, Hilža, twoja pſchecźel-

niza, je tež samodruha je synom na swoje stare dny a tohdži nětk w schestym měsazu, wot kotrejež so ryczi, so njepłódna je. Jes. 54, 6.
37. Pschetož pola Boha njeje žana wěz njemóžna. 1 Mójs. 18, 14. Hiob. 42, 2. Ps. 135, 5. Jer. 32, 17. 27. Sach. 8, 6.
38. Marja pak džesche: Hlaj, ja sym Knjesowa džowka; mi so stań, kaž ty prajił sy. A tón jandźel wotendźe wot njeje.)

(Sczenje na domapytanje swj. Marje.)

39. Marja pak postanu w tych dnjach a dźěsche spěschnje po horach k městu Judowemu. Jes. 21, 11.
40. A pschińdźe do doma Zachariasowého a postrowi Hilžu.
41. A poda so, jako Hilža Marine postrowjenje słyschesche, poskocži to dźěćzatko w jejnym žiwocže. A Hilža bu je swjatym Duchom napjelnjena,
42. A sawoła s wulkim hłosom a dźesche: Požohnowana sy ty bjes tymi žónskimi, a požohnowany je tón płód twojeho žiwota. Sdt. 28. Kn. sudn. 5, 24.
43. A s wotkal mi to, so ta macž mojeho Knjesa ke mni pschińdźe?
44. Pschetož hlaj, jako ja tón hłós twojeho postrowjenja słyschach, poskocži to dźěćzatko s wjeselom w mojim žiwocže.
45. A sbóžna sy ty, kiž sy wěriła; pschetož wone budźe dokonjane, schtož cži prajene je wot teho Knjesa. St. 11, 28.
46. A Marja dźesche: Moja duscha posběhuje teho Knjesa,
47. A mój duch so wjeseli w Bohu, mojim sbóžniku. 1 Sam. 2, 1. Hab. 3, 18.
48. Pschetož wón je na swoju hubjenu džowku pohladał. Hlaj, wot nětk budźa mje ja sbóžnu khwalicž wschitke narody. Ps. 113, 5. 6. 1 Mójs. 30, 13.
49. Pschetož wón je wulke wěcy na mni sczinił, kiž móžny je a kotrehož mjeno swjate je. Ps. 126, 2. 3.
50. A jeho smilnoscž traje wot jeneho naroda k druhemu pschi tych, kotsiž so jeho boja. 2 Mójs. 20, 6. St. 34, 6. 7. Ps. 25, 6.
51. Wón wopokasuje móz je swojim ramjenjom a rosczěri tych, kotsiž hordži su w swojich wutrobnych myslach. Jes. 51, 9. St. 52, 10. 2 Sam. 22, 28. Ps. 89, 11. Obad. 3, 4. 1 Pětr. 5, 5.
52. Wón storka móznych je stołow a posběhuje ponižnych. Ps. 147, 6. 1 Sam. 2, 7. 8. 2 Sam. 6, 21. 22.
53. Hłódnuch napjelni s kubłami, a bohatych wosrajï prósdnych. Ps. 107, 9. Mat. 5, 3. 6. Jan. 10, 11. Ef. 1, 3.
54. Wón wosmje jako swojeho słužomnika Israela horje, so by spominał na smilnoscž; Jes. 41, 8. 5 Mójs. 7, 7. 8. Jes. 30, 18.
55. Kaž wón ryczał je k naschim wótzam, k Abrahamej a k jeho symjenju wěčznje. 1 Mójs. 17, 7. 19. St. 18, 18.
56. Marja pak wosta pschi njej na tsi měsazy; a potom wróczi so wona jako do swojeho doma.)

(Sczenje na Jana, kschczenika.)

57. A Hilžiny czas dóńdźe, so porodźicž mějesche; a wona porodźi syna.
58. A jejni susodźi a pschecželjo słyschachu, so tón Knjes wulku smilnoscž běsche nad njej sczinił, a swjeselichu so s njeju.
59. A sta so, na wosmym dnju pschińdźechu, so bychu to dźěćzatko wobrěsali; a narjeknychu jemu po nanowym mjenje Zacharias.
1 Mójs. 17, 12. 3 Mójs. 12, 3.
60. A jeho macž wotmołwi a dźesche: Niz tak, ale jemu dyrbja Jan rěkacž.
61. Woni pak dźachu k njej: Wschak nichtó w twojim pschecželstwje njeje, kotremuž tak rěkaju.
62. A woni kiwachu jeho nana, kak by wón jemu chzył dacž narjez.

63. A wón zadasche tafliczku, napißa a dzesche: Jan je jeho mjeno. A woni ßo wschitzy dziwachu.
64. A hnydom wotewri ßo jeho rt a jasyk, a ryczesche a khwalesche Boha.
65. A bojoscz pschińdze na wschitkich jich ßußodow. A wschitke te powjescze buchu rosnjeßene po wschěch židowskich horach.
66. A wschitzy, kiž to ßłyschachu, wsachu jo k wutrobje a dzachu: Schto měnisch ty, so s teho dźěscza budze? A Knjesowa ruka běsche s nim.
Ez. 1, 3. St. 3, 22.

(Tekst na prěnju njedźelu adventa.)

67. **A** jeho nan Zachariaß bu se ßwjatym Duchom napjelnjeny, wěschczesche a dzesche: 2 Pětr. 1, 21.
68. Khwaleny budz tón Knjes, tón Bóh Israelski, pschetož wón je doma pytał a wumohł ßwój lud; Ps. 41, 14. Ps. 72, 18. Mat. 1, 21.
69. A je nam postajił roh teho sboža w domje ßwojeho ßłužomnika Davita; Ps. 132, 17.
70. Kaž wón prajił je psches tón rt ßwojich ßwjatych profetow wot spočzatka ßwěta,
Jes. 35, 4. Jer. 23, 6.
71. So by naß wumohł wot naschich njepschecželow a s ruki wschitkich, kiž naß hidza;
Ps. 106, 10.
72. So by ßmilnoscz wopokasał naschim wótzam a spomnił na ßwój ßwjaty ßlub,
1 Mójs. 17, 7. 3 Mójs. 26, 42.
73. A na tu pschißahu, kotruž wón je pschißahał naschemu wótzu Abrahamej, so wón nam dacž chze: 1 Mójs. 22, 16. Mich. 7, 20.
74. So bychmy, wumoženi s ruki naschich njepschecželow, jemu ßłužili bjes bojoscze ßwoje žiwe dny,
Gal. 1, 4. Tit. 2, 12. 14. Hebr. 9, 14.
75. W ßwjatosczi a prawdosczi, kotraž jemu spodobna je.
Kol. 1, 22.
76. A ty dźěczatko budzesch profeta Boha wjerschneho mjenowany; pschetož ty prjedy póńdzesch psched Knjesom, so by jeho pucze pschihotował, Mat. 3, 3.
77. A póznacze teho sboža dał jeho ludu we wodawanju jich hrěchow, Jer. 31, 34.
78. Psches tu wutrobnu ßmilnoscz naschego Boha, s kotrejž k nam je pohladało to skhadzenje s wyßokoscze, 4 Mójs. 24, 17. Mal. 4, 2.
79. So by ßwěcziło tym, kiž pó czmje a w sczěnu teje ßmjercze ßedza, a nasche nohi wjedł na schczežku teho měra.)
Jes. 9, 2.
80. To dźěczatko pak rosczesche a poßylni ßo na duchu a běsche w pusczinje hacž na tón dzeń, hdyž wón psched Israelski lud sjawnje stupicz měješche.

2. staw.

Khrystußowy narod, wobrěsanje, pschinjeßenje do templa a rosryczowanje.

(Sczenje na Boži dzeń.)

1. **W** tym ßamym czaßu pak ßo sta, so pschikasnja wot khěžora Augusta wuńdze, so by wschitkón ßwět sapißany a schazowany był.
2. A to sapißanje bě to najprěńsche a ßo sta w tym czaßu, jako Zireniuß s bohotom w Siriskej běsche.
3. A wschitzy dźěchu, so bychu ßo dali schazowacz, kóždy do ßwojeho města.
4. Duž sběhnu ßo tež Josef s Galilejskeje, s města Nazaretha, do židowskeho kraja, k městu Davitowemu, kotremuž rěkaju Bethlehem, teho dla, so wón s doma a se schlachty Davitoweje běsche; Mat. 2, 6. Jan. 7, 42.
5. So by ßo dał sapißacz s Marju, ßwojej ßlubjenej mandzelskeju, kotraž běsche s czežkim žiwotom.
6. A jako wonaj tam běschtaj, dóńdze tón czaß, so wona porodźicz dyrbjesche.

7. A wona porodzi ßwojeho prěńſcheho ßyna a powi jeho do pjeluſchkow a połoži jeho do złoba; pſchetož woni njeměјachu hewak žaneho ruma w tej hoſpodze. Mat. 1, 25.

8. A paſtyrjo běchu w tym ßamym kraju na poli pola hórdow, czi wachowachu w nozy ßwojeho ſtadła.

9. A hlaj, teho Knjeſa jandzel pſchiſtupi k nim a jaßnoſcz teho Knjeſa wobßwěczi jich; a woni ßo jara wulzy bojachu.

10. A tón jandzel dzeſche k nim: Njebójcze ßo; hlaj, ja pſchipowjedam wam wulke wjeßele, kotrež wſchemu ludu ßo doſtacz budze;

11. Pſchetož wam je ßo dzenßa tón ßbóžnik narodził, kotryž je Khryſtuß tón Knjes w Dawitowym měſcze.

12. A to měſcze ſa ſnamjo, wy budzecze dzěczatko namakacz ſ pjeluſchkami powite a w złobje ležo.

13. A hnydom bě tam pola teho jandzela ta ßyła njebjeſkeho wójſka; czi khwalachu Boha a dzachu: Dan. 7, 10.

14. Czeſcz budz Bohu w tej wyßokoſczi, měr na ſemi a człowjekam dobre ſpodobanje. Jeſ. 57, 19. Ef. 2, 14. 17.

(Sczenje na druhi ßwjedzeń hodow.)

15. A ſta ßo, jako czi jandzeljo wot nich do njebjeß běchu ſtupili, duž dzachu czi paſtyrjo bjeß ßobu: Pójmy dha nětk do Bethlehema a wohladajmy tu wěz, kiž ßo ſtała je a tón Knjes nam k wjedzenju je ſczinił. 2 Mójſ. 3, 3.

16. A woni pſchińdzechu khwatajczy a namakachu wobeju, Marju a Joſefa, k temu tež to dzěczatko w złobje ležo.

17. Jako woni to ßame pak běchu widzili, roßnjeßechu woni to ßłowo, kotrež woni wot teho dzěſcza běchu ßłyſcheli. Scht. 10, 11.

18. A wſchitzy, kiž to ßłyſchachu, dziwachu ßo tych wězow, kotrež jim czi paſtyrjo běchu prajili.

19. Marja pak ſthowa wſchitke te ßame ßłowa a roßpomni je w ßwojej wutrobje. Scht. 51.

20. A czi paſtyrjo ßo ſaßo wróczichu, czeſczachu a khwalachu Boha ſa wſchitko, ſchtož běchu ßłyſcheli a widzili, kaž tež k nim prajene běſche.)

(Sczenje na nowe lěto.)

21. A jako ßo wóßom dnjow dopjelnjeſche, ſo by to dzěczo wobrěſane było, bě jeho mjeno narjeknjene Jeſuß, kotrež mjenowane běſche wot jandzela, prjedy dyžli wón ßo w maczeřnym žiwocze podjał bě.) 1 Mójſ. 17, 12. Luk. 1, 31.

(Sczenje na wucziſczenje ßwj. Marje.)

22. A jako ßo te dny jeju wucziſczenja po tym ſakonju Mójſaßowym dopjelnichu, pſchinjeßeſchtaj wonaj Jeſußa do Jeruſalema, ſo byſchtaj jeho temu Knjeſej prjódkſtajiłaj 3 Mójſ. 12, 2.

23. (Kaž pißane ſteji w ſakonju teho Knjeſa: Wſchitko muſke, ſchtož ßo prěńſche narodzi, dyrbi temu Knjeſej ßwjeczene bycz); 2 Mójſ. 13, 2.

24. A ſo byſchtaj dałaj tón wopor, jako prajene je w ſakonju teho Knjeſa, por tujawkow abo dweju młodeju hołbjow. 3 Mójſ. 12, 8.

(Tekſt na tſjoch kralow.)

25. A hlaj, jedyn człowjek běſche w Jeruſalemje, ſ mjenom Simeon; a tón ßamy człowjek běſche fromny a bohabojaßny a czakaſche na Iſraelſki troſcht, a ßwjaty Duch bě nad nim. 1 Mójſ. 5, 29.

26. A jemu běſche wotmolwjenje wot ßwjateho Ducha ßo doſtało, ſo njebudze ßmjercze widzicz, khiba ſo by prjedy widził Khryſtußa teho Knjeſa.

27. A wón pſchińdze pſcheß nawabjenje teho Ducha do templa. A jako taj ſtarſchej Jeſußa, to dzěczatko, do templa pſchinjeßeſchtaj, ſo byſchtaj ſa njo czinilaj po waſchnju teho ſakonja:

28. Wſa tež wón jeho na ßwojej ruzy a khwaleſche Boha a dzeſche:

29. Nětk puſchczijch twojeho wotroczka, Knježe, po twojim ßłowje, ſ měrom;
1 Mójſ. 46, 30.
30. Pſchetož mojej woczi ſtej twojeho ſbóžnika widźiłej,
St. 3, 6.
31. Kotrehož pſchihotował ßy pſchede wſchitkimi ludźimi,
Jeſ. 11, 10. St. 49, 6.
32. Sſwětło k roßßwěczenju tych póhanow a k khwalbje twojeho Jſraelſkeho luda.)
Jeſ. 42, 6. St. 49, 6.

(Sczenje na njedźelu po nowym lěcźe.)

33. Joſef pak a jeho macź dźiwaſchtaj ßo teho, ſchtož wot njeho ryczane bě.
34. A Simeon požohnowa jich a dźeſche k Marji, jeho maczeri: Hlaj, tón budźe poſtajeny k padu a k horjeſtaczu jich wjele we Jſraelu a k ſnamjenju, pſcheczjiwo kotremuž ßo ryczecź budźe
Jeſ. 8, 14. St. 28, 16. Mat. 21, 42. Rom. 9, 33.
35. (A budźe ßo mjecź pſches twoju duſchu drěcź), ſo bychu wjele wutrobow pomyßlenja ſjawne byłe.
36. A jena profeczina běſche, Hana, Fanuelowa dźowka, ſ Aſarſkeje ſchlachty, kiž bě hadu wobſtarna a bě w mandźelſtwje ſe ßwojim mužom była ßydom lět po ßwojim knježniſtwje,
37. A bě ſ wudowu na wóßom dźeßacź a ſchtyri lět; ta njepſchińdźe nihdy wot templa a ßłužeſche Bohu ſ poſczenjom a ſ modlenjom w nocy a wodnjo.
38. Ta ßama pſchiſtupi tež tam w tej ßamej ſchtundźe, khwaleſche ſjawnje teho Knjeſa a ryczeſche wot njeho k wſchitkim, kiž w Jeruſalemje na to wumoženje czakachu.
39. A jako wonaj wſchitko dokonjałaj běſchtaj po ſakonju teho Knjeſa, wróczijchtaj ßo wonaj ſaßo do Galilejſkeje k ßwojemu měſtu Nazarethu.
40. Ale to dźěczatko roſczeſche a bě mózne w Duchu, połne mudroſcźe; a Boža hnada běſche nad nim.)
Scht. 52. St. 1, 80.

(Sczenje na prěnju njedźelu po tſjoch kralach.)

41. A jeho ſtarſchej pak khodźeſchtaj kóždě lěto do Jeruſalema na jutrownu róczny czaß.
2 Mójſ. 34, 23.
42. A jako wón dwanaczě lět ſtary bě, dźěchu woni do Jeruſalema horje po waſchnju teho róczneho czaßa.
43. A jako te dny dokonjane běchu a wonaj ßo dom wróczijchtaj, woſta to dźěczo Jeſuß w Jeruſalemje, a Joſef a jeho macź to njewjedźiſchtaj.
44. Wonaj ßebi pak pomyßliſchtaj, ſo ßnadź je bjes towarſchemi, a pſchińdźeſchtaj wo jeneho dnja pucź a pytaſchtaj jeho bjes pſchecźelemi a ſnajomnymi.
45. Jako pak jeho njenamakaſchtaj, wróczijchtaj ßo, jeho pytajzy k Jeruſalemu.
46. A ſta ßo po tſjoch dnjach, namakaſchtaj jeho w templu ßedźo ßrjedźa bjes wuczerjemi, ſo wón jich poßłuchaſche a jich wopraſchowaſche.
47. A wſchitzy, kiž na njeho poßłuchachu, dźiwachu ßo jeho roſoma a jeho wotmołwjenja. Mat. 7, 28. Mark. 1, 22.
48. A hdyž wonaj jeho wuhladaſchtaj, dźiwaſchtaj ßo njemóžnje. A jeho macź dźeſche k njemu: Mój ßyno, czoho dla ßy ty namaj tak ſczinił? Hlaj, twój nan a ja ßmój cźe ſ tyſchnej boloſczu pytałaj.
49. A wón dźeſche k nimaj: Schto je, ſo ſtaj mje pytałaj? Njewěſtaj wój, ſo ja bycź mam w tym, ſchtož mojeho Wótza je?
50. A wonaj njeſroſymiſchtaj to ßłowo, kotrež wón k nimaj ryczeſche.
51. A wón dźěſche ſ nimaj dele a pſchińdźe do Nazaretha a běſche jimaj poddany. A jeho macź ſkhowa wſchitke te ßłowa w ßwojej wutrobje.
1 Mójſ. 37, 11.
52. A Jeſuß pſchibjeraſche na mu-

droscźi a na lětach a na hnadźe pola
Boha a człowjekow.) 1 Sam. 2, 26.

3. staw.

Janowe pokutne prědowanje a swědčenje wo Khrystusu. Khrystusowa kschczeńza a linija jeho naroda.

1. W pjatnatym lěcźe pak teho
khěžorstwa khěžora Tiberiusa, jako Pon=
tius=Pilatus běsche bohot w Židowskej,
a Herodasch schtyri=fěrschta w Galilej=
skej, a Filipp, jeho bratr, schtyri=
fěrschta we Iturejskej a w Trachoniti=
skim kraju, a Lisanias schtyri=fěrschta
we Abilenskej;
2. W czasu wyschscheju měschnikow
Hannasa a Kajfasa: sta so pschi=
kasnja Boža k Janej, Zachariasowemu
synej, w puscźinje.
3. A wón pschińdźe do wschitkeho
wokolneho kraja wokoło Jordana a
prědowasche kschczenizu teje pokuty, k
wodawanju hrěchow;
Mat. 3, 1. 2. Mark. 1, 4.
4. Jako steji pisane w knihach tych
ryczow Jesajasowych, teho profety, kiž
rjeknje: Hłós prědarja je w puscźinje;
pschihotujcźe pucź teho Knjesa a cźińcźe
jeho schcźežki rune.
Jes. 40, 3. Jan. 1, 23.
5. Wschitke doły budźa wupjelnjene,
a wschitke hory a hórki budźa ponižene;
a schtož kschiwe je, budźe prawe, a
schtož njerune je, budźe hładke;
6. A wschitko cźěło budźe teho sbóž=
nika Božeho widźicź.
7. A wón dźěsche k temu ludu, kiž
won dźěsche, so by so wot njeho dał
kschcźicź: Wy jeschcźerjowy schtrycho,
schtó je wam pokasał, so byschcźe cźekli
pschED tym pschichodnym hněwom?
Mat. 3, 7.
8. Hlajcźe, cźińcźe dostojne płody
teje pokuty; a njerjekńcźe pschi sebi:
My mamy Abrahama sa nana. Psche=
tož ja wam praju: Bóh móže temu
Abrahamej s tutych kamjenjow dźěcźi
sbudźicź.
9. Ta sekera je pak nětk hižom k
korjenju teho drjewa pschiłožena; ko=
trež drjewo teho dla dobrych płodow
njepschinjese, budźe porubane a do
wohenja cźisnjene.
10. A lud jeho woprascha a dźěsche:
Schto dha mamy cźinicź?
11. Wón wotmolwi a dźěsche k nim:
Schtóž ma dwě sukni, tón daj temu,
kiž žaneje nima; a schtóž jědź ma, cźiń
tež tak. 1 Jan. 3, 17.
12. Woni pak tež pschińdźechu zło=
nizy, so bychu so dali kschcźicź, a
dźachu k njemu: Mischtrje, schto mamy
my cźinicź?
13. Wón pak dźěsche k nim: Nje=
bjercźe wjazy, dyžli wam je postajene.
14. Tehdy wopraschachu jeho tež
wojazy a dźachu: Schtoha mamy my
cźinicź? A wón dźěsche k nim: Nje=
cźińcźe nikomu kschiwdu ani njeprawdu
a dajcźe sebi doscź bycź na waschej
mſdźi. 3 Mójs. 19, 13.

(Tekst na 3. njedźelu adventa.)

15. Jako so pak tón lud nadźijesche,
a wschitzy w swojich wutrobach sebi
myslachu wot Jana, hacź wón snadź
Khrystus njeje,
16. Wotmolwi Jan a dźěsche k wschit=
kim: Ja wschak kschcźu was s wodu;
wón pak sylnischi ha mnu dźe, kotrehož
njejsym hódny, so bych ja te rjemjenje
jeho cźrijow roswjasał; tón samy bu=
dźe was je swjatym Duchom a s wo=
henjom kschcźicź; Mat. 3, 11. Mark. 1, 8.
Jan. 1, 26. Jap. sk. 1, 5. St. 2, 2. St. 11, 16.
17. W kotrehož ruzy je tón wějerny
łopacź, a wón budźe swoje huno wu=
cźiscźicź; a budźe pscheńzu do swojeje
brózdnje shromadźicź a te pluwy s wěcź=
nym wohenjom spalicź.
18. A wjele druheho wjazy napomi=
nasche a pschipowjedasche wón temu ludu.
19. Herodasch pak, tón schtyri=fěr=
schta, jako wón wot njeho bě schtrafo=
wany, teje Herodiady, swojeho bratra
mandźelskeje, a wschěch tych słych wě=
zow dla, kiž Herodasch cźinjesche,
Mat. 14, 3. Mark. 6, 17.

20. Położi wón wyſche teho wſchit=
keho tež Jana do jaſtwa.
21. A ſta ßo, jako ßo wſchitkón lud
da kſchcžicž a Jeſuß tež kſchcženy bě
a k Bohu ßo modleſche, ſo ßo nje=
bjeßa wotewrichu;
Mat. 3, 16. Mark. 1, 10. Jan. 1, 32.
22. A tón ßwjaty Duch ſtupi dele
w cžělnym ſchtalcže na njeho jako
hołb, a hłóß pſchiṅdže ſ njebjeß, kiž
dżeſche: Ty ßy mój luby Sſyn; na
tebi mam ja dobre ſpodobanje.
St. 9, 35.
23. Wón pak, Jeſuß, ſpocžawſchi
ßwój hamt, dźěſche do tſiżyteho lěta
a bě dżeržany ſa ßyna Joſefoweho,
kotryž běſche ßyn Eliowy,
24. Tón běſche ßyn Matthatowy,
tón běſche ßyn Leviowy, tón běſche
ßyn Melchiowy, tón běſche ßyn Jan=
nowy, tón běſche ßyn Joſefowy,
25. Tón běſche ßyn Mattathiaßo=
wy, tón běſche ßyn Amoßowy, tón
běſche ßyn Nahumowy, tón běſche
ßyn Esliowy, tón běſche ßyn Nan=
giowy,
26. Tón běſche ßyn Maathowy, tón
běſche ßyn Mattathiaßowy, tón běſche
ßyn Semeowy, tón běſche ßyn Joſe=
fowy, tón běſche ßyn Judowy,
27. Tón běſche ßyn Johannowy,
tón běſche ßyn Reſiowy, tón běſche
ßyn Zorobabelowy, tón běſche ßyn
Salathielowy, tón běſche ßyn Ne=
riowy,
28. Tón běſche ßyn Melchiowy, tón
běſche ßyn Addiowy, tón běſche ßyn
Koſamowy, tón běſche ßyn Elmada=
mowy, tón běſche ßyn Herowy,
29. Tón běſche ßyn Joſeowy, tón
běſche ßyn Eliezerowy, tón běſche ßyn
Jorimowy, tón běſche ßyn Matthatowy,
tón běſche ßyn Leviowy,
30. Tón běſche ßyn Simeonowy,
tón běſche ßyn Judowy, tón běſche
ßyn Joſefowy, tón běſche ßyn Jona=
nowy, tón běſche ßyn Eliakimowy,
31. Tón běſche ßyn Meleowy, tón
běſche ßyn Mainanowy, tón běſche ßyn
Mattathowy, tón běſche ßyn Natha=
nowy, tón běſche ßyn Davitowy,
32. Tón běſche ßyn Jeßowy, tón
běſche ßyn Obedowy, tón běſche ßyn
Boaßowy, tón běſche ßyn Salmonowy,
tón běſche ßyn Nahaßowy,
33. Tón běſche ßyn Aminadabowy,
tón běſche ßyn Aramowy, tón běſche
ßyn Esromowy, tón běſche ßyn Fa=
reßowy, tón běſche ßyn Judowy.
34. Tón běſche ßyn Jakubowy, tón
běſche ßyn Iſaakowy, tón běſche ßyn
Abrahamowy, tón běſche ßyn Tharao=
wy, tón běſche ßyn Nachorowy,
35. Tón běſche ßyn Saruchowy, tón
běſche ßyn Ragahowy, tón běſche ßyn
Falekowy, tón běſche ßyn Eberowy,
tón běſche ßyn Salaowy,
36. Tón běſche ßyn Kainanowy, tón
běſche ßyn Arfachſadowy, tón běſche
ßyn Semowy, tón běſche ßyn Noacho=
wy, tón běſche ßyn Lamechowy,
37. Tón běſche ßyn Mathuſalaho=
wy, tón běſche ßyn Enochowy, tón
běſche ßyn Jaredowy, tón běſche ßyn
Maleleelowy, tón běſche ßyn Kaina=
nowy,
38. Tón běſche ßyn Enoſowy, tón
běſche ßyn Sethowy, tón běſche ßyn
Hadamowy, tón běſche Boži.
1 Mójſ. 5, 3.

4. ſtaw.

Khryſtuß bu ſpytowany, prěduje a cžini
dżiwy.

1. Jeſuß pak, połny ßwjateho Du=
cha, pſchiṅdže ſaßo wot Jordana a
bu wot Ducha do teje puſcžiny wje=
dżeny, Mat. 4, 1. Mark. 1, 12.
2. A bu ſchtyrzycži dnjow dołho
wot djabołа ſpytany. A njejědżiſche
nicžo w tych ßamych dnjach; a jako
te ßame běchu ſkonjane, běſche wón
potom hłódny. 2 Mójſ. 34, 28.
3. Tón djaboł pak dżeſche k njemu:
Sſy=li Boži Sſyn, dha rjekń k tutemu
kamjenjej, ſo by khlěb był.
4. A Jeſuß wotmołwi a dżeſche k

njemu: Pißane ſteji: Czlowjek njeje ži-
wy wot khlěba ßamcho, ale wot kóž-
deho ßłowa Božeho. 5 Móſ. 8, 3.
5. A tón djaboł wjedžeſche jeho na
wyßoku horu a pokaja jemu wſchitke
kraleſtwa teho zjłeho ßwěta we woko-
miknjenju.
6. A tón djaboł džeſche k njemu:
Tu móz chzu ja tebi wſchitku dacž a
jich krasnoſcž, pſchetož wona je mi
podata a ja dam ju, komuž chzu;
7. A budžeſch-li ßo pſchede mnu
modlicž, budže wſchitko twoje.
8. Jeſuß pak wotmolwi jemu a dže-
ſche: Dži precž wote mnje, ſatanaßo;
pſchetož pißane ſteji: Ty dyrbiſch ßo
k Bohu, ßwojemu Knjeſej, modlicž a
jemu ßamemu ßłužicž.
5 Móſ. 6, 13. Sr. 10, 12. 20.
9. Duž wjedžeſche wón jeho do Je-
ruſalema a poſtaji jeho na templa wjeřch
a džeſche k njemu: Sſy-li Boži Syn,
puſchcž ßo wot tudy dele:
10. Pſchetož pißane ſteji: Wón bu-
dže ßwojim jandželam twoje dla pſchi-
kaſacž, ſo bychu cže ſwarnowali,
Pſ. 91, 11.
11. A na rukomaj cže njeßli, ſo by
ßwoju nohu wo kamjeń nihdže njeſtorcził.
12. Jeſuß pak wotmolwi a džeſche
k njemu: Prajene je: Ty njedyrbiſch
Boha, ßwojeho Knjeſa, ſpytowacž.
5 Móſ. 6, 16.
13. A jako tón djaboł wſchitko ſpy-
towanje běſche dokonjał, wotendže wón
wot njeho na khwilu.
14. A Jeſuß wróczi ßo jaßo w
Ducha mozy do Galilejſkeje. A ta
rycž wundže wot njeho po wſchěm tym
wokolnym kraju. Mat. 4, 12.
15. A wón wuczeſche w jich ſchulach
a bě czeſczeny wot wſchitkich.

(Tekſt na 4. njedželu po tſjoch kralach.)

16. **A** wón pſchińdže do Nazaretha,
hdžež běſche horjeczehnjeny, a džěſche
do ſchule po ßwojim waſchnju na ßa-
batny džeń a poſtanu, ſo by laſował.
Mat. 13, 53. 54. Mark. 6, 1. 2. Róh. 8, 5.
17. A teho profety Jeſajaßa knihi
buchu jemu date. A jako wón te kni-
hi wotewri, namaka wón to měſto, hdžež
běſche pißane:
18. Duch teho Knjeſa je pſchi
mni, teho dla, ſo wón mje je žał-
bował: a je mje póßłał, ſo bych
pſchipowjedał khudym to evan-
gelion; ſo bych ſahojił rozmje-
czene wutroby; ſo bych prědował
jatym, ſo dyrbja puſchczeni bycž,
a ßlepym to jaßowidženje, a roz-
bitym, ſo dyrbja k ſwejoczje wu-
puſchczeni bycž; Jeſ. 61, 1.
19. So bych prědował to ſpo-
dobne lěto teho Knjeſa.
3 Móſ. 25, 10.
20. A jako wón te knihi běſche ſa-
czinił, poda wón je temu ßłužomnikej
a ßyny ßo. A wſchitkich jich woczi
w tej ſchuli běchu na njeho wobroczene.
21. Wón pak pocza k nim prajicž:
Dženß je tuto piſmo dopjelnjene pſched
waſchimaj wuſchomaj.
22. A woni dawachu wſchitzy ßwěd-
czenje wot njeho a džiwachu ßo tym
luboſnym ßłowam, kotrež ſ jeho rta
džěchu, a dźachu: Njeje tutón Joſefowy
ßyn? Mat. 13, 55. Mark. 6, 3. Jan. 6, 42.
23. A wón dźeſche k nim: Wy bu-
dźecźe ſawěrnje to pſchißłowo ke mni
prajicž: Lěkarjo, wuſtrow ßo ßam.
Pſchetož kajke wulke wězy ßmy my
ßłyſcheli, ſo ßu ßo w Kapernaumje
ſtałe? Czjiń tež tak tudy w ßwojim
wótznym kraju.
24. Wón pak dźeſche: Sawěrnje, ja
praju wam, žadyn profeta njeje ſpo-
dobny w ßwojim wótznym kraju.
Mat. 13, 57. Mark. 6, 4. Jan. 4, 44.
25. Ale we wěrnoſczi praju ja
wam: Wjele běſche wudowow we
Jſraelu we Eliaßowym czaßu, jako
njebjeßa běchu ſanknjene ſa tſi lěta a
ſa ſchěſcž měßazow, jako wulka dro-
hota běſche po wſchej ſemi;
1 Kral. 17, 1. 9. Sr. 18, 42. Jak. 5, 17.
26. A wſchak k žanej tych ßamych
njebě Eliaß pósłany, khiba do Sarepty
Sidonſkeje, k jenej wudowje.

27. A wjele wußadnych bějche we
Iſraelu ſa profetu Eliſu; a wſchak
žadyn njebě wuczìſczeny, khiba jeno
Naaman, tón Siriſki.
2 Kral. 5, 14.
28. A woni buchu wſchitzy napjel=
njeni ſ hněwom w tej ſchuli, jako to
ßłyſchachu;
29. A poſtanuwſchi wuſtorczichu je=
ho ſ teho měſta won a wjedźechu jeho
hacž na wjerch teje hory, na kotrejž
jich měſto bějche natwarjene, ſo bychu
jeho dele ſtorczili;
30. Ale wón dźěſche ßrjedźa pſches
nich precž, Jan. 8, 59.
31. A pſchińdźe do Kapernauma, do
měſta Galilejſkeje, a wuczeſche jich te
ßwjate dny. Mat. 4, 13. Mark. 1, 21.
32. A woni dźiwachu ßo jeho wucž=
bje; pſchetož jeho rycž bějche mózna.
Mat. 7, 28. 29. Mark. 1, 22. Jan. 7, 46.
33. Jedyn człowjek pak bějche w
ſchuli, tón bějche wobßynjeny ſ nje=
czìſtym duchom. A tón ſ wulkim hło=
ßom ſawoła,
34. A dźeſche: O, ſchto je nam ſ to=
bu, Jeſußo Nazarenſki? Ty ßy pſchi=
ſchoł naß ſkaſycž; ja cźe ſnaju, ſchtó
ty ßy, tón ßwjaty Boži.
Mark. 1, 24. Luk. 1, 35.
35. A Jeſuß jemu pohroſy a dźe=
ſche: Woněm a wuńdź wot njeho!
A tón czert powali jeho ßrjedźa bjeß
nich a wuńdźe ſ njeho a njewobſchko=
dźi jeho.
36. A ſtrach pſchińdźe na wſchitkich,
a ryczachu bjeß ßobu a dźachu: Kajka
je to wěz? Wón pſchikaſuje ſ mozu
a ſe ſamóženjom njeczìſtym ducham, a
woni wukhadźeju.
37. A wot njeho roſeńdźe ßo rycž
po wſchěch měſtach teho wokolneho
kraja.
38. Wón pak poſtanu ſ teje ſchule
a pſchińdźe do Schimanoweho doma.
Schimanowa pſchichodna macž pak bě=
ſche ſ twjerdej ſymnu wobdata, a woni
proſchachu jeho ſa nju.
Mat. 8, 14. Mark. 1, 29.
39. A wón ſtejeſche jej k hłowje a
pohroſy ſymnej, a wona ju wopuſch=
czi. A hnydom ſtaže wona a ßłu=
žeſche jim.
40. A jako ßłónzo bějche ſaſchło,
wſchitzy, kiž khorych mějachu na wſchelke
khoroſcźe, pſchinježechu jich k njemu.
A wón na jeneho kóždeho tych ßamych
ruzy położi a wuſtrowi jich.
Mat. 8, 16. Mark. 1, 32.
41. Czi czerczi wuſtupichu tež wot
jich wjele, wołachu a dźachu: Ty ßy
Khryſtuß, tón Syn Boži. A wón
pohroſy jim a njewotpuſchczi jim ry=
czecž; pſchetož woni wjedźichu, ſo wón
je Khryſtuß.
42. Jako nětk pak dźeń bu, wuńdźe
wón won na puſte měſto; a lud jeho
pytaſche a pſchińdźechu k njemu a ſdźer=
žachu jeho, ſo by wot nich njeſchoł.
43. Wón dźeſche pak k nim: Ja
mam tež druhim měſtam to evan=
gelion prědowacž wot teho kraleſtwa
Božeho; pſchetož k temu ßym ja pó=
ßłany. Mark. 1, 38.
44. A wón prědowaſche w ſchulach
Galilejſkeje.

5. ſtaw.

Pětra ryby łowjenje; wo wußadnym a
jichtnym; Mattheja powołanje a wucžom=
nikow poſczenje.

(Sczenje na 5. njedźelu po ßwjatej Trojizy.)

1. Sta ßo pak, jako ßo lud k nje=
mu cźiſchcźeſche, poßłuchacž Bože ßło=
wo, ſo wón ſtejeſche pódla Geneſareth=
ſkeho jěſora, Mat. 4, 18. Mark. 1, 16.
2. A wuhlada dwě łódźi na jěſorje
ſtejo; rybakojo pak běchu ſ njeju wu=
ſtupili a płokachu ßwoje ßycže;
3. Dha ſtupi wón do jeneje wot
teju łódźow, kotraž Schimanowa bějche,
a proſcheſche jeho, ſo by ju trochu wot
brjoha hnuł. A wón ßedźo wuczeſche
lud ſ teje łódźe.
4. A hdyž wón bějche pſcheſtał ry=
czecž, dźeſche wón k Schimanej: Wjeß
ßo na hłubinu a pſcheſtrějcže ßwoje
ßycže k łowjenju.

5. A Schiman wotmolwi a dźesche k njemu: Mischtrje, my ßmy ßo zyliczku nóz prózowali a njejßmy niczo nałowili; ale na twoje ßłowo chzu ja ßycz pschestrěcz.
6. A jako to sczinichu, wobsanknychu woni wulku ßyłu rybow, a jich ßycz ßo torhasche.
7. A woni kiwachu ßwojich towarschow, kotsiž w druhej łódźi běchu, so bychu pschischli a jim pomhali czahnucz. A woni pschińdźechu a napjelnichu wobej łódźi, tak so ßo ponórjeschtej.
8. Jako to Schiman Pětr widźesche, padźe wón k Jesußowymaj kolenomaj a dźesche: Knježe, dźi wote mnje won, pschetož ja ßym hrěschny człowjek.
9. Pschetož bojoscz běsche jeho wobdała a wschitkich, kiž s nim běchu, na tym ruby łowjenju, kotrež běchu hromadźe warbowali;
10. Teho runja tež Jakuba a Jana, Zebedeoweju ßynow, kiž běchtaj Schimanowaj towarschej. A Jesuß dźesche k Schimanej: Njebój ßo; pschetož wot něk budźesch ty ludźi łowicz.
11. A woni wjedźechu tej łódźi k brjohej a wopuschczichu wschitko a dźěchu sa nim.)
12. A sta ßo, jako wón w jenym měscźe běsche, a hlaj, tam běsche muž połny wußada. Jako tón Jesußa wuhlada, padźe wón na ßwoje wobliczo a proschesche jeho a dźesche: Knježe, chzesch-li, dha móžesch ty mje wuczischczicz. Mat. 8, 2. Mark. 1, 40.
13. A wón pschestrě tu ruku a dótkny ßo jeho a dźesche: Ja chzu, budź czisty. A hnydom woteńdźe tón wußad wot njeho.
14. A wón poruczi jemu, so by to ßame nikomu njeprajił; ale woteńdź a pokaž ßo měschnikej a wopruj sa ßwoje wuczischczenje, jako Mójsaß je pschikasał, jim k ßwědczenju. 3 Mójs. 14, 2.
15. Ta rycz wot njeho ßo pak pschezo bóle roseńdźe; a wjele ludźi ßo sbromadźi, so bychu jeho ßłyscheli a pschez njeho wustrowjeni byli wot ßwojich khorosczow.
16. Wón pak wustupi do puscźinow a modlesche ßo k Bohu. Mark. 1, 35.
17. A sta ßo na jedyn dźeń, so wón wuczesche, a ßedźichu tam Farisejscy a pißmawuczeni, kotsiž běchu ßo seschli se wschitkich městkow Galilejskeje a Židowskeje a wot Jerusalema. A móz teho Knjesa dźěsche wot njeho a wustrowi jich.
18. A hlaj, někotsi mužojo pschinjeßechu człowjeka na poßlescheźu, kotryž běsche jichtny; a woni pytachu, kak bychu jeho nuts pschinjeßli a psched njeho położili.
Mat. 9, 2. Mark. 2, 3. Jap. sk. 9, 33.
19. Jako pak luda dla njenamakachu, na kotrym měscźe jeho bychu nuts pschinjeßli, stupichu woni na thěžu horje a puschczichu jeho pschez zyhele dele s tym poßleschczom, ßrjedźa bjes nich, psched Jesußa.
20. A jako wón jich wěru widźesche, dźesche wón k njemu: Człowjeczże, twoje hrěchi ßu tebi wodate.
Ser. 5, 3. Luk. 7, 48.
21. A pißmawuczeni a Farisejscy poczachu ßebi pomyßlicz a dźachu: Schtó je tutón, so wón Bože hanjenje ryczi? Schtó móže hrěchi wodacz, khiba ßam Bóh? Mat. 9, 3. Jes. 43, 25.
22. Jako pak Jesuß jich myßle pozny, wotmolwi wón a dźesche k nim: Schto wy ßebi myßlicźe we waschich wutrobach?
23. Kotre je lóže, rjeknucz: Twoje hrěchi ßu tebi wodate? Abo rjeknucz: Postań a khodź? Mat. 9, 5.
24. Ale so byschcźe wjedźili, so człowjeka ßyn móz ma, na semi hrěchi wodacz, dźesche wón k jichtnemu: Ja praju tebi, stań a wsmi ßwoje poßleschczo a dźi do ßwojeho doma.
25. A hnydom wón stanu psched jich woczomaj a wsa to poßleschczo, na kotrymž wón běsche ležał, a dźesche do ßwojeho doma a khwalesche Boha.
26. A woni ßo wschitzy nastróžichu a khwalachu Boha a buchu połni bo-

joſcże a dźachu: My ßmy dźenß dźiwne wěży widźili.

27. A potom wón wuńdźe a wuhlada złonika, ſ mjenom Levi, pſchi zli ßedźo, a dźeſche k njemu: Pój ſa mnu. Mat. 9, 9. Mark. 2, 14.

28. A wón wopuſchcżi wſchitko, ſtanu a dźeſche ſa nim.

29. A tón Levi pſchihotowa jemu wulku hoſcżinu w ßwojim domje, a wjele złonikow a druhich ludźi ßydachu ßo ſ nim k blidu. Mat. 9, 10.

30. A pißmawucżeni a Fariſejſzy mórczachu pſchecżiwo jim a dźachu k jeho wucżomnikam: Cżoho dla jěſcże a pijecże wy ſ złonikami a ſ hrěſchnikami? St. 7, 39.

31. A Jeſuß wotmolwi a dźeſche k nim: *Cżerſtwi njepotrjebaju lěkarja, ale khori.*

32. *Ja ßym pſchiſchoł, ſo bych hrěſchnikow k pokucże wołał, a niz prawych.* Mat. 9, 13.

33. Woni pak dźachu k njemu: Cżoho dla poſcża ßo Janowi wucżomnizy tak cżaſto a cżinja modlitwu k Bohu tak huſto, teho runja tež Fariſejſkich wucżomnizy; twoji pak jědźa a pija? Mat. 9, 14. Mark. 2, 18.

34. Wón pak dźeſche k nim: Móžecże wy tež kwaßarjow k poſcżenju honicż, tak dołho hacž nawoženja pſchi nich je?

35. Cżaß pak pſchińcż budźe, ſo tón nawoženja wot nich wſaty budźe; tehdy w tych dnjach budźa ßo woni poſcżicż.

36. Wón pak tež dźeſche k nim pſchirunanje: So nichtó ſapłatu wot noweje draſty njepſchiſchije k ſtarej draſcże; hewak tež to nowe ßo roſtorha; a ſapłata wot noweho ßo njehodźi na ſtare. Mat. 9, 16. Mark. 2, 21.

37. A nichtó njepjelni moſcht do ſtarych ßudobjow; tón moſcht roſtorha hewak to ßudobje a budźe roſlaty, a to ßudobje ßo ſkaſy;

38. Ale moſcht ma ßo do nowych ßudobjow pjelnicż, a tak budźe woboje ſakhowane.

39. A njeje nichtó, hdyž pije ſtare, ſo by chzył na měſcże noweho; pſchetož wón rjeknje: Stare je lěpſche.

6. ſtaw.

Wo wutorhanych kłoßach, wuſkhnjenej ruzy, japoſchtołow powołanju a Khryſtußowym prědowanju na poli.

1. Sta ßo pak na druhi ßabat, ſo wón pſcheß zita dźěſche; a jeho wucżomnizy torhachu kłoßy a jědźichu te ßame, łupawſchi je ßebi ſ rukomaj. Mat. 12, 1. Mark. 2, 23.

2. Někotſi pak wot tych Fariſejſkich dźachu k nim: Cżoho dla cżinicże wy, ſchtož ßo njehodźi cżinicż na te ßwjate dny?

3. A Jeſuß wotmolwi a dźeſche k nim: Njejſcże wy to laſowali, ſchtož Dawit cżinjeſche, jako wón hłódny běſche, a cżi, kotſiž ſ nim běchu?

4. Kak wón do teho doma Božeho dźěſche a te khlěby teho prjódkkładźenja wſa a jědźiſche a dawaſche tež tym, kotſiž pſchi nim běchu; kotrež wſchak nichtó jěſcż njeßmědźeſche, khiba ßami cżi měſchnizy? 1 Sam. 21, 6. 2 Móſ. 29, 33. 3 Móſ. 24, 9.

5. A dźeſche k nim: Cżłowjeka ßyn je tež knjes teho ßabata. Mat. 12, 8.

6. Sta ßo pak na druhi ßabat, ſo wón do ſchule dźěſche a wucżeſche. A tam běſche cżłowjek, kotrehož prawa ruka běſche wuſkhła. Mat. 12, 9. Mark. 3, 1.

7. Ale pißmawucżeni a Fariſejſzy kedźbowachu na njeho, hacž by wón tež na ßabat hojił, ſo bychu winu měli jeho wobſkoržicż.

8. Wón pak pytny jich myßle a dźeſche k temu cżłowjekej ſ tej ßuchej ruku: Stawaj a ſtup hew ßrjedźa. A wón ſtanu a ſtupi tam.

9. Duž dźeſche Jeſuß k nim: Ja praſcham waß, ſchto ßłuſcha ßo cżinicż na te ßabaty, dobre abo ſłe? Žiwjenje ſdźeržecż abo ſkaſycż?

10. A wón pohlada na wſchitkich wokoło a dźeſche k temu cżłowjekej:

Pscheſtrěj ßwoju ruku. A wón czinjeſche tak. A jeho ruzy bu ſaßo pomhane, ſo ſtrowa bu jako ta druha.
11. Woni pak wſchitzy buchu tórni a ſryczachu ßo hromadźe, ſchto bychu Jeſußej czinili.
12. Poda ßo pak w tym czaßu, ſo wón ßo k Bohu modlicz na horu woteńdźe; a wón tam woſta pſches nóz na modlitwje k Bohu.
13. A hdyž dźeń bu, ſawoła wón ßwojich wuczomnikow k ßebi a wuſwoli wot nich dwanacźe, kotrychž wón tež japoſchtołow mjenowaſche:
Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. 14.
14. Schimana, kotremuž wón tež to mjeno Pětr da; a Handrija, jeho bratra; Jakuba a Jana, Filippa a Bartromja;
15. Mattheja a Thomaſcha; Jakuba, Alfeoweho ßyna, a Schimana, kotryž bu mjenowany ßurownik.
16. Judaſcha, Jakuboweho ßyna; a Judaſcha Iſchariotha, kotryž pak jeho pſcheradnik bu.
17. A wón dźěſche dele ſ nimi a ſaſta na poli, tež ta ßyła jeho wuczomnikow a wulka ſhromadźiſna ludźi ſe wſcheho židowſkeho kraja a ſ Jeruſalema a ſ Tira a ſe Sidona, ſ pomóřſkich měſtow,
18. Kotſiž běchu pſchiſchli, ſo bychu jeho ßłyſcheli a ſahojeni byli wot ßwojich khoroſczow; a kotſiž wot njeczíſtych duchow běchu czwilowani, czi ßami buchu wſchitzy wuſtrowjeni.
19. A wſchitkón lud žadaſche ßo jeho dótknucž; pſchetož móz dźěſche wot njeho, a wón ſahoji wſchitkich.
20. Wón pak poſběhnu ßwojej woczi na ßwojich wuczomnikow a dźeſche: Sbóžni ſcźe wy khudźi; pſchetož to kraleſtwo Bože je waſche.
Mat. 5, 3.
21. Sbóžni ſcźe wy, kiž wy tudy hłodźicźe; pſchetož wy budźecźe naßyczeni. Sbóžni ſcźe wy, kiž wy tudy płakacźe; pſchetož wy budźecźe ßo ßmjecž.
Sjew. 7, 16. Pſ. 126, 5. 6. Jeſ. 61, 3.
22. Sbóžni ſcźe wy, hdyž waß ludźo hidźa a hdyž waß wuſtorkaju a ßwarja waß a ſaczißnu waſche mjeno jako ſłe, człowjekoweho ßyna dla.
23. Wjeßelcźe ßo tehdy a poſkoczcźe; pſchetož hlajcźe, waſcha mſda je wulka w njebjeßach. Pſchetož teho runja czinjachu jich wótzojo tež profetam.
24. Ale běda wam bohatym; pſchetož wy macźe ßwój troſcht precž.
Am. 6, 1.
25. Běda wam, kiž wy naßyczeni ſcźe; pſchetož wy budźecźe hłódni. Běda wam, kiž wy ßo tudy ßmějecźe; pſchetož wy budźecźe płakacž a ſkiwlicž.
Jeſ. 10, 16. St. 65, 13. 14.
26. Běda wam, hdyž wſchitzy wot waß derje rycza; teho runja czinjachu jich wótzojo tež falſchnym profetam.
27. Ale wam ja praju, kiž wy poßłuchacźe: Lubujcźe ßwojich njepſcheczelow. Czińcźe tym derje, kotſiž waß hidźa.
Mat. 5, 44.
28. Žohnujcźe tych, kiž waß pokleja. A proſchcźe ſa tych, kiž wam njeprawje czinja.
29. A ſchtóž cźe dyri na lizo, naſtaj jemu tež to druhe. A ſchtóž tebi mantl woſmje, temu ty tež tu ßuknju njewobaraj.
30. Schtóž cźe pak proßy, temu daj; a ſchtóž tebi to twoje woſmje, nježadaj jo ſaßo.
31. A kaž wy chzecźe, ſo bychu wam ludźo czinili, tak wy tež jim czińcźe.
Tob. 4, 16. Mat. 7, 12.
32. Pſchetož hdyž tych lubujecźe, kiž waß lubuja, kajki macźe wy ſ teho dźak? Pſchetož hrěſchnizy lubuja tež tych, wot kotrychž woni budźa lubowani.
Mat. 5, 46.
33. A hdyž budźecźe derje czinicž jeno tym, kiž wam derje czinja, kajki dźak wy ſ teho macźe? Pſchetož hrěſchnizy to ßame tež czinja.
34. A budźecźe-li jeno tym požczowacž, wot kotrychž ßo nadźijecźe ſaßo

bracź, kajki macźe wy dźak ſ teho? Pſchetoż hrěſchnizy hrěſchnikam tež tak pożcźuja, ſo bychu woni teho runja ſaßo brali.
5 Mójſ. 15, 8. Mat. 5, 42.

35. Duž wſchak lubujcźe tež waſchich njepſchecźelow; a cźińcźe dobre a pożcźujcźe tak, ſo nicźo ja to ßo njenadźijecźe: dha budźe waſcha mſda wulka a budźecźe dźěcźi teho najwyſchſcheho; pſchetoż wón tež je dobrocźiwy nad njedźakownymi a ſłymi. Pſ. 37, 26.

(Sczenje na 4. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

36. Teho dla budźcźe ßmilni, jako tež waſch Wócźez ßmilny je.
37. Njeßudźcźe, dha tež wy njebudźecźe ßudźeni. Njeſatamajcźe, dha tež wy njebudźecźe ſatamani. Wodajcźe, dha wam budźe wodate.
Rom. 2, 1.

38. Dawajcźe, dha wam budźe date. Dobra, natłócźena, natſchaßena a kopata měra budźe wam do waſcheho klina data; pſchetoż runje ſ tej měru, ſ kotrejž wy měricźe, budźe wam ſaßo měrjene. Mat. 7, 2. Mark. 4, 24.
39. Wón pak prajeſche jim jene pſchirunanje: Móže tež ßlepy ßlepemu pucź pokaſacź? Njebudźetaj wonaj wobaj do jamy panucź?
Mat. 15, 14.

40. Wucźomnik njeje pſches ßwojeho miſchtra; hdyž wucźomnik je jako jeho miſchtr, dha je wón doſchoł.
Mat. 10, 24. Jan. 13, 16. St. 15, 20.
41. Schto pak widźiſch tſchěſku w ßwojeho bratra wotu, a hrjady ty w ßwojim woku njepytnjeſch? Mat. 7, 3.
42. Abo kak móžeſch rjeknucź k ßwojemu bratrej: Bratſje, njech tebi tu tſchěſku ſ twojeho woka wucźahnu; a ty ßam njewidźiſch teje hrjady w ßwojim woku? Ty hejchlerjo, wucźehń prjedy tu hrjadu ſe ßwojeho woka a dohladaj ßo potom, ſo by tu tſchěſku ſe ßwojeho bratra woka wucźahnuł.)
43. Pſchetoż tón dobry ſchtom njeje, kiž ſhniły płod pſchinjeße: a žadyn ſhniły ſchtom njeje, kiž by dobry płód pſchinjeßł. Mat. 7, 17. St. 12, 33.
44. Pſchetoż kóždy dobry ſchtom budźe po ßwojim płodźe póſnaty. Pſchetoż wot cźernjow njeſchcźipaju figi, ani ſ hłowonza winowe kicźe.
45. Dobry cźłowjek pſchinjeße dobre ſ dobreho ſchaza ßwojeje wutroby; a ſły cźłowjek pſchinjeße ſłe ſ teho ſłeho ſchaza ßwojeje wutroby. Pſchetoż cźohoż wutroba połna je, to pſches rt wuńdźe. Mat 12, 35.
46. Schto wy mi pak rěkacźe Knjes Knjes, a njecźinicźe, ſchtož ja wam praju? Mat. 7, 21.
47. Schtóž ke mni pſchińdźe a ßłyſchi moje rycźe a cźini te ßame, ja chzu wam teho ſjewicź, komu wón je podobny. Rom. 2, 13. Jak. 1, 22.
48. Wón je podobny tajkemu cźłowjekej, kiž khěžu twarjeſche, kopaſche a hłuboko ryjeſche, a ſałoži grunt na ſkału. Jako ßo pak powodźenje ſta, wobrocźi ßo ta rěka na tu ßamu khěžu, ale njemóžeſche ju hnucź; pſchetoż wona běſche na ſkału ſałožena.
49. Schtóž pak ßłyſchi a njecźini te ßame, tón je podobny na tajkeho cźłowjeka, kotryž ßwój dom ſtaji na ſemju bjes grunta; a ta rěka na njón bijeſche, a wón hnydom padźe, a ſta ßo na tym domje wulki torh.

7. ſtaw.

Wo hejtmanowym wotrocźku; młodźenzu w Nainje; Janu a jeho wucźomnikach; wulkej hrěſchnizy.

1. Jako wón pak pſched tym ludom běſche wurycźał, dźěſche wón do Kapernauma.
2. A jeneho hejtmana ßłužomnik, kotrehož wón ßebi wyßozy waźeſche, ležeſche ßmjertnje khory. Mat. 8, 5.
3. Jako tón pak wot Jeſußa ßłyſcheſche, pósła wón k njemu tych Židow ſtarſchich a da jeho proßycź, ſo by pſchiſchoł a jeho ßłužomnika wuſtrowił.

4. Jako woni pak k Jeſußej pſchiń-
dżechu, proſchachu jeho ßwěru a dża-
chu: Wón je hódny, ſo by ty jemu to
ſczinił;
5. Pſchetoż wón lubuje naſch lud a
je nam ſchulu natwarił.
6. Jeſuß teho dla dżěſche ſ nimi
tam. A jako wón nětk njedaloko
wot khěże běſche, póßła tón hejtman
k njemu pſchecżelow a da jemu pra-
jicż: Knjeże, njeprózuj ßo, pſchetoż ja
hódny njejßym, ſo by ty pod moju
tſěchu ſchoł; Mat. 8, 8.
7. A teho dla ja też ßo ßameho ſa
hódneho njejßym dżerżał, ſo bych k tebi
pſchiſchoł. Ale rjekń jeno ßłowo, dha
budże mój ßłużomnik wuſtrowjeny.
8. Pſchetoż też ja ßym człowjek,
wyſchnoſczi poddaty, a mam wojakow
pod ßobu; a rjeknu k jenemu: Dżi
tam, a wón dże tam; a k druhemu:
Pſchińdż ßem, a wón pſchińdże; a k
mojemu ßłużomnikej: Cziń ty to, a
wón czini.
9. Jako pak Jeſuß to ßłyſcheſche,
dżiwaſche wón ßo jemu a wobroczi ßo
k ludu, kotryż ſa nim dżěſche, a dżeſche:
Ja praju wam: Tajku wěru njejßym
ja we Iſraelu namakał.
10. A jako ſaßo dom pſchińdżechu,
kotſiż běchu póßłani, namakachu woni
teho khoreho wotroczka czerſtweho.
11. A naſajtra ßo ſta, ſo wón do
měſta ſ mjenom Nain dżěſche; a jeho
póßłow dżěſche wjele ſ nim a wjele
luda.
12. Jako wón pak bliſko k měſchczan-
ſkim wrotam pſchińdże, hlaj, tam nje-
ßechu morweho won, kiż běſche jedyn
jeniczki ßyn ßwojeje macżerje, a wona
běſche ſ wudowu; a wjele luda ſ měſta
dżěſche ſ njeju. 1 Kral. 17, 17.
13. A jako ju tón Knjes wuhlada,
bě jemu teje ßameje żel a dżeſche
k njej: Njepłacż.
Mat. 9, 36. Jer. 31, 16.
14. A pſchiſtupiwſchi dótknu ßo teho
kaſchcża; czi noſcherjo pak ſaſtachu. A
wón dżeſche: Młodżenzo, ja praju czi,
ſtań horje! Mark. 5, 41.
15. A tón morwy ſebra ßo horje a
pocża ryczecż. A wón da jeho jeho
macżeri. 2 Kral. 4, 36.
16. Bojoſcż pak jich wſchitkich ſa-
popadże, a khwalachu Boha a dżachu:
Wulki profeta je bjes nami poſta-
nuł, a Bóh je k ßwojemu ludu po-
hladał.
17. A ta rycż wot njeho wuńdże po
zyłym żidowſkim a po wſchěm wokol-
nym kraju.
18. A to wſchitko ſjewichu Janej
jeho wuczomnizy. Duż ſawoła Jan
ßwojeju wuczomnikow dweju,
Mat. 11, 2.
19. Póßła jeju k Jeſußej a da jemu
powjedżicż: Sſy ty tón ßamy, kotryż
ma pſchińcż, abo dyrbimy druheho
czakacż?
20. Jako teho dla taj mużej k nje-
mu pſchińdżeſchtaj, dżeſchtaj wonaj: Jan,
tón kſchczenik, je naju k tebi póßłał
a da tebi powjedżicż: Sſy ty, kotryż
pſchińcż ma, abo dyrbimy druheho
czakacż?
21. W tej ßamej ſchtundże ſahoji
wón pak jich wjele wot khoroſczow a
czwilow a ſłych duchow, a wjele ßle-
pym da wón ſ hnadu, ſo widżichu.
22. A Jeſuß wotmołwi a dżeſche
k nimaj: Dżitaj a powjeſtaj Janej,
ſchtoż wój ſtaj widżiłaj a ßłyſchałaj:
Sſlepi widża, khromi khodża, wußadni
budża czjiſczi, hłuſchi ßłyſcha, morwi
budża ſbudżeni a khudym budże to
evangelion prědowane;
Jeſ. 35, 5. Mat. 11, 5.
23. A ſbóżny je, kiż ßo na mni
njepohórſchi. Mat. 11, 6.
24. Hdyż pak taj póßłaj Janowaj
běſchtaj wotеſchłaj, pocża wón k ludu
wot Jana ryczecż: Schto ſcże wy do
teje puſczjiny wuſchli hladacż? Chzyſch-
cże ſczjinu widżicż, kotruż wětr tam a
ßem khabła?
25. Abo ſchto ſcże wy wuſchli hla-
dacż: Chzyſchcże człowjeka w mjehkich

drastach widźicź? Hlajcźe, kiž w kraßnych drastach a w lóschtach žiwi ßu, cźi ßu w kralowskich hrodach.

26. Abo schto scźe wy wuschli hladacź? Chzyschcźe profetu widźicź? Haj, ja praju wam, kotryž wjazy je, dyžli profeta.

27. Wón je tón ßamy, wot kotrehož steji pißane: Hlaj, ja póscźelu mojeho jandźela prjedy twojeho woblicza, kotryž pschihotowacź ma twój pucź prjedy tebje. Mal. 3, 1. Mat. 11, 10.

28. Pschetož ja praju wam, so bjes tymi, kiž ßo wot žónskich ßu narodźili, njeje žadyn wjetschi profeta, dyžli Jan, tón kschczenik; kotryž pak mjeńschi je w kralestwje Božim, tón je wjetschi, dyžli wón. St. 1, 15.

29. A wschitkón lud, kotryž jeho ßłyschesche, a złonizy pósnachu Boha sa praweho a dachu ßo kschcźicź s Janowej kschczenizu.

30. Ale Farisejszy a pißmawuczeni sazpichu Božu radu pschecźiwo ßamym ßebi a njedachu ßo wot njeho kschcźicź.

31. Ale tón Knjes dźesche: Komu dyrbju ja teho dla tych ludźi tuteje schlachty pschirunacź, a komu ßu woni podobni? Mat. 11, 16.

32. Woni ßu podobni dźěcźom, kiž na torhoschczu ßedźa a jene na druhe wołaju a praja: My ßmy wam piskali, a wy njejscźe rejwali; my ßmy wam na płacź spěwali, a wy njejscźe płakali.

33. Pschetož Jan, tón kschczenik, je pschischoł a njejědźische khlěba ani njepijesche wina; a wy prajicźe, so ma czerta.

34. Człowjeka ßyn je tež pschischoł, jě a pije; a wy prajicźe: Hlaj, tón człowjek je žracźk a winowy wopiłz, złonikow a hrěschnikow pschecźel.

35. A ta mudroscź dyrbi ßo dacź k prawu wodźicź wot wschitkich ßwojich dźěcźi.

(Sczenje na 22. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

36. Jedyn pak bjes Farisejskimi proschesche jeho, so by s nim jědł. A wón sańdźe do doma teho Farisejskeho a ßynu ßo sa blido.

37. A hlaj, žónska běsche w měscźe, ta běsche hrěschniza. Jako tuta shoni, so wón ßo běsche k blidu ßynuł w domje teho Farisejskeho, pschinjeße wona schkleńzu se załbu,

38. A stupi sady k jeho nohomaj a płakasche; a pocźa jeho nohi se ßylsami macźecź a trějesche je s włoßami ßwojeje hłowy a wokoschowasche jeho nohi a namasa je se załbu.

39. Jako pak to tón Farisejski widźesche, kiž jeho proßył běsche, prajesche wón pschi ßebi ßam a dźesche: Hdy by tón profeta był, dha by wón wjedźił, schtó a kajka ta žónska je, kiž ßo jeho dótka; pschetož wona je hrěschniza.

40. Jesuß pak wotmolwi a dźesche k njemu: Schimanje, ja mam cźi něschto prajicź. Wón pak dźesche: Praj, mischtrje.

41. Někajki lichownik mějesche dweju dołžnikow; jedyn bě winowaty pjecź stow kroschow, tón druhi pak poł sta.

42. Hdyž pak wonaj njemějeschtaj sapłacźicź, spuschcźi wón woběmaj tón dołh. Kotry dha, powjes mi, bjes nimaj budźe jeho najbóle lubowacź?

43. Schiman wotmolwi a dźesche: Mi ßo sda, so tón, kotremuž wón najwjazy je spuschcźił. Wón pak dźesche k njemu: Ty ßy prawje ßudźił.

44. A wón ßo wobrocźi k tej žónskej a dźesche k Schimanej: Widźisch ty tu žónsku? Ja ßym pschischoł do twojeho doma, ty mi njejßy wody dał k mojimaj nohomaj; ta pak je mojej nosy se ßylsami macźała a s włoßami ßwojeje hłowy trěła. 1 Mójs. 18, 4.

45. Ty njejßy mje wokoschał; ta pak, po tym hacź je nuts pschischła, njeje pschestała mojej nosy wokoschowacź.

46. Ty njejßy moju hłowu s wolijom pomasał; wona pak je mojej nosy se załbu namasała.

47. Teho dla praju cźi: Jej je wjele hrěchow spuschcźene, dha je wona wjele

lubowała; komuž pak mało ſpuſchczene budźe, tón mało lubuje.

48. A wón dźeſche k njej: Tebi ßu twoje hrěchi wodate. Mat. 9, 2.

49. Duž poczachu czi, kiž ſ nim ſa blidom ßedźichu, ßami pſchi ßebi prajicz: Schtó je tón, kiž tež hrěchi wodawa? Mat. 9, 3.

50. Wón pak dźeſche k žónſkej: Twoja wěra je cźe woſbožiła; dźi ſ měrom.) Mark. 5, 34.

8. ſtaw.

Wo ßymjenju Božeho ßłowa, njewjedrje na morju, wobßynjenym, khorej žonje a Jairowej dźowcžiczzy.

1. **A** ſta ßo potom, ſo wón khodźeſche po měſtach a měſtkach a prědowaſche a pſchipowjedaſche to evangelion wot kraleſtwa Božeho; a czi dwanaczo běchu ſ nim,

2. K temu tež někotre žónſke, kotrež wón běſche wuſtrowił wot ſłych duchow a khoroſczow; te běchu Marja, kotrejž Madlena rěkachu, wot kotrejež běſche ßydom czertow wuſchło, Mark. 15, 40.

3. A Johanna, Chuſowa mandźelſka, teho ſaſtojnika Herodaſchoweho, a Suſanna, a wjele druhich, kotrež jemu ßłužachu wot ßwojeho ſamóženja.

4. Jako ßo pak wjele luda běſche hromadu ſeſchło a ſe wſchěch měſtow k Jeſußej khwatachu, dźeſche wón pſches pſchirunanje: Mat. 13, 3. Mark. 4, 2.

5. Ssyjeŕ dźěſche, ſo by rosßył ßwoje ßymjo; a jako wón ßyjeſche, padźe někotre pſchi puczu a bu podteptane, a ptaki pod njebjeßami ſežrachu jo.

6. A někotre padźe na ſkału; a hdyž ſeńdźe, wuſkhnu wone, teho dla, ſo włohi njeměješche.

7. A někotre padźe ßrjedźa do czernjow; a te czernje roſczechu ßobu a ſadußychu jo.

8. A někotre padźe na dobru rolu; a jako bě ſeſchło, pſchinjeße ſtokróczne płody. A hdyž to wurjekny, ſawoła wón: Schtóž ma wuſchi k poßłuchanju, tón poßłuchaj! 1 Móſ. 26, 12.

9. Jeho wuczomnizy pak jeho wopraſchachu a dźachu: Schto by to pſchirunanje było?

10. Wón pak dźeſche: Wam je date, ſo byſchcźe wjedźili te potajnſtwa Božeho kraleſtwa; druhim pak w pſchirunanjach, ſo bychu njewidźili, hacž runje widźa, a njeſroſymili, hacž runje ßłyſcha. Jeſ. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Jan. 12, 40. Jap. ſk. 28, 26. Rom. 11, 8.

11. To pak je to pſchirunanje: To ßymjo je ßłowo Bože.

12. Czi pak pſchi puczu ßu, kotſiž jo ßłyſcha; potom pſchińdźe czert a ſebjerje to ßłowo ſ jich wutrobow, ſo bychu njewěrili a ſbóžni njebyli.

13. Czi pak na ſkale, hdyž ßłowo ßłyſcha, woſmu to ßame ſ wjeßełoſczu horje; a czi nimaju korjenja: na czaß woni wěrja, ale w czaßu ſpytowanja pſcheſtupja.

14. Kotrež pak do czernjow padźe, ßu czi, hdyž jo ßu ßłyſcheli, dha khodźa pod ſtaroſczemi, bohatſtwom a lóſchtami teho žiwjenja a budźa ſaduſcheni a njepſchinjeßu žane płody.

15. To pak na dobrej roli ßu czi, kiž ßłowo ßłyſcha a ſakhowaju jo w pěknej a dobrej wutrobje a pſchinjeßu płody w ſczeŕpliwoſczi. Hebr. 10, 36.

16. Nichtó pak njeſaßwěczi ßwěczu a pſchikrywa ju ſe ßudobjom abo ſtaji ju pod ławu; ale wón ju na ßwěcznik ſtaji, ſo bychu czi, kotſiž nutsńhodźa, ßwětło widźili. Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.

17. Pſchetož niczo njeje tak potajene, ſo by ſjewjene njebyło, a njeje niczo tak ſkradźu, ſo by póſnate njebyło a na ßwětło njepſchiſchło. Mat. 10, 26. Mark. 4, 22. Luk. 12, 2.

18. Hlajcźe teho dla, kak poßłuchacźe. Pſchetož ſchtóž ma, temu budźe date, a ſchtóž nima, wot teho budźe

wſate tež to, ſchtož ßo jemu ſda, ſo
wón ma.
Mat. 13, 12. St. 25, 29. Mark. 4, 25.
19. Tehdy pak pſchińdźechu k njemu
jeho macź a bratſjo a njemóžachu luda
dla k njemu pſchiſtupicź.
Mat. 12, 46. Mark. 3, 31.
20. A woni jemu to powjedźichu,
rjeknuwſchi: Twoja macź a twoji bratſjo
ſteja wonkach a chzedźa cźe widźicź.
21. Wón pak wotmolwi a dźeſche
k nim: Moja macź a moji bratſjo ßu
cźi, kotſiž Bože ßłowo ßłyſcha a cźinja
to ßame.
22. A ſta ßo w tych dnjach jenym,
ſo wón do łódźe ſtupi ſe ßwojimi wu-
cźomnikami. A wón dźeſche k nim:
Pſchewjeſmy ßo pſches jěſor. A woni
wotſtorcźichu tu łódź wot brjoha.
Mat. 8, 23. Mark. 4, 36.
23. A jako woni ßo wjeſechu, wußny
wón. A wichor pſchińdźe na tón jě-
ſor, a žołmy nadpadźechu jich, a běchu
we wulkej ſtrachoſcźi.
24. Woni pak ſbudźichu jeho pſchiſtu-
piwſchi a dźachu: Miſchtrje, miſchtrje,
my woſmjemy kónz. A wón poſtanu
a naßwari tón wětr a to ſchumjenje
teje wody; a wone pſcheſta a bu
cźiſchina.
25. Wón dźeſche pak k nim: Hdźe
je waſcha wěra? Woni ßo pak bo-
jachu a dźiwachu ßo a dźachu bjes
ßobu: Schtó wſchak je tutón? Pſche-
tož wón pſchikaže tež wětram a wo-
dźe, a wone ßu jemu poßłuſchne.
Mat. 8, 26.
26. A woni wjeſechu ßo dale do
kraja Gadarenſkeho, kotryž je napſche-
cźiwo Galilejſkemu.
Mat. 8, 28. Mark. 5, 1.
27. A hdyž wón na ſemju wuſtupi,
ſetka jeho jedyn muž ſ teho měſta,
kotryž měješche cźertow wot dołheho
cźaßa; a wón njewoblekaſche ßo žanu
draſtu a njewoſta w žanej khěži, ale
w rowach.
28. Jako wón pak Jeſußa wuhlada,
wołaſche wón a panu pſched nim dele
a ſawoła ſ wulkim hłoßom a dźeſche:
Schto je mi ſ tobu, Jeſußo, ty Synو
Boha wjeŕchneho? Ja proſchu cźe,
njecźwiluj mje. Mat. 8, 29.
29. Pſchetož wón pſchikaſa temu
njecźiſtemu duchu, ſo by ſ teho cźło-
wjeka wuſchoł; pſchetož wón běſche
jeho dołhi cźaß cźwilował. A wón
běſche ſ rjecźaſami ſwjaſany a w pu-
tach jaty; wón pak roſtorže te ſwjaſki
a bu honjeny wot cźerta do puſcźi-
now.
30. A Jeſuß wopraſcha jeho a dźe-
ſche: Kajke maſch mjeno? Wón dźeſche:
Legion; pſchetož wjele cźertow běſche
do njeho ſalěſło.
31. A woni proſchachu jeho, ſo by
jim njepſchikaſał do teje hłubokoſcźe
hicź.
32. Wulke ſtadło ßwini ßo pak tam
na horje paßeſche. A woni jeho pro-
ſchachu, ſo by jim wotpuſchcźił do
tych ßamych ſańcź; a wón jim wot-
puſchcźi.
33. Duž wuńdźechu cźi cźercźi ſ teho
cźłowjeka a ſtupichu do tych ßwini;
a to ſtadło ſtorcźi ßo jene dobo do
jěſora a tepichu ßo.
34. Jako pak paſtyrjo widźichu, ſchto
ßo ſta, cźeknychu woni a pſchipowje-
dachu ſchedſchi to ßame w měſcźe a na
wßach.
35. A woni wuńdźechu, ſo bychu
widźili, ſchto ßo běſche ſtało; a pſchiń-
dźechu k Jeſußej a namakachu teho
cźłowjeka, wot kotrehož cźi cźercźi běchu
wuſchli, ßedźo k Jeſußowymaj noho-
maj, woblecźeneho a roſomneho, a ſtró-
žichu ßo.
36. A kotſiž to běchu widźili, pſchi-
powjedachu tež to ßame jim, kak tón
wobßynjeny běſche wocźerſtwił.
37. A wſchitka ſhromadźiſna tych
wokolnych Gadarenſkich krajow pro-
ſcheſche jeho, ſo by wot nich wote-
ſchoł. Pſchetož woni běchu ſ wulkej
bojoſcźu napjelnjeni. A wón ſtupi do
teje łódźe a wrócźi ßo ſaßo.
38. Tón muž pak jeho proſcheſche,
wot kotrehož cźi cźercźi běchu wuſchli,

so by ßmĕł pschi nim bycz. Ale Jesuß pußchczi jeho precz wot ßebje a dżesche:
39. Dżi saßo do ßwojeho doma a praj, kajku wulku wĕz tebi Bóh czinił je. A wón woteńdże a prĕdowasche po zyłym mĕsczе, kak wulke wĕzy jemu Jesuß czinił bĕsche.
40. A sta ßo, jako Jesuß saßo pschińdże, wsa jeho tón lud horje; pschetoż woni wschitzy na njeho woczakowachu.
41. A hlaj, muż pschińdże, s mjenom Jairuß, kotryż wyschschi teje schule bĕsche, a padże Jesußej k nohomaj a prosch esche jeho, so by chzył ßobu do jeho doma sańcz.
Mat. 9, 18. Mark. 5, 22.
42. Pschetoż wón mĕjesche jeniczku dżowku, kotraż bĕsche wokoło dwanacże lĕt, a ta mrjesche. A jako wón dżĕsche, czischczachu jeho ludżo.
43. A bĕsche żónska, kotraż dwanacże lĕt ßwoju krejnizu bĕsche czeŕpiła a ßwoje zyłe samóżenje na lĕkarjow wažiła a njemóżesche wot żaneho wustrowjena bycz.
Mat. 9, 20. Mark. 5, 25.
44. Ta pschistupi sady a dótknu ßo jeho drasty wobruba, a hnydom pschesta jej ta njemóz.
45. A Jesuß dżesche: Schtó je ßo mje dótknuł? Jako woni pak wschitzy prĕjachu, dżesche Pĕtr a kotsiż s nim bĕchu: Mischtrje, tón lud cze czischczi a tłóczi; a ty prajisch: Schtó je ßo mje dótknuł?
46. Jesuß pak dżesche: Wón je ßo mje nĕchtó dótknuł; pschetoż ja czuju, so je móz wote mnje schła.
47. Jako pak ta ßama żónska widżesche, so potajna njebĕsche, pschińdże wona tschepjetajo a padże pschedo njeho; a powjedasche jemu pschede wschĕm ludom, czoho dla ßo jeho je dótkła a kak hnydom je wustrowjena.
48. Wón pak dżesche k njej: Budź dobreje nadżije, moja dżowka, twoja wĕra je tebi pomhała; dżi s mĕrom.
49. Jako wón hischcze ryczesche, pschińdże jedyn wot czeledże teho schulskeho wyschscheho a dżesche k njemu: Twoja dżowka je wumrjeła; njeprózuj teho mischtra.
50. Jako pak Jesuß to ßłyschesche, wotmołwi wón jemu a dżesche: Njebój ßo; wĕŕ jeno, dha budże wona strowa.
51. Jako wón pak do teje khĕże dżĕsche, njewotpuschczi wón nikomu ßobu nuts hicz, khiba Pĕtrej a Jakubej a Janej a teho dżĕscza nanej a maczeri.
52. Woni pak płakachu wschitzy a żarowachu ju. Wón pak dżesche: Njepłaczcze; wona njeje wumrjeła, ale spi.
53. A woni ßo jemu wußmjachu; pschetoż woni wjedżichu derje, so bĕsche wumrjeła.
54. Wón pak wuhna wschitkich won a wsa ju sa ruku, sawoła a dżesche: Holczo, stań!
55. A jeje duch wróczi ßo, a wona hnydom staże. A wón pschikasa, so bychu jej jĕscz dali.
56. A jeje starschej dżiwaschtaj ßo njemóżnje. Wón pak pschikasa jim, so bychu nikomu njeprajili to, schtoż ßo bĕsche stało. St. 5, 14. Mark. 7, 36.

9. staw.

Wo dwanacże japoschtołach, pjecź pokrotach, Khrystußowym pschekraßnjenju a czeŕpjenju, wuczomnikow łakomnosczi po prósdnej czesczi a khodżenju sa Jesußom.

1. Wón sawoła pak ßwojich dwanacże wuczomnikow hromadu a da jim móz a samóżenje nade wschitkimi djabołami a so bychu khorosczе sahojili.
Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. St. 6, 7.
2. A pósła jich, so bychu to kralestwo Bożе prĕdowali a khorych wustrowili;
3. A dżesche k nim: Niczo njebjeŕcze ßobu na pucz, ani kija ani waczoka ani khlĕba ani pjenjes; ani po dwĕmaj ßuknjomaj jedyn njemĕjcze.
Mat. 10, 9. Mark. 6, 8.

4. A hdźež do doma póńdźecźe, tam
wostańcźe, hacž wy tam wuńdźecźe.
5. A kotsiž waß horje njewosmu,
wuńdźcźe ĭ teho ßameho mėsta a
stschaßcźe tež tón proch ĭ waschisch no-
how, k ßwėdcženju na nich.
Mat. 10, 14. Jap. sk. 13, 51.
6. Duž wuńdźechu woni a khodźachu
po mėstkach a prėdowachu to evange-
lion a hojachu wschudźom.
7. Herodasch pak, tón schtyri-fėrschta,
ßłyschesche wschitko, schtož ßo psches
njeho sta; a starasche ßo jara, dokelž
wot nėkotrych bė prajene, so Jan wot
morwych je stanuł;
Mat. 14, 1. Mark. 6, 14.
8. Wot nėkotrych pak, so ßo Eliaß
je ĭjewił; a wot nėkotrych, so tych sta-
rych profetow jedyn je stanuł.
9. A Herodasch dźesche: Janej ßym
ja hłowu sczał; schtó je pak tón ßamy,
wot kotrehož ja tajke wėzy ßłyschu?
A žadasche jeho wohladacž.
10. A czi japoschtoli pschińdźechu
saßo a prajachu jemu, kak wulke wėzy
bėchu czinili; a wón wsa jich k ßebi
a wotstupi woßebje do pusteho mėsta
pschi tym mėscźe, kotremuž rėkachu
Bethsaida. Mat. 14, 13. Mark. 6, 32.
11. Jako to pak ludźo pytnychu,
czehnjechu woni sa nim; a wón jich
k ßebi puschczi a prajesche jim wot
kralestwa Božeho a sahoji, kotsiž sa-
hojenja potrjebachu.
12. Dźeń ßo pak pocža pokhilecž.
Duž pschistupichu czi dwanaczo a dźa-
chu k njemu: Puschcž tón lud wot
ßebje, so bychu woni do tych mėstkow
wokoło a do wßow schli, tak so bychu
woni hospodu a jėdź ßebi namakali;
pschetož my ßmy tudy w puscźinje.
Mat. 14, 15. Mark. 6, 35. Jan. 6, 5.
13. Wón pak dźesche k nim: Daj-
cźe wy jim pojėscž. A woni dźachu:
My nimamy wjazy hacž pjecž pokro-
tkow a dwė rybje; khiba so bychmy
schli a nakupili na wschitkón tutón lud
jėdźe.
14. (Pschetož muskich bėsche wokoło
pjecž tawsynt.) Wón pak dźesche k
ßwojim wucžomnikam: Njech woni ßo
seßydaju, w kóždym rjadu po pjecž
dźeßacž.
15. A woni sczinichu tak a seßy-
dachu ßo wschitzy.
16. A wón wsa te pjecž pokroty a
tej dwė rybje a pohlada k njebjeßam
a požohnowa a łamasche je a poda je
tym wucžomnikam, so bychu psched lud
kładli.
17. A woni jėdźichu a buchu wschit-
zy naßycženi; a bu sebrane, schtož bė-
sche jim ĭbytka wostało, kruschkow dwa-
nacźe korbow. 2 Kral. 4, 44.
18. A sta ßo, jako wón ßo woßebje
ßam modlesche a jeho wucžomnizy pschi
nim bėchu; duž woprascha wón jich a
dźesche: Schtó praja ludźo, so ja ßym?
19. Woni pak wotmolwichu a dźa-
chu: Woni praja, so ßy Jan, tón
kschczenik; nėkotsi pak praja, so ßy
Eliaß; a nėkotsi, so tych starych pro-
fetow jedyn je postanuł.
Mat. 14, 2. Mark. 6, 14.
20. A wón dźesche k nim: Schtó
pak wy prajicźe, so ja ßym? Duž
wotmolwi Pėtr a dźesche: Ty ßy Khry-
stuß, Boži Syn.
Mat. 16, 16. Mark. 8, 29. Jan. 1, 49.
21. A wón pohrosy jim a pschikasa,
so bychu to nikomu njepowjedźili,
22. A dźesche: Pschetož człowjski ßyn
dyrbi wjele czerpicž a bycž sacźißnjeny
wot starschich a wyschschich mėschnikow
a pißmawucženych a morjeny bycž a
na tsecźi dźeń horje stanucž.
Mat. 17, 22. St. 20, 17. 18. Mark. 9, 31.
Luk. 18, 32. 33.
23. K nim wschitkim pak dźesche
wón: Chze-li schtó sa mnu pschińcž,
tón saprėj ßo ßam a bjeŕ ßwój kschiž
na ßo wschėdnje a pój sa mnu.
Mat. 10, 38. St. 16, 24. Mark. 8, 34.
24. Pschetož schtóž ßwoje žiwjenje
chze sakhowacž, tón budźe jo ĭhubicž;
schtóž pak ßwoje žiwjenje ĭhubi moje
dla, tón budźe to ßame sakhowacž.
25. A kajki wužitk by człowjek mėł,

hdy by runje wſchitkón ßwět dobył a
ſhubił ßo ßam abo ßo ßam wob=
ſchkodził?
26. Schtóž ßo pak mje a mojich
ßłowow hanibuje, teho budze ßo tón
człowſki ßyn tež hanibowacž, hdyž wón
budze pſchińcž w ßwojej kraßnoſcži a
teho Wótza a tych ßwjatych jandzelow.
Mat. 10, 33. Mark. 8, 38. Luk. 12, 9. 2 Tim. 1, 12.
St. 2, 12.
27. Ja pak wam ſawěrnje praju,
ſo někotſi wot tych, kiž tudy ſteja,
ßmjercže njebudza woptacž, hacž ßu to
kraleſtwo Bože widzili.
28. A ſta ßo po tych ßamych ry=
czach, jako ſa wóßom dnjow, ſo wón
k ßebi wſa Pětra a Jana a Jakuba
a ſtupi na horu, ſo by ßo modlił.
Mat. 17, 1. Mark. 9, 2.
29. A jako wón ßo modleſche, bu
tón ſchtalt jeho woblicža hinakſchi, a
jeho draſta bu běła a jaßnjeſche ßo.
30. A hlaj, dwaj mužej ryczeſchtaj
ſ nim, kotrajž běſchtaj Mójſaß a Eliaß.
31. Taj ſjewiſchtaj ßo w kraßnoſcži
a ryczeſchtaj wot jeho wukhoda, kotryž
wón dyrbjeſche dopjelnicž w Jeruſa=
lemje.
32. Pětr pak a kotrajž ſ nim
běſchtaj, běchu połni ſpanja. A jako
wotzuczichu, widzichu woni jeho kraß=
noſcž a teju dweju mužow pſchi nim
ſtejo.
33. A poda ßo, jako wonaj wot
njeho běſchtaj woteſchłaj, dzeſche Pětr
k Jeſußej: Miſchtrje, tudy nam je do=
bre bycž; teho dla ſcžińmy tſi hěty,
tebi jenu, Mójſaßej jenu a Eliaßej
jenu. A wón njewjedziſche, ſchto ry=
czeſche.
34. Jako wón pak to ryczeſche,
pſchińdze mróczel a wobkhłódkowa jich.
A woni ßo ſtróžichu, jako jich ta mró=
czel wobczahnu.
35. A hłóß ßo ſta ſ teje mróczele,
kiž dzeſche: Tutón je mój luby Syn,
teho wy poßłuchajcže.
Mat. 3, 17. Mark. 1, 11.
36. A hdyž ßo tón hłóß ſta, bě
Jeſuß ßam namakany. A woni ſa=
mjelczachu a njeſjewichu nikomu niczo
w tych ßamych dnjach, ſchtož běchu
widzili.
37. Sta ßo pak naſajtra, jako woni
ſ teje hory dele dźěchu, pſchińdze jim
napſchecziwo wulki lud.
Mat. 17, 14. Mark. 9, 14.
38. A hlaj, muž ſ teho luda ſawoła
a dzeſche: Miſchtrje, ja proſchu cze,
wohladaj wſchak mojeho ßyna; pſche=
tož wón je mój jeniczki ßyn.
39. A hlaj, tón duch jeho popanje,
a wón hnydom ſakſchiczi, a wón jeho
torha, ſo pěni; a lědom wot njeho
woteńdze, hdyž jeho je potorhał.
40. A ja ßym twojich wuczomnikow
proßył, ſo bychu jeho wuhnali; ale
woni njemóžachu.
41. Duž wotmolwi Jeſuß a dzeſche:
O ty njewěrna a pſchewróczena ſchlachta,
kak dołho dyrbju ja pſchi waß bycž a waß
cžeŕpicž? Pſchiwjedž hew twojeho ßyna.
42. A w tym, jako wón k njemu
pſchińdze, torhaſche a drějeſche jeho
tón czert. Jeſuß pak pohroſy temu
njeczjiſtemu duchu a wuſtrowi teho hól=
za a poda jeho jeho nanej ſaßo.
43. A woni naſtróžichu ßo wſchitzy
na tej kraßnoſcži bójſkej. Jako woni
ßo pak wſchitzy dziwachu na wſchitkim,
ſchtož Jeſuß czinjeſche, dzeſche wón k
ßwojim wuczomnikam:
44. Wſmicže wy k waſchimaj wu=
ſchomaj tute rycže: pſchetož człowſki
ßyn dyrbi podaty bycž do rukow tych
człowjekow. Mat. 17, 22.
45. Ale to ßłowo woni njeſroſy=
michu, a běſche pſched nimi potajene,
ſo woni to njewopſchijachu; a bojachu
ßo, ſo bychu jeho wo to ßame ßłowo
woprascheli. St. 18, 34.
46. Myßl pak tež pſchińdze bjeß
nich, kotry by bjeß nimi dyrbjał naj=
wjetſchi bycž. Mat. 18, 1. Mark. 9, 34.
47. Jako pak Jeſuß tu myßl jich
wutroby widzeſche, wſa wón dźěczo a
poſtaji to ßame pódla ßebje,
48. A dzeſche k nim: Schtóž tuto
dźěczo horje woſmje w mojim mjenje,

tón wosmje mje horje; a schtóž mje horje wosmje, tón wosmje teho horje, kiž mje je póßłał. Schtóž pak mjeńschi je bjes wami wschitkimi, tón budźe wulki.
Mat. 10, 40. Jan. 13, 20.

49. Duž wotmolwi Jan a dźesche: Mischtrje, my widźichmy jeneho, kotryž czertow won honjesche w twojim mjenje; a my jemu njewotpuschczichmy, teho dla, so njekhodźi sa tobu s nami.
Mark. 9, 38. 4 Mójs. 11, 27.

50. A Jesuß dźesche k njemu: Njewobarajcźe jemu; pschetož schtóž pschecziwo nam njeje, tón je sa naß.
St. 11, 23. Mat. 12, 30.

(Sczenje na njedźelu Reminiscere.)

51. Sta ßo pak, jako czaß běsche dopjelnjeny, so wón dyrbjesche wot tudy precž wsaty bycž, wobroczi wón ßwoje wobliczo runje, so by do Jerusalema schoł.

52. A wón póßła prjedy ßebje póßłow, a czi dźěchu a pschińdźechu do jeneho Samaritskeho městka, so bychu jemu hospodu pschihotowali. Jan. 4, 4.

53. Ale czi jeho njewsachu horje, dokelž wón ßwoje wobliczo běsche wobrocził k hiczu do Jerusalema.

54. Jako pak to jeho wučžomnikaj, Jakub a Jan, widźeschtaj, dźeschtaj wonaj: Knježe, chczesch-li, dha chzemój mój rjeknucž, so by wohen s njebjeß panuł a spalił jich, jako tež Eliaß czinjesche? 2 Kral. 1, 10. 12.

55. Ale Jesuß ßo wobroczi, pohrosy jimaj a dźesche: Njewěstaj, kajkeho ducha dźěsczi wój staj?

56. Pschetož człowski ßyn njeje pschischoł, so by człowjekow dusche skasył, ale so by je sdźeržał. A woni dźěchu do druheho městka.) Jan. 3, 17. St. 12, 47.

57. Sta ßo pak, so duzy na puczu jedyn k njemu dźesche: Ja sa tobu póńdu, hdźež ty póńdźesch, Knježe.
Mat. 8, 19.

58. A Jesuß dźesche k njemu: Lischki maju jamy, a ptaki pod njebjeßami maju hněsda; ale człowjeka ßyn nima, hdźež by hłowu pokhilił.

59. Tež pak k druhemu dźesche wón: Pój sa mnu. Tón pak dźesche: Knježe, wotpuschcž mi, so bych prjedy schoł mojeho nana pohrjebacž. Mat. 8, 21.

60. Ale Jesuß dźesche k njemu: Njech morwi ßwojich morwych hrjebaju; ale ty dźi a pschipowjedaj to kralestwo Bože. Mat. 8, 22.

61. Tež pak druhi dźesche: Knježe, ja chzu sa tobu hicž; wotpuschcž mi pak prjedy, so ßo wužohnuju s tymi, kiž w mojim domje ßu.
1 Kral. 19, 20.

62. Jesuß pak dźesche k njemu: Žadyn, kotryž ßwojej ruzy k płuhej pschiłoži a wohlada ßo nasady, njeje derje pschihotowany k kralestwu Božemu.
Pschißk. 26, 11. 2 Pětr. 2, 20.

10. staw.

Wo 70 wučžomnikach, běženju evangelija, puczu k žiwjenju a Marczinej prózy.

1. Potom wuswoli tón Knjes tež druhich ßydom dźeßacž a póßła jich po dwěmaj prjedy ßo do wschitkich městow a wßow, hdźež wón myßlesche pschińcž;

2. A dźesche k nim: Žně ßu wulke, ale dźěłaczerjow je mało; proschcže teho Knjesa tych žnjow, so by wón dźěłaczerjow póßłał do ßwojich žnjow.
Jan. 4, 35. Mat. 9, 37. 38.

3. Dźicže: hlaj, ja pósczelu waß jako jehnjata ßrjedźa bjes wjelki.
Mat. 10, 16.

4. Njenoschcže ani móschnje ani ranzy ani czrije; a njepostrowcže nikoho na drosy. Mat. 10, 9. Mark. 6, 8.

5. A do kajkehož doma wy sańdźecže, dha rjekńcže najprjedy: Měr temu domej!

6. A budźe-li tam dźěczo měra, dha budźe wasch měr na nim wotpoczowacž; je-li so pak niz, dha budźe ßo wasch měr saßo k wam wobroczicž.

7. W tym ßamym domje pak wostańcže; jěscže a pijcže, schtož woni maju. Pschetož dźěłaczeŕ je ßwojeje

mſdy hódny. Njechodźcźe ſ doma do doma. 5 Mójſ. 24, 14. Mat. 10, 10. 1 Kor. 9, 14. 1 Tim. 5, 18.

8. A do kajkehoz měſta wy pſchińdźecźe, a woni waß horje wozmu, dha jěſcźe, ſchtoz wam budźe prjódkpołoschene; Mat. 10, 11.

9. A ſahojcźe khorych, kotſiz tam ßu, a powjeſcźe jim: Kraleſtwo Boże je bliſko k wam pſchiſchło.

10. Do kajkehoz měſta wy pak pſchińdźecźe, a woni waß horje njewozmu, dźicźe won na jeho haßy a rjekńcźe:

11. Tez tón proch, kiz ßo naß je pſchiial wot waſcheho měſta, wotbijemy my na waß; ale wſchak to wjedźicź dyrbicźe, ſo to kraleſtwo Boże je bliſko k wam pſchiſchło. Mat. 10, 14.

12. Ja praju pak wam, ſo Sodomej lóże budźe na tamnym dnju, dyzli tajkemu měſtu.

13. Běda tebi, Chorazin! Běda tebi, Bethſaida! Pſchetoz hdy bychu tajke ſkutki w Tirußu a Sidonje ßo ſtałe, kajkez pola waß ßo ßu ſtałe, woni bychu dawno w měſche a w popjele ßedźili a pokutu czinili. Mat. 11, 21.

14. Dha wſchak Tirej a Sidonej lóże budźe na ßudźe, dyzli wam.

15. A ty Kapernaum, kiz ßy hacz do tych njebjeß poſběhnjene, ty budźeſch hacz do hele dele ſtorczene.

16. Schtóz waß poßłucha, tón poßłucha mje; a ſchtóz waß ſazpi, tón ſazpi mje; ſchtóz pak mje ſazpi, tón teho ſazpi, kotryz mje póßłał je. Mat. 10, 40. Jan. 13, 20.

17. Czi ßydomdźeßaczo pak pſchińdźechu ſaßo ſ wjeßełoſczju a dźachu: Knjeże, tez czerczi ßu nam w twojim mjenje poddaczi.

18. Wón pak dźeſche k nim: Ja ßym widźił ſatana jako błyſk padazeho ſ njebja. Sjaw. 12, 8. 9.

19. Hlajcźe, ja ßym wam móz dał, ſo byſchcźe teptali na hady a na ſchkorpiony a na wſchitku móz teho njepſchecźela: a niczo waß njebudźe wobſchkodźicź. Pſ. 91, 13.

20. Dha wſchak na tym ßo njeſwjeßelcźe, ſo wam duchojo ßu poddaczi; wjeßelcźe ßo pak, ſo waſche mjena w njebjeßach ßu pißane. Fil. 4, 3.

21. W tej ßamej ſchtundźe ſwjeßeli ßo Jeſuß w Duchu a dźeſche: Ja khwalu cźe, Wótcźe a Knjeże njebjeß a ſemje, ſo ty to roſomnym a mudrym ßy potajił a ßy to ßame ſjewił tym móliczkim. Haj, Wótcźe, tak je ßo lubiło pſched tobu. Mat. 11, 25. 1 Kor. 1, 27.

22. Wſchitko je mi podate wot mojeho Wótza. A nichtó njewě, ſchtó tón Syn je, khiba jeno tón Wótz; a ſchtó tón Wótz je, khiba jeno tón Syn, a komuz tón Syn by chzył ſjewicź. Pſ. 8, 7. Mat. 11, 27. St. 28 18. Jan. 1, 18. St. 6, 46.

23. A wón wobroczi ßo k ßwojim wuczomnikam a dźeſche wosebnje: Sbóżne ßu te woczi, kiz widźa, ſchtoz wy widźicźe. Mat. 13, 16. 1 Kral. 10, 8.

24. Pſchetoz ja praju wam, ſo wjele profetow a kralow ßu chzyli widźicź, ſchtoz wy widźicźe, a njejßu jo widźili; a ßłyſchecź, ſchtoz wy ßłyſchicźe, a njejßu jo ßłyſcheli. 1 Pětr. 1, 10.

25. A hlaj, duz ſtanu někajki pißmawuczeny, ſpytowaſche jeho a dźeſche: Miſchtrje, ſchto mam ja czinicź, ſo bych wěczne ziwjenje herbował? Mat. 22, 35. Mark. 12, 28.

26. Wón pak dźeſche k njemu: Kak ſteji pißane w ſakonju? kak laſujeſch?

27. Wón wotmołwi a dźeſche: Ty dyrbiſch Boha, ßwojeho Knjeſa, lubowacź ſ cyłej ßwojej wutrobu, ſ cyłej ßwojej duſchu, ſ cyłej ßwojej mozu a ſe wſchej ßwojej myßlu; a ßwojeho bliźſcheho jako ßam ßo. 5 Mójſ. 6, 5. 3 Mójſ. 19, 18. Mark. 12, 30. 31.

28. Wón pak dźeſche k njemu: Ty ßy prawje wotmołwił; czin to, dha budźeſch ziwy. 3 Mójſ. 18, 5.

29. Wón pak chzyſche ßo ßam prawy czinicź a dźeſche k Jeſußej: Schtóha dha je mój bliźſchi? 2 Mójſ. 2, 13.

30. Jesuß pak wotmolwi a dżesche: Jedyn człowjek dżěsche wot Jerusalema dele k Jerichu a padże bjes rubježnikow; czi wußlekachu a sranichu jeho, dżěchu ßwój pucż a wostajichu jeho napoł morweho ležo.
31. Sta ßo pak njenadżujzy, so jedyn měschnik po tej ßamej drosy dżěsche; a jako wón jeho pytnu, winu ßo na bok a pominu ßo jeho.
32. Teho runja tež Levita, jako wón tam pschińdże a jeho wuhlada, dżěsche wón nimo na bok.
33. Jedyn Samaritski pak czehnjesche po drosy, pschińdże k njemu; a jako wón jeho wuhlada, bě jemu jeho żel, Ez. 16, 6.
34. A pschistupiwschi k njemu wobali jeho rany a linu do nich wolij a wino; a sběhnuwschi jeho na ßwoje skoczo wjedżesche jeho do hospody a pytasche jeho.
35. Nasajtra pak da wón ßo na pucż a wuczeże dwaj kroschej a da jeju hospodarjej a dżesche k njemu: Pytaj jeho; a budżesch-li schto wjazy na njeho wažicż, chzu ja czi sapłaczicż, hdyž saßo pschińdu.
36. Kotry dha bjes tymi tsjomi sda ßo tebi, so je blizschi był temu, kiž bjes rubježnikow panuł běsche?
37. Wón pak dżesche: Tón, kiž ßmilnoscż na nim wopokasał je. Duž dżesche Jesuß k njemu: Dżi a czin tež teje runoscże.)
38. Sta ßo pak, jako woni na puczu běchu, so wón do jeneho městka sańdże. A jena żónska, s mjenom Martha, wsa jeho horje do ßwojeho doma. Jan. 11, 1. St. 12, 2. 3.
39. A ta mějesche ßotru, tej rěkachu Marja, kotraž ßedżo k Jesußowymaj nohomaj na jeho rycż poßłuchasche.
40. Martha pak tam a ßem běhajo ßo jara prózowasche, so by jemu ßłužiła. A pschistupiwschi k njemu dżesche: Knježe, njerodżisch ty niczo, so moja ßotra wostajiwschi mje da mi ßamej ßłužicż? Rjekń jej teho dla, so by mi tež pomhała.
41. Jesuß pak wotmolwi a dżesche k njej: Martha, Martha, ty ßo jara starasch a ßo wulzy prózujesch;
42. Ale jene je nusne. Marja pak je ßebi dobry dżěl wuswoliła, kotryž wot njeje wsaty njebudże. Ps. 27, 4. Mat. 6, 33.

11. staw.

Formula a móz modlenja, wuhnacże czerta, żadanje zejchow, wo hóstnym a schtrafprědowanju Khrystußowym.

1. A sta ßo, so wón běsche na jenym měsczże a ßo modlesche. A jako wón běsche pschestał, dżesche jedyn wot jeho wuczomnikow k njemu: Knježe, nawucż naß k Bohu ßo modlicż, jako tež Jan ßwojich wuczomnikow je wucżił.
2. Wón pak dżesche k nim: Hdyž wy ßo k Bohu modlicże, dha rjekńcże: Nasch Wótcże, kiž ßy w njebjeßach, ßwjeczene budż twoje mjeno. Twoje kralestwo pschińdż. Twoja wola ßo stań, kaž we njebjeßach, tak tež na semi. Mat. 6, 9.
3. Daj nam nasch wschědny khlěb pschezo.
4. A wodaj nam nasche hrěchi; pschetož tež my wodawamy wschitkim, kiž nam winowaczi ßu. A njewjedż naß do spytowanja, ale wumož naß wot teho słeho.
5. Tež dżesche wón k nim: Schtó je bjes wami, kiž ma pschecżela a schoł k njemu wo połnozy a rjeknuł k njemu: Luby pscheczelo, požcż mi tsjoch pokrotow khlěba;
6. Pschetož mój pschecżel je ke mni s drohi pschischoł, a ja nimam niczo, so bych jemu prjódk położił;
7. A wón nutskach wotmolwił a prajił: Njebudż mi wobczežny; durje ßu hižom sanknjene a moje dżěczatka ßu so mnu w komorje; ja njemóžu stanucż, so bych tebi dał.

8. Ja praju wam, hdy by wón runje
njeſtanuł a jemu njedał, dokelž jeho
pſcheczel je, dha wſchak jeho njehani-
biteho proſchenja dla budže wón ſta-
nucž a jemu dacž, kaž wjele wón po-
trjeba. St. 18, 5.
9. A ja wam tež praju: Proſchcže,
a budže wam date; pytajcže, a
budžecže namakacž; kłapajcže, a
wam budže wotewrjene.
Mat. 7, 7. Mark. 11, 24. Jan. 16, 23. 24.
10. Pſchetož kóždy, kiž proßy, bjerje;
a ſchtóž pyta, tón namaka; a ſchtóž
kłapa, temu budže wotewrjene.
11. Hdže pak proßy bjes wami ßyn
nana pſche khlěb, kotryž by jemu ka-
mjeń ſa njón podał? A hdyž wón
pſche rybu proßy, a wón jemu ſa rybu
hada podał?
12. Abo tež hdyž wón pſche jejo
proßy, ſo by wón jemu ſchkorpiona ſa
to dał?
13. Hdyž teho dla wy, kiž ſli ſcže,
móžecže waſchim džěczom dobre dary
dawacž, wjele wjacy budže waſch nje-
bjeſki Wótz teho ßwjateho Ducha dacž
tym, kotſiž jeho proſcha.
14. A wón wuhna czerta, a tón bě
němy. Wono ßo pak ſta, jako czert
bě wuſchoł, ryczeſche tón němy. A
ludžo ßo džiwachu.
Mat. 12, 22.
15. Někotſi pak bjes nimi džachu:
Wón honi czertow won pſches Beelze-
buba, tych czertow wyſchſcheho.
Mat. 12, 24.
16. Druſy pak ſpytowachu jeho a
žadachu zejch wot njeho ſ njebjeß.
Mat. 9, 34. St. 12, 38. 39. Mark. 3, 22.
17. Wón pak ſroſymi jich myßle a
džeſche k nim: Kóžde kraleſtwo, kotrež
ßamo ſe ßobu pſches jene njeje, budže
wupuſczene, a jena khěža pada na
druhu.
18. Njeje-li pak tež ſatan ßam ſe
ßobu pſches jene, kak chze jeho kra-
leſtwo wobſtacž? Dokelž wy prajicže,
ſo ja czertow pſches Beelzebuba won
honju.

19. Hdyž ja pak pſches Beelzebuba
czertow won honju, pſches koho dha
honja jich waſche džěczi won? Teho
dla budža wone waſchi ßudnicy.
20. Je-li ſo ja pak pſches Boži
porſt czertow won honju, dha pſchiń-
dže ždyn Bože kraleſtwo k wam.
2 Móſ. 8, 19.
21. Hdyž ßylny wobrónjeny ßwój
hród wobarnuje, dha woſtanje jeho ſa-
móženje ſ měrom.
22. Ale hdyž ßylniſchi na njeho
pſchińdže a jeho pſchewinje, dha wo-
ſmje jemu zylu bróń, na kotruž wón
ßo ſpuſchczeſche, a roſdžěli jeho ru-
bjeńſtwo. Kol. 2, 15.
23. Schtóž ſo mnu njeje, tón je
pſcheczíwo mi; a ſchtóž ſo mnu
njehromadži, tón roßbypje.
Mat. 12, 30.
24. Hdyž njeczíſty duch ſ człowjeka
wuńdže, pſchekhodži wón ßuche měſta
a pyta wotpoczinka; a hdyž njenama-
ka, rjeknje wón: Ja chzu ßo ſaßo wró-
czicž do ßwojeho doma, ſ kotrehož wu-
ſchoł ßym. Mat. 12, 43.
25. A hdyž pſchińdže, namaka wón
tón dom ſ khoſchcžiſchczemi mjeczeny
a wuhotowany.
26. Tehdy dže wón a woſmje ßydom
druhich duchow k ßebi, kotſiž hórſchi
ßu dyžli wón ßam; a hdyž tam ſańdu,
bydla woni tam, a budže na poßledku
ſ tym ßamym człowjekom hórje, dyžli
ſ prědka bě. Jan. 5, 14.
27. Poda ßo pak, jako wón to ry-
czeſche, dha poſběže jena žónſka bjes
ludom ßwój hłóß a džeſche k njemu:
Sbóžny je tón žiwot, kiž cže noßył je,
a te nadra, kotrež ty zyzał ßy.
Luk. 1, 28. 30. 48.
28. Wón pak džeſche: Haj, ſbóžni
ßu czi, kiž Bože ßłowo ßłyſcha a to
ßame wobarnuja. Mat. 7, 21.
29. Tón lud ßo pak pſchiczíſch-
cza. Duž pocža wón a džeſche: Tuta
ſchlachta je ſła, wona požada zejch;
a ji njebudže žadyn zejch daty, khiba
zejch teho profety Jonaßa. Mat. 16, 4.

30. Pſchetoż jako Jonaß běſche zejch tym Niniwitiſkim, tak też budże człowſki ßyn tutej ſchlachcże.
Jon. 2, 1. 2.

31. Ta kralowa wot połdnja budże postanucż pſched ßudom ſ tymi ludżimi tuteje ſchlachty a budże jich ſatamacż; pſchetoż wona pſchiňdże wot kónzow teje ſemje, ſo by ßłyſchała tu mudroſcż Salomonowu. A hlaj, tudy je wjazy dyżli Salomo.
1 Kral. 10, 1. 2 Kron. 9, 1. Mat. 12, 42.

32. Ludżo ſ Niniva budża poſtupicż pſched ßudom ſ tej ſchlachtu a budża ju ſatamacż; pſchetoż woni cżinjachu pokutu na Jonaßowe prědowanje. A hlaj, tudy je wjazy dyżli Jonaß.
Jon. 3, 5. Mat. 12, 41.

33. Nichtó pak ßwěżu njeſaßwěcżi a ſtaji ju do potajneho měſta, też niż pod kórz, ale na ßwěcżnik, tak ſo kotſiż nuts khodża, to ßwětło widża.
St. 8, 16. Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.

34. Twojeho cżěła ßwěża je twoje woko. Budże-li teho dla twoje woko cżiſte, dha budże twoje zyłe cżěło jaßne. Budże-li pak twoje woko ſłe, dha też twoje cżěło cżěmne budże.

35. Hladaj teho dla, ſo by to ßwětło, kotreż je w tebi, cżěmnoſcż njebyło.

36. Hdyż teho dla twoje cżěło zyłe jaßne budże, tak ſo żaneho kußa wot cżěmneho nima, dha budże wone wſchitko tak jaßne, ſo cże jako ßwěża ſ jaßnoſcżu roſßwětlicż budże.

37. Jako wón pak w tej ryczi běſche, proſcheſche jeho jedyn Fariſejſki, ſo by ſ nim wobjedował. A wón dżěſche nuts a ßynu ßo ſa blido.

38. Jako pak tón Fariſejſki to widżeſche, podżiwa wón ßo, ſo ßo do wobjeda ſmył njeběſche.
Mat. 15, 2.

39. Tón Knjeś pak dżeſche k njemu: Wy Fariſejſzy cżiſcżicże ſwonka khany a ſchklě; ale to, ſchtoż nutſkach we waß je, je połne rubjeżniſtwa a ſłóſcże.
St. 18, 11. 12. Mat. 15, 3. St. 23, 25.

40. Wy błaſni, měnicże wy, ſo ſnutſkach je cżiſte, ſchtoż je cżiſte ſwonkach?

41. Ale wſchak ſ teho, ſchtoż nutſkach je, dajcże almożinu, a hlaj, dha budże wam wſchitko cżiſte.

42. Ale běda wam Fariſejſkim, kiż wy dżeßatk dawacże wot mjatlicżki a ruty a wot wſchelkeho ſela, nimo pak khodżicże pſched prawdoſcżu a pſched luboſcżu Bożej. To by trjeba było, ſo byſchcże jo cżinili a tamne też njewoſtajili.
Mat. 23, 23.

43. Běda wam Fariſejſkim, ſo wy radżi w ſchulach na wyſchſchich měſtach ßydacże a ßłyſchicże radżi, hdyż waß ludżo na torhoſchcżach poſtrowja.
Mat. 23, 6. Mark. 12, 39. Luk. 20, 46.

44. Běda wam, wy pißmawucżeni a Fariſejſzy, wy ludakojo, wy ſcże jako te ſakryte rowy, po kotrychż ludżo khodża a wo nich njewjedża.
Mat. 23, 27.

45. Duż wotmolwi jedyn wot tych ſakonikow a dżeſche k njemu: Miſchtrje, ſ tymi ßłowami haniſch ty też naß.

46. Wón pak dżeſche: A běda też wam ſakonikam; pſchetoż wy wobcżeżujecże człowjekow ſ njenoſchuymi brěmjenjemi a ßami ßo tych brěmjenjow też niż ſ jenym porſtom njedótkacże.
Jeſ. 10, 1. Mat. 23, 4. Jap. ſk. 15, 10.

47. Běda wam, pſchetoż wy twaricże rowy tych profetow; waſchi wótzojo ßu jich pak morili.
Mat. 23, 29.

48. Sawěſcże, tak wy wobßwědcżicże, ſo pſchiſwolicże k waſchich wótzow jich ſkutkam; pſchetoż woni ßu jich ſkónzowali, wy pak twaricże jich rowy.

49. Teho dla praji ta mudroſcż Boża: Ja chzu profetow a japoſchtołow k nim pósłacż, a wot tych ßamych budża woni někotrych moricż a někotrych pſcheſcżěhacż;
Mat. 10, 16.

50. Tak ſo by pożadana była wot tuteje ſchlachty krej wſchitkich tych profetow, kiż je roſlata wot ſałożenja teho ßwěta,

51. Wot Abeloweje krwě hacż do krwě Zachariaßoweje, kotryż kónz wſa bjeś woltarjom a templom. Sawěſcże,

ja praju wam: To budźe wot teje
ſchlachty požadane. 1 Mójſ. 4, 8.
2 Kron. 24, 20. 21. Mat. 23, 35.
52. Běda wam ſakonikam; pſchetož
wy ſcże klucž teho póſnacża precž wſali.
Wy nuts njepſchińdźecże a wobaracże
tym, kiž nuts chzedźa.
53. Jako wón pak to k nim ry-
czeſche, poczachu czi pißmawuczeni a
Fariſejſzy ßo ßurowje na njeho dacž
a jemu ſe wſchelkim wopraſchowanjom
hubje ſatykacž;
54. Lakawſchi na njeho a pytawſchi,
hdy bychu něſchto wuhnacž móhli ſ jeho
rta, ſo bychu jeho wobſkoržili.
Kn. mudr. 2, 12.

12. ſtaw.

Wo wěry woßebnoſczach a ſadźěwkach.

1. Na to pak, jako ßo tón lud ſhro-
madźi a jich na někotry tawſynt bě-
ſche, tak ſo jedyn na druheho teptaſche;
duž pocža wón powjedacž ßwojim wu-
czomnikam a dźeſche: Najprjódzy hla-
dajcże ßo Fariſejſkeho kwaßa, kotryž je
to hejchleŕſtwo. Mat. 16, 6. Mark. 8, 15.
2. Pſchetož niczo njeje potajene, ſo
by njebyło ſjewjene, ani ſkradne, ſo by
njepſchiſchło k wjedźenju. Mark. 4, 22.
3. Teho dla, ſchtož wy w czmje pra-
jicże, to budźe na ßwětłym ßłyſchane;
a ſchtož wy w komorach ſcheptacże do
wucha, to budźe na tſěchach pſchipo-
wjedane. Mat. 10, 26.

(Tekſt na nowe lěto.)

4. Ja praju pak wam, mojim pſche-
czelam: Njeſtrachujcże ßo tych, kiž czěło
ſabija a potom niczo wjazy czinicž
njemóža. Mat. 10, 28.
5. Ja chzu pak wam ſjewicž, koho
ßo bojecž macże: Bójcże ßo teho, ko-
tryž, hdyž wón je morił, tež móž ma,
czißnucž do teje hele. Haj, ja praju
wam, teho ßo bójcże.
6. Njepſchedawaju pjecž wroblow ſa
dwaj małaj pjenježkaj? Dha wſchak
pſched Bohom wot tych ßamych tež niz
jedyn njeje ſapomnjeny.
7. Tež ßu te włoßy na waſchich
hłowach wſchitke rachnowane. Teho dla
njebójcże ßo; wy ſcże lěpſchi, dyžli
wjele wroblow. 2 Sam. 14, 11.
8. Ja pak wam praju: Schtóž mje
póſnaje pſched człowjekami, teho budźe
tež człowjeſki ßyn póſnacž pſched Bo-
žimi jandźelemi. Mat. 10, 32.
9. Schtóž mje pak ſaprě pſched czło-
wjekami, tón budźe ſaprěty pſched Bo-
žimi jandźelemi.)
10. A ſchtóž ryczi ßłowo pſchecziwo
człowjſkemu ßynej, temu dyrbi wodate
bycž; ſchtóž pak hani ßwjateho Ducha,
temu njebudźe wodate.
Mat. 12, 31. Mark. 3, 28. 29.
11. Hdyž woni waß pak budźa wo-
dźicž do ßwojich ſchulow a pſched tu
wyſchnoſcž a pſched tych móznych: dha
njeſtarajcże ßo, kak abo ſchto wy wot-
molwicž, abo ſchto wy prajicž macże.
Mat. 10, 19.
12. Pſchetož ßwjaty Duch budźe
waß w tej ßamej ſchtundźe nawuczicž,
ſchto wy prajicž macże.
13. Jedyn pak ſ teho luda dźeſche
k njemu: Miſchtrje, rjekń mojemu bra-
trej, ſo by wón ſo mnu to herbſtwo
rosdźělił.
14. Wón pak dźeſche k njemu: Czło-
wjecże, ſchtó je mje ſa ßudnika poſtajił
abo ſa dźělnika nad wamaj?
15. A dźeſche k nimaj: Hladajcże a
warnujcże ßo pſched lakomſtwom; pſche-
tož nichtó njeje žiwy wot teho, ſo ma
wjele kubłow. 1 Tim. 6, 10. Mat. 4, 4.
16. A wón prajeſche jim pſchiruna-
nje a dźeſche: Bohaty muž běſche, teho
polo běſche derje pſchinjeßło.
17. Teho dla wón pſchi ßebi ßam
myßleſche a dźeſche: Schto mam ja
czinicž? Ja nimam rum, hdźež bych
ßwoje płody ſhromadźił.
18. A dźeſche: To chzu ja czinicž:
Ja chzu ßwoju bróžeń wotłamacž a
wjetſchu natwaricž, a chzu do njeje
ſhromadźicž wſchitko, ſchtož mi je na-
roſtło, a ßwoje kubła;
19. A chzu rjeknucž k ßwojej duſchi:

Luba duſcha, ty maſch wjele kubła na-
hromadźeneho na wjele lět; měj nětk
wotpoczink; jěs, pij a budź dobreje
myẞle. Sir. 11, 18. 19.
20. Ale Bóh dźeſche k njemu: Ty
błaſnje, w tej nozy budźe twoja duſcha
wot tebje ſaẞo žadana; a czeje budźe,
ſchtož ty ẞy pſchihotował?
21. Tak je, ſchtóž ẞebi ſchazy ſhro-
madźuje a njeje bohaty w Bozy.
22. Wón pak dźeſche k ẞwojim wu-
czomnikam: Teho dla praju ja wam:
Njeſtarajcźe ẞo wo waſche žiwjenje,
ſchto byſchcźe jědli; ani wo waſch ži-
wot, ſ czim byſchcźe ẞo wodźewali.
Mat. 6, 25. 31. 1 Pětr. 5, 7.
23. Žiwjenje je wjazy, dyžli khoſcht,
a žiwot wjazy, dyžli draſta.
24. Kedźbujcźe na rapaki; wone nje-
ẞyju, tež nježnu, tež nimaju pinzu
ani bróžeń, a Bóh je wſchak ſežiwi.
Kak wjele ſcźe pak wy lěpſchi, dyžli
ptaki! Pſ. 147, 9.
25. Schtó pak je bjes wami, kiž ẞo
by mohł jedyn łohcź dlěžſchi czinicź,
hacž wón ẞo runje wo to ſtara?
26. Hdyž teho dla to mjeńſche nje-
ſamóžecźe, czoho dla ſtaracźe ẞo wy
wo to druhe?
27. Kedźbujcźe na te lilije na poli,
kak wone roſtu; wone njedźěłaju, tež
njepſchadu. Ja praju pak wam, ſo
tež Salomon we wſchitkej ẞwojej kraẞ-
noſczi njeje tak wodźety był, jako jena
tych ẞamych.
28. Hdyž pak tu trawu, kotraž dźenẞ
na poli je a jutſje do pjezy budźe
cziẞnjena, Bóh tak wodźewa, czim bóle
budźe wón waẞ wodźewacź, wy mało-
wěrni!
29. Teho dla tež wy njepytajcźe teho,
ſchto byſchcźe jědli abo ſchto byſchcźe
pili; a njelětajcźe wyẞoko ſ waſchimi
myẞlemi.
30. Pſchetož wſchěch tych wězow hla-
daju póhanjo na ẞwěcźe; ale waſch
Wótz wě derje, ſo wy to potrjebacźe.
Mat. 6, 32.
31. Wjele wjazy pytajcźe kraleſtwo
Bože, dha budźe wam to wſchitko
pſchidate.
32. Njebój ẞo, ty móliczke ſta-
dło; pſchetož waſcheho Wótza
ſpodobanje je, wam to kraleſtwo
dacź. Mat. 11, 26.
33. Pſchedajcźe, ſchtož macźe, a daj-
cźe almožinu. Czińcźe ẞebi měſchki,
kotrež ẞo njeſeſtarja, ſchaz, kiž w nje-
bjeẞach njehinje, k kotremuž žadyn pa-
duch pſchińcź njemóže ani mól jón nje-
ſkazy. Mat. 6, 20.
34. Pſchetož hdźež je waſch ſchaz,
tam budźe tež waſcha wutroba.
35. Njech ẞu waſche bjedra wopa-
ẞane a waſche ẞwězy ſaẞwěczene;
Jer. 1, 17. 1 Pětr. 1, 13. Mat. 25, 1.
36. A budźcźe podobni tym ludźom,
kotſiž na ẞwojeho knjeſa czakaju, hdyž
wón ſ kwaẞa ſaẞo dom dźe, ſo bychu
jemu, hdyž pſchińdźe a kłapa, hnydom
wotewrili.
37. Sbóžni ẞu cźi ẞami wotroczzy,
kotrychž tón Knjes pſchiſchedſchi namaka,
ſo woni wachuja. Sawěrnje, ja praju
wam, wón budźe ẞo podpaẞacź a jim
kaſacź, ẞo ſa blido ẞynucź, a budźe
pſchiſtupicź a jim ẞłužicź.
Jan. 13, 4.
38. A pſchińdźe-li wón w druhej
waſche abo w tſeczej waſche a jich tak
namaka: ſbóžni ẞu tajzy wotroczzy.
39. To pak macźe wjedźicź: Hdy by
hoſpodaŕ wjedźił, w kotrej ſchtundźe
by paduch pſchiſchoł, by wón ſawěſcźe
wachował a njedał do ẞwojeho doma
ẞo łamacź. 1 Theẞ. 5, 2.
40. Teho dla budźcźe wy tež ho-
towi; pſchetož człowjſki ẞyn budźe
pſchińcź w tej ſchtundźe, w kotrejž ẞo
wy njenadźijecźe. Mat. 24, 44.
41. Pětr pak dźeſche k njemu: Knježe,
ryczíſch ty to pſchirunanje jeno k nam,
abo tež k wſchitkim?

(Tekſt na 9. njedźelu po ẞwj. Trojizy.)

42. Tón Knjes pak dźeſche: Schto
měniſch ty, je tón najaty ẞwěrny a
mudry ſaſtojnik, kotrehož jeho knjes

je poſtajił na ßwoju cželedź, ſo by jim w prawym cžaßu jich potrjebu dał? Mat. 24, 45.

43. Sbóžny je tón wotrocžk, hdyž jeho knjes tak jeho cžinjo namaka, hdyž pſchińdźe.

44. Ja praju wam ſawĕrnje, wón budźe jeho na wſchitko, ſchtož wón ma, poſtajicź.

45. Budźe=li pak tón ßamy wotrocžk w ßwojej wutrobje rjeknucź: Mój knjes ßo dlěji pſchińcź; a pócžnje bicź wotrocžkow a dźowki, tež jěſcź a picź a ßo wopicź:

46. Dha budźe teho ßameho wotrocžka knjes pſchińcź tón dźeń, kotryž ßo njenadźije, a w tej ſchtundźe, wo kotrejž wón njewĕ; a budźe jeho wotehnacź a jemu jeho mſdu dacź ſ njeßwĕrnymi.

47. Tón ßamy wotrocžk pak, kiž ßwojeho knjeſa wolu ſnaje a njeje ßo pſchihotował, njeje tež cžinił po jeho woli, tón budźe jara ſchwikany. Jak. 4, 17.

48. Schtóž pak njeſnaje a cžini, ſo ſchwikanja hódne je, tón budźe mjenje ſchwikany. Komuž pak wjele date je, wot teho budźe ßo wjele pytacź; a komuž je wjele porucžene, wot teho budźe ßo tež wjele požadacź.)

49. Ja ßym pſchiſchoł, ſo bych woheń ſapalił na ſemi; a ſchto chzył ja radſcho, hacž ſo by ßo hižom horił!

50. Ale ja mam ßo prjedy dacź kſchcźicź ſ kſchcźenizu; a kak tyſchnje mi je, hacž dokonjane budźe! Mat. 20, 22.

51. Nadźijecźe ßo, ſo ßym pſchiſchoł mĕr dacź na ſemi? Ja praju wam: Nĕ, ale njejednotu. Mat. 10, 34.

52. Pſchetož wot nĕtk budźa pjecźo w jenym domje, kiž pſches jene njejßu; tſjo budźa pſchecžiwo dwĕmaj, a dwaj pſchecžiwo tſjom.

53. Nan budźe pſchecžiwo ßynej a ßyn pſchecžiwo nanej; macź pſchecžiwo dźowzy a dźowka pſchecžiwo macžeri; pſchichodna macź pſchecžiwo pſchichodnej dźowzy a pſchichodna dźowka pſchecžiwo pſchichodnej macžeri.

(Tekſt na 27. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

54. Wón tež pak k tym ludźom dźeſche: Hdyž widźicźe, ſo mrócžel wot wjecžora horje dźe, dha wy hnydom prajicźe: Deſchcź póńdźe; tež ßo tak ſtanje. Mat. 16, 2.

55. A hdyž wot połdnja wĕtr duje, prajicźe wy: Horzo budźe; a ſtanje ßo tak.

56. Wy błudnizy, na ſemju a na njebjeßa wy ßo wuſtejicźe; kak dha, ſo wy ßo nĕtk do teho cžaßa njewuſtejicźe? Jan. 4, 35.

57. Cžoho dla pak wy njeßudźicźe ßami po ßebi, ſchtož prawe je?)

58. Hdyž ty teho dla ſe ßwojim pſchecžiwnikom pſched knjeſa dźeſch, prózuj ßo hnydom wo to na pucžu, ſo by ty jeho mohł ſ dobrym wotbycź; ſo by tebje wón ßnadnje njecžahnuł pſched ßudnika, a ßudnik by cźe njepodał bĕrzej, a bĕrz cźißnuł cźe do jaſtwa. Pſchiſl. 25, 8. Mat. 5, 25.

59. Ja praju cźi, ty tam njebudźeſch wuńcź, hacž tež najpoßlenju ſcherpatku njeſapłacźiſch.

13. ſtaw.

Pokutne prĕdowanje wo wuturjenju Galilejſkich, figowym ſchtomje, wo khorej žonje, wo evangeliu, wuſkich wrotach a wupuſcźenju Jeruſalemſkim.

1. Nĕkotſi pak w tym ßamym cžaßu tam bĕchu, kotſiž jemu pſchipowjedachu wot tych Galilejſkich, kotrychž krej Pilatuß ſ jich woporami bĕſche ſmĕſchał.

2. A Jeſuß wotmołwi a dźeſche k nim: Sda ßo wam, ſo cźi ßami Galilejſzy ßu wjetſchi hrĕſchnizy byli, dyžli wſchitzy druſy Galilejſzy, dokelž woni to ßu cźerpili?

3. Ja praju: Nĕ; ale, njebudźecźe=li ßo wy polĕpſchecź, budźecźe wy runje tak wſchitzy kónz wſacź.

4. Abo ſda ßo wam, ſo cźi wóßomnacźo, na kotrychž tón tórm w Silohi

padźe a sarasy jich, ßu ßami wina pschede wschitkimi czlowjekami byli, kiž w Jerusalemje pschebywaju?
5. Ja praju:Ně; ale, njebudźecźe-li wy ßo polěpschecź, budźecźe wy runje tak wschitzy kónz wsacź.

(Sczenje na 20. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

6. Wón powjedasche jim pak to pschirunanje: Jedyn czlowjek mějesche figowy schtom, kiž běsche schczěpjeny w jeho winizy; a wón pschińdźe a pytasche płody na nim a njenamaka niczo.
7. Duž dźesche wón k winizarjej: Hlaj, ja ßym tsi lěta pschischoł a płody pytał na tym figowzu a niczo njenamakał; porubaj jón; schto wón semju sadźěwa?
8. Wón pak wotmolwi a dźesche k njemu: Knježe, wostaj jón hischcźe to lěto, hacź jón wobkopam a pohnoju,
9. Hdy by wón chzył płody pschinjescź; je-li so njepschinježe, dha potom jón porubaj.)
10. Wón wuczesche pak w jenej schuli na ßabat.
11. A hlaj, tam běsche žónska, kotraž mějesche ducha teje khoroscźe wóßomnacźe lět, a wona běsche pokhilena, tak so njemóžesche nikak prawje horje pohladacź.
12. Jako ju pak Jesuß wuhlada, sawoła wón ju k ßebi a dźesche k njej: Žónska, budź spuschczena wot ßwojeje khoroscźe.
13. A położi ruzy na nju; a hnydom bě wona prosta a khwalesche Boha.
Mark. 7, 32.
14. Duž wotmolwi tón schulski wyschschi, kiž ßo hněwasche, so Jesuß na ßabat běsche hojił, a dźesche k ludu: Schěscź dnjow je, psches kotrež my móžemy dźěłacź; na tych ßamych pschińdźcźe a dajcźe ßo sahojicź, a niz na ßabatnym dnju.
15. Tón Knjes pak wotmolwi jemu a dźesche: Ty ludako, njewotwježe kóždy bjes wami ßwojeho woła abo wóßła wot złoba na ßabacźe a wjedźe jeho k napowanju? 2 Mójs. 23, 5.
16. Njedyrbjała pak tuta, kiž wschak Abrahamowa dźowka je, kotruž satanas, hlaj, wóßomnacźe lět je swjasał, ßo wotwjasacź wot teho swjaska na ßabatnym dnju?
17. A jako wón to prajesche, dyrbjachu ßo wschitzy hanibowacź, kiž pschecźiwo njemu byli běchu; a wschitkón lud swježeselesche ßo na wschěch tych kraßnych skutkach, kotrež ßo wot njeho stachu.

(Tekst na druhi ßwjedźeń Sswjatkow.)

18. Wón dźesche pak: Komu je to kralestwo Bože podobne? a komu ja jo dyrbju pschirunacź?
19. Zonopowemu sornu je wone podobne, kotrež czlowjek wsa a cźißnu to ßame do ßwojeje sahrody; a wone rosczesche a sczini ßo wulki schtom, a ptaki tych njebjeß cźinjachu ßebi hněsda na jeho hałosach.
Mat. 13, 31. Mark. 4, 31.
20. A saßo dźesche wón: Komu dyrbju ja to kralestwo Bože pschirunacź?
21. Wone je kwaßu podobne, kotryž žónska wsa a saměscha tón ßamy do tsjoch kórzow muki, hacź wschitko wokißnu.) 1 Mójs. 18, 6.
22. Wón pak khodźesche po městach a po wßach a wuczesche, a běsche ßo nastajił do Jerusalema.

(Tekst na 25. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

23. Jedyn pak dźesche k njemu: Knježe, je dha tych mało, kiž sbóžni budźa? Wón pak dźesche k nim:
24. Wojujcźe wo to, so byschcźe psches te cźěßne wrota nuts schli; pschetož wjele jich budźe, to ja wam praju, sa tym stacź, kak bychu nuts pschischli, ale njebudźa móz. Mat. 7, 13. Fil. 3, 12.
25. W tym cźaßu, hdyž hospodaŕ je stanuł a durje je sawrjeł, a wy budźecźe poczinacź wonkach stacź a ßo wo durje kłapacź a rjeknucź: Knježe, knježe, wotewŕ nam. A wón pak budźe wotmolwicź a k wam prajicź: Ja waß njesnaju, swotkal scźe.) Mat. 7, 23.
26. Tehdy budźecźe wy poczecź pra-

jicź: My ßmy psched tobu jědli a pili, a na naschich haßach ßy ty naß wucżił.

27. A wón budźe rjeknucź: Ja wam praju, so waß njesnaju, swotkal wy scźe; wotendźcźe wote mnje wschitzy, wy złóstnizy! Pſ. 6, 9. Mat. 7, 23.

28. A tam budźe skiwlenje a subow kschipjenje, hdyž budźecźe widźicź Abrahama a Isaaka a Jakuba a wschitkich profetow w Božim kralestwje, waß pak wustorczenych.

29. Tehdy budźa pschińcź wot ranja a wot wjeczora a wot połnozy a wot połdnja, a budźa ßo k blidu ßydacź w Božim kralestwje.
Mat. 8, 11.

30. A hlaj, nětk ßu cźi poßleni, kotsiž prěni budźa; a ßu nětk cźi prěni, kotsiž budźa poßleni. Mat. 19, 30.

(Tekst na 10. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

31. Tón ßamy dźeń pschińdźechu někotsi Farisejszy a dźachu k njemu: Wuńdź a nastaj ßo wot tudy; pschetož Herodasch chze cźe skónzowacź.

32. A wón dźesche k nim: Dźicźe a powjescźe tej lischzy: Hlaj, ja honju czertow won a wustrowju dźenßa a jutsje, a na tseczi dźeń budu ja kónz wsacź.

33. K temu tež mam ja dźenßa a jutsje a po jutsischim khodźicź; pschetož njemóže bycź, so mohł profeta druhdźe kónz wsacź, khiba w Jerusalemje.

34. Jerusalem, Jerusalem, kiž ty morisch profetow a kamjenjujesch, kotsiž k tebi ßu pósłani; kak husto ßym ja twoje dźěcźi chzył shromadźicź, jako pata ßwoje kurjatka pod ßwoje kschidła; a wy scźe njechali.
Mat. 23, 37.

35. Hlajcźe, wasch dom budźe wam pusty wostajeny. Sawěscźe, ja praju wam, wy mje njebudźecźe widźicź, hacž cźaß pschińdźe, so wy prajicź budźecźe: Khwaleny budź tón, kiž pschińdźe w mjenje teho Knjesa.)
Mat. 23, 38. Pſ. 118, 26. Pſ. 69, 27.

14. staw.

Wo wódniwym, Khrystußowym hóstnym prědowanju, wulkej wjeczeri a khodźenju sa Jesußom.

(Scżenje na 17. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. A poda ßo, so wón pschińdźe do doma jeneho wyschscheho tych Farisejskich na ßabat, so by khlěba pojědł; a woni łakachu na njeho.
Mark. 3, 2.

2. A hlaj, tam běsche jedyn wódniwy cżłowjek psched nim.

3. A Jesuß wotmołwizy ryczesche k pißmawuczenym a k Farisejskim a dźesche: Hodźi ßo tež na ßabat hojicź?

4. Woni ßo pak wotmjelknychu. A wón doßahnuwschi sahoji jeho a puschcźi jeho wot ßebje.

5. A wotmołwi a dźesche k nim: Schtó je bjes wami, hdy by jemu woßoł abo wół do studnje panuł, so by wón jeho na měscźe njewuczahnuł ßabatny dźeń?

6. A woni njemóžachu niczo pschecźiwo njemu na to wotmołwicź.

7. Wón pak hoscźam pschirunanje powjedasche, jako wón pytny, kak woni wuswolichu na wyschschim měscźe ßedźicź, a dźesche k nim:

8. Hdyž ty wot někoho na kwaß proscheny budźesch, dha njeßyń ßo na wyschsche město, so by něhdźe cźeßnischi, dyžli ty ßy, wot njeho proscheny njebył;

9. A hdy by tón pschischoł, kiž tebje a jeho proßył je, a rjeknuł k tebi: Wotstup temu to město, dha dyrbjał ty s hanibu ßo k nižschemu městu dźeržecź.

10. Ale hdyž ty proscheny budźesch, dha dźi a ßyń ßo na to nižsche město; tak hdyž tón pschińdźe, kiž tebje proßył je, k tebi rjeknje: Pschecźelo, ßyń ßo bóle horje; tehdy smějesch ty cźescź psched tymi, kiž s tobu sa blidom ßedźa.

11. Pschetož schtóž ßo ßam powyschuje, tón budźe poniženy; a schtóž

ßo ßam poniżuje, tón budźe powy=
ſcheny.) Mat. 23, 12. Luk. 18, 14.
12. Wón pak też dźeſche k temu,
kotryż jeho běſche proßył: Hdyż wo=
bjed cżiniſch abo wjeczeŕ, njeproſch
ßwojich pſcheczelow ani ßwojich bra=
trow ani ßwojich pſchirodnych ani ßwo=
jich bohatych ßußodow, tak ſo bychu
woni tebje ßnadnje ſaßo njeproßyli a
tebi ſaßo ſapłaczene było;
13. Ale hdyż hoſcżinu cżiniſch, dha
proſch khudych, khromych, bědnych, ßle=
pych: Tob. 4, 7. Sir. 4, 1. St. 14, 13.
14. Dha budźeſch ty ſbóżny; pſche=
toż woni cżi njemóża ſapłacżicż; tebi
pak budźe ſapłaczene w tym horje=
ſtawanju tych prawych.
St. 5, 29. Mat. 6, 4. Jan. 11, 24.
15. Jako to pak ßłyſcheſche jedyn
wot tych, kiż ſ nim ſa blidom ßedźichu,
dźeſche wón k njemu: Sbóżny je tón,
kiż khlěb jě w Bożim kraleſtwje.

(Sczenje na 2. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

16. Wón pak dźeſche k njemu: Je=
dyn cżłowjek hotowaſche wulku wjeczeŕ
a proſcheſche jich wjele na nju.
17. A póßła ßwojeho wotroczka
won w ſchtundźe teje wjeczerje, ſo by
prajił tym proſchenym: Pójcże, pſche=
toż wſchitko je hotowe. Pſchißł. 9, 5.
18. A woni poczinachu wſchitzy ßo
po rjadu ſamolwicż. Přeni dźeſche
k njemu: Ja ßym ßebi polo kupił a
mam wonhicż, ſo bych to wohladał;
ja cże proſchu, ſamolẃ mje.
19. A druhi dźeſche: Ja ßym ßebi
pjecż pſchahow wołow kupił a ßym
na puczu, ſo bych je ſpytał; ja cże
proſchu, ſamolẃ mje.
20. A tſeczi dźeſche: Ja ßym ßo
wożenił, a teho dla ja pſchińcż njemóżu.
21. A tón ßamy wotroczk pſchińdźe
ſaßo a powjedźi to ßwojemu knjeſej.
Duż roshněwa ßo tón hoſpodaŕ a dźe=
ſche k ßwojemu wotroczkej: Dźi hny=
dom won na měſchcżanſke haßy a na
torhoſchcża a pſchiwjedź hew nuts khu=
dych a bědnych a khromych a ßlepych.

22. A wotroczk dźeſche: Knjeże, wone
je ßo ſtało, ſchtoż ßy pſchikaſał; a je
hiſchcże rum tudy.
23. A tón knjes dźeſche k wotrocz=
kej: Dźi won na drohi a k płotam; a
nuſuj jich, ſo bychu nuts ſaſchli, tak
ſo mój dom połny budźe.
24. Ja pak praju wam, ſo żadyn
tych ßamych mużow, kotſiż proſcheni ßu,
mojeje wjeczerje woptacż njebudźe.)
25. Wjele luda pak dźěſche ſ nim.
A wón wobroczi ßo a dźeſche k nim:
26. Dźe=li ſchtó ke mni a njehidźi
ßwojeho nana a maczeŕ a żonu a dźě=
cżi a bratrow a ßotry, a k temu też
ßwoje żiwjenje: tón njemóże mój wu=
cżomnik bycż.
5 Mójſ. 33, 9. Mat. 10, 37.
27. A ſchtóż ßwojeho kſchiża nje=
njeße a ſa mnu njeńdźe, tón njemóże
mój wuczomnik bycż.
28. Schtó je pak bjes wami, kiż
chce tórm natwaricż, ſo by wón ßedźo
prjedy njewuradnował te wukłady a
hacż to ma, cżohoż je trjeba, ſo by jón
dokonjał?
29. Tak ſo něhdźe, hdyż by ſało=
żenje położił a njemohł to dokonjecż,
wſchitzy, kiż bychu to widźili, poczeli
ßo jemu ßmjecż,
30. A prajicż: Tutón cżłowjek po=
cżinaſche twaricż a njemóżeſche to ßame
wuwjeſcż.
31. Abo kotry kral cżehnje na wójnu
pſcheczziwo druhemu kralej a ßedźo prje=
dy radu njedźerźi, hacż by mohł ſ dźe=
ßacż tawſyntami napſcheczziwo cżahnucż
temu, kotryż ſ dwazyczi tawſyntami
cżehnje pſcheczziwo njemu?
32. Je=li ſo niz, pójcżele wón pó=
słow k njemu, hdyż hiſchcże daloko wot
njeho je, a proßy pſche měr.
33. Tak teho dla też kóżdy bjes
wami, kiż ßo njewotrjeknje wſchitkemu
temu, ſchtoż ma, njemóże mój wuczom=
nik bycż.
34. Ssól je dobra wěz; je=li ſo pak
ßól ſtuchnje, ſ cżim budźa ßelicż?
Mat. 5, 13. Mark. 9, 50.

35. Ani do semje, ani do hnoja ßo
njehodźi, ale precź ju czißnu. Schtóź
ma wuschi k ßłyschenju, tón ßłysch.
St. 8, 8.

15. staw.

Khwalba Boźeje ßmilnoscźe psches pschi-
runanja.

(Sczenje na 3. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Pschibliźowachu ßo pak k njemu
wschelzy złonizy a hrěschnizy, so bychu
jeho poßłuchali. Mat. 9, 10.
2. A czi Farisejßzy a pißmawuczeni
mórczachu a dźachu: Tón bjerje hrěsch-
nikow horje a jě s nimi.
St. 7, 39.
3. Wón pak prajesche jim to pschi-
runanje a dźesche:
4. Kotry człowjek je bjes wami, kiź
ma sto wowzow, a hdyź wón jenu
wot nich shubi, so by wón te dźewjecź
a dźewjecźdźeßacź njewostajił w puscźi-
nje a njeschoł sa tej shubjenej tak dołho,
hacź by ju namakał? Ez. 34, 11. 16.
Luk. 19, 10. Mat. 18, 12.
5. A hdyź ju namakał je, połoźi wón
ju na ßwojej ramjeni s wjeßełoscźu.
6. A hdyź dom pschińdźe, sawoła
wón ßwojich pschecźelow a ßußodow a
rjeknje k nim: Wjeßelcźe ßo so mnu;
pschetoź ja ßym ßwoju wowzu nama-
kał, kotraź shubjena běsche.
7. Ja praju wam, so runje tak wje-
ßełoscź budźe w njebjeßach na jenym
hrěschniku, kiź pokutu czini, psched dźe-
wjecź a dźewjecźdźeßacź prawymi, ko-
tsiź pokuty njepotrjebaju. St. 5, 32.
8. Abo kotra źónska je, kiź dźeßacź
kroschow ma, hdyź wona jedyn shu-
bi, so by ßwěcźku njesaßwěcźiła a khěźu
njemjetła a ßwěru njepytała, hacź wona
jón namaka?
9. A hdyź jón namakała je, sawoła
wona ßwoje pschecźelnizy a ßußodnizy
a rjeknje: Wjeßelcźe ßo so mnu; psche-
toź ja ßym ßwój krosch namakała, ko-
tryź běch shubiła. St. 1, 58.
10. Runje tak, praju wam, bu-
dźe wjeßełoscź psched Boźimi
jandźelemi na jenym hrěschniku,
kiź pokutu czini.)

(Tekst na 11. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

11. Dale dźesche wón: Jedyn czło-
wjek mějesche dweju ßynow.
12. A tón młódschi bjes nimaj dźe-
sche k nanej: Nano, daj mi, schtoź wot
teho kubła na mnje pschińdźe. A wón
rosdźěli jimaj tu źiwnoscź.
13. A po někotrych dnjach sebra
tón młódschi ßyn wschitko, czehnjesche
daloko precź; a tam wón ßwoje kubło
pschecźini a wjedźesche wrótne źiwjenje.
Pschißł. 29, 3.
14. Jako wón pak wschitko to ßwoje
běsche pschecźinił, bě wulka drohota po
tym ßamym zyłym kraju, a wón po-
cźa tradacź.
15. Teho dla dźěsche wón a pschi-
staji ßo k jenemu měschczanej teho ßa-
meho kraja; tón póßła jeho na ßwoje
polo, so by ßwinje paßł.
16. A wón poźadasche ßwój brjuch
napjelnicź se ßłodźisnami, kotreź ßwinje
źerjechu, a nichtó jemu je njedawasche.
17. Duź dźěsche wón do ßo a dźe-
sche: Kak wjele dźěłaczerjow ma mój
nan, kotsiź maja khlěba doscź jěscź, a
ja hłoda mru! Pschißł. 23, 21.
18. Ja chzu postanucź a k ßwojemu
nanej hicź a k njemu rjez: Ja ßym
shrěschił w njebju a psched tobu,
Jer. 3, 14.
19. A njejßym dale hódny, so bych
twój ßyn mjenowany był; cziń mje
jako jeneho twojich dźěłaczerjow.
20. A wón postanu a dźěsche k ßwo-
jemu nanej. Jako wón pak hischcźe
daloko běsche, wuhlada jeho jeho nan,
a běsche jemu jeho źel, běźesche a pa-
dźe jemu wokoło jeho schije a wokoscha
jeho. 2 Sam. 14, 33.
21. Tón ßyn pak dźesche k njemu:
Nano, ja ßym shrěschił w njebju
a psched tobu; a dale njejßym
hódny, so budu twój ßyn mjeno-
wany.
22. Ale tón nan dźesche k ßwojim
wotrocźkam: Pschinjescźe tu najlěpschu

drastu a woblecżcże jeho a dajcże pjerschczeń na jeho ruku a cżrije na nohi;

23. A pschiwjedźcże ßem to kormjene cżelo, sarěžcże to ßame, so bychmy jědli a wjeßeli byli;

24. Pschetož tón mój ßyn běsche morwy a je saßo wožiwił; wón tež běsche sbubjeny a je ßo saßo namakał. A sawjeßelichu ßo.

Ef. 2, 1. 5. St. 5, 14.

25. Ale jeho starschi ßyn běsche na poli; a jako pschińdźe a wón ßo k domej pschibližowasche, wußłyscha wón to pißkanje a rejwanje;

26. A sawoła k ßebi ßwojich wotroczkow jeneho a woprascha, schto to je?

27. Tón pak dźesche k njemu: Twój bratr je pschischoł; a twój nan je to kormjene cżelo dał sarěsacź, so je jeho ßtroweho saßo dostał.

28. Duž ßo wón roshněwa a njechasche nuts hicź. Ale jeho nan wuńdźe a proschesche jeho.

29. Wón pak wotmolwi a dźesche k nanej: Hlaj, ja telko lět tebi ßłužu, a njejßym hischcże nihdy twoju pschikasnju pschestupił; a wschak mi njejßy nihdy koślika dał, so bych ja se ßwojimi pschecżelemi wjeßeły pobył;

30. Ale hdyž tón twój ßyn pschischoł je, kiž twoju žiwnoscź s kurwami je pózrjeł, ßy ty jemu na měscże to kormjene cżelo sarěsał. Pschisł. 29, 3.

31. Wón pak dźesche k njemu: Mój ßynu, ty ßy pschezo pschi mni, a wschitko, schtož moje je, to je twoje;

32. Ty dyrbjał pak ßo swjeßelicź a sradowacź; pschetož tón twój bratr běsche morwy a je saßo wožiwił; wón tež běsche sbubjeny a je ßo saßo namakał.)

16. staw.

Njewužitne wužiwanje bohatstwa sacżißnjene.

(Sczenje na 9. njedźelu po swj. Trejicy.)

1. Wón pak dźesche tež k ßwojim póßłam: Jedyn bohaty muž běsche, kiž měsche sastojnika; a tón bě psched nim wobßkorženy, jako by wón jemu jeho kubła pschecżinił.

2. A wón sawoła jeho k ßebi a dźesche k njemu: Schto to ßłyschu wot tebje? Cżiń rachnowanje wot ßwojeho sastojnstwa; pschetož ty njebudźesch móz dale sa sastojnika bycź.

3. Tón sastojnik pak dźesche ßam pschi ßebi: Schto dyrbju ja cżinicź, dokelž mój knjes to sastojnstwo wote mnje bjerje? Kopacź ja njemóžu, proßycź ßo hanibuju. Sir. 40, 29. 32.

4. Ja wěm, schtož ja cżinicź chcu, hdyž ja wot teho sastojnstwa wotstorczeny budu, so bychu mje do ßwojich domow horje wsali.

5. A wón sawoła wschitkich dołžnikow ßwojeho knjesa a dźesche k prěnjemu: Kak wjele ßy ty mojemu knjesej winojty?

6. Wón pak dźesche: Sto tunow wolija. A wón dźesche k njemu: Wsmi ßwój list, ßyń ßo a napisch s molom pjecżdźeßacź.

7. Potom dźesche wón k druhemu: Ty pak, kak wjele ßy ty winojty? Wón dźesche: Sto brěmjenjow pscheńcy. A wón dźesche k njemu: Wsmi ßwój list a napisch wóßomdźeßacź.

8. A tón knjes pokhwali teho njeprawého sastojnika, so wón běsche mudrje cżinił; pschetož dźěcżi teho ßwěta ßu mudrische, dyžli dźěcżi teho ßwětła w ßwojej schlachcże. Ef. 5, 9. 1 Tess. 5, 5.

9. A ja praju wam: Cżińcże ßebi pschecżelow s njeprawym mammonom, so woni, hdyž wy tradacże, waß bychu horje wsali do wěcżnych hětow.)

Mat. 6, 20. St. 19, 21. 1 Tim. 6, 19.

10. Schtóž je w ßnadnischim ßwěrny, tón je tež we wulkim ßwěrny; a schtóž w ßnadnischim je njeprawy, tón je tež we wulkim njeprawy. St. 19, 17.

11. Hdyž wy teho dla w tym njeprawym mammonje ßwěrni njejßcże byli, schtó chcył wam to prawe dowěricź?

12. A hdyž w zußym njejßcże ßwěrni byli, schtó chcył wam to wasche dacź?

13. Žadyn domjazy wotroczk njemóže dwěmaj knjeſomaj ßłužicž; thiba wón budže teho jeneho hidžicž a teho druheho lubowacž; abo budže ßo k jenemu dźeržecž a teho druheho ſazpicž. Wy njemóžecže Bohu ßłužicž a mammonej. Mat. 6, 24.

14. To wſchitko pak tež ßłyſchachu czi Fariſejſzy, kotſiž lakomni běchu, a ßmějachu ßo jemu. Mat. 23, 14.

15. Wón pak dźeſche k nim: Wy ſcže czi, kiž ßo ßami ſa prawych pſched człowjekami czinicže, ale Bóh ſnaje waſche wutroby; pſchetož ſchtož wyßoke je pſched człowjekami, to je pſched Bohom hroſnoſcž. St. 18, 9. Pſ. 7, 10.

16. Sakoń a profetojo wěſchcza hacž do Jana; a wot teho czaßa budže to kraleſtwo Bože pſcheß to evangelion prědowane, a kóždy cziſchczi ßo ſ mocu do njeho. Mat. 11, 13.

17. Lóže pak je, ſo njebjo a ſemja ſahinjetej, dyžli ſo by wot ſakonja jedyn kónczik ſahinuł. St. 21, 33. Mat. 5, 18.

18. Kóždy, ſchtóž ßwoju mandželſku precž puſchczi a woſmje ßebi druhu, tón mandželſtwo łama; a kóždy, ſchtóž tu precžpuſchczenu wot muža ßebi woſmje, tón tež mandželſtwo łama. Mat. 5, 31. St. 9, 19. Mark. 10, 11.

(Sczenje na 1. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

19. Někajki bohaty muž pak běſche, tón khodźeſche w purpurſkej a wot droheho płata draſcže a mějeſche ßo wſchědnje derje w kraßnym wjeßelu.

20. Běſche pak jedyn khudy, ſ mjenom Lazaruß, tón ležeſche pſched jeho durjemi połny brjodow, Sir. 14, 14.

21. A žadaſche ßo naßycžicž ſ tymi drjebjeńczkami, kotrež ſ blida teho bohateho padachu. Dha wſchak pſchińdźechu pßy a liſachu jeho brjody.

22. Poda ßo pak, ſo tón khudy wumrje a bě njeßeny wot jandźelow do Abrahamoweho klina. Tón bohaty pak tež wumrje a bu pohrjebany.

23. A jako wón w heli a w czwili běſche, pozběhnu wón ßwojej woczi a wuhlada Abrahama najdala a Lazara na jeho klinje;

24. A ſawołajo dźeſche wón: Wótcže Abrahamje, ßmil ßo nade mnu a póſczel Lazara, ſo by wón tón kónczik ßwojeho porſta we wodže womaczał a wokhłodźił mój jaſyk; pſchetož ja czerpju czwilu w tutym płomjenju. Jeſ. 66, 24.

25. Abraham pak dźeſche: Spomń, ßyno, ſo ty ßwoje dobre ßy wužiwał w ßwojim žiwjenju, ale Lazaruß je lute ſłe czerpił. Nětk pak budže wón troſchtowany, a ty budžeſch czwilowany.

26. A wyſche teho wſcheho je bjeß nami a bjeß wami wulka hłubina wobtwjerdźena, ſo czi, kiž bychu chzyli tudy wot naß k wam dele hicž, njemóža, tež niž tam wot waß k nam horje pſchińcž. Jeſ. 30, 33.

27. Duž dźeſche wón: Dha cže proſchu, wótcže, ſo by ty jeho pósłał do mojeho nanoweho doma;

28. Pſchetož ja mam hiſchcže pjecž bratrow, ſo by wón jim wobßwědcził, ſo tež woni njebychu ßem pſchiſchli na to měſto teje czwile.

29. Abraham dźeſche k njemu: Woni maju Mójſaßa a profetow; njech tych ßamych poßłuchaju. Jeſ. 8, 20. St. 34, 16.

30. Wón pak dźeſche: Ně, wótcže Abrahamje; ale hdy by ſchtó wot morwych k nim ſchoł, dha bychu pokutu czinili.

31. Wón dźeſche k njemu: Njepoßłuchaju woni Mójſaßa a profetow, dha tež njebudźa wěricž, hdy by runje ſchtó wot morwych ſtanuł.)

17. ſtaw.

Wo pohórſchenju, wujednanju, wěrje a ſtutkach, dźeßacž wußadnych a pſchichodže Božeho kraleſtwa.

1. Wón dźeſche pak k wuczomnikam: Móžno njeje, ſo bychu pohórſchenja njepſchiſchłe; běda pak temu, pſcheß kohož pſchińdu.

2. Lěpje by jemu było, so by młynski kamjeń sa jeho schiju był sałoženy a so by czišnjeny był do morja, hacž so by wón jeneho tutych móliczkich pohórschił. Mat. 18, 6. Mark. 9, 42.
3. Derje šo šami hladajcže. Hdy by pak twój bratr pschecziwo tebi shrěschił, našwaí jeho; a je-li so šo wón polěpschi, wodaj jemu.
3 Mójš. 19, 17. Mat. 18, 15.
4. A hdy by wón šydom krócž sa dźeń pschecziwo tebi shrěschił a šydom krócž sa dźeń šo k tebi wobrocził a rjekł: Mi je teho žel: dyrbisch ty jemu wodacž.
5. Duž dźachu czi japoschtoli k temu Knjesej: Pschisporí nam wěru.
Mark. 9, 24.
6. Tón Knjes pak dźesche: Hdy byschcže wěru měli jako žonopowe sorno a byschcže rjekli k tutemu lěšnemu figowzej: Wutorhń šo s korjenjom a pschešadź šo do morja, dha budźe wón waš pošłuchacž. Mat. 17, 20.
7. Schtó je pak bjes wami, kiž ma wotroczka, kotryž wora abo skót paše, so by jemu, hdyž wón s pola dom pschiińdźe, hnydom rjekł: Pój a šyń šo sa blido?
8. Njeje temu tak, so wón k njemu praji: Pschihotuj, so bych powjeczerjał, podpašaj šo a šłuž mi, hacž ja šo najěm a napiju; a potom dyrbisch ty šo tež najěscž a napicž?
9. Dźakuje šo wón tež temu šamemu wotroczkej, so wón je czinił, schtož jemu běsche pschikasane? Mi šo njesda.
10. Tak tež wy, hdyž wschitko scže czinili, schtož wam je pschikasane, rjeknjcže: My šmy njewužitni wotroczkojo; my šmy czinili, schtož czinicž winojczi běchmy.

(Sczenje na 14. njedźelu po šwj. Trojizy.)

11. **A** poda šo, jako wón czehnjesche do Jerusalema, dźěsche wón šrjedźa psches Samariski a Galilejski kraj.
Jan. 4, 4.
12. A jako wón do jeneho měſtka pschiińdźe, setkachu jeho dźešaczo wušadni muszy, czi stejachu nasdala,
13. A posběžechu šwój hłóš a dźachu: Jesu, luby mischtrje, šmil šo nad nami!
14. A hdyž wón jich wuhlada, dźesche wón k nim: Dźicže a pokažcže šo měschnikam. A sta šo, jako tam dźěchu, buchu woni wuczischeni.
3 Mójš. 14, 2. St. 13, 2.
15. Jedyn pak bjes nimi, jako widźesche, so wón wustrowjeny bě, wróczi šo a khwalesche Boha s wulkim hłošom,
16. A panuwschi na šwoje wobliczo k jeho nohomaj, dźakowasche šo. A tón běsche Samariski.
17. Jesuš pak wotmolwi a dźesche: Njeje jich dźešacž wuczischenych? Hdźeha pak šu czi dźewjeczo?
18. Njeje šo hewak žadyn namakał, kiž by šo wrócził, so by Bohu czescž dał, hacž jeno tón zusobnik?
19. A wón dźesche k njemu: Stań a dźi, twoja wěra je cže wustrowiła.)
20. Jako wón pak woprashany bě wot Farisejskich: Hdy dha pschiińdźe kralestwo Bože? wotmolwi wón jim a dźesche: Kralestwo Bože njepschiińdźe se swonkomnym nałoženjom;
1 Kor. 4, 20.
21. Woni tež prajicž njebudźa: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Pschetož hlaj, Bože kralestwo je snutškach we waš.
Mat. 24, 23.
22. Wón dźesche pak k wuczomnikam: Czaš budźe pschiińcž, so budźecže wy požadacž, widźicž jedyn dźeń teho człowskeho šyna, a njebudźecže jeho widźicž.
23. A woni budźa k wam rjeknucž: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Njekhodźcže tam, ani njepošłuchajcže jich.
St. 21, 8. Mat. 24, 23. Mark. 13, 21.
24. Pschetož runje jako błysk s njebješ dele błyska a šwěczi na wschitko, schtož pod njebješami je: tak tež budźe człowski šyn na šwojim dnju.
Mat. 24, 27.

25. Ale prjedy dyrbi wón wjele czeŕpicz a saczižnjeny bycz wot tuteho naroda. Mat. 16, 21.

26. A jako ßo sta w czaßu Noachowym, tak budze tež w dnjach teho człowiskeho ßyna: Mat. 24, 37.

27. Woni jědzichu, woni pijachu, woni ßo ženjachu, woni ßo wudawachu, hacž do teho dnja, w kotrymž Noa do kaschcza dźěsche, a pschińdze ta lijeńza a skónzowa jich wschitkich. 1 Mójs. 7, 7.

28. Teho runja tež, jako ßo sta w Lothowym czaßu: Woni jědzichu, woni pijachu, woni kupowachu, woni pschedawachu, woni schczěpjachu, woni twarjachu;

29. Tón ßamy dźeń pak, jako Loth se Sodoma běsche wuschoł, deschczowasche woheń a schwabl s njebjeß a skónzowa jich wschitkich. 1 Mójs. 19, 15. 16.

30. Na tajke waschnje tež budze w tym dnju, hdyž człowiski ßyn sjewjeny budze.

31. Tón ßamy dźeń, schtóž na tśěsche je, a jeho dobytk w domje, tón njelěs dele, so by tón ßamy sebrał. Tak tež, schtóž na poli je, tón ßo njewróczej po to, schtož sady ßo je wostajił. Mat. 24, 17.

32. Spomńcze na Lothowu žonu! 1 Mójs. 19, 26.

33. Schtóž pyta, so by ßwoju duschu sakhował, tón budze ju shubicz; a schtóž ju budze shubicz, tón budze jej k žiwjenju pomhacz. St. 9, 24. Mat. 10, 39. St. 16, 25.

34. Ja praju wam: W tej ßamej nozy budzetaj dwaj na jenym łožu; jedyn budze horje wsaty, a druhi budze wopuschczeny. Mat. 24, 40. 41.

35. Dwě budzetej na jene mlěcz; jena budze horje wsata, a druha budze wopuschczena.

36. Dwaj budzetaj na poli; jedyn budze horje wsaty, a druhi budze wopuschczeny.

37. A woni wotmolwichu a dźachu k njemu: Hdze, Knježe? Wón pak dźesche k nim: Hdžež sczerb je, tam ßo hodlerje shromadźuja. Hiob. 39, 33. Hab. 1, 8. Mat. 24, 28.

18. staw.

Wuczba wo modlenju a pokuczę, kschižu a czeŕpjenju, pches hekſemple wułožena.

1. **W**ón jim pak tež powjedźi pschirunanje wot teho, kak my ßo pschezo k Bohu modlicz mamy a nam ßo to wostudźicz njedyrbi, Rom. 12, 12. Kol. 4, 2. 1 Theß. 5, 17.

2. A dźesche: Jedyn ßudnik běsche w jenym měsczе, kiž ßo ani Boha njebojesche, ani ßo psched žanym człowjekom njehanibowasche.

3. Wudowa pak tež běsche w tym ßamym měsczе, ta pschińdze k njemu a dźesche: Wumóž mje wot mojeho pscheczіwnika!

4. A wón njechasche sa dołhi czaß. Potom pak dźesche wón ßam pschi ßebi: Hacž ja runje ßo Boha njeboju ani psched žanym człowjekom ßo njehanibuju;

5. Dokelž mi pak ta wudowa tak wjele prózy naczini, chzu ja ju wumóž, tak so wona napoßledk pschischedschi mje njepohłuschi.

6. Duž dźesche tón Knjes: Poßłuchajcze, schto tón njeprawy ßudnik praji.

7. Njedyrbjał pak tež Bóh wumóž ßwojich wuswolenych, kiž ßo wodnjo a w nozy k njemu wołaju, a njedyrbjał sczeŕpliwy bycz nad nimi?

8. Ja praju wam: Bórsy budze wón jich wumóż. Ale hdyž człowiski ßyn budze pschińcz, hacž budze wón tež wěru na semi namakacz?

(Sczenje na 11. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

9. **W**ón pak tež dźesche k někotrym, kiž ßami wjele do ßo dźeržachu, jako bychu prawi byli, a druhich sa niczo měјachu, to pschirunanje:

10. Dwaj człowjekaj dźěschtaj horje

do templa ßo modlicz. Jedyn bĕsche Farisejski, tón druhi pak złonik.
11. Tón Farisejski stejo tak ßo modlesche ßam pschi ßebi: Ja ßo czi dźakuju, Božo, so njejßym jako druſy ludźo, rubježnizy, njeprawi, mandźelstwo-łamarjo, ani jako tón złonik;
Mat. 5, 20. Jeſ. 58, 2.
12. Ja poſczu ßo dwójzy ſa tydźeń a dawam dźeßatk wot wſcheho, schtož mam.
13. A tón złonik stejo naſdala njechasche tež ßwojej woczi k njebjeßam poſbĕhnucz, ale dyri na ßwoju wutrobu a dźesche: Božo, budź mi hrĕschnikej hnadny!
14. Ja praju wam: Tón dźĕsche ſa praweho do ßwojeho doma psched tamnym. Pschetož schtóž ßo ßam powyschuje, tón budźe poniženy; a schtóž ßo ßam ponižuje, tón budźe powyscheny.) Mat. 23, 12.
Luk. 14, 11. 1 Pĕtr. 5, 5.
15. Woni pak tež k njemu pschinjeßechu dźĕczatka, so by wón ßo jich dótknuł. Jako to pak wuczomnizy widźichu, naßwarichu woni jich.
Jeſ. 49, 22. Mat. 19, 13. 14. Mark. 10, 13.
16. Ale Jesuß ſawoła je k ßebi a dźesche: Njech dźĕczatka ke mni pschińdu, a njewobarajcźe jim; pschetož tajkich je to kralestwo Bože.
17. Sawĕrnje, ja praju wam: Schtóž Bože kralestwo njewoſmje jako dźĕczo, tón njebudźe do njeho pschińcz.
Mark. 10, 15.
18. A jedyn wyschschi jeho woprascha a dźesche: Dobry mischtrje, schto mam ja czinicz, so bych wĕczne žiwjenje herbował? Mat. 19, 16. Mark. 10, 17.
19. Jesuß pak dźesche k njemu: Schto mi rĕkasch dobry? Nichtó njeje dobry, khiba tón jeniczki Bóh.
20. Ty wĕsch te kaſnje derje: Ty njedyrbisch mandźelstwo łamacz. Ty njedyrbisch moricz. Ty njedyrbisch kranucz. Ty njedyrbisch falschneho ßwĕdczenja ryczecz. Czeſcz ßwojeho nana a ßwoju maczeŕ. 2 Mójſ. 20, 12.
21. Wón pak dźesche: To ßym ja wschitko dźeržał wot ßwojeje młodoſcźe.
22. Jako Jesuß to ßłyschesche, dźesche wón k njemu: Hiſchcźe jene ty nimasch; wschitko, schtož masch, pschedaj a rosdaj khudym, dha budźesch bohatstwo mĕcz w njebjeßach; a pój, dźi ſa mnu. Mat. 6, 20.
23. Jako pak wón to ßłyschesche, srudźi wón ßo jara; pschetož wón bĕsche jara bohaty.
24. Jako pak jeho Jesuß widźesche, so bĕsche ßo rosrudźił, dźesche wón: Kak czežzy budźa bohaczi do Božeho kralestwa pschińcz!
Mat. 19, 23. Mark. 10, 23.
25. Pschetož lóže je, so kamjel pschez jehline wucho pscheńdźe, dyžli so bohaty do Božeho kralestwa pschińdźe.
26. Duž dźachu czi, kiž to ßłyschachu: Schtóha móže sbóžny bycz?
27. Wón pak dźesche: Schtož pola człowjekow je njemóžne, to je pola Boha móžne. Hiob. 42, 2.
28. Pĕtr pak dźesche: Hlaj, my ßmy wschitko wopuschcźili a ßmy ſa tobu schli. Mat. 19, 27. Mark. 10, 28.
29. Wón pak dźesche k nim: Sawĕrnje, ja praju wam: Nichtó njeje, kiž dom wopuschczi abo starschich abo bratrow abo žonu abo dźĕczi, Božeho kralestwa dla, 5 Mójſ. 33, 9.
30. Kiž by teho ſaßo njedostał w tym czaßu wjele wjazy a w tym pschichodnym ßwĕcźe wĕczne žiwjenje.

(Sczenje na njedźelu Estomihi.)

31. Wón wſa pak k ßebi tych dwanacźe a dźesche k nim: Hlaj, my dźemy horje do Jeruſalema, a wschitko budźe dokonjane, schtož pißane je pschez profetow wot człowſkeho ßyna;
32. Pschetož wón budźe podaty póhanam a budźe wußmĕscheny a hanjeny a ſapluwany, Mat. 27, 2.
33. A woni budźa jeho krjudowacz a moricz; a na tſeczi dźeń budźe wón ſaßo stanucz.
34. A woni niczo wot teho njesro-

ſymichu, a ta ręcž běſche jim potajena, a njewjedźichu, ſchtož prajene bě.

35. Sta ßo pak, jako wón ßo k Jerichu pſchibližowaſche, ßedźeſche jedyn ßlepy pſchi pucžu a proſcheſche. Mat. 20, 29. 30. Mark. 10, 46.

36. Jako wón pak ßłyſcheſche tón lud, kotryž nimo dźěſche, wobhoni ßo wot nich, ſchto by to było.

37. Duž ſjewichu jemu, ſo Jeſuß Nazarenſki nimo dźe.

38. A wón ſawoła a dźeſche: Jeſu, ty ßyno Davitowy, ßmil ßo nade mnu!

39. Cži pak, kotſiž najprjedy dźěchu, ßwarjachu jeho, ſo by mjelcžał. Wón pak cžim bóle wołaſche: Ty ßyno Davitowy, ßmil ßo nade mnu!

40. Jeſuß pak woſta ſtejo a kaſaſche jeho k ßebi pſchiwjeſcž. A hdyž wón ßo pſchibližowa, wopraſcha wón jeho,

41. A dźeſche: Schtoha chzeſch, ſo bych tebi cžinił? Wón dźeſche: Knježe, ſo bych ſaßo widźił.

42. A Jeſuß dźeſche k njemu: Budź ſaßo widźacy! Twoja wěra je cže wuſtrowiła. Mat. 9, 22.

43. A hnydom widźeſche wón ſaßo a dźěſche ſa nim a khwaleſche Boha. A wſchitkón lud, kiž to widźeſche, dawaſche Bohu khwalbu.)

19. ſtaw.

Wo Zacheu, dowěrjenych puntach, Khryſtußowym jědźenju do Jeruſalema, ſrudnym měſchcźenju a wótrym poßwarjenju.

(Sczenje na kermuſchu.)

1. A wón cžehnjeſche nutš a dźěſche pſcheš Jericho.

2. A hlaj, tam běſche jedyn muž, ſ mjenom Zacheuß; tón bě wyſchſchi tych złonikow a bě bohaty;

3. A žadaſche ßebi Jeſußa wohladacž, ſchtó by wón był, a njemóžeſche pſched ludom; pſchetož wón běſche mały wot poſchony. Jan. 12, 21.

4. A wón běžeſche prjedy a léſeſche na lěßun fikowym ſchtom, ſo by jeho widźił; pſchetož tam měſeſche nimo hicž.

5. A jako Jeſuß tam pſchińdźe, pohlada wón horje a uhlada jeho a dźeſche k njemu: Zacheo, léš rucže dele; pſchetož ja mam dźenßa w twojim domje woſtacž.

6. A wón ſlěſe rucže dele a wſa jeho ſ wjeßelom horje.

7. Jako woni to widźichu, morkotachu wſchitzy, ſo pola hrěſchnika na hoſpodu ſańdźe.

8. Zacheuß pak dźeſche pſchiſtupiwſchi k temu Knjeſej: Hlaj, Knježe, połojzu ßwojeho kubła dam ja khudym; a ßym-li někoho ſjebał, dam jo ſchtyri krócž ſaßo. 2 Móſ. 22, 1. Jeſ. 58, 6.

9. Jeſuß dźeſche k njemu: Dźenßa je ßo tutemu domu ſbože doſtało, dokelž wón tež Abrahamowy ßyn je. St. 13, 16.

10. Pſchetož cžłowjeſki ßyn je pſchiſchoł, ſo by pytał a ſbóžne cžinił, ſchtož ſhubjene je.) Mat. 18, 11. St. 9, 13.

11. Jako woni na to poßłuchachu, powjedaſche wón dale pſchirunanje, teho dla, ſo wón bliſko pſchi Jeruſalemje běſche, a jim ßo ſdaſche, ſo kraleſtwo Bože ßo hnydom ma ſjewicž;

12. A wón dźeſche: Jedyn knježſki woteńdźe do dalokeho kraja, ſo by ßebi kraleſtwo nutš wſał a potom ſaßo pſchiſchoł. Mat. 25, 14. Mark. 13, 34.

13. Wón ſawoła pak dźeßacž ßwojich wotroczkow a da jim dźeßacž puntow a dźeſche k nim: Wikujcže, hacž ſaßo pſchińdu.

14. Jeho měſchcźenjo pak jeho hidźichu a pósłachu poßelſtwo ſa nim a dachu jemu powjedźicž: My nochzemy, ſo by tón nad nami knježił. Jan. 1, 11.

15. A ſta ßo, ſo wón ſaßo pſchińdźe, jako to kraleſtwo běſche nutš wſał; duž kaſaſche wón tych ßamych wotroczkow k ßebi ſawołacž, kotrymž wón te pjenjeſy dał běſche, ſo by ſhonił, ſchto kóždy je nawikował.

16. Duž pſchiſtupi tón prěni a dźeſche: Knježe, twój punt je dźeßacž puntow nadobuł.

17. A wón dźeſche k njemu: Derje, dobry wotroczko, dokelž ßy na ßnadniſchim ßwěrny był, dyrbiſch ty móz měcz na dźeßacz měſtach.
Mat. 25, 21. Luk. 16, 10.

18. Tón druhi pſchińdźe tež a dźeſche: Knježe, twój punt je pjecz puntow pſchinjeßł.

19. A k temu dźeſche wón tež: A ty dyrbiſch bycz na pjeczi měſtach.

20. Tež tſeczi pſchińdźe a dźeſche: Knježe, hlaj, tudy je twój punt, kotryž ja ßym ſkhowany měł w rubiſchku;

21. Pſchetož ja ßo tebje bojach, dokelž ty twjerdy muž ßy; ty woſmjeſch, ſchtož njejßy położił, a žnjeſch, ſchtož njejßy rosßył.

22. Wón pak dźeſche k njemu: S twojeho rta ßudźu ja cźe, ty ſły wotroczko. Wjedźiſche ty, ſo ja twjerdy muž ßym, bjeru, ſchtož njejßym położił, a žnu, ſchtož njejßym rosßywał;
2 Sam. 1, 16.

23. Czoho dla dha ty njejßy mojich pjenjes na pſcheměnjenje wudał? Dha bych ja pſchiſchedſchi ſ wužitkom je ſaßo brał.

24. A wón dźeſche k tym, kotſiž pódla ſtejachu: Wsmicźe tón punt wot njeho a dajcźe jón temu, kiž ma te dźeßacz puntow.

25. Woni pak dźachu k njemu: Knježe, wſchak wón ma dźeßacz puntow.

26. Ale ja praju wam, ſo kóždemu, kiž ma, budźe date; ale wot teho, kotryž nima, budźe tež to wſate, ſchtož wón ma.
Mat. 13, 12. Luk. 8, 18.

27. Tež tych ßamych mojich njepſcheczelow, kiž njechachu, ſo bych ja nad nimi knježił, pſchiwjedźcźe ßem a ſkónzujcźe jich pſchede mnu.

28. A hdyž wón to prajeſche, dźěſche wón dale a cźehnjeſche horje do Jeruſalema.
Mark. 10, 32.

29. A ſta ßo, jako wón ßo pſchibližowa k Bethfagu a k Bethanii a pſchińdźe k tej wolijowej horje, póßła wón ßwojich wuczomnikow dweju,
Mat. 21, 1. Mark. 11, 1. Jan. 12, 12.

30. A dźeſche: Dźitaj do teho měſtka, kotrež prjedy waju leži; a hdyž nuts ſańdźetaj, budźetaj wój wóßlatko pſchiwjaſane namakacź, na kotrymž nihdy žadyn człowjek njeje ßedźił. Wotwježtaj to ßame a pſchiwjedźtaj jo ke mni.

31. A budźe-li waju ſchtó praſchecź, czoho dla jo wotwjaſujetaj, rjekńtaj k njemu tak: Tón Knjes jo potrjeba.

32. A taj póßłanaj woteńdźeſchtaj a namakaſchtaj, kaž wón jimaj běſche powjedźił.

33. Jako wonaj pak to wóßlatko wotwjaſaſchtaj, dźachu jeho knježa k nimaj: Czoho dla wotwjaſataj to wóßlatko?

34. Duž dźeſchtaj wonaj: Tón Knjes jeho trjeba.

35. A wonaj pſchiwjedźeſchtaj to ßame k Jeſußej a cźißnuſchtaj ßwoju draſtu na to wóßlatko a ßadźiſchtaj Jeſußa na njo.

36. Jako wón pak jědźiſche, pſcheſtrěchu woni ßwoju draſtu na pucź.

37. A hdyž wón ßo pſchibliżeſche a po tej wolijowej horje dele cźehnjeſche, pocża zyła ſhromadźiſna jeho wuczomnikow ſ wjeßełoſczu Boha khwalicź ſ wulkim hłoßom ſa wſchitke ſkutki, kotrež běchu widźili,

38. A dźachu: Khwaleny budź, kiž pſchińdźe, kral, w mjenje teho Knjeſa! Měr budź na njebju a czeſcź w tej wyßokoſczi.
Jan. 12, 13. Luk. 2, 14.

39. A někotſi tych Fariſejſkich bjes ludom dźachu k njemu: Miſchtrje, naßwaŕ wſchak ßwojich wuczomnikow.

40. Wón wotmołwi pak a dźeſche k nim: Ja praju wam: Budźa-li cźi mjelczecź, dha budźa te kamjenje wrěſchczecź.
Hab. 2, 11.

(Sczenje na 10. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

41. **A** jako ßo wón pſchibliža, pohlada wón na to měſto a płakaſche na njo,
2 Kral. 8, 11.

42. A dźeſche: Hdy by wſchak ty wjedźiło, dha by ty tež wopomniło w tym ßwojim czaßu, ſchto ßo k two-

jemu měrej hodźi. Ale nětk je pſched
twojimaj wocžomaj potajene.
5 Mójſ. 32, 29.
43. Pſchetož cžaß budźe pſchińcž na
tebje, ſo twoji njepſcheczeljo budźa tebje
a twoje dźěcži w tebi ſe ſchanzu wob-
ſanknucž, tebje woblehnucž a na wſchěch
ſtronach cźe tyſchicž;
44. A budźa tebje ſemi ſrunacž a
žadyn kamjeń na kamjenju njewoſtajicž,
teho dla, ſo ty njejßy póſnało tón
cžaß, w kotrymž ty ßy doma pytane.
1 Kral. 9, 7. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12.
Mat. 24, 1. Mark. 13, 2.
45. A wón ſańdźe do templa a
pocža won honicž tych, kiž w tym
ßamym pſchedawachu a kupowachu,
Mat. 21, 12. Mark. 11, 17.
46. A dźeſche k nim: Pißane ſteji:
Mój dom je dom teje modlitwy; wy
pak ſcźe jón ſcžinili k mordaŕſkej jamje.
Jeſ. 56, 7. Jer. 7, 11.
47. A wón wucžeſche wſchědnje w
templu. Ale cźi wyſchſchi měſchnizy a
pißmawucženi a cźi woßebniſchi bjeß
ludom pytachu, ſo bychu jeho ſkónzowali;
48. A njenamakachu, kak to bychu
cžinili; pſchetož wſchitkón lud wißaſche
na nim a poßłuchaſche jeho.)

20. ſtaw.

Khryſtußowe roſrycženje wo ßwojej par-
ſchonje a ßwojim hamcźe, wo dańſkim
kroſchu a morwych horjeſtaczu.

1. A ſta ßo tych dnjow jedyn, ſo
wón tón lud wucžeſche w templu a
prědowaſche to evangelion; duž pſchi-
ſtupichu k njemu wyſchſchi měſchnizy a
pißmawucženi ſe ſtarſchimi,
Mat. 21, 23. Mark. 11, 27.
2. A ryczachu k njemu a dźachu:
Powjes nam, ſ kajkej mozu cžiniſch
ty to? Abo ſchtó je tebi tu móz dał?
Jap. ſk. 4, 7.
3. Wón pak wotmolwi a dźeſche k
nim: A ja chzu waß tež jene ßłowo
wopraſchecž, a powjeſcźe to mi:
4. Ta kſchcženiza Janowa, běſche
wona ſ njebjeß abo wot cžłowjekow?
5. Woni ßebi pak pomyßlichu a
dźachu: Rjeknjemy my, ſ njebjeß, dha
budźe wón prajicž: Cžoho dla dha wy
njejſcźe jemu wěrili?
6. Prajimy my pak, ſo je była wot
cžłowjekow, dha budźe naß wſchitkón
lud kamjenjowacž; pſchetož woni zyle
ſa to dźerža, ſo Jan je profeta.
7. A woni wotmolwichu, ſo njewje-
dźa, ſ wotkal wona je.
8. A Jeſuß dźeſche k nim: Dha ja
wam tež njepowěm, ſ kajkej mozu to
cžinju.

(Sczenje na njedźelu Okuli.)

9. Wón pak pocža ludu powjedacž
tajke pſchirunanje: Jedyn cžłowjek pło-
dźeſche ßebi winizu a pſchenaja ju wi-
nizarjam, a wón woteńdźe precž pſches
polo na dołhi cžaß. Pſ. 80, 9.
Jeſ. 5, 1. Mat. 21, 33. Mark. 12, 1.
10. A w ßwojim cžaßu póßła wón
wotrocžka k tym winizarjam, ſo bychu
jemu dali wot wužitka teje winizy.
Cźi winizarjo pak bijachu jeho a puſch-
cźichu jeho próſdneho wot ßebje.
2 Kron. 36, 15. 16.
11. A dale póßła wón hiſchcźe dru-
heho wotrocžka; woni pak nabichu teho
tež a hanjachu jeho a puſchcźichu jeho
próſdneho wot ßebje. Mat. 22, 6.
12. A wyſche teho póßła wón hiſch-
cźe tſeczeho; woni pak ſranichu teho
ßameho tež a wuſtorcžichu jeho won.
13. Duž dźeſche tón knjes teje wi-
nizy: Schto dyrbju cžinicž? Ja chzu
ßwojeho lubeho ßyna póßłacž; ßnadź,
hdyž teho ßameho widźa, woni ßo bu-
dźa ſtrachowacž.
14. Jako pak winizarjo teho ßyna
widźichu, roſryczachu woni ßo bjeß ßo-
bu a dźachu: Tón je tón herba; pój-
cźe, chzemy jeho ſabicž, ſo by to herb-
ſtwo naſche było. Pſ. 2, 8.
15. A wuſtorcžichu jeho ſ winizy
won a ſabichu jeho. Schto teho dla
budźe tón knjes teje winizy tym ßa-
mym cžinicž?
16. Wón budźe pſchińcž a budźe
tych ßamych winizarjow ſkónzowacž a

ßwoju winizu druhim dacz. Jako woni to ßłyschachu, dzachu woni: Bóh to njedaj!

17. Wón pak pohlada na nich a dzesche: Schto je teho dla to, schtož pißane steji: Tón ßamy kamjeń, kotryž ßu czěßlojo saczißli, tón je ßo róžkny kamjeń sczinił? Pſ. 118, 22.
Mat. 21, 42. Jap. ſk. 4, 11. 1 Pětr. 2, 7.

18. Kóždy, kiž na tón kamjeń panje, rosrasy ßo; na kohož pak wón panje, teho budze wón rosmjajcz.

19. A wyschschi měschnizy a pißmawuczeni stejachu sa tym, kak bychu ruzy w tej ßamej schtundze na njeho połožili; ale teho luda ßo bojachu; pschetož woni srosymichu, so wón na nich to pschirunanje běsche ryczał.
St. 19, 48.

20. Teho dla kedzbowachu woni na njeho a póßłachu łakarjow won, kiž dyrbjachu ßo sa prawych wudawacz, so bychu jeho na jeho ryczi saßłapali a tak jeho podali wyschnosczi a do bohotoweje mozy.)
Mat. 22, 15. Mark. 12, 13.

21. A czi wopraschachu jeho a dzachu: Mischtrje, my wěmy, so ty prawje ryczisch a wuczisch a nimasch nikoho kedzbu, ale wuczisch tón pucz Boži w prawdze; Mat. 22, 16.

22. Je prawje, so my khěžorej dawki dawamy, abo niz?

23. Wón pak srosymi jich leßnoscz a dzesche k nim: Schto mje spytujecze?

24. Pokazcze mi krosch; czeji wobras a napißmo ma wón? Woni pak wotmolwichu a dzachu: Teho khěžora.

25. Duž dzesche wón k nim: Dha dajcze khěžorej, schtož je khěžorowe, a Bohu, schtož je Bože. Rom. 13, 7.

26. A woni njemóžachu jeho na žanym ßłowje saßłapacz psched ludom; ale dziwachu ßo jeho wotmolwjenja a mjelknychu.

27. Pschistupichu pak někotsi tych Sadduzejskich (kotsiž praja, so njeje žane horjestawanje) a praschachu jeho,

28. A dzachu: Mischtrje, Mójsaß je nam napißał: Hdy by komu bratr wumrjeł bjes dzěczi, so by jeho bratr tu žonu wsał a ßwojemu bratrej ßymjo sbudził. 1 Mójs. 38, 8.
5 Mójs. 25, 5. Mat. 22, 24. Mark. 12, 19.

29. Sſedmjo bratsja pak běchu, a prěni wsa ßebi žonu a wumrje bjes dzěczi.

30. A duž wsa tón druhi tu žonu a tón wumrje tež bjes dzěczi.

31. Tež tón tsieczi wsa ju. Teje runoscze tež czi drusy wot tych ßydom, a semrjechu a njewostajichu žanych dzěczi.

32. Napoßledk po wschěch wumrje tež ta žona.

33. W horjestawanju teho dla, kotreho bjes tymi žona budze wona? Pschetož wschitzy ßedmjo ßu ju sa mandzelsku měli.

34. A Jesuß wotmolwi a dzesche k nim: Dzěczi teho ßwěta woženja a wudawaju ßo;

35. Kotsiž pak dostojni budza, tón tamny ßwět dostacz a to horjestawanje wot morwych, czi njebudza ßo ani ženicz ani wudawacz;

36. Pschetož woni dale wjazy njemóža wumrjecz: pschetož woni ßu jandzelam runi a ßu Bože dzěczi, kotsiž ßu dzěczi teho horjestawanja.
Mat. 22, 30.

37. So pak morwi horjestawaju, to tež Mójsaß wobßwědczi pschi tym lěßu, hdyž wón rjekuje: Tón Knjes je Bóh Abrahama a Bóh Jsaaka a Bóh Jakuba. 2 Mójs. 3, 6.

38. Bóh pak njeje tych morwych, ale tych žiwych Bóh; pschetož jemu ßu wschitzy žiwi.

39. Duž wotmolwichu někotsi tych pißmawuczenych a dzachu: Mischtrje, ty ßy derje ryczał.

40. A woni jeho dale njeßmědzachu wopraschecz.

41. Wón dzesche pak k nim: Kak praja woni, so Khrystuß je Davitowy ßyn? Mat. 22, 42. Mark. 12, 35.

42. Pschetož Davit ßam praji w psalmowych knihach: Tón Knjes je pra-

jił k mojemu Knjeſej: Sydń ßo k mo-
jej prawizy, Pſ. 110, 1. Mat. 22, 44.
43. Hacz ja położu twojich njepſche-
czelow k podnozkej twojich nohow.
44. Teho dla, hdyż Dawit mjenuje
jeho ßwojeho Knjeſa, kak dha wón je
jeho Syn?
45. Jako pak zyły lud poßłuchaſche,
dżeſche wón k ßwojim wuczomnikam:
46. Hladajcże ßo pißmawuczenych,
kotſiż chzedża khodżicz w dołhich dra-
ſtach a dadża ßo radżi poſtrowicz na
torhoſchczach a ßydaju radżi wyßoko
w ſchulach a ſa blidom; Mat. 23, 3.
47. Woni jeżeru wudowam jich do-
my a wudawaju ßo ſ dołhimi modlit-
wami. Czi ßami budża czim czeżſche
ſatamanſtwo doſtacz. Mat. 23, 14.

21. ſtaw.

Wo wudowy almożinje, ſabubjenju Jeru-
ſalemſkim a kónzu ßwěta.

1. **W**ón pak pohlada horje a pſchi-
hladowaſche, kak bohaczi ßwoje dary
do Božeho kaſchcza ſkładowachu.
Mark. 12, 41.
2. Wón pak tež wuhlada jenu khudu
wudowu, kotraž tam dwě ſcherpatzy
położi.
3. Duž dżeſche wón: Woprawdże,
ja praju wam, ſo tuta khuda wudowa
je wjazy ſłożiła, dyżli woni wſchitzy.
4. Pſchetož woni ßu ſ teho, ſchtož
jim je ſbytkne, ſkładowali k Božemu
woporu; ta je pak ſe ßwojeje khudoby
wſchitku ßwoju żiwnoſcz, kotruž mě-
jeſche, nutſ położiła.
5. A jako někotſi ryczachu wot tem-
pla, ſo běſche ſ pěknymi kamjenjemi a
ſ wopomnikami rjenje wuhotowany,
dżeſche wón: Mat. 24, 1. Mark. 13, 1. 2.
6. Na to wy hladacże? Czaß bu-
dże pſchińcz, w kotrymž wot teho
wſcheho niż kamjeń na kamjenju wo-
ſtacz njebudże, kotryž by njebył roſ-
łamany. St. 19, 44. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12.
7. Woni praſchachu jeho pak a
dżachu: Miſchtrje, hdy dha to budże?
A kajki zejch budże, hdyž ßo to budże
ſtacz?
8. Wón pak dżeſche: Hladajcże ßo,
ſo byſchcże njebyli ſawjedżeni. Pſche-
tož wjele jich budże pſchińcz w mojim
mjenje a budża prajicz: Ja ßym Khry-
ſtuß, a tón czaß je ßo pſchibliżał.
Njekhodżcże teho dla ſa nimi.
Mark. 13, 22.
9. Hdyž pak budżecże ßłyſchecz wot
wójnow a wot ſeſtawanjow, njeſtra-
chujcże ßo: pſchetož to ma ßo prjedy
ſtacz; ale kónz njeje hiſchcże hnydom.
10. Tehdy dżeſche wón dale k nim:
Lud budże pſcheczziwo ludu poſtanucz
a kraleſtwo pſcheczziwo kraleſtwu.
11. A wulke ſemjerżenja budża tam
a ßem, a hłody a mór; tež budża ſtra-
chi a wulke zejchi ſ njebjeß ßo ſtacz.
12. Ale pſchede wſchitkim tym budża
woni ßwojej ruzy na waß położicz
a waß pſcheſcżěhacz, a budża waß do
ßwojich ſchulow a jaſtwow podacz a
pſched kralow a pſched knježich wodżicz
mojeho mjena dla;
Mat. 24, 9. Mark. 13, 9.
13. To pak budże ßo wam ſtacz na
to ßwědczenje.
14. Wſmicże dha teho dla k wu-
trobje, ſo byſchcże ßo pſched czaßom
njeſtarali, kak byſchcże ßo ſamolwili.
15. Pſchetož ja chzu wam rt a
mudroſcz dacz, kotrejž njebudża móz
pſcheczziwo ryczecz, ani ßo pſcheczziwicz
wſchitzy waſchi pſcheczziwnizy.
16. Wy budżecże pak tež podaczi
wot ſtarſchich a wot bratrow, wot
pſchirodnych a wot pſcheczelow; a woni
budża někotrych wot waß moricz.
Mich. 7, 6. Jap. ſk. 7, 58.
17. A wy budżecże wot kóždeho hi-
dżeni mojeho mjena dla. Mat. 10, 22.
18. Ale ani włóß ſ waſcheje hłowy
njedyrbi wam kónz wſacz.
St. 12, 7. Mat. 10, 30.
19. Wobßyńcże waſche duſche ſ wa-
ſchej ſczeŕpliwoſczu. 2 Kron. 15, 7.
20. Hdyž wy pak budżecże widżicz
Jeruſalem woblehnjene wot wójſka,

tehdy póznajcże, ſo ßo je pſchibližało jeho ſkaženje. Mat. 24, 15. Mark. 13, 14.

21. Kotsiž tehdy ßu w židowſkej ſemi, czi njech czeknu k horam; a kotsiž ßu ßrjedźa teje ßameje, njech wubėhnu won; a kotsiž na polach ßu, czi njech njekhodźa do njeje;

22. Pſchetož to ßu te dny teho wjeczenja, ſo by dopjelnjene było wſchitko, ſchtož piſane je.

23. Bėda pak ßamodruhim a czėſchnym w tych ßamych dnjach; pſchetož wulka nuja budźe na ſemi a hnėw na tym ludu.

24. A budźa padacz wot wótreho mjecza a jeczi wodźeni bjes wſchitkich ludźi; a Jeruſalem budźe roſteptane wot póhanow, hacž póhanow czaß je dopjelnjeny. Rom. 11, 25.

(Sczenje na 2. njedźelu adventa.)

25. A zejchi budźa na ßłónzu a na mėßazu a na hwėſdach; a na ſemi budźe ßo ludźom ſtyſkacz a njebudźa wjedźicz, ſchto czinicz; a morjo a žołmy budźa ſchumicz;
Jeſ. 13, 10. Mat. 24, 9.

26. A ludźom budźe ßo ſeznucz pſched ſtrachotu a woczakowanjom tych wėzow, kiž na ſemju pſchińcz dyrbja; pſchetož tež njebjeßow mozy budźa ßo hnucz.

27. A tehdy budźa widźicz człowſkeho ßyna pſchińdźo w mróczeli ſ wulkej mozu a kraßnoſczu. Dan. 7, 13.

28. Hdyž ßo pak to wſchitko budźe ſapoczecz, dha hladajcże horje a poſbėhńcże ßwoje hłowy, teho dla, ſo ßo waſche wumoženje pſchibližuje.
Jeſ. 40, 26. Rom. 8, 21. 23.

29. A wón prajeſche jim pſchirunanje: Pohladajcże na figowz a na wſchitke ſchtomy; Mat. 24, 32.

30. Hdyž ßo nėtk pytaju, dha to widźo ßami wot ßebje wėſcże, ſo nėtk lėtny czaß bliſko je:

31. Tak tež wy, hdyž widźicz budźecże te wėzy ßo ſapoczecz, dha wėſcże, ſo Bože kraleſtwo bliſko je.

32. Sawėrnje, ja praju wam, ſo ta ſchlachta njebudźe ſańcz, hacž ßo to wſchitko ſtanje.

33. Njebjo a ſemja budźetej ſahinucz, ale moje ßłowa njebudźa ſahinucz. St. 16, 17.
Pſ. 102, 27. Jeſ. 51, 6. Mat. 5, 18.

34. Hladajcże ßo pak, ſo waſche wutroby njebudźa wobczeżene ſ wobžranſtwom, ſ wopiłſtwom a ſe ſtaroſczemi teje žiwnoſcże, a tón dźeń waß njepſchekhwatał;
Rom. 13, 13. Ef. 5, 18.

35. Pſchetož runje jako powleczena ßycz budźe wón pſchińcz na wſchėch, kiž na ſemi bydla. 1 Theſ. 5, 3.

36. Teho dla wachujcże kóždy czaß a modlcże ßo, ſo byſchcże doſtojni byli czeknycz temu wſchitkemu, ſchtož ßo podacz budźe, a wobſtacz pſched człowſkim ßynom.)

37. Wón wuczeſche pak wodnjo w templu; ale w nozy khodźeſche wón won a pſchebywaſche na wolijowej horje.

38. A wſchitkón lud pſchikhadźowaſche k njemu rano w templu, ſo by jeho poßłuchał.

22. ſtaw.

Wo Judaſchu, pſcheradniku, jutrownym jehnjeczu a wjeczeri, wuczomnikow lałomſtwje po prėdnej czeſczi, Khryſtußowym czėrpjenju w jabrodźe a pſched Kajfaßom; Pėtrowy hrėſchny pad.

1. Wón ßo pak pſchibližowaſche tón róczny czaß tych ßłódkich khlėbow, jutry mjenowany. Mat. 26, 2.
Mark. 14, 1. Jan. 13, 1.

2. A wyſchſchi mėſchnizy a piſmawuczeni pytachu, kak bychu jeho ſkónzowali; pſchetož woni ßo luda bojachu.
Jan. 11, 47.

3. Tón ſatan pak bėſche ſtupił do Judaſcha, kotrehož mjeno je Iſchariothſ, kiž jedyn wot tych dwanaczże bėſche.
Mat. 26, 14. Mark. 14, 10.

4. A wón woteńdźe a ryczeſche ſ wyſchſchimi mėſchnikami a ſ hejtmanami, kak by jeho jim podał.

5. A czi ßo ßwjeßelichu a ßlubichu jemu pjenjeſy dacz.

6. A wón pſchirjeknu ßo a hladaſche ſprawneho czaßa, ſo by jeho jim podał bjes hawtowanja.

7. Pſchińdźe pak dźeń tych ßłódkich khlěbow, na kotrymž ßo jutrowne jehnjo woprowaſche. Mat. 26, 17. Mark. 14, 12.

8. Duž póßła wón Pětra a Jana a dźeſche: Dźitaj a pſchihotujtaj nam to jutrowne jehnjo, ſo bychmy to ßame jědli.

9. Wonaj pak dźeſchtaj k njemu: Hdźe chzeſch, ſo bychmój to ßame pſchihotowałaj?

10. Wón dźeſche k nimaj: Hlaj, hdyž do měſta pſchińdźetaj, budźe waju człowjek ſetkacz, tón njeße wódny karan; dźitaj ſa nim do teho doma, hdźež wón nuts dźe,

11. A rjekńtaj k hoſpodarjej teho doma: Miſchtr da czi prajicz: Hdźe je ta hoſpoda, hdźež ja móžu jutrowne jehnjo jěſcz ſ mojimi wuczomnikami?

12. A wón budźe wamaj wulku łubju, kotraž ſ kamjenjemi wußadźena je, pokaſacz; tam jo pſchihotujtaj.

13. Wonaj dźěſchtaj a namakaſchtaj, kaž wón jimaj běſche prajił, a pſchihotowaſchtaj to jutrowne jehnjo. St. 19, 32.

(Tekſt na zeleny ſchtwórtk.)

14. A jako ta ſchtunda pſchińdźe, ßynu wón ßo k blidu, a czi dwanaczo japoſchtoli ſ nim. Mat. 26, 20.

15. A wón dźeſche k nim: Ja ßym ſ wutrobu ßebi žadał, ſo bych to jutrowne jehnjo ſ wami pojědł, prjedy dyžli ja czeŕpju;

16. Pſchetož ja praju wam, ſo dale wot njeho jěſcz njebudu, hacž dopjelnjene budźe w Božim kraleſtwje. Mat. 26, 29.

17. A wón wſa khelich, dźakowaſche ßo a dźeſche: Wſmicze tón a dźělcze jón bjes ßobu;

18. Pſchetož ja praju wam: Ja njebudu wjazy picz wot teho płoda winoweho pjeńka, hacž Bože kraleſtwo pſchińdźe. Mat. 26. 29.

19. A wón wſa tón khlěb, dźakowaſche ßo a łamaſche a da jón jim a dźeſche: To je moje czěło, kotrež budźe ſa waß date; to czińcze k mojemu wopomnjenju. Mat. 26, 26. Mark. 14, 22. 1 Kor. 11, 23.

20. Teho runja wſa wón tež tón khelich po tej wjeczeri a dźeſche: Tón khelich je tón nowy ſakoń w mojej krwi, kotraž ſa waß pſchelata budźe.)

21. Ale hlaj, ruka mojeho pſcheradnika je ſo mnu ſa blidom.

22. Człowjſki ßyn derje tam dźe, kaž je wobſanknjene; ale běda temu człowjekej, pſches kotrehož wón pſcheradźeny budźe.

23. A woni poczachu ßo ßami bjes ßobu praſchecz, kotry by tež bjes nimi był, kiž to czinicz budźe?

(Sczenje na ßwj. Bartromja.)

24. Swada ßo pak tež ſběhnu bjes nimi, kotry bjes nimi dyrbjał ſa najwjetſcheho dźeržany bycz. Mark. 9, 34.

25. Wón pak dźeſche k nim: Czi ßwětni kralojo knježa, a tym móznym rěkaju miłoſcziwi knježa; Mat. 20, 25. Mark. 10, 42.

26. Wam pak niz tak; ale tón wjetſchi bjes wami dyrbi bycz jako młódſchi, a tón woßebniſchi jako ßłužomnik. 1 Pětr. 5, 3. 5. 6.

27. Pſchetož kotry je wjetſchi? Tón, kiž ſa blidom ßedźi, abo tón, kiž ßłuži? Njeje temu tak, ſo tón, kiž ſa blidom ßedźi? Ja pak ßym ßrjedźa bjes wami jako ßłužomnik. Mat. 20, 28. Jan. 13, 14. Fil. 2, 7.

28. Wy pak ſcze wobſtajni pſchi mni woſtali w mojich ſpytowanjach; St. 18, 28.

29. A ja chzu wam kraleſtwo wotkaſacz, kaž mi mój Wótz wotkaſał je; St. 12, 32.

30. So budźecze jěſcz a picz ſa mojim blidom w mojim kraleſtwje a ßedźicz na ſtołach a ßudźicz te dwanacze Iſraelſke ſchlachty. Mat. 19, 28.

31. Tón Knjes tež dźeſche: Schimanje, Schimanje, hlaj, ſatanas je

waß požadał, ſo by waß mohł ßacź
jako pſcheńzu; 1 Pětr. 5, 8.
32. Ale ja ßym proßył ſa tebje, ſo
by twoja wěra njepſcheſtała; a hdyž
ty ßo něhdy nakaſajſch, dha poßylń
ßwojich bratrow. Jan. 17, 20. Pſ. 51, 15.
33. Wón pak dźeſche k njemu: Knježe,
ja ßym hotowy ſ tobu do jaſtwa a
do ßmjercźe hicź.
34. Wón pak dźeſche: Pětrje, ja cźi
praju, khapon dźenßa njebudźe ſaſpě-
wacź, hacž ty prjedy tſi krócź ſaprěł
ßy, ſo mje njeſnajeſch. Mat. 26, 34.
Mark. 14, 30. Jan. 13, 38.
35. Wón tež dźeſche k nim: Tak
cžaſto, jako ßym ja waß póßłał bjeſ
móſchnje, bjeſ waczoka a bjeſ cžrijow,
ſcźe wy tež hdy nuſu měli? Woni
dźachu: Nihdy žanu. Pſ. 23, 1.
Pſ. 33, 19. Pſ. 34, 10. Mat. 10, 9.
36. Duž dźeſche wón k nim: Ale
nětk, ſchtóž móſcheń ma, tón wſmi
tu ßamu, teho runja tež waczok. A
ſchtóž nima, njech pſcheda ßwoju dra-
ſtu a kup ßebi mjecž.
37. Pſchetož ja praju wam, ſo ßo
hiſchcźe na mni dyrbi dokonjecź, ſchtož
pißane ſteji: Wón je bjeſ ſłóſtnikow
rachnowany. Pſchetož ſchtož wote
mnje pißane je, to ma kónz.
Jeſ. 53, 12.
38. Woni pak dźachu: Knježe, hlaj,
tu ſtaj dwaj mjeczej.
39. Wón pak dźeſche k nim: Doſcź
je. A wón dźěſche won po ßwojim
waſchnju na wolijowu horu. A jeho
wucžomnizy dźěchu ſa nim.
Mat. 26, 30. Mark. 14, 26. Jan. 18, 1.
40. A hdyž wón tam pſchińdźe, dźe-
ſche wón k nim: Modlcźe ßo, ſo
byſchcźe do ſpytowanja njepanuli.
41. A wón ßo wot nich wottorže,
tak daloko, jako něhdźe jedyn ſ ka-
mjenjom docźißnje, a poklaknu na ko-
lena, modleſche ßo Mat. 26, 39.
42. A dźeſche: Wótcźe, chzeſch-li, dha
wſmi tón khelich wote mnje; niž pak
moja wola, ale twoja wola ßo ſtań.
43. A jandźel ſ njebjeß ſjewi ßo je-
mu a poßylni jeho.
44. A jako wón ßo ſe ßmjercźu bě-
dźeſche, modleſche wón ßo nutrniſcho.
A jeho pót bě jako krwawne krjepki,
te padachu dele na ſemju.
45. A ſtanywſchi wot modlitwy pſchiń-
dźe wón k ßwojim wucžomnikam a
namaka jich ſpizy ſrudoby dla;
46. A dźeſche k nim: Schto ſpicźe?
Stańcźe a modlcźe ßo, ſo do ſpyto-
wanja njepanjecźe.
47. A jako wón hiſchcźe ryczeſche,
hlaj, duž pſchińdźe cžrjóda, a jedyn
wot tych dwanacźe, mjenowany Ju-
daſch, dźěſche prjedy nich a pſchibliža
ßo k Jeſußej, ſo by jeho wokoſchał.
Mat. 26, 47. Mark. 14, 43. Jan. 18, 3.
48. Jeſuß pak dźeſche k njemu: Ju-
daſcho, pſcheradźiſch ty cžłowſkeho ßyna
ſ wokoſchenjom?
49. Jako pak to widźichu cźi, kiž
wokoło njeho běchu, ſchto to bycź ße-
chzyſche, dźachu woni k njemu: Knježe,
dyrbimy my ſ mjecžom do nich rubacź?
50. A jedyn wot nich rubnu wyſch-
ſcheho měſchnika wotroczka a wotcźa
jemu jeho prawe wucho.
Mat. 26, 51. Mark. 14, 47. Jan. 18, 10.
51. Jeſuß pak wotmołwi a dźeſche:
Njech jeno woni tak nětk cžinja. A wón
ßo jeho wucha dótkny a ſahoji jeho.
52. Jeſuß pak dźeſche k wyſchſchim
měſchnikam a k hejtmanam teho templa
a k ſtarſchim, kiž na njeho pſchiſchli
běchu: Wy ſcźe jako na mordarja
ſ mjecžemi a ſe žerdźemi wuſchli;
Mat. 26, 55. Mark. 14, 48.
53. Ja ßym wſchědnje pola waß
w templu był, a wy njejſcźe žaneje
ruki na mnje ſałožili; ale to je ta wa-
ſcha ſchtunda a ta móz teje cźěmnoſcźe.
Jan. 7, 30. St. 8, 20.
54. Woni jeho pak ſapſchijachu a
wjedźechu jeho a pſchiwjedźechu jeho
do wyſchſcheho měſchnika khěže. Pětr
pak dźěſche naſdala ſa nim.
Mat. 26, 57. 58. Mark. 14, 54. Jan. 18, 15.
55. A jako pak běchu wohen ſa-
ßwěcźili ßrjedźa w hrodźe a ßo wo-

koło sebydali, synu so Pětr tež bjes nich. Mat. 26, 69.
56. Duž wuhlada jeho sedźo jena dźowka pśchi swětłnym a pohlada runje na njeho a dźesche: A tón běsche tež s nim.
57. Wón pak jeho sapré a dźesche: Žónska, ja jeho njesnaju.
58. A po małej khwili wuhlada jeho druhi a dźesche: Ty sy tež tych samych jedyn. Pětr pak dźesche: Człowjecze, ja njejsym.
59. A po małej khwili, po jenej schtundźe, wobtwjerdźi to někajki druhi a dźesche: Sawěrnje, tón běsche tež s nim; pschetož wón je tež Galilejski.
60. Pětr pak dźesche: Człowjecze, ja njewěm, schto ty prajisch. A hnydom, hdyž wón hischcze ryczesche, sasp̄ěwa khapon. Mat. 26, 74.
61. A tón Knjes so wobroczi a pohlada na Pětra. A Pětr so dopomni teho Knjesa słowa, jako wón k njemu běsche prajił: Prjedy dyžli khapon saspěwa, budźesch ty mje tsi-krócz saprěcz. Mat. 26, 34. 75. Mark. 14, 30. 72. Jan. 13, 38.
62. A Pětr płakasche załosnje, duzy won.
63. Czi muszy pak, kiž Jesusa dźeržachu, pscheschpotowachu a bijachu jeho; Jes. 50, 6.
64. A pschikrywschi jeho bijachu jeho do woblicza a praschachu jeho a dźachu: Hudaj, schtó je, kiž cze byri?
65. A wschelke druhe hanjenja ryczachu woni pschecziwo njemu.
66. A hdyž dźeń bě, seńdźechu so starschi teho luda, wyschschi měschnizy a pismawuczeni; a wjedźechu jeho pśched swoju radu, Mat. 27, 1. Mark. 15, 1. Jan. 18, 28.
67. A dźachu: Sy ty Khrystus? powjes nam. Wón dźesche pak k nim: Powěm ja wam runje, wy jo wschak njewěricze; Mat. 26, 63.
68. Prascham pak ja was, dha wy mi njewotmołwicze ani mje tež njepuschczicze.
69. Teho dla wot nětk budźe człowjski syn sedźicz k prawizy teje mozy Božeje. Mat. 24, 30. Mark. 14, 62.
70. Duž dźachu woni wschitzy: Sy dha ty tón Syn Boži? Wón pak dźesche k tym samym: Wy jo prajicze; pschetož ja sym.
71. Duž dźachu woni: Schto wjazy swědczenja potrjebamy? My smy jo sami s jeho rta słyscheli.

23. staw.

Khrystusowe czerpjenje pśched Pilatusom; jeho kidźiżowanje, smjercz a pohrjebanje.

1. **A** zyła jich shromadźisna postanu a wjedźesche jeho pśched Pilata; Mat. 27, 2.
2. Woni poczachu pak jeho wobskoržicz a dźachu: Na tym my namakamy, so wón lud sawjedźe a sakasuje, danje khěžorej dawacz, a praji, so wón je Khrystus, tón kral. St. 20, 25.
3. Pilatus pak jeho wopraschа a dźesche: Sy ty tych Židow kral? Wón wotmołwi jemu a dźesche: Ty jo prajisch. Mat. 27, 11. Mark. 15, 2. Jan. 18, 33.
4. Pilatus pak dźesche k wyschschim měschnikam a k ludu: Ja žaneje winy njenamakam na tym człowjeku.
5. Woni pak czim bóle wołachu a dźachu: Wón je lud saměschał, wuczjwschi tam a sem po wschěm Židowskim kraju, a je w Galilejskej spoczał hacž sem.
6. Jako pak Pilatus wot Galilejskeje słyschesche, praschesche wón, hacž tón człowjek Galilejski je;
7. A jako wón sросуmi, so wón pod Herodaschowej wyschnosczu běsche, pósła wón jeho k Herodaschej, kotryž tež w tych samych dnjach w Jerusalemje běsche. St. 3, 1.
8. Jako pak Herodasch Jesusa wuhlada, swjeseli wón so jara; pschetož wón by jeho dawno rad widźił, dokelž wjele wot njeho słyschał běsche,

a nadźijeſche ßo, ſo budźe někajki dźiw wot njeho wohladacź. St. 9, 9.

9. A praſcheſche jeho wſchelke; wón pak jemu niczo njewotmolwi.

10. Cźi wyſchſchi měſchnizy pak a pißmawucźeni ſtejachu a wobſkorźowachu jeho twjerdźe.

11. Ale Herodaſch ſe ßwojimi wojakami jeho ſazpi a měješche jeho ſa ßměch a woblecźe jeho bětu draſtu a póßła jeho ſaßo k Pilatej.

12. A na tón dźeń buſchtaj Pilatuß a Herodaſch ſaßo pſchecźelej bjeſ ßobu; pſchetoź prjedy běſchtaj wonaj njepſchecźelej na ßo.

13. Pilatuß pak ſawoła tych wyſchſchich měſchnikow a druhich wyſchſchich a lud hromadu,

14. A dźeſche k nim: Wy ſcźe teho cźłowjeka ke mni pſchiwjedli, jako by wón lud wotwrócźał. A hlaj, ja ßym jeho pſched wami pſcheßłyſchał a njenamakam na tym cźłowjeku teje winy źaneje, kotruź wy jemu dawacźe; Mat. 27, 23. Mark. 15, 14. Jan. 18, 38.

15. Ani teź Herodaſch; pſchetoź ja ßym waß k njemu póßłał; a hlaj, niczo njeje jemu dowjedźene, ſchtoź by ßmjercźe winowate było.

16. Teho dla chzu jeho khoſtacź a puſchcźicź.

17. Na róczny czaß pak dyrbjeſche wón jim jeneho jateho po waſchnju puſchcźicź.

18. Duź ſawoła zyła ſhromadźiſna a dźeſche: Precź ſ tym a puſchcź nam Barabbaßa. Mat. 27, 22. 23.

19. (Kotryź běſche někajkeje ſwady a mordaŕſtwa dla, kiź ßo w měſcźe ſtało běſche, do jaſtwa cźißnjeny.)

20. Duź ryczeſche Pilatuß ſaßo k nim a chzyſche Jeſußa puſchcźicź.

21. Woni wotmolwichu pak a dźachu: Kſchiźuj, kſchiźuj jeho!

22. Wón pak k tſeczemu dźeſche k nim: Schto pak je tón ſteho cźinił? Ja źaneje winy teje ßmjercźe na nim njenamakam; teho dla chzu jeho khoſtacź a puſchcźicź.

23. Ale woni ſ wulkim wołanjom na nim leźachu, źadajzy, ſo by kſchiźowany był. A jich a tych wyſchſchich měſchnikow wołanje roßßylni ßo a pſchemóźe. Jan. 19, 12.

24. Duź wotßudźi Pilatuß, ſo by ßo po jich próſtwje ſtało;

25. A puſchcźi jim teho, kotryź ſběźka a mordaŕſtwa dla bě do jaſtwa cźißnjeny, pſche kotrehoź woni proſchachu; ale Jeſußa poda wón jich woli. Mat. 27, 26.

26. Jako woni jeho pak won wjedźechu, ſapſchijachu woni jeneho, Schimana Zirenſkeho, kotryź ſ pola pſchińdźe, a połoźichu tón kſchiź na njeho, ſo by jón ſa Jeſußom njeßł. Mat. 27, 32. Mark. 15, 21. Jan. 19, 17.

27. Sa nim pak dźěſche wulka czrjóda ludźi a źónſkich, kotreź jeho źarowachu a wopłakowachu.

28. Jeſuß pak ßo wobroczi k nim a dźeſche: Wy dźowki ſ Jeruſalema, njepłacźcźe pſche mnje, ale płacźcźe ßame na ßo a na ßwoje dźěcźi.

29. Pſchetoź hlaj, czaß budźe pſchińcź, w kotrymź budźe prajene: Sbóźne ßu te njepłódne a te źiwoty, kiź njejßu porodźiłe, a te nadra, kiź njejßu cźěſchiłe. Jeſ. 54, 1. Mat. 24, 19.

30. Tehdy budźa poczinacź prajicź k horam: Padajcźe na naß! a k hórkam: Pſchikrywajcźe naß! Jeſ. 2, 19. Hoſ. 10, 8. Sjew. 6, 16. St. 9, 6.

31. Pſchetoź hdyź ßo to ſtanje na ßyrym drjewje, ſchto dha na ßuchim budźe? 1 Pětr. 4, 17.

32. Buſchtaj pak teź druhaj dwaj ſłóſtnikaj wuwjedźenaj, ſo byſchtaj ſ nim ſkónzowanaj byłaj. Jeſ. 53, 13. Jan. 19, 18.

(Sczenje na cźichi pjatk.)

33. **A** jako pak pſchińdźechu na to měſto, kotremuź rěkaju nopowiſchczo, kſchiźowachu woni jeho tam a teju ſłóſtnikow ſ nim, jeneho k prawizy a druheho k lěwizy. Mat. 27, 33. Mark. 15, 22.

34. Jeſuß pak dźeſche: Wótcźe, wodaj jim; pſchetoź woni njewjedźa, ſchto cźi-

nja. Woni pak rosdźělichu jeho drastu a cźiskachu lóß wo nju. Ps. 22, 19. Mat. 27, 35. Mark. 15, 24. Jan. 19, 24.
35. A lud stejesche a pschihiadowasche. Cźi wyschschi pak tež s nimi saniczowachu jeho a dźachu: Druhim je wón pomhał, njech ßebi ßam pomha, je-li so wón je tón Khrystuß, tón wusswoleny Boži. Mat. 27, 42.
36. Tež cźi wojerśzy wotroczzy saniczowachu jeho, pschistupichu k njemu a podachu jemu kißało,
37. A dźachu: Ssy-li ty tón židowski kral, dha pomhaj ßam ßebi.
38. Tež běsche nad nim pißmo napißane s grichiskimi a s łaczanskimi a s hebrejskimi pißmikami: Tutón je tón židowski kral. Mat. 27, 37.
39. A jedyn teju słóstnikow, kiž s nim wißaschtaj, hanjesche jeho a dźesche: Ssy-li ty Khrystuß, dha pomhaj ßebi a namaj.
40. Duž wotmolwi tón druhi, poßwari jeho a dźesche: A ty ßo tež njebojisch psched Bohom, kiž ty wschak w runym satamanstwje ßy?
41. A mój wschak ßmój po prawym w tym ßamym; pschetož namaj ßo prawje dostanje, schtož s naschimi skutkami ßmój saßłužiłaj. Tón pak niczo njesdobneho njeje cźinił.
42. A dźesche k Jesußej: Knježe, spomń na mnje, hdyž do ßwojeho kralestwa pschińdźesch. Mat. 16, 28.
43. A Jesuß dźesche k njemu: Sawěrnje, ja praju cźi: Dźenßa budźesch ty so mnu w paradisu.
44. Běsche pak wokoło schesteje schtundy, a bu cźma po wschej semi hacž do dźewjateje schtundy. Mat. 27, 45. Mark. 15, 33.
45. A ßłónzo ßo saczmi a sawjeschk teho templa rostorže ßo na poł.
46. A Jesuß sawoła s wulkim hłoßom a dźesche: Wótcže, ja poruczu ßwoju duschu do twojeju rukow. A jako wón to běsche wurjeknuł, da wón ßwojeho ducha wot ßo. Mat. 27, 50. Ps. 31, 6.
47. Jako pak hejtman to widźesche, schtož ßo sta, khwalesche wón Boha a dźesche: Sawěscźe, tón cžłowjek je prawy był.
48. A wschitzy ludźo, kiž pódla běchu a pschihladowachu, jako widźichu, schtož ßo sta, dyrichu na ßwoju wutrobu a wróczichu ßo.)
49. Jeho snajomni pak wschitzy stejachu nasdala a te žónske, kotrež běchu sa nim s Galilejskeje schłe, hladawschi to wschitko widźichu.
50. A hlaj, muž, s mjenom Josef, radny knjes, kiž běsche dobry a bohabojasny muž, Mat. 27, 57. Mark. 15, 43. Jan. 19, 38.
51. Tón njeběsche swolił do jich rady a skutka, běsche s Arimathije, se židowskeho města, kiž tež na Bože kralestwo woczakowasche; St. 2, 25. 38.
52. Tón pschischedschi k Pilatej proschesche psche to cźěło Jesußowe;
53. A wón wsa jo dele, sawali to ßame do cźisteho płatu a położi jo do wurubaneho rowa, w kotrymž hischcźe nihdy nichtó njeběsche ležał.
54. A běsche dźeń teho pschihotowanja, a ßabat nastawasche. Mat. 27, 62.
55. Te žónske pak pschińdźechu sa nim, kotrež běchu sa nim schłe s Galilejskeje, a wobhladowachu row a kak jeho cźěło położene bu. St. 8, 2.
56. Wone ßo pak wróczichu a pschihotowachu te wonjaze wězy a žałby. A psches ßabat wone wotpoczowachu po pschikasni. 2 Mójs. 20, 10.

24. staw.

Khrystußowe horjestacźe a knjebjustpicźe.

(Tekst na jutrowniczku.)

1. Ale prěni dźeń po ßabacźe jara rano pschińdźechu wone k rowu a njeßechu te wonjaze wězy, kotrež běchu pschihotowałe, a tež běchu někotre druhe s nimi. Mat. 28, 1. Mark. 16, 1. Jan. 20, 1.
2. Namakachu pak kamjeń wotwaleny wot rowa;

3. Duž ſańdźechu wone nuts a nje=
namakachu teho Knjeſa Jeſußa cźěło.
4. A ſta ßo, jako wo to ßame we
wulkej ſtaroſcźi běchu, hlaj, dha nahle
pſchiſtupiſchtaj dwaj muſkaj k nim w
jaßnych draſtach.
Jan. 20, 12. Jap. ſk. 1, 10.
5. A wone ßo ſtróžichu a pokhilichu
ßwoje woblicžo k ſemi. Duž dźeſchtaj
wonaj k nim: Schto pytacźe wy žiweho
pola morwych?
6. Wón tu njeje, ale je ſtanuł. Do=
pomńcźe ßo teho, kak wam prajeſche,
jako wón hiſchcźe w Galilejſkej běſche,
7. A dźeſche: Cžłowjſki ßyn dyrbi do
rukow tych hrěſchnikow podaty a kſchi=
žowany bycź, a na tſecźi dźeń budźe
wón horjeſtanucź. Mat. 17, 22.
8. A wone ßo dopomnichu jeho
ßłowow.
9. A wrócžichu ßo ſaßo wot rowa
a pſchipowjedachu to wſchitko tym jid=
nacźe a druhim wſchitkim.)
10. Běchu pak Marja Madlena a
Johanna a Marja, Jakubowa macź,
a druhe někotre ſ nimi, kotrež to tym
japoſchtołam powjedachu.
Lk. 8, 2. 3.
11. Ale jich ßłowa ßo jim ſdachu,
jako bychu baßnicžki byłe, a njewěrja=
chu jim.
12. Pětr pak ſtanu a běžeſche k
rowu, a nakhili ßo do njeho a wu=
hlada te rubjane płachty ßame ležo,
a woteńdźe; a dźiwaſche ßo pſchi ßebi
temu, ſchtož ßo ſtało běſche.

(Sczenje na 2. ßwjeźdźeń jutrow.)

13. **A** hlaj, dwaj wot nich dźěſch=
taj tón ßamy dźeń do měſtka, kotrež
běſche wot Jeruſalema ſchěſcźdźeßacź
honow daloko, ſ mjenom Emmauß.
Mark. 16, 12.
14. A rycžeſchtaj bjeß ßobu wot teho
wſcheho, ſchtož ßo ſtało běſche.
15. A poda ßo, jako wonaj tak ry=
cžeſchtaj a ßo wopraſchowaſchtaj bjeß
ßobu, pſchibližowa ßo Jeſuß k nimaj
a dźěſche ſ nimaj. Mat. 18, 20.
16. Ale jeju wocži běſchtej dźeržanej,
ſo jeho njeſnajeſchtaj.
17. Wón pak dźeſche k nimaj: Kajke
ßu to rycže, kotrež wój dužy bjeß ßo=
bu mataj a ſtaj ſrudnaj?
18. Duž wotmołwi jedyn, ſ mjenom
Kleofaß, a dźeſche k njemu: Sßy ty
tón jenicžki zuſnik w Jeruſalemje, kiž
by njewjedźił, ſchto ßo w tych dnjach
tam ſtało je?
19. A wón dźeſche k nimaj: Kajke?
Wonaj pak dźeſchtaj k njemu: To ždyn
wot Jeſußa Nazarenſkeho, kotryž běſche
profeta, mócny w ſkutkach a ßłowach,
pſched Bohom a pſchede wſchěm ludom;
Mat. 21, 11.
20. Kak jeho naſchi wyſchſchi měſch=
nizy a knježa podali ßu k ſatamanſtwu
teje ßmjercźe a jeho kſchižowali.
21. My ßo pak nadźijachmy, ſo wón
budźe Iſraela wumóż; a pſche wſcho je
dźenßa tſecźi dźeń, jako ßo to ſtało je.
22. Tež ßu naß naſtróžałe někotre
žónſke tych naſchich, kiž ßu rano pola
rowa byłe; Mat. 28, 8. Mark. 16, 10.
23. A jako jeho cźěło njenamakachu,
pſchińdźechu prajuzy, ſo ßu tež wi=
dźiłe widźenje tych jandźelow, kotſiž
praja, ſo je žiwy.
24. A někotſi bjeß nami dźěchu tam
k rowu a namakachu jo tak, kaž žónſke
prajachu; ale jeho njewidźichu.
25. A wón dźeſche k nimaj: O wy
hłupeje a lěnjeje wutroby k wěrjenju
temu wſchitkemu, ſchtož profetojo ry=
cželi ßu!
26. Njedyrbjeſche Khryſtuß to
cźeŕpicź a k ßwojej kraßnoſcźi
ſańcź? Jeſ. 50, 6.
27. A počžinawſchi wot Mójſaßa a
wot wſchěch profetow wukładowaſche
jimaj, ſchtož we wſchěm pißmje wot
njeho rycžane bě. 1 Mójſ. 3, 15.
Pſ. 8, 6. 16, 9. 10. 22, 1. Hiob. 19, 25.
Jeſ. 53, 1. Hoſ. 6, 1. 2.
28. A woni pſchibližachu ßo k temu
měſtku, hdźež dźěchu, a wón cžinjeſche,
jako by chzył dale hicź.
29. A wonaj nuſowaſchtaj jeho a

dźeschtaj: Wostań pola naß, dokelž ßo
k wjecžoru pschibližuje a dźeń je ßo
nakhilił. A wón dźěsche nuts, ßo by
pola njeju wostał. 1 Mójs. 19, 3.
30. A sta ßo, jako s nimaj sa bli-
dom ßedźesche, wsa wón tón khlěb,
dźakowasche ßo, łamasche a poda jón
jimaj.
31. Duž buschtej jeju wocži wotewrje-
nej, a pósnaschtaj jeho. A wón ßo
shubi pschcd nimaj.
32. A wonaj dźeschtaj bjes ßobu:
Njehorjesche ßo naju wutroba w na-
maj, jako s namaj ryčžesche na pucžu
a namaj to pißmo wotewri?
33. A wonaj stanuschtaj w tej ßamej
schtundźe, wróčžischtaj ßo do Jerusale-
ma a namakaschtaj tych jidnacže shro-
madźenych a tych, kiž pschi nich běchu,
34. Kotsiž dźachu: Tón Knjes je
woprawdźe stanuł a Schimanej ßo
sjewił. 1 Kor. 15, 4. 5.
35. A wonaj powjedaschtaj jim, schto
ßo na pucžu stało bě, a kak wón wot
njeju pósnaty je na tym, jako khlěb
łamasche.)

(Tekst na 2. ßwjedźeń jutrow.)

36. Jako woni pak wot teho ry-
čžachu, stejesche Jesuß ßam ßrjedźa
bjes nimi a dźesche k nim: Měr budź
s wami! Mark. 16, 14. Jan. 20, 19.
37. Woni ßo pak stróžichu a bo-
jachu ßo, pomyßliwschi ßebi, ßo ducha
widźa.
38. A wón dźesche k nim: Schto
sčže tak nastróženi? a čžoho dla ßo
tajke myßle sběhaju we waschich wu-
trobach? Mark. 4, 40.
39. Wohladajčže mojej ruzy a mo-
jej nosy, ja ßym ßam tudy; dótkajčže
ßo mje a hladajčže; pschetož duch nima
čžěła ani kosčže, jako wy widźičže, ßo
ja mam.
40. A hdyž wón to prajił běsche,
pokasa jim ruzy a nosy.)

41. Jako woni pak hischčže njewě-
rjachu pschcd wjeßełosčžu a ßo dźiwachu,
dźesche wón k nim: Mačže tu schto jěsčž?
42. A woni podachu jemu kruch pje-
čženeje ryby a płast mjeda. Jan. 21, 10.
43. A wón je wsa a jědźische pschcd
nimi,
44. A dźesche k nim: To ßu te ry-
čže, kotrež ja k wam ryčžał ßym, jako
hischčže pola waß běch, ßo wschitko
dyrbi dopjelnjene byčž, schtož wote mnje
pißane je w Mójsaßowym sakonju a
w profetach a w psalmach.
45. Tehdy wotewri wón jim rosom,
ßo bychu pißmo srosymili,
46. A dźesche k nim: Tak je pi-
ßane a tak dyrbjesche Khrystuß
čžeŕpičž a na tsečži dźeń horje-
stanučž wot morwych,
Scht. 27. Ps. 22, 7. 16.
47. A dačž prědowačž w ßwo-
jim mjenje pokutu a hrěchow wo-
dačže bje wschěmi ludźimi a sa-
počžečž w Jerusalemje.
48. Wy pak sčže teho wschitkeho
ßwědkojo.
49. A hlaj, ja chzu pósłačž to ßlu-
bjenje ßwojeho Wótza na waß. Wy
pak wostańčže w měsčže Jerusalemje,
hačž budźečže woblečženi s mozu s wy-
ßokosčže. Jan. 15, 26. St. 16, 7.
Jap. sk. 1, 4.

(Tekst na Brže stpičže.)

50. Wón wuwjedźe jich pak won
hačž do Bethanije a posběže ßwojej
ruzy horje a požohnowa jich.
Jap. sk. 1, 12.
51. A sta ßo, jako wón jich po-
žohnowa, puschčži wón ßo wot nich a
bu horje sběhnjeny do njebjeß.
Mark. 16, 19. Jap. sk. 1, 9.
52. A woni modlachu ßo k njemu
a wróčžichu ßo saßo do Jerusalema
s wulkej wjeßełosčžu;
53. A běchu stajnje w templu, čžesčž-
čžachu a khwalachu Boha. (Hamjeń.)

Kónz evangelija ßwj. Lukascha.

Sczenje ßwjateho Jana.

Prěni ſtaw.

Wo Khryſta parſchonje a hamcže, tež wo Handriju, Pětru, Filippu a Nathanaelu, jeho wucžomnikach.

(Sczenje na njedźelu po hodźoch.)

1. W ſpočžatku bě to ßłowo, a to ßłowo bě pola Boha, a Bóh bě to ßłowo. 1 Mójſ. 1, 1. 1 Jan. 1, 1. 2. St. 5, 20.

2. To ßame běſche w ſpočžatku pola Boha. Pſchiſł. 8, 22.

3. Wſchitke wězy ßu pſches to ßame cžinjene, a bjes teho ßameho njeje nicžo ſcžinjene, ſchtož cžinjene je. Pſ. 33, 6. Kol. 1, 16. 17. Hebr. 1, 2.

4. We nim bě žiwjenje, a to žiwjenje bě cžłowjekow ßwětło. St. 5, 26. St. 12, 46.

5. A to ßwětło ßwěcžeſche w cžěmnoſcži, a cžěmnoſcž njeje jo ſapſchijała.) St. 8, 12. St. 9, 5. St. 12, 46.

(Tekſt na njedźelu po hodźoch.)

6. Cžłowjek bě wot Boha póßłany, ſ mjenom Jan; Mat. 3, 1. St. 11, 10. Mark. 1, 2. Luk. 3, 3.

7. Tón pſchińdže na ßwědcženje, ſo by ßwědcžił wot teho ßwětła, ſo bychu wſchitzy pſches njeho wěrili.

8. Tón ßamy njebě to ßwětło, ale ſo by wón ßwědcžił wot teho ßwětła.

9. To bě to prawe ßwětło, kotrež wſchitkich ludźi rosßwěcži, kiž do ßwěta pſchińdu. St. 12, 46.

10. Wón bě na ßwěcže, a ßwět je pſches njeho ſcžinjeny; a ßwět jeho njepóſna. 1 Mójſ. 1, 1. Hebr. 1, 2. St. 11, 3.

11. Wón pſchińdže do teho ßwojeho, a cži ßwoji jeho horje njewſachu.

12. Kaž wjele pak jeho horje wſachu, tym da wón móz, ſo bychu Bože dźěcži byli, kotſiž do jeho mjena wěrja; Rom. 8, 15. Gal. 3, 26.

13. Kiž njejßu ſ krwě ani ſ wole teho cžěła ani ſ wole jeneho muža, ale wot Boha ßu narodźeni. St. 3, 5. 1 Jan. 5, 4. Jak. 1, 18.

14. A to ßłowo ſcžini ßo cžěło a bydleſche bjes nami, a my widźichmy jeho kraßnoſcž, jako kraßnoſcž teho jenicžkeho narodźeneho Ssyna wot Wótza, połne hnady a prawdy.) Jeſ. 7, 14. Mat. 1, 16. Luk. 1, 31. St. 2, 7. Jeſ. 40, 5. Mat. 17, 2. 2 Pětr. 1, 16. 17. Jeſ. 60, 1.

(Tekſt na njedźelu po nowym lěcže.)

15. Jan ßwědcži wot njeho, woła a praji: Tón běſche, wot kotrehož ja prajił ßym, ſo budže po mni pſchińcž a je prjedy mje był; pſchetož wón běſche prjedniſchi, dyžli ja. Mat. 3, 11. Mark. 1, 7.

16. A ſ jeho połnoſcže ßmy my wſchitzy brali hnadu ſa hnadu. St. 3, 34. Kol. 1, 19. St. 2, 9.

17. Pſchetož tón ſakoń je pſches Mójſaßa daty; ale ta hnada a prawda je pſches Jeſom Khryſta ßo stała. 2 Mójſ. 20, 1.

18. Nichtó njeje nihdy Boha widźił; tón jenicžki narodźeny Ssyn, kiž we Wótza klinje je, tón je nam to ßame wupowjedał.) 2 Mójſ. 33, 20. 1 Jan. 4, 12. 1 Tim. 6, 16. Jan. 6, 46. Luk. 10, 22.

(Sczenje na 4. njedźelu adventa.)

19. A to je to ßwědcženje Janowe, jako cži Židźi póßłachu ſ Jeruſalema měſchnikow a Levitow, ſo bychu jeho wopraſcheli: Schtó ßy ty? St. 5, 33.

20. A wón póſna a njeſaprě; a wón póſna: Ja njejßym Khryſtuß. St. 3, 28.

21. A woni wopraſchachu jeho: Schto dha? Ssy ty Eliaß? A wón dźeſche: Ja njejßym. Ssy ty profeta? A wón wotmolwi: Ně. 5 Mójſ. 18, 15. Mat. 16, 14.

22. Duž dźachu woni k njemu: Schtóha dha ßy ty? ſo my wotmolwjenje damy tym, kotſiž naß póßłali ßu. Schtoha prajiſch ty ßam wot ßebje?

23. Wón dźeſche: Ja ßym prědarſki

hłóß w puſczinje: Pſchihotujcże pucż teho
Knjeſa, jako profeta Jeſajaß prajił je.
Jeſ. 40, 3. Mat. 3, 3. Mark. 1, 3. Luk. 3, 4.
24. A czi, kiž póßłani běchu, běchu
wot Fariſejſkich,
25. A praſchachu jeho a dźachu:
Czoho dla dha kſchcziſch ty, hdyž njejßy
Khryſtuß ani Eliaß ani profeta?
26. Jan wotmolwi jim a dźeſche:
Ja kſchczu ſ wodu; ale wón je ßrjedźa
bjes waß ſtupił, kotrehož wy njeſnajeczе.
Mat. 3, 11. Mark. 1, 7. Luk. 3, 16.
27. Tón je, kiž po mni pſchińcż bu-
dźe, kotryž prjedy mje był je, kotrehož
czrijowe rjemjeſchki ja njejßym doſtojny
roſwjaſacż.) St. 3, 26.
28. To ßo ſta w Bethabara, tamnu
ſtronu Jordana, hdźež Jan kſchcziſche.
St. 10, 40.
29. Na druhi dźeń wuhlada Jan
Jeſußa, ſo k njemu dźe, a dźeſche:
Hlaj, to je Bože jehnjo, kotrež
teho ßwěta hrěchi njeße.
Scht. 36. 2 Mójſ. 12, 3.
30. Tón je, wot kotrehož ja wam
prajił ßym, ſo ſa mnu pſchińdźe muž,
kotryž prjedy mje był je; pſchetož wón
běſche prjedniſchi, dyžli ja. Scht. 15.
31. A ja jeho njeſnajach; ale ſo by
wón ſjawny był we Iſraelu, teho dla
ßym ja pſchiſchoł kſchczicż ſ wodu.
St. 7, 4.
32. A Jan dale ßwědczeſche a dźe-
ſche: Ja widźich, ſo tón Duch dele le-
czeſche jako hołb ſ njebjeß a woſta na
nim. Mat. 3, 16. Mark. 1, 10. Luk. 3, 21. 22.
33. A ja jeho njeſnajach; ale tón,
kiž mje póßła, ſo bych ſ wodu kſchcził,
tón ßamy dźeſche mi: Na kimž budźeſch
widźicż teho Ducha dele leczicż, a ſo
wón na nim woſtanje, tón ßamy je,
kotryž ſe ßwjatym Duchom kſchczije.
Jap. ſk. 1, 5.
34. A ja widźich to a ßwědczach, ſo
tón je Boži Syn.

(Tekſt na 2. njedźelu po tſjoch kralach.)

35. **N**aſajtra ſtejeſche ſaßo Jan a
ſ nim dwaj wot jeho wuczomnikow;
36. A jako wón Jeſußa wuhlada
khodźo, dźeſche wón: Hlaj, to je Bože
jehnjo. Scht. 29.
37. A taj dwaj jeho wuczomnikow
ßłyſcheſchtaj jeho ryczo a dźěſchtaj ſa
Jeſußom.
38. Jeſuß ßo pak wobroczi a wi-
dźeſche, ſo wonaj ſa nim dźetaj, a
dźeſche k nimaj: Schto pytataj? Wo-
naj pak dźeſchtaj k njemu: Rabbi (to
je pſchełožene: miſchtrje), hdźe ßy na
hoſpodźe?
39. Wón dźeſche k nimaj: Pójtaj
a hladajtaj. Wonaj teho dla pſchiń-
dźeſchtaj a hladaſchtaj, hdźe wón na
hoſpodźe je, a woſtaſchtaj tón ßamy
dźeń pola njeho. Běſche pak wokoło
dźeßateje ſchtundy.
40. Jedyn wot teju dweju, kiž to
wot Jana ßłyſcheſchtaj a ſa Jeſußom
dźěſchtaj, běſche Handrij, tón bratr
Schimana Pětra. Mat. 4, 18.
41. Tón ßamy namaka najprjedy
ßwojeho bratra Schimana a praji k
njemu: My ßmy teho Meßiaßa nama-
kali (to je pſchełožene: tón žałbowany).
Mat. 4, 18.
42. A wjedźeſche jeho k Jeſußej.
Jako jeho pak Jeſuß wuhlada, dźeſche
wón: Ty ßy Schiman, Jonaßowy ßyn;
tebi dyrbja Kefaß rěkacż (to je pſche-
łožene: Pětr). Mat. 16, 18.
43. Na druhi dźeń chzyſche Jeſuß
do Galilejſkeje czahnucż; a namaka Fi-
lippa a praji k njemu: Pój ſa mnu.)
44. Filippuß pak běſche ſ Beth-
ſaidy, ſ teho měſta Handrijoweho a
Pětroweho.

(Tekſt na 3. njedźelu po tſjoch kralach.)

45. **F**ilippuß namaka Nathanaela
a praji k njemu: My ßmy teho na-
makali, wot kotrehož Mójſaß w ſa-
konju a profetojo ßu pißali, Jeſußa,
Joſefoweho ßyna ſ Nazaretha.
1 Mójſ. 49, 10. 5 Mójſ. 18, 18. Jeſ. 7, 14.
St. 40, 11. St. 53, 2. Jer. 23, 5. Ez. 34, 23.
Dan. 9, 24. Mat. 2, 23.
46. A Nathanael praji k njemu:
Schto móže ſ Nazaretha dobreho

pſchińcz? Rjeknu k njemu Filippuß: Pój a wohladaj. St. 7, 41.

47. Jeſuß widzeſche, ſo Nathanael k njemu dze, a praji wot njeho: Hlaj, to je prawy Iſraelſki, w kotrymž žane jebanje njeje. Pſ. 32, 2.

48. Nathanael praji k njemu: Kak ty mje ſnajeſch? Jeſuß wotmolwi a dzeſche k njemu: Prjedy dyžli cze Filippuß ſawoła, hdyž ty pod figowzom běſche, ja cze widzich.

49. Nathanael wotmolwi a praji k njemu: Rabbi, ty ßy Sſyn Boži, ty ßy tón kral Iſraelſki.

St. 6, 69. Mat. 16, 16. Mark. 8, 29.

50. Jeſuß wotmolwi a dzeſche k njemu: Dokelž ja czi ßym rjeknuł, ſo ja cze widził ßym pod figowzom, dha wěriſch; ty budzeſch hiſchcze wjetſche wězy widzicz, dyžli te.

51. Tež dzeſche wón k njemu: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: Wot nětk budzecze widzicz njebjo wotewrjene a Božich jandzelow horje a dele pſchińcz na człowſkeho ßyna.)

1 Mójſ. 28, 12. St. 35, 1. St. 48, 3.

2. ſtaw.

Wo Kananejſkim kwaßu a wucziſczenju templa.

(Sczenje na 2. njedzelu po tſjoch kralach.)

1. A na tſeczim dnju bě kwaß w Kana Galilejſkej; a Jeſußowa macz běſche tam.

2. Jeſuß pak a jeho wuczomnizy běchu tež na kwaß proſcheni.

3. A jako wina pobrachnu, dzeſche ta macz Jeſußowa k njemu: Wina nimaju.

4. Jeſuß dzeſche k njej: Žónſka, ſchto mam ja ſ tobu? Moja ſchtunda hiſchcze njeje pſchiſchła. 2 Sam. 16, 10.

5. Jeho macz dzeſche k ßłužomnikam: Schtož wón wam praji, to czińcze. 1 Mójſ. 41, 55.

6. Běchu pak tam ſchěſcz kamjeńtne wódne korta ſtajene, po waſchnju židowſkeho cziſczenja, a dźěchu do kóždeho dwě abo tſi měry. Mat. 7, 3.

7. Jeſuß prajeſche k nim: Naliicze te wódne korta ſ wodu. A woni je nalachu hacž do wjeŕcha.

8. A wón dzeſche k nim: Czeŕpajcze nětk a pſchinjeſcze braſchzy. A woni pſchinjeßechu.

9. Jako pak braſchka wopta to wino, kotrež běſche woda było, a njewjedziſche, ſ wotkal je (czi ßłužomnizy pak wjedzichu, kiž wodu czeŕpali běchu), ſawoła braſchka nawoženju,

10. A dzeſche k njemu: Kóždy dawa pſchi prědku dobre wino, a hdyž ßo ßu napili, tehdy to ßłabſche; ty ßy to dobre wino hacž ßem ſkhował.

1 Mójſ. 43, 34. Hag. 1, 6.

11. To je prěni zejch, kotryž Jeſuß ſczini w Kana Galilejſkej a ſjewi ßwoju kraßnoſcz. A jeho wuczomnizy wěrjachu do njeho.)

12. Potom czehnjeſche wón dele do Kapernauma, wón, jeho macz, jeho bratſja a jeho wuczomnizy; a njepobychu tam dołho.

(Reformazyſki ßwjedźeń.)

13. A Židow jutry běchu bliſko, a Jeſuß czehnjeſche horje do Jeruſalema,

14. A namaka w templu ßedźo, kotſiž woły a wowzy a hołbje pſchedawachu, a tych pſcheměnjerjow.

Mat. 21, 12. Mark. 11, 15.

15. A wón ſczini krjud wot ſchtrykow a wuhna wſchitkich ſ teho templa, tež wowzy a woły, a roßßypa pſchemějnerjam te pjenjeſy a ſwróczi blida;

16. A dzeſche k tym, kotſiž hołbje pſchedawachu: Snoſchcze te wězy precž a njeczińcze ſ mojeho Wótza doma kupny dom.

17. Jeho wuczomnizy pak ſpomnichu na to, ſchtož pißane ſteji: Ta ßurowoſcz wo twój dom je mje ſežrała.)

Pſ. 69, 11.

18. Duž wotmolwichu teho dla Židzi a dzachu k njemu: Kajki zejch ty nam pokažeſch, ſo ty to czinicz móžeſch?

19. Jeſuß wotmolwi a dzeſche k nim:

Roſzwalcże tón templ, a w tſjoch dnjach
chzu ja jón ſaſzo ſtajicż. Mat. 26, 61.
Sz. 27, 40. Mark. 14, 58. Sz. 15, 29.
20. Duż dżachu Żidżi: Tón templ
je w ſchěſcż a ſchtyrzyczi létach na=
twarjeny; a ty chżeſch tón ſzamy w
tſjoch dnjach ſtajicż?
21. Wón pak ryczeſche wot templa
ſzwojeho cżěła. Kol. 2, 9.
22. Jako wón pak wot morwych
běſche horje ſtanuł, ſpomnichu jeho wu=
czomnizy na to, ſo wón to prajił běſche;
a wěrjachu temu piſzmu a ſzłowu, kotrež
Jeſuſz běſche ryczał. Luk. 24, 8. Sz. 16, 10.
23. Jako wón pak běſche w Jeruſa=
lemje na jutrach na rócznym dnju, wě=
rjeſche jich wjele do jeho mjena, widżiw=
ſchi jeho dżiwy, kotrež wón czinjeſche.
24. Ale Jeſuſz ſzo jim njedowěri;
pſchetož wón wſchitkich ſnajeſche,
25. A njepotrjebaſche, ſo by jemu
ſchtó ſzwědcził wot człowjeka; pſchetož
wón wjedżiſche derje, ſchto w człowjeku
běſche. Sz. 7, 10.

3. ſtaw.

Khryſtuſz ryczi ſ Nikodemuſzom wo puczu k wěcznemu žiwjenju, a Jan ryczi ſe ſzwojimi wuczomnikami.

(Sczenje na ſzwjatu Trojizu.)

1. Człowjek pak běſche wot Fariſej=
ſkich, ſ mjenom Nikodemuſz, wyſchſchi
bjeſz Żidami; Sz. 7, 50. Sz. 19, 39.
2. Tón pſchińdże k Jeſuſzej w nozy
a dżeſche k njemu: Miſchtrje, my wě=
my, ſo ty ſzy ja wuczerja wot Boha
pſchiſchoł; pſchetož nichtó njemóže te
dżiwy czinicż, kotrež ty czinjſch, khiba
ſo by Bóh ſ nim był.
3. Jeſuſz wotmolwi a dżeſche k nje=
mu: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
czi: Je=li ſo ſzo ſchtó ſ noweho nje=
narodżi, njemóže wón Bože kraleſtwo
wohladacż.
4. Nikodemuſz dżeſche k njemu: Kak
ſzo móže człowjek narodżicż, hdyž ſtary
je? Móže wón tež ſaſzo do ſzwojeho
macżeŕneho žiwota hicż a ſzo narodżicż?
5. Jeſuſz wotmolwi: Sawěrnje, ſa=
wěrnje, ja praju czi: Je=li ſo ſzo ſchtó
njenarodżi ſ wody a ſ ducha, dha wón
njemóže do Božeho kraleſtwa pſchińcż.
Ez. 36, 25—27. Ef. 5, 26. Hebr. 10, 22.
6. Schtož ſzo wot cżěła je narodżiło,
to je cżěło; a ſchtož ſzo wot ducha je
narodżiło, to je duch.
1 Mójſ. 5, 3. Rom. 8, 23.
7. Njedżiwaj ſzo, ſo ja tebi prajił
ſzym: Wy dyrbicże ſzo ſ noweho na=
rodżicż.
8. Wětr duje, hdżež chze, a jeho
ſchumjenje ſzłyſchiſch ty; ale ty nje=
wěſch, ſ wotkal wón pſchikhadża a hdże
wón dże. Tak je kóždy, kiž ſzo ſ du=
cha narodżił je. Préd. 11, 5.
9. Nikodemuſz wotmolwi a dżeſche
k njemu: Kak móže ſzo to ſtacż?
Ez. 36, 26.
10. Jeſuſz wotmolwi a dżeſche k nje=
mu: Szy ty miſchtr w Jſraelu a nje=
wěſch to?
11. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
czi: My ryczimy, ſchtož my wěmy,
a ſzwědczimy, ſchtož my widżili ſzmy;
a wy njewoſmjecże naſche ſzwědczenje
horje. Sz. 7, 16. Sz. 8, 26. 28.
12. Njewěricże wy, hdyž wam wot
ſemjazych wězow praju; kak dha byſch=
cże wěrili, hdy bych wam wot njebje=
ſkich wězow prajił? Kn. mudr. 9, 16.
13. A nichtó njeſtupi do njebjeſz,
khiba tón, kotryž ſ njebjeſz dele pſchi=
ſchoł je, tón człowjſki ſzyn, kiž w nje=
bjeſzach je. Sz. 6, 62. Ef. 4, 9.
14. A kaž Mójſaſz hada je w pu=
ſczinje powyſchił, tak dyrbi człowjſki
ſzyn powyſcheny bycż,
4 Mójſ. 21, 8. 9.
15. So bychu wſchitzy, kiž do njeho
wěrja, ſhubjeni njebyli, ale wěczne ži=
wjenje měli.)
Mark. 16, 16. Luk. 19, 10.

(Tekſt na Boži dżeń.)

16. Pſchetož tak je Bóh tón
ſzwět lubował, ſo wón ſzwojeho
jeniczkeho narodżeneho Syna

dał je, so bychu wschitzy, kiž do njeho wěrja, shubjeni njebyli, ale wěčzne žiwjenje měli.
St. 15, 13. 1 Jan. 4, 9. St. 3, 16. Rom. 5, 8. St. 8, 32.

17. Pschetož Bóh njeje ßwojeho Ssyna do ßwěta póßłał, so by wón ßwět ßudžił, ale so by ßwět pschez njeho sbóžny był. St. 9, 39.

18. Schtóž do njeho wěri, tón njebudže ßudženy; schtóž pak njewěri, tón je hižom ßudženy; pschetož wón njeje wěrił do mjena teho jeniczkeho narodženeho Ssyna Božeho.
St. 5, 24. St. 6, 40. 47.

19. To je pak tón ßud, so to ßwětło je do ßwěta pschischło; a ludžo lubowachu tu czěmnoscž bóle, dyžli ßwětło; pschetož jich skutki běchu złe.
St. 1, 5. 9.

20. Schtóž złe czini, tón hidži ßwětło a njepschińdže na ßwětło, so bychu jeho skutki schtrafowane njebyłe;
Ef. 5, 13.

21. Schtóž pak prawdu czini, tón pschińdže na ßwětło, so bychu jeho skutki sjawne byłe; pschetož wone ßu w Bosy czinjene.) Ef. 5, 8. 9.

22. Potom pschińdže Jesuß a jeho wuczomnizy do židowskeje semje a wosta tam s nimi a kschczische.
St. 4, 1. 2.

23. Jan pak tež hischcže kschczische we Enonje, blisko pschi Salimje, pschetož tam běsche wjele wody; a woni pschikhadžachu a dachu ßo kschczicž;
1 Sam. 9, 4.

24. Pschetož Jan hischcže njeběsche do jastwa połoženy. Mat. 14, 3. Luk. 3, 19. 20.

25. A sběhnu ßo teho dla wopraschenje bjez Janowymi wuczomnikami se Židami wo wuczischczenje;

26. A pschińdžechu k Janej a džachu k njemu: Rabbi, tón, kiž s tobu běsche sa Jordanom, wot kotrehož ty ßwědczesche, hlaj, tón kschczi, a wschitzy du k njemu. Mat. 3, 11. 13.

(Tekst na 4. njedželu adventa.)

27. Jan wotmolwi a džesche: Człowjek ßebi niczo wsacž njemóže, khiba so budže jemu date s njebjeß.
St. 19, 11.

28. Wy ßami sczc mi ßwědkojo, so ja ßym powjedžił, so njejßym Khrystuß, ale so ßym prjedy njeho póßłany.
St. 1, 20. 30.

29. Schtóž ma njewjestu, tón je nawoženja. Tón pschecżel pak nawoženjowy steji a poßłucha na njeho a swjeßeli ßo wyßozy teho nawoženjoweho hłoßa dla. Ta ßama moja wjeßełoscž je teho dla dopjelnjena.

30. Wón dyrbi roscž, ja pak dyrbju wotbjeracž.) 2 Sam. 3, 1.

31. Schtóž s wyßoka pschińdže, tón je na wschitkich. Schtóž wot semje je, tón je wot semje a ryczi wot semje; schtóž s njebjeß pschińdže, tón je na wschitkich; St. 8, 23.

32. A schtož je widžił a ßłyschał, to wón ßwědczi; ale jeho ßwědczenje žadyn horje njewosmje. St. 5, 19. St. 8, 26. 28.

33. Schtóž pak jeho ßwědczenje horje wosmje, tón sasygluje, so Bóh prawy je.

34. Pschetož kotrehož Bóh póßłał je, tón ryczi Bože ßłowa; pschetož Bóh njedawa teho Ducha po měrje.
Ps. 45, 3. 8.

35. Wótz ma Ssyna lubo a je jemu wschitko do jeho ruki dał.
Mat. 11, 27.

36. Schtóž do teho Ssyna wěri, tón ma wěčzne žiwjenje. Schtóž pak temu Ssynej njewěri, tón njebudže žiwjenje widžicž, ale tón hněw Boži wostanje nad nim. St. 3, 18. Mat. 16, 16.

4. staw.

Wobroczenje Samaritskich; wustrowjenje ßyna kralowskeho.

1. Jako teho dla tón Knjez póśna, so Fariseiszy běchu ßłyschcli, kak Jesuß wjazy wuczomnikow czinjesche a kschczische, dyžli Jan, St. 3, 22. 26.

2. (Hacž runje Jesuß ßam njekschczische, ale jeho wuczomnizy),

3. Wopuschczi wón tu židowsku se-
mju a woteńdže wospjet do Galilejskeje.
4. Wón dyrbjesche pak pscheńcź psches
Samariu.

(Tekst na njedželu Sexagesima.)

5. Duž pschińdže wón do Samari-
skeho mĕsta, kotremuž Sichar rĕkachu,
blisko pschi fórbarku, kotryž Jakub
ßwojemu ßynej Josefej bĕsche dał.
1 Mójs. 48, 22. Jos. 24, 32.
6. Tam pak bĕsche Jakubowa studnja.
Teho dla, jako Jesuß bĕsche wustał wot
khodženja, ßynu wón ßo tak na tu stu-
dnju; a bĕsche wokoło schesteje schtundy.
7. Duž pschińdže žónska se Samarije
wodu czeŕpacź. K tej ßamej rjeknu
Jesuß: Daj mi ßo napicź.
8. Pschetož jeho wuczomnizy bĕchu
do teho mĕsta wotešchli, so bychu jĕdže
nakupili.
9. Praji teho dla ta Samariska
žónska k njemu: Kak so ty wote mnje
žadasch ßo napicź, kiž ty wschak Žid
ßy, a ja ßym Samariska žónska?
Pschetož Židži nimaju žaneho towaŕ-
stwa se Samariskimi.
10. Jesuß wotmolwi a dżesche k njej:
Hdy by ty wjedžiła tón dar Boži a
schtó tón je, kiž k tebi praji: Daj ßo
mi napicź, dha by ty jeho proßyła, a
wón by tebi dał žiwu wodu.
St. 7, 38. 39.
11. Praji k njemu ta žona: Knježe,
wschak nimasch, s czimž by ßebi na-
czeŕpał, a ta studnja je hłuboka; s
wotkal dha masch tu žiwu wodu?
12. Ssy ty wjazy, dyžli nasch wótz
Jakub, kiž nam tu studnju je dał, a
wón je ßam s njeje pił a jeho dżĕczi
a jeho skót?
13. Jesuß wotmolwi a dżesche k njej:
Kóždy, kiž pije tu wodu, temu ßo sażo
picź chze; St. 6, 58.
14. Schtóž ßo pak teje wody napije,
kotruž ja jemu dam, temu ßo wĕcznje
picź njesechze; ale ta woda, kotruž ja
jemu dacź budu, ta budže we nim stu-
dnja teje wody, kotraž ßo do wĕczneho
žiwjenja žórli. St. 6, 27. St. 7, 38. 39.
15. Praji ta žona k njemu: Knježe,
daj mi tu ßamu wodu, so by ßo mi
picź nochzyło, a so bych hew khodźicź
njetrjebała czeŕpacź.)
16. Jesuß praji k njej: Dźi, sawo-
łaj ßwojeho muža a pschińdź ßem.
17. Ta žona wotmolwi a dżesche
k njemu: Ja nimam muža. Praji tej
ßamej Jesuß: Ty ßy prawje ryczała:
Ja nimam muža.
18. Pschetož pjecź mužow ßy mĕła,
a kotrehož nĕtk masch, njeje twój muž;
to ßy ty prawje ryczała.

(Tekst na njedželu Estomihi.)

19. Ta žona praji k njemu: Knježe,
ja widžu, so ty profeta ßy. St. 6, 14.
20. Naschi wótzojo ßu ßo na tutej
horje k Bohu modlili; a wy prajicže,
so w Jerusalemje je to mĕsto, hdžež
ßo saleži modlicź.
5 Mójs. 12, 5. 6. 11. 1 Kral. 8, 29.
21. Jesuß praji k njej: Žona, wĕŕ
mi, schtunda dže, so wy ani na tutej
horje, ani w Jerusalemje ßo njebudže-
cže k Wótzu modlicź.
22. Wy ßo modlicže a njewĕscže
k czomu; my ßo modlimy a wĕmy
k czomu; pschetož ta sbóžnoscź pschiń-
dže wot Židow. 2 Kral. 17, 29.
Jes. 2, 3. Mat. 20, 22. Luk. 24, 47.
23. Ale schtunda dže, a je nĕtk, so
czi prawi modlerjo ßo budža k temu
Wótzu modlicź w duchu a w prawdže;
pschetož Wótz tež tajkich hlada, kotsiž
bychu ßo k njemu tak modlili.
24. Bóh je Duch, a czi, kotsiž
ßo k njemu modla, dyrbja w du-
chu a w prawdže ßo k njemu mo-
dlicź. 2 Kor. 3, 17.
25. Praji ta žona k njemu: Ja
wĕm, so Meßiaß pschińdže, kotremuž
rĕkaju Khrystuß; hdyž tón ßamy
pschińcź budže, budže wón nam wschit-
ko pschipowjedacź. St. 1, 41.
26. Jesuß dżesche k njej: Ja ßym
tón, kiž s tobu ryczu.
St. 8, 25. St. 9, 37.
27. A w tym pschińdżechu jeho wu-
czomnizy a dźiwachu ßo, so wón s tej

žonu ryczješche. A wschak žadyn nje-
rjeknu: Wo czo praschesch? abo: schto
ryczisch ſ njeju?
28. Duž woſtaji ta žona ßwój ka-
ran ſtejo a woteńdže do teho města a
džesche k tym ludžom:
29. Pójcže, wohlejcže człowjeka, kiž
mi je powjedžił wschitko, schtož ßym
czinila, hacž wón njeje Khryſtuß?
30. Duž wuńdžechu woni ſ teho
města a pschińdžechu k njemu.)
31. A w tym czaßu proschachu jeho czi
wuczomnizy a džachu: Rabbi, pojěs.
32. Wón pak džesche k nim: Ja
mam jědž pojěscž, wo kotrejž wy nje-
wěscže. Scht. 34. Pſ. 19, 11.
33. Duž džachu wuczomnizy bjes
ßobu: Je jemu schtó jěscž pschinjeßł?

(Tekſt na nowe lěto.)

34. Jesuß džesche k nim: Moja jědž
je ta, ſo bych czinił tu wolu teho, kiž
mje póßłał je, a ſo bych dokonjał jeho
ſkutk. St. 5, 30.
35. Njeprajicže wy ßami, ſo hischcže
schtyri měßazy ßu, a pschińdu žně?
Hlaj, ja praju wam: Poſběhńcže ßwo-
jej woczi a pohladajcže do pola; pſche-
tož wono ßo hižom běli k žnjam.
Mat. 9, 37. Luk. 10, 2.
36. A schtóž žnje, bjerje mſdu a
ſhromadžuje wužitk k wěcznemu žiwje-
nju, tak ſo bychu ßo hromadže ſrado-
wali, tón, kiž rosßywa, a tón, kiž žnje.
Hebr. 11, 40.
37. Pschetož tudy je to pschißłowo
wěrne: Druhi ßyje, a druhi žnje.
38. Ja ßym waß póßłał k žnjecžu
to ßame, schtož wy njejſcže džěłali;
druſy ßu džěłali, a wy ſcže do jich
džěła pschischli.)
39. Wjele pak Samariſkich ſ teho ßa-
meho města wěrjachu do njeho, teje žony
rycže dla, kotraž ßwědczesche: Wón je
mi powjedžił wschitko, schtož ßym czinila.
40. A jako czi Samariſzy k njemu
pschińdžechu, proschachu woni jeho, ſo
by pola nich woſtał; a wón pobu tam
dwaj dnjej.
41. A wjele wjazy jich wěrjesche jeho
ßłowa dla;
42. A k tej žonje džachu woni: My
wěrimy nětk dale niž twojeje rycže dla;
pschetož my ßmy ßami ßłyscheli a pó-
ſnali, ſo tón je ſawěrnje Khryſtuß,
teho ßwěta ſbóžnik.
St. 17, 8.
43. Ale po tymaj dwěmaj dnjomaj
wuńdže wón wot tudy a woteńdže do
Galilejſkeje; Mat. 4, 12.
44. Pschetož wón ßam, Jesuß, ßwěd-
czesche, ſo profeta domach czeſcž nima.
Mat. 13, 57. Mark. 6, 4. Luk. 4, 24.
45. Jako wón teho dla do Galilej-
ſkeje pschińdže, wſachu jeho czi Gali-
lejſzy horje, kiž běchu widžili wschitko,
schtož wón w Jeruſalemje pschez tón
róczny czaß běsche czinił; pschetož woni
běchu tež na tón róczny czaß pschischli.
46. Jesuß pak pschińdže ſaßo do
Kana Galilejſkeje, hdžež wón běsche
ſ wody wino ſczinił.
St. 2, 1. 9.
47. A někajki kralowſki běsche, teho
ßyn ležesche khory w Kapernaumje.
Jako tón ßłyschesche, ſo Jesuß ſe
Židowſkeje pschischoł bě do Galilej-
ſkeje, džěsche wón k njemu a proschesche
jeho, ſo by dele pschischoł a wuſtrowił
jeho ßyna; pschetož wón běsche na
ßmjercž khory.
48. Dha džesche Jesuß k njemu:
Hdyž wy zejchi a džiwy njewidžicže, dha
wy njewěricže. St. 2, 18. 1 Kor. 1, 22.
49. Tón kralowſki džesche k njemu:
Knježe, pój dele, prjedy dyžli moje
džěcžo wumrje.
50. Jesuß džesche k njemu: Dži,
twój ßyn je žiwy. Tón człowjek wě-
rjesche temu ßłowu, kotrež Jesuß k nje-
mu rjeknu, a džěsche. 1 Kral. 17, 23.
51. A jako wón dele džěsche, ſet-
kachu jeho jeho wotroczzy, pschipowje-
dachu jemu a džachu: Twój hólz je
žiwy.
52. Teho dla wobhonjowasche wón
wot nich tu schtundu, w kotrejž ßo
ſ nim bě polěpschało. A woni džachu

k njemu: Wczera w ßedmej ſchtundźe
wopuſchczi jeho ta ſymna.
53. Duž póſna tón nan, ſo je pra=
wje w tej ſchtundźe było, w kotrejž
Jeſuß jemu prajił běſche: Twój ßyn
je žiwy. A wón wěrjeſche ſe ßwojim
zyłym domom.
54. To je pak ſaßo druhi zejch, ko=
tryž Jeſuß ſczini, hdyž wón je Židow=
ſkeje do Galilejſkeje pſchińdźe.

5. ſtaw.

Khryſtuß ſamolwi ßwój dźiw na tym, kiž wóßom a tſizyczi lět bě khory był, wo=pokaſany.

1. Potom běſche róczny dźeń tych
Židow, a Jeſuß czehnjeſche horje do
Jeruſalema. 3 Mójſ. 23, 2.
2. W Jeruſalemje je pak pſchi wow=
czich wrotach hat, temu rěkaju po he=
brejſkej ryczi Betheſda, a ma pjecź
pſchitwarkow;
3. W tych ležeſche wjele khorych,
ßlepych, khromych, ßuchich, kiž czakachu,
hdy by ßo ta woda hnuła;
4. Pſchetož jandźel ſtupi dele w
ßwojim czaßu do teho hata a ſmuczi
tu wodu. Kotryž potom prěni, hdyž
ta woda bě ſmuczena, nutś lěſeſche,
tón bu czerſtwy, ſ kajkejžkuli khoroſcźu
wón wobdaty běſche.

(Tekſt na 6. njedźelu po tſjoch kralach.)

5. Tam pak běſche jedyn człowjek
wóßom a tſizyczi lět khory ležał.
6. Jako Jeſuß teho ßameho wuhla=
da ležazeho a ſroſymi, ſo wón hižom
pſcheś dołhi czaß běſche ležał, praji
wón k njemu: Chzeſch ſtrowy bycź?
7. Tón khory wotmołwi jemu: Knje=
že, ja nimam człowjeka, hdyž ta woda
budźe ſmuczena, kiž mje do hata by
puſchcził; ale hdyž ja pſchińdu, dha
druhi hižom prjedy mje do njeje ſtupa.
8. Jeſuß praji k njemu: Stań, wſmi
ßwoje poßleſchczo a khodź!
9. A hnydom bu tón człowjek czer=
ſtwy a wſa ßwoje poßleſchczo a kho=
dźeſche. Běſche pak ßabat tón ßamy
dźeń. St. 9, 14.
10. Dźachu teho dla Židźi k temu,
kiž běſche wotkhorił: Dźenß je ßabat,
tebi ßo njeßłuſcha to poßleſchczo no=
ßycź. Jer. 17, 21. Luk. 6, 2.
11. Wón wotmołwi jim: Tón, kiž
mje wuſtrowi, tón ßamy dźeſche ke mni:
Wſmi ßwoje poßleſchczo a khodź.
12. Duž praſchachu woni jeho: Schtó
je tón człowjek, kotryž k tebi dźeſche:
Wſmi ßwoje poßleſchczo a khodź?
13. Tón pak, kiž běſche wuſtrowjeny,
njewjedźiſche, ſchtó by wón był; pſche=
tož Jeſuß běſche wuſtupił, jako tak wjele
luda na tym ßamym měſcźe běſche.
14. Potom namaka jeho Jeſuß w
templu a dźeſche k njemu: Hlaj, ty ßy
wocżerſtwił; njeſhrěſch dale wjazy, ſo by
ßo tebi niczo hórſche njeſtało.
St. 8, 11.
15. Tón człowjek woteńdźe a po=
wjedaſche Židam, ſo je Jeſuß, kotryž
jeho je czerſtweho ſczinił.
16. A teho dla pſcheſczěhachu Židźi
Jeſußa a pytachu jeho moricź, ſo wón
to běſche czinił na ßabaczje.
17. Jeſuß jim pak wotmołwi: Mój
Wótz hacž nětk do teho czaßa
dźěła, a ja dźěłam tež.
St. 14, 10. St. 9, 4.
18. Teho dla ſtejachu Židźi czim bóle
ſa nim, ſo bychu jeho morili, dokelž
wón niz jeno ßabat łamaſche, ale tež
prajeſche, ſo Bóh je jeho Wótz, a czi=
njeſche ßo ßam Bohu runy.)
19. Duž wotmołwi Jeſuß a dźeſche
k nim: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Tón ßyn niczo njemóže ßam
wot ßebje czinicź, khiba ſchtož wón
widźi, ſo Wótz czini; pſchetož ſchtož
tón ßamy czini, to czini runje tež tón
Syn. St. 3, 11. 32.
20. Tón Wótz ma pak Synna lubo
a pokaſuje jemu wſchitko, ſchtož wón
czini; a budźe jemu hiſchcźe wjetſche
ſkutki pokaſacź, tak ſo byſchcźe wy ßo
dźiwali. St. 1, 3.
21. Pſchetož jako tón Wótz mor=

wych ſbudźi a žiwych cžini; tak též tón
Ssyn žiwych cžini, kotrychž chze.
22. Pſchetož tón Wótz nikoho nje-
ẞudźi, ale wſchitkón ẞud je wón temu
Ssynej dał; Pſ. 72, 1.
Mat. 11, 27. 28. Jap. ſk. 17, 31.
23. Tak ſo bychu wſchitzy teho
Ssyna czeſcźili, jako teho Wótza cze-
ſcźa. Schtóž Ssyna njeczeſcźi, tón ani
Wótza njeczeſcźi, kotryž jeho póẞłał je.
1 Jan. 2, 23.

(Tekſt na ẞwjedźeń ſemrjetych.)

24. Sawěrnje, ſawěrnje, ja pra-
ju wam: Schtóž moje ẞłowo ẞły-
ſchi a wěri temu, kiž mje póẞłał
je, tón ma wěčzne žiwjenje a nje-
pſchińdźe na ẞudźenje, ale wón
je wot ẞmjercźe k žiwjenju ẞo
pſcheczïſchczał.) St. 3, 18. 36.
St. 6, 40. 47. St. 8, 51. Rom. 8, 24. 1 Jan. 3, 14.

(Tekſt na njedźelu Cantate.)

25. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Schtunda pſchińdźe a je hižom
nětk, ſo morwi budźa hłóẞ teho Ssy-
na Božeho ẞłyſchecź; a kotſiž jón bu-
dźa ẞłyſchecź, cźi budźa žiwi.
St. 11, 43. 44.
26. Pſchetož runje jako tón Wótz
ma to žiwjenje ẞam w ẞebi, tak wón
je též temu Ssynej podał, ſo by wón
to žiwjenje ẞam w ẞebi měł.
27. A je jemu móz dał, též ẞudźe-
nje dźeržecź, teho dla, ſo wón cžłowſki
ẞyn je.
28. Njedźiwajcźe ẞo temu. Pſchetož
ta ſchtunda dźe, w kotrejž wſchitzy, kiž
w rowach ẞu, budźa jeho hłóẞ ẞłyſchecź;
29. A póńdźa won cźi ẞami, kiž ẞu
dobre cžinili, k horjeſtawanju teho ži-
wjenja; kiž pak ſłe ẞu cžinili, k horje-
ſtawanju teho ẞudźenja.)
St. 6, 40. Dan. 12, 2. Mat. 25, 46.
30. Ja ẞam wot ẞebje niczo nje-
móžu cžinicź. Kaž ẞłyſchu, tak ẞudźu
ja, a tón mój ẞud je prawy; pſchetož
ja njehladam ẞwojeje wole, ale teho
Wótza wole, kiž mje póẞłał je.
Scht. 19. St. 6, 38.

31. Je-li ſo ja ẞwědczenje ẞam wot
ẞebje dam, dha moje ẞwědczenje njeje
prawe;
32. Druhi je, kiž wote mnje ẞwědczi,
a ja wěm, ſo to ẞwědczenje wěrne je,
kotrež wón wote mnje ẞwědczi.
Mat. 3, 17.
33. Wy ſcźe póẞłali k Janej, a wón
ẞwědczeſche wot prawdy. St. 1, 19.
34. Ja pak njebjeru ẞwědczenje wot
cžłowjeka; ale to praju, ſo byſchcźe wy
ſbóžni byli.
35. Wón běſche ta horjaza a ẞwě-
cźaza ẞwěza; wy pak chzyſchcźe ẞo na
mału khwilu ſwjeẞelicź w jeho ẞwětle.
36. Ja pak mam wjetſche ẞwědcze-
nje, dyžli Janowe ẞwědczenje; pſchetož
te ſkutki, kiž mi tón Wótz je dał, ſo
bych je dokonjał, te ẞame ſkutki, kotrež
ja cžinju, ẞwědcza wote mnje, ſo mje
tón Wótz je póẞłał.
St. 1, 33. St. 3, 2. St. 7, 31.
37. A tón Wótz, kiž mje je póẞłał,
tón ẞamy je wote mnje ẞwědcził. Wy
njejſcźe nihdy ani jeho hłóẞ ẞłyſcheli
ani jeho wohladanje widźili.
Mat. 3, 17.
38. A jeho ẞłowo wy nimacźe, ſo
by we waẞ woſtało; pſchetož wy
temu njewěricźe, kotrehož wón je pó-
ẞłał.
39. Wobhońcźe ẞo w piẞmje; pſche-
tož wam ẞo ſda, ſo macźe wěčzne ži-
wjenje we nim; a to ẞame je, kiž wote
mnje ẞwědczi; 1 Tim. 4, 13.
40. A wy nochzecźe ke mni pſchińcź,
ſo byſchcźe to žiwjenje měli.
St. 6, 35.
41. Ja njebjeru khwalbu wot cžło-
wjekow; Hebr. 5, 5. 6.
42. Ale ja ſnaju waẞ, ſo Božeje lu-
boſcźe w ẞebi nimacźe.
43. Ja ẞym pſchiſchoł w ẞwojeho
Wótza mjenje, a wy mje horje nje-
woſmjecźe; a budźe-li druhi ẞam w
ẞwojim mjenje pſchińcź, teho ẞameho
budźecźe wy horje wſacź.
44. Kak móžecźe wy wěricź, kiž
cžeſcź bjerjecźe jedyn wot druheho? A

teje czescze, kotraž wot Boha ßameho
je, njepytacze wy. Rom. 2, 29.
45. Wy njedyrbicze ſa to mècz, ſo
ja waß pſched Wótzom budu wobſkor-
zicz; pſchetož jedyn je, kiž waß wob-
ſkoržuje: tón Mójſaß, na kotrehož wy
nadziju ſtajicze. 5 Mójſ. 32, 1.
46. Hdy byſchcze pak Mójſaßej wě-
rili, byſchcze tež mi wěrili; pſchetož
wón je wote mnje pißał. 1 Mójſ. 3, 15.
St. 22, 18. St. 49, 10. 5 Mójſ. 18, 15.
47. Je-li ſo pak jeho pißmam nje-
wěricze, kak chzecze mojim ßłowam
wěricz?

6. ſtaw.

Khryſta dziwne naßyczenje luda a łódź;
prědowanje wo duchownym wužiwanju
jeho cžěła a krwě.

1. Potom wjeſeſche ßo Jeſuß precž
pſches morjo pſchi měſcže Tiberiaß w
Galilejſkej.
2. A wulki lud czehnjeſche ſa nim,
dokelž jeho dziwy widzichu, kotrež na
khorych czinjeſche.
3. Jeſuß pak dźěſche horje na horu
a ßynu ßo tam ſe ßwojimi póßłami.
4. Bliſko pak běchu jutry, Židow
róczny czaß.
3 Mójſ. 23, 5. 5 Mójſ. 16, 16.
5. Duž poſběže Jeſuß ßwojej wo-
czi a wuhlada, ſo wulki lud k njemu
dźe, a praji k Filippej: Hdźe na-
kupimy khlěba, ſo bychu czi pojě-
dli? Mat. 14, 15. Mark. 6, 34. Luk. 9, 12.
6. (To wón pak dźeſche, ſo by jeho
ſpytował; pſchetož wón ßam derje wje-
dziſche, ſchto wón czinicz chzyſche.)
7. Filipp wotmolwi jemu: Sa dwě
ſczě pjenjeſow khlěba njeje jim doſcz,
ſo by kóždy wot nich jeno po małym
kuſku wſał. Mark. 6, 37.
8. Rjeknu k njemu jedyn jeho póßłow,
Handrij, Schimana Pětrowy bratr:
9. Jedyn hólz je tudy, tón ma pjecz
jecžnych pokrotkow a dwě rybje; ale
ſchto je to bjes tak wjele?
10. Jeſuß pak dźeſche: Czińcze, ſo
ßo tón lud ſeßyda. Tam pak běſche
wjele trawy. Duž ſeßydachu ßo na
pjecz tawſynt mužow.
Mat. 14, 19.
11. Jeſuß pak wſa te pokrotki, dźa-
kowaſche ßo a rosda je tym wucžom-
nikam, wucžomnizy pak tym, kotſiž ßo
běchu ſeßydali; teho runja tež wot teju
rybow, kaž wjele wón chzyſche.
St. 21, 13.
12. Jako ßo woni pak najědli bě-
chu, dźeſche wón k ßwojim wucžomni-
kam: Sběrajcže te ſbytkne kruſchki, ſo
ßo niczo njeſkaſy. Mark. 8, 8.
13. Tha ſeſběrachu a napjelnichu
dwanacże korbow ſ kruſchkami, kotrež
wot tych pjecz jecžnych pokrotkow běchu
ſbytkne woſtałe tym, kiž pojědli běchu.
14. Hdyž teho dla czi ludźo tón
dźiw widzichu, kotryž Jeſuß czinił bě,
dźachu woni: To je ſawěrnje tón pro-
feta, kiž do ßwěta pſchińcz ma.
St. 1, 21. St. 4, 19.
15. Teho dla, jako Jeſuß póſna, ſo
pſchińcz budźa a jeho popanucz, ſo
bychu jeho krala czinili, wuſtupi wón
ſaßo na horu, wón ßam lutki.
St. 18, 36.
16. Hdyž pak wjecžor bu, dźěchu
jeho wucžomnizy dele k morju,
17. A ſtupichu do łódźe a pſchiń-
dźechu pſches morjo do Kapernauma;
a běſche hižom czma, a Jeſuß nje-
běſche k nim pſchiſchoł.
Mat. 14, 22. Mark. 6, 45.
18. A to morjo poſtawaſche wot
wulkeho wětra.
19. Jako pak ßo běchu wotwjeſli na
pjecz a dwazyczi abo na tſizyczi ho-
now, wuhladachu woni Jeſußa, ſo kho-
dźi po morju a ſo ßo k łódźi pſchi-
bližuje; duž ßo bojachu. Mat. 14, 25.
20. Wón pak dźeſche k nim: Ja ßym,
njebójcže ßo.
21. Duž chzychu woni jeho do teje
łódźe wſacz; a hnydom běſche ta łódź
pſchi kraju, do kotrehož woni ßo wje-
ſechu.
22. Naſajtra widźeſche tón lud, kiž
ſ teje ſtrony morja ſtejeſche, ſo žana

druha łódźiczka tam njeběſche, khiba
ta jena, do kotrejež jeho wucžomnizy
běchu ſtupili, a ſo Jeſuß ſe ßwojimi
wucžomnikami njeběſche na tu łódźiczku
ſchoł, ale ßami jeho wucžomnizy ßo
běchu precž wotwjeſli.
23. Druhe łódźiczki pak pſchińdźe-
chu ſ Tiberiaßa bliſko k temu měſtu,
hdźež běchu woni tón khlěb jědli, jako
tón Knjes běſche to dźakowanje cžinił.
24. Jako tón lud pak widźeſche, ſo
Jeſuß tam njeběſche ani jeho wucžom-
nizy, ſtupichu woni tež ßami do tych
łódźow a pſchińdźechu do Kapernauma
a pytachu Jeſußa.
25. A hdyž jeho namakachu ſ tam-
neje ſtrony morja, dźachu woni k nje-
mu: Rabbi, hdy ßy ßem pſchiſchoł?
26. Jeſuß wotmołwi jim a dźeſche:
Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam, wy
mje njepytacźe teho dla, ſo ſcźe dźiwy
widźili, ale ſo ſcźe wot teho khlěba
jědli a ſcźe naßycźeni.
27. Pytajcźe jědź, niž, kiž hinje,
ale jědź, kotraž woſtanje do wěcž-
neho žiwjenja, kotruž wam cžłowſki
ßyn dacź budźe; pſchetož teho je Bóh
Wótz ſaſyglował.
St. 3, 16. St. 4, 14.
28. Duž dźachu woni k njemu: Schto
dyrbimy cžinicź, ſo bychmy Bože ſkutki
cžinili?
29. Jeſuß wotmołwi a dźeſche k nim:
To je Bože dźěło, ſo byſchcźe do teho
wěrili, kotrehož wón póßłał je.
1 Jan. 3, 23.
30. Duž dźachu woni k njemu: Kajki
dha ty dźiw cžiniſch, ſo bychmy widźili
a tebi wěrili? Schto dźěłaſch?
31. Naſchi wótzojo ßu manna jědli
w puſcźinje, jako pißane ſteji: Wón
dawaſche jim khlěb ſ njebjeß k jědźi.
2 Mójſ. 16, 13. 14. Neh. 9, 15. Pſ. 78, 24. 25.
Kn. mudr. 16, 20.
32. Duž dźeſche Jeſuß k nim: Sa-
wěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: Mój-
ſaß wam njeje khlěb ſ njebjeß dał;
ale mój Wótz dawa wam tón prawy
khlěb ſ njebjeß.

33. Pſchetož to je tón khlěb Boži,
kiž ſ njebjeß pſchińdźe a dawa ßwětu
to žiwjenje.
34. Woni teho dla dźachu k njemu:
Knježe, daj nam pſchezo tajkeho khlěba.
35. Jeſuß pak dźeſche k nim: Ja
ßym tón khlěb teho žiwjenja; ſchtóž
ke mni pſchińdźe, tón njebudźe hłódny;
a ſchtóž do mnje wěri, temu ßo nihdy
picź njeſechce. Sch. 48. Jeſ. 55, 1.
Sir. 24, 28. Jan. 4, 14. St. 7, 37.
36. Ale ja ßym wam to prajił, ſo
ſcźe mje derje widźili, a wſchak nje-
wěricźe.
37. Wſchitko, ſchtož mi tón Wótz
dawa, to pſchińdźe ke mni; a teho, kiž
ke mni pſchińdźe, njebudu ja won wu-
ſtorcźicź. St. 17, 9.
38. Pſchetož ja ßym ſ njebjeß pſchi-
ſchoł, niž ſo bych ßwoju wolu cžinił,
ale teho wolu, kiž mje póßłał je.
St. 4, 34.
39. To je pak ta wola teho Wótza,
kiž mje póßłał je, ſo bych nicžo, ſchtož
wón mi dał je, njeſhubił, ale ſo bych
to ßame ſbudźił na poßlenim dnju.
St. 10, 28. 29. St. 17, 12.
40. To je pak ta wola teho, ko-
tryž mje póßłał je: ſo, ſchtóž
Sſyna widźi a wěri do njeho,
měł wěcžne žiwjenje; a ja budu
jeho ſbudźicź na poßlenim dnju.
St. 5, 29. St. 11, 24. Luk. 14, 14.
41. Duž mórcžachu Židźi wo to, ſo
wón dźeſche: Ja ßym tón khlěb, kotryž
ſ njebjeß je pſchiſchoł;
42. A dźachu: Njeje tón Jeſuß, Jo-
ſefowy ßyn, kotrehož nana a macźeř
my ſnajemy? Kak dha praji tón: Ja
ßym ſ njebjeß pſchiſchoł?
Mat. 13, 55. Luk. 4, 22.
43. Duž wotmołwi Jeſuß a dźeſche
k nim: Njemórcžcźe bjes ßobu;
44. Nichtó njemóže ke mni
pſchińcź, khiba ſo by jeho cźah-
nył tón Wótz, kiž mje póßłał je;
a ja budu jeho ſbudźicź na poßlenim
dnju. Sch. 65. Jer. 31, 3.
45. Pißane ſteji w profetach: A

woni budza wſchitzy wuczeni wot Bo-
ha. Schtóž to teho dla ßłyſchi wot
Wótza a nawuknje to, tón pſchińdze ke
mni. Jeſ. 54, 13. Jer. 31, 33.
46. Niz, ſo ſchtó Wótza je widził;
khiba tón, kiž wot Boha je, tón je
Wótza widził. St. 1, 18. Mat. 11, 27.

(Tekſt na 7. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

47. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Schtóž do mnje wěri, tón ma
wěcžne žiwjenje.
St. 3, 16. 18. 36.
48. Ja ßym tón khlěb teho ži-
wjenja. Scht. 35.
49. Waſchi wótzojo ßu manna jědli
w puſczinje, ale woni ßu ſemrjeli;
2 Mójſ. 16, 15. 4 Mójſ. 11, 7. Pſ. 78, 24.
1 Kor. 10, 5.
50. Tón je tón khlěb, kiž ſ njebjeß
pſchińdze, tak ſo ſchtóž wot njeho by
jědł, ſo by njewumrjeł.
51. Ja ßym tón žiwy khlěb, kiž je
ſ njebjeß pſchiſchoł; budze-li ſchtó wot
tuteho khlěba jěſcž, tón budze žiwy do
wěcžnoſcže. A tón khlěb pak, kotryž
ja dacž budu, je moje cžěło, kotrež ja
dacž budu ſa žiwjenje teho ßwěta.)
St. 3, 13. Hebr. 10, 5. 10.
52. Duž ſwadzichu ßo Židzi bjeß
ßobu a dzachu: Kak móže nam tón
ßwoje cžěło k jědzi dacž?
53. Jeſuß pak dzeſche k nim: Sa-
wěrnje, ſawěrnje, ja praju wam, nje-
budzecže-li jěſcž cžěło teho cžłowſkeho
ßyna a picž jeho krej, dha žaneho ži-
wjenja nimacže w ßebi.
54. Schtóž moje cžěło jě a pije
moju krej, tón ma wěcžne žiwje-
nje; a ja budu jeho na poßlenim
dnju ſbudzicž.
55. Pſchetož moje cžěło je ta pra-
wa jědź, a moja krej je to prawe picže.
56. Schtóž moje cžěło jě a moju
krej pije, tón woſtanje we mni a ja
we nim. St. 15, 4. 1 Jan. 3, 24.
St. 4, 13.
57. Kaž mje póßłał je tón žiwy
Wótz a ja žiwy ßym Wótza dla,
tak tež, ſchtóž mje jě, tón ßamy budze
žiwy moje dla.
58. Tón je tón khlěb, kiž ſ njebjeß
pſchiſchoł je; niz kaž waſchi wótzojo
manna ßu jědli a wumrjeli. Schtóž
tón khlěb jě, tón budze žiwy do wěcž-
noſcže. St. 3, 13.
59. To prajeſche wón w ſchuli, jako
wucžeſche w Kapernaumje.
60. Wjele pak jeho wucžomnikow,
jako to běchu ßłyſcheli, dzachu: To je
twjerda rycž, ſchtó móže ju ßłyſchecž?
61. Jako Jeſuß pak ßam pſchi ßebi
pytny, ſo jeho wucžomnizy wo to ßa-
me mórcžachu, dzeſche wón k nim: Po-
hórſchi waß to?
62. Kak dha budze, hdyž budzecže
widzicž cžłowſkeho ßyna, ſo horje ſtu-
pa tam, hdzež prjedy bě?
St. 3, 13. Mark. 16, 19.
63. Duch je, kiž cžini žiwych; cžěło
nicžo njepomha. Te ßłowa, kotrež ja
wam rycžu, ßu duch a ßu žiwjenje.
2 Kor. 3, 6.
64. Ale ßu pak někotſi bjes wami,
kotſiž njewěrja. Pſchetož Jeſuß wot
ſpocžatka derje wjedziſche, kotſi ßu, kiž
njewěrja, a ſchtó tón je, kotryž jeho
pſcheradzicž budze. St. 2, 25.
65. A wón dzeſche: Teho dla ßym
ja wam prajił, ſo nichtó njemóže
ke mni pſchińcž, khiba ſo jemu
je date wot mojeho Wótza.
Scht. 44.
66. Wot teho cžaßa woteńdze wjele
jeho wucžomnikow naſady a wjazy ſ
nim njekhodzachu.
67. Duž praji Jeſuß tym dwanacže:
Chzecže tež wy precž hicž?
68. Ale Schiman Pětr jemu wot-
molwi: Knježe, k komu póńdze-
my? Ty maſch ßłowa wěcžneho
žiwjenja; Scht. 63. Jap. ſk. 5, 20.
Mat. 7, 29.
69. A my ßmy wěrili a póſna-
li, ſo ty ßy Khryſtuß, tón Syn
teho žiweho Boha.
St. 1, 49. Mat. 16, 16. Mark. 8, 29.
70. Jeſuß wotmolwi jemu: Njej-

ßym ja waß dwanacźe wuswolił? a jedyn wot waß je djaboł.
Luk. 6, 13. Jan. 8, 44.

71. Wón pak ryczeſche wot Judaſcha, Schimanoweho ßyna, Iſchariotha. Pſchetoż tón ßamy pſcheradźi jeho potom a běſche jedyn tych dwanacźe.

7. ſtaw.

Khryſtußowe prědowanje w templu.

1. **P**otom pak khodźeſche Jeſuß wokoło po Galilejſkej; pſchetoż wón njechaſche w Židowſkej wokoło khodźicź, ſo jemu Židźi ſa jeho žiwjenjom ſtejachu. St. 6, 1.

2. Běſche pak bliſko Židow róczny czaß tych hětow ſeſtajenja.
3 Mójſ. 23, 34.

3. Dźachu teho dla jeho bratſja k njemu: Wuńdź wot tudy a dźi do Židowſkeje, ſo bychu tež twoji wuczomnizy widźili te ſkutki, kotrež cziniſch.
Mat. 12, 46. Mark. 3, 31. Jap. ſk. 1, 14.

4. Pſchetoż nichtó njeczini niczo w potajnym a chze wſchak widźeny bycź. Cziniſch-li ty tajke wězy, dha ſjew ßo pſched ßwětom.

5. Pſchetoż tež jeho bratſja njewěrjachu do njeho.

6. Duž praji Jeſuß k nim: Mój czaß hiſchcźe njeje pſchiſchoł; waſch czaß pak pſchezo je hotowy. St. 2, 4.

7. Sßwět waß njemóže hidźicź; mje pak hidźi wón, pſchetoż ja ßwědczu wot njeho, ſo ßu jeho ſkutki ſłe.
St. 15, 18.

8. Dźicźe wy horje na tón róczny ßwjedźeń; ja hiſchcźe njepóńdu na tón ßamy róczny ßwjedźeń; pſchetoż mój czaß hiſchcźe njeje dopjelnjeny.
St. 8, 20.

9. Jako wón pak to k nim běſche prajił, wosta wón w Galilejſkej.

10. Jako pak jeho bratſja běchu horje ſchli, dźěſche wón tehdy tež horje na tón róczny dźeń, niz ſjawnje, ale jako potajnje.

11. Duž pytachu jeho Židźi tón róczny dźeń a dźachu: Hdźe je tón ßamy?

12. A běſche wulke mórczenje wot njeho bjeß ludom. A někotſi dźachu: Wón je dobry. Druſy pak dźachu: Niz, ale wón ſawjedźe lud.
St. 9, 16. St. 10, 19. Mat. 21, 46.

13. Nichtó pak ſjawnje wot njeho njeryczeſche, bojoſcźe dla pſched Židami.
St. 9, 22. St. 19, 38. St. 12, 42.

14. Sßrjedźa pak teho ßwjateho czaßa dźěſche Jeſuß horje do templa a wuczeſche.

15. A Židźi dźiwachu ßo a dźachu: Kak ßo tón do pißma wuſteji, kiž wón to ßame njeje wuknuł? Mat. 13, 54.

16. Jeſuß jim wotmolwi a dźeſche: Moja wuczba njeje moja, ale teho, kiž mje póßłał je;

17. Chze-li ſchtó teho wolu czinicź, tón budźe ſhonicź, hacž je ta wuczba wot Boha, abo hacž ja ßam wot ßebje ryczu. Pſ. 50, 23. Jan. 3, 21. St. 8, 32. 47.

18. Schtóž ßam wot ßebje ryczi, tón ßwojeje ßameje czeſcźe hlada; ſchtóž pak teho ßameho (jeho) czeſcźe hlada, kiž jeho póßłał je, tón je wěrny a njeje žana njeprawda we nim. St. 5, 41.

19. Njeje wam Mójſaß ſakoń dał? a žadyn bjeß wami njeczini teho ſakonja. Czoho dla pytacźe wy, ſo byſchcźe mje morili?
2 Mójſ. 24, 3. 4. Jap. ſk. 7, 53.

20. Ludźo wotmolwichu a dźachu: Ty maſch czerta, ſchtó pyta cźe moricź? St. 8, 48. 52.

21. Jeſuß wotmolwi a dźeſche k nim: Jeniczki ſkutk ßym ja czinił, a wſchitzy ßo temu dźiwacźe.

22. Mójſaß je wam teho dla dał to wobrěſanje (niz ſo by było wot Mójſaßa, ale wot wótzow); dha wſchak wy na ßabacźe czlowjeka wobrěſujecźe.
1 Mójſ. 17, 10. 3 Mójſ. 12, 3.

23. Hdyž czlowjek wobrěſanje doſtanje na ßabacźe, tak ſo by Mójſaßowy ſakoń łamany njebył, ſchto dha ßo na mnje hněwacźe, ſo ja zyłeho czlowjeka ßym na ßabacźe wuſtrowił?

24. Njeßudźcźe po ſdaczu, ale prawy ßud ßudźcźe. 5 Mójſ. 1, 16. 17.

25. Duž dźachu někotſi wot Jeruſalemſkich: Njeje to tón, kotrehož woni pytachu moricź? Scht. 19.

26. A hlaj, wón rycži ſjawnje, a njepraja jemu nicžo. Póſnaju dha naſchi wyſchſchi nětk ſawěſcźe, ſo tón ſawěſcźe je Khryſtuß?

27. Ale wſchak my wěmy, ſ wotkal tón je; hdyž pak Khryſtuß pſchińcź budźe, njebudźe nichtó wjedźicź, ſ wotkal wón je.

28. Duž ſawoła Jeſuß w templu, wucžeſche a dźeſche: Haj, wy mje ſnajecźe a wěſcźe, ſ wotkal ja ßym; ale ja ßam wot ßebje njejßym pſchiſchoł, ale wón je wěrny, kiž mje je póßłał, kotrehož wy njeſnajecźe.

29. Ja ſnaju jeho pak; pſchetož ja ßym wot njeho, a wón je mje póßłał.
St. 8, 55. Mat. 11, 27.

30. Duž pytachu woni, kak bychu jeho pſchijeli; ale nichtó tehdy ruku na njeho njepołoži, pſchetož jeho ſchtunda hiſchcźe njeběſche pſchiſchła.
St. 8, 20. Luk. 22, 53.

31. Ale wjele wot luda jich wěrjeſche do njeho a dźeſche: Hdyž Khryſtuß pſchińcź budźe, budźe wón tež wjazy tych zejchow cžinicź, dyžli tón cžini? St. 8, 30. St. 20, 30.

32. A wono pſchińdźe pſched Fariſejſkich, ſo ludźo tajke wězy wot njeho mórcžachu. Duž póßłachu cži Fariſejſzy a wyſchſchi měſchnizy wotrocžkow won, ſo bychu jeho pſchijeli.

33. Ale Jeſuß dźeſche k nim: Ja ßym hiſchcźe móličžki cžaß pola waß, potom póńdu k temu, kiž mje póßłał je.
St. 13, 33.

34. Wy budźecźe mje pytacź a njenamakacź; a hdźež ja ßym, tam njemóžecźe wy pſchińcź. St. 8, 21.

35. Duž dźachu Židźi bjeſ ßobu: Hdźe dha tón ſechcźe ſańcź, ſo my jeho namakacź njebudźemy? Póńdźe wón bjeſ Grichow, kiž tam a ßem roſdźěleni leža, a budźe wón tych Grichow wucžicź?

36. Kajka je to rycž, ſo wón praji: Wy budźecźe mje pytacź a njenamakacź; a hdźež ja ßym, tam wy pſchińcź njemóžecźe?

(Tekſt na njedźelu Exaudi.)

37. Ale na poßlenim wulkim ßwjatym dnju ſtanu Jeſuß, wołaſche a dźeſche: Je-li ſo komu ßo picź chce, tón pój ke mni a napij ßo! 3 Mójſ. 23, 36.

38. Schtóž wěri do mnje, jako pißmo praji, ſ teho žiwota rěki žiweje wody poběhnja.
Jeſ. 44, 3. Joel. 2, 28. Jap. ſk. 2, 1.

39. To pak prajeſche wón wot teho Ducha, kotrehož doſtacź dyrbjachu, kiž do njeho wěrja; pſchetož ßwjaty Duch hiſchcźe tudy njeběſche, pſchetož Jeſuß hiſchcźe njeběſche pſchekraßnjeny.)

40. Wjele teho dla wot luda, kiž tu rycž ßłyſchachu, dźachu: Tón je ſawěrnje tón profeta. 5 Mójſ. 18, 15.

41. Druſy prajachu: Tón je Khryſtuß. Někotſi pak prajachu: Dyrbjał pak Khryſtuß ſ Galilejſkeje pſchińcź?
St. 1, 46.

42. Njepraji to pißmo, ſo ſ Davitoweho ßymjenja a ſ teho měſtka Bethlehema, hdźež Davit běſche, ma Khryſtuß pſchińcź? Pſ. 132, 11.
Mich. 5, 2. Mat. 2, 5.

43. Tak ſta ßo pſchecžiwnoſcź bjeſ ludom jeho dla. St. 9, 16.

44. Někotſi pak wot nich chzychu jeho pſchijecź; ale nichtó wſchak ruku na njeho njekładźeſche. Scht. 30.

45. Cži wotrocžzy teho dla pſchińdźechu ſaßo k wyſchſchim měſchnikam a k Fariſejſkim, a cži ßami dźachu k nim: Cžoho dla wy jeho njejſcźe pſchiwjedli?

46. Cži wotrocžzy wotmolwichu: Nihdy žadyn cžłowjek njeje tak ryczał, jako tutón cžłowjek. Mat. 7, 28.

47. Duž wotmolwichu jim cži Fariſejſzy: Scźe wy tež ſawjedźeni?

48. Wěri tež jedyn wyſchſchi abo Fariſejſki do njeho?

49. Ale tutón lud, kiž ßo njewuſteji na ſakoń, je poklaty.

50. Praji k nim Nikodemuß, kotryž běſche w nozy k njemu pſchiſchoł, kiž jedyn bjes nimi běſche: St. 3, 2.

51. Zſudźi naſch ſakoń tež cžłowjeka, prjedy dyžli wot njeho ßłyſchi a póſnaje, ſchto wón cžini? 2 Mójſ. 23, 1. 3 Mójſ. 19, 15. 5 Mójſ. 19, 15. St. 17, 8.

52. Woni wotmolwichu a dźachu k njemu: Sſy ty tež ſ Galilejſkeje? Wobhoń ßo a hladaj, ſ Galilejſkeje njepoſtanje žadyn profeta.

53. A dźěſche tak kóždy do ßwojeho doma.

8. ſtaw.

Wo mandźelſtwo-łamařzy, Khryſta parſchonje a hamcže a jeho wucžomnikow woßebnoſcżach.

1. Jeſuß pak woteńdźe na wolijowu horu.

2. A ſe ßwitanjom pſchińdźe wón ſaßo do templa, a wſchitkón lud pſchińdźe k njemu; a wón ßo ßynu a wucžeſche jich.

3. Ale pißmawucženi a Fariſejſzy pſchiwjedźechu žónſku k njemu, w mandźelſtwo-łamanju popanjenu, a ſtajichu ju ßrjedźa,

4. A dźachu k njemu: Miſchtrje, ta žónſka je popanjena w ßamym ſkutku, ſo mandźelſtwo łamaſche;

5. Mójſaß je nam pak w ſakonju pſchikaſał, tajke kamjenjowacž; ſchto teho dla ty prajiſch? 3 Mójſ. 20, 10. 5 Mójſ. 22, 22. Ez. 16, 38. 40.

6. To rycžachu woni pak ſpytawſchi jeho, ſo bychu jeho móhli wobſkoržicž. Ale Jeſuß nakhili ßo dele a pißaſche ſ porſtom na ſemju.

7. Jako woni pak njepſcheſtachu jeho wopraſchecž, poſběhnu wón ßo horje a dźeſche k nim: Schtóž bjes wami bjes hrěchow je, tón cžißń prěni kamjeń na nju. Rom. 2, 1.

8. A wón ſkhili ßo ſaßo dele a pißaſche na ſemju.

9. Jako woni pak to ßłyſchachu a jim jich ßwědomnje dowjedźene bě, woteńdźechu woni, jedyn ſa druhim, pocžawſchi wot ſtarſchich hacž do poßlenjeho. A Jeſuß bu ßam woſtajeny, a ta žónſka ßrjedźa ſtejo. Rom. 2, 22.

10. Jeſuß ßo pak poſběhnu; a jako nikoho njewidźeſche, khiba tu žónſku, dźeſche wón k njej: Žónſka, hdźe ßu cži twoji wobſkoržnizy? Njeje tebje nichtó ſatamał?

11. Wona pak dźeſche: Nichtó, Knježe. Duž dźeſche Jeſuß: Dha ani ja cže njeſatamam; dźi a njehrěſch dale wjazy. St. 5, 14. Luk. 9, 56.

12. Zaßo rycžeſche Jeſuß k nim a dźeſche: Ja ßym to ßwětło teho ßwěta; ſchtóž ſa mnu dźe, tón njebudźe khodźicž w cžěmnoſcži, ale budźe měcž ßwětłoſcž teho žiwjenja. Jeſ. 9, 2. Jan. 1, 5. 9.

13. Duž dźachu Fariſejſzy k njemu: Ty ßwědcžiſch ßam wot ßebje, twoje ßwědcženje njeje prawe.

14. Jeſuß wotmolwi a dźeſche k nim: Hdy bych ja ßam wot ßebje ßwědcžił, dha je moje ßwědcženje prawe; pſchetož ja wěm, ſ wotkal ßym pſchiſchoł a hdźe du; ale wy njewěſcže, ſ wotkal pſchińdu a hdźe du.

15. Wy ßudźicže po cžěle; ja nikoho njeßudźu.

16. A hacž tež ja ßudźu, je wſchak moje ßudźenje prawe; pſchetož ja njejßym ßam, ale ja a Wótz, kiž mje póßłał je.

17. Tež ſteji we waſchim ſakonju pißane, ſo dweju cžłowjekow ßwědcženje prawe je. 5 Mójſ. 17, 6. St. 19, 15. Mat. 18, 16. 2 Kor. 13, 1. Hebr. 10, 28.

18. Ja ßym, kiž ßam wot ßebje ßwědcžu; a Wótz, kotryž mje póßłał je, ßwědcži tež wote mnje.

19. Duž dźachu woni k njemu: Hdźe je twój Wótz? Jeſuß wotmolwi: Wy njeſnajecže ani mje ani mojeho Wótza; hdy byſchcže mje ſnali, byſchcže wy tež mojeho Wótza ſnali. St. 16, 3.

20. Te ßame ßłowa rycžeſche Jeſuß pſchi Božim kaſchcžu, wucžiwſchi w templu, a nichtó jeho njepſchimaſche;

pſchetož jeho ſchtunda hiſchcze njeběſche pſchiſchła. St. 7, 30. Luk. 22, 53.

21. Duž dźeſche Jeſuß jaßo k nim: Ja du precž a wy budźecže mje pytacž a w ßwojim hrěchu wumrjecž; hdźež ja du, wy pſchińcž njemóžecže. St. 7, 34. St. 13, 33.

22. Duž dźachu Židźi: Chze dha wón ßo ßam moricž, ſo praji: Hdźež ja du, wy pſchińcž njemóžecže?

23. A wón dźeſche k nim: Wy ſcže wot ſpody ßem, ja ßym ſ wyßoka dele; wy ſcže ſ tuteho ßwěta, ja njejßym ſ tuteho ßwěta.

24. Teho dla ßym wam prajił, ſo budźecže wumrjecž w ßwojich hrěchach; pſchetož je-li ſo njewěricže, ſo ja to ßym, dha budźecže wumrjecž w ßwojich hrěchach. Mark. 16, 16.

25. Duž dźachu woni k njemu: Schtó dha ßy ty? A Jeſuß dźeſche k nim: Najprjedy tón, kiž ſ wami ryczu.

26. Ja mam wjele wot waß ryczecž a ßudźicž; ale tón, kiž mje je pósłał, je wěrny, a ja, ſchtož wot njeho ßłyſchał ßym, to ryczu pſched ßwětom.

27. Woni pak njeſroſymichu, ſo wón jim wot Wótza prajeſche.

28. Duž dźeſche Jeſuß k nim: Hdyž człowjſkeho ßyna budźecže powyſchicž, tehdy budźecže póſnacž, ſo ja ßym, a niczo ßam wot ßebje njecžinju, ale jako mje mój Wótz je nawucžił, tak ja ryczu. St. 3, 14. St. 12, 32.

29. A tón, kiž mje pósłał je, je ſo mnu. Wótz njewoſtaji mje ßameho; pſchetož ja cžinju kóždy czaß, ſchtož ßo jemu lubi.

30. Jako wón to ryczeſche, wěrjeſche jich wjele do njeho. St. 7, 31.

31. Duž dźeſche teho dla Jeſuß k Židam, kotſiž do njeho wěrjachu: Budźecže-li wy woſtacž pſchi mojej ryczi, dha ſcže moji prawi wucžomnizy; St. 7, 17. St. 15, 10. 14.

32. A wy budźecže tu prawdu póſnacž, a ta prawda budźe waß woßwobodźicž. Scht. 36.

33. Duž wotmolwichu woni jemu: My ßmy Abrahamowe ßymjo, njejßmy nihdy nikoho wotroczſy byli; kak dha ty prajiſch, wy budźecže ßwobodni?

34. Jeſuß wotmolwi jim: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam, kóždy, kiž hrěch wobeńdźe, tón je teho hrěcha wotrocžk. Rom. 6, 16. 20. 2 Pětr. 2, 19. 1 Jan. 3, 8.

35. Wotrocžk pak njewoſtanje wěcžnje w domje; ßyn woſtanje wěcžnje. 1 Mójſ. 21, 10.

36. Je-li ſo waß teho dla Syn woßwobodźi, dha ſcže prawje ßwobodni. Scht. 32. Rom. 6, 18. 22. Gal. 5, 1.

37. Ja derje wěm, ſo Abrahamowe ßymjo ſcže; ale wy pytacže mje moricž, pſchetož moja rycž měſta pola waß nima. Mat. 3, 9.

38. Ja ryczu, ſchtož wot ßwojeho Wótza ßym widźił; a wy pak cžinicže, ſchtož wot ßwojeho wótza ſcže widźili. St. 3, 32.

39. Woni wotmolwichu a dźachu k njemu: Abraham je naſch wótz. Praji Jeſuß k nim: Hdy byſchcže Abrahamowe dźěcźi byli, dha byſchcže Abrahamowe ſkutki cžinili; Mat. 3, 9. Luk. 3, 8.

40. Ale nětk pytacže mje moricž, tajkeho człowjeka, kiž wam prawdu prajił ßym, kotruž ßym ßłyſchał wot Boha; to njeje Abraham cžinił.

41. Wy cžinicže ßwojeho wótza ſkutki. Duž dźachu woni k njemu: My njejßmy ſ kurwaŕſtwa rodźeni; my mamy jeneho Wótza, Boha.

42. Jeſuß pak dźeſche k nim: Hdy by Bóh waſch Wótz był, byſchcže mje lubowali; pſchetož ja ßym wuſchoł a pſchińdu wot Boha; ja pak ßam wot ßebje njejßym pſchiſchoł, ale wón je mje pósłał.

43. Czoho dla dha ſo moju rycž njeſnajecže; pſchetož wy njemóžecže wſchak moje słowa ßłyſchecž.

44. Wy ſcže wot wótza, teho djaboła, a po waſcheho wótza žadoſczach

chzecze wy czinicź. Tón ßamy je mordaŕ wot ſpoczatka a njeje wobſtał w prawdze; pſchetož ta prawda we nim njeje. Hdyž wón łžu ryczi, dha ryczi wón wot ßwojeho; pſchetož wón je łhaŕ a wótz teje ßameje.
1 Jan. 3, 8. 1 Mójſ. 3, 4. 2 Pětr. 2, 4. Jud. ſcht. 6. 1 Kral. 22, 22.

45. Ja pak, dokelž prawdu praju, njewěricze wy mi.

(Sczenje na njedželu Judika.)

46. Schtó bjes wami móže mi hrěch dowjeſcź? Hdyž ja wam pak prawdu praju, czoho dla njewěricze wy mi?
Jeſ. 53, 9. 2 Kor. 5, 21. 1 Pětr. 2, 22.

47. Schtóž wot Boha je, tón poßłucha na Bože słowo; teho dla wy njepoßłuchacze, dokelž wy wot Boha njejſcze. St. 10, 27. 1 Jan. 4, 6.

48. Duž wotmołwichu czi Židzi a dżachu k njemu: Njeprajimy my prawje, ſo ty Samaritſki ßy a maſch czerta? St. 7, 20.

49. Jeſuß wotmołwi: Ja žaneho czerta nimam; ale ja czeſczu ßwojeho Wótza, a wy hanicze mje. St. 7, 18.

50. Ja pak ßwoju czeſcź njepytam; ale jedyn je, kiž ju pyta a ßudži. St. 5, 30. 41.

51. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: Budže=li ſchtó moje słowo dżeržecź, tón njebudže ßmjercze wohladacź wěcžnje. St. 6, 40. 47.

52. Duž dżachu Židzi k njemu: Nětk pósnajemy my, ſo czerta maſch. Abraham je wumrjeł a profetojo, a ty prajiſch: Budže=li ſchtó moje słowo dżeržecź, tón njebudže ßmjercze woptacź wěcžnje. Zach. 1, 5.

53. Sßy ty wjazy, dyžli naſch wótz Abraham, kiž wumrjeł je? a profetojo ßu wumrjeli. Schto cžiniſch ty wot ßo ßam?

54. Jeſuß wotmołwi: Je=li ſo ja ßo ßam czeſczu, dha moja czeſcź niczo njeje. Ale mój Wóczez je, kiž mje czeſczi, wot kotrehož wy prajicze, ſo wón waſch Bóh je,

55. A njeſnajecze jeho; ja pak jeho ſnaju. A hdy bych ja prajił, ſo jeho njeſnaju, dha bych ja łhaŕ był, jako wy ſcze. Ale ja ſnaju jeho a dżeržu jeho słowo. St. 7, 28.

56. Abraham, waſch wótz, wjeßeleſche ßo, ſo by wón mój dżeń widžił; a wón widžeſche jón a ſradowaſche ßo.

57. Duž dżachu Židzi k njemu: Ty hiſchcze njejßy pol ſta lět ſtary a ßy Abrahama widžił?

58. Jeſuß dżeſche k nim: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: prjedy dyžli Abraham bu, ßym ja.

59. Duž ſběhachu woni kamjenje, ſo bychu na njeho cziſkali. Ale Jeſuß potaji ßo a wuńdže ſ templa, puſchczi ßo ßrjedża pſches nich precž a tak woteńdže.) St. 10, 31. Luk. 4, 30.

9. ſtaw.

Sßlepyrodženy bu wot Khryſtußa widžazy ſczinjeny.

(Tekſt na 19. njedželu po ßwj. Trojizy.)

1. A jako Jeſuß nimo dżěſche, wuhlada wón jeneho, kiž běſche ßlepy wot ßwojeho naroda.

2. A jeho wuczomnizy praſchachu jeho a dżachu: Miſchtrje, ſchtó je ſhrěſchił, tón abo jeho ſtarſchej, ſo je ßo ßlepy narodžił? Luk. 13, 2.

3. Jeſuß wotmołwi: Ani tón njeje ſhrěſchił ani jeho ſtarſchej; ale ſo bychu te ſkutki Bože ſjewjene byłe na nim.

4. Ja dyrbju dżěłacź to dżěło teho, kiž mje je póßłał, dokelž dżeń je; nóz pſchińdže, hdžež nichtó njebudže móz dżěłacź.

5. Dokelž ßym na ßwěcže, ßym ja ßwětło teho ßwěta.) St. 1, 9.

6. Jako wón to běſche prajił, plunu wón na ſemju a ſczini błóto wot ßlinow a pomaſa to błóto na teho ßlepeho woczi,

7. A dżeſche k njemu: Woteńdź k temu hatej Siloam (to je pſchełožene: póßłany) a ſmyj ßo. A wón woteńdže a ſmy ßo a pſchińdže widžazy.
Neh. 3, 15.

8. Sśußodźi pak a ći, kotsiž jeho prjedy běchu widźili, so prošer je, dźachu: Njeje tón, kiž tu ßedźesche a proschesche? Sap. jk. 3, 2. 10.

9. Drusy dźachu, so wón je; a drusy: Wón je na njeho podobny. Wón ßam pak dźesche: Ja ßym tón.

10. Duž dźachu woni k njemu: Kak stej twojej woczi wotewrjenej?

11. Wón wotmolwi a dźesche: Tón człowjek, kotremuž rěkaju Jesuß, sczini błóto a pomasa mojej woczi a dźesche ke mni: Dźi k temu hatej Siloam a wumyj ßo. Ja pak woteńdźech a wumych ßo a dostach widźenje.

12. Duž dźachu woni k njemu: Hdźe je tón ßamy? Wón dźesche: Ja njewěm.

13. Duž wjedźechu woni jeho k Farisejskim, teho, kotryž něhdy běsche ßlepy był.

14. (Ssabat pak běsche, jako Jesuß to błóto czinjesche a jeho woczi wotewri.) St. 5, 9.

15. Duž praschachu jeho s noweho, tež ći Farisejscy, kak wón je to widźenje dostał? Wón pak dźesche k nim: Błóto położi wón na mojej woczi, a ja ßo wumych, a nětk ja widźu.

16. Duž dźachu někotsi tych Farisejskich: Tutón człowjek njeje s Boha, dokelž wón ßabat njedźerži. Drusy pak dźachu: Kak móže hrěschny człowjek tajke zejchi czinicź? A běsche rosdźělenje bjes nimi. Scht. 31, 33.

17. Woni dźachu saßo k temu ßlepemu: Schto ty prajisch wot njeho, so wón je twojej woczi wotewrił? A wón dźesche, so je profeta.

18. Židźi pak njewěrjachu wot njeho, so bě ßlepy był a to widźenje saßo dostał, hacž woni sawołachu teju starscheju teho ßameho, kiž běsche to widźenje dostał;

19. A praschachu jeju a dźachu: Je tón waju ßyn, wot kotrehož wój prajitaj, so wón ßo je ßlepy narodźił? Kak dha, so wón nětk widźi?

20. Jeho starschej wotmolwischtaj jim a dźeschtaj: Mój wěmój, so tón naju ßyn je a so wón ßo je ßlepy narodźił;

21. Kak wón pak nětk widźi, njewěmój mój; abo schtó je jeho woczi wotewrił, mój tež njewěmój. Wón je stary doscź; wopraschejcze jeho, njech wón ßam sa ßo ryczi.

22. To prajeschtaj jeho starschej, pschetož wonaj bojeschtaj ßo tych Židow. Pschetož Židźi běchu ßo hižom sjenoczili, budźe-li jeho schtó sa Khrystußa pósnacź, so by tón ßamy se shromadźisny wustorczeny był. St. 7, 13.

23. Teho dla dźeschtaj jeho starschej: Wón je stary doscź, wopraschejcze jeho.

24. A woni sawołachu saßo teho człowjeka, kiž běsche ßlepy był, a dźachu k njemu: Daj Bohu czescź. My wěmy, so tón człowjek hrěschnik je. Jos. 7, 19. 1 Sam. 6, 5.

25. Wón pak wotmolwi a dźesche: Je-li hrěschnik, to ja njewěm; jene ja derje wěm, so ja ßlepy běch a nětk widźu.

26. Duž woni wospjet k njemu dźachu: Schto wón czinjesche tebi? Kak wón twojej woczi wotewri?

27. Wón wotmolwi jim: Ja ßym wam nětk powjedźił, a njejscźe to ßłyscheli? Schto chcecźe wy jo saßo ßłyschecź? Chcecźe wy tež jeho wuczomnizy bycź?

28. Duž wußwarichu woni jeho hrosnje a dźachu: Ty ßy jeho wuczomnik; my pak ßmy Mójsaßowi wuczomnizy.

29. My wěmy, so Bóh je s Mójsaßom ryczał; wot teho my pak njewěmy, s wotkal wón je.

30. Tón człowjek wotmolwi a dźesche k nim: To je wschak dźiwna wěz, so wy njewěscźe, s wotkal wón je, a wón je mojej woczi wotewrił.

31. My wěmy pak, so Bóh hrěschnikow njeßłyschi; ale je-li so schtó bohabojasny je a czini jeho wolu, teho ßameho ßłyschi wón. Hiob. 27, 9. St. 35, 13. Ps. 66, 18. Pschisł. 15, 29. St. 28, 9. Jes. 1, 15.

32. Wot ſpoczatka ßwěta njeje ßly-
ſchane było, ſo by ſchtó rodźenemu
ßlepemu wocżi wotewrił.
33. Hdy by tón njebył wot Boha,
wón by nicżo njemohł cżinicź.
Scht. 16.
34. Woni wotmolwichu a dźachu k
njemu: Ty ßy ßo wſchitkón w hrěchach
narodźił, a ty naß wucżiſch? A wu-
hnachu jeho won.
35. To pſchiúdźe pſched Jeſußa, ſo
běchu jeho won wuhnali. A jako wón
jeho namaka, dźeſche wón k njemu:
Wěriſch ty do teho Sſyna Božeho?
36. Wón wotmolwi a dźeſche: Knje-
že, kotry je, ſo bych do njeho wěrił?
37. Jeſuß pak dźeſche k njemu: A
ty ßy jeho widźił; a kiž ſ tobu ryczi,
tón ßamy je. Sc. 4, 26.
38. Wón pak dźeſche: Knježe, ja wě-
rju. A modleſche ßo k njemu.
39. A Jeſuß dźeſche: Ja ßym k ßu-
dej pſchiſchoł do teho ßwěta, ſo bychu,
kiž njewidźa, widźili, a kiž widźa, ßlepi
byli. Mat. 13, 13.
40. A to ßame ßlyſchachu někotſi
tych Fariſejſkich, kiž pſchi nim běchu,
a dźachu k njemu: Sſmy dha my tež
ßlepi?
41. Jeſuß dźeſche k nim: Hdy byſch-
cże wy ßlepi byli, njebyſchcże žaneho
hrěcha měli. Nětk wy pak prajicże:
My widźimy! teho dla waſch hrěch
woſtanje.

10. ſtaw.

Wo dobrym paſtyrju a jeho wowzach. Wo durjach k wowcżeŕni a Khryſtu, wyſchſchim paſtyrju, a hacž wón Meßiaß je.

(Sczenje na wutoru ßwjatkow.)

1. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Schtóž ſ durjemi nuts njeńdźe
do wowcżeŕnje, ale lěſe druhdźe nuts,
tón je paduch a mordaŕ.
2. Schtóž pak ſ durjemi nuts dźe,
tón je paſtyŕ tych wowzow.
3. Temu wotewri wrótnik, a wowzy
ßlyſcha jeho hłóß; a wón ſawoła ßwoje
wowzy ſ mjenom a wodźi je won.
4. A hdyž je ßwoje wowzy wu-
puſchcżił, dźe wón prjedy nich, a wow-
zy du ſa nim, dokelž jeho hłóß ſnaja.
5. Sa zuſym pak wone njeńdu, ale
cżěkaju wot njeho, dokelž tych zuſych
hłóß njeſnaja.
6. To pſchißłowo dźeſche Jeſuß k
nim; woni pak njeſroſymichu, ſchto by
to było, ſchtož jim prajeſche.
7. Teho dla dźeſche Jeſuß ſaßo k
nim: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Ja ßym te durje k wowzam.
8. Wſchitzy, kiž prjedy mje pſchiſchli
ßu, cži ßu paduſchi a mordarjo byli;
ale wowzy jich njejßu poßłuchałe.
Jer. 23, 2.
9. Ja ßym te durje; je-li ſo něchtó
pſcheſe mnje nuts dźe, budźe ſbóžny, a
budźe won a nuts khodźicź a paſtwu
namakacź.
10. Paduch njepſchińdźe, khiba ſo by
kranuł a dajił a ſkóńzował.
11. Ja ßym pſchiſchoł, ſo bychu ži-
wjenje a wſcheho doſcź měli.)
Pſ. 23, 1.

(Sczenje na njedźelu Miſerikordias Domini.)

12. Ja ßym tón dobry paſtyŕ. Tón
dobry paſtyŕ woſtaji ßwoje žiwjenje
ſa wowzy. Najaty pak a kiž paſtyŕ
njeje a tež wowzy jeho njejßu, hdyž
widźi, ſo wjelk dźe, dha wopuſchcżi
wón wowzy a cżeknje; a wjelk ſpopada
a roſpróſchi wowzy. Pſ. 23, 1. 80, 2.
Jeſ. 40, 11. Eſ. 34, 11. 23. Sk. 37, 24.
1 Pětr. 2, 25. Jan. 15, 13.
13. Najaty pak cżeknje; pſchetož wón
je najaty a njerodźi wo wowzy.
14. Ja ßym tón dobry paſtyŕ a
ſnaju ßwoje wowzy, a wone mje ſnaju,
2 Tim. 2, 19.
15. Kaž mje Wótz ſnaje a tež ja
ſnaju Wótza; a woſtaju ßwoje žiwjenje
ſa wowzy.
16. A ja mam hiſchcże druhe wowzy,
te njejßu ſ teje wowcżeŕnje. A te ßa-
me dyrbju ja tež pſchiwjeſcź, a wone
budźa mój hłóß ßlyſchecź, a budźe jene
ſtadło a jedyn paſtyŕ.)
Eſ. 37, 22. Mich. 2, 12.

17. Tehodla lubuje mje mój Wótz, ſo ja ßwoje žiwjenje woſtaju, ſo bych to ßame ſaßo wſał.

18. Nichtó njebjerje jo wote mnje, ale ja woſtaju to ßame ßam wot ßebje. Ja mam móz, to ßame woſtajicž, a mam móz, to ßame ſaßo wſacž. Tajku pſchikaſnju ßym ja doſtał wot ßwojeho Wótza. St. 14, 31.

19. A ſta ßo ſaßo roſdźělenje bješ Židami tych ßamych ryczow dla. St. 7, 43. St. 9, 16.

20. Wjele pak bješ nimi dźachu: Wón ma czerta a je njemudry; ſchto jeho poßłuchacže?

21. Druſy dźachu: To njejßu ßłowa wobßydnjeneho człowjeka: móže tež czert ßlepych woczi wotewricž?

22. Zyrkwine poßwjeczenje pak bě w Jeruſalemje, a běſche ſyma. 2 Makk. 1, 9.

(Tekſt na 24. njedźelu po ßwj. Trojicy.)

23. A Jeſuß pokhodźi w templu w ßali (pſchitwartu) Salomonowej.

24. Duž wobſtupichu jeho Židźi a dźachu k njemu: Kak dołho ſdźeržujeſch ty naſchu duſchu? Je-li ſo ßy ty Khryſtuß, powješ nam khroble. St. 16, 29.

25. Jeſuß wotmołwi jim: Ja ßym wam to powjedźił, a wy njewěricže. Te ſkutki, kotrež ja czinju w ßwojeho Wótza mjenje, te ßwědcza wote mnje. St. 5, 36.

26. Ale wy njewěricže; pſchetož wy njejſcže wot mojich wowzow, jako ßym wam prajił. St. 8, 45.

27. Pſchetož moje wowzy ßłyſcha mój hłóß, a ja je ſnaju, a wone du ſa mnu; St. 8, 47.

28. A ja dawam jim wěczne žiwjenje; a wone njebudža nihdy kónz wſacž, a nichtó njebudže je ſ mojeje ruki wutorhnycž.

29. Tón mój Wótz, kiž te ßame mi dał je, je wjetſchi dyžli wſchitko; a nichtó njemóže je ſ mojeho Wótza ruki wutorhnycž. St. 14, 28.

30. Ja a tón Wótz ßmój jene.)

31. Duž ſběhachu Židźi ſaßo kamjenje horje, ſo bychu jeho kamjenjowali.

32. Jeſuß wotmołwi jim: Wjele dobrych ſkutkow ßym ja wam wopokaſał wot ßwojeho Wótza; kotreho dla bješ tymi ßamymi ſkutkami mje wy kamjenjujecže?

33. Czi Židźi wotmołwichu jemu a dźachu: Dobreho ſkutka dla cže njekamjenjujemy, ale Božeho hanjenja dla, a ſo ty człowjek ßy a cziniſch ßo ßam ſa Boha.

34. Jeſuß wotmołwi jim: Njeje piſane we waſchim ſakonju: Ja ßym prajił, wy ſcže bohojo? Pſ. 82, 6.

35. Hdyž wón tych ßamych bohow mjenuje, kotrymž ßo to ßłowo Bože ſtało je (a to piſmo wſchak njemóže łamane bycž),

36. Prajicže dha wy k temu, kotrehož tón Wótz wobßwjecził a do ßwěta póſłał je: Ty haniſch Boha, teho dla, ſo praju: Ja ßym Boži Syn? St. 5, 17. 20.

37. Njeczinju-li ja ſkutki ßwojeho Wótza, dha mi njewěrcže;

38. Czinju-li ja pak, dha wěrcže wſchak tym ſkutkam, nochzecže-li wy mi wěricž, tak ſo byſchcže póſnali a wěrili, ſo Wótz we mni je a ja we nim. St. 14, 11.

39. Woni pytachu teho dla ſaßo, ſo bychu jeho pſchijeli; ale wón jim wuńdźe ſ jich ruki, St. 8, 59. Luk. 4, 30.

40. A woteńdźe ſaßo na tamnu ſtronu Jordana na to měſto, hdźež Jan prjedy běſche kſchcził, a woſta tam. St. 1, 28.

41. A jich wjele pſchińdźe k njemu a dźachu: Jan žaneho zejcha njeczinjeſche; ale wſchitko, ſchtož Jan wot teho prajił je, je wěrne.

42. A wěrjeſche tam jich wjele do njeho.

11. ſtaw.

Lazaruß bu horje ſbudźeny.

(Tekſt na njedźelu Stali.)

1. Jedyn pak khory ležeſche, ſ mje-

nom Lazaruß ſ Bethanije, ſ teho měſtka Marje a jeje ßotry Marthy.
Luk. 11, 38.

2. (To pak běſche ta Marja, kotraž teho Knjeſa běſche žałbowała ſe žałbu a jemu jeho nohi wutrěła ſe ßwojimi włoßami; teje ßameje bratr Lazaruß ležeſche khory.) St. 12, 3.

3. Duž póßłaſchtej jeho ßotſje k njemu a daſchtej jemu powjedźicž: Knježe, hlaj, kotrehož lubo maſch, tón leži khory.

4. Jako Jeſuß pak to ßłyſcheſche, dźeſche wón: Tuta khoroſcž njeje k ßmjerczi, ale k czeſczi Božej, ſo by Boži Sſyn pſches nju czeſczeny był.
St. 9, 3.

5. Jeſuß pak lubowaſche Marthu a jeje ßotru a teho Lazara.

6. Jako wón teho dla wußłyſcha, ſo wón khory je, woſta wón tehdy' dwaj dnjej na tym měſcže, hdźež běſche.

7. Duž potom praji wón k ßwojim wuczomnikam: Czehńmy ſaßo do Židowſkeje.

8. Jeho wuczomnizy dźachu k njemu: Miſchtrje, njedawno chzychu cže Židźi kamjenjowacž, a ty chzeſch tam ſaßo czahnucž? St. 8, 59.

9. Jeſuß wotmołwi: Njeje ſa dźeń dwanacže ſchtundow? Schtóž wodnjo khodźi, tón ßo njeſtorczi; pſchetož wón widźi ßwětło tuteho ßwěta;
St. 9, 4. Luk. 13, 32.

10. Schtóž pak w nozy khodźi, tón ßo ſtorczi; pſchetož žane ßwětło njeje we nim. St. 12, 35.

11. To ryczeſche wón, a potom praji wón k nim: Lazaruß, naſch pſchecžel, ſpi; ale ja du, ſo bych jeho ſe ſpanja ſbudźił. Mat. 9, 24.

12. Duž dźachu jeho wuczomnizy: Knježe, ſpi-li wón, dha budźe lěpje ſ nim.

13. Jeſuß pak ryczeſche wot jeho ßmjercže; woni ßebi pak myßlachu, ſo ryczi wot czělneho ſpanja.

14. Duž dźeſche Jeſuß ſjawnje k nim: Lazaruß je wumrjeł;

15. A ja ßo ſwjeßelu waſche dla, ſo tam njejßym był, ſo byſchcže wěrili; ale czehńmy k njemu.

16. Duž dźeſche Thomaſch, kotremuž rěkaju Didimuß, k wuczomnikam: Czehńmy tež ßobu, ſo bychmy ſ nim wumrjeli.)

17. Duž pſchińdźe Jeſuß a namaka jeho, ſo wón hižom ſchtyri dny w rowje ležał běſche.

18. (Bethania pak běſche bliſko pſchi Jeruſalemje, wokoło pjatnacže honow.)

19. A wjele Židow běſche k Marcže a k Marji pſchiſchło, ſo bychu jeju troſchtowali jeju bratra dla.

20. Jako Martha pak ßłyſcheſche, ſo Jeſuß dźe, dźěſche wona jemu napſchecživo. Marja pak woſta domach ßedźo.

21. Duž dźeſche Martha k Jeſußej: Knježe, hdy by ty tudy był, mój bratr njebudźiſche wumrjeł;

22. Ale ja wěm tež hiſchcže, ſo, ſchtož ty proßyſch wot Boha, to budźe cži Bóh dacž. St. 9, 30. 31.

23. Jeſuß praji k njej: Twój bratr dyrbi ſtanucž.

24. Martha praji k njemu: Ja derje wěm, ſo budźe wón ſtanucž w horjeſtawanju na poßlenim dnju.
Luk. 14, 14. Jan. 5, 29. St. 6, 40.

(Tekſt na jutrowniczku.)

25. Jeſuß praji k njej: Ja ßym to horjeſtawanje a to žiwjenje. Schtóž do mnje wěri, budźe žiwy, hacž wón runje wumrje;
St. 14, 6.

26. A ſchtóž je žiwy a wěri do mnje, tón nihdy njebudźe wumrjecž.) Wěriſch to? St. 6, 35. 40. 50.

27. Wona praji k njemu: Knježe, haj, ja wěrju, ſo ty ßy Khryſtuß, tón Sſyn Boži, kiž na ßwět je pſchiſchoł.
St. 6, 69.

28. A jako wona to běſche wuryczała, woteńdźe wona a ſawoła ßwoju ßotru Marju potajnje a dźeſche k njej mjelczo: Tón miſchtr je tudy a woła cže.

29. Ta ßama, jako to wona ßłyſcheſche, ſtanu wona hnydom a pſchińdźe k njemu.

30. Pſchetož Jeſuß hiſchcže njeběſche do teho měſtka pſchiſchoł, ale běſche

hischcze na tym měscze, hdźež jemu
Martha běsche napscheczìwo pschischła.
Schr. 20.
31. Židźi pak, kotsiž pschi njej w do-
mje běchu a ju troschtowachu, widźichu
Marju, ſo nahle postaže a wuńdźe,
dźěchu woni ſa njeju a dźachu: Wona
dźe k rowu, ſo by tam płakała.

(Tekst na njedźelu Lätare.)

32. Jako pak Marja tam pschińdźe,
hdźež Jeſuß běsche, a jeho wuhlada,
padźe wona k jeho nohomaj a dźesche
k njemu: Knježe, hdy by ty tudy był,
mój bratr by njewumrjeł.
33. Jako Jeſuß pak widźesche, ſo
wona płakasche a ſo czi Židźi tež pła-
kachu, kotsiž ſ njeju běchu pschischli,
rosſłobi wón ßo w duchu a rosrudźi
ßo ßam,
34. A dźesche: Hdźe ſcze jeho poło-
žili? Woni dźachu k njemu: Knježe,
pój a pohladaj.
35. A Jeſuß ſapłaka. Luk. 19, 41.
36. Duž dźachu czi Židźi: Hlaj, kak
je wón jeho lubo měł!
37. Někotsi pak bjes nimi dźachu:
Njemóžesche tón, kotryž ßlepemu woczi
běsche wotewrił, tež czinicž, ſo by tež
tón njewumrjeł? St. 9, 6. 7.
38. Jeſuß pak ſaßo ßo rosſłobi ßam
we ßebi a pschińdźe k temu rowu. Ja-
ma pak běsche, a běsche kamjeń ſ wjerćha
na nju położeny.
39. Jeſuß dźesche: Wſmiczće tón ka-
mjeń precž! Praji k njemu Martha,
ta ßotra teho morweho: Knježe, wón
hižom ßmjerdźi; pschetož wón je schtyri
dny ležał.
40. Jeſuß praji k njej: Njejßym tebi
rjeknuł, hdy by ty wěriła, ty by tu
kraßnoscž Božu dyrbjała wohladacž?
Rom. 6, 4.
41. Duž wſachu woni tón kamjeń
precž, hdźež tón morwy ležesche. Jeſuß
pak poſběhnu horje ßwojej woczi a
dźesche: Wótcže, ja ßo dźakuju tebi, ſo
ty mje wußłyschał ßy; Mark. 7, 34.
42. Ja ſawěscže wěm, ſo ty mje
pschezo wußłyschisch; ale teho luda dla,
kiž tudy wokoło steji, ryczu ja to ßa-
me, ſo bychu woni wěrili, ſo ty mje
póßłał ßy. St. 12, 30.
43. Jako wón to běsche prajił, ſa-
woła wón ſ wulkim hłoßom: Lazarje,
pój won!
44. Duž wuńdźe tón, kotryž běsche
wumrjeł, ſwjazany ſ cžěłnymi płachta-
mi na nohomaj a na rukomaj, a jeho
woblicžo běsche ſ pótnym rubom wob-
winjene. Jeſuß praji k nim: Rosſwjež-
cže jeho a njech wón dźe.
45. Wjele Židow pak, kiž k Marji
běchu pschischli, widźiwschi, schtož Jeſuß
běsche czinił, wěrjachu do njeho.
46. Někotsi pak wot nich woteńdźe-
chu k Fariſejſkim a powjedźichu jim,
schtož Jeſuß běsche czinił.)

(Tekst na njedźelu Judika.)

47. Duž ſhromadźichu wyschschi měsch-
niczy a Fariſejſzy radu a dźachu: Schto
czinimy? Tutón człowjek czini wjele
zejchow. Mat. 26, 3. Luk. 22, 2.
48. Wostajimy-li jeho tak, dha budźa
wschitzy do njeho wěricž; duž budźa
Romſzy pschińcž a woſmu nam nasch
kraj a ludźi.
49. Jedyn pak bjes nimi, Kajfaß,
kiž to ßame lěto wyschschi měschnik bě-
sche, dźesche k nim: Wy niczo njewěscže,
50. Ani njerospomniczće tež niczo.
Lěpje nam je, ſo jedyn człowjek wumrje
ſa lud, dyžli ſo by zyły lud ſahinuł.
St. 18, 14.
51. To wón pak ßam wot ßebje
njeryczesche; ale dokelž wón to ßame
lěto wyschschi měschnik běsche, wěsch-
czesche wón. Pschetož Jeſuß dyrbjesche
wumrjecž ſa lud,
52. A niz ſa židowſki lud ßam, ale
ſo by wón te dźěcźi Bože, kiž ros-
honjene běchu, ſhromadźił na jene.
St. 10, 16. Ef. 2, 16.
53. Wot teho ßameho dnja teho dla ſra-
dźowachu woni, kak bychu jeho morili.
54. Jeſuß teho dla njekhodźesche wja-
zy ſjawnje bjes Židami, ale woteńdźe

wot tudy do kraja blisko pschi pusczinje do mĕsta, kotremuž rĕkaju Efrem; a tam mĕjesche wón ßwoje czinjenje ʃe ßwojimi wuczomnikami.

55. Blisko pak bĕchu te jutry tych Židow, a dźĕsche jich wjele horje do Jeruʃalema ʃ teho ßameho kraja psched tymi jutrami, ʃo bychu ßo wuczisczili. 2 Kron. 30, 17.

56. Duž stejachu woni a praschachu ßo po Jesußu a ryczachu hromadźe w templu: Schto ßo wam ʃda, ʃo wón njepschińdźe na tón ßwjaty czaß?

57. Wyschschi mĕschnizy pak a Farisejszy bĕchu pschikaʃnju wudali: hdy by schtó wjedźił, hdźe wón je, ʃo by powjedźił, ʃo bychu jeho pschijeli.)

12. ſtaw.

Khrysta žałbowanje a kak wón do Jeruʃalema jĕdźe. Prĕdowanje wo wužitku jeho ßmjercźe. Wo wĕrje a njewĕrje.

(Sczenje na njedźelu Palmarum.)

1. Schĕscź dnjow pak psched jutrami pschińdźe Jesuß do Bethanije, hdźež Lazaruß bĕsche, tón morwy, kotrehož Jesuß ʃbudźił bĕsche wot morwych. Mat. 26, 6. Mark. 14, 3.

2. Tam pschihotowachu woni jemu hoscźinu, a Martha ßłužesche. Lazaruß pak bĕsche jedyn tych ßamych, kiž ʃ nim ßo k blidu ßydachu.

3. Marja pak wʃa punt žałby ʃ dobreje kraßneje nardy, žałbowasche tej noʃy Jesußowej a wutrĕ je ßwojimi włoßami jeho noʃy. Ta khĕža pak bu napjelnjena wot wonjenja teje žałby. Mat. 26, 6. Mark. 14, 3.

4. Duž dźesche jeho wuczomnikow jedyn, Judasch, Schimanowy ßyn, Ischarioth, kiž jeho potom pscheradźi:

5. Czoho dla njeje ta žałba pschedata ʃa tsi sta troschow a njejßu khudym date?

6. To wón pak ryczesche, niz, ʃo by wón kedźbu mĕł na khudych; ale ʃo paduch bĕsche a mĕjesche móschnju a noschesche, schtož bĕ date.

7. Duž dźesche Jesuß: Wostajcźe ju na pokoj; to je wona ʃkhowała k dnju mojeho pohrjebanja.

8. Pschetož khudych macźe wy kóždy czaß pola waß; mje pak nimacźe kóždy czaß. 5 Mójʃ. 15, 11. Mat. 26, 11.

9. Duž ʃhoni wjele luda tych Židow, ʃo wón tam bĕsche; a njepschińdźechu Jesußa ßameho dla, ale ʃo bychu tež Lazara wohladali, kotrehož wón wot morwych bĕsche ʃbudźił. St. 11, 43. 44.

10. Ale wyschschi mĕschnizy stejachu ʃa tym, ʃo bychu tež Lazara ʃkónzowali.

11. Pschetož jeho dla dźĕsche wjele Židow tam a wĕrjachu do Jesußa.

12. Naʃajtra wjele luda, kiž bĕsche na tón róczny czaß pschischoł, jako ßłyschesche, ʃo Jesuß pschińdźe do Jeruʃalema, Mat. 21, 8. Mark. 11, 8.

13. Nabrachu woni ßebi palmowych hałoʃow, wuńdźechu jemu napschecziwo a wołachu: Hoʃianna, budź khwaleny, kiž pschińdźe w Knjeʃowym mjenje, tón Israelski kral!) Mat. 21, 8. 9. St. 23, 39. Mark. 11, 8. 9. Luk. 19, 37. 38. Pʃ. 118, 25. 26.

14. Jesuß pak doʃta wóßlizu a jĕdźische na njej, jako tež pißane je: Mat. 21, 7.

15. Njebój ßo, dźowka Sionska! Hlaj, twój kral pschińdźe jĕdźo na wóßelstim ʃrĕbjeczu. Sach. 9, 9. Jeʃ. 62, 11. Mat. 21, 5.

16. To pak njeʃroʃymichu jeho wuczomnizy ʃ prĕnjeho; ale hdyž Jesuß pschekraßnjeny bu, tehdy ʃpomnichu woni na to, ʃo to wot njeho bĕsche pißane a jemu to bĕchu czinili.

17. Tón lud pak, kiž ʃ nim bĕsche, jako wón Lazara ʃ rowa ʃawoła a wot morwych jeho ʃbudźi, khwalesche tón stutk.

18. Teho dla dźĕsche jemu tež lud napschecziwo, jako ßłyschesche, ʃo wón tajki dźiw czinił bĕsche.

19. Farisejszy teho dla dźachu bjes ßobu: Widźicźe, ʃo niczo njedokonjecźe; hlaj, wschitkón ßwĕt bĕži ʃa nim.

(Tekst na ßwjedźeń tsjoch kralow.)

20. Nĕkotsi Grichojo pak bĕchu bjes tymi, kiž horje pschischli bĕchu na róczny czaß ßo modlicź. 1 Kral. 8, 41.

21. Czi pſchiſtupichu k Filippej, kiž
běſche ſ Bethſaidy Galilejſkeje, pro=
ſchachu jeho a dźachu: Knježe, my
chzyli radźi Jeſußa wohladacž.
22. Filipp pſchińdźe a powjedźi to
Handrijej, a Handrij ſaßo a Filipp
wupowjedźiſchtaj to Jeſußej.
23. Jeſuß pak wotmolwi jimaj a
dźeſche: Czaß je pſchiſchoł, ſo człowſki
ßyn pſchekraßnjeny budźe.)

(Tekſt na njedźelu Jubilate.)

24. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Je=li ſo pſcheńczne ſorno do ſe=
mje njepanje a njeſemrje, dha woſtanje
wone ßame; hdyž pak ſemrje, pſchi=
njeße wjele płodow. 1 Kor. 15, 37.
25. Schtóž ßwoje žiwjenje lubuje,
tón budźe jo ſhubicž; a ſchtóž ßwoje
žiwjenje na tym ßwěcźe hidźi, tón bu=
dźe jo ſdźeržecž k wěcžnemu žiwjenju.
Mat. 10, 39. St. 16, 25. Mark. 8, 35.
Luk. 9, 24. St. 17, 33.
26. Schtóž mi chze ßłužicž, tón khodź
ſa mnu; a hdźež ja ßym, tam dyrbi
tež mój ßłužomnik bycž. A je=li ſo
ſchtó mi ßłuži, teho budźe mój Wótz
czeſczicž.) St. 14, 3.

(Tekſt na njedźelu Palmarum.)

27. Nětk je moja duſcha ſrudna.
A ſchto mam prajicž? Wótcže, pomhaj
mi ſ teje ſchtundy! Ale dha wſchak
teho dla ßym ja do teje ſchtundy pſchi=
ſchoł. Mat. 26, 38.
28. Wótcže, pſchekraßń ßwoje mjeno.
Duž pſchińdźe hłóß ſ njebjeß: A ja
ßym jo pſchekraßnił a chzu jo woſpjet
pſchekraßnicž.
29. Duž dźeſche lud, kiž pódla ſte=
jeſche a ßłyſcheſche: Wono ſahrima.
Druſy dźachu: Jandźel ſ nim ryczi.
30. Jeſuß wotmolwi a dźeſche: Tón
hłóß ßo njeje moje dla ſtał, ale wa=
ſche dla. St. 11, 42.
31. Nětk dźe ßudźenje na tón ßwět;
nětk budźe tón fěrſchta teho ßwěta won
wuſtorczeny.
32. A ja, hdyž powyſcheny budu wot
ſemje, poczahnu ja wſchitkich k ßebi.
St. 3, 14.

33. (To prajeſche wón pak, ſo by
ſjewił, kajkeje ßmjerczje wón wumrjecž
dyrbjeſche.)
34. Duž wotmolwi jemu tón lud:
My ßmy ßłyſcheli ſe ſakonja, ſo Khry=
ſtuß woſtanje wěcžnje; a kak ty pra=
jiſch, ſo człowſki ßyn dyrbi powyſche=
ny bycž? Schtó je tón ßamy człowſki
ßyn? Pſ. 110, 4. Jeſ. 9, 7.
Dan. 7, 14. Mich. 4, 7.
35. Duž dźeſche Jeſuß k nim: Hiſch=
cźe na mały czaß je to ßwětło pola
waß. Khodźcźe, dokelž to ßwětło ma=
cźe, ſo waß ta czma njenadpanje.
Schtóž pó czmje khodźi, tón njewě,
hdźe dźe. St. 1, 9. St. 8, 12.
36. Dokelž to ßwětło macźe, wěŕcźe
do teho ßwětła, ſo byſchcźe dźěcźi teho
ßwětła byli. To ryczeſche Jeſuß a
potaji ßo pſched nim ſchedſchi precž.
37. A hacž wón runje tajke zejchi
pſched nimi czinjeſche, dha wſchak woni
do njeho njewěrjachu;
38. So by dopjelnjena była ta rycž
teho profety Jeſajaßa, kotruž wón
praji: Knježe, ſchtó wěri naſchemu prě=
dowanju? a komu je ſjewjena ta ruka
teho Knjeſa? Jeſ. 53, 1. Rom. 10, 16.
39. Teho dla njemóžachu woni wě=
ricž; pſchetož Jeſajaß praji ſaßo:
Jeſ. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12.
Luk. 8, 10. Jap. ſk. 28, 26. Rom. 11, 8.
40. Wón je jich woczi ſaßlepił a
jich wutrobu ſtwjerdźił, ſo bychu ſ wo=
czomaj njewidźili ani ſ wutrobu nje=
ſroſymili, a ßo njewobroczili a ja jim
njepomhał. Jeſ. 6, 10.
41. To prajeſche Jeſajaß, jako wón
jeho kraßnoſcž widźeſche, a ryczeſche
wot njeho. Jeſ. 6, 1.
42. Wyſchſchich pak tež wjele wě=
rjeſche do njeho; ale Fariſejſkich dla
woni ßo njewuſnachu, ſo bychu ſe ſhro=
madźiſny njebyli wuſtorczeni.
43. Pſchetož woni mějachu radſcho
tu czeſcž pola człowjekow, dyžli tu
czeſcž pola Boha. St. 5, 44.
44. Jeſuß pak ſawoła a dźeſche:
Schtóž do mnje wěri, tón njewěri do
mnje, ale do teho, kiž mje póßłał je.

45. A ſchtóž mje widźi, tón widźi
teho, kiž mje je póßłał.
46. Ja, to ßwětło, ßym pſchiſchoł
na ßwět, ſo žadyn, kiž do mnje wěri,
by we cźmje njewoſtał.
St. 1, 9. St. 3, 19. St. 8, 12.
47. A je-li ſchtó moje ßłowa ßłyſchi
a njewěri, teho njebudu ja ßudźicź;
pſchetož ja njejßym pſchiſchoł, ſo bych
ßwět ßudźił, ale ſo bych ßwět ſbóžny
ſcžinił.
48. Schtóž mje ſazpi a njewoſmje
moje ßłowa horje, tón ma hižom, kiž
by jeho ßudźił; to ßłowo, kotrež ja
ryczał ßym, to budźe jeho ßudźicź na
ßudny dźeń.
49. Pſchetož ja njejßym ßam wot
ßebje ryczał; ale Wótz, kiž mje póßłał
je, tón je mi pſchikaſnju dał, ſchto ja
cžinicź a ryczecź mam. St. 14, 10.
50. A ja wěm, ſo jeho pſchikaſnja
je to wěčžne žiwjenje. Teho dla, ſchtož
ja ryczu, to ryczu tak, jako mi Wótz
je powjedźił.

13. ſtaw.

Wo myczu nohow; pſchikaſnja luboſcźe; Judaſchowe pſcheradźenje; Khryſtußowe pſchekraßnjenje; Pětrowy pad.

(Sczenje na zeleny ſchtwórtk.)

1. Pſched róčžnym cžaßom pak tych
jutrow, jako Jeſuß pójna, ſo jeho
ſchtunda pſchiſchła běſche, ſo by ſ teho
ßwěta k Wótzej ſchoł; kaž wón běſche
tych ßwojich lubował, kotſiž na ßwěcźe
běchu, tak jich lubowaſche hacž do kónza.
Mat. 26, 2. Mark. 14, 1.
2. A po wjeczeri, jako hižom czert
Judaſchej, kiž Schimana Iſchariothowy
ßyn běſche, do wutroby dał bě, ſo by
jeho pſcheradźił,
3. Dokelž Jeſuß wjedźiſche, ſo jemu
Wótz wſchitko do jeho rukow dał bě-
ſche, a ſo wón wot Boha pſchiſchoł
bě a k Bohu dźe:
4. Staže wón wot wjeczerje a wot-
położi ßwoju draſtu, wſa ſchórzuch a
wopaßa ßo ſ nim;
5. Potom nala wón wodu do nje-
dźeńzy a pocža wuczomnikam nohi
mycź a třejeſche je ſ tym ſchórzuchom,
ſ kotrymž wopaßany běſche.
6. Duž pſchińdźe wón k Schimanej
Pětrej; a tón ßamy dźeſche k njemu:
Knježe, dyrbjał ty mi moje nohi mycź?
7. Jeſuß wotmołwi a dźeſche k nje-
mu: Schtož ja cžinju, to ty nětk
njewěſch; ty ſo pak budźeſch potom
ſhonicź.
8. Duž dźeſche Pětr k njemu: Na-
nihdy njedyrbiſch ty mi moje nohi
mycź. Jeſuß wotmołwi jemu: Nje-
budu-li ja cźe mycź, dha nimaſch ža-
neho dźěla ſo mnu.
9. Dźeſche k njemu Schiman Pětr:
Knježe, niz jeno moje nohi ßame, ale
tež ruzy a hłowu.
10. Rjekny Jeſuß k njemu: Schtóž
ſmyty je, temu wjazy njeje trjeba, khi-
ba jeno noſy mycź, dokelž wſchón cži-
ſty je; a wy ſcźe cžiſcźi, ale niz wſchitzy.
St. 15, 3.
11. Pſchetož wón wjedźiſche ßwojeho
pſcheradnika; teho dla dźeſche wón:
Wy njejſcźe wſchitzy cžiſcźi. St. 6, 64.
12. Jako wón teho dla jich nohi
ſmył běſche, wſa wón ßwoju draſtu
a ßynu ßo ſaßo dele a dźeſche k nim:
Wěſcźe wy, ſchto ja wam cžinił ßym?
13. Wy mi rěkacźe miſchtr a Knjes
a prajicźe prawje; pſchetož ja ßym
tež. Mat. 23, 8. 10.
14. Hdyž teho dla ja, kiž ßym Knjes
a miſchtr, waſche nohi mył ßym, dha
dyrbicźe tež wy ßebi jedyn druhemu
nohi mycź. Luk. 22, 27.
15. Pſchetož ja ßym wam hekſempl
dał, ſo byſchcźe tež wy cžinili, kaž ja wam
cžinił ßym.) 1 Pětr. 2, 21. 1 Jan. 2, 6.
16. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Wotroczk njeje wjetſchi, dyžli jeho
knjes, ani poßoł wjetſchi, dyžli tón, kiž
jeho póßłał je.
St. 15, 20. Mat. 10, 24. Luk. 6, 40.
17. Dokelž wy tajke wěſcźe, ſcźe
ſbóžni, hdyž jo cžinicźe.
18. Ja njepraju wot waß wſchitkich.

Ja wěm, kotrych ja wuſwolił ßym. Ale
ſo by pißmo dopjelnjene było: Tón,
kiž mój khlěb jě, tepze mje ſ nohomaj.
Pſ. 41, 10.
19. Nětk praju ja wam to, prjedy
dyžli ßo ſtanje, ſo wy, hdyž ßo ſtało
je, wěrili byſchcze, ſo ja tón ßym.
20. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: Schtóž horje woſmje, hdyž ja
toho póßłacz budu, tón woſmje mje
horje; ſchtóž pak mje horje woſmje,
tón woſmje teho horje, kiž mje póßłał je.
Mat. 10, 40. Luk. 10, 16. St. 9, 48. 1 Theß. 4, 8.
21. Jako Jeſuß to prajił běſche, bu
wón ſrudny w duchu a ßwědczeſche a
dźeſche: Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju
wam: jedyn bješ wami budźe mje
pſcheradźicz. Mat. 26, 20. 21. Mark. 14, 18.
Luk. 22, 21.
22. Duž pohladachu czi wuczomnizy
jedyn na druheho, a bu jim ſtyſkno,
wot kotreho wón by ryczał.
Luk. 22, 23.
23. Jedyn pak běſche bješ jeho wu-
czomnikami, kiž ſa blidom ßedźeſche na
Jeſußowym klinje, kotrehož Jeſuß lubo-
waſche; St. 21, 20.
24. Teho teho dla kiwaſche Schiman
Pětr, ſo by wobhonił, ſchtó dha by
był, wot kotrehož wón ryczi.
25. Duž lehnu ßo tón ßamy na
Jeſußowy bróſt a dźeſche k njemu:
Knježe, ſchtó je?
26. Jeſuß wotmolwi: Tón je, ko-
tremuž ja kuß womaczu a dam. A wón
womacza tón kuß a da jón Judaſchej,
Schimanowemu ßynej, Iſchariothej.
27. A tehdy po tym kußu czehnje-
ſche ſatan do njeho. Duž dźeſche Je-
ſuß k njemu: Schtož ty cziniſch, to cziń
bórſy.
28. To ßame pak njewjedźiſche nichtó
ſa blidom, na czo wón to jemu rjeknu.
29. Pſchetož někotſi myßlachu ßebi,
dokelž Judaſch móſcheń měješche, ſo
Jeſuß k njemu praji: Kupuj, ſchtož
nam trjeba je na róczny czaß; abo
ſo by wón khudym něſchto dał.
St. 12, 6.
30. Jako wón teho dla tón kuß
wſał bě, dźěſche wón hnydom won. A
wono bě w nozy.
31. Hdyž wón pak bě wuiſchoł, rje-
knu Jeſuß: Nětk je człowjeki ßyn pſche-
kraßnjeny, a Bóh je pſchekraßnjeny
we nim.
32. Je-li pak Bóh we nim pſche-
kraßnjeny, dha budźe jeho tež Bóh
pſchekraßnicz ßam w ßebi a budźe jeho
ſkoro pſchekraßnicz. St. 12, 23. St. 17, 1.
33. Lube dźěczatka, ja ßym hiſch-
cze mału khwilu pola waß. Wy mje
budźecze pytacz; a, kaž ja Židam pra-
jach, hdźež ja du, tam wy njemóžecze
pſchińcz; tak tež nětk wam praju:
St. 7, 34. St. 8, 21.
34. Nowu pſchikaſnju dam ja wam,
ſo byſchcze ßo bješ ßobu lubowali,
kaž ja waß lubował ßym, ſo ßo tež
wy jedyn druheho lubujecze.
3 Mójſ. 19, 18. Mark. 12, 31. Jan. 15, 12.
1 Theß. 4, 9. 1 Jan. 4, 21.
35. Na tym budźe kóždy pó-
ſnacz, ſo wy moji póßli ſcze,
hdyž luboſcz bješ ßobu macze.
36. Rjeknu Schiman Pětr k njemu:
Knježe, hdźe dźeſch ty? Jeſuß wot-
molwi jemu: Hdźež ja du, tam ty nětk
njemóžeſch ſa mnu hicz; ale ty budźeſch
druhi czaß ſa mnu hicz.
St. 7, 34. St. 21, 18. 19.
37. Rjeknu Pětr k njemu: Knježe,
czoho dla ja njemóžu nětk ſa tobu
hicz? Ja chzu ßwoje žiwjenje ſa tebje
woſtajicz.
38. Jeſuß wotmolwi jemu: Dyrbjał
ty ßwoje žiwjenje ſa mnje woſtajicz?
Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju czi: Kha-
pon njebudźe ſaſpěwacz, hacž ty mje
tſi krócž ßy ſaprěł. Mat. 26, 34.
Mark. 14, 30. 72. Luk. 22, 34.

14. ſtaw.

Khryſtußowe wužitne khodźenje k Wótzej.
Wo wěrje a luboſczi, modlenju, ßwjatym
Duchu a prawym měrje.

(Tekſt na njedźelu Quaſimodogeniti.)

1. A wón dźeſche k ßwojim póßłam:
Waſcha wutroba ßo njeſtróž. Wěriczje-li

wy do Boha, dha tež do mnje wěricze. Scht. 27.

2. W mojeho Wótza domje je wjele wobydlenjow. Hdy by temu tak njebyło, dha bych k wam rjeknuł: Ja du tam, wam to měſto pſchihotowacz.
2 Kor. 5, 1.

3. A hacz bych tam ſchoł, wam to měſto pſchihotowacz, dha wſchak chzu zaßo pſchińcz a waß k ßebi wzacz, ſo byſchcze tež wy byli, hdźež ja ßym. St. 12, 26.

4. A hdźe ja du, to wy wěſcze, a tón pucz tež wěſcze.

5. Dźeſche k njemu Thomaſch: Knježe, my njewěmy, hdźe ty dźeſch; a kak móžemy pucz wjedźicz?

6. Jeſuß rjeknu k njemu: Ja ßym tón pucz a ta wěrnoſcz a to žiwjenje; nichtó njepſchińdźe k Wótzej, khiba pſches mje.)
Hebr. 9, 8. Ef. 2, 18. St. 3, 12. Hebr. 7, 25. St. 10, 19. 2 Kor. 3, 4. 1 Pětr. 1, 21.

7. Hdy byſchcze wy mje ſnali, dha byſchcze tež mojeho Wótza ſnali. A nětk ſnajecze jeho a ſcze jeho widźili.

8. Dźeſche k njemu Filipp: Knježe, pokaž nam teho Wótza, dha mamy doſcz.

9. Jeſuß dźeſche k njemu: Tak dołho ßym ja pſchi waß, a ty mje njeſnajeſch? Filippje, ſchtóž mje widźi, tón widźi Wótza; kak dha ty prajiſch, pokaž nam teho Wótza?

10. Njewěriſch ty, ſo ja ßym we Wótzu a Wótz je we mni? Te ßłowa, kotrež ja k wam ryczu, njeryczu ja ßam wot ßebje. Tón Wótz pak, kiž we mni bydli, tón czini te ſkutki.
St. 10, 38.

11. Wěrcze mi, ſo ja we Wótzu a Wótz we mni je; je-li ſo pak niz, dha wěrcze mi tych ſkutkow dla. St. 10, 25.

(Tekſt na njedźelu Exaudi.)

12. Sawěrnje, ſawěrnje, ja praju wam: Schtóž do mnje wěri, tón budźe te ſkutki tež czinicz, kotrež ja czinju, a budźe wjetſche, dyžli te, czinicz; pſchetož ja du k ßwojemu Wótzu.

13. A ſchtož wy proßycz budźecze w mojim mjenje, to chzu ja czinicz, ſo by tón Wótz czeſczeny był w Synu. St. 16, 23. Mat. 7, 7. 11. Mark. 11, 24.

14. Je-li ſo wy něſchto proßycz budźecze w mojim mjenje, to chzu ja czinicz.

15. Lubujecze-li mje, dha tež dźeržcze moje pſchikaſnje; St. 15, 10. 1 Jan. 5, 3.

16. A ja chzu teho Wótza proßycz, a wón dyrbi wam druheho troſchtarja dacz, ſo by wón pola waß woſtał wěčznje,

17. Teho Ducha teje wěrnoſcze, kotrehož tón ßwět njemóže doſtacz; pſchetož wón jeho njewidźi ani njeſnaje jeho; wy pak jeho ſnajecze; pſchetož wón woſtanje pola waß a budźe we waß.) Kn. mudr. 1, 5. Jan. 7, 39.

18. Ja waß nochzu ßyrotow wopuſchczicz; ja pſchińdu k wam.
Jer. 51, 5.

(Tekſt na druhi ßwjedźeń jutrow.)

19. Hiſchcze wo mału khwilu je czinicz, dha mje tón ßwět njebudźe wjazy widźicz; wy pak dyrbicze mje widźicz; pſchetož ja ßym žiwy, a wy budźecze tež žiwi.)

20. Na tym ßamym dnju budźecze wy póſnacz, ſo ja w ßwojim Wótzu ßym, a wy we mni, a ja we waß.
St. 17, 21. 22.

21. Schtóž moje pſchikaſnje ma a dźerži je, tón ßamy je, kotryž mje lubuje. Schtóž mje pak lubuje, tón budźe wot mojeho Wótza lubowany, a ja budu jeho lubowacz a ßo jemu ſjewicz. Sir. 2, 18.

22. Praji k njemu Judaſch, niz tón Iſchærioth: Knježe, ſchto to je, ſo ty nam ßo chzeſch ſjewicz, a niz ßwětu?

23. Jeſuß wotmołwi a dźeſche k njemu: Schtóž mje lubuje, tón budźe moje ßłowo dźeržecz; a mój Wóczez budźe jeho lubowacz, a my budźemy k njemu pſchińcz a wobydlenje pola njeho czinicz. Pſchißł. 8, 17.

24. Schtóž mje njelubuje, tón moje ßłowa njedźerži. A to ßłowo, kotrež

wy ßłyſchicźe, njeje moje, ale teho
Wótza, kiž mje póßłał je.
St. 7, 28.
25. To ßym ja k wam ryczał, jako
ßiſchcźe pola waß běch.
26. Ale tón troſchtaŕ, tón ßwjaty
Duch, kotrehož mój Wóczez póßłacź
budźe w mojim mjenje, tón ßamy bu-
dźe waß wſchitko nawuczicź a wam
ſpomnicź wſchitko, ſchtož wam prajił
ßym. St. 15, 26.
27. Měr wam woſtaju, ßwój měr
wam dawam. Ja njedawam wam,
jako ßwět dawa. Waſcha wutroba ßo
njeſtróžej ani ßo njeſtrachuj.
Fil. 4, 7.
28. Wy ſcźe ßłyſcheli, ſo ja wam
prajił ßym: Ja du tam a pſchińdu
ſaßo k wam. Hdy byſchcźe wy mje
lubowali, dha byſchcźe ßo wjeßelili, ſo
prajił ßym: Ja du k Wótzej; pſchetož
mój Wóczez je wjetſchi, dyžli ja.
St. 10, 29.
29. A nětk ßym ja wam to prajił,
prjedy dyžli ßo ſtanje, ſo, hdyž ßo
ſtacź budźe, wy byſchcźe wěrili.
30. Ja dale njebudu wjele wjazy
ſ wami ryczecź; pſchetož ſěrſchta teho
ßwěta dźe a nima niczo na mni;
St. 12, 31.
31. Ale ſo by tón ßwět póſnał,
ſo ja teho Wótza lubuju a tak czi-
nju, kaž mi Wóczez porucził je. Po-
ſtańcźe a dźimy wotſal.
St. 10, 18.

15. ſtaw.

Napominanje k wobſtajnoſcźi we wěrje, luboſcźi a ſcźeŕpliwoſcźi.

(Tekſt na 1. njedźelu po ßwj. Trejizy.)

1. Ja ßym prawy winowy pjeńk, a
mój Wótz je winizaŕ.
2. Kóždu winowu hałoſu na mni,
kotraž płoda njenjeße, budźe wón precź
wſacź; a kóždu, kotraž płód njeße, bu-
dźe wón czíſcźicź, ſo by wjazy płoda
pſchinjeßła.
3. Wy ſcźe nětk cziſczi teho ßłowa
dla, kotrež ja k wam ryczał ßym.
4. Woſtańcźe we mni, a ja we waß.
Runje jako ta hałoſa žaneho płoda
njemóže pſchinjeſcź ßama wot ßebje,
khiba ſo woſtanje pſchi winowym pjeń-
ku, tak tež wy niz, khiba ſo woſtanjecźe
we mni.
5. Ja ßym tón winowy pjeńk, wy
ſcźe te hałoſy; ſchtóž woſtanje we mni
a ja we nim, tón pſchinjeße wjele pło-
da; pſchetož bjeſe mnje njemóžecźe niczo
czinicź. 2 Kor. 3, 5.
6. Schtóž we mni njewoſtanje, tón
budźe precź czíßnjeny jako hałoſa a
wuſchnje; a woni ſeſběraju je a czi-
ßnu je do wohenja a dyrbja ßo ſpa-
licź. Ez. 15, 4. Mat. 3, 10.
7. Woſtanjecźe-li we mni a je-li ſo
moje ßłowa we waß woſtanu, budźecźe
proßycź, ſchtož chzecźe, a budźe ßo
wam doſtacź. Mat. 7, 7. St. 21, 22.
Mark. 11, 24. Luk. 11, 10.
8. W tym budźe mój Wótz czeſcźe-
ny, ſo byſchcźe wjele płoda pſchinjeßli
a byli moji wuczomnizy.
9. Jako mje mój Wótz lubuje, tak
lubuju ja waß tež. Woſtańcźe w mo-
jej luboſcźi.
10. Budźecźe-li moje pſchikaſnje dźer-
žecź, dha woſtanjecźe w mojej luboſcźi,
runje jako ja ßwojeho Wótza pſchi-
kaſnje ſakhowam a woſtanu w jeho lu-
boſcźi.)
11. To ryczu ja k wam, ſo by moja
wjeßełoſcź we waß woſtała a waſcha
wjeßełoſcź dopjelnjena była.
12. To je moja pſchikaſnja, ſo byſch-
cźe ßo bjeß ßobu lubowali, runje jako
ja waß lubuju. St. 13, 34.
Mark. 12, 31. 1 Jan. 4, 21.
13. Nichtó nima wjetſcheje luboſcźe,
dyžli tu, hdyž wón ßwoje žiwjenje ſa
ßwojich pſchecźelow woſtaji. St. 3, 16.
14. Wy ſcźe moji pſchecźeljo, hdyž
czinicźe, ſchtož ja wam pſchikaſuju.
St. 8, 31.
15. Ja wjazy njepraju, ſo wy wo-
troczży ſcźe; pſchetož wotroczk njewě,

schto jeho knjes czini. Wam pak ßym ja prajił, so pschecželjo scże; pschetož wschitko, schtož ßym wot ßwojeho Wótza ßłyschał, ßym ja wam k wjedźenju sczinił.

16. Wy mje njejscże wuswolili; ale ja ßym waß wuswolił a postajił, so byschcże wy schli a płód pschinjeßli, a so by wasch płód wostał, tak so schtož byschcże Wótza proßyli w mojim mjenje, so by wón wam to ßame dał.
Mat. 28, 19.

(Sczenje na njedźelu Lätare.)

17. To pschikasam ja wam, so ßo bjes ßobu lubujecże.

18. Hdyž waß ßwět hidźi, dha wěscże, so mje prjedy, dyžli waß, hidźił je. St. 7, 7.

19. Hdy byschcże wy wot ßwěta byli, dha by ßwět to ßwoje lubował; dokelž pak wot ßwěta njejscże, ale ja ßym waß wot ßwěta wuswolił, teho dla hidźi waß tón ßwět.
1 Jan. 4, 5. Jan. 17, 14.

20. Spomńcże na to ßłowo, kotrež ja wam prajił ßym: Wotroczk njeje wjetschi, dyžli jeho knjes. Ssu-li mje pschescżěhali, dha budźa waß tež pschescżěhacź; ßu-li moje ßłowo dźerželi, dha budźa wasche tež dźeržecź.
Mat. 10, 24. Luk. 6, 40. Jan. 13, 16.

21. Ale to budźa wam wschitko czinicź mojeho mjena dla; dokelž woni teho njesnaja, kiž mje póßłał je.
St. 16, 3.

22. Hdy bych ja njepschischoł a jim to njeprajił, dha bychu žaneho hrěcha njeměli. Nětk pak njemóža ſ niczim ßwój hrěch samolwicź.

23. Schtóž mje hidźi, tón hidźi tež mojeho Wótza.

24. Hdy bych ja te skutki njeczinił bjes nimi, kotrež žadyn druhi czinił njeje, dha bychu žaneho hrěcha njeměli. Nětk pak ßu je widźili, a tola hidźa wobeju, mje a mojeho Wótza.
St. 10, 37.

25. Ale so by dopjelnjene było to ßłowo, kotrež w jich sakonju pißane steji: Woni hidźa mje bjes winy.)
Ps. 35, 19. Ps. 69, 5.

(Sczenje na njedźelu Exaudi.)

26. Hdyž pak tón troschtaŕ pschińcź budźe, kotrehož ja wam póßłacź budu wot Wótza, tón Duch teje wěrnoscże, kiž wot Wótza wukhadźa: tón budźe ßwědczicź wote mnje. St. 14, 26.
Luk. 24, 49. Jap. sk. 1, 4.

27. A wy budźecże tež ßwědczicź; pschetož wy scże wot spoczatka pola mje byli. Jap. sk. 1, 8. St. 5, 32.

16. staw.

Wo pschichodnym pschescżěhanju; Khrysta khodźe k Wótzej; ßwj. Ducha hamcże; sbóžnym wukhodu tyschnoscżow; wußłyschenju modlenja; czěkanju wuczomnikow.

1. To ßym ja k wam ryczał, so ßo njebyschcże pohórschowali.

2. Woni waß budźa se ßwojich shromadźisnow wustorkacź. Czaß pak pschińdźe, so, schtóž waß mori, budźe ßebi myßlicź, so wón Bohu na tym ßłužbu czini. Mat. 24, 9. Mark. 13, 9. Luk. 21, 12.

3. A to wam budźa czinicź, dokelž woni ani mojeho Wótza ani mje njesnaju. St. 15, 21.

4. Ale to ßym ja wam prajił, so byschcże wy, hdyž tón czaß pschińcź budźe, teho ßo dopomnili, so ja wam prajił ßym. To pak wam wot spoczatka njejßym prajił; pschetož ja běch pola waß.)

(Sczenje na njedźelu Cantate.)

5. Nětk pak du ja k temu, kiž mje póßłał je; a nichtó bjes wami njewoprascha mje: Hdźe dźesch? St. 7, 33.

6. Ale dokelž to k wam ryczał ßym, je wascha wutroba połna srudoby.

7. Ale ja wam prawdu praju: Dobre wam je, so ja tam du. Pschetož hdy bych ja tam njeschoł, dha by troschtaŕ k wam njepschischoł. Hdyž pak tam du, chzu jeho k wam póßłacź.
St. 8, 46. St. 14, 16. 26.

8. A hdyž tón ßamy pschińdźe, budźe wón tón ßwět schtrafowacž hrěcha, prawdoscźe a ßuda dla:
9. Hrěcha dla, so woni do mnje njewěrja;
10. Prawdoscźe dla, so ja du k ßwojemu Wótzej, a wy mje dale njewidźicźe;
11. Sßuda dla, so tón fěrschta teho ßwěta ßudźeny je. St. 12, 31. St. 14, 30.
12. Ja wam hischcźe mam wjele prajicž, ale wy je nětk njemóžecźe snjescž. 1 Kor. 3, 1.
13. Hdyž pak tamny, tón Duch teje wěrnoscźe, pschińcž budźe, tón budźe wam do wscheje wěrnoscźe pucž pokasacž. Pschetož wón njebudźe ßam wot ßebje ryczecž; ale schtož ßłyschecž budźe, to budźe wón ryczecž; a schtož pschichodne je, budźe wam pschipowjedacž.
14. Tón ßamy budźe mje pschekraßnicž; pschetož wot mojeho budźe jo wsacž a wam pschipowjedacž.
15. Wschitko, schtož Wótz ma, to je moje; teho dla ßym ja prajił, so wón jo budźe wot mojeho wsacž a wam pschipowjedacž.)

(Sczenje na njedźelu Jubilate.)

16. Po małej khwili njebudźecźe wy mje widźicž; a pak po małej khwili budźecźe mje widźicž: dokelž ja du k Wótzej. St. 7, 33. St. 13, 33.
17. Duž dźachu někotsi wot jeho póßłow bjeß ßobu: Schto to je, so wón nam praji: Po małej khwili njebudźecźe wy mje widźicž, a pak po małej khwili budźecźe mje widźicž, a dokelž ja du k Wótzej?
18. Teho dla dźachu woni: Schto je to, so praji, po małej khwili? My njewěmy, schto wón ryczi.
19. Duž spósna Jesuß, so jeho praschecž chzychu, a dźesche k nim: Wot teho wy ßo bjeß ßobu wopraschujecźe, so ßym rjeknył: Po małej khwili njebudźecźe wy mje widźicž, a pak po małej khwili budźecźe mje widźicž.
20. Sawěrnje, sawěrnje, ja praju wam: Wy budźecźe płakacž a žałoscźicž, ale ßwět ßo budźe wjeßelicž; wy pak budźecźe srudni, ale wascha sruboba budźe ßo do wjeßela pschewobroczicž. Ps. 30, 12.
21. Žónska, hdyž porodźuje, ma srudobu, pschetož jejna schtunda je pschischła; hdyž pak dźěcźo porodźiła je, njespomni wona wjazy na tu stysknoscž, teho wjeßela dla, so ßo człowjek je na ßwět narodźił. Jes. 26, 17.
22. A wy macźe tež nětko srudobu; ale ja chzu waß saßo widźicž, a wascha wutroba budźe ßo swjeßelicž, a wasche wjeßele nichtó njebudźe wot waß precž wsacž. Jes. 35, 10.
23. A na tym ßamym dnju njebudźecźe wy mje niczo praschecž.)

(Sczenje na njedźelu Rogate.)

Sawěrnje, sawěrnje, ja praju wam: Sa czož wy teho Wótza proßycž budźecźe w mojim mjenje, to budźe wón wam dacž. Mark. 11, 24.
24. Hacž dotal njejsćźe wy sa niczo proßyli w mojim mjenje; proschcźe, dha budźecźe bracž, so by ßo wasche wjeßele dopjelniło.
25. To ßym ja k wam w pschißłowach ryczał. Czaß pak pschińdźe, so ja w pschißłowach wjazy s wami ryczecž njebudu, ale ja budu wam sjawnje pschipowjedacž wot mojeho Wótza.
26. Na tym ßamym dnju budźecźe wy proßycž w mojim mjenje. A ja njepraju wam, so bych teho Wótza sa waß proßycž chzył; St. 14, 20.
27. Pschetož wón ßam, tón Wóczez, lubuje waß, dokelž wy mje lubowali a wěrili scźe, so ja wot Boha wuschoł ßym. St. 14, 21. St. 17, 8. 25.
28. Ja ßym wot Wótza wuschoł a pschischoł do ßwěta; saßo wopuschczu tón ßwět a du k Wótzej. St. 13, 3.
29. Dźachu k njemu jeho wuczomnizy: Hlaj, nětk ryczisch ty sjawnje a njeprajisch žaneho pschißłowa;
30. Nětk wěmy, so ty wschitke wězy wěsch, a njeje czi trjeba, so by cźe schtó

praſchał. Na to wěrimy, ſo ty wot
Boha wuſchoł ßy. St. 21, 17.
31. Jeſuß wotmołwi jim: Nětk wě=
ricze;
32. Hlaj, ſchtunda pſchińdze a je
hižom pſchiſchła, ſo ßo roſpróſchicze,
jedyn kóždy k ßwojemu, a mje ßameho
woſtajicze; ale ja njejßym ßam, pſche=
tož tón Wótz je pola mje. Sach. 13, 7.
Mat. 26, 31. Mark. 14, 27. Jan. 8, 16.
33. To ßame ßym ja ſ wami ryczał,
ſo byſchcze we mni pokoj měli. Na
ßwěcze macze wy czěßnoſcz; ale budz=
cze dobreje nadźije, ja ßym tón ßwět
pſchewinuł.) St. 14, 27. Rom. 5, 1.
Ef. 2, 14. Kol. 1, 20. Jeſ. 35, 4.

17. ſtaw.

Khryſtußowe modlenje ſa ßo, ſa ßwojich wuczomnikow, zyrkej a gmejnu.

1. To ryczeſche Jeſuß a poſběhnu
ßwojej woczi k njebjeßam a dźeſche:
Wótcze, ta ſchtunda je pſchiſchła, ſo by
ßwojeho Syna pſchekraßnił, tak ſo by
tež twój Syn tebje pſchekraßnił;
St. 11, 41.
2. Runje jako ty jemu móz ßy dał
nade wſchitkim czěłom, tak ſo by wón
wěczne žiwjenje dał wſchitkim, kotrychž
ty jemu ßy dał. Pſ. 8, 7.
Mat. 11, 27. St. 28, 18. Jan. 3, 35.
3. To je pak to wěczne žiwje=
nje, ſo bychu woni tebje, Wótcze,
ſo ty ßam prawy Bóh ßy, a ko=
trehož ßy póßłał, Jeſom Khry=
ſta, póſnali.
4. Ja ßym tebje pſchekraßnił na
ſemi a ßym dokonjał tón ſkutk, kotryž
ty mi dał ßy, ſo bych czinił; St. 4, 34.
5. A nětk pſchekraßń mje ty, Wótcze,
w ßebi ßamym, ſ tej kraßnoſczu, ko=
truž ja pſchi tebi mějach, prjedy dyžli
ßwět běſche. St. 1, 1. 1 Pětr. 1, 20.

(Tekſt na reformazyjſki ßwjedźeń.)

6. Ja ßym twoje mjeno ſjewił czło=
wjekam, kotrychž ty mi wot ßwěta dał
ßy. Woni běchu twoji, a ty ßy jich mi
dał, a woni ßu twoje ßłowo jathowali.
7. Nětko wjedźa, ſo wſchitko, ſchtož
ty mi dał ßy, je wot tebje.
8. Pſchetož te ßłowa, kotrež ty mi
dał ßy, ßym ja jim dał, a woni ßu
je horje wſali a prawje póſnali, ſo ja
ßym wot tebje wuſchoł, a wěrja, ſo ty
mje póßłał ßy. St. 16, 27. 30.
9. Ja proſchu ſa nich a njeproſchu ſa
ßwět, ale ſa tych, kotrychž ty mi dał ßy,
pſchetož woni ßu twoji. St. 6, 37.
10. A wſchitko, ſchtož moje je, to
je twoje, a ſchtož twoje je, to je moje,
a ja ßym we nich pſchekraßnjeny.)
St. 16, 15.

(Tekſt na Bože ſtpicze.)

11. A ja njejßym wjazy na ßwě=
cze; woni pak ßu na ßwěcze, a ja du
k tebi. Swjaty Wótcze, ſdźerž tych
pſcheſ ßwoje mjeno, kotrychž ty mi dał
ßy, ſo bychu jene byli, runje jako my.
St. 10, 30.
12. Dokelž ja pola nich běch na
ßwěcze, ſdźeržach ja jich pſcheſ twoje
mjeno. Kotrychž ty mi dał ßy, ßym
ja jathował; a njeje žadyn wot nich
ſhubjeny, khiba to ſhubjene dźěczo, ſo
by pißmo dopjelnjene było. Pſ. 109, 8.
13. Nětk pak pſchińdu ja k tebi a
ryczu to ßame na ßwěcze, ſo bychu
woni w ßebi měli moju wjeßełoſcz do=
pjelnjenu. St. 15, 11.
14. Ja ßym jim dał twoje ßłowo,
a ßwět hidźi jich; pſchetož woni njej=
ßu wot ßwěta, jako tež ja njejßym wot
ßwěta.
15. Ja njeproſchu, ſo by ty jich wot
ßwěta wſał, ale ſo by jich ſdźeržał
pſched tym ſłym. 2 Theß. 3, 3.
16. Woni njejßu wot ßwěta, runje
jako tež ja njejßym wot ßwěta.
17. Swjecz jich w ßwojej wěr=
noſczi; twoje ßłowo je ta wěr=
noſcz.) St. 8, 40.
18. Runje jako ty mje póßłał ßy do
ßwěta, tak póſczelu ja tež jich do ßwěta.
19. A ja ßo ßam woßwjeczu ſa nich,
ſo bychu tež woni woßwjeczeni byli w
tej wěrnoſczi. 1 Kor. 1, 2. 30.

20. Ja proſchu pak niz jeno ſa nich, ale tez ſa tych, kotſiz pſches jich ßłowo do mnje wěricz budźa,
St. 20, 31. Jap. ſk. 4, 32. Rom. 12, 5.

21. So bychu wſchitzy jene byli, runje jako ty, Wótcze, wě mni ßy a ja w tebi; ſo bychu tez woni w naß jene byli, ſo by ßwět wěril, ſo ty mje póßłał ßy. Gal. 3, 28.

22. A ja ßym jim dał tu kraßnoſcź, kotruz ty mi dał ßy, ſo bychu woni jene byli, runje jako my jene ßmy,
St. 2, 11.

23. Ja we nich a ty we mni, ſo bychu dokonjeni byli na jene, a tón ßwět póſnał, ſo ty mje póßłał ßy a lubujeſch jich, jako ty mje lubujeſch.
1 Kor. 6, 17.

(Tekſt na ßwjedźeń ſemrjetych.)

24. **W**ótcze, ja chzu, hdźez ja ßym, ſo bychu tez czi ßami pola mje byli, kotrychz mi dał ßy, ſo bychu moju kraßnoſcź widźili, kotruz mi dał ßy; pſchetoz ty ßy mje lubował, prjedy dyzli ßwěta ſałozenje ßo ſta.)
St. 12, 26.

25. Prawy Wótcze, tez ßwět cźe njeſnaje. Ja pak ſnaju cźe, a czi to póſnaja, ſo ty mje póßłał ßy.
St. 15, 21.

26. A ja ßym jim twoje mjeno k wjedźenju ſczinił a chzu jim to dale k wjedźenju ſczinicź, ſo by ta luboſcź, ſ kotrejz ty mje lubujeſch, była we nich a ja we nich.

18. ſtaw.

Khryſtußowe czerpjenje w ſahrodźe, pſched Kajfaßom a Pilatom.

1. **J**ako Jeſuß to ßame běſche ryczał, wuńdźe wón won ſe ßwojimi wuczomnikami pſches rěku Kidron, hdźez běſche ſahroda; do teje dźěſche wón a jeho wuczomnizy.
Mat. 26, 36. Mark. 14, 32.

2. Judaſch pak, kiz jeho pſcheradźi, wjedźiſche tez to měſto; pſchetoz Jeſuß ſhromadźeſche ßo tam huſto ſe ßwojimi wuczomnikami. Luk. 21, 37.

3. Jako teho dla Judaich běſche k ßebi wſał tu ßyłu ſ tymi ßłuzomnikami tych wyſchſchich měſchnikow a Fariſejſkich, pſchińdźe wón tam ſe ßwězami, ſ lampami a ſ brónju.
Mat. 26, 47.

4. Jako pak Jeſuß wſchitko wjedźiſche, ſchtoz ßo jemu ſtacz budźe, wuńdźe wón a dźeſche k nim: Koho pytaczе wy?

5. Woni wotmolwichu jemu: Jeſußa Nazarenſkeho. Jeſuß dźeſche k nim: Ja ßym. Judaſch pak, kiz jeho pſcheradźi, ſtejeſche tez pſchi nich.

6. Jako pak wón k nim dźeſche: Ja ßym! ſtupichu woni ſ wopjecżizu a panuchu na ſemju dele. St. 6, 20.

7. Duz praſcheſche wón jich ſaßo: Koho pytacze? Woni pak dźachu: Jeſußa Nazarenſkeho.

8. Jeſuß wotmolwi: Ja ßym wam prajił, ſo ja ßym. Je-li ſo teho dla mje pytacźe, dha woſtajcźe tych na pokoj.

9. (So by to ßłowo dopjelnjene było, kotrez wón praji: Ja njejßym zaneho wot tych ſhubił, kotrychz ty mi dał ßy.) St. 17, 12.

10. Schiman Pětr pak, dokelz mjecz měješche, wuczahnu wón jón a rubnu na wyſchſcheho měſchnika wotroczka a wotcza jemu jeho prawe wucho. A tenu wotroczkej rěkachu Malchuß.
Mat. 26, 51.

11. Duz dźeſche Jeſuß k Pětrej: Tykń ßwój mjecz do nóznjow. Njedyrbjał ja tón khelich picź, kotryz mi mój Wótz dał je?

12. Ta ßyła pak a wyſchſchi hejtman a ßłuzomnizy tych Zidow wſachu Jeſußa a ſwjaſachu jeho, Mat. 26, 57.
Mark. 14, 53. Luk. 22, 54.

13. A wjedźechu jeho najprjedy k Hannaßej; pſchetoz tón běſche Kajfaßowy pſchichodny nan, kotryz to lěto wyſchſchi měſchnik běſche. Mat. 26, 57.

14. Kajfaß pak bě tón ßamy, kiz běſche Zidam radźił, ſo by derje było,

ſo by jedyn człowjek ſa lud ſkónzowany był. St. 11, 50.
15. Schiman Pětr pak dźěsche ſa
Jeſußom a druhi wuczomnik. A teho
ßameho wuczomnika ſnajesche wyſchſchi
měſchnik, a wón ſańdźe ſ Jeſußom do
hroda teho wyſchſcheho měſchnika.
16. Pětr pak ſtejesche wonkach pſched
durjemi. Duž wuńdźe tón druhi wu-
czomnik, kotrehož wyſchſchi měſchnik ſna-
jesche, a porycza ſ wrótnizu a wjedźe-
ſche Pětra nuts. Mat. 26, 69.
17. Duž dźesche ta dźowka, ta wrót-
niza, k Pětrej: Njejßy ty tež teho czło-
wjeka wuczomnik? Wón dźesche: Ja
njejßym.
18. Wotroczzy a ßłužomnizy pak
ſtejachu tam a běchu ßebi wuhle roſ-
zehlili; pſchetož ſyma běſche a wohrě-
wachu ßo. Pětr pak běſche pola nich,
ſtejesche a wohrěwaſche ßo.
19. Ale wyſchſchi měſchnik woprа-
ſcha Jeſußa wo jeho wuczomnikow a
wo jeho wuczbu.
20. Jeſuß wotmolwi jemu: Ja ßym
ſjawnje ryczał pſched ßwětom. Ja
ßym kóždy czaß wucził w ſchuli a
w templu, hdźež wſchitzy Židźi hro-
madu pſchikhadźuju, a njejßym niczo
w potajnym ryczał. St. 7, 14. 26.
Luk. 2, 46. St. 4, 14.
21. Schto mje wo to praſcheſch?
Praſchej tych, kiž ßłyſcheli ßu, ſchto
ja k nim ßym ryczał; hlaj, czi ßami
wjedźa, ſchto ja ryczał ßym.
22. Jako wón pak to prajesche, da
Jeſußej jedyn bjeſ tymi ßłužomnika-
mi, kiž pódla ſtejesche, pliſtu a dźesche:
Sſměſch ty wyſchſchemu měſchnikej tak
wotmolwicz? 1 Kral. 22, 24.
23. Jeſuß jemu wotmolwi: Sſym
ja ſłe ryczał, dha wopokaž, ſo ſłe je;
ßym-li pak prawje ryczał, czoho dla
bijeſch mje?
24. (Hannaß pak běſche jeho ſwja-
ſaneho k wyſchſchemu měſchnikej Kaj-
faßej póßłał.)
25. Schiman Pětr pak ſtejo wo-
hrěwaſche ßo. Duž dźachu woni k
njemu: Njejßy tež ty jedyn wot jeho
wuczomnikow? Wón prějesche pak a
dźesche: Ja njejßym.
Mat. 26, 58. 69. Mark. 14, 54. Luk. 22, 55.
26. Praji teho wyſchſcheho měſch-
nika wotroczk jedyn, pſcheczel teho
ßameho, kotremuž Pětr běſche wucho
wotczał: Njewidźich ja cze w ſahrodźe
pſchi nim?
27. Pětr pak ſaßo prějesche. A hny-
dom ſaſpěwa khapon.
28. Duž wjedźechu woni Jeſußa wot
Kajfaßa pſched ßudnu khěžu. A běſche
rano. Woni pak njeńdźěchu do ßudneje
khěže, ſo bychu njeczíſczi njebyli, ale to
jutrowne jehnjo jěſcz ßměli.
Mat. 27, 2. Mark. 15, 1. Luk. 23, 1.
29. Duž wuńdźe Pilatuß k nim a
dźesche: Kajku ſkóržbu macže wy na
teho człowjeka?
30. Woni wotmolwichu a dźachu k
njemu: Hdy by tutón ſkóſtnik njebył,
my njebudźichmy jeho czi podali.
31. Duž dźesche Pilatuß k nim:
Dha wſmicže wy jeho a ßudźcže jeho
po ßwojim ſakonju. Ale czi Židźi
dźachu k njemu: My njeßměmy nikoho
ſkónzowacz; St. 19, 6.
32. So by dopjelnjene było to ßło-
wo Jeſußowe, kotrež prajesche, jako
wón ſjewi, kajkeje ßmjercže wón wu-
mrjecz budźe. Mat. 20, 19.
Mark. 10, 33. Luk. 18, 32.
33. Pilatuß teho dla ſańdźe ſaßo
do ßudneje khěže a ſawoła Jeſußa a
dźesche k njemu: Sſy ty tych Židow
kral? Mat. 27, 11.
34. Jeſuß wotmolwi jemu: Ryczíſch
ty to ßam wot ßebje, abo ßu to czi
druſy powjedali wote mnje?
35. Pilatuß wotmolwi: Sſym dha
ja Žid? Twój lud a wyſchſchi měſch-
nizy ßu tebje mi podali; ſchto ßy ty
ſawinował?
36. Jeſuß wotmolwi: Moje krale-
ſtwo njeje wot teho ßwěta. Hdy by
moje kraleſtwo wot teho ßwěta było,
dha bychu moji ßłužomnizy wo njo
wojowali, ſo bych ja Židam podaty

njebył; ale nětk moje kralestwo njeje wot tudy. St. 6, 15.

37. Duž dźesche Pilatuß k njemu: Dha ßy ty tola kral? Jesuß wotmolwi: Ty jo prajisch, ja ßym kral. Ja ßym ßo na to narodźił a ßym na to na ßwět pschischoł, so bych prawdźe ßwědcził. Kóždy, schtóž s prawdy je, tón poßłucha na mój hłóß. 1 Tim. 6, 13.

38. Rjeknu Pilatuß k njemu: Schto je prawda? A jako wón to wurjeknu, wuńdźe wón saßo k Židam a dźesche k nim: Ja njenamakam žaneje winy na nim. Mat. 27, 23.
Mark. 15, 14. Luk. 23, 14.

39. Wy macźe pak waschnje, so bych wam jeneho na jutry puschcził; chzecźe dha, so bych wam tych Židow krala puschcził? Mat. 27, 15.

40. Woni pak sawołachu saßo wschitzy a dźachu: Niz teho, ale Barabbaßa puschcź. Barabbaß pak běsche mordaŕ. Mat. 27, 20.
Mark. 15, 11. Luk. 23, 18.

19. staw.

Khrystußowe krjudowanje, krónowanje, kschižowanje, ßmjercź a pohrjebanje.

1. **P**ilatuß wsa tehdy Jesußa a schwikasche jeho. Mat. 27, 26.
Mark. 10, 34. St. 15, 15. Luk. 23, 22.

2. A wojazy naplecźechu czernjowu krónu a stajichu ju na jeho hłowu a wodźechu jeho s purpurskim mantelom, Mat. 27, 29.

3. A dźachu: Budź postrowjeny, kralo tych Židow! a dawachu jemu plisty. Mat. 26, 67.

4. Duž wuńdźe saßo Pilatuß won a dźesche k nim: Hlajcźe, ja jeho k wam won wjedu, so byschcźe pósnali, so ja na nim žaneje winy njenamakam.
St. 18, 38.

5. Duž dźěsche Jesuß won a njeßesche czernjowu krónu a purpursku drastu. A wón dźesche k nim: Hlajcźe, kajki to człowjek!

6. Jako pak cźi wyschschi měschnizy a jich ßłužomnizy jeho widźichu, wołachu woni a prajachu: Kschižuj, kschižuj! Pilatuß rjeknu k nim: Wsmicźe wy jeho a kschižujcźe jeho; pschetož ja njenamakam žaneje winy nad nim.

7. Cźi Židźi wotmolwichu jemu: My mamy kasnju, a po tej naschej kasni dyrbi wón wumrjecź; pschetož wón je ßo ßam Boži Ssyn czinił.
3 Mójs. 24, 15. 5 Mójs. 18, 20.

8. Jako pak Pilatuß to ßłowo ßłyschesche, bojesche wón ßo hischcźe bóle;

9. A sańdźe saßo nuts do ßudneje khěže a dźesche k Jesußej: S wotkal ßy ty? Ale Jesuß njeda jemu žaneho wotmolwjenja. St. 18, 33.

10. Duž dźesche Pilatuß k njemu: Njeryczisch ty so mnu? Njewěsch ty, so ja móz mam cźe kschižowacź, a mam móz cźe puschczicź? St. 18, 39.

11. Jesuß wotmolwi: Ty by žaneje mozy na mni njeměł, hdy by cźi s wjeŕcha data njebyła; teho dla tón, kiž mje tebi podał je, tón ma wjetschi hrěch.

12. Wot teho czaßa pytasche Pilatuß, kak by jeho puschcził. Cźi Židźi pak wołachu a dźachu: Puschczisch ty teho, dha ty khěžorowy pschecźel njejßy; pschetož, schtóž ßo kral czini, tón ßo khěžorej pschecziwi.

13. Jako pak Pilatuß to ßłowo ßłyschesche, wjedźesche wón Jesußa won a ßynu ßo na ßudny stoł, na tym měscźe, kotremuž rěkaju s kamjenjemi wyßozy poßadźene, po hebrejskej ryczi pak Gabbatha.

(Tekst na czichi pjatk.)

14. **B**ěsche pak dźeń teho pschihotowanja k jutram a wokoło schesteje schtundy. A wón rjeknu k Židam: Hlajcźe, to je wasch kral!

15. Woni pak wołachu: Precž, precž s tym, kschižuj jeho! Dźesche Pilatuß k nim: Dyrbju ja waschého krala kschižowacź? Wyschschi měschnizy wotmolwichu: My žaneho krala nimamy, khiba jeno khěžora. Scht. 6.

16. Duž poda wón jeho jim, ſo by
kſchižowany był. A woni wſachu Je-
ſußa a wjedzechu jeho precž.
17. A wón njeßeſche ßwój kſchiž a
wuńdže na to mĕſto, kotremuž rĕkaju
nopowiſchczo, po Hebrejſku pak jemu
rĕkaju Golgatha. Mat. 27, 33.
Mark. 15, 22. Luk. 23, 33.
18. Tam kſchižowachu woni jeho a
dweju ſ nim ſ wobeju ſtronow, Je-
ſußa pak ßrjedža.
19. Pilatuß pak tež napißa napißmo
a ſtaji to na kſchiž. Bĕſche pak pißane:
Jeſuß Nazarenſki, kral tych Židow.
20. To napißmo laſowaſche pak wjele
Židow; pſchetož to mĕſto bĕſche bliſko
pſchi mĕſcže, hdžež Jeſuß kſchižowany
bu. A bĕſche pißane po hebrejſkej,
grichiſkej a łaczanſkej ryczi.
21. Duž džachu wyſchſchi mĕſchnizy
tych Židow k Pilatej: Njepiſch: Kral
tych Židow; ale ſo tón ßamy prajił
je: Ja ßym tych Židow kral.
22. Pilatuß wotmołwi: Schtož ßym
pißał, to ßym ja pißał.
23. Czi wojazy pak, jako Jeſußa
kſchižowali bĕchu, wſachu jeho draſtu (a
ſczinichu ſchtyri džĕle, kóždemu wojakej
jedyn džĕl) a tu ßuknju. Ta ßuknja
pak bĕſche njeſchita, wot wjeŕcha tkana
pſcheß zyłe. Mat. 27, 35. Mark. 15, 24.
24. Duž džachu woni bjeß ßobu:
Njerosdžĕlmy teje, ale loßujmy wo
nju, czeja budže. So by dopjelnjene
było to pißmo, kotrež praji: Woni ßu
moju draſtu bjeß ßo rosdžĕlili a ßu
wo moju ßuknju lóß czjiſkali. To czi-
njachu tak czi wojazy. Pſ. 22, 19.
25. Pola kſchiža pak ſtejeſche Jeſu-
ßowa macž a jeho maczeŕna ßotra,
Marja, Kleofaßowa mandželſka, a
Marja Madlena.
26. Jako pak Jeſuß ßwoju maczeŕ
wuhlada a teho wuczomnika pſchi njej
ſtejo, kotrehož wón lubowaſche, rjeknu
wón k ßwojej maczeri: Žónſka, hlaj,
to je twój ßyn.
27. Potom džeſche wón k wuczom-
nikej: Hlaj, to je twoja macž. A wot
teje ßameje ſchtundy wſa ju tón wu-
czomnik k ßebi.
28. Potom, jako Jeſuß wjedžiſche,
ſo nĕtk wſchitko dokonjane bĕſche, ſo
by to pißmo dopjelnjene było, rjeknu
wón: Mi ßo chze picž. Pſ. 22, 16.
29. A tam ſtejeſche ßudobjo ſ kißa-
łom. Woni pak napjelnichu ſchwom
ſ kißałom a wobłožichu jón ſ iſopom a
podachu jón jemu k hubje.
Pſ. 69, 23.
30. Jako teho dla Jeſuß to kißało
k ßebi wſał bĕſche, džeſche wón: Do-
konjane je! a pokhili hłowu a da ßwój
duch horje.)
31. Židži pak, dokelž tón dźeń teho
pſchihotowanja bĕſche, ſo bychu te czĕła
pſcheß ßabat na kſchižu njewoſtałe
(pſchetož tón ßabatny dźeń bĕſche wul-
ki), proſchachu Pilata, ſo bychu jich
koſcže ſłamane a wone dele wſate byłe.
32. Duž pſchińdžechu czi wojazy a
ſłamachu prĕnjemu koſcže a temu dru-
hemu, kiž ſ nim kſchižowany bĕſche.
33. Jako pak k Jeſußej pſchińdžechu
a widžichu, ſo wón hižom wumrjeł bĕ-
ſche, njeſłamachu woni jemu te koſcže;
34. Ale jedyn wot tych wojakow
roskłó jemu jeho bok ſ lebiju, a hny-
dom krej a woda wuńdže.
35. A kiž to widžił je, tón jo wob-
ßwĕdczi, a jeho ßwĕdczenje je wĕrne;
a tón ßamy wĕ, ſo wón prawdu ry-
czi, ſo byſchcže tež wy wĕrili.
36. Pſchetož tajke je ßo ſtało, ſo by
to pißmo dopjelnjene było: Wy nje-
dyrbicže jemu žaneje koſcže ſłamacž.
2 Mójſ. 12, 46. 4 Mójſ. 9, 12.
37. A ſaßo praji druhe pißmo: Woni
budža widžicž, do koho ßu kałali.
Zach. 12, 10.
38. Potom proſcheſche Pilata Joſef
ſ Arimathije (kotryž wuczomnik Jeſu-
ßowy bĕſche, ale potajny ſ bojoſczu
pſched Židami), ſo by to czĕło Jeſu-
ßowe ßmĕł dele wſacž. A Pilatuß
wotpuſchczi. Duž pſchińdže wón a wſa
to czĕło Jeſußowe dele.
Mat. 27, 57. Mark. 15, 43. Luk. 23, 50.

39. Pschińdźe pak tež Nikodemuß, kotryž prjedy w nozy k Jesußej pschischoł bě, a pschinjeße maru a aloe směschanu na sto puntow. St. 3, 2. Mat. 2, 11.
40. Duž wsaschtaj wonaj to cžěło Jesußowe a wobwjasaschtaj jo ſ rubami a ſ wonjazymi wězami, jako Židźi waschnje maju khowacž.
41. Pschi tym měsczje pak, hdźež wón kſchizowany bu, běsche ſahroda a w ſahrodźe nowy row, w kotrymž hischcźe nihdy nichtó njebě ležał.
42. Tam położischtaj wonaj Jesußa teho dnja židowſkeho pschihotowanja dla, dokelž tón row bliſko běsche.

20. ſtaw.

Khrystußowe horjeſtaczje ſjewjene a wobtwjerdźene w židowſkim kraju.

1. Tych ßabatow prěni dźeń, njedźelu, pak pschińdźe Marja Madlena rano, jako hischcźe cžma běsche, k temu rowu a widźi, ſo tón kamjeń wot rowa běsche precž wsaty.
Mat. 28, 1. Mark. 16, 1. Luk. 24, 1.
2. Duž běži wona precž a pschińdźe k Schimanej Pětrej a k temu druhemu wucžomnikej, kotrehož Jesuß lubowasche, a dźesche k nimaj: Woni ßu teho Knjesa ſ rowa precž wsali, a my njewěmy, hdźe ßu jeho położili.
3. Duž wuńdźe Pětr a tón druhi wucžomnik a pschińdźeschtaj k rowu.
Luk. 24, 12.
4. Wonaj pak wobaj běžeschtaj hromadźe; ale tón druhi wucžomnik běžesche prjedy, khětſischo dyžli Pětr, a pschińdźe najprjedy k rowu;
5. A nakhili ßo nutš a wuhlada te ruby ležo; nutš pak njeſańdźe.
6. Duž pschińdźe Schiman Pětr ſa nim a ſańdźe do rowa a widźesche te ruby położene,
7. A tón pótny rub, ſ kotrymž jeho hłowa běsche wobwjaſana była, nic pódla tych rubow położeny, ale na ſtronje hromadu ſawaleny, na wosebnym měsczje. St. 11, 44.
8. Duž ſańdźe tež tón druhi wucžomnik nutš, kiž bě najprěnischi k rowu pschischoł, a widźesche a wěrjesche jo;
9. Pschetož wonaj hischcźe njewjedźischtaj pißmo, ſo wón wot morwych ſtanucž dyrbjesche.
10. Duž dźěschtaj taj wucžomnikaj ſaßo precž k temu ßwojemu.

(Tekſt na 2. ßwjedźeń jutrow.)

11. Marja pak ſtejesche psched rowom a płakasche wonkach. A płacžo pohlada nutš do rowa,
12. A wuhlada dweju jandźelow w běłej draſcźe ßedźo, jeneho k hłowam a druheho k noham, hdźež to cžěło Jesußowe běsche ležało.
Mat. 28, 5. 6. Mark. 16, 5.
13. A taj ßamaj dźeschtaj k njej: Žónſka, ſchto płacžesch? Wona dźesche k nimaj: Woni ßu mojeho Knjeſa precž wsali; a ja njewěm, hdźe ßu jeho położili.
14. A hdyž to wurycža, wobrocži wona ßo ſady a wuhlada Jesußa ſtejo, njewjedźische pak, ſo by Jesuß był.
Mat. 28, 9. Mark. 16, 9.
15. Rjeknu Jesuß k njej: Žónſka, ſchto płacžesch? Koho pytasch ty? Wona pomyßlische ßebi, ſo je ſahrodnik, a dźesche k njemu: Knježe, ßy ty jeho precž njeßł, dha powješ mi, hdźe ßy jeho położił? dha chzu jeho wsacž.
16. Rjeknu Jesuß k njej: Marja! Wona ßo wobrocži a dźesche k njemu: Rabbuni! to je: mischtrje.
17. Rjeknu Jesuß k njej: Njedotkń ßo mje; pschetož ja hischcźe njejßym horje ſtpił k ßwojemu Wótzej. Dźi pak k mojim bratram a praj jim: Ja du horje k ßwojemu Wótzej a k waschemu Wótzej, k ßwojemu Bohu a k waschemu Bohu.
Pſ. 22, 23. Hebr. 2, 11. 12.
18. Marja Madlena pschińdźe a pschipowjedasche to tym wucžomnikam, ſo je teho Knjeſa widźiła a ſo wón to k njej prajił je.)

(Tekst na njedźelu Quasimodogeniti.)

19. Na wjeczor pak teho ßameho dnja, kiž prěni běsche po ßabaczе, jako wuczomnizy shromadźeni a durje sanknjene běchu, s bojosczu psched Židami, pschińdźe Jesuß a stupi ßrjedźa a dźesche k nim: Měr budź s wami!
Luk. 24, 36.
20. A hdyž to prajił běsche, pokasa wón jim ßwojej ruzy a ßwój bok. Duž swjeßelichu ßo czi wuczomnizy, so teho Knjesa widźichu. 1 Jan. 1, 1.
21. Teho dla dźesche Jesuß saßo k nim: Měr budź s wami! Kaž mje mój Wótz póßłał je, tak pósczelu tež ja waß. Jes. 61, 1. Jan. 17, 18.
22. A jako to prajił běsche, dunu wón na nich a dźesche k nim: Wsmiczе teho ßwjateho Ducha!
23. Kotrymž wy hrěchi wodaczе, tym ßu wodatе; a kotrymž wy je sdźeržiczе, tym ßu sdźeržane.) Mat. 16, 19. St. 18, 18.

(Sczenje na njedźelu Quasimodogeniti.)

24. Thomasch pak, wot tych dwanaczе jedyn, kotremuž Didimuß rěkaju, njebĕsche pschi nich, jako Jesuß pschińdźe.
25. Dha dźachu czi druſy wuczomnizy k njemu: My ßmy teho Knjesa widźili. Wón pak dźesche k nim: Jeli so ja w jeho rukomaj njewidźu te hosdźaze błusny a njetyknu ßwój porst do tych hosdźazych błusnow a njepołožu ßwoju ruku do jeho boka, dha njebudu wěricź. St. 19, 34.
26. A po tydźenju běchu jeho wuczomnizy saßo nutskach a Thomasch s nimi. Duž pschińdźe Jesuß, jako durje sanknjene běchu, a stupi ßrjedźa a dźesche: Měr budź s wami!
Scht. 19.
27. Potom dźesche wón k Thomaschej: Tykń ßem ßwój porst a wohladaj mojej ruzy; a podaj ßem ßwoju ruku a połož ju do mojeho boka; a njebudź njewěrjazy, ale budź wěrjazy.
28. Thomasch pak wotmołwi a dźesche k njemu: Mój Knježe a mój Božo! 1 Kral. 18, 39.
29. Dźesche Jesuß k njemu: Dokelž mje widźił ßy, Thomascho, dha wěrisch ty. Sbóžni ßu czi, kiž njewidźa a wschak wěrja.)
30. Tež wjele druhich zejchow czinjesche Jesuß psched ßwojimi wuczomnikami, kotrež w tych knihach njejßu wopißane.
31. Te ßu pak wopißane, so byschczе wěrili, so Jesuß je Khrystuß, tón Syn Boži, a so byschczе psches tu wěru žiwjenje měli w jeho mjenje.
1 Jan. 5, 13.

21. staw.

Khrystußowe horjestaczе sjewjene w Galilejskim kraju.

1. Potom sjewi ßo Jesuß saßo tym wuczomnikam pschi Tiberiaskim morju. Wón ßo pak tak sjewi:
2. Hromadźe běchu Schiman Pětr a Thomasch, kotremuž rěkaju Didimuß, a Nathanael s Kany Galilejskeje a taj ßynaj Zebedeowaj a druhaj dwaj jeho wuczomnikaj.
3. Schiman Pětr dźesche k nim: Ja chzu hicź ryby łowicź. Woni dźachu k njemu: Dha tež my chzemy s tobu hicź. Duž wuńdźechu a stupichu s molom do łódźe; ale w tej ßamej nozy njenałowichu woni niczo. Luk. 5, 5.
4. Jako pak nětk rano běsche, stejesche Jesuß na brjosy; ale czi wuczomnizy njewjedźichu, so by Jesuß był.
St. 20, 14. Luk. 24, 16.
5. Dźesche Jesuß k nim: Dźěczi, nimaczе niczo jěsczе? Woni jemu wotmołwichu: Niczo.
6. Wón pak dźesche k nim: Pschestrějczе ßyczе na prawy bok łódźe, dha budźeczе namakacź. Na to pschestrěchu a njemóžachu ju dale czahnucź, wjele rybow dla. Luk. 5, 4.
7. Duž dźesche tón wuczomnik, kotrehož Jesuß lubowasche, k Pětrej: To je tón Knjes. Jako Schiman Pětr ßłyschesche, so tón Knjes je, wopaßa wón ßo s koschlu (pschetož wón běsche nahi) a puschczi ßo do morja.

8. Czi druſy wucżomnizy pak pſchińdźechu na łódźi (pſchetoż woni njebĕchu daloko wot ſemje, ale nĕhdźe pola dweju ſto łokcżow), a czahachu ßycż ſ rybami.

9. Jako pak na ſemju bĕchu wuſtupili, widźichu woni wuhle kładźene a ryby na nje położene a khlĕb.

10. Dźeſche Jeſuß k nim: Pſchinjeßcźe ßem wot tych rybow, kotrež ſcźe nĕtk nałowili.

11. Schiman Pĕtr ſtupi dele a wucźeże ßycż na ßuche; ta bĕſche połna wulkich rybow, połdra ſta a tſi. A hacž runje jich tak wjele bĕſche, dha ßo wſchak ßycż njeroſtorže.

12. Dźeſche Jeſuß k nim: Pójcźe, wobjedujcźe. Nichtó pak bjes tymi wucżomnikami njeſważi ßo jeho wopraſchecž: Schtó ßy ty? pſchetož woni wjedźichu, ſo tón Knjes bĕſche.

13. Duž pſchińdźe Jeſuß a wſa tón khlĕb a da jón jim, teho runja tež ryby.

14. To je nĕtk k tſecźemu, ſo Jeſuß ßo ſjewi ßwojim wucżomnikam, po tym jako wón ſtanuł bĕ wot morwych.

(Tekſt na njedźelu Miſerikordias Domini.)

15. Jako pak powobjedowali bĕchu, dźeſche Jeſuß k Schimanej Pĕtrej: Schimanje Jonaßowy, lubujeſch ty mje wjazy, dyžli czi? Wón dźeſche k njemu: Haj, Knježe, ty wĕſch, ſo ja cźe lubuju. Rjeknu wón k njemu: Paß moje jehnjata.

16. Dźeſche wón ſaßo ſ noweho k njemu: Schimanje Jonaßowy, lubujeſch mje? Wón dźeſche k njemu: Haj, Knježe, ty wĕſch, ſo ja cźe lubuju. Rjeknu wón k njemu: Paß moje wowzy. Jap. ſk. 20, 28. 1 Pĕtr. 5, 2. 4.

17. K tſecźemu dźeſche wón k njemu: Schimanje Jonaßowy, lubujeſch mje? Pĕtr bu ſrudny, ſo wón k tſecźemu jemu prajeſche: Lubujeſch mje? a dźeſche k njemu: Knježe, ty wĕſch wſchitke wĕzy, ty wĕſch, ſo ja cźe lubuju. Dźeſche Jeſuß k njemu: Paß moje wowzy.) Sir. 42, 19.

(Tekſt na njedźelu Jubilate.)

18. Sawĕrnje, ſawĕrnje, ja praju czi: Jako ty młódſchi bĕſche, wopaßowaſche ty ßo ßam a dźĕſche, hdźež chzyſche; hdyž pak ty ſtary budźeſch, budźeſch ty ßwojej ruzy pſcheſtrĕcž a druhi budźe cźe wopaßowacž a powjedźe tebje, hdźež nochzeſch. 2 Pĕtr. 1, 14.

19. To pak prajeſche wón na wopokaſanje, ſ kajkej ßmjercźu wón Boha khwalicž budźe. A jako wón to prajił bĕ, dźeſche wón k njemu: Pój ſa mnu!

20. Pĕtr pak ßo wobroczi a wuhlada teho wucżomnika ſa nim khodźo, kotrehož Jeſuß lubowaſche, kiž tež na jeho bróſcźe ſa wjecźerju ležał bĕ a rjeknuł: Knježe, kotry je twój pſcheradnik? St. 13, 23.

21. Hdyž Pĕtr teho widźeſche, dźeſche wón k Jeſußej: Knježe, ſchto pak tón dyrbi?

22. Jeſuß dźeſche k njemu: Je=li ſo ja chzu, ſo wón woſtanje, hacž ja pſchińdu, ſchto to tebje naſtupa? Pój ty ſa mnu!

23. Duž wuńdźe ta rycž bjes bratrami: Tón wucżomnik njewumrje. A Jeſuß njeprajeſche k njemu: Wón njewumrje; ale: je=li ſo ja chzu, ſo wón woſtanje, hacž ja pſchińdu, ſchto to tebje naſtupa?)

24. To je tón wucżomnik, kiž wot tych wĕzow ßwĕdczi a je to wopißał. A my wĕmy, ſo jeho ßwĕdczenje wĕrne je.

25. Hiſchcźe tež wjele druhich wĕzow je, kotrež Jeſuß je czinił, wot kotrychž, hdy by dyrbjało jene ſa druhim pißane bycž, mam ja ſa to, ſo ßwĕt tych knihow njeby wopſchijał, kiž bychu napißane byłe. (Hamjeń.) St. 20, 30.

Kónz evangelija ßwj. Jana.

Druhi dźěl evangelija šwj. Lukajcha, škutki šwjatych japoschtołow.

Prěni staw.

Khrysta knjebjuſtpicże. Matthiasowe powołanje k japoschtołſkemu ſaſtojnſtwu.

(Tekſt na Bože ſtpicże.)

1. **P**rěńschu rycž šym ja derje ſcžinił, luby Theofile, wot wſchitkeho teho, ſchtož Jeſuš je ſapocžał cžinicž a tež wucžicž,

2. Hacž do teho dnja, hdyž wón horje wſaty bu, jako tym japoschtołam (kotrychž wón wuſwolił běsche) pſchikaſnju dał bě pſches šwjateho Ducha,

3. Kotrymž wón tež po šwojim czeŕpjenju šo žiwy ſjewił běsche pſches wſchelke wopokaſanje a da šo jim widźicž na ſchtyrzycżi dnjow a ryčžesche ſ nimi wot Božeho kraleſtwa.
Luk. 17, 20. 21. Rom. 14, 17.

4. A jako jich ſhromadźił běsche, pſchikaſa wón jim, ſo bychu ſ Jeruſalema njeňhodźili, ale czakali na Wótzowe šlubjenje, kotrež (dźesche wón) ſcże šłyſcheli wote mnje.
Luk. 24, 49. Jan. 15, 26.

5. Pſchetož Jan je ſ wodu kſchcžił; ale wy dyrbicże ſe šwjatym Duchom kſchcženi bycž, niž dołho po tych dnjach.
Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16. Jap. ſk. 2, 2. St. 11, 16. St. 13, 24. St. 19, 4.

6. Czi pak, kiž hromadu pſchiſchli běchu, praſchachu jeho a dźachu: Knježe, budźeſch ty na tón cžaš ſašo poſtajicž Iſraelſke kraleſtwo? Luk. 24, 21.

7. Wón pak dźesche k nim: Wam nješłuscha wjedźicž cžaš abo ſchtundu, kotruž tón Wóczez do šwojeje mozy šam położił je;

8. Ale wy budźecże tu móz teho šwjateho Ducha doſtacž, kotryž na waš pſchińcž budźe, a budźecże moji šwědkojo niž jeno w Jeruſalemje, ale tež w zyłym židowſkim a Samariſkim kraju a hacž do kónza ſemje.

9. Jako wón to běsche prajił, bě wón horje ſběhnjeny, ſo woni to widźichu, a mróczel wſa jeho pſched jich wocžomaj precž. Mark. 16, 19. Luk. 24, 51.

10. A jako woni ſa nim hladachu w jeho horjeſtpicżu do njebješ, hlaj, duž ſtejeſchtaj pſchi nich dwaj mužaj w běłej draſcże, Luk. 24, 4. Jan. 20, 12.

11. Kotrajž tež dźeſchtaj: Wy Galilejšzy mužojo, ſchto wy ſtejo do njebješ hladacże? Tón Jeſuš, kiž je wot waš horje wſaty do njebješ, budźe tak pſchińcž, kaž jeho widźili ſcże k njebješam horje ſtpicž.) Luk. 21, 27. 1 Theš. 4, 16.

12. Tehdy wróczichu šo woni do Jeruſalema, ſ hory, kotrejž rěkaju wolijowa hora, kotraž je bliſko pſchi Jeruſalemje a leži šobotny pucž wot měſta. Luk. 24, 50. 51. 52.

13. A jako běchu nutš ſaſchli, dźěchu woni horje na łubju, hdźež pſchebywachu Pětr a Jakub, Jan a Handrij, Filip a Thomaſch, Bartrom a Matthej, Jakub, Alfeowy šyn, a Schiman Zeloteš a Judaſch Jakubowy.
Mat. 10, 2.

14. Czi šami wſchitzy běchu ſtajnje ſhromadźeni w jenej myšli na modlitwje a próſtwje, ſe žonami a ſ Marju, tej macżerju Jeſušowej, a ſ jeho bratrami. St. 2, 1. 42. St. 4, 24.

(Tekſt na njedźelu Exaudi.)

15. **A** w tych dnjach poſtanu Pětr šrjedźa bješ tymi póšłami (mjenow pak teho luda běsche hromadźe na ſto a dwazycżi) a dźesche:

16. Wy mužojo a bratſja, to pišmo dyrbjeſche dopjelnjene bycž, kotrež prjedy prajił je tón šwjaty Duch pſches Dawitowy rt, wot Judaſcha, kiž tych wjedźesche, kotſiž Jeſuša jimachu.
Pſ. 41, 10. Jan. 18, 3.

17. Pſchetož wón bě bješ naš rachnowany a běsche tón hamt ſ nami doſtał. Luk. 6, 16.

18. A tón je zwar rolu warbował sa tu njeprawu msdu a je so wobwjesył a je so srjedźa rospuknuł a wschitke swoje czrjewa wutidał.
Sach. 11, 13. Mat. 27, 5.

19. A to je sjewjene wschitkim, kiž w Jeruſalemje bydla, tak so ta sama rola mjenowana budźe po jich ryczi Hakeldama, to je krwawna rola. Mat. 27, 7. 8.

20. Pschetož pisane steji w psalmskich knihach: Jich wobydlenje dyrbi puste bycź a njebudźe nichtó we nim bydlicź a jeho biskopstwo dyrbi druhi dostacź. Ps. 69, 26. Ps. 109, 8.

21. Teho dla so słuscha, so wot tych mužow, kotsiž pschi nas byli su tón zyły czas, w kotrymž tón Knjes Jesus bjes nami je won a nuts khodźił,

22. Poczawschi wot Janoweje kschczenizy hacž na tón dźeń, kotryž wón wot nas horje wsaty je, jedyn bjes nimi wuswoleny budźe, kiž by swědk jeho horjestacźa s nami był.

23. A woni postajichu dweju, Josefa, s mjenom Barsabasa, s pschimjenom Justa, a Matthiasa.

24. Modlachu so a dźachu: Knježe, kiž ty wschitkich wutroby snajesch, pokaž jeneho, kotrehož ty wuswolił sy bjes tymaj dwěmaj, Ps. 7, 10.

25. So by dostał tu służbu a japoschtołski hamt, wot kotrehož Judasch je wotstupił, duzy na swoje město.

26. A woni losowachu nad nimaj; a lós padźe na Matthiasa, a wón bu pschirachnowany k tym jidnacźe japoschtołam.) Pschisł. 16, 33.

2. staw.

Wulecźe swjateho Ducha, wot Pětra s wužitnym prědowanjom samołwjene.

(Sczenje a tekst na swjatecżnicżku.)

1. A jako tón dźeń tych swjatkow dopjelnjeny běsche, běchu woni wschitzy w jenej mysli hromadźe. St. 1, 14.

2. A sta so nahle schumjenje s njebjes, jako móznehe wětra, a napjelni tón zyły dom, w kotrymž sedźichu.

3. A jasyki běchu nad nimi rosdźělene k wohladanju, jako bychu wohenjowe byłe. A wón synu so na kóždeho bjes nimi;
Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16.

4. A buchu wschitzy połni swjateho Ducha a poczachu ryczecź s druhimi jasykami, kaž jim tón Duch da wuryczecź.
St. 1, 5. St. 10, 44. St. 11, 15. St. 19, 6.

5. Pschebywachu pak Židźi w Jeruſalemje, cźi běchu bohabojasni mužojo se wscheho luda, kiž pod njebjom je.

6. A hdyž so tón hłós sta, seńdźe so ta shromadźisna a smějscha so; dokelž kóždy słyschesche, so s jeho ryczu ryczachu. Sch. 7, 12.

7. Woni pak wschitzy buchu satorhnjeni, dźiwachu so a dźachu bjes sobu: Njejsu, hlaj, cźi wschitzy, kiž rycza, Galilejszy? Sch. 6, 12.

8. Kaha dha so my jich słyschimy kóždy po swojej ryczi, w kotrejž narodźeni smy?

9. Partszy a Medijszy a Elamitiszy a kiž my bydlimy w Mesopotamskej, Židowskej a Kappadozijskej, Pontiskej a Asiskej,

10. Frigiskej a Pamfiliskej, Egiptowskej a na stronach Libiskeje, pschi Kirenskej, a kotsiž my smy zusomnizy s Roma,

11. Židźi a kiž smy k židowskej wěrje pschistupili, Kretiszy a Arabiszy; my jich słyschimy, so s naschimi jasykami rycza te wulke dźiwy Bože.

12. Woni pak wschitzy buchu satorhnjeni a njewjedźichu, na czim su, a dźachu jedyn k druhemu: Schto jechze s teho bycź? Sch. 6, 7.

13. Druzy pak so jim smějachu a dźachu: Woni su so w słódkim winje wopili.)

(Sczenje a tekst na 2. swjedźeń swjatkow.)

14. Duž postaže Pětr s tymi jidnacźe, posběže swój hłós a ryczesche k nim: Wy Židźi, lubi mužojo, a wy wschitzy, kiž wy w Jeruſalemje bydlicźe, to budź wam sjewjene a sa-

pſchimńcże te moje ßłowa ſ waſchimaj
wuſchomaj.
15. Pſchetož tucżi njejßu pjeni, jako
ßo wam ſda; dokelž nětk je tſecża
ſchtunda teho dnja;
16. Ale to je, ſchtož pſcheß profetu
Joela prjedy je pſchipowjedane:
17. A budże ßo ſtacż w poßlenich
dnjach, praji Bóh, ja chzu wulecż wot
mojeho Ducha na wſchitko cżěło; a wa-
ſchi ßynojo a dżowki budża wěſchcżicż,
a waſchi młodżenzy budża widżenja
widżicż, a waſchi ſtarſchi budża ßony
měcż; Joel. 2, 28. St. 21, 9.
18. Též na mojich wotroczkow a na
moje dżowki chzu ja w tych ßamych
dnjach wot mojeho Ducha wulecż, a
woni budża wěſchcżicż;)
19. A ja chzu dżiwy cżinicż horje-
kach na njebju a zejchi delekach na ze-
mi, krej a woheń a paru dymowu;
20. Sſłónzo budże ßo pſchewobro-
cżicż do cżěmnoſcże a měßaz do krwě,
prjedy dyžli tón wulki a ſjawny dżeń
teho Knjeſa pſchińdże;
21. A budże ßo ſtacż, ſo kóždy,
ſchtóž ßo k temu mjenu teho Knjeſa
woła, budże ſbóžny. Rom. 10, 13.
22. Wy mužojo Iſraelſzy, ßłyſchcże
tute ßłowa: Jeſußa Nazarenſkeho, mu-
ža wot Boha bjeß wami ſe ſkutkami a
dżiwami a zejchami wopokaſaneho, ko-
trež Bóh pſcheß njeho cżinjeſche bjeß
wami (kaž též wy to ßami wěſcże),
St. 10, 38.
23. Teho (ſ wobſanknjenej radu a
ſ prjedywjedżenjom Božim podateho)
ſcże wy wſali pſcheß ruzy tych njepra-
wych, a ſcże jeho pſchibili a morili.
St. 4, 29. Luk. 22, 22.
24. Teho je Bóh ſbudżił, roſwja-
ſawſchi te boloſcże teje ßmjercże; pſche-
tož móžno njeběſche, ſo wón wot njeje
mohł dżeržany bycż. St. 3, 15.
25. Pſchetož Dawit praji wot njeho:
Ja ßym teho Knjeſa kóždy czaß pſched
mojej wocżi ſtajił; pſchetož wón je mi
na prawizy, ſo bych njebył hnuty;
Pſ. 16, 8 ꝛc.
26. Teho dla ſwjeßeli ßo moja wu-
troba a mój jaſyk ßo ſraduje; pſchetož
moje cżěło budże wotpocżowacż w nadżiji;
27. Pſchetož ty njebudżeſch moju du-
ſchu w heli woſtajicż, ani též njebu-
dżeſch dopuſchcżicż, ſo by twój ßwjaty
to ſahinjenje widżił.
28. Ty ßy mi k wjedżenju cżinił
pucże teho žiwjenja, ty budżeſch mje
napjelnicż ſ wjeßeloſcżu pſched ßwojim
wobliczom.
29. Wy mužojo, lubi bratſja, njech
ja khroble k wam ryczu wot patriarchi
Dawita: Wón je wumrjeł a pohrje-
bany, a jeho row je pola naß hacž
do dżenßniſcheho dnja. 1 Kral. 2, 10.
Jap. ſk. 13, 36.
30. Jako nětk profeta běſche a wje-
dżiſche, ſo jemu Bóh ſ pſchißahu běſche
ßlubił, ſo ſ płoda jeho ledżbow po
cżěle budże Khryſtußa ſbudżicż a na jeho
ſtoł ßadżicż: Pſ. 89, 4. 5. Pſ. 132, 11.
31. Je wón to prjedy widżił a ry-
czał wot teho horjeſtawanja Khryſtußo-
weho, ſo jeho duſcha w heli njeje wo-
ſtajena a jeho cżěło to ſhnicże njeje
widżiło. Pſ. 16, 10. Jap. ſk. 13, 35.
32. Tuteho Jeſußa je Bóh ſbudżił,
teho ßmy my wſchitzy ßwědkojo.
St. 3, 15.
33. Nětk, dokelž wón pſcheß tu pra-
wizu Božu je powyſcheny a doſtał tón
ßlub teho ßwjateho Ducha wot Wótza,
dha je wón to wulał, ſchtož wy nětk
widżicże a ßłyſchicże.
34. Pſchetož Dawit njeje ſtupił do
njebjeß. Wón praji pak: Tón Knjeß
je prajił k mojemu Knjeſej: Sſyń ßo
k mojej prawizy, Pſ. 110, 1.
Mat. 22, 44. 1 Kor. 15, 25. Hebr. 1, 13.
35. Hacž ja połožu twojich njepſche-
cżelow ſa podnožki twojich nohow.
36. Duž wjedż teho dla zyła Iſrael-
ſka khěža jawěſcże, ſo Bóh tuteho ßa-
meho Jeſußa, kotrehož wy ſcże kſchižo-
wali, ſa Knjeſa a Khryſta je poſtajił.
37. Jako woni pak to ßłyſchachu,
dżěſche jim to pſcheß wutrobu a dżachu
k Pětrej a k tym druhim japoſchtołam:

Wy mužojo, lubi bratsja, schto ma-
my cžinicž? St. 9, 6.

(Tekst na swjedźeń swj. Trojizy.)

38. Pětr pak dźesche k nim: Cžińcže pokutu a dajcže so kóždy kschczicž
na to mjeno Jesom Khrysta k wodacžu tych hrěchow; dha budźecže dostacž
tón dar teho swjateho Ducha.
Mat. 3, 2. Jap. sk. 19, 6.

39. Pschetož wam a waschim dźěcžom je so to slubjenje stało a wschit-
kim, kiž daloko su, kotrychž Bóh, nasch
Knjes, budźe powołacž.)
Joel. 2, 32.

40. Tež s wjele wjazy słowami wobswědcži wón a napominasche jich, rjek-
nuwschi: Dajcže sebi pomhacž wot tych
wrótnych ludźi.

41. Kotsiž teho dla jeho słowo radźi horje wsachu, su wukschcženi a bu-
chu pschistajeni tón samy dźeń wokoło
tsjoch tawsynt duschow.

(Tekst na 1. njedźelu po swj. Trojizy.)

42. Woni pak wostachu wobstajni we wucžbje tych japoschtołow a we
gmejnstwje a we łamanju teho khlěba
a w próstwje.
Scht. 1. St. 1, 14.

43. Bojoscž pak tež pschińdźe na wschitkich, a sta so wjele dźiwow a zej-
chow pschez tych japoschtołow.

44. Wschitzy pak, kotsiž wěrjachu, běchu shromadźeni a měјachu wschitko
pschez jene. St. 4, 32.

45. A pschedawachu swoje kubła a žiwnoscže a dźělachu je bje wschitkich,
sa tym hacž komu potrjebne běsche.

46. A běchu wschědnje a stajnje hromadźe w jenej myšli w templu, ła-
machu tón khlěb tam a sem w domach,
wsachu jědź s wjeselosczu a s pokoj-
nosczu teje wutroby;
St. 20, 7.

47. Khwalachu Boha a měјachu hnadu pola zyłeho luda. Tón Knjes pak
pschida wschědnje tej zyrkwi, kotsiž buchu
sbóžni.) St. 4, 4. St. 5, 14. St. 11, 21.

3. staw.

Pětrowy dźiw na khromym a prědowanje wo Khrystusu k pokucže.

(Tekst na 2. njedźelu po swj. Trojizy.)

1. Pětr pak a Jan dźěschtaj horje hromadźe do templa w dźewjatej schtun-
dźe, hdyž so k Bohu modlachu.

2. A běsche jedyn muž, khromy wot swojeje macžerje žiwota hew a da so
nosycž, kotrehož sadźachu wschědnje
psched durje teho templa, kotrymž rě-
kachu te rjane, so by prosył smilny
dar wot tych, kotsiž do templa khodźa-
chu. St. 8, 7. St. 14, 8.

3. Jako tón wuhlada Pětra a Jana, so chzyschtaj hicž do templa, prosche-
sche wón jeju pschе smilny dar.

4. Pětr pak pohlada na njeho s Janom a dźesche: Pohladaj na naju!

5. A wón na njeju pohlada, nadźiwschi so, so budźe něschto wot njeju
dostacž.

6. Pětr pak dźesche: Sslěboro a słoto ja nimam; schtož pak mam, to
same cži dam: W mjenje Jesom Khry-
sta, teho Nazarenskeho, postań a khodź!
St. 14, 9. 10.

7. A sapschijawschi jeho sa jeho prawu ruku posběže jeho. A hnydom
buchu wobtwjerdźene jeho nohi a ko-
scže; Mat. 8, 15. St. 9, 25.

8. A wón poskocžiwschi stanu a khodźesche a dźěsche s nimaj do templa,
khodźesche a skakasche a khwalesche Bo-
ha. Jes. 35, 6.

9. A wschitkón lud widźesche jeho, so khodźesche a khwalesche Boha;

10. A póznachu jeho, so wón tón běsche, kotryž na almožinu sedźesche
psched tymi rjanymi durjemi teho tem-
pla; a buchu napjelnjeni se strachom a
s dźiwom na tym, schtož so jemu stało
běsche.)

11. Jako pak so tón wustrowjeny khromy dźeržesche k Pětrej a k Janej,
sběža so k njemu wschitkón lud do
pschitwarka, kotremuž rěkachu Salomo-
nowy, a dźiwachu so. St. 5, 12.

12. Jako to pak Pětr widźeſche, wotmolwi wón ludu: Wy mužojo Iſraelſzy, ſchto ßo temu dźiwacźe? Abo ſchto na naju hladacźe, jako byłaj mój pſcheß naju móz a ſaßłužbu cziniłaj, ſo tón khodźi?

13. Bóh Abrahama, Iſaaka a Jakuba, Bóh naſchich wótzow, je pſchekraßnił ßwojeho Sſyna Jeſußa, kotrehož wy ſcźe podali a ſaprěli pſched Pilatom, kotryž ßudźeſche, ſo by puſchczeny był. 2 Mójſ. 3, 6. 15. 16. Jap. ſk. 5, 30. St. 2, 23. St. 7, 52.

14. Wy ſcźe pak teho ßwjateho a praweho ſaprěli a proſcheſchcźe, ſo by wam tón mordaŕ k luboſcźi daty był; Mat. 27, 20. 21. Mark. 15, 11. Luk. 23, 18. Jan. 18, 14.

15. Ale teho Knjeſa teho žiwjenja ſcźe wy morili, kotrehož je Bóh ſbudźił wot morwych. Teho ßmy my ßwědkojo. St. 2, 24. 32. St. 4, 10. St. 10, 40. St. 13, 30. 34. St. 17, 31. Rom. 4, 24. St. 8, 11. 1 Kor. 6, 14. St. 15, 4. 15. 2 Kor. 4, 14.

16. A pſcheß tu wěru na jeho mjeno je wón na tym, kotrehož wy widźicźe a ſnajecźe, wobtwjerdźił ßwoje mjeno; pſchetož ta wěra, kotraž pſcheß njeho je, je dała temu tu połnu ſtrowoſcź pſched wami wſchitkimi.

17. Ale nětk, lubi bratſja, ja wěm, ſo ſcźe to ſ njewědomnoſcźu cźinili, jako tež waſchi wyſchſchi.

18. Bóh pak, ſchtož wón pſcheß rt wſchitkich ßwojich profetow je prjedy powjedźił, ſo Khryſtuß cźeŕpicź ma, to je wón tak dopjelnił.

19. Teho dla pokucźejcźe a wobrocźcźe ßo, ſo bychu waſche hrěchi ſahubjene byłe; St. 2, 38.

20. So by pſchiſchoł czaß teho wokſchewjenja wot wobliczа teho Knjeſa, hdyž budźe póßłacź teho, kiž wam prjedy pſchipowjedany je, Jeſom Khryſta, Dan. 7, 22. 27. Rom. 8, 21. Sjew. 20, 6.

21. Kotryž ma te njebjeßa nutſ wſacź, hacź do czaßa ſaßopoſtajenja wſchitkich wězow, kotrež Bóh ryczał je pſcheß rt wſchitkich ßwojich ßwjatych profetow, wot ſpoczatka teho ßwěta.

(Tekſt na 4. njedźelu adventa.)

22. Mójſaß je derje k tym wótzam ryczał: Profetu budźe wam ſbudźicź tón Knjeß waſch Bóh ſ waſchich bratrow, jako mje; teho macźe wy poßłuchacź we wſchitkim, ſchtož wón k wam ryczecź budźe; 5 Mójſ. 18, 15.

23. A to ßo budźe ſtacź, ſo kóžda duſcha, kotraž njebudźe poßłuchacź teho ßameho profetu, budźe wutupjena ſ teho luda.

24. Pſchetož tež wſchitzy profetojo wot Samuela hew a potom, kaž wjele jich je ryczało, ßu pſchipowjedali te ßame dny.

25. Wy ſcźe ßynojo tych profetow a teho ſakonja, kotryž Bóh je ſcźinił ſ naſchimi wótzami, ryczawſchi k Abrahamej: A w twojim ßymjenju budźa žohnowane wſchitke narody teje ſemje. 1 Mójſ. 12, 3. St. 22, 18.

26. Wam je najprjódzy Bóh ſbudźił ßwoje dźěcźo Jeſußa a jeho póßłał, ſo by waß žohnował, ſo by ßo kóždy wobrocźił wot ßwojich ſłóſcźow.) St. 13, 46.

4. ſtaw.

Japoſchtołow pſcheſcźěhanje, wěrjazych ſhromadne modlenje, khodźenje a ſadźeržcnje.

1. Jako wonaj pak k ludu ryczeſchtaj, pſchiſtupichu k nimaj cźi měſchnizy a teho templa hejtman a cźi Sadduzejſzy Luk. 22, 4. 52.

2. (Tych mjerſaſche, ſo wonaj lud wuczeſchtaj a pſchipowjedaſchtaj w Jeſußu to horjeſtacźe tych morwych),

3. A kładźichu ruzy na njeju a podachu jeju do jaſtwa hacź do jutſiſcheho dnja; pſchetož nětk běſche wjeczor.

4. A wjele wot tych, kotſiž to ßłowo ßłyſchachu, wěrjachu; a tych muſkich bu wokoło pjecź tawſyntow. St. 2, 47.

5. A ſta ßo naſajtra, ſo ßo ſhromadźichu jich wyſchſchi a ſtarſchi a pißmawuczeni do Jeruſalema:

6. Hanaß, tón wyſchſchi měſchnik, a Kajfaß, Jan a Alexander, a kaž wjele jich běſche ſ rodu wyſchſcheho měſchnika; St. 5, 17. Luk. 3, 2.

7. A postajichu jeju bjes ßo a praschachu: S kajkeje mozy abo w kotrym mjenje staj wój to czinitaj?
Mat. 21, 23.

(Tekst na 3. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

8. Duž rjeknu k nim Pětr, połny ßwjateho Ducha: Wy wyschschi teho luda a starschi Israelszy! Luk. 12, 11.
9. Je-li so mój dźenß budźemój ßudźenaj teje dobroty dla, kotruž mój na tym bědnym ßmój czinitaj, psches kotruž wón je wustrowjeny: Jan. 10, 32.
10. Dha budź wam a wschitkemu ludu Israelskemu wědomne, so w tym mjenje Jesom Khrysta teho Nazarenskeho, kotrehož wy scze kschižowali, kotrehož Bóh wot morwych je sbudźił, psches teho steji tón psched wami strowy. St. 3, 15.
11. Tón ßamy je tón kamjeń, wot waß cžěßlow saczißnjeny, kotryž róžkny kamjeń je sczinjeny. Pß. 118, 22. Jes. 28, 16. Mat. 21, 42. Luk. 20, 17. Rom. 9, 33. 1 Pětr. 2, 7.
12. A njeje w žanym druhim ta sbóžnoscź; tež njeje žane druhe mjeno pod njebjom date tym człowjekam, w kotrymž my móhli sbóžni bycź. Mat. 1, 21.
13. Woni pak pohladachu na Pětra a Jana khrobłoscź a wjedźichu, so staj njewucženaj a njewustataj człowjekaj; duž ßo dźiwachu; pschetož woni jeju derje snajachu, so staj pschi Jesußu byłaj.
14. Teho człowjeka pak tež widźichu pschi nimaj stejo, kotryž běsche wustrowjeny, a njeměјachu niczo pschecziwo ryczecź. St. 3, 8. 9.
15. Pschikajachu pak jimaj, so byschtaj won wustupiłaj s rady, a dźeržachu radu bjes ßobu,
16. A dźachu: Schto chzemy tymaj człowjekomaj czinicź? dokelž jeju sjawny zejch, kotryž psches njeju ßo bě stał, wschitkim wobydlnikam w Jerusalemje je snajomny a my to saprěcź njemóžemy.
17. Ale so by ta wěz dale bjes ludźi njebyła rosnjeßena, sakažmy jimaj ßurowje, so byschtaj wjazy wot teho mjena žanemu człowjekej njeprajiłaj.
St. 5, 28.
18. A sawołachu jeju, sakasachu jimaj, so njebyschtaj nihdy niczo ryczałaj ani wucžiłaj w Jesußowym mjenje.
19. Pětr a Jan pak wotmolwischtaj jim a dźeschtaj: Ssudźcźe wy ßami, hacž psched Bohom je prawje, so bychmój mój waß bóle poßłuchałaj, dyžli Boha? St. 5, 29.
20. Mój ßo wschak teho njemóžemój wostajicź, so bychmój njeryczałaj, schtož ßmój widźiłaj a ßłyschałaj.
21. Ale woni jimaj hrožachu a puschczichu jeju a njenamakachu niczo, kak bychu jeju czwilowali, luda dla; pschetož wschitzy khwalachu Boha sa to, schtož ßo běsche stało.
22. Pschetož tón człowjek běsche psches schtyrzyczi lět stary, na kotrymž ßo tón zejch teho wustrowjenja běsche stał.)

(Tekst na 4. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

23. A jako nětk precž puschczenaj běschtaj, pschińdźeschtaj wonaj k tym ßwojim a pschipowjedaschtaj jim, schtož jimaj czi wyschschi měschnizy a starschi běchu prajili. St. 1, 13.
24. Jako woni to ßłyschachu, posběžechu woni ßwój hłóß w jenej myßli k Bohu a dźachu: Knježe, ty ßy tón Bóh, kiž czinił ßy njebjo a semju a morjo a wschitko, schtož we nich je;
1 Mójs. 1, 1. Jes. 37, 16.
25. Kiž ßy psches rt Dawita, ßwojeho wotroczka, prajił: Czoho dla słobja ßo póhanjo, a ludźo wumyßla ßebi prósdne ryczе? Pß. 2, 1.
26. Kralojo teje semje pschistupja, a knježa składuja hromadźe radu pschecziwo temu Knjesu a jeho Khrystußu.
27. Sawěrnje haj, woni ßu ßo shromadźili w tutym měsczе na twoje ßwjate dźěczo Jesußa, kotrehož ty załbował ßy, Herodasch a Pontiuß Pilatuß s póhanami a s Israelskim ludom,

28. So bychu cžinili, ſchtož twoja
ruka a twoja rada je prjedy poſtajiła,
ſo by ßo ſtało. St. 2, 23.
29. A nětk, Knježe, pohladaj na jich
hroženja a daj ßwojim ßłužownikam,
ſo bychu je wſchej khrobłoſcžu twoje
ßłowo ryczeli, St. 13, 46. St. 14, 3.
30. A roſpſcheſtrěj ßwoju ruku, ſo
bychu wuſtrowjenje a zejchi a dźiwy
ßo ſtałe pſches to mjeno twojeho ßwja-
teho dźěſcža Jeſußa.
31. A hdyž ßo woni běchu modlili,
ſarža to měſto, na kotrymž běchu ſhro-
madźeni; a buchu napjelnjeni wſchitzy
ſe ßwjatym Duchom a ryczachu to ßło-
wo Bože ſ khrobłoſcžu.)
St 2, 2. St. 16, 26.
32. A teje ſhromadźiſny tych wě-
rjazych běſche jena wutroba a du-
ſcha; a žadyn njeprajeſche wot ßwo-
jich žiwnoſcžow, ſo jeho ßu, ale wſchit-
ko mějachu pſches jene. St. 1, 14.
33. A ſ wulkej mozu dawachu cži
japoſchtoli ßwědcženje wot teho horje-
ſtacža teho Knjeſa Jeſußa, a běſche
wulka hnada nad nimi wſchitkimi.
St. 1, 22. St. 2, 24.
34. Tež njebě žadyn bjes nimi, ſo
by potrjebny był; pſchetož tak wjele
hacž jich běſche, kotſiž role abo khěže
mějachu, pſchedachu je a pſchinjeßechu
te pjenjeſy ſa to, ſchtož běchu pſche-
dali, St. 2, 45.
35. Kładźechu je k noham tych japo-
ſchtołow a roſdawachu kóždemu, ſchtož
jemu běſche potrjebne. 5 Móſ. 15, 11.
36. Joſeß pak, kiž wot japoſchtołow
běſche Barnabaß mjenowany (to bu-
dźe wukładźene: ßyn teho troſchta),
Levita ſ roda, Zipriſki,
37. Tón měješche polo, a wón pſche-
da jo, pſchinjeße te pjenjeſy a położi
je k noham tych japoſchtołow.

5. ſtaw.

Ananiaßa a Safiry nahła ßmjercž, ja-
poſchtołow jaſtwo a wumoženje.

1. Jedyn muž pak, ſ mjenom Ana-
niaß, ſe Safiru, ßwojej žonu, pſcheda
ßwoje kubło,
2. A wſa něſchto wot tych pjenjes,
ſo jeho žona wo tym wjedźiſche, a
pſchinjeße někajki kuß tych ßamych a
położi je k noham tych japoſchtołow.
St. 4, 37.
3. Pětr pak dźeſche: Ananiaßo, cžoho
dla je ſatan twoju wutrobu napjelnił,
ſo ty ſełhaſch ßwjatemu Duchu a
wotwobrocžiſch něſchto wot tych pjenjes
ſa kubło? Jan. 13, 2.
4. Njeje, ſchtož ßy měł, to twoje
było? A jako ty jo běſche pſchedał,
njewoſta wone tež w twojej mozy?
Schto dha ßy ßebi tajku wěz w ßwojej
wutrobje prjódkwſał? Ty njejßy cžło-
wjekam łhał, ale Bohu.
5. Jako pak Ananiaß te ßłowa wu-
ßłyſcha, padźe wón dele a da ßwojeho
ducha horje. A wulki ſtrach pſchińdźe
na wſchitkich, kotſiž to ßłyſchachu.
6. A cži młodźenzy poſtažechu a
położichu jeho na ſtronu, njeßechu
jeho won a pohrjebachu jeho.
3 Móſ. 10, 4. 5.
7. Sta ßo pak po khwili, něhdźe
po tſjoch ſchtundach, dha pſchińdźe tež
jeho žona nuts a njewjedźiſche, ſchto
ßo ſtało běſche.
8. A Pětr rjeknu k njej: Powjes
mi, ſtaj wój tu rolu ſa tak wjele
pſchedałaj? A wona dźeſche: Haj, ſa
tak wjele.
9. Duž dźeſche Pětr k njej: Schto
dha ſtaj wój ßo hromadźe ſryczałaj,
ſo byſchtaj teho Knjeſa Ducha ſpyta-
łaj? Hlaj, te nohi tych, kotſiž ßu
twojeho muža pohrjebali, ßu pſched
durjemi a budźa tebje won njeſcž.
10. A hnydom padźe wona k jeho
nohomaj a ſpuſchcži ducha. A mło-
dźenzy pſchińdźechu, namakachu ju
morwu, wunjeßechu ju a pohrjebachu
ju pſchi jeje mužu.
11. A wulka ſtrachota pſchińdźe na
zyłu ſhromadźiſnu a na wſchitkich,
kotſiž to ßłyſchachu.
12. Sta ßo pak pſches ruzy tych

japoschtołow wjele zejchow a dźiwow we ludu (a bĕchu wschitzy w jenej myßli w Salomonowym pschitwarku.
13. Tych druhich pak njeßmĕsche ßo źadyn k nim pschidacź; pschetoź lud wjele do nich dźerźesche.
14. Wjele pak tych ßo pschida, kotsiź wĕrjachu do teho Knjesa, muźzy a źónske): St. 2, 47.
15. Tak so tych khorych na haßy won wunjeßechu a kładźechu jich na poßleschcźa a na łóźka, tak hdy by Pĕtr pschischoł, so by jeho sczĕn nĕkotreho tych ßamych wobsczĕnił. St. 19, 11. 12.
16. Teź wjele s tych wokolnych mĕstow pschińdźechu do Jerusalema a pschinjeßechu khorych a kotsiź wot njecźistych duchow bĕchu cźwilowani; a wschitzy buchu wustrowjeni.
17. Wyschschi mĕschnik pak postaźe a wschitzy, kotsiź s nim bĕchu (to bĕsche to Sadduzejske kezaŕstwo), a buchu napjelnjeni se sawiscźu, St. 4, 1.
18. A kładźechu ßwojej ruzy na tych japoschtołow a podachu jich do gmejnskeho jastwa.
19. Ale jandźel teho Knjesa wotewri w nozy durje teho jastwa, wuwjedźe jich a rjeknu: St. 12, 7.
20. Dźicźe a stupcźe a ryczcźe w templu k ludu wschitke te ßłowa teho źiwjenja. Jan. 12, 50.
21. Jako woni to ßłyschachu, dźĕchu woni pschi ßwitanju do templa a wuczachu. Pschińdźe pak wyschschi mĕschnik a cźi, kiź pschi nim bĕchu, sawołachu radu a wschitkich starschich tych Israelskich dźĕcźi a póßłachu do jastwa, so bychu woni pschiwjedźeni byli. St. 4, 5.
22. A jako cźi ßłuźomnizy tam pschińdźechu, njenamakachu woni jich we jastwje a wrócźichu ßo a pschipowjedachu to,
23. A dźachu: Jastwo my derje namakachmy sanknjene je wschej ßwĕrnoscźu a tych wajchtarjow wonka stejazych pschęd durjemi; jako my pak te ßame wotewrichmy, njenamakachmy źaneho nutskach.
24. Jako tu rycź ßłyschachu tón wyschschi mĕschnik, tón hejtman teho templa a cźi drusy wyschschi mĕschnizy, njesrosymichu woni, schto to s teho budźe.
25. Jedyn pak pschińdźe a pschipowjedasche jim: Hlaj, cźi muźojo, kotrychź scźe do jastwa cźißli, ßu w templu, steja a wucźa lud.
26. Duź woteńdźe tón hejtman se ßłuźomnikami a pschiwjedźe jich, niz s mozu; pschetoź woni ßo luda bojachu, so bychu kamjenjowani byli.
27. A jako jich bĕchu pschiwjedli, postajichu jich pschęd radu. A wyschschi mĕschnik praschesche jich,
28. A dźesche: Njejßmy my wam twjerdźe sakasali, so byschcźe njewucźili w tym mjenje? A hlaj, wy scźe Jerusalem napjelnili s waschej wucźbu a chzecźe teho cźłowjeka krej na naß pschiwjescź. St. 4, 18. St. 2, 23.
29. Pĕtr pak wotmolwi a cźi japoschtoli a dźachu: Bóle Boha ßo ßłuscha poßłuchacź, dyźli cźłowjekow.
30. Bóh naschich wótzow je sbudźił Jesußa, kotrehoź wy scźe skónzowali a na drjewo pójßnyli. St. 3, 15.
31. Teho je Bóh pschez ßwoju prawizu powyschił sa Knjesa a sa sbóźnika, so by Israelej dał pokutu a wodacźe tych hrĕchow. St. 2, 33.
32. A my ßmy jeho ßwĕdkojo nad tym, schtoź ryczimy, a teź ßwjaty Duch, kotrehoź Bóh dał je tym, kotsiź jeho poßłuchaju. Luk. 24, 48. Jan. 15, 26.
33. Jako woni pak to ßłyschachu, mjersasche to jich w jich wutrobach a myßlachu jich moricź.

(Tekst na 5. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

34. Duź postaźe w radźe jedyn tych Farisejskich, s mjenom Gamaliel, pißmawucźeny, wyßozy waźeny pschęd wschitkim ludom, a kasasche, so bychu cźi japoschtoli na mału khwilu won wuwjedźeni byli, St. 22, 3.

35. A dźesche k nim: Wy mužojo Israelszy, kedźbujcźe na tych cźłowjekach, schto byschcźe měli cźinicź.
36. Pśched někotrymi dnjemi staže Theudaß a dźesche, so wón něschto je, a dźeržesche ßo k njemu na schtyri sta mužkich; tón je sabity, a wschitzy, kotsiž pśchi nim stejachu, ßu rosprószcheni, so jich žadyn wjazy njeje.
37. Po nim postaže Judasch Galilejski, w cźaßu teho sapißanja, a wuwjedźe wjele luda sa ßobu; a tón je tež kónz wsał, a wschitzy, kiž pśchi nim stejachu, ßu rosprószcheni.
38. A nětk wam praju: Dajcźe pokoj tym ludźom a puschcźcźe jich. Pśchetož je-li ta rada abo tón skutk wot cźłowjekow, dha budźe sahinucź. Mat. 15, 13.
39. Je-li pak wot Boha, njebudźecźe wy to móž skasycź, so byschcźe wy ßnadnje namakani njebyli, jako kiž ßo Bohu pśchecźiwja. St. 9, 5.
40. Duž jemu prawo dachu a sawołachu tych japoschtołow, schwikachu jich a sakasachu jim, so bychu njerycźeli w mjenje Jesußowym, a puschcźichu jich. St. 22, 19.
41. Woni pak s wjeßełoscźu woteńdźechu wot woblicźa teje rady, so běchu dostojni byli, jeho mjena dla hanibu cźeŕpicź;
42. A njepschestachu kóždy dźeń w templu a po khěžach wucźicź a prědowacź to evangelion wot Jesom Khrysta.)

6. staw.

Wo sastojnikach almožinow; wobskorženje Schcźěpana.

(Tekst na 6. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. A w tych ßamych dnjach, jako wucźomnizy pśchibjerachu, sta ßo mórcźenje wot Grichiskich napschecźiwo Židam, so jich wudowy we wschědnej ßłužbje saponnjene buchu.
2. Duž sawołachu cźi dwanacźo tu shromadźisnu tych wucźomnikow a dźachu: To ßo njeßłuscha, so bychmy my ßo ßłowa Božeho wostajili a ßłužili k blidam.
3. Teho dla, lubi bratsja, roshladajcźe ßo po ßydom mužach bjes wami, kotsiž dobru khwalbu maja a ßu połni ßwjateho Ducha a mudroscźe, kotrymž tu prózu bychmy porucźili; 1 Tim. 3, 7. 8.
4. My pak chzemy pśchi modlitwje a pśchi tej ßłužbje teho ßłowa wostacź.
5. A ta rycź ßo zyłej shromadźisnje spodobasche; a wuswolichu Schcźěpana, muža połneho wěry a ßwjateho Ducha, a Filippa a Prochora a Nikanora a Timona a Parmena a Mikławscha Antiochiskeho, kiž k wěrje pśchistupił běsche. St. 8, 5.
6. Tych woni pśched japoschtołow postajichu, kotsiž ßo modlachu a kładźechu ruzy na nich. St. 1, 24.
7. A to ßłowo Bože roscźesche, a tych wucźomnikow w Jerusalemje bu bórsy jara wjele. Tež wjele wot tych měschnikow buchu tej wěrje poßłuschni.) St. 19, 20.

(Tekst na 7. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

8. Schcźěpan pak, połny wěry a mozy, cźinjesche dźiwy a wulke zejchi bjes ludom.
9. Duž stanuchu někotsi s teje schule, kotraž budźe mjenowana tych Libertinskich a Zirenskich a Alexandriskich a tych, kiž s Ziliziskeje a s Asiskeje běchu, a wopraschowachu ßo se Schcźěpanom.
10. A woni njemóžachu napschecźiwo stacź tej mudroscźi a duchu, s kotrymž wón rycźesche.
11. Duž nawucźichu woni někotrych mužkich, cźi dźachu: My ßmy jeho ßłyscheli lestraŕske ßłowa rycźo pśchecźiwo Mójsaßej a pśchecźiwo Bohu.
12. A nawabichu tón lud a tych starschich a pißmawucźenych; a pśchistupiwschi k njemu toržechu jeho ßobu a wjedźechu jeho pśched radu;
13. A postajichu falschnych ßwědkow, kotsiž dźachu: Tón cźłowjek nje-

pſcheſtanje ryczecz leſtraſke ßłowa pſcheczíwo temu ßwjatemu mēſtu a ſakonju;

14. Pſchetoz my ßmy ßłyſcheli, ſo wón praji: Jeſuß tón Nazarenſki budze to mēſto rosłamacz a pſchełozicz te wuſtajenja, kotrez nam Mójſaß porucził je.

15. A woni pohladachu na njeho wſchitzy, kiz w radze ßedzichu, a widzichu jeho wobliczo, jako jandzelſke wobliczo.

7. ſtaw.

Schczēpana prēdowanje, martra a ßmjercz.

1. Duz dzeſche wyſchſchi mēſchnik: Ma ßo dha to tak?

2. Wón pak dzeſche: Wy muzojo, lubi bratſja a wótzojo, poßłuchajcze. Bóh teje kraßnoſcze je ßo ſjewił naſchemu wótzu Abrahamej, jako wón w Meſopotamſkej bēſche, prjedy dyzli wón bydleſche w Haranje;

3. A dzeſche k njemu: Wuńdz ſ twojeho kraja a wot twojeho pſcheczelſtwa a dzi do kraja, kotryz ja czi pokaſacz budu. 1 Mójſ. 12, 1.

4. Duz wón wuńdze ſ Chaldejſkeho kraja a bydleſche w Haranje; a wot tudy, jako jeho nan bē wumrjeł, pſchenjeße wón jeho do teho kraja, w kotrymz wy nētk bydlicze.
1 Mójſ. 12, 5. St. 15, 7.

5. A njeda jemu herbſtwo we nim, tez niz, ſo by noha naſtupiła; hacz wón jemu runje bēſche ßlubił, ſo chze jemu tón ßamy dacz k wobßynjenju a jeho ßymjenju po nim, jako hiſchcze zaneho dzēſcza njemējeſche.
1 Mójſ. 12, 7. St. 13, 15. St. 15, 18.

6. Bóh pak tak dzeſche: Twoje ßymjo budze zuſomnik w zuſym kraju, a woni budza jo do ßłuzby poſtajicz a ſlē ſadzerzecz na ſchtyri ſta lēt;
1 Mójſ. 15, 13.

7. Ale tón lud, kotremuz budza ßłuzicz, chzu ja ßudzicz, dzeſche Bóh; a po tym budza woni wuńcz a mi na tutym mēſcze ßłuzicz;

8. A da jemu ſakoń teho wobrēſanja. A na to tak płodzeſche wón Iſaaka a wobrēſa jeho wożmy dzeń; a Iſaak płodzeſche Jakuba, a Jakub tych dwanacze patriarchow.
1 Mójſ. 17, 10. St. 21, 4. St. 25, 26. St. 29, 31 ꝛc. St. 30, 5 ꝛc.

9. A czi patriarchojo ſawidziwſchi Joſefej pſchedachu jeho do Egiptowſkeje; ale Bóh bēſche ſ nim,
1 Mójſ. 37, 28. St. 39, 1.

10. A wumoze jeho ſe wſcheje jeho załoſcze; a da jemu hnadu a mudroſcz pſched Faraonom, Egiptowſkim kralom; a tón poſtaji jeho ſa fērſchtu nad Egiptowſku a nad ßwój zyły dom.
1 Mójſ. 41, 40 ꝛc.

11. Pſchińdze pak drohi czaß na zyłu Egiptowſku a Kananejſku ſemju a wulka załoſcz; tez naſchi wótzojo zanu ziwnoſcz njenamakachu. 1 Mójſ. 41, 54.

12. Jako pak Jakub ßłyſcheſche, ſo we Egiptowſkej zito je, póßła wón naſchich wótzow k prēnjemu won.
1 Mójſ. 42, 1.

13. A na druhi czaß bu Joſef póſnaty wot ßwojich bratrow, a Faraonej bu Joſefowy narod ſjewjeny.
1 Mójſ. 45, 4.

14. Joſef pak póßła won a da ßwojemu nanej Jakubej k ßebi pſchińcz a wſchitkemu ßwojemu narodej, na ßydom dzeßacz a pjecz duſchow.
1 Mójſ. 45, 9. 10.

15. A Jakub czehnjeſche do Egiptowſkeje, a tam wumrje wón a naſchi wótzojo; 1 Mójſ. 46, 1. St. 49, 33.

16. A ßu pſchenjeßeni do Sichema a połozeni do pohrjeba, kotryz Abraham bēſche kupił ſa pjenjeſy wot Hemorſkich dzēczi w Sichemje.
1 Mójſ. 23, 16. 17. Joſ. 24, 32.

17. Jako ßo pak tón czaß teho ßluba pſchibliza, kotryz Bóh Abrahamej bēſche pſchißahnuł, roſczeſche tón lud a pſchiſporjeſche ßo we Egiptowſkej,
2 Mójſ. 1, 7.

18. Hacz druhi kral naſta, kiz Joſefa njeſnajeſche.

19. Tón ſakhadźeſche lěßnje ſ naſchim narodom a ſadźerža naſchich wótzow ſlě a dokonja, ſo ßwoje dźěczatka precz cziſkacz dyrbjachu, ſo bychu žiwe njewoſtałe. 2 Mójſ. 1, 22.

20. W tym czaßu narodźi ßo Mójſaß a běſche kraßne dźěczo pſched Bohom, kiž bu ſežiwjeny na tſi měßazy w ßwojeho nana domje.
2 Mójſ. 2, 2. Hebr. 11, 23.

21. Jako pak precz położeny bu, wſa jeho Faraonowa dźowka a ſežiwi jeho ßebi ſa ßyna. 2 Mójſ. 2, 10.

22. A Mójſaß bu roswuczeny we wſchej Egiptowſkej mudroſczi, běſche mózny w ßłowach a w ſkutkach.

23. Jako wón pak nětk ſchtyrzyczi lět ſtary bu, pſchińdźe jemu do myßlow, ſo by ßwojich bratrow, te Iſraelſke dźěczi, wohladał; 2 Mójſ. 2, 11.

24. A widźiwſchi, ſo jenemu ßo kſchiwda ſta, ſaſtupi wón jeho a wjeczi ßo ſa teho, kotryž bjeß winy czeŕpjeſche, a ſabi teho Egiptowſkeho.

25. Wón ßebi pak myßleſche, ſo to jeho bratſja budźa ſroſymicz, ſo Bóh jim pſcheß jeho ruzy ſbože dawa; ale woni to njeſroſymichu.

26. A naſajtra pſchińdźe wón k nim, jako ßo někotraj ſwadźiſchtaj, a jednaſche jeju, ſo byſchtaj měr dźeržałaj, a dźeſche: Lubaj mužej, wój ſtaj bratraj, czoho dla dha ßebi bjeß ßobu kſchiwdu czinitaj? 2 Mójſ. 2, 13.

27. Tón pak, kiž bližſchemu njeprawje czinjeſche, wotehna jeho wot ßebje a dźeſche: Schtó je tebje poſtajił na naju ſa wyſchſcheho a ſa ßudnika?

28. Chzeſch ty mje tež ſabicz, jako ty wczera teho Egiptowſkeho ßy ſabił?

29. Duž czeknu Mójſaß na to ßłowo a bu zuſomnik w Midianſkim kraju, hdźež ßo jemu dwaj ßynaj narodźiſchtaj. 2 Mójſ. 2, 15. Hebr. 11, 27.

30. A ſa ſchtyrzyczi lět ſjewi ßo jemu w puſczinje teje hory Sinai Knjeſowy jandźel we wohenjowym płomjenju ſ keŕka.
2 Mójſ. 3, 2. 5 Mójſ. 33, 16.

31. Jako to pak Mójſaß widźeſche, dźiwaſche ßo wón na tym widźenju. Jako wón pak pſchiſtupi, ſo by jo wohladał, ſta ßo hłóß teho Knjeſa k njemu:

32. Ja ßym tón Bóh twojich wótzow, Bóh Abrahama a Bóh Iſaaka a Bóh Jakuba. Mójſaß pak ſarza a njeßmědźeſche jo wobhladacz. Mat. 22, 32.

33. Tón Knjeß pak dźeſche k njemu: Suj ßo ſtupnje ſ twojich nohow; pſchetož to měſto, na kotrymž ty ſtejiſch, je ßwjata ſemja.

34. Ja ßym derje widźił to ſłe mojeho luda, kiž we Egiptowſkej je, a ßym jich ſdychowanje ßłyſchał a ßym nětk dele ſtupił, ſo bych jich wumohł. Nětk teho dla pój ßem, ja chzu cze do Egiptowſkeje pósłacz. 2 Mójſ. 3, 10.

35. Teho Mójſaßa, kotrehož woni ſaprěchu a dźachu: Schtó je cze poſtajił ſa knjeſa a ſa ßudnika? teho, ſo by knjeß a wumožnik był, je Bóh pósłał pſcheß jandźelſku ruku, kiž jemu ßo w keŕku je ſjewił. 2 Mójſ. 2, 14.

36. Tón je jich wuwjedł a czinjeſche dźiwy a zejchi we Egiptowſkim kraju, w czeŕwjenym morju a w puſczinje pſcheß ſchtyrzyczi lět.
2 Mójſ. 7, 10 ꝛc. St. 14, 21.

37. Tón je tón Mójſaß, kiž dźeſche k tym Iſraelſkim dźěczom: Profetu budźe wam Bóh tón Knjeß ſbudźicz ſ waſchich bratrow, runje jako mje, teho macze wy poßłuchacz.
5 Mójſ. 18, 15.

38. Tón je, kiž běſche w tej ſhromadźiſnje w puſczinje ſ jandźelom, kiž ſ nim ryczeſche na horje Sinai a ſ naſchimi wótzami; tón doſta to žiwe ßłowo Bože, ſo by jo nam dał,
2 Mójſ. 19, 3.

39. Kotremuž nochzychu waſchi wótzojo poßłuſchni bycz, ale wotſtorczichu jeho a wobroczichu ßo ſe ßwojimi wutrobami do Egiptowſkeje,

40. A rjeknychu k Aaronej: Scziń nam bohow, kotſiž bychu prjedy naß ſchli; pſchetož my njewěmy, ſchto ßo

ſtało je temu Mójſaßej, kiž naß je ſ
Egiptowſkeje ſemje wuwjedł. 2 Mójſ. 32, 1.
41. A ſczinichu ßebi w tych ßamych
dnjach czelo a pſchinjeßechu wopor
pſchibohej a ſwjeßelichu ßo na ßwo-
jich rukow dźěle.
42. Bóh pak ßo wobroczi a poda
jich, ſo ßłužachu njebjeſkemu wójſku,
kaž napißane ſteji w knihach tych pro-
fetow: Scże wy ſ Iſraelſkeho doma
mi hdy wopory a dary pſchinjeßli
pſches te ſchtyrzyczi lět w puſczinje?
Jer. 19, 13. Am. 5, 25.
43. Haj, wy wſaſchcże horje tu hětu
Moloch a tu hwěſdu waſcheho boha
Remfana, tež te ſnamjenja, kotrež wam
ſcże cžinili, ſo byſchcże ßo k nim mo-
dlili; ja chzu waß teho dla ſaczißnucž
ſa Babilon.
44. Pſchi naſchich wótzach běſche ta
hěta teho ßwědczenja w puſczinje, kaž
jich nawucžił běſche tón, kiž ſ Mój-
ſaßom ryczeſche, ſo by ju cžinił po tym
ſnamjenju, kotrež wón widźił běſche;
2 Mójſ. 25, 40. St. 26, 30. Hebr. 8, 5.
45. Kotruž tež wſachu naſchi wót-
zojo a pſchinjeßechu ju ſ Joſuom do
kraja, kotryž póhanjo wobßedźichu,
kotrychž Bóh wuſtorczi wot woblicža
naſchich Wótzow, hacž do Dawitoweho
cžaßa. Jeſ. 3, 14.
46. Tón hnadu pſched Bohom na-
maka a proſcheſche, ſo by měſto ſa
hětu Jakubowemu Bohu namakał.
2 Sam. 7, 2. Pſ. 132, 5.

(Tekſt na kermuſchu.)

47. A Salomon jemu dom natwari.
1 Kral. 6, 1.
48. Ale tón najwyſchſchi njebydli w
zyrkwjach, kiž ſ rukomaj ßu natwa-
rjene, kaž profeta praji:
St. 17, 24. Jeſ. 66, 1.
49. Njebjo je mój ſtoł, ta ſemja
pak je podnóžk mojich nohow; kajki
dom dha chzecże wy mi natwaricž?
praji tón Knjes, abo kotre je to měſto
mojeho wotpocžinka?
50. Njeje moja ruka to wſchitko ſczi-
niła?)
51. Wy ſaßakli ludźo a njewobrě-
ſani na wutrobje a na wuſchomaj, wy
ſtajnje ßo ßwjatemu Duchu pſcheczi-
wicże, jako waſchi wótzojo, tak tež wy.
2 Mójſ. 32, 9.
52. Kotreho profetu njejßu waſchi
wótzojo pſcheſczěhali a morili tych,
kotſiž prjedy ßu pſchipowjedali wot
pſchichoda teho praweho, kotrehož wy
nětk pſcheradnizy a mordarjo ſcże byli?
Mat. 23, 31.
53. Wy ſcże ſakoń doſtali pſches
jandźelſke pſchihotowanje a njejſcże jón
ſakhowali. 2 Mójſ. 20, 1.
54. Jako pak woni to ßłyſchachu,
rosßłobichu ßo woni w ßwojich wutro-
bach a kſchipjachu ſe ſubami na njeho.
St. 5, 33.

(Tekſt na 7. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

55. A jako wón połny ßwjateho
Ducha bě, pohlada wón horje k nje-
bjeßam a wuhlada tu kraßnoſcž Božu
a Jeſußa ſtejo na prawizy Božej,
56. A dźeſche: Hlaj, ja widźu nje-
bjeßa wotewrjene a cžłowſkeho ßyna
ſtejo na prawizy Božej.
57. Woni pak wołachu ſ wulkim
hawtowanjom, ſatykachu ßwojej wuſchi
a walichu ßo jene dobo na njeho,
58. Wuſtorkachu jeho ſ měſta a
kamjenjowachu jeho. A cži ßwědkojo
wotpołožichu ßwoju draſtu k nohomaj
jeneho młodźenza, temu rěkachu Saul.
St. 22, 20.
59. A kamjenjowachu Schczěpana, kiž
ßo modleſche a dźeſche: Knježe Je-
ſußo, wſmi mojeho ducha horje!)
1 Kral. 21, 13.
60. Wón pak poklaknu dele a ſawoła
ſ wulkim hłoßom: Knježe, njeſdźerž
jim tón hrěch! A jako wón to wu-
rycža, wußny wón. Luk. 23, 34.

8. ſtaw.

Saula pſcheſczěhanje; Schimana, kuſłarja,
ludanje a lakomnoſcž; wobroczenje Sama-
ritſkich a komornika ſ Murſkeje.

1. Saul pak měješche ßobu dobre
ſpodobanje na jeho ßmjerczi. W tym

cžaßu ßo pak posběže wulke pschescžěhanje na tu woßadu Božu w Jerusalemje, a wschitzy ßo rosběžachu do Židowskeho a Samariskeho kraja, jeno czi japoschtoli tam wostachu. St. 7, 58.

2. Bohabojasni mužojo pak skhowachu Schczěpana a dzeržachu wo njeho wulke płakanje. Mat. 14, 12.

3. Saul pak wutupi tu shromadžisnu, khodžo po domach, jimasche muskich a žónske a poda jich do jastwa. St. 7, 57. St. 9, 1. 13. 21. St. 22, 4.

4. A kotsiž roshonjeni běchu, khodžachu wokoło a prědowachu to ßłowo Bože. St. 11, 19.

5. Filip pak pschińdže do města Samarije a pschipowjedasche jim wot Khrystußa. St. 6, 5.

6. Tón lud pak w jenej myßli kedžbowasche a poßłuchasche na to, schtož Filip prajesche, a widžichu te zejchi, kotrež wón cžinjesche.

7. Pschetož njecžiscži duchojo wuńdžechu wot wjele wobßynjenych s wulkim wołanjom; a tež wjele jichtnych a bědnych bu wustrowjenych. Mark. 16, 17.

8. A nasta wulka wjeßełoscž w tym ßamym měscže. Jan. 4, 40.

9. Jedyn muž pak, s mjenom Schiman, běsche, kotryž w měscže prjedy kusłaŕstwo cžěrjesche, a wobkusłowa tón Samariski lud a prajesche, so wón někajki wulki muž je.

10. A wschitzy kedžbowachu na njeho, mali a wulzy, a džachu: Tón je móz Boža wulka.

11. Woni pak teho dla na njeho hladachu, so jich dołhi cžaß se ßwojim kusłowanjom běsche wobkusłował.

12. Jako pak Filipowemu prědowanju wěrjachu wot Božeho kralestwa a wot mjena Jesom Khrysta, dachu ßo kschczicž mužzy a žónske. Mat. 28, 19.

13. Duž tež tón Schiman wěrjesche a da ßo kschczicž a dzeržesche ßo k Filipej. A jako widžesche, so wulke zejchi a mozy ßo stachu, džiwasche wón ßo.

14. Jako pak czi japoschtoli w Jerusalemje ßłyschachu, so Samaria Bože ßłowo běsche horje wsało, pósłachu woni k nim Pětra a Jana,

15. Kotrajž, jako tam dele pschińdžeschtaj, modleschtaj ßo sa nich, so bychu ßwjateho Ducha dostali.

16. (Pschetož wón hischcže njeběsche na žaneho bjes nimi panuł, ale woni jeno běchu kschczeni na mjeno teho Knjesa Jesußa.

17. Duž położischtaj wonaj ruzy na nich a woni dostachu teho ßwjateho Ducha.) St. 6, 6.

18. Jako pak Schiman widžesche, so ßwjaty Duch bu daty, hdyž czi japoschtoli ruzy na nich kładžechu, podawasche wón jim pjenjesy,

19. A rjeknu: Dajcže mi tež tu móz, so, na kotrehož ja ruzy położu, tón by dostał ßwjateho Ducha.

20. Pětr pak džesche k njemu: So bychu twoje pjenjesy s tobu satamane byłe, so ßebi pomyßlisch, so Boži dar pschez pjenjesy móže dostaty bycž. Mat. 10, 8.

21. Ty njesměješch ani džěl ani lóß na tym ßłowje; pschetož twoja wutroba njeje prawa psched Božim wobliczom.

22. Teho dla cžiń pokutu sa tajku ßwoju słóscž a prosch Boha, hdy by ßnadž czi wodate było to słe samyßlenje twojeje wutroby;

23. Pschetož ja widžu, so ty ßy s jara hórkim žołczom napjelnjeny a swjasany s njeprawdoscžu. 5 Mójs. 29, 18.

24. Schiman pak wotmolwi a džesche: Proschcže wy sa mnje teho Knjesa, so by niczo na mnje njepschischło, schtož scže ryczeli.

25. Jako woni pak běchu wobßwědcžili a ryczeli to ßłowo teho Knjesa, wrócžichu ßo saßo do Jerusalema a pschipowjedachu to evangelion wjele Samaristim městkam.

(Tekſt na 8. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

26. Jandźel teho Knjeſa pak ryczeſche k Filipej a dźeſche: Stań a dźi k połdnju na drohu, kotraž wjedźe wot Jeruſalema do Gazy, kotraž puſta je.
27. A wón ſtanu a dźěſche. A hlaj, muž ſ Muriſkeje, komornik a mózny teje kraloweje Kandazeß w Muriſkej, kotryž běſche na wſchitke jeje ſchazy poſtajeny, tón běſche pſchiſchoł do Jeruſalema, ſo by ßo k Bohu modlił,
28. A wróczi ßo ſaßo dom a ßedźeſche na ßwojim woſu a laſowaſche profetu Jeſajaßa.
29. Tón Duch pak dźeſche k Filipej: Dźi a pſchiſtup k temu woſej.
30. Duž pſchiběža Filip a ßłyſcheſche, ſo wón profetu Jeſajaßa laſowaſche, a dźeſche: Sroſymiſch tež, ſchtož laſujeſch?
31. Wón pak dźeſche: Kak móžu ſroſymicz, hdyž mi to nichtó njewułoži? A naproßy Filipa, ſo by na wós ſtupił a ßynuł ßo k njemu.
32. Měſto pak teho pißma, kotrež wón laſowaſche, běſche to: Wón je jako wowza k rěſanju pſchiwjedźeny, a jako jehnjo něme je pſched tym, kotryž jo tſiže, tak wón ßwój rt njeje wotewrił; Jeſ. 53, 8.
33. W jeho ponižnoſczi je jeho ßud powyſcheny. Schtó budźe pak jeho žiwjenja dołhoſcz wupowjedacz? Pſchetož jeho žiwjenje je wot ſemje precz wzate.
34. Duž wotmolwi tón komornik Filipej a dźeſche: Proſchu cže, wot koho ryczi to tón profeta? wot ßebje ßameho abo wot někoho druheho?
35. Filip pak wotewri ßwój rt a pocža wot teho ßameho pißma ryczecz a prědowaſche jemu to evangelion wot Jeſußa.
36. A jako nětk po droſy czehnjechu a pſchińdźechu k jenej wodźe, duž dźeſche tón komornik: Hlaj woda, ſchto ſadźěwa, ſo njebych kſchczeny był? St. 10, 47.
37. Filip pak dźeſche: Je-li ſo wěriſch ſ zyłej wutrobu, dha móže ßo derje ſtacz. A wón wotmolwi a dźeſche: Ja wěrju, ſo Jeſuß Khryſtuß je Boži Syn.
38. A kaſaſche, ſo by wós ſtejo wostał a ſtupiſchtaj wobaj dele do wody, Filip a komornik, a wón jeho kſchcziſche.
39. A jako ſ wody běſchtaj wuſtupiłaj, hrabnu tón Duch teho Knjeſa Filipa precz, a tón komornik jeho wjazy njewohlada. Wón pak po ßwojej droſy ſ wjeßełoſczu czehnjeſche.) 1 Kral. 18, 12.
40. Filip pak bu namakany we Aſdodźe a khodźeſche tam a ßem a prědowaſche to evangelion wſchitkim měſtam, hacž wón pſchińdźe do Zeſarije. St. 21, 8.

9. ſtaw.

Pawołowe wobroczenje, Pětrowy dźiw na Eneaßu a Tabiczje.

(Tekſt na 9. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Saul pak naduwaſche ßo hiſchcže ſ hroženjom a ſ mordowanjom pſcheczjiwo póßłam teho Knjeſa a dźěſche k wyſchſchemu měſchnikej, Gal. 1, 14. 1 Tim. 1, 13.
2. A proſcheſche jeho pſche liſty do měſta Damaſkona na ſchule, tak, hdy by wón někotrych, kiž ßo k temu puczu dźerža, muſkich abo žónſke, namakał, ſo by jich jatych wjedł do Jeruſalema. St. 22, 5. St. 26, 12. St. 19, 23.
3. A jako wón na droſy bě a bliſko k Damaſkonej pſchińdźe, wobßwěczi jeho nahle ßwětło ſ njebjeß. St. 22, 6. 1 Kor. 15, 8.
4. A wón panuwſchi na ſemju ßłyſcheſche hłóß, tón dźeſche k njemu: Saule, Saule, ſchto pſcheſczěhaſch ty mje?
5. Wón pak dźeſche: Schtó ßy ty, Knježe? Tón Knjes dźeſche: Ja ßym Jeſuß, kotrehož ty pſcheſczěhaſch. Czežko czi budźe, pſcheczjiwo wótremu kopacz. St. 5, 39.

6. A wón dzesche se rženjom a s tschepjetanjom: Knježe, schto chzesch, so bych czinił? Tón Knjes dzesche k njemu: Stań a dzi do města; tam budze czi powjedzene, schto ty czinicz dyrbisch.
St. 10, 6.

7. Czi mužojo pak, kiž jeho towarschojo na drosy běchu, stejachu nastróženi; pschetož woni hłóß ßłyschachu, ale nikoho njewidzichu.

8. Saul pak sběrasche ßo horje wot semje, a wotewriwschi ßwojej woczi njewidzesche wón nikoho. Woni wsachu jeho pak sa ruku a wjedzechu jeho do Damaskona.

9. A wón sa tsi dny njewidzesche a njejědzische a njepijesche niczo.)

(Tekst na 10. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

10. **J**edyn wuczomnik pak běsche w Damaskonje, s mjenom Ananiaß; k temu dzesche tón Knjes we widzenju: Ananiaßo! A wón dzesche: Hlaj, tu ja ßym, Knježe.

11. Tón Knjes pak dźesche k njemu: Stań a dzi tam do teje haßy, kotrejž rěkaju runa, a praschej ßo w Judowym domje po Saulu, kiž Tarsenski budze mjenowany; pschetož hlaj, wón ßo modli,

12. A je widził we widzenju muža, s mjenom Ananiaßa, so wón k njemu nuts dze a ruku na njeho kładze, so by sasso widził.

13. Ananiaß pak wotmołwi: Knježe, ja ßym wot jich wjele ßłyschał wot teho muža, kak wjele słeho wón twojim ßwjatym czinił je w Jerusalemje;

14. A wón ma tudy móz wot wyschschich měschnikow, jimacz wschitkich, kiž ßo k twojemu mjenu modla.

15. Tón Knjes dźesche k njemu: Dzi tam; pschetož tón je mi jedyn wuswoleny grat, so budze moje mjeno prjódknjescz póhanam a kralam a Israelskim dźěczom.
St. 22, 21.

16. Pschetož ja chzu jemu pokasacz, kak wjele wón czeŕpicz ma mojeho mjena dla.
2 Kor. 11, 23.

17. A Ananiaß woteńdze a pschińdze do teho doma a położi ruzy na njeho a dzesche: Luby bratsje Saule, tón Knjes Jesuß je mje póßłał (kiž ßo tebi na puczu, hdyž hew dźěsche, sjewił je), so by ty jaßo widźił a se ßwjatym Duchom napjelnjeny był.

18. A hnydom padźechu wot jeho woczow jako schupisny, a widzesche s molom jaßo a stanu a da ßo tschczicz,

19. A wsa jědz k ßebi a poßylni ßo. Saul pak běsche někotre dny pschi tych Damaszenskich póßłach.

20. A hnydom prědowasche wón Khrystußa w schulach, so tón je tón Ssyn Boži.

21. Wschitzy pak, kiž jeho ßłyschachu, běchu satorhnjeni a dzachu: Njeje to tón, kiž w Jerusalemje sahubjesche wschitkich tych, kotsiž ßo k tutemu mjenu modla, a je na to hew pschischoł, so by jich jatych wjedł k wyschschim měschnikam?
Scht. 1, 14. St. 8, 1. St. 26, 10.

22. Saul pak bu dale a bóle móznischi a sahanibjesche tych Židow, kiž w Damaskonje bydlachu, a dowjedze, so tutón je tón Khrystuß.)

23. A po wjele dnjach dzeržachu Židzi radu bjes ßobu, so bychu jeho morili.
2 Kor. 11, 32.

24. Ale Saulej bu sjewjene, so leßnje sa nim stejachu. Woni pak kedźbowachu pschi wrotach wodnjo a w nozy, so bychu jeho morili.

25. Czi wuczomnizy pak wsachu jeho w nozy a puschczichu jeho w korbje dele psches murju.

26. Jako pak Saul do Jerusalema pschińdze, spyta wón, so by ßo k wuczomnikam pschitowaŕschił; ale wschitzy ßo jeho bojachu a njewěrjachu, so by wuczomnik był.

27. Barnabaß pak jeho wsa k ßebi a pschiwjedze jeho k tym japoschtołam a powjedasche jim, kak wón na drosy je teho Knjesa widźił a s nim ryczał,

a tak wón w Damasku to mjeno Jesußowe khroble je prědował.
St. 26, 22. 23.

28. A wón běsche pschi nich, khodziwschi won a nuts w Jerusalemje, a ryczesche khroble wot mjena teho Knjesa Jesußa.

29. Wón powjedasche tež a rosryczowasche ßo s Grichiskimi; woni pak sa tym stejachu, so bychu jeho morili.

30. Jako pak to czi bratsja pósnachu, pschewodzichu jeho do Zesarije a pósłachu jeho precž do Tarsa.
St. 11, 25.

31. A tak mějachu te shromadziisny pokoj psches zyłu Židowsku, Galilejsku a Samarisku semju, twarjachu ßo a khodzachu w bojosczi teho Knjesa a buchu napjelnjeni s troschtom teho ßwjateho Ducha.

32. Sta ßo pak, jako Pětr pola wschitkich pokhodzi, pschińdze wón tež k tym ßwjatym, kotsiž w Liddze bydlachu.

33. Tam namaka pak jeneho muža, s mjenom Eneaßa, wóßom lět na łožu ležazeho, kotryž běsche jichtny.

34. A Pětr dzesche k njemu: Eneaßo, tebje wustrowi Jesuß Khrystuß; stawaj a poscżel ßebi ßam. A na měsczе staže wón.

35. A wschitzy jeho widzichu, kotsiž w Liddze a w Saronje bydlachu; czi ßo k temu Knjesej wobroczichu.

(Tekst na ßwjedzeń semrjetych.)

36. **W** Joppje pak běsche jena wuczomniza, s mjenom Tabitha, kotraž pschełožena rěka ßorna; ta ßama běsche połna dobrych skutkow a almožinow, kotrež wona wudzělesche.

37. Sta ßo pak w tych ßamych dnjach, so wona skhori a wumrje. Woni ju pak myjachu a położichu ju na łubju.

38. Dokelž pak Lidda blisko pschi Joppje běsche a wuczomnizy ßłyschachu, so Pětr tam je, pósłachu woni dweju mužow k njemu a proschachu jeho, so by ßo njewobczežował k nim pschińcž.

39. Pětr pak stanu a dzěsche s nimi. A jako tam běsche pschischoł, wjedzechu jeho horje na tu łubju a wobstupichu jeho wschitke wudowy, płakachu a pokazachu jemu te ßuknje a drasty, kotrež ta ßorna běsche czinila, jako pola nich běsche.

40. A Pětr wuhna wschitkich won, klakny na kolena a modlesche ßo. Na to wobroczi wón ßo k temu czěłu a dzesche: Tabitha, stawaj! A wona wotewri ßwojej woczi, pohlada na Pětra a poßydnu ßo. Mark. 5, 41. Luk. 7, 14.

41. Wón pak poda jej ruku, posběže ju a sawoła tych ßwjatych a te wudowy a postaji jim ju žiwu.

42. A to bu shonjene psches zyłe Joppe, a wjele bu jich wěrjazych do teho Knjesa.) Jan. 8, 30. St. 10, 42.

43. A sta ßo, so wjele dnjow w Joppje wosta pola jeneho Schimana, kiž garbaŕ běsche. St. 10, 6.

10. staw.

Wobroczenje hejtmana Kornelia psches Pětrowe prědowanje.

1. **J**edyn muž pak běsche w Zesarii, s mjenom Korneliuß, wyschschi na sto wojakach s czrjódy, kotraž bě mjenowana ta Walska; Mat. 8, 5.

2. Tón běsche najbóžny a bohabojasny s zyłej ßwojej khěžu a dawasche ludu wjele ßmilnych darow a modlesche ßo stajnje k Bohu. Dan. 4, 24.

3. Tón widzesche widzenje sjawnje, wokoło dźewjateje schtundy wodnjo, so jandzel Boži k njemu pschińdze, kotryž k njemu dzesche: Korneliußo!

4. Wón pak na njeho pohlada, stróži ßo a dzesche: Knježe, schto je? A wón dzesche k njemu: Twoje modlitwy a twoje ßmilne dary ßu horje stupiłe do pomjatka psched wobliczo Bože.

5. Duž pósczel nětk mužow do Joppy a daj k ßebi pschińcž Schimana, s pschimjenom Pětra,

6. Kotryž je na hospodze pola Schimana, jeneho garbarja, kotrehož khěža

pſchi morju leži; tón budźe cźi powjedźicź, ſchto ty maſch cźinicź. St. 9, 43.

7. A jako tón jandźel běſche woteſchoł, kotryž ſ Korneliußom ryczeſche, ſawoła wón dweju ßwojich domjaznych wotroczkow a jeneho naſbóžneho wojaka wot tych, kotſiž ſtajnje pſchi nim běchu,

8. A rośpowjeda jim wſchitko a póßła jich do Joppy.

9. Naſajtra pak, jako woni na pucźu běchu a k měſtu ßo pſchibližowachu, ſtupi Pětr horje na łubju, ſo by ßo modlił, wokoło ſcheſteje ſchtundy.

10. Wón pak běſche jara hłódny a chzyſche jěſcź. A jako woni pſchihotowachu, bu wón ſatorhnjeny,

11. A widźeſche wotewrjene njebjo a dele pſchińdźo k njemu někajke ßudobje jako wulki rub, ſa ſchtyri kónzy ſwjaſany, a bu dele na ſemju puſchcźene; Luk. 13, 29. Jap. ſk. 11, 5.

12. W tym běchu wſchelke ſemſke ſchtyrinohate howjada a dźiwje ſwěrjata a waki a njebjeſke ptaki.

13. A ſta ßo hłóß k njemu: Stawaj, Pětrje, rěž a jěś!

14. Pětr pak dźeſche: Nihdy niz, Knježe; pſchetož ja hiſchcźe njejßym nihdy niczo gmejnſkeho abo njecźiſteho jědł. Ez. 4, 14. 3 Mójſ. 11, 7. 13. 23.

15. A tón hłóß ßo ſaßo k druhemu k njemu ſta: Schtož Bóh je wucźiſcźił, to tebi njebudź gmejnſke. Mat. 15, 11.

16. To ßame ßo pak ſta tſi krócź; a to ßudobje bu ſaßo do njebjeß horje wſate.

17. Jako pak Pětr ſaßo k ßebi pſchińdźe a pſchi ßebi tak a tak myßleſche, ſchto by tež to widźenje było, kotrež wón bě widźił, hlaj, duž wopraſchachu ßo cźi wot Korneliußa póßłani mužojo po khěži Schimana a ſtejachu pſchi durjach;

18. Wołachu a wobhonjachu ßo, hacž Schiman, kotryž budźe pſchimjenowany Pětr, tudy na hoſpodźe je?

19. A jako ßebi Pětr tak myßleſche wo to widźenje, dźeſche tón Duch k njemu: Hlaj, cźi tſjo mužojo pytaju cźe.

20. Poſtań teho dla a ſtup dele a cźehń ſ nimi a njerośpomń ßo dołho; pſchetož ja ßym jich póßłał.

21. A Pětr ſtupi dele k tym mužam, kotſiž wot Korneliußa běchu k njemu póßłani, a dźeſche: Hlaj, ja ßym tón, kotrehož wy pytacźe; kotra je ta wěz, kotrejež dla wy pſchiſchli ſcźe?

22. A woni dźachu: Korneliuß, tón wyſchſchi, ſprawny a bohabojaſny muž, kiž tež dobru khwalbu ma pola zyłeho židowſkeho luda, je pſchikaſnju doſtał wot ßwjateho jandźela, ſo by cźe k ßebi dał pſchińcź do ßwojeho doma a ßłowa wot tebje ßłyſchał.

23. Duž ſawoła jich do doma a wſa jich na hoſpodu. Naſajtra pak cźehnjeſche Pětr ſ nimi a někotſi Joppenſzy bratſja dźěchu ſ nim.
St. 9, 42. St. 11, 13.

24. A naſajtra pſchińdźechu do Zeſarije. Korneliuß pak cźakaſche na nich a běſche k ßebi powołał ßwojich pſchirodnych a bliſkich pſchecźelow.

(Tekſt na 11. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

25. **A** jako ßo ſta, ſo Pětr do khěže nuts dźěſche, pſchińdźe jemu Korneliuß napſchecźiwo, padźe k jeho nohomaj a modleſche ßo k njemu.

26. Pětr pak jeho poſběhnu a dźeſche: Stawaj; pſchetož ja ßym tež cźłowjek. Sjew. 19, 10.

27. A hdyž ſ nim porycža, ſańdźe wón nuts a namaka jich wjele, kotſiž ßo běchu ſeſchli.

28. A dźeſche k nim: Wy wěſcźe, ſo ßo njehodźi židowſkemu mužej, pſchibližecź abo pſchińcź k zuſomnikej. Ale Bóh je mi pokaſał, ſo bych žaneho cźłowjeka ſa gmejnſkeho abo ſa njecźiſteho njedźeržał. Jan. 4, 9.

29. Teho dla njejßym ßo tež wobarał, ſo bych njepſchiſchoł na žadanje. Duž praſcham ja waß, cźoho dla ſcźe mje k ßebi žadali?

30. A Korneliuß rjeknu: Ja ßym wot ſchtwórteho dnja hacž do teje ſchtundy ßo poſcźił, a w dźewjatej

ſchtundźe modlach ja ßo k Bohu w
mojim domje. Hlaj, duž ſtupi muž
pſchede mnje w jaßnej draſcźe,
31. A dźeſche: Korneliußo, twoja
próſtwa je wußłyſchana a twojich ßmil-
nych darow je ſpomnjene pſched Bohom.
32. Teho dla póſczel do Joppy a
daj ſawołacź Schimana, kiž budźe mje-
nowany Pětr, tón je na hoſpodźe w
domje Schimana, teho garbarja, pſchi
morju; tón pſchiſchedſchi budźe tebi
prajicź.
33. Teho dla ßym ja na měſcźe
k tebi póßłał. A ty ßy derje cźinił,
ſo ßy pſchiſchoł. Duž teho dla ßmy
my nětk wſchitzy tudy pſched Božim
wobliczom, ſo bychmy ßłyſcheli wſchit-
ko, ſchtož tebi wot Boha je roskaſane.)

(Tekſt na 2. ßwjedźeń jutrow.)

34. Pětr pak wotewri ßwój rt a
dźeſche: Nětk ſhonju ja wopraw-
dźe, ſo Bóh na parſchonu nje-
hlada; 5 Mójſ. 10, 17.
1 Sam. 16, 7. 2 Kron. 19, 7. Hiob. 34, 19.
Kn. mudr. 6, 8. Sir. 35, 15. Rom. 2, 11.
Gal. 2, 6. Ef. 6, 9. 1 Pětr. 1, 17.
35. Ale we wſchěm ludu, ſchtóž
ßo jeho boji a prawje cźini, tón
ßo jemu lubi. Jeſ. 56, 6.
36. Wy wěſcźe to prědowanje, ko-
trež Bóh k Iſraelſkim dźěczom póßłał
je a dał měr pſchipowjedacź pſches
Jeſom Khryſta (kiž je Knjes nade
wſchěmi); Mat. 28, 18.
37. Kotrež prědowanje ßo ſtało je
pſches zyły židowſki kraj a je ßo ſa-
poczało w Galilejſkej, po tej kſchcźe-
nizy, kotruž Jan prědowaſche:
Mat. 4, 12.
38. Kak Bóh Jeſußa, teho Naza-
renſkeho, załbował je ſe ßwjatym Du-
chom a ſ mozu; kiž je wokoło czahnuł
a derje cźinił a wuſtrowił wſchitkich,
kotſiž wot czerta pſchemoženi běchu;
pſchetož Bóh běſche ſ nim.
Pſ. 45, 8. Jeſ. 61, 1.
39. A my ßmy ßwědkojo wſcheho,
ſchtož wón cźinił je w židowſkim kraju
a w Jeruſalemje; kotrehož ßu ſkónzo-
wali a na drjewo pojßnyli.
St. 1, 8. 22. St. 2, 22. 32.
40. Teho ßameho je Bóh ſbudźił
na tſeczi dźeń a je ßo jemu dał ſje-
wicź, St. 3, 15. 26.
41. Niž wſchitkim ludźom, ale nam,
tym prjedy wuſwolenym ßwědkam wot
Boha, kiž my ſ nim jědli a pili ßmy,
po tym jako wón ſtanuł je wot mor-
wych. Jan. 15, 27. St. 20, 19. 26.
42. A wón je nam pſchikaſał prě-
dowacź ludu a ßwědczicź, ſo wón je
tón wot Boha poſtajeny ßudnik žiwych
a morwych. 2 Tim. 4, 1.
43. Temu ßwědcza wſchitzy
profetojo, ſo pſches jeho mjeno
wſchitzy, kiž do njeho wěrja,
hrěchow wodacźe doſtacź dyrbja.)
Jeſ. 53, 5. 6. Jer. 31, 34. Ez. 34, 16. Dan. 9, 24.
Hoſ. 1, 7. St. 13, 14. Mich. 7, 18.
44. Jako Pětr hiſchcźe te ßłowa
ryczeſche, padźe tón ßwjaty Duch na
wſchěch, kiž na ßłowo poßłuchachu.
St. 4, 31. St. 8, 17.
45. A cźi wěrjazy ſ wobrěſanja, tak
wjele hacź jich ſ Pětrom pſchiſchło bě-
ſche, buchu jako ſatorhnjeni, ſo tež na
póhanow tón dar teho ßwjateho Ducha
wulaty bě.
46. Pſchetož woni ßłyſchachu, ſo
woni ſ nowymi jaſykami ryczachu a
Boha wyßoko khwalachu. Duž wot-
molwi Pětr:
St. 2, 4. Mark. 16, 17.
47. Móže tež ſchtó wodźe wobaracź,
ſo bychu cźi kſchcźeni njebyli, kiž teho
ßwjateho Ducha doſtali ßu, runje jako
tež my?
48. A pſchikaſa jich kſchcźicź w tym
mjenje teho Knjeſa. Duž proſchachu
jeho, ſo by někotre dny pola nich
woſtał. Jan. 4, 40.

11. ſtaw.

Pětra ſamołwjenje a wobroczenje póhanow;
plahowanje Antiochiſkeje zyrkwje.

1. Cźi japoſchtoli a bratſja, kotſiž
běchu w Židowſkej, ßłyſchachu pak, ſo

tež póhanjo běchu Bože ßłowo horje
wſali. Ef. 3, 1.
2. A jako Pětr horje pſchińdźe do
Jeruſalema, ſwadźichu ßo ſ nim, kotſiž
běchu wot wobrěſanja,
3. A dźachu: Ty ßy ſaſchoł k nje-
wobrěſanym muſkim a ßy ſ nimi
jědł.
4. Duž pocža Pětr a powjedaſche
jim to po rjadu a dźeſche:
5. Ja běch w měſcźe Joppje na
modlitwje a buch ſatorhnjeny a wu-
hladach widźenje, ſo někajke ßudobje
dele pſchińdźe, jako wulki rub ſe ſchty-
rimi róžkami, kotryž bu dele puſchcźeny
ſ njebjeß a pſchińdźe hacž ke mni.
Sk. 9, 42. Sk. 10, 10 ꝛc.
6. Do teho pohladach ja a pytnych
a wohladach ſemſke ſchtyrinohate ho-
wjada a dźiwje ſwěrjata a waki a nje-
bjeſke ptaki.
7. Ja pak ßłyſchach tež hłóß, tón
dźeſche ke mni: Stawaj, Pětrje, rěž
a jěß!
8. Ja pak dźach: Nanihdy niž, Knje-
že; pſchetož nihdy niczo gmejnſke ani
njecžiſte njeje mi do rta pſchiſchło.
3 Mójſ. 11, 2.
9. Mi pak tón hłóß k druhemu ſ
njebjeß wotmolwi: Schtož Bóh je wu-
cžiſcžił, to tebi njebudź ſa gmejnſke.
10. To ßo pak ſta tež k tſeczemu;
a wſchitko bu ſaßo do njebjeß horje
cźehnjene.
11. A hlaj, hnydom ſtejachu tſjo
mužy pſched khěžu, w kotrejž ja běch;
cźi běchu póßłani ke mni ſ Ceſarije.
Sk. 10, 17.
12. Tón Duch pak dźeſche ke mni,
ſo bych ſ nimi ſchoł a ßo dołho nje-
wopomnił. A cźi ſcheſcźo bratſja dźě-
chu ſo mnu, a my ſańdźechmy do teho
muža doma.
13. A wón ßo nam wuſna, kak bě
jandźela widźił w ßwojim domje ſtejo,
kiž k njemu je prajił: Póſcźel muſkich
do Joppy, a njech k tebi pſchińdźe
Schiman, kotremuž Pětr rěkaju;
14. Tón budźe tebi ßłowa prajicź,
pſchež kotrež ſbóžny budźeſch ty a twój
zyły dom. Sk. 10, 6.
15. A jako pak ja poczach ryczecź,
padźe tón ßwjaty Duch na nich, kaž
tež na naß pſchi ſpoczatku.
Sk. 2, 4. Sk. 10, 44.
16. Duž ſpomnich ja na to ßłowo
teho Knjeſa, hdyž wón praji: Jan je
ſ wodu kſchcźił; wy pak budźecźe ſe
ßwjatym Duchom kſchcźeni.
Sk. 1, 5. Mat. 3, 11.
17. Hdyž teho dla Bóh jim teho
runja dar dał je, jako tež nam, kiž
my ßmy wěrili do teho Knjeſa Jeſom
Khryſta, ſchtó běch ja, ſo bych mohł
Bohu wobaracź?
18. Jako to ßłyſchachu, ſpokojichu
ßo, khwalachu Boha a dźachu: Dha je
teho dla tež Bóh póhanam pokutu dał,
ſo bychu ſbóžni byli!
19. Cźi pak, kiž běchu roſehnacźi
teje pſchecźiwnoſcźe dla, kotraž ßo ſta
Schcźěpana dla, pſchińdźechu hacž do
Feniziſkeje a do Zipra a do An-
tiochije a njeryczachu k nikomu to ßło-
wo, khiba jeno k Židam.
Sk. 8, 1.
20. Běchu pak někotſi wot nich, Zi-
priſzy a Zireniſzy mužojo, cźi ßami
pſchiſchedſchi do Antiochije ryczachu k
Grichiſkim a prědowachu to evangelion
wot teho Knjeſa Jeſußa.
21. A teho Knjeſa ruka běſche ſ ni-
mi, a wulka ſhromadźiſna bu wěrjaza
a wobrocźi ßo k temu Knjeſej.
Sk. 2, 47.
22. A ta powjeſcź wot nich pſchiń-
dźe pſched wuſchi teje Jeruſalemſkeje
ſhromadźiſny; duž póßłachu won Bar-
nabaßa, ſo by hacž do Antiochije ſchoł.
23. Tón ßamy pſchiſchedſchi tam a
widźiwſchi tu hnadu Božu, ſwjeßeli ßo
a napominaſche wſchitkich, ſo bychu
ſ twjerdej wutrobu pſchi tym Knjeſu
woſtali. Sk. 13, 43.
24. Pſchetož wón běſche dobry muž
a połny ßwjateho Ducha a wěry. A
temu Knjeſej bu wulki lud pſchidaty.
Sk. 6, 5. Sk. 5, 14.

25. Barnabaß pak wuńdźe do Tarsa
a pytasche Saula saßo.
26. A jako wón jeho namaka, pschi-
wjedźe wón jeho do Antiochije. A wo-
naj wostaschtaj pschi tej woßadźe zyłe
lěto a wuczeschtaj wjele luda; teho dla
buchu tež czi wuczomnizy najprjódzy
we Antiochii kscheschenjo mjenowani.
Gal. 2, 11.
27. W tym ßamym czaßu pak pschiń-
dźechu profetojo wot Jerusalema do
Antiochije. St. 13, 1. St. 15, 32.
28. A jedyn wot nich, s mjenom
Agabuß, staže a sjewi psches Ducha,
so budźe wulki hłód pschińcz po zyłym
schěrokim kraju, kotryž ßo tež sta sa
khěžora Klaudiußa. St. 21, 10.
29. Ale bjes wuczomnikami wob-
sanknu kóždy, schtož samóžesche, so
chzyli póßłacz něschto k pomozy bra-
tram, kotsiž bydlachu w Židowskej.
Rom. 15, 26.
30. Kotrež woni tež czinjachu a pó-
ßłachu to k tym starschim psches Barna-
baßowej a Saulowej ruzy. St. 12, 25.

12. staw.

Jakubowa ßmjercž. Pětra wumoženje,
Herodascha wutupjenje abo skónczenje.

(Tekst na 12. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. **W** tym ßamym czaßu pak słoži
kral Herodasch ruzy na někotrych wot
teje gmejny, so by jich czwilował.
St. 4, 3.
2. Wón pak skónzowa Jakuba, Ja-
noweho bratra, s mjeczom.
3. A jako wón widźesche, so ßo to
Židam lubjesche, wsa wón ßebi prjódk,
tež Pětra pschimacz. (Běchu pak runje
te dny ßłódkeho khlěba.)
4. A jako jeho tež pschijał běsche,
ßadźi wón jeho do jastwa a poruczi
jeho k wobarnowanju schtyri běrtelam
wojeŕskich wotroczkow, a chzysche jeho
po jutrach ludu prjódk stajicz. St. 16, 24.
5. Pětr pak bě w jastwje dźeržany;
ale ta zyrkwina gmejna modlesche ßo
bjes pschestacża k Bohu sa njeho.

6. Jako pak Herodasch jeho chzysche
prjódk stajicz, w tej ßamej nozy spa-
sche Pětr ßrjedźa bjes dwěmaj woja-
komaj, swjasany s dwěmaj rjeczasomaj,
a czi wajchtarjo psched durjemi wob-
wachowachu jastwo.
7. A hlaj, Knjesowy jandźel pschiń-
dźe tam a ßwětło ßwěczesche ßo w tym
domje; a wón storczi Pětra do boka
a wubudźi jeho a dźesche: Stań na
měscže! A taj rjeczasaj padźeschtaj wot
jeho rukow.
8. A tón jandźel dźesche k njemu:
Wopaßaj ßo a wobuj ßo ßwoje czrije!
A wón sczini tak. A wón dźesche
k njemu: Wodźej ßo ßwoju drastu a
dźi sa mnu! Mark. 6, 9.
9. A wón dźěsche won sa nim a
njewjedźische, so by ßo jemu wopraw-
dźe tak stało psches jandźela; ale jemu
ßo sdasche, jako by widźenje widźił.
10. Wonaj pak dźěschtaj psches prě-
nju a druhu wachu a pschińdźeschtaj
k železnym durjam, kotrež k městu wje-
dźechu; te wotewrichu ßo jimaj ßame
wot ßebje. A wonaj wustupischtaj a
dźěschtaj psches jenu haßu; a hnydom
puschczi ßo tón jandźel wot njeho.
St. 16, 26.
11. A jako Pětr k ßebi ßam pschiń-
dźe, dźesche wón: Nětk ja woprawdźe
wěm, so tón Knjes ßwojeho jandźela
póßłał je a mje wutorhnuł s Heroda-
schoweje ruki a wot wscheho czakanja
teho židowskeho luda.)
12. A jako wón ßo dopomni, pschiń-
dźe wón psched khěžu Marinu, Ja-
noweje macžerje, kotryž běsche mjeno-
wany Markuß, hdźež ßo jich běsche
wjele seschło a ßo modlachu.
St. 15, 37.
13. Jako pak Pětr ßo kłapasche
wo durje tych wrotow, pschistupi
dźowka, s mjenom Rhode, so by po-
ßłuchała.
14. A pósnawschi Pětra hłóß nje-
wotewri wona wrota s wjeßełoscžu,
běžesche pak nuts a pschipowjedasche
jim, so Pětr psched wrotami steji.

15. Woni pak dźachu k njej: Ty ßy błaſniza. Wona pak wobtwjerdźi, ſo temu tak je. Woni pak dźachu: Dha je jeho jandźel. Luk. 24, 37.
16. Ale Pětr njepſcheſta klapacź. Jako pak woni wotewrichu, wohladachu jeho a buchu ſatorhnjeni.
17. Jako wón pak jim ſ ruku kiwaſche, ſo bychu mjelczeli, powjedaſche wón jim, kak běſche jeho tón Knjeſ ſ kłódy won wuwjedł, a dźeſche: Pſchipowjedajcźe to Jakubej a tym bratram. A woteńdźe a dźěſche do druheho měſta.
18. A jako dźeń bu, njebě ßnadna ſtaroſcź bjeſ wojakami, kak ßo tež ſ Pětrom je ſtało. St. 5, 22.
19. Herodaſch pak, jako wón jeho k ßebi žadaſche a jeho njenamaka, wopraſcha wón ßurowje tych wajchtarjow a kaſaſche jich precź wjeſcź; a czehnješche ſe Židowſkeje do Zeſareje a dźeržeſche ßo tam horje.
20. Pſchetož Herodaſch běſche ſamyßlił, ſo chze wójnu wjeſcź ſ Tiriſkimi a ſe Sidonſkimi. Cźi pak w jenej myßli pſchińdźechu k njemu a wobryczachu Błaſta, kralowſkeho komornika, a proſchachu pſche měr, teho dla, ſo jich kraj ßo žiwjeſche wot kralowſkeje ſemje. 1 Kral. 5, 9. 11. Ez. 27, 17.
21. Ale na wěſty pomjenjeny dźeń woblekny ßo Herodaſch kralowſku draſtu, ßynu ßo na ſtoł a dźeržeſche rycź k nim. Sir. 11, 4.
22. Tón lud pak ſawoła: To je Boži hłóß a niž cźłowjeczny.
Ez. 28, 2.
23. A hnydom dyri jeho jandźel teho Knjeſa, teho dla, ſo wón khwalbu Bohu njedaſche, a bu wot czeŕwjow roſtoczeny a ſpuſchcźi duſchu.
Dan. 5, 20. 21.
24. To ßłowo Bože pak roſcźeſche a pſchiſporjeſche ßo. Jeſ. 55, 11.
25. Barnabaß pak a Saul wróczichu ßo do Jeruſalema a dokonjachu ßwoju ßłužbu, wſawſchi k ßebi Jana, kiž budźe Markuß mjenowany.
St. 11, 29. St. 15, 37.

13. ſtaw.

Přenje puczowanje Pawołowe k póhanam, a ſchto wón bjeſ nimi je dokonjał.

1. Někotſi profetojo a wuczerjo pak běchu w tej gmejnje, kotraž we Antiochii běſche, jako Barnabaß a Simeon, Niger mjenowany, tež Luziuß Zireneſſki, Manahen, kiž ſ Herodaſchom Tetrarchu horjeczehnjeny běſche, a Saul.
2. Jako pak cźi temu Knjeſej ßłužachu a ßo poſczachu, dźeſche tón ßwjaty Duch k nim: Wotdźělcźe mi Barnabaßa a Saula k temu dźěłu, na kotrež jeju ßym powołał. St. 9, 15.
3. Duž poſczachu a modlachu ßo woni a położichu ruzy na njeju a puſchcźichu jeju precź.
St. 14, 23. St. 6, 6.
4. Jako teho dla taj ßamaj won póßłanaj běſchtaj wot ßwjateho Ducha, pſchińdźeſchtaj wonaj do Seleuzije a wot tudy pſchewjeſeſchtaj ßo na łódźi do Zipra.
5. A jako do Salamina pſchińdźeſchtaj, pſchipowjedaſchtaj wonaj to ßłowo Bože w židowſkich ſchulach; měješchtaj pak tež Jana ja ßłužomnika pſchi ßebi. St. 12, 12. 25.
6. A jako tu kupu pſchekhodźiłaj běſchtaj hacź k městu Paſa, namakaſchtaj tudy někajkeho kuſłarja a falſchneho židowſkeho profetu, ſ mjenom Barjehuß,
7. Kiž běſche pola bohota Sergia Pawoła, roſomneho muža; pſchetož tón ſawoła k ßebi Barnabaßa a Saula a požadaſche wot njeju to ßłowo Bože ßłyſchecź.
8. Ale jimaj ßo pſchecźiwjeſche Elimaß, tón kuſłaŕ (pſchetož tak budźe jeho mjeno pſchełožene); tón ſtejeſche ſa tym, ſo by bohota wot wěry wotwobrocźił. 2 Mójſ. 7, 11. 2 Tim. 3, 8.
9. Saul (abo tež Pawoł) pak, napjelnjeny ſe ßwjatym Duchom, pohlada na njeho,
10. A dźeſche: O djabołſke dźěcźo, połne wſchelkeje leßnoſcźe a wſchelkeho

schibałstwa a njepschecżel wscheje praw=
dosćże, ty njepschestawasch pschewobro=
cżicż teho Knjesa prawe pucże;
11. A nětk hlaj, ruka teho Knjesa
budże pschecżiwo tebi ßo stajicż: ty
budżesch ßlepy a njebudżesch ßłónzo na
khwilu widżicż. A na měsćże padże
na njeho cżěmnosćż a cżma; a wón
wobkhodżi a pytasche ßebi, schtó by jeho
sa ruku wjedł.
12. Jako to bohot widżesche, schtoż
ßo sta, wěrjesche wón a dżiwasche ßo
na tej wucżbje teho Knjesa.
13. Woni ßo pak puschcżichu wot
Pafa, Pawoł, a kotrajż pschi nim
běschtaj, a pschińdżechu do města Per=
gena w Pamfiliskej. A Jan woteńdże
tudy wot njeju a wrócżi ßo saßo do
Jerusalema.
14. Wonaj pak pschekhodżischtaj
Pergen a pschińdżeschtaj do Antiochije
w kraju Pisidia a sańdżeschtaj do
schule na ßabatny dżeń a ßynuschtaj
ßo dele.
15. A po pschelasowanju teho sa=
konja a profetow pößłachu k nimaj cżi
wyschschi teje schule a dachu jimaj pra=
jicż: Lubaj bratraj, mataj=li schto ry=
cżecż a tón lud napominacż, dha ryczż=
taj. St. 15, 21.
16. Duż postaże Pawoł a kiwasche
s ruku a dżesche: Wy Israelscy mu=
żojo a kiż wy ßo Boha bojicże, po=
ßłuchajcże.
17. Bóh teho Israelskeho luda je
wuswolił naschich wótzow a powyschił
tón lud, jako na podrostwje běsche we
Egiptowskej semi, a je jich se ßylnym
ramjenjom wuwjedł s teje ßameje.
2 Mójs. 12, 37. 41.
18. A wokoło schtyrzycżi lět cżeř=
pjesche wón jich wobeńdżenje w pu=
sćżinje. 2 Mójs. 16, 2. 35. 4 Mójs. 14, 34.
19. A sahubi ßydom narodow w Ka=
nanejskej semi a rosdżěli s loßom bjes
nich jich kraj.
5 Mójs. 7, 1. Jos. 14, 2.
20. A potom da wón jim ßudnikow
na schtyri sta a pjecżdżeßacż lět hacż
do Samuela, teho profety.
Kn. ßudn. 2, 16. St. 3, 9.
21. A wot teho cżaßa proschachu
pschę krala; a Bóh da jim Saula, te=
ho ßyna Kißa, muża s roda Benja=
minoweho, schtyrzycżi lět.
1 Sam. 8, 5. St. 10, 21.
22. A hdyż jeho běsche wotßadżił,
sbudżi wón jim Davita sa krala, ko=
tremuż wón ßwědcżesche a dżesche:
Ja ßym namakał Davita, ßyna Jeße,
muża po mojej wutrobje, kotryż budże
wschitku moju wolu cżinicż.
1 Sam. 16, 12. 13.
23. S teho ßymjenja je Bóh po
ßwojim ßlubje sbudżił Israelej sbóż=
nika, Jesußa. 2 Sam. 7, 12. Jes. 11, 1.
Mat. 1, 6. Luk. 1, 27. St. 3, 31.
24. Prjedy dyżli tón ßwój hamt
sapocża, je Jan prjedy pschipowjedał
kschcżenizu teje pokuty wschitkemu Isra=
elskemu ludu.
Mark. 1, 4. Mat. 3, 1. Luk. 3, 3.
25. Jako pak Jan ßwój běh běsche
dokonjał, dżesche wón: Sa kotrehoż
mje dżeržicże, tón ja njejßym; ale
hlaj, po mni pschińdże, kotrehoż cżri=
jowe rjemjeschki ja njejßym dostojny
roswjasacż. Jan. 1, 20. Mat. 3, 11.
Mark. 1, 7. Luk. 3, 16.
26. Wy mużojo, lubi bratsja, wy
dżěcżi Abrahamoweje schlachty a ko=
tsiż ßo bjes wami Boha boja, wam je
to ßłowo teho sboża pößłane.
Rom. 1, 16.
27. Pschetoż cżi, kiż w Jerusalemje
bydla, a jich wyschschi, dokelż Jesußa
njesnajachu ani te profecżiske ßłowa, kiż
na wschě ßabaty lasowane budża, ßu
woni te ßame se ßwojim ßudżenjom
dopjelnili. Jan. 16, 3.
28. A hacż runje żaneje winy teje
ßmjercże na nim njenamakachu, dha
wschak proschachu Pilata, so by wón
skónzowany był. Mat. 27, 22. 23.
Mark. 15, 12—14. Luk. 23, 23. Jan. 19, 6.
29. A jako woni wschitko dokonjeli
běchu, schtoż wot njeho pißane je,

wſachu jeho ſ drjewa a położichu jeho
do rowa. Mat. 27, 59.
30. Ale Bóh je jeho ſbudźił wot
morwych. Mat. 28, 6. Mark. 16, 6. Luk. 24, 6.
31. A wón je wjele dnjow widźeny
wot tych, kiž ſ nim ſ Galilejſkeje do
Jeruſalema horje ſchli běchu, kotſiž ßu
jeho ßwědkojo pſched ludom.
Jan. 20, 19. 25.
32. A my tež pſchipowjedamy wam
to ßlubjenje, kotrež ßo k wótzam ſtało
je, 1 Mójſ. 3, 15.
33. So to ßame Bóh nam, jich
dźěcźom, je dopjelnił, ſ tym, ſo wón
Jeſußa je ſbudźił; jako tež w druhim
pſalmje pißane je: Ty ßy mój Syn,
ja ßym dźenßa cźe płodźił.
Pſ. 2, 7. Hebr. 1, 5.
34. So wón pak jeho je wot mor-
wych ſbudźił, ſo wón nihdy by nje-
ſhnił, praji wón tak: Ja chzu wam
tu hnadu, Davitej ßlubjenu, ßwěru
dźeržecź. Jeſ. 55, 3.
35. Teho dla praji wón tež na
druhim měſcźe: Ty njebudźeſch do-
puſchcźicź, ſo by twój ßwjaty widźił
ſhnicźe. St. 2, 27. Pſ. 16, 10.
36. Pſchetož Davit, jako w ßwojim
cźaßu tej woli Božej běſche ßłužił,
wußnu wón a je k ßwojim wótzam
pſchipołoženy a je ſhnicźe widźił.
St. 2, 29.
37. Kotrehož pak Bóh je ſbudźił,
tón njeje ſhnicźe widźił.
38. Teho dla budź wam wědomne,
wy mužojo, lubi bratſja, ſo pſches teho
wam budźe pſchipowjedane wodacźe tych
hrěchow, Luk. 24, 47.
39. A wſchitko to, pſches kotrež wy
njemóžeſchcźe w Mójſaßowym ſakonju
prawi bycź. Schtóž pak do teho wěri,
tón budźe prawy. Jeſ. 53, 6. 11.
40. Hladajcźe ßo teho dla, ſo na
waß njepſchińdźe, ſchtož w tych profe-
tach je prajene: Hab. 1, 5. Jeſ. 28, 14.
41. Hlajcźe, wy ſazpjerjo, a dźiwaj-
cźe ßo a budźcźe kniczomni; pſchetož
ja cźinju ſkutk we waſchim cźaßu, tajki
ſkutk, kotryž wy njebudźecźe wěricź,
hdyž wam budźe ſchtó wot njeho po-
wjedacź.
42. Jako pak wonaj ſe židowſkeje
ſchule wuńdźeſchtaj, proſchachu jeju cźi
póhanjo, ſo byſchtaj jim ßrjedźa w ty-
dźenju te ßame ßłowa prajiłaj.
43. A jako ta ſhromadźiſna ßo bě-
ſche roſeſchła, dźěſche wjele Židow a
bohabojaſnych, kiž běchu k jich wěrje
pſchiſtupili, ſa Pawołom a Barnaba-
ßom, kotrymž wonaj to ßłowo pra-
jeſchtaj, a napominaſchtaj jich, ſo bychu
woſtali w Božej hnadźe.
St. 11, 23. St. 14, 22.
44. Na pſchichodny ßabat pak ſeń-
dźe ßo ſkoro zyłe měſto, ſo by Bože
ßłowo ßłyſchało.
45. Jako pak Židźi tón lud widźi-
chu, buchu woni połni ſawiſcźe a pſche-
cźiwichu ßo temu, ſchtož wot Pawoła
bu prajene, niz pak ßo jeno pſchecźi-
wichu, ale hanichu tež to.
St. 5, 17.
46. Pawoł pak a Barnabaß dźeſchtaj
khroble: Wam dyrbjeſche najprjódzy
to ßłowo Bože prajene bycź; ale do-
kelž wy to wot waß ſtorcźicźe a ßo
ßami teho wěcźneho žiwjenja ſa nje-
doſtojnych dźeržicźe, hlaj, dha ßo k tym
póhanam wobrocźimy.
Mat. 10, 6. Luk. 7, 30.
47. Pſchetož tak je nam tón Knjes
pſchikaſał: Ja ßym cźe póhanam ſa
ßwětłoſcź poſtajił, ſo by ty to ſbože
był hacź do kónza teje ſemje.
Luk. 2, 32. Jeſ. 9, 1. St. 42, 6. St. 49, 6.
St. 60, 3.
48. Jako to ßłyſchachu cźi póhanjo,
ſwjeßelichu woni ßo a khwalachu to
ßłowo teho Knjeſa a wěrjachu, tak
wjele jako jich běſche k wěcźnemu ži-
wjenju poſtajenych. Rom. 8, 29.
49. A teho Knjeſa ßłowo bu roſ-
njeßene pſches tón zyły kraj.
50. Ale Židźi nawabichu bohaboja-
ſne a cźeßne žony a wyſchſchich teho
měſta a ſbudźichu pſcheſcźěhanje pſche-
cźiwo Pawołej a Barnabaßej a wu-
ſtorcźichu jeju ſe ßwojich mjeſow.

51. Wonaj pak wottschaßeschtaj tón proch wot ßwojich nohow a pschińdźeschtaj do Ikonije. Mat. 10, 14. Jap. sk. 18, 6.

52. Czi wuczomnizy pak buchu napjelnjeni ſ wjeßełoſcźu a ſe ßwjatym Duchom.

14. staw.

Pawoł pschińdźe saßo do Antiochije, a schto ßo na puczu je podało.

1. Sta ßo pak we Ikonii, so ßo wonaj tam shromadźischtaj w źidowskej schuli a ryczeschtaj tak, so jara wjele Źidow a Grichow bu wěrjazych.

2. Njewěrni Źidźi pak sbudźichu a rosſłobichu te dusche tych póhanow pschecziwo tym bratram.

3. Wonaj pak tam dołhi czaß ßo horje dźerźeschtaj a wuczeschtaj khroble w tym Knjesu, kiź ßwědczesche temu słowu ßwojeje miłoscźe a da ßo zejchi a dźiwy stacź psches jeju ruzy. St. 19, 11.

4. Ta shromadźisna teho město pak ßo rosdźěli: někotsi dźerźachu ſe Źidami, někotsi pak ſ tymaj japoschtołomaj.

5. Jako ßo pak ropot sběhnu tych póhanow a Źidow a jich wyschſchich, so bychu jeju hanili a kamjenjowali, 2 Tim. 3, 11.

6. Pytnyschtaj wonaj to a czeknuschtaj do tych městow Likaoniskeje semje, do Listry a do Derby a tam wokoło; St. 8, 1.

7. A wuczeschtaj tam to evangelion. St. 11, 20.

8. A někajki muź běsche w Listrje, khory na nohi; ßedźesche a běsche khromy wot macźeřneho źiwota, a nihdy njeběsche khodźił;

9. Tón ßamy ßłyschesche Pawoła ryczo. A tón pohlada na njeho a pytny, so wěri, so mohł wustrowjeny bycź, Mat. 9, 28.

10. Dźesche teho dla ſ wulkim hłoßom: Stań proscźe horje na ßwojej nosy! A wón poskoczi a khodźesche. St. 3, 6. Jes. 35, 6.

(Tekst na 13. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

11. Jako pak to tón lud widźesche, schtoź Pawoł běsche czinił, posběźechu woni ßwój hłóß a dźachu po Likaonsku: Bohojo ßu człowjekam ßo podobni sczinili a k nam dele pschischli. St. 28, 6.

12. A rěkachu Barnabaßej Jupiter a Pawołej Merkuriuß, dokelź wón słowo ryczesche.

13. Tón měschnik pak teho Jupitera, kiź psched jich městom běsche, pschiwjedźe woły ſ wěnzami wupyschene psched wrota a chzysche ſ tym ludom woprowacź.

14. Jako to ßłyscheschtaj taj japoschtołaj, Barnabaß a Pawoł, rostorhaschtaj wonaj ßwoje drasty a skoczischtaj bjes ludźi, sawołaschtaj, 4 Mójs. 14, 6.

15. A dźeschtaj: Wy muźojo, schto wy to czinicźe? Wschak mój teź ßmój ßmjertnaj człowjekaj, runje jako wy, a pschipowjedamój wam to evangelion, so byschcźe wy ßo wobroczili wot tych falschnych k źiwemu Bohu, kiź je sczinił njebjo a semju a to morjo a wschitko, schtoź we nich je; St. 10, 26. Ps. 146, 6. Zjew. 14, 7.

16. Kiź w sachodnych czaßach je dopuschcził wschitkim póhanam, so ßu khodźili po ßwojich puczach. St. 17, 30. Ps. 81, 13.

17. A wschak njeje wón ßam ßo bjes ßwědczenja wostajił, wón je nam wjele dobreho czinił a ſ njebjeß dele deschcź a płódne czaßy dał a je napjelnił ſe źiwnoſcźu a ſ wjeßełoſcźu naſche wutroby. Jer. 5, 24.

18. A jako to dźeschtaj, spokojischtaj wonaj lědom tón lud, so jimaj njewoprowasche.

19. Pschińdźechu pak Źidźi ſ Antiochije a ſ Ikonije a naryczachu tón lud, so Pawoła kamjenjowachu a wleczichu jeho ſ města won; a měnjachu, so je morwy. 2 Kor. 11, 25. 2 Tim. 3, 11.

20. Jako pak jeho czi wuczomnizy wobdachu, staźe wón a dźěsche do města.

A našajtra wotendźe wón s Barnaba-
ßom do Derby,
21. A pschipowjedaschtaj tež temu
ßamemu městu to evangelion a ros-
wuczeschtaj jich wjele; a wróczischtaj ßo
saßo po tym do Listry, do Ikonije a
do Antiochije,
22. A poßylnjeschtaj te dusche tych
wuczomnikow a napominaschtaj jich,
so bychu we wěrje wostali a so psches
wjele stysknosczow my mamy nuts hicz
do Božeho kralestwa.) Mat. 10, 38.
23. Tež wustajeschtaj jim tam a ßem
starschich w tych woßadach, modleschtaj
ßo s poscženjom a poruczischtaj jich
temu Knjesej, do kotrehož běchu wěrili.
St. 6, 6.
24. A czehnjeschtaj psches Pisidisku
a pschiňdźeschtaj do Pamfiliskeje;
25. A ryczeschtaj w Pergenje to
słowo a czehnjeschtaj dele do Attalije.
26. A wot tudy pschewjeseschtaj ßo
wonaj na łódźi do Antiochije, s wotkal
běschtaj wustajenaj psches tu ßmilnoscž
Božu k temu skutku, kotryž běschtaj
dopjelniłaj. St. 13, 1. 2.
27. Jako pak tam pschiňdźeschtaj,
shromadźischtaj wonaj tu gmejnu a
pschipowjedaschtaj, kak wjele Bóh s ni-
maj běsche czinił, a so wón tym pó-
hanam durje teje wěry je wotewrił.
St. 15, 4. 1 Kor. 16, 9.
28. A běschtaj tam niz krótki czaß
pola wuczomnikow.

15. staw.

Shromadźenje japoschtołow wobrěsanja a
prawych czinjenja dla.

1. Někotsi pak pschischedschi se Ži-
dowskeje, wuczachu bratrow: Je-li so
ßo njedacze wobrěsacž po Mójsaßowym
wustajenju, dha njebudźecze sbóžni.
Gal. 5, 2.
2. Jako ßo pak pschecziwnoscž sta
a Pawoł a Barnabaß niz ßnadnu swa-
du s nimi mějeschtaj, wustajichu woni,
so Pawoł a Barnabaß a někotsi druzy
wot nich bychu k tym japoschtołam a
starschim do Jerusalema tajkeho ros-
ryczenja dla horje czahnuli. St. 11, 30.
3. A wonaj buschtaj wot teje gmej-
ny pschewodźenaj a czehnjeschtaj psches
Fenizisku a Samarisku a powjedasch-
taj to wobroczenje tych póhanow a
naczinischtaj wschitkim bratram wulku
wjeßełoscž.
4. A jako wonaj pschiňdźeschtaj do
Jerusalema, buschtaj wonaj powitanaj
wot gmejny a wot japoschtołow a
wot starschich, a pschipowjedaschtaj, kak
wjele Bóh s nimaj běsche czinił.
St. 14, 27.
5. Duž postažechu někotsi wot Fa-
riseiskeje sekty, kotsiž běchu wěrili, a
rjeknuchu: Woni ßo dyrbja dacž wob-
rěsacž, a njech jim budźe pschikasane,
so bychu Mójsaßowy sakoň dźerželi.

(Tekst na 14. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

6. Czi japoschtoli a starschi pak ßo
seňdźechu, so ßo bychu wo tu rycž ros-
hladali.
7. Jako pak ßo dołho běchu ros-
ryczeli, postanu Pětr a dźesche k nim:
Wy wužojo, lubi bratsja, wam je wě-
domne, so Bóh jara dawno bjes nami
je wuswolił, so bychu póhanjo psches
mój rt to słowo teho evangelija ßły-
scheli a wěrili. St. 11, 18.
8. A Bóh, kotryž snaje te wutroby,
ßwědczesche jim a da jim ßwjateho
Ducha, runje jako nam. Ps. 7, 10.
9. A njeczinjesche žaneho rosdźělenja
bjes nami a bjes nimi a wuczisczesche
psches wěru jich wutroby. St. 10, 34.
10. Schto dha spytujecze Boha s
nakładźenjom teho pschaha na schiju
tych wuczomnikow, kotryž ani naschi
wótzojo ani my ßmy njescž njemóhli?
Mat. 23, 4.
11. Ale my wěrimy, so psches
tu hnadu teho Knjesa Jesom
Khrysta sbóžni budźemy, runje
jako tež woni. Ef. 2, 4. 8.
12. Duž mjelczesche ta zyła shroma-
dźisna a poßłuchasche na Barnabaßa
a Pawoła, kotrajž powjedaschtaj, kajke

wulke zejchi a dźiwy Bóh pschez njeju bjes póhanami běsche czinił.)

St. 11, 18.

13. A potom, jako běchu mjelkli, wotmołwi Jakub a dźesche: Wy mużojo, lubi bratsja, posłuchajcźe na mnje.

14. Schiman je rowjedał, kak Bóh najprjódzy je domach pytał a horje wjał lud s póhanow k swojemu mjenu.

15. A s tym so runaju te ryczje tych profetow a jako pisane steji:

16. Potom chzu so wróczicź a chzu jaßo twaricź tu bětu Dawitowu, kotraž je ßo rospanuła, a jeje skałoby chzu ja jaßo natwaricź a chzu ju postajicź, Amos 9, 11.

17. So by, schtož sbytka je wot ludźi, po Knjesu ßo prajscheli, a wschitzy póhanjo, nad kotrymiž moje mjeno je mjenowane, praji tón Knjes, kiž to wschitko czini.

18. Bohu ßu wschitke jeho skutki wědomne wot spoczatka teho ßwěta.

19. Teho dla wobsankuju ja, so bychmy tych, kotsiž ßo s póhanstwa k Bohu wobroczja, njewobczeżili;

20. Ale pischmy jim, so bychu ßo sdźerżeli teje njeczistotycźe tych pschibohow a teho kurwarstwa a teho, schtož je saduschene, a teje krwě. 3 Mójs. 3, 17.

21. Pschetož Mójsaß ma wot dołheho czaßa we wschěch městach tych, kotsiž jeho prěduja, a budźe na kóždy ßabat w schulach lajowany.

22. A sdasche ßo derje tym japoschtołam a starschim s zyłej gmejnu, so bychu někotrych mużow wot tych ßwojich wuswolili a póßłali do Antiochije, s Pawołom a s Barnabaßom, Judascha, s pschimjenom Barsabaßa, a Silaßa, kotrajž mużej běschtaj wuczerjej bjes tymi bratrami.

23. A podachu jimaj pißmo do rukow, kotrež ßo tak ma: My, japoschtoli a starschi a bratsja, prajimy tym bratram s tych póhanow, kotsiž ßu we Antiochii a Sirijskej a Kilizijskej, wjele dobreho.

24. Dokelž my ßmy słyscheli, so někotsi wot naß ßu wuschli a ßu waß s wuczbu samolili a wasche dusche smuczili a praja, wy macźe ßo dacź wobrězacź a tón jakoń dźerżecź, kotrymž my niczo njejßmy pschikajali:

St. 20, 30. Gal. 2, 4.

25. Je ßo nam shromadźenym w jenej myßli sdało, so bychmy mużow wubrali a jich k wam póßłali s naschimaj najlubschimaj, Barnabaßom a Pawołom,

26. Kotrajž człowjekaj ßwoje dusche staj podałaj sa to mjeno nascheho Knjesa Jesom Khrysta.

27. Dyž ßmy k wam póßłali Judascha a Silaßa, kotrajž tež je słowami to ßame pschipowjedacź budźetaj.

28. Pschetož to ßo spodoba temu ßwjatemu Duchu a nam, so bychmy žaneho brěmjenja wjazy na waß njekładli, hacž jeno te nuzne wězy,

29. So byschczje pschibójskich woporow a krwě a saduscheneho a kurwarstwa ßo sdźerżeli; hdyž wy ßo tych wězow sdźerżiczje, budźecźe wy derje czinicź. Mějcźe ßo derje.

30. Jako teho dla czi wotpóßłani pschiińdźechu do Antiochije, dyž shromadźichu woni tu ßynu a podachu tón list.

31. Jako pak czi ßami tón běchu pschelajowali, swjeßelichu ßo woni teho troschta. St. 13, 48.

32. Judasch pak a Silaß, kotrajž tež profetaj běschtaj, napominaschtaj tych bratrow s wjele słowami a poßylnischtaj jich. St. 11, 27. St. 13, 1.

33. Wonaj pak pobyschtaj tudy někotry czaß a buschtaj wot bratrow jaßo s měrom puschczenaj k japoschtołam.

34. Ale Silaßej ßo spodobasche, so tam wosta.

35. Pawoł pak a Barnabaß běschtaj tak we Antiochii a wuczeschtaj a prědowaschtaj teho Knjesa słowo, s wjele druhimi.

36. Po někotrych dnjach pak dźesche Pawoł k Barnabaßej: Wróczmy

ßo saßo a wobhladajmy naschich bratrow we wschěch měſtach, w kotrychž mój teho Knjeſa ßłowo ßmój pſchipowjedałaj, kak ßo maju.
37. Barnabaß pak radzeſche, ſo byſchtaj ßobu wſałaj Jana, ſ pſchimjenom Marka.
38. Pawołej ßo pak ſdaſche, ſo byſchtaj tajkeho ßobu njebrałaj, kiž běſche wot njeju wotſtupił w Pamfiliſkej a njeběſche ßobu czahnuł k temu ſkutku.
St. 13, 13.
39. A dźěſchtaj wótſje na ßo, tak ſo ßo wobaj róſno daſchtaj, a Barnabaß wſa k ßebi Marka a pſchewjeſe ßo do Zipra.
40. Pawoł pak wuſwoli ßebi Silaßa a woteńdźe precž, tej hnadźe Božej poruczeny wot tych bratrow.
41. Wón pak pſchekhodźi Siriſku a Ziliziſku a poßylni te woßady.

16. ſtaw.

Pawola ſkutk a czeŕpjenje w Liſtrje, Aſiſkej a Bithiniſkej, Troadźe a Filipje.

1. Wón pſchińdźe pak do Derby a do Liſtry, a hlaj, jedyn wucžomnik tam běſche, ſ mjenom Timothej, jeneje židowſkeje žony ßyn, kotraž wěrjeſche; ale nan běſche Grichiſki. St. 19, 22.
2. Tón měješche dobru khwalbu pola bratrow w Liſtrje a w Ikonii.
St. 6, 3. St. 10, 22.
3. Teho ßameho chzyſche Pawoł, ſo by ßobu ſchoł, a wſawſchi wobrěſa jeho tych Židow dla, kotſiž w tych měſtach tam běchu; pſchetož wſchitzy wjedźichu, ſo jeho nan je Grichiſki był.
4. Jako woni pak pſches te měſta czehnjechu, podachu woni jim to ßame, ſo bychu dźerželi te wucžby, kotrež wot tych japoſchtołow a ſtarſchich w Jeruſalemje běchu wobſantnjene.
St. 15, 20. 29.
5. Duž buchu te woßady we wěrje poßylnjene a pſchibjerachu wſchědnje dale a bóle.
6. Jako pak woni Frigiſku a Galatiſki kraj pſcheczahnychu, bu jim wot ßwjateho Ducha wobarane, ſo bychu njeryczeli to ßłowo we Aſiſkej.
St. 18, 23.
7. Pſchiſchedſchi pak k Miſiſkej, ſpytachu woni, ſo bychu pſches Bithiniſku czahnuli; a tón Duch jim to njepſchida.
8. Duž minychu ßo Miſiſkeje a pſchińdźechu do Troady.
St. 20, 6. 2 Kor. 2, 12. 2 Tim. 4, 13.

(Tekſt na 15. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

9. A Pawołej ßo w nozy widźenje ſta; někajki muž běſche ſ Mazedonſkeje, tón ſtejo jeho proſcheſche a dźeſche: Pſchińdź dele do Mazedonſkeje a pomhaj nam!
10. Jako wón pak to widźenje běſche widźił, duž my na měſczje ſamyßlichmy, ſo bychmy ßo puſchcžili do Mazedonſkeje, teje wěſteje nadźije, ſo tón Knjes naß tam běſche powołał, ſo bychmy jim to evangelion prědowali.
11. A my puſchcžichmy ßo ſ Troady a pſchińdźechmy ſ prěnim běhom do Samothraziſkeje a naſajtra do Neapla,
12. A wot tudy do Filippa, kotrež je to woßebniſche měſto w Mazedonſkim kraju a je ßwobodne. A my woſtachmy tak w tym měſczje někotre dny.
13. A tón ßabatny dźeń dźěchmy won pſched měſto k wodźe, hdźež ßo modlachu k Bohu, a ryczachmy ßedźo k žónſkim, kotrež ßo běchu ſeſchłe.
14. Jena bohabojaſna žónſka pak, ſ mjenom Lidia, kotraž ſcharlat pſchedawaſche, ſ měſta tych Thiatirſkich, poßłuchaſche; tej tón Knjes wutrobu wotewri, ſo wona na to kedźbowaſche, ſchtož wot Pawoła bu ryczane.
Luk. 24, 45.
15. Jako pak wona a jejna khěža bu kſchczena, napominaſche wona naß a dźeſche: Je-li ſo mje ſa tu dźeržiczje, ſo ja wěrju do teho Knjeſa, dha ſańdźczje do mojeho doma a woſtańczje tudy. A wona naß nucžeſche.)
1 Mójſ. 18, 3.

16. Sta ßo pak, jako my k modlitwje dźěchmy, setka naß někajka dźowka, ta mějesche wěschczazeho ducha a pschinjeße ßwojim knjezim wjele wužitka psches to wěschczenje.
17. Ta khodźesche stajnje sa Pawołom a sa nami, wołasche a dźesche: Tuczi ludźo ßu wotroczzy Boha wjerschneho, kotsiž wam pucz teje sbóžnosćze pschipowjedaju. Mark. 1, 24. 34.
18. To czinjesche wona psches wjele dnjow. Pawołej ßo pak to njesdasche a wobroczi ßo a dźesche k temu duchu: Ja czi pschikasuju w mjenje Jesom Khrysta, so wot njeje wustupisch. A wón wustupi w tej ßamej schtundźe. Mark. 16, 17.
19. Jako pak to jeje knježa widźichu, so ta nadźija jich wužitka běsche wustupiła, jimachu woni Pawoła a Silaßa, czehnjechu jeju na torhoschczo psched wyschschich,
20. A stajichu jeju psched hejtmanow a dźachu: Taj człowjekaj směschataj nasche město a staj Židaj; 1 Kral. 18, 17.
21. A pschipowjedataj někajke waschnje, kotrež na ßo wsacz a jo czinicz nam ßo njehodźi, dokelž my Romsźy ßmy.

(Tekst na 16. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

22. **A** tón lud postaže pschecziwo nimaj; a czi hejtmanojo dachu jeju drasty dele torhacz a kasachu jeju khostacz. 2 Kor. 11, 25. Fil. 1, 30. 1 Theß. 2, 2.
23. A jako jeju doscz běchu pokhostali, czißnychu jeju do kłódy a pschikasachu jastnikej, so by jeju twjerdźe dźeržał.
24. Tón wsa tu ßamu pschikasnju na ßo a czißnu jeju do teho najhłubschehe jastwa a sanknu jeju nohi do kłódy.
25. Wokoło połnozy pak ßo Pawoł a Silaß k Bohu modleschtaj a khwaleschtaj Boha; a jeczi jeju ßłyschachu. St. 4, 31. St. 5, 41.
26. Sta ßo pak hnydom wulke semjerženje, tak so buchu hnute te grunty teho jastwa. A na městźe buchu wschitke durje wotewrjene a wschitkich swjasti roswjasane.
27. Duž wozuczi tón jastnik a widźesche te durje teho jastwa wotewrjene, wutorže mjecz a chzysche ßo ßam skónzowacz, so ßebi myßlesche, so jeczi ßu czekli.
28. A Pawoł sawoła s wulkim hłoßom a dźesche: Njeczin ßam ßebi niczo słeho, wschak ßmy wschitzy tudy.
29. Wón pak žadasche ßwěžu a skoczi nuts a tschepjetawschi padźe Pawołej a Silaßej k nohomaj,
30. A wuwjedźe jeju won a rjeknu jimaj: Mojej knjesaj, schto mam czinicz, so sbóžny budu? Luk. 3, 10.
31. Wonaj dźeschtaj: Wěř do teho Knjesa Jesom Khrysta, dha budźesch ty a twój dom sbóžny.
32. A prajeschtaj jemu to ßłowo teho Knjesa a wschitkim, kotsiž w jeho domje běchu.
33. A wón wsa jeju k ßebi w tej ßamej schtundźe w nozy, smy jeju rany a da na městźe ßo kschczicz, wón a wschitzy czi jeho;
34. A wjedźesche jeju do ßwojeho doma, staji jimaj blido a wjeßelesche ßo s zyłej ßwojej khěžu, so do Boha wěri.) Luk. 5, 29.
35. A jako dźeń bu, póßłachu czi hejtmanojo měschczanskich ßłužomnikow a dachu prajicz: Puschcz tych ludźi.
36. A tón jastnik pschipowjedasche te ßłowa Pawołej, so czi hejtmanojo ßu póßłali, so byschtaj byłaj puschczenaj. Nětk dha wuńdźtaj a woteńdźtaj s měrom.
37. Pawoł pak dźesche k nim: Woni ßu naju sjawnje khostali bjes prawa a bjes pscheßłyschenja, kiž mój wschak Romsźy ludźo ßmój, tež ßu naju do jastwa czißli a nětko chzedźa naju skradźu wumjetacz? Niczo s teho njebudźe; ale njech woni pschińdu a ßami naju wuwjedu.
38. Czi měschczanszy ßłužomnizy powjedachu tajke ßłowa tym hejtmanam, a woni ßo bojachu, jako ßłyschachu, so ßu Romszy;
39. A pschischedschi napominachu a

wuwjedźechu jeju, prošywschi, so byschtaj s města wuschłaj.
40. Wonaj pak wuńdźeschtaj s teho jastwa a dźěschtaj k tej Lidii. A jako tych bratrow běschtaj widźiłaj a jich troschtowałaj, woteńdźeschtaj precź.

17. staw.

Pawołowy skutk a napschecźiwnoscź w Thešaloniku, Beroje a Athenje.

1. A wonaj pschecźehnjeschtaj pschez Amfipolis a Apolloniu a pschińdźeschtaj do Thešalonika, hdźež běsche židowska schula. 1 Theš. 2, 2.
2. Jako pak Pawołowe waschnje běsche, sańdźe wón k nim a ryčźesche s nimi pschez tsi šabaty s pišma:
3. Wotewri a wułoži jim to, so Khrystuš je měł cźeŕpicź a wot morwych stanucź, a so tón je Khrystuš Jesuš, kotrehož ja wam pschipowjedam. Luk. 24, 27. 45.
4. A někotsi wot nich wěrjachu a pschitowaŕschichu šo k Pawołej a Silašej, tež tych nasbóžnych Grichiskich wulka shromadźisna, jako tež tych wošebnych žónskich niz mało. Scht. 17.
5. Ale cźi sašakli Židźi sawidźichu to a wsachu k šebi někotrych słych gmejnskich ludźi, shromadźichu jich a sczinichu njeměr w měscźe a stupichu pschez Jasonowy dom a pytachu, so bychu jeju wjedli pschez lud.
6. Jako pak jeju njenamakachu, cźehnjechu woni Jasona a někotrych bratrow pschez tych wyschschich teho města, wołajzy: Tucźi, kotsiž po zyłym šwěcźe směschk naczinja, cźi šami šu tež hew pschischli;
St. 16, 20. 1 Kral. 18, 17.
7. Tych hospoduje Jason; a cźi šami wschitzy cźinja pschecźiwo khěžorowemu wustajenju, praja, so druhi je kral, Jesuš. Luk. 23, 2.
8. Woni smucźichu pak tón lud a tych wyschschich teho města, kotsiž to šłyschachu.
9. Ale jako woni wot Jasona a tych druhich to samołwjenje běchu šłyscheli, puschcźichu jich precź.
10. Cźi bratsja pak na měscźe w nozy póšłachu Pawoła a Silaša do Berony. Jako wonaj tam pschińdźeschtaj, sańdźeschtaj do židowskeje schule;
11. Pschetož cźi šami běchu cźi najwošebnischi bjes tymi Thešalonskimi; cźi wsachu to słowo horje se wschej wolu a wobhonichu šo wschědnje w pišmje, hacž bychu te wězy šo tak měłe. Jes. 34, 16. Jan. 5, 39. Luk. 16, 29.
12. Duž teho dla wjele wot nich wěrjachu, tež tych Grichiskich pózcźiwych žónskich a muskich niz mało.
13. Jako pak cźi Thešalonszy Židźi to shonichu, so tež w Beroje wot Pawoła to słowo Bože pschipowjedane běsche, pschińdźechu woni tam a cźinjachu tón lud pschecźiwny.
14. Tehdy pak na měscźe bratsja Pawoła precź póšłachu, so by hacž k morju schoł; Silaš pak a Timothej wostaschtaj tam. St. 16, 1.
15. Cźi pak, kotsiž Pawoła pschewodźichu, wjedźechu jeho hacž do Athena. A dostawschi pschikasnju na Silaša a na Timothea, so byschtaj hacž najskeŕscho k njemu pschischłaj, woteńdźechu sašo.

(Tekst na 17. njedźelu po šwj. Trojizy.)

16. Jako pak Pawoł we Athenje na njeju woczakowasche, rosłobi šo jeho duch we nim, jako wón to město widźesche, so tak pschibójske běsche. 1 Theš. 3, 1.
17. Wón tola w schuli k Židam a k nasbóžnym ryčźesche, tež na torhoschcźu wschědnje k tym, kotsiž tam pschikhadźachu.
18. Někotsi pak tych Epikurskich a Stoiskich šwětnych mudrych swadźichu šo s nim. A někotsi dźachu: Schto chze tón njebolak prajicź? Drusy pak: Nam šo sda, jako by chzył zusych bohow pschipowjedacź. To běsche, so wón Jesuša a to horjestawanje jim běsche pschipowjedał. 1 Kor. 4, 12.

19. A wsachu a wjedźechu jeho na Areopaguß (abo na ßudne město) a dźachu: Móžemy tež shonicź, kajka to nowa wucźba je, kotraž wot tebje budźe wucźena?

20. Pschetož ty pschinjeßesch něschto nowe psched naschej wuschi; teho dla chzyli radźi wjedźicź, schto by to ßame było.

21. Wschitzy Athenjzy pak a zusomnizy a hosćźo k niczomu druhemu hotowi njeběchu, khiba, so bychu něschto nowe ryczeli abo ßłyscheli.

22. Pawoł pak ßrjedźa na Areopagußu stejo dźesche: Wy mužojo Athenjzy, ja widźu, so wy we wschěch wězach jara pschibójßy scźe.

23. Ja ßym pschekhodźił a ßym widźił wasche Bože ßłužby a ßym namakał wołtar, na kotrymž napißane stejesche: Temu njesnajomnemu Bohu. Nětko ja wam teho ßameho pschipowjedam, kotrehož wy njesnajecźe a jemu Božu ßłužbu cźinicźe.

24. Bóh, kotryž tón ßwět je cźinił a wschitko, schtož na nim je, tón ßamy je tón Knjes teho njebja a teje semje, kotryž njebydli w templach wot rukow cźinjenych; St. 7, 48.

25. Jemu tež njebudźe s cźłowjecźnymaj rukomaj ßłužene, jako by wón koho trjebał, kiž wón ßam wschitkim žiwjenje a wodych a wschitko dawa; Ps. 50, 8.

26. A je cźinił, so wot jeneje krwě wschitkich cźłowjekow narod bydli po wschitkej semi, a je jim wustajił wěste cźaßy a mjesy jich wobydlenja; 5 Mójs. 32, 8.

27. So bychu teho Knjesa pytali, hacź buchu jeho namaßacź a namakacź móhli. A wschak wón wot jeneho kóždeho wot naß daloko njeje; Jes. 55, 6.

28. Pschetož we nim ßmy žiwi, hibamy ßo a ßmy; kaž tež někotsi wot waschich poetow ßu rjekli: My ßmy s jeho roda.

29. Hdyž my teho dla s Božeho roda ßmy, nimamy ßebi pomyßlicź, so to bójstwo je podobne słotym abo ßlěbornym abo kamjeńtnym ßwjecźatam, psches cźłowjecźnu ruku a myßl wudźěłanym. Jes. 40, 18. St. 46, 5.

30. A tak je Bóh tón cźaß teje njewědomnoscźe pschehladał; nětk pak pschikaže wón wschudźom wschitkim cźłowjekam, so bychu pokutu cźinili; St. 14, 16. Luk. 24, 47.

31. Teho dla, so jedyn dźeń je wustajił, na kotrymž wón chze ßudźicź zyły ßwět s prawdoscźu, psches muža, w kotrymž wón to je wobsanknuł; a je postajił wschitkim tu wěru, so wón jeho wot morwych je sbudźił. Rom. 14, 10. Jap. sk. 3, 15.

32. Jako pak woni ßłyschachu to horjestawanje tych morwych, duž někotsi ßo ßmějachu; a drusy pak dźachu: My chzemy tebje wot teho na druhi cźaß ßłyschecź. 1 Kor. 1, 23.

33. A tak woteńdźe Pawoł wot nich.

34. Někotsi mužojo pak dźeržachu s nim a wěrjachu, bjes kotrymiž běsche Dionisiuß s radu a žona, s mjenom Damariß, a drusy s nimi.)

18. staw.

Pawołowy skutk w Korincźe a na pucźu do Antiochije. Apolloß we Efesu.

1. Potom woteńdźe Pawoł s Athena a pschińdźe do Koritha;

2. A nadeńdźe Žida, s mjenom Akwilu, s roda Pontiskeho, kotryž běsche njedawno s Walskeje pschischoł se ßwojej žonu Prisżillu (teho dla, so khěžor Klaudiuß běsche pschikasał, so bychu wschitzy Židźi s Roma wuschli). K tymaj ßamymaj wón sańdźe;

3. A dokelž wón jenajkeho hantwěrka s nimaj běsche, wosta wón pola njeju a dźěłasche (wonaj pak běschtaj ßwojeho hantwěrka tkalzaj pißanych rubow). 1 Kor. 4, 12.

4. A wón kóždy ßabat w jich schuli wucźesche a narycźa Židow a Grichiskich.

5. Jako pak Silaß a Timothej ſ Mazedonſkeje pſchiṅdzeſchtaj, bu Pawoł w duchu nuczeny, ſo by Židam wobßwědcził Jeſußa, ſo wón je Khryſtuß. St. 17, 14. 15.

6. Jako woni pak ßo pſchecziwjachu a hanjachu, wottſchaße wón ßwoje draſty a dzeſche k nim: Njech waſcha krej pſchiṅdze na waſchu hłowu, ja ßym cziſty; wot nětk du k póhanam. St. 13, 51. Mat. 10, 14.

7. A woteṅdze tam a pſchiṅdze do doma někajkeho, Juſta ſ mjenom, kotryž naſbóžny běſche, a jeho dom běſche pſchi ßamej ſchuli.

8. Kriſpuß pak, tón wyſchſchi teje ſchule, wěrjeſche do teho Knjeſa ſ zyłym ßwojim domom; a wjele Korinthiſkich, kotſiž poßłuchachu, wěrjachu a dachu ßo kſchczicź.

9. W nozy pak dzeſche tón Knjes we widzenju k Pawołej: Niczo ßo njebój, ale rycź a ṅjemjelcź;
1 Kor. 2, 3.

10. Pſchetož ja ßym ſ tobu a nichtó ßo njeßmě wazicź, ſo by tebi słe czinił; pſchetož ja mam wulki lud w tym měſcźe.
Jeſ. 41, 10. Jer. 1, 18. 19. Jan. 10, 16.

11. Wón pak tam lěto a ſchěſcź měßazow ßedzeſche a wuczeſche jich to ßłowo Bože.

12. Jako pak Gallion ſ bohotom běſche we Achajſkej, pſcheczimichu ßo w jenej myßli czi Židzi Pawołej a wjedzechu jeho pſched ßudny ſtoł,

13. Rjeknychu: Tón narycźi ludzi, ſo bychu Bohu ßłužili pſcheczimo naſchemu ſakonju.

14. Jako pak Pawoł chzyſche rt wotewricź, dzeſche Gallion k Židam: Lubi Židzi, hdy by ſchto njeprawe było abo słe ſchibałſtwo, chzył ja waß ſdobnje ßłyſchecź; St. 25, 11.

15. Dokelž pak praſchenje je wot wuczby a wot ßłowow a wot ſakonja bjes wami, dha ßami hladajcźe; ja nochzu na tym ßudnik bycź.
Mat. 27, 24.

16. A honjeſche jich precž wot ßudneho ſtoła.

17. Duž jimachu wſchitzy Grichiſzy Soſtheneßa, teho wyſchſcheho teje ſchule, a bijachu jeho pſched ßudnym ſtołom; a Gallion niczo wo to njerodzeſche.
1 Kor. 1, 1.

18. Pawoł pak tam hiſchcźe dołhi czaß woſta a žohnowaſche ßo ſ bratrami a chzyſche ßo do Siriſkeje wjeſcź, a ſ nim Priſzilla a Akwila. A wobtſiha hłowu w Kenchrei, pſchetož wón měješche ßlub na ßebi.
4 Mójſ. 6, 9. 18. Jap. ſk. 21, 24.

19. Wón pſchiṅdze pak do Efeſa a woſtaji jeju tam. Wón pak ſaṅdze do ſchule a ryczeſche ſe Židami.

20. Woni pak jeho proſchachu, ſo by dlěje pſchi nich woſtał. A wón k temu njeſwoli,

21. Ale požohnowa jich a dzeſche: Ja mam pſchede wſchitkimi wězami tón pſchichodny róczny czaß w Jeruſalemje ßwjeczicź; je-li ſo Bóh ſechze, dha chzu ja ſaßo k wam pſchiṅcź. A wotwjeſe ßo ſ Efeſa. 1 Kor. 4, 19. Hebr. 6, 3.
Jak. 4, 15.

22. A pſchiſchedſchi do Zeſarije, dzěſche wón horje a poſtrowi tu gmejnu a czehnjeſche potom dele do Antiochije;

23. A tam wón ßo ſakomdzi někotry czaß a wuṅdze a pſchekhodzi poſpochi Galatiſku a Frigiſku ſemju a poßylni wſchitkich wuczomnikow.

24. Do Efeſa pak někajki Žid pſchiṅdze, ſ mjenom Apolloß, ſ roda Alexandriſki, dobry ryczṅik a móżny w pißmje.

25. Tón běſche roswuczeny w puczu teho Knjeſa, ryczeſche ſ horzym duchom a wuczeſche ßwěru wot teho Knjeſa. Wón pak jeno wjedziſche wot Janoweje kſchczenizy.

26. Tón pocža khroble prědowacź w ſchuli. Jako pak jeho Akwila a Priſzilla ßłyſcheſchtaj, wſaſchtaj wonaj jeho k ßebi a wułožiſchtaj jemu hiſchcźe ßwěrniſcho Boži pucź.

27. Jako wón pak chzyſche do Achajſkeje hicź, pißachu czi bratſja a napo-

minachu tych wucżomnikow, ſo bychu jeho horjewſali. A jako wón běſche tam pſchiſchoł, pomhaſche wón wjele tym, kotſiž wěrjachu pſches tu hnadu.

28. Wón pak tych Židow móznje pſchewinu a dowjedźe jim ſjawnje pſches to pißmo, ſo Jeſuß je tón Khryſtuß. St. 9, 22.

19. ſtaw.

Pawołowy ſkutk we Efeſu.

1. Sta ßo pak, jako Apolloß w Korinthußu běſche, ſo Pawoł pſchekhodźi te horne kraje a pſchińdźe do Efeſa a nadeńdźe někotrych wucżomnikow; St. 18, 19. 21.

2. K tym ßamym dźeſche wón: Scźe wy ßwjateho Ducha doſtali, jako wy wěrjeſchcźe? Woni pak dźachu k njemu: Ale tež nihdy my njejßmy ßłyſcheli, ſo je ßwjaty Duch. St. 10, 44. Jan. 7, 39.

3. A wón dźeſche k nim: Na cżo ſcźe wy dha kſchcżeni? Woni dźachu: Na Janowu kſchcżenizu.

4. Pawoł pak dźeſche: Jan je kſchcżił ſ kſchcżenizu teje pokuty a prajił k ludu, ſo bychu wěrili do teho, kotryž po nim pſchińcź budźe, to je do Jeſom Khryſta. Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Luk. 3, 16.

5. Jako woni to ßłyſchachu, dachu ßo kſchcżicź na to mjeno teho Knjeſa Jeſußa.

6. A jako Pawoł ruzy na nich połoži, pſchińdźe tón ßwjaty Duch na nich, a ryczachu ſ jaſykami a wěſchcżachu. St. 2, 4. St. 6, 6. St. 8, 17. St. 10, 44. St. 11, 15.

7. Wſchitkich tych mužow pak běſche pola dwanacźe.

8. Wón pak ſańdźe do teje ſchule a prědowaſche khroble na tſi měßazy, ryczeſche a narycza jich wot Božeho kraleſtwa. St. 14, 3.

9. Jako pak někotſi ſaßakli běchu a njechachu wěricź a ſle ryczachu wot teho pucźa pſched gmejnu, wotſtupi wón wot nich a wotdźěli tych wucżomnikow a ryczeſche wſchědnje w ſchuli jeneho, ſ mjenom Tyrannußa. 2 Tim. 1, 15.

10. To ßame ßo pak ſta dwě lěcźe wokoło, tak ſo wſchitzy, kotſiž we Aſiſkej bydlachu, to ßłowo teho Knjeſa Jeſußa ßłyſchachu, Židźi a Grichiſzy.

11. A Bóh cźinjeſche niz ßnadne ſkutki pſches tej ruzy Pawoła,

12. Tak ſo woni tež wot jeho kože te pótne rubiſchka a paßy na khorych kładźechu, a te khoroſcźe wopuſchcźichu jich a ſli duchojo wot nich wuſtupichu.

13. Někotſi Židźi pak, kiž wokoło běhachu a kotſiž ſarocźerjo běchu, ſpytachu to mjeno teho Knjeſa Jeſußa na tych, kotſiž ſłych duchow měјachu, mjenowacź a dźachu: My ſarocźimy waß pſchi Jeſußu, kotrehož Pawoł prěduje.

14. Někajzy ßedmjo ßynojo pak běchu jeneho Žida, wyſchſcheho měſchnika, Skeſaßa ſ mjenom, kotſiž to cźinjachu.

15. Tón ſły duch pak wotmolwi a dźeſche: Jeſußa ja derje ſnaju a wo Pawole wěm; kajzy ſcźe pak wy?

16. A tón cźłowjek, w kotrymž tón ſły duch běſche, ſkocźi na nich a pſchemóže jich a cźißnu jich pod ßo, tak ſo woni naſy a ſranjeni ſ teje ßameje khěže cźeknychu.

17. To pak bu ſjawne wſchitkim Židam a Grichiſkim, kotſiž we Efeſu bydlachu, a padźe bojoſcź na nich wſchitkich, a teho Knjeſa Jeſußa mjeno bu wulzy khwalene. St. 5, 5. 11.

18. Tež wjele tych, kotſiž wěrjachu, pſchińdźechu, wóſnachu a pſchipowjedachu ßwoje ſkutki. Mat. 3, 6.

19. Jich wjele pak, kotſiž ßo ſ njepotrjebnymi wězami běchu parali, ſnoßychu te knihi hromadu a ſpalichu je pſchede wſchitkim ludom; a pſchełožichu, ſchto winojte běchu, a namakachu pjecźdźeßacź tawſynt ßlěbornikow.

20. Tak móznje roſcźeſche a pſchibjeraſche to ßłowo teho Knjeſa. St. 6, 7. St. 12, 24.

21. Jako to pak dokonjane běsche, wsa ßebi Pawoł w duchu prjódk, so by psches Mazedonsku a Achajsku czahnuł a do Jerusalema pschischoł, a dźesche: Hdyž ja tam ßym pobył, mam ja tež Rom wohladacž.
St. 18, 21. St. 20, 22.

22. A póßła do Mazedonskeje dweju, kotrajž jemu ßłužeschtaj, Timothea a Erasta; wón pak khwilu wosta we Asiskej. Rom. 16, 23.

(Tekst na 18. njedželu po ßwj. Trojizy.)

23. Sta ßo pak w tym czaßu niz mały ropot teho pucža dla. 2 Kor. 1, 8.

24. Pschetož někajki słotnik, s mjenom Demetriuß, kiž tej Dianje ßlěborne klětki dźěłasche a niz małeho dobytka tym dźěłaczerjam pschipokaja,

25. Tón tych ßamych a jich pomoznikow shromadźi a dźesche: Wy mužojo, wy wěscže, so my s teho dźěła wulki wužitk mamy.

26. Wy widźicže pak a ßłyschicže, so niz jeno we Efesu, ale tež skoro w zyłej Asiskej tón Pawoł czini, so wjele luda wotpanje a praji, so njejßu bohojo, kotsiž ßu s rukomaj wudźěłani.

27. Ale niz jeno to nam na naschej žiwnosczi schkodźi, so niczo njepłaczi; ale tež tón templ teje wulkeje boheweje Diany budźe saniczowany, a budźe ßo tak stacž, so jeje kraßnoscž budźe sahinucž, kotruž wschak zyła Asiska a zyły ßwět czescźi.

28. A jako woni to ßłyschachu, buchu woni s hněwom napjelnjeni, wołachu a dźachu: Wulka je ta Diana tych Efesiskich!

29. A zyłe město bu połne směschka. Woni pak jene dobo wupadźechu na torhoschczo a sapschijachu Gaja a Aristarcha, Mazedonskeju, kotrajž běschtaj Pawołowaj towařschej. 2 Kor. 1, 8.

30. Jako pak Pawoł chzysche k ludu hicž, njepuschczichu jeho czi wuczomnizy.

31. Tež někotsi tych wyschschich we Asiskej, Pawołowi pschecželjo, póßłachu k njemu a napominachu jeho, so by na torhoschczo njeschoł.

32. Někotsi teho dla tak a někotsi hinak wołachu; pschetož ta shromadźisna bu směschana, a najwjazy jich njewjedźichu, czoho dla ßo běchu seschli.

33. Woni pak s teho luda dachu wustupicž Alexandra, kotrehož czi Židźi pschistorczichu. Alexander pak s ruku kiwasche a chzysche ßo psched ludom samołwicž. St. 12, 17. St. 13, 16. St. 21, 40.

34. Jako pak pytnychu, so wón Žid je, sta ßo jedyn hłóß wot wschitkich, kotsiž na dwě schtundźe wołachu: Wulka je ta Diana tych Efesiskich!

35. Jako pak kanzleř tón lud spokojił běsche, dźesche wón: Wy mužojo Efesizzy, kotry człowjek je, kiž by njewjedźił, so tych Efesiskich jich město ßo stara sa tu wulku bohowu Dianu a sa jejne njebjeske ßwjeczo?

36. Dokelž teho dla ßo temu nichtó njepschecziwi, dha wam pschisteji, so byschcže ßo s pokojom dali a niczo njerosomneho njeczinili.

37. Wy scže teju mužow ßem pschiwjedli, kotrajž ani zyrkwje rubježnikaj ani haniczerjej wascheje boheweje njejstaj.

38. Je-li so pak Demetriuß a czi, kotsiž s nim jeneho hantwerka ßu, s někim maju prawowacž, dha budźe ßud dźeržany a tež ßu bohotojo; njech jedyn druheho wobskorži.

39. Je-li so pak něschto druheho pytacže, dha móže to w prawej shromadźisnje wuwjedźene bycž.

40. Pschetož my ßo strachujemy, so bychmy dźenßnischeje pschecziwnoscže dla wobskorženi byli, a wschak wina tudy njebyła, s kotrejž my tajkeho sběženja dla ßo móhli samołwicž. A jako to wuryczał běsche, rospuschczi wón tu gmejnu wot ßebje.)

20. staw.

Pawołowe puczowanje do Troady a Mileta, a schto wón tam je dokonjał.

1. Jako pak ta pschecziwnoscž běsche pschestała, sawoła Pawoł tych wu-

czomnikow k ßebi, požohnowa jich a wotendže a džeſche do Mazedonſkeje.

2. Pſchekhodžiwſchi pak te ßame ſtrony napominaſche wón jich ſ wjele ßłowami a pſchindže do Grichiſkeje ſemje,

3. A pobu tam na tſi měßazy. A jako czi Židži ſa nim ſtejachu, hdyž wón ßo do Siriſkeje chzyſche pſchewjeſcź, ſamyßli wón ßo jaßo wróczicź pſches Mazedoniſku.

4. S nim tež czehnjechu hacž do Aſiſkeje Sopater ſ Beroje, wot tych Theßalonſkich pak Ariſtarchuß a Sekunduß a Gajuß ſ Derby a Timothej, wot Aſiſkich pak Tychikuß a Trofimuß.
St. 17, 10. St. 19, 29.

5. Czi ßami ſchedſchi prjedy doczakachu naß w Troadže. St. 16, 8.

6. My ßo pak pſchewjeſechmy po jutrach ſ Filippa hacž do pjateho dnja a pſchindžechmy k nim do Troady a pobychmy tudy pſches ßydom dnjow.

7. Na prěnim tydženjowym dnju pak, jako ßo czi wuczomnizy běchu ſhromadžili, ſo bychu khlěb łamali, prědowaſche jim Pawoł a chzyſche naſajtra ßo precž dacž a dlěješche to ßłowo hacž do połnozy. St. 2, 42. 46.

8. Wjele lampow pak běſche na łubi, hdžež ſhromadženi běchu.

9. A někajki młodženz, ſ mjenom Eutychuß, ßedžeſche we woknje, kotrehož twjerde ſpanje nadpadže, jako Pawoł tak dołho prědowaſche, a bu wot ſpanja pſchekhwatany a padže dele ſ tſecžeje łubje a bu morwy ſběhnjeny.

10. Duž Pawoł dele pſchiſtupi, padže na njeho, wopſchija jeho a dżeſche: Njeczińcže žaneho hawtowanja; pſchetož jeho duch je we nim.
1 Kral. 17, 21.

11. A ſtupi jaßo horje, łamaſche tón khlěb, poje a ryczeſche dołho ſ nimi, hacž do ßwitanja, a duž tak wotendže.

12. Woni pak tež pſchiwjedžechu teho młodženza žiweho, a buchu jara poßylnjeni.

13. My pak ßo prjedy pſchewjeſechmy na łódži a dachmy ßo k Aßonej a chzychmy tam Pawoła k ßebi wſacź; pſchetož tak běſche wón porucził, dokelž wón pěſchi hicź chzyſche.

14. Jako wón pak we Aßonje k nam pſchindže, wſachmy my jeho k ßebi a pſchindžechmy do Mitylenu.

15. A wot tudy ßo na łódži wjeſechmy a pſchindžechmy na druhi džeń pſched Chiuß; a jaßo na druhi džeń pſchiwjeſechmy ßo do Samußa a woſtachmy w Trogili; a naſajtra pſchindžechmy do Mileta.

16. Pſchetož Pawoł běſche ſamyßlił, nimo Efeſa ßo pſchewjeſcź, ſo by ßo we Aſiſkej njeſakomdžił; pſchetož wón khwataſche, ſo by na ßwjatki w Jeruſalemje był, hdy by jemu móžno było. St. 18, 21.

(Tekſt na 11. njedželu po ßwj. Trojizy.)

17. S Mileta wón pak pósła do Efeſa a da k ßebi tych ſtarſchich teje zyrkwje ſawołacź.

18. Jako pak czi k njemu pſchindžechu, dżeſche wón k nim: Wy derje wěſcže wot prěnjeho dnja, jako ßym do Aſiſkeje pſchiſchoł, kak ja ſ wami kóždy czaß był ßym. St. 19, 10.

19. Ja ßym ßłužił temu Knjeſej ſe wſchej pokornoſcżu a ſ wjele ßylſami a ſe ſpytowanjemi, kotrež mi pſchiſchłe ßu wot tych Židow, kiž mi wleczichu;

20. Kak ja niczo njejßym ſdžeržał, kotrež wužitne je, ſo bych wam njepſchipowjedžił a waß njewucził ſjawnje a po khěžach;

21. Sſym wobßwědcził Židam a Grichiſkim tu pokutu k Bohu a tu wěru do naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta. Mark. 1, 15.

22. A hlaj, nětk w duchu ja ßwjaſany, du do Jeruſalema a njewěm, ſchto tam na mnje pſchińcž ma;
St. 13, 21. St. 19, 21.

23. Khiba-li ſo ßwjaty Duch po wſchěch měſtach wobßwědczi a praji,

so swjaski a tyschnosćźe na mnje cźakaju. St. 9, 16. St. 21, 4. 11.

24. Ale teho ßo niczo njeboju ani moja duscha mi ßamemu njeje droha, so bych dokonjał mój běh s wjeßełosćźu a tu ßłuźbu, kotruź ßym dostał wot teho Knjesa Jesußa, k wobßwědczenju to evangelion teje miłosćźe Boźeje. St. 21, 13.

25. A hlaj, nětk ja wěm, so moje wobliczo wjazy njebudźecźe wohladacź wy wschitzy, psches kotrychź ßym cźahnuł a prědował to kralestwo Boźe.

26. Teho dla wobßwědczu ja wam na tym dźenßnischim dnju, so ja ßym cźisty wot krwě wschitkich;
St. 18, 6.

27. Pschetoź niczo njejßym sdźerźał, so bych wam njepschipowjedźił wschitku radu Boźu.

28. Teho dla kedźbujcźe ßami na ßo a na wscho stadło, na kotreź waß tón ßwjaty Duch je postajił sa biskopow, so byschcźe paßli tu gmejnu Boźu, kotruź wón ßam psches ßwoju krej je ßebi dobył.

29. Pschetoź ja to wěm, so po mojim woteńdźenju budźa bjes waß pschińcź ßurowe wjelki, kotsiź teho stadła njebudźa schonowacź.

30. Teź wot waß ßamych budźa postanucź muźojo, kotsiź budźa pschewrótne wězy ryczecź, so bychu wuczomnikow sa ßobu cźahnuli.
Ps. 41, 10.

31. Teho dla wachujcźe a spomńcźe na to, so njejßym pschestał, psches tsi lěta w nozy a wodnjo jeneho kóźdeho se ßylsami napominacź.
Hebr. 13, 17.

32. A nětk, lubi bratsja, ja waß poruczu Bohu a temu ßłowu jeho miłosćźe, kotryź mózny je waß natwaricź a wam dacź to herbstwo bje wschitkimi woßwjeczenymi. St. 14, 3.

33. Ja wot nikoho njejßym ßlěboro abo słoto abo drastu poźadał.

34. Pschetoź wy ßami wěscźe, so k temu, schtoź mi potrjebne běsche, a tym, kotsiź so mnu běchu, stej ßłuźiłej tutej ruzy. 1 Kor. 4, 12.
1 Theß. 2, 9. 2 Theß. 3, 8.

35. Ja ßym wam wschitko pokasał, so ßo tak prózowacź mamy, so bychmy tych ßłabych horjebrali a spomnili na te ßłowa teho Knjesa Jesußa, so wón je prajił: Sbóźnischo je dacź, dyźli bracź.

36. A jako to powjedał běsche, klaknu wón na ßwoje kolena a modlesche ßo s nimi wschitkimi. St. 21, 5.

37. A sta ßo wulki płacź wschitkich a padźechu Pawołej wokoło schije a wokoschowachu jeho;

38. Najwjazy ßo srudźachu na tym ßłowje, kotreź wón rjeknu, so wjazy jeho wobliczo njebudźa wohladacź. A pschewodźichu jeho hacź k łódźi.)

21. staw.

Pawołowe puczowanje wot Mileta do Jerusalema, a schto wón na nim je dokonjał a wustał.

1. Jako ßo nětk bě stało, so my jich wostajiwschi ßo precź wjesechmy, pschińdźechmy s prěnim běhom do Koa a nasajtra pak do Rhoda a wot tudy do Patary.

2. A namakachmy łódź, kotraź do Fenizisteje ßo wjesesche, stupichmy do njeje a wjesechmy ßo precź.

3. A jako my Zipruß wuhladachmy, wostajichmy jón na lěwizy a wjesechmy ßo do Siristeje a pschińdźechmy do Tirußa; pschetoź tam měsesche ta łódź tu nakładu wotpołoźicź.

4. A jako wuczomnikow namakachmy, pobychmy tam ßydom dnjow. Cźi ßami Pawołej psches Ducha dźachu, so by ßo njedał do Jerusalema.
Scht. 12. St. 20, 23.

5. A sta ßo, jako my te dny tam pobychmy, wuńdźechmy my a dachmy ßo precź. A woni naß wschitzy pschewodźichu, se źonami a s dźěcźimi, hacź won psched město, a poklaknychmy na brjosy a modlachmy ßo.

6. A jako ßo bjes ßobu běchmy

zohnowali, stupichmy do łódźe; woni pak so wróćichu k temu swojemu.

7. My pak dokonjachmy to pschewjesenje wot Tirusa a pschińdźechmy do Ptolemaidy a postrowichmy tych bratrow a wostachmy jedyn dźeń pola nich.

(Tekst na 20. njedźelu po swj. Trojicy.)

8. **N**asajtra pak wuńdźechmy, kiž my pschi Pawole béchmy, a pschińdźechmy do Zesarije a sańdźechmy do khěže Filippa, teho evangelisty, kiž běsche wot tych sydom jedyn, a wostachmy pola njeho. St. 6, 5.

9. A tón měješche schtyri dźowki, kotrež běchu holzy (knježny) a wěschćachu. St. 2, 17.

10. Jako pak wjele dnjow tam wostachmy, pschińdźe se Židowskeje jedyn profeta s mjenom Agabus. St. 11, 28.

11. Tón pschischedschi k nam wsa Pawoła pas a swjasa swojej ruzy a nosy a dźesche: To praji tón swjaty Duch: Teho muža, kotrehož tón pas je, budźa ćzi Židźi w Jerusalemje tak swjasacź a podacź do rukow tych póhanow. St. 20, 23.

12. A jako my to słyschachmy, proschachmy jeho my a ćzi, kotsiž w tym samym měsćźe běchu, so by wón do Jerusalema njeschoł. Mat. 16, 22.

13. Pawoł pak wotmolwi: Schto ćzinićźe, so my płakaćźe a tyschićźe moju wutrobu? Pschetož ja sym hotowy, niž jeno so bychu mje swjasali, ale tež, so bych wumrjeł w Jerusalemje teho mjena dla teho Knjesa Jesusa. Rom. 8, 36.

14. Jako wón so pak njeda narynćzećź, běchmy my s pokojom a dźachmy: Ta wola teho Knjesa so stań.)

15. A po tych samych dnjach wotpołožichmy to swoje a ćzehnjechmy horje do Jerusalema.

16. Pschińdźechu pak tež někotsi tych wućzomnikow s Zesarije s nami a wjedźechu nas na hospodu k Mnasonej, jenemu Zipriskemu, kiž stary wućzomnik běsche.

17. Jako pak nětk do Jerusalema běchmy pschischli, wsachu nas ćzi bratsja rad lubje k sebi.

18. Na tón druhi dźeń pak sańdźe Pawoł s nami k Jakubej, hdźež so wschitzy starschi běchu sejschli.

19. A jako jich běsche postrowił, powjedasche wón jene sa druhim, schtož Bóh běsche ćzinił bjes póhanami pschesz jeho słužbu. Luk. 10, 17. Jap. sk. 20, 24.

20. Jako woni to słyschachu, khwalachu woni teho Knjesa a dźachu k njemu: Bratsje, ty widźisch, kak wjele tawsynt tych Židow je, kotsiž su wěrjazy, a su wschitzy surownizy pschi sakonju.

21. Woni su pak wo tebi słyscheli, so wotwjedźesch wot Mójsasa wschitkich tych Židow, kotsiž bjes póhanami su, a prajisch, so bychu woni njewobrěsali swoje dźěćźi, tež njekhodźili po wustajenjach teho sakonja. St. 19, 26.

22. Schto dha je? Sawěsćźe, ta shromadźisna ma so sencź; pschetož woni budźa shonicź, so sy pschischoł.

23. To teho dla ćziń, schtož my ćzi prajimy: My mamy schtyrjoch mužkich, kotsiž na sebi slub maju;
4 Mójs. 6, 9. 18. Jap. sk. 18, 18.

24. Tych wsmi k sebi a wućźiscź so s nimi a ćziń nakład sa nich, so bychu swoje hłowy wobtsihali a wschitzy pósnali, so na tym, schtož wo tebi su słyscheli, nićžo njeje, ale so ty tež sam khodźisch a sakhowasch tón sakoń.

25. Pschetož tym wěrjazym s póhanow smy my pisali, so smy wobsanknuli, so bychu woni nićžo teho njedźerželi, hacź jeno, so bychu so woni wostajili teho, schtož pschiboham budźe woprowane, a teje krwě a saduschenehe a kurwaństwa. St. 15, 20. 29.

26. Duž wsa Pawoł tych mužow k sebi, da so nasajtra s nimi wućźisćzicź a dźěsche do zyrkwje, da so wohladacź, so wón wudźerži te dny teho

wuczisczenja, hacž był wopor daty sa jeneho kóždeho wot nich.

27. Jako ƀo pak te ƀydom dny chzychu dopjelnicz, pytnychu jeho czi Zidźi s Asijskeje w zyrkwi, nanuczichu zyły lud a kładźechu ruzy na njeho,

St. 24, 18.

28. A wołachu: Wy mužojo Israelszy, pomhajcže! To je tón człowjek, kotryž pschecziwo temu ludu a sakonju a pschecziwo temu měſtu wschitkich wschudźom wuczi; tež je wón tych Grichiskich do zyrkwje nutš wjedł a to město njeƀwjate scžinił.

St. 24, 5. 5 Mójs. 23, 3.

29. Pschetož woni běchu w měscže s nim Trofima, teho Efesiskeho, wuhladali; wot teho ƀebi myƀlachu, so Pawoł jeho do zyrkwje je nutš wjedł.

St. 20, 4. 2 Tim. 4, 20.

30. A zyłe město bu směschane, a sta ƀo sběženje teho luda, a sapschimnuchu Pawoła a czehnjechu jeho s zyrkwje won; a na měscže buchu durje sanknjene. St. 26, 21.

31. Jako pak sa tym stejachu, so bychu jeho morili, pschińdźe powjescz k wyschschemu hejtmanej teho wójska, so to zyłe Jerusalem je směschane.

32. Tón ƀamy wsa na měscže tych wojakow a hejtmanow k ƀebi a pschiběža k nim. Jako pak woni teho hejtmana widźichu a tych wojakow, pschestachu woni Pawoła bicz.

33. Duž pschibliži ƀo hejtman a wsa jeho k ƀebi a pschikasa jeho swjasacz s dwěmaj rjecżasomaj a woprascha, schtó wón je a schto je czinił?

St. 20, 23.

34. Jedyn pak wołasche tak a druhi hinak wot luda. Jako wón pak niczo wěsteho njemóžesche shonicz teho hawtowanja dla, pschikasa wón, so bychu jeho wjedli do wojeřskeje khěže.

35. Jako wón pak k skhodej pschińdźe, sta ƀo, so wón wot tych wojakow bu njeƀeny, mozy dla teho luda;

36. Pschetož wjele luda sa nim dźěsche, kiž wołasche: Precz s tym!

37. Jako pak nětk Pawoł do wojeřskeje khěže bu wjedźeny, dźesche wón k hejtmanej: Směm ja czi schto prajicz? Tón pak dźesche: Móžesch Grichiski?

38. Njejƀy ty tón Egiptowski, kiž pschede tymi dnjemi ƀy směschk naczinił a wuwjedł do puscziny schtyri tawsynt mordařskich mužow?

39. Pawoł pak dźesche: Ja ƀym židowski muž s Tarsa, měschczan jeneho khwalobneho města Ziliziskeje semje; ja proschu pak tebje, wotpuschcz mi, so bych k temu ludu ryczał.

40. Jako wón pak jemu wotpuschczi, stupi Pawoł na skhód a kiwnu s ruku k ludu. A jako wulke mjelczenje bu, ryczesche wón k nim po hebrejskej ryczi a dźesche:

St. 12, 17. St. 13, 16. St. 19, 33.

22. staw.

Pawołowe samołwjenje a protestowanje.

1. **W**y mužojo, lubi bratsja a wótzojo, poƀłuchajcže na moje samołwjenje, kotrež nětk chzu k wam czinicz. St. 7, 2.

2. (Jako pak woni ƀłyschachu, so wón po hebrejskej ryczi k nim ryczesche, buchu woni bóle mjelczo.) A wón dźesche:

3. Ja ƀym židowski muž, rodźeny w Tarsu w Ziliziskej, horjeczehnjeny pak w tutym měscže, k nohomaj Gamaliela, spróznje roswuczeny we wótzowskim sakonju; a běch ƀurownik Boha dla, kaž wy wschitzy dźenƀnischi dźeń scže; St. 5, 34.

4. Kiž ja ƀym tón pucz pschesczěhał hacž k ƀmjerczi, ƀym swjasał a podał do jastwa mužow a žony;

St. 8, 3. St. 9, 2. St. 26, 9.

5. Kaž mi tež tón wyschschi měschnik a wschitzy starschi budźa ƀwědczicz, wot kotrychž ja tež listy wsach k tym bratram, jako ja do Damaska czehnjech, so bych ja tych, kotsiž tam běchu, swjasanych pschiwjedł do Jerusalema, so bychu czwilowani byli.

St. 9, 1. St. 26, 12.

6. Sta so pak, jako ja tam czehnjech a k Damaskn so pschiblizowach, pschipołdnju, wobswěczi mje nahle wulka swětłoscz s njebjes.
St. 9, 3. 17. St. 26, 12. 1 Kor. 15, 8.
7. Ja padźech na semju a słyschach hłós ryczo ke mni: Saule, Saule, schto mje pscheſczěhasch?
St. 9, 4. St. 26, 14. 15.
8. Ja pak wotmołwich: Schtó sy ty, Knjeze? A wón dźesche ke mni: Ja sym Jesus Nazarenski, kotrehoz ty pscheſczěhasch.
9. Czi pak, kotsiz so mnu běchu, widźichu tu swětłoscz derje a buchu nastrózeni; tón hłós pak teho, kiz so mnu ryczesche, woni njesłyschachu.
St. 9, 7.
10. Ja pak dźach: Knjeze, schto mam ja czinicz? A tón Knjes dźesche ke mni: Postań a dźi do Damaska; tam budźe tebi prajene wschitko to, schtoz ty czinicz masch. St. 9, 6.
11. Jako pak widźicz njemózach pschedkrasnosczu teje sameje swětłosczę, buch ja sa ruku wjedźeny wot tych, kotsiz so mnu běchu, a pschińdźech do Damaska.
12. Ananias pak, jedyn bohabojasny muz po sakonju, kiz měſesche dobre swědczenje wot wschitkich tam bydlazych Zidow,
13. Pschińdźe ke mni, pschistupi a dźesche ke mni: Saule, luby bratsje, pohladaj horje. A ja w tej samej schtundźe na njeho pohladach.
14. Wón pak dźesche: Tón Bóh naschich wótzow je cze wuhotował, so by ty pósnał jeho wolu a wohladał teho praweho a tón hłós s jeho rta słyschał.
15. Pschetoz ty budźesch jeho swědk k wschitkim człowjekam teho, schtoz sy widźił a słyschał. St. 26, 16.
16. A nětk, schto so komdźisch? Stań a daj so kschczicz a smycz wot swojich hrěchow a wołaj so k temu mjenu teho Knjesa.
17. Sta so pak, jako ja so saso wróczich do Jerusalema a so modlach w zyrkwi, so buch satorhnjeny,
St. 9, 26.
18. A wuhladach jeho, kotryz ke mni dźesche: Pokhwataj a wuńdź s molom s Jerusalema, dokelz woni njebudźa horjewsacz twoje swědczenje wote mnje.
19. A ja dźach: Knjeze, woni sami wjedźa, so ja jimach a khostach w schulach tam a sem tych, kotsiz do tebje wěrjachu. St. 9, 2. St. 8, 3.
20. A jako wulata bu ta krej Schczěpana, twojeho swědka, ja tez pódla stejach a měſach spodobanje na jeho morjenju a khowach tych drastu, kotsiz jeho morjachu. St. 7, 58. St. 8, 1.
21. A wón dźesche ke mni: Dźi; pschetoz ja chzu cze daloko k tym póhanam pósłacz.
St. 9, 15. St. 13, 2.
22. Woni pak na njeho posłuchachu hacz do teho słowa a posbězechu swój hłós a dźachu: Precz wot semje s tajkim; pschetoz sdobne njeje, so by wón ziwy był.
23. A jako woni wołachu a drasty precz mjetachu a tón proch k njebjesam czjskachu,
24. Kasasche jeho tón hejtman do wojerskeje khěze wjesczł a pschikasa, so bychu jeho schwikali a so wobhonili, so by shonił, czoho dla woni tak na njeho wołachu.
25. Jako pak jeho s rjemjenjemi pschiwjasachu, dźesche Pawoł k temu nizschemu hejtmanej, kotryz pódla stejesche: Sstuscha so wam, romskeho człowjeka a njesudźeneho schwikacz? St. 16, 37.
26. Jako to tón nizschi hejtman słyschesche, pschińdźe a powjedasche wón temu wyschschemu hejtmanej a dźesche: Hladaj, schto masch czinicz; pschetoz tón człowjek je Romski.
27. Duz pschistupi tón wyschschi hejtman a dźesche k njemu: Praj mi, sy ty Romski? Wón pak dźesche: Haj, ja sym.
28. Duz wotmołwi wyschschi hejtman: Ja sym to měschczanske prawo

sa wulki pjenjes dostał. Pawoł pak dźesche: Ja ßym tež tajki rodženy.
29. Duž na měsćźe wot njeho wotstupichu, kotsiž jeho chzychu woprascheć. A tež wyschschi hejtman ßo bojesche, jako srosymi, so Romski je a so jeho běsche swjasał.
30. Nasajtra pak chzysche wón ßo wěsćźe wobhonić wo to, czoho dla wobskorženy bě wot Židow, a puschczi jeho se swjaskow a pschikasa, so bychu czi wyschschi měschnizy a jich zyła rada pschischli; a pschiwjedźe Pawoła a postaji jeho psched nich.

23. staw.

Pawoł na ßwoje samołwjenje psched Jerusalemskej radu bity, wot Knjesa troschtowany a se strachoty wumoženy.

1. **P**awoł pak pohlada na radu a dźesche: Wy mužojo, lubi bratsja, ja ßym se wschěm dobrym ßwědomnjom psched Bohom khodźił, hacž do teho dnja.
2. Tón wyschschi měschnik pak, Ananiaß, pschikasa tym, kotsiž pschi nim stejachu, so bychu jeho na hubu byrili.
3. Duž dźesche Pawoł k njemu: Bóh budźe tebje byricž, ty bělena sćźěna; a ty ßedźisch a ßudźisch mje po sakonju, a kažesch mje bicž pschecžiwo sakonju?
4. A czi, kiž pschi nim stejachu, dźachu: Sswarisch ty wyschschého měschnika Božeho?
5. A Pawoł dźesche: Ja njewjedźich, lubi bratsja, so wón wyschschi měschnik je. Pschetož pißane steji: Wyschschého twojeho luda njebyrbisch słě klecž. 2 Mójs. 22, 28. 2 Pětr. 2, 10. Jud. scht. 8.
6. Pawoł pak pósna, so jich někotsi běchu Sadduzejsžy a drusy Farisejsžy; duž sawoła wón w radźe: Wy mužojo, lubi bratsja, ja ßym Farisejski a ßyn Farisejskeho; ja budu ßudženy teje nadźije a teho horjestacža dla tych morwych. St. 26, 5.
7. Jako wón to ryczesche, sta ßo směschk tych Farisejskich a Sadduzejskich, a ta shromadźisna bu rosdźělena.
8. Pschetož Sadduzejsžy praja, so žane horjestawanje njeje ani jandźel ani duch; Farisejsžy pak pósnaju, so je woboje. Mat. 22, 23.
9. Bě pak wulke wołanje. A pißmawucženi s cžrjódy tych Farisejskich postanychu, wojowachu a dźachu: Niczo słeho na tym człowjeku njenamakamy; je-li pak duch abo jandźel s nim ryczał, dha my s Bohom wojowacž nimamy. St. 25, 25.
10. Jako pak tón směschk wulki bu, bojesche ßo tón wyschschi hejtman, so bychu Pawoła rostorhali; a pschikasa wojakam, so bychu dele stupili a jeho wot nich precž torhnyli a do teje wojeŕskeje khěže wjedli.
11. A nasajtra w nozy stejesche tón Knjes pschi nim a dźesche: Budź dobreje myßle, Pawole; pschetož kaž ty wote mnje w Jerusalemje ßwědcził ßy, tak masch tež w Romje ßwědczicž.
12. Jako pak dźeń bu, seńdźechu ßo někotsi tych Židow hromadu a swjasachu ßo s pschißahu a dźachu, so ani jěsćž ani picž nochzedźa, hacž ßu Pawoła skónzowali.
13. Jich pak běsche wjazy, dyžli schtyrzyczi, kotsiž tajke sjednanje běchu hromadźe sczinili.
14. Czi pschistupichu k tym wyschschim měschnikam a k starschim a dźachu: My ßmy ßo s pschißahu hromadźe spschißahali, so niczo woptacž nochzemy, hacž bychmy Pawoła skónzowali.
15. Dha dajcźe wy nětko k wjedźenju temu wyschschemu hejtmanej a tej radźe, so by jeho jutsje k wam pschiwjedł, jako chzyli czi hischcźe lěpje ßo wobhonicž wo jeho wězy; my pak ßmy hotowi, prjedy dyžli wón psched waß pschińdźe, jeho moricž.
16. Jako pak Pawoła ßotsiny ßyn ßłyschesche to słe łakanje, pschistupi wón a sańdźe do teje wojeŕskeje khěže a pschipowjedasche to Pawołej.

17. Duž ſawoła Pawoł k ßebi jeneho wot tych nižſchich hejtmanow a dźeſche: Tuteho młodźenza wjedź k temu wyſchſchemu hejtmanej; pſchetož wón ma jemu něſchto powjedźicź.

18. Tón teho dla wſa jeho k ßebi a wjedźeſche jeho k temu wyſchſchemu hejtmanej a dźeſche: Tón ſwjaſany Pawoł ſawoła mje k ßebi a proſcheſche mje, ſo bych tuteho młodźenza k tebi pſchiwjedł, kotryž tebi něſchto prajicź ma.

19. Duž wſa jeho wyſchſchi hejtman ſa ruku, wotſtupi na ſtronu a wopraſcha jeho: Schto je, ſchtož mi prajicź maſch?

20. Wón pak dźeſche: Ezi Židźi ßu ßo ſjednali, ſo bychu cźe proßyli, ſo by jutſje dał Pawoła pſched radu pſchiwjeſcź, jako chzyli ßo pola njeho hiſchcźe lěpje wobhonicź.

21. Ty pak ßo njedaj wot nich naryczecź; pſchetož wjazy dyžli ſchtyrzycźi mužow wot nich na njeho łakaju, kotſiž ßu ßo hromadźe ſpſchißahali ani jěſcź ani picź, hacž bychu Pawoła ſkónzowali; a nětk ßu hotowi a czakaju na twoje dobre wotmołwjenje.

22. Na to pak puſchcźi wyſchſchi hejtman teho młodźenza a pſchikaſa jemu, ſo by nikomu njeprajił, ſo jemu to je ſjewił.

23. A ſawoła k ßebi dweju wot tych nižſchich hejtmanow a dźeſche: Pſchihotujcźe dwě ſcźě wojakow, ſo bychu ſchli hacž do Zeſarije, a ßydom dźeßacź jěſdnych a dwě ſcźě tſělzow, na tſecźu nóznu ſchtundu;

24. A pſchihotujcźe ſkocźata, ſo bychu Pawoła na nje ßadźili a ſtroweho pſchiwjedli k Felixej, temu bohotej.

25. A napißa tež liſt, tón ßo tak měješche:

26. Klaudiuß Liſiaß temu drohemu bohotej Felixej, wjele ſtrowja a ſboža.

27. Tuteho muža běchu Židźi jeli a chzychu jeho morjeneho měcź. A ja pſchińdźech ſ wojakami k temu a jeho wutorzech jim a ſhonich, ſo je Romſki. St. 21, 33. St. 22, 25.

28. Jako ja pak chzych tu winu wjedźicź, kotrejež dla na njeho ſkorža, wjedźech jeho pſched jich radu. St. 22, 30.

29. Duž ſhonich ja, ſo wón je wobſkorženy wo to wopraſchowanje jich ſakonja, a ſo nima žaneje winy, kotrejež dla by ßmjercźe abo ſwjaſanja hódny był.

30. Mi pak běſche powjedźene, ſo někotſi tych Židow na teho muža chzeדža łakacź; duž na měſcźe póßłach jeho k tebi a dach tež tym ſkórźbnikam prajicź, ſo bychu pſched tobu, ſchtož na njeho bychu měli, ryczeli. Měj ßo derje! St. 24, 8.

31. Ezi wojazy teho dla, jako jim běſche pſchikaſane, wſachu Pawoła a wjedźechu jeho w nozy do Antipatridy.

32. Naſajtra pak dachu tych jěſdnych ſ nim cźahnucź a wrócźichu ßo ſaßo do teje wojerſkeje khěže.

33. Jako pak cźi ßami do Zeſarije pſchińdźechu, podachu tón liſt temu bohotej a ſtajichu teho Pawoła pſched njeho.

34. Jako pak bohot tón liſt běſche pſchelaſował a ßo wopraſchał, ſ kotreho kraja wón je? a ſhonił, ſo ſ Ziliziſkeje je,

35. Dźeſche wón: Ja chzu cźe pſcheßłyſchecź, hdyž twoji ſkórźbnizy tež tudy budźa. A pſchikaſa jeho twjerdźe dźeržecź w Herodaſchowym domje.

24. ſtaw.

Pawoł pſched bohotom Felixom wot Židow wobſkorženy.

1. Po pjecźich dnjach pak cźehnješche dele wyſchſchi měſchnik Ananiaß ſ tymi ſtarſchimi a ſ jenym rycznikom Tertullußom; cźi pſchiſtupichu k bohotej pſchecźiwo Pawołej.

2. Jako wón pak ſawołany bě, pocźa Tertulluß ſkoržicź a prajeſche:

3. So my we wulkim pokoju ßmy pod tobu a wjele dobreho tutemu ludu ßo ſtanje pſches twoje wobſtaranje, wulkimóžny Felixo, to my póſnajemy ſtajnje a wſchudźom ſ wulkim dźakom. St. 23, 26.

4. So bych ja cźe pak dołho njekomdźił, proſchu ja, ty by chzył naß ſ krótkim ßłyſchecź po ßwojej miłoſcźi.

5. Pſchetož my ßmy tuteho muža namakali ſchkódneho a kiž ſměſchk cźini wſchitkim Židam po zyłej ſemi, a je najwoßebniſchi teje Nazarenſkeje ſekty; 1 Kral. 18, 17.

6. Kiž tež ſpytał je, ſo by wón tu zyrkej njeßwjatu ſcźinił, kotrehož my tež ßmy jimali a chzychmy jeho ßudźicź po naſchim ſakonju.

7. Liſiaß, wyſchſchi hejtman, pak pſchińdźe a wſa jeho ſ wulkej mozu ſ naſchich rukow,

8. Pſchikaſa tež jeho ſkórźbnikam, ſo bychu k tebi pſchiſchli; wot kotrehož ty móžeſch, je=li ſo ßo ßam chzeſch wobhonicź, to wſchitko ſhonicź, cźoho dla my na njeho ſkoržimy. St. 23, 30.

9. A k temu tež ryczachu cźi Židźi a prajachu, ſo ßo tak ma.

(Tekſt na 21. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

10. Pawoł pak wotmołwi, jako jemu tón bohot kiwaſche, ſo by ryczał: Dokelž wot wjele lět hew ßy ßudnik był tutemu ludu, dha chzu ja najkhrobliſcho to, ſchtož mje naſtupa, wupowjedacź.

11. Ty móžeſch póſnacź, ſo wjazy njeje dyžli dwanacźe dnjow, jako ja ßym pſchiſchoł do Jeruſalema, ſo bych ßo modlił.

12. Tež njejßu mje namakali w zyrkwi, ſo bych ſ někim ryczał abo ſměſchk teho luda cźinił, ani w ſchulach ani po měſcźe. St. 25, 8.

13. Ani tež njemóža woni to dowjeſcź, cźohož dla nětk na mnje ſkorža.

14. Teho ßo pak ja pſched tobu wuſnaju, ſo ja po tym puczu, kotryž woni ſektu mjenuja, tak ßłužu temu Bohu mojich wótzow, ſo wěrju wſchitkemu, ſchtož pißane je w ſakonju a w tych profetach;

15. A mam tu nadźiju k Bohu, na kotruž tež tuczi ßami woczakuja, ſo budźe ßo ſtacź horjeſtawanje tych morwych, prawych a tež tych njeprawych.

16. Wo to ja ßo pak prózuju, ſo bych měł ßwědomnje bjes poroka pſched Bohom a pſched ludźimi wſchudźom.) St. 23, 1.

17. Ale po wjele lětach ßym ja pſchiſchoł a ßym ßmilnych darow pſchinjeßł ßwojemu ludu a wopory. St. 11, 29. St. 21, 26. Gal. 2, 10.

18. Pſchi tym namakachu mje (ſo ja ßo dach w zyrkwi cźiſcźicź bjes ropota a bjes hawtowanja) někotſi Židźi ſ Aſiſkeje, St. 21, 27.

19. Kotſiž dyrbjeli pſched tobu ßo poſtajicź, ſkoržicź, je=li ſo něſchto ke mni maju.

20. Abo njech tuczi ßami wupowjedaju, hacž ſchto njeprawe ßu na mni namakali, dokelž ja hiſchcźe pſched radu ſteju,

21. Khiba teho jeniczkeho ßłowa dla, kotrež ja wołach ſtejazy bjes nimi: Teho horjeſtawanja tych morwych dla budu ja dźenß wot waß wobſkorženy. St. 23, 6. St. 26, 6. St. 28, 20.

22. Jako pak to Felix běſche ßłyſchał, wotłoži wón jich, derje wjedźiwſchi wo jich puczu, a dźeſche: Hdyž Liſiaß, tón hejtman, pſchińdźe, chzu ja ßo wo to waſche wobhonicź. St. 23, 26.

23. Pſchikaſa pak temu nižſchemu hejtmanej, ſo by Pawoła twjerdźe dźeržał, jemu pak pokoj dał a nikomu njewobarał wot tych ßwojich, ſo by jemu ßłužił abo k njemu khodźił.

(Tekſt na 22. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

24. Po někotrych dnjach pak pſchińdźe Felix ſe ßwojej žonu Druſillu, kotraž židowſka běſche, póßła po Pawoła a poßłuchaſche jeho wot teje wěry do Khryſta.

25. Jako wón pak rycž cźinjeſche wot prawdoſcźe a pózcźiwoſcźe a wot pſchichodneho ßudźenja, ſtróži ßo Felix a

wotmolwi: Nětk móžeſch woteńcź; hdyž
pak budu czaß měcź, chzu ja cźe kaſacź
ſaßo ſawołacź.
26. A pſchi tym pak ßo wón na=
dźijeſche, ſo jemu wot Pawoła budźa
pjenjeſy date, ſo by jeho puſchcźił:
teho dla wón jeho tež huſto k ßebi
ſawoła a rośrycźowaſche ßo ſ nim.
27. Po dwěmaj lětomaj pak doſta
Felix po ßebi na ßwoje měſto Por=
ziußa Feſta. Felix pak chzyſche Židam
dobrotu wopokaſacź a woſtaji Pawoła
po ßebi jateho.) St. 25, 14.

25. ſtaw.

Pawoł powoła ßo pſched Feſtußom na
khěžora.

1. Jako pak Feſtuß do kraja pſchiń=
dźe, cźehnjeſche wón po tſjoch dnjach
horje do Jeruſalema ſ Zeſarije.
2. Duž ſjewichu ßo pſched nim tón
wyſchſchi měſchnik a cźi woßebniſchi
wot tych Židow pſchecźiwo Pawołej a
proſchachu jeho, St. 24, 1.
3. A žadachu, ſo by jim tu luboſcź
pſchecźiwo njemu wopokaſał a jeho
dał do Jeruſalema pſchiwjeſcź; pſche=
tož woni łakachu, ſo bychu jeho na
droſy ſkónzowali.
4. Duž wotmolwi Feſtuß: Wſchak
budźe Pawoł dźeržany w Zeſarii; a
ſo wón tež ßam w krótkim tam po=
cźehnje.
5. Kotſiž teho dla wot waß móža,
dźeſche wón, njech ßobu pſchińdu a
njech na njeho ſkorža, je=li ſo někajka
wina na tym mužu je.
6. Jako pak pola nich wjazy niž
hacź dźeßacź dnjow pobu, cźehnjeſche
wón do Zeſarije. Najajtra pak ßyže
wón ßo na ßudny ſtoł a kaſaſche Pa=
woła pſchiwjeſcź.
7. A jako tón ßamy bu pſchiwjedźeny,
wobſtupichu jeho cźi Židźi, kotſiž bě=
chu ſ Jeruſalema pſchiſchli, a wjedźechu
wulke a cźežke ſkóržby pſchecźiwo Pa=
wołej, kotrež njemóžachu dowjeſcź;
8. Dokelž wón ßo ſamolwi a dźe=
ſche: Ja njejßym nicžo ani pſchecźiwo
židowſkemu ſakonju ani pſchecźiwo zyr=
kwi ani pſchecźiwo khěžorej ſhrěſchił.
9. Feſtuß pak chzyſche Židam luboſcź
wopokaſacź, wotmolwi Pawołej a dźe=
ſche: Chzeſch horje do Jeruſalema hicź
a tam teho dla ßudźeny bycź pſchede
mnu? St. 24, 27.
10. Pawoł pak dźeſche: Ja ſteju
pſched khěžorſkim ſtołom, tam mam
ßo ja dacź ßudźicź. Židam žaneje
kſchiwdy njejßym ſcžinił, kaž tež ty
najlěpje wěſch.
11. Sśym ja pak koho ſkſchiwdźił
a něſchto ßmjercźe hódne ſcžinił, dha
ja ßo njewobaram wumrjecź; je=li ſo
pak nicžo njeje, cžohož dla cźi mje
wobſkorža, dha mje nichtó jim njemóže
podacź; na khěžora ja ßo powołam.
12. Duž rośrycźa ßo Feſtuß ſ radu
a wotmolwi: Na khěžora ßy ßo ty
powołał, k khěžorej póńdźeſch.
13. A po někotrych dnjach pſchiń=
dźeſchtaj kral Agrippaß a Bernize do
Zeſarije, ſo byſchtaj Feſta powitałaj.
14. Jako pak wonaj tam wjele dnjow
pobyłaj běſchtaj, pſchinjeße Feſtuß pſched
krala to wot Pawoła a dźeſche: Jedyn
muž je wot Felixa jaty woſtajeny,
St. 24, 27.
15. Kotrehož dla, jako w Jeruſa=
lemje běch, cźi wyſchſchi měſchnizy a
ſtarſchi tych Židow pſchede mnje ßu
ſtupili a proſchachu pſche ßud pſche=
cźiwo njemu; Scht. 1, 2.
16. Kotrymž ja wotmolwich: So
w Romſkim to waſchnje njeje, ſo bychu
jeneho cźłowjeka dali ſkónzowacź, prjedy
dyžli tón wobſkorženy ßwojich ſkóržbni=
kow prjedy ßo by měł a měſto doſtał,
ſo by ßo ſamolwił na to, ſchtož jemu
winu dawaju. 5 Mójſ. 17, 6.
17. Jako teho dla woni ßo ßem
ſeńdźechu, njecžinjach ja žaneho wot=
łoženja, ßynuch ßo tón druhi dźeń
na ßudny ſtoł a kaſach teho muža
pſchiwjeſcź,
18. Pſchecźiwo kotremuž cźi ſkórž=
bnizy, kiž pódla ſtejachu, žanu winu

na njeho njepschinjeßechu, kotrejež ßo
ja nadžijach.

19. Woni pak někotre woprašchenja
měječhu pschecžiwo njemu wot ßwojeho
pschibójstwa a wot jeneho morweho
Jesußa, wot kotrehož Pawoł prajesche,
so je žiwy. Luk. 24, 23.

20. Jako pak ja ßo na to praschenje
njewustejach, dźach ja, hacž wón by
chzył hicž do Jerusalema a tam wo
to bycž ßudženy?

21. Jako pak Pawoł ßo powoła,
so by skhowany był k ßudu teho khě-
žora, pschikasach jeho sdžeržecž, hacž
bych jeho khěžorej póßłał.

22. Agrippaß pak dźesche k Festej:
Ja ßam tež chzył teho cžłowjeka rad
ßłyschecž. Wón pak dźesche: Jutsje
budžesch jeho ßłyschecž.

23. Nasajtra teho dla pschińdźeschtaj
Agrippaß a Bernize s wulkim wu-
hotowanjom a sańdźeschtaj do ßud-
neje khěže s hejtmanami a s woßeb-
nymi mužemi teho města; a jako
Festuß pschikasa, bu Pawoł pschiwje-
dženy.

24. A Festuß dźesche: Kralo Agrippa
a wschitzy wy muszy, kiž wy tudy s
nami scže, tu widźicže wy teho, ko-
trehož dla mje tón zyły židowski lud
je proßył w Jerusalemje a tudy, a
wołachu, so ßo njesaleži, so by tón
dlěje žiwy był.
St. 22, 22.

25. A jako ja sroſymich, so wón
ničžo njeje cžinił, so by ßmjercže hódne
było, a wón ßo ßam na khěžora
běsche powołał; wobsanknych ja, so by
był póßłany, St. 23, 9.

26. Wot kotrehož ja ničžo wěsteho
nimam, so bych temu knjesej pißał.
Teho dla ßym kasał, so by wón pschedwaß
pschiwjedženy był, najwjazy pak
pschedtebje, kralo Agrippa, so bych po
tym wobhonjenju něschto mět pißacž.

27. Pschetož mi ßo sda njerosomna
wěž bycž, jateho póßłacž a žaneje winy
pschecžiwo njemu njesjewicž.

26. staw.

Pawoł dosta na ßwoje samołwjenje wot
Agrippy ßwědcženje njewinoscže.

1. Agrippa pak dźesche k Pawołej:
Tebi je wotpuschczene, so móžesch ßam
za ßo ryczecž. Duž samołwi ßo Pa-
woł, wupschestrěwschi ruku:

2. Mi je jara lubo, luby kralo
Agrippa, so ja dźenß pschedtobu ßo
samołwicž móžu na to wschitko, cžohož
mi Židži winu dawaju;

3. Najbóle, so tebi ßu wědomne
wschitke waschnja a praschenja tych Ži-
dow. Teho dla proschu cže, so by
scžeŕpliwje na mnje poßłuchał.

4. Wschak wot mojeho žiwjenja wot
młodoscže hew, jako je było wot spo-
cžatka bjes mojim ludom w Jerusa-
lemje, wjedźa wschitzy Židži,

5. Kotsiž mje dawno ßu snali (je-li
so chzyli ßwědcžicž), so po tej naj-
wótrischej sekcže naschehe Božeje ßłužby
ßym Farisejski. St. 23, 6. Fil. 3, 5.

6. Nětk pak ja steju wobskorženy
wo tu nadžiju teho ßluba, kotryž ßo
stał je k wótzam wot Boha,
St. 13, 32. St. 28, 20. 1 Mójs. 3, 15.

7. Kotremuž ßo nadžija te dwanacże
narody tych naschich pschińcž, pschesBožu
ßłužbu wodnjo a w nozy stajnje.
Teje nadžije dla, mój kralo Agrippa,
na mnje skorža cži Židži. St. 24, 15.

8. Schto budže to pola waß ja nje-
wěrne ßudžene, so Bóh morwych sbudži?

9. Mi je ßo wopprawdže ßamemu
sdało, so pschecžiwo mjenu Jesußa
Nazarenskeho mam wjele napschecžiwo
cžinicž. St. 8, 3. St. 9, 1. St. 22, 4.

10. Jako ja tež ßym cžinił w Je-
rusalemje, hdźež ja wjele ßwjatych ßym
do kłody sanknuł, na kotrychž móz
dostach wot wyschschich měschnikow; a
hdyž woni skónzowani buchu, ßym ja
to prawo pomhał wurjez.

11. A po wschitkich schulach ja jich
husto cžwilowach a nucžach, so bychu
jich hanili, a běch jara njemdry na
nich, pschescžěhach jich tež hacž do
zusych městow.

12. W tym, jako ja tež do Damaska dźěch, s mozu a s poruczenjom wot tych wyschschich měschnikow, St. 9, 2.
13. Pschipołdnju, mój kralo, widźich ja na puczu, so swětłoscź s njebjes, jasnischa, dyžli teho słónza jasnoscź, mje a tych, kotsiž so mnu dźěchu, wobswěczi.
14. A hdyž my wschitzy na semju padźechmy, słyschach ja hłós, kotryž ke mni ryčžesche po Hebrejsku: Saule, Saule, schto mje pschescźěhasch? Cźežko cźi budźe, pschecziwo wótremu kopacź.
15. Ja pak dźach: Schtó sy ty, Knježe? Wón pak dźesche: Ja sym Jesus, kotrehož ty pschescźěhasch;
16. Ale postań a stup na swojej nosy; pschetož teho dla sym ja so tebi sjewił, so bych cźe postajił sa słužomnika a sa swědka teho, schtož ty sy widźił a schtož tebi hischcźe budu sjewicź. St. 22, 15.
17. A chzu cźe wumóž wot teho luda a wot póhanow, k kotrymž ja cźe nětk pósczelu,
18. K wotewrjenju jich wocźi, so bychu so wobroczili wot cźěmnoscźe k swětłu a wot teje mozy teho satana k Bohu, so bychu woni dostali wodacźe tych hrěchow a to herbstwo bjes woswjeczenymi pschez tu wěru do mnje. Jes. 35, 5.
Ef. 1, 18. Jap. sk. 20, 32.
19. Teho dla, kralo Agrippa, njeběch ja njeposłuschny temu njebjeskemu widźenju; Gal. 1, 16.
20. Ale pschipowjedach najprjódźy tym w Damasku a w Jerusalemje a po wschěm kraju teje Židowskeje, tež póhanam, so bychu pokutu cźinili a so wobroczili k Bohu, tež cźinili dostojne skutki teje pokuty. St. 9, 20.
21. Teho dla su mje cźi Židźi w zyrkwi jimali a pytali mje moricź.
St. 21, 30.
22. Ale s Božej pomozu steju ja hischcźe hacź do tuteho dnja a swědczu małemu a wulkemu; njeryczu tež niczo, khiba schtož cźi profetojo su ryczeli, so so stacź dyrbjesche, a Mójsas: Luk. 24, 44 ꝛc.
23. So Khrystus je dyrbjał cźeŕpicź a tón prěńschi bycź s teho horjestawanja tych morwych a pschipowjedacź to swětło temu ludu a tym póhanam.
1 Kor. 15, 20. Kol. 1, 18. Sjew. 1, 5.

(Tekst na 23. njedźelu po swj. Trojizy.)

24. Jako pak wón so s tym samolwi, dźesche Festus s wulkim hłosom: Błasnisch so, Pawole; twoje wulke nawuknjenje pschinjese cźe k błasnoscźi.
25. Wón pak dźesche: Mój drohi Festuso, ja so njebłasnju; ale ja ryczu prawe a mudre słowa.
26. Pschetož tón kral wo tym wschitkim jara derje wě, k kotremuž ja tež throble ryczu. Pschetož ja mam sa to, so niczo tuteho jemu njeje potajne; pschetož to w kucźe so stało njeje. Jan. 18, 20.
27. Wěrisch, kralo Agrippa, tym profetam? Ja wěm, so wěrisch.
28. Agrippa pak dźesche k Pawołej: Mało je trjeba, dha by mje naryczał, so bych kschescźijan był.
29. Pawoł pak dźesche: Ja žadam wot Boha, njech je mało abo wjele trjeba, so by niž jeno ty, ale tež wschitzy, kotsiž mje dźens słyscha, tajzy byli, jako ja sym; wuměnjene pak su tute swjaski.
30. Jako wón to běsche prajił, postaže tón kral a bohot a Bernize a kotsiž s nimi sedźichu,
31. A wotstupiwschi na stronu ryczesche jedyn k druhemu a dźachu, so tutón cźłowjek niczo njeje cźinił, so by smjercźe abo tych swjaskow hódne było.
32. Agrippa pak k Festej rjeknu: Tutón cźłowjek budźische mohł puschczeny bycź, hdyž by so na khěžora njepowołał.

27. staw.

Pawołowe traschne a dźiwne wjesenje na łódźi.

1. Jako pak wobsanknjene běsche, so bychmy so pschewjesli do Walskeje,

podachu woni Pawoła a někotrych dru-
hich jatych temu nižſchemu hejtmanej,
ſ mjenom Juliußej, ſ khěžorſkeho wój-
ſka. St. 25, 12.
2. Jako pak my do Adramitiſkeje
łódźe ſtupichmy, ſo bychmy ßo po Aſi-
ſkich ſtronach pſchewjeſli, puſchczichmy
ßo na morjo; a běſche ſ nami Ariſtar-
chuß Mazedonſki ſ Theßaloniki.
St. 19, 29.
3. A pſchińdźechmy na druhi dźeń
do Sidona. A Juliuß ßo pſchecźi-
wo Pawołej dobroczjwje ſadźerža; wot-
puſchczi jemu k pſchecźelam hicź, ſo
by wobſtarany był. St. 24, 23. St. 28, 16.
4. A wotſal ßo puſchczichmy a wje-
ſechmy ßo nimo Ziprußa, teho dla,
ſo nam wětry běchu pſchecźiwne.
5. A pſchewjeſechmy ßo pſches morjo,
kotrež je pola Ziliziſkeje a Pamfili-
ſkeje, a pſchińdźechmy do Mira, měſta
Liziſkeho.
6. A tam namaka tón nižſchi hejt-
man Alexandriſku łódź, kotraž ßo wjeſe-
ſche do Walſkeje, a ßadźi naß do njeje.
7. A jako někotre dny njeſpěſchnje
ßo wjeſechmy a lědom pſchecźiwo Kni-
dußu pſchińdźechmy (pſchetož wětr ßo
nam pſchecźiwjeſche), wjeſechmy my ßo
pſchecźiwo Kretu nimo měſta Salmona.
8. A lědom nimo teho ßameho
czehnjechmy, duž pſchińdźechmy na ně-
kajke měſto, kotremuž rěkachu dobry
brjoh, pſchi kotrymž běſche bliſko měſto
Laſea.
9. A jako ßo wjele czaßa běſche
minuło a nětko to wjeſenje na łódźi
traſchne běſche, pſchetož tež tón pó-
ſtny czaß nimo běſche, napomina jich
Pawoł, 2 Kor. 11, 25. 26.
10. A prajeſche k nim: Wy mužojo,
ja widźu, ſo to wjeſenje na łódźi ſ
kſchiwdu a ſ wulkej ſchkodu ßo ſtacź
budźe, niz jeno temu nakładu a tej
łódźi, ale tež naſchemu žiwjenju.
11. Tón nižſchi hejtman pak wjazy
wěrjeſche temu knjeſej teje łódźe a temu
łódźnikej, hacž temu, ſchtož Pawoł pra-
jeſche.
12. A jako tón brjoh ßo njehodźe-
ſche, hdźež bychu pobyli pſches ſymu,
radźeſche jich wjele, ſo bychu ßo wot
tudy precź puſchczili, hacź móhli tak
doßahnucź do Feniziſkeje, ſo bychu tam
pſches ſymu woſtali, pſchi Kretiſkim
brjoſy, ßrjedźa wětra wot poł połdnja
a wot poł wjecźora.
13. A jako tón wětr wot połdnja
dujeſche a ſa to mějachu, ſo jim tak
póńdźe, kaž ßebi běchu ſamyßlili, puſch-
czichu woni ßo wot brjoha a wjeſechu
ßo bliſko pſchi Krecźe.
14. Niz dołho potom pak ſběže ßo
napſchecźiwo njej ßylny wětr, kotremuž
rěkaju Euroklidon abo wětr wot poł
ranja a wot połnozy.
15. A jako ta łódź běſche ſapſchi-
mnjena a njeſamóžeſche ßo pſchecźiwo
wětru ſtajicź, puſchczichmy my ju po
wětſje, a tak ßo wjeſechmy.
16. My pak pſchińdźechmy k někaj-
kej małej inſuli (kupje), kotrejž rěkachu
Klauda; tam móžachmy lědom łódźicźku
ſapſchijecź.
17. Tu wſachmy my a wſchelkeje
pomozy pytawſchi podpaßachmy łó-
dźicźku k łódźi; pſchetož my ßo bo-
jachmy, ſo by na pěſk panuła, puſch-
czichmy ſegel (płachtu) dele, a buchmy
tak wjeſeni. Scht. 40.
18. Jako pak pſched wulke njewjedro
tam a ßem mjetani běchmy, wumjetach-
my my druhi dźeń tón nakład.
19. Na tſecźi dźeń pak wuczißnych-
my ßami ſ naſchimaj rukomaj teje łó-
dźe grat.
20. A jako ani ßłónzo ani hwěſdy
pſches wjele dnjow ßo njepokaſachu a
niz małe njewjedro nam naſtaže, bě
nam napoßledku wſchitka nadźija wſchu-
dźom precź wſata, ſo bychmy móhli
bycź ſdźerženi.
21. A jako my tež ſa dołhi czaß
njeběchmy jědli, duž ſtupi Pawoł ßrje-
dźa bjeß nich a dźeſche: Lubi mužojo,
wy ſcźe dyrbjeli mje poßłuchacź a wot
Kretu ßo precź njepuſchczicź a nam
tajku kſchiwdu a ſchkodu njenacźinicź.

22. Dha wſchak ja waß nětk napominam, ſo byſchcźe dobreje myßle byli; pſchetož wot waß žana duſcha njebudźe kónz wjacź, khiba jeno ta łódź.

23. Pſchetož w tej nozy je pſchi mni ſtał jandźel Boži (Khryſtuß), kotrehož ja ßym a kotremuž ja ßłužu.

1 Móſ. 16, 7.

24. Tón dźeſche: Njebój ßo, Pawole, pſched khěžorom maſch ſtacź; a hlaj, Bóh je cźe wobdarił ſe wſchitkimi, kotſiž ſ tobu ßo wjeſu. St. 23, 11.

25. Teho dla, lubi mužojo, budźcźe dobreje myßle; pſchetož ja wěrju Bohu, ſo tak budźe, kaž mi je powjedźene.

26. My ßo pak k někajkej inſuli pſchiwjeſcź mamy. St. 28, 1.

27. Jako pak ſchtyrnata nóz bě pſchiſchła a my po adriatiſkim morju ßo wjeſechmy, jeſda ßo wokoło połnozy tym łódźnikam, ſo ßo jim někajki kraj pſchibližuje.

28. A puſchcźichu wołojnizu do wody a namakachu dwazycźi ßahow hłuboku; a trochu dale ßo wjeſewſchi, puſchcźichu ſaßo wołojnizu a namakachu pjatnacźe ßahow.

29. Bojachu ßo pak, ſo ßnadnje wo ſkałobne měſta móhli ſawadźicź, a cźißnychu ſady ſ łódźe ſchtyri kótwizy a proſchachu, ſo by dźeń był.

30. Jako pak cźi łódźnizy ßebi myßlachu ſ łódźe cźeknucź a čołmik do morja puſchcźichu a wudawachu, jako chzyli wot ſ prjódka teje łódźe te kótwizy dele puſchcźicź,

31. Dźeſche Pawoł k nižſchemu hejtmanej a k tym wojakam: Je-li ſo cźi we łódźi njewoſtanu, dha wy pſchi žiwjenju woſtacź njemóžecźe.

32. Duž wotrubachu wojazy te ſchtryki teje čołmizy a puſchcźichu ju, ſo by wotpanuła.

33. A jako nětk chzyſche dźeń bycź, napominaſche Pawoł wſchitkich, ſo bychu pojědli, a dźeſche: Dźenß je ſchtyrnaty dźeń, ſo wy čakacźe a bješ jědźe ſcźe byli a njejſcźe niczo k ßebi brali.

Scht. 27.

34. Teho dla napominam ja waß, ſo byſchcźe pojědli; to wſchak budźe k waſchej ſtrowoſcźi ßłužicź. Pſchetož jawěſcźe žanemu wot waß włóß ſ hłowy njebudźe wupanucź.

Mat. 10, 30. Luk. 21, 18.

35. Jako pak to prajił běſche, wſa wón khlěb, dźakowaſche ßo Bohu pſchede wſchitkimi a łamaſche a poča jěſcź.

1 Sam. 9, 13. Jan. 6, 11.

36. Duž buchu wſchitzy lěpſcheje myßle a wſachu tež jědź k ßebi.

37. Naß pak wſchitkich hromadźe we łódźi běſche dwě ſcźě ßydom dźeßacź a ſchěſcź duſchow.

St. 2, 41. St. 7, 14.

38. A jako ſ jědźu běchu naßyczeni, položichu woni tu łódź a wučißnychu to žito do morja.

39. Jako pak dźeń bě, njeſnajachu woni tu ſemju; někajki móřſki brjoh pak wuhladachu, kiž ramjo měješche; do teho ßameho chzychu woni tu łódź ſahnacź, hdy by móžno było.

40. A wučahnuchu te kótwizy, puſchcźichu ju na morjo, rošpuſchcźichu tež te ſwjaſki teho prawidła a ſhotowachu płachtu po wětſje, a tak ßo k brjohu cźehnjechu.

41. My pak ſapadźechmy do měſta, kotrež ſ wobeju ſtronow morjo měješche; duž ſtorčzi ßo łódź a tón prjódk woſta njehnuty ſtejo; poßledk pak ßo rošłama wot tych ßylnych žołmow.

Mat. 8, 24. 2 Kor. 11, 25.

42. Tych wojakow rada pak běſche, ſo bychu tych jatych ſkónzowali, ſo by žadyn njepſchepłuwał a cźeknuł.

43. Ale nižſchi hejtman chzyſche Pawoła ſdźeržecź a njepſchida jim jich ſamyßlenje; pſchikaſa pak tym, kiž płuwacź móžachu, ſo bychu ßo najprjedy do morja puſchcźili a na brjoh wuſchli.

44. Tym druhim pak, ſo bychu někotſi na dejſkach, někotſi na kruchach wot teje łódźe wupłuwali. A tak ſta ßo, ſo wſchitzy ſtrowi na ſemju pſchińdźechu. Scht. 24, 25.

28. staw.

Pawoła dźiw na kupje Melite. Pschichod a samolwjenje w Romje.

1. A jako my strowi běchmy wustupili, pósnachmy my, so tej insuli Melita rěkachu. Czi zusy ludźo pak nam njewopokasachu mału luboscź;
St. 27, 26.
2. Pschetož woni sapalichu hromadu drjewa a wsachu naß wschitkich horje deschcza dla, kotryž naß běsche nadpanuł, a tež symy dla. 2 Kor. 11, 27.
3. Jako pak tež Pawoł hromadu droba běsche sebrał a na woheń położił, wuskoczi jeschczeŕ wot czopłoty a ßuže ßo na jeho ruku.
4. Jako czi ludźo widźichu, so to swěrjo na jeho ruzy wißy, dźachu woni bjes ßobu: Sawěrnje, tutón człowjek je mordaŕ, kotremuž to wjeczenje Bože njeda žiwemu bycź, hacž wón runje s morja je strowy wuschoł.
5. Ale wón wottschaße to swěrjo do wohenja a njebu jemu niczo.
Mark. 16, 18.
6. Woni pak woczakowachu, hacž by wón saczekał abo morwy dele panuł. Jako pak dołho woczakowachu a widźichu, so ßo jemu niczo steho njesta, dźiwachu woni ßo a dźachu, so wón je bóh.
7. Pschi tym ßamym měscze pak měješche teje insule wyschschi, s mjenom Publiuß, ßwoje kubła; tón wsa naß horje a hospodowasche naß lubosnje psches tsi dny.
8. Sta ßo pak, so tón nan teho Publiußa na symnu a na czerwjenu khory ležesche. K temu sańdźe Pawoł, modlesche ßo a położi ruzy na njeho a wustrowi jeho. Mat. 8, 14.
9. Jako ßo to běsche stało, pschistupichu tež drusy, kotsiž na tej insuli khori běchu, a dachu ßo wustrowicź.
10. Czi ßami nam tež wulku czescź wopokasachu, a jako precž czehnjechmy, nakładźechu woni nam do łódźe, schtož nam trjeba běsche.
11. Po tsjoch měßazach pak puschczichmy my ßo precž na jenej Alexandriskej łódźi, kotraž psches symu na tej insuli běsche była a měješche snamjo tych dwójnikow.
12. Pschińdźechmy tak do Sirakusy, hdźež my psches tsi dny wostachmy.
13. Wot tudy ßo dale wjesechmy a pschińdźechmy do Regije, a po jenym dnju, jako ßo wětr wot połdnja sběhnu, pschińdźechmy tón druhi dźeń do Puteolow.
14. Tam namakachmy bratrow a buchmy wot nich proscheni, so bychmy pola nich ßydom dnjow wostali. A potom tak pschińdźechmy do Roma.
15. A wot tudy, jako czi bratsja wot naß běchu ßłyscheli, pschińdźechu woni nam napschecziwo hacž k Appiußowemu městku a hacž k tsjom korczmam. Jako Pawoł tych wuhlada, dźakowasche wón ßo Bohu a měješche dobru nadźiju.

(Tekst na 24. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

16. Jako my pak do Roma pschińdźechmy, poda tón nižschi hejtman tych jatych temu wyschschemu hejtmanej. Ale Pawołej bu wotpuschczene, so móžesche wostacź, hdźež wón chzysche, s jenym wojakom, kotryž by jeho hladał.
St. 23, 33. St. 24, 23. St. 27, 3.
17. Sta ßo pak po tsjoch dnjach, so Pawoł tych woßebnych tych Židow hromadu sawoła. Jako ßo pak czi běchu seschli, rjeknu wón k nim: Wy mužojo, lubi bratsja, ja niczo njejßym czinił pschecziwo naschemu ludu ani pschecziwo wótzowskim wustajenjam; a tola ßym jaty s Jerusalema podaty do Romskich rukow. St. 23, 1.
18. Czi ßami pscheßłyschachu mje a chzychu mje puschczicź, dokelž žana wina teje ßmjercze na mni njeběsche k namakanju.
19. Jako pak czi Židźi ßo temu pschecziwichu, buch ja nuczeny, na khěžora ßo powołacź, niž pak, jako bych ja něschto měł, mój lud wobskoržicź.
St. 25, 12.

20. A dha teho dla ßym ja waß k ßebi proßył, ſo bych waß wohladał a ſ wami ryczał; pſchetoż nadźije Iſraelſkeje dla ßym ja ſ tym rjeczajom wobdaty. St. 23, 6. St. 24, 21. St. 26, 6. 7.

21. Woni pak dźachu k njemu: My njejßmy ani pißmo doſtali ſe Židowſkeje twoje dla, ani tež žadyn tych bratrow njeje pſchiſchoł, kotryž by něſchto ſteho wot tebje powjedał abo ryczał.

22. Dha wſchak chzemy my wot tebje ßłyſchecź, ſchto ty myßliſch. Pſchetož wſchak wot tuteje ſekty je nam wědomne, ſo na wſchěch ſtronach jej budźe pſchecźiwo ryczane. St. 24, 14. Luk. 2, 34.

23. A jako jemu dźeń běchu poſtajili, pſchińdźe jich wjele k njemu do hoſpody, kotrymž wón wułoži a wobßwědczi to kraleſtwo Bože a prědowaſche jim wot Jeſußa ſe ſakonja Mójſaßoweho a ſ tych profetow, wot ranja hacž do wjeczora. St. 26, 22.

24. A někotſi wěrjachu temu, ſchtož by prajene; někotſi pak njewěrjachu. St. 17, 4.

25. Jako pak bjeſ ßobu jeneje myßle njeběchu, woteńdźechu woni, jako Pawoł to jene ßłowo wurycza: Derje je wſchak ßwjaty Duch prajił pſcheſ profetu Jeſajaßa k naſchim wótzam, 2 Pětr. 1, 21.

26. A ryczał: Dźi k tutemu ludu a rjekń: S wuſchomaj budźecźe ßłyſchecź a njeſroſymicź; a ſ woczomaj budźecźe widźicź a njepóſnacź. Jeſ. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Luk. 8, 10. Jan. 12, 40. Rom. 11, 8.

27. Pſchetož tuteho luda wutroba je ſaßakła, a ßłyſcha cźežzy ſ wuſchomaj a drěmaju ſe ßwojimaj woczomaj, tak ſo bychu w ßwojim czaßu njewidźili ſ woczomaj a njeßłyſcheli ſ wuſchomaj a njeſroſymili we wutrobje a ßo njewobroczili, ſo bych ja jim pomhał.

28. Duž teho dla budź wam wědomne, ſo to ſbože je póhanam póßłane; a woni budźa jo ßłyſchecź. St. 13, 38. 46. Pſ. 18, 45.

29. A hdyž wón to wuryczał běſche, woteńdźechu cźi Židźi a mějachu wjele roſryczenja bjeſ ßobu.

30. Pawoł pak woſta pſcheſ zyłej dwě lěcźe w ßam ßwojej hoſpodźe a bjerjeſche horje wſchitkich, kotřiž k njemu nutſ ſańdźechu;

31. Prědowaſche to kraleſtwo Bože a wuczeſche wot teho Knjeſa Jeſom Khryſta ſe wſchej ſhrobłoſcźu bjeſ ſakaſanja.)

Kónz japoſchtołſkich ſkutkow.

List ßwjateho Pawoła na Romſkich.

Prěni ſtaw.

Prawdoſcź njepſchińdźe ſe ſakonja pſchirody a jeho ſkutkow: pſchetož wſchitzy póhanjo ßu hrěſchnizy a njeprawi.

1. Pawoł, wotroczk Jeſom Khryſta, powołany japoſchtoł, wotdźěleny k prědowanju to evangelion Bože, Jap. ſk. 9, 15. Gal. 1, 15.

2. (Kotrež wón prjedy ßlubił je pſcheſ ßwojich profetow w tym ßwjatym pißmje), Tit. 1, 2. Jap. ſk. 3, 21.

3. Wot ßwojeho Sſyna, kotryž ßo je narodźił ſe ßymjenja Davitoweho po tym cźěle, 2 Sam. 7, 12.

4. A móznje wopokaſany Sſyn Boži, po tym Duchu, kotryž poßwjecźi, wot teho czaßa, jako wón ſtanuł je wot morwych, Jeſuß Khryſtuß, naſch Knjeſ; Jan. 10, 36. Hebr. 1, 5. St. 5, 5.

5. (Pſcheſ kotrehož ßmy doſtali hnadu a japoſchtołſki hamt, ſo bychmy bje wſchitkich póhanow tu poßłuſchnoſcź teje wěry pſchinjeßli w jeho mjenje; Jap. ſk. 9, 15. Rom. 16, 26.

6. S kotrychž wy tež někotři ſcźe, powołani wot Jeſom Khryſta,):

7. Wſchitkim, kotſiž w Romje ßu tym lubſchim Božim a powołanym ßwjatym: Hnada budź ſ wami a pokoj wot Boha, naſcheho Wótza, a wot teho Knjeſa Jeſom Khryſta.
1 Kor. 1, 2.

8. Najprjedy dźakuju ja ßo ßwojemu Bohu pſches Jeſom Khryſta ſa waß wſchitkich, ſo waſcha wěra po wſchěm ßwěcźe ma khwalbu a cźeſcź.
1 Kor. 1, 4. 5. 1 Theß. 1, 8.

9. Pſchetož Bóh je mój ßwědk (kotremuž ja ßłužu w ßwojim duchu w prědowanju teho evangelija wot jeho Syna), ſo ja bjes pſcheſtacźa na waß ſpominam,
St. 9, 1. Fil. 1, 8. Ef. 1, 16.

10. A kóždy cźaß w ßwojej modlitwje proſchu ja, hdy by něhdy Boža wola była, ſo mi dobry pucź by nadpanuł, ſo bych k wam pſchiſchoł.
St. 15, 23. 32.

11. Pſchetož ja žadam waß widźicź, ſo bych wam wudźělił někajki duchomny dar, ſo byſchcźe poßylnjeni byli; St. 15, 23.

12. To je, ſo bych ja pornjo wam troſchtowany był pſches waſchu a moju wěru, kotruž bjes ßobu mamy.
2 Pětr. 1, 1.

13. Nochzu wam pak ſdźerźecź, lubi bratſja, ſo huſto ßym ßebi prjódk wſał k wam pſchińcź (ßym pak hacž do teho cźaßa ſadźěwanje měł), ſo bych tež bjes waß někajki wužitk pſchinjeßł, runje jako bjes druhich póhanow.
1 Theß. 2, 18.

14. Ja ßym dołžnik Grichow a Njegrichow, mudrych a njemudrych;

15. Teho dla tak wjele, jako na mni je, ßym ja hotowy, tež wam w Romje to evangelion prědowacź.
Jap. ſk. 28, 31.

(Epiſtola na 11. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

16. Pſchetož ja ßo njehanibuju teho evangelija wot Khryſta; pſchetož móz Boža je, kotraž ſbóžnych cźini wſchitkich, kotſiž na to wěrja, Židow woßebje a tež Grichow.
Pſ. 40, 10. Pſ. 119, 46.

17. Pſchetož ſo w tym ßamym budźe ſjewjena ta prawdoſcź, kotraž pſched Bohom płacźi a pſchińdźe ſ wěry do wěry; jako tež pißane ſteji: Prawy pak budźe po ßwojej wěrje žiwy.
St. 3, 21. 22. Hab. 2, 4. Jan. 3, 36. Gal. 3, 11. Hebr. 10, 38.

18. Pſchetož Boži hněw ſ njebjeß budźe ſjewjeny na wſchu bjesbóžnoſcź a njeprawdoſcź tych ludźi, kotſiž tu prawdu w njeprawdoſcźi ſadźerźa.

19. Pſchetož ſo my wěmy, ſo Bóh je, to je jim ſjewjene; pſchetož Bóh je jim to ſjewił, Jap. ſk. 14, 15.

20. S tym, ſo Boža njewidomnoſcź, to je, jeho wěčzna móz a bójſtwo budźe widźene, hdyž my na ſkutkach to ſroſymimy, jako to je to ſtworjenje teho ßwěta; tak ſo woni bjes ſamołwjenja ßu.

21. Dokelž wjedźichu, ſo Bóh je, a njejßu jeho cźeſcźili jako Boha ani ßo jemu dźakowali, ale ßu w ßwojich myßlach kniczomni ſcźinjeni a jich njemudra wutroba je ſacźmjena;
Ef. 4, 18.

22. Hdyž ßu ßo ſa mudrych měli, ßu woni błaſni ſcźinjeni,
Jer. 10, 14. 1 Kor. 1, 20.

23. A ßu pſchewobrocźili tu kraßnoſcź teho njeſachodneho Boha na podobnoſcź, ſo by podobna była na ſachodneho cźłowjeka a tež podobna na ptaki, na ſchtyrinohate a po ſemi łażaze ſwěrjata. 5 Mójſ. 4, 15.
Kn. mudr. 11, 16. St. 12, 24.

24. Teho dla je jich Bóh tež podał do žadoſcźow jich wutrobow, k njecźiſtoſcźi, ſo bychu ſahanibili ßwoje cźěła bjes ßobu, Jap. ſk. 14, 16. Pſ. 81, 13.

25. Kotſiž Božu prawdu ßu pſcheměnili na łžu a ßu cźeſcźili a ßłužili ſtworjenju bóle dyžli ſtworicźelej, kotryž khwaleny je do wěčznoſcźe. Hamjeń.) St. 9, 5.

26. Teho dla je jich tež Bóh podał do hanibnych lóschtow. Pschetož jich žony tež ßu pschemĕniłe to ßebi pschirodzene wužiwanje do teho, kotrež je pschecziwo pschirodzenemu;
3 Mójs. 18, 23.
27. Teho runja tež mužy ßu wopuschczili to pschirodzene wužiwanje tych žónskich a ßu ßo rospalili w ßwojich žadosczach jedyn k druhemu a ßu muž s muškim hanibu czinili a tak prawu mſdu ßwojeho błuda (jako tež bycz dyrbjesche) ßami na ßebi dostali.
1 Kor. 6, 9.
28. A runje jako ßo njejßu wobhonili, so bychu Boha pósnali, duž je jich Bóh tež podał do pschewrócženeje myßle, so czinja, schtož ßo njehodzi:
29. So ßu połni wscheje njeprawdosczje, kurwarstwa, kschiwdy, lakomstwa, słósczje, połni sawisczje, mordarstwa, ßwarjenja, leßnosczje a sleho waschnja;
30. So ßu, kotsiž sa druhimi ludzimi wscho słe potajnje rycža, tež kiž na druhich sjawnje łža, tež Boha sazpnizy, hanliwi, hordzi, khwalerjo, schkódni, starschimaj njepoßłuschni,
31. Njemudri, njeßwĕrni, bje wscheje lubosczje, njesjednocziwi, njeßmilni,
32. Kotsiž to Bože prawo wjedźa (so kotsiž to czinja, ßmjerczje hódni ßu) a wschak niž jeno ßami te wĕzy czinja, ale maju tež spodobanje nad tymi, kotsiž je czinja. Hos. 7, 2. 3.

2. staw.

Židźi ßu tak derje hrĕschnizy kaž póhanjo, hacž ßo runje sakonja Mójsaßoweho a wobrĕsonja khwala.

(Epistola na 10. njedželu po ßwj. Trojizy.)

1. Teho dla, o człowjeczje, njemóžesch ty ßo samolwicz, schtóž ty ßy, kotryž ßudźisch. Pschetož w czimž ty druheho ßudźisch, satamasch ty ßo ßameho; dokelž runje to czinisch, schtož ßudźisch.
Mat. 7, 2. Mark. 4, 24. Luk. 6, 38.
2. My pak wĕmy, so Boži ßud je prawy nad tymi, kotsiž to czinja.
3. Pomyßlisch ty pak ßebi, o człowjeczje, kiž tych ßudźisch, kotsiž tak czinja, a czinisch tež to ßame, so ty budźesch Božemu ßudu wućcz?
4. Abo sazpisch ty to bohatstwo jeho dobrocziwosczje, sczerpliwosczje a dołhoczakanja? Njewĕsch, so Boža dobrocziwoscz cze k pokuczje wjedźe?
5. Ty pak po ßwojej stwjerdnjenej a njepokutnej wutrobje shromadźujesch ßam ßebi hnĕw na tón dźeń teho hnĕwa a teho sjewjenja teho praweho ßuda Božeho,
6. Kotryž budźe kóždemu dacz po jeho skutkach: Jes. 40, 10.
Jer. 17, 10. Ps. 62, 13. Mat. 16, 27. 1 Kor. 3, 8. 2 Kor. 5, 10.
7. Khwalbu a czescz a njesachodnoscz tym, kotsiž sczerpliwje w dobrych skutkach steja sa tym wĕčznym žiwjenjom;
8. Tym pak, kotsiž swadnizy ßu a na prawdu njepoßłuchaju, ale poßłuchaju na njeprawdu, njehnadu a hnĕw.
Hos. 4, 4. Esr. 8, 22. 2 Theß. 1 8.
9. Tyschnoscz a czĕßnoscz na wschĕ dusche tych człowjekow, kotsiž słe czinja, najprjedy tych Židow a potom tež Grichow; St. 3, 9.
10. Ale khwalbu, czescz a pokoj wschitkim tym, kotsiž dobre czinja, najprjedy Židam a potom tež Gricham.
11. Pschetož žane pohladanje na parschonu pschedʼ Bohom njeje.)
Jap. sk. 10, 34.

(Tekst na 5. njedželu po tsioch kralach.)

12. Pschetož kotsiž bjes sakonja ßu shrĕschili, tajzy budźa tež bjes sakonja shubjeni; a kotsiž pschi sakonju ßu shrĕschili, czi budźa psches sakoń ßudźeni
13. (Pschetož pschedʼ Bohom njejßu, kotsiž tón sakoń ßłyscha, prawi; ale kotsiž tón sakoń czinja, czi budźa prawiczinjeni. 1 Jan. 3, 7. Jak. 1, 22. 25.
14. Pschetož hdyž póhanjo, kotsiž teho sakonja nimaju a tola teho sakonja skutk wot pschirodźenja czinja, czi ßami, dokelž teho sakonja nimaju, ßu woni ßami ßebi sakoń,

15. Z tym, zo woni wopokazaja, zo
teho zakonja skutk je w jich wutrobach
zapisany, a jich swědomnje wobswědčzi jim tež to, k temu tež jich myslje,
kotrež so bjez sobu wobskorža abo tež
zamolwja),
16. Na tón dźeń, hdyž budźe Bóh
to potajne tych ludźi přez Jezom
Khrysta sudźić, po mojim evangeliu.)
Prěd. 12, 14. Mat. 25, 31.
17. Hladaj so pak, tebi rěkaju Žid,
a ty so spuščeješ na zakoń a khwališ so Boha,
18. A wěš jeho wolu; a dokelž ty
sy je zakonja roswučeny, spytuješ
ty, što to lěpše je;
19. A maš za to, zo ty sy wjedźeř slepych a swětło tych, kotřiž su
w ćěmnosći,
20. Mištr tych njemudrych, wučeř
tych hłupych, maš roswučenje, što
jedyn dyrbi wjedźić, a što prawe je
w zakonju.
21. Wučiš teho dla druhich a sam
so pak njewučiš. Ty prědueješ, zo
njedyrbja kranyć, a ty sam kranješ.
Mat. 23, 4.
22. Ty prajiš, zo njedyrbja mandźelstwo łamać, a ty sam mandźelstwo
łamaš. Tebi je hrozno před přibohami, a sy sam Boži rubježnik.
23. Ty khwališ so teho zakonja,
a sam pak haniš Boha přez přestupjenje teho zakonja. St. 9, 4.
24. Přetož wašje dla budźe Bože
mjeno hanjene bjez póhanami, jako pisane steji. Jez. 52, 5.
Ez. 36, 20. 23. 1 Tim. 6, 1.
25. Přetož wobrězanje je wšak
wužitne, budźeš-li ty zakoń dźeržeć;
budźeš-li pak zakoń přestupić, dha
twoje wobrězanje je sčinjene njewobrězanje. Jer. 4, 4. St. 9, 25. 26.
26. Je-li zo teho dla njewobrězk to
prawe w zakonju dźerži, njebudźe dha
jeho njewobrězk za wobrězk dźeržany?
27. A budźe tak, štož z přiroda
je njewobrězk a tón zakoń dopjelni,
tebje sudźić, kiž ty pod buchštabu
(pismikom) a wobrězkom teho zakonja
přestupnik sy. 2 Kor. 3, 7.
28. Přetož tón njeje Žid, kotryž
zwonkach Žid je, ani to njeje wobrězanje, kotrež so zwonkach na ćěle stanje;
29. Ale tón je Žid, kotryž znutskach
potajeny je; a to wobrězanje teje wutroby je wobrězanje, kotrež w duchu a
niž w buchštabje so stanje, kotrehož
khwalba njeje z ludźi, ale z Boha.
5 Mójz. 30, 6.

3. staw.

Prawdosć přińdźe z wěry.

1. Što dha maju Židźi wjazy
(dyžli póhanjo)? abo kajki wužitk přinjese to wobrězanje?
2. Zawěsće jara wulki. Přetož
najprjedy je jim dowěrjene, štož Bóh
je ryčał. Ps. 147, 19. 20. Jap. sk. 7, 38.
3. So pak někotři njewěrja do teho
sameho, što je na tym? Dyrbjała
jich njewěra Božu wěru kničomnu
čzinić? 4 Mójz. 23, 19. Rom. 9, 6.
St. 11, 29. 2 Tim. 2, 13.
4. Bóh teho njedaj! Njech pak wjele
skerje tak wostanje: Bóh je prawdy
ryčnik, ale kóždy człowjek łhař; jako
pisane steji: So by ty prawy był
w swojich słowach a přewinył, hdyž
budźeš sudźeny. Jan. 3, 33. Tit. 1, 2.
Ps. 62, 10. Ps. 116, 11. Ps. 51, 6.
5. Je-li pak tak, zo naša njeprawdosć Božu prawdosć česći, što
chcemy prajić? Je Bóh tež njeprawy, zo wón so na to hněwa? (Ja
ryču tak po ludu.)
6. Bóh teho njedaj! Kak by Bóh
swět mohł sudźić? 1 Mójz. 18, 25.
7. Přetož je-li zo Boža prawdosć
přez moju łžu krasnišcha budźe k jeho
česći, čzoho dla dyrbjał ja hišće
jako hrěšnik sudźeny być? St. 6, 1.
8. A niž wjele skerje tak čzinić (jako
wot nas złe ryča a jako někotři wudawaju, zo my prajimy): Čzińmy złe
wěcy, zo by dobre přišło? Kotrychž
zatamanstwo je zjle prawe.

9. Schto dha prajimy nětk? Ssmy my Židźi schto lěpschi (dyžli pohanjo)? Zyle niczo; pschetož my ßmy prjedy dowjedli, so my wschitzy, Židźi a Grichiszy, pod hrěchom ßmy.
St. 11, 32. Gal. 3, 22.
10. Jako tež pißane steji, so žadyn prawy njeje, tež niz jedyn;
Ps. 14, 3. Ps. 53, 4.
11. Žadyn njeje, so by rosomny był; tež nichtó njeje, so by ßo po Bojy praschał;
12. Woni ßu wschitzy wotstupili a wschitzy hrosni; žadyn njeje, so by dobre czinił, tež niz jedyn;
13. Jich schija je wotewrjeny row, se ßwojimi jasykami woni ßo pschißłodźa, jeschczeřski jěd je pod jich hubomaj; Ps. 5, 10. Ps. 140, 4.
14. Jich rt je połny saklecza a schibałstwa; Ps. 10, 7.
15. Jich nohi ßu spěschne k krejroslec̈zu; Pschißł. 1, 16. Jes. 59, 7.
16. Na jich puczach je lute storczenje a běda;
17. A wot pucza teho měra woni niczo njewjedźa;
18. Žana bohabojasnosćź njeje pschęd jich woczomaj. Ps. 36, 2. 1 Mójs. 20, 11.
19. My wěmy pak, schtož sakoń praji, to praji wón tym, kotsiž pod sakonjom ßu, tak so by wschěch rt satykany był a wschitkón ßwět Bohu winojty był. Ps. 107, 42.
Ez. 16, 63. Gal. 3, 10. 22.
20. Teho dla tež žane czěło so skutkow teho sakonja pschęd nim njemóže prawe bycź; pschetož pschęs sakoń pschińdźe pósnacźe hrěchow.
Gal. 2, 16. Ps. 143, 2.
21. Ale nětk pak je bjes sakonja ta prawdosćź, kotraž pschęd Bohom płaczi, sjewjena a wobßwědczena pschęs tón sakoń a tych profetow.
Jan. 5, 46. Jap. sk. 10, 43.
22. Ja ryczu pak wot tajkeje prawdosćźe pschęd Bohom, kotraž pschińdźe pschęs wěru do Jesom Khrysta k wschitkim a na wschitkich wěrjazych.

(Tekst na 18. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

23. Pschetož tudy njeje žane rosdźělenje; ale wschitzy ßu hrěschnizy a nimaju teje khwalby, kotruž woni na Bojy měcź dyrbjeli;
St. 10, 12. Gal. 3, 28. 1 Kral. 8, 46.
24. A budźa bjes saßłużby prawi czinjeni s jeho hnady pschęs to wumoženje, kotrež pschęs Khrysta Jesußa ßo stało je;
Ef. 2, 8.
25. Kotrehož Bóh je wustajił sa hnadny stoł pschęs wěru w jeho krwi, so by wón tu prawdosćź, kotraž pschęd nim płaczi, wopokasał pschęs spuschczenje tych hrěchow, kotrež hacź do teho czaßa běchu wostałe w Božej sczeřplimosczi;
3 Mójs. 16, 15. Hebr. 4, 16.
26. So by wón w nětcźischim czaßu wopokasał tu prawdosćź, kotraž pschęd nim płaczi, tak so by wón ßam prawy był a praweho czinił teho, kotryž je teje wěry do Jesußa.
27. Hdźe teho dla wostanje ta khwalba? Kónz ma! Pschęs kotry sakoń? Pschęs skutkow sakoń? Niz tak, ale pschęs teje wěry sakoń.
St. 2, 17. 23. St. 4, 2. 1 Kor. 1, 31.

(Tež tekst na reformazyjski ßwjedźeń.)

28. Pschetož my sa to mamy, so człowjek prawy budźe bjes teho sakonja skutkow, (jeno) pschęs wěru.) Gal. 2, 16.
29. Je dha Bóh jeno Židow Bóh? Njeje wón pak tež póhanow Bóh? Haj sawěrnje je wón tež póhanow Bóh.
St. 10, 12. Mal. 2, 10. 1 Kor. 12, 6.
30. Pschetož lutki jedyn Bóh je, kotryž prawe czini to wobrěsanje s teje wěry, a tón njewobrěsk (póhanow) pschęs tu wěru.
31. Kak? Czinimy dha sakoń kniczomny pschęs wěru? Bóh teho njedaj! Ale my stwjerdźimy tón sakoń.
Mat. 5, 17. 18. 19.

4. stawь.

Prawdosćź wěry pśches Abrahamowy pśchikład wułoženа.

1. Schto prajimy pak wot naſcheho wótza Abrahama, ſo wón je namakał po tym cźěle?

2. To my prajimy: Je-li Abraham pśches ſkutki prawy, dha ma wón derje khwalbu, niz pak pśched Bohom.

3. Pśchetož ſchto praji to piſmo? Abraham je Bohu wěrił, a to je jemu ſa prawdoſcź pſchizpite.
1 Mójſ. 15, 6. Gal. 3, 6. Jak. 2, 23.

4. Temu pak, kotryž ſkutki cźini, njebudźe mſda ſ hnadu pſchizpita, ale ſo wón ſebi tak ſaſłužił je.
St. 11, 6. Mat. 20, 7. 14.

5. Temu pak, kotryž ſkutki njecźini, wěri pak do teho, kotryž bjesbóžnych prawych cźini, temu budźe jeho wěra pſchizpita ſa prawdoſcź. St. 3, 28.

6. Jako tež Dawit praji: Ta ſbóžnoſcź je jeno teho cźlowjeka, kotremuž Bóh pſchizpi tu prawdoſcź bjes ſkutkow, hdyž wón rjekńje:

7. Sbóžni ſu cźi, kotrymž jich pſchestupjenja ſu ſpuſchcźene a kotrymž jich hrěchi ſu pſchikryte; Pſ. 32, 1. 2.

8. Sbóžny je tón muž, kotremuž tón Knjes ſłóſcź njepſchizpi.

9. Ta ſama ſbóžnoſcź pak, dźe wona na to wobrěſanje abo na tón njewobrěſk? My dyrbimy wſchak prajicź, ſo Abrahamej jeho wěra ſa prawdoſcź je pſchizpita.

10. Kak je wona pak jemu pſchizpita? We wobrěſanju abo w njewobrěſku? Wěſcźe niz we wobrěſanju, ale w njewobrěſku.

11. To ſnamjo pak teho wobrěſanja doſta wón, ſo by ſygel było teje prawdoſcźe teje wěry, kotruž wón hiſchcźe w tym njewobrěſku doſta, tak ſo by wón wótz był wſchitkich tych, kotſiž wěrja w tym njewobrěſku, ſo by tym ſamym to tež pſchizpite było ſa prawdoſcź; 1 Mójſ. 17, 10.

12. A ſo by wón tež był wótz teho wobrěſanja, niz ſamych tych, kotſiž ſ wobrěſanja ſu, ale tež tych, kotſiž khodźa w ſtopach teje wěry, kotraž běſche w tym njewobrěſku naſcheho wótza Abrahama.

13. Pſchetož tón ſlub, ſo wón dyrbjeſche bycź herba teho ſwěta, njeje ſo ſtał Abrahamej abo jeho ſymjenju pſches ſakoń, ale pſches tu prawdoſcź teje wěry. 1 Mójſ. 17, 2. 6.

14. Pſchetož je-li ſo cźi ſe ſakonja herbojo ſu, dha ta wěra nicźo njeje a tón ſlub je knicźomny ſcźinjeny,
Gal. 3, 18.

15. Dokelž tón ſakoń jeno hněw nacźini; pſchetož hdźež njeje ſakoń, tam tež njeje pſcheſtupjenje.
St. 3, 20. St. 5, 13. St. 7, 8. 10.

16. Teho dla dyrbi ta prawdoſcź pſches tu wěru pſchińcź, tak ſo by wona była ſ hnadu a tón ſlub twjerdy woſtał wſchitkemu ſymjenju, niz jeno temu ſamemu, kotrež pod ſakonjom je, ale tež temu, kiž Abrahamoweje wěry je, kotryž je wótz naſ wſchitkich, Gal. 3, 18.

17. Jako tež piſane ſteji: Ja ſym cźe wuſtajił ſa wótza wjele póhanow pſched Bohom, kotremuž ty wěrił ſy, kotryž žiwych cźini morwych a woła temu, kotrež njeje, ſo by było.
1 Mójſ. 17, 4.

18. A wón je wěrił na nadźiju, hdźež žana nadźija njeběſche, tak ſo by wón był wótz wjele póhanow, jako tež k njemu prajene je: Tak budźe twoje ſymjo. 1 Mójſ. 15, 5.

19. A wón njebu ſłaby we wěrje; tež njepohlada wón na ſwoje cźěło, kotrež nětk běſche morjene, dokelž wón ſkoro na ſto lět ſtary běſche; tež niz na tón morjeny žiwot teje Sary.
1 Mójſ. 17, 17.

20. Pſchetož wón njewoſta na tym ſlubje Božim ſ njewěru, ale poſylni ſo we wěrje a dawaſche Bohu khwalbu,
Hebr. 11, 7.

21. A měješche to ſa wěſte, ſchtož Bóh lubi, ſo wón tež móže to cźinicź.
Pſ. 115, 3. Jeſ. 59, 1. Luk. 1, 37.

22. Teho dla je tež jemu to ja prawdosćž pschizpite. 1 Mójs. 15, 6.
23. To pak njeje pišane jeho šameho dla, so to jemu je pschizpite, St. 15, 4.
24. Ale tež naſche dla, kotrymž dyrbi bycž pschizpite, je-li so wěrimy do teho, kotryž naſcheho Knjeſa Jeſuša je wot morwych ſbudźił; Jap. ſk. 2, 24.
25. Kotryž je naſchich hrěchow dla podaty a naſcheje prawdosćže dla ſbudźeny.

5. ſtaw.

Wo někotrych płodach prawdosćže wěry. Khryſtuš a Hadam pornjo šebi dźeržanaj.

(Epiſtola na njedźelu Lätare.)

1. Dokelž teho dla šmy prawi cžinjeni pſches wěru, dha mamy pokoj ſ Bohom pſches naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta; St. 14, 17. Jan. 16, 33. Jeſ. 32, 17. 18.
2. Pſches kotrehož my tež pſchiſtup mamy we wěrje k tej šamej hnadźe, w kotrejž ſtejimy; a khwalimy šo w nadźiji teje pſchichodneje krašnoſćže, kotruž Bóh dacž budźe. Ef. 2, 18. St. 3, 12.
3. Niž pak šamo to; ale my khwalimy šo tež tych tyſchnoſcžow, dokelž wěmy, ſo tyſchnoſcž ſcžerpliwoſcž pſchinješe; Jak. 1, 2.
4. A ſcžerpliwoſcž pſchinješe ſhonjenje; ſhonjenje pak pſchinješe nadźiju; Jak. 1, 3.
5. Nadźija pak njeſahanibi. Pſchetož ta luboſcž Boža je wulata do naſcheje wutroby pſches šwjateho Ducha, kotryž nam je daty. Hebr. 6, 18. 19.
6. Pſchetož tež Khryſtuš, jako my hiſchcže šłabi běchmy, je po tym cžašu ſa naš bjesbóžnych wumrjeł.)
7. Lědom pak něchtó wumrje praweho dla; jeneho dobreho dla mohł pak ſkerje něchtó wumrjecž. Jan. 15, 13.
8. Teho dla khwali Bóh šwoju luboſcž k nam, ſo Khryſtuš ſa naš je wumrjeł, hdyž my hiſchcže hrěſchnizy běchmy. Jan. 3, 16.
9. Cžim wjazy pak budźemy nětk ſakhowani pſches njeho pſched hněwom, dokelž šmy pſches jeho krej prawi cžinjeni.
10. Pſchetož hdyž my Bohu ſjednani šmy pſches tu šmjercž jeho Syna, jako hiſchcže njepſchecželjo běchmy, wjele ſkerje budźemy nětk ſbóžni pſches jeho žiwjenje, kiž my nětk ſjednani šmy.
11. Niž pak šamo to; ale my šo tež khwalimy Boha pſches naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, pſches kotrehož my nětk to ſjednanje šmy doſtali.
12. Teho dla, runje jako pſches jeneho cžłowjeka tón hrěch na šwět je pſchiſchoł a šmjercž pſches tón hrěch, a je šo tak ta šmjercž k wſchěm ludźom pſchecžiſchcžała, dokelž šu wſchitzy ſhrěſchili; St. 6, 23.
13. (Pſchetož hrěch běſche derje na šwěcže hacž do ſakonja; ale hdźež žadyn ſakoń njeje, tam nichtó nima teho hrěcha kedźbu. St. 4, 15.
14. Ale šmjercž knježeſche wot Hadama hacž do Mójſaša tež nad tymi, kotſiž njejšu ſhrěſchili ſ runym pſcheſtupjenjom, jako Hadam, kotryž je ſnamjo teho, kotryž pſchińcž mějeſche. 1 Kor. 15, 21. 45. 55.
15. Ale tak šo nima ſ tym darom, jako ſ tym hrěchom. Pſchetož hdyž pſches jeneho cžłowjeka hrěch jich wjele je ſemrjeło, wjazy je Boža hnada a dar jim wjele šo doſtał pſches tu hnadu teho jenicžkeho cžłowjeka Jeſom Khryſta. 1 Kor. 15, 22. Jan. 1, 16.
16. Ale niž njeje tón dar jeno na jedyn hrěch, jako pſches teho jeneho hrěſchnika jedyn hrěch wſchitko ſkaženje. Pſchetož to šudźenje je wſchak pſchiſchło ſ jeneho hrěcha k ſatamanſtwu; tón dar pak pomha tež ſ wjele hrěchow k prawdoſcži.
17. Pſchetož hdyž teho jeneho jeho hrěcha dla šmjercž je knježiła pſches teho jeneho, wjele ſkerje budźa cži

ßami, kotſiž doſtanu tu połnoſcź teje hnady a tych darow k prawdoſcźi, knježicź w žiwjenju pſches teho jeneho, Jeſom Khryſta.)

18. Teho dla, runje jako pſches jeneho hrěch to ſatamanſtwo na wſchěch cźlowjekow pſchiſchło je, tak je tež pſches jeneho prawdoſcź to prawecźinjenje teho žiwjenja na wſchěch cźlowjekow pſchiſchło. 1 Kor. 15, 22.

19. Pſchetož runje jako pſches teho jeneho cźlowjeka njepoßłuſchnoſcź wjele hrěſchnikow je ſcźinjenych, tak tež pſches teho jeneho poßłuſchnoſcź budźe jich wjele prawych ſcźinjenych.

20. Tón ſakoń je pak tež pſchi tym naſtupił, ſo by tón hrěch mózniſchi był. Hdźež pak hrěch ßo je mózny ſcźinił, tam je hnada hiſchcźe mózniſcha: St. 4, 15. St. 7, 8. Gal. 3, 19.

21. Tak ſo runje jako tón hrěch knježił je k ßmjercźi, ſo by tež tak knježiła ta hnada pſches tu prawdoſcź k wěcźnemu žiwjenju, pſches Jeſom Khryſta, naſcheho Knjeſa. St. 6, 23.

6. ſtaw.

Wo wußwjecźenju a nowej poßłuſchnoſcźi jako plodu prawdoſcźe wěry.

1. Schto chźemy dha k temu prajicź? Dyrbimy w hrěſche woſtacź, ſo by hnada mózniſcha była?

2. Bóh to njedaj! Pſchetož kak chźyli my hiſchcźe žiwi bycź w hrěchach, kotrymž my ßmy wotemrjeli? Gal. 6, 14.

(Epiſtola na 6. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

3. Njewěſcźe, ſo wſchitzy, kotſiž ßmy na Khryſta Jeſußa kſchcźeni, cźi ßmy na jeho ßmjercź kſchcźeni? Gal. 3, 27. Kol. 2, 12.

4. Ssmy teho dla ſ nim pohrjebani pſches kſchcźenizu do ßmjercźe, ſo, runje jako Khryſtuß wot morwych ſbudźeny je pſches tu krasnoſcź teho Wótza, tak tež dyrbimy my w nowym žiwjenju khodźicź. St. 8, 10. Ef. 4, 23. Kol. 3, 8. 1 Pětr. 2, 1. St. 4, 1. 2. Hebr. 12, 1.

5. Pſchetož hdyž my do njeho tak ſaſchcźěpjeni budźemy, ſo my jemu runi ßmy w ßmjercźi, dha my jemu tež w horjeſtacźu runi budźemy; 2 Tim. 2, 11.

6. Dokelž to wěmy, ſo naſch ſtary cźlowjek ſ nim kſchižowany je, ſo by to hrěſchne cźěło pſcheſtało, ſo bychmy dale hrěchu njeßłužili. Gal. 5, 24.

7. Pſchetož ſchtóž wumrjeł je, tón je wot hrěcha prawy cźinjeny.

8. Ssmy-li pak ſ Khryſtußom wumrjeli, dha wěrimy, ſo my tež ſ nim žiwi budźemy;

9. A wěmy, ſo Khryſtuß, wot morwych ſbudźeny, wjazy njewumrje; ßmjercź dale nad nim njeknježi.

10. Pſchetož ſo wón je wumrjeł, je hrěchu wumrjeł junu; ſo pak je žiwy, je Bohu žiwy. 1 Pětr. 3, 18. Hebr. 9, 28.

11. Tak tež wy, měјcźe ßo ßami ſa tych, ſo ſcźe hrěchu morwi, ale žiwi Bohu w Khryſtußu Jeſußu, naſchim Knjeſu.)

12. Njedajcźe teho dla hrěchej knježicź we waſchim ßmjertnym cźěle, ſo byſchcźe jemu poßłuſchni byli w jeho žadoſcźach; 1 Mójſ. 4, 7. Pſ. 119, 133.

13. Tež njepodajcźe hrěchej ßwoje ſtawy, ſo bychu brónje byłe teje njeprawdoſcźe; ale podajcźe ßo ßami Bohu, jako ſtanuwſchi wot morwych žiwi, a ßwoje ſtawy Bohu, ſo bychu byłe brónje teje prawdoſcźe.

14. Pſchetož hrěch njebudźe móz nad wami knježicź, dokelž njejſcźe pod ſakonjom, ale pod hnadu.

15. Schto teho dla? Dyrbimy hrěſchicź, dokelž njejßmy pod ſakonjom, ale pod hnadu? Bóh to njedaj! Jan. 1, 16.

(Tekſt na 6. njedźelu po tſjoch kralach.)

16. Njewěſcźe, komuž ßo podacźe ſa wotrocźkow k poßłuſchnoſcźi, teho wotrocźzy ſcźe wy, kotremuž wy po-

ßłuſchni ſcźe, njech je hrěchej k ßmjer-
cźi, abo njech je tej poßłuſchnoſcźi k
prawdoſcźi? Jan. 8, 34.
17. Ale khwalba budź Bohu, ſo
ſcźe wotrocźzy hrěchow byli, nětk pak
ſcźe ſ wutrobu poßłuſchni temu ſna-
mjenju teje wucźby, kotremuž wy po-
dacźi ſcźe.
18. Dokelž pak nětk ſcźe wußwo-
bodźeni wot hrěchow, ſcźe wy wotrocź-
zy ſcźinjeni teje prawdoſcźe.)
19. Ja rycźu po cźłowjſkim waſch-
nju, waſcheho cźěła ßłaboſcźe dla.
Runje jako ßwoje ſtawy ſcźe k ßłužbje
podali tej njeſchwarnoſcźi a njepraw-
doſcźi, wot jeneje njeprawdoſcźe k dru-
hej, tak podajcźe tež nětk ßwoje ſta-
wy k ßłužbje teje prawdoſcźe na ßwje-
cźenje. St. 3, 5. St. 6, 13.
20. Pſchetož jako hrěcha wotrocźzy
běſchcźe, dha běſchcźe wy frej wot
prawdoſcźe. Jan. 8, 34.
21. Kajki dha wy tehdy wužitk mě-
jeſchcźe wot tych wězow, kotrychž ßo
nětk hanibujecźe? Pſchetož kónz tych
ßamych je ßmjercź.
Ez. 16, 61. 63. Rom. 8, 6.
22. Nětk pak, dokelž wy wot hrěcha
ſcźe frej ſcźinjeni a Boži wotrocźzy,
macźe wy ßwój wužitk, ſo ßwjecźi bu-
dźecźe; kónz pak je wěcźne žiwjenje.
23. Pſchetož ßmjercź je hrěchow
mſda; ale dar Boži je to wěcźne ži-
wjenje w Khryſtußu Jeſußu, naſchim
Knjeſu. St. 5, 12.

7. ſtaw.

Wo ßwobodźe ſakonja, wužitku ſakonja, bě-dźenju ſnutskomneho a ſwonkomneho cźłowjeka.

1. Njewěſcźe, lubi bratſja (pſche-
tož ja rycźu ſ tymi, kotſiž ſakoń wje-
dźa), ſo tón ſakoń knježi na cźłowjeku
tak dołho, jako wón žiwy je?
St. 6, 14.
2. Pſchetož žónſka, kotraž je pod
mužom, tak dołho, jako jejny muž je
žiwy, je k ſakonjej pſchiwjaſana; hdyž
pak muž wumrje, je wona wumožena
wot teho ſakonja, ſchtož muža na-
ſtupa. 1 Kor. 7, 39.
3. Je-li ſo wona pak ſ druhim mu-
žom dźerži, dokelž muž žiwy je, budźe
wona mandźelſtwo-łamarka mjenowa-
na; hdyž pak muž wumrje, je wona
frej wot ſakonja, ſo njeje mandźelſtwo-
łamarka, budźe-li wona ſ druhim mu-
žom dźeržecź. Mat. 5, 32.
4. Tak tež, moji bratſja, wy ſcźe tež
morjeni ſakonjej pſches cźěło Khryſtu-
ßowe, ſo byſchcźe byli druheho, ja pra-
ju druheho, kotryž wot morwych je ſta-
nuł, tak ſo bychmy Bohu płód pſchinjeßli.
5. Pſchetož jako w cźěle běchmy,
běchu hrěſchne žadoſcźe (kotrež pſches
ſakoń běchu ſbudźene) móžne w na-
ſchich ſtawach, ſo ßmjercźi płód pſchi-
njeßechu; St. 6, 21.
6. Nětk pak ßmy my wot ſakonja
wumoženi a ßmy jemu wotemrjeli, ko-
tryž naß jatych dźeržeſche, tak ſo bych-
my Bohu ßłužili w nowoſcźi teho
ducha a niž w ſtaroſcźi teje buch-
ſchtaby. St. 6, 2.
7. Schto chcemy teho dla prajicź?
Je ſakoń hrěch? Bóh to njedaj! Ale
hrěch ja njepóſnach, khiba pſches ſa-
koń. Pſchetož ja bych tež niczo wot
požadanja njewjedźił, hdy budźiſche ſa-
koń njeprajił: Njepožadaj ßebi.
2 Mójſ. 20, 17. 5 Mójſ. 5, 21.
8. Duž wſa ßebi pak hrěch winu
na tej pſchikaſni a ſpłodźi we mni
wſchelke požadanje. Pſchetož bjeſ ſa-
konja běſche hrěch morwy.
Jan. 15, 22.
9. Ja pak běch něhdy žiwy bjeſ ſa-
konja. Jako pak ta pſchikaſnja pſchin-
dźe, wožiwi hrěch;
10. Ja pak wumrjech, a namaka ßo,
ſo ta pſchikaſnja mi k ßmjercźi běſche,
kotraž mi wſchak k žiwjenju data bě-
ſche. 3 Mójſ. 18, 5.
11. Pſchetož hrěch wſa ßebi winu
na tej pſchikaſni a ſjeba mje a mori
mje pſches tu ßamu pſchikaſnju.
12. Tak tež ſakoń je wſchak ßwjaty,

a pſchikaſnja je ßwjata, prawa a dobra. 1 Tim. 1, 8.
13. Je pak, ſchtož je dobre, mi k ßmjerczi ſczinjene? Bóh to njedaj! Ale hrěch, ſo by ßo ſjewił, ſo wón hrěch je, je wón mi pſches to dobre tu ßmjercź płodźił, tak ſo by hrěch jara wulzy hrěſchny był pſches tu pſchikaſnju.
14. Pſchetož my wěmy, ſo ſakoń je duchomny; ale ja ßym cźělny, pod hrěch pſchedaty.
St. 8, 3. 1 Kral. 21, 20. 25.
15. Pſchetož ſchtož cźinju, to ja njewěm; pſchetož ja njecźinju, ſchtož bych chzył, ale ſchtož hidźu, to ja cźinju.
16. Je-li pak to cźinju, ſchtož nochzu, dha ja k temu ſwolu, ſo ſakoń je dobry. Scht. 12.
17. Nětk pak ja to ßame wjazy njecźinju, ale hrěch, kotryž we mni bydli. Scht. 20.

(Epiſtela na 13. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

18. Pſchetož ja wěm, ſo we mni, to je w mojim cźěle, njebydli niczo dobreho. Pſchetož tu wolu ja derje mam, ale ſo bych dokonjał to, ſchtož je dobre, to ja njenamakam.
1 Mójſ. 6, 5. St. 8, 21.
19. Pſchetož ja njecźinju to dobre, kotrež chzu, ale to ſłe ja cźinju, kotrež ja nochzu.
20. A dokelž pak, ſchtož ja nochzu, cźinju, dha ja nětk to njecźinju, ale tón hrěch, kotryž we mni bydli.
21. Namakam teho dla, hdyž ja chzu to dobre cźinicź, po tym ſakonju, ſo to ſłe pſchi mni wißy.
22. Ja wſchak mam ſpodobanje na Božim ſakonju, po ſnutskomnym cźłowjeku; Pſ. 1, 2.
23. Widźu pak druhi ſakoń w ßwojich ſtawach, kotryž ßo pſcheczìwi ſakonjej w mojej myßli a jima mje pod hrěchow ſakoń, kotryž je w mojich ſtawach. Gal. 5, 17.
24. Ja hubjeny cźłowjek, ſchtó chze mje wumóż ſ teho cźěła teje ßmjercźe?
25. Ja dźakuju ßo Bohu pſches Jeſom Khryſta, naſcheho Knjeſa. Sſłužu ja teho dla ſ myßlu Božemu ſakonjej, ale ſ cźěłom ſakonjej tych hrěchow.)

8. ſtaw.

Sſwoboda wot ſatamanſtwa, wo kſchesczijanſkim žiwjenju, teho ßameho towařſchach, kſchižu a ſpytowanjach, a troſchcźe pſcheczìwo temu.

1. **T**eho dla nětko niczo njeje, ſo by ſatamało tych, kotſiž w Khryſtußu Jeſußu ßu a po cźěle njekhodźa, ale po tym duchu.
2. Pſchetož ſakoń teho ducha, kotryž žiwych cźini w Khryſtußu Jeſußu, je mje wumohł wot ſakonja hrěchow a ßmjercźe.
3. Pſchetož ſchtož ſakonjej běſche njemóžne (pſchetož ſo běſche pſches cźěło poßłabnjeny), to cźinjeſche Bóh a póßła ßwojeho Sſyna w podobnoſczi teho hrěſchneho cźěła a hrěcha dla ſatama hrěch w cźěle, Sap. ſk. 15, 10.
4. Tak ſo by ta prawdoſcź, kotruž ſakoń měcź chze, w naß była dopjelnjena, kotſiž my nětko niz po cźěle, ale po duchu khodźimy.
5. Pſchetož kotſiž cźělni ßu, tajzy ßebi požadaju, ſchtož teho cźěła je; kotſiž pak duchomni ßu, cźi, ſchtož duchomne je, ßebi požadaju.

(Tekſt na 8. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

6. **T**eho cźěła požadanje pak je ßmjercź, a to duchomne požadanje je žiwjenje a měr.
7. Pſchetož cźělne požadanje je njepſcheczelſtwo pſcheczìwo Bohu; dokelž Božemu ſakonjej njeje poddane, pſcheto ſo tež to njeſamóžeſche. Jak. 4, 4.
8. Kotſiž pak cźělni ßu, cźi njeſamóža ßo Bohu ſpodobacź.
9. Wy pak njejſcze cźělni, ale duchomni, je-li ſo Boži Duch we waß bydli. Schtóž pak Khryſtußoweho Ducha nima, tón ßamy njeje jeho.)
1 Kor. 3, 16.

10. Hdyž pak Khrystuš we waš je, je czěło derje morwe hrěchow dla, tón duch pak je to žiwjenje teje prawdoscze dla.
11. Hdyž teho dla Duch teho, kotryž Jesuša wot morwych je sbudžił, we waš bydli, duž budźe tež tón, kotryž Khrystuša wot morwych je sbudžił, wasche šmjertne czěła žiwe czinicž, teho dla, so jeho Duch we waš bydli.

(Epistola na 8. njedželu po šwj. Trojizy.)

12. Šsmy teho dla, lubi bratsja, dołžnizy, niž czěłu, so bychmy po czěle žiwi byli; St. 6, 7. 18.
13. Pschetož je-li so wy po czěle žiwi budźecze, dha budźecze wumrjecž; je-li so pak psches ducha czělne skutki moricze, budźecze wy žiwi.
Gal. 6, 8. Ef. 4, 22.
14. Pschetož kotrychž tón Duch Boži wodži, czi šu Bože dźěczi.
15. Pschetož wy njejsćze wotroczkoweho ducha dostali, so šo šašo bojecž dyrbjeli; ale wy sćze dźěczazeho ducha dostali, psches kotrehož wołamy: Abba, luby Wótcze!
2 Tim. 1, 7. Gal. 4, 6. St. 3, 26.
16. Tón šamy Duch šwědczi s naschim duchom, so Bože dźěczi šmy.
2 Kor. 1, 22.
17. Šsmy my pak dźěczi, dha šmy my tež herbojo, a zwar herbojo Boži a šobuherbojo Khrystušowi; je-li so s nim šobu czerpimy, so bychmy tež s nim šobu pschekrašnjeni byli.)
Gal. 4, 7. Jap. sk. 14, 22.

(Tekst na 4. njedželu po šwj. Trojizy.)

18. Pschetož ja mam sa to, so nětczischeho czaša czerpjenje hódne njeje teje pschichodneje krašnoscze, kotraž šo nad nami sjewicž budźe.
19. Pschetož to tyschne woczakowanje teho stworjenja czaka na to sjewjenje tych dźěczi Božich.
20. Dokelž stworjenje je poddane kniczomnosczi, bjes šwojeje wole psches teho šameho, kiž jo poddał je, na nadźiju.
21. Pschetož tež to stworjenje šamo budźe wumožene wot teje skaženeje šłužby, k tej krašnej swobodze tych dźěczi Božich.
22. Pschetož my wěmy, so wschitko stworjenje šobu stona a šo tyschi s nami hacž dotal.
23. Niz pak wone šamo, ale tež my, kiž mamy teho ducha prěńsche dary, sdychujemy šami pschi šebi po tym dźěczatstwje, a czakamy na šwojeho czěła wumoženje.) Gal. 4, 5. Luk. 21, 28.

(Epistola na nowe lěto.)

24. Pschetož my šmy derje sbóžni, ale w nadźiji. Nadźija pak, kotruž widźimy, njeje nadźija; pschetož kak móže šo jedyn teho nadźecž, schtož wón widźi? 2 Kor. 5, 7.
25. Hdyž šo pak teho nadźijemy, schtož njewidźimy, duž czakamy na to je sczerpliwosczu. 2 Kor. 4, 18.
26. Teje runoscze tež tón Duch je spomožny naschej šłabosczi. Pschetož my njewěmy, schto prošycž dyrbimy, jako šo saleži; ale tón Duch šam sastupa naš s njewurjeknjenym sdychowanjom najlěpje. Mat. 20, 22.
27. Tón pak, kotryž do wutrobow hlada, tón wě, schto teho Ducha myšl je; pschetož wón prošy sa šwjatych, sa tym, kaž šo Bohu spodoba.
Ps. 7, 10.
28. My wěmy pak, so tym, kiž Boha lubuja, wschitke wězy k lěpschemu šłuža, kotsiž po tym prjódkstajenju powołani šu.)
Ef. 1, 11. St. 3, 11.
29. Pschetož kotrychž wón je prjedy snał, tych je wón tež prjedy wustajił, so bychu podobni byli snamjenju jeho Šsyna, tak so by tón šamy tón prěninarodźeny był bjes wjele bratrami.
Kol. 1, 18.
30. Kotrychž wón pak je prjedy wustajił, tych je wón tež powołał; kotrychž wón pak powołał je, tych je wón tež prawych czinił; kotrychž pak je prawych czinił, tych je tež krašnych czinił.

(Tekst na njedźelu Reminiscere.)

31. Schto dha chzemy dale prajicz? Je Bóh ſa naß, ſchtó móže pſche- cziwo nam bycz? 4 Mójſ. 14, 9.

32. Kotryž tež ßam ßwojeho Ssyna njeje pſchepuſchcził, ale je jeho ſa naß wſchitkich podał; kaha by wón tež njechał ſ nim wſchitko nam hnadnje dacz? 1 Mójſ. 22, 16. Jan. 3, 16.

33. Schtó chzył na wuſwolenych Božich ſkoržicz? Bóh je tudy, kiž prawych czini.

34. Schtó chze ſatamacz? Khry- ſtuß je tudy, kiž wumrjeł je, haj hiſchcže wjazy, kiž tež ſbudženy je, kotryž je na prawizy Božej a ſaſtupuje naß. Hiob. 34, 29.

35. Schtó chze naß wotdźělicz wot Khryſtußoweje luboſcže? Žałoſcz? abo ſtyſknoſcz? abo pſcheſcžěhanje? abo hłód? abo nahota? abo ſtrachota? abo mjecz? Jan. 10, 28.

36. Jako pißane ſteji: Twoje dla budźemy zyliczki dźeń ſabiczi; my budźemy dźerženi jako wowzy k rěſanju. Pſ. 44, 23. 1 Kor. 4, 9. 2 Kor. 4, 11.

37. Ale we wſchitkim tym pſchewinjemy dale bóle pſches teho ßameho, kiž naß lubował je. 1 Kor. 15, 57.

38. Pſchetož ja ßym wěſty, ſo ani ßmjercz ani žiwjenje ani jandźel ani knjejſtwo ani móz ani nětczžiſche ani pſchichodne, Fil. 1, 6. 2 Tim. 1, 12.

39. Ani wyßoke ani hłuboke ani žane druhe ſtworjenje njemóže naß dźělicz wot teje luboſcže Božeje, kotraž je w Khryſtußu Jeſußu, naſchim Knjeſu.)

9. ſtaw.

Na ſwonkuym prjódkczchnjenju njewißy to wuſwolenje, ale na Božej hnadźe.

1. Ja prawdu ryczu w Khryſtußu a njełžu, kotrehož mi ßwědczenje dawa moje ßwědomnje w ßwjatym Duchu, St. 1, 9.

2. So mam wulku ſrudnoſcz a ſtajnu boloſcz w ßwojej wutrobje.

3. Pſchetož ja ßym ßam požadał, ſo bych poklaty był wot Khryſtußa ſa ßwojich bratrow, kotſiž moji pſche- czeljo ßu po tym czěle, 2 Mójſ. 32, 32.

4. Kotſiž ßu Jſraelſzy, a jim ßłuſcha dźěczatſtwo a kraßnoſcz a wotkaſanje a jakoń a Boža ßłužba a ßlubjenja; 5 Mójſ. 7, 6.

5. Kotrychž ßu tež czi wótzojo a ſ kotrychž je Khryſtuß po tym czěle, kiž je Bóh nade wſchitkim, khwaleny do wěcžnoſcže. Hamjeń. Mat. 1, 1. 23. Luk. 3, 23 ꝛc.

6. Ja pak njepraju to, ſo dyrbjało Bože ßłowo teho dla wupanycz. Pſchetož wſchitzy njejßu Jſraelſzy, kotſiž ßu wot Jſraela; 4 Mójſ. 23, 19. Jan. 8, 39. Rom. 2, 28.

7. Tež niž wſchitzy, kotſiž Abrahamowe ßymjo ßu, ßu teho dla tež dźěczi; ale we Jſaaku dyrbi to ßymjo mjenowane bycz; 1 Mójſ. 21, 12. Gal. 4, 28. Hebr. 11, 18.

8. To je, niž czi ßu Bože dźěczi, kotſiž po czěle dźěczi ßu; ale te dźěczi teho ßlubjenja budźa ſa ßymjo dźeržane.

9. Pſchetož to je ßłowo teho ßlubjenja, hdyž wón praji: Wokoło teho czaßa chzu ja pſchińcz, a Sara dyrbi ßyna měcz. 1 Mójſ. 18, 10.

10. Niž pak jeno je to tak, ale tež jako Rebekka wot teho jeneho Jſaaka, naſcheho wótza, czežka bu; 1 Mójſ. 25, 21.

11. Prjedy dyžli ßo tej dźěſczi narodźiſchtej a ani dobre ani ſte njeběſchtej czinitej, tak ſo by to poſtajenje Bože woſtało po tym wuſwolenju, bu k njej prajene,

12. Niž ſe ſaßłužby tych ſtutkow, ale ſ hnady teho, kiž powoła, tak: Tón wjetſchi budźe ßłužicz temu mjeńſchemu. 1 Mójſ. 25, 23. 2 Sam. 8, 14.

13. Jako tež pißane je: Jakuba ßym ja lubo měł, ale Eſawa ßym ja hidźił. Mal. 1, 2. 3.

14. Schto chzemy my dha tudy prajicz? Je dha Bóh njeprawy? Bóh to njedaj! 5 Mójſ. 32, 4.

15. Pschetož wón praji Mójsaßej: Komuž ßym ja hnadny, temu ßym ja hnadny; a nad kimž ßo ja ßmilu, nad tym ßo ja ßmilu. 2 Mójs. 33, 19.
16. A njeje tak na tym, kotryž chze, ani na tym, kotryž běži, ale na Bosy, kotryž ßo ßmili, ležane.
17. Pschetož to pißmo praji Faraonej: Na to ßym ja cze sbudžił, so bych ja na tebi ßwoju móz wopokasał, a so by tak moje mjeno po wschej semi pschipowjedane było.
2 Mójs. 9, 16. St. 14, 4. 17.
18. Ssmili wón ßo teho dla, nad kimž wón chze, a stwjerdži, kohož wón chze.
19. Rjeknjesch ty pak ke mni: Czoho wón pak nam winu dawa? Schtó móže ßo jeho woli pschecziwicz?
20. Haj, luby człowjecze, schtó ßy ty, so chzesch s Bohom prawowacz? Rjeknje tež skutk k ßwojemu mischtrej: Czoho dla wudžěłasch mje tak?
Hiob. 9, 12. Kn. mudr. 12, 12. Jes. 45, 9.
21. Nima hornczeŕ mozy na hlinje, so by s jeneho krucha ßebi wudžěłał ßudobje, jene k czescži, druhe pak k njeczescži? Jes. 18, 6. Kn. mudr. 15, 7.
22. Teho dla, jako Bóh chzysche hněw wopokasacz a ßwoju móz sjewicz, je wón s wulkej sczeŕpliwosczu snoßył te ßudobja teho hněwa, kotrež ßu k satamanstwu shotowane;
St. 2, 4. 2 Pětr. 2, 9.
23. So by wón sjawne czinił to bohatstwo ßwojeje kraßnosczе na ßudobjach teje ßmilnosczе, kotrež wón je pschihotował k kraßnosczi;
Ef. 1, 4. 7. Kol. 1, 27.
24. Kotrychž wón tež je powołał, naß, ja praju, niz jeno se Židow, ale tež s póhanow.
25. Jako wón tež psches Hoseaßa praji: Ja chzu temu ßwój lud rěkacz, kiž njeje mój lud, a ßwoju lubu, kotraž luba njeběsche.
Hos. 2, 23. 1 Pětr. 2, 10.
26. A budže ßo stacz, so na tym měsczе, hdžež je jim ryczane: Wy njejscze mój lud! tam dyrbja woni džěczi teho žiweho Boha mjenowani bycz.
Hos. 1, 10. Jes. 65, 1.
27. Jesajaß pak woła na Israela: Hdy by to wurachnowanje tych Israelskich džěczi było jako mórski pěsk, dha wschak tón sbytk sbóžny budže;
Jes. 10, 22. 23. Rom. 11, 5.
28. Pschetož sahubjenje budže czinicz a to pschikrótschicz k prawdosczi, haj to sahubjenje budže tón Knjes czinicz na semi.
29. A jako Jesajaß wot teho ryczi: Hdy by nam tón Knjes zebaoth ßymjenja njewostajił, bychmy byli jako Sodom a Gomorrje podobni.
Jes. 1, 9. 1 Mójs. 19, 24.
30. Schtoha chzemy nětk prajicz? To chzemy prajicz: Póhanjo, kotsiž njejßu sa tej prawdosczu stali, czi ßu tu prawdoscz dostali; ja ryczu pak wot teje prawdosczе, kotraž s wěry pschińdže.
St. 10, 20.
31. Israel pak je stał sa sakonjom teje prawdosczе a njeje sakonja teje prawdosczе dostał. St. 10, 2.
32. Czoho dla to? Teho dla, so woni to niz s wěry, ale se skutkow teho sakonja pytaju. Pschetož woni ßu ßo storczili wo tón kamjeń teho wobraženja,
33. Jako pißane je: Hlaj, ja kładu w Zionje kamjeń teho wobraženja a skału teho pohórschenja; a kóždy, kotryž do njeho wěri, njebudže sahanibjeny. Jes. 8, 14. St. 28, 16. Mat. 21, 42.

10. staw.

To, so wěm, so ßym wuswoleny, njenamakam w sakonju, ale we evangeliu.

1. Lubi bratsja, mojeje wutroby požadanje je, a ja proschu tež Boha sa Israel, so bychu sbóžni byli.
2. Pschetož ja dawam jim ßwědczenje, so woni maju ßurowoscz k Bohu, ale s njerosomom. Gal. 1, 14.
3. Pschetož woni njepósnaju tu prawdoscz, kotraž pschеd Bohom płaczi, a myßla ßami ßwoju prawdoscz wusta-

jicž, a njejšu tak tej prawdoscži, kotraž pſched Bohom płacži, poddani.
St. 9, 30. 31. Pſ. 69, 29.

4. Pſchetož Khrystuß je teho ſakonja kónz; ſchtóž do njeho wěri, tón je prawy. Mat. 5, 17. Jan. 3, 18.

5. Mójſaß derje piſche wot teje prawdoscže, kotraž ſ teho ſakonja pſchińdže: Kotryž člowjek te wězy čžini, tón budže we nich žiwy.
3 Mójſ. 18, 5. Ez. 20, 11. Gal. 3, 12.

6. Ale prawdoscž, kotraž je ſ wěry, praji tak: Njerjekń w ßwojej wutrobje: Schtó chze horje ſtupicž do njebjeß (to je Khryſta ſ wyßoka ſwjescž)?
5 Mójſ. 30, 12.

7. Abo ſchtó chze dele do hłubokoscže ſtupicž (to je Khryſta wot morwych ſbudzicž)?

8. Ale ſchto praji wona? To ßłowo je tebi bliſko w twojim rcže a w twojej wutrobje. 5 Mójſ. 30, 14.

(Tekſt na 1. njedželu po ßwj. Trojizy.)

To je to ßłowo teje wěry, kotrež my powjedamy. 1 Tim. 4, 6.

9. Je-li ſo ſe ßwojim rtom wuſnajeſch Jeſußa, ſo wón tón Knjes je, a wěriſch w ßwojej wutrobje, ſo Bóh jeho wot morwych je ſbudžił, budžeſch ty ſbóžny.

10. Pſchetož hdyž ſ wutrobu wěrimy, budžemy prawi, a hdyž ſe rtom wuſnajemy, budžemy ſbóžni. Pſ. 116, 10.

11. Pſchetož pißmo praji: Schtóž do njeho wěri, tón njebudže k hanibje.
Jeſ. 28, 16.

12. Tu njeje žane rosdželenje bjeß Židami a Grichami; pſchetož wſchěch hromadže je jedyn Knjes, bohaty na wſchěch, kiž ßo k njemu wołaju.)
Jap. ſk. 10, 34.

(Tekſt na ßwjedźeń tſjoch kralow.)

13. Pſchetož ſchtóž ßo k temu mjenu teho Knjeſa budže wołacž, tón budže ſbóžny. Joel. 2, 32. Jap. ſk. 2, 21.

14. Kaha dha dyrbja ßo wołacž k temu, do kotrehož woni njewěrja? Kaha pak dyrbja wěricž, wot kotrehož ničžo njejßu ßłyſcheli? Kaha pak dyrbja ßłyſchecž bjeß prědarja?

15. Kaha pak dyrbja prědowacž, hdyž njejßu pósłani? Jako pißane ſteji: Kak kraßne ßu te nohi tych, kotſiž měr pſchipowjedaju, kotſiž dobre wězy pſchipowjedaju! Jeſ. 52, 7.

16. Ale woni njejßu wſchitzy evangeliu poßłuſchni. Pſchetož Jeſajaß praji: Knježe, ſchtó wěri naſchemu prědowanju?
2 Theß. 1, 8. Jeſ. 53, 1. Jan. 12, 38.

17. Teho dla pſchińdže wěra ſ prědowanja, prědowanje pak pſcheß Bože ßłowo. Jan. 17, 20.

18. Ja praju pak: Njejßu woni to ßłyſcheli? Sawěscže jich hłóß je do wſchěch krajow wuſchoł a do kónza teho ßwěta jich ßłowa.) Pſ. 19, 5. Jeſ. 49, 6.

19. Ja praju tak: Njeje Jſrael to pósnał? Tón prěni Mójſaß praji: Ja chzu waß k ſawiscži pſchinjescž na tym, kotryž mój lud njeje; a na hłupym ludu chzu ja waß roshněwacž.
5 Mójſ. 32, 21.

20. Jeſajaß pak wokhrobli ßo po tym a praji: Ja ßym namakany wot tych, kotſiž mje njejßu pytali, a ßym ßo ſjewił tym, kotſiž ßo njejßu po mni praſcheli. Jeſ. 65, 1. Rom. 9, 30.

21. K Jſraelej pak praji wón: Pſcheß zyły dźeń ßym ja ßwojej ruzy pſcheſtrěł k ludu, kotryž ßebi njeda prajicž a kotryž ßo pſchečžiwi. Jeſ. 65, 2.

11. ſtaw.

Wuſwolenje njeda ßo pſchewobročžicž.

1. Praju ja teho dla: Je dha Bóh ßwój lud ſaſtorčžił? Bóh to njedaj! Pſchetož ja ßym tež Jſraelſki, ſe ßymjenja Abrahamoweho, ſe ſchlachty Benjaminoweje. Jer. 31, 37.

2. Bóh njeje ßwojeho luda ſaſtorčžił, kotryž wón je prjedy widžił. Abo njewěscže, ſchto to pißmo praji wot Eliaßa? kak wón ſtupiwſchi pſched Boha pſchečžiwo Jſraelej praji:

3. Knježe, woni ßu twojich profetow ſkónzowali a twoje wołtarje ßu woni

roskopali; a ja ßym ßam woſtał, a woni ſteja mi ſa mojim žiwjenjom.
1 Kral. 19, 10. 14.

4. Ale ſchto jemu praji Bože wotmołwjenje? Ja ßym ßebi woſtajił ßydom tawſynt mužow, kotſiž ßwoje kolena njejßu ſhibowali pſched Baalom.
1 Kral. 19, 18.

5. Tak teho dla tež w nětcżiſchim cżaßu je, ſo wſchak někotſi woſtanu po wuſwolenju teje hnady. St. 9, 27.

6. Je-li ſo pak ſ hnady, dha njeje ſe ſaßłužby tych ſkutkow; hewak by hnada njebyła hnada. Je-li pak to ſe ſaßłužby tych ſkutkow, dha hnada njeje nicżo; hewak by ſkutk njebył ſkutk.

7. Kak dha? Cżohož Iſrael hlada, teho wón njedoſtanje; ale to wuſwolenje doſtanje jo, a druſy ßu ſtwjerdżeni; St. 9, 31.

8. Jako pißane ſteji: Bóh je jim dał ſłobocżiweho ducha; wocżi, ſo bychu njewidżili, a wuſchi, ſo bychu njeßłyſcheli, hacż do teho dżenßniſcheho dnja. Luk. 8, 10.

9. A Davit praji: Jich blido budż jim koßydło a paßle a pohórſchenje a ſapłacżenje; Pſ. 69, 24. 25.

10. Saßlep jich wocżi, ſo njewidża, a ſhibuj jich khribjet kóždy cżaß.

11. Praju ja dha: Sſu woni teho dla ſawidżili, ſo bychu panuli? Bóh to njedaj! Ale ſ jich pada je póhanam to ſbože ßo doſtało, ſo by jich do ſawiſcże pſchiwjedł. Jap. ſk. 13, 46.

12. Pſchetož je-li jich pad teho ßwěta bohatſtwo a jich njedoſtatk je póhanow bohatſtwo, cżim wjazy je to jich połnoſcż.

13. S wami póhanami rycżu ja; pſchetož dokelž ja póhanow japoſchtoł ßym, chżu ja ßwój hamt cżeſcżicż,

14. Hdy bych ja tych, kotſiž moje cżěło ßu, mohł k ſawiſcżi ſbudżicż a ſo bych někotrych wot nich k ſbóžnoſcżi pſchiwjedł. 1 Tim. 4, 16.

15. Pſchetož hdyž jich ſacżißnjenje teho ßwěta ſjednanje je, ſchto by to hinak było, dyžli to žiwjenje wot morwych wſacż?

16. Je-li rosměſchk ßwjaty, dha je tež cżěſto ßwjate; a je-li korjeń ßwjaty, ßu tež wěſcże hałoſy ßwjate.

17. Hacż runje pak někotre tych ßamych hałoſow ßu rosłamane, a ty, kiž ty płonowe drjewo běſche, ßy bjes nich ſchcżěpjeny a ßy runje tež doſtał teho korjenja a teje włóhi w tym wolijowym drjewje: Jer. 11, 16.

18. Njekhwal ßo teho dla pſchecżiwo hałoſam. Je-li ſo ßo pak pſchecżiwo nim khwaliſch, dyrbiſch ty wjedżicż, ſo ty korjenja njenjeßeſch, ale korjeń njeße tebje.

19. Njeknjeſch ty pak: Hałoſy ßu rosłamane, ſo bych ja do nich ſaſchcżěpjeny był. Jap. ſk. 13, 46.

20. Derje prajiſch. Wone ßu rosłamane pſches njewěru; ty ſtejiſch pak pſches tu wěru: njebudż wyßoko myßleny, ale bój ßo! 1 Kor. 10, 12.

21. Njeje Bóh tych pſchirodżenych hałoſow pſchepuſchcżił, ſo wón ßnadnje tebje tež njepſchepuſchcżi.

22. Teho dla wohladaj tu dobrocżiwoſcż a ßurowoſcż Božu: tu ßurowoſcż wſchak nad tymi, kotſiž ßu panuli, tu dobrocżiwoſcż pak na tebi, je-li ſo pſchi dobrocżiwoſcżi woſtanjeſch; hewak budżeſch tež ty porubany.
Jan. 15, 2. 4.

23. A tež pak woni, je-li ſo njewoſtanu w njewěrje, budża ſaßo ſaſchcżěpjeni; pſchetož Bóh móže jich derje ſaßo ſaſchcżěpicż.

24. Pſchetož ßy-li ty ſ wolijoweho drjewa, kotrež ſ pſchirodżenja płonowe běſche, wurubany a pſchecżiwo pſchirodżenju do dobreho wolijowza ßy ſaſchcżěpjeny: cżim wjazy budża cżi ßami, kotſiž ſ pſchiroda ßu, ſaſchcżěpjeni do ßwojeho ßameho wolijowza.
Jer. 11, 16.

(Tekſt na 10. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

25. Ja wam pak nochżu ſamjelcżecż, lubi bratſja, ſo byſchcże njewjedżili teho potajnſtwa, ſo byſchcże ßami pſchi ßebi mudri njebyli: Saßlepjenje je ßo

někotrym Israelskim stało, hacž by ta połnosć tych póhanow nutš sašchła,

26. A tak wšitkón Israel sbóžny być, jako pišane steji: Se Siona budže pschińcž, kotryž budže wumóz a wotwobrocžicž tu bjesbóžnosćž wot Jakuba;
2 Kor. 3, 16. Jes. 59, 20. Ps. 14, 7.

27. A to je moje wotkasanje s nimi, hdyž jich hrěch budu precž wsacž.
Jer. 31, 33.

28. Schtož dha nastupa to evangelion, mam ja jich sa njepschecželow, wasche dla; ale po tym wusswolenju lubuju ja jich tych wótzow dla.

29. Pschetož Bože dary a powołanje njejsu tajke, so by jemu jich žel było.

30. Pschetož runje jako tež wy něhdy njejsćže wěrili do Boha, nětk pak sćže wy smilnosćž dostali na jich njewěrje:

31. Tak tež woni su nětk njechali wěricž na tu smilnosćž, kotraž so wam je dostała, so bychu tež woni smilnosćž dostali.

32. Pschetož Bóh je wšitkich pod njewěru sanknuł, so by so nade wšitkimi smilił.)
Gal. 3, 22. Ps. 145, 9.

(Epistola na swjedźeń swj. Trojizy.)

33. O kajka hłubokosćž teho bohatstwa, woboje teje mudrosćže a wědomnosćže Božeje! Kak k njedopytanju su jeho sudženja a k njewuslědženju jeho pucže!
Hiob. 11, 7. Ps. 36, 7.

34. Pschetož schtó je teho Knjesa mysl póznał? abo schtó je jeho radžicžel był?
Hiob. 15, 8. Jes. 40, 13. Jer. 23, 18. Kn. mudr. 9, 13. 1 Kor. 2, 16.

35. Abo schtó je jemu schto prjedy dał, so by so jemu saso sapłacžiło?
Hiob. 41, 2.

36. Pschetož wot njeho a pschés njeho a we nim su wšitke wězy. Jemu budž cžesćž do wěcžnosćže. Hamjeń.)

12. staw.

Napominanje k kschesćžijanskim pocžinkam, wosebje k lubosćži.

(Epistola na 1. njedželu po swj. Trojizy.)

1. Ja napominam teho dla was, lubi bratsja, pschés tu smilnosćž Božu, so byschcže swoje cžěła podali sa žiwy, swjaty a Bohu spodobny wopor, kotryž je wascha rosomna Boža słužba;
St. 6, 13. 1 Thes. 4, 3.

2. A njecžińcže po runym waschnju tuteho swěta, ale pscheměńcže so s wobnowjenjom swojeje mysle, so byschcže wy spytali, kotra je ta dobra a spodobna a dokonjana Boža wola.
Ef. 4, 23. Ef. 5, 17. 1 Thes. 4, 3.

3. Pschetož ja praju pschés tu hnadu, kotraž mi data je, kóždemu bjes wami, so by nichtó wjacy do so njedžeržał, dyžli so słuscha džeržecž; ale so by kóždy s rosomom, schtož sdobne je, do so džeržał, sa tym jako Bóh komu měru teje wěry je wotměrił.
Ef. 4, 7. 1 Kor. 7, 17. St. 12, 11.

4. Pschetož kaž my w jenym cžěle wjele stawow mamy, ale wšitke stawy pak nimaju jenake džěło:
1 Kor. 12, 12.

5. Tak je nas wjele jene cžěło w Khrystusu, ale bjes sobu je jedyn druheho staw,
1 Kor. 12, 27.

6. A mamy wschelke dary po tej hnadže, kotraž nam data je.
1 Kor. 12, 4.

7. Ma-li schtó wěschcženje (abo dar, Bože pismo wułožicž), dha njech je wěrje podobne. Ma-li schtó słužbu, dha njech słužby hlada. Wucži-li schtó, dha njech wucžby hlada.)
1 Pětr. 4, 10. 11.

8. Schtóž napomina, njech tón napominanja hlada. Schtóž wudžěli, njech tón wudžěli s wutrobnej swěrnosćžu. Schtóž prjódk steji, tón so tež staraj. Schtóž smilnosćž wopokaže, tón cžiń to s wjesełosćžu.
Mat. 6, 3. 2 Kor. 8, 2.

(Epistola na 2. njedźelu po tśjoch kralach.)

9. Luboścź njebudź falschna. Hidźcźe to złe a dźeržcźe ßo k dobremu.
1 Tim. 1, 5. Ps. 97, 10.

10. Bratska luboścź bjes wami budź wutrobna. S cźescźu ßo bjes ßobu sakhadźejcźe. Ef. 4, 3.

11. Njebudźcźe lěni, schtož cźinicź macźe. Budźcźe horzy w duchu. Sslužcźe cźaßu (Knjesej).
Zjew. 3, 15. Ef. 5, 16.

12. Budźcźe wjeßeli w nadźiji, scźeŕpliwi w cźěßnoścźi, wobstajni w modlitwje. Luk. 10, 20.

13. Bjeŕcźe ßo po potrjebnoścźach tych ßwjatych horje. Hospodujcźe radźi.
1 Mójs. 18, 3. Hebr. 13, 2.

14. Žohnujcźe tych, kiž waß pschescźěhaju; žohnujcźe a njeßwaŕcźe.
Mat. 5, 44. 1 Kor. 4, 12. Jap. sk. 7. 60.

15. Wjeßelcźe ßo s tymi, kiž ßo wjeßela, a płaczcźe s tymi, kiž płacza.

16. Mějcźe bjes ßobu jenaku myßl. Njemyßlcźe na wyßoke wězy, ale dźeržcźe ßo k niskim.) St. 15, 5.

(Epistola na 3. njedźelu po tśjoch kralach.)

Njedźeržcźe ßo ßami sa mudrych.

17. Njepłaczcźe nikomu złóscź se złóscźu. Kedźbujcźe prjedy na to, schtož cźeßne je pschede wschěmi ludźimi.
Pschisł. 20, 22. 1 Tessal. 5, 15. 1 Pětr. 3, 9.

18. Je-li móžno, tak wjele hacź na waß je, dha dźeržcźe měr se wschěmi ludźimi. Mark. 9, 50. Hebr. 12, 14.

19. Njewjeczcźe ßo ßami, moji najlubschi, ale dajcźe měsćo hněwu Božemu. Pschetož pißane steji: Wjeczenje je moje, ja chzu sapłacźicź, praji tón Knjes. 3 Mójs. 19, 18.
Mat. 5, 39. 1 Kor. 6, 7. 5 Mójs. 32, 35.
Ps. 94, 1. Hebr. 10, 30.

20. Je-li teho dla twój njepschecźel hłódny, naßycź jeho; chze-li ßo jemu picź, napowaj jeho. Pschetož hdyž to cźinisch, budźesch ty žehliwe wuhle na jeho hłowu nahromadźicź.
Pschisł. 25, 21. 22. Mat. 5, 44.

21. Njedaj ßo złemu pschewinucź, ale pschewiń ty to złe s dobrym.)
Kn. mudr. 7, 30.

13. staw.

Kak ßo pschecźiwo wyschnoścźi, bližschemu a ßebi ßamym sadźeržecź mamy.

(Epistola na 23. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Kóždy budź poddany tej wyschnoścźi, kotraž móz nad nim ma. Pschetož žana wyschnoscź njeje, khiba wot Boha; hdźež pak wyschnoscź je, ta je wot Boha postajena.
Tit. 3, 1. Kn. mudr. 6, 4. Jan. 19, 11.

2. Teho dla, schtóž ßo pschecźiwo wyschnoścźi staji, tón staji ßo pschecźiwo Božemu wustajenju; cźi pak, kiž ßo pschecźiwja, budźa ßudźenje na ßo dostacź.

3. Pschetož móznych ßo njetrjebaju bojecź, kotsiž dobre cźinja, ale kotsiž złe cźinja. Nochzesch-li ßo pak bojecź wyschnoścźe, cźiń dobre; dha budźesch khwalbu wot teje ßameje měcź.
Luk. 22, 25.

4. Pschetož wona je Boža ßłužomniza tebi k dobremu. Je-li so pak złe cźinisch, bój ßo, pschetož wona ßo podarmo s mjeczom njenoßy; wona je Boža ßłužomniza a ßo k schtrafje wjecźi na tym, kiž złe cźini.

5. Dha dyrbicźe teho dla poddani bycź, niz jeno schtrafy dla, ale tež ßwědomnja dla. 1 Pětr. 2, 13.

6. Teho dla wy tež zło dawacźe; woni ßu Boži ßłužomnizy, kotrymž pschisteji na to kedźbowacź.

7. Dha dajcźe kóždemu, schtož ßo ßłuscha: Dawk, komuž dawk ßłuscha; zło, komuž zło ßłuscha; bojoscź, komuž bojoscź ßłuscha; cźescź, komuž cźescź ßłuscha.) Mat. 22, 21. Mark. 12, 17.

(Epistola na 4. njedźelu po tśjoch kralach.)

8. Njebudźcźe nikomu niczo winowaczi, khiba to, so ßo bjes ßobu lubujecźe; pschetož schtóž druheho lubuje, tón je sakoń dopjelnił.
Gal. 5, 14. Kol. 3, 14. 1 Tim. 1, 5.

9. Pschetoz schtoz prajene je: Ty
njedyrbisch mandzelstwo łamacz, ty nje-
dyrbisch mordowacz, ty njedyrbisch kra-
nucz, ty njedyrbisch falschnje swědczicz,
ty njedyrbisch pozadacz, a je-li so kotra
druha kazń je, ta budze w tym słowje
wobsanknjena, tak: Ty dyrbisch swo-
jeho bliżschebo lubowacz, jako sam so.
2 Mójs. 10, 13 ꝛc. 5 Mójs. 5, 17 ꝛc. 3 Mójs. 19, 18.
Mark. 12, 31.

10. Luboscz bliżschemu zaneje schko-
dy njeczini. Je teho dla lubosćz teho
zakonja dopjelnjenje.) 1 Kor. 13, 4.

(Epistola na 1. njedzelu adwenta.)

11. A tak, dokelz wěmy tón czas,
so schtunda tu je, so bychmy je spanja
stawali (pschetoz nasche sboże nětk bliz-
sche je, hacz hdyż my wěrjachmy),
Ef. 5, 14. 1 Thes. 5, 6. 1 Kor. 15, 34. Hebr. 6, 9.

12. Nóc je so minyła, dźeń pak je
so pschibliził: dha wotpołożmy teho
dla skutki teje czěmnosćze a woblecz-
my so brónje teho swětła.
1 Jan. 2, 8. Ef. 5, 11.

13. Khodźmy pózcziwje jako wodnjo,
niz we wobżranstwje a wopilstwje, niz
w komorach a njepózcziwosczi, niz w
swarjenju a jawisczi;
Luk. 21, 34. Ef. 5, 18. Jak. 3, 14.

14. Ale woblecźcźe so teho
Knjesa Jesom Khrysta, a pytaj-
cźe cźěla tak, so samopaschne njebu-
dźe.) Gal. 3, 27. Kol. 3, 10.

14. staw.

Kak so pschecziwo słabym zadźerżecz mamy.

1. Po słabym we wěrje pak so
horje bjeŕcźe a njesamolcźe te swě-
domnja. Sk. 15, 1. Jap. sk. 20, 35.
1 Kor. 8, 9. Gal. 5, 10.

2. Pschetoz jedyn wěri, so móże
wschitko jěscz; druhi pak, kotryż sła-
by je, tón jě zele. 1 Mójs. 1, 29. Sk. 9, 3.

3. Tón, kotryż jě, njech njezazpi te-
ho, kotryż njejě: pschetoz Bóh je jeho
horje wzał. Kol. 2, 16.

4. Schtó sy ty, so zuscho wotroczka
sudźisch? Wón wschak swojemu knje-
sej steji abo panje. Wón pak móże
derje stajeny bycz; pschetoz Bóh móże
jeho derje stajicz.
Mat. 7. 1. Rom. 2, 1. Jak. 4, 12.

5. Jedyn dźerżi sebi tón dźeń wy-
sche dyżli druhi; a druhi dźerżi kóżdy
dźeń jenak runy. Kóżdy budź w swo-
jej myśli wěsty. Gal. 4, 10.

6. Schtóż rosdźělenje czini bjes
dnjemi, tón czini to temu Knjesej;
schtóż pak njeczini rosdźělenje, tón to
tez temu Knjesej njeczini. Schtóż jě,
tón jě temu Knjesej, pschetoz wón so
Bohu dźakuje. A schtóż njejě, tón te-
mu Knjesej njejě a dźakuje so Bohu.
5 Mójs. 8, 10. 1 Kor. 10, 31.

(Tekst na nowe lěto.)

7. Pschetoz zadyn bjes nami njeje
sam sebi żiwy a zadyn njewumrje sam
sebi.

8. Hdyż pak żiwi smy, smy my
temu Knjesej żiwi; wumrjemy my,
dha wumrjemy my temu Knjesej.
Teho dla njech my smy żiwi abo
njech wumrjemy, smy my teho
Knjesa. 2 Kor. 5, 15. Gal. 2, 20.

9. Pschetoz k temu je tez Khry-
stus wumrjeł a stanył a wożiwił,
so by wón na morwych a na żi-
wych knjeził.)
2 Kor. 5, 15. Jap. sk. 10, 42.

10. Ty pak, schto sudźisch swojeho
bratra? Abo ty druhi, schto zazpisch
ty swojeho bratra? Pschetoz my bu-
dźemy wschitzy postajeni pschod tón
sudny stoł Khrystusowy; Luk. 6, 37.
Mat. 25, 31. 32. Jap. sk. 17, 31. 2 Kor. 5, 10.

11. Jako pisane steji: Tak wěscźe
jako ja żiwy sym, praji tón Knjes,
pschede mnu dyrbja wschitke kolena so
pokłakowacz a wschitke jazyki dyrbja
Boha pójnacz. Jes. 45, 23. Fil. 2, 10.

12. Budźe teho dla kóżdy wot nas
sam za so Bohu rachnowanje dacz.
Mat. 12, 36. Gal. 6, 5.

13. Teho dla njesudźmy wjazy je-
dyn druheho; ale to sudźcźe skerje, so

njebyſchcze naſtorczenje ani pohórſchenje bratrej kładli. Mat. 18, 7.

14. Ja wěm a ßym wěſty w tym Knjeſu Jeſußu, ſo niczo njeczìſte njeje ßamo na ßebi; khiba ſchtóž ſchto dźerži ſa njeczìſte, temu je njeczìſte.

Mat. 15, 11.

15. Je-li ſo pak twój bratr na twojej jědźi roſrudźeny budźe, dha hižom njekhodźiſch po luboſczi. Luby, njeſkaž je ßwojej jědźu teho, ſa kotrehož je Khryſtuß wumrjeł. 1 Kor. 8, 11. 13.

16. Hladajcźe ßo teho dla, ſo by to waſche dobre hanjene njebyło.

Fil. 2, 12.

(Tekſt na 15. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

17. Pſchetož to Bože kraleſtwo njeje jědź ani picźe, ale prawdoſcź a měr a radoſcź w ßwjatym Duchu. Luk. 17, 20.

18. Pſchetož ſchtóž w tym Khryſtußej ßłuži, tón je Bohu ſpodobny a ludźom khwalobny.

1 Theß. 2, 15.

19. Stejmy teho dla ſa tym, ſchtož k měrej ßłuži a ſchtož k polěpſchenju bjeś nami ßłuži.)

Rom. 12, 18. Rom. 15, 2.

20. Njeſkaž wſchak jědźe dla tón Boži ſtutk. Wſchitko woprawdźe je czìſte; ale temu njeje dobre, kotryž to jě ſ pohórſchenjom ßwojeho ßwědomnja.

Rom. 15. Mat. 15, 11. Jap. ſk. 10, 15.

21. Wjele lěpje je, ſo njejěſch mjaßa a njepijeſch wina, ani ſo njeczìniſch teho, na czimž ßo twój bratr ſtorczi abo hórſchi abo woßłabnje.

1 Kor. 8, 13.

22. Maſch ty tu wěru, měj ju ßam pſchi ßebi pſched Bohom. Sbóžny je tón, kotryž ßam ßebi žaneho ßwědomnja njeczìni na tym, ſchtož wón ma ſa dobre. 1 Jan. 3, 21.

23. Ale ſchtóž pak je njewěſty na tym a wſchak jě, tón je ſatamany; pſchetož to njepſchińdźe ſ wěry. Schtož pak ſ wěry njepſchińdźe, to je hrěch. Tit. 1, 15. Hebr. 11, 6.

15. ſtaw.

Czoho dla ßłabi ßo ſczerpliwje ſnjeſcź dyrbja, a tak k kſcheſczijanſkemu žiwjenju pſchińdźeny.

1. My pak, kotſiž ßmy ßylni, dyrbimy tych njemóznych ßłaboſcźe ſnoßycź a njeměcź ßami na ßebi ſpodobanja. Rom. 14, 1. 1 Kor. 9, 22. Gal. 6, 1.

2. Kóždy bjeś nami pak tak czìń, ſo by wón ßo ßwojemu bližſchemu lubił na dobre k polěpſchenju.

1 Kor. 9, 19. Rom. 10, 24.

3. Pſchetož ſo tež Khryſtuß ßam ßebi ßo njeje lubił, ale jako pißane ſteji: Jich hanjenje, kotſiž tebje hanja, je na mnje panyło. Pſ. 69, 11. Jeſ. 53, 4.

(Epiſtola na 2. njedźelu adventa.)

4. Schtož pak prjedy pißane je, to je nam k wuczbje pißane, ſo bychmy pſcheś ſczerpliwoſcź a troſcht teho pißma nadźiju měli. Rom. 4, 23. 24. 1 Kor. 10, 11.

5. Bóh pak teje ſczerpliwoſcźe a troſchta daj wam, ſo wy bjeś ßobu na jene myßlicźe, po Jeſom Khryſtu:

Fil. 3, 16.

6. So byſchcźe po jenej myßli ſ jenym rtom khwalili Boha a teho Wótza naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta.

7. Teho dla bjerćcźe ßo jedyn po druhim horje, jako tež naß Khryſtuß je horje wſjał k Božej khwalbje.

8. Ja praju pak, ſo Jeſuß Khryſtuß je ßłužownik był teho wobrěſanja, Božeje prawdy dla, ſo by wón wobtwjerdźił to ßlubjenje, kotrež ßo wótzam ſtało je; Mat. 15, 24. Jap. ſk. 3, 25.

9. So póhanjo pak Boha khwala ßmilnoſcźe dla, jako pißane ſteji: Teho dla chzu ja cźe khwalicź bjeś póhanami a twojemu mjenu ſpěwacź.

Rom. 11, 30. Pſ. 18, 50. 2 Sam. 22, 50.

10. A ſaßo praji wón: Wjeßelcźe ßo, póhanjo, ſ jeho ludom.

5 Mójſ. 32, 43. Pſ. 67, 5.

11. A ſaßo: Khwalcźe teho Knjeſa, wſchitzy póhanjo, a czeſcźcźe jeho, wſchitzy ludźo. Pſ. 117, 1.

12. A wospjet praji Jeſajaß: Budźe korjeń Jeßowy, a tón, kiž budźe poſtanycź, ſo by knježił na póhanach, k temu budźa póhanjo nadźiju měcź.

Jeſ. 11, 10. Sjew. 5, 5.

13. Bóh pak teje nadźije napjelń waß ſe wſchěm wjeßelom a měrom we wěrje, ſo byſchcźe połnu nadźiju měli pſcheß tu móz ßwjateho Ducha.)

St. 14, 17.

14. Ja pak jara derje tež wo waß wěm, lubi bratſja, ſo wy ßami połni dobroty ſcźe, napjelnjeni ſe wſchelkim póſnacźom, ſo wy ßo bjeß ßobu móžecźe napominacź.

2 Pětr. 1, 12. 1 Jan. 2, 21.

15. A wſchak tola ßym ßo trochu wokhroblił, ſo ßym wam pißał, lubi bratſja, ſo bych wam jako ſpomnił teje hnady dla, kotraž mi je wot Boha data: St. 1, 5. St. 12, 3.

16. So ja bycź dyrbju ßłužomnik Jeſußowy Khryſtußowy bjeß póhanami, ſo bych ja woprował to evangelion Bože, tak ſo bychu póhanjo wopor byli, Bohu ſpodobny, ßwjecźeny pſcheß ßwjateho Ducha. St. 11, 13.

17. Teho dla móžu ja ßo khwalicź w Khryſtußu Jeſußu, ſo Bohu ßłužu;

18. Pſchetož ja bych tež nicžo njeßměł ryczecź teho, hdy by to Khryſtuß pſcheß mje njedokonjał, ſo ßym póhanow k poßłuſchnoſcźi pſchiwjedł pſcheß ßłowo a pſcheß ſkutk,

Mat. 10, 19. 20. Rom. 1, 5. St. 16, 26.

19. Pſcheß móz tych zejchow a dźiwow a pſcheß móz teho Ducha Božeho, tak ſo ja ſapocźawſchi wot Jeruſalema a wot wokolnych krajow hacž do Ilyriſkeje wſchitko ſ tym evangelijom Khryſtußowym ßym napjelnił;

Mark. 16, 17.

20. A ßym woßebnje na tym był, ſo bych to evangelion prědował, hdźež tež mjenowany njeběſche Khryſtuß, ſo bych na zuſy ſakład njetwarił,

2 Kor. 10, 15. 16.

21. Ale jako pißane ſteji: Kotrymž njeje wot njeho pſchipowjedane, cźi dyrbja to widźicź; a cźi, kotſiž to njejßu ßłyſcheli, cźi budźa jo ſroſymicź.

Jeſ. 52, 15.

22. A teho dla ßym ja tež cźaſto dźeržany, ſo njejßym k wam pſchiſchoł;

St. 1, 13.

23. Nětk pak ja wjazy měſta nimam w tutych krajach, požadam pak wutrobnje k wam pſchińcź, wot wjele lět;

1 Theß. 3, 10.

24. Hdyž ja pak póńdu do Hiſpanſkeje, chzu ja k wam pſchińcź. Pſchetož ja ßo nadźiju, ſo tam pſcheß kraj pocźahnu a waß wohladacź budu a wot waß tam pſchewodźeny móžu bycź, tak pak, ſo bych ßo trochu prjedy ſ wami wokſchewił. 1 Kor. 16, 6.

25. Nětk pak du ja do Jeruſalema, ſo bych tym ßwjatym tam ßłužił;

Jap. ſk. 18, 21.

26. Pſchetož tym ſ Mazědonſkeje a ſ Achajſkeje je ßo lubiło, ſo ßu něſchto hromadu ſłožili ſa tych khudych ßwjatych, kotſiž w Jeruſalemje bydla.

1 Kor. 16, 1.

27. Woni ßu to lubje cźinili a ßu tež jich dołžnizy. Pſchetož hdyž woni póhanam ßwoje duchomne kubła ßu ßobu dźělili, dha tež nicžo njeſdobne njeje, ſo bychu tež cźi w ßwojich cźělnych wězach jim ßłužili. 1 Kor. 9, 11.

28. Hdyž ja teho dla to ßym dokonjał a jim tajki wužitk ſaſyglowany podał, póńdu ja pſcheß waß do Hiſpanſkeje.

29. Ja wěm pak, hdyž pſchińcź budu k wam, ſo ſ połnym žohnowanjom teho evangelija Khryſtußoweho pſchińcź budu.

30. Ja napominam waß pak, moji bratſja, pſcheß naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta a pſcheß tu luboſcź teho Ducha, ſo byſchcźe ßo bjeß ßobu ſo mnu prózowali w modlitwach pola Boha,

2 Theß. 3, 1. 2 Kor. 1, 11. Fil. 1, 27.

31. So bych wumoženy był wot tych njewěrnych w Židowſkej, a ſo by moja ßłužba, kotruž ja do Jeruſalema cźinju, ſpodobna była tym ßwjatym,

32. Tak ſo bych ja ſ wjeßełoſcźu k

wam pschischoł po Božej woli a so
s wami wokschewił.
33. Tón Bóh pak teho měra budź
s wami wschitkimi. Hamjeń. St. 16, 20.

16. staw.

Wobstaranje Feby. Postrowjenje k wob-
sanknjenju, warnowanje a dźakowanje.

1. Ja poruczu wam pak naschu
sotru Febu, kotraž je na słužbje teje
Kenchrejskeje gmejny,
2. So byschcże ju horjewsali w tym
Knjesu, jako pschisteji swjatym, a so
byschcże pschi njej stali, w kotrymž
skutku wona waš budźe potrjebacž;
pschetož wona je tež wjele ludźom po-
mozna była, tež mi samemu.
3. Postrowcże Prisku a Akwilu, mo-
jeju pomoznikow w Khrystusu Jesusu,
Jap. sk. 18, 2. 26.
4. (Kotrajž staj sa moje žiwjenje
swoje schije podałaj; kotrymajž niž ja
sam so dźakuju, ale tež wschitke gmej-
ny bjes póhanami.)
5. Tak tež postrowcże tu gmejnu w
jich domje. Postrowcże Epeneta, mo-
jeho najlubscheho, kotryž je tón prě-
niczki s Achajskeje w Khrystusu.
1 Kor. 16, 15. 19.
6. Postrowcże tež Marju, kotraž je
wjele prózy a dźěła s nami měła.
7. Postrówcże Andronika a Juniu,
mojeju pschecżelow a mojeju sobujateju,
kotrajž staj wosebnaj japoschtołaj a ko-
trajž prjedy mje staj byłaj w Khrystusu.
8. Postrowcże Ampliana, mojeho lu-
beho w tym Knjesu.
9. Postrowcże Hurbana, nascheho
pomoznika w Khrystusu, a Stachyna,
mojeho lubeho.
10. Postrowcże Apellena, teho spy-
towaneho w Khrystusu. Postrowcże
tež, kotsiž su s Aristobuloweho doma.
11. Postrowcże Herodiona, mojeho
pschecżela. Postrowcże tež tych, kotsiž
su s Narzisoweho doma, w tym Knjesu.
12. Postrowcże Trifenu a Trifosu,
kotrejž w tym Knjesu so prózujetej.
Postrowcże tu Persidu, moju lubu, ko-
traž so je wjele prózowała w tym Knjesu.
13. Postrowcże Ruffa, teho wuswo-
leneho w tym Knjesu, tež jeho a moju
macżeř. Mark. 15, 21.
14. Postrowcże Asinkrita, Flegonta,
Hermu, Patrobu, Hermesa a tych bra-
trow, kotsiž su pschi nich.
15. Postrowcże Filologa a tu Juliu,
Nerea a jeho sotru a Olympu a wschit-
kich swjatych pschi nich.
16. Postrowcże so bjes sobu se swja-
tym wokoschenjom. Te gmejny Khry-
stusowe postrowja waš. 1 Kor. 16, 20.
17. Ja napominam waš pak, lubi
bratsja, so byschcże kedźbowali na tych,
kotsiž rosdźělenje a pohórschenje cžinja
pschi tej wucžbje, kotruž wy sćże na-
wukli, a wotstupcże wot nich.
Mat. 7, 15. Tit. 3, 10.
18. Pschetož tajcy njesłuža naschemu
Knjesej Jesusej Khrystusej, ale swo-
jemu brjuchej; a s łahodnymi ryczemi
a s pschisłodźenstwom sawjedu woni te
njewinojte wutroby.
Fil. 3, 19. Ez. 13, 18. 2 Kor. 2, 17.
19. Pschetož wascha posłuschnoscž
je bjes wschitkich wuschła. A teho dla
ja so swjeselu nad wami. Ja chzu
pak, so byschcże mudri byli na dobre
a njewinojcżi k słemu. St. 1, 8.
20. Ale tón Bóh teho měra pod-
teptaj satana pod wasche nohi bórsy.
Ta miłoscž nascheho Knjesa Jesom
Khrysta budź s wami. (Hamjeń.)
21. Waš postrowja Timotheus, mój
pomoznik, a Luzius a Jason a Sosi-
pater, moji pschecżeljo.
Jap. sk. 16, 1. 2. Fil. 2, 19.
22. Ja, Terzius, postrowju waš w
tym Knjesu, kiž ja tón list sym pisał.
23. Tež postrowi waš Gajus, mój
a teje zyłeje gmejny hospodaŕ. Waš
postrowi Erastus, teho města wobsta-
raŕ, a Kwartus, tón bratr.
1 Kor. 1, 14. Jap. sk. 19, 22.
24. Ta miłoscž nascheho Knjesa Je-
som Khrysta budź s wami wschitkimi.
Hamjeń.

25. Temu pak, kotryz waß poßyl-
nicz móze, po mojim evangeliu a prě-
dowanju wot Jeſom Khryſta, pſcheß
kotrez to potajnſtwo ſjewjene je, kotrez
wot wěcznych czaßow ſamjelczane było
je, Ef. 3, 5. 9.
26. Nětk pak ſjewjene je, tez wě-
domne pſcheß tych profetow jich pißmo,
na poruczenje teho wěczneho Boha, ſo
by ta poßłuſchnoſcz teje wěry poſtajena
była bje wſchitkimi póhanami:
2 Tim. 1, 10. Rom. 1, 5.
27. Temu Bohu, kiz ßam mudry je,
budz czeſcz pſcheß Jeſom Khryſta do
wěcznoſcze. Hamjeń.
1 Tim. 1, 17. Jud. ſcht. 25.
K Romſkim kſcheſczijanam liſt je pó-
ßłany ſ Korintha pſcheß Febu, ßłuzomni-
zu teje Kenchrejſkeje zyrkwineje woßady.

Kónz liſta na Romſkich.

Prěni liſt ßwjateho Pawoła na Korinthiſkich.

Prěni ſtaw.

Napominanje k jednocze a k poniznoſczi.

1. Pawoł, powołany japoſchtoł Je-
ſom Khryſta pſcheß Bozu wolu, a
Soſtheneß, tón bratr, Gal. 1, 1.
2. Tej woßadze Bozej w Korinthußu,
tym woßwjeczenym w Khryſtußu Je-
ſußu, tym powołanym ßwjatym, jako
tez wſchitkim tym ßamym, kotſiz ßo
wołaja k temu mjenu naſcheho Knjeſa
Jeſom Khryſta na wſchitkich ßwojich
a naſchich měſtach: St. 6, 11.
3. Hnada budz ſ wami a měr wot
Boha, naſcheho Wótza, a teho Knjeſa
Jeſom Khryſta. Rom. 1, 7.
2 Kor. 1, 2. Ef. 1, 2.
4. Ja dzakuju ßo ßwojemu Bohu
kózdy czaß waſche dla ſa tu hnadu
Bozu, kotraz wam data je w Khry-
ſtußu Jeſußu, Ef. 1, 15. 16.
5. So wy pſcheß njeho we wſchěm
ſcze wobohaczeni, na wſchej wuczbje a
na wſchěm póſnaczu; St. 12, 8.
6. Jako tez to ßwědczenje wot Khry-
ſtußa we waß wobtwjerdzene je,
Rom. 1, 16. 2 Kor. 1, 21.
7. Tak ſo wam njebrachuje na za-
nym darje a jeno czakacze na to ſje-
wjenje naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta;
Bſ. 34, 11. Fil. 3, 20.
8. Kotryz tez waß budze wobtwjer-
dzicz hacz do kónza, ſo byſchcze bjeß
poroka byli na tón dzeń naſcheho
Knjeſa Jeſom Khryſta. 2 Kor. 1, 21.
1 Theß. 3, 13. St. 5, 23. Kol. 1, 22.
9. Pſchetoz Bóh je ßwěrny, pſcheß
kotrehoz wy powołani ſcze k towarſtwu
jeho Ssyna Jeſom Khryſta, naſcheho
Knjeſa. 1 Theß. 5, 24. Jan. 15, 5.

(Tekſt na reformazyjſki ßwjedzeń.)

10. Ja napominam waß pak, moji
bratſja, pſcheß to mjeno naſcheho Knje-
ſa Jeſom Khryſta, ſo byſchcze wy
wſchitzy bjeß ßobu jenake ßłowo ry-
czeli a njedali roſdzělenje bjeß wami
bycz, ale dzerzeli pak twjerdze hroma-
dze w jenej myßli a w jenakim pra-
jenju. Rom. 15, 5. Fil. 3, 16.
11. Pſchetoz mi je wot waß ſje-
wjene, lubi bratſja, wot Kloeßoweje
czeledze, ſo je ſwada bjeß wami.
12. Ja praju pak wot teho, ſo je-
dyn bjeß wami rjeknje: Ja ßym Pa-
wołſki; druhi: ja pak Apolſki; tſeczi:
ja pak Kefiſki; ſchtwórty pak: ja ßym
Khryſtußowy. St. 3, 4. Jap. ſk. 18, 24.
13. Kak? Je nětk Khryſtuß roſ-
dzěleny? Je dha Pawoł ſa waß kſchi-
zowany? Abo ſcze wy w Pawołowym
mjenje kſchczeni?
14. Ja ßo Bohu dzakuju, ſo ja ni-
koho bjeß wami njejßym tſchcził, khiba
Kriſpa a Gaja, Jap. ſk. 18, 8.
15. Tak ſo by nichtó njemohł rjek-

nucż, jako bych ja na moje mjeno
kſchcżił.)
16. Ja ßym pak tež kſchcżił Schcżě-
panowu czeledź; potom njewěm ja,
hacž ßym koho druheho kſchcżił.
St. 16, 15. 17.
17. Pſchetož Khryſtuß mje njeje pó-
ßłał, ſo bych ja kſchcżił, ale ſo bych
ja to evangelion prědował, niž pak
ſ mudrymi ßłowami, tak ſo by Khry-
ſtußowy kſchiž k ničžomu ſcžinjeny nje-
był. St. 2, 4. 2 Pětr. 1, 16.

(Tekſt na njedźelu Eſtomihi.)

18. Pſchetož to ßłowo wot kſchiža
je hłupoſcż tym, kiž ſhubjeni budźa;
nam pak, kiž my ſbóžni budźemy, je
wone Boža móz. Rom. 1, 16.
19. Pſchetož pißane ſteji: Ja chzu
tu mudroſcż tych mudrych knicžomnu
ſcžinicż, a tón roſom tych roſomnych
chzu ja jaczißnucż. Jeſ. 29, 14.
20. Hdźe ßu cżi mudri? Hdźe ßu
cżi pißmawucženi? Hdźe ßu cżi na
ßwětne roſomni? Njeje Bóh tu mu-
droſcż tudy teho ßwěta do hłupoſcże
pſchewobrocżił? Hiob. 12, 17.
Jeſ. 33, 18. Bar. 3, 28.
21. Pſchetož dokelž tón ßwět pſches
ßwoju mudroſcż Boha w Božej mu-
droſcżi njepóſna, lubjeſche ßo Bohu,
pſches to tórne prědowanje ſbóžnych
cžinicż tych, kiž na to wěrja.
Mat. 11, 25. Luk. 10, 21.
22. Dokelž Židźi zejchi požadaju a
Grichiſzy po mudroſcżi praſcheju;
Mat. 12, 38. St. 16, 1. Jan. 4, 48. Bar. 3, 23.
23. My pak prědujemy teho kſchi-
žowaneho Khryſtußa, tym Židam wſchak
pohórſchenje a tym Grichiſkim hłupoſcż;
Mat. 11, 6. Jan. 6, 61. 1 Kor. 2, 14.
24. Tym pak, kotſiž ßu powołani,
woboje Židam a Grichiſkim, prědujemy
my Khryſtußa, Božu móz a Božu
mudroſcż. Rom. 1, 16. Kol. 2, 3.
25. Pſchetož ta hłupoſcż Boža je
mudriſcha, dyžli cżi ludźo ßu; a ta
ßłaboſcż Boža je ßylniſcha, dyžli cżi
ludźo ßu.)
26. Pſchetož wohladajcże, moji bra-
tſja, waſche powołanje: niž wjele mu-
drych po cźěle, niž wjele móznych, niž
wjele knjeſiſkich je powołanych;
Jan. 7, 48. Jak. 2, 5.
27. Ale ſchtož hłupe je pſched tym
ßwětom, to je Bóh wuſwolił, ſo by
wón tych mudrych k hanibje pſchinjeßł;
a ſchtož ßłabe je pſched tym ßwětom,
to je Bóh wuſwolił, ſo by wón k ha-
nibje pſchinjeßł to, ſchtož ßylne je;
28. A to njeknjeſiſke pſched tym ßwě-
tom a to ſazpite je Bóh wuſwolił, a
ſchtož njeje, ſo by wón knicžomne ſcżi-
nił, ſchtož něſchto je,
29. Tak ſo by ßo pſched nim žane
cźěło njekhwaliło. Rom. 3, 27. Ef. 2, 9.

(Tekſt na njedźelu po hodźoch.)

30. Wot kotrehož tež wy ſcże w
Khryſtußu Jeſußu, kotryž nam je
ſcžinjeny wot Boha k mudroſcżi
a k prawdoſcżi a k ßwjeccženju a
k wumoženju,) Jer. 23, 5. 6.
Rom. 4, 25. 2 Kor. 5, 21. Jan. 17, 19.
31. So tak (jako pißane ſteji) ßo
by ſtało: Schtóž ßo khwali, tón ßo
khwal teho Knjeſa. Jer. 9, 23. 24.
2 Kor. 10, 17. Jeſ. 65, 16.

2. ſtaw.

Prawe wašnje, evangelion prědowacż.

1. A ja, moji bratſja, pſchiſchedſchi
k wam, njepſchińdźech ſ wyßokimi ßło-
wami abo ſ wyßokej mudroſcżu, jako
wam pſchipowjedach to Bože ßwěd-
cženje. St. 1, 17. 2 Pětr. 1, 16.
2. Pſchetož ja ßo njedźeržach ſa teho
ßameho, ſo bych ja něſchto wjedźił bjes
wami, khiba jeno Jeſom Khryſta, teho
kſchižowaneho, Gal. 6, 14.
3. A ja běch pola waß ſe ßłaboſcżu,
ſ bojoſcżu a ſ wulkim rženjom;
Jap. ſk. 18, 1. 9.
4. A moje ßłowo a moje prědo-
wanje njeběſche we wabjazych ryczach
cžłowſkeje mudroſcże, ale we wopo-
kaſanju teho ducha a teje mozy;
St. 1. 17.

5. Tak ſo by waſcha wěra wobſtała, niz na człowſkej mudroſcźi, ale na Božej mozy. Ef. 1, 17. 19. 1 Theß. 1, 5.

6. Wot czohož my pak ryczimy, je wſchak mudroſcź pola tych dopjelnjenych; niz mudroſcź teho ßwěta, tež niz tych wyſchſchich teho ßwěta, kotſiž ſahinu;

7. Ale my ryczimy wot teje potajneje pſchikryteje mudroſcźe Božeje, kotruž Bóh je prjedy wuſtajił pſched tym ßwětom, k naſchej kraßnoſcźi, Pſ. 51, 8. Rom. 16, 25.

8. Kotruž žadyn bjes tymi wyſchſchimi tuteho ßwěta njeje póſnał. Pſchetož hdy bychu woni tu ßamu póſnali, njebychu woni teho Knjeſa teje kraßnoſcźe kſchižowali; Sap. ſk. 3, 15.

9. Ale my ryczimy, jako pißane ſteji: Schtož žane woko njeje widźiło a žane wucho ßłyſchało njeje a do žaneho człowjeka wutroby pſchiſchło njeje, ſchtož Bóh je pſchihotował tym, kotſiž jeho lubuja; Jeſ. 64, 4.

10. Nam je jo pak Bóh ſjewił pſches ßwojeho Ducha. Pſchetož tón Duch pſchepyta wſchitke wězy, tež tu hłubokoſcź teho bójſtwa. Mat. 13, 11.

11. Pſchetož kotry człowjek wě, ſchto w tym człowjeku je, khiba tón duch teho człowjeka, kotryž we nim je? Tak tež nichtó njewě, ſchto w Boſy je, khiba tón Duch Boži.

12. My pak njejßmy teho ducha teho ßwěta doſtali, ale teho Ducha, kiž je ſ Boha, ſo móžemy my wjedźicź, kak bohacźe my wot Boha ſ hnadu wobdarjeni ßmy;

13. Kotrež my tež ryczimy, niz ſe ßłowami, kotrež człowjeczna mudroſcź wuczi, ale ſe ßłowami, kotrež tón ßwjaty Duch wuczi, a ßudźimy duchomne wězy na duchomne waſchnje. St. 1, 17. 2 Pětr. 1, 16.

14. Tón czěłny człowjek pak njeſroſymi niczo wot teho, ſchtož je Ducha Božeho; njemudroſcź pak wone jemu je a njemóže to ßame póſnacź, pſchetož wone ßo duchomnje dyrbi roßßudźicź; Rom. 8, 7.

15. Ale duchomny roßßudźi wſchitko, wón pak wot nikoho njebudźe ßudźeny. Pſchiß. 28, 5.

16. Pſchetož ſchtó je teho Knjeſa myßl póſnał? abo ſchtó chce jeho wuczicź? My pak mamy Khryſtußowu myßl. Hiob. 15, 8. Jeſ. 40, 13. Kn. mudr. 9, 13. Rom. 11, 34. Fil. 2, 5.

3. ſtaw.

Wuczerjo ßu ßłužomnizy, rólnizy a czěßlojo. Knjes a załožk ſbóžnoſcźe je Khryſtuß.

1. A ja, moji bratſja, njemóžach ſ wami ryczecź jako ſ duchomnymi, ale jako ſ czěłnymi, to je jako ſ małymi dźěczatkami w Khryſtußu.

2. Mloko ßym ja wam picź dał, a niz ßylnu jědź; pſchetož wy tu hiſchcźe njemóžecźe ſnjeſcź, tež nětk hiſchcźe njemóžecźe, dokelž wy hiſchcźe czěłni ſcźe. 1 Pětr. 2, 2. Hebr. 5, 12. 13.

3. Pſchetož dokelž ſawiſcź a ſwada a njejednota bjes wami je, njejſcźe dha wy czěłni a khodźicźe po człowjecznym ſdaczu? St. 1, 10. 11.

4. Pſchetož hdyž jedyn rjeknje: Ja ßym Pawołſki! druhi pak: ja ßym Apolſki! njejſcźe dha wy czěłni? St. 1, 12.

5. Schtó dha je Pawoł? Schtó pak Apoloß? Sſłužomnikaj wonaj wſchak ſtaj, pſches kotrejuž wy ſcźe wěrili; a to ßame, kaž tón Knjes kóždemu je dał. Sap. ſk. 18, 24.

6. Ja ßym ſchczěpił, Apoloß je wobkrjepił; Bóh pak je ſroſcźenje dał. Sak. 1, 21.

7. Njejſtaj teho dla něſchto, ani tón, kiž ſchczěpi, ani tón, kiž wobliwa, ale Bóh, kiž to ſroſcźenje dawa.

8. Tón pak, kiž ſchczěpi, a tón, kiž wobkrjepi, ſtaj jedyn jako druhi. Kóždaj pak budźetaj ßwoju mſdu doſtacź po ßwojim dźěle. Pſ. 62, 13. Rom. 2, 6.

9. Pſchetož my ßmy Boži pomoz-

nizy; wy scże Boża rola a Bože twa-
rjenje. 2 Kor. 6, 1. Ef. 2, 20.
10. Ja pśches Božu hnadu, kotraž
mi je data, ßym tón grunt sałožił
jako rosomny twarjeŕ; druhi pak twari
na njón. Kóždy pak njech hlada, kak
wón na njón twari. St. 15, 10.

(Na reformazyjski ßwjedźeń.)

11. Pśchetož žadyn druhi grunt
nichtó njemóže sałožicź, khiba tón, kiž
je jałoženy, kotryž je Jesuß Khrystuß.
12. A je-li so schtó na tutón grunt
twari słoto, ßlěboro, drohe kamjenje,
drjewo, ßyno, ßłomu:
13. Dha kóždeho dźěło sjawne bu-
dźe, tón dźeń pak budźe to sjewicź;
pśchetož wone pśches woheń budźe sje-
wjene, a kajke kóždeho dźěło je, budźe
tón woheń wopokasacź. Jes. 48, 10.
14. Budźe-li něčzeji skutk wostacź,
kotryž wón na njón je twarił, dha bu-
dźe wón msdu dostacź;
15. Budźe-li ßo pak něčzeji skutk
spalicź, dha wón budźe schkodu wsacź;
wón ßam pak budźe skhowany, ale tak,
jako pśches woheń.)
16. Njewěscźe wy, so wy Boža zyr-
kej scźe a tón Duch Boži bydli we
waß? St. 6, 19. 2 Kor. 6, 16. Ef. 2, 21. 22.
St. 3, 17. 1 Pětr. 2, 5. Hebr. 3, 6.
17. Budźe-li schtó tu zyrkej Božu
skasycź, teho budźe Bóh skasycź; pśche-
tož ta zyrkej Boža je ßwjata, kotraž
wy scźe.
18. Nichtó ßo ßam njesjebaj. Ko-
tremuž bjes wami ßo sda, so je mudry
na tym ßwěcźe, tón budź błasn, so by
mudry był. Pśchisł. 3, 5. 7. Jes. 5, 21.
19. Pśchetož teho ßwěta mudroscź
je njemudroscź pola Boha. Pśchetož
pißane steji: Tych mudrych popanje
wón w jich leßnoscźi; Hiob. 5, 13.
20. A saßo: Tón Knjes wě tych
mudrych jich myßle, so kničzomne ßu.
Ps. 94, 11.
21. Teho dla njekhwal ßo nichtó
žaneho cźłowjeka. Wschak je wschitko
wasche:
22. Njech je Pawoł abo Apoloß,
njech je Kefaß abo tón ßwět, njech
je žiwjenje abo ta ßmjercź, njech je
nětcźische abo pśchichodne, wschitko je
wasche;
23. Wy scźe pak Khrystußowi, a
Khrystuß je Boži. St. 11, 3.

4. staw.

Předarjow cźescź, sastojnstwo a powołanje.

(Epistola na 12. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Sa tych dźerž naß kóždy, jako
sa Khrystußowych ßłužomnikow a sa-
stojnikow na Božich potajnstwach.
Mat. 16, 19.
2. Ničžo ßo pak wjazy njepyta na
sastojnikach, hacž jeno, so ßwěrni na-
makani budźa. Luk. 12, 42.
3. Mi pak to je ßnadna wěz, so ja
wot waß ßudźeny budu abo wot cźłow-
skeho dnja; tež ja ßo ßam njeßudźu.
4. Ja ßebi derje ničžoho njejßym
wědomny, ale w tym ßamym njejßym
ja prawy; tón Knjes pak je, kiž mje
ßudźi. 2 Mójs. 34, 7. Ps. 35, 24.
5. Teho dla njeßudźcźe prjedy cźaßa,
hacž tón Knjes pśchińdźe, kiž tež bu-
dźe na ßwětło pśchinjescź, schtož pó
cźmje je potajene, a wutrobow radu
sjewicź; a tehdy budźe ßo kóždemu wot
Boha khwalba dostacź.)
6. A te rycźe, moji bratsja, ßym ja
na ßo a na Apoloßa w pśchirunanju
cźahnuł wasche dla, so byschcźe wy
na namaj wukli, so by nichtó wysche
do ßo njedźeržał, dyžli nětk je pißane,
tak so ßo by žadyn někoho dla pśche-
cźiwo druhemu njenaduł.
Pśchisł. 3, 7. Rom. 12, 3.
7. Pśchetož schtó je cźe wysche dru-
hich powyschił? A schto masch ty,
schtož ty njejßy dostał? A je-li so ty
so tež ßy dostał, schtoha ty ßo khwa-
lisch, jako by ty so njedostał?
Jan. 3, 27. Rom. 12, 6. 1 Pětr. 4, 10. Jak. 1, 17
8. Wy scźe hižom naßycźeni, wy
scźe ßo hižom wobohacźili, wy knje-
žicźe bjes naß; a Bóh daj, so bysch-

cźe knježili, so tež my bychmy s wami knježili.
9. Ja pak mam sa to, so Bóh naš japoschtołow sa tych najniźschich je postajił, jako tajkich, kiž su k smjerczi podaczi; pschetož my smy na dźiwne wohladanje postajeni temu swětu a jandźelam a ludźom. Ps. 44, 23.
Rom. 8, 36. Hebr. 10, 33.
10. My smy błasni Khrystusa dla; wy scźe pak rosomni w Khrystusu. My słabi, wy pak sylni; wy krasni, my pak sazpjeni. St. 3, 18.
11. Hacž do teje schtundy cźeŕpimy my tež hłód a lacžnosćź, a smy nasy a budźemy biczi a nimamy žaneho wobstajneho města,
12. A prózujemy so a dźěłamy sami se swojimaj rukomaj. Woni naš swarja, my pak požohnujemy; woni naš pschesćźěhaju, my jo snjesemy;
St. 9, 14. Jap. sk. 18, 3. St. 20, 34. 1 Thes. 2, 9.
2 Thes. 3, 8. Ps. 109, 28.
13. Woni naš sanicžuja, my pak pokornje prosymy sa nich. My smy stajnje na swěcźe jako to, schtož so wumjecźe a wottruha pschede wschitkimi ludźimi.
14. Niž njepischu ja to, so chcył wam s tym hanibu naczinicź, ale ja napominam waš, jako moje lube dźěczi.
1 Thes. 2, 11.
15. Pschetož hdy byschcźe wy runje dźesacź tawsynt wucžerjow měli w Khrystusu, dha wy wschak nimacźe wjele nanow. Pschetož ja sym waš płodźił w Khrystusu Jesusu psches to evangelion.
16. Teho dla napominam waš, cžińcźe po mni. St. 11, 1.
17. Teho dla sym ja Timotheja k wam pósłał, kotryž je mój luby a swěrny syn w tym Knjesu, so by wón waš dopomnił mojich pucźow, kotrež su w Khrystusu, jako ja wschudźom w kóždej wosadźe wucžu.
18. Někotsi so pak naduja, so ja k wam pschińcź njebudu;
19. Ale ja chzu bórsy k wam pschińcź, budźe-li teho Knjesa wola, a chzu pósnacź, niž to słowo tych nadutych, ale tu móz. Jap. sk. 18, 21. Hebr. 6, 3. Jak. 4, 15.
20. Pschetož Bože kralestwo njesteji na słowach, ale na mozy.
St. 2, 4. Luk. 17, 20.
21. Schto chzecźe: Mam ja s prutom k wam pschińcź abo s lubosćźu a s cźichim duchom?

5. staw.

Khostanje njekasanstwa. Wurjedźenje kisaleho kwasa. Kak a cžoho dla so hrěchow sdalowacź dyrbimy.

1. Zyle wěrne je słyschecź, so kurwaŕstwo je bjes wami, a tež tajke kurwaŕstwo, wot kotrehož tež póhanjo njewjedźa prajicź, so ma jedyn žonu swojeho nana.
3 Mójs. 18, 7. 8.
2. A wy scźe naducźi a njejsćźe radscho žarowali, so tón, kiž tajki skutk je scźinił, by wot waš precź pschischoł.
3. Ja teho dla, kiž s cźěłom pschi waš njejsym, sym pak pschi waš s duchom, sym hižom, jako bych pola waš był, na tym, kotryž to tak je scźinił, wobsanknuł:
2 Kor. 10, 1. Kol. 2, 5.
4. W mjenje naschehe Knjesa Jesom Khrysta, we waschej shromadźisnje s mojim duchom a s tej mozu naschehe Knjesa Jesom Khrysta,
Mat. 16, 19. St. 18, 18.
5. Tajkeho podacź temu satanej na skaženje teho cźěła, so by jeho duscha sbóžna była na tym dnju teho Knjesa Jesusa. 1 Tim. 1, 20.
6. Wascha khwalba pěkna njeje. Njewěscźe wy, so mały kusk kwasa zyle cźěsto pschekische? Gal. 5, 9.
7. Teho dla wurjedźcźe stary kwaš, so byschcźe nowe cźěsto byli, jako wy njekisani scźe. Pschetož my tež mamy jutrowne jehnjo, to je Khrystus, sa naš woprowany.
Jes. 53, 7. 1 Pětr. 1, 19.

8. Dha dźeržmy jutry, niz w ſtarym kwaßu ani w kißałym czěſcźe teje złóſcźe a ſchibałſtwa, ale w ßłódkim czěſcźe teje cžiſtoſcźe a wěrnoſcźe.
2 Mójſ. 12, 3. 15. 19.

9. Ja ßym wam pißał w liſcźe, ſo byſchcźe ßo njeměſcheli ſ kurwarjemi.
Mat. 18, 17. 2 Theß. 3, 14.

10. To ja pak zyle njepraju wot tych kurwarjow tuteho ßwěta abo wot tych lakomnych abo rubježnikow a pſchibójſkich; hewak dyrbjeli wy ßo teho ßwěta minucź.

11. Dha tola ßym ja wam nětk pißał, ſo byſchcźe ßo ſ tymi njeměſcheli; je-li ſo ſchtó je, kiž ßo dawa bratr mjenowacź, a je kurwař abo lakomny abo pſchibójſki abo hanibnik abo wopiłz abo rubježnik, ſ tajkim wy tež jěſcź njedyrbicźe.
Mat. 18, 17. 2 Theß. 3, 6. Tit. 3, 10. 2 Jan. ſcht. 10.

12. Pſchetož ſchto mje cźi wonkach naſtupaju, ſo bych ja jich ßudźił? Njeßudźicźe wy tych, kotſiž nutſkach ßu? Mark. 4, 11.

13. Bóh pak budźe tych, kiž wonkach ßu, ßudźicź. Teho dla wuſtorcźcźe ßami wot ßo teho, kiž złóſtnik je.
5 Mójſ. 13, 5.

6. ſtaw.

Khoſtanje ſwady pſched ßudom a kurwařſtwa.

1. Kak ßmě ſchtó bješ wami, hdyž wón prawowacź ma ſ druhim, ßo wadźicź pſched tymi njeprawnymi a niz pſched tymi ßwjatymi?

2. Njewěſcźe wy, ſo cźi ßwjeczi budźa ßwět ßudźicź? Hdyž teho dla ßwět wot waß budźe ßudźeny, njejſcźe dha wy dobri doſcź, ſo byſchcźe wy te mjeńſche wězy ßudźili?
Kn. mudr. 3, 8. Mat. 19, 28. Sjew. 2, 26.

3. Njewěſcźe wy, ſo tych jandźelow budźemy ßudźicź? Kak dha wjele wjazy cžaßne kubła!

4. Wy pak tola, hdyž ſchto macźe cžaßnych kubłow dla ſkorźicź, dha tajkich woſmjecźe, kiž pola woßady ßu ſazpjeni, a ßadźicźe jich ſa ßudnikow.

5. K waſchej hanibje mam ja to prajicź. Njeje dha žadyn roſomny bješ wami, tež niz jedyn, kotryž by ßudźicź mohł bješ bratrom a bratrom?

6. Ale bratr ſ bratrom prawuje, k temu hiſchcźe pſched tymi njewěrnymi!

7. Wono je hižom woprawdźe njepſchiſtojna wěz bješ wami, ſo bješ ßobu prawujecźe. Cžoho dla wy ßebi radſcho njedacźe kſchiwdu cžinicź? Cžoho dla wy radſcho kſchiwdu njecźeŕpicźe? Pſchiſł. 20, 22. Mat. 5, 39. Luk. 6, 29.
Rom. 12, 19. 1 Theß. 5, 15. 1 Pětr. 3, 9.

8. Ale wy cžinicźe ſchkodu a kſchiwdźicźe, a to cžinicźe wy na bratrach!

9. Njewěſcźe wy, ſo cźi njeprawi Bože kraleſtwo njebudźa doſtacź? Njedajcźe ßo molicź; pſchetož ani kurwarjo ani pſchibójſzy ani mandźelſtwołamarjo ani kiž ßami ſe ßobu hanibu cžěrja ani kiž ſ muſkimi,
Gal. 5, 19. 20. 21.

10. Ani paduſchi ani lakomni ani wopiłzy ani hanibnizy ani rubježnizy njebudźa Bože kraleſtwo doſtacź.

11. A tajzy ßu někotſi bješ wami byli; ale wy ſcźe wotmycźi, wy ſcźe woßwjeczeni, wy ſcźe prawi ſcžinjeni pſcheš to mjeno teho Knjeſa Jeſußa a pſcheš teho Ducha naſcheho Boha.
Tit. 3, 3. Hebr. 9, 14.

12. Ja mam wſchitkeho móz, ale wſchitko njeje wužitne. Ja mam wſchitkeho móz, ale nicžo mje njedyrbi jateho wſacź. St. 10, 23. Sir. 37, 31.

13. Koſcht je wuſtajeny brjuchej, a brjuch koſchtej; ale Bóh budźe tón a tamny k nicžomu ſcžinicź. To cźěło tež njeje wuſtajene kurwařſtwu, ale temu Knjeſej a tón Knjes temu cźěłu.
Mat. 15, 17. 1 Theß. 4, 3.

14. Bóh je pak teho Knjeſa ſbudźił a budźe tež naß ſbudźicź pſcheš ßwoju móz. Jap. ſk. 3, 15.

15. Njewěſcźe wy, ſo waſche žiwoty ßu ſtawy Khryſtußowe? Dyrbjał dha teho dla ja te ſtawy Khryſtußowe

wſacž a wot nich kurwaŕſke ſtawy ſcžinicž? Bóh to njedaj! Ef. 4, 12. 15.

16. Abo njewěſcže, ſo ſchtóž pſchi kurwje wiſy, je ſ njej jene cžěło? Dwaj (pſchetož praji wón) budžetaj jene cžěło. 1 Mójſ. 2, 24. Mat. 19, 5.

17. Schtóž pak pſchi Knjeſu wiſy, tón je jedyn duch ſ nim.
Jan. 17, 21. 22. Ef. 5, 30.

18. Sdalujcže ſo kurwaŕſtwa. Wſchitkón hrěch, kotryž cžłowjek cžini, je ſwonkach jeho cžěła; ſchtóž pak kurwi, tón hrěſchi ſam na ſwojim cžěle.

(Tekſt na njedželu Septuageſima.)

19. Abo njewěſcže wy, ſo waſche cžěło je templ ſwjateho Ducha, kiž we waſ bydli, kotrehož wy macže wot Boha a njejſcže ſami ſwoji?
St. 3, 16. 2 Kor. 6, 16.

20. Pſchetož wy ſcže droho kupjeni. Dha cžeſcžcže Boha na waſchim cžěle a na waſchim duchu, kotrajž ſtaj Božej.)
St. 7, 23. 1 Pětr. 1, 18. 19. Fil. 1, 20.

7. ſtaw.

Wotmołwjenje na wſchelke praſchenja, wo mandželſkim, frejnym a wudowinym ſchtancže.

1. Wot cžohož wy mi pak ſcže piſali, na to wotmołwju ja wam tak: Derje je cžłowjekej, ſo wón ſo žaneje žony njedótknje;

2. Ale ſo by kurwaŕſtwo njehnał, měj kóždy ſam ſwoju mandželſku a kóžda měj ſama ſwojeho muža.

3. Tón muž wopokaž žonje tu winojtu dobrocžiwoſcž, teje runoſcže tež ta žona temu mužej.

4. Ta žona njeje ſwojeho žiwota mózna, ale tón muž; teje runoſcže tež tón muž njeje ſwojeho žiwota mózny, ale ta žona.

5. Jedyn teho druheho ſo njeſdžerž, khiba ſo ſo ſ wobej wolu ſtanje na cžaſ, ſo byſchcže wy k poſcženju a k modlenju khwilu měli; a potom ſeńdžcže ſo ſaſo hromadu, ſo by waſ tón ſatan njeſpytał waſcheho njeſdžerženja dla.

6. To ſame ja pak praju ſ wotpuſchcženja a niz ſ pſchikaſnje.

7. Ja bych pak chzył, ſo bychu wſchitzy ludžo byli, jako ja ſym; ale kóždy ma ſam ſwój dar wot Boha, jedyn tak, druhi pak hinak.
Jap. ſk. 26, 29. Mat. 19, 12.

8. Ja praju pak tym, kiž ſu bjeſ žony, a wudowam: Derje jim je, hdyž woni woſtanu jako ja.

9. Je=li ſo ſo woni pak njeſdžerža, dha njech ſo woženja; pſchetož lěpje je ſo woženicž, dyžli wožahanje cžeŕpicž. 1 Tim. 5, 14.

10. Tym woženjenym pak pſchikažu niz ja, ale tón Knjeſ, ſo by ſo žona róſno njedželiła wot muža;
1 Theſ. 4, 14. Mat. 5, 32. St. 19, 9. Luk. 16, 18.

11. Je=li ſo ſo wona pak róſno dželi, ſo by ſo ſaſo njewudała, ale ſo ſ tym mužom ſjednała, a ſo by muž žonu wot ſebje precž njepuſchcžił.

12. Tym druhim pak praju ja, niz tón Knjeſ: Je=li ſo kotry bratr ma njewěrnu mandželſku a wona ſwoli k temu, ſo chze pſchi nim bydlicž, tón ju njewopuſchcž.

13. Tak tež, ma=li hdže kotra žona njewěrneho muža a wón ſwoli k temu, ſo chze pſchi njej bydlicž, ta jeho njewopuſchcž.

14. Pſchetož tón njewěrny muž je woſwjecženy pſches tu žonu, a ta njewěrna žona je woſwjecžena pſches teho muža. Hewak bychu waſche džěcži njecžiſte byłe; nětk ſu wone pak ſwjate. Rom. 11, 16.

15. Je=li ſo ſo pak tón, kiž njewěrny je, róſno da, dha njech ſo da róſno. Tón bratr abo ta ſotra w tajkich wězach njejſtaj jataj. Ale w měrje je naſ Bóh powołał. Ef. 2, 14. 17.

16. Wſchak ty, žona, njewěſch, hacž budžeſch ty muža ſbóžneho ſcžinicž? A tež ty, mužo, njewěſch, hacž ty tu žonu budžeſch ſbóžnu ſcžinicž?
1 Pětr. 3, 1.

17. Ale kaž Bóh kóždemu je wudźělił a kaž kóždeho tón Knjes je powołał, tak njech khodźi. A tak ja we wſchitkich woßadach wuſtaju. Sch. 20, 24.

18. Je-li ſchtó wobrěſany powołany, tón njedaj žaneho wobrěſka na ßebi ſrocž. A je-li ſchtó powołany pſchi njewobrěſku, tón ßo njedaj wobrěſacž.

19. Wobrěſanje ničžo njeje a njewobrěſk tež ničžo njeje; ale te kaſnje Bože dźeržecž, to je něſchto.

Gal. 5, 6. St. 6, 15.

20. Kóždy woſtań pſchi tym powołanju, po kotrymž wón je powołany.

Sch. 17, 24. Ef. 4, 1.

21. Sy-li ty wotročžk powołany, njeſtaraj ßo wo to; ale móžeſch-li pak frej bycž, dha wužiwaj to wjele radſcho.

22. Pſchetož ſchtóž je wotročžk powołany w tym Knjeſu, tón je frejſcžinjeny teho Knjeſa; teje runoſcže, ſchtóž je frej powołany, tón je wotročžk Khryſtußowy. Jan. 8, 36. Ef. 6, 6.

23. Wy ſcže droho kupjeni; njebudźcže wotročžzy tych cžlowjekow.

St. 6, 20. 1 Pětr. 1, 18. 19.

24. Kóždy, moji bratſja, kaž wón je powołany, tak woſtań wón pſched Bohom. Sch. 17, 20.

25. Wot tych holzow ja pak žaneje pſchikaſnje teho Knjeſa nimam; ja dam pak ßwoju myßl wot ßo, jako tón, kotryž wot teho Knjeſa je ßmilnoſcž doſtał, ſo by ßwěrny był.

26. Mam teho dla ja to, ſo dobra wěz je nětcžiſcheje nuſy dla, ſo dobra wěz je cžlowjekej tak woſtacž.

Jer. 16, 2.

27. Sy-li ty k žonje pſchiwjaſany, njehladaj roswjaſanja; ßy-li pak žonu wotbył, dha njepytaj ßebi žonu.

28. Hdyž ßo woženiſch, njeſhrěſchiſch ty; a hdyž ßo tež knježna wuda, njeſhrěſchi wona; dha wſchak budźetaj wonaj cžělnu pſchecžiwnoſcž měcž. Ja bych waß pak rad pſcheſchonował.

(Na wobſankowanje lěta.)

29. To praju pak ja, moji bratſja, pſchetož tón cžaß je krótki. Dale ßu to moje myßle: kotſiž žony maju, ſo cži bychu byli, jako bychu žanych njeměli; a kotſiž płacža, jako bychu njepłakali; Rom. 13, 11.

30. A kotſiž ßo wjeßela, jako bychu ßo njewjeßelili; a kotſiž kupuja, jako bychu woni to ßame njewobßynuli;

31. A kotſiž teho ßwěta wužiwaju, ſo bychu woni jeho ſlě njewužiwali; pſchetož to wohladanje teho ßwěta ſańdźe.) 1 Jan. 2, 17.

32. Ja bych pak chcył, ſo byſchcže wy bjes ſtaroſcže byli. Schtóž je nježenjeny, tón ßo wo to ſtara, ſchtož temu Knjeſej pſchißłuſcha, kak by ßo wón temu Knjeſej ſpodobał;

33. Ale ſchtóž ßo woženi, tón ßo wo to ſtara, ſchtož teho ßwěta je, kak by ßo žonje lubił. Ef. 5, 29.

34. Tak tež hinak je ſe žonu a ſ holzu. Kotraž ßo njewuda, ta ßo wo to ſtara, ſchtož Knjeſowe je, ſo by ßwjata była na cžěle a na duchu; kotraž ßo pak wuda, ta ßo wo to ſtara, ſchtož teho ßwěta je, kak by ßo mužej lubiła.

35. To ja praju ßam k waſchemu dobremu; niz ſo bych ja wam ſwjaſk na ſchiju cžißnuł, ale teho dla, ſo pěkne je a wy pſchiſtojnje a bjes ſkomdźenja temu Knjeſej ßłužicž móhli.

36. Je-li ſo ßo pak někomu ſda, ſo njepſchiſtojnje cžini ſe ßwojej holzu, dokelž je ßwojich lět je wuſchła a wona hinak nochze bycž, dha njech cžini, ſchtož wón chze; wón njeſhrěſchi, njech ju wuda.

37. Hdyž ßebi pak ſchtó twjerdźe prjódk woſmje, hdyž teho njepotrjeba, ale ma ßam ßwoju wolu a wobſanknje to ßame w ßwojej wutrobje, ſo wón ßwoju holzu tak chze dacž woſtacž, tón cžini derje.

38. Teho dla, ſchtóž ßwoju holzu wuda, tón cžini derje; kotryž ju pak njewuda, tón cžini lěpje.

39. Žona je pſchiwjaſana k ſakonjej, tak dołho hacž jeje muž je žiwy; wumrje-li pak jeje muž, dha ma ßwoju

wolu a móže ßebi wſacž, kajkehož chze;
jeno ſo ßo w tym Knjeſu ſtanje.
Rom. 7, 2.

40. Ale ſbóžniſcha wona je, je-li ſo
tak woſtanje, po mojej radže. Ja
měnju pak, ſo ja tež mam Božeho
Ducha.

8. ſtaw.

Wo pſchibójſkim woporje a wužiwanju kſcheſczijanſkeje ßwobody bjeʒ pohórſchenja.

1. Wot tych pſchibójſkich woporow
pak wěmy my; pſchetož wſchitzy mamy
to wjedženje. To wjedženje nadu-
wa, ale luboſcž polěpſchuje.
Jap. ſk. 15, 20.

2. A je-li ſo ßo komu ſda, ſo by
ſchto wjedžił, tón hiſchcže ničžo njewě,
tak jako wón ma wjedžicž.
Gal. 6, 3. 1 Tim. 6, 4.

3. Je-li pak ſchtó Boha lubuje, tón
je wuczeny wot njeho. Gal. 4, 9.

4. Wěmy teho dla wot teje jědže
tych pſchibójſkich woporow, ſo pſchibóh
ničžo na ßwěcže njeje, a ſo žadyn
druhi bóh njeje, khiba tón jeničžki;
Rom. 14, 1.

5. A hacž runje ßu, kiž budža bo-
hojo mjenowani, njech je w njebjeßach
abo na ſemi (kaž wono je wjele bo-
how a wjele knjeſow):

6. Dha wſchak my mamy jeneho
Boha, teho Wótza, wot kotrehož wſchitke
wězy ßu a my we nim; a jeneho
Knjeſa Jeſom Khryſta, pſcheʒ kotrehož
wſchitke wězy ßu a my pſcheʒ njeho.
Mal. 2, 10.

7. Njeje pak we wſchitkich to wje-
dženje. Pſchetož někotſi czinja ßebi
hacž dotal ßwědomnje na pſchibohach
a jědža je ſa pſchibójſke wopory; a
ſ tym budže jich ßwědomnje, dokelž
ßłabe je, wopanzane. St. 27, 10.

8. Ta jědž pak naß ničžo lěpſchich
pſched Bohom njeczini. Pſchetož jě-
my-li my, dha my teho dla ničžo
lěpſchi njebudžemy; njejěmy-li my,
dha my teho dla ničžo mjenje njebu-
džemy.

9. Hladajcže pak, ſo ta ßama waſcha
ſrejota njebyła pohórſchenje tym ßła-
bym. Gal. 5, 13.

10. Pſchetož hdyž tebje (kiž ty to
póſnacže maſch) ſchtó widži, ſo ty ßo
k blidu ßydaſch w pſchibójſkej khěži,
njebudže jeho ßwědomnje, dokelž wón
ßłaby je, k temu pſchinjeßene, ſo wón
jě tón pſchibójſki wopor?

11. A budže tak na twojim póſna-
cžu tón ßłaby bratr kónz wſacž, ja ko-
trehož wſchak Khryſtuß je wumrjeł.
Rom. 14, 15.

12. Hdyž wy pak tak na bratrach
ſhrěſchicže a ſraſycže jich ßłabe ßwě-
domnje, ſhrěſchicže wy na Khryſtußu.

13. Je-li ſo teho dla ta jědž mo-
jeho bratra pohórſchi, njechał ja nihdy
na nihdy mjaßa jěſcž, ſo bych mojeho
bratra njepohórſchił.

9. ſtaw.

Kak japoſchtoł kſcheſczijanſkeje ßwobody pſchi ßwojim ſaſtojnſtwje wužiwa.

1. Njejßym ja japoſchtoł? Njejßym
ſrej? Njejßym ja naſcheho Knjeſa Je-
ſom Khryſta widžił? Njejſcže wy mój
ſkutk w tym Knjeſu? Jap. ſk. 9, 3.

2. Njejßym-li ja druhim japoſchtoł,
dha wſchak ßym wam japoſchtoł; pſche-
tož tón ſygel mojeho japoſchtołſkeho
hamta ſcže wy w tym Knjeſu.

3. Hdyž mje ſchtó wopraſcha, dha
ja tak wotmołwju.

4. Nimamy my móz jěſcž a picž?
Luk. 10, 8.

5. Nimamy my tež móz ßobu ßo-
tru ſa žonu wodžicž, jako czi druſy
japoſchtoli a Knjeſowi bratſja a Ke-
faß? Mat. 8, 14.

6. Abo nimamój ßamaj ja a Barna-
baß móz, ſo bychmój to ßamo czinitaj?

7. Schtó wojuje hdy ſa ßam ßwój
koſcht? Schtó płodži winizu a njejě
wot jeje płodow? Abo ſchtó paße ſta-
dło a njejě wot mloka teho ſtadła?

8. Ryczu ja pak to po człowſkim
ſdaczu? Njepraji to tež ſakoń?

9. Pſchetož w Mójſaßowym ſakonju ſteji napißane: Ty njedyrbiſch wołej huby ſawjaſacź, kiž młócźi. Stara ßo Bóh tak wo te woły?
5 Mójſ. 25, 4. 1 Tim. 5, 18.

10. Abo njepraji wón to zyle naſche dla? Pſchetož wone je wſchak naſche dla napißane. Pſchetož tón, kiž worje, dyrbi na nadźiju woracź, a tón, kiž młócźi, dyrbi na nadźiju młócźicź, ſo by wón po ßwojej nadźiji doſtał.

11. Hdyž my wam to duchowne ßyjemy, je dha to tajka wulka wěz, hdyž my waſche cźělne žnjemy?
Rom. 15, 27.

12. Hdyž pak druſy tu móz nad wami ßu doſtali, czoho dla niž wjele radſcho my? Ale my njejßmy tajkeje mozy wužiwali, ale my pſchecźerpimy wſchelke, ſo bychmy temu evangeliu Khryſtußowemu žaneho komdźenja njecźinili. Jap. ſk. 20, 33. 2 Kor. 11, 9.

13. Njewěſcźe wy, ſo cźi, kiž wopruja, jědźa wot teho wopora? a kotſiž pſchi wołtarju ßłuža, wužiwaju teho wołtarja? 4 Mójſ. 18, 8.
5 Mójſ. 18, 1. 2. 3.

14. Tak je tež tón Knjeź wuſtajił, ſo, kotſiž to evangelion pſchipowjedaju, maju ßo wot evangelija žiwicź. Ja pak njejßym teho niczoho wužiwał.
Luk. 10, 7. Jap. ſk. 18, 3.

15. Ja njepiſchu pak teho dla wot teho, ſo by ſo mnu tak dźerzane było. Pſchetož mi by wjele lubſche było, ſo bych wumrjeł, dyžli ſo mi ſchtó moju khwalbu dyrbjał knicžomnu ſcźinicź.

16. Pſchetož ſo ja to evangelion prěduju, nimam ja ßo khwalicź; pſchetož mi ßo ſaleži, ſo dyrbju to ßame cźinicź. A běda mi, je-li to evangelion njeprěduju.

17. Cźinju-li ja to rad, dha budźe mi ſapłacźene; je-li ſo pak njerad cźinju, dha je mi wſchak to ſaſtojnſtwo porucžene. Kor. 4, 1.

18. Kak dha budźe mi ſapłacźene? Tak ſo ja prěduju to evangelion Khryſtußowe a cźinju to ßame ſ dobrej wolu darmo, ſo bych mojeje mozy njewužiwał k ſchkodźe temu evangeliju.
Kr. 8, 9.

19. Pſchetož hacž runje ſrej ßym wot wſchitkich, ßym ja ßo wſchak ßam wſchitkim ſa wotrocžka ſcźinił, ſo bych jich wjele dobył.
Mat. 20, 27. 28.

20. Tym Židam ßym ja był jako Žid, ſo bych tych Židow dobył. Tym, kiž pod ſakonjom ßu, ßym ja był jako tež pod ſakonjom, ſo bych tych, kiž pod ſakonjom ßu, dobył.

21. Tym, kiž bjeź ſakonja ßu, ßym ja jako bjeź ſakonja (kiž ja wſchak pſched Bohom njejßym bjeź ſakonja, ale ßym w Khryſtußowym ſakonju), ſo bych ja tych, kotſiž bjeź ſakonja ßu, dobył. Gal. 2, 3.

22. Tym ßłabym ßym ja był jako ßłaby, ſo bych ja tych ßłabych dobył. Kóždemu ßym ja wſchelaki był, ſo bych wſchak wſchudźom někotrych ſbóžnych ſcźinił. 2 Kor. 11, 29. Rom. 11, 14.

23. To cźinju ja pak evangelija dla, ſo bych ja to ßame tež doſtał.

(Epiſtela na njedźelu Septuageſima.)

24. Njewěſcźe wy, ſo cźi, kiž wo wjetu běža, běža wſchitzy, ale jedyn woſmje dobycźe? Dha běžcźe tak, ſo jo doßahnjecźe.

25. Kóždy pak, kiž ßo bědźi, ſdźerži ßo wſchitkich wězow; tamni teho dla, ſo bychu ſachodnu krónu doſtali, my pak njeſachodnu. Ef. 6, 12.

26. Ja teho dla tak běžu, niž jako na njewěſte; ja tak bechtuju, niž jako jedyn, kiž do lofta ruba;

27. Ale ja pojimam ßwoje cźěło a woſkludźu jo na ßłužbu, ſo bych ja, hdyž druhim prěduju, ßam do poroka njeſapanuł.) Rom. 8, 13. Sr. 13, 14.

10. ſtaw.

Cźělneje ſcherneſcźe mamy ßo hladacź.

1. Ja nochzu pak wam, bratſja, ſamjelcžecź, ſo naſchi wótzojo ßu wſchit-

zy pod mróczelu byli, a wschitzy ßu pscheß morjo schli,
2 Mójs. 13, 21. 22. St. 14, 22.
2. A ßu wschitzy pod Mójsaßom kschczeni s tej mróczelu a s tym morjom;
3. A ßu wschitzy jenaku duchomnu jědź jědli, 2 Mójs. 16, 15.
4. A ßu wschitzy jenake duchomne picźe pili (pschetož woni pijachu s teje duchomneje skały, kotraž jich pschewodźesche, ta skała pak běsche Khrystuß); 2 Mójs. 17, 6.
5. Ale na nich wjele njeměješche Bóh žaneho spodobanja; pschetož woni ßu pobiczi w tej puscźinje. 4 Mójs. 26, 64. 65.
6. To pak je ßo nam k snamjenju stało, so bychmy ßebi steho njepožadali, jako tež czi ßami ßu požadali.
4 Mójs. 11, 4. 33.
7. Njebudźcźe tež pschibožni, jako někotsi bjeß nimi běchu, kaž pißane steji: Tón lud ßynu ßo dele k jědźi a k picźu a stanu horje k hracźu.
2 Mójs. 20, 3. St. 32, 6.
8. Njeczěřmy tež kurwařstwa, jako někotsi bjeß nimi kurwařstwo czěrjachu, a padźe jich na jedyn dźeń tsi a dwaznczi tawsyntow. 4 Mójs. 25, 1. 9.
9. Njespytujmy tež Khrystußa, jako někotsi wot nich jeho spytowachu a buchu wot hadow skónzowani.
4 Mójs. 21, 5. 6. Kn. mudr. 16, 5.
10. Njemorkotajcźe tež, jako tež někotsi wot nich morkotachu a buchu wot teho skažerja sabiczi.
4 Mójs. 14, 2. 36. Hebr. 3, 17.
11. To ßo pak wschitko sta jim k snamjenju; nam pak je napißane k wuczbje, na kotrychž kónz ßwěta pschischoł je.

(Epistola na 9. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

12. Teho dla, komuž ßo sda, so steji, tón ßo hladaj, so njepanje.
Rom. 11, 20.
13. Žane, khiba człowske spytowanje njeje waß nadeschło; ale Bóh je ßwěrny, kiž waß njebudźe pscheß wasche samóženje dacź spytowacź, ale budźe czinicź, so to spytowanje tak kónza dobudźe, so wy jo snjescź móžecźe.)
14. Teho dla, moji najlubschi, czěkajcźe wot teje pschibójskeje ßłužby.
2 Mójs. 20, 3.
15. Jako s rosomnymi ryczu ja; ßudźcźe wy, schtož ja ryczu. St. 2, 15.

(Tekst na zeleny schtwórtk.)

16. Tón požohnowany khelich, kotryž my požohnujemy, njeje wón dostatk teje krwě Khrystußoweje? Tón khlěb, kotryž my łamamy, njeje wón dostatk teho czěła Khrystußoweho?
Mat. 26, 27. Jap. sk. 2, 42.
17. Pschetož jedyn khlěb je, dha naß wjele je jene czěło, dokelž my wschitzy wot jeneho khlěba dostali ßmy.) Rom. 12, 5. 1 Kor. 12, 27.
18. Pohladajcźe na Israela po czěle: Kotsiž te wopory jědźa, njejßu tajzy w gmejnstwje teho wołtarja? 3 Mójs. 7, 15.
19. Schto dyrbju ja nětk prajicź? Dyrbju ja rjeknucź, so tón pschibóh něschto je? abo so tón pschibójski wopor něschto je? Ps. 96, 5. 1 Kor. 8, 4.
20. Ale ja praju, so czi póhanjo, schtož woni wopruja, to wopruja woni czertam a niz Bohu. Ja pak nochzu, so byschcźe wy tych czertow towařschojo byli. 3 Mójs. 17, 7. 5 Mójs. 32, 17.
Ps. 106, 37. Sjew. 9, 20.
21. Wy njemóžecźe jene dobo picź Knjesowy khelich a tych czertow khelich; wy njemóžecźe dostacź Knjesowe blido a tež tych czertow blido.
2 Kor. 6, 15.
22. Abo chzemy my temu Knjesej trózkacź? Symy my ßylnischi, dyžli wón?
5 Mójs. 32, 21. Hiob. 9, 19.
23. Ja mam derje wschitkeho móz, ale wono wschitko njeje wužitne; ja mam wschitkeho móz, ale wono wschitko njepolěpschuje. St. 6, 12. Sir. 37, 31.
24. Nichtó njepytaj, schtož jeho je, ale kóždy, schtož teho druheho je.
Scht. 33. Rom. 15, 2.
25. Wschitko, schtož je na pschedanje na mjaßnych wikach, to móžecźe wy

jěſcź: wo nicžo ßo njewobhońcźe, teho ßwědomnja dla; 1 Tim. 4, 4.

26. Pſchetož ta ſemja je Knjeſowa, a ſchtož we njej je. 2 Mójſ. 19, 5. Pſ. 24, 1. Pſ. 50, 12.

27. Je-li ſo waß pak ſchtó wot tych njewěrnych na hoſcźinu proßy a wy ſechzecźe k njemu hicź, dha jěſcźe wſchitko, ſchtož wam budźe prjódknoſchene, a njewobhońcźe ßo, teho ßwědomnja dla. Luk. 10, 7.

28. Dyrbjał pak ſchtó k wam prajicź: To je pſchibóʒſki wopor, dha wy njejěſcźe, teho ßameho dla, kiž to wam ſjewi, teho ßwědomnja dla. (Pſchetož ta ſemja je Knjeſowa a ſchtož we njej je.) St. 8, 7.

29. Ja pak praju wot ßwědomnja, niz wot teho twojeho, ale wot teho druheho; pſchetož cźoho dla dyrbjał ja moju frejotu dacź ßudźicź wot zuſeho ßwědomnja?

30. Pſchetož hdyž ja to ſ dźakowanjom wužiwam, cźoho dla dyrbjał hanjeny bycź mojeho dźakowanja dla? 1 Tim. 4, 4.

31. Teho dla njech wy jěſcźe abo pijecźe, abo ſchtož wy cźinicźe: cźińcźe wſchitko Bohu k cźeſcźi. Kol. 3, 17.

32. Cźińcźe tak, ſo byſchcźe nikomu žaneho pohórſchenja njedawali, ani Židam ani Grícham ani tej gmejnje Božej; Rom. 14, 13.

33. Runje jako ja tež kóždemu na wſchelake ßo cźinju ſpodobny, a njehladam ßwojeho wužitka, ale ſchtož jim wjele mohło wužitne bycź, ſo bychu ſbóžni byli.

11. ſtaw.

Wo někotrych pocźinkach pſchi modlenju a doſtojnym wužiwanju Božeje wjecźerje.

1. Cźińcźe po mni, runje jako ja po Khryſtußu.

2. Ja khwalu pak waß, lubi bratſja, ſo wy we wſchěch wězach na mnje ſpominacźe a dźeržicźe to waſchnje, runje jako ja wam podał ßym.

3. Ja dam wam pak k wjedźenju, ſo kóždeho muža hłowa je Khryſtuß; tón muž pak je teje žony hłowa; a Khryſtußowa hłowa je Bóh. Ef. 5, 23. 1 Kor. 3, 23.

4. Kóždy muž, hdyž ßo k Bohu modli abo wěſchcźi ſ pſchikrytej hłowu, tón hani ßwoju hłowu; St. 12, 10. St. 14, 1.

5. Žónſka pak, hdyž ßo k Bohu modli abo wěſchcźi ſ njepſchikrytej hłowu, ta hani ßwoju hłowu; pſchetož to je runje tak wjele, jako by wobtſihana była.

6. A je-li ſo ßo wona pſchikrycź nochze, dha jej tež te włoßy wottſihajcźe. Dokelž pak hroſnje ſteji, hdyž žónſka ma wottſihane włoßy abo hdyž wottruhana je, dha njech wona hłowu pſchikryje.

7. Muſki pak njedyrbi hłowu pſchikrywacź, pſchetož wón je Bože ſnamjo a cźeſcź; ale žona je mužowa cźeſcź. 1 Mójſ. 1, 27.

8. Pſchetož muž njeje wot žony, ale žona je wot muža;

9. Tež muž njeje ſtworjeny žony dla, ale žona muža dla. 1 Mójſ. 2, 18. 23.

10. Teho dla dyrbi žona na hłowje móz měcź, tych jandźelow dla.

11. Dha wſchak njeje muž bjeß žony, ani žona bjeß muža w tym Knjeſu; Gal. 3, 28.

12. Pſchetož runje jako žona je wot muža, tak tež muž pſchińdźe pſcheß žonu; ale wſchitko wot Boha.

13. Sſudźcźe pſchi waß ßami, hacž pěknje pſchiſteji, ſo žona ſ njepſchikrytej hłowu ßo k Bohu modli. Jap. ſk. 4, 19.

14. Abo njewucźi waß to pſchirodźenje ßamo, ſo mužej je njecźeſcź, hdyž ßebi da dołhe włoßy roſcź,

15. A tej žonje pak je cźeſcź, hdyž ßebi da dołhe włoßy roſcź? Pſchetož włoßy ßu jej date ſa pſchikrycźe.

16. Je-li pak ſchtó bjeß wami, kiž ma ſpodobanje na ſwadźe, temu damy

my wjedźicź, so my tajkeho sadźerženjo nimamy, ani te wošadny Bože.
1 Tim. 6, 4.

17. Hdyž ja pak to pschikažu, njemóžu ja to khwalicź, so wy šo niž k lěpschemu, ale k hórschemu seńdźecźe.

18. Pschetož najprjedy, hdyž wy šo seńdźecźe w gmejnje, šłyschu ja, so je rosdźělenje bjes wami; a někotre ja wěrju. St. 1, 10. 11. 12. St. 3, 3.

19. Pschetož tež dyrbja kežaŕstwa bjes wami bycź, tak so bychu cźi, kotsiž prawi bjes wami šu, sjawni byli.
Mat. 10, 34. 35. St. 18, 7. Luk. 17, 1. 1 Jan. 2, 19. 5 Mójs. 13, 3. Luk. 2, 35.

20. Hdyž wy šo teho dla hromadu seńdźecźe, njedźeržicźe wy teho Knjesa wjecžeŕ;

21. Pschetož hdyž wy šo Božemu blidu postajicźe, dha kóždy wot šwojeho prjedy k šebi bjerje a pojě; a jedyn je hłódny, druhi pak je pjany.

22. Nimacźe wy pak khěžow, hdźež wy jěścź a picź móžecźe? Abo sazpicźe wy Božu wošadu a cžinicźe hanibu tym, kiž nimaju? Schto mam ja wam prajicź? Mam ja waš khwalicź? W tym ja waš njekhwalu.
Jak. 2, 6.

(Epistola na selenỹ schtwórtk.)

23. Pschetož ja šym to wot teho Knjesa dostał, schtož tež wam podał šym. Pschetož tón Knjes Jesuš w tej nozy, jako wón pscheradźeny bu, wsa wón tón khlěb,
St. 15, 3. Mat. 26, 26. Mark. 14, 22. Luk. 22, 19.

24. A dźakowasche šo, łamasche jón a dźesche: Wsmicźe, jěścźe, to je moje cźěło, kotrež ja waš łamane budźe; to cžińcźe k mojemu wopomnjenju.

25. Teho runja tež tón khelich po tej wjecžeri a dźesche: Tón khelich je to nowe wotkasanje we mojej krwi; to cžińcźe, tak husto hacž pijecźe, k mojemu wopomnjenju.

26. Pschetož tak husto wy wot teho khlěba jěścźe a s teho khelicha pijecźe, dyrbicźe wy teho Knjesa šmjercź pschipowjedacź, hacž wón pschińdźe.
Mat. 24, 50. St. 25, 13. 27. St. 26. 64. Jan. 14, 3.

27. Schtóž teho dla njedostojnje jě wot teho khlěba abo pije s teho khelicha teho Knjesa, tón šo pschehrěschi na tym cźěle a krwi teho Knjesa.
St. 10, 21. Hebr. 6, 6.

28. Njech šo pak cžłowjek šam spytuje a njech tak jě wot teho khlěba a pije s teho khelicha;
2 Kor. 13, 5. Gal. 6, 4.

29. Pschetož schtóž njedostojnje jě a pije, tón jě a pije šebi šam tón šud, so wón njerosšudźi to cźěło teho Knjesa.)

30. Teho dla je tež tak wjele słabych a khorych bjes wami, a wjele jich spi.

31. Pschetož hdy bychmy šo šami rosšudźili, dha njebychmy šudźeni byli.
Ps. 32, 5.

32. Hdyž my pak šudźeni budźemy, dha budźemy wot teho Knjesa roswucženi, so bychmy se šwětom satamani njebyli. Kn. mudr. 12, 22.

33. Teho dla, moji lubi bratsja, hdyž wy hromadu šo seńdźecźe, so byschcźe jědli, dha jedyn na druheho pocžakaj.

34. Je-li pak schtó hłódny, tón njech domach jě, so byschcźe wy šo k šudu njejeschli. Te druhe wěcy pak chzu ja wustajicź, hdyž pschińdu.

12. staw.

Kak duchomne dary mamy wužiwacź.

1. Wot tych duchomnych darow pak, lubi bratsja, nochzu wam samjelcžecź. St. 10, 1.

2. Wy wěścźe, so scźe póhanjo byli a tam schli k němym pschiboham, kaž wy wodźeni běschcźe. St. 6, 11.

(Tekst na šwjatocžnicžku.)

3. Teho dla dam ja wam k wjedźenju, so nichtó, kiž s Božim Duchom ryczi, Jesuša njesakle; a nichtó njemóže Jesušej Knjes rěkacź, khiba pschez šwjateho Ducha. Mark. 9, 39.

4. Wſchelke dary ßu, ale jedyn
Duch je;
Rom. 12, 6. Ef. 4, 4. Hebr. 2. 4.
5. A ßu wſchelke ßłužby, ale jedyn
Knjes; Scht. 28. Ef. 4, 11.
6. A ßu wſchelke mozy, ale jedyn
Bóh, kiž wſchitko we wſchitkich czini.
Ef. 1, 23.
7. W kóždym wopokaſaju ßo teho
Ducha dary k temu, ſchtož wužitk pſchi-
njeße.) St. 14, 26.
8. Jenemu budže pſches teho Ducha
date, ryczecž wot mudroſcže; druhemu
pak budže date, ryczecž wot wědom-
noſcže, po tym ßamym Duchu;
St. 1, 5. St. 2, 6.
9. Někomu ta wěra w tym ßamym
Duchu; někomu te dary teho wuſtro-
wjenja w tym ßamym Duchu;
10. Někomu, ſo móže džiwy czinicž;
někomu to wěſchczenje; někomu, ſo
móže duchow rozeznacž; někomu wſchel-
ke rycže; někomu, ſo móže te rycže
wułožicž. Jap. ſk. 2, 4.
11. To pak wſchitko czini tón ßamy
jedyn lutki Duch a pſchidžěli kóždemu
to ßwoje, kaž wón chze.
St. 7, 7. Rom. 12, 3. 6. Ef. 4, 7.
12. Pſchetož runje jako je jene cžě-
ło a ma pak wjele ſtawow; wſchitke
ſtawy pak teho jeneho cžěła, hacž ru-
nje jich je wjele, ßu jene cžěło: tak
tež Khryſtuß. St. 10, 17.
13. Pſchetož my ßmy pſches jene-
ho Ducha wſchitzy k jenemu cžěłu
kſchczeni, njech ßmy Židži abo Grichi-
ſzy abo wotroczzy abo ßami ßwoji;
a ßmy wſchitzy k jenemu Duchu na-
powani.
14. Pſchetož tež to cžěło njeje je-
dyn ſtaw, ale wjele. Scht. 20.
15. Hdy by pak noha rjekła: Ja
njejßym ruka, teho dla njejßym ja te-
ho cžěła ſtaw, njedyrbjała wona teho
dla teho cžěła ſtaw bycž?
16. A hdy by wucho rjekło: Ja njej-
ßym woko, teho dla njejßym ja teho
cžěła ſtaw, njedyrbjało wone teho dla
teho cžěła ſtaw bycž?
17. Hdy by cyłe cžěło woko było,
hdže by wostało to ßłyſchenje? Hdy
by wone wſchitko to ßłyſchenje było,
hdže by wostało to wonjenje?
18. Nětk pak je Bóh te ſtawy ſta-
jił, jedyn kóždy wo ßebje na tym cžěle,
kaž wón je chzył. Kol. 2, 19.
19. Hdy bychu pak wſchitke ſtawy
jedyn była, hdže by to cžěło było?
20. Nětk pak je tych ſtawow wjele,
a jene je cžěło. Scht. 14.
21. Woko pak njemóže k ruzy rjek-
nycž: Ja cže njepotrjebam; abo tež
hłowa k tymaj nohomaj: Ja waju nje-
potrjebam;
22. Ale wjele wjazy ßu teho žiwota
ſtawy nuſniſche, kotrež ßo najßłabſche
ſdadža bycž;
23. A kotrež ßo nam ſdadža te nje-
cžeßniſche na cžěle bycž, na te my
najwjetſchu cžeſcž łožimy; a kotrež nam
njepſchiſteja, te maju najwjetſche wu-
horowanje.
24. Kotrež nam pak rjenje pſchiſteja,
te teho ßameho njepotrjebaju. Ale
Bóh je to cžěło tak wſchelke ſhotował,
ſo wón temu nuſnemu ſtawej wjetſchu
cžeſcž dał je,
25. Tak ſo by njebyło žane roß-
džělenje na cžěle, ale ſo bychu te ſta-
wy ßo jedyn ſa druhi ſtarałe.
26. A hdyž jedyn ſtaw cžerpi, dha
wſchitke ſtawy ßobu cžerpja; a hdyž
jedyn ſtaw budže kraßnje džeržany,
dha ßo wſchitke ſtawy ßobu wjeßela.
27. Wy ſcže pak to cžěło Khryſtu-
ßowe, a ſtawy, kóždy ßam wo ßebje.
Rom. 12, 5. Ef. 4, 12. St. 5, 30. Kol. 1, 24.
28. A někotrych je Bóh poſtajił w
tej gmejnje: najprjedy japoſchtołow,
potom profetow, k tſeczemu wucže-
rjow, potom tych, kiž džiwy czinja,
potom te dary k wuſtrowjenju, tych
pomoznikow, knjeſow a wſchelke rycže.
Ef. 4, 11.
29. Sßu woni pak wſchitzy japoſch-
toli? ßu wſchitzy profetojo? ßu wſchit-
zy wucžerjo? ßu wſchitzy tajzy, kiž
džiwy czinja?

30. Maju woni wschitzy dar k wustrowjenju? rycza wschitzy se wschelkimi ryczemi? móža wschitzy wukładowacź?

31. Stejcźe pak ßwěru sa tymi lěpschimi darami. A ja chzu wam hischcźe kraßnischi pucź pokasacź. St. 14, 1.

13. staw.

Kschescźijanskeje lubosćźe kraßnosćź a woßebnosćźe.

(Epistola na njedźelu Estomihi.)

1. Hdy bych ja s człowjskimi a s jandźelskimi jasykami ryczał a njeměł lubosćźe: dha bych ja był synczazy moßas abo klinczazy swónczk.

2. A hdy bych ja wěschcźicź mohł a wjedźił wschitke potajnstwa a wschitko pósnacźe; a hdy bych měł wschitku wěru, tak so bych hory pscheſtajił, a njeměł lubosćźe: dha bych niczo njebył. Mat. 7, 22. St. 17, 20.

3. A hdy bych ja wschitke moje kubła na žiwnosćź tych khudych nałožił a podał moje cźěło k palenju, a njeměł lubosćźe: dha by mi to niczo wuschne njebyło. Pschiſł. 25, 21. Mat. 6, 1. Jan. 15, 13. Rom. 12, 8. 20. 1 Jan. 3, 17.

4. Lubosćź je scźeŕpna a dobroczźiwa; lubosćź njeje sawißna; lubosćź njeje ßamopaschna, wona ßo njenaduwa;

5. Wona hrosnje njeczini; wona njepyta to ßwoje; wona ßo njeda rosßhněwacź; wona na sle njemyßli; Fil. 2, 4.

6. Wona ßo njesraduje na njeprawdosćźi, ale ßo ßobu sraduje na prawdźe;

7. Wona wscho snjeße, wscho wěri, wscheho ßo nadźije, wscho pschecźeŕpi. Pschiſł. 10, 12. Rom. 15, 1. 1 Kor. 9, 12.

8. Lubosćź nihdy njewupanje, hacź runje wěschcźenje sahinucź a rycze pschestacź a pósnacźe ßo sſhubicź budźe.

9. Pschetož schtož wěmy, je njezyłe, a schtož wěschcźimy, je njezyłe;

10. Hdyž pak to dokonjane pschińcź budźe, tehdy směje to njezyłe kónz.

11. Jako ja dźěcźo běch, dha ryczach jako dźěcźo a běch mudry jako dźěcźo a mějach dźěcźaze pomyßlenje; hdyž ßo pak muž sczinich, wopuschcźich ja to dźěcźaze waschnje.

12. My hladamy nětk psches schpihel w potajnym ßłowje; tehdy pak wot woblicźa k woblicźu. Nětk ja pósnaju po kruchu; tehdy pak budu dopósnacź, kaž tež ja dopósnaty ßym.

13. Nětk pak wostanje wěra, nadźija, lubosćź, te tsi; ale ta lubosćź je najwjetscha bjes nimi.)

14. staw.

Wo prawym wužiwanju ryczow a wěschcźenja.

1. Stejcźe sa lubosćźu. Požadajcźe wutrobnje tych duchownych darow, najwjazy pak, so byschcźe wy Bože pißmo wułožicź móhli. St. 12, 31. St. 11, 4. St. 12, 10.

2. Pschetož kotryž s zusej ryczu ryczi, tón ludźom njeryczi, ale Bohu; pschetož na njeho nichtó njeposłucha, w duchu wón pak ryczi potajnosćźe.

3. Schtóž pak wěschcźi, tón ryczi ludźom k polěpschenju a k napominanju a k troschtu.

4. Schtóž s zusej ryczu ryczi, tón ßo ßam polěpschuje; schtóž pak Bože słowo wułoži, tón tu wosadu polěpschuje.

5. Ja bych pak chzył, so byschcźe wy wschitzy s jasykami ryczecź móhli, ale wjele wjazy, so byschcźe wěschcźili; pschetož kotryž wěschcźi, je wjetschi dyžli tón, kiž s jasykami ryczi, khiba so wón jo tež wułoži, so by ta wosada ßo s teho polěpschała. 4 Mójs. 11, 29.

6. Nětk pak, lubi bratsja, hdy bych ja k wam pschischoł a ryczał s jasykami, schto bych ja wam wužitny był, hdy bych ja s wami njeryczał, ani psches sjewjenje ani psches pósnacźe ani psches wěschcźenje ani psches wuczbu? St. 12, 8.

7. Wschak ßo tež tak ma ſ tymi wěžami, kiž žiwe njejßu, wot kotrychž hłóß wuńdže, njech je pischczel abo harfa, je-li ſo wone woßebny hłóß wot ßebje njedadža, kak móže schtó wjedžicž, schto je piskane abo na harfje hrate?

8. A je-li ſo truba njewěſty hłóß dawa, schtó budže ßo na wójnu hotowacž? 4 Mójſ. 10, 9.

9. Tak tež wy, hdyž ſ jaſykom ryčžicže, je-li ſo ſroſomnu rycž njewudawacže, kak móže ßo wjedžicž, schto je ryčžane? Pſchetož wy budžecže do wětra ryčžecž.

10. Tak wjele, jako my ßłyschimy, je wschelki hłóß na ßwěcže, a žadyn tych ßamych njeje, ſo by k ſroſymjenju něschto njedawał.

11. Hdyž ja teho dla njewěm teho hłoßa móz, budu ja zuſy temu, ſ kotrymž ja ryčžu; a tón, kiž ſo mnu ryčži, budže mi zuſy.

12. Tak tež wy, dokelž ßwěru ſa duchomnymi darami ſtejicže, budžcže na tym, ſo byſchcže tu woßadu polěpſcheli a wschitko bohacže měli.

13. Teho dla, schtóž ſ jaſykom ryčži, tón ßo tak modl, ſo by jo tež wułožił.

14. Pſchetož hdyž ja ßo ſ jaſykom modlu, dha ßo mój duch modli; ale moja myßl nikomu wužitka njepſchinjeße.

15. Kaha dha ßo cžinicž ma? Ja budu ßo w duchu modlicž a budu ßo tež modlicž, ſo mje ſroſymja; ja budu kěrlusche ſpěwacž w duchu a budu tež kěrlusche ſpěwacž, ſo mje ſroſymja. Ef. 5, 19.

16. Je-li ſo ty pak w duchu požohnujesch, kak móže tón, kiž město zyrkwineho džěſcza wobßyda, na twoje džakowanje hamjeń rjez, dokelž njeroſymi, schto ty prajisch?

17. Pſchetož ty wschak derje ßo džakujesch, ale druhi ßo ſ teho njepolěpſchuje.

18. Ja ßo mojemu Bohu džakuju, ſo ja wjazy, dyžli wy wschitzy, ſ jaſykami ryčžu.

19. Ale ja chzu w ſhromadžiſnje radscho pjecž ßłowow ryčžecž, hdyž moje myßle ſroſymja, ſo bych tež druhich roswucžił, dyžli hewak džeßacž tawſynt ßłowow ſ jaſykom, hdyž mje njeſroſymja.

20. Lubi bratſja, njebudžcže džěcži na roſomje; ale na ſłóſczi budžcže džěcži, na roſomje pak budžcže dopjelnjeni. Ef. 4, 14. Mat. 18, 3.

21. W ſakonju ſteji pißane: Ja chzu ſ druhimi jaſykami a ſ druhimaj hubomaj ryčžecž k temu ludu, ale woni tež tak mje njebudža poßłuchacž, praji tón Knjes.
5 Mójſ. 28, 49. Jeſ. 28, 11. 12.

22. Teho dla ßu jaſyki ſa zejch, niz wěrnym, ale njewěrnym, to wěschcženje pak niz njewěrnym, ale wěrnym.

23. Hdy by teho dla ta zyła ſhromadžiſna ßo ſeschła na jene město a wschitzy ſ jaſykami ryčželi, a bychu tež nuts pſchischli njewucženi abo njewěrni: njebudža woni rjeknucž, ſo ſcže njemudri?

24. Hdy bychu pak wschitzy wěschcžili a nuts pſchischoł jedyn njewěrny abo njewucženy, tehdy by tón ßamy, kiž to ßłyschi, dowjedženy był wot wschitkich a wot wschitkich tež ßudženy był; Sk. 2, 15.

25. A by tak to potajne jeho wutroby ſjawne było, a wón (tón njewěrny abo njewucženy) by tak panuwschi na ßwoje wobliczo k Bohu ßo modlił a ſjawnje wołał, ſo Bóh ſawěrnje bjes wami je. Sk. 4, 5.

26. Schto dha teho dla je, lubi bratſja? Hdyž wy ßo ſeńdzecže, dha ma kóždy bjes wami, jedyn kěrlusche, druhi ma wucžbu, tſeczi ma jaſyki, tón ma ſjewjenje, tamny ma wułoženje. Njech to wschitko ßo ſtanje k polěpſchenju. Sk. 11, 18. 20.
Sk. 12, 8. 9. 10. 2 Kor. 12, 13. 19. Ef. 4, 12.

27. Je-li ſo schtó ſ jaſykom ryčži, njech ßo to ſtanje pſches dweju abo najwjazy pſches tſioch, a to na pſchemějenje; jedyn pak njech wułoži.

28. Je-li so wón pak wułožicź nje-
móže, dha njech w shromadźisnje mjel-
czi; njech pak sam sebi ryczi a Bohu.
29. Ale wěschczomnizy njech dwaj
abo tsjo rycza, a czi druzy njech sudźa.
30. Je-li so so pak sjewjenje stanje
druhemu, kiž sedźi, dha njech prěni
mjelczi.
31. Pschetož wy móžecźe derje wschit-
zy wěschczicź, jedyn po druhim, so
bychu wschitzy wukli a wschitzy napo-
minani byli.
32. Též su duchojo tych profetow
profetam poddani.
St. 12, 10. 1 Jan. 4, 1.
33. Pschetož Bóh njeje teho směr-
schenja, ale teho měra Bóh, jako wón
to je we wschitkich shromadźisnach tych
swjatych.
34. Wasche žony njech mjelcza w
shromadźisnach; pschetož wono jim nje-
dyrbi pschidate bycź, so bychu ryczałe,
ale so bychu poddane byłe, jako též
zakoń praji. 1 Tim. 2, 12.
1 Mójs. 3, 16. 1 Kor. 11, 3. Ef. 5, 22.
Kol. 3, 18. Tit. 2, 5.
35. Chzedźa pak wone schto nawuk-
nycź, njech domach swojich mužow
woprascheju; pschetož žonam hrojnje
pschistejí, hdyž w shromadźisnje rycza.
36. Abo je Bože słowo wot wasch wu-
schło abo je k wam samym pschischło?
37. Je-li so so komu zda, so pro-
feta abo duchomny je, njech pósnaje
te ryczę, kotrež ja wam pischu, so su
teho Knjesa pschikasnje. 1 Jeb. 4, 6.
38. Je-li pak schtó to njewě, tón
njech njewě.
39. A tak, lubi bratsja, stejcźe swě-
ru sa tym, so byschcźe wěschczili, a
hewak s jasykami ryczecź též njewoba-
rajcźe.
40. Njech wschitko pschistojnje a po
rjadu so stanje. Kol. 2, 5.

15. staw.

Wo horjestaczu morwych.

1. Ja spomnju pak wam, lubi
bratsja, na to evangelion, kotrež ja
wam sym pschipowjedał, kotrež wy též
sćźe horje wsali, w kotrymž též stejicźe,
Gal. 1, 11. 12.
2. Pschez kotrež wy též sbóžni bu-
dźecźe, s kajkim waschnjom ja wam
to same sym pschipowjedał, je-li so
jo jathowali sćźe; njejsćźe-li podarmo
wěrili. St. 1, 21.
3. Pschetož ja sym to wam naj-
prjedy podał, schtož též běch dostał, so
Khrystus wumrjeł je sa nasche hrěchi,
po pismje; Jes. 53, 9. 10.
4. A so wón pohrjebany je a so je
stanuł na tsecźi dźeń po pismje;
Ps. 16, 10.
5. A so wón widźeny je wot Ke-
fasa, potom wot tych dwanacźe:
Mark. 16, 14. Luk. 24, 34. Jan. 20, 19. 26.
6. Potom je wón widźeny wjazy
dyžli wot pjecź stow bratrow na jene
dobo, wot kotrychž hischcźe wjele žiwych
je hacž do teho dźensnischeho dnja,
někotsi pak su wusnuli;
7. Potom je wón widźeny wot Ja-
kuba, potom wot wschitkich japoschto-
łow; Luk. 24, 50.
8. Naposledk pak po wschěch je wón
též wote mnje, jako wot njeczasneho
poroda, widźeny. Jap. sk. 9, 5.
9. Pschetož ja sym najmjeńschi bjez
japoschtołami, kiž hódny njejsym, so
mi japoschtoł rěkaju, teho dla, so ja
tu gmejnu Božu pschescźěhał sym.
Ef. 3, 8. Jap. sk. 9, 1.
10. Ale s Božeje hnady sym ja to,
schtož sym, a jeho hnada na mni njeje
podarmo była; ale ja sym wjele wja-
zy dźěłał, dyžli woni wschitzy, niž pak
ja, ale Boža hnada, kotraž so mnu je.
11. Njech teho dla ja sym abo su
woni; tak my prědujemy, a tak wy sćźe
wěrili.
12. Hdyž pak Khrystus budźe prě-
dowany, so wón wot morwych je horje-
stanuł: kak dha někotsi bjez wami
praja, so horjestawanje tych morwych
njeje? Jap. sk. 17, 18.
13. Je-li so pak horjestawanje wot
morwych njeje, dha též Khrystus horje-
stanuł njeje.

14. A je-li so Khrystuß njeje horjestanuł, dha je podarmo nasche prědowanje, a podarmo tež je wascha wěra.
15. Tak tež my bychmy byli namakani falschni ßwědkojo Boži, so ßmy pscheczžiwo Bohu ßwědczili, so wón Khrystußa je sbudžił, kotrehož wón njeje sbudžił, je-li temu tak, so morwi horje njestawaju. Jap. sk. 3, 15.
16. Pschetož je-li so morwi horje njestawaju, dha tež Khrystuß njeje horjestanył. Rom. 8, 11.

(Tekst na 2. swjedźeń jutrow.)

17. Njeje-li pak Khrystuß horjestanuł, dha je wascha wěra podarmo, a wy hischcže scže we waschich hrěchach;
18. Tež teho dla czi, kiž ßu w Khrystußu wußnuli, ßu shubjeni.
19. Je-li so my jeno w tym žiwjenju na Khrystußa nadźiju stajimy, dha ßmy my bjes wschitkimi ludźimi czi najhubjeńschi.
20. Nětk pak je Khrystuß wot morwych horjestanuł a je tón prěniczki był bjes tymi, kotsiž ßu wußnuli.)
Jap. sk. 26, 23 2c.
21. Pschetož wschak psches człowjeka pschińdźe ßmjercž, a psches człowjeka je tež pschischło to horjestawanje tych morwych. 1 Mójs. 3, 19.
Rom. 5, 12. 18. Kol. 1, 18. Sjew. 1, 5.
22. Pschetož runje jako w Hadamje wschitzy wumru, tak budźa tež wschitzy w Khrystußu wožiwicž.
Rom. 5, 21.
23. Ale kóždy po ßwojim rjadu: Khrystuß jako to prěniczke; potom czi, kiž ßu Khrystußowi, hdyž wón pschińcž budźe; Scht. 20. 1 Theß. 4, 14.
24. A potom budźe kónz, hdyž wón kralestwo Bohu a Wótzu podacž budźe, hdyž wón budźe k niczomu sczinicž wschitko knjejstwo a wschitku wyschnoscž a móz.
25. Wón pak dyrbi knježicž, hacž budźe wschitkich ßwojich njepschecželow pod ßwoje nohi położicž.
Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.
26. Pośleni njepschecžel pak, kiž k niczomu sczinjeny budźe, je ßmjercž.
Sjew. 20, 14.
27. Pschetož wón je jemu wschitko pod jeho nohi poddał. A hdyž praji, so wschitko jemu je poddane, je sjawne, so tón je wuměnjeny, kiž jemu wschitko je poddał. Ps. 8, 7.
28. A hdyž jemu wschitko poddane budźe, dha tež tehdy tón Ssyn ßam budźe poddany temu, kiž jemu wschitko je poddał, so by Bóh był wschitko we wschitkich.
29. A schto bychu hewak czi czinili, kotsiž kschczeni ßu nad morwymi, je-li so morwi nihdy njebudźa horjestawacž? Schtoha ßo kschcžicž dadźa nad morwymi?
30. A schto my w strachoscži ßmy kóžde wokomiknjenje? Rom. 8, 36.
31. Na nasche khwalenje, kotrež mam w Khrystußu Jesußu, naschim Knjesu, ja mru wschědnje. 1 Theß. 2, 19. 2 Kor. 4, 10. 11.
32. Ssym-li ja, ja po człowjecžnym waschnju rycžu, we Efesu s dźiwimi swěrjatami ßo bědźił? Schto mi pomha, je-li so morwi horje njestawaju? Wjele radscho my jěsmy a pijmy; pschetož jutsje ßmy my wschak morwi.
Jes. 22, 13. St. 56, 12. Kn. mudr. 2, 6.
33. Ale njedajcže ßo sawjescž. Słe rycže skaža dobre poczinki. Ef. 5, 6.
34. Budźcže wschak prawje strósbi a njehrěschcže; pschetož někotsi bjes wami nimaju teje snajomnoscže Božeje; to mam ja prajicž wam k hanibje.
Rom. 13, 11.

(Tekst na njedźelu Cantate.)

35. Chzył pak schtó rjez: Kak budźa czi morwi horjestanucž? a s kajkim cžěłom budźa woni pschińcž? Ez. 37, 3.
36. O hłupy! to, schtož ty ßyjesch, njebudźe wožiwicž, je-li so njewumrje.
37. A schtož ty ßyjesch, njeje to cžěło, kotrež ßo hakle sczinicž budźe; ale je nahe sorno, jako ßo trjechi, pscheńcžne abo někajkeho druheho žita.
38. Bóh pak da jemu cžěło, kaž chze,

a kóždemu symjenju swoje wosebne cžěło. 1 Mójs. 1, 11.
39. Wono njeje kóžde cžěło jenake cžěło; ale hinakſche je cžlowjeczne cžěło a hinakſche je cžěło teho skota, hinakſche tež tych rybow a hinakſche tych ptakow.
40. Tež su njebjeske cžěła a semske cžěła; ale druhu krasnoscž maju te njebjeske a druhu te semske.
41. Saso hinakſchu krasnoscž ma słónzo a hinakſchu krasnoscž ma měsaz, a hinakſchu krasnoscž maju hwězdy; pſchetož jena hwězda ma wjetſchu jasnoscž, dyžli druha.
42. Tak so tež ma to horjestawanje tych morwych: syte budže cžěło sachodne, a budže horje stanucž njesachodne;
43. Wone budže syte w njeczescži, a budže stanucž w krasnoscži; syte budže w słaboscži, a budže stanucž w mozy; Fil. 3, 20. 21.
44. Ssyte budže cžělne cžěło, a budže stanucž duchomne cžěło; pſchetož druhe je cžělne cžěło, a druhe je duchomne cžěło.)
45. Jako tež pisane steji: Tón přěnſchi cžlowjek, Hadam, bu scžinjeny k žiwej duſchi; a tón posleni Hadam, so by duch był, kiž žiwjenje dawa. 1 Mójs. 2, 7.
46. Dha teho dla duchomne cžěło njeje přěnſche, ale to cžělne; potom pak pſchińdže to duchomne.
47. Tón přěni cžlowjek wot semje je semski; tón druhi cžlowjek pak je tón Knjes s njebjes. Luk. 1, 78.
48. Kajkiž je tón semski, tajzy su tež cži semszy; a kajkiž je tón njebjeski, tajzy su tež cži njebjeszy.
49. A kaž my njesli smy snamjo teho semskeho, tak tež my budžemy njescž snamjo teho njebjeskeho.

(Tekst na njedželu Quasimodogeniti.)

50. **T**o pak ja praju, lubi bratſja, so cžěło a krej njemóžetej Bože kralestwo herbowacž; ani tež to sachodne njebudže herbowacž to njesachodne. Mat. 16, 17. Jan. 1, 13.
51. Hlaj, potajnoscž ja wam praju: My wſchitzy njebudžemy wusnycž; ale wſchitzy pak budžemy pſchemĕnjeni; 1 Thes. 4, 15 ꝛc.
52. A to same nahle, we wokomiknjenju, na tu poslenju trubu; pſchetož ta budže satrubicž, a cži morwi budža stanucž njesachodni, a my budžemy pſchemĕnjeni. Mat. 24, 31. 1 Thes. 4, 16.
53. Pſchetož to sachodne dyrbi so njesachodne woblez, a to smjertne dyrbi so njesmjertnoscž woblez. 2 Kor. 5, 4.
54. Hdyž pak to sachodne so budže njesachodne woblez a to smjertne so budže njesmjertnoscž woblez, tehdy budže so dopjelnicž to słowo, kotrež je napisane: Ssmjercž je póžrjeta do dobycža; Jes. 25, 8. Hos. 13, 14.
55. Hdže je, smjercž, twoje žahadło? Hdže je, hela, twoje dobycže?
56. Teje smjercže žahadło pak je hrěch, a teho hrěcha móz je sakoń. Rom. 7, 13.
57. Ale Bohu budž dźak, kiž nam to dobycže dawa pſches naſcheho Knjesa Jesom Khrysta.) 1 Jan. 5, 5.

(Tekst na 26. njedželu po swj. Trojizy.)

58. **T**eho dla, moji lubi bratſja, budžcže wobstajni, njehnucži a pſchibjerajcže stajnje w skutku teho Knjesa, dokelž wy wěscže, so waſche džěło podarmo njeje w tym Knjesu.) 2 Kron. 15, 7.

16. staw.

Wo shromadženju pjenjesow sa potrjebnych kſchescžijanow w Jerusalemje.

1. **W**ot teho słoženja pak sa tych swjatych chzył ja spomnicž, kaž tym Galatiskim gmejnam sym wustajił, tak tež wy cžińcže. Jap. sk. 11, 29. Rom. 12, 13.
2. Na kóždy přěni džeń w tydženju kóždy bjes wami wotpołož pola so, a nahromadž po swojej dobrej woli, ſchtož Bóh wobradži, so by niz, hdyž

ja pšchińdu, tehdy hatle štładženje cžinjene było. Jap. šk. 20, 7.
3. A hdyž pšchińdu, chzu ja tych, kotrychž wy ša dobrych dźeržecž budźecže, š lištami póšłacž, so bychu wašchu dobroczïwošcž donješli do Jerušalema; 2 Kor. 8, 16. 19.
4. A je-li so by šłužna wěz była, so ja tež bych tam czahnuł, móhli woni so mnu czahnucž.
5. K wam pak budu ja pšchińcž, hdyž Mazedonšku pšcheńdu; pšchetož pšches Mazedonšku ja póńdu.
Jap. šk. 19, 21.
6. Pola waš pak ja budu šnadnje wostacž abo tež pšches šymu pobycž, so byšchcže wy mje pšchewodźili, hdźež ja poczahnu.
7. Nětk pak nimo na puczu nochzu waš widźicž, ale šo nadźiju, so někotry czaš pola waš wostacž budu, budźe-li tón Knjes wotpušchczicž.
Jap. šk. 18, 21.
8. Ja budu pak we Efešu wostacž hacž do šwjatkow; St. 15, 32.
9. Pšchetož mi šu wotewrjene wulke durje a mózne, a tam mam wjele pšcheczïwnikow. Jap. šk. 14, 27.
10. Budźe-li Timothej pšchińcž, hlajcže, so by bjes bojošcže pola waš był; pšchetož wón tež na dźěle teho Knješa dźěła, runje jako ja.
11. Teho dla nichtó jeho nješazýp. Pšchewodźcže jeho pak š měrom, so by ke mni pšchišchoł; pšchetož ja czakam na njeho š bratrami. 1 Tim. 4, 12.
12. Dale wot Apološa, teho bratra, dam ja wam k wjedźenju, so jeho jara šym napominał, so by k wam pšchišchoł š tymi bratrami; ale hacž zyle wolu njeměješche, so by nětk pšchišchoł, dha budźe wšchak pšchińcž, hdyž jemu prawje budźe.
13. Nješpicže, štejcže we wěrje; dźeržcže šo jako mužzy a budźcže šylni. St. 15, 34. Mat. 24, 42. St. 25, 13.
14. Wšchitke wašche wězy njech šo štanu š lubošczu.
15. Napominam pak waš, moji bratšja: Wy šnajecže dom Schczěpanowy, so czi š teho šameho šu to prěniczke we Achajškej, a so woni šami k šłužbje tym šwjatym šo šu pšchištajili; St. 1, 16. Rom. 16, 5.
16. So byšchcže tež wy tym šamym poddani byli a kóždemu, tiž šobu pomha a šo prózuje. Fil. 2, 30.
17. Ja šo pak šwješelu, so ke mni pšchišchli šu Schczěpan a Fortunat a Achaik; pšchetož wašche preczwoštacže šu woni narunali. 2 Kor. 11, 9.
18. Woni šu pak wokšchewili mojeho a wašcheho ducha. Póšnajcže teho dla, kotšiž tajzy šu.
19. Te gmejny we Ašiškej dadźa wam wjele dobreho prajicž. Jara wjele dobreho dataj wam prajicž w tym Knješu Akwila a Prišzila, š tej gmejnu, kotraž w jeju khěži je.
Jap. šk. 18, 2. 18. 26.
20. Wjele dobreho wam dadźa prajicž wšchitzy bratšja. Wjele dobreho jedyn druhemu rjekńcže še šwjatym wokošchenjom. Rom. 16, 16. 2 Kor. 13, 12. 1 Theš. 5, 26. 1 Pětr. 5, 14.
21. Ja, Pawoł, wam wjele dobreho dam prajicž š mojej ruku.
Kol. 4, 18. 2 Theš. 3, 17.
22. Schtóž teho Knješa Ježom Khryšta njelubuje, tón budź šaklaty, mara natha.
23. Ta hnada teho Knješa Ježom Khryšta budź š wami!
Rom 16, 24.
24. Moja lubošcž budź š wami wšchitkimi w Khryštušu Ježušu! Hamjeń.

Prěńšchi lišt na Korinthiškich, póšłany š měšta Filippus pšches Schczěpana a Fortunata a Achaika a Timothea.

Kónz prěńšcheho lišta šwj. Pawoła na Korinthiškich.

Druhi list ßwj. Pawoła na Korinthiskich.

Prěni staw.

Pawoła sczeŕpliwoscz w pschesczěhanju.

1. Pawoł, japoschtoł Jesom Khrysta psches Božu wolu, a Timothej, tón bratr, tej gmejnje Božej, kotraž je w Korinczje, tež wschitkim ßwjatym, kotsiž ßu w zyłej Achajskej:

2. Hnada budz s wami a měr wot Boha, naschého Wótza, a teho Knjesa Jesom Khrysta. Rom. 1, 7. 1 Kor. 1, 3.

3. Khwaleny budz Bóh a Wótz naschého Knjesa Jesom Khrysta, tón Wótz teje ßmilnoscze a Bóh wschitkeho troschta, 1 Pětr. 1, 3. Rom. 15, 5.

4. Kiž naß troschtuje we wschitkej naschej tyschnosczi, so tež my bychmy troschtowacz móhli tych, kotsiž ßu we wschelkej tyschnosczi, s tym troschtom, s kotrymž my ßami troschtowani budzemy wot Boha;

5. Pschetož runje jako my teho czeŕpjenja Khrystußoweho wjele mamy, tak budzemy my tež bohacze troschtowani psches Khrystußa. Ps. 34, 20.

6. Njech mamy pak tyschnoscz abo troscht, dha ßo to wam k lěpschemu stanje. Je-li tyschnoscz, dha ßo wam stanje k troschtej a k sbožu, kotrež sbože ßo wopokaže pola waß, hdyž wy se sczeŕpliwosczu snoßycze to ßame czeŕpjenje, schtož tež my czeŕpimy. Je-li pak troscht, dha ßo wam tež stanje k troschtej a k sbožu.

7. A nascha nadzija steji twjerdze wo waß; dokelž my wěmy, so, runje jako wy teho czeŕpjenja towaŕschojo scze, tak wy tež teho troschta ßobu dostojni budzecze. 2 Theß. 1, 4. 7.

8. Pschetož my nochzemy, lubi bratsja, so byschcze njewjedzili wo naschej tyschnosczi, kotraž ßo nam we Asijskej je stała, hdzež my jara wulzy wobczeženi běchmy wysche mozy, tak so my tež njewjedzichmy, hacz žiwi wostacz budzemy; Jap. sk. 19, 23.

9. Ale my tež ßami pschi ßebi myßlachmy, so nam ßmjercz je wotßudzena. To ßo pak teho dla sta, so bychmy ßo ßami na ßo njespuschczeli, ale na Boha, kiž morwych sbudzi,

10. Kiž tež naß wot tajkeje ßmjercze je wumohł a hischcze wschědnje wumóže; a mamy k njemu nadziju, so naß tež dale wjazy wumóz budze, 2 Tim. 4, 18.

11. Tež psches tu pomoz wascheje próstwy sa naß, tak so sa tón dar, kotryž psches tu próstwu wjele parschonow nam je daty, tež psches wjele parschonow by ßo dzak stał sa naß. Rom. 15, 30.

12. Pschetož nascha khwalba je ta, so mamy ßwědczenje naschého ßwědomnja, so my w ßwěrnosczi a czistosczi Božej, niz w czělnej mudrosczi, ale w tej Božej hnadze na ßwěcze ßmy khodzili, najwjazy pak bjes wami. Hebr. 13, 18. Mat. 10, 16.

13. Pschetož my wam druhe niczo njepischemy, khiba schtož wy lasujecze abo tež pósnajecze. Ja ßo pak nadziju, wy budzecze naß tež hacz do kónza tajkich pósnacz.

14. Jako tež naß na někotrym scze pósnali, so ßmy wascha khwalba, runje jako tež wy nascha khwalba scze na dzeń teho Knjesa Jesußa. St. 5, 12.

15. A s tajkej nadziju myßlach ja najprjedy k wam pschińcz, so byschcze wy tu druhu dobroczimoscz dostali,

16. A so bych psches waß do Mazedonskeje saschoł a saßo s Mazedonskeje k wam pschischoł, a wot waß pschewodzeny był do Židowskeje (semje). Jap. sk. 19, 21. 1 Kor. 16, 5.

17. Ssym dha teho dla njepěknje czinił, jako ßebi tak pomyßlach? Abo ßu moje myßle czělne, hdyž na to myßlu, so by pola mje haj haj a ně ně było?

18. Ale Bóh je ßwěrny, dokelž naſcha ryč k wam njeje haj a ně była.

19. Pſchetož tón Sſyn Boži, Jeſuß Khryſtuß, kiž bjes wami pſches naß je prědowany, to je pſches mje a pſches Silvana a pſches Timothea, tón njeběſche haj a ně, ale běſche haj we nim.

20. Pſchetož wſchitke Bože ßluby, kaž wjele jich je, ßu ſa haj we nim a ßu ſa hamjeń we nim, k Božej khwalbje pſches naß.

21. Bóh pak je tón ßamy, kiž naß ſ wami wobtwjerdži na Khryſtußu a kiž naß je žałbował,
1 Kor. 1, 8. 1 Pětr. 5, 10.

22. A je naß ſaſyglował a dał ſawdawk teho Ducha do naſchich wutrobow. Ef. 1, 14.

2. ſtaw.

Wo horjewſaczu pokutneho hrěſchnika.

23. Ja pak Boha k ßwědkej ſawołam na moju duſchu, ſo ßym waß pſcheſchonował na tym, ſo ſaßo do Koritha njejßym pſchiſchoł. Rom. 1, 9.

24. Niž jako bychmy knježa byli na waſchej wěrje, ale my ßmy pomoznizy waſcheje wjeßeloſcže; pſchetož wy we wěrje ſtejicže. 1 Pětr. 5, 3.

St. 2. Scht. 1. Ja ßym ßebi pak to pſchi ßebi ſamyßlił, ſo ſ nowa na ſrudžbu njebych k wam pſchiſchoł.
St. 12, 21.

2. Pſchetož je-li ſo ja waß ſrudžu, ſchtó dha je, kiž by mje ſwjeßelił, khiba tón, kotryž wote mnje ſrudženy budže?

3. A to ßame ßym wam pißał, ſo pſchiſchedſchi k wam bych njetrjebał ßo rudžicž wo tych, na kotrychž po prawym ßo mam ſwjeßelicž, dokelž k wam wſchitkim tu nadžiju mam, ſo moju wjeßeloſcž wſchitzy ſa ßwoju wjeßeloſcž macže. St. 12, 21.

4. Pſchetož ja pißach wam we wulkej žałoſcži a wutrobnej ſtyſknoſcži ſ wjele ßylſami, niž ſo byſchcže ſruženi byli, ale ſo byſchcže wy tu luboſcž póſnali, kotruž ja woßebnje k wam mam.

5. Je-li pak ſchtó wam ſrudžbu nacžinił, tón mje ſrudžił njeje, khiba tak, ſo bych waß wſchitkich njewobcžežił.

6. Doſcž ma tajki na tym wußwarjenju, kotrež ßo wot jich wjele je ſtało:

7. Wy pak jemu wjele ſkerje nětk wodajcže a jeho troſchtujcže, ſo by ßnadž tón ßamy wot wulkeje ſrudžby póžrjety njebył.

8. Teho dla napominam waß, ſo byſchcže tu luboſcž na nim wopokaſali;
1 Kor. 16, 14.

9. Pſchetož teho dla tež ja wam pißach, ſo bych póſnał, hacž wy prawje poßłuſchni ſcže na wſchitko.

10. Komuž pak wy něſchto wodacže, temu tež ja wodam. Pſchetož hdyž ja někomu ſchto wodam, komuž ja wodam, cžinju to waſche dla pſched Khryſtußowym wobliczom,

11. So my njebychmy ſludani byli wot ſatana. Pſchetož nam njewědomne njeje, ſchto wón w myßli ma.

12. Jako pak do Troady pſchińdžech, ſo bych prědował to evangelion Khryſtußowe, a mi tež durje běchu wotewrjene w tym Knjeſu,
Jap. ſk. 16, 8. St. 14, 27.

13. Dha ja žaneho wotpocžinka njemějach w mojim duchu, teho dla, ſo Titußa, mojeho bratra, njenamakach; ale ja žohnowach ßo ſ nimi a wotendžech do Mazedonſkeje.

14. A Bohu budž džak, kiž nam ſtajnje dobycže dawa w Khryſtußu a to wonjenje ßwojeho póſnacža pſches naß ſjewi na wſchěch měſtach.
1 Kor. 15, 57.

15. Pſchetož my ßmy Khryſtußowe dobre wonjenje Bohu, tak derje bjes tymi, kiž ſbóžni budža, jako tež bjes tymi, kotſiž ſhubjeni budža:
1 Kor. 1, 18.

16. Tym ßmjertne wonjenje k ßmjercži, tamnym pak wonjenje teho žiwjenja k žiwjenju. Ale ſchtó je k temu doſtojny?

17. Pſchetož my njejßmy, jako cži druſy, kotſiž na jebanje ſmĕſcheju Bože ßłowo; ale ſ cžiſtoſcže a jako wot Boha pſched Bohom w Khryſtußu my ryczimy.

3. ſtaw.

Samolwjenje evangelſkeho prĕdarſkeho ſaſtojnſtwa.

1. Poczinamy dha my ßo ſaßo ßami khwalicž? abo potrjebamy my, jako nĕkotſi, khwalnych liſtow k wam, abo tež khwalnych liſtow wot waß?

2. Naſch liſt ſcže wy, do naſchich wutrobow napißany, kotryž ſroſymjeny a laſowany budže wot wſchitkich cžłowjekow; 1 Kor. 9, 2. 3.

3. Pſchetož wot waß je ſjawne, ſo Khryſtußowy liſt ſcže, pſches naſchu prĕdarſku ßłužbu ſhotowany a wot naß napißany, niž ſ cžornej tintu, ale ſ Duchom teho žiweho Boha, niž na kamjeńtnych taflach, ale na mjaßnych taflach teje wutroby. Jer. 31, 33.

4. Tajke dowĕrjenje mamy my pak pſches Khryſta k Bohu.

5. Niž ſo bychmy doſtojni byli ßami wot ßebje, nĕſchto pomyßlicž, jako ßami wot ßebje; ale ſo my doſtojni ßmy, to je wot Boha; St. 2, 16. Fil. 2, 13.

6. Kiž tež naß k doſtojnym ßłužomnikam ſcžinił je teho noweho wotkaſanja, niž pißmika, ale ducha. Pſchetož pißmik mori, duch pak žiwych cžini.

7. Je-li ſo pak ta ßłužba, kotraž pſches te pißmiki mori a do kamjenjow ſaryta bĕſche, kraßnoſcž mĕjeſche, tak ſo Jſraelſke dźĕczi njemóžachu pohladacž na Mójſaßowe wobliczo teje kraßnoſcže dla jeho wobliczа, kotraž wſchak pſcheſta: 2 Mójſ. 34, 30.

8. Kaha dha njedyrbjała wjele wjazy ta ßłužba, kotraž teho ducha dawa, kraßnoſcž mĕcž?

9. Pſchetož hdyž ta ßłužba, kotraž ſatamanſtwo prĕduje, kraßnoſcž ma, wjele wjazy ma ta ßłužba, kotraž prawdoſcž prĕduje, pſchemĕrnu kraßnoſcž. Rom. 1, 17. St. 3, 21.

10. Pſchetož tež tamny kruch, kiž pſchekraßnjeny bĕſche, njemóže ſa pſchekraßnjeny płaczicž dla teje pſchewažneje kraßnoſcže.

11. Pſchetož hdyž to kraßnoſcž mĕjeſche, ſchtož pſcheſtanje, wjele wjazy ſmĕje to kraßnoſcž, ſchtož woſtanje.

12. Hdyž teho dla tajku nadźiju mamy, dha ßebi wulku khrobłoſcž woſmjemy; Scht. 4. Ef. 6, 19. 20.

13. A njecžinimy jako Mójſaß, kiž ſawjeſchk na ßwoje wobliczo kładźeſche, ſo te Jſraelſke dźĕczi njeßmĕdźachu hladacž na kónž teho, ſchtož pſcheſtanje; 2 Mójſ. 34, 33. 35.

14. Ale jich myßle ßu ſtwjerdnjene; pſchetož hacž do dźenßniſcheho dnja woſtanje tón ſawjeſchk njewotkryty na ſtarym ſakonju, hdyž jón laſuja, kotryž ſawjeſchk pak w Khryſtußu pſcheſtanje. Jeſ. 6, 10.

15. Ale hacž do dźenßniſcheho dnja, praju ja, hdyž Mójſaß budže laſowany, wißy tón ſawjeſchk na jich wutrobje;

16. Hdy by ßo pak ta (jich) wutroba) wobroczila k tenu Knjeſej, dha by ſawjeſchk precž wſaty był. Rom. 11, 23. 26.

17. **Ale tón Knjes je tón Duch. Hdźež pak teho Knjeſa Duch je, tam je frejota.** Jan. 4, 24.

18. My pak wſchitzy ſ wotkrytym wobliczom teho Knjeſa kraßnoſcž jako w jaßnym ſchpihelu widźimy, a budźemy tež pſchekraßnjeni do teho ßameho ſnamjenja ſ jeneje kraßnoſcže do druheje, jako wot Ducha, teho Knjeſa. 1 Kor. 13, 12. Rom. 8, 29.

4. ſtaw.

Płódnoſcž evangelija we wĕrjazych, kotſiž pod kſchižom wojuja.

(Tekſt na reformazyjſki ßwjedźeń.)

1. Teho dla, hdyž my tu ßłužbu mamy, kaž ßmy ßmilnoſcž doſtali, dha my njewoßłabimy; 1 Kor. 7, 25.

2. Ale šmy šo wotrjekli potajneje haniby a njekhodžimy wokoło s lešnosczu, tež njeprawje njewuczimy Bože šłowo; ale se sjewjenjom teje wěrnoscze wopokažemy šo šami derje pschecziwo wschitkich człowjekow šwědomnju psched Božim wobliczom. 1 Theš. 2, 5.

3. Je-li so pak tež nasche evangelion je sakryte, dha je sakryte psched tymi, kiž shubjeni budža; 1 Kor. 1, 18.

4. W kotrychž tón Bóh teho šwěta te myšle je sašlepił, to je w njewěrnych, so by jim niešwěcziła ta jašna šwěza teje evangelskeje krašnoscze Khrystušoweje, kiž je to snamjo Bože. Kol. 1, 15. Hebr. 1, 3.

5. Pschetož my njeprědujemy šo šamych, ale Jesom Khrysta, so wón je tón Knjes, my pak waschi wotroczzy Jesuša dla. St. 1, 24.

6. Pschetož Bóh, kotryž pschikasa, so by šo s czěmnoscze to šwětło rosšwěcziło, tón je šo rosšwěcził w naschich wutrobach, so bychmy dostali rosšwěczenje teho pósnacza teje krašnoscze Božeje we wobliczu Jesom Khrysta.) 1 Mójs. 1, 3.

(Tekst na njedželu Jubilate.)

7. **M**y mamy pak tón schaz w hlinjanych šudobjach, so by ta psches měru krašna móz była Boža, a niz wot naš. St. 5, 1. 1 Kor. 2, 5.

8. My mamy wschudžom žałoscz, ale my šo njerudžimy; nam šo styschcze, ale my njesazwyslujemy;

9. My budžemy pschescžěhani, ale njebudžemy wopuschczeni; my budžemy podtłóczeni, ale kónz njewosmjemy;

10. A nošymy kóždy czaš wokoło to mrěcze teho Knjesa Jesuša na naschim czěle, so by tež to žiwjenje teho Knjesa Jesuša na naschim czěle šo sjewiło.

11. Pschetož my, kiž my žiwi šmy, budžemy stajnje na šmjercž wudawani Jesuša dla, so by tež to žiwjenje Jesušowe na naschim šmjertnym czěle sjewjene było.) Ps. 44, 23. Mat. 5, 11.

12. Dha teho dla ta šmjercž šwoju móz w naš wopokaže, ale we waš to žiwjenje. 1 Kor. 4, 9.

(Epistola na 4. njedželu po šwj. Trojizy.)

13. **D**okelž my pak teho šameho ducha teje wěry mamy, tak jako pišane steji: Ja wěrju, teho dla ryczu ja: dha my tež wěrimy, teho dla my tež ryczimy, Ps. 116, 10.

14. A wěmy, so tón, kotryž je teho Knjesa Jesuša sbudžił, budže tež naš psches Jesuša sbudžicž a naš s wami psched šo postajicž. Jap. sk. 3, 15 zc.

15. Pschetož wschitko šo wasche dla staje, tak so by ta psches měru wulka hnada psches jich wjele džakowanje Boha bohacze czěscziła. Rom. 5, 15.

16. Teho dla my njewošłabnjemy, ale hacž runje nasch swonkomny człowjek šo skasy, dha wschak tón snutskomny šo wote dnja do dnja wobnowi.

17. Pschetož nascha žałoscz, kotraž je krótka a lóžka, dokonja wěcžnu a psches měru jara wulku a wažnu krašnoscž, Rom. 8, 18.

18. Nam, kiž my njehladamy na to widomne, ale na to njewidomne. Pschetož schtož widomne je, to je czašne, a schtož njewidomne je, to je wěcžne.)

5. staw.

Troscht wěrjazych pschecziwo wschelakej tyschnosczi; móz evangelija.

(Epistola na 25. njedželu po šwj. Trojizy.)

1. **M**y wěmy pak, je-li nascha semska khěža teje hěty rosłamana budže, so wot Boha nowe twarjenje mamy, dom, kiž s rukomaj njeje sczinjeny a wěcžny je, w njebješach. 2 Pětr. 1, 13. 14. Jan. 14, 2.

2. A teho dla chze šo nam tež po tym naschim wobydlenju, kotrež s njebješ je, a požadamy wutrobnje, so bychmy s tym šamym pschiwobleczeni byli; Rom. 8, 23.

3. Tak pak, je-li ſo my tež nawobleczeni a niž naſy namakani budźemy.

4. Pſchetož dokelž w tej hěcže ßmy, požadamy my a ßmy wobczeženi; my pak radſcho njechali wußleczeni, ale nawobleczeni bycž, ſo by to ßmjertne póžrjete było wot žiwjenja. Kn. mudr. 9, 15.

5. Kiž naß pak k temu pſchihotuje, to je Bóh, kiž nam tež tón ſawdawk teho Ducha dał je.

6. Teho dla ßmy my pſchezo dobreje nadźije a wěmy, ſo, dokelž w cźěle pſchebywamy, my w zuſobje khodźimy wot teho Knjeſa;

7. Pſchetož my we wěrje khodźimy a niž we widźenju;

8. My pak dobreje nadźije ßmy a ſwolimy radſcho ſ cźěła won hicž a domach bycž pola teho Knjeſa.

9. Teho dla my tež zyle ſa tym ſtejimy, njech ßmy domach abo w zuſbje, ſo bychmy ßo jemu ſpodobali. Fil. 1, 23.

10. Pſchetož my ßo wſchitzy dyrbimy ſjewicž pſched ßudnym ſtołom Khryſtußowym, ſo by kóždy doſtał ſa tym, jako je cžinił pſchi cźělnym žiwjenju, njech je dobre abo ſłe.) Jap. ſk. 17, 31. Rom. 14, 10. St. 2, 6.

11. Dokelž my teho dla wěmy, ſo ßo teho Knjeſa mamy bojecž, nawabimy my tych ludźi k wěrje, ale Bohu ßmy my ſjawni. Ja ßo pak nadźiju, ſo my tež we waſchich ßwědomnjach ſjawni ßmy. Hiob. 31, 23.

12. Pſchetož my ßo ßami ſaßo wam njekhwalimy, ale my waß k temu wodźimy, ſo byſchcźe ßo ſ nami khwalili a ſo byſchcźe měli ſchto prajicž pſchecźiwo tym, kotſiž ßo po wohladanju khwala a niž po wutrobje. St. 3, 1.

13. Pſchetož cžinimy ſchto wjele, dha my to Bohu cžinimy; cžinimy my pak roſomnje, dha my wam roſomnje cžinimy. St. 11, 16. 17.

(Tekſt na cźichi pjatk.)

14. Pſchetož ta luboſcž Khryſtußowa naß k temu pſchinucźi, ſo ſa to mamy, hdyž jedyn ſa wſchitkich je wumrjeł, dha ßu teho dla wſchitzy wumrjeli. Hebr. 2, 9.

15. A tón je teho dla ſa wſchitkich wumrjeł, ſo bychu wſchitzy, kotſiž žiwi ßu, tam dale ßami ßebi žiwi njebyli, ale temu, kiž ſa nich je wumrjeł a horjeſtanuł.) 1 Tim. 2, 6.

16. Duž wot teho cžaßa my nikoho njeſnajemy po cźěle; a hacž my tež Khryſtußa ßmy prjedy ſnali po cźěle, dha wſchak jeho nětk wjazy tak njeſnajemy.

17. A tak, je-li ſchtó w Khryſtußu, tón je nowe ſtworjenje; to ſtare je ßo minuło, hlaj, wſchitko je ßo nowe ſcžiniło. Rom. 8, 1. 10. Jeſ. 43, 19. Sjew. 21, 5.

18. To pak wſchitko pſchińdźe wot Boha, kiž naß ßam ſe ßobu je ſjednał pſches Jeſom Khryſta, a nam tu ßłužbu dał, kotraž to ſjednanje prěduje. Rom. 5, 10.

(Tekſt na njedźelu Lätare.)

19. Pſchetož Bóh běſche w Khryſtußu a ſjedna tón ßwět ßam ſe ßobu a njepſchizpi jim jich hrěchi, a je nam porucžił, ſo bychmy my rycželi wot teho ſjednanja. Rom. 3, 24. 25.

20. My ßmy teho dla póßłani na měſto Khryſtußa, a je tak, ſo Bóh pſches naß napomina; duž proßymy na měſto Khryſtußa: Dajcźe ßo ſ Bohom ſjednacž. Jeſ. 52, 7.

21. Pſchetož wón je teho, kotryž wot žaneho hrěcha nicžo njewjedźiſche, ſa naß k hrěchej ſcžinił, ſo bychmy my we nim ta prawdoſcž byli, kotraž pſched Bohom płacźi.)

6. ſtaw.

Napominanje k doſtojnemu naloženju hnady Božeje.

(Epiſtola na njedźelu Invocavit.)

1. My napominamy waß pak, jako ßobupomoznikow, ſo byſchcźe tu hnadu Božu podarmo njebrali;

2. Pſchetož wón praji: Ja ßym cźe w ſpodobnym cźaßu wußłyſchał a ßym cźi w tym dnju teho ſboža pomhał. Hlaj, nětk je tón prawy ſpodobny cźaß; hlaj, nětk je tón dźeń teho ſboža. Jeſ. 49, 8.

3. Njedajmy pak nihdźe nikomu žaneho pohóřſchenja, ſo by naſch hamt hanjeny njebył;

4. Ale we wſchěch wězach dajcźe ßo nam wopokaſacź jako ßłužomnizy Boži, we wulkej ſcźeŕpliwoſcźi, w žałoſcźach, w nuſach, w ſtyſknoſcźach,

5. W pukach, w jaſtwach, w ſměſchkach, w prózach, wachowanju, w poſcźenju, St. 11, 23—27.

6. W cźiſtoſcźi, wědomnoſcźi, we łahodnoſcźi, w dobrocźiwoſcźi, w ßwjatym Duchu, w prawej luboſcźi, 1 Tim. 4, 12.

7. W ßłowje teje wěrnoſcźe, w Božej mozy, pſches bróń teje prawdoſcźe na prawej a lěwej ruzy; 1 Kor. 2, 4.

8. Pſches cźeſcź a hanibu, pſches ſłe a dobre rycźe; jako ſawjednizy, ale my rycźimy prawdu;

9. Jako njeſnajomni a ßmy wſchak ſnajomni; jako cźi, kiž mru, a hlaj, my ßmy žiwi; jako ſchwikani a wſchak njeſabicźi; St. 4, 10. 11.

10. Jako ſrudni, ale pſchezo wjeßeli; jako khudźi, ale kiž my wjele wobohacźimy; jako cźi, kiž nicžo nimaju, a wſchak wſchitko wobßedźimy.)

11. O wy Korinthiſzy, naſch rt je ßo k wam wotewrił, naſcha wutroba je wjeßeła.

12. Naſche dla wy ßo tyſchicź njetrjebacźe. So ßo pak tyſchicźe, to ßo ſtanje wot waß wutrobneje luboſcźe dla.

13. Ja pak ſ wami rycźu, jako ſe ßwojimi dźěcźimi, ſo byſchcźe ßo tež tak pſchecźiwo mi ſadźerželi a tež wjeßeli byli.

14. Njecźehńcźe pſchah ſ njewěrnymi. Pſchetož kajke towaŕſtwo ma prawdoſcź ſ njeprawdoſcźu? Abo ſchto ma ßwětło cźinicź ſ cźěmnoſcźu? 5 Mójſ. 7, 2. Ef. 5, 11.

15. Abo kak je Khryſtuß pſches jene ſ Belialom? Abo kajki dźěl ma wěrny ſ njewěrnym?

16. Abo kak ßo runa Boži templ ſ pſchibójſkimi? Pſchetož wy ſcźe templ teho žiweho Boha, tak jako Bóh praji: Ja budu we nich bydlicź a ßo we nich pſchekhodźicź; ja budu jich Bóh a woni budźa mój lud. 1 Kor. 3, 16. St. 6, 19. Ef. 3, 17. 3 Mójſ. 26, 12.

17. Teho dla wuńdźcźe ßrjedźa nich won a rosdźělcźe ßo wot nich, praji tón Knjes, a njecźiſteho ßo njedótkajcźe: dha chzu ja waß horje wſacź, Jeſ. 52, 11.

18. A ja budu wam ſa Wótza, a wy mi budźecźe ſa ßynow a ſa dźowki, praji tón wſchehomózny Knjes.

7. ſtaw.

Napominanje k ßwjatoſcźi cźěła a ducha.

1. Hdyž my teho dla tajke ßlubjenje mamy, moji najlubſchi, dha chzemy ßo ßami wot wſchitkeho ſmaſanja teho cźěła a ducha wurjedźicź a wobſtajni hacž do kónza woſtacź pſchi woßwjecźenju w bohabojoſcźi.

2. Pſchimńcźe naß; my njejßmy nikomu kſchiwdu cźinili, nikoho njejßmy wobſchkodźili, nikoho njejßmy ſjebali. St. 12, 17.

3. Ja pak to njepraju, ſo bych waß ſatamał; pſchetož ja ßym horjekach prjedy prajił, ſo wy w naſchich wutrobach tak ſcźe, ſo my chzyli ſ wami wumrjecź a žiwi bycź. St. 6, 11. 12. 13.

4. Ja rycźu ſ wulkej khrobłoſcźu k wam: ja ßo ſ wami jara khwalu; ja ßym napjelnjeny ſ troſchtom; ja ßym pſches měru we wjeßełoſcźi, w kóždej naſchej žałoſcźi. Filem. ſtt. 8.

5. Pſchetož jako my do Mazedonſkeje pſchińdźechmy, naſche cźěło žaneho wotpocźinka njeměješche, ale wſchudźom my běchmy w žałoſcźi; ſwonkach běſche wójna, ſnutſkach ſtrachota.

6. Ale Bóh, kiž tych hubjenych troschtuje, tón je tež naß troschtował pſches Titußowy pſchichod,
7. Niz pak jeno pſches jeho pſchichod, ale tež pſches tón troscht, kotryž wón wot naß je dostał, hdyž nam pſchipowjedasche wasche požadanje, wasche płakanje, wasche běd̃zenje wo mnje, so ßo ja tak hischcze bóle swjeßelich.
8. Pſchetož so ja naß pſches lißt ßym srudźił, teho mi žel njeje, hacž mi runje by žel było. Hdyž pak ja widźu, so tón lißt ßnadź na khwilu naß je srudźił,
9. Dha ja nětk ßo swjeßelu, niz, so wy srudźeni scze, ale so scze srudźeni k pokuczе. Pſchetož wy scze po Bosy srudźeni, tak so byschcze wy wot naß na žanej wězy schkody njeměli.
10. Pſchetož Boža sruboba nacžini k sbóžnoscźi zelenje, wo kotrež nikomu žel njeje; sruboba pak teho ßwěta pſchinjeße ßmjercź.
11. Hlaj, to ßame, so wy scze po Bosy srudźeni, kajku ßwěrnoscź je wone wam nacžiniło! k temu tež samolwjenje, hněw, bojoscź, požadanje, běd̃zenje, wjeczenje; wy scze ßo na wschitkim wopokasali, so wy cžiscźi scze na tym skutku.
12. Teho dla, hacž runje wam pißał ßym, dha wschak njeje ßo teho ßameho dla stało, kotryž njeprawje je cžinił, tež niz teho ßameho dla, kotremuž ßo njeprawje je stało, ale teho dla, so by pola naß wědomna była nascha ßwěrnoscź sa naß pſched Bohom.
13. Teho dla ßmy my troschtowani s waſcheho troschta. Ale pſches měru bóle ßmy ßo my swjeßelili na Titußowej wjeßełoscźi, so jeho duch je wokschewjeny wot naß wschitkich.
14. Pſchetož cžohož ja ßo pſched nim s wami khwalił ßym, njejßym ja k hanibje pſchischoł; ale runje jako wěrno je, schtož s wami ßmy ryczeli, tak je ßo tež nasche khwalenje pola Titußa prawje wopokasało;
15. A wón ma wutrobnje jara dobru myßl pſchecziwo wam, hdyž wón spomina na wschitkich waschich poßłuschnoscź a kak wy s bojoscźu a se rženjom jeho scze horje wsali.
16. Sa swjeßelu ßo teho dla, so ßo k wam wschitkeho móžu nadźecź.

8. staw.

Napominanje, so bychu ßmilne shromadźenje pjenjesow sa khudych cžinili.

1. Ja dawam wam pak k wjedźenju, lubi bratsja, tu hnadu Božu, kotraž tym Mazedonskim woßadam je data. Rom. 15, 26.
2. Pſchetož jich wjeßełoscź běsche pſches měru wulka, tehdy, jako woni pſches wjele žałoscźow běchu spytani. A hacž runje w najhłubschej khudobje běchu, dha ßu wschak bohaczе dawali s wutrobnej ßwěrnoscźu.
3. Pſchetož po samóženju (to ja ßwědcžu), haj wysche samóženja ßu woni ßo hotowi wopokasali,
4. A s wulkej próstwu wot naß žadachu, so bychmy jich dobrotu a s cžimž tym ßwjatym hromadźe ßłužili ßu, k ßebi wsali. St. 9, 1. Sap. jt. 11, 29.
5. A niz jeno cžinjachu woni, kaž my ßo nadźijachmy, ale podachu ßo tež ßami najprjódzy temu Knjesej a potom nam pſches Božu wolu;
6. Tak so my dyrbjachmy Titußa napominacź, so wón, kaž prjedy běsche poczał, tak tež pola naß tajku dobrotu by dokonjał.
7. Ale runje jako wy we wschitkich wězach bohacźi scze, na wěrje, na ßłowje a na pósnacźu a na wschelkej ßwěrnoscźi a na waschej luboscźi k nam: tak cžińcze, so byschcze tež na tej dobroczе bohacźi byli.
8. Ja njerycžu jako chzył roskasacź; ale dokelž druſy tak ßwěrni ßu, spytam ja waschu luboscź, hacž tež prawa je.
9. Pſchetož wy wěscze tu hnadu naschcho Knjesa Jesom Khry-

sta, hacž runje bohaty běsche,
bu wón wschak khudy wasche dla,
so byschcže wy pschez jeho khu=
dobu bohaczi byli.

Zach. 9, 9. Mat. 8, 20. Luk. 9, 58.

10. Ja pak w tym wam ßwoje
sdaczé dawam; pschetož to je wam wu=
žitne, kiž wy sachodne léto poczeli scže,
niž jeno czinicž, ale tež chzycž.
11. Nětk teho dla dokonjejcže tež to
czinjenje, so runje jako je pschi waß
była hotowa myßl, so scže chzyli, tak
budž tež tudy to dokonjenje s teho,
schtož macže.
12. Pschetož hdyž jedyn ma prjedy
hotowu myßl, dha je wón spodobny,
hdyž dawa sa tym, jako ma, a niž sa
tym, jako nima.

Přisł. 3, 28. Mark. 12, 43.

13. To pak njepraju něhdže teho
dla, so by to druhim spuschczene było,
wy pak wobczežnoscž měli, ale so by
runje było džeržane.
14. Dha ßłuž teho dla wasch sbytk
jich potrjebnosczi pschez tón nětczischi
(drohi) czaß, so by tež jaßo jich sbytk
waschej potrjebnoscži ßłužił, so by tak
runosczž džeržana była; St. 9, 12.
15. Kaž pißane steji: Tón, kiž wjele
nahromadži, niczo sbytkne njeměješche;
a tón, kiž mało nahromadži, njemě=
jesche niczo mjenje. 2 Mójs. 16, 18.
16. Bohu pak budž džak, kiž tajke
staranje wo waß je do Titußoweje wu=
troby dał; St. 9, 15. 1 Kor. 15, 57.
17. Pschetož wón wsa to napomina=
nje s lubosczu horje, a dokelž tak jara
sprózny bě, je wón s dobrej wolu ßam
k wam czahnuł.
18. My ßmy pak s nim bratra pó=
ßłali, kiž ma khwalbu na tym evan=
geliju po wschitkich wosadach.
19. Niž jeno pak to; ale wón je
tež wot tych wosadow postajeny, so
by nasch towarsch był na pucž teje
ßameje dobroty dla, kotraž pschez naß
wuprosczena budže k czesczi temu Knje=
sej a k khwalbje waschejе dobreje my=
ßle. Gal. 2, 10.

20. Tak wotwróczimy to, so by
nichtó na naß sle njeryczał tajkeho
bohateho dawka dla, na kotryž my s
tej naschej ßłužbu myßlimy;
21. A hladamy na to, schtož by
sdobne było, niž jeno pschezd tym Knje=
som, ale tež pschezd ludźimi.
22. Tež ßmy my s nimi póßłali
naschého bratra, kotrehož my czasto we
wjele wězach ßwěrneho ßmy namakali,
a nětk wjele ßwěrnischeho. My mamy
wulke dowěrjenje k wam,
23. Njech je Titußa dla, kiž mój
towarsch a pomoznik pschi wami je,
abo njech je naschich bratrow dla, ko=
trsiž ßu póßli tych wosadow a Khry=
stußowa czesczž.

St. 7, 13. St. 12, 18.

24. Wopokažcže teho dla nad nimi
to wopokasanje waschеje lubosczе a na=
scheje khwalby wot waß tež sjawnje
pschezd tym wosadami. St. 7, 14.

9. Staw.

Czeho dla se ßbromadźenjom pjenjesow sa
khudych khwatacž dyrbja.

1. Pschetož wot tajkeho dawanja, s
kotrymž ßo tym ßwjatym ßłuži, nje=
trjebam wam pißacž.
2. Pschetož ja snaju waschu hotowu
dobru myßl, kotrejež dla waß khwalu
pola Mazedonskich (a praju): Achaj=
ska je hižom sachodne léto hotowa by=
ła. A wascha wulka dobrota je jich
wjele wubudźiła.
3. Tych bratrow pak ßym teho dla
póßłał, so by nascha khwalba wot
waß darmo njebyła, schtož to nastupa;
ale so byschcže wy hotowi byli, jako
ja wot waß prajił ßym;
4. Tak so ßnadž, hdy bychu Maze=
donsky so mnu pschischli a waß nje=
hotowych namakali, so njebychmy my
(ja nochzu prajicž wy) k hanibje pschi=
schli s tajkim khwalenjom.
5. Teho dla ßym to ja nušne dźer=
žał, so tych bratrow ßym napominał,
so bychu prjedy naß k wam czahnuli

a pſchihotowali to ßame žohnowanje,
kotrež prjedy ßlubili ſcže, ſo by hoto-
we było, tak jako žohnowanje a niž
jako łakomſtwo.
6. Sa to pak dźeržu: Schtóž ſku-
pje ßyje, tón tež budźe ſkupje
žnjecž; a ſchtóž ßyje w žohnowa-
nju, tón budźe tež w žohnowa-
nju žnjecž. Pſchißł. 22, 8.
7. Kóždy po radźe ßwojeje wutroby,
niž ſ njewolu abo ſ nuſu; pſchetož
wjeßełeho dawarja lubuje Bóh.
2 Móſ. 25, 2. Sir. 35, 11.
8. Bóh pak je mózny, ſo wſchelka
hnada na waß pſchibywa, ſo wy we
wſchěm pſchezo wſcheho doſcž macźe a
bohaczi ſcźe na wſchěch dobrych ſkutkach.

(Tekſt na žnjowy ßwjedźeń.)

9. Jako pißane ſteji: Wón je roſ-
ßywał a dawał khudym; jeho praw-
doſcž woſtanje wěčžnje.
Pſ. 112, 9.
10. Kotryž pak ßymjo dawa roſ-
ßywarjej, tón tež budźe khlěb dawacž
k jědźi a pſchiſporjecž waſche ßymjo a
dacž roſcž te płody waſcheje praw-
doſcźe;
11. So wy ßo we wſchěm wobo-
haczicźe ke wſchej wutrobnej ßwěrno-
ſcźi, kotraž Bohu pſcheſ naß dźakowa-
nje pſchinjeße.)
12. Pſchetož ta ßłužba tajkeho do-
breho wopora napjelni niž jeno tych
ßwjatych potrjebnoſcž, ale tež pſcheſ
měru wuſtupa, tak ſo wjele dźakowanja
ßo Bohu ſtanje,
13. Hdyž pſcheſ tu naſchu ßwěrnu
ßłužbu Boha czeſcźa ſa waſche po-
ßłuſchne pójnacźe teho evangelija Khry-
ſtußoweho a ſa waſche dobre wudźě-
lenje, kotrež wy nad nimi a nade
wſchitkimi wopokaſacźe.
14. Woni tež ßo modla ſa waß
a žadaju ßebi waß teje jara wulkeje
hnady Božeje dla, kiž we waß budźe
namakana.
15. Bohu pak budź dźak ſa je-
ho njewurjeknjeny dar.

10. ſtaw.

Napominanje, ſo ßo njedyrbja falſchnym japoſchtołam ſawjeſcž dacž.

1. Ja pak, Pawoł, ßam proſchu
waß pſcheſ tu czichoſcž a dobroczi-
woſcž Khryſtußowu, kiž ja, hdyž pola
waß ßym, bjeſ wami ßym pokorny,
hdyž pak njejßym pola waß, dowěrju
ßo wam.
2. Haj ja proſchu, wy chcyli ßo tak
ſadźeržecž, ſo bych njetrjebał, hdyž po-
la waß budu, ſ tym dowěrjenjom tu
khrobłoſcž ßebi wſacž, kotruž mi ně-
kotſi pſchikładźa, pſcheczžiwo někotrym,
kotſiž ſa to maju, jako bychmy my po
czěłnym waſchnju khodźili.
3. Pſchetož hacž my runje w czěle
khodźimy, dha wſchak po czěle njewo-
jujemy.
4. Pſchetož te brónje naſcheje wój-
ny njejßu czěłne, ale ſ Boha mózne
k ſkaženju te hrodźiſchcža,
Ef. 6, 13.
5. S kotrymiž my ſkaſymy te rady
a wſchelku wyßokoſcž, kotraž ßo po-
ſběhuje pſcheczžiwo Božemu pójnaczžu,
a wojmjemy jatu wſchelku myßlu pod
Khryſtußowu poßłuſchnoſcž;
6. A ßmy hotowi, wjeczžicž wſchelku
njepoßłuſchnoſcž, hdyž ßo waſcha po-
ßłuſchnoſcž je dopjelniła.
7. Kedźbujecźe wy na to, ſchtož
pſched woczomaj je? Ma-li ſchtó tu
nadźiju w ßebi, ſo Khryſtußej pſchi-
ßłuſcha, njech tež ſaßo na to pſchi
ßebi pomyßli, ſo runje jako wón Khry-
ſtußej pſchißłuſcha, tak tež my Khry-
ſtußej pſchißłuſchamy.
8. A hdy bych ja tež ſchto wjazy ßo
khwalił ſ naſchej mozu, kotruž nam tón
Knjeſ dał je, ſo bychmy waß polě-
pſcheli a niž ſkaſyli, njechał ja k hanibje
pſchińcž. St. 12, 6. 1 Kor. 5, 2. 4. 5.
9. Ale wot teho ryczžecž nochzu, ſo
by wam ßo njeſdało, jako chzył ja waß
pſcheſ liſty naſtróžecž.
10. Pſchetož jeho liſty, rjeknu ně-
kotſi, ßu czežke a ßylne; ale wohla-

danje jeho cžěła je ßłabe a jeho rycž
je kniczomna.
11. Schtóž tajki je, tón njech ßebi
to pomyßli, ſo kajžy my ßmy ſe
ßłowami pſches liſty, hdyž preczkach
ßmy, tajžy my tež móhli bycž ſe ſkut-
kom, hdyž tudy ßmy.
St. 12, 20. St. 13, 2. 10.
12. Pſchetož my njeßměmy ßo ßa-
mi bjes tych ſtajicž abo ßo ſ někotry-
mi pſchirunacž, kiž ßo ßami khwala;
ale dokelž ßo ßami na ßo měrja a ßa-
mi ſe ßobu ßo pſchirunaju, njeroſymja
woni niczo. St. 3, 1. St. 5, 12.
13. My pak pſches měru ßo nje-
khwalimy, ale po měrje teje ſchnóry,
ſ kotrejž Bóh nam je měru wuměrił,
ſo my tež hacž k wam ßmy doßahnucž
móhli.
14. Pſchetož my ßo njerosczahamy
na měrje, jako njebychmy hacž k wam
doßahnuli; pſchetož my ßmy wſchak
hacž k wam pſchiſchli ſ tym evange-
lijom Khryſtußowym.
15. A njekhwalimy ßo pſches měru
ſ zuſej prózu, ale mamy nadžiju, hdyž
waſcha wěra je we waß roſtła, ſo my
po naſchej ſchnórje chzemy dale pſchińcž,
Rom. 15, 20.
16. A to evangelion tež tym prě-
dowacž, kotſiž tamnu ſtronu waſcheho
kraja bydla, ßo pak ſ tym njekhwa-
licž, ſchtož czi ßu ſhotowali, kiž druhu
ſchnóru ßu doſtali.

11. ſtaw.

Pawołowe dźěło a ſtrachota pſchi plaho-
wanju gmejny.

17. Schtóž ßo pak khwali, tón khwal
ßo teho Knjeſa.
Jer. 9, 23. 24. 1 Kor. 1, 31.
18. Pſchetož teho dla njeje tón do-
ſtojny, kotryž ßo ßam khwali, ale tón,
kotrehož tón Knjes khwali.
St. 11. Scht. 1. Bóh daj, ſo byſch-
cže chzyli mi na khwilu moju hłupoſcž
k dobrocže dzeržecž; haj wy dzeržicže
mi ju k dobrocže.
2. Pſchetož ja horju ßo pſchecziwo
wam ſ horzej Božej luboſcžu; pſche-
tož ja ßym waß ßlubił jenemu mu-
žej, ſo bych waß jako czyſtu knježnu
poſtajił Khryſtußej.
3 Mójſ. 21, 13. Ef. 5, 26. 27.
3. Boju ßo pak, ſo by ßnadź, jako
tón had Jěvu ſawjedźe ſe ßwojej leß-
noſcžu, tak tež waſche myßle ßo ſka-
ſyłe a wotpanułe wot teje praweje czy-
ſtoſcže w Khryſtußu. 1 Mójſ. 3, 4. 13.
4. Pſchetož hdy by ſchtó k wam
pſchiſchoł a druheho Jeſußa prědo-
wał, kotrehož my njejßmy prědowali;
abo hdy byſchcže druheho ducha do-
ſtali, kotrehož njejſcže doſtali; abo druhe
evangelion, kotrež njejſcže horje wſali:
byſchcže wy jeho derje ſnoßyli.
Gal. 1, 8. 9.
5. Pſchetož ja mam ſa to, ſo ja
niczo mjenje njejßym, dyžli czi wyßo-
zy japoſchtoli ßu. St. 12, 11.
1 Kor. 15, 10. Gal. 2, 6. 9.
6. Sſym-li runje njewuſtaty na ry-
czi, dha wſchak njewuſtaty njejßym na
póſnaczu. Ale ja wſchak ßym pola
waß wſchudzom derje ſnajomny.
1 Kor. 2, 1. 2. 13. Ef. 3, 4.
7. Abo ßym-li ja ſhrěſchił, ſo ßo
ßam ßym ponižił, ſo byſchcže wy po-
wyſcheni byli? Pſchetož ja ßym wam
to Bože evangelion darmo pſchipo-
wjedał;
8. A ßym druhe woßady wurubił
a wot nich mſdu brał, ſo bych wam
prědował.
9. A jako pola waß běch a nuſu
czeŕpjach, njeběch ja nikomu wobczež-
ny; pſchetož ſchtož mi trěbne běſche,
to czi bratſja dopjelnichu, kiž ſ Maze-
donſkeje pſchińdzechu; a ßym ßo tak
we wſchitkim ſadzeržał, ſo bych wam
wobczežny njebył, a chzu ßo hiſchcže
dale tak ſadzeržecž.
10. Tak wěſcže, jako ta prawda
Khryſtußowa we mni je, njedyrbi mi
ta khwalba we Achajſkich krajach ſa-
tykana bycž.
11. Czoho dla to? So waß njedyr-

bjał lubo měcz? Bóh wě, so waß lubo mam. St. 6, 11. 12. 13.
12. Schtož pak czinju a czinicz budu, to teho dla ßo stanje, so bych tym jich pomyßlenje wotczał, kiž na to łakaju, so bychu w tych wězach, ſ kotrymiž ßo khwala, tajzy byli namakani, jako my. 1 Kor. 9, 12.
13. Pschetož tajzy falschni póßli a jebaŕſzy dźěłaczerjo pschemĕnja ßo do Khrystußowych póßłow. Fil. 3, 2.
14. A to tež žadyn dźiw njeje; pschetož wón ßam, satan, pschemĕni ßo do jandźela teho ßwĕtła.
15. Teho dla tež žana wulka wĕz njeje, hdyž ßo jeho ßłužownizy pschemĕnja do prĕdarjow teje prawdoſcźe; kotrychž kónz budźe po jich skutkach.
16. Ja ſ noweho praju: so by nichtó mje njemĕł ſa njemudreho; je-li so ßo pak wam hinak sda, wsmicźe mje ja njemudreho, so bych ßo ja tež trochu pokhwalił.
17. Schtož nĕtk ryczu, to njeryczu ja po tym Knjeſu, ale jako w hłupoſcźi, dokelž ßo na khwalenje ßym ſkhroblił.
18. Pschetož wjele ßo jich khwali po cźĕle, dha tež ja ßo khwalicz chzu.
St. 10, 13. St. 12, 9.
19. Pschetož wy radźi ſnjeßecźe njemudrych, dokelž wy mudri ſcźe.
1 Kor. 4, 10.
20. Pschetož wy ſnjeßecźe, hdyž waß schtó na ßłužbu cźĕri, hdyž waß schtó ſežerje, hdyž schtó bjerje, hdyž ßo schtó poſbĕha, hdyž waß schtó bjes woczi bije.

(Epistola na njedźelu Sexagesima.)

21. To ryczu ja po njecźeſcźi, jako bychmy my woßłabnuli. Na czož pak schtó khrobły je (ja praju w njemudroſcźi), na to ßym tež ja khrobły.
22. Woni ßu Hebrejſzy, ja tež. Woni ßu Jſraelſzy, ja tež. Woni ßu Abrahamowe ßymjo, ja tež.
23. Woni ßu Khrystußowi ßłužownizy (ja hłupje praju), ja ßym derje wjazy. Ja ßym ßo wjazy prózował, ja ßym wjazy pukow cźĕrpił, ja ßym husczischo w jastwach, husto w ßmjertnych nusach był. 1 Kor. 15, 10.
24. Wot Židow ßym pjecź krócź cźĕrpił schtyrzyczi pukow bjes jeneho.
5 Mójſ. 25, 3.
25. Ja ßym tſi krócź schwikany, junu kamjenjowany, tſi krócź je ßo mi łódź na morju rosłamała, nóz a dźeń ßym ßo w hłubinje prózował.
Jap. ſk. 16, 22. St. 14, 19.
26. Ja ßym czasto na drosy był; ja ßym w strachoſcźi był na rĕkach, w strachoſcźi bjes rubježnikami, w strachoſcźi bjes Židami, w strachoſcźi bjes póhanami, w strachoſcźi w mĕstach, w strachoſcźi w puſczinje, w strachoſcźi na morju, w strachoſcźi bjes falschnymi bratrami; Jap. ſk. 27, 2 zc.
27. W prózy a dźĕle, we wjele wachowanju, we hłodźe a laczuoſcźi, we wjele poſcźenju, w ſymje a nahocźe;
28. Khiba schtož ßo hewak stanje, so ja wschĕdnje budu nadbĕhany a so na mni leži wschĕdna staroſcź ſa wschĕ zyrkwje. Jap. ſk. 20, 18 zc.
29. Schtó je ßłaby, so bych ja njewoßłabnuł? Schtó budźe pohórschowany, so bych ja ßo njepalił?
Rom. 15, 1.
30. Dyrbju-li ja ßo khwalicz, dha chzu ßo ßwojeje ßłaboſcźe khwalicz.)
31. Bóh a tón Wótz naſcheho Knjeſa Jeſom Khrysta, kotryž budź khwaleny do wĕcznoſcźe, wĕ, so ja njełžu.
Rom. 1, 25.
32. Damaſzenſki bohot krala Areta wobſtadźi Damaſzenſke mĕsto ſ wachu a chzysche mje jimacz; Jap. ſk. 9, 24.
33. Ale ja bĕch w korbje ſ woknom psches murju dele puschczeny a cźeknych ſ jeho rukow. Jap. ſk. 9, 25.

12. staw.

Pawołowa khwalba a ſjewjenje, hordoſcźi jeho pscheczìwnych napscheczìwo stajene.

(Tekst na njedźelu Sexagesima.)

1. To khwalenje pak mi žaneho wužitka njepschinjeße; dha wschak chzu ja

pſchińcż na te widźenja a ſjewjenja teho Knjeſa.

2. Ja ſnaju cżłowjeka w Khryſtußu pſched ſchtyrnacże lětami (hacž wón je w cżěle był, to ja njewěm; abo hacž wón je ſ cżěła won był, to tež njewěm; Bóh wě). Tón bu torhnjeny hacž do tſecżich njebjeßow.

3. A ja ſnaju teho ßameho cżłowjeka (hacž wón je w cżěle abo ſ cżěła won był, to njewěm; Bóh wě),

St. 11, 11.

4. So wón bu torhnjeny do paradiſa (abo Božeho raja) a ßłyſcheſche njewurjeknjene ßłowa, kotrež žadyn cżłowjek prajicż njemóže.

5. Teho chzu ßo ja khwalicż; wot ßo ßam pak nochzu ßo nicżoho khwalicż, khiba ßwojeje ßłaboſcże.

6. A hdy bych ßo ja khwalicż chzył, njebych ja teho dla njemudry był; pſchetož ja chzył prawdu prajicż. Ja ßo pak teho ſdźeržu, ſo by nichtó wjazy do mnje njedźeržał, dyžli na mni widźi, abo wote mnje ßłyſchi.

St. 10, 8. St. 11, 16.

7. A ſo bych ßo ja tych wyßokich ſjewjenjow pſches měru njepſcheſběhnuł, je mi daty kół do cżěła, ſatanowy jandźel, kiž by mje ſ pjaſcżu bił, ſo ßo ja njebych pſches měru poſběhnuł.

Hiob. 2, 6.

8. Sa to ßym ja tſi krócž teho Knjeſa proßył, ſo by wote mnje wotſtupił,

9. A wón je ke mni rjeknuł: Dojcż maich na mojej hnadźe, pſchetož moja móz je w ßłabych mózna. Teho dla chzu ßo ja najradſcho ßwojeje ßłaboſcże khwalicż, ſo by ta móz Khryſtußowa we mni pſchebywała.

10. Teho dla ßym ja dobreje myßle pſchi ßłaboſcżach, pſchi hanibach, pſchi nuſach, pſchi pſcheſcżěhanjach, pſchi tyſchnoſcżach, Khryſtußa dla; pſchetož hdyž ja ßłaby ßym, ßym ja ßylny.)

11. Ja ßym ßo ſbłaſnił na khwalenju; k temu ſcże wy mje nucżili. Pſchetož wot waß ja dyrbjach bycż khwaleny, dokelž ja nicżo mjenje njejßym dyžli cżi wyßozy japoſchtoli ßu; hacž runje nicżo njejßym.

St. 11, 1. 6. St. 11, 5.

12. Pſchetož wone ßu wſchak japoſchtołſke zejchi bjes wami ßo ſtałe we wſchelkej ſcżerpliwoſcżi, pſches zejchi a dźiwy a pſches ſkutki.

13. A ſchto je, w cżimž wy byſchcże mjenje byli dyžli druhe woßady, khiba ſo ja ßam waß njejßym wobcżežował? Wodajcże mi tón hrěch.

St. 11, 9.

14. Hlaj, ja ßym hotowy k tſecżemu k wam pſchińcż, a nochzu waß wobcżežicż; pſchetož ja njepytam to waſche, ale waß. Pſchetož dźěcżi njedyrbja tym ſtariſchim ſamazy hromadźicż, ale ſtarſchi tym dźěcżom.

15. Ja pak chzu rad lubje to ßwoje wudacż, haj ßam ßo wudacż ſa waſche duſche; hacž runje waß pſches měru jara lubuju a pak mało lubowany budu.

16. Ale njech tak je, ſo ja waß njejßym wobcżežił; dokelž pak leßny ßym, ßym ja waß pſches ſjebanje popanuł?

17. Sſym ja pak waß pſcheßadźił pſches tych někotrych, kotrychž ßym k wam póßłał?

18. Titußa ßym napominał a ſ nim póßłał teho bratra. Je dha Tituß waß pſcheßadźił? Njejßmój mój po jenym duchu khodźiłaj? Njejßmój mój po jenakich ſtopach khodźiłaj?

19. Sda ßo wam ſaßo, ſo ßo pſched wami ſamolwimy? My pſched Božim wobliczom w Khryſtußu ryczimy; ale to wſchitko ßo ſtanje, moji najlubſchi, dla waſcheho polěpſchenja.

20. Pſchetož ja ßo boju, hdyž pſchińdu, ſo waß njebudu namakacż, kajkichž bych chzył, a ſo tež mje wy namakacż njebudźecże, kajkehož byſchcże chzyli; ſo něhdźe bjes wami njebyła hadrija, ſawiſcż, hněw, ſwada, pſchiſtłodźenje na druheho, ſchcżwanje, nadumanje a pſchecżiwnoſcż; St. 10, 2. 1 Kor. 4, 6.

21. So, hdyž pſchińdu, mje mój Bóh ſaßo by njeponižał pola waß a ja tych

wjele wobzarował, kiž prjedy ßu ſhrěſchili a zanu pokutu cžinili njejßu ſa njecžiſtoſcž, ſa kurwaŕſtwo a ſa ßamopaſchnoſcž, kotruž woni hnali ßu.
St. 13, 2.

13. ſtaw.

Napominanje k pokucže.

1. Pſchińdu-li ja k tſecžemu k wam, dha dyrbi wo rcže dweju abo tſjoch ßwědkow kóžda wěz wobſtacž. Jan. 8, 17.

2. Ja ßym to wam prjedy prajił a praju wam to prjedy, jako bych pola waß był, ſ nowcho; a nětk to ßame, hdyž pola waß njejßym, piſchu tym, kotſiž ßu prjedy ſhrěſchili, a wſchitkim druhim, je-li ſo ſaßo pſchińdu, dha nochzu ja pſchehladacž.

3. Pſchetož wy pytacže, ſo byſchcže ſhonili, hacž Khryſtuß we mni rycži, kiž nad wami njeje woßłabnuł, ale móżny je bjeſ wami.

4. Pſchetož hacž runje wón je kſchižowany w ßłaboſcži, dha wſchak je wón žiwy ſ mozy Božeje. A hacž runje tež my ſ nim ßłabi ßmy, dha wſchak ſ nim žiwi budžemy ſ mozy Božeje bjeſ wami. Fil. 2, 7. 8.

5. Spytajcže ßo ßami, hacž ſcže we wěrje; wobhońcže ßo ßami. Abo njepóſnajecže wy ßo ßami, ſo Jeſuß Khryſtuß we waß je? khiba ſo ſcže njedoſtojni. 1 Kor. 11, 28.
Rom. 8, 9. 10. Kol. 1, 27.

6. Nadžiju ßo pak, ſo wy póſnajecže, ſo my njedoſtojni njejßmy.

7. Ja pak proſchu Boha, ſo byſchcže wy niczo ſłeho njecžinili; niž teho dla, ſo bychmy my doſtojni byli widženi, ale ſo byſchcže wy to dobre cžinili, a my bychmy jako njedoſtojni byli.

8. Pſchetož pſchecžiwo prawdže niczo njemóžemy, ale ſa prawdu.

9. Wjeßelimy ßo pak, hdyž my ßłabi ßmy a wy ſcže mózni. A to my tež požadamy, ſo byſchcže wy dokonjeni byli.

10. Teho dla to tež preczkach wot waß ja piſchu, ſo, hdy bych pſchi waß był, ja njetrjebał wótry bycž, po tej mozy, kotruž mi tón Knjeſ dał je k polěpſchenju, a niž k ſkaženju.
St. 2, 3. St. 10, 8.

11. Napoßledk, lubi bratſja, wjeßelcže ßo, budžcže dokonjeni, troſchtujcže ßo, budžcže jenakeje myßle, džeržcže měr; dha budže tež Bóh teje luboſcže a teho měra ſ wami. Fil. 4, 4.

12. Poſtrowcže ßo jedyn druheho ſe ßwjatym wokoſchenjom. Wſchitzy ßwjecži dadža wam wjele dobreho powjedžicž.
1 Kor. 16, 20.

(Tekſt na ßwjedžeń ßwj. Trojizy.)

13. Ta hnada naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta a ta luboſcž Boža a tón doſtatk teho ßwjateho Ducha budž ſ wami wſchitkimi. Hamjeń.)

Druhi liſt, na Korinthiſkich napißany a póßłany ſ Filipa, měſta Mazedonſkeho, pſcheſ Tita a Lukaſcha.

Kónz druheho liſta ßwj. Pawoła na Korinthiſkich.

Liſt ßwj. japoſchtoła Pawoła na Galatiſkich.

Prěni ſtaw.

Wo njewobſtajnoſcži Galatiſkich, a Pawołowe japoſchtolſke ſaſtojńſtwo.

1. Pawoł, japoſchtoł (niž wot ludži ani pſcheſ cžłowjeka, ale pſcheſ Jeſom Khryſta a Boha teho Wótza, kiž jeho ſbudžił je wot morwych),
Scht. 11, 12. Jap. ſk. 3, 15.

2. A wſchitzy bratſja, kotſiž pſchi mni ßu: tym woßadam w Galatiſkej ſemi.

3. Hnada budź ſ wami a měr wot Boha, teho Wótza, a naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, Rom. 1, 7. 1 Kor. 1, 3. Eſ. 1, 2. 1 Pětr. 1, 2. 2 Jan. ſcht. 3.

4. Kiž ßo ßam ſa naſche hrěchi je dał, ſo by naß wumohł wot tuteho nětcziſcheho ſłeho ßwěta po tej woli Božej a naſcheho Wótza, 1 Tim. 2, 6. Tit. 2, 14.

5. Kotremuž budź czeſcź wot wěcžnoſcże hacž do wěcžnoſcże. (Hamjeń.)

6. Ja ßo dźiwam, ſo wy ßo tak ſkoro dacże wotwobrocžicž wot teho, kiž waß je powołał do teje hnady Khryſtußoweje, na druhe evangelion, St. 5, 8.

7. Kotrež wſchak žane druhe njeje: khiba ſo někotſi ßu, kotſiž waß mola a chzedźa to evangelion Khryſtußowe pſchewrócžicž. Jap. ſk. 15, 1. 24.

8. Ale hdy bychmy tež runje my abo jandźel ſ njebjeß wam evangelion prědował hinak, jako kotrež my wam prědowali ßmy, tón budź poklaty. 1 Kor. 16, 22.

9. Jako nětk prajili ßmy, tak hiſchcže ſ nowa praju: je-li ſo wam ſchtó evangelion prěduje hinak, jako kotrež wy doſtali ſcže, tón budź poklaty.

10. Prěduju dha ja nětk ludźom abo Bohu k ßłužbje? Abo ſteju ja ſa tym, ſo bych ßo ludźom lubił? Hdy bych ja hiſchcže ludźom ßo lubił, njebych ja wěſcże Khryſtußowy wotrocžk był. 1 Theß. 2, 4.

11. K wjedźenju pak wam dam, lubi bratſja, ſo to evangelion, kotrež wote mnje prědowane je, njeje cžłowjecžne;

12. Pſchetož ja to njejßym wot žaneho cžłowjeka doſtał ani wuknuł, ale pſcheß ſjewjenje Jeſom Khryſta.

13. Pſchetož wy wſchak derje ſcže ßłyſcheli wot mojeho khodźenja njedawno w Židowſtwje: kak ja pſcheß měru tu wożadu Božu pſcheſcżěhach a ju ſahubich, Jap. ſk. 9, 1. St. 8, 3. St. 22, 4. St. 26, 9.

14. A pſchibjerach w Židowſtwje bóle dyžli wjele mojeho runja w mojim narodźe, a běch jara žurowy na mojim wótzowſkim ſakonju. Fil. 3, 6.

15. Ale jako ßo Bohu lubjeſche, kiž mje ſ mojeje maczerje žiwota je wudźělił a powołał pſcheß ßwoju ßmilnoſcź,

16. So by wón ßwojeho Sſyna we mni ſjewił, a ſo bych ja pſcheß to evangelion jeho pſchipowjedźił bjeß póhanami: hnydom cžinjach ja tak a njerosrycžach ßo wo to ſ cžěłom a ſ krwju;

17. Ani njewrócžich ßo do Jeruſalema k tym, kotſiž prjedy mje japoſchtoli běchu, ale wotcžežech do Arabiſkeje a pſchińdźech ſaßo do Damaſka.

18. Potom po tſjoch lětach pſchińdźech ja do Jeruſalema, ſo bych Pětra wohladał, a pobych pjatnacže dnjow pola njeho. Jap. ſk. 9, 26.

19. Tych druhich japoſchtołow pak njejßym ja žaneho widźił, khiba Jakuba, teho Knjeſoweho bratra.

20. Schtož ja pak wam piſchu, hlaj, Bóh wě, ſo njełžu. Rom. 9, 1.

21. Potom pſchińdźech do tych krajow Sſiriſkich a Ziliziſkich. Jap. ſk. 9, 30.

22. Ja pak běch njeſnajomny ſ woblicža tym kſcheſcžijanſkim wożadam w Židowſkej;

23. Wone běchu pak jeno ßłyſchałe, ſo tón, kotryž naß něhdy pſchejcžěhaſche, prěduje nětk tu wěru, kotruž wón něhdy ſahubjeſche; Jap. ſk. 9, 21.

24. A khwalachu Boha nade mnu.

2. ſtaw.

Pawołowe pſchirunanje ſ japoſchtołami, ſwada ſ Pětrom, prědowanje wo prawdoſcži wěry.

1. Potom po ſchtyrnacže lětach cžehnjech ja ſaßo do Jeruſalema horje ſ Barnabaßom a wſach tež Tita k ßebi. Jap. ſk. 15, 2.

2. Ja cžehnjech pak horje ſe ſjewjenja a rosrycžach ßo ſ nimi wo to

evangelion, kotrež ja prěduju bjes póhanami, woßebje pak ſ tymi, kotſiž běchu w czeſczi dzerženi, tak ſo bych ßnadnje podarmo njeběhał abo njebych běžał.

3. Pſchetož ani tež Tituß njebu pſchinuczeny, ſo by ßo dał wobrěſacz, kotryž ſo mnu běſche, hacž wón runje Grichiſki běſche.

4. Pſchetož jako někotſi falſchni bratſja ßo běchu ſkhroblili a pódla nuts ſaſchli, ſo bychu wobhonili naſchu frejotu, kotruž mamy w Khryſtußu Jeſußu, ſo bychu naß jatych wſali;
Jap. ſk. 15, 24.

5. Njewuſtupichmy my tym ßamym tež niz na ſchtundu, jako chzyli jim poddani bycz, ſo by prawda teho evangelija pola waß woſtała.

6. Wot tych pak, kotſiž běchu w czeſczi dzerženi, njech ßu byli něhdy, kajzyž ßu chzyli, mje niczo njenaſtupa; pſchetož Bóh njepohlada na człowjeſku parſchonu. Mje czi ßami, kotſiž w czeſczi běchu, niczo druhe njejßu nawuczili;
Jap. ſk. 10, 34.

7. Ale ſaßo, hdyž widzichu, ſo mi to evangelion běſche dowěrjene na to njewobrěſanje, runje jako Pětrej to evangelion na to wobrěſanje,
Jap. ſk. 13, 46.

8. (Pſchetož tón, kotryž ſ Pětrom je mózny był k japoſchtołſkemu hamtej bjes tymi wobrěſanymi, tón je ſo mnu tež mózny był bjes póhanami);

9. A tež póſnachu tu hnadu, kotraž mi data běſche, Jakub a Kefaß a Jan, kotrychž woni ſa ſtołpy měјachu: podachu woni mi a Barnabaßej prawu ruku na towaŕſtwo, tak ſo bychmój mój bjes póhànami prědowałaj, a woni bjes wobrěſanymi;

10. Jeno ſo bychmój khudych wopomniłaj, wo czož ja ßo tež ßwěrnje ßym ſtarał, ſo bych to czinił.
Jap. ſk. 11, 30.

11. Jako pak Pětr do Antiochije pſchińdze, pſcheczіwich ja ßo jemu bjes woczi; pſchetož ſkórzba běſche na njeho pſchiſchła.

12. Pſchetož prjedy, dyžli někotſi wot Jakuba pſchińdzechu, jědziſche wón ſ póhanami; jako pak woni pſchińdzechu, woteńdze a wotdzěli wón ßo, teho dla, ſo ßo tych bojeſche, kotſiž běchu ſ wobrěſanja;

13. A khodzachu ſ nim błudnje tež druſy Židzi, tak ſo tež Barnabaß ſ nimi bu do jich błuda ſawjedzeny.

14. Ale jako ja widzich, ſo woni proſcże njekhodzachu po prawdze teho evangelija, dżach ja k Pětrej pſchede wſchěmi ſjawnje: Je-li ſo ty, kiž ty Žid ßy, po póhanſku ßo ſadzeržiſch a niz po židowſku, czoho dla dha póhanow nucziſch, ſo bychu po židowſku ßo ſadzerželi? 1 Tim. 5, 20.

15. Hacž runje my ſ pſchirodzenja Židzi, a niz hrěſchnizy ſ póhanow ßmy,

16. Dha wſchak wěmy, ſo człowjek pſches ſakonja ſkutk prawy czinjeny njebudze, ale pſches wěru do Jeſom Khryſta; teho dla wěrimy my tež do Khryſtußa Jeſußa, tak ſo bychmy prawi byli pſches tu wěru do Khryſta, a niz pſches teho ſakonja ſkutk; pſchetož pſches teho ſakonja ſkutk njebudze žane czěło prawe.
Rom. 3, 28. St. 4, 5. St. 11, 6.

17. Dyrbjeli my pak, kiž pytamy pſches Khryſta prawi czinjeni bycz, tež hiſchcze ßami hrěſchnizy namakani bycz, dha by Khryſtuß hrěcha ßłužomnik był. Bóh to njedaj!
Rom. 3, 24.

18. Pſchetož hdyž ja to, ſchtož ßym rosłamał, ſaßo twarju, dha ßo ßam pſcheſtupnik czinju.

19. Ja ßym pak pſches ſakoń ſakonjej wumrjeł, ſo bych Bohu žiwy był; ja ßym ſ Khryſtußom kſchižowany.

20. Ja ßym pak tola žiwy; niz pak ja, ale Khryſtuß je žiwy we mni. A ſchtož nětk žiwy ßym w czěle, to ßym žiwy we wěrje do teho Ssyna Božeho, kiž mje je lubował a ßo ßam ſa mnje dał.

21. Ja njeczyſkam precž tu hnadu Božu; pſchetož je-li ſo pſches ſakoń ta prawdoſcž pſchińdźe, dha je Khryſtuß ſawěſcže podarmo wumrjeł.
Rom. 4, 14.

3. ſtaw.

Prawdoſcž wěry wobtwjerdźena, prawe wužiwanje ſakonja pokaſane.

1. O njeroſomni Galatiſzy, ſchtó je waß wobkuſłował, ſo tej prawdźe njejſcže poßłuſchni? Kotrymž Khryſtuß pſched wocžomaj molowany běſche a nětk bjes wami je kſchižowany.

2. To jene bych ja rad wot waß chzył nawuknycž: hacž ſcže wy teho Ducha doſtali pſches ſakonja ſkutk abo pſches to prědowanje wot wěry?
Jap. ſk. 2, 38.

3. Scže wy tak njemudri? W duchu ſcže wy ſapoczeli, chzecže dha nětk w cźěle ſo dokonjecž?

4. Scže wy dha tak wjele podarmo czeŕpili? je-li ſo tež podarmo je.

5. Kotryž wam teho dla nětk teho ducha dawa a cžini tajke ſkutki bjes wami, cžini wón to pſches teho ſakonja ſkutk abo pſches prědowanje wot teje wěry? Rom. 10, 8.

6. Runje jako Abraham je Bohu wěrił, a to je jemu pſchizpite k prawdoſczi. 1 Mójſ. 15, 6. Rom. 4, 3. Jak. 2, 23.

7. Duž tež wy nětk póſnajcže, ſo kotſiž teje wěry ßu, tajzy ßu Abrahamowe dźěczi.

8. Pißmo pak, prjedy widźiwſchi to, ſo Bóh póhanow pſches wěru prawych cžini, pſchinjeße wone Abrahamej te wjeßełe powjeſcže prjedy: We tebi dyrbja wſchitzy póhanjo požohnowani bycž.
1 Mójſ. 12, 3. St. 18, 18. St. 22, 18.

9. A teho dla budźa czi, kotſiž teje wěry ßu, ſ tym wěrnym Abrahamom požohnowani.

10. Kotſiž pak ſe ſkutkami teho ſakonja wokoło khodźa, tajzy ßu pod poklecžom. Pſchetož pißane ſteji: Poklaty je kóždy, kotryž njewoſtanje we wſchitkim tym, ſchtož pißane je w knihach teho ſakonja, ſo by wón to cžinił.
5 Mójſ. 27, 26.

11. So pak pſches ſakoń nichtó prawy njebudźe pſched Bohom, je ſjawne; pſchetož prawy budźe po ßwojej wěrje žiwy. Hab. 2, 4.
Rom. 1, 17. Hebr. 10, 38.

12. Sakoń pak njeje ſ teje wěry; ale cžłowjek, kotryž to cžini, budźe pſches njo žiwy. 3 Mójſ. 18, 5.

13. Khryſtuß je naß pak wumohł ſ poklecža teho ſakonja, jako wón ſa naß poklecže bu ſcžinjeny (pſchetož pißane ſteji: Poklaty je kóždy, ſchtóž na drjewje wißy):
Rom. 8, 3. 5 Mójſ. 21, 23.

14. Tak ſo by to požohnowanje Abrahamowe bjes póhanow pſchiſchło w Khryſtußu Jeſußu, a my tak teho ßlubjeneho Ducha doſtali pſches wěru.
1 Mójſ. 12, 3

15. Lubi bratſja, ja chzu po cžłowjeſkim waſchnju ryczecž: Wſchak nichtó cžłowjeſke wotkaſanje njeſazpi, hdyž je wobtwjerdźene, a tež niczo k temu njepſchiſtaji. Hebr. 9, 17.

16. Abrahamej pak je tón ßlub ryczany a jeho ßymjenju. Wón njepraji: pſches ßymjenja, jako pſches wjele; ale jako pſches jene, pſches twoje ßymjo, kotrež je Khryſtuß.
1 Mójſ. 22, 18.

17. Ja pak to praju, ſo to wotkaſanje, kotrež wot Boha je prjedy wobtwjerdźene na Khryſta, njebudźe pſches ſakoń, kiž hakle po ſchtyrjoch ſtach a tſizyczi lětach ßo ſpoczał je, ſahubjene, ſo tón ßlub dyrbjał pſcheſtacž.
2 Mójſ. 12, 40.

18. Pſchetož hdy by to herbſtwo pſches ſakoń ſaßłužene było, njeby wone pſches ßlub date było. Bóh pak je to Abrahamej pſches ßlub ſ hnady dał. Rom. 4, 13.

19. Schto dha dyrbi ſakoń? Wón je pſcheſtupjenjow dla pſchiſtajeny, hacž by to ßymjo pſchiſchło, kotremuž ßo

tón ßlub ſtał je, a je wuſtajeny wot
jandźelow pſcheś ruku teho ßrědnika.
20. Sßrědnik pak njeje jeneho:
Bóh pak je jedyn.
5 Mójſ. 4, 39. St. 6, 4.
21. Kak? Je dha tón ſakoń pſche-
cźiwo Božemu ßlubej? Bóh to nje-
daj! Hdy by pak ſakoń daty był, ko-
tryž by mohł žiwych ſcźinicź, dha by
ſawěſcźe prawdoſcź pſchiſchła ſ teho ſa-
konja; Rom. 8, 2. 3. 4.
22. Ale pißmo je wſchitko pod
hrěch wobſankło, tak ſo by tón
ßlub pſchiſchoł pſcheś wěru do
Jeſom Khryſta a daty był wě-
rjazym.
Rom. 3, 9. St. 11, 32. Gal. 3, 14. 26.

(Tekſt na 1. njedźelu po tſjoch kralach.)

23. Prjedy pak dyžli wěra pſchiń-
dźe, běchmy pod ſakonjom dźerženi a
ſawrjeni na tu wěru, kotraž ßo ſjewicź
měješche.
24. A je tak tón ſakoń naſch pěſton
był na Khryſta, ſo bychmy pſcheś wěru
prawi byli; Rom. 10, 4.
25. Nětko pak, hdyž wěra pſchiſchła
je, njejßmy my wjazy pod pěſtonom.
26. Pſchetož wy ſcźe wſchitzy
Bože dźěcźi pſcheś tu wěru w
Khryſtußu Jeſußu; Jan. 1, 12.
27. Pſchetož kaž wjele waß na
Khryſta kſchcźenych je, cźi ſcźe
ßo Khryſta woblekli.
Rom. 6, 3. Rom. 13, 14.
28. Tu njeje žadyn Žid ani Gricha,
tu njeje žadyn wotrocžk ani frejny, tu
njeje žadyn muž ani žona; pſchetož
wy ſcźe wſchitzy jedyn w Khryſtußu
Jeſußu. 1 Kor. 12, 13.
29. Scźe-li wy pak Khryſtußowi,
dha ſcźe ždyn Abrahamowe ßymjo a
po ßlubje herbojo.) Rom. 9, 7.

4. ſtaw.

Wumoženje wot ſakonja a dalſche wu-
łoženje prawdoſcźe wěry.

(Epiſtola na njedźelu po hodźoch.)

1. Ja praju pak, tak dołho, jako
herba dźěcźo je, njeje bjeś nim a bjeś
wotrocžkom žane rosdźělenje, hacž wón
runje knjeś wſchitkich kubłow je;
2. Ale wón je pod fórmindami a
ſaſtojnikami, hacž na poſtajeny cžaß
wot nana.
3. Tak tež my, hdyž ßmy dźěcźi
byli, běchmy my pod ſwonkomnymi
wuſtawkami wotrocžzy ſcźinjeni;
Kol. 2, 20.
4. Jako pak tón cžaß bě do-
pjelnjeny, pósła Bóh ßwojeho
Ssyna, narodźeneho wěrneho
cžłowjeka wot žónſkeje a ſakonju
poddaneho, 1 Mójſ. 49, 10.
5. So by wón tych, kotſiž pod
ſakonjom běchu, wumohł, tak ſo
bychmy dźěcźaze prawo jaßo do-
ſtali. St. 3, 13.
6. Dokelž pak dźěcźi ſcźe, dha je
Bóh pósłał teho Ducha ßwojeho Ssy-
na do waſchich wutrobow, tón woła:
Abba, luby Wótcźe! Rom. 8, 15.
7. Nětk teho dla tudy žadyn wo-
trocžk wjazy njeje, ale lute dźěcźi.
Ssu-li pak dźěcźi, dha ßu tež herbojo
Boži pſcheś Khryſtußa.) Rom. 8, 17.
8. Ale tehdy pak, jako wy Boha
njeſnajeſchcźe, ßłužeſchcźe wy tym, ko-
tſiž woprawdźe bohojo njejßu;
1 Kor. 12, 2.
9. Nětk pak, hdyž ſcźe Boha pó-
ſnali, abo wjele wjazy wy wot Boha
ſcźe póſnacźi: kak dha wy ßo jaßo
wobrocźicźe k tym ßłabym a khudym
wuſtawkam, kotrymž wy ſ nowoh' ßłu-
žicź chzecźe?
10. Wy dźeržicźe dny a měßazy a
ßwjate cžaßy a lěta. Rom. 14, 5.
11. Ja boju ßo wo waß, ſo bych
ßnadź podarmo bjeś wami ßo njepró-
zował.
12. Budźcźe wſchak tajzy, jako ja;
pſchetož ja ßym tež tajki, jako wy.
Lubi bratſja, ja proſchu waß: wy mi
žaneje kſchiwdy njejſcźe cźinili.
13. Pſchetož wy wěſcźe, ſo wam
w ßłaboſcźi teho cźěła to evangelion
ßym prědował najprjedy.

14. A moje pſcheczźiwnoſcźe, kotrež
ja cźerpju na mojim cźěle, njejſcźe wy
ſazpili ani ſaniczowali; ale jako jan-
dźela Božeho wſaſchcźe wy mje horje,
haj jako Khryſtuſa Jeſuſa.
Mal. 2, 7.
15. Kak bějchcźe wy teho dla tehdy
tak ſbóžni! Ja wam ßwědczu, ſo, hdy
budźiſche móžno było, wy budźiſchcźe
ßwojej wocźi wutorhali a budźiſchcźe
jej mi dali.
16. Sſym dha ßo tak waſch nje-
pſchecźel ſczinił, hdyž wam prawdu
praju? Amoſ 5, 10.
17. Woni ßu ßurowi wo waß, niž
pak pěknje; ale ſ tym woni chzedźa
dokonjecź, ſo byſchcźe wy wote mnje
wotpanuli a jich lubowali.
18. Dobre pak je, ßurowy bycź,
hdyž ßo jeno pſchezo ſtanje wo dobre,
a niž jeno, hdyž ßam pſchi waß ßym.
19. Moje lube dźěcźatka, kotrež ja
ſ nowoh' ſ boloſcźu porodźu, hacž by
Khryſtuß we waß ßwoje bycźe doſtał.
1 Kor. 4, 15.
20. Ja pak chzył, ſo bych nětk pola
waß był a ſo bych ßwój hłóß mohł
pſcheměnicź; pſchetož ja njewěm, kak
ſ wami je.
21. Powjeſcźe mi, kotſiž wy pod ſa-
konjom chzecźe bycź: njejſcźe wy ſakoń
ßłyſcheli? St. 3, 25.
22. Pſchetož pißane je, ſo Abraham
dweju ßynow měješche, jeneho wot
dźowki a druheho wot frejneje.
1 Mójſ. 16, 15. St. 21, 2.
23. Ale tón, kotryž wot dźowki bě-
ſche, je ßo po cźěle narodźił; tón pak
wot frejneje je ßo pſcheś ßlub narodźił.
Jan. 8, 39. Gal. 4, 28.
24. Te ßłowa maja něſchto na ßebi;
pſchetož to ſtaj taj dwaj ſakonjej, je-
dyn ſ hory Sinai, kiž naß k ßłužbje
porodźi, a je ta Hagar;
25. Pſchetož Hagar je we Arabiſkej
ta hora Sinai a doßahnje hacž do
Jeruſalema, kotrež w nětcźiſchim cźaßu
je, a ßłuži je ßwojimi dźěcźimi.
26. Ale to Jeruſalem, kotrež hor-
kach je, to je ta frejna, kiž je naſcha
wſchitkich macź.
Sjew. 3, 12. St. 21, 2. 10.
27. Pſchetož pißane ſteji: Sradnij
ßo, ty njepłódna, kiž njeporodźiſch;
ſjew ßo a wyſkaj, kotraž ty ßamo-
druha niejßy; pſchetož ta, kiž ßama
lutka je, ma wiele wjazy dźěcźi, dyžli
ta, kiž muža ma. Jeſ. 54, 1.
28. My pak, lubi bratſja, ßmy ſ
Jſaakom dźěcźi po tym ßlubje.
Rom. 9, 7. 8.
29. Ale runje kaž tehdy tamny, kiž
ßo po cźěle bě narodźił, pſcheſcźě-
haſche teho, kiž ßo po duchu bě na-
rodźił, tak tež nětk ßo ſtanje.
1 Mójſ. 21, 9.
30. Ale ſchto praji pißmo? Wu-
ſtorkaj dźowku ſ jejnym ßynom; pſche-
tož dźowzyny ßyn njedyrbi herbowacź
ſe ßynom teje frejneje.
1 Mójſ. 21, 10. 12.
31. Teho dla, lubi bratſja, njejßmy
my teje dźowki dźěcźi, ale teje frej-
neje.

5. ſtaw.

Napominanje k prawemu wužiwanju
kſcheſcźijanſkeje ßwobody a k dobrym
ſkutkam.

1. Stejcźe teho dla w tej frejocźe,
ſ kotrejž naß Khryſtuß je frej ſczinił,
a njepodawajcźe ßo ſ nowa do teho
wotroczkoweho pſchaha ſapſchahnucź.
Jan. 8, 32.
2. Hlaj, ja, Pawoł, praju wam:
Budźecźe-li ßo dacź wobrěſacź, dha
wam Khryſtuß niczo wuſchny njeje.
Jap. ſk. 15, 1.
3. A jaßo wobßwědczu ja kóždemu
cžłowjekej, kiž ßo da wobrěſacź, ſo tón
je winojty, wſchón ſakoń dźeržecź.
4. Wy ſcźe Khryſta ſhubili, kotſiž
wy pſcheś ſakoń chzecźe prawi cžinjeni
bycź; wy ſcźe wupanuli ſ hnady.
St. 2, 21.
5. My pak wocžakamy w duchu
pſcheś wěru teje prawdoſcźe, kotrejež
ßo nadźecź mamy. 2 Tim. 4, 8.

6. Pſchetož w Khryſtußu Jeſußu njepłaczi ani wobrěſanje ani njewobrěſanje, ale ta wěra, kotraž pſches luboſcž je dźěława. 1 Kor. 7, 19.

7. Wy běžeſchcže derje; ſchtó je waß ſatorhnył, ſo byſchcže prawdźe njepoßłuchali? St. 3, 1. 1 Kor. 9, 24.

8. Tajke narycženje njeje ſ teho, kiž waß je powołał. St. 1, 6.

9. Kuſk kwaßa pſchekiſche wſchitko cžěſto. 1 Kor. 5, 6.

10. J mam nadźiju k wam w tym Knjeſu, ſo wy niczo hinak myßlicž njebudźecže. Schtóž waß pak ſamoli, tón ponjeße ßwój ßud, njech je, ſchtóž chze. 2 Kor. 2, 3. St. 8, 22.

11. Ja pak, lubi bratſja, je-li ſo to wobrěſanje hiſchcže prědujú, czoho dla dha ja hiſchcže pſchecziwnoſcž cžeŕpju? Dha by to pohórſchenje teho kſchiža pſcheſtało. 1 Kor. 1, 23.

12. O ſo bychu tež tajzy wukorjenjeni byli, kotſiž wam njepokoj cžinja!

13. Pſchetož wy, lubi bratſja, ſcže k ſrejocže powołani; ale hladajcže ßo jeno, ſo byſchcže pſches ſrejotu temu cžěłu měſta njedali, ale pſches luboſcž ßłuž jedyn druhemu. 1 Kor. 8, 9.

14. Pſchetož wſchitkón ſakoń budźe w jenym ßłowje dopjelnjeny, to je w tym: Lubuj ßwojeho bližſcheho jako ßam ßo. 3 Mójſ. 19, 18.

15. Je-li ſo wy ßo pak bjes ßobu kußacže a žerjecže, duž ßo hladajcže, ſo byſchcže jedyn wot druheho ſkaženi njebyli. 2 Kor. 12, 20.

16. Ja praju pak: Khodźcže w duchu, dha njebudźecže teho cžěła žadoſcže dokonjecž. Rom. 6, 12.

17. Pſchetož cžěło požada pſchecziwo duchu, a duch pſchecziwo cžěłu; taj pak ſtaj ßebi pſchecziwnaj, tak ſo wy to njecžinicže, ſchtož chzecže.

18. Je-li ſo pak waß tón duch wjedźe, dha njejſcže wy pod ſakonjom.

19. Sjawne ßu pak ſkutki teho cžěła, kotrež te ßu: Mandźelſtwo-łamanje, kurwaŕſtwo, njecžiſtoſcž, njepózcziwoſcž, 1 Kor. 6, 9.

20. Pſchibójſtwo, kuſłowanje, njepſchecželſtwo, ſwada, ßurowoſcž, hněwanje, poßwarki, roſtorki, kezaŕſtwo,

21. Sawiſcž, mordowanje, wopiłſtwo, wobžranſtwo a tym podobne wězy, wot kotrychž ja wam prjedy praju, kaž tež wam prjedy prajił ßym, ſo, kotſiž tajke cžinja, njebudźa Bože kraleſtwo herbowacž. Luk. 21, 34. 1 Kor. 6, 9. 10.

22. Tón płód pak teho ducha je luboſcž, wjeßełoſcž, měr, ſcžeŕpliwoſcž, luboſnoſcž, dobrocziwoſcž, wěra, Ef. 5, 9.

23. Cžichoſcž, pózcziwoſcž. Pſchecziwo tajkim njeje ſakoń.

24. Kotſiž pak Khryſtußej pſchißłuſcheju, cži kſchižuja ßwoje cžěło ſ tymi lóſchtami a žadoſcžemi. 1 Kor. 15, 23.

6. ſtaw.

Cžicha myßl a dobrocziwoſcž dyrbi ßo wopokaſacž.

(Epiſtola na 15. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

25. Sßmy-li w duchu žiwi, dha khodźmy tež w duchu.

26. Njebudźmy próſdneje cžeſcže lakomni, hdźež jeno jedyn druheho wabimy a ßebi bjes ßobu ſawidźimy. Fil. 2, 3.

St. 6. Scht. 1. Lubi bratſja, hdy by něhdźe cžłowjek wot někajkeho pada pſchekhwatany był, dha pomhajcže jemu jaßo horje ſ cžichim duchom, kiž wy duchomni ſcže. A pohladaj ßam na ßo, ſo by tež ſpytany njebył. Mat. 18, 15.

2. Njech jedyn njeße teho druheho wobcžežnoſcž, dha budźecže wy tak tón ſakoń Khryſtußowy dopjelnicž. Rom. 14, 1.

3. Je-li ſo ßo pak někomu ſda, ſo wón něſchto je, kiž wón wſchak niczo njeje, tajki ſiebje ßo ßam w ßwojich myßlach; Jak. 1, 26.

4. Kóždy pak njech ſpyta ßwój ſkutk, a tehdy budźe wón khwalbu měcž ßam na ßebi, a niz na druhim; 1 Kor. 11, 28.

5. Pſchetož kóždy budže ßwoje brěmjo njeſcž.) 1 Kor. 3, 8. 2 Kor. 5, 10.

6. Schtóž pak roswuczeny budže ſ Božim ßłowom, tón wudžěl wſchelku dobrotu temu, kiž jeho roswuczuje.

(Epiſtola na 24. njedželu po ßwj. Trojizy.)

7. **N**jemolcže ßo, Bóh ßo njeda ſa ßměch měcž. Pſchetož ſchtož człowjek ßyje, to budže wón tež žnjecž. 1 Kor. 6, 9.

8. Schtóž na ßwoje czěło ßyje, tón budže wot czěła ſkaženje žnjecž. Schtóž pak na ducha ßyje, tón budže wot ducha žnjecž wěczne žiwjenje. Pſchißł. 22, 8.

9. Njedajcže nam pak pſchi naſchim dobrym czinjenju wuſtacž; pſchetož w ßwojim czaßu budžemy tež žnjecž bjes pſcheſtacža. 2 Theß. 3, 13.

10. Teho dla dokelž nětk czaß mamy, dha czińmy dobrotu na wſchitkich ludžoch, najwjazy pak nad tymi, kiž naſcheje wěry ßu.)

11. Hladajcže, kak ſ wjele ßłowami ßym ja wam pißał ſe ßwojej ruku.

12. Kotſiž ßo chzedža ſpodobni czinicž po tym czěle, tajzy nucža waß, ſo byſchcže ßo wobrěſali, jeno ſo bychu woni Khryſtußoweho kſchiža dla njetrjebali pſcheſczěhanje czeŕpicž. Fil. 3, 18.

13. Pſchetož ani woni ßami, kotſiž ßo dadža wobrěſacž, njeſakhowaju ſakoń; ale chzedža, ſo byſchcže wy byli wobrěſani, tak ſo bychu ßo woni ſ waſcheho czěła khwalili. Jap. ſk. 15, 10.

14. Ale njedaj, Božo, ſo bych ßo ja něſchto khwalił, khiba jeno w kſchižu naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, pſches kotrehož mi tež ßwět je kſchižowany a ja ßwětej. Jer. 9, 24. 1 Kor. 1, 31.

15. Pſchetož w Khryſtußu Jeſußu njepłaczi niczo ani wobrěſanje ani njewobrěſanje, ale nowe ſtworjenje.

16. A kotſiž po tutym puczu khodža, nad tymi budž měr a ßmilnoſcž a na tym Jſraelu Božim.

17. Tam dale njecziń mi nichtó wjazy prózy; pſchetož ja njeßu te błuſny teho Knjeſa Jeſom Khryſta na ßwojim czěle.

18. Ta hnada naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta budž ſ waſchim duchom, lubi bratſja. Hamjeń. Fil. 4, 23. 2 Tim. 4, 22.

Liſt na Galatiſkich pißany a póßłany ſ Roma.

Kónz liſta ßwj. Pawoła na Galatiſkich.

Liſt ßwj. japoſchtoła Pawoła na Efeſiſkich.

Prěni ſtaw.

Džakowanje ſa duchomne dobroty Bože; ſałožk hnadneho wuſwolenja; modlenje wo pſchiſporjenje wěry.

1. **P**awoł, japoſchtoł Jeſom Khryſta pſches Božu wolu, tym ßwjatym w Efeſu a wěrnym w Khryſtußu Jeſußu: 2 Kor. 1, 1. 1 Kor. 1, 2.

2. Hnada budž ſ wami a měr wot Boha, naſcheho Wótza, a teho Knjeſa Jeſom Khryſta. Rom. 1, 7.

(Epiſtola na 5. njedželu po tſjoch kralach.)

3. **K**hwaleny budž Bóh a tón Wótz naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, kiž naß požohnował je ſe wſchěm duchomnym požohnowanjom w njebjeſkich (wězach) pſches Khryſtußa; 1 Pětr. 1, 3.

4. Kaž naß wuſwolił je pſches teho ßameho, prjedy dyžli teho ßwěta grunt sałoženy bě, ſo bychmy my ßwjeczi byli a bjes poroka pſched nim w luboſczi; Jan. 15, 16.

5. A je naß ßebi prjedy wustajił k dźěčzatstwu pśches Jesom Khrysta, po dobrym spodobanju ßwojeje wole,
Rom. 8, 15.

6. K khwalbje ßwojeje kraßneje hnady, pśches kotruž wón naß je spodobnych sczinił w tym lubowanym);
Mat. 3, 17.

7. Na kotrymž my mamy to wumoženje pśches jeho krej, tych hrěchow wodacže, po tym bohatstwje jeho hnady, Jap. sk. 20, 28.

8. Kotraž ßo nam bohacže je dostała pśches wschelki rosom a mudroscž;

9. A je nam k wjedženju dał tu potajnoscž ßwojeje wole po ßwojim dobrym spodobanju, kotrež wón běsche wustajił ßam pśchi ßebi,
Kol. 1, 26.

10. So by prědowane było, jako tón czaß bě dopjelnjeny, tak so bychu wschitke wězy na jene shromadžene byłe w Khrystußu, wschitko, schtož na njebjeßach a schtož na semi je, pśches njeho ßameho; Gal. 4, 4.

11. Pśches kotrehož my tež k temu herbstwu ßmy pśchipuschczeni, kiž my ßmy prjedy wustajeni, po tym nastajenju teho, kiž wschitke wězy czini po radže ßwojeje wole, Sap. sk. 26, 18.

12. Tak so bychmy něschto byli k khwalbje jeho kraßnoscže, kiž my ßmy prjedy nadžiju měli w Khrystußu;
Gal. 3, 23. 25.

13. Pśches kotrehož tež wy scže ßłyscheli to ßłowo teje prawdy, to je to evangelion wot waschej sbóžnoscže; pśches kotrehož wy tež, jako wy wěrjeschcže, sasyglowani scže s tym ßwjatym Duchom teho ßlubjenja,
Ef. 4, 30.

14. Kiž je sawdawk naschehо herbstwa na nasche wumoženje, so bychmy ßami jeho byli k khwalbje jeho czescže.
2 Kor. 1, 22.

(Epistola na 2. swjedźeń ßwjatkow.)

15. Teho dla tež ja, hdyž ßłyschał ßym wot teje wěry, kotruž wy macže na teho Knjesa Jesußa a wot wascheje luboscže k wschitkim ßwjatym,
Kol. 1, 4.

16. Njepschestawam ßo sa waß džakowacž a spominam na waß w mojej modlitwje,

17. So by Bóh naschehо Knjesa Jesom Khrysta, tón Wótz teje czescže, wam dał ducha teho rosoma a sjewjenja, k ßwojemu ßamemu pósnaczu,

18. A rosßwětlenej woczi wascheje myßle, so byschcže wy pósnali, kotra ta nadžija je waschehо powołanja, a kotre je to bohatstwo jeho kraßneho herbstwa sa ßwojich ßwjatych,
2 Kor. 4, 4.

19. Tež kotra je ta jeho pśches měru wulka móz pśchecziwo nam, kiž my wěrimy, po tym dokonjenju jeho móznеje ßylnoscže), 1 Kor. 2, 5.

(Epistola na Bože stpicže.)

20. Kotruž wón je wopokasał na Khrystußu, jako jeho je wot morwych horje sbudžił a jeho ßadžił na ßwoju prawizu w njebjeßach, Jap. sk. 3, 15.

21. Wysche wschitke fěrschczinstwa, kraßnoscže, mozy, knjejstwa a na wschitko, schtož mjeno ma a mjenowane budže, niž jeno na tym ßwěcže, ale tež w pśchichodnym;

22. A je wschitko pod jeho nohi podał a jeho postajił sa hłowu na wschitko tej zyrkwi, Ps. 8, 7. 8.

23. Kotraž jeho czěło je a dopjelnoscž teho, kiž wschitko we wschitkich napjelni.) Rom. 12, 5.

2. staw.

Hubjenoscž człowjeka swonkach Khrystußa, a sbóžne žiwjenje w Khrystußu.

1. A tež waß je wón horje sbudžił s Khrystußom, jako wy morwi běschcže pśches pśchestupjenje a pśches hrěchi,
Kol. 2, 13.

2. W kotrychž wy něhdy scže khodžili po waschnju teho ßwěta a po fěrschcže, kotryž na wětsje knježi: to je po tym

duchu, kotryž nětk ßwoje czinjenje ma
w dźěczoch teje njewěry, Tit. 3, 3.
3. Bjes kotrymiž tež my wſchitzy
něhdy khodźachmy w žadoſczach na-
ſcheho czěła a czinjachmy to, ſchtož ßo
ſpodobaſche czěłu a myßlam, a běchmy
ſ pſchirodźenja dźěcźi teho hněwa, ru-
nje jako tež czi druſy. Kol. 3, 7.

(Epiſtola na njedźelu Exaudi.)

4. Ale Bóh, kiž je bohaty na ßmil-
noſczi, ßwojeje wulkeje miłoſcze dla, ſ ko-
trejž wón naß je lubował, St. 1, 7.
5. Jako my morwi běchmy w hrě-
chach, je naß ſ Khryſtußom žiwych
ſczinił (pſchetož ſ hnadu ſcze wy ſbóžni
ſczinjeni); Rom. 5, 6 ꝛc.
6. Tež je naß ſ nim ſbudźił a ßobu
ſ nim na njebjeſke ßadźił w Khryſtußu
Jeſußu, 2 Kor. 4, 14.
7. Tak ſo by wón wopokaſał w
pſchichodnych czaßach to pſches měru
wulke bohatſtwo ßwojeje hnady, ſe ßwo-
jeje dobroczíwoſcze, kotruž wón nad
nami ſjewi w Khryſtußu Jeſußu.
8. Pſchetož ſ hnady ſcze wy
ſbóžni ſczinjeni pſches wěru (a
to njeje wot waß: Boži dar to
je); Gal. 2, 16.
9. Niz ſe ſkutkow, ſo by ßo
nichtó njekhwalił.
10. Pſchetož my ßmy jeho ſkutk,
ſtworjeni w Khryſtußu Jeſußu k do-
brym ſkutkam, na kotrež Bóh naß prje-
dy je ſhotował, ſo bychmy we nich
khodźili.) Pſ. 100, 3. Tit. 2, 14.
11. Teho dla ſpomńcze na to, ſo
wy, kiž wy něhdy ſcze póhanjo byli
po czěle a njewobrěſk mjenowani běſch-
cze wot tych, kiž ßu mjenowani to
wobrěſanje po czěle, kotrež ßo ſ ruku
ſtanje, St. 5, 8. 1 Kor. 12, 2.
12. So wy w tamnym czaßu ſcze
bjes Khryſtußa byli, zuſy a wotdźěleni
wot Jſraelſkeho měſchczanſtwa, tež zu-
ſy wot tych ſakonjow teho ßluba; a
njeměješchcze žaneje nadźije a běſchcze
bjes Boha na ßwěcze;
Neh. 2, 20. Rom. 9, 4.

13. Nětk pak ſcze wy we Khryſtußu
Jeſußu, kiž něhdy dalozy ſcze byli,
bliſzy ſczinjeni pſches tu krej Khryſtu-
ßowu.
14. Pſchetož wón je naſch měr, kiž
wot wobeju je jene ſczinił a je wot-
łamał płót, kotryž ßrjedźa běſche, a
pſches ßwoje czěło precz wſał to nje-
pſchecželſtwo, Jeſ. 9, 6. Jap. ſk. 10, 36.
15. To je, wón je tón ſakoń tych
kaſnjow, kiž wożebne wuczby měješche,
ſahubił, ſo tajke wuczby wjazy nje-
płaczja; ſo by tak wot dweju (wot Žida
a wot póhana) jeneho noweho czlo-
wjeka (abo kſcheſczijana) ßam pſches
ßo ſtworił a měr ſczinił; Kol. 2, 14.
16. A ſo by wón wobeju w jenym
czěle ſ Bohom ſjednał, pſches tón
kſchiž, na kotrymž wón ßam pſches ßo
to njepſchecželſtwo je morił;
Kol. 1, 20.
17. A je pſchiſchoł a měr pſchipo-
wjedał pſches to evangelion tak derje
wam, kiž wy daloko běſchcze, jako tež
tym, kotſiž bliſko běchu;
18. Pſchetož pſches njeho mój wo-
baj dwaj mamój w jenym duchu pſchi-
ſtup k temu Wótzu. Jan. 14, 6.

(Epiſtola na ßwjatocznicżku.)

19. Dha teho dla wy nětk njejſcze
wjazy hoſczjo a podróžnizy, ale běr-
garjo ſ tymi ßwjatnmi a Boži do-
mjazy, Fil. 3, 20. Hebr. 12, 22. 23.
20. Natwarjeni na grunt tych ja-
poſchtołow a profetow, hdźež Jeſuß
Khryſtuß ßam rózkny kamjeń je,
21. Na kotrymž to zyłe twarjenje
hromadu ſwjaſane roſcze k ßwjatemu
templu w tym Knjeſu, St. 4, 16.
22. Na kotrymž tež wy ßobu ſtwa-
rjeni ſcze k Božemu wobydlenju w tym
Duchu.) 1 Pětr. 2, 5.

3. ſtaw.

Khwalba prědaŕſkeho ſaſtojnſtwa, jako po-
mozneje wězy wobroczenja.

1. Teho dla ja, Pawoł, kiž ßym
jaty Khryſtußowy Jeſußowy ſa waß
póhanow, Jap. ſk. 21, 33. Fil. 1, 7.

2. Dokelž scże słyscheli wot teho
fastojństwa teje hnady Božeje, kotrež
mi wasche dla date je, Jap. jf. 9, 15.
3. So mi psches Bože sjewjenje je
k wjedźenju sczinjene to potajnstwo, kaž
ja wam prjedy s krótkim sym pisał,
4. S kotrehož, hdyž jo lasujecże,
wy srosymicż móžecże moju wědom-
noscż w tym Khrystusowym potajn-
stwje,
5. Kotrež w sachodnym czasu njeje
sjewjene było tym człowjskim dźěczom,
jako nětko je sjewjene jeho swjatym ja-
poschtołam a profetam psches Ducha;
6. To je, so póhanjo su sobuher-
bojo a jene czěło, tež runje dostojni
jeho sluba w Khrystusu, psches to
evangelion, Gal. 3, 28. 29.
7. Kotrehož ja sym słužomnik po-
stajeny po darje teje hnady Božeje,
kiž mi data je po samóženju jeho mozy;
Rom. 1, 5.
8. Mi, temu najnižschemu bjes wschit-
kimi swjatymi, je data ta hnada, so
bych bjes tymi póhanami pschipowje-
dał to njedowusłědźene bohatstwo Khry-
stusowe; 1 Kor. 15, 9. 10.
Jap. jf. 9, 15. Gal. 1, 16.
9. A so bych rosswěcził wschitkich,
schto to je to rune dostacże teho po-
tajnstwa, kotrež wot spoczatka teho
swěta hew je potajene było w Bosy,
kiž wschitke wězy je stworił psches Je-
som Khrysta, Jap. jf. 26, 18. Rom. 16, 25.
10. Tak so by nětko wědomna była
sczinjena tym fěrschczinstwam a knjej-
stwam na njebjesach psches zyrkej ta
wschelka mudroscż Boža, 1 Pětr. 1, 12.
11. Po tym wěcznym postajenju,
kotrež wón je sczinił w Khrystusu Je-
susu, naschim Knjesu,
12. Psches kotrehož my mamy tu
khrobłoscż a tón pschistup s zyłcje na-
dźije psches wěru do njeho.
Jan. 14, 6.
13. Dha proschu ja, so by so wam
njewostudźiło w mojich załosczach, ko-
trež ja sa waš czeŕpju, dokelž to wa-
scha czescż je. 1 Thes. 3, 3.

(Epistola na 16. njedźelu po swj. Trojizy.)

14. Teho dla shibuju ja swoje ko-
lena k Wótzu naschého Knjesa Jesom
Khrysta,
15. Kiž tón prawy Wóczez je nade
wschitkimi, kotrymž dźěczi rěkaju w nje-
bjesach a na semi,
16. So by wón wam dał po tym
bohatstwje swojeje krasnoscże, so bysch-
cże psches jeho Ducha na snutsknym
człowjeku so s mozu posylnili,
St. 6, 10.
17. Tak so by Khrystus psches wě-
ru bydlił we waschich wutrobach, wy
pak w luboscżi sakorjenjeni a sałoženi
byli; Jan. 14, 23.
18. So byschcże saschijecż móhli
se wschěmi swjatymi, kotra je ta schě-
rokoscż a dołhoscż a wysokoscż a hłu-
bokoscż; Hiob. 11, 8. 9.
19. Tež pósnali, *so Khrystusa lu-
bowacż wjele lěpje je, dyžli wschitko
wjedźicż, so byschcże napjelnjeni byli
se wschej Božej połnoscżu.
* (abo: Khrystusowu luboscż, ko-
traž wschak wschitke pósnacże psche-
trjechi).
20. Temu pak, kiž psches měru czi-
nicż móže psche wschitko, schtož pro-
symy abo mysłimy, po tej mozy, ko-
traž we naš mózna je,
Rom. 16, 25.
21. Temu budź czescż w tej zyrk-
winej gmejnje, kotraž w Khrystu Je-
susu je, kóždy czas, wot wěcznoscże
hacž do wěcznoscże. Hamjeń.)
Rom. 16, 27.

4. staw.

Napominanje k bohabojosczi a k jednocże, wužitneho horjestpicża Khrystusoweho dla, a so so dyrbja hrěchow a słósczow hladacż.

(Epistola na 17. njedźelu po swj. Trojizy.)

1. Teho dla napominam waš ja
jaty w tym Knjesu, so byschcże kho-
dźili, kaž so hodźi po tym powołanju,
s kotrymž powołani scże,
Jap. jf. 21, 33.

2. Se wschej ponižnosczu a czichej myßlu, se sczeŕpnosczu, a snjescze jedyn druheho w lubosczi;
Kol. 3, 12.

3. A hladajcze ßwěru na to, so byschcze jednotu teho ducha sdzerželi, psches swjask teho měra;

4. Jene czěło a jedyn duch, jako wy tež powołani scze na jenu nadźiju waschehe powołanja;
Rom. 12, 5.

5. Jedyn Knjes, jena wěra, jena kschczeniza;
5 Mójs. 6, 4. 1 Kor. 8, 4. 6.

6. Jedyn Bóh a Wóczez wschitkich, kiž je wysche wschitkich a psches wschitkich a we waß wschitkich.)
Mal. 2, 10. 1 Kor. 12, 6.

7. Kóždemu pak bjes nami je hnada data po tej měrje Khrystußoweho dara. 1 Kor. 12, 11.

8. Teho dla praji wón: Wón je horjestpił do wyßokoscze a je jastwo jate wjedł a ludźom dary dawał.
Ps. 68, 19.

9. So pak je horjestpił, schto to je, khiba so wón tež je dele stupił do najspódnischich městow teje semje?

10. Tón, kiž je dele stupił, je tež tón ßamy, kiž je horjestpił wysche wschitkich njebješow, so by wschitko napjelnił.

(Tekst na reformazyjski ßwjedźeń.)

11. A wón je někotrych dał k japoschtołam, někotrych pak k profetam, někotrych k evangelistam, někotrych pak k pastyrjam a k wuczerjam,
1 Kor. 12, 28. Jap. sk. 11, 27.

12. So bychu ßo czi ßwjeczi porjedźili na dźěło teho hamta, psches kotryž Khrystußowe czěło by natwarjene było;

13. Hacž my wschitzy dóńdźemy k jenakej wěrje a pósnaczu teho Syna Božeho, a dokonjany muž budźemy po tej měrje tych dopjelnjenych lětow Khrystußowych; St. 3, 18. 19.

14. So bychmy wjazy dźěczi njebyli a ßo njedali tam a ßem khabłacž a wokoło hnacž wot kóždeho wětra teje wuczby, psches tych ludźi schibałstwo a lešnoscž, s kotrejž na naß łakaju, so bychu naß sawjedli. 1 Kor. 14, 20.

15. Budźmy pak prawje ßwěrni na lubosczi a rosczmy we wschitkim na tym, kiž ta hłowa je, to je Khrystuß;)
St. 5, 23.

16. Na kotrymž to zyłe czěło, pschistojnje słožene a saknjene na wschěch stawach, psches jene shibadło temu druhemu k pomozy pschińdźe, po samóženju, kotrež w kóždym shibadle je po ßwojej měrje a czini, so czěło roscze a ßo ßamo twari, a to wschitko w lubosczi. Rom. 12, 5. 1 Kor. 12, 12.

17. To praju ja teho dla a ßwědczu w tym Knjesu, so njebyschcze wy wjazy tak khodźili, kaž czi drusy póhanjo khodźa, po kniczomnosczi ßwojeje myßle, Rom. 1, 21.

18. Kotrychž rosom je saczmity, a ßu wotdźěleni wot Božeho žiwjenja psches tu njewědomnoscž, kotraž we nich je, psches saßlepjenje jich wutroby; St. 2, 12. 1 Theß. 4, 5.

19. Kiž ßu stwjerdnjeni a ßu ßo podali na njepózcziwoscž a czěrja wschelku njeczistoscž a łakomnoscž.
Rom. 1, 24. 26.

20. Wy pak njejscze Khrystußa tak nawukli;

21. Je-li so jeno wot njeho scze ßłyscheli a we nim scze wuczeni, kak w Jesußu ta prawda je.

(Epistola na 19. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

22. Dha wotpołožcze po prěńschim waschnju teho stareho człowjeka, kiž psches jebate lóschty ßo skasy;
Rom. 6, 6. Kol. 3, 8. 1 Pětr. 2, 1.

23. Wobnowcze ßo pak w duchu ßwojeje myßle, Rom. 12, 2. Kol. 3, 10.

24. A woblecžcze ßo teho noweho człowjeka, kotryž po Bohu stworjeny je we wěrnej prawdosczi a ßwjatosczi. 1 Mójs. 1, 26. 27.

25. Teho dla wotkładźcźe łžu a ryczźcźe wěrnosćź, kóždy ſe ßwojim bližſchim, dokelž my ſtawy ßmy bjeß ßobu.
Kol. 3, 9. Rom. 12, 5.
26. Hněwaczźe-li wy ßo, dha njehrěſchcźe. Njedajcźe ßłónzu na waſchim hněwje ſakhadźecź.
Pſ. 4, 5. Jak. 1, 19.
27. Njedajcźe tež měſta temu, kiž hani. 1 Pětr. 5, 9. Jak. 4, 7.
28. Schtóž kranył je, tón njekrań wjazy; ale njech ßo prózuje a dźěła ſ rukomaj něſchto dobre, ſo by dawacź měł potrjebnemu.)
1 Theß. 4, 11.
29. Njedajcźe žanej ſhniłej ryczi ſ waſcheho rta won hicź, ale kotraž dobra je k polěpſchenju, hdźež trjeba je, ſo by lubosna była k ßłyſchenju.
Kol. 3, 16. 17.
30. A njeſrudźcźe teho ßwjateho Božeho Ducha, ſ kotrymž wy ſcźe ſaſyglowani na dźeń teho wumoženja.
31. Wſchitka hórkoſcź a ßurowoſcź a hněw a hawtowanje a ſłe ryczenje budź daloko wot waß, ſe wſchitkej ſłóſcźu; Kol. 3, 8.
32. Budźcźe pak jedyn pſchecziwo druhemu dobroczjiwi, miłoſcziwi, a wodajcźe ßebi, jako tež wam Bóh w Khryſtußu je wodawał.
Fil. 2, 1. Kol. 3, 12.

5. ſtaw.

Napominanje k ßwjatemu žiwjenju; wučžba ſa mandźelſkich, mužow a žony.

(Epiſtola na njedźelu Okuli.)

1. Czińcźe teho dla po Boſy, jako lube dźěczi,
2. A khodźcźe w luboſcźi, jako tež Khryſtuß naß je lubował a je ßo ßam ſa naß podał ſa dar a wopor, Bohu k ßłódkemu wonjenju. Mark. 12, 31.
3. Kurwaŕſtwo pak a wſcha njeczistoſcź abo lakomſtwo njedyrbi tež bjeß wami mjenowane bycź, jako ßo ßwjatym ßłuſcha; Kol. 3, 5.
4. Tež niž njehorne ßłowa a nabłaſne rycze abo žorty, kiž wam njepſchiſteja, ale wjele wjazy dźakowanje.
St. 4, 29.
5. Pſchetož to dyrbicźe wy wjedźicź, ſo žadyn kurwaŕ abo njeczisty abo lakomny, kotryž je pſchibóžnik, nima herbſtwa na Khryſtußowym a Božim kraleſtwje.
6. Njedajcźe ßo nikomu ſawjeſcź ſ próſdnymi ryczemi; pſchetož tych wězow dla pſchińdźe hněw Boži na dźěczi teje njewěry. Mat. 24, 4. Mark. 13, 5.
Luk. 21, 8. 1 Kor. 15, 33. 2 Theß. 2, 3.
7. Teho dla njebudźcźe jich towaŕſchojo.
8. Pſchetož wy běſchcźe prjedy czěmnoſcź, nětk pak ſcźe ßwětłoſcź w tym Knjeſu. Khodźcźe jako dźěczi teho ßwětła. 1 Pětr. 2, 9. Jan. 12, 36.
9. Teho ducha płód ßo wopokaſuje we wſchej dobrocźe a prawdoſcźi a wěrnoſcźi.)
10. Tež ſpytajcźe, ſchto by temu Knjeſej ſpodobne było; Rom. 12, 2.
11. A njeměcźe niczo czinicź ſ tymi njepłódnymi ſkutkami teje cźmy, ale ßwaŕcźe wjele bóle na nje.
2 Kor. 6, 14. 2 Theß. 3, 14.
12. Pſchetož ſchtož ßo ſkradźu wot nich ſtanje, to je tež hroſnje prajicź.
13. To wſchitko pak budźe ſjawne, hdyž budźe wot ßwětła dowjedźene. Pſchetož wſchitko, ſchtož budźe ſjawne, to je ßwětło.
14. Teho dla praji wón: Wozucź, kiž ty ſpiſch, a ſtawaj wot morwych, dha budźe cźe Khryſtuß roßßwětlicź.
Jeſ. 60, 1.
15. Dha hladajcźe, kak byſchcźe roſomnje khodźili, niž jako cźi njemudri, ale jako cźi mudri; Mat. 10, 16.
16. A wukupcźe ßebi ſprawny czaß, pſchetož tón czaß je ſły.
Rom. 12, 11. Kol. 4, 5.
17. Teho dla njebudźcźe njeroſomni, ale roſomni na to, ſchto by była teho Knjeſa wola. Rom. 12, 2. 1 Theß. 4, 3.
18. A njewopijcźe ßo wina, ſ kotrehož njeſdobne waſchnje pſchińdźe; ale budźcźe połni ducha, Luk. 21, 34.

19. A ryczcze bjes sobu wot psal-
mow a wot khwalobnych a duchom-
nych khěrluschow, spěwajcze a hrajcze
temu Knjesej we waschej wutrobje;
Kol. 3, 16.
20. A dżakujcze so kóżdy czas sa
wscho Bohu a temu Wótzu w tym
mjenje naschego Knjesa Jesom Khrysta;
Kol. 3, 17.
21. A budżcze jedyn druhemu pod-
dani w bohabojoscżi. 1 Pětr. 5, 5.

(Tekst na 21. njedżelu po swj. Trojizy.)

22. **W**y żony, budżcze poddane
swojim mużam, jako temu Knjesej.
1 Mójs. 3, 16. Kol. 3, 18. 1 Pětr. 3, 1.
23. Pschetoż tón muż je teje żony
hłowa, runje jako tež Khrystus je hło-
wa teje gmejny, a wón je swojeho
czěła sbóżnik. 1 Kor. 11, 3.
24. Ale kaž ta gmejna je Khrystu-
sej poddana, tak tež żony swojim mu-
żam we wschěch wězach.
25. Wy mużojo, lubujcże swoje żo-
ny, runje jako Khrystus lubował je tu
gmejnu a je so sam sa nju podał,
Kol. 3, 19. Gal. 2, 20.
26. So by wón ju wosswjecził, a
je ju wuczischcził pschez tu kupjel w tym
słowje, Jan. 17, 17.
27. So by ju sam sebi postajił sa
krasnu gmejnu, kotraž njebyła smasana
abo njeměła żaneho smorska, ani ni-
czoho tajkeho, ale so by swjata a bjes
poroka była. Ps. 45, 14.
28. Tak dyrbja tež czi mużojo swoje
żony lubowacż jako same swoje czěła.
Schtóż swoju żonu lubuje, tón lubuje
sam so.
29. Pschetoż nichtó njeje nihdy sam
swoje czěło hidżił; ale wón je kubła
a pyta, runje jako tež tón Knjes tu
gmejnu.
30. Pschetoż my smy stawy jeho
czěła, wot jeho mjasa a wot jeho ko-
sczow. Rom. 12, 5. 1 Kor. 6, 15.
31. Teho dla budże człowjek swo-
jeho nana a swoju maczeŕ wopusch-
czicż a k swojej żonje so dżerżecż, a
budżetaj dwaj jene czěło. Mat. 19, 5.
32. Ta potajnoscż je wulka: ja pra-
ju pak wot Khrystusa a wot teje gmejny.
33. Dha tež wy pak, haj kóżdy měj
swoju żonu tak lubo, jako sam so; ta
żona pak njech so boji teho muża.)

6. staw.

Kschesczijanska domjaza tafla, duchomne
brónje.

(Tekst na njedżelu Misericordias Domini.)

1. **W**y dżěczi, budżcze posłuschne
swojimaj starschimaj w tym Knjesu;
pschetoż to je sdobne. Kol. 3, 20.
2. Czescż swojeho nana a maczeŕ,
to je ta prěnja kasń, kotraž slubjenje
ma: 2 Mójs. 20, 12. 5 Mójs. 5, 16.
3. So so czi derje póńdże a ty dol-
ho żiwy budżesch na semi.
4. A wy nanojo, njewabcże swoje
dżěczi k hněwej; ale czehńcże je horje
w pózcziwoscżi a w napominanju k te-
mu Knjesej.) Kol. 3, 21.
5. Wy wotroczzy, posłuchajcże wa-
schich czělnych knježich s bojosczu a s
tschepjetanjom, w swěrnoscżi wascheje
wutroby, jako Khrystusej samemu;
Kol. 3, 22. Tit. 2, 9. Fil. 2, 12. 1 Pětr. 2, 18.
6. Niz jeno se służbu pschez woczo-
maj, jako człowjekam k luboscżi, ale
jako wotroczzy Khrystusowi, so byschcże
tajku wolu Božu czinili s wutrobu a
s dobrej wolu.
7. A wěscże, so wy temu Knjesej
służicże a niz człowjekam;
8. A schtož kóżdy dobre czini, sa to
budże wón wot teho Knjesa mfdu do-
stacż, njech je wotroczk abo frejny.
Rom. 2, 6. 1 Kor. 3, 8.
9. A wy knježa, czińcże to same tež
na nich a wostajcże so waschego hro-
żenja; a wěscże, so tež wasch a jich
samych Knjes w njebjesach je, a wón
njehlada na żanu parschonu.
Jap. sk. 10, 34.

(Epistola na 21. njedżelu po swj. Trojizy.)

10. **N**aposledk, moji bratsja, po-
sylńcże so w tym Knjesu a w tej
mozy jeho sylnoscże. 1 Kor. 16, 13.

11. Woblečžcže ßo zyłu broń Božu, so byschcže wy móhli wobstacž pschecžiwo cžertowskemu leßnemu nadbě-hanju.
12. Pschetož my nimamy s krwju a s cžěłom wojowacž, ale s kěrschtami a s móznymi a s knježimi teho ßwěta, kotsiž w tej ßwětnej cžěmnoscži knježa, s tymi słymi duchami pod njebjeßami.
Mat. 16, 17. Jan. 14, 30.
13. Teho dla wsmicže na ßo zyłu broń Božu, so byschcže wy, hdyž ta sła schtunda pschińdže, móhli napschecžiwo stacž, wschitko derje dokonjecž a wobstacž.
14. Dha stejcže a wopaßajcže ßwoje ledźby s wěrnoscžu a woblečžcže ßo kabat teje prawdoscže, Luk. 12, 35.
15. A wobujcže ßo schkórnje, so byschcže hotowi byli na evangelion teho měra.
16. Nade wschitko sapschimńcže schkit teje wěry, s kotrymž sahaßnycž móžecže wschitke żehliwe schipy teho sleho njepschecželа; 1 Pětr. 5, 9.
17. A wsmicže kłobuk teho sboža a mječž teho Ducha, kotryž je Bože słowo.) Jes. 59, 17. 1 Theß. 5, 8.
18. Tež modlcže ßo stajnje k Bohu we wschitkej nusy, s próstwu a s modlitwu w Duchu, a wachujcže na to se wschej wobstajnoscžu a próstwu sa wschitkich ßwjatych,
19. Tež sa mnje, so by mi date było to ßłowo s wješełym wotewrjenjom mojeho rta, so bych wědomne scžinił to potajnstwo teho evangelija,
Kol. 4, 3. 2 Theß. 3, 1.
20. Kotrehož poßoł ja ßym w rječžasach, so bych wot teho ßameho khroble ryčžał, kaž ßo saleži.
21. So byschcže pak wy tež wjedźili, kak so mnu steji a schto cžinju, to budźe wam wschitko k wjedźenju scžinicž Tychik, mój luby bratr a ßwěrny ßłužomnik w tym Knjesu, Jap. sk. 20, 4.
22. Kotrehož teho ßameho dla ßym k wam póßłał, so byschcže shonili, kak so mnu steji, a so by wón wasche wutroby troschtował. Kol. 4. 7.
23. Měr budź s tymi bratrami a lubosćž s wěru wot Boha Wótza a teho Knjesa Jesom Khrysta.
24. Hnada budź se wschitkimi, kotsiž lubo maja naschého Knjesa Jesom Khrysta wobstajnje. Hamjeń. 2 Kor. 13, 13.
List, pißany s Roma na Efesiskich a póßłany psches Tychika.

Kónz lista ßwj. Pawoła na Efesiskich.

List ßwj. japoschtoła Pawoła na Filippiskich.

Prěni staw.

Dźakowanje swjatého Pawoła. Modlitwa a napominanje k wobstajnemu bydźenju wěry.

1. Pawoł a Timothej, wotročžkaj Jesom Khrysta, wschitkim tym ßwjatym w Khrystußu Jesußu, kotsiž ßu w měscže Filippje, tež tym biskopam a słužomnikam; 1 Kor. 1, 2.
2. Hnada budź s wami a měr wot Boha, naschého Wótza, a teho Knjesa Jesom Khrysta. Rom. 1, 7.

(Epistola na 22. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

3. Ja ßo dźakuju ßwojemu Bohu, tak bujto jako na waß spominam,
Rom. 1, 8.
4. (Kotrež ja pschezo cžinju w kóždej mojej próstwje sa waß wschitkich, a cžinju tu próstwu s wješelom,)
5. Sa wasche towarstwo na tym evangeliju, wot prěnjeho dnja hacž ßem;
6. A ßym teje dobreje nadźije, so tón ßamy, kiž we waß tón dobry skutk je sapocžał, jón budźe dokonjecž hacž do teho dnja Jesom Khrysta;

7. Jako tež mi po prawym słuscha, so ja tak wot waß wschitkich dżeržu, teho dla, so ja waß w ßwojej wutrobje mam tu w tym ßwojim jastwje, hdžež ja to evangelion samolwjam a wobtwjerdžuju, dokelž wy wschitzy so mnu runu hnadu scže dostali.
Ef. 3, 1. St. 4, 1.
8. Pschetož Bóh je mój ßwědk, so ßo mi po waß wschitkich wutrobnje chze w Jesußu Khrystußu; Rom. 1, 9.
9. A ja to proschu ja, so by wascha lubosćź dale a bóle pschibywała we wschitkim póznaczu a shonjenju,
10. Tak so byschcže wy rozesnali, schto by to lěpsche było; so byschcže czisczi byli bjes poroka a nastorka hacž na tón dźeń Khrystußowy,
11. Napjelnjeni s płodami teje prawdosćže, kotrež ßo pschez Jesom Khrysta stanu k czescźi a khwalbje Božej.)
Ef. 5, 9. Kol. 1, 10.
12. Ja dam pak wam k wjedźenju, lubi bratsja, so to ßame, schtož ßo mi je stało, je na wjetsche pschibjeranje teho evangelija wuschło;
Ef. 6, 21. 22. Kol. 4, 7.
13. Tak so moje swjaski Khrystußa dla ßu sjawne sczinjene w zyłej ßudnej khěži a pola druhich wschitkich,
14. A so wjele bratrow w tym Knjesu ßu s mojich swjaskow dobru nadźiju dostali, so ßu ßo wjele bóle ßměli wažicź, bjes bojosćže to ßłowo ryczecź. Ef. 3, 13.
15. Někotsi wschak prědujа Khrystußa sawiscže a swady dla, někotsi pak s dobreje myßle.
16. Tamni pschipowjedaju Khrystußa swady dla a niz s czisteje wutroby; dokelž měnja, so chzedźa wjazy horja mojim swjaskam pschidawacź:
17. Czi pak s lubosćźu, dokelž wjedźa, so ja na samolwjenju teho evangelija tudy ležu. Scht. 7.
18. Schto pak je na tym? Hdyž jeno Khrystuß pschipowjedany budźe na wschelke waschnje, njech ßo stanje njenadźujzy abo po prawdźe, dha ja ßo wschak w tym swjeßelu, haj chzu ßo hischcže dale swjeßelicź; St. 2, 18.
19. Pschetož ja wěm, so mi to ßame k sbóžnosćźi wuńcź budźe pschez waschu modlitwu a pschez pomoz teho Ducha Jesom Khrysta. 2 Kor. 1, 11.

(Tekst na 24. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

20. Jako tež zyle doczakuju a mam nadźiju, so w niczim k hanibje njebudu, ale so se wschitkej khrobłosćźu, runje jako hewak pschezo, tak tež nětk Khrystuß budźe wyßozy khwaleny na mojim czěle, njech ßo stanje pschez žiwjenje abo pschez ßmjercź.
21. Pschetož Khrystuß je moje žiwjenje, a wumrjecźe je moje dobycže.)
22. Hacž pak pschi czělnym žiwjenju wjazy wužitka s mojeho dźěła pschińcź mohło? Dha wschak njewěm, kotremuž bych swolił.
23. Pschetož woboje dla ßo tyschu: ja ßebi žadam preczž czahnucź a pschi Khrystußu bycź, kotrež by tež wjele lěpje było;
1 Kral. 19, 4. 2 Kor. 5, 8.
24. Ale wschak dlěje w czěle wostacź, je nusnische wasche dla.
25. A to ja w dobrej nadźiji wěm, so wostacź a pola waß wschitkich pschewostacź budu, wam k lěpschemu a k wjeßelu teje wěry; Scht. 6. St. 2, 24.
26. So byschcže wy ßo wulzy khwalili w Khrystußu Jesußu so mnu, hdyž jaßo k wam pschińcź budu.
27. Sadźeržcže ßo jeno, jako pschistejі temu evangeliju Khrystußowemu, so, njech ja pschińdu a waß wohladam, abo njech ßym preczkach, ja bych wot waß ßłyschał, so stejicže w jenym duchu a w jenej myßli a porńjo naß ßo bědźicže ja tu wěru teho evangelija,
28. A so wy ßo na žane waschnje njedacže nastróžecź wot tych pschecziwnikow, kotrež je wopokasanje, so woni satamani, wy pak sbóžni budźecže, a to wot Boha. St. 3, 19. Rom. 8, 17.

29. Pſchetož wam je date Khry-
ſtußa dla, ſo niž jeno do njeho wěricże,
ale tež jeho dla cżeŕpicże,
Rom. 5, 3.
30. A macże runje to ßame bědźe-
nje, kajkež wy ſcże na mni widźili a nětk
wote mnje ßłyſchicże. Jap. ſk. 16, 22.

2. ſtaw.

Poniženje a powyſchenje Khryſtußowe dyrbi
naß k jednocże, k ponižnoſcżi ꝛc. nawabicż.

1. Je-li teho dla pola waß napo-
minanje w Khryſtußu, je-li troſcht teje
luboſcże, je-li doſtatk teho Ducha, je-li
wutrobna luboſcż a ßmilnoſcż:
2. Dha dopjelńcże moju wjeßełoſcż,
ſo byſchcże runeje myßle byli, runu
luboſcż a hromadźe jenu wutrobu měli
a ßo na jene ſroſymili, St. 1, 27.
3. Tež niczo njeczinili ſwady abo
próſdneje czeſcże dla, ale w ponižnoſcżi
ßo bjeś ßobu jedyn druheho wyſche
wažili, dyžli ßo ßamych. Gal. 5, 26.
4. A žadyn njehladaj na to ßwoje;
ale kóždy hladaj na to, ſchtož teho
druheho je.

(Epiſtola na njedźelu Palmarum.)

5. Kóždy bjeś wami budż teje my-
ßle, jako Khryſtuß Jeſuß tež běſche,
6. Kotryž, hacž runje w Božim
ſchtalcże bě, njedźeržeſche wón ſa ru-
bjeńſtwo, Bohu runy bycż;
Jan. 1, 1. 2.
7. Ale wupróſdni ßo ßam a wſa
wotroczkowy ſchtalt na ßo, bu podobny
człowjekam a na waſchnju jako człowjek
namakany; Jeſ. 42, 1.
8. Wón ponižowaſche ßo ßam a bu
poßłuſchny hacž do ßmjercże, haj do
ßmjercże na kſchižu. Hebr. 12, 2.
9. Teho dla je tež Bóh jeho pſche
wſcho powyſchił a je jemu mjeno dał,
kotrež pſche wſchitke mjena je:
Hebr. 2, 9.
10. So bycha ßo w Jeſußowym
mjenje poklakowałe wſchitke kolena tych,
kiž w njebjeßach a na ſemi a pod ſe-
mju ßu, Jeſ. 45, 23. Rom. 14, 11.

11. A wſchitke jaſyki póſnałe, ſo
Jeſuß Khryſtuß tón Knjeś je, k cże-
ſcżi Boha teho Wótza.)
Jap. ſk. 2, 36. 1 Kor. 8, 6.
12. Teho dla, moji lubi, jako wy
pſchezo ſcże poßłuſchni byli, niž jeno,
hdyž pola waß ßym był, ale tež nětk
wjele bóle, hdyž preczkach wot waß
ßym; czińcże, ſo byſchcże wy ſbóž-
ni byli, ſ bojoſcżu a ſe ržeńjom;
1 Pětr. 1, 17.
13. Pſchetož Bóh je, kiž wam
móžnje dawa to, ſo chzecże, a to,
ſo czinicże, po tym dobrym ſpo-
dobanju. 2 Kor. 3, 5.
14. Czińcże wſchitko bjeś mórczenja
a bjeś wuryczowanja, Jan. 6, 43.
15. So byſchcże byli bjeś poßwarka
a bjeś winy a Bože dźěcżi, bjeś po-
roka ßrjedźa ſteho a pſchewrótneho na-
roda, bjeś kotrymž wy ßo ßwěcżicże
jako ßwězy na ßwěcże,
St. 1, 10. Mat. 5, 14. Ef. 5, 8.
16. S tym, ſo ßłowo teho žiwjenja
ſnjeßecże, mi k khwalbje na tym dnju
Khryſtußowym, ſo njejßym podarmo
běžał ani podarmo dźěłał.
2 Tim. 1, 13. 1 Kor. 9, 26.
17. Hacž pak ja runje woprowany
budu na woporje a na ßwjatej ßłužbje
waſcheje wěry, dha ßo wſchak wjeßelu
a ßo ßobu wjeßelu ſ wami wſchitkimi;
2 Tim. 4, 6.
18. Teho ßameho pak macże wy ßo
tež wjeßelicż a macże ßo ſo mnu ſwje-
ßelicż.
19. Nadźiju ßo pak w tym Knjeſu
Jeſußu, ſo Timothea ſkoro budu k
wam póßłacż, ſo ja tež bych wokſche-
wjeny był, hdyž ſhonju, kak ſ wami
ſteji. Jap. ſk. 16, 1. 1 Theß. 3, 2.
20. Pſchetož ja nimam žancho, kiž
by tak po mojej myßli runy był a kiž
by tak wutrobnje ßo ſa waß ſtarał;
21. Pſchetož wſchitzy ßwoje wězy py-
taju, a niž ſchtož Khryſtußa Jeſußa je.
1 Kor. 10, 24.
22. Wot njeho wy pak wěſcże, ſo
je ſprawny; pſchetož runje jako ßyn

nanej, je wón ſo mnu ßłužił na evan=
geliju.
23. Teho ßameho, kaž ßo nadźiju,
budu ja póßłacź na měſcźe, hdyž ßym
ſhonił, kak ſo mnu ſteji.
24. Nadźiju ßo pak w tym Knjeſu,
ſo tež ja ßam ſkoro pſchińcź budu.
St. 1, 25.
25. Ja ßym pak ja nuſne dźeržał,
ſo bych Epafrodita, teho bratra, nětk
k wam póßłał, kiž mój pomoznik a to=
waŕiſch a waſch japoſchtoł je, kotryž
mi ßłuži w mojej potrjebnoſcźi;
St. 4, 18.
26. Pſchetož wón tež požadaſche waß
wſchitkich widźicź, a běſche ßo jara ſta=
rał, dokelž wy běſchcźe ßłyſcheli, ſo je
khory był. St. 1, 8.
27. A woprawdźe, wón běſche na
ßmjercź khory, ale Bóh je ßo nad nim
ßmilił, niz pak jeno nad nim, ale tež
nade mnu, ſo bych njeměł ſrudźbu na
ſrudźbu. Jeſ. 38, 1.
28. Jeho ßym ja teho dla cźim
ſažo póßłał, ſo byſchcźe jeho widźili
a ſaßo ßo ſwjeßelili a ja tež teje ſrudź=
by mjenje měł.
29. Duž wſmicźe jeho horje w tym
Knjeſu ſe wſchej wjeßełoſcźu a měj cźe
tajkich w czeſcźi; Rom. 16, 2.
30. Pſchetož teho dźěła Khryſtußo=
weho dla bu wón k ßmjercźi bliſko a
njeje ßwojeho žiwjenja kedźbu měł, ſo
by mi ßłužił na waſche měſto.
1 Kor. 16, 17.

3. ſtaw.

Wo prawdoſcźi wěry pſchecźiwo falſchnym
japoſchtołam.

1. Dale, moji bratſja, wjeßelcźe ßo
w tym Knjeſu! So ja wam pſchezo
jene piſchu, mje njemjerſy, waß pak to
wěſcźiſchich czini. St. 4, 4.
2. Hladajcźe ßo tych pßow, hladaj=
cźe ßo tych ſłych dźěłaczerjow, hladaj=
cźe ßo teho roſrěſanja.
3. Pſchetož my ßmy to wobrěſanje,
kiž my w duchu Bohu ßłužimy a khwa=
limy ßo w Khryſtußu Jeſußu a nje=
ſpuſchczamy ßo na cźěło,
5 Mójſ. 30, 6.
4. Hacž runje ja tež mam, ſo bych
ßo cźěła khwalił. Pſchetož je=li ſo ßo
druhemu ſda, ſo cźěła ßo khwalicź
móže, dha wjele wjazy ja móžu,
2 Kor. 11, 18. 22.
5. Kiž ßym woßmy dźeń wobrěſany,
ſ roda Iſraelſki, ſ teje ſchlachty Ben=
jamina, Hebrejſki ſ Hebrejſkich, a po
ſakonju Fariſejſki; Jap. ſk. 23, 6.
6. Kiž ja po ßurowoſcźi pſcheſcźě=
hach tu gmejnu a po prawdoſcźi, ko=
traž je ſe ſakonja, běch bjeß poroka.
Jap. ſk. 8, 3.
7. Ale kajkiž mi dobytk ſ teho bě=
ſche, to ßym ja Khryſtußa dla ſa
ſchkodu dźeržał. Mat. 13, 44.
8. Pſchetož woprawdźe ja mam
wſchitko ſa ſchkodu pſchecźiwo temu
jara wulkemu póſnacźu Khryſtußa Je=
ſußa, mojeho Knjeſa, kotrehož dla ja
wſchitko ßym ſa ſchkodu dźeržał a
mam jo ſa howno, ſo bych Khryſtußa
dobył, Jeſ. 53, 11.
9. A we nim namakany był, ſo ni=
mam moju prawdoſcź, kotraž ſ teho
ſakonja, ale kotraž pſcheß wěru na
Khryſtußa pſchińdźe, to je teje praw=
doſcźe, kotraž wot Boha tej wěrje bu=
dźe pſchidźělena; Rom. 3, 21. 22. St. 9, 30.
10. So bych jeho póſnał a tu móz
jeho horjeſtawanja a tón doſtatk jeho
cźeŕpjenjow, hdyž jeho ßmjercźi po=
dobny budu, Rom. 6, 3. 4. 5.
11. Hacž bych dóſchoł k horjeſtawa=
nju wot morwych.

(Epiſtola na 14. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

12. Niz jako bych to ßame hižom
ſapſchijał abo hižom dokonjany był;
ja honju pak ſa tym, hacž bych jo ſa=
pſchijał, jako tež ja wot Khryſtußa Je=
ßußa ſapſchijaty ßym.
1 Tim. 6, 12. Jan. 6, 44. St. 12, 32.
13. Moji bratſja, ja hiſchcźe ßam
ßo njedźeržu ſa teho, ſo bych to ßame
ſapſchijał. Jene pak ja praju: Ja ſa=

pomnju, ſchtož ſ poßleda je, a ſteju ßwěru ſa tym, ſchtož ſ prjódka je; Pſ. 45, 11.

14. Ja honju k temu wottyknjenemu kónzu ſa tym darom, kotryž pokaže to njebjeſke powołanje Bože w Khryſtußu Jeſußu. 1 Kor. 9, 24. 1 Tim. 6, 12.

15. Teho dla, kak wjele naß je dokonjanych, czi ßebi tak myßlmy; a je-li ſo na něſchto hinak myßlicze, dha njech to wam Bóh ſjewi; 1 Kor. 2, 6.

16. Wſchak pak tak daloko, ſo bychmy w tym, ſchtož ßmy nawukli, po jenej wuczbje ſchli a ßo na jene ſroſymili.) St. 1, 27. St. 2, 2. Rom. 12, 16. St. 15, 5. 1 Kor. 1, 10. 1 Pětr. 3, 8.

(Epiſtola na 23. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

17. Czińcze po mni, lubi bratſja, a hladajcze na tych, kiž tak khodza, jako naß macze ſa heksempel. 1 Kor. 4, 16.

18. Pſchetož jich wjele khodzi, wot kotrychž ja wam huſto prajił ßym, nětk pak tež ſ płaczom praju, czi njepſchecželjo teho kſchiža Khryſtußoweho, Mat. 7, 13.

19. Kotrychž kónz je ſatamanſtwo, kotrymž brjuch ſa boha je a jich czeſcz budze k hanibje, kotſiž ßebi na ſemſke wězy myßla. 2 Kor. 11, 15. Rom. 16, 18.

20. Ale naſche měſchczanſke prawo je w njebjeßach, wotſal tež na ßbóžnika woczakujemy, teho Knjeſa Jeſom Khryſta, Hebr. 13, 14. Ef. 2, 6.

21. Kotryž naſche hubjene czěło pſcheměnicz budze, ſo podobne budze jeho kraßnemu czěłu, po tej mozy, ſ kotrejž wón tež wſchitke wězy ßebi móže podczißnucz.) 1 Kor. 15, 43. 49. 53.

4. ſtaw.

Wo wobſtajnoſczi a duchomnym wjeßelu kſcheſczijanow; Filippiſkich dobrota, Pawołej wopokaſana.

1. Teho dla, moji lubi a požadani bratſja, moja wjeßełoſcz a moja króna, wobſtejcze tak w tym Knjeſu, wy lubi. 2 Kor. 1, 14. 1 Theß. 2, 19. 20.

2. Evodiu ja napominam a Syntichu ja napominam, ſo byſchtej wonej w jenej myßli byłej w tym Knjeſu;

3. Haj, tež tebje ja proſchu, mój ßwěrny towařſcho, ſtej pſchi nimaj, kotrejž pornjo mi na evangeliju ſtej ßo bědziłej ſ Klimanom a ſ tymi druhimi mojimi pomoznikami, kotrychž mjena ßu w knihach teho žiwjenja. Pſ. 69, 30. Sjew. 3, 5. St. 13, 8. St. 17, 8. St. 20, 12. St. 21, 27. 2 Mójſ. 32, 32. Dan. 12, 1. Luk. 10, 20.

(Epiſtola na 4. njedzelu adventa.)

4. Wjeßelcze ßo w tym Knjeſu kóždy czaß, a ſaßo praju ja, wjeßelcze ßo. St. 3, 1.

5. Waſcha měrnoſcz budz ſnajomna wſchitkim ludzom. Tón Knjeß je bliſko,

6. Njeſtarajcze ßo wo niczo; ale njech we wſchěch wězach waſche próſtwy w modlenju a žadanju ſ dzakowanjom pſched Bohom ſjawne budza; Mat. 6, 25. 31. Pſ. 145, 18.

7. A tón měr Boži, kotryž wyſchſchi je dyzli wſchitkón roſom, wobarnuj waſche wutroby a waſche myßle w Khryſtußu Jeſußu.)

8. Dale, lubi bratſja, ſchtož wěrne je, ſchtož czeßne, ſchtož prawe, ſchtož póczſiwe, ſchtož luboſne, ſchtož khwalobne je, je-li někajki poczink, je-li někajka khwalba, na to myßlcze. St. 3, 1. Rom. 12, 17.

9. Schtož wy tež ſcze nawukli a doſtali a ßłyſcheli a widzili na mni, to czińcze: dha budze tež tón Knjeß teho měra ſ wami. Rom. 15, 33.

10. Ja ßym ßo pak jara wulzy ſawjeßelił w tym Knjeſu, ſo wy ßo ßwěru ſaßo ſa mnje ſtaracze; jako ßo prjedy ſa to ſtarali ſcze, jeno ſo ſprawneho czaßa njeměješchcze.

11. To pak njepraju, jako by mi nuſa była; pſchetož ja ßym nawuknył, pola kohož ßym, ßebi dacz doſcz bycz: 1 Tim. 6, 6.

12. A móžu poniżny bycź, móžu
tež wyšoki bycź wſchudźom; a we
wſchěch wěžach šym ja tak roswu-
czeny, ſo móžu šyty bycź a hłoda
trabacź, ſo móžu doſcź měcź a móžu
nuju czeŕpicź;
13. Ja wſchitko móžu pſches te-
ho, kiž mje pošylni, to je pſches
Khrystuša.
14. Dha wſchak ſcźe wy derje czi-
nili, ſo ſcźe šo po mojej tyſchnoſczi
horje brali.
15. A wy Filippſzy tež wěſcźe, ſo
wot ſpoczatka teho evangelija, hdyž
ſ Mazedonſkeje wuńdźech, žana wo-
šada mi niczo njeje wudźěliła po rach-
nowanju teho wudawanja a branja,
khiba wy jeno šami.
2 Kor. 11, 9.
16. Pſchetož do Thešaloniki wy ju-
nu a potom jašo póšłaſchcźe, ſchtož
mi potrjebne běſche;
17. Niž ſo bych dara pytał; ale ja
płoda pytam, ſo by tón šamy bohacźe
we waſchim rachnowanju był.
Luk. 13, 7. 2 Kor. 9, 6. 12.
18. Pſchetož ja šym wſchitko doſtał
a mam bohacźe doſcź. Ja šym na-
pjelnjeny, jako wot Epafrodita do-
ſtach to, ſchtož mi wot waš běſche pó-
słane, słódke wonjenje a Bohu ſpo-
dobny wopor.
19. Mój Bóh pak napjelń wſchitku
waſchu potrjebnoſcź po šwojim bo-
hatſtwje ſ krašnoſczu w Khrystušu Je-
šušu.
20. Bohu pak a naſchemu Wótzu
budź czeſcź wot wěcžnoſcźe hacž do
wěcžnoſcźe. Hamjeń. 2 Tim. 4, 18.
21. Poſtrowcźe wſchitkich šwjatych
we Khrystušu Ješušu. Wam dadźa
wjele dobreho powjedźicź czi bratſja,
kotſiž pſchi mni šu. 1 Kor. 16, 20.
22. Wjele dobreho wam dadźa po-
wjedźicź wſchitzy šwjeczi, wošebnje pak
kotſiž šu ſ khěžorſkeho doma.
2 Kor. 13, 12.
23. Ta hnada naſcheho Knjeſa Je-
ſom Khrysta budź ſ wami wſchitkimi.
Hamjeń.
List, pišany ſ Roma a póšłany
pſches Epafrodita.

Kónz liſta šwj. Pawoła na Filippiſkich.

List šwj. japoſchtoła Pawoła na Kološejſkich.

Prěni ſtaw.

Pſches Khrysta jašłužena ſbóžnoſcź šo czło-
wjekam pſches słowo ſkiczi.

1. Pawoł, japoſchtoł Jeſom Khry-
ſta, pſches Božu wolu, a bratr Ti-
mothej, 2 Kor. 1, 1.
2. Tym šwjatym w Kološu a wěr-
nym bratram w Khrystušu: Hnada
budź ſ wami a měr wot Boha, na-
ſcheho Wótza, a teho Knjeſa Jeſom
Khrysta.
3. My šo dźakujemy Bohu a Wótzu
naſcheho Knjeſa Jeſom Khrysta a pro-
šymy pſchezo ſa waš, Rom. 1, 8.
4. Dokelž šmy słyſcheli wot wa-
ſcheje wěry do Khrystuša Ješuša a
wot teje luboſcźe pſcheczìwo wſchitkim
šwjatym,
5. Teje nadźije dla, kotraž wam je
wotpołožena w njebješach, wot kotre-
jež ſcźe prjedy słyſcheli pſches to sło-
wo teje wěrnoſcźe we evangeliju,
1 Pětr. 1, 4.
6. Kotrež k wam je pſchiſchło, jako
tež do wſchitkeho šwěta, a je płódne,
jako tež we waš wot teho dnja, hdźež
ſcźe jo słyſcheli a póſnali tu hnadu
Božu we wěrnoſczi;
Rom. 10, 18. Jan. 15, 16.
7. Jako wy tež ſcźe nawukli wot
Epafra, naſcheho lubeho šobuwotrocž-
ka, kotryž ſa waš je šwěrny słužom-
nik Khrystušowy, St. 4, 12.

8. Kotryž tež nam je k wjedźenju ſcžinił waſchu luboſcź w duchu.

9. Teho dla tež my, wot teho dnja, jako my to ßłyſcheli ßmy, njepſcheſtanjemy ßo k Bohu ſa waß modlicź a proßycź, ſo byſchcźe napjelnjeni byli ſ póſnaczom jeho wole we wſchej duchomnej mudroſcźi a roſomje;
Ef. 1, 15. 16.

10. So byſchcźe wy doſtojnje khodźili temu Knjeſej k wſchemu ſpodobanju a płody pſchinjeßli we wſchěm dobrym ſkutku a pſchibjerali na Božim póſnaczu, Ef. 4, 1. 1 Theß. 2, 12.
St. 4, 1. Fil. 1, 27. 1 Kor. 1, 5.

11. A poßylnjeni byli ſe wſchej mozu po jeho kraßnej mozy, ke wſchej wobſtajnoſcźi a ſcźeŕpnoſcźi ſ wjeßełoſcźu;

(Epiſtola na 3. njedźelu adventa.)

12. A ßo dźakowali temu Wótzu, kiž je naß hódnych cžinił k runemu herbſtwu tych ßwjatych w ßwětle,

13. A je naß wutorhnuł wot myſchnoſcźe teje cźěmnoſcźe a naß pſcheſtajił do teho kraleſtwa ßwojeho lubeho Sſyna, St. 2, 15.

14. Na kotrymž my mamy to wumoženje pſcheß jeho krej, tych hrěchow wodacźe; Ef. 1, 7. Jap. ſk. 20, 28.

15. Kiž je ſnamjo teho njewidomneho Boha, tón prěninarodźeny pſchede wſchitkimi ſtworjenjemi.)
Hebr. 1, 3. Kn. mudr. 7, 26.

16. Pſchetož pſcheß njeho je wſchitko ſtworjene, ſchtož na njebjeßach a na ſemi je, to widomne a njewidomne, njech ßu tróny abo knjejſtwa abo ſeŕchcžinſtwa abo wyſchnoſcźe: wſchitko je pſcheß njeho a jeho dla ſtworjene;
Jan. 1, 3. 10.

17. A wón je prjedy wſchitkich wěžow, a wſchitko we nim wobſteji;
Pſchiſl. 8, 25—27.

18. A wón je hłowa teho cźěła, to je teje zyrkwje, kiž je ſapocžatk a prěninarodźeny wot morwych, tak ſo by wón pſchede wſchitkimi wěžami prěni był. 1 Kor. 15, 20. Sjew. 1, 5.

19. Pſchetož (Wótzu) je ßo ſpodobało, ſo by we nim wſchitka połnoſcź bydliła, St. 2, 9. Jan. 1, 16. St. 3, 34.

20. A ſo by wón pſcheß njeho wſchitko ſe ßobu ſjednał, ſchtož je na ſemi abo na njebjeßach, dokelž wón měr ſcžini pſcheß tu krej na ßwojim kſchižu pſcheß ßo ßam. Rom. 5, 10.
2 Kor. 5, 19. 1 Jan. 4, 10.

21. A je waß, kiž wy něhdy zuſy a njepſchecźeljo běſchcźe pſcheß ßlužbu w tych ſłych ſkutkach, Ef. 2, 2. 12.

22. Nětk pak ſjednał ſ cźěłom ßwojeho žiwota pſcheß ßmjercź, ſo by waß poſtajił ßwjatych a bjeß poßwarka a bjeß porokа pſched ßwojim woblicžom;
Ef. 1, 4. St. 5, 27.

23. Je-li ſo woſtanjecźe na wěrje ſałoženi a twjerdźi a ßo njedacźe hnucź wot teje nadźije teho evangelija, kotrež ſcźe ßłyſcheli, a je prědowane bje wſchitkimi ſtworjenjemi, kiž ßu pod njebjeßami, kotrehož ßlužomnik ja, Pawoł, poſtajeny ßym. 1 Kor. 15, 58.

24. Nětk wjeßelu ja ßo pſchi mojim cźeŕpjenju, kotrež ſa waß cźeŕpju, a narunam na mojim cźěle, ſchtož hiſchcźe je woſtało wot tych pſcheczjiwnoſcźow Khryſtußowych, ſa jeho cźěło, kotrež ta zyrkej je,
2 Kor. 7, 4. Ef. 3, 13.

25. Kotrejž ja ßym ſa ßlužomnika ſtajeny po Božim ſaſtojńſtwje, kotrež mi waſche dla date je, ſo by Bože ßłowo dopjelnjene było; Ef. 3, 2.

26. To je ta potajnoſcź, kotraž je ſkhowana była wot ſpocžatka teho ßwěta a wot wſchěch narodow hew, nětk pak je ſjewjena jeho ßwjatym,
Rom. 16, 25.

27. Kotrymž Bóh je chzył ſjewicź, kotre to kraßne bohatſtwo tuteho potajnſtwa bjeß póhanami je, to pak je Khryſtuß bjeß wami, kiž je ta nadźija teje kraßnoſcźe; 1 Tim. 1, 1.

28. Kotrehož my pſchipowjedamy a napominamy wſchitkich ludźi a wucžimy wſchitkich ludźi we wſchelkej mudroſcźi, tak ſo bychmy poſtajili kóždeho

cžłowjeka dokonjaneho w Khryſtußu Jeſußu; Jan. 1, 7. Ef. 5, 27.

29. Wo cžož ßo tež prózuju a wojuju po tej mozy teho, kiž mi móznje pomha.

2. ſtaw.

Wo cžłowiſkich wuſtawkach, Khryſtußu, ßwjatej kſchcženzy a mozy jeho ßmjercže.

1. Ja pak wam k wjedženju dam, kajku wulku ſtaroſcž wo waß mam a wo tych, kiž ßu w Laodizeji, a wo wſchitkich, kotſiž moje wobliczo w cžěle njejßu widžili, Fil. 1, 30.

2. So bychu troſchtowane byłe wutroby tych ßamych, kotſiž hromadže ßu w luboſcži na wſchitko bohatſtwo teje połneje a wěſteje wědomnoſcže, tak ſo bychu póſnali to potajnſtwo Bože, woboje teho Wótza a Khryſtußa, Jan. 17, 3.

3. W kotrymž ſkhowane ßu wſchitke ſchazy teje mudroſcže a teho póſnacža.

4. To pak praju, ſo by waß nichtó njeſjebał ſ leßnymi ryczemi;

5. Pſchetož hacž ja runje po cžěle pola waß njejßym, dha wſchak ſ duchom ßym ſ wami a ſwjeßelu ßo, hdyž widžu waſche dobre wuſtajenje a waſchu ßylnu wěru do Khryſtußa. 1 Kor. 5, 3. St. 14, 40. Kol. 1, 23.

(Tekſt na reformazyjſki ßwjedžeń.)

6. Teho dla, kaž wy teho Knjeſa Jeſom Khryſta ſcže horje wſali, tak we nim khodžcže;

7. Kiž wy ſcže ſkorjenjeni a natwarjeni we nim a wobtwjerdženi pſcheß wěru, jako ſcže nawucženi: dha budžcže w tej ßamej tak połni, ſo ßo ſ džakom pſchelijecže. Ef. 3, 17. Ef. 2, 22. 1 Theß. 5, 18. Kol. 3, 15.

8. Hladajcže ßo, ſo by waß nichtó njewurubił pſcheß ßwětnu mudroſcž a próſdne ſawjedženje po cžłowjecžnej wucžbje a po teho ßwěta wuſtajenjach, a niž po Khryſtußu.

9. Pſchetož we nim bydli wſchitka połnoſcž teho bójſtwa cžělnje.)

10. A wy ſcže we nim dopjelnjeni, kiž wón je hłowa wſchitkich fěrſchcžinſtwow a wyſchnoſcžow; Jan. 1, 16. Ef. 1, 21.

11. W kotrymž wy tež wobrěſani ſcže ſ wobrěſanjom bjeß rukow, hdyž ſcže ßo wußlekli to hrěſchne cžěło na žiwocže, pſcheß to wobrěſanje Khryſtußowe; 5 Móſ. 10, 16. St. 30, 6. Rom. 2, 29.

12. A ſcže ſ nim pohrjebani pſcheß kſchcženizu, pſcheß kotruž wy tež ſcže ſ nim horje ſtanuli pſcheß wěru, kotruž Bóh dawa, kiž jeho je horje ſbudžił wot morwych; St. 3, 1.

13. A je waß tež ſ nim žiwych ſcžinił, jako wy morwi běſchcže w hrěchach a wobrěſku waſcheho cžěła, a je wam wodał wſchitke hrěchi; Ef. 2, 1. 5. Luk. 7, 42.

14. A je wuhaßnył to ſapißmo, kotrež pſchecžiwo nam běſche, kiž we wuſtajenjach wobſtejeſche a nam pſchecžiwne běſche, a je to ßame ſ ßrjedža precž ſcžinił a na kſchiž pſchibił; Ef. 2, 15.

15. Je wurubił te fěrſchcžinſtwa a mozy, a je je ſjawnje jate wjedł a nad nimi dobycže džeržał ßam pſcheß ßo.

16. Njedajcže ßo teho dla nikomu ßudžicž jědže abo picža dla, abo wuſtajenych ßwjatych dnjow abo noweho měßaza abo tych ßobotow dla; Rom. 14, 2. 3.

17. Kotrež ßu ſcžěn byłe tych pſchichodnych wězow; ale cžěło je Khryſtußowe. Hebr. 8, 5. St. 10, 1.

18. Njedajcže nikomu ßebi tón dobytk precž wſacž, hacž by wón runje po ßwojim ſdacžu w jandželſkej pokornoſcži a ßłužbje khodžił, kotrejž nihdy njeje widžił, a je podarmo naduty w ßwojej cžělnej myßli, Mat. 24, 4.

19. Dokelž ßo njedžerži teje hłowy, ſ kotrejež to zyłe cžěło pſcheß ſtawy a žiły pſchihotowane ßo hromadu džerži a naroſcže po Božim doroſcženju. Ef. 4, 15. 16.

20. Hdyž wy teho dla ſcže ſ Khryſtußom wotemrjeli tym ßwětnym wu-

stawkam, schto dha šo dacze wot šwěta jimacž, jako hischcze we nim byschcze žiwi byli, s tajkimi wuczbami?

21. Ty njedyrbisch šo teho pschimacž, ty njedyrbisch teho wopytacž, ty njedyrbisch šo teho dótkacž,

22. Kiž wschak wschitke bjes rukomaj sańdu a šu czlowjeczne pschikasnje a wuczby; Jes. 29, 13. Mat. 15, 9.

23. Kotrež na mudroscž podobne šu psches šamowusmolenu šwjatoscž a pokornoscž, a psches to, so czěło njebudže pschepschonowane ani jemu date, schtož w czescżi k pjelnjenju žiwota šłuscha. 1 Tim. 4, 3. 1 Tim. 5, 23.

3. staw.

Swuczowanje w bohabojoscżi wot ludži w domjazym žiwjenju.

(Tekst na njedželu Quasimodogeniti.)

1. Scže-li wy teho dla s Khrystušom stanuli, dha pytajcže, schtož je horjekach, hdžež Khrystuš je, kiž šedži na prawizy Božej; Sk. 2, 12. Rom. 6, 5.

2. Wustejcže šo na to, schtož je horjekach, niž na to, schtož na semi je.

3. Pschetož wy scže wumrjeli a wasche žiwjenje je potajene s Khrystušom w Bosy;

4. Hdyž pak Khrystuš, wasche žiwjenje, šo sjewicž budže, tehdy budžecže tež wy s nim sjewjeni w krašnoscżi.) Fil. 1, 21. 1 Kor. 15, 43.

5. Mořcže teho dla wasche stawy, kotrež šu na semi, kurwaŕstwo, njeschwarnoscž, hrosne łoskotanje, sle požadanje a lakomstwo, kotrež pschibójstwo je; Ef. 5, 3.

6. Kotrychž dla pschińdže hněw Boži na džěczi teje njewěry; Ef. 5, 6.

7. W kotrychž wy tež něhdy scže khodžili, jako bjes nimi šwoje žiwjenje wjedžeschcže.

8. Nětk pak połožcže to wschitko tež wot waš: Hněw, šurowoscž, słóscž, sle šwarjenje, njeschwarne šłowa s wascheho rta. Rom. 6, 13. Ef. 4, 22. Hebr. 12, 1.

9. Njełžcže jedyn na druheho; šleczcže šo stareho czlowjeka s jeho skutkami, Zach. 8, 16. Ef. 4, 25.

10. A woblecżcže šo teho noweho, kiž šo wonowi k pósnaczu po podobnoscżi teho, kiž jeho je stworił; Ef. 4, 23. 24. 1 Mójs. 1, 27.

11. Hdžež njeje Grichiski ani Žid, wobrěsanje ani njewobrěsanje, ani Němz ani Sserb, ani wotroczk ani frejny; ale wschitko a wschitkich je Khrystuš. Rom. 10, 12.

(Epistola na 20. njedželu po šwj. Trojizy.)

12. Woblecżcže šo teho dla, jako czi wusmoleni Boži, šwjeczi a lubi, wutrobnu šmilnoscž, dobroczíwoscž, ponižnoscž, czichomnoscž, sczeŕpliwoscž; Ef. 4, 24. 32.

13. Snješcže jedyn druheho a wodajcže šebi bjes šobu, hdyž schtó někajku skóržbu na druheho ma; runje kaž wam Khrystuš wodał je, tak tež wy. Ef. 4, 2.

14. Wysche wscheho pak woblecżcže šo tu luboscž, kotraž je swjask teho dokonjenja.

15. A tón měr Boži wudžěl dobycže we waschich wutrobach, k kotremuž tež wy powołani scže w jenym czěle, a budžcže džakowni. Fil. 4, 7. Kol. 2, 7.

16. Dajcže temu šłowu Khrystušowemu bjes wami bohacže bydlicž we wschej mudroscżi; roswuczcże a napominajcże šo šami s psalmami a s khwalobnymi a s duchownymi khěrluschemi, lubosnje spěwajo temu Knjesej w šwojej wutrobje. 1 Kor. 1, 5. Ef. 5, 19.

17. A wschitko, schtož wy czinicže se šłowami abo se skutkami, to czińcže wschitko w mjenje teho Knjesa Jesuša a džakujcže šo Bohu a temu Wótzu psches njeho.) 1 Kor. 10, 31.

18. Wy žony, budžcže poddane šwojim mužam, kaž šo hodži, w tym Knjesu. Ef. 5, 22. 1 Pětr. 3, 1. 6.

19. Wy mužojo, lubujcže šwoje žony a njehórschcže šo s nimi. Ef. 5, 25. 1 Pětr. 3, 7.

20. Wy dźěczi, budźcze poßłuſchne tym ſtarſchim we wſchěch wězach; pſchetož to ßo temu Knjeſej derje lubi. Ef. 6, 1.

21. Wy nanojo, njeroßſłobcze ßwoje dźěczi, ſo bychu myßl a roſom njeſhubiłe. Ef. 6, 4.

22. Wy wotroczzy, budźcze poßłuſchni we wſchěch wězach ßwojim czělnym knježim, niz je ßłužbu pſched woczomaj, jako człowjekam k luboſczi, ale ſ wutrobnej ßwěrnoſczu a ſ bohabojaſnoſczu. Ef. 6, 5. 1 Tim. 6, 1. Tit. 2, 9. 10. 1 Pětr. 2, 18.

23. A wſchitko, ſchtož wy czinicze, to czińcze radźi ſ wutrobu, jako temu Knjeſej a niz jako człowjekam; Ef. 6, 7.

24. Pſchetož wy wěſcze, ſo wy wot Boha budźecze doſtacz mſdu teho herbſtwa; pſchetož wy ßłužicze temu Knjeſej Khryſtußej.

25. Schtóž pak njeprawje czini, tón budźe doſtacz, ſchtož je njeprawje czinił; pſchetož człowſke pohladanje tu njepłaczi. Sap. ſk. 10, 34.

St. 4. Scht. 1. Wy knježa, ſchtož prawe a rune je, to wopokazcze wotroczkam, a wěſcze, ſo též wy Knjeſa macze w njebjeßach. Ef. 6, 9.

4. ſtaw.

Wo kſcheſczijanow modlenju a mudrym ſadźerženju.

2. Woſtańcze pſchi modlitwje a wachujcze w tej ßamej ſ dźakowanjom; Luk. 18, 1 ꝛc. Rom. 12; 12. 1 Theß. 5, 17.

3. Modlcze ßo též ßobu ſa naß, ſo by nam Bóh durje teho ßłowa wotewrił, tak ſo bychmy to potajnſtwo Khryſtußowe ryczeli, kotrehož dla též ja ſwjaſany ßym; Ef. 6, 19. 2 Theß. 3, 1. Rom. 15, 30.

4. So bych to ßame ſjewił, kaž ja ryczecz dyrbju.

5. Khodźcze mudrje pſcheczíwo tym, kotſiž wonkach ßu, a wukupcze ßebi ſprawny czaß. Ef. 5, 15. 16.

6. Waſcha rycž budź pſchezo luboſna a ze ßelu ſaczinjena, ſo byſchcze wjedźili, kak wy jenemu kóždemu wotmolwicz dyrbicze. Mark. 9, 50.

7. Kak ſo mnu ſteji, budźe wam wſchitko k wjedźenju czinicz Tychikuß, tón luby bratr a ßwěrny wuczomnik a ßobuwotroczk w tym Knjeſu; Ef. 6, 21.

8. Kotrehož teho dla ßym k wam póßłał, ſo by wón ſhonił, kak ßo wam dźe, a waſche wutroby troſchtował,

9. S Oneſimom, tym ßwěrnym a lubym bratrom, kiž je wot tych waſchich; taj budźetaj wſchitko, kak ßo nam tudy dźe, wam ſjewicz. Filem. ſcht. 10.

10. Wjele dobreho wam dawa prajicz Ariſtarchuß, mój ßobujaty, a Markuß, Barnabaßowy wuj, wot kotrehož wy někotre pſchikaſnje ſcze doſtali (budźe-li wón k wam pſchińcz, dha wſmicze jeho horje), Jap. ſk. 19, 29.

11. A Jeſuß, kotremuž Juſt rěkaju, kotſiž ßu ſ wobrěſanja. Czi ßu jeno ßami moji pomoznizy na Božim kraleſtwje, kotſiž též mój troſcht byli ßu. Jap. ſk. 11, 2.

12. Waß poſtrowi Epafraß, kiž wot tych waſchich je, tón wotroczk Khryſtußowy, kiž ßo pſchezo ſa waß bědźi ſ modlitwami, ſo byſchcze wobſtali dokonjeni a dopjelnjeni we wſchej woli Božej. St. 1, 7.

13. Ja ßwědczu jemu, ſo wón ßo jara prózuje ſa waß a ſa tych, kotſiž ßu w Laodizeji a w Hierapoli.

14. Wjele dobreho da wam powjedźicz Lukaſch, tón luby lěkaŕ, a Demaß. 2 Tim. 4, 11.

15. Prajcze wjele dobreho tym bratram w Laodizeji a Nymfanej a jeho domjazej ſhromadźiſnje. Rom. 16, 5.

16. A hdyž tón liſt pola waß je pſchelaſowany, dha czińcze, ſo wón též w Laodizejſkej woßadźe budźe laſowany, ſo též wy tón liſt, kiž ſ Laodizeje pißany je, byſchcze laſowali.

17. Archippej pak rjekńcze: Hladaj ßłužby, kotruž ßy doſtał w tym Knjeſu, ſo by ju dopjelnił. Filem. ſcht. 2.

18. Poſtrowjenje wam dam ſe ßwo-
jej Pawołowej ruku. Spomńcźe na moje
ſwjaſki. Hnada budź ſ wami. Hamjeń.

Liſt, na Kołoßejſkich napißany a pó-
ßłany ſ Roma pſches Tychika a pſches
Oneſima.

Kónz liſta ßwj. Pawoła na Kołoßejſkich.

Prěni liſt ßwj. japoſchtoła Pawoła na Theßalonſkich.

Prěni ſtaw.

Napominanje k wobſtajnoſcźi w kſcheſcźijan-
ſtwje na Theßalonſkich.

1. Pawoł a Silvan a Timothej
tej Theßalonſkej woßadźe w Boſy
Wótzu a w tym Knjeſu Jeſußu Khry-
ſtußu: Hnada budź ſ wami a měr
wot Boha, naſcheho Wótza, a teho
Knjeſa Jeſom Khryſta! 2 Theß. 1, 1.
2. My dźakujemy ßo Bohu pſchezo
ſa waß wſchitkich a wopomnimy waß
bjes pſcheſtacźa w naſchej modlitwje;
3. Tež ſpominamy my na waſch
ſkutk we wěrje a na waſche dźěło w
luboſcźi a na waſchu ſcźeŕpliwoſcź w
nadźiji, kotraž je naſch Knjes Jeſuß
Khryſtuß, pſched Bohom a naſchim
Wótzom.
4. Pſchetož, lubi bratſja, wot Boha
lubowani, my wěmy, ſo ſcźe wot Boha
wuſwoleni;
5. A ſo naſche evangelion je pola
waß było niž jeno we ßłowje, ale tež
w mozy a w ßwjatym Duchu a we
wulkej wěſtoſcźi; jako wy wěſcźe, kajzy
my ßmy bjes wami byli waſche dla.
6. A wy ſcźe po naß cźinili a po
tym Knjeſu a ſcźe to ßłowo horje
wſali we wſchej pſchecźiwnoſcźi ſ wje-
ßełoſcźu w ßwjatym Duchu;
1 Kor. 4, 16.
7. Tak ſo ſcźe wy ſnamjo byli
wſchitkim wěrnym w Mazedonſkej a
we Achajſkej.
8. Pſchetož wot waß je wuſchoł
hłóß teho Knjeſoweho ßłowa, niž jeno
pſches Mazedonſki a Achajſki kraj, ale
tež na wſchě měſta je waſcha wěra
do Boha roſeſchła, tak ſo nam trjeba
njeje, wot teho ſchto prajicź.
Rom. 1, 8.
9. Woni ßami wot waß pſchipowje-
daju, kak my ßo ßmy měli, jako k
wam ſańdźechmy, a kak wy ßo k Bohu
ſcźe wobrocźili wot tych pſchibohow,
ſo byſchcźe žiwemu a wěrnemu Bohu
ßłužili,
10. A wocźakowali jeho Ssyna ſ
njebjeß, kotrehož wón wot morwych je
ſbudźił, to je Jeſußa, kiž naß wot
pſchichodneho hněwa je wumohł.
Fil. 3, 20.

2. ſtaw.

Horzy poßłucharjo ßu ßwěrnych wu-
cźerjow wjeßele.

1. Pſchetož tež wy ßami wěſcźe,
lubi bratſja, wot naſcheho nutsſań-
dźenja k wam, ſo wone njeje podarmo
było;
2. Ale hacž runje my prjedy ßmy
cźeŕpili a hanjeni byli, jako wy wě-
ſcźe, w Filippje, ßmy ßo my wſchak
ſthroblili w naſchim Boſy, ſo bychmy
pola waß ryczeli to evangelion Bože
ſ wulkim bědźenjom. Jap. ſk. 16, 22.
St. 17, 5. 2 Kor. 11, 25.
3. Pſchetož naſche napominanje njeje
było k ſamolenju ani k njecźiſtoſcźi
ani ſ leßnoſcźu; 2 Kor. 7, 2.
4. Ale jako my wot Boha ſpytani
ßmy, ſo by nam to evangelion do-
wěrjene było, ſo bychmy to ßame prě-
dowali: tak my tež ryczimy, niž jako

chzyli ßo ludzom ſpodobacz, ale Bohu, kiž naſche wutroby ſpyta.
Gal. 1, 10. St. 2, 7.

5. Pſchetož my ßo nihdy ſe ßłowami njejßmy pſchißłodźili, jako wy wěſcze, ani lakomſtwa hladali; Bóh je ßwědk.

6. My tež njejßmy czeſcze pytali wot ludźi ani wot waß ani wot druhich. Jan. 5, 41. 44.

7. My móžachmy wam tež wobczežni bycz, jako Khryſtußowi japoſchtoli; ale my ßmy luboſni jako macz pola waß byli, runje jako dójka ßwoje dźěczi pyta.

8. Tak ßo nam po waß chzyſche a ſpodoba ßo nam derje, wam ßobu dźělicz niz jeno to evangelion Bože, ale tež naſche žiwjenje, teho dla ſo nam ſcže lubi byli.

9. A wy ßo derje wěſcže dopomnicz, lubi bratſja, naſcheho dźěła a naſcheje prózy; pſchetož w nozy a wodnjo ßmy my dźěłali, teho dla, ſo žanemu wot waß njebychmy wobczežni byli; a ßmy bjeß wami to evangelion Bože prědowali. 1 Kor. 4, 12.

10. Teho ſcže wy ßwědkojo a woßebje Bóh, kak my ßo ßwjecže a prawje a bjeß poroka pola waß, kiž wy wěrjeſchcže, ßmy ſadźerželi; 1 Tim. 3, 2.

11. Kaž wy tež wěſcže, ſo my kóždeho bjeß wami, jako nan ßwoje dźěczi, ßmy napominali a troſchtowali,

12. A ßmy wobßwědczili, ſo byſchcže wy doſtojnje khodźili pſched Bohom, kiž waß je powołał k ßwojemu kraleſtwu a k ßwojej kraßnoſczi.
Ef. 4, 1. Fil. 1, 27.

13. Teho dla tež my bjeß pſcheſtacza ßo Bohu dźakujemy, ſo, jako wy wot naß doſtaſchcže to ßłowo Božeho prědowanja, wy to ßame horje wſaſchcže, niz jako człowjeczne ßłowo, ale, kaž woprawdźe je, jako Bože ßłowo, kotrež tež mózne je we waß, kiž wy wěricže. St. 1, 5.

14. Pſchetož wy, lubi bratſja, ſadźeržicže ßo runje po waſchnju tych woßadow Božich, kotrež ßu w Židowſkej w Khryſtußu Jeſußu, ſo runje to ßame pſcheczeŕpili ſcže wot ßwojich bliſkich pſcheczelow, ſchtož woni wot Židow;

15. Kotſiž tež teho Knjeſa Jeſußa ßu morili a ßwojich profetow, a tež naß ßu pſcheſczěhali a njelubja ßo Bohu a ßu wſchitkim ludźom pſcheczíwni. Jap. ſk. 2, 22. 23. St. 3. 15.

16. Nam woni wobaraju, ſo njebychmy ryczeli k tym póhanam, ſo bychu ſbóžni byli, ſ tym pak ßwoje hrěchi pſchezo dopjelnja; pſchetož Boži hněw je na nich pſchiſchoł hacž do kónza. Mat. 23, 33.

17. My pak, lubi bratſja, dokelž my wot waß na khwilu ßmy precz wſaczi, po woblicžu, niz po wutrobje, ßmy my czim bóle ßo ſtarali, waſche woblicža wohladacz ſ wulkej žadoſcžu.
Rom. 1, 11. St. 15, 23.

18. Teho dla ßmy my chzyli k wam pſchińcz, ja Pawoł woßebje, dwójzy; ale ſatan je nam wobarał.

19. Pſchetož ſchtó je naſcha nadźija abo radoſcz abo króna, ſ kotrejž ßo bychmy khwalili? Njejſcže tež wy to pſched woblicžom naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, na jeho pſchichod?
Fil. 4, 1.

20. Wy ſcže wſchak naſcha czeſcz a radoſcz.

3. ſtaw.

Pawoła ſtaroſcz a modlenje ſa Theßaloniſkich.

1. Teho dla njemóžachmy my ßo dlěje ſdźeržecz; a je ßo nam lubiło, ſo bychmy we Athenje ßami byli woſtajeni;

2. A ßmy Timothea póßłali, naſcheho bratra a ßłužomnika Božeho a naſcheho pomoznika na evangeliju Khryſtußowym, ſo by waß poßylnił a waß napominał we waſchej wěrje;

3. So by ßo žadyn njedał pſchewobroczicz pſches te pſcheczíwnoſcže;

pschetož wy wěscže, so my k temu smy postajeni. Ef. 3, 13.
4. A jako my pola was běchmy, dźachmy my wam prjedy, so budźemy pschecźiwnoscźe měcź; jako so tež je stało, a wy wo tym wěscże.
Jap. sk. 17, 1 2c.
5. Teho dla ja tež so dlěje njemóžach sdźeržecź; a sym k wam pósłał, so bych shonił waschu wěru, so by was snadź njespytował tón spytowar a nasche dźěło podarmo njebyło.
Fil. 2, 16.
6. Dokelž pak njedawno Timothej wot was k nam je pschischoł a nam powjedał waschu wěru a luboscź, a so wy pschezo we wschitkim dobrym na nas spominacźe a žadacźe, so byschcźe nas widźili, jako my tež was:
7. Dha smy my teho dla, lubi bratsja, trošcht dostali nad wami we wschej naschej tyschnoscźi a nusy pschez waschu wěru;
8. Pschetož nětk smy my žiwi, dokelž wy stejicźe w tym Knjesu.
9. Pschetož kajki dźak móžemy my Bohu sa so dacź wasche dla sa wschitku wjesełoscź, kotruž my mamy nad wami pschez Bohom?
10. My prosymy w nocy a wodnjo jara wulcy, so bychmy wasche woblicžo widźicź móhli a dopjelnili, schtož doscź njeje na waschej wěrje.
Rom. 1, 10. St. 15, 23.
11. Ssam pak Bóh a nasch Wótc a nasch Knjes Jesus Khrystus wobradź nam dobry pucź k wam;
12. Was pak pschisporjej tón Knjes a cźiń was pschez měru połnych w luboscźi bjez sobu a pschecźiwo kóždemu, jako tež my pschecźiwo wam smy;
13. So bychu wasche wutroby posylnjene a bjez winy byłe w swjatoscźi pschez Bohom a naschim Wótcom, na tón pschichod nascheho Knjesa Jesom Khrysta, se wschitkimi jeho swjatymi. 2 Thes. 2, 17. Fil. 1, 10.

4. stawk.

Napominanje k swjatemu khodźenju, trošcht pschecźiwo srudnoscźi s horjestacźa morwych.

1. Dale pak, lubi bratsja, prosymy a napominamy was w tym Knjesu Jesusu, dokelž wy wot nas dostali scźe, kak wy khodźicź a so Bohu lubicź dyrbicźe, so byschcźe dale a bóle połnischi byli;
2 Thes. 3, 12. Ef. 4, 1.
2. Pschetož wy wěscźe, kajke pschikasnje my wam dali smy pschez teho Knjesa Jesusa.
3. Pschetož to je Boža wola: wasche wosswjecźenje, so byšćcźe so wostajili kurwařstwa, Rom. 12, 2.
4. A kóždy bjez wami wjedźił swoje sudobje sakhowacź w swjecźenju a cźescźi, 1 Kor. 6, 13. 15.
5. Niž w hrěschnym požadanju, jako póhanjo, kotsiž Boha njesnaja;
6. A so by nichtó swojeho bratra w žanej wěcy njepschekrótschił a njesjebał; pschetož tón Knjes je sudnik, kiž to wschitko wjecźi, jako my wam tež prjedy prajili a wobswědcźili smy.
1 Kor. 6, 8.
7. Pschetož Bóh nas njeje powołał k njecźistoscźi, ale k swjecźenju.
2 Tim. 1, 9.
8. Schtóž teho dla sazpi, tón njesazpi cźłowjeka, ale Boha, kiž tež swojeho Ducha do nas dał je.

(Tekst na 17. njedźelu po swj. Trojicy.)

9. Wot teje bratrowskeje luboscźe pak wy njepotrjebacźe, so bych wam pisał; pschetož wy sami scźe wot Boha nawucźeni, so byschcźe so bjez sobu lubowali; 3 Mójs. 19, 18. Jan. 13, 34.
10. A to cźinicźe wy tež na wschitkich bratrach, kiž w cyłej Mazedonskej su. Napominamy pak was, lubi bratsja, so byschcźe dale a bóle połnischi byli.
11. Hladajcźe teje cźescźe, so byschcźe s pokojom byli a to swoje cźinili a se swojimaj rukomaj dźěłali, jako my wam smy pschikasali,
2 Thes. 3, 8. 12. 1 Thes. 2, 9.

12. So byſchcze czeßnje wokoło ſchli ſ tymi, kiž wonkach ßu, a na niczim nuſu njeměli.) Rom. 13, 13.

(Tekſt na ßwjedźeń ſemrjetych.)

13. Ja pak wam, lubi bratſja, nochzu ſamjelczecź wot tych, kiž wußnuli ßu, ſo njebyſchcze žarowali jako czi druſy, kotſiž žaneje nadźije nimaju. 1 Kor. 10, 1. Sir. 22, 11.

14. Pſchetož hdyž my wěrimy, ſo Jeſuß wumrjeł a ſtanuł je, dha budźe tež Bóh tych, kiž wußnuli ßu pſcheß Jeſußa, ſ nim pſchiwjeſcź.) Rom. 14, 9. 1 Kor. 15, 13. 18.

15. Pſchetož to my wam prajimy jako ßłowo teho Knjeſa, ſo my, kiž žiwi woſtanjemy hacž na Knjeſowy pſchichod, njebudźemy tola prjedy tych pſchińcź, kotſiž wußnuli ßu; 1 Kor. 15, 23. 51.

16. Pſchetož wón ßam, tón Knjeß, budźe ſ wołanjom a ſ hłoßom teho wyſchſcheho jandźela a ſ trubjelu Božej ſ njebjeß dele pſchińcź, a czi morwi w Khryſtußu budźa najprjedy ſtanucź; Mat. 24, 31.

17. Potom my, kiž žiwi woſtanjemy, budźemy ſ nimi hromadźe torhnjeni w mróczelach temu Knjeſej napſcheczjiwo do lófta a budźemy tak wěcžnje pſchi tym Knjeſu. Sjew. 11, 12.

18. Dha troſchtujcźe ßo bjeß ßobu ſ tymi ßłowami. 2 Kor. 13, 11.

5. ſtaw.

Wo ßudnym dnju a pſchihotowanju k njemu.

(Tekſt na 2. njedźelu adwenta.)

1. Wot tych czaßow pak a ſchtundow, lubi bratſja, njeje trjeba wam piſacź; Mat. 24, 3. 36.

2. Pſchetož wy ßami derje doſcź wěſcźe, ſo teho Knjeſa dźeń tak pſchińcź budźe jako paduch w nozy. Luk. 12, 39. 2 Pětr. 3, 10. Sjew. 3, 3. St. 16, 15.

3. Pſchetož hdyž rjeknucź budźa: Měr je a pokoj, tehdy budźe jich nahle ſkaženje nadpanucź, runje jako boloſcź czežku žónſku, a njebudźa czeknucź. Jer. 6, 14. St. 8, 11.

4. Wy pak, lubi bratſja, njejſcźe w czmje, ſo by waß tón dźeń jako paduch nadpanuł. Ef. 5, 8.

5. Wy ſcźe wſchitzy dźěczi teho ßwětła a dźěczi teho dnja; my njejßmy wot nozy ani wot czmy. Luk. 16, 8. Rom. 13, 12.

6. Dha njeſpijmy teho dla, jako czi druſy; ale wachujmy a budźmy ſtróſbi.

7. Pſchetož kotſiž ſpja, czi ſpja w nozy, a kotſiž pjeni ßu, czi ßu w nozy pjeni; Rom. 13, 12. 13.

8. My pak, kiž my teho dnja ßmy, budźmy ſtróſbi, nawoblekani ſ kabatom teje wěry a luboſcźe a ſ kłobukom teje nadźije k ſbóžnoſczi. Rom. 13, 12. Jeſ. 59, 17. Ef. 6, 14—17.

9. Pſchetož Bóh naß njeje k hněwu poſtajił, ale k wobßynjenju teje ſbóžnoſcźe pſcheß naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, Rom. 9, 23.

10. Kiž ſa naß wumrjeł je, ſo bychmy my, njech wachujemy abo ſpimy, tež ſ nim žiwi byli. Rom. 14, 8. 9.

11. Teho dla napominajcźe ßo bjeß ßobu a twarcźe jedyn druheho, jako wy tež czinicźe.) Hebr. 10, 24. 25.

12. Proßymy pak waß, lubi bratſja, ſo byſchcźe póſnali tych, kiž ßo na waß prózuja a wam prjódkſteja w tym Knjeſu a waß napominaju. 1 Kor. 16, 18.

13. Czeſcźcźe a lubujcźe jich najbóle jich dźěła dla, a dźeržcźe měr ſ nimi.

14. Napominamy pak waß, lubi bratſja: wucžcźe tych njerodnych, troſchtujcźe tych bojaſnych, ſnoſchcźe tych ßłabych, budźcźe ſcźeŕpni pſcheczjiwo kóždemu. 2 Theß. 3, 15.

15. Hladajcźe, ſo by nichtó nikomu ſłóſcźe ſa ſłóſcź njecžinił; ale kóždy czaß ſa dobrym hońcźe, ßami bjeß ßobu a tež pſcheczjiwo kóždemu. Pſchiſł. 20, 22. Rom. 12, 17. 1 Pětr. 3, 9.

16. Budźcźe kóždy czaß wjeßeli, Luk. 10, 20.

17. Bjeß pſcheſtacźa ßo modlcźe, Luk. 18, 1. Rom. 12, 12. Kol. 4, 2.

18. Sa wſcho budźcźe dźakomni;

pſchetoz to je Boza wola w Khryſtußu
Jeſußu na waß. Ef. 5, 20.
19. Teho ducha njeſduſchcze,
1 Kor. 14, 30.
20. To prědowanje Bozeho pißma
njeſazpicze;
21. Spytajcze wſchitko a to dobre
ſdzerzcze; Rom. 2, 18.
22. Wſchitkeho, ſchtoz ſłemu je po-
dobne, ßo woſtajcze.
23. Ssam pak Bóh teho měra
rosßwjecz waß czjiſcze, a wſchit-
kón waſch duch a duſcha a cžěło
njech budza bjes poroka ſdzer-
zane hacz na pſchichod naſcheho
Knjeſa Jeſom Khryſta. Rom. 15, 33.
24. Sswěrny je wón, kiz waß
powoła, kiz tez to czinicz budze.
1 Kor. 1, 9. Sk. 10, 13. 2 Tim. 2, 13. 1 Jan. 1, 9.
25. Lubi bratſja, proſchcze ſa naß.
26. Poſtrowcze wſchitkich bratrow ſe
ßwjatym wokoſchowanjom.
Rom. 16, 16. 1 Kor. 16, 20.
27. Ja waß ſatoczu pſchi tym Knjeſu,
ſo bnſchcze tón liſt podali laſowacz
wſchitkim ßwjatym bratram.
Kol. 4, 16.
28. Ta hnada naſcheho Knjeſa Je-
ſom Khryſta budz ſ wami. Hamjeń.
Fil. 4, 23.
Tón prěńſchi liſt na Theßalonſkich
je pißany ſ Athena.

Kónz prěnjeho liſta ßwj. Pawoła na Theßalonſkich.

Druhi liſt ßwj. japoſchtola Pawola na Theßalonſkich.

Prěni ſtaw.

Napominanje k wobſtajnoſczi w pſche-ſczěbanjach.

1. Pawoł a Silvan a Timothej
tej Theßalonſkej woßadze w Boſy,
naſchim Wótzu, a Knjeſu Jeſußu Khry-
ſtußu:
2. Hnada budz ſ wami a měr wot
Boha, naſcheho Wótza, a teho Knjeſa
Jeſom Khryſta! 1 Kor. 1, 3. Kol. 1, 2.
3. My ßmy winowaczi, kózdy czaß
ßo Bohu ſa waß dzakowacz, lubi bra-
tſja, jako ſdobne je; pſchetoz waſcha
wěra roſcze jara, a ta luboſcz jeneho
kózdeho k druhemu pſchibywa bjes wa-
mi wſchitkimi; Sk. 2, 13. 1 Theß. 1, 2.
4. Tak ſo ßo my ßami ſ wami
khwalimy w Bozich gmejnach waſcheje
wobſtajnoſcze a wěry we wſchěch wa-
ſchich pſcheczěbanjach a ſtyſknoſczach,
kotrez wy ſnjeßecze; 2 Kor. 7, 14.
5. S tym ßo wopokaſuje, ſo Bóh
prawje ßudzicz budze, a ſo wy doſtojni
budzecze k Bozemu kraleſtwu, kotrehoz
dla wy tez czěrpicze;
6. Dokelz pſched Bohom prawe je,
ſo by ſe załoſczu ßo płacziło tym, kiz
wam załoſcz nakładuja;
Jer. 51, 24. Zach. 2, 8.
7. Wam pak, kiz wy załoſcz czěr-
picze, wotpoczowanje ſ nami ßo do-
ſtało, hdyz ßo tón Knjes Jeſuß ſ nje-
bjeß ſjewicz budze ſ jandzelemi ßwojeje
mozy,
1 Theß. 4, 16. 1 Pětr. 4, 13. Mat. 25, 31.
8. So by ßo ſ wohenjowym pło-
mjenjom wjecził na tych, kiz Boha nje-
ſnaja a kiz njepoßłuſchni ßu temu evan-
geliju naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta,
9. Kotſiz budza czwilu czěrpicz, to
wěczne ſkazenje wot woblicza teho
Knjeſa a jeho kraßneje mozy,
Jeſ. 2, 10. 19.
10. Hdyz wón pſchińcz budze, ſo by
ßo kraßnje ſjewił na ßwojich ßwjatych
a dziwnje ßo wopokaſał na wſchitkich
wěrjazych; pſchetoz naſchemu ßwědcze-

nju na waß wot teho ßameho dnja ſcze wy wěrili. Kol. 3, 4.
11. A teho dla my ßo tež stajnje ſa waß modlimy, ſo by naſch Bóh waß teho powołanja dostojnych ſczinił a dopjelnił wſchitko dobre ſpodobanje waſcheje dobroczíwoſcze a ſkutk teje wěry w mozy;
12. So by nad wami pſchekraßnjene było to mjeno naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta a wy na nim, po tej hnadźe naſcheho Boha a teho Knjeſa Jeſom Khryſta.

2. staw.

Wěſchczenje wo wotpanjenju a ſjewjenju antikhryſta pſched poßlenim pſchichodom Knjeſa.

1. Proßymy waß pak, lubi bratſja, teho pſchichoda dla naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta a naſcheho ſhromadźenja dla k njemu, 1 Theß. 4, 16. 17.
2. So byſchcze ßo hnydom hnucż njedali wot waſcheje myßle ani ßo naſtróżecż ani pſches ducha ani pſches ßłowo ani pſches list, jako by wot naß póßłany był, ſo tón dźeń Khryſtußowy by bliſko był.
3. Njedajcże ßo na žane waſchnje nikomu ſawjeſcż; pſchetož wón njepſchińdźe, khiba ſo prjedy to wotstupjenje ßo stanje a ſjewjeny budźe tón człowjek tych hrěchow a to dźěcżo teho ſkaženja, Mat. 24, 4. Ef. 5, 6. 1 Tim. 4, 1. 2 Tim. 3, 1 ꝛc. 1 Jan. 2, 18.
4. Kiž je pſchecziwnik a ßo poſběha wyſche wſchitkeho, komuž Bóh a Boža ßłužba rěkaju, tak ſo wón ßo ßynuł je do Božeho templa jako bóh a ßo ja boha wudawa. Dan. 11, 36.
5. Njeſpomniczje wy na to, ſo ja wam, jako hiſchcze pola waß běch, to ßame prajach? Jan. 16, 4. Jap. ſk. 17, 1.
6. A ſchto nětk teho ßameho horje dźerži, wěſcże wy, ſo by wón ſjewjeny był w ßwojim czaßu.
7. Pſchetož ta njeprawdoſcż ßo nětk hižom hiba potajnje, hacž by jeno tón, kiž ju nětk horje dźerži, precž ſczinjeny był.
8. A tehdy budźe tón złóstnik ſjewjeny, kotrehož tón Knjes budźe ſkónzowacż ſ Duchom ßwojeho rta a budźe jeho ſahubicż pſches ſjewjenje ßwojeho pſchichoda, Jeſ. 11, 4. Sjew. 19, 15. 20.
9. Teho, kotrehož pſchichod ßo stanje pſches ſataníke dokonjenje ſe wſchelkej ſełharnej mozu a ſe ſnamjenjemi a ſ dźiwami, Mat. 24, 24. Sjew. 13, 13.
10. Tež ſe wſchelkim ſawjedźenjom k njeprawdoſczi, bjes tymi, kiž budźa ſhubjeni, ſa to, ſo tu luboſcż k wěrnoſczi horje wſali njejßu, ſo bychu ſbóżni byli. 2 Kor. 2, 15.
11. Teho dla budźe jim Bóh mózne błudy póßłacż, ſo bychu woni tej łži wěrili; Rom. 1, 24. 1 Tim. 4, 1.
12. Tak ſo bychu wſchitzy ßudźeni byli, kotſiž tej prawdźe wěrili njejßu, ale ßu na njeprawdoſczi ſpodobanje měli.
13. My pak ßmy winowaczi, kóždy czaß ßo Bohu ſa waß dźakowacż, lubi bratſja, wot teho Knjeſa lubowani, ſo Bóh waß wot ſpoczatka wuſwolił je k ſbóžnoſczi pſches woßwjeczenje teho ducha a pſches wěru teje prawdy, St. 1, 3. 4. Ef. 1, 4.
14. Na kotrež wón waß powołał je pſches naſche evangelion k wobßynjenju teje kraßnoſcże naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta.
15. Stejcże teho dla, lubi bratſja, a dźeržcże pſchi tych wuſtawkach, kotrež ſcże nawuczeni, njech je pſches naſche ßłowo abo pſches naſch list. St. 3, 6.

(Tekst na 27. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

16. Sam pak naſch Knjes Jeſuß Khryſtuß a naſch Bóh a Wótz, kiž naß lubował a nam dał je wěczny troſcht a dobru nadźiju w hnadźe, Jan. 3, 16.
17. Troſchtuj waſche wutroby a poßylń waß we wſchej wuczbje a w dobrym ſkutku.) 1 Theß. 3, 13.

3. staw.

Wo pschibjeranje evangelija dyrbimy prosycz, prósdneho khodzenja a khrobloscze so sdalowacz.

1. Dale, lubi bratsja, modlcze so za nas, so by teho Knjesa słowo běžało a khwalene było, runje jako pola was, Ef. 6, 19. Kol. 4, 3. Mat. 9, 38.
2. A so my bychmy wumoženi byli wot dziwnych a złych ludzi. Pschetož wěra wschitkich njeje.
3. Ale swěrny je tón Knjes, kiž was posylnicz a zakhowacz budze pschez złym. 1 Kor. 1, 9. St. 10, 13. 1 Pětr. 5, 10.
4. My pak so wot teho Knjesa nadzijemy wasche dla, so, schtož my wam roskasujemy, wy czinicze a czinicz budzecze.
5. Tón Knjes pak pschihotuj wasche wutroby k Božej luboszczi a k sczerpliwemu doczakanju Khrystussowemu.
6. My roskasujemy pak wam, lubi bratsja, w mjenje naschého Knjesa Jesom Khrysta, so byschcze wy so zminuli kóždeho bratra, kiž so njekhmanje zadžerži a niz po tej datej wuczbje, kotruž wón wot nas je dostał.
Mat. 18, 17. Rom. 16, 17. 1 Kor. 5, 11. 2 Jan. scht. 10.
7. Pschetož wy sami wěscze, kak wy po nas czinicz macze; pschetož my so njejsmy pola was njekhmanje zadžerželi; 1 Kor. 4, 16. 1 Thess. 1, 6.
8. Njejsmy tež darmo pola někoho khlěb jědli, ale z prózu a w pocze w nozy a wodnjo smy my dźěłali, so bychmy nikomu wot was wobczežni njebyli; 1 Kor. 4, 12 2c.
9. Niz teho dla, jako bychmy teje mozy njeměli, ale so bychmy so sami wam za znamjo podali, so byschcze po nas czinili.
Mat. 10, 10. 1 Kor. 4, 16.
10. A tež, jako pola was běchmy, pschikasachmy to wam: je-li so schtó nochze dźěłacz, dha tež njech njejě.
1 Mójs. 3, 19.
11. Pschetož my słyschimy, so někotsi bjez wami so njerodnje zadžerža a njedźěłaju niczo, ale hladaju njepotrjebnych wězow.
12. Tajkim my pak pschikasamy a napominamy jich pschez naschého Knjesa Jesom Khrysta, so bychu woni z měrom dźěłali a sami swój khlěb jědli. 1 Thess. 4, 11.
13. Wam pak, lubi bratsja, so njewostudź dobrotu czinicz. Gal. 6, 9.
14. Je-li so pak schtó naschemu słowu je njeposłuschny, teho nam wupowjescze pschez list a njeměschejcze so z nim, so by so hanibował.
Scht. 6. Mat. 18, 17. Rom. 16, 17. 1 Kor. 5, 11. 2 Jan. scht. 10.
15. Jeho pak tola za njepschecźela njeměјcze, ale napominajcze jeho jako bratra. Mat. 18, 15.
16. Ssam pak tón Knjes teho měra daj wam měr stajnje a na wscho waschnje! Tón Knjes budź z wami wschitkimi! Rom. 15, 33. St. 16, 20.
17. Postrowjenje z mojej Pawołowej ruku; to je znamjo we wschitkich mojich listach, tak ja pischu.
18. Ta hnada naschého Knjesa Jesom Khrysta budź z wami wschitkimi! Hamjeń. 1 Thess. 5, 28.

Tón druhi list na Thessalonskich napisany z Athena.

Kónz druheho lista swjateho Pawoła na Thessalonskich.

Prěni list swj. japoschtoła Pawoła na Timotheja.

Prěni staw.

Wuczba sakonja a evangelija, pschez Pawoła hełsempel wułožena.

1. Pawoł, japoschtoł Jesom Khrysta, po pschikasni Boha, teho naschehe sbóžnika a teho Knjesa Jesom Khrysta, kiž je nascha nadžija,
Sap. sk. 9, 15.

2. Timothejej, mojemu sprawnemu synej we wěrje, budź hnada, smilnoscź a měr wot Boha, naschehe Wótza a naschehe Knjesa Jesom Khrysta! Tit. 1, 4.

3. Kaž cźe napominał sym, so by we Efesu wostał, jako ja do Mazedonskeje cźehnjech, tak cźiń ty, so by někotrym roskasał, so bychu hinak njewuczili,

4. Ani njekedźbowali na basniczki a wopisma tych narodow, kiž so dlěja bjes kónza a wjazy praschenja cźinja, hacž so bychu Bože saſtojnstwo pschez wěru porjedźiłe. Tit. 4, 7.

5. Kónz pschikasanja pak je: Luboscź s cźisteje wutroby a s dobreho swědomnja a s praweje wěry;
Prěd. 12, 13. Rom. 13, 10.

6. Wot kotrejež někotsi su wotstupili a su so wobroczili k prósdnym ryczam;

7. Chzedźa sakonja wuczerjo bycź a njerosymja ani to, schtož praja, ani to, schtož tak wěste a twjerde cźinja.

8. My pak wěmy, so sakoń dobry je, je-li so jeho schtó prawje wužiwa,
Rom. 7, 12.

9. A to wě, so prawemu sakoń njeje postajeny, ale njeprawnym a njeposłuschnym, bjesbóžnym a hrěschnikam, njeswjatym a njeduchomnym, nanowym a maczeŕnym mordarjam a tym, kiž cžłowjeka sabija,

10. Kurwarjam, tym, kiž so s mu- skimi slěhaju, ludźi paducham, łharjam, njeprawym pschisaharjam a schtož druhe wjazy strowej wuczbje móže napschecziwo bycź, 2 Mójs. 21, 16.

11. Po tym krasnym evangeliju teho sbóžneho Boha, kotrež mi dowěrjene je.

12. A ja so dźakuju naschemu Knjesu Khrystusu Jesusu, kiž mje móžneho je sczinił a ja swěrneho dźeržał, a na tu słužbu mje je pschistajił,

13. Kiž ja prjedy běch hanjeŕ a pschesczěhaŕ a saniczeŕ; ale mi je so smilnoscź dostała, pschetož ja sym to same cźinił s njewědomnoscźu w njewěrje.

14. Pschibywała pak je cźim bóle ta hnada naschehe Knjesa s wěru a s luboscźu, kotraž w Khrystusu Jesusu je.

(Tekst na 1. njedźelu adventa.)

15. Pschetož to je sawěscźe wěrno a jara dostojne słowo, so Khrystus Jesus do swěta je pschischoł, hrěschnikow sbóžnych sczinicź, bjes kotrymiž ja tón prěni sym;) Mat. 9, 13. Mark. 2, 17.

16. Ale teho dla je so mi smilnoscź dostała, so by na mni najprjedy Jesus Khrystus wopokasał wschitku scźeŕpnoscź k snamjenju tym, kiž do njeho wěricź budźa, so wěczne žiwjenje směja.

17. Bohu pak, temu wěcznemu kralej, temu njesachodnemu, njewidomnemu a samemu mudremu, budź czescź a khwalba wot wěcznoscźe hacž do wěcznoscźe! Hamjeń. Rom. 16, 27.

(Tekst na 22. njedźelu po swj. Trojizy.)

18. Tu pschikasnju cźi poruczu, mój syno Timothejo, po tym prěnischim profetiskim słowje wot tebje, so by ty w tym samym dobre wojeŕstwo wojował,

19. A měł wěru a dobre ßwědom-
nje, kotrež někotſi ßu wot ßebje wot-
ſtorčzili a ßu na wěrje łódź rosłamali
(ſchkodu wſali); St. 3, 9. St. 6, 13. 14.
20. Wot kotrychž ſtaj Hymen a Ale-
xander, kotrejuž ja ſatanej ßym podał,
ſo byſchtaj powučzenaj byłaj a naß
njehaniłaj. 2 Tim. 2, 17.

2. ſtaw.

Hdy a kak ßo mužzy a žónſke w gmejnje modlicž dyrbja.

(Epiſtola na njedželu Rogate.)

1. Teho dla ja napominam, ſo by
pſchede wſchěmi wězami ßo ſtała pró-
ſtwa, modlitwa, dobroproſchenje a dźa-
kowanje ſa wſchitkich čzłowjekow,
2. Sa kralow a ſa wſchěch wjeŕchow,
ſo bychmy pokojne a cžiche žiwjenje
wjeſcž móhli we wſchej bohabojaſnoſcži
a pócžiwoſcži. Jer. 29, 7.
3. Pſchetož to je dobre a ſpodobne
pſched Bohom, naſchim ſbóžnikom,)

(Tekſt na 3. njedželu adventa.)

4. Kiž chze, ſo by wſchitkim ludźom
pomhane było a ſo bychu k póſnačzu
teje prawdy pſchiſchli.
Ez. 18, 23. 2 Pětr. 3, 9.
5. Pſchetož **jedyn** Bóh je a
jedyn ßrědnik bjeś Bohom a
čzłowjekami, tón čzłowjek Khry-
ſtuß Jeſuß, Jan. 17, 3.
6. Kiž ßo ßam dał je k wu-
płačzenju ſa wſchitkich, a ſo by
to prědowane było w ßwojim
čzaßu;) Gal. 1, 4.
7. Na kotrež ja ßym poſtajeny ſa
prědarja a ſa japoſchtoła (ja prawdu
ryčzu w Khryſtußu a njełžu), ſa wu-
čzerja tych póhanow, we wěrje a we
prawdźe. 2 Tim. 1, 11. Jap. ſk. 9, 15.
St. 13, 2.
8. Dha chzu ja, ſo bychu ßo mužzy
k Bohu modlili na kóždym měſcže a
ßwjatej ruzy poſběhnuli bjeś hněwa a
bjeś wuryčzowanja;
9. Tak tež, ſo bychu žónſke w pſchi-
ſtojnej draſcže ſ hanibowanjom a ſ póž-
čziwoſčzu ßo wuhotowałe niž ſ kudźe-
rjawymi włoßami ani ſe złotom ani ſ
parlemi ani ſ jara drohimi ſchatami,
1 Pětr. 3, 3. 4.
10. Ale kaž pſchiſteji žónſkim, kotrež
bohabojaſnoſcž wopokaſuja pſcheś do-
bre ſkutki. St. 5, 10.
11. Žónſka njech wuknje w mjelčzenju
ſe wſchěm poddanſtwom. Ef. 5, 22.
12. Žonje pak njepſchidam, ſo by
wučžiła ani ſo by na mužu knježiła,
ale ſo by mjelčžo była.
1 Kor. 14, 34. 1 Mójſ. 3, 16.
13. Pſchetož Hadam je prěni ſtwo-
rjeny, potom Jěva.
1 Mójſ. 1, 27. St. 2, 7. 21.
14. A Hadam njebě ſawjedźeny, ale
žónſka bě ſawjedźena a je pſcheſtupje-
nje pſchiwjedła. 1 Mójſ. 3, 6.
15. Sbóžna pak budźe, hdyž dźěčži
porodźi, je-li ſo woſtanje we wěrje a w
luboſcži, w ßwječženju ſ pócžiwoſcžu.

3. ſtaw.

Kajzy zyrkwini ßlužomnizy a čži, kiž jim pſchißluſcheju, byčž dyrbja. Wo zyrkwi a potajnſtwje bohabojoſcže.

1. To je wěſte wěrne ßłowo: je-li
ſo ſchtó biſkopſtwo žada, tón žada
kraßne dźěło. Jap. ſk. 20, 28.
2. Biſkop pak dyrbi bjeś poroka byčž,
jeneje žony muž, ſtróžby, roſomny, póž-
čziwy, rad hoſpodowačž, pěknje wučžičž;
Tit. 1, 6. 3 Mójſ. 21, 17 ɔc. 1 Pětr. 5, 3.
3. Wón njedyrbi byčž wopilz ani
ſwadnik ani njepſchiſtojneje žiwnoſcže
hladačž; ale wón dyrbi ſdobny, měr-
ny a njełakomny byčž,
3 Mójſ. 10, 8 ɔc. Tit. 1, 7.
4. Kiž by ßam ßwojemu domu derje
prjódk ſtał, kiž by poßłuſchne dźěčži
měł ſe wſchej pócžiwoſcžu;
1 Sam. 2, 12.
5. (Pſchetož ſchtóž ßam ßwojemu
domu njewě prjódk ſtačž, kak chze tajki
zyrkej Božu wobſtaračž?)
6. Niž nowotnik, ſo by ßo njenadul
a hanjerjej do ßudźenja njepanuł;

7. Wón pak tež měcž dyrbi dobre wopokasanje wot tych, kiž wonkach ßu, ſo by djabłej njepanuł do hanjenja a do koßydła. St. 5, 10.
8. Teho runja ßłužomnizy dyrbja bycž pózcziwi, niz dwojeje rycže, ani wopiłzy ani njepschiſtojneje ziwnoscże hladacž,
9. Kotſiž bychu potajnſtwo teje wěry w cziſtym ßwědomnju měli. St. 1, 19.
10. A czi njech budža prjedy ſpytani; potom njech ßłuža, je=li ſo bjes poroka ßu.
11. Tak tež jich žony dyrbja bycž pózcziwe, niz kleſkawe, ale ſtróſbe, ßwěrne we wschěch wězach. Tit. 2, 3.
12. Czi ßłužomnizy njech ßu jeneje žony mužojo, kiž ßwojim dźěczom derje prjódk ſteja a ßwojim domam.
13. Pschetož kotſiž derje ßłuža, czi ßebi ßami czinja dobry ſtopjeń a wulku khrobłoscž we wěrje, kotraž je w Khryſtußu Jeſußu.
Mat. 25, 21. 1 Jan. 3, 21.
14. To czi pischu, nadźiju ßo pak, ſo najſkeřscho k tebi pschińcž budu;
15. Hdy bych ßo něhdže ſakomdźił, ſo by wjedźił, kak ßo masch ſadźeržecž w Božim domje, kiž je ta zyrkej teho žiweho Boha, ſtołp a twjerdźina teje prawdy. 2 Tim. 2, 20.

(Tekſt na 2. ßwjedźeń hodow.)

16. A ſawěrnje wulke je to potajnſtwo Božeje ßłužby: Bóh je ſjewjeny w czěle, prawyczinjeny w duchu, widźeny wot jandźelow, prědowany póhanam, wěrjeny wot ßwěta, horje wſaty do kraßnoscże.) Jan. 1, 14. Mark. 16, 19.

4. ſtaw.

Kak my dyrbimy ßo hladacž psched ſawjednikami poßlenjeho czaßa; napominanje k ſwucžowanju bohabojoscże.

1. Tón Duch pak ſjawnje praji, ſo w poßlenich czaßach někotſi budža wot wěry wotpanucž a poßłuchacž na ſawjednych duchow a na czertowſke wuczby, Mat. 24, 4. 5. 2 Tim. 3, 1. 2 Pětr. 3, 3. Jud. ſcht. 18. Dan. 7, 25. 1 Jan. 2, 18.
2. Tych ßamych, kiž w pschißłodźenju łžě rycža a pschipalene ſnamjo na ßwojim ßwědomnju maju,
3. A ſakažu ßo woženicž a jědźe wužiwacž, kotruž Bóh je ſtworił, ſo bychu ju ſ dźakowanjom k ßebi brali czi wěrni a kiž prawdoscž pósnaju.
1 Mójſ. 9, 3.
4. Pschetož wschitko Bože ſtworjenje je dobre, a niczo njeje k ſaczißnjenju, schtož ſ dźakowanjom budźe wſate;
5. Pschetož wone budźe woßwjeczene psches Bože ßłowo a psches modlitwu. Tit. 1, 15.
6. Budźesch ty to tym bratram prjódk kłascž, dha dobry ßłužomnik budźesch Jeſom Khryſta, kiž ßy horjeczehnjeny pschi ßłowje teje wěry a dobreje wuczby, ſa kotrejž ty schoł ßy.
2 Tim. 1, 5.
7. Ale te njeßwjate a babjaze baßniczki ſaczißń; ſpytaj ßo pak ßam w bohabojaſnoſczi.. St. 6, 20.
2 Tim. 2, 16. 23. Tit. 1, 14.
8. Pschetož czělne ſpytanje je mało wužitne; ta bohabojaſnoscž pak je k wschitkim wězam wužitna a ma ßlubjenje teho nětczischeho a pschichodneho žiwjenja. St. 6, 6.
9. To je ſawěscže wěrne a jara doſtojne ßłowo. St. 1, 15.
10. Pschetož na to ßo my tež prózujemy a budźemy hanjeni, ſo nadźiju mamy k žiwemu Bohu, kiž je ſbóžnik wschitkich człowjekow, woßebje pak tych wěrnych. Tit. 2, 11. Ef. 5, 23.
11. To pschikaž a wucž.
12. Njech žadyn twoju młodoscž njeſazpi; ale budž ſnamjo tym wěrnym na ßłowje, na žiwjenju, na luboſczi, na duchu, na wěrje a na pózcziwoſczi.
13. Sadźerž ßo ßwěru pschi laſowanju, pschi napominanju, pschi wuczenju, hacž bych pschischoł.
Jan. 5, 39.

14. Njesabudź teho dara, kotryž w
tebi je a je tebi daty pschez profetiske
słowo s kładźenjom rukow tych star-
schich na tebje. Sap. sk. 6, 6.
15. Wo to so rosmysl, pschi tym
budź, so by twoje pschibjeranje pola
wschitkich sjawne było.
16. Měj sam na so kedźbu a na
tu wuczbu a wostań pschi tym. Psche-
tož hdyž to cžinisch, dha budźesch so
sam sbóžneho cžinicž a tež tych, kotsiž
cže słyscha.

5. staw.

Kak so předak pschecžiwo parschonam wsche-
lakeho schtanta a staroscže sadźeržecž ma,
teho runja tež pschecžiwo sebi samemu.

1. Stareho njesswaŕ, ale napomi-
naj jeho jako nana; młodnch jako bra-
trow; 3 Mójs. 19, 32.
2. Stare žónske jako macžerje; młode
jako sotry se wschej pózcžiwoscžu.
Jan. 19, 27.
3. Cžesćž te wudowy, kotrež prawe
wudowy su. Scht. 5.
4. Ma-li pak někotra wudowa dźě-
cži abo dźěcžidźěcži, njech te same
prjedy wuknu so w swojim domje bo-
habojasnje sadźeržecž a tymaj starschi-
maj runu dobrotu cžinicž; pschetož to
je cžessna a spodobna wěz pschod Bo-
hom. Sir. 3, 13. 14.
5. To je pak prawa wudowa, ko-
traž, sama sebi wostajena, staji swoju
nadźiju na Boha a wostanje w próst-
wach a modlitwach w nozy a wodnjo;
Luk. 2, 37. St. 18, 1.
6. Kotraž pak cžělnych lóschtow hla-
da, ta je žiwa morwa. Rom. 8, 13.
7. A to pschikaž, so by wona bjes
poroka była. St. 4, 11.
8. Schtóž pak tych swojich, wossebje
swojich domjazych, njewobstara, tón je
wěru saprěł a je hórschi dyžli póhan.
Gal. 6, 10. 2 Tim. 3, 5. Tit. 1, 16.
9. Njech wudowu wusvola, kotraž
by njeměła mjenje schěsćž dźessacž lět
a kiž je była jeneho muža žona,

10. Kotraž swědkow ma, so je
dobre skutki sczinila: je-li wona dźěcži
horje cžahnuła, je-li rada hospodowała,
je-li swjatych nohi myta, je-li tym hu-
bjenym słužila a je-li po wschěm do-
brym skutku pschezo khodźiła.
1 Pětr. 4, 9.
11. Młode wudowy pak njepschi-
puschcž; pschetož hdyž wone so su
khłóschcžiwe sczinile pschecžiwo Khrystu-
sej, dha so chcedźa wudacž;
12. Wone maju swój sud, so prě-
nju wěru njejsu dźeržałe.
13. Pschi tym pak su wone tež ra-
de próśdne a wuknu po khěžach wokoło
běhacž; haj su niz jeno próśdne, ale
tež njebołe; staraju so wo njepotrjebne
wězy a baja, schtož so njehodźi.
Pschisl. 7, 11.
14. Teho dla chzu ja, so bychu so
młode wudowy wudałe, dźěcži poro-
dźiłe, hospossy byłe a temu pschecžiw-
nikej žaneje winy njedawałe k swarje-
nju; 1 Kor. 7, 9. Tit. 2, 8.
15. Pschetož wone su so hižom ně-
kotre precž wobrocžiłe a schłe sa sata-
nom. St. 1, 6.
16. Ma-li pak někotry wěrny abo
někotra wěrna wudowy, njech je wob-
stara, gmejna pak budź njewobcžežena,
so by tym, kotrež prawe wudowy su,
pomhane było.
17. Cži starschi, kotsiž derje prjódk
steja, dyrbja sa dwojeje cžescže dostojni
dźerženi bycž, wossebje cži, kiž so w
słowje a wuczbje prócuja.
Rom. 12, 8. St. 15, 27.
18. Pschetož pismo praji: Ty nje-
dyrbisch temu wołej, kiž młócži, huby
sawjasacž; a: dźěłacžeŕ je swojeje mzdy
hódny. 5 Mójs. 24, 14. 15. St. 25, 4.
1 Kor. 9, 9. Mat. 10, 10. Luk. 10, 7.
19. Pschecžiwo starschemu njewsmi
žanu skórźbu horje, khiba na dwemaj
abo na tsjoch swědkow. Jan. 8, 17 ꝛc.
20. Kotsiž hrěscha, tych nasswaŕ
pschede wschitkimi, so bychu tež drusy
bojoscž měli. Ef. 5, 12. 2 Tim. 4, 2.
21. Ja wobswědcžu pschod Bohom

a pſched tym Knjeſom Jeſom Khryſtom a pſched tymi wuſwolenymi jandźelemi, ſo by tuto ſakhował bjes pſchekhwatanja ßwojich myßlow a ſo by niczo njecžinił pſcheczelſtwa dla.

22. Ruzy na nikoho hnydom njekładź a hladaj ßo zuſych hrěchow. A dźerź ßo ßam cžiſteho. Jap. ſk. 6, 6.

23. Njepij wjazy wody, ale wužiwaj kapku wina twojeho žołdka dla a ſo huſto khory ßy.

24. Někotrych ludźi hrěchi ßu prjedy ſjawne a pſchińdu hnydom k ßudźenju; někotrych pak ßo potom hakle wopokaſuja.

25. Teje runoſcźe tež někotrych dobre ſkutki ßu prjedy ſjawne, a kiž ßo hinak maju, tež ßo potajicź njemóža.

6. ſtaw.

Wo wotrocžkach, ſawjednikach, bohatych a wo bědźenju wěry.

1. Cži wotroczzy, kotſiž pod pſchahom ßu, cži dyrbja ßwojich knježich wſcheje cžeſcźe doſtojnych měcź, ſo by Bože mjeno a ta wucžba ſanicžowana njebyła. Ef. 6, 5.

2. Kiž pak wěrnych knježich maju, cži tych ßamych ſazpicź njedyrbja, teho dla, ſo bratſja ßu; ale dyrbja wjele wjazy jim ßłužomni bycź, dokelž wěrni a lubi ßu a runeje dobroty Božeje wužiwaju. To wucź a napominaj. St. 4, 11. Tit. 3, 8.

3. Je-li ſo ſchtó hinak wucži a njepſchiſtupi do tych ſtrowych ßłowow naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta a do teje wucžby po bohabojaſnoſcźi: Gal. 1, 6—9. 2 Tim. 1, 13.

4. Tón je naduty a njewě niczo, ale je njeſtrowy na woprasſchenju a na ßłowach, ſ kotrychž pſchińdźe ſawiſcź, ſwada, hanjenje, ſłe pomyßlenje,

5. Njewuſchne wurycžowanje tych ßamych ludźi, kotſiž ßu ſkaženi na myßlach a prawdy tradaju, kotſiž ßebi myßla, ſo bohabojaſnoſcź je někajke wikowanje. Wotſtup wot tajkich.

(Tekſt na 5. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

6. Wulki dobytk pak je, ſchtóž bohabojaſny je a doſcź ma na tym, ſchtož jemu Bóh da. St. 4, 8. Pſchiſł. 15, 16.

7. Pſchetož my niczo na ßwět pſchinjeßli njejßmy, a je ſjawne, ſo tež niczo ſ njeho wunjeſcź njebudźemy. Hiob. 1, 21. Prěd. 5, 14. Kn. mudr. 7, 6.

8. Hdyž pak žiwnoſcź a draſtu mamy, dha njech my ſ pokojom ßmy. 1 Mójſ. 28, 20. Pſchiſł. 30, 8.

9. Kotſiž pak ßo chzedźa wobohacźicź, tajzy panu do ſpytowanja a do ßycźe a do wjele hłupych a ſchkódnych žadoſcźow, kiž tych cžłowjekow do ſkaženja a do ſatamanſtwa ponurja. Sir. 27, 1. Pſchiſł. 23, 4. St. 28, 22.

10. Pſchetož ta pjenježna luboſcź je korjeń wſchitkeho ſłeho, kotraž někotrym ßo lubiła je, a ßu ßo wot wěry ſabłudźili a ßami ßebi wjele boloſcźow nacžinili.) 2 Mójſ. 23, 8.

(Tekſt na 2. njedźelu po tſjoch kralach.)

11. Ale ty, o Boži cžłowjecže, ſmiń ßo teho; hoń pak ſa prawdoſcźu, ſa bohabojaſnoſcźu, ſa wěru, luboſcźu, ſcźerpliwoſcźu a ſa cźichoſcźu. 2 Tim. 2, 22.

12. Wojuj to dobre wojowanje teje wěry; ſapſchimń wěcžne žiwjenje, na kotrež tež ßy powołany a ßy pójnał to dobre pójnacźe pſched wjele ßwědkami. 1 Kor. 9, 25. 26.

13. Ja cži pſchikaſu pſched Bohom, kiž wſchitke wězy žiwe cžini, a pſched Khryſtußom Jeſußom, kiž pod Ponziom Pilatom je wobßwědcžił dobre ßwědcženje, 5 Mójſ. 32, 39. Jan. 18, 36. St. 19, 11.

14. So by ty tu pſchikaſnju dźeržał njeſmaſanu a bjes poroka, hacž na to ſjewjenje naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta,

15. Kotrež budźe pokaſacź w ßwojim cžaßu tón ſbóžny a ßam mózny, tón kral wſchitkich kralow a Knjes wſchitkich knježich, Sjew. 17, 14. St. 19, 16. 5 Mójſ. 10, 17.

16. Kiž ßam ma njeßmjertnosćž a bydli w ßwětle, do kotrehož nichtó stupicž njemóže, kotrehož žadyn wot cžlowjekow widžił njeje ani widžicž njemóže; temu budž cžescž a wěčžne knjejstwo. Hamjeń.) 2 Mójs. 33, 22. Jan. 1, 18. 1 Jan. 4, 12.

17. Tym bohatym w tym nětcžischim ßwěcže pschikaž, so bychu njebyli wyßoko smyßleni, tež ßo njespuschcželi na njewěste bohatstwo, ale na žiweho Boha, kiž nam bohacže dawa wschelke wězy wužiwacž; Ps. 62, 11. Luk. 12, 15. 20. 1 Tim. 4, 10.

18. So bychu dobrotu cžinili, bohacži byli na dobrych skutkach, radži dawali, pomozni byli, 5 Mójs. 15, 7. 10.

19. A tak schazy skhowali ßebi ßamym k dobremu załoženju na to pschichodne, so bychu zapschijeli wěčžne žiwjenje. Mat. 6, 20.

20. Luby Timothejo, wobarnuj to, schtož cži je porucžene, a wostaj ßo teho njeduchomneho prósdneho njebolenja a teho, schtož ta njeprawje mjenowana wědomnosćž pschecžiwo staji, 2 Tim. 1, 14. 1 Tim. 4, 7.

21. Kotruž někotsi wudawaju a wot wěry ßo sabłudža. Hnada budž s tobu! Hamjeń. St. 1, 6. 2 Tim. 2, 18.

List na Timotheja prěni, pißany s Laodizeje, kiž je woßebnische město Frigiskeje Pakazianskeje semje.

Kónz prěnjeho lista ßwj. Pawoła na Timotheja.

Druhi list ßwj. japoschtola Pawoła na Timotheja.

Prěni staw.

Napominanje k wobstajnosćži na cžistej wucžbje w pschesćžěhanju.

1. Pawoł, japoschtoł Jesom Khrysta pschez Božu wolu, po ßlubje teho žiwjenja w Khrystußu Jesußu: St. 2, 10.

2. Mojemu lubemu ßynej Timothejej budž hnada, ßmilnosćž, měr wot Boha Wótza a Khrystußa Jesußa, naschego Knjesa! 1 Kor. 7, 25.

3. Ja ßo Bohu džakuju, kotremuž ßłužu wot mojich wótzow hew w cžistym ßwědomnju, tak so ja njepschestanu cže wopomnicž w mojej modlitwje w nozy a wodnjo; Jap. sk. 24, 16. St. 23, 1. Rom. 1, 8. 9.

4. A žadam ßebi, so bych cže wohladał, hdyž spomnju na twoje ßylsy, so bych s wjeßełosćžu napjelnjeny był;

5. A dopomnju ßo teje praweje cžisteje wěry w tebi, kotraž prjedy je bydliła w twojej wowje Loidže a w twojej macžeri Eunizy; ßym pak wěsty, so tež w tebi. Jap. sk. 16, 1.

6. Teho dla cže napominam, so by tón dar Boži sbudžił, kotryž w tebi je, pschez nakładženje mojeju rukow. 1 Theß. 5, 19. 1 Tim. 4, 14.

(Tekst na 2. ßwjedžeń ßwjatkow.)

7. Pschetož Bóh nam dał njeje ducha teje bojosćže, ale teje mozy a lubosćže a strowejе myßle.) Rom. 8, 15.

8. Teho dla njehanibuj ßo teho ßwědcženja naschego Knjesa, ani mje, kiž jeho swjasany ßym; ale cžerp tež so mnu na evangeliju po Božej mozy, Rom. 1, 16.

9. Kotryž naß sbóžnych je scžinił a powołał je ßwjatym powołanjom, niz po naschich skutkach, ale po ßwojim nastajenju a po tej hnadže, kotraž nam data je w Khrystußu Jesußu pschede cžaßom teho ßwěta, Ef. 1, 3. 4. Tit. 3, 5. Rom. 16, 25. Ef. 3, 9. Kol. 1, 26.

10. Nětk pak je ßo sjawnje wokasała pschez to sjewjenje naschego

sbóžnika Jesom Khrysta, kiž je smjerczi móz wsał, žiwjenje pak a njesachodnoscz na swětło pschinjesł psches to evangelion, Rom. 16, 25. 26.
1 Kor. 15, 55. Hebr. 2, 14. Jes. 25, 8.
Hos. 13, 14.

11. Na kotrež ja postajeny sym sa prědarja a sa japoschtoła a sa wuczerja tych póhanow.
1 Kor. 1, 17. 1 Tim. 2, 7.

12. Teje wězy dla tež tuto czeŕpju; ale so niczo njehanibuju, pschetož ja wěm, komu ja wěrił sym, a sym wěsty, so wón mózny je, mój wotkład wobarnowacz hacz do tamneho dnja.

13. Dzerž pschi tym napismje tych strowych słowow, kotrež wote mnje słyschał sy, wot teje wěry a luboscze w Khrystusu Jesusu; Tit. 2, 1.

14. Tón krasny wotkład sakhowaj psches swjateho Ducha, kiž w nas bydli.

15. Ty wo tym wěsch, so su so wote mnje wobroczili wschitzy, kiž su we Asiskej, bjes kotrymiž staj Figellus a Hermogenes.

16. Tón Knjes daj smilnoscz Onesiforowemu domu, so mje husto je wotschewił a njeje so mojich rjeczasow hanibował; St. 4, 19.

17. Haj, jako wón w Romje běsche, pytasche wón mje swěru a namaka mje.

18. Njech jemu tón Knjes da, so by smilnoscz namakał pola teho Knjesa na tamnym dnju; tež ty najlěpje wěsch, kak wjele wón mi we Efesu je słužił.

2. staw.

Timothejowa swěrnoscz w sastojnistwje; troscht w czeŕpjenju. Někotre słóscze, kotrychž so mamy sdalowacz.

1. Teho dla ty, mój syno, posylń so psches tu hnadu w Khrystusu Jesusu;

2. A schtož wote mnje słyschał sy psches wjele swědkow, to porucz swěrnym ludzom, kotsiž bychu dostojni byli tež druhich nawuczicz.
St. 1, 13. 1 Tim. 3, 2.

3. Dha pschecześp sle jako dobry wojak Jesom Khrysta.
St. 1, 8. St. 4, 5.

4. Žadyn, kotryž sa wojaka słuži, njeplecze so do wschelkeho dźěła teje žiwnoscze, so by so temu, wot kotrehož sa wojaka je horje wsaty, spodobał.

5. A hdyž so schtó bědzi, dha wschak krónowany njebudźe, khiba so so prawje je bědził.
St. 4, 8.

6. Rólnik, kiž so prózuje, ma prěńsche płody wužiwacz.

7. Wopomń, schtož ja praju! Tón Knjes pak daj czi rosom na wschitko.

8. Měj w pomjatku Jesom Khrysta, kiž je horjestanuł wot morwych a je so narodził se symjenja Davitoweho, po mojim evangeliju,
1 Kor. 15, 4. 20. 2 Sam. 7, 12.

9. Pschi kotrymž ja sle pschecześpju hacz do swjaskow jako słóstnik; ale Bože słowo njeje swjasane.

10. Teho dla snjesu ja wschitko tych wusswolenych dla, so bychu tež woni sbóžnoscz dostali w Khrystusu Jesusu s wěcznej krasnosczu. Kol. 1, 24.

11. To je sawěscze wěrno: Je-li so my s nim wumrjemy, dha s nim tež žiwi budźemy;
Rom. 6, 5. St. 8, 17. 1 Pětr. 4, 13.

12. Je-li so my pschecześpimy, dha budźemy tež s nim knježicz; je-li so my jeho saprěmy, dha wón tež nas saprěcz budźe; Mat. 10, 33. Luk. 9, 26 ꝛc.

13. Je-li so my njewěrimy, dha wón wschak swěrny wostanje: Wón so sam saprěcz njemóže.
Rom. 3, 3. 4 Mójs. 23, 19.

14. Na to jim spomń a wobswědcz psched Knjesowym wobliczom, so bychu so słowow dla njewadźili, kotrež k niczomu wužitne njeje, khiba k samolenju tych, kiž posłuchaju.
Tit. 3, 9. 1 Tim. 6, 4.

15. Prózuj so, so sam so Bohu

wopokažejch jako prawy džěłacžeŕ, kiž by so njetrjebał sahanibowacž a kiž by derje rosdžělił to słowo teje prawdy.
16. Teho njeswjateho prósdneho bacža so wostaj; pschetož wone wjele pomha k bjesbóžnoscži,
1 Tim. 4, 7. St. 6, 20. Tit. 1, 14.
17. A tajkich njebolakow słowo žerje wokoło so jako rak, bjes kotrymiž staj Himen a Filet, 1 Tim. 1, 20.
18. Kotrajž so nimo wěrnoscže staj sabłudžiłaj a prajitaj, so horjestawanje so hižom je stało, a staj někotrych wěru pschewrócžiłaj. 1 Tim. 6, 21.
19. Ale to twjerde sałoženje Bože wobsteji a ma tón sygel: Tón Knjes snaje swojich; a: njech wotstupi wot njeprawdoscže, schtóž mjenuje to mjeno Khrystusowe. Ps. 1, 6. Mat. 7, 23.
20. We wulkim domje pak njejsu jeno słote a slěborne sudobja, ale tež drjewjane a hlinjane; a někotre su k cžescži, druhe pak k njecžescži.
21. Schtóž so teho dla sam wucžiscži wot tajkich ludži, tón budže sudobjo k cžescži swjecžene a wužitne hospodarjej a k wschemu dobremu skutku pschihotowane.
22. Wostaj so tež tych lóschtow teje młodoscže; cžěŕ pak sa prawdoscžu, sa wěru, sa luboscžu, sa měrom s tymi, kiž so k temu Knjesej wołaju s cžistej wutrobu. 1 Tim. 6, 11.
23. Ale sacžisń hłupe a njekhmane wopraschowanja; pschetož ty wěsch, so wone swadu porodža.
1 Tim. 4, 7. Tit. 3, 9. 1 Tim. 6, 4.
24. Knjesowy wotrocžk pak njedyrbi swadniwy bycž, ale łahodny pschecžiwo kóždemu, wustaty na wucženje, scžeŕpny k pschenoschenju tych slych, Tit. 1, 7—9.
25. Kiž w cžichoscži by tych roswucžił, kiž so pschecžiwja, hdy by jim něhdy Bóh dchył pokutu dacž, so bychu prawdu pósnali, St. 4, 2.
26. A so saso wustrósbili se swjaskow teho cžerta, wot kotrehož woni jecži su k jeho woli.

3. staw.

Wo surowoscži posłenich cžasow a krasnym wužitku Božeho pisma.

1. To pak dyrbisch wjedžicž, so w posłenich dnjach budža cžežke cžasy nastacž; 1 Tim. 4, 1.
2. Pschetož ludžo budža, kotsiž sami so lubuja, su łakomni na pjenjesy, wysokeje myslje, hordži, lestrarjo, staršim njeposłuschni, njedžakomni, njeswjecži,
3. Kiž su bjes pschirodženeje luboscže, njesjednocžiwi, cžertowsky, njehanibicži, džiwi, njedobri,
4. Pscheradnizy, nahli, naducži, kiž lóschty wjazy lubuja dyžli Boha;
5. Kiž su na sdacže bohabojasni, ale móz teje bohabojoscže sapru. A tych so sdaluj!
Tit. 1, 16.
6. Pschetož wot tajkich su, kiž so tam a sem do khěžow sunja a wjedu te žónki jate, kotrež s hrěchami su wobcžežene a psches wschelke požadanje hnate, Tit. 1, 11.
7. Kotrež pschezo wuknu a wschak nihdy do pósnacža teje prawdy pschińcž njemóža. 1 Tim. 2, 4.
8. S runym waschnjom pak, jako Jannes a Jambres so Mójsasej pschecžiwischtaj, tak tež tajzy so pschecžiwja tej wěrnoscži; su ludžo skaženeho rosoma a su njedostojni k wěrje.
2 Mójs. 7, 11. 22.
9. Ale jim so dale tak derje njepóńdže; pschetož jich wrótnoscž budže kóždemu sjawna, jako tež tanneju bě.
10. Ty sy pak schoł po mojej wucžbje, waschnju, mysli, wěrje, cžichomnoscži, luboscži, scžeŕpliwoscži,
1 Tim. 4, 6.
11. Pschescžěhanju a cžeŕpjenju, kotrež su mje trjechiłe we Antiochii, we Ikonii, w Lystrach, kotrež pschescžěhanje tam pschecžeŕpich; a se wschitkeho teho je mje tón Knjes wumohł.
Jap. sk. 13, 50. St. 14, 2. 19. 22.
12. A wschitzy tež, kotsiž chzedža bohabojasne žiwjenje wjescž

w Khrystußu Jesußu, dyrbja pschescżěhanje czeŕpicż.
Mat. 16, 24. Jap. sk. 14, 22.

13. Se złymi ludżimi pak a se sawjednikami je pschezo dale hórje: sawjedu a budża sawjedżeni.

14. Ale ty wostań pschi tym, schtož sy nawuknuł a tebi je dowěrjene; pschetož ty wěsch, wot koho sy wuknuł.

(Tekst na 6. njedżelu po swj. Trojicy.)

15. **A** dokelž wot małoscże swjate pißmo wěsch, móże to same cże roswuczicż k sbóżnoscżi, pschez wěru do Khrystußa Jesußa. Rom. 1, 16.

16. Pschetož wschitko pißmo, pschez Bože nadunjenje date, je wužitne k wuczenju, k dowjedżenju, k swarjenju, k polěpschenju w prawdoscżi; 2 Pětr. 1, 19–21.
Rom. 15, 4.

17. So by Boži człowjek dokonjany był, k wschemu dobremu skutku hotowy.) St. 2, 21.

4. staw.

W prědaŕskim sastojństwje su dobri sastojnizy, kiž na druhich kedżbuja, nujni. Pawola bědżenje a króna.

1. **T**eho dla wobswědczu ja pschez Bohom a pschez tym Knjesom Khrystußom, kiž sudżicż budże žiwych a morwych, w swojim sjewjenju a w swojim kralestwje: Jap. sk. 10, 42. 2 Theß. 1, 7. 8.
St. 2, 8. Jap. sk. 17, 31. Rom. 14, 9. 2 Kor. 5, 10.
Mat. 25, 31. Jan. 5, 27.

2. Prěduj to słowo, njepschestań, njech je czaß abo njeczaß, swaŕ, hrož, napominaj se wschej sczeŕpnoscżu a wuczbu. Jes. 58, 1.

3. Pschetož czaß pschińdże, w kotrymž strowu wuczbu snjescż njebudża, ale po samych swojich žadoscżach budża sami sebi wuczerjow nahromadżicż, sa tym, hacż jim wuschi budżetej swjeŕbicż;

4. A budża wuschi wot prawdy wotwróczicż a so k baßniczkam wobroczicż. 1 Tim. 4, 7.

5. Ty pak wachuj we wschěm; pschecżeŕp sle, czin dżěło evangelskeho prědarja, dopjelń swoju słužbu swěru.

6. Pschetož ja budu hižom woprowany a czaß mojeho wotendżenja je blisko. Fil. 2, 17.

7. Ja sym so dobre bědżenje bědżił, ja sym doběhał, ja sym wěru dżeržał. 1 Kor. 9, 24. 25.

8. Na to je mi wotpołožena króna teje prawdoscże, kotruž mi tón Knjes na tamnym dnju, tón prawy sudnik, podacż budże, niz pak mi samemu, ale tež wschitkim, kiž jeho sjewjenje lubuja.
1 Pětr. 5, 4.

9. Czin, so by najskerje ke mni pschischoł; St. 21.

10. Pschetož Demaß je mje wopuschcził a nětczischi swět lubuje, a je do Theßaloniki czahnuł, Kreszenß do Galatiskeje, Tituß do Dalmatiskeje;
Kol. 4, 14.

11. Lukasch je sam lutki pola mje. Marka wsmi k sebi a pschiwjedż jeho sobu; pschetož wón je mi jara wužitny k słužbje.

12. Tychika sym pak do Efesa pósłał. Jap. sk. 20, 4.

13. Tón mantl, kotryž w Troadże pola Karpa sym wostajił, pschinjeß sobu, hdyž pschindżesch, a te knihi, wosebje pak tón pergament.

14. Alexander, tón kowaŕ, je mi wjele złeho wopokasał; njech jemu tón Knjes sapłacżi po jeho skutkach.
1 Tim. 1, 20.

15. Kotrehož so tež ty hladaj; pschetož wón je naschim słowam so jara pschecżiwił.

16. W mojim prěnschim samołwjenju žadyn pschi mni njestejesche, ale wschitzy mje wopuschczichu. To jim njebudż pschizpite. Jan. 16, 32.

17. Tón Knjes pak pschi mni stejesche a mje posylnjesche, so by pschez mje to prědowanje dopjelnjene było, tak so bychu wschitzy póhanjo posłuchali. A ja buch wutorhnjeny s klamy teho lawa. Jap. sk. 12, 11.

18. Tón Knjes budźe mje tež wu=
móž ſe wſcheho ſteho ſkutka a mi ſbóž=
nje dopomhacž k ßwojemu njebjeſkemu
kraleſtwu; kotremuž budź cžeſcž wot
wěcžnoſcźe k wěcžnoſcźi. Hamjeń.
19. Rjekń wjele dobreho Priſzy a
Akwili a temu Oneſiforowemu domu.
St. 1, 16.
20. Eraſtuß woſta w Korincźe; Tro=
fima pak woſtajich khoreho w Milecźe.
21. Hladaj, ſo by do ſymy ke mni
pſchiſchoł. Tebi dadźa wjele dobreho
powjedźicž Eubuluß a Pudens a Linuß
a Klaudia a wſchitzy bratſja.
Scht. 9.
22. Tón Knjes Jeſuß Khryſtuß budź
ſ twojim duchom! Hnada budź ſ wa=
mi! Hamjeń. Tit. 3, 15.

Druhi liſt na Timotheja, prěnjeho poſtajeneho Efeſiſkeho biſkopa, pißany ſ Roma, jako Pawoł k druhemu bu pſched khěžora Nerona ſtajeny.

Kónz druheho liſta ßwj. Pawoła na Timotheja.

Liſt ßwj. japoſchtoła Pawoła na Tita.

Prěni ſtaw.

Kajke parſchony ßo k prědaŕſkemu ſaſtojnſtwu hodźa, a ſchto prědarjow ſaſtojnſtwo je.

1. Pawoł, wotroczk Boži, japoſch=
toł pak Jeſom Khryſta, po wěrje tych
wuſwolenych Božich a po póſnaczu teje
wěrnoſcźe k bohabojaſnoſcźi,
2. A nadźiji teho wěcžneho žiwjenja,
kotrež je ßlubił tón Bóh, kiž njełže,
pſched czaßami teho ßwěta,
Rom. 1, 2.
3. Je pak ſjewił w ßwojim czaßu
ßwoje ßłowo pſches prědowanje, ko=
trež mi dowěrjene je, po Božej pſchi=
kaſni, naſcheho ſbóžnika,
Ef. 1, 9. 10. Jap. ſk. 9, 6. 15. Gal. 1, 1.
4. Titej, mojemu prawemu ßynej
po naju wobeju wěrje: hnada, ßmil=
noſcž, měr wot Boha Wótza a teho
Knjeſa Jeſom Khryſta, naſcheho ſbóž=
nika! 1 Tim. 1, 2.
5. Teho dla cźe woſtajich w Krecźe,
ſo by to, ſchtož woſta, doporjedźił a
po měſtach ſtarſchich poſtajił, jako ja
cźi ßym pſchikaſał; Jap. ſk. 14, 23.
6. Je=li jo ſchtó je bjes poroka, je=
neje žony muž, ma wěrne dźěcźi, wot
kotrychž ſkóržba njeje, ſo ßu wopiłe
abo njepoßłuſchne. 1 Tim. 3, 2.
7. Pſchetož biſkop dyrbi bjes poroka
bycž, jako Boži ſaſtojnik, niz kiž by
ßam po ßwojej hłowje pſchezo chzył,
niz hněwny, niz wopiły, niz kiž ßo
rad bije, niz kiž njepſchiſtojneje žiw=
noſcźe hlada;
8. Ale kiž rad hoſpoduje, to dobre
lubuje, je pócziwy, prawy, ßwjaty,
ſtróſby; 1 Tim. 3, 2.
9. Kiž by ßo teho ßłowa dźeržał,
kotrež po wucžbje wěſte je, ſo by wón
móžny był k napominanju pſches tu
ſbóžnu wucžbu a k wotwrócženju tych
pſcheczimnikow.
10. Pſchetož wjele je dźiwich, nje=
wuſchnych njebolakow a ſawjednikow,
najwjazy tych, kotſiž ßu ſ wobrěſanja,
1 Tim. 1, 6.
11. Kotrymž ßo dyrbitej hubje ſa=
tykacž, kiž zyłe domy pſchewrócža a
wucža, ſchtož ßo njehodźi, hroſneho
dobytka dla. Mat. 22, 34.
2 Tim. 3, 6. 1 Pětr. 5, 2.
12. Wot nich je jedyn prajił, ßam
jich profeta: Kretiſzy ßu pſchezo łha=
rjo, ſłe ſwěrjata, lěnje brjuchi.
13. To wobßwědczenje je wěrne.
Teje wězy dla naßwaŕ jich khutnje, ſo
bychu ſtrowi we wěrje byli,
Jan. 19, 35. 2 Tim. 4, 2.
14. A njeměli kedźbu na židowſke
baßniczki a cžłowjecžne pſchikaſnje, ko=
trež jich wotwobrocža wot prawdy.
1 Tim. 4, 7.

15. Czisthym je wſchitko cziſte; ma-
ſanym pak a njewěrnym njeje niczo
cziſte, ale ſmaſana je jich myßl a
ßwědomnje. Jap. ſk. 10, 15.
Rom. 14, 20. Mat. 15, 11.

16. Woni ßo wudawaju, ſo Boha
ſnaja, ale je ſkutkami to ſapru; pſche-
tož woni ßu, na kotrychž Bóh hro-
ſnoſcž ma, a ßu njepoßłuſchni a k
wſchitkim dobrym ſkutkam njekhmani.
2 Tim. 3, 5.

2. ſtaw.

Kak ßo wſchelake ſtawy Božeje hnady
dla w žiwjenju ſadźeržecź maju.

1. Ty pak rycž, kaž ßo ſaleži po
ſbóžnej wuczbje: 1 Tim. 6, 3. 2 Tim. 1, 13.
2. So ſtari ludźo bychu ſtróſbi byli,
póczziwi, roſomni, ſtrowi we wěrje, w
luboſczi, w ſczerpliwoſczi;
3. Tak též ſtare žony, njech khodźa
w tajkej draſcze, kiž ßwjatym pſchi-
ſteji, njech wot druhich ſłe njerycža,
njech k wjele winu ßo njenawucža, ale
njech dobre wucža;
4. So bychu młode žony wucžiłe
póczziwe bycž, ßwojich mužow lubo-
wacž a ſ dźěczimi derje měnicž,
5. So bychu póczziwe byłe, ſchwar-
ne, dobre hoſpoſy, dobroczziwe, ßwojim
mužam poddane, ſo by jich dla ßło-
wo Bože do ſłeje rycže njepſchiſchło.
Ef. 5, 23.

6. Teho runja młodych mužow na-
pominaj, ſo bychu póczziwi byli.
7. Wſchudźom pak ßo ßam poſtaj
ſa ſnamjo dobrych ſkutkow ſ njeſkaženej
wuczbu, ſ wobſtajnej póczziwoſczu,
8. Se ſtrowym ßłowom, kotrež by
nichtó hanicž njemohł, ſo by ßo pſche-
cziwnik ſahanibował a njeměł niczoho,
ſo by wot naß ſłe mohł ryczecž.
1 Tim. 5, 14.

9. Tych wotroczkow napominaj, ſo
bychu ßwojim knježim poddani byli a
we wſchitkich wězach ßo jim k ſpodo-
banju ſadźerželi a niž pſcheczziwo ku-
ßali, Ef. 6, 5. Kol. 3, 22.
1 Tim. 6, 1. 1 Pětr. 2, 18.

10. Niczo njewſali, ale wſchitku do-
bru ßwěrnoſcž wopokaſali, ſo bychu
tu Božu wuczbu naſcheho ſbóžnika cze-
ſczili we wſchěch wězach.
1 Tim. 1, 1. Tit. 1, 3.

(Epiſtola na Boži dźeń.)

11. Pſchetož ta ſbóžna hnada Boža
je ſkhadźała wſchitkim człowjekam,
12. A roßwuczi naß, ſo my dyrbi-
my ſaprěcž bjeßbóžne waſchnje a
ßwětne lóſchty, a póczziwe, prawe a
bohabojaſne žiwjenje wjeſcž tu na tym
ßwěcze,
13. A woczakowacž na tu ſbóžnu
nadźiju a ſjewjenje teje kraßnoſcze
teho wulkeho Boha a naſcheho ſbóž-
nika Jeſom Khryſta,
1 Kor. 1, 7. Fil. 3, 20

14. Kiž ßo ßam ſa naß dał je,
ſo by wón naß wumohł wot
wſcheje njeprawdoſcze a ßebi ßam
wuczziſcził lud, kiž by ßam jeho
był a ßo ßwěru dźeržał k dobrym
ſkutkam.) Gal. 1, 4.
15. To rycž a napominaj a dowjedź
je wſchej khrobłoſczu. Njedaj ßo ža-
nemu ſazpicž.

3. ſtaw.

Wyſchnoſcž dyrbi ßo czeſczicž, Boža do-
brota ßo khwalicž; njewužitnych praſche-
njow a kezarjow mamy ßo ſdalowacž.

1. Spominaj jim, ſo bychu wjeŕ-
cham a móžnym poddani a poßłuſchni
byli, ſo bychu na wſchón dobry ſkutk
hotowi byli, Rom. 13, 1—7.
1 Pětr. 2, 13. 2 Tim. 3, 17.

2. Na nikoho ſłe njeryczeli, ßo nje-
wadźili, ßo ſadźerželi kaž ſdobne je a
wſchu czichomnoſcž wopokaſali wſchit-
kim ludźom. Fil. 4, 5.
3. Pſchetož my běchmy též junu
hłupi, njepoßłuſchni, błudniwi, ßłu-
žachmy wſchelkim žadoſcʒam a lóſch-
tam a khodźachmy w ſłóſczi a w
ſawiſczi, ſchkerjedni a hidźachmy ßo
bjeß ßobu. 1 Kor. 6, 11.
Ef. 4, 17. 18. St. 5, 8.

(Tekst na Boži dźeń.)

4. Jako so pak sjewiła je ta dobroczjiwosćź a lubosnosćź Boha, naſcheho ſbóžnika, Et. 2, 11. 1 Jan. 4, 9.
5. Niz ſkutkow dla teje prawdosćźe, kotrež my czjinili běchmy, ale po ſwojej ſmilnosćźi czjini wón naſ ſbóžnych pſches tu kupjel noweho narodźenja a wonowjenja teho ſwjateho Ducha,
Ef. 2, 8. 9. 2 Tim. 1, 9.
6. Kotrehož wón bohaćźe na naſ wulał je pſches Jeſom Khryſta, naſcheho ſbóžnika, Joel. 2, 28.
7. So bychmy pſches teho ſameho hnadu prawi a herbojo byli wěčzneho žiwjenja po tej nadźiji. To je ſawěſćźe wěrno.)
Rom. 8, 17.
8. To chzu ja, ſo by ty wobtwjerdźił, ſo bychu czi wěrjazy Boži ſo ſtarali dobrym ſkutkam prjódkſtaćź; pſchetož to je kraſna a wužitna wěz ludźom.
9. Tych njemudrych praſchenjow pak, tych narodow wopiſmow, teje ſakonoweje ſwady a bitwy ſo woſtaj; pſchetož to ſu njewuſchne a kniczomne wězy.
1 Tim. 4, 7. 2 Tim. 2, 23.
10. Kezarſkeho człowjeka ſdaluj ſo, hdyž wón jumu abo dwójzy je napominany, Mat. 7, 15. Mat. 18, 15. 16.
11. A wjedź, ſo tajki je pſchewróczeny a hrěſchi, jako ſam pſches ſo ſatamany. 1 Tim. 6, 5.
12. Hdyž k tebi budu póſłaćź Artemana abo Tychika, dha pſchińdź hnydom ke mni do Nikopola; pſchetož tam ſym ja wobſanknuł pſches ſymu woſtaćź. Jap. ſk. 20, 4. Ef. 6, 21.
13. Zenana, piſmawuczeneho, a Apolloſa ſwěru daj pſchewodźićź, ſo by jimaj na niczim nuſa njebyła.
Jap. ſk. 18, 24.
14. Njech pak tež czi naſchi wuknu w dobrych ſkutkach ſtaćź nuſneho wužitka dla, ſo bychu njepłódni njebyli.
1 Tim. 6, 18.
15. Wjele dobreho dadźa czi powjedźićź wſchitzy, kiž pſchi mni ſu. Njekń wjele dobreho wſchěm, kiž naſ lubuja we wěrje. Hnada budź ſ wami wſchitkimi! Hamjeń. Gal. 5, 6.

List (na Tita, prěnjeho poſtajeneho biſkopa Krecżinſkeje zyrkwje), piſany ſ měſta Nikopola w Mazedonſkej ſemi.

Kónz liſta ſwj. Pawoła na Tita.

List ſwj. japoſchtoła Pawoła na Filemona.

Pawoł proſy ſa Oneſima, wobroczeneho wotroczka.

1. Pawoł, tón ſwjaſany Khryſtuſa Jeſuſa, a Timothej, tón bratr, Filemonej, temu lubemu a naſchemu pomoznikej, Ef. 3, 1.
2. A Apii, tej lubej, a Archippej, naſchemu towarſchej, a tej ſhromadźiſnje w twojim domje: Kol. 4, 17.
3. Hnada budź ſ wami a měr wot Boha, naſcheho Wótza, a teho Knjeſa Jeſom Khryſta! Kol. 1, 2.
4. Ja ſo mojemu Bohu dźakuju a ſpomnju ſtajnje na tebje w mojich modlitwach,
5. Dokelž ſłyſchu wot twojeje luboſćźe a wěry, kotruž maſch do teho Knjeſa Jeſom Khryſta a k wſchěm ſwjatym, Ef. 1, 15. Kol. 1, 4.
6. So by twoja wěra, kotruž my hromadźe mamy, w tebi mózna była na póſnaczu wſchitkeho teho dobreho, kiž wy macźe w Khryſtuſu Jeſuſu.
7. My mamy pak wulku wjeſełoſćź a troſcht na twojej luboſćźi, luby bratſje, ſo wutroby tych ſwjatych pſches tebje ſu wokſchewjene. 2 Tim. 1, 16.
8. Teho dla, hacž ja runje wulku khrobłoſćź mam w Khryſtuſu, czi roſkaſaćź, ſchtož czi ſaleži, 1 Theſ. 2, 7.

9. Dha chzu wſchak luboſcźe dla radſcho napominacź, kiž tajki ßym, to je tón ſtary Pawoł, nětk pak tež ſwjaſany Jeſom Khryſta.

10. Proſchu cźe pak mojeho ßyna Oneſima dla, kotrehož w mojich ſwjaſkach ßym porodźił, Kol. 4, 9.

11. Kotryž tebi něhdy njewužitny, nětk pak tebi a mi wužitny je, teho ßym ſaßo wotećßłał:

12. Ty pak chzył jeho, to je ßam moju wutrobu, horje wſacź.

13. Pſchetož ja chzych jeho pſchi ßebi ſdźeržecź, ſo by mi na twoje měſto ßłužił w tych ſwjaſkach teho evangelija;

14. Ale bjeß twojeje wole nochzych ničžo cžinicź, ſo by twoja dobrota njebyła jako wotnucźena, ale ſ dobrej wolu.

15. A ßnadź je wón teho dla na khwilu cźi wuſtupił, ſo by jeho wěčžnje ſaßo měł; 1 Mójſ. 45, 5.

16. Nětk niz dale jako wotročžka, ale jako wjazy dyžli wotročžka, jako lubeho bratra, woßebnje mi, a kak wjele bóle tebi, po cźěle a tež w tym Knjeſu.

17. Maſch-li teho dla mje ja ßwojeho towaŕſcha, dha wſmi jeho horje jako mje ßameho;

18. Je-li pak wón tebi ſchkodu cžinił abo něſchto tebi winowaty, to mi pſchipiſch;

19. Ja, Pawoł, ßym to pißał ſ mojej ruku, ja chzu ſapłacźicź; nochzu wot teho cźi ničžo prajicź, ſo tež ty ßam ßo mi winowaty ßy.

(Tekſt na 24. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

20. Haj, mój bratſje, popſchej mi, ſo bych cźe tu wužiwał w tym Knjeſu; wokſchew moju wutrobu w tym Knjeſu.

21. Ja ßym ſ dobrej nadźiju k twojej poßłuſchnoſcźi cźi pißał; pſchetož ja wěm, ſo ty tež wjazy cžinicź budźeſch, dyžli ja praju. 2 Kor. 7, 15. 16.

22. Pſchihotuj pak ßobu tež mi hoſpodu; pſchetož ja ßo nadźiju, ſo pſcheß waſchu modlitwu ſ Božeje hnady wam daty budu.

23. Wjele dobreho cźi dadźa prajicź Epafraß, mój ßobujaty w Khryſtußu Jeſußu,

24. Markuß, Ariſtarchuß, Demaß, Lukaſch, moji pomoznizy. Kol. 4, 14.

25. Ta hnada naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta budź ſ waſchim duchom! Hamjeń.

Liſt na Filemona, pißany ſ Roma a póßłany pſcheß wotročžka Oneſima.

Kónz liſta ßwj. Pawoła na Filemona.

Prěni liſt ßwj. japoſchtoła Pětra.

Prěni ſtaw.

We Božich duchownych dobrotach a kſcheſcźijanow poßłuſchnoſcźi.

1. Pětr, japoſchtoł Jeſom Khryſta, tym wuſwolenym zuſomnikam tam a ßem w Pontiſkej, w Galatiſkej, w Kappadoziſkej, we Aſiſkej a w Bithyniſkej, Jan. 7, 35.

2. Po prjedywjedźenju Boha teho Wótza, pſcheß wośwjecźenje teho Ducha, k poßłuſchnoſcźi a k wobkrjepjenju teje krwě Jeſom Khryſta: Bóh daj wam wjele hnady a měra! Rom. 8, 29.

(Epiſtola na jutrowniczku.)

3. Khwaleny budź Bóh a tón Wótz naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, kiž naß po ßwojej wulkej ßmilnoſcźi ſ nowa porodźił je na žiwu nadźiju pſcheß to horjeſtacźe Jeſom Khryſta wot morwych, 2 Kor. 1, 3. Ef. 1, 3.

4. K njeſachodnemu a k njeſmaſanemu a k njeſwjadnemu herbſtwu, kotrež wam ſkhowane je w njebjeßach, St. 5, 4.

5. Kiz wy ſ Bozeje mozy pſches
wěru wobarnowani budzecze k ſbóz=
noſczi, kotraz pſchihotowana je, ſo ßo
ſjewicz budze w poßlenim czaßu,
6. W kotrymz wy ßo wjeßelicz bu=
dzecze, kiz nětk mału khwilu (je=li ſo
trjeba je) ßo rudzicze we wſchelkich
ſpytowanjach, 2 Kor. 4, 17. Rom. 5, 3.
7. So by waſcha wěra, hdyz ſpy=
tana budze, wjele kraßniſchi ßo wo=
pokaſała, dyzli ſachodne ſłoto, kotrez
pſches woheń ſpytane budze, k khwal=
bje, k czeſczi a kraßnoſczi, hdyz ßo
Jeſuß Khryſtuß ſjewicz budze,
Sir. 2, 5. Pſchißł. 17, 3.
8. Kotrehoz njejſcze widzili a wſchak
jeho lubujecze, a nětk do njeho wě=
ricze, hacz jeho runje njewidzicze, dha
budzecze ßo wjeßelicz ſ njewurjeknjenym
a kraßnym wjeßelom, Jan. 20, 29.
9. A kónz waſcheje wěry doſtacz,
duſchow ſbóznoſcz.) Rom. 6, 22.
10. Sa kotrejz ſbóznoſczu ßu ßo
pytali a ßlědzili profetojo, kiz wot teje
hnady ßu wěſchczili, kotraz ſo wam
doſtacz je dyrbjała, Dan. 9, 24. Luk. 10, 24.
11. A ßu ßo wobhonili, na kotry
a na kajki czaß by wułoził tón Duch
Khryſtußowy, kiz we nich běſche a kiz
prjedy je wobßwědcził te czeřpjenja,
kotrez na Khryſtußa pſchińcz mějachu,
a te kraßnoſcze po tych ßamych;
12. Kotrymz tez je ſjewjene, dokelz
woni niz jeno ßebi ßamym, ale tez
nam ſ tym ßu prědowali, ſchtoz wam
nětk je pſchipowjedane pſches tych, kiz
wam to evangelion ßu pſchipowjedali
pſches ßwjateho Ducha, ſ njebjeß dele
póßłaneho, kotrez tez czi jandzeljo po=
zadaju wohladacz.
13. Teho dla dha wopaßajcze te
ledzby waſcheje myßle, budzcze ſtróſbi,
ſtajcze ßwoju nadziju zyle na tu hna=
du, kotraz wam pſchinjeßena je pſches
ſjewjenje Jeſom Khryſta; Luk. 12, 35.
14. Jako dzěczi teje poßłuſchnoſcze
njeczińcze tak, jako prjedy ſ njewědom=
noſczu po zadoſczach czinili ſcze;
15. Ale jako tón, kiz waß je powo=
łał a je ßwjaty, budzcze tez wy ßwjeczi
we wſchěm waſchim wobeńdzenju.
16. Pſchetoz pißane ſteji: Budzcze
ßwjeczi, pſchetoz ja ßym ßwjaty.
3 Mójſ. 11, 44. St. 19, 2. St. 20, 7.
17. A dokelz wy ßo k temu jako
k Wótzu wołacze, kiz bjes pohladanja
na parſchonu ßudzi, po kózdeho (jeho)
ſkutku: dha wjedzcze waſche ziwjenje,
tak dołho hacz tudy pſchebywacze, w
bojoſczi; Jap. ſk. 10, 34.

(Epiſtola na czichi pjatk.)

18. A wěſcze, ſo wy njejſcze
ſe ſachodnym ßlěborom abo ſło=
tom wukupjeni ſ waſcheho kni=
czomneho wobeńdzenja, kotrez
wot wótzow běſchcze nawukli;
1 Kor. 6, 20. St. 7, 23.
19. Ale ſ tej drohej krwju
Khryſta, jako teho njewinojteho
a njeſmaſaneho jehnjecza;
1 Kor. 6, 20. St. 7, 23. Hebr. 9, 14. Sjew. 1, 5.
20. Kiz prjedy wuſnaty je, dyzli
ßwět bu ſałozeny, ſjewjeny pak je w
tym nětcziſchim poßlenim czaßu waſche
dla,) Rom. 16, 25. Ef. 1, 9.
21. Kotſiz wy pſches njeho wěricze
do Boha, kiz jeho je ſbudził wot mor=
wych a jemu kraßnoſcz dał, ſo byſchcze
waſchu wěru a nadziju k Bohu měli.

(Tekſt na 16. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

22. Dha czińcze ßwoje duſche póz=
czime w poßłuſchnoſczi teje prawdy
pſches teho Ducha k prawej bratrow=
ſkej luboſczi; a mějcze ßo bjes ßobu
ſ czistej wutrobu jara wulzy lubo,
23. Jako kiz wy ßo ſ nowa ſcze
narodzili, niz ſe ſachodneho, ale ſ nje=
ſachodneho ßymjenja, pſches to ziwe
Boze ßłowo, kotrez wěcznje woſtanje.
24. Pſchetoz wſchitko czěło je jako
trawa a wſchitka człowjeczna kraßnoſcz
jako trawna kwětka. Ta trawa ſwja=
dnje a kwětka wotpanje;
Jeſ. 40, 6. 7. Jak. 1, 10. 11. Pſ. 102, 12.
25. Ale teho Knjeſa ßłowo woſtanje
do wěcznoſcze. To je pak to ßłowo,

kotrez bjes wami jako wjeßełe póßelſtwo je pſchipowjedane.) Jeſ. 40, 8.

2. ſtaw.

Wo ſaſtojúſtwje ſ nowa narodzenych, teho runja poddanow a wotroczkow.

1. Teho dla wotpołozcze wſchitku ſłóſcz a wſchitke jebanje a njeprawe wudawanje a ſawiſcz a wſcho ſłe ryczenje; Rom. 6, 6. Ef. 4, 22. Kol. 3, 8. Hebr. 12, 1.

2. A pozadajcze to roſomne czíſte mloko ßłowa Bozeho jako nětk narodzene dźěczatka, ſo byſchcze wy wot njeho pſchibjerali; Hebr. 5, 13. Mat. 18, 3.

3. Je-li ſo ſcze wopytali, ſo tón Knjes je dobroczíwy, Pſ. 34, 9.

4. K kotremuz ſcze pſchiſchli jako k zíwemu kamjenju, kiz wot człowjekow ſaczißnjeny, ale pola Boha je wuſwoleny a drohi. Pſ. 118, 22.

(Epiſtola na 7. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

5. A tez wy, jako zíwe kamjenje, natwařcze ßo, ſo byſchcze duchomna khěza byli a ßwjate měſchniſtwo k woprowanju duchomne wopory, kotrez ßo bychu Bohu ſpodobałe pſches Jeſom Khryſta. Rom. 12, 1.

6. Teho dla ma ßo tez w pißmje: Hlaj, ja kładu w Zionje wuſwoleny drohi rózkny kamjeń; a ſchtóz do njeho wěri, njebudze k hanibje pſchińcz. Jeſ. 28, 16. Rom. 9, 33.

7. Wam teho dla, kiz wěricze, je wón kraßny; tym njewěrnym pak je wón kamjeń, kotryz czi czěßlojo ßu ſaczißli, a ßo rózkny kamjeń je ſczinił, Pſ. 118, 22. Mat. 21, 42.

8. Tón kamjeń naſtorka a ſkała pohórſchenja tym, kotſiz ßo wo ßłowo ſtorcza, dokelz woni temu njewěrja, na kotrez wſchak ſałozeni ßu. Jeſ. 8, 14. Luk. 2, 34.

9. Wy pak ſcze tón wuſwoleny narod, to kralowſke měſchniſtwo, ßwjaty narod, lud dobycza, ſo byſchcze wy pſchipowjedali poczinki teho, kotryz waß je powołał ſ teje czmy na ßwoje dźiwne ßwětło, Jeſ. 43, 20. 2 Mójſ. 19, 6.

10. Kiz wy něhdy lud njeběſchcze, nětk pak ſcze Bozi lud, a kiz wy pſched czaßom w hnadze njeběſchcze, nětk pak ſcze w hnadze.) Hoſ. 2, 23. Rom. 9, 25.

(Epiſtola na njedźelu Jubilate.)

11. Lubi bratſja, ja napominam waß, jako podróznikow a zuſnikow, ſdalujcze ßo czěłnych lóſchtow, kiz napſcheczíwo duſchi wojuja, Pſ. 39, 14. Rom. 13, 13.

12. A ſadzerzcze ßo pěknje bjes póhanami, tak ſo bychu czi, kiz wot waß ſłe rycza, jako ſłóſnikow, hdyz waß ſ dobrych ſkutkow póſnaja, Boha w tym khwalili na tón dźeń teho domapytanja. Mat. 5, 16.

13. Teho dla budzcze poddani wſchemu człowſkemu wuſtajenju, teho Knjeſa dla; njech je kralej, jako temu najwyſchſchemu, Rom. 13, 1—5. Tit. 3, 1.

14. Abo ſaſtojnikam, jako tym, kiz wot njeho póßłani budza k wjeczenju na tych, kotſiz ſłe czinja, k khwalbje pak tym, kotſiz dobre czinja.

15. Pſchetoz to je Boza wola, ſo byſchcze ſ derjeczinjenjom ſatykali huby tym njemudrym a njewědomnym ludźom, St. 3, 9.

16. Jako czi frejni, a niz ſo byſchcze frejotu na pſchikrywanje ſłóſcze měli, ale jako czi wotroczzy Bozi. 1 Kor. 7, 23.

17. Wopokazcze czeſcz kózdemu. Lubujcze bratrow. Bójcze ßo Boha. Czeſczcze krala.) Rom. 12, 10. Pſchiſł. 24, 21.

18. Wy wotroczzy, budzcze poddani knjezim ſe wſchej bojoſczu, niz jeno dobrym a měrnym, ale tez ſłym. Tit. 2, 9.

19. Pſchetoz to je hnada, hdyz ſchtó ßwědomnja dla pſcheczíwo Bohu kſchiwdu ſnjeße a czeŕpi bjes winy.

(Epiſtola na njedźelu Miſericordias Domini.)

20. Pſchetoz kajka je to khwalba, hdyz wy ſłóſczow dla puki czeŕpicze?

Ale hdyž wam dobroty dla ſłe cžinja a wy to ßame pſchecžeŕpicže, to je hnada pola Boha.
St. 4, 14. Mat. 5, 10.

21. Pſchetož k temu ſcže wy powołani, dokelž tež Khryſtuß ſa naß cžeŕpił je, woſtajiwſchi nam wopißmo, ſo byſchcže ßlědžili ſa jeho ſtopami,

22. Kiž žaneho hrěcha njeje cžinił, tež ßo njeje žane jebanje w jeho rcže namakało; Jeſ. 53, 10. Jan. 8, 46.

23. Kiž ſaßo njeßwarjeſche, hdyž ßwarjeny bě, a njehrožeſche, hdyž cžeŕpjeſche; ale wón to porucži temu, kotryž prawje ßudži; Jeſ. 53, 8.

24. Kiž je naſche hrěchi na ßwojim cžěle ßam woprował na drjewje, ſo bychmy hrěcham wotemrjeli a prawdoſcži žiwi byli, pſcheſ kotrehož rany wy ſcže ſahojeni. Jeſ. 53, 5. 6. 1 Jan. 3, 5.

25. Pſchetož wy běſchcže jako ſabłudžene wowzy; nětk pak ſcže wobrocženi k paſtyrjej a biſkopej waſchich duſchow.
Jeſ. 53, 7. Jan. 10, 12.

3. ſtaw.

Wo ſaſtojnſtwje mandželſkich, ſcžeŕpnoſcži a wobſtajnoſcži, Khryſtußowym k heli ſtupjenju, kſchcženzy a powyſchenju.

1. Teje runoſcže, wy žony, budžcže poddane ßwojim mužam, ſo bychu tež cži, kiž ßłowu njewěrja, pſcheſ tajke ſadžerženje tych žonow bjeſ ßłowa dobycži byli, Ef. 5, 22. Kol. 3, 18.

2. Hdyž woni wohladaju waſche pócžiwe wobeńdženje w bojoſcži.

3. Kotrychž wuhotowanje njedyrbi ſwonkach bycž w ſaplecženju włoßow, w napowjeſchenju ſłota ani we woblecženju draſtow; 1 Tim. 2, 9.

4. Ale tón potajny wutrobny cžłowjek, ſ njeſachodnym, ſ cžichim a ſ pokojnym duchom, to je kraßna wěz pſched Bohom. Pſ. 45, 14. Rom. 2, 29.

5. Pſchetož tak ßu ßo tež ſaſtarſku te ßwjate žónſke pyſchne wuhotowałe, kotrež k Bohu ßwoju nadžiju mějachu a ßwojim mužam poddane běchu;

6. Kaž Sara Abrahamej poßłuſchna běſche a rěkaſche jemu knjeſ; kotrejež džowki wy ſcže, je-li ſo wy derje cžinicže a ßo niczo traſchicž njedacže.
1 Mójſ. 18, 12.

7. Teje runoſcže, wy mužojo, bydlcže pola nich ſ roſomom a dajcže žónſkemu, jako ßłabſchemu gratej, jeho cžeſcž, jako tež ßobuherbam hnady teho žiwjenja, ſo bychu waſche modlitwy ſatorhnjene njebyłe. Kol. 3, 19.

(Epiſtola na 5. njedželu po ßwj. Trojizy.)

8. Napoßledk pak budžcže wſchitzy jenakeje myßle bjeſ ßobu, ſcžeŕpliwi, jako bratſja luboſni, ſ wutrobu ßmilni a pſcheczelni. Fil. 3, 16.

9. Njeſapłacžcže ſłóſcž ſe ſłóſcžu abo ßwarjenje ſe ßwarjenjom; ale ſa to požohnujcže, a wěſcže, ſo wy k temu powołani ſcže, ſo byſchcže to požohnowanje herbowali.
Rom. 12, 17. 1 Theß. 5, 15.

10. Pſchetož ſchtóž chze žiwjenje lubowacž a dobre dny widžicž, tón pojimaj ßwój jaſyk, ſo by ſłeho njerycžał, a ßwoju hubu, ſo by njeludała. Pſ. 34, 13.

11. Njech wón ßo wobrocži wot ſłeho a njech dobre cžini; njech wón měra hlada a ſa nim honi. Jeſ. 1, 16. 17.

12. Pſchetož wocži teho Knjeſa hladatej na prawych, a jeho wuſchi na jich próſtwu; to wobliczo pak teho Knjeſa hlada na tych, kiž ſłe cžinja.
Pſ. 33, 18.

13. A ſchtó je, kiž by wam mohł ſłe cžinicž, hdyž wy ſa dobrym ſtacž budžecže?

14. Haj, hacž wy runje byſchcže prawdoſcže dla cžeŕpili, dha wſchak ſcže ſbóžni. Njebójcže ßo pak pſched jich hroženjom a njeſtrachujcže ßo;
St. 2, 20. Mat. 5, 10. Rom. 8, 17.

15. Ale ßwjeczcže Boha teho Knjeſa w ßwojich wutrobach.)

(Na reformazyjſki ßwjedźeń.)

Budźcźe pak pſchezo hotowi k ſamol=
wjenju kóždemu, kiž wot waß ßłowo žada
teje nadźije dla, kotraž we waß je, Jeſ. 8, 13.
16. A to cźińcźe ſ cźichoſcźu a ſ bo=
jóſcźu; a mějcźe dobre ßwědomnje, ſo
bychu cźi, kiž ſłe wot waß rycźa, jako
wot ſłóſtnikow, k hanibje pſchiſchli, ſo
ßu hanili waſche dobre khodźenje w
Khryſtußu.) Fil. 2, 12.
17. Pſchetož lěpje je, je=li ſo ßo
Božej woli lubi, ſo wy dobroty dla
cźeŕpicźe, dyžli ſłóſcźe dla.
18. Pſchetož tež Khryſtuß je junu
ſa naſche hrěchi cźeŕpił, tón prawy ſa
tych njeprawych, ſo by naß Bohu wo=
prował; a je morjeny po cźěle, ale
wſchak wožiwjeny po duchu;
Rom. 5, 6. Hebr. 9, 28.
19. W tym ßamym je wón tež tam
ſchoł a prědował tym ducham w ja=
ſtwje, St. 4, 6.
20. Kotſiž tehdy njewěrjachu, jako
Boža ſcźeŕpliwoſcź wocźakowaſche w
Noachowym cźaßu, hdyž kaſchcź hoto=
wachu, w kotrymž jich mało běſche, to
je wóßom duſchow, ſkhowanych pſches
wodu; Mat. 24, 37. 1 Mójſ. 6, 18.
21. Kotraž tež naß nětk ſbóžnych
cźini w kſchcźenizy, na tamnu podob=
nej, ſ kotrejž ßo njewotmyje njerjad
na cźěle, ale ßo ſtanje ßlub dobreho
ßwědomnja ſ Bohom, pſches to horje=
ſtacźe Jeſom Khryſta, Mark. 16, 16.
22. Kiž je na prawizy Božej po
tym, jako horjeſtpił je do njebjeß, a
ßu jemu poddani jandźeljo a wyſch=
noſcźe a mozy. Pſ. 110, 1. Ef. 1, 20.

4. ſtaw.

Wo wužitku kſchiža a ſcźeŕpliwoſcźi we
nim a wo druhich pocźinkach.

1. Dokelž teho dla Khryſtuß w cźěle
ſa naß je cźeŕpił, dha budźcźe tež wy
ſ tej ßamej myßlu wobrónjeni; pſche=
tož ſchtóž na cźěle cźeŕpi, tón pſche=
ſtanje hrěſchicź, Fil. 2, 5.
2. So by wón dale, ſchtož hiſchcźe
ſbytkneho cźaßa je w cźěle, niz cžłow=
ſkim lóſchtam, ale Božej woli žiwy
był. 2 Kor. 5, 15. Gal. 2, 20.
3. Pſchetož doſcź je, ſo wy w ſa=
chodnym cźaßu teho žiwjenja cźinili
ſcźe po woli tych póhanow, jako ſcźe
khodźili w njepózcźiwoſcźi, w žadoſcźach,
w pjanoſcźi, w žracźu, we wopiłſtwje
a w hroſnych pſchibóſtwach.
Ef. 4, 17. Tit. 3, 3.
4. Teho dla ßo jim zuſa wěz ſda
bycź, ſo wy ſ nimi ßobu njeběžicźe do
tajkeho jich hrěſchneho hroſneho nje=
rjada, a hanja waß;
5. Kotſiž pak maju wotmol=
wjenje dawacź temu, kiž hotowy
je, ßudźicź žiwych a morwych.
2 Tim. 4, 1.
6. Pſchetož teho dla je tež morwym
to evangelion pſchipowjedane, ſo bychu
ßudźeni byli po cžłowjeku na cźěle, ale
w duchu Bohu žiwi byli.
7. Bliſko pak je pſchiſchoł kónz
wſchitkich wězow.
1 Kor. 10, 11. 1 Jan. 2, 18.

(Tekſt na 9. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

8. Teho dla budźcźe ſtróſbi a wa=
chujcźe k modlitwam. Pſchede wſchit=
kimi wězami pak mějcźe bjeſ ßobu ßyl=
nu luboſcź; pſchetož ta luboſcź pſchi=
tryje hrěchow hromadu.
Luk. 21, 36. Pſchiſł. 10, 12.
9. Hoſpodujcźe ßo radźi bjeſ ßobu
bjeſ morkotanja. Rom. 12, 13. Hebr. 13, 2.
10. Sſłužcźe ßebi jedyn druhemu
ſ tym darom, kotryž kóždy doſtał je,
jako cźi dobri ſaſtojnizy wſchelkeje hna=
dy Božeje. Rom. 12, 7. 8.
11. Rycźi=li ſchtó, njech rycźi jako
Bože ßłowo. Ma=li ſchtó kajku ßłuž=
bu, njech ßłuži po tym ſamóženju, ko=
trež Bóh wudźěli, ſo by we wſchěch
wězach Bóh khwaleny był pſches Je=
ſom Khryſta, kotremuž budź cźeſcź a
móz wot wěcžnoſcźe hacž do wěcžno=
ſcźe. Hamjeń.)

(Epiſtola na njedźelu po nowym lěcźe.)

12. Wy lubi, njech ßo wam njeſda
zuſa wěz bycź to horjo, kotrež ßo nad

ami wopokasuje (pschetož wone ßo
am stanje k spytowanju) jako by waß
schto zußeho nadeschło;
13. Ale kaž wy s Khrystußom cżeŕ-
cże, tak wjeßelcże ßo, so wy tež pschi
wjenju jeho kraßnoscże ßo je srado-
njom swjeßelicż budżecże.
Mat. 5, 10. Jak. 1, 2. Jap. sk. 5, 41.
14. Sbóžni wy scże, hdyž waß ha-
a Khrystußoweho mjena dla; psche-
ž tón Duch, kiž Duch teje kraßnoscże
Boži je, wotpocżuje na waß. Pola
h budże wón hanjeny, ale pola waß
scżeny. Mat. 5, 11.
15. Njech pak žadyn wot waß nje-
ŕpi jako mordaŕ abo paduch abo
stnik, abo tajki, kiž ßo do zusych wě-
o tyka;
16. Je-li so wón pak cżeŕpi jako
heścżijan, dha njech ßo njehanibuje,
njech cżescżi Boha, hdyž jemu to
wotßudżene. Jan. 21, 19.
17. Pschetož cżaß je, so ßo ßud
ocżina wot Božeho doma. Hdyž
k ßo wot naß spocżina, kajki dha
nz budże s tymi, kiž Božemu evan-
iju njewěrja?
18. A hdyž tón prawy lědom sdżer-
ny budże, hdże chze ßo tón bjes-
żny a hrěschnik pokasacż?
Pschiß. 11, 31.
19. Teho dla kotsiž to cżeŕpja po
ožej woli, cżi njech jemu, jako ßwěr-
nu stworicżelej, ßwoje dusche po-
cża w dobrych skutkach.)

5. staw.

o pschißluschnoscżi starschich, młodoscże
a wschěch kscheścżijanow shromadnje.

1. Tych starschich, kiž bjes wami
, napominam ja, kiž ßobustarschi
n a ßwědk Khrystußowych cżeŕpje-
w, kiž tež tu kraßnoscż, kotraž ßo
wicż ma, ßobu dostacż budu:
Luk. 24, 48. Rom. 8, 17.
2. Paßcże to stadło Bože, kotrež
ji waß je, a kedżbujcże na njo,
nucżeni, ale s dobrej wolu; niz
hrosneho dobytka dla, ale s hotowej
wutrobu;
3. Niz jako byschcże knježili na wo-
ßadach, ale cżińcże ßo snamjo teho
stadła; 2 Kor. 1, 24.
4. Dha budżecże wy (hdyž ßo sje-
wicż budże tón wyschschipastyŕ) tu nje-
swjadnu krónu teje cżescże dostacż.
Jes. 40, 11. 1 Pětr. 1, 4.
5. Teho runja, wy młodżi, budżcże
poddani starschim. Wschitzy budżcże
jedyn druhemu poddani, a

(Epistola na 3. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

Woblekajcże ßo ponižnoscż; psche-
tož Bóh napschecżiwo steji hordym, ale
ponižnym dawa wón hnadu.
Luk. 1, 51. Jak. 4, 6.
6. Teho dla ponižujcże ßo pod Božu
móznu ruku, so by wón waß powyschił
w ßwojim cżaßu. Jak. 4, 10.
7. Wschitku waschu staroscż cżißńcże
na njeho, pschetož wón ßo sa waß stara.
Ps. 55, 23. Mat. 6, 25. Luk. 12, 22.
Kn. mudr. 12, 13.
8. Budżcże strósbi a wachujcże;
pschetož wasch pschecżiwnik, tón cżert,
khodżi wokoło jako rujazy law a pyta,
kohož by póžrjeł.
Luk. 21, 36. 1 Theß. 5, 6.
9. Temu stejcże napschecżiwo twjerdże
we wěrje; a wěscże, so runje te ßame
cżeŕpjenja na waschich bratrach, kotsiž na
ßwěcże ßu, ßo dokonjeju. Ef. 6, 12. 13.
10. Tón Bóh pak wscheje hnady,
kiž naß powołał je k ßwojej wěcżnej
kraßnoscżi w Khrystußu Jesußu, tón
budże waß, kiž wy mału khwilu cżeŕ-
picże, dohotowacż, wobtwjerdżicż, po-
ßylnicż a sałožicż. St. 1, 6.
11. Temu ßamemu budż cżescż a
móz wot wěcżnoscże hacż do wěcżno-
scże! Hamjeń.
12. Psches wascheho ßwěrneho bra-
tra Silvana (jako sa to mam) ßym
ja wam s krótkim pißał, so bych na-
pominał a wobßwědcżił, so to je ta
prawa hnada Boža, w kotrejž wy ste-
jicże.

13. Wam dadźa wjele dobreho prajicź czi, kotĭiž ßu ſ wami wuſwoleni w Babilonje, a mój ßyn Markuß.
14. Poſtrowcźe ßo jedyn druheho ſ wokoſchenjom teje luboſcźe. Mĕr budź ſ wami wſchitkimi, kiž ſcźe w Khryſtußu Jeſußu! Hamjeń.
Kor. 16, 20.

Prĕni liſt Pĕtrowy wſchitkim pißany.

Kónz prĕnjeho liſta ßwj. Pĕtra.

Druhi liſt ßwj. japoſchtoła Pĕtra.

Prĕni ſtaw.

Wo wĕry płódnoſcźi w dobrych ſkutkach a wo khwalbje ßwjateho pißma.

1. Schiman Pĕtr, wotroczk a japoſchtoł Jeſom Khryſta, tym, kotĭiž ſ nami runje tu drohu wĕru doſtali ßu po tej prawdoſcźi, kotruž dawa naſch Bóh a tón ſbóžnik Jeſuß Khryſtuß;
Rom. 1, 12.
2. Hnada a mĕr pſchiſporjej ßo wam pſches to póſnacźe Bože a Jeſom Khryſta, naſcheho Knjeſa!
Rom. 1, 7.
3. Dokelž nam wot jeho Božeje mozy wſchitko, ſchtož k žiwjenju a k ßłužbje Božej ßłuſcha, date je pſches to póſnacźe teho, kiž naß je powołał pſches ßwoju kraßnoſcź a móz;
1 Pĕtr. 2, 9.
4. Dha nam te drohe a najwjetſche ßluby date ßu, ſo byſchcźe wy pſches te ßame doſtojni byli teho bójſkeho pſchirodźenja, je-li ſo czeknjecźe tym ſkaženym lóſchtam na ßwĕcźe.
5. Teho dla wažcźe wſchitku prózu na to, ſo byſchcźe pſchiłožili k ßwojej wĕrje poczink a k poczinku mudroſcź,
6. A k mudroſcźi ſdźeržliwoſcź, a k ſdźeržliwoſcźi ſcźeŕpliwoſcź, a k ſcźeŕpliwoſcźi bohabojaſnoſcź,
7. A k bohabojaſnoſcźi bratſku luboſcź, k bratſkej luboſcźi pak luboſcź k wſchitkim człowjekam.
1 Theß. 3, 12.
8. Pſchetož hdyž to ſ połnej mĕru pola waß je, njebudźe wone waß lĕnich a njepłódnych woſtajicź na póſnacźu naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta.
Tit. 3, 14.
9. Schtóž pak to nima, tón je ßlepy a maßa ſ rukomaj a ſapomni teho wuczĭiſczenja ßwojich ſtarych hrĕchow.
1 Jan. 2, 9. 11.
10. Teho dla, lubi bratſija, prózujcźe ßo wjele wjazy, ſo byſchcźe waſche powołanje a wuſwolenje twjerde ſczinili. Pſchetož hdyž wy to czinicźe, dha njebudźecźe wy ßo nihdy ſtorczicź;
Hebr. 3, 14.
11. A tak budźe wam bohacźe podate to nutsſańdźenje do teho wĕczneho kraleſtwa naſcheho Knjeſa a ſbóžnika Jeſom Khryſta.
12. Teho dla nochzu pſcheſtacź, waß ſtajnje teho dopomnicź, hacž wy je runje wĕſcźe a ſcźe poßylnjeni w tej nĕtczĭiſchej prawdźe.
Rom. 15, 14. 15.
13. Pſchetož ja mam ſa ſprawne, tak dołho hacž tudy w tej hĕcźe ßym, ſo bych waß ſbudźił ſ napominanjom,
14. Dokelž wĕm, ſo ja ſkoro ßwoju hĕtu wotpołožicź dyrbju, jako mi tež naſch Knjes Jeſuß Khryſtuß ſjewił je.
Jan. 21, 18. 19.
15. Ja pak ßwĕru na tym budu, ſo byſchcźe wy po mojim wukhodźe ſtajnje mĕli ßo teho dopomnicź.

(Epiſtola na 6. njedźelu po tſijch kralach.)

16. Pſchetož my njejßmy ſa leßnymi baßniczkami ſchli, jako my wam wupowjedźili ßmy tu móz a pſchichod naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, ale my ßmy ſ naſchimaj woczomaj jeho kraßnoſcź widźili.
1 Kor. 1, 17. St. 2, 1. 4.
17. Pſchetož wón je wot Boha Wótza czeſcź a khwalbu doſtał, pſches hłóß, kotryž ßo k njemu ſta wot wul-

keje kraßnoſcze ſ tajkim waſchnjom: To
je mój luby Sſyn, na kotrymz ja do-
bre ſpodobanje mam. Mat. 17, 5.
Mark. 9, 7. Luk. 9, 35. Mat. 3, 17.
18. A tón hłóß ßmy my ßłyſcheli,
ſo ßo ſ njebjeß ſta, jako my ſ nim
běchmy na tej ßwjatej horje.)

(Tekſt na 20. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

19. A my mamy móznische profe-
cziſke ßłowo, a wy na tym derje czini-
cze, ſo na njo kedzbujecze, jako na ßwě-
zu, kotraz ßo w czěmnym kucze ßwěczi,
hacz by ßo dzeń ſaßwitał a jutrna
hwěſda ſkhadzała we waſchich wutro-
bach. Pſ. 119, 105.
20. Wy pak dyrbicze to najprjedy
wjedzicz, ſo zane profecziſke pißmo ßo
njeda po ßamych człowſkich myßlach
wułozicz; 2 Tim. 3, 16. Rom. 12, 7.
21. Pſchetoz to profecziſke ßłowo njeje
ſaſtarſku po człowſkej woli wuryczane,
ale czi ßwjeczi Bozi ludzo ßu ryczeli,
nanuczeni wot ßwjateho Ducha.)

2. ſtaw.

Wo falſchnych wuczerjach, jich ſchtrafje a ſawjedzenju.

1. Běchu pak tez falſchni profetojo
bjes ludom, jako tez bjes wami budza
falſchni wuczerjo, kotſiz budza ſkradzu
podtykacz ſchtódne kezaŕſtwa, dokelz ſa-
pru teho Knjeſa, kiz jich wukupił je,
a ßami ßebi pſchiwala nahłe ſkazenje.
1 Tim. 4, 1.
2. A jich wjele budze ſa nimi hicz do
ſkazenja; pſches kotrychz ſchczezka teje
prawdy budze hanjena. 2 Tim. 4, 3. 4.
3. A woni budza pſches lakomſtwo
ſ jebaŕſkimi ßłowami wo waß wiko-
wacz. To ſatamanſtwo pak, kotrez jim
dawno wotßudzene je, ßo njekomdzi a
jich ſkazenje njedrěma. 5 Mójſ. 32, 35.
4. Pſchetoz hdyz Bóh tych jandze-
low, kiz ßu ſhrěſchili, njeje pſchepuſch-
cził, ale je jich ſ rjeczaſami teje czěm-
noſcze do hele ſaſtorcził a jich podał,
ſo bychu k ßudu ſkhowani byli;
Jud. ſcht. 6. Jan. 8, 44.
5. A njeje lutował prěńſcheho ßwě-
ta, ale ſkhowa Noa, prědarja praw-
doſcze, ßameho woßmeho, a pſchiwjedze
lijeńzu na ßwět tych bjesbóznych;
1 Mójſ. 7, 7. St. 8, 1.
6. A je te měſta Sodom a Go-
morru k popjełej ſczinił, pſchewrócził
a wutupił a ſ tym ſnamjo poſtajił
tym, kotſiz ſte czinicz chzedza;
1 Mójſ. 19, 24.
7. A teho podtłóczeneho praweho
Lota je ſ tych ſłóſtnikow jich njepóz-
cziweho towaŕſtwa wutorhnył;
8. Pſchetoz dokelz tutón prawy, kiz
bjeſ nimi bydleſche, jedyn dzeń jako
druhi jich njeprawe ſkutki widzicz a ßły-
ſchecz dyrbjeſche, rudzeſche to jeho pra-
wu duſchu. Pſ. 119, 158. Ez. 9, 4.
9. Pſchetoz tón Knjes wě bohabo-
jaſnych ſe ſpytowanja wumóz, njepra-
wych pak ſkhowacz k ßudnemu dnju,
ſo bychu czwilowani byli; 1 Kor. 10, 13.
10. A najwjazy tych, kotſiz ſ czě-
łom w zadoſczi teje njecziſtoſcze kho-
dza a wyſchnoſcz ſazpja, ßu khrobli,
ſaßakli, ßo niczo njeboja te kraßnoſcze
hanicz; Jud. ſcht. 4, 7. 8. 10. 16.
11. Hdzez wſchak czi jandzeljo, kiz
wjetſchu ßylnoſcz a móz maju, nje-
ſnjeßu pſcheczivo ßebi to hanibne ßu-
dzenje pſched tym Knjeſom.
12. Ale tamni ßu jako te njeroſomne
ſkoczata, kotrez ßu po pſchirodzenju
płodzene k łowjenju a k ſarěſanju; tak
woni to hanja, ſchtoz njeroſymja, a
budza w ßwojim hinjenju ſahinucz,
Jer. 12, 3. Jud. ſcht. 10.
13. A tu mſdu teje njeprawdoſcze
wotnoßycz. Woni to dzerza ſa naj-
lěpſche, hdyz ßo dzeń jako dzeń móza
kormicz; ale wopluſk ßu a haniba,
dokelz ßo derje maju pſchi ßwojim
jebanju a ßobu kwaßuja ſ wami;
Jud. ſcht. 12.
14. Maju woczi połnej mandzelſtwo-
łamanja, njedadza ßebi hrěchi woba-
racz, wabja k ßebi te njewobſtajne du-
ſche, maju wutrobu wuwuczenu w la-
komſtwje, ßu pokleczi ludzo;

15. Wostajiwschi prawu schczezku
su so sabłudzili; khodźa pak po pu-
czu Balaam, Bosorowebo syna, ko-
tremuž so lubjesche mzda teje njepraw-
dosćze;
16. Wu pak dowjedźeny swojeho
pschestupjenja; pschetož ta něma wó-
sliza, na kotrejž jěsdźesche, ryczesche
s człowjecznym hłosom a wobaraše
teho profety tórnosczi. 4 Mójs. 22, 28.
17. Woni su studnje bjes wody
a mróczele, wot wichora wokoło ho-
njene; kotrymž ta czěmna czma do
wěcznosćze schowana je. Jud. scht. 12.
18. Pschetož woni rycza nadute a
prósdne słowa a sawjedźa w czělnych
lóschtach, haj w njepózcziwosczi tych
samych, kotsiž woprawdźe czekli běchu
wot tych, kiž w błudźe khodźa;
Ps. 17, 10. Jud. scht. 16.
19. A polubja jim frejotu, kiž wschak
sami skaženi wotroczzy su. Pschetož
wot kohož schtó je pschewinjeny, temu
je wón tež ja wotroczka.
Jan. 8, 34. Rom. 6, 6.
20. Ssu-li pak czi, kiž wuschli su
s njerjada teho swěta psches to pó-
snacze teho Knjesa a sbóžnika Jesom
Khrysta, s noweho saso w tym wja-
snuli a budźa pschemóženi, tak so wu-
lěscz njemóža, dha je so s nimi to
poslenje hórsche sczinilo, dyžli prěńsche
běsche. Mat. 12, 45. Hebr. 6, 4—7.
21. Pschetož lěpje by jim było, so
bychu nihdy njepósnali pucz teje praw-
dosćze, dyžli so jón pósnaju a so
wróczja wot swjateje pschikasnje, ko-
traž jim data je. Luk. 12, 47. 48.
22. Stało so jim je, schtož so he-
wak w prawym pschisłowje ryczi: Pos
žerje saso, schtož je wublał; a swinjo
wala so po kupjeli saso w błóczе.
Pschisł. 26, 11.

3. staw.

Wo poslenich czasach, Khrystusowym pschi-
chodźe a dostojnym pschihotowanju na njón.

1. To je hižom druhi list, kotryž
wam pischu, wy lubi, w kotrymajž ja
s dopomnjenjom sbudźu waschu spraw-
nu mysl, St. 1, 13.
2. So byschcze spominali na te sło-
wa, kotrež wam su pschipowjedane wot
tych swjatych profetow, a na naschu
wuczbu, kiž my smy japoschtoli teho
Knjesa a sbóžnika.

(Epistola na 26. njedźelu po swj. Trojicy.)

3. A to wy dyrbicze najprjedy wje-
dźicź, so w tych poslenich dnjach
pschińcz budźa wusměwzy, kiž budźa
po swojich lóschtach khodźicź,
1 Tim. 4, 1. 2 Tim. 3, 1—5. Mat. 24, 4.
Jud. scht. 18.
4. A rjeknucź: Hdźe je tón slub jeho
pschichoda? Pschetož wot teho czasa,
jako wótzojo wusnuli su, wostanje
wschitko tak, kaž było je wot spoczatka
teho stworjenja. Jes. 5, 19.
5. Ale samopaschnosćze dla nochze-
dźa wjedźicź, so te njebjesa sastarsku
tež běchu, a ta semja, kiž s wody a
psches wodu je wobstała psches Bože
słowo;
6. Dha wschak psches te same tamny
swět s lijeńzu je potepjeny a skaženy.
1 Mójs. 7, 17.
7. Ale nětczische njebjesa a semja
budźa psches jeho słowo wotłožene a
k wohenju schowane na tón dźeń teho
suda a satamanstwa bjesbóžnych ludźi.
8. To jene pak nochzu, so by wam
potajene było, wy najlubschi: so je-
dyn dźeń psched tym Knjesom je jako
tawsynt lět, a tawsynt lět jako je-
dyn dźeń.
9. Tón Knjes so se slubom nje-
komdźi, jako někotsi to sa komdźenje
maju; ale wón ma czeŕpjenje s nami
a nochze, so by schtó shubjeny był,
ale so by so kóždy k pokuczе wobro-
cził. Hab. 2, 3. Ez. 18, 23.
10. Teho Knjesa dźeń pak budźe
pschińcz jako paduch w nozy, na ko-
trymž njebjesa sańcz budźa s wulkim
ropotom; helementy pak budźa psched
hězu so roseschkrěcz, a semja a te wě-
zy, kiž w njej su, budźa so spalicz.
Luk. 12, 39. 1 Thes. 5, 2. 3. Sjew. 3, 3.
St. 16, 15. 2 Pětr. 3, 7. Luk. 21, 33.

11. Hdyž teho dla to wschitko ma
rosencz, dha dyrbicze wy hotowi bycz
se ẞwjatym žiwjenjom a s bohaboja-
snym waschnjom,
12. So byschcze czakali a khwatali
k pschichodej teho Božeho dnja, na ko-
trymž njebjeẞa ẞo psches wohen ros-
puschczicz a helementy psched hězu ẞo
roseschkrěcz budža.
13. My pak po jeho ẞlubje cza-
kamy na nowe njebjeẞa a na no-
wu semju, w kotrychž prawdoscz
pschebywa.
Jes. 65, 17. St. 66, 22. Sjew. 21, 1.
14. Teho dla, moji najlubschi, dokelž
wy na to czakacz macže, dha budžcže
ẞwěru na tym, so byschcže wy psched
nim njesmasani a bjes haniby namakani
byli w měrje.) 1 Theẞ. 3, 13. 1 Kor. 1, 8.
15. A měješe tu sczeŕpliwoscz na-
scheho Knjesa sa ẞwoju sbóžnoscz; kaž
též nasch luby bratr Pawoł po tej
mudroscži, kotraž jemu data je, wam
je piẞał, Róm. 2, 4. 1 Pětr. 3, 20.
16. Kaž wón též we wschěch ẞwo-
jich listach wot teho ryczi, w kotrychž
ẞu někotre wězy czežke k srosymjenju,
kotrež, jako též te druhe piẞma, czi
njewuczeni a njewobstajni pschewobro-
cza k ẞamemu ẞwojemu satamanstwu.
17. Wy pak, moji najlubschi, dokelž
to prjedy wěscze, dha hladajcže ẞo,
so byschcže wy, do błuda tych njesbóž-
nych ludži ẞobu czehnjeni, njewupanyli
se ẞwojeje wobstajnoscże.
Mark. 13, 5. 9. 33.
18. Ale rosczcže w hnadže a pósna-
czu nascheho Knjesa a sbóžnika Jesom
Khrysta. Temu ẞamemu budž czescz
nětk hacž do wěczneho czaẞa. Hamjen.

Kónz druheho lista ẞwj. japoschtoła Pětra.

Prěni list ẞwj. japoschtoła Jana.

Prěni staw.

Wo Khrystuẞowej parschonje, jeho sjewje-
nym ẞłowje a wěrnej połucže.

(Tekst na 4. njedželu adwenta.)

1. Schtož wot spoczatka bě, schtož
ẞmy ẞłyscheli, schtož s naschimaj wo-
czomaj ẞmy widžili, schtož my wohla-
dowali ẞmy a schtož naschej ruzy wo-
maẞałej stej, wot ẞłowa teho žiwjenja;
Jan. 1, 1. St. 1, 14.
2. (A to žiwjenje je ẞo sjewiło a
my ẞmy widžili a ẞwědczimy a pschi-
powjedamy wam tuto wěczne žiwjenje,
kotrež bě pola Wótza a nam ẞo sje-
wiło je;) Jan. 1, 4. St. 1, 1.
3. Schtož ẞmy widželi a ẞłyscheli,
to my wam pschipowjedamy, so bysch-
cže též wy s nami towaŕstwo měli,
a nasche towaŕstwo pak były s Wótzom
a s jeho Synom, Jesom Khrystuẞom;
4. A to wam pischemy, so by wascha
wjeẞełoscz połna była.) Jan. 15, 11.
5. A to je to pschipowjedanje, kotrež
wot njeho ẞłyscheli ẞmy a wam pschi-
powjedamy, so Bóh ẞwětło je a so
žana czěmnoscz we nim njeje.
Jan. 8, 12.
6. Je-li so my prajimy, so my to-
waŕstwo s nim mamy, khodžimy pak pó
czmje, dha my łžemy a njecžinimy prawdu.
7. Je-li so pak w ẞwětle kho-
džimy, jako wón w ẞwětle je, dha
mamy my towaŕstwo bjes ẞobu;
a ta krej Jesom Khrysta, jeho
Synа, wuczžisczi naẞ wot wschit-
keho hrěcha. Hebr. 9, 14. Sjew. 1, 5.

(Tekst na 11. njedželu po ẞwj. Trojizy.)

8. Je-li so prajimy, so žaneho hrě-
cha nimamy, sawjedžemy ẞo ẞami a
prawda w naẞ njeje. Pschiẞł. 20, 9.
9. Je-li so my pak nasche hrěchi
wusnajemy, dha je wón ẞwěrny a
prawy, so nam te hrěchi wodawa a
wuczžisczi naẞ wot wschitkeje njepraw-
doscže. Pschiẞł. 28, 13. 1 Theẞ. 5, 24.
10. Je-li so prajimy, so njejẞmy

ſhrěſchili, dha jeho ſa łharja ſcżinimy, a jeho ßłowo w naß njeje.)

2. ſtaw.

Wo Khrescżijanſtwa ſałożku, na cżim je póſnacż, w cżim wobſteji, wo jeho kónzu, njepſchecżelach a ſdźerżenju.

(Tekſt na 3. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

1. Moje dźěcżatka, to wam piſchu, ſo byſchcźe njehrěſchili. A je-li ſchtó by ſhrěſchił, dha mamy rycżnika pola Wótza, Jeſom Khryſta, kiż je prawy;
Rom. 8, 34. Hebr. 7, 25. St. 9, 24.

2. A tón ßamy je to ſjednanje ſa naſche hrěchi, niż jeno pak ſa te naſche, ale tež ſa teho zyłeho ßwěta. Kol. 1, 20.

3. A na tym wěmy, ſo my jeho ſnajemy, je-li ſo my jeho kaſnje dźerżimy.

4. Schtóż praji: Ja jeho ſnaju, a njedźerżi jeho kaſnje, tón je łhar, a w tajkim żana wěrnoſcź njeje.

5. Schtóż pak jeho ßłowo dźerżi, w tajkim je woprawdźe ta luboſcź Boża dokonjana. Na tym my póſnajemy, ſo my we nim ßmy. Jan. 14, 21. 23.

6. Schtóż praji, ſo wón we nim woſtanje, tón ma tež tak khodźicź, kaž wón khodźił je.) Jan. 15, 4. 5.

7. Moji bratſja, ja wam njepiſchu nowu pſchikaſnju, ale tu ſtaru pſchikaſnju, kotruž wy ſcźe wot prjódka měli. Ta ſtara pſchikaſnja je to ßłowo, kotrež wot ſpocżatka ſcźe ßłyſcheli.
2 Jan. ſcht. 5.

8. Zaßo nowu pſchikaſnju ja wam piſchu, kotraž wěrna je pola njeho a pola waß; pſchetož ta cźma je ſaſchła a to wěrne ßwětło nětk ßwěcźi.
Rom. 13, 12.

9. Schtóż praji, ſo je w ßwětle, a hidźi ßwojeho bratra, tón je hiſchcźe nětk w cźěmnoſcźi. St. 3, 15. St. 4, 20.

10. Schtóż ßwojeho bratra lubuje, tón woſtanje w ßwětle a njeje żane pohórſchenje we nim; St. 3, 14.

11. Schtóż pak ßwojeho bratra hidźi, tón je w cźmje a khodźi w cźmje a njewě, hdźe wón dźe; pſchetož ta cźma je jeho wocżi ſaßlepiła.
St. 3, 14. 15. St. 4, 20.

12. Lube dźěcżatka, ja piſchu wam, ſo wam te hrěchi pſches jeho mjeno wodate budźa. Luk. 24, 47.

13. Ja piſchu wam wótzam; pſchetož wy ſnajecźe teho, kiž wot ſpocżatka je. Ja piſchu wam młodźenzam; pſchetož wy ſcźe teho ſłóſtnika pſchewinuli.

14. Ja piſchu wam dźěcźom; pſchetož wy teho Wótza ſnajecźe. Ja ßym wam wótzam pißał, ſo byſchcźe wy teho ſnali, kiž wot ſpocżatka je. Ja ßym wam młodźenzam pißał, dokelž wy mózni ſcźe a to ßłowo Bože pola waß woſtanje a teho ſłóſtnika ſcźe pſchewinuli.

15. Njemějcźe lubo tón ßwět ani ſchtož na ßwěcźe je. Je-li ſo ſchtó tón ßwět lubo ma, w tym teho Wótza luboſcź njeje.

16. Pſchetož wſchitko, ſchtož na ßwěcźe je (jako žadoſcź teho cźěła a žadoſcź tych wocżow a hordoſcź teho žiwjenja), to njeje wot Wótza, ale je wot ßwěta.

(Tekſt na ßwjedźeń ſenwjetych.)

17. A ßwět ſańdźe ſe ßwojimi žadoſcźemi; ſchtóż pak Božu wolu cżini, tón woſtanje wěcżnje.) Pſ. 90, 10.

(Tekſt na wobſankowanje lěta.)

18. Dźěcżatka, ta poßlenja ſchtunda je, a jako ſcźe ßłyſcheli, ſo Khryſtußowy pſchecźiwnik pſchińcź ma a nětk wjele Khryſtußowych pſchecźiwnikow je poſtanuło; ſ teho my póſnajemy, ſo je poßlenja ſchtunda.) Mat. 24, 5. 24.

19. Woni ßu wot naß woteſchli, ale woni wot naß njeběchu; pſchetož hdy bychu wot naß byli, dha bychu pola naß woſtali; ale woni ßu wot naß woteſchli, ſo bychu ſjewjeni byli, ſo wſchitzy wot naß njejßu. Jap. ſk. 20, 30.

20. A wy macźe to žałbowanje wot teho, kiž ßwjaty je, a wěſcźe wſchitko.

21. Ja wam njejßym pißał, jako byſchcźe wy prawdu njewjedźili, ale ſo

wy ju wěſcże a wěſcże tež, ſo žana
łža ſ teje prawdy njepſchińdźe.
22. Schtó je łhaŕ, khiba tón, kiž
ſaprje, ſo Jeſuß njeje Khryſtuß? Tón
je tón Khryſtußowy pſchecziwnik, ko=
tryž ſaprje Wótza a Sſyna.
St. 4, 3. 2 Jan. ſcht. 7.
23. Kóždy, kiž Sſyna ſaprje, tón
tež teho Wótza nima. St. 4, 15.
24. Wy teho dla, ſchtož ſcże ßły=
ſcheli wot ſpoczatka, to njech woſtanje
pſchi waß. Je=li ſo pſchi waß wo=
ſtacž budźe, ſchtož wy wot ſpoczatka
ſcże ßłyſcheli, dha wy tež w Sſynje
a we Wótzu woſtanjecże. Scht. 7.
25. A to je to ßlubjenje, ko=
trež wón nam ßlubił je, to
wěczne žiwjenje.
26. To ßym ja wam pißał wot
tych, kotſiž waß ſawjedu.
27. A to žałbowanje, kotrež wy wot
njeho ſcże doſtali, woſtanje pſchi waß,
a njetrjebacże, ſo by waß ſchtó wucził;
ale runje jako waß to ßame žałbowa=
nje wot wſchelkich wězow roswuczi, tak
wone tež wěrno je a njeje žana łža.
A kaž waß nawucziło je, tak pſchi nim
woſtańcże. Scht. 20. Jan. 14, 26. St. 16, 13.
28. A nětk, dźěczatka, woſtańcże
pſchi nim, ſo bychmy my, hdyž wón
ßo ſjewicž budźe, khrobłoſcž měli a
k hanibje njepſchiſchli pſched nim w jeho
pſchichodźe. St. 3, 21.
29. Hdyž wy wěſcże, ſo wón prawy
je, dha tež póſnajcże, ſo kóždy, kiž
prawje czini, wot njeho ßo narodźił je.

3. ſtaw.

Wo wěrnych kſcheſcźijanow kraßnoſczi, wo=
ßebnoſczach, kſchižu a troſchcże.

(Tekſt na njedźelu Judica.)

1. **P**ohlejcże, kajku luboſcž nam tón
Wótz wopokaſał je, ſo bychmy Bože
dźěczi mjenowani byli. Teho dla waß
ßwět njeſnaje, pſchetož wón jeho nje=
ſnaje. Jan. 16, 3. St. 17, 25.
2. Moji najlubſchi, my ßmy nětk
Bože dźěczi; ale ſjewiło ßo hiſchcże
njeje, ſchto my budźemy. My pak
wěmy, hdyž ßo ſjewicž budźe, ſo my
jemu podobni budźemy; pſchetož my
jeho widźicž budźemy tak, kaž wón je.
Jan. 1, 12. Rom. 8, 18.
3. A kóždy, kiž tu nadźiju k njemu
ma, wucziſczi ßo, runje jako wón tež
cziſty je. 2 Kor. 7, 1.
4. Kóždy, kiž hrěch czini, tón tež
czini pſchecziwo ſakonju; pſchetož hrěch
je pſcheſtupjenje ſakonja.
5. A wy wěſcże, ſo wón ßo ſjewił
je, ſo by naſche hrěchi precž wſał; a
we nim žadyn hrěch njeje. 1 Pětr. 2, 24.
6. Schtóž we nim woſtanje, tón nje=
hrěſchi; ale ſchtóž hrěſchi, tón jeho
njeje widźił ani jeho póſnał.) St. 5, 18.
7. Dźěczatka, njedajcże ßo nikomu
ſawjeſcž. Schtóž prawdoſcž czini, je
prawy, runje jako wón prawy je.
St. 2, 29.
8. Schtóž hrěch czini, je ſ czerta;
pſchetož czert ſhrěſchi wot ſpoczatka.
Na to je ßo ſjewił Sſyn Boži,
ſo by wón te czertowſke ſkutki
ſkaſył. Jan. 8, 44. 1 Mójſ. 3, 15.
9. Schtóž ſ Boha ßo je narodźił,
njeczini hrěch; pſchetož jeho ßymjo pſchi
nim woſtanje, a njemóže ſhrěſchicž, do=
kelž wón ſ Boha je narodźeny.
10. S teho je póſnacž, kotre ßu
Bože dźěczi a czertowſke dźěczi; ſchtóž
prawdoſcž njeczini, njeje wot Boha; a
tež, kotryž njelubuje ßwojeho bratra.
11. Pſchetož to je to póßelſtwo, ko=
trež ſcże ßłyſcheli wot ſpoczatka, ſo my
ßo bjes ßobu lubowacž mamy.
Jan. 13, 34. St. 15, 12.
12. Niž jako Kain, kiž wot teho
ſteho běſche a ſabi ßwojeho bratra.
A czoho dla wón jeho ſabi? So
jeho ſkutki ſłe běchu a jeho bratra
prawe. 1 Mójſ. 4, 8.

(Epiſtola na 2. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

13. **N**jedźiwajcże ßo, moji bra=
tſja, hdyž ßwět waß hidźi.
Mat. 5, 11. Jan. 15, 18.
14. My wěmy, ſo my ſe ßmjercże
k žiwjenju pſchiſchli ßmy; pſchetož my

lubujemy bratrow. Schtóž bratra njelubuje, tón wostanje w ßmjerczi.
St. 2, 11. 3 Mójš. 19, 17.

15. Schtóž ßwojeho bratra hidži, tón je mordaŕ; a wy wěſcze, ſo mordaŕ nima wěczne žiwjenje tak, ſo by pſchi nim wostało.
St. 2, 9. 11. Mat. 5, 21. 22.

16. Na tym ßmy my póſnali tu lubosczž, ſo wón ßwoje žiwjenje ſa naß wostajił je. A my tež dyrbimy ßwoje žiwjenje ſa bratrow wostajicž. Jan. 15, 13.

17. Hdyž pak něchtó teho ßwěta kubła ma a widži ßwojeho bratra w nuſy a ſankuje ßwoju wutrobu pſched nim, kaha wostanje lubosczž Boža we nim?

18. Moje dźěczatka, njelubujmy ſe słowami ani ſ jaſykom, ale ſe ſkutkom a woprawdže.) Jak. 1, 22. St. 2, 15.

19. A na tym my póſnajemy, ſo my ſ prawdy ßmy, a móžemy pſched nim naſche wutroby ſpokojecž;

20. Tak je-li ſo naſcha wutroba naß ſatama, ſo Bóh wjetſchi je dyžli naſcha wutroba, a póſnaje wſchitke wězy.

21. Wy najlubſchi, je-li ſo naſcha wutroba naß njeſatama, dha mamy khrobłosczž k Bohu; St. 2, 28.

22. A ſchtož proßymy, budžemy wot njeho wſacž; pſchetož my džeržimy jeho kaſnje a czinimy, ſchtož pſched nim je ſpodobne. Mark. 11, 24.

23. A to je jeho pſchikaſnja, ſo bychmy wěrili do teho mjena jeho Sſyna Jeſom Khryſta a ßo bjeſ ßobu lubowali, jako wón nam pſchikaſnju dał je; Jan. 6, 29. Mark. 12, 31.

24. A ſchtóž jeho pſchikaſnje džerži, tón wostanje we nim, a wón we nim. A na tym my póſnajemy, ſo wón w naß wostanje, na tym Duchu, kotrehož wón nam dał je. Jan. 14, 23.
1 Jan. 4, 13. Rom. 8, 9.

4. ſtaw.

Wo ſpytowanju falſchnych wuczerjow a ſwuczowanju lubosczě k Bohu a k bližſchemu.

(Tekſt na 4. njedželu po tſjich kralach.)

1. **W**y lubi, njewěŕcže kóždemu duchu, ale ſpytajcže tych duchow, hacž ßu wot Boha; pſchetož wjele falſchnych profetow je wuſchło do ßwěta.
Jer. 14, 14. 1 Theß. 5, 21.

2. Na tym macže wy Ducha Božeho póſnacž: Kóždy duch, kiž póſnaje, ſo Jeſuß Khryſtuß w czěle pſchiſchoł je, tón je wot Boha; 1 Kor. 12, 3.

3. A kóždy duch, kiž njepóſnaje, ſo Jeſuß Khryſtuß je w czěle pſchiſchoł, tón njeje wot Boha. A to je tón duch teho Khryſtußoweho pſcheczíwnika, wot kotrehož ſcže słyſcheli, ſo pſchińcž budže a je nětk hižom na ßwěcže. St. 2, 18. 22.

4. Dźěczatka, wy ſcže wot Boha a ſcže tamnych pſchewinułe; pſchetož, kiž we waß je, je wjele wjetſchi, dyžli tón, kiž na ßwěcže je.) 2 Kral. 6, 16.

5. Woni ßu ſe ßwěta; teho dla ryczja woni wot ßwěta, a ßwět jich słyſchi.

6. My ßmy wot Boha, a ſchtóž Boha póſnaje, tón naß słyſchi; kotryž wot Boha njeje, tón naß njesłyſchi. Na tym my póſnajemy ducha teje prawdy a ducha teho błuda. Jan. 8, 47.

7. Wy najlubſchi, lubujmy ßo bjeſ ßobu; pſchetož ta lubosczž je wot Boha, a ſchtóž lubuje, tón je wot Boha narodženy a ſnaje Boha. Jan. 8, 42.

8. Schtóž njelubuje, tón njeſnaje Boha; pſchetož Bóh je lubosczž.

(Tekſt na 2. ßwjedźeń hodow.)

9. **N**a tym je ßo ſjewiła ta lubosczž Boža k nam, ſo Bóh ßwojeho jeniczkeho narodženeho Sſyna je do ßwěta póßłał, ſo bychmy pſcheſ njeho žiwi byli.
Jan. 3, 16.

10. W tym wobſteji ta lubosczž: niž ſo my Boha lubowali ßmy, ale ſo wón naß je lubował a póßłał ßwojeho Sſyna, ſo by ſjednanje był ſa naſche hrěchi.

11. Wy najlubſchi, je naß Bóh tak lubował, dha ßo tež my bjeſ ßobu lubowacž mamy.)
Mat. 18, 33. Jan. 15, 12. 13.

(Epistola na swjedźeń swj. Trojizy.)

12. Nichtó nihdy njeje Boha wi-
dźił. Hdyž my so pak bjes sobu lu-
bujemy, dha wostanje Bóh w naß, a
jeho lubosćź je dopjelnjena w naß.
Jan. 1, 18. 1 Tim. 6, 16.
13. Na tym pósnajemy, so my we
nim wostanjemy a wón we naß, so
wón nam wot swojeho Ducha dał je.
14. A my smy widźili a swědczimy,
so tón Wótz teho Syna je pósłał,
so by wumožnik teho swěta był.
15. Schtóž teho dla pósnaje, so
Jesus Boži Syn je, w tym wostanje
Bóh, a wón w Bosy. St. 5, 5.
16. A my smy pósnali a wěrili tu
lubosćź, kotruž Bóh k nam ma.)

(Epistola na 1. njedźelu po swj. Trojizy.)

Bóh je lubosćź, a schtóž w lubosćźi
wostanje, tón wostanje w Bosy a Bóh
we nim. Scht. 8.
17. Na tym so ta lubosćź dokonja
pola naß, so my bychmy dowěrjenje
měli na sudnym dnju; pschetož kaž
wón je, tak tež my smy na tutym
swěcźe. St. 2, 28. St. 3, 21.
18. Bojosćź njeje w lubosćźi, ale
dokonjana lubosćź wumjeta tu bojosćź
won; pschetož ta bojosćź ma czwilu.
Schtóž so pak boji, tón njeje doko-
njany w lubosćźi.
19. Lubujmy my jeho, dokelž
wón naß prjedy je lubował. Scht. 10.
20. Hdyž schtó rjeknje: Ja lubuju
Boha, a hidźi swojeho bratra, tón je
łhar. Pschetož schtóž swojeho bratra
njelubuje, kotrehož wón widźi, kak móže
tón Boha lubowacź, kotrehož wón nje-
widźi? St. 2, 4. 11.
21. A tu pschikasnju mamy my wot
njeho, so tón, kiž Boha lubuje, tež
swojeho bratra lubowacź dyrbi.)
Mark. 12, 31. Jan. 13, 34. St. 15, 12.

5. staw.

Wo prawej wěrje, jeje mozy, plodu a
wossebnosćźi.

(Epistola na njedźelu Quasimodogeniti.)

1. Kóždy, kiž wěri, so Jesus je
Khrystus, tón je so wot Boha na-
rodźił. A kóždy, kiž teho lubuje, kiž
jeho je porodźił, tón tež teho lubuje,
kiž so wot njeho je narodźił.
Jan. 1, 12. 13.
2. Na tym pósnajemy, so my Bože
dźěcźi lubujemy, hdyž my Boha lubu-
jemy a jeho kasnje dźeržimy.
St. 3, 19.
3. Pschetož to je lubosćź k Bohu,
so my jeho kasnje dźeržimy; a jeho
kasnje njejsu cźežke.
Jan. 14, 23. 24. Mat. 11, 30.
4. Pschetož wschitko, schtož so wot
Boha je narodźiło, pschewinje swět, a
nascha wěra je to dobycźe, kotraž swět
je pschewinuła. Jan. 16, 33.
5. Schtó je, kiž swět pschewinje,
khiba tón, kiž wěri, so Jesus Syn
Boži je? St. 4, 4. 1 Kor. 15, 57.
6. Tón je tón samy, kiž pschińdźe
s wodu a s krwju, Jesus Khrystus; niz
s wodu samej, ale s wodu a s krwju.
A tón Duch je, kotryž swědczi, do-
kelž Duch wěrnosćź je.) Jan. 19, 34. 35.
7. Pschetož tsjo su, kotsiž swědcza
w njebjesach: tón Wótz, to słowo a
tón swjaty Duch; a cźi tsjo su jene.
Mat. 28, 19. Ps. 33, 6.
8. A tsi su, kiž swědcza na semi:
Duch a woda a krej; a te tsi su na
jene.
9. Hdyž my człowjske swědczenje ho-
rje wosmjemy, dha je Bože swědczenje
wjetsche; pschetož Bože swědczenje je
to, schtož wón swědcził je wot swo-
jeho Syna. Jan. 8, 17.
10. Schtóž wěri do teho Syna
Božeho, tón ma to swědczenje sam
pschi sebi. Schtóž Bohu njewěri, tón
czini jeho k łharjej; pschetož wón nje-
wěri temu swědczenju, kotrež Bóh
swědczi wot swojeho Syna.
Rom. 8, 16. Jan. 3, 36.
11. A to je to swědczenje, so nam
Bóh wěczne žiwjenje je dał, a to sa-
me žiwjenje je w jeho Synu.
Jan. 1, 4.
12. Schtóž ma Syna Božeho, tón
ma to žiwjenje; schtóž nima Syna
Božeho, tón nima to žiwjenje.

13. To ßame ßym ja wam pißał, kiž wy wěricže do teho mjena teho Sſyna Božeho, ſo byſchcže wjedźili, ſo wěčzne žiwjenje macže, a ſo byſchcže wěrili do teho mjena teho Sſyna Božeho.

14. A to je ta nadźija, kotruž my k njemu mamy: je=li ſo pſche čzo proßymy po jeho woli, ſo wón naß wußłyſchi. St. 3, 21. Hebr. 4, 16.

15. A hdyž my wěmy, ſo wón naß wußłyſchi, pſche čzož my proßymy, dha tež wěmy, ſo my tu próſtwu mamy, kotruž my wot njeho ßmy proßyli.

16. Schtóž widźi, ſo jeho bratr ſhrěſchi hrěch niz k ßmjerczi, tón móže proßycź; dha budźe wón dacź to žiwjenje tym, kiž ſhrěſcha niz k ßmjerczi. Pſchetož hrěch je k ßmjerczi; ſa tón njepraju ja, ſo by ſchtó proßył. Mat. 12, 31.

17. Wſchitka njeprawdoſcź je hrěch a někotry hrěch njeje k ßmjerczi. St. 3, 4.

18. My wěmy, ſo, ſchtóž ßo wot Boha je narodźił, tón njehrěſchi; ale ſchtóž ßo wot Boha je narodźił, tón ßo ßam ſakhowa, a tón ſły ßo jeho dótknycź njebudźe. St. 3, 9. 2 Theß. 3, 3.

19. My wěmy, ſo my wot Boha ßmy; ale tón zyły ßwět leži w ſłym.

20. My wěmy pak, ſo Sſyn Boži je pſchiſchoł a je nam myßl dał, ſo bychmy teho wěrneho póſnali; a my ßmy w tym wěrnym, w jeho Sſynje Jeſom Khryſtußu. Tón ßamy je tón wěrny Bóh a to wěčzne žiwjenje. Rom. 9, 5. 1 Tim. 3, 16. Hebr. 1, 8.

21. Dźěčzatka, hladajcže ßo tych pſchibohow. Hamjeń. 2 Móſ. 20, 3.

Sſwjateho Jana prěni liſt, kiž wſchitkim je pißany.

Kónz prěnjeho liſta ßwj. Jana.

Druhi liſt ßwjateho Jana.

Schpibel bohabojaſneje žony.

1. Tón ſtarſchi tej wuſwolenej knjeni a jeje dźěčzom, kotrychž ja prawje lubo mam, niz pak jeno ja ßam, ale tež wſchitzy, kiž ßu tu wěrnoſcź póſnali, 3 Jan. ſcht. 1. 1 Tim. 2, 4.

2. Teje wěrnoſcže dla, kotraž w naß woſtanje, a ſ nami budźe do wěčznoſcže:

3. Budź ſ wami hnada, ßmilnoſcź a měr wot Boha teho Wótza a wot teho Knjeſa Jeſom Khryſta, teho Sſyna teho Wótza, w prawdźe a luboſczi. 1 Tim. 1, 2.

4. Ja ßym ßo jara ſwjeßelił, ſo ßym namakał bjes twojimi dźěčzimi někotrych, kiž po wěrnoſczi khodźa, kaž my pſchikaſnju wot teho Wótza ßmy doſtali.

5. A nětk proſchu cže, knjeni, a czi njepiſchu jako nowu pſchikaſnju, ale kotruž my ßmy měli wot ſpočzatka: ſo bychmy ßo bjes ßobu lubowali. Mark. 12, 31.

6. A to je ta luboſcź, ſo my bychmy khodźili po jeho kaſni. A to je ta kaſnja, jako wy ßłyſcheli ſcže wot ſpočzatka, ſo byſchcže w tej ßamej khodźili. 1 Jan. 5, 3.

7. Pſchetož wjele ſawjednikow je do ßwěta pſchiſchło, kotſiž njepóſnaju Jeſom Khryſta, ſo wón w czěle je pſchiſchoł. To je tón ſawjednik a Khryſtußowy pſcheczimnik. Mat. 24, 5. 24. 1 Jan. 2, 18.

8. Hladajcže ßami ßo, ſo bychmy njeſkaſyli, ſchtož ßmy dźěłali, ale połnu mſdu doſtali. Gal. 3, 4. Hebr. 10, 32.

9. Schtóž pſcheſtupi a njewoſtanje w Khryſtußowej wučzbje, tón žaneho Boha nima; ſchtóž w Khryſtußowej wučzbje woſtanje, tón ma wobeju, teho Wótza a tež teho Sſyna. 1 Jan. 2, 22. 23.

10. Je=li ſo ſchtó k wam pſchińdźe a njepſchinjeße tu wučzbu, teho nje=

bjerćze do khěže ani njeprajcźe jemu: Pomhaj Bóh; 2 Theß. 3, 6.

11. Pſchetož ſchtóž jemu: Pomhaj Bóh rjeknje, tón ßo ſtowarſchuje ſ jeho ſłymi ſkutkami.

12. Ja bych wam wjele mět pißacź, ale ja to ſ papjeru a ſ tintu njejßym chzył cźinicź; nadźiju ßo pak k wam pſchińcź a ſe rta do rta ſ wami ryczecź, ſo by naſcha wjeßełoſcź dopjelnjena była. 3 Jan. ſcht. 13.

13. Te dźěcźi twojeje ßotry, teje wuſwoleneje, dadźa cźi wjele dobreho powjedźicź. Hamjeń.

Kónz druheho liſta ßwj. Jana.

Tſecźi liſt ßwjateho Jana.

Khwalba poczinka, hdyž ſchtó rad hoſpoduje.

1. Tón ſtarſchi Gajej, temu lubemu, kotrehož ja prawje lubo mam.

2. Mój luby, ja popſcheju tebi, ſo by ßo cźi na wſchitkim derje ſchło a ſo by ſtrowy był; runje jako ßo twojej duſchi derje dźe.

3. Ja ßym ßo pak jara ſawjeßelił, jako cźi bratſja pſchińdźechu a ßwědcźichu wot twojeje prawdy, kak ty po prawdźe khodźiſch. 2 Jan. ſcht. 4.

4. Ja nimam žaneje wjetſcheje wjeßełoſcźe, khiba tu, hdyž ßłyſchu, ſo moje dźěcźi po prawdźe khodźa.

5. Mój luby, ty ßwěru cźiniſch, ſchtož ty cźiniſch na bratrach a hoſcźach,

6. Kotſiž wot twojeje luboſcźe ßu ßwědcźili pſched zyrkwinej gmejnu; a ty budźeſch derje cźinicź, hdyž jich tak pſchewodźiſch, kaž ßo hodźi pſched Bohom. Tit. 3, 13.

7. Pſchetož jeho mjena dla ßu woni wuſchli a njejßu wot tych póhanow niczo brali. Mat. 10, 8.

8. My ßmy teho dla winowacźi, jich horje wjacź, ſo bychmy pomoznizy teje prawdy byli.

9. Ja ßym tej woßadźe pißał; ale Diotrefeß, kiž chze bjes nimi najwyſchſchi bycź, naß horje njebjerje.

10. Teho dla, je-li ſo pſchińdu, chzu ja jemu ſpomnicź na jeho ſkutki, kotrež wón cźini, a wrěſka na naß ſe złóſtnymi ßłowami. Tež njeda wón ßebi na tym doſcź bycź, ſo wón ßam tych bratrow horje njebjerje, ale wobara tež tym, kotſiž to ßame chzedźa cźinicź, a wuſtorka jich ſ woßady wón. Mat. 23, 13.

11. Mój luby, njeczińi ty po nim to ſłe, ale cźiń dobre. Schtož dobre cźini, tón je wot Boha; ſchtóž ſłe cźini, tón Boha njeje widźił. Pſ. 37, 27. 1 Jan 3, 6. 9.

12. Demetriuß ma ßwědczenje wot kóždeho a wot teje wěrnoſcźe ßameje; a my tež ßwědcźimy, a wy wěſcźe, ſo naſche ßwědczenje wěrne je. Jan. 19, 35. St. 21, 24.

13. Ja bych wjele pißacź mět; ale ja nochzu ſ tintu a ſ pjerom tebi pißacź.

14. Nadźiju ßo pak, ſo chzu cźe ſkoro widźecź; dha chzemy my tehdy ſe rtom ke rtej hromadźe ryczecź.

15. Měr budź ſ tobu! Cźi pſchecźeljo dadźa cźi wjele dobreho powjedźicź. Rjekń wjele dobreho tym pſchecźelam ſ mjenom. 1 Pětr. 5, 14.

Kónz tſecźeho liſta ßwj. Jana.

List na Hebrejskich.

Prěni staw.

Khrystus je Boži Syn a wyšši dyžli jandźeljo a wšě stworjenja.

(Epistola na 2. swjedźeń hodow.)

1. Jako Bóh wjele mol a se wšelkim wašnjom sastarsku k wótzam pśches profetow ryčzał je:
2. Dha je wón w tych poslenich dnjach k nam ryčzał pśches Syna, kotrehož wón k herbej wšitkeho je postajił, pśches kotrehož tež tón swět stworił je. Ps. 2, 8. Jan. 1, 10.
3. Tón, dokelž wón je ta jasnosć jeho krasnosće a ta podobnosć jeho byča, a nježe wšitke wěcy se swojim móznym słowom a je to wučzišćzenje našich hrěchow sčzinił pśches so sam, dha je so synuł k prawicy na stoł teje najwjetšeje krasnosće we wysokosćzi; Kn. mudr. 7, 26. Kol. 1, 15. 2 Kor. 4, 4. Hebr. 9, 14. 26.
4. A je tak wjele lěpši, dyžli jandźeljo, kak wjele wyšše mjeno wón pśches nich herbował je. Fil. 2, 9.
5. Pśchetož k kotremu jandźelej je wón hdy prajił: Ty sy mój Syn, dźensa sym ja će płodźił? A pak saso: Ja budu jeho Wótz a wón budźe mój Syn. Ps. 2, 7. 2 Sam. 7, 14.
6. A wospjet, jako wón teho prěnjeho narodźeneho Syna do swěta nuts wjedźe, rjeknje wón: A dyrbja wšitzy Boži jandźeljo so k njemu modlić.) Ps. 97, 7.
7. Wot jandźelow tež derje praji: Wón čzini swojich jandźelow duchow a swojich słužomnikow wohenjowe płomjenja. Ps. 104, 4.
8. Ale k Synej rjeknje: Twój stoł, Božo, je wot wěčznosće hacž do wěčznosće; tón szeptař twojeho kralestwa je runy szeptař. Ps. 45, 7.
9. Ty sy prawdosć lubował a njeprawdosć hidźił, teho dla je će, Božo, twój Bóh žałbował s wolijom teje wježełosće, bóle dyžli twojich towařšchow. Ps. 45, 8. Jap. sk. 10, 38.
10. A ty, Knježe, sy w spočzatku semju załožił, a njebjesa su twojich rukow dźěło. Ps. 102, 26.
11. Te budźa sahinyć, ty pak wostanješch; a wone budźa so wšě sestarić jako drasta, Jes. 51, 6. 2 Pětr. 3, 10.
12. A kaž płat budźešch je swinyć, a woni so budźa pśchewobrocźić. Ty pak sy tón samy, kiž sy, a twoje lěta njebudźa pśchestać.
13. K kotremu jandźelej pak je wón hdy prajił: Syń so k mojej prawicy, hacž ja położu twojich njepśchečzelow sa podnožki twojich nohow? Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.
14. Njejsu woni wšitzy słužomni duchojo, pósłani na słužbu tych samych dla, kiž budźa sbóžnosć herbować? Ps. 34, 8. Ps. 91, 11. 12.

2. staw.

Wučzbu wo Khrystusu mamy horje wsać.

1. Teho dla dyrbimy my čzim bóle swěru kedźbować na to słowo, kotrež my słyšimy, so bychmy nihdźe njepśchečzekli;
2. Pśchetož hdyž to słowo twjerde je sčzinjene, kotrež pśches jandźelow je ryčzane, a kóžde pśchestupjenje a njeposłušnosć swoje prawe mto je dostała: Jap. sk. 7, 53. Gal. 3, 19.
3. Kak chzyli my wuńć, hdy bychmy s tajkej krasnej sbóžnosćzu ničzo njerodźili? kotraž najprjedy wupowjedana je pśches teho Knjesa, potom pak je pśches tych, kiž jeho su słyšeli, nad nami wobtwjerdźena; St. 10, 29. St. 12, 25.
4. Temu je Bóh pśchisswědčził s zejchami, s dźiwami a se wšelkimi móznymi skutkami a s wudźělenjom teho swjateho Ducha po swojej woli. Mark. 16, 20. Jap. sk. 2, 4. 1 Kor. 12, 11.

5. Pschetož wón njeje jandźelam poddał tón pschichodny ßwět, wot kotrehož my ryczimy.
2 Pětr. 3, 13.

6. Jedyn pak wobßwědczi na jenym měsczje a praji: Schto je człowjek, so na njeho spominasch, abo człowjski ßyn, so jeho domapytasch? Ps. 8, 5.

7. Ty ßy jeho mału khwilu mjeńscheho sczinił, dyžli jandźelow; ale s czescżu a s kraßnoscżu ßy jeho krónował a ßy jeho Knjesa sczinił na skutkach ßwojeju rukow;
Mat. 28, 18. Ef. 1, 22.

8. Wschitko ßy pod jeho nohi poddał. A poddawschi jemu wschitko njeje wón niczo wostajił, schtož by jemu poddane njebyło; nětk my pak hischcze njewidźimy, so by jemu wschitko poddane było. 1 Kor. 15, 27.

9. Ale teho, kotryž na mału khwilu nižschi był je dyžli jandźeljo, widźimy my, so je Jesuß ßmjercźe czeŕpjenja dla krónowany s czescżu a s kraßnoscżu, so by wón s Božej hnadu za wschitkich ßmjercź woptał.
Fil. 2, 8. 9. 1 Jan. 2, 2.

10. Pschetož pschistojne bě temu, kotrehož dla wschitke wěcy ßu a pschez kotrehož wschitke wěcy ßu, so by wón teho ßameho, kiž je wjele dźěczi k tej kraßnoscźi pschiwjedł, jako teho wodźerja jich sbóžnoscźe pschez czeŕpjenje dokonjaneho sczinił. Jan. 1, 3. Rom. 11, 36.

11. Pschetož wschitzy ßu wot jeneho, tón, kiž ßwjeczi, a czi, kiž ßwjeczeni budźa. Teho dla wón ßo tež njehanibuje jich bratrow mjenowacź,

12. A praji: Ja chzu twoje mjeno pschipowjedacź ßwojim bratram a chzu cźe khwalicź w shromadźisnach.
Ps. 22, 23. Jan. 20, 17.

13. A zaßo: Ja budu ßo na njeho spuschczecź. A zaßo: Hlaj, tu ßym ja a te dźěczi, kotrež mi Bóh dał je.
Ps. 18, 2. 3. Jes. 8, 17. 18.

14. Dokelž teho dla te dźěczi czěło a krej maju, je wón runje tež to ßame dostał, so by wón pschez tu ßmjercź temu móc wzał, kiž móc ßmjercźe měsche, to je temu czertej,
Hos. 13, 14. 1 Kor. 15, 54. 55. 2 Tim. 1, 10.

15. A by wupuschcził tych, kotsiž ßmjertneje bojoscźe dla ßwoje žiwe dny k ßłužbje wotßudźeni běchu.
Luk. 1, 74.

16. Pschetož wón nihdźe jandźelow na ßo njewosmje, ale ßymjo Abrahamowe wón na ßo wosmje.

17. Teho dla dyrbjesche wón wschitkim ßwojim bratram podobny bycź, so by ßmilny był a ßwěrny wyschschi měschnik pschied Bohom, k wuczisczenju hrěchow teho luda.
St. 4, 15. Fil. 2, 7.

18. Pschetož s teho, so wón czeŕpił je a je spytany, móže wón tež pomhacź tym, kotsiž spytani budźa.
St. 4, 15. 16.

3. staw.

Khrystußa, woßebneho wuczerja noweho zakonja, mamy poßłuchacź.

1. Teho dla, ßwjeczi bratsja, kiž wy ßobu powołani scźe pschez njebjeske powołanje, kedźbujcźe na teho japoschtoła a wyschscheho měschnika, kotrehož my pósnajemy, Khrystußa Jesußa,
St. 4, 14.

2. Kiž je ßwěrny temu, kotryž jeho postajił je, jako tež Mójsaß je był w jeho zytym domje. 4 Mójs. 12, 7.

3. Tón pak je wjetscheje czescźe dostojny, dyžli Mójsaß; czim wjetschu czescź tón na domje ma, kiž jón twari, dyžli dom ßam.

4. Pschetož kóždy dom budźe wot někoho twarjeny; ale tón, kiž wschitke wěcy twari, je Bóh.
2 Kor. 5, 5. 17. 18.

5. A Mójsaß běsche derje ßwěrny w jeho zytym domje, jako wotroczk, k wobßwědczenju teho, schtož potom dyrbjesche bycź prajene;

6. Ale Khrystuß je ßwěrny, jako Syn na ßwojim domje; kotrehož dom my ßmy, je-li so my jeno to dowěrje-

nje a tu khwalbu teje nadźije hacž do kónza twjerdźe jakhowamy. Sch. 14.

7. Teho dla kaž tón ßwjaty Duch praji: Dźenßa, hdyž wy jeho hłóß ßłyschicźe, Psi. 95, 8. St. 4, 7.

8. Dha njeßtwjerdźicźe ßwoje wutroby, jako ßo sta w rosłobjenju, na dnju teho spytowanja w pusczinje,

2 Mójs. 17, 2. 7.

9. Hdyž mje waschi wótzojo spytowachu, woni mje wobhonichu a widźichu moje skutki pśches schtyrzyczi lét;

10. Teho dla roshněwach ja ßo na tón narod a dźach: To ßu cźi ludźo, kotrychž wutroba pśchezo błudźi; a woni njechadźa moje pucźe pósnacź,

11. So ßo pśchißahach w ßwojim hněwje, so woni k mojemu wotpocźinku pśchińcź njedyrbja.

4 Mójs. 14, 23. 28. 35.

12. Tak hladajcźe ßo, lubi bratsja, so by nihdźe nichtó bjes wami złu njewěrnu wutrobu njeměł, kotraž by wotstupiła wot žiweho Boha:

5 Mójs. 29, 18.

13. Ale napominajcźe ßo ßami kóždy dźeń, tak dołho, jako ßo dźenßa praji, so by nichtó bjes wami stwjerdnjeny njebył pśches jjebanje tych hréchow. Mat. 18, 15. 1 Tim. 5, 11. 14.

14. Pśchetož my ßmy Khrystußa dostali, je-li so my jeno tón spocžatk teho załoženja hacž do kónza twjerdy jakhowamy;

15. W tym jako prajene budźe: Dźenßa, hdyž wy jeho hłóß ßłyschicźe, dha njestwjerdźcźe ßwoje wutroby, jako ßo sta w tym rosłobjenju.

St. 4, 7.

16. Pśchetož někotsi, jako ßłyschachu, naczinichu woni to rossłobjenje; niž tola wschitzy, kiž z Egiptowskeje wuńdźechu pśches Mójsaßa.

17. Na kotrychž wón ßo pak roshněwa pśches schtyrzyczi lét? Njeje temu tak, so na tych, kiž ßhréschichu, kotrychž cźěła w pusczinje padźechu?

4 Mójs. 14, 36.

18. Kotrym wón ßo pak pśchißahnu, so njedyrbja k jeho wotpocźinku pśchińcź, khiba tym njewěrnym?

19. A my widźimy, so ßu njemóhli tam nuts pśchińcź teje njewěry dla.

4. staw.

Rat k Khrystußowemu wotpocźinkej pśchińcź móžemy.

1. Bójmy ßo teho dla, so bychmy tón ßlub, tam nuts pśchińcź k jeho wotpocźinku, njeskomdźili, a so by žadyn wot naß s pozdźeny njewostał.

2. Pśchetož nam je tež dobre powjeßtwo pśchipowjedane, runje jako tamnym; ale tamnym to ßłyschane ßłowo niczo njepomhasche, dokelž njewěrjachu cźi, kiž jo ßłyschachu.

3. Pśchetož my, kiž wěrimy, dźemy k wotpocźinku, jako wón praji: So ja ßo pśchißahach w ßwojim hněwje, woni njedyrbja k mojemu wotpocźinku pśchińcź. A wschak, jako te skutki wot załoženja teho ßwěta běchu dokonjane,

Psi. 95, 11.

4. Dźesche wón na jenym městcźe wot ßedmeho dnja tak: A Bóh wotpocźowasche tón ßedmy dźeń wot wschitkich ßwojich skutkow. 1 Mójs. 2, 2.

5. A tudy na tym městcźe saßo: Woni njedyrbja pśchińcź k mojemu wotpocźinku.

6. Dokelž teho dla hischcźe zbytkne je, so někotsi dyrbja k temu ßamemu pśchińcź, a cźi, kotrymž najprjedy bě pśchipowjedane, njejßu k temu ßamemu pśchischli, teje njewěry dla:

7. Duž postaji wón saßo jedyn dźeń, dźenßa, pśches Davida prajujzy, po tak dołhim cźaßu, jako hižom prajene je: Dźenßa, hdyž wy jeho hłóß słyschicźe, dha njestwjerdźcźe ßwoje wutroby. St. 3, 7.

8. Pśchetož hdy by jich Josua k wotpocźinku pśchiwjedł, njebudźische wón potom wot druheho dnja prajił.

(Tekst na ßwjedźeń jemrjetych.)

9. Teho dla je hischcźe druhi ßa-

batny wotpoczink wostajeny Božemu ludu.
10. Pschetož schtóž k jeho wotpoczinku je pschischoł, tón samy wotpoczuje tež wot swojich skutkow, runje jako Bóh wot tych swojich.
Sjew. 14, 13.
11. Khwatajmy teho dla sa tym, so bychmy nuts pschischli k temu samemu wotpoczinku, so by něhdźe něchtó njesapanuł do tamneho snamjenja teje njewěry.)
12. Pschetož žiwe je Bože słowo a mózne a wótrische dyžli žadyn na woběmaj bokomaj wótry mjecž, a pschedrje so, hacž so rosdźělitaj duscha a duch, tež koscže a moshy, a rosesnaje mysle a sdacže teje wutroby;
Jer. 23, 29. Prěd. 12, 11.
13. A njeje žane stworjenje psched nim njewidomne, ale wschitko je nahe a wotkryte psched jeho wocžomaj, wot teho my ryczimy. Sir. 15, 19. St. 23, 28.

5. staw.

Khrystus a Aaron pornjo sebi dźeržanaj.

(Tekst na njedźelu Invocavit.)

14. Dokelž teho dla wulkeho wyschscheho měschnika mamy, Jesusa, teho Synna Božeho, kiž je k njebjesam stpił: dha dźeržmy so teho pósnacža.
15. Pschetož my nimamy tajkeho wyschscheho měschnika, kiž by njemohł czerpjenje měcž s naschej słaboscžu, ale kiž spytany je we wschitkim runje jako my, ale bjes hrěcha. St. 2, 17.
16. Pschistupmy teho dla s khrobłoscžu k temu stołu teje hnady, so bychmy smilnoscž dostali a hnadu namakali na tón czas, hdyž nam pomozy trjeba budźe.)
St. 5. Scht. 1. Pschetož kóždy wyschschi měschnik, kiž s człowjekow budźe wsaty, budźe sa człowjekow postajeny na to, schtož Bohu słuscha, to je, so by woprował dary a wopory sa hrěchi;
2. Kiž by mohł pschistojne czerpjenje měcž s tymi, kotsiž su njewědomni a błudźa, dokelž wón sam tež wobdaty je se słaboscžu. St. 4, 15.
3. A teje dla dyrbi wón, runje jako sa lud, tak tež sam sa so woprowacž sa te hrěchi. 3 Mójs. 9, 7. St. 16, 3.
4. A nichtó sebi sam teje czescže njewosmje, ale kotryž je powołany wot Boha, runje jako tež Aaron.
2 Mójs. 28, 1.
5. Tak tež Khrystus njeje sam sebi teje czescže wsał, so by wyschschi měschnik był, ale tón je jemu tu czescž dał, kiž k njemu je rjekł: Ty sy mój Synn, dźensa sym ja cže spłodźił.
Ps. 2, 7.
6. Jako wón tež na druhim měscže praji: Ty sy měschnik do wěcžnoscže, po rjadu Melchisedechowym. Ps. 110, 4.

(Tekst na njedźelu Palmarum.)

7. A wón je w tych dnjach swojeho czěła modlitwu a próstwu s wulkim wołanjom a se sylsami woprował k temu, kiž jemu wot smjercže pomhacž móžesche; a je tež wusłyschany, teho dla so wón Boha w czescži měješche;
8. A hacž runje Boži Synn běsche, je wón wschak s teho, schtož czerpjesche, tu posłuschnoscž wuknuł;
9. A jako wón dokonjany bě, je wón wschitkim, kotsiž jemu posłuschni su, pomhał k wěcžnej sbóžnoscži,)
10. Pomjenowany wot Boha wyschschi měschnik, po rjadu Melchisedechowym;
11. Wot kotrehož bychmy my wjele ryczecž měli; ale czežzy so da wułožicž, dokelž wy tajzy njerosomni scže.
12. A kiž wy dyrbjeli dawno wucžerjo bycž, potrjebacže nětk saso, so by wasch schtó wucził te prěnje pismiki Božeho słowa, a scže tajzy, kiž potrjebacže mloko, a niž twjerdu jědž
1 Kor. 3, 1. 2. 3.
13. Pschetož komuž so hischcže dyrbi mloko dawacž, tón je njewědomny

w słowje teje prawdosćże, dokelž dźěćatko je; Ef. 4, 14.
14. Ale dokonjanym słuscha twjerda jědź, kiž psches pschiwuknjenje maju hotowe myšle k rozeznanju dobreho a złeho. Jes. 7, 15. 16.

6. staw.

Napominanje, so dyrbimy niz wotpanycź, ale wobstajni bycź.

1. Teho dla, wostajiwschi so teje wuczby wot spoczatka teho kscheszijanstwa, dajmy so k temu dokonjenju; a njech s nowoh' njekładźemy grunt wot pokuty tych morwych skutkow, wot wěry do Boha,
2. Wot kschczeńskeje wuczby, wot nakładźenja teju rukow, wot horjestawanja tych morwych a wot wěčzneho suda.
3. A to my budźemy czinicź, je-li so Bóh wotpuschczi. Jap. sk. 18, 21.
4. Pschetož njemóžna wěz je, so cźi, kiž junu su rosswětleni a woptali su te njebjeske dary a dostali su teho swjateho Ducha, Sk. 10, 26. Mat. 12, 31.
5. A su woptali to dobre słowo Bože a te mozy teho pschichodneho swěta,
6. Je-li so wotpanu (a s nowoh' sami sebi Božeho Ssyna kschižuja a jeho k směchu postaja), so dyrbjeli woni jaso k pokucźe wobnowjeni bycź.
7. Pschetož semja, kotraž tón deschcź pije, kiž husto na nju pschińdźe, a pschihodne jele pschinjesse tym, kiž ju dźěłaju, dostanje požohnowanje wot Boha;
8. Kotraž pak czernje a wóst pschinjesse, ta so njehodźi a je k poklecźu blisko; jeje kónz pak je, so spalena budźe.
9. My so pak k wam, wy lubschi, něschto lěpscheho, a schtož tu sbóžnoscź sobu njesse, nadźijemy, hacž runje tak ryczimy;
10. Pschetož Bóh njeje njeprawy, so by wón sapomnił wascheho skutka a teje sprózneje lubosćże, kotruž scźe wopokasali na jeho mjenje, jako wy tym swjatym słužeschcźe a hischcźe słužicźe. Rom. 3, 4. Mat. 10, 42. Sk. 25, 40.
11. My pak žadamy, so by kóždy bjes wami tajku swěrnoscź wopokasał, k połnemu dostatku teje nadźije hacž do kónza,
12. So njebyschcźe lěni byli, ale po tych czinili, kotsiž psches wěru a scźeŕpnoscź herbuja te sluby.
13. Pschetož jako Bóh Abrahamej lubjesche, dokelž na žaneho wjetscheho so pschisahacź njemějesche, pschisahnu wón na so sam, 1 Mójs. 22, 16.
14. A dźesche: Sawěscźe, ja chzu cźe požohnowacź a pschisporjecź.
15. A tak doczaka wón scźeŕpliwje a dosta, schtož jemu běsche slubjene.
16. Pschetož ludźo derje so na tajkeho pschisahaju, kiž je wjetschi, dyžli woni su; a wschitka swada bjes nimi kónz ma, hdyž pschisaha budźe wobtwjerdźena.

(Tekst na njedźelu Exaudi.)

17. Ale Bóh, jako wón tym herbam teho sluba chzysche czim bóle wopokasacź, so jeho rada njehnuta wobsteji, je wón pschisahu k temu czinił, 1 Mójs. 22, 16.
18. So bychmy psches dwě wobstajnej wězy (pschetož móžno njeje, so by Bóh łhał) sylny troscht měli, kiž my pschistupimy a so dźeržimy teje prjódk stajeneje nadźije; Tit. 1, 2.
19. Kotruž my mamy jako wěstu a twjerdu kótwizu nascheje dusche, kotraž tež sańdźe do teho snutškomneho teho sawjeschka;
20. Hdźež tón czahaŕ prjedy sa naš je schoł, Jesus, a je so wyschschi měschnik sczinił na wěczne, po rjadu Melchisedechowym.) Sk. 4, 14.

7. staw.

Pschirunanje Khrystusa s Melchisedekom.

1. Tutón Melchisedek pak běsche kral w Salemje, měschnik Boha wjeŕsch-

neho, kiž Abrahamej napšchecziwo dźě-
sche, jako wón wot bitwy tych kralow
sazo pśchińdźe, a jeho žohnowasche,
1 Mójs. 14, 18.
2. Kotremuž tež Abraham dźeßatk
da wot wšchitkeho. Najprjedy budźe
wón pśchełoženy kral prawdosćźe; po-
tom je wón pak tež kral Salema, to
je, kral měra,
3. Bjes nana, bjes maczerje, bjes
schlachty, a nima ani spoczatka tych
dnjow ani kónza teho žiwjenja; wón
je pak pśchirunany temu Synej Bo-
žemu a wostanje měschnik do wěcz-
nosćźe.
4. Hladajcźe pak, kak wulki je tón,
kotremuž tež Abraham, tón wyšchschi
wótz, dźeßatk da wot teho, schtož bě-
sche dobył.
5. A wšchak czi, kotsiž su dźěczi Le-
via, jako woni to měschnistwo běchu
dostali, maju pśchikasnju, so bychu dźe-
ßatk wot teho luda, to je, wot ßwojich
bratrow, brali po sakonju, hacž runje
tež czi ßami s tych bjedrow Abraha-
mowych ßu wuschli; 5 Mójs. 14, 28. 29.
6. Ale tón, kotrehož narod njebudźe
pomjenowany bjes nimi, bjerjesche dźe-
ßatk wot Abrahama a požohnowa
teho, kiž tón ßlub měješche.
1 Mójs. 14, 19. 20.
7. Je pak bjes wšchitkeho pśchecziwo-
ryczenja temu tak, so mjeńschi wot
wjetscheho požohnowany budźe.
8. A tudy bjeru dźeßatk czi ßmjertni
ludźo; ale tam tón, kiž wobßwědczenje
ma, so wón žiwy je.
9. A so ja tak rjeknu, tež ßam Levi,
kiž dźeßatk bjerje, je we Abrahamje
dźeßatk dał;
10. Pśchetož wón běsche hischcźe we
wótzowskich bjedrach, jako jemu Mel-
chisedek napšchecziwo dźěsche.
11. Je-li so teho dla dokonjenje
ßo je stało pśches to Leviczijske měsch-
nistwo (pśchetož pschi tym ßamym je
sakoń ludu daty), schto by dha dale
trjeba było prajicź, so dyrbjał druhi
měschnik pśchińcź po rjadu Melchi-
sedechowym a niž po rjadu Aarono-
wym? Scht. 18, 19. Gal. 2, 21.
12. Pśchetož budźe-li to měschnistwo
pścheměnjene, dha dyrbi tež tón sakoń
pścheměnjeny bycź.
13. Pśchetož wot kotrehož to ßame
prajene je, tón je wot druheho naroda,
s kotrehož nihdy žadyn pśchi woltarju
ßłužił njeje.
14. Sjawne pak je, so s Judy je
seschoł nasch Knjes, k kotremuž narodej
Mójsaß niczo ryczał njeje wot měsch-
nistwa. 1 Mójs. 49, 10. Jes. 11, 1.
15. A to hischcźe bóle je sjawnische,
hdyž po tej podobnosćźi Melchisede-
chowej druhi měschnik postanje,
16. Kotryž niž po tym sakonju tejs
cźělneje pśchikasnje je postajeny, ale
po tej mozy teho nihdy njesachodneho
žiwjenja.
17. Pśchetož wón tak wobßwědczi:
Ty ßy měschnik wěcznje, po waschnju
Melchisedechowym. St. 5, 6.
18. Pśchetož s tym budźe tón prěń-
schi sakoń sahubjeny, teho dla, so wón
njemózny a njewužitny běsche;
19. Pśchetož sakoń njemóžesche niczo
dokonjecź. Ale na jeho město je ta
lěpscha nadźija pśchischła, pśches kotruž
ßo k Bohu pśchibližujemy,
Jap. sk. 13, 38. 39.
20. A czim bóle, dokelž ßo njestanje
bjes pśchißahi. Pśchetož tamni ßu bjes
pśchißahi měschnizy postajeni;
21. Tón pak s pśchißahu, pśches
teho, kiž k njemu rjeknje: Tón Knjes
je ßo pśchißahał a njebudźe ßo kacź:
ty ßy měschnik wěcznje, po rjadu Mel-
chisedechowym. Ps. 110, 4.
22. Tak je wjele lěpscheho sakonja
ruki Jesuß ßo sczinił.
23. A tamnych měschnikow je wjele
było, teho dla, so pśched ßmjercźu wo-
stacź njemóžachu;
24. Tón pak, dokelž wěcznje wosta-
nje, ma wón njesachodne měschnistwo.
25. Teho dla wón tež sbóžnych
czinicź móže do wěcznosćźe tych,
kiž pśches njeho k Bohu pśchi-

ſtupja, a je pſchezo žiwy, ſo by
ſa nich proßył.
26. Pſchetož tajkeho wyſchſcheho
měſchnika pſchiſtejeſche nam měcž
kiž by był ßwjaty, bjeß winy
njewomaſany, wotdźěleny wot
hrěſchnikow a kiž wyſchſchi je,
dyžli njebjeßa ßu;
27. Kotryž by njepotrjebał kóždy
dźeń, jako tamni wyſchſchi měſchnizy,
najprjedy ßam ſa ßwoje hrěchi wopory
cžinicž a potom ſa tych ludźi hrěchi;
pſchetož tuto je wón junu cžinił, jako
wón ßo ßameho je woprował.
3 Móſ. 16, 6 ꝛc. Rom. 6, 10.
28. Pſchetož ſakoń poſtaji cžłowje-
kow ſa wyſchſchich měſchnikow, kotſiž
na ßebi ßłaboſcž maju; ale ßłowo teje
pſchißahi, kotraž po ſakonju ßo ſtała
je, poſtaji Syna (Božeho), kiž je do-
konjany na wěcžne.
St. 5, 1. 2.

8. ſtaw.

Pſchirunanje měſchniſtwa Khryſtußoweho
ſ měſchniſtwom Levitow.

1. To woßebniſche pak, wot cžohož
my prajimy, je to: My tajkeho wyſch-
ſcheho měſchnika mamy, kiž ßo ßynuł
je k prawizy na ſtoł teje najwjetſcheje
kraßnoſcže w njebjeßach,
St. 4, 14.
2. A je ſaſtojnik tych ßwjatych mě-
ſtow a teje praweje hěty, kotruž Bóh
je poſtajił, a niž cžłowjek.
3. Pſchetož kóždy wyſchſchi měſchnik
budźe poſtajeny, ſo by woprował dary
a wopory. Teho dla nuſne je, ſo by
tež tutón měł, ſchtož by woprował.
St. 5, 1. Ef. 5, 2.
4. Pſchetož hdy by na ſemi był,
njeby wón měſchnik był, dokelž tam
měſchnizy ßu, kotſiž po ſakonju dary
wopruja,
5. Kotſiž ßłuža temu ſnamjenju a
ſcžěnej tych njebjeſkich kubłow, jako
Móſſaß wotmołwjenje wot Boha doſta,
hdyž wón tu hětu dohotowacž chzyſche:
Hladaj, dźeſche wón, ſo by wſchitko
cžinił po tym ſnamjenju, kotrež tebi
na horje je pokaſane. Kol. 2, 17.
2 Móſ. 25, 40. Jap. ſk. 7, 44.
6. Nětk pak je wón cžim kraßniſche
ſaſtojnſtwo doſtał, kaž lěpſcheho wot-
kaſanja wón ßrědnik je, kotrež tež w
lěpſchich ßlubach je wobſanknjene.
7. Pſchetož hdy by tamne prěńſche
bjeß poroka było, dha njeby měſto ſa
druhe ßo pytało;
8. Pſchetož wón na nich ſkorži a
praji: Hlaj, dny pſchińdu, praji tón
Knjeß, ſo ja ſ Iſraelſkej khěžu a ſe
židowſkej khěžu chzu nowe wotkaſanje
ſcžinicž; Jer. 31, 31. Hebr. 10, 16.
9. Niž po tym wotkaſanju, kotrež
ja ſcžinił ßym ſ jich wótzami tón dźeń,
jako ja jich ſa ruku ſapſchijach, ſo bych
jich wuwjedł ſ Egiptowſkeje ſemje.
Pſchetož woni njejßu woſtali pſchi mo-
jim wotkaſanju; dha tež ja niczo njej-
ßym ſ nimi rodźił, praji tón Knjeß.
2 Móſ. 19, 5.
10. To je pak to wotkaſanje,
kotrež ja wotkaſacž budu tej Iſra-
elſkej khěži po tych dnjach, praji
tón Knjeß: Ja chzu ßwój ſakoń
do jich myßle dacž, a do jich wu-
troby chzu ja jón napißacž; a ja
budu jich Bóh a woni budźa mój
lud.
11. A žadyn njebudźe wucžicž ßwo-
jeho bližſcheho ani žadyn ßwojeho bra-
tra a prajicž: Póſnaj teho Knjeſa. Pſche-
tož wſchitzy budźa mje póſnacž, wot
jich najmjeńſcheho hacž do jich naj-
wjetſcheho.
12. Pſchetož ja budu hnadu wopo-
kaſacž jich njeprawdoſcžam a jich hrě-
cham, a jich pſcheſtupjenja njebudu ja
wjacy ſpomnicž.
Jer. 31, 34. Rom. 11, 27.
13. S tym, ſo wón praji: Nowe,
ſcžini wón to prěńſche ſtare; ſchtož pak
ſtare a wot wjele lět je, to je bliſko
k ſahinjenju.

9. ſtaw.

Hěta ſbromadźenja a Leviżiſke wopory jako ſnamjo na Khryſtuſowe wyſchſche měſchniſke ſaſtojnſtwo.

1. Ta prěńſcha hěta pak derje měješche tež te prawiſny Božeje ßłužby a tu ßwětnu ßwjatniżu.

2. Pſchetož tam běſche natwarjeny tón prjódk teje hěty, w kotrymž běchu te ßwěcżniki a to blido a te pokroty teho prjódkkładźenja; a temu rěkaju to ßwjate. 2 Mójſ. 25, 23. 31.

3. Sa tym druhim ſawjeſchkom pak běſche ta hěta, kotrejž rěkaju to najßwjecżiſche; 2 Mójſ. 26, 33.

4. Ta měješche tu ſłotu kadźelnizu a kſchinju teho wotkaſanja, kotraž běſche wſchudźom ſe ſłotom wobkryta, w kotrejž běſche ta ſłota dóńcżka, kiž w ßebi měješche to manna, a tón Aaronowy prut, kiž ßo ſaſelenił běſche, a tej taſli teho wotkaſanja. 2 Mójſ. 16, 33. 4 Mójſ. 17, 10.

5. S wjeŕcha na njej pak běchu te cherubim teje kraßnoſcże, kotrež wobkhłódkowachu tón hnadny ſtoł; wot kotrychž wěcow něťk trjeba njeje, ſo by ßo wot kóždeje woßebje ryczało.

6. A jako to wſchitko tak pſchihotowane bě, dźěchu do teje prěnjeje hěty kóždy cżaß cżi měſchnizy a dokonjachu te ßłužby Bože. 4 Mójſ. 18, 3.

7. Do teje druheje pak ſańdźe jeno junu ſa lěto ßam tón wyſchſchi měſchnik, niž bjeſ krwě, kotruž wón wopruje ßam ſa ßo a ſa te ludźiſke njewědomnoſcże. 2 Mójſ. 30, 10. 3 Mójſ. 16, 2.

8. S tym tón ßwjaty Duch póſnacż dawa, ſo hiſchcże pucż k ßwjatnizy njeje ſjawny był, tak dołho hacż prěńſcha hěta ſtała je, St. 10, 19.

9. Kotraž w tym ßamym cżaßu ſnamjo bycż dyrbjeſche, hdyž dary a wopory woprowane buchu, a wſchak njemóžachu po ßwědomnju dokonjaneho ſcżinicż teho, kiž Bohu ßłužeſche,

10. Hacż jeno ſ jědźu a ſ piczom a ſe wſchelkej kſchcżeniżu a ſ cżělnymi prawiſnami, kotrež wěžo ſim hacż na cżaß teho porjedźenja natkładźene běchu.

(Epiſtola na njedźelu Judica.)

11. Khryſtuß pak je pſchiſchoł, ſo by wyſchſchi měſchnik był tych pſchichodnych kubłow, pſcheſ wjetſchu a dokonjańſchu hětu, kotraž njeje ſ rukomaj ſcżinjena, to je, kotraž njeje tak natwarjena;

12. Tež njeje wón pſcheſ kóſlazu a cżelazu krej, ale wón je ßam pſcheſ ßwoju krej junu do teho ßwjateho nutſſchoł a wěcżne wumoženje namakał.

13. Pſchetož je-li ſo wolaza a kóſlaza krej a popjeł wot jałojzy krjepjeny ßwjecżi njecżiſtych k cżělnej cżiſtoſcżi: 3 Mójſ. 16, 14. 4 Mójſ. 19, 9. 12. 17. 18.

14. Kak wjele wjazy budźe ta krej Khryſtußowa, kiž ßo ßam bje wſchitkeho poroka pſcheſ teho wěcżneho Ducha Bohu je woprował, naſche ßwědomnje wot morwych ſkutkow wucżiſcżicż, k ßłuženju temu žiwemu Bohu! 1 Pětr. 1, 19. 1 Jan. 1, 7. Sjew. 1, 5.

15. A teho dla je wón ßrědnik noweho ſakonja, ſo bychu pſcheſ tu ßmjercż, kotraž ßo k wumoženju wot pſcheſtupjenjow pod prěńſchim ſakonjom ſtała je, cżi, kiž powołani ßu, to ßłubjene wěcżne herbſtwo doſtali.) St. 12, 24. 1 Tim. 2, 5.

16. Pſchetož hdźež wotkaſanje je, tam ßo dyrbi ßmjercż ſtacż teho, kiž to wotkaſanje cżini.

17. Pſchetož tych wotkaſanje je móžne, kiž ßu ſemrjeli; hewak wone njepłacżi, hdyž tón hiſchcże žiwy je, kiž je wotkaſał. Gal. 3, 15.

18. Teho dla njebě tež to prěńſche bjeſ krwě wobtwjerdźene.

19. Pſchetož jako Mójſaß wſchitke pſchikaſnje po ſakonju běſche wupowjedał wſchitkemu ludu, wſa wón cże-

lazu a kóſlazu krej ſ wodu a ſ pur-
purſkej wołmu a ſ iſopom, a wob-
krjepi te knihi a wſchitkón lud,
20. A dźeſche: To je ta krej teho
ſakonja, kotryž wam Bóh pſchikaſał je.
2 Mójſ. 24, 8.
21. Tež tu hětu a wſchitkón grat
teje Božeje ßłužby wobkrjepi wón teje
runoſcże ſ krwju; 2 Mójſ. 29, 21.
22. A budźe ſkoro wſchitko ſ krwju
wucżiſcżene po ſakonju. A bjes krwě-
roslecża njeſtanje ßo žane wodacże.
3 Mójſ. 17, 11. Ef. 1, 7.
23. Dyrbjachu teho dla ſnamjenja
tych njebjeſkich wězow ſ tajkim waſch-
njom wucżiſcżene bycż; ale ßame, te
njebjeſke wězy, dyrbjachu lěpſchi wopor
měcż, dyžli tamne wopory běchu.
24. Pſchetož Khryſtuß njeje nuts
ſaſchoł do teje ßwjatnizy, kotraž ſ ru-
komaj ſcżinjena bě, a běſche ſnamjo
tych prawych, ale do ßamych njebje-
ßow, ſo by ßo nětk ſjewił pſched tym
woblicżom Božim ſa naß. 1 Jan. 2, 1.
25. Tež niz, ſo by wón ßo ßam
cżaſto woprował, runje jako wyſchſchi
měſchnik kóžde lěto nuts dźe do teje
ßwjatnizy ſ zuſej krwju; 2 Mójſ. 30, 10.
26. Hewak budźiſche wón wjele krócż
dyrbjał cżeŕpicż wot ſpocżatka teho
ßwěta. Nětk pak pſchi kóncu teho
ßwěta je wón ßo junu ſjewił pſcheß
ßam ßwój wopor k ſahubjenju hrěcha.
Scht. 12, 28. 1 Kor. 10, 11. Gal. 4, 4.
27. A runje jako temu cżłowjekej je
poſtajene junu wumrjecż, potom pak to
ßudźenje: 1 Mójſ. 3, 19. Sir. 14, 18.
28. Tak je tež Khryſtuß junu wo-
prowany, ſo by jich wjele hrěchi precž
wſał. K druhemu budźe wón ßo bjes
hrěchow ſjewicż tym, kotſiž na njeho
cżakaju, k ſbóžnoſcżi. 1 Pětr. 3, 18.

10. ſtaw.

Kraßnoſcż wujednaŕſkeho wopora Khry-ſtußowebo.

1. **P**ſchetož tón ſakoń, dokelž ma
ſcżěn tych pſchichodnych kubłow a niz
to ſnamjo tych wězow ßamo, w tych
ßamych woporach, kiž ßo kóžde lěto
woprujа, dha nihdy njemóže tych, ko-
tſiž k woporu pſchiſtupaju, dokonjanych
ſcżinicż: Kol. 2, 16. 17.
2. Hewak by to woprowanje pſche-
ſtało, dokelž bychu cżi, kiž Božu ßłuž-
bu cżinja, žaneho ßwědomnja wjazy
njeměli wot tych hrěchow, hdyž junu
wucżiſcżeni ßu:
3. Ale pſchi tych ßamych ſtanje ßo
dopomnjenje tych hrěchow kóžde lěto.
4. Pſchetož móžno njeje, ſo by wo-
łaza a kóſlaza krej mohła hrěchi precž
wſacż.
5. Teho dla pſchiſchedſchi na ßwět,
praji wón: Wopory a dary ßy ty
njechał, ale cżěło ßy ty mi pſchihoto-
wał. Pſ. 40, 7.
6. Sapalne wopory a hrěſchne wo-
pory ßu ßo tebi njeſpodobałe;
7. Duž ja dźach: Hlaj, ja pſchińdu;
w knihach ſteji woßebnje wote mnje pi-
ßane, ſo mam cżinicż, Božo, twoju wolu.
8. Horjekach, jako wón prajił běſche:
Wopory a dary, ſapalne wopory a wo-
pory ſa hrěch ßy ty njechał, tebi ßo
tež njeſpodobaju (kotrež po ſakonju wo-
prowane budźa);
9. Duž dźeſche wón: Hlaj, ja pſchiń-
du, ſo bych cżinił, Božo, twoju wolu.
Tu ſběhnje wón prěńſche precž, ſo by
to druhe poſtajił.
10. Po kotrejž woli my ßmy ßwje-
cżeni pſcheß to woprowanje teho cżěła
Jeſom Khryſta, kotrež ßo junu ſtało je.
St. 9, 12. 28.
11. A kóždy měſchnik je poſtajeny,
ſo by dźeń wote dnja Bohu ßłužił a
cżaſto jenake wopory cżinił, kotrež tola
nihdy njemóžachu te hrěchi precž wſacż.
12. Tón pak, jako wón jedyn wo-
por ſa hrěchi je woprował, ßedźi wón
do wěcżnoſcże na prawizy Božej,
Pſ. 110, 1.
13. A cżaka na kónz, hacž bychu
jeho njepſchecżeljo ſa podnožki jeho no-
how położeni byli.
St. 2, 8. Pſ. 110, 1. 1 Kor. 15, 25.

14. Pſchetoż ſ jennym woporom je wón do wěčżnoſcże dokonjał tych, kotſiż wußwjeczeni budża. Scht. 12.

15. To nam pak też wobßwědczi tón ßwjaty Duch. Pſchetoż hdyż wón prjedy běſche powjedał:

16. To je to wotkaſanje, kotrež ja ſ nimi czinicż budu po tych dnjach, praji tón Knjes: Ja chzu ßwój ſakoń do jich wutrobow dacż a do jich myßlow budu jón ſapißacż,
Jer. 31, 33. Hebr. 8, 8.

17. A jich hrěchow a jich njeprawdoſcże njebudu ja wjazy ſpomnicż.
Jer. 31, 34.

18. Hdżeż pak tych ßamych wodacże je, tam njeje wjazy wopor ſa te hrěchi.

19. Hdyż my teho dla, lubi bratſja, mamy to wjeßele dowěrjenje, ſo móżemy ſańcż do teho ßwjateho pſches tu krej Jeſußowu, Jan. 14, 6.

20. Po puczu, kotryż wón nam pſchihotował je nowy a żiwy, pſches tón ſawjeſchk, to je pſches ßwoje czěło;

21. A mamy też wyſchſcheho měſchnika na Bożim domje: St. 4, 14—16.

22. Dha pſchiſtupmy tam ſ prawej wutrobu, w połnym doſtatku teje wěry, wobkrjepjeni na wutrobach, ſo ßmy bjes ſłeho ßwědomnja a wumyczi na czěle ſ czjiſtej wodu; St. 4, 16.

23. Dżerżmy to pósnacże teje nadżije a njemotajmy ßo (pſchetoż ßwěrny je tón, kiż je ßlubił). St. 4, 14.

24. A kedżbujmy jedyn na druheho tak, ſo bychmy ßo wabili k lubośczi a k dobrym ſkutkam;
Jan. 13, 34. Mark. 12, 31.

25. A njewopuſchcżili ßami ßwoje ſhromadżenje, jako někotſi waſchnje maju; ale napominajmy ßo bjes ßobu, a to czim bóle, hacż wy widżicże, ſo ßo tón dżeń pſchibliżuje. 1 Kor. 10, 11.

26. Pſchetoż je-li ſo my ſe ßampaſchnej wolu ſhrěſchimy, hdyż my pósnacże teje prawdoſcże ßmy doſtali, dha żadyn wopor dale ſa hrěchi njeje ſbytkny; St. 6, 4. 5.

27. Ale jene traſchne woczżakowanje teho ßuda a ſahorjenje teho wohenja, kotryż póżrjecż budże tych pſcheczżiwnikow. Zef. 1, 18.

28. Schtóż Mójſaßowy ſakoń ſaczißnje, dyrbi bjes ßmilnoſcże na dwemaj abo tſjoch ßwědkow wumrjecż.
5 Mójſ. 17, 6. St. 19, 15. Jan. 8, 17.

29. Schto dha ßo wam ſda, kak wjele hórſcheje ſchtrafy budże tón hódny, kiż Sÿna Božeho ſ nohomaj podtepze a teho wotkaſanja krej ſa njeczżiſtu dżerżi, pſches kotruż wón je wußwjeczeny a kiż ducha teje hnady hani?
St. 2, 3. St. 12, 25. 1 Kor. 11, 25. 27.

30. Pſchetoż my ſnajemy teho, kiż praji: To wjeczenje je moje, ja chzu ſapłacżicż, praji tón Knjes. A ſaßo: Tón Knjes budże ßwój lud ßudżicż.
5 Mójſ. 32, 35. Rom. 12, 19.

31. Traſchna węż je, ſapanucż do teju rukow teho żiweho Boha.

32. Spominajcże pak na te prěńſche dny, w kotrychż wy, roßßwětleni, ſcże ſnoßyli wulke bědżenje teho czeŕpjenja;

33. Hdyż wy někotſi ßami ſcże pſches hanjenje a tyſchenje na ßměch poſtajeni; a někotſi ſcże towaŕſchojo byli tych ßamych, kotrymż ßo tak ſchło je.

34. Pſchetoż wam běſche też żel mojich ſwjaſkow, a to pobranje waſchich kubłow ſcże wy ſ wjeßełoſczu pſcheczeŕpili, dokelż wy wěſcże, ſo pſchi ßebi macże lěpſche bohatſtwo, kotrež w njebjeßach je a wam woſtanje.
Mat. 6, 20. St. 19, 21.

(Tekſt na nowe lěto.)

35. Teho dla njeczżißńcże waſche dowěrjenje precż, kotrež ma wulke ſapłaczenje.

36. Sczeŕpliwoſcże je wam pak trjeba, ſo byſchcże Božu wolu czinili a to ßlubjenje doſtali.) Luk. 21, 19. Jak. 5, 7.

37. Pſchetoż po małej khwili budże tón pſchińcż, kiż pſchińcż ma, a njebudże ßo komdżicż.
1 Pětr. 1, 6. Hag. 2, 7.

(Epiſtola na 18. njedżelu po ßwj. Trojizy.)

38. Prawy pak budże ſ wěry żiwy. Ale ſchtóż wotſtupicż budże, na tym

moja duſcha žaneho ſpodobanja mĕcž
njebudźe.   Hab. 2, 7. Rom. 1, 17.
Gal. 3, 11. Pſchiſl. 3, 32.
39. My pak njejßmy wot tych, kiž
wotſtupja a ſatamani budźa; ale wot
tych, kiž wĕrja a duſchu wumoža.
Tob. 2, 18.

11. ſtaw.

Wo ſbóznyczinjazej wĕrje.

1. Ta wĕra pak je twjerde ſałože-
nje teho, na kotrež nadźiju ſtajimy, a
je wĕſte dowjedźenje teho, ſchtož njewi-
dźimy.   Rom. 8, 38. 1 Kor. 2, 9.
2. Pſchetož pſches tu ßamu ßu czi
ßtari wobßwĕdczenje doſtali.
3. Pſches wĕru póſnajemy, ſo tón
ßwĕt pſches Bože ßłowo je dokonjany,
a ſo wſchitko, ſchtož widźimy, ſ niczoho
je ſczinjene.   1 Mójſ. 1, 1. Jan. 1, 10.
4. Pſches wĕru je Bohu połniſchi wo-
por woprował Abel, dyžli Kain, pſches
kotryž ßo wopokaſało je, ſo je prawy,
jako Bóh ßwĕdczenje da wot jeho darow,
a pſches tu ßamu wón hiſchcze ryczi,
hacž runje wumrjeł je.   1 Mójſ. 4, 4.
5. Pſches wĕru bu Enoch pſcheßa-
dźeny, ſo by ßmjercze njewohladał; a
njebu namakany, teho dla, ſo Bóh je-
ho bĕſche pſcheßadźił; pſchetož prjedy
hacž wón bu pſcheßadźeny, je wón
ßwĕdczenje mĕł, ſo ßo Bohu je ſpodo-
bał.   1 Mójſ. 5, 24.
6. Ale bjes wĕry móžno njeje, Bohu
ßo ſpodobacž; pſchetož ſchtóž k Bohu
chze pſchińcž, tón ma wĕricž, ſo Bóh
je, a ſo wón tym, kotſiž jeho pytaju,
myto dawa.)   Jer. 5, 3.
7. Pſches wĕru je Noa (wot Boha
napominany, ſo ßo teho bojeſche, ſchtož
hiſchcze widźicž njebĕſche) tón kaſchcž
pſchihotował k zbožu ßwojeho doma,
pſches kotryž wón ßwĕt ſatama; a je
tu prawdoſcž herbował, kiž pſches wĕ-
ru pſchińdźe.   1 Mójſ. 6, 8. 14. Rom. 4, 20.
Rom. 3, 22. 24.
8. Pſches wĕru bĕ Abraham po-
ßłuſchny, jako wón powołany bu, ſo
by do teho kraja wuiſchoł, kotryž ſa
herbſtwo wſacž mĕjeſche; a wón wuń-
dźe a njewjedźiſche, hdźe by pſchiſchoł.
Jeſ. 41, 2. 1 Mójſ. 12, 4.
9. Pſches wĕru je wón pſchebywał
w tym ßlubjenym kraju, jako w zu-
ſym, a bydleſche w ßĕtach ſ Jſaakom
a ſ Jakubom, kotrajž tež ſ nim runaj
herbaj teho ßameho ßluba bĕſchtaj.
1 Mójſ. 14, 13. St. 35, 27.
10. Pſchetož wón czakaſche na to
mĕſto, kiž ma twjerdźiſnu, kotrehož
czĕßla a ſtworiczel Bóh je.   St. 12, 22.
11. Pſches wĕru doſta tež ta Sara
móž k podjeczu a porodźi wyſche czaßa
ßwojeje ſtaroſcže, dokelž ſa wĕrneho
teho mĕjeſche, kiž to ßlubił bĕſche.
1 Mójſ. 21, 2. Luk. 1, 36.
12. Teho dla tež wot jeneho, hacž
runje jako wotemrjeteho, jich tak wjele
ßo je narodźiło, kak wjele je hwĕſdow
na njebjeßach a pĕſka na mórſkim
brjoſy, kotryž njeje k pſcherachnowanju.
Rom. 4, 19. 1 Mójſ. 15, 5. St. 22, 17.
13. Czi ßami ßu wſchitzy po wĕrje
wumrjeli a njejßu tón ßlub doſtali;
ale ßu ſ dala jón widźili, tež ßo ſ nim
troſchtowali a derje ſ pokojom byli a
póſnali, ſo ßu hoſczo a zuſomnizy na
ſemi.
14. Pſchetož kotſiž to praja, czi da-
dźa ſjawnje ſrozumicž, ſo wótzneho
kraja pytaju.
15. A woprawdźe, hdy bychu na
tamny ßebi myßlili, ſ kotrehož wuſchli
bĕchu, dha ßu doſcž czaßa mĕli ßo
ſaßo wróczicž.
16. Ale woni lĕpſcheho žadaju, to
je teho njebjeſkeho. Teho dla Bóh ßo
njehanibuje, jich Bóh ßo mjenowacž;
pſchetož wón je jim mĕſto pſchihotował.
2 Mójſ. 3, 6. Mat. 22, 32.
17. Pſches wĕru woprowaſche Abra-
ham teho Jſaaka, jako ſpytany bĕ; a
woprowaſche teho jeniczkeho narodźe-
neho, jako wón tón ßlub hižom doſtał
bĕſche;   1 Mójſ. 22, 1 ꝛc.
18. Kotremuž prajene bĕſche: We
Jſaaku budźe tebi twoje ßymjo na-
rjeknjene;   1 Mójſ. 21, 12. Rom. 9, 7.

19. A rospomni pschi ſebi, so Bóh
móżny je, też wot morwych sbudzicz;
na to wón jeho też jako wot morwych
sbudzeneho saſo wsa.
20. Psches wěru pożohnowasche
Isaak na pschichodne Jakuba a Esawa.
1 Mójs. 27, 28.
21. Psches wěru pożohnowasche Ja-
kub mrějo wobeju ſynow Josefa a
pokhili ſo pschecziwo wjerchu jeho szep-
tarja. 1 Mójs. 48, 15. St. 47, 31.
22. Psches wěru spomni Josef
mrějo na wukhód tych Israelskich dźě-
czi a pschikasa wot ſwojich koscżow.
1 Mójs. 50, 24.
23. Psches wěru bu Mójsaſ, jako
ſo narodźił běsche, psches tsi měſazy
potajeny wot ſwojeju starscheju, teho
dla so wonaj widźischtaj, so wón rjane
dźěczatko běsche; a njebojeschtaj ſo
psched kralowskej pschikasnju.
2 Mójs. 2, 2. Jap. sk. 5, 29.
24. Psches wěru nochzysche Mójsaſ,
jako běsche wulki narostł, ſyn teje
dźowki Faraonoweje wjazy rěkacz;
2 Mójs. 2, 11. 12.
25. A swoli k temu radscho, słe
czeŕpicz s Bożim ludom, dyżli na czaſ
měcz to hrěschne wokschewjenje;
Ps. 84, 11.
26. A měјesche Khrystuſowu hanibu
sa wjetsche bohatstwo, dyżli te schazy
Egiptowske; pschetoż wón pohlada na
to saplaczenje.
27. Psches wěru wopuschczi wón
Egiptowsku a njebojesche ſo kralowskeho
hněwa; pschetoż wón ſo dźerżesche teho,
kotrehoż wón njewidźesche, jako by jeho
widźił. 2 Mójs. 2, 15. St. 10, 28. 29.
St. 14, 1 ꝛc. Jap. sk. 7, 29.
28. Psches wěru dźerżesche wón te
jutry a to pschelecże teje krwě, so by
tón, kiż te prěńsche narody kónzowasche,
jich njesajał. 2 Mójs. 12, 12. 18.
29. Psches wěru ſu woni schli psches
czeŕwjene morjo, jako po ſuchej semi;
kotreż czi Egiptowszy też spytachu a
ſo tepichu. 2 Mójs. 14, 22.
30. Psches wěru padźechu te Jeri-
chowske murje, jako wone psches ſydom
dnjow wobkhodźene běchu.
Jos. 6, 20.
31. Psches wěru njebu Rahab, ta
kurwa, ſobu skażena s tymi njewěr-
nymi, dokelż tych wobhonjerjow s mě-
rom běsche na hospodu wsała.
Jos. 2, 18. St. 6, 17. 23. Jak. 2, 25.
32. A schto mam wjazy prajicz?
Czaſ by mi krótki był, hdy bych chzył
powjedacz wot Gideona a wot Baraka,
wot Simsona a Jefthy, wot Dawita
a Samuela a wot tych profetow,
Kn. ſudn. 6, 11. St. 4, 6. St. 15, 20. St. 11, 6.
2 Sam. 2, 4. 1 Sam. 7, 15.
33. Kotsiż ſu psches wěru kralestwa
pschewinuli, prawdoscz czinili, ſlub do-
stali, lawam klamy satykali,
2 Sam. 8, 1.
34. Teho wohenja móz sahaſli, teho
mjecża wótroscżi czekli, ſu ſo mózni
sczinili se ſłaboscże, ſu poſylnjeni we
wójnje, ſu zusych wójska sahnali.
Dan. 3, 23. 24. 25.
35. Żónske ſu ſwojich morwych
psches horjestawanje saſo wsałe; drusy
pak ſu jako bubon roscżahani a njejſu
żane wupłaczenje horje wsali, so bychu
lěpsche horjestawanje dostali.
36. Někotsi pak ſu hanjenje a kho-
stanje pschecżeŕpili, k temu też rjecżasy
a jastwo;
37. Woni ſu byli kamjenjowani, s
piłu rosrěsani, spytani, s mjeczom mo-
rjeni; woni ſu wokoło khodźili we
wowczich a kosazych kożuchach, wopusch-
czeni, czischczeni a słě sadźerżeni,
1 Kral. 21, 13. 2 Kron. 24, 21. Jap. sk. 7, 59.
38. (Kotrychż wschak ſwět hódny
njeběsche) a ſu ſo wokoło błudźili po
puscżinach, po horach, w jamach a dźě-
rach teje semje.
Kn. mudr. 3, 5.
39. A czi ſu wschitzy psches wěru
ſwědczenje měli a njejſu to ſlubjenje
dostali;
40. Dokelż Bóh něschto lěpsche sa
naſ prjedy běsche wothladał, so bychu
woni bjes naſ dokonjeni njebyli.

12. staw.

Napominanje k sczeŕpliwoscźi a k bohabojoscźi.

(Epistola na njedźelu Reminiscere.)

1. Teho dla tež my, dokelž tajku wulku ßytu ßwědkow wokoło ßebje stejo mamy, wotpołožmy wscho brěmjo a tón hrěch, kiž ßo naß twjerdźe dźerži, a běžmy pschez wobstajnu sczeŕpliwoscź na to bědźenje, kotrež nam je prjódkstajene; Rom. 6, 4. Ef. 4, 22. 1 Pětr. 2, 1. 1 Kor. 9, 24. Hebr. 10, 36.

2. A pohladajmy na Jesußa, kiž je spoczatk a kónz teje wěry; kiž na město ßebi prjódkstajeneho wjeßela snoßy kschiž, njerodźiwschi wo hanibu, a je ßo ßynuł k prawizy na Boži stoł. Jes. 53, 4—8. Sjew. 3, 21.

3. Spomńcźe na teho, kiž tajke wschelke wuryczowanje wot hrěschnikow pscheczziwo ßebi je pscheczeŕpił, so byschcźe wy njewustawali a ßo waschim duscham njesechzło. Luk. 2, 34.

4. Pschetož wy hischcźe njejscźe ßo hacž do krwě pscheczziwili na bědźenju pscheczziwo hrěchu, 1 Kor. 10, 13.

5. A scźe zyle sapomnili teho napominanja, kiž k wam, jako k dźěczjom, ryczi: Mój ßyno, njeměj sa ßnadne to Knjesowe powuczenje a njesawutl pschecz jeho khostanjom;

Pschisł. 3, 11. 12.

6. Pschetož kohož tón Knjes lubo ma, teho wón powuczi; wón khosta pak kóždeho, kotrehož wón sa ßyna horje wosmje.) Sjew. 3, 19.

7. Je-li so wy to powuczenje pscheczeŕpicźe, dha ßo wam Bóh podawa jako dźěczjom; pschetož hdźe je ßyn, kotrehož by nan njepowucził?

8. A je-li wy scźe bjez powuczenja, kotrež ßu wschitzy dostali, dha scźe kurwiske a niz mandźelske dźěczi.

9. Tež hdyž my naschich czělnych wótzow sa wuczerjow ßmy měli a ßo jich bojeli, njedyrbje-li my dha wjele wjazy poddani bycz temu Wótzu tych duchow, so bychmy my žiwi byli?

10. A wschak woni ßu naß powuczili mało dnjow, jako ßo jim je sdało; ale tón k naschemu lěpschemu, na to so bychmy my jeho ßwjeczenje dostali.

(Tekst na njedźelu Oculi.)

11. Wschitko powuczenje pak, hdyž tudy je, njesda ßo nam wjeßełoscź, ale srudźba bycź; ale potom wone pschinjeße pokojny płód teje prawdoscźe tym, kiž psches to ßame ßu spytani.

12. Teho dla poßylńcźe jaßo te wißaze ruki a te wustate kolena, Jes. 35, 3.

13. A czińcźe rune stopy s waschimi nohami, so by to, schtož khrome je, ßo njepodßunuło, ale wjele bóle wustrowjene było.

14. Hońcźe sa měrom pscheczziwo kóždemu a sa ßwjeczenjom, bjez kotrehož žadyn teho Knjesa wohladacź njebudźe. Rom. 12, 18. Mat. 5, 8. 20.

15. A kedźbujcźe na to, so by něchtó s Božeje hnady njewupanuł, so něhdźe někajki hórki korjeń njeby wurostł a schkodu naczinił a jich wjele psches tón ßamy naschkerjedźenych było;)

5 Mójs. 29, 18.

16. So by něhdźe něchtó njebył kurwaŕ abo bjezbóžny, jako Esaw, kiž sa jenu jědź ßwój pŕenschi narod pscheda. Ef. 5, 3. 1 Mójs. 25, 33.

17. Wěscźe pak, so wón potom, jako wón to žohnowanje chzysche herbowacź, je sacźißnjeny; pschetož wón k pokucźe města njenamaka, hacž runje ju se ßylsami pytasche. 1 Mójs. 27, 30 ꝛc.

18. Pschetož wy njejscźe pschistupili k horje, kotrejež ßo móžesche dótknucź, a k horjazemu wohenju; ani k wichoru a k czěmnoscźi a k njewjedru,

2 Mójs. 19, 12.

19. Ani k synkej teje truby a k hłoßu tych ßłowow, hdźež czi, kotsiž jón ßłyscheli běchu, proschachu, so by k nim wjazy ryczane njebyło

2 Mójs. 20, 19.

20. (Dokelž woni to snjescź njemóžachu, schtož by ryczane było. Hdyž

so skoczo teje hory dótknyło běsche, dyrbjesche wone kamjenjowane abo s kłokom satsělene bycž; 2 Mójs. 19, 12. 13.
21. A tak traschne běsche to same, schtož so sjewi, so tež Mójsaß dźesche: Ja sym so nastróžał a ržu wschitkón),
22. Ale wy scže pschistupili k tej horje Sionskej a k městu teho žiweho Boha, k temu njebjeskemu Jerusalemu a k tej shromadźisnje wjele tawsynt jandźelow, Jes. 2, 2. Gal. 4, 26.
23. A k tej shromadźisnje (a zyrkwi) tych prěnichnarodźenych, kotsiž su w njebjesach napisani, a k Bohu, temu sudnikej wschitkich, a k tym ducham tych dokonjanych prawych, Luk. 10, 20.
24. A k temu srědnikej teho noweho sakonja, k Jesußu, a k tej krwi teho wobkrjepjenja, kotraž lěpje ryczi, dyžli Abelowa. St. 8, 6. 1 Tim. 2, 5. 1 Mójs. 4, 10.
25. Hladajcže so teho dla, so byschcže so teho njewobarali, kiž ryczi. Pschetož hdyž tamni njejsu czekli, kiž so wobarachu, jako wón na semi ryczesche, wjele mjenje budźemy my, je-li so so wotwobroczimy wot teho, kiž s njebjes ryczi, St. 2, 3.
26. Kotrehož hłós tehdy tu semju hnu, nětk pak lubi a praji: Hischcže junu budu ja hnucž, niž jeno semju, ale tež njebjesa. Hag. 2, 7.
27. Ale to hischcže junu pokasuje, so to hnute, jako sczinjene, so pschesadźicž dyrbi, so by to njehnute wostało. Ps. 102, 27.
28. Teho dla, dokelž my dostanjemy kralestwo, kotrež hnute njebudźe, dha mamy hnadu, psches kotruž my Bohu słužimy po jeho spodobanju, s póczciwosczu a s bojosczu: Fil. 2, 12.
29. Pschetož nasch Bóh je póžerazy woheń. 5 Mójs. 4, 24. St. 9, 3.

13. staw.

Napominanje k kschescžijanskemu žiwjenju a k czistej wucžbje.

1. **B**ratska lubosćž njech wostanje wobstajna. Rom. 12, 10.
2. Njesapomńcže to, so byschcže radźi hospodowali; pschetož psches to su někotsi njewjedźiwschi jandźelow hospodowali. 1 Pětr. 4, 9. 1 Mójs. 18, 3. St. 19, 2. 3.
3. Spominajcže na tych swjasanych, jako byli wy pornjo jim swjasani, a na tych, kotsiž so slě maju, jako czi, kiž wy tež hischcže w czěle scže.
4. Njech budźe mandźelstwo czesne dźeržane pola wschitkich a mandźelske łožo njewomasane; ale kurwarjow a mandźelstwo-łamarjow budźe Bóh sudźicž. 2 Mójs. 20, 14.
5. Wasche waschnje njech je bjes lakomnstwa na pjenjesy; a dajcže sebi doscž bycž na tym, schtož macže. Pschetož wón je prajił: Ja cže nochzu wopuschczicž ani nihdy cže skomdźicž; Jos. 1, 5.
6. Tak so so jemu dowěricž a rjeknucž móžemy: Tón Knjes je mój pomoznik, a ja nochzu so bojecž; schto móže mi człowjek czinicž? Ps. 56, 5. Ps. 118, 6.

(Tekst na reformazyjski swjedźeń.)

7. **S**pominajcže na waschich wuczerjow, kiž wam Bože słowo su powjedali, a kedźbujcže na tón wukhód jich sadźerženja a czińcže po jich wěrje.) Scht. 17. 1 Kor. 4, 16. St. 11, 1.

(Tekst na 7. njedźelu po swj. Trojizy.)

8. **J**esuß Khrystuß je wczera a dźensa, a tón samy, kiž wón je, budźe tež do wěcznosćže. Sjew. 1, 17.
9. Njedajcže so se wschelkimi a s zusymi wuczbami wokoło honicž. Pschetož krasna wěz je, hdyž wutroba budźe wobtwjerdźena psches hnadu, niž psches jědźe, s kotrychž žadyn wužitk nimaju, kotsiž s nimi wokoło khodźa.) Jer. 29, 8.
10. My mamy wołtař, wot kotrehož nimaju móz jěscž, kotsiž w tej hěcže Bohu słuža.
11. Pschetož kotrychž skoczatow krej noschena budźe psches wyschscheho měsch-

nika do ßwjatnizy ſa hrěchi, tych ßa-
mych mjaßa budźa ſpalene wonkach
pſched lěhwom. 3 Móji. 4, 5.
Ex. 16, 27. 2 Mójſ. 29, 14.
12. Teho dla tež Jeſuß, ſo by wón
tón lud ßwjecżił pſches ßamu ßwoju
krej, je wón wonkach pſched wrotami
czeŕpił.
13. Dźimy teho dla k njemu won
pſched lěhwo a njeßmy jeho hanibu.
14. Pſchetož my nimamy tudy žane
wobſtajne měſto, ale to pſchichodne py-
tamy. Pſ. 39, 13. 14.

(Tekſt na 19. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

15. Woprujmy teho dla pſches nje-
ho Bohu pſchezo khwalobny wopor, to
je, płód teju hubow, kotrejž jeho mjeno
pójnajetej.
3 Mójſ. 7, 12. Pſ. 50, 23.
16. Dobrotu pak czinicz a wudźělicz
njeſapomńcze; pſchetož tajke wopory
ſpodobaju ßo Bohu derje.)
Sir. 40, 17. Fil. 4, 18.
17. Poßłuchajcże waſchich wucżerjow
a podcżißńcże ßo jim; pſchetož woni
waſchich duſchow dla wachuja, jako cżi,
kiž maju rachnowanje dacż ſa te ßa-
me, ſo bychu to ſ wjeßełoſcżu cżinili a
niz ſe ſdychowanjom; pſchetož to ſa
waß njeje.
18. Proſchcże ſa naß. Pſchetož naſch
troſcht je tón, ſo dobre ßwědomnje
mamy a ßmy na tym, ſo bychmy ßo
derje ſadźerželi pola wſchitkich.
19. Najbóle pak napominam waß,
ſo byſchcże to cżinili, cżim ſkeŕſcho ja
ſaßo k wam pſchińcz budu.
20. Bóh teho měra pak, kiž wot
morwych je wuwjedł pſches tu krej te-
ho wěcżneho ſakonja teho wulkeho pa-
ſtyrja tych wowzow, naſcheho Knjeſa
Jeſußa, Jan. 10, 12. 1 Pětr. 2, 25.
21. Njech cżini waß hotowych we
wſchitkim dobrym ſkutku, ſo byſchcże
jeho wolu cżinili; a njech dokonja we
waß to, ſchtož pſched nim je ſpodobne,
pſches Jeſom Khryſta, kotremuž budź
czeſcż wot wěcżnoſcże hacž do wěcżno-
ſcże. Hamjeń.
22. Proſchu waß pak, lubi bratſja,
ſnjeßcże ſcżeŕpliwje to ßłowo teho na-
pominanja; pſchetož ja ßym wam ſ
krótkim pißał.
23. Dam wam tež k wjedźenju, ſo
naſch bratr Timothej je wupuſchcżeny,
ſ kotrymž, je-li ſo wón ſkoro pſchińdźe,
ja waß chzu wohladacż.
24. Njeḱńcże wjele dobreho wſchit-
kim waſchim wucżerjam a wſchitkim
ßwjatym. Wam wjele dobreho dadźa
powjedźicz cżi bratſja ſ Walſkeje.
25. Ta hnada budź ſ wami wſchit-
kimi. Hamjeń. 2 Tim. 4, 22. Tit. 3, 15.
List na Hebrejſkich je pißany ſ Wal-
ſkeje a pósłany pſches Timothea.

Kónz liſta na Hebrejſkich.

List ßwj. japoſchtoła Jakuba.

Přěni ſtaw.

Wo ſcżeŕpnoſcżi w kſchižu a czeŕpjenju.

1. Jakub, wotrocżk Boži a teho
Knjeſa Jeſom Khryſta, tym dwanacże
narodam, kotrež tam a ßem ßu, wjele
ſtrowja a ſboža. Jan. 7, 35. Jap. ſk. 8, 4.
2. Sa wſcho wjeßele měјcże, moji
lubi bratſja, hdyž wy do wſchelkeho ſpy-
towanja panjecże; Jap. ſk. 5, 41. Rom. 5, 3.
3. A wějcże, ſo waſcha wěra, je-li
ſo prawa je, ſcżeŕpliwoſcż pſchinjeße.
4. Scżeŕpliwoſcż pak njech dokonja-
ny ſkutk ma, ſo byſchcże wy byli doko-
njeni a zyli a na nicżim žaneje nuſy
njeměli.

(Tekſt na 14. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

5. Je-li ſo pak komu bjes wami
mudroſcże trjeba je, tón njech Boha

proßy, kiž ſchczedrje dawa wſchitkim a to nikomu njewumjeta; dha budźe jemu ta ßama data. Mark. 11, 24.

6. Njech proßy pak we wěrje a njebudź njewěſty; pſchetož ſchtóž je njewěſty, tón je runje jako mórſka žołma, kotraž wot wětra budźe honjena a mjetana. Mat. 7, 7. Lk. 21, 22. Mark. 11, 24. Jan. 14, 13. Lk. 16, 23. Sir. 7, 10.

7. Tón ßamy człowjek njepomyßli ßebi, ſo by ſchto wot teho Knjeſa doſtał.

8. Muž dwojeje myßle je njewobſtajny we wſchitkich ßwojich puczach.)

9. Njech tón bratr, kiž ponižny je, ßo khwali ßwojeho powyſchenja;

10. Ale tón bohaty njech ßo dopomni ßwojeho poniženja; pſchetož jako trawowa kwětka budźe wón ſahinucź. Jeſ. 40, 6. 7. 1 Pětr. 1, 24.

11. Jako hdyž ßłónzo ſkhadźa ſ horzoſczu, dha trawa ſwjadnje a jeje kwětka ſpanje, tež jeje rjane pohladanje ßo ſkaſy; tak budźe tež bohaty w ßwojim ſamóženju ſwjadnucź. Pſ. 102, 12.

(Tekſt na 25. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

12. Sbóžny je tón muž, kiž ſpytowanje ſnjeße; pſchetož hdyž wón ſprawny ſczinjeny je, doſtanje wón tu krónu teho žiwjenja, kotruž tón Knjes ßlubił je tym, kotſiž jeho lubuja.) Sjew. 3, 19.

(Epiſtola na njedźelu Cantate.)

13. Njech žadyn, hdyž budźe ſpytowany, njerjekuje: Ja budu wot Boha ſpytowany. Pſchetož Bóh njeje ſpytowař k ſtemu a wón nikoho njeſpytuje;

14. Ale kóždy budźe ſpytowany, hdyž wón ßam wot ßwojeho lóſchta budźe czehnjeny a wabjeny.

15. Potom, hdyž tón lóſcht je podjał, porodźi hrěch; hrěch pak, hdyž je dokonjany, porodźi ßmjercź.

16. Njebłudźcźe ßo, moji lubi bratſja.

17. Wſchitkón dobry dar a wſchitkón dokonjany dar pſchińdźe ſ wyßokoſcźe dele wot Wótza teho ßwětła, pola kotrehož njeje žane wotměnjenje ani wobroczenje teje ßwětłoſcźe a czěmnoſcźe. Sir. 38, 8. Mal. 3, 6.

18. Wón je naß ſpłodźił po ßwojej woli pſches ßłowo teje wěrnoſcźe, ſo bychmy czi prěńſchi byli jeho ſtworjenjow.) Jan. 1, 13. 1 Pětr. 1, 23.

19. Teho dla, moji lubi bratſja, njech kóždy człowjek je ſpěſchny k poßłuchanju, njeſpěſchny pak k ryczenju a njeſpěſchny k hněwu. Pred. 7, 10.

20. Pſchetož człowſki hněw njeczini, ſchtož pſched Bohom prawe je.

(Tekſt na 2. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

21. Teho dla wotkładźcźe wſchitku njeczistoſcź a pſcheměrnu ſłóſcź; a wſmicźe to ßłowo horje ſ czichej myßlu, kotrež do waß ſchczěpjene je a móže waſche duſche ſbóžne czinicź. Rom. 13, 12. Kol. 3, 8. 1 Kor. 3, 6.

22. Budźcźe pak czinjerjo teho ßłowa, a niž jeno poßłucharjo, ſ kotrymž wy ßo ßami ſjebacźe. Mat. 7, 21. Rom. 2, 13.

23. Pſchetož hdyž ſchtó je poßłuchař teho ßłowa a niž czinjeř, tón je podobny mužej, kotryž ßwoje czělne wobliczo w ſchpihelu wobhlada;

24. Pſchetož hdyž ßo je wobhladał, dźe wón precž a ſabudźe naměſcźe, kajki běſche. 2 Pětr. 1, 9.

25. Schtóž pak nutſ pohlada do teho dokonjaneho ſakonja teje ſrejoty a we nim woſtanje a njeje ſapomnity poßłuchař, ale ſkutka czinjeř: tón budźe ſbóžny w ßwojim ſkutku.) Lk. 2, 12. Jan. 13, 17.

26. Je-li ſo ßo pak ſda někomu bjes wami, ſo Bohu ßłuži a ßwój jaſyk we wuſdźe njedźerži, ale ſawjedźe ßwoju wutrobu, teho Boža ßłužba je kniczomna.

27. To je czista a njeſmaſana Boža ßłužba pſched Bohom a tym Wótzom: k ßyrotam a k wudowam w jich ſrudobje pohladacź a wot ßwěta ßo njewomaſany ſakhowacź. Hiob. 31, 16. 17.

2. ſtaw.

Wo hladanju na parſchonu a ludanej wěrje.

1. Moji lubi bratſja, njemějcze ſa to, ſo by ta wěra naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta, teho Knjeſa teje kraßnoſcze, czeŕpiła pohladanje na parſchonu.

2. Pſchetož hdy by do waſcheje ſhromadźiſny pſchiſchoł muž je złotym pjerſchczenjom a w kraßnej draſcze, pſchiſchoł pak tež khudy w njeſchwarnej draſcze,

3. A wy byſchcze hladali na teho, kiž ma kraßnu draſtu, a rjetli k njemu: Ty ßyń ßo hew na rjane měſto! a rjekli pak k temu khudemu: Ty ſtej tam, abo ßyń ßo tudy k mojim podnožkam;

4. Dha wy to ßame pſchi ßebi prawje njeroßßudźicze, ale czinicze ßo ßudnizy po ßwojich ſłych myßlach.

5. Poßłuchajcze, moji lubi bratſja! Njeje Bóh wuſwolił tych khudych na tym ßwěcze, kiž ßu we wěrje bohaczi a herbojo teho kraleſtwa, kotrež wón ßlubił je tym, kiž jeho lubuja?

6. Wy pak ſcze temu khudemu njeczeſcz wopokaſali. Njejßu czi bohaczi czi ßami, kiž waß ſ mozu podtłóczja, a czi, kiž waß pſched ßud czahaju?

1 Kor. 11, 22.

7. Njehanja woni to dobre mjeno, po kotrymž wy ſcze mjenowani?

8. Hdyž wy teho dla tón kralowſki ſakoń dokonjecze po tym pißmje: Lubuj ßwojeho bliżſcheho jako ßam ßo, dha wy derje czinicze.

2 Mójſ. 19, 18. Mark. 12, 31.

9. Je-li ſo wy pak na parſchonu hladacze, czinicze wy hrěch a budźecze dowjedźeni wot ſakonja jako pſcheſtupnizy.

10. Pſchetož ſchtóž zyły ſakoń dźerži, ſhrěſchi pak na jenej pſchikaſni, tón ßo ſczini wſchitkich winowaty.

Mat. 5, 19. 5 Mójſ. 27, 26.

11. Pſchetož kiž to prajił je: Ty njedyrbiſch mandźelſtwo łamacz, tón je tež prajił: Ty njedyrbiſch mordowacz. Hdyž ty teho dla mandźelſtwo njełamaſch, moriſch pak, ßy ty ßo pſcheſtupnik teho ſakonja ſczinił.

2 Mójſ. 20, 13. 14.

12. Tak ryczcze a tak czińcze jako czi, kotſiž po ſakonju teje ſrejoty ßudźeni bycz dyrbicze. Jk. 1, 25.

(Tekſt na 13. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

13. Njeßmilny ßud pak na teho póńdźe, kiž ßmilnoſcze njeje czinił; ale ßmilnoſcz khwali ßo pſchecziwo ßudu.

14. Schto pomha, lubi bratſja, je-li ſo ſchtó by rjeknuł, ſo ma wěru, ſkutki pak by njeměł? Móže jeho tež tajka wěra ſbóžneho ſczinicz? Mat. 7, 26.

15. Hdy by pak bratr abo ßotra nahaj byłaj a nuſu měłaj na wſchědnej žiwnoſczi, Luk. 3, 11.

16. A něchtó bjeß wami by k nimaj rjeknył: Dźitaj ſ měrom, wohrěwajtaj ßo a najěſtaj ßo! wy pak jimaj niczo njebyſchcze dali, ſchtož czěłu trjeba je, ſchto by jimaj to pomhało?

17. Tak tež ta wěra, hdyž nima ſkutkow, je wona ßama w ßebi morwa.)

18. Ale mohł ſchtó rjeknycz: Ty maſch wěru a ja mam ſkutki. Pokaž mi twoju wěru ſ twojimi ſkutkami, a ja chzu czi tež moju wěru pokaſacz ſ mojimi ſkutkami.

Gal. 5, 6.

19. Ty wěriſch, ſo je jedyn Bóh; na tym derje cziniſch; czerczi tež wěrja a ržu.

20. Chzeſch-li pak wjedźicz, ty próſdny człowjecze, ſo wěra bjeß ſkutkow morwa je?

21. Njeje Abraham, naſch wótz, ſe ſkutkow ſa praweho póſnaty, jako wón ßwojeho ßyna Jſaaka na wołtarju woprowaſche? 1 Mójſ. 22, 9—12.

22. Tudy widźiſch, ſo ta wěra je ßobu pomhała jeho ſkutkam, a ſo ta wěra ſ tych ſkutkow ßo dokonjała je.

Hebr. 11, 17.

23. A tak je ßo to pißmo dopjelniło, kotrež praji: Abraham je Bohu

wěrił, a to je jemu k prawdosćzi pschizpite, a je pscheczel Boži mjenowany. 1 Mójs. 15, 6. Rom. 4, 3. Gal. 3, 6.

24. Widzicze teho dla, so człowjek se skutkow budźe sa praweho pósnaty, a niz jeno s wěry.

25. Teje runosćze tež ta kurwa Rahab, njeje wona se skutkow sa prawu pósnata, jako wona tych póßłow horje wsa a tych ßamych po druhim puczu wupuschczi? Jos. 2, 1. Hebr. 11, 31.

26. Pschetož runje jako czěło bjes wodycha morwe je, tak tež je wěra bjes skutkow morwa. Scht. 17.

3. staw.

Wo prawym a njeprawym wužiwanju jasyka.

1. Lubi bratsja, kóždy ßo njeswaž, so chzył sa wuczerja bycz; a wěsćze, so my wjetsche ßudźenje dostacz budźemy.

2. Pschetož my wschitzy wjele shrěschimy. Je-li so schtó w žanym ßłowje ßo njemoli, tón je dokonjany muž a móže tež zyły žiwot we wusdźe dźeržecz.

3. Hlajcze, my konje we wusdźe dźeržimy, so bychu wone naß poßłuchałe, a tak my jich zyły žiwot wokoło czěrimy.

4. Hlaj, tež te łódźe, hacž runje tak wulke ßu a wot ßylnych wětrow hnate budźa, dha wschak budźa tam a ßem wobroczene s najmjeńschim prawidłom, hdźež ta móz teho chze, kiž je hnuje.

(Tekst na 12. njedźelu po ßwj. Trojizy.)

5. Tak tež jasyk je mały staw a wschak ßo wulkich wězow khwali. Hlaj, ßnadny woheń, kajki lěß wón sapali! Ps. 57, 5.

6. A jasyk je tež woheń a ßwět połny njeprawdosćze. Tak je jasyk bjes naschimi stawami postajeny, so naschkerjedźi zyłe czěło a rospali koło narodźenja, to je nasche zyłe žiwjenje, hdyž wón wot hele je sahorjeny.

7. Pschetož kóžde pschirodźenje tych swěrjatow, ptakow, hadow a mórskich dźiwinow budźe skludźene a skludźene je wot ludźi;

8. Ale jasyka žadyn człowjek skludźicz njemóže, dokelž njepokojna sła wěż je, połna ßmjertneho jěda.

9. Psches njón khwalimy Boha a teho Wótza, a psches njón poklijemy ludźi, kotsiž po podobnosćzi Božej ßu stworjeni. 1 Mójs. 1, 27.

10. S j e n e h o rta wuńdźe khwalenje a poklecže. To ßo tak stacž njedyrbi, moji lubi bratsja.)

11. Žórli tež studnja s j e n e h o žórła ßłódku a hórku wodu?

12. Móže tež, moji bratsja, figowz woliwki pschinjesćz abo winowy pjeńk figi? Tak njemóže tež studnja ßłonu a ßłódku wodu jene dobo dawacž.

13. Schtó je rosomny a mudry bjes wami? Njech tón wopokaže se ßwojim dobrym wobeńdźenjom ßwoje skutki w mudrej czichosćzi. Ef. 5, 15.

14. Ale je-li so wy macže hórku sawisćz a swadu we waschich wutrobach, dha ßo njekhwalcže ani njełžicže pschecziwo prawdźe. Ef. 4, 31.

15. Pschetož to njeje ta mudrosćz, kotraž s wyßoka dele pschińdźe, ale je seḿska, człowska a czertowska. 1 Kor. 2, 6. 7.

16. Pschetož hdźež sawisćz a swada je, tam je njerjadnosćz a wschelka sła wěz.

17. Ale mudrosćz s wyßoka dele je najprjódzy pózcziwa, potom měrna, sprawna, da ßebi prajicz, je połna ßmilnosćze a dobrych płodow, tež njeje wótra ani jebata.

18. Płód pak teje prawdosćze budźe wußyty w měrje tym, kotsiž měr dźerža.

4. staw.

Wo czěłnych lóschtach.

1. Hdźe pschińdźe hew wójna a swada bjes wami? Njepschińdźe hew s waschich lóschtow, kiž wojuja we waschich stawach? Rom. 7, 23.

2. Wy požadacże a nimacże niczo; wy hidżicże a ſawidżicże a njemóżecże niczo dobycż; wy ßo wadżicże a wojujecże; a wſchak niczo nimacże, dokelž wy njeproßycże;
3. A hacż runje proßycże, dha wſchak niczo njedoſtanjecże, teho dla, ſo wy ſłe proßycże, ſo byſchcże to w ßwojich lóſchtach pſcheczinili.
4. Wy mandżelſtwo-łamarjo a mandżelſtwo-łamarki, njewěſcże wy, ſo teho ßwěta pſcheczelſtwo je Bože njepſcheczelſtwo? Teho dla ſchtóž ſechze teho ßwěta pſcheczel bycż, tón budže Boži njepſcheczel. Jan. 15, 19. Gal. 1, 10.
5. Abo ſda ßo wam, ſo pißmo podarmo praji: Temu duchu, kiž we waß bydli, chze ßo pſcheczjiwo ſawiſczi? Gal. 5, 17.
6. Wjetſchu hnadu pak wón dawa. Teho dla praji pißmo: Tón Knjeß napſcheczjiwo ſteji hoffartnym (hordym), ale ponižnym dawa wón hnadu. Ef. 2, 4. 7. 1 Pětr. 5, 5.
7. Teho dla budżcże Bohu poddani; ſtejcże pak czertej napſcheczjiwo, dha czeknje wón wot waß. Ef. 6, 12.
8. Pſchibližujcże ßo k Bohu, dha wón ßo k wam pſchibližuje. Wuczjiſczcże ruzy, wy hrěſchnizy, a czińcże wutroby pózcziwe, kiž wy ſcże dwojeje myßle.
9. Załoſczcże a žarujcże a płaczcże; waſch ßměch ßo pſchewobrocż na płakanje a waſcha wjeßełoſcż na ſrudobu.
10. Ponižujcże ßo pſched Bohom, dha budže wón waß powyſchicż. 1 Pětr. 5, 6.
11. Njerycżcże ſłě jedyn na druheho, lubi bratſja; ſchtóž ſłě ryczi na ßwojeho bratra a ßudżi ßwojeho bratra, tón ryczi pſcheczjiwo ſakonju a ßudżi ſakoń. Je-li ſo pak ſakoń ßudżiſch, dha njejßy czinjeř teho ſakonja, ale mudraczk.
12. Jedyn je, kiž ſakoń dawa, kiž móže ſbóžnych czinicż a ſatamacż. Ale ſchtó ßy ty, kiž druheho ßudżiſch? Rom. 14, 4. Mat. 7, 1.

(Tekſt na wobſankowanje lěta.)

13. Duž teho dla, kiž wy nětk rjeknjecże: Dżenß abo jutſje póńdżemy do teho abo do teho měſta, a tam chzemy my pſcheß jene lěto woſtacż a wikowacż a dobywacż;
14. Kiž wy wſchak njewěſcże, ſchto jutſje budže. Pſchetož ſchto je waſche žiwjenje? Para wſchak wone je, kotraž na mału khwilu ßo pokaſuje a potom ſańdže. Luk. 12, 20.
15. Sa to wy prajicż dyrbjeli: Je-li ſo tón Knjeß chze a my žiwi ßmy, dha chzemy to abo wono czinicż.) Jap. ſk. 18, 21.
16. Nětk pak khwalicże wy ßo w ßwojej pyſche; ale wſchitka tajka khwalba je ſła.
17. Pſchetož ſchtóž wě dobre czinicż a njeczini, tón ma hrěch.

5. ſtaw.

Wo kniczomnoſczi bohatſtwa, ſczeŕpliwym czeŕpjenju a móznym modlenju.

1. Nětk teho dla, wy bohaczi, płaczcże a ſkiwlcże na waſchej hubjenoſczi, kotraž na waß pſchińdže.
2. Waſche bohatſtwo je ßhniło, waſche draſty ßu mole ſjědle. Mat. 6, 19.
3. Waſche ſłoto a ßlěboro je ſerſawiło; a jich ſerſaw budže k ßwědczenju pſcheczjiwo wam a budže waſche mjaßo ſežracż, jako woheń. Wy ſcże ßebi ſchazy nahromadżili w poßlenich dnjach.
4. Hlaj, tych dżěłaczerjow mſda, kotſiž waſche pola ßu ßykli, a wot waß je wotłamana, woła; a to wołanje tych žnjeńzow je pſchiſchło do wuſchow teho Knjeſa zebaoth. 3 Móſſ. 19, 13.
5. Wy ſcże ßo pak derje pytali na ſemi a ßwoje požadanje měli, ſcże ßwoju wutrobu nakormili jako na dżeń teho ſarěſanja.
6. Wy ſcże ſatamali a morili teho praweho, a wón ßo wam njeje pſcheczjiwił.

(Tekst na njedzelu Rogate.)

7. Budzcze teho dla sczeŕpliwi, lubi bratsja, hacz do Knjesowelo pschichoda. Hlaj, rólnik woczakuje krasneho płoda teje semje a doczaka sczeŕpliwje, hacz by wón dostał rańschi a wjeczorny deschcz.

8. Budzcze wy tez sczeŕpliwi a poßylńcze wasche wutroby; pschetoz Knjesowy pschichod ßo pschibliza.

9. Njesdychujcze jedyn na druheho, lubi bratsja, so byschcze njebyli satamani; hlajcze, ßudnik hizom pschhed durjemi steji. Mat. 24, 33.

10. Wsmicze, moji bratsja, sa snamjo teho czeŕpjenja a teje sczeŕpliwoscze tych profetow, kiz ßu k wam ryczeli w Knjesowym mjenje.) Mat. 5, 12.

11. Hlajcze, my tych mamy sa sbóznych, kiz ßu pschecześpili. Tu Hiobowu sczeŕpliwoscz scze wy ßłyscheli a teho Knjesa kónz scze wy widzili; pschetoz tón Knjes je jara miłosczivy a ßmilny. Hiob. 1, 21. 22. Mat. 5, 11. Ps. 103, 8.

12. Pschede wschitkimi wězami pak, moji bratsja, njepschißahajcze ßo ani pschi njebjeßach ani pschi semi ani se zanej druhej pschißahu; ale njech je wasche ßłowo haj, schtoz haj je, a ně, schtoz ně je, so byschcze wy do satamanstwa njepanuli. Mat. 5, 34 ꝛc.

13. Czeŕpi schtó bjes wami, njech ßo modli. Je schtó dobreje myßle, njech spěwa khěrlusche. Ps. 50, 15. Ef. 5, 19. Kol. 3, 16.

14. Je schtó bjes wami khory, njech sawoła k ßebi starschich teje woßady a njech ßo modla sa njeho a jeho załbuja s wolijom w tym mjenje teho Knjesa. Mark. 6, 13.

15. A ta modlitwa teje wěry budze teho khoreho wustrowicz, a tón Knjes budze jeho posběhnucz; a hacz wón je hrěchi czinił, budza wone jemu wodate.

16. Pósnajcze ßebi jedyn druhemu ßwoje hrěchi; a proschcze jedyn sa druheho, so byschcze wustrowjeni byli. Pschetoz próstwa teho praweho wjele samóze, hdyz sprawna je. Ps. 145, 18.

17. Eliaß běsche człowjek runje jako my; a wón sczini modlitwu, so by deschcz njeschoł; a deschcz njeńdzěsche na semju sa tsi lěta a sa schěscz měßazow. 1 Kral. 17, 1. Sir. 48, 3. Luk. 4, 25.

18. A saßo wón ßo modlesche; a te njebjeßa dachu deschcz, a semja pschinjeße ßwój płód. 1 Kral. 18, 42.

19. Lubi bratsja, je-li so ßo schtó by bjes wami sabłudził wot prawdy a něchtó by jeho wobrocził, Mat. 18, 15.

20. Tón ma wjedzicz, so, schtóz hrěschnika je wobrocził wot jeho błudneho pucza, tón je duschi wot ßmjercze spomohł a budze pschikrycz wjele hrěchow.

Kónz lista ßwj. Jakuba.

List ßwjateho japoschtoła Judascha.

Napominanje k wobstajnosczi w czistej wuczbje a czistym ziwjenju pschecziwo sawjednikam.

1. Judasch, wotroczk Jesom Khrysta, ale bratr Jakubowy, tym powołanym, kiz ßu woßwjeczeni w Bohu tym Wótzu a sakhowani w Jesußu Khrystußu: Mat. 13, 55.

2. Bóh daj wam wjele ßmilnoscze a měra a luboscze! 2 Pětr. 1, 2.

3. Wy lubi, dokelz ja se wschej ßwěrnosczu ßo prózowach, so bych

wam pisał wot naszeje wszitkich
sbóżnosće, dźeržach ja to ša nušne,
waš š pismom napominać, so byšće
še so wo tu wěru bědźili, kotraž ju-
nu tym swjatym je podata.
Fil. 1, 27. 1 Tim. 1, 18.

4. Pśchetož někotsi człowjekojo su
so pódla nuts sunnuli, kotsiž dawno
prjedy japisani su k temu sudźenju,
so su bjesbóžni a pśchewobrocźa tu
hnadu našcheho Boha na samopašch-
nosć a japru teho, kiž sam Bóh a
Knjes je, Jejom Khrysta.

5. Ja chzu wam pak spomnić, kiž
wy hižom to derje wěšće, so tón
Knjes, jako wón temu ludu š Egip-
towskeje semje spomože, je potom tych,
kiž njewěrjachu, skónzował;
4 Mójs. 14, 35.

6. Tež tych jandźelow, kotsiž swo-
je kerschcźinstwo njesthowachu, ale wo-
puschćichu swoje wobydlenje, je wón
hacž k sudu teho wulkeho dnja š wěcž-
nymi swjaskami w ćmje skhował;
2 Pětr. 2, 4.

7. Jako tež Sodom a Gomorra
a jeju wokolne města, kotrež š runym
waschnjom, jako wonej, so su wukur-
wile a su ja zušym ćěłom schłe, su
k snamjenju postajene a ćeŕpja teho
wěčzneho wohenja ćžwilu.
1 Mójs. 19, 24. 25.

8. Teje runosće su tež ći sonarjo,
kotsiž ćěło womasaju, wyschnosće pak
jazpja a krasnosće hanja.

9. Ale Michał, tón wyschschi jan-
dźel, jako wón š ćžertom prawowasche
a so wurycźowasche wo Mójsašowe
ćěło, njeswaži so sud hanjenja na
njeho njesć, ale dźesche: Njech će tón
Knjes wuswari.
Dan. 12, 1. Zach. 3, 2.

10. Ći pak hanja, schtož njerosy-
mja; schtož pak š pśchirodźenja pósnaju,
w tym so skaža, runje jako njerosomne
skoćžata. 2 Pětr. 2, 12.

11. Běda jim! pśchetož woni na
Kainowy pucž wustupja a puschćža so
ja Balaamowym błudom, myta dla, a
womru kónz w Korahskej pśchećžiwno-
sći. 1 Mójs. 4, 8. Sjew. 2, 14.
4 Mójs. 25, 1 rc. St. 22, 5. St. 16, 1–35.

12. Tajzy schkerjedwizy ćěrja zra-
stwo bjes bojosće wot waschich dobrych
darow a pasu so samych; woni su
mróčzele bjes wody, wot wětra wo-
koło honjene; jwjadne njepłódne drje-
wa, dwójzy jemrjete a wukorjenjene;
2 Pětr. 2, 17.

13. Dźiwje mórske žołmy, kiž samu
swoju hanibu wumjetaju; bludne hwě-
sdy, kotrymž ćěmna ćma je jakhowa-
na do wěčznosće. Jes. 57, 20.

14. Wot nich pak je tež wěschćžił
sedmy wot Hadama, Enoch, a rjeknył:
Hlaj, tón Knjes dźe je swojimi wjele
tawsynt swjatymi,
1 Mójs. 5, 21.

15. So by sud dźeržał na wschit-
kich a so by schtrafował bjes nimi
wschitkich bjesbóžnych, wschitkich jich
bjesbóžnych skutkow dla, kotrež woni
bjesbóžne su ćžinili, a wschitkeho twjer-
deho dla, schtož ći bjesbóžni hrěsch-
nizy pśchećžiwo njemu su ryčželi.
Mat. 25, 31. Mat. 12, 36.

16. Ći mórcža a skorža pśchezo,
khodźa po swojich lóschtach; a jich hu-
ba ryčži nadute słowa, a dźiwaju so
parschonam wužitka dla.

17. Wy pak, moji najlubschi, do-
pomńće so tych słowow, kotrež su
prjedy prajene wot tych japoschtołow
našcheho Knjeja Jejom Khrysta;

18. Jako wam prajachu, so w po-
slenim ćžasu budźa wusměwzy, kotsiž
po swojich bjesbóžnych žadosćžach kho-
dźić budźa. 1 Tim. 4, 1. 2 Tim. 3, 1.
2 Pětr. 3, 3. Mat. 24, 5.

19. Woni su ći, kiž sami so wot-
dźěla, su ćěłni a žaneho ducha ni-
maju.

20. Wy pak, moji najlubschi, na-
twarće so na waschu najswjećžischu
wěru pśches teho swjateho Ducha a
modlće so k Bohu,

21. A jakhowajće so samych w
Božej lubosći, ćžakawschi na tu smil-

nojcz naschehe Knjeja Jesom Khrysta, k wěcznemu ziwjenju!

22. A rosßudzcze ludzi tak, so byschcze ßo na někotrych ßmilili,

23. Někotrych pak s bojoscżu sbóżnych sczinili, a wutorhńcze jich s wohenja; a hidzcze tu womasanu czělnu ßuknju. Amoß 4, 11. Zach. 3, 2. Rom. 11, 14. Jes. 64, 6.

24. Temu pak, kiż waß móże sakhowacz psched padom a czistych stajicz psched to woblicżo ßwojeje kraßnoscże s wjeßełoscżu,

25. Temu ßamemu mudremu Bohu, naschemu sbóżnikej, budż czescz a kraßnoscż, móz a knjejstwo nětk a do wscheje wěcznoscże. Hamjeń. Rom. 16, 27. 1 Tim. 1, 17.

Kónz lista ßwj. Judascha.

Sjewjenje ßwjateho Jana, wuczerja Bożeho.

Prěni staw.

Potajnstwo ßydom ßwěcznikow a hwěsdow.

1. To je to sjewjenje Jesom Khrysta, kotrež jemu Bóh dał je, so by pokasał ßwojim wotroczkam, schto ßo w krótkim czaßu stacz budże; a je to psches snamjenja sjewił a póßłał psches ßwojeho jandżela k ßwojemu wotroczkej Janej, Jan. 3, 32. Sjew. 1, 19. St. 22, 6. 7.

2. Kotryż je wobßwědcził to ßłowo Bożo a to ßwědczenje Jesom Khrysta, schtož wón widżił je (a schtož je a schtož ßo po tym stacz dyrbi). St. 6, 9.

3. Sbóżny je tón, kiż lasuje a kotsiż ßłyscha te profecziske ßłowa a sakhowaju, schtož we nich napißane je. Pschetož tón czaß je blisko. St. 22, 7. 10.

4. Jan tym ßydom woßadam, kiż ßu w Asiskej: Hnada budż s wami a měr wot teho, kiż je a kiż běsche a kiż pschińcz budże, a wot tych ßydom duchow, kotsiż ßu psched jeho stołom, 2 Mójs. 3, 14.

5. A wot Jesom Khrysta, kiż je tón ßwěrny ßwědk a tón prěninarodżeny s morwych a tón fērschta tych kralow na semi; kiż naß lubował a naß wumohł je wot naschich hrěchow psches ßwoju krej, St. 3, 14. Zap. sk. 26, 23. 1 Kor. 15, 20. Kol. 1, 18. Gal. 2, 20. Hebr. 9, 14. 1 Jan. 1, 7.

6. A je naß kralow a měschnikow sczinił psched Bohom a psched ßwojim Wótzom; temu ßamemu budż czescz a móz wot wěcznoscże hacż do wěcznoscże. Hamjeń. 2 Mójs. 19, 6. 1 Pětr. 2, 5. 9.

7. Hlaj, wón dże s tymi mróczelemi, a budża jeho widżicz wschitke woczi, tež czi, kiž jeho kałali ßu; a budża skiwlicz wschitke narody teje semje. Haj, hamjeń.

8. Ja ßym to A a to O, tón sapoczatk a kónz, praji tón Knjes, kiż je a kiż běsche a kiż pschińcz budże, tón wschehomóżny. Jes. 41, 4. St. 44, 6. Sjew. 21, 6. St. 22, 13.

9. Ja, Jan, kiż tež wasch bratr a wasch towarsch ßym teje tyschnoscże a kralestwa a sczerpliwoscże w Jesußu Khrystußu, běch na tej insuli (kupje), kotrejž Patmoß rěkaju, teho ßłowa Bożeho dla a teho ßwědczenja Jesom Khrysta dla. Rom. 8, 17.

10. Ja běch w duchu na Knjesowym dnju a ßłyschach sady mje wulki hłóß, jako jeneje truby,

11. Tón dżesche: Ja ßym alpha a omega, tón prěni a tón poßleni; a schtož widżisch, to sapisch do knihow a pósczel to ßame tym ßydom woßadam, kiż ßu we Asiskej, do Efesa a do Smyrny a do Pergama a do

Thyatiry a do Sardeßa a do Fila-
delfije a do Laodizeje.
12. A ja ßo wobroczich, ſo bych ßo
po tym hłoßu wohladał, kiž ſo mnu
ryczeſche; a wobroczíwſchi ßo widžich
ßydom ſłotych ßwěcžnikow;
2 Mójſ. 25, 37.
13. A ßrjedźa tych ßydom ßwěcž-
nikow jeneho, podobneho na cžłow-
ſkeho Ssyna, kiž běſche dołhu draſtu
wodźety a wopaßany wokoło nadrow
ſe ſłotym paßom; St. 2, 1. Ez. 1, 26.
14. Jeho hłowa pak a włoßy běchu
běłe, jako běła wołma, jako tón ßněh,
a jeho wocži jako wohenjowe płomjo;
15. A jeho noſy běſchtej podobnej
moßaſej, jako w pjezy horjazej, a jeho
hłóß jako hłóß wjele wodow;
St. 14, 2.
16. A měješche ßydom hwěſdow w
ßwojej prawej ruzy, a ſ jeho rta
dźěſche ſ wobeju ſtronow wótry mjecž,
a jeho wobliczo ßwěcžeſche jako jaßne
ßłónzo.
17. A jako jeho widźich, padźech ja
k jeho nohomaj jako morwy; a wón
połoži ßwoju prawu ruku na mnje
a dźeſche ke mni: Njebój ßo, ja ßym
tón prěni a poßleni, Dan. 8, 18.
18. A tón žiwy. Ja běch morwy,
a hlaj, ja ßym žiwy wot wěcžnoſcźe
hacž do wěcžnoſcźe (hamjeń), a mam
klucže teje hele a teje ßmjercźe.
Róm. 6, 9.
19. Napiſch, ſchtož ßy widźił a ſchtož
to je a ſchtož ßo potom ſtacž budźe;
20. To potajnſtwo tych ßydom hwě-
ſdow, kotrež ßy widźił we mojej pra-
wej ruzy, a tych ßydom ſłotych ßwěcž-
nikow. Te ßydom hwěſdy ßu jan-
dźeljo tych ßydom zyrkwjow, a te
ßydom ßwěcžniki, kotrež ßy widźił, ßu
ßydom woßady.

2. ſtaw.

Schtyri liſty, kiž napominaju, ßo falſchneje
wucžby hladacž a wobſtajny woſtacž.

1. **A** jandźelej Efeſiſkeje woßady
piſch: To praji, kiž dźerži te ßydom
hwěſdy w ßwojej prawizy, kiž khodźi
ßrjedźa tych ßydom ſłotych ßwěcžnikow:
2. Ja wěm twoje ſkutki a twoju
prózu a twoju ſcźeŕpliwoſcž a ſo nje-
móžeſch ſłych ſnjeſcž; a ßy ſpytał tych,
kiž praja, ſo ßu japoſchtoli, a njejßu,
a ßy jich namakał, ſo ßu łharjo;
3. A ſnjeßeſch a maſch ſcźeŕpliwoſcž
a prózujeſch ßo mojeho mjena dla a
njejßy wuſtał.
4. Ale ja mam něſchto napſchecźi-
wo tebi, ſo ßwoju prěńſchu luboſcž
ßy wopuſchcźił. Sch. 14, 20.
5. Spomń teho dla, ſ cźoho ty ßy
wupanuł, a cźiń pokutu a cźiń te
prěńſche ſkutki. Je-li ſo pak nochzeſch,
budu ja cźi ryſchińcž bórſy a twój ßwěcž-
nik hnucž wot ßwojeho měſta, je-li ſo
pokutu njecźiniſch. Mat. 3, 2.
6. Ale to ty maſch, ſo te ſkutki tych
Mikławſchſkich hidźiſch, kotrež ja tež
hidźu. Sch. 15. Pſ. 139, 21. 22.
7. Schtóž wuſchi ma, tón njech
poßłucha, ſchto Duch tym woßadam
praji: Temu, kiž pſchewinje, budu ja
jěſcž dacž wot drjewa teho žiwjenja,
kotrež je ßrjedźa w Božim raju.
Mat. 11, 15.
8. A temu jandźelej teje Smyrnjan-
ſkeje woßady piſch: To praji tón prěni
a tón poßleni, kiž morwy běſche a je
wožiwił: St. 22, 13.
9. Ja wěm twoje ſkutki a twoju
tyſchnoſcž a twoju khudobu (ty ßy
pak bohaty) a to hanjenje tych, kotſiž
rjeknu, ſo ßami Židźi ßu, a njejßu,
ale ßu ſataňſka ſchula. St. 3, 9.
10. Niczo ßo njebój teho, ſchtož
cźeŕpicž maſch. Hlaj, djaboł budźe
někotrych wot waß do jaſtwa cźißnucž,
ſo byſchcźe ſpytowani byli, a budźecźe
tyſchnoſcž měcž pſcheś dźeßacž dnjow.
Budź ßwěrny hacž do ßmjercźe,
dha dźu tebi krónu teho žiwjenja
dacž. Mat. 10, 28. Sjew. 3, 11.
11. Schtóž ma wuſchi, njech po-
ßłucha, ſchto Duch tym woßadam pra-
ji: Schtóž pſchewinje, temu ßo žana

schkoda stacz njebudźe wot druheje smjercźe. Scht. 7.
12. A temu jandźelej Pergamenskeje wosadny pisch: To praji, kiž ma tón s wobeju stronow wótry mjecž:
St. 1, 16. Ef. 6, 17. Hebr. 4, 12.
13. Ja wěm, schto ty cžinisch a hdźe bydlisch, hdźež satanski stoł je; a dźeržisch so mojeho mjena, a njejsy moju wěru saprěł, tež w tych dnjach (niz), jako Antipas, mój swěrny swědk, pola was bu morjeny, hdźež satan pschebywa.
14. Ale ja mam něschto małe napschecziwo tebi, so tam masch tych, kotsiž pschi Balaamowej wucžbje dźerža, kiž Balaka wucžesche pohórschenje kłascz pschek Israelskimi dźěcžimi, jěscz pschibójske wopory a kurwarstwo hnacz.
4 Mójs. 25, 2. 2 Pětr. 2, 15. 16. Jud. scht. 11.
15. Tak masch tež ty tych, kiž so teje wucžby tych Mikławschskich dźerža; to ja hidźu.
Scht. 6.
16. Cžiń pokutu; a je-li so njecžinisch, budu ja cźi bórsy pschińcz a s nimi wojowacz s mjecžom mojeho rta. St. 19, 15. 21.
17. Schtóž ma wuschi, njech posłucha, schto Duch tym wosadam praji: Schtóž pschewinje, temu budu ja jěscz dacz wot potajneho mana; a budu jemu dacz běły kamjeschk a s tym kamjeschkom nowe mjeno napisane, kotrež nichtó njesnaje, khiba tón, kiž to same dostanje.
18. A temu jandźelej Thyatirskeje wosadny pisch: To praji tón Syn Boži, kiž ma swojej wocži jako wohenjowe płomjo a jeho nosy stej podobnej na mosas:
19. Ja wěm twoje skutki a twoju luboscz a twoju wěru a twoju słužbu a twoju sczerpliwoscz a so ty dale wjazy cžinisch. Scht. 2, 9. 13.
20. Ale ja mam něschto małe napschecziwo tebi, so twojej žonje Jesabeli, kiž praji, so je profecžina, wotpuschcžisch wucžicz a sawjescz mojich wotrocžkow, so kurwja a jědźa pschibójske wopory. Scht. 4. 1 Kral. 16, 31.
21. A ja sym jej cžas dał, so by so nakasała; ale wona nochce so nakajacz swojeho kurwarstwa dla.
Kn. mudr. 12, 10.
22. Hlaj, ja cźisnu ju do łoža, a tych, kotsiž s njej su mandźelstwo łamali, do wulkeje žałoscźe, je-li so woni so wobrocźicz njebudźa wot swojich skutkow;
23. A jeje dźěcźi budu ja pobicz do smjercźe; a budźa pósnacz wschitke wosady, so ja sym, kiž jěrchenje a wutroby wobhonju; a budu kóždemu bjes wami dacz po waschich skutkach.
Ps. 7, 10. Jer. 11, 20.
24. Wam pak ja praju a tym druhim, kotsiž w Thyatirje su, kiž nimaju tajkeje wucžby a kiž njejsu pósnali tu satansku hłubokoscź, jako woni praja: Ja nochzu na was druhu wobcźežnoscź pósłacź.
25. Wschak pak, schtož wy macźe, to dźeržcźe, hacź pschińdu.
26. A schtóž pschewinje a dźerži moje skutki hacź do kónza, temu budu ja móc dacź na tych póhanow,
Ps. 2, 8.
27. A wón budźe jich pascź se železnym prutom, a jako hornčźerske sudobje budźe wón jich rosbicź,
St. 12, 5.
28. Runje jako ja tež wot mojeho Wótza sym dostał; a budu jemu dacź tu rańschu hwěsdu. Luk. 22, 29.
29. Schtóž ma wuschi, njech posłucha, schto Duch tym wosadam praji.
Scht. 7, 11.

3. staw.

Tsi listy, kiž napominaju, so falschneje wucžby, ludanja a njerodnoscźe hladacź a wobstajny wostacź.

(Tekst na 25. njedźelu po swj. Trojicy.)

1. A temu jandźelej Sardiskeje wosady pisch: To praji tón, kiž tych sydom duchow Božich ma a te sydom

hwěsdy: Ja wěm twoje skutki; pschetož ty masch to mjeno, so ßy žiwy, ale ßy morwy. St. 1, 16.

2. Budž sbudliwy a požylń to sbytkne, kotrež chze wumrjecž; pschetož ja njejßym twoje skutki połne namakał psched Bohom.

3. Wopomń pak, kak ßy dostał a ßłyschał, a dzerž to ßame a cžiń pokutu. Je-li so teho dla wachowacž njebudžesch, budu ja na tebje pschińcž jako paduch, a njebudžesch wjedžicž, kotru schtundu ja na tebje pschińcž budu. Luk. 12, 39. 1 Thess. 5, 2. 2 Pětr. 3, 10. Sjew. 16, 15.

4. Ty masch tež mało mjenow w Sardeßu, kiž njejßu womasali ßwoje drasty; a woni budža so mnu khodžicž w běłych drastach, dokelž dostojni ßu.

5. Schtóž pschewinje, tón budže wobleczeny běłu drastu, a ja njebudu jeho mjeno wumasacž s tych knihow teho žiwjenja, ale chzu jeho mjeno pósnacž psched mojim Wótzom a psched jeho jandželemi. Mat. 10, 32. Fil. 4, 3.

6. Schtóž ma wuschi, njech poßłucha, schto Duch tym woßadam praji.)

(Tekst na reformazyjski ßwjedžeń.)

7. **A** temu jandželej Filadelfiskeje woßady pisch: To praji tón ßwjaty, tón wěrny, kiž ma tón klucž Dawitowy, kotryž tak wotanka, so nichtó sanknucž njemóže, a tak sanka, so nichtó wotanknucž njemóže: Hiob. 12, 14. Jes. 22, 22.

8. Ja wěm twoje skutki. Hlaj, ja ßym psched tobu dał wotewrjene durje, a žadyn njemóže je sanknucž; pschetož ty masch ßnadnu móz a ßy moje ßłowo sakhował a njejßy moje mjeno saprěł.

9. Hlaj, ja budu czi někotrych dacž se satanskeje schule, kotsiž praja, so ßu Židži, a njejßu, ale łžu. Hlaj, ja chzu cžinicž, so woni pschińcž dyrbja a ßo modlicž k twojimaj nohomaj a pósnacž, so ja cže lubował ßym. St. 2, 9.

10. Dokelž ty ßy sakhował to ßłowo mojeje scžerpliwoscže, chzu ja tež tebje sakhowacž psched tej schtundu teho spytowanja, kotraž pschińcž budže na tón zyły schěroki ßwět, so bychu spytowani byli czi, kiž bydla na semi.

11. Hlaj, ja pschińdu bórsy; dzerž, schtož ty masch, so by nichtó njewsjał twoju krónu.)

12. Schtóž pschewinje, teho budu ja scžinicž sa słołp w tej zyrkwi mojeho Boha, a wjazy s njeje wuńcž njedyrbi; a chzu na njeho napißacž to mjeno mojeho Boha a to mjeno teho noweho Jerusalema, teho města mojeho Boha, kotrež s njebjeß dele pschińdže wot mojeho Boha, a moje mjeno, to nowe. St. 2, 7. 11. 17.

13. Schtóž ma wuschi, njech poßłucha, schto Duch tym woßadam praji.

14. A temu jandželej Laodizejskeje woßady pisch: To praji tón hamjeń, tón ßwěrny a wěrny ßwědk, tón sapocžatk Božeho stworjenja: St. 1, 5. St. 3, 7.

15. Ja wěm twoje skutki, so ani symny ani cžopły njejßy; o! hdy by symny abo cžopły był! St. 2, 2. 9. 13. 19.

16. Dokelž pak liwki ßy a ani symny ani cžopły, budu ja cže wuplunycž s mojeho rta.

17. Ty prajisch: Ja ßym bohaty a mam do wole doscž a njepotrjebam niczoho; a njewěsch, so ty ßy hubjeny a załoßny a khudy a ßlepy a nahi. 1 Kor. 4, 8.

18. Ja czi radžu, so by ßebi słoto wote mnje kupił, kotrež psches woheń je wucžiscżene, so by bohaty był, a běłe drasty, so by wobleczeny był, a so by ßo njesjewiła ta haniba twojeje nahoty; a namaž ßwojej wocži s woczazej załbu, so by widžił. 1 Pětr. 1, 7. Sjew. 16, 15.

(Epistola na 27. njedželu po ßwj. Trojizy.)

19. **K**otrychž ja lubo mam, tych ja wucžu a poschwikam jako džěczi. Budž teho dla ßwěrny a cžiń pokutu. Pschisł. 3, 12. Hebr. 12, 6. Hiob. 5, 17.

20. Hlaj, ja ſteju pſched durjemi a klapam; je-li ſo ſchtó mój hłóß budze ßłyſchecz a te durje wotewricz, k temu budu ſańcz a ſ nim wjeczerjecz a wón ſo mnu. Wyß. kěrl. 5, 2.

21. Schtóž pſchewinje, temu budu ja dacz, ſo by ſo mnu na mojim ſtole ßedził; runje jako ja tež pſchewinuł ßym a ßym ßo ßynuł ſ mojim Wótzom na jeho ſtoł. Mat. 19, 28.

22. Schtóž ma wuſchi, njech poßłucha, ſchto Duch tym woßadam praji.)

4. ſtaw.

Druhe widzenje wo trónje majeſtety a kraßnoſczi Wótza.

1. Potom widzich, a hlaj, durje běchu wotewrjene w njebjeßach; a tón prěni hłóß, kotryž ja běch ßłyſchał, ſo ſo mnu ryczi jako truba, dzeſche: Stupź ßem, ja chzu czi pokaſacz, ſchto ßo potom ſtacz dyrbi. St. 1, 10.

2. A hnydom běch ja w duchu, a hlaj, ſtoł běſche ſtajeny w njebjeßach, a na tym ſtole jedyn ßedzeſche.

3. A tón, kiž ßedzeſche, běſche ſ wobliczom podobny na kamjeń jaſpiß a ſardiß; a tuczel běſche wokoło teho ſtoła, na wohladanje podobna ſmaragdej. Ez. 1, 26.

4. A wokoło teho ſtoła běſche ſchtyri a dwazyczi ſtołow; a na tych ſtołach widzich ja ßedzazych ſchtyri a dwazyczi ſtarſchich, w běłych draſtach wobleczenych, a mějachu na ßwojich hłowach złote króny. St. 11, 16.

5. A ſ teho ſtoła wuńdzechu błyſk, hłóß a hrimanje; a ßydom lampy ſ wohenjom ßo horjachu pſched tym ſtołom, kotrež ßu te ßydom duchi Bože.

6. A pſched tym ſtołom běſche ſchkleńczane morjo, podobne na kryſtala, a ßrjedza w ſtole a wokoło ſtoła ſchtyri ſwěrjata, kiž běchu połne woczow na prědku a ſady. St. 15, 2.

7. A to prěńſche ſwěrjo běſche podobne na lawa, a to druhe ſwěrjo běſche podobne na czelo, a to tſecze ſwěrjo mějeſche wobliczo jako człowjek, a to ſchtwórte ſwěrjo běſche rune leczazemu hodlerjej. Ez. 1, 10.

8. A kóždé tych ſchtyrjoch ſwěrjatow mějeſche woßebje ſchěſcz kſchidłow wokoło ßo a běchu ſnutſkach połne woczow a njemějachu žaneho wotpoczinka ani wodnjo ani w nozy a dzachu: Sswjaty, ßwjaty, ßwjaty je Bóh, tón Knjes, tón wſchehomózny, kiž běſche a kiž je a kiž pſchińdze. Jeſ. 6, 3.

9. A hdyž te ſwěrjata dawachu khwalbu a czeſcz a dzak temu, kiž na tym ſtole ßedzeſche, kiž je žiwy wot wěcznoſcze hacž do wěcznoſcze:

10. Padzechu dele czi ſchtyrjo a dwazyczo ſtarſchi pſched tym, kiž na ſtole ßedzeſche, a modlachu ßo pſched tym, kiž je žiwy wot wěcznoſcze hacž do wěcznoſcze, a czißnychu ßwoje króny pſched tón ſtoł a dzachu: St. 5, 14.

11. Knježe, ty ßy doſtojny, wſacz khwalbu a czeſcz a móz; pſchetož ty ßy wſchitke wězy ſtworił a pſches twoju wolu ßu wone a ßu ſtworjene. St. 5, 12. St. 10, 6.

5. ſtaw.

Khryſtuß, law a jehnjo, kiž ſaſyglowane knihi ma, ſ nowym kěrluſchom khwaleny.

1. A ja widzich w prawizy teho, kiž na tym ſtole ßedzeſche, knihi napißane ſnutſkach a ſwonkach, a běchu ſaſyglowane ſe ßydom ſyglemi.

2. A widzich mózneho jandzela wołazeho ſ wulkim hłoßom: Schtó je doſtojny, te knihi wotewricz a jich ſygle rosłamacz? St. 10, 1.

3. A nichtó ani na njebjeßach ani na ſemi ani pod ſemju njemóžeſche te knihi wotewricz ani do nich pohladacz.

4. A ja płakach jara, ſo nichtó doſtojny njebě namakany, kiž by te knihi wotewrił a laſował abo do nich pohladał.

5. A jedyn wot tych starschich dżesche ke mni: Njepłacz. Hlaj, pschewinuł je tón law, kiž je s teho roda Judoweho, tón korjeń Dawitowy, so by wotewrił te knihi a slemił jich sydom syngle.
1 Mójs. 49, 9. 10. Jes. 11, 1. 10.

6. A ja widżich, a hlaj, srjedża stoła a tych schtyrjoch swěrjatow a srjedża tych starschich stejesche jehnjo, jako by sabite było, kotrež mějesche sydom rohow a sydom woczow, kiž su czi sydom duchojo Boži pósłani na wschě semje.

7. A wone pschińdże a wsa te knihi s praweje ruki teho, kiž na stole sedżesche.

8. A hdyž te knihi wsa, padżechu te schtyri swěrjata a czi schtyrjo a dwazyczo starschi psched to jehnjo; a mějesche kóždy harfy a słote mjedżeńzy, połne wonjazych wězow, kotrež su te modlitwy tych swjatych;
Jes. 24, 23. Sjew. 14, 2. St. 8, 3.

9. A spěwachu nowy kěrlusch a dżachu: Ty sy dostojne wsacz te knihi a wotewricz jich syngle, so sy było sabite a sy nas Bohu wukupiło psches swoju krej se wschelkeho naroda a ryczje a luda a póhanow; St. 14, 3.

10. A sy nas naschemu Bohu sa kralow a sa měschnikow sczyniło, a my budżemy kralojo na semi.
St. 1, 6.

11. A ja widżich a słyschach hłós wjele jandżelow wokoło teho stoła a tych swěrjatow a wokoło tych starschich; a jich běsche wjele tawsynt krócz tawsynt; Dan. 7, 10.

12. A dżachu s wulkim hłosom: To jehnjo, kiž je sabite, je dostojne wsacz móz a bohatstwo a mudroscz a sylnoscz a czescz a krasnoscz a khwalbu.

13. A též wschitko stworjenje, kotrež je na njebju a na semi a pod semju a w morju, a wschitko, schtož we nich je, słyschach ja, so dżachu k temu, kiž na tym stole sedżesche, a k temu jehnjeczu: Khwalba a czescz a krasnoscz a móz wot wěčznosczje hacž do wěčznosczje! Ps. 148, 1 2c. Fil. 2, 10.

14. A te schtyri swěrjata dżachu: Hamjeń. A czi schtyrjo a dwazyczo starschi padżechu dele a modlachu so k temu, kiž je žiwy wot wěčznosczje hacž do wěčznosczje. St. 19, 4.

6. staw.

Wo wotewrjenju schěscz wschelakich synglow, wo byczu zyrkwje, kiž tudy wojuje.

1. **A** ja widżich, so to jehnjo wot tych synglow jedyn wotewri, a słyschach, so jene wot tych schtyrjoch swěrjatow dżesche, jako by sahrimało: Pój a pohladaj!

2. A ja hladach, a hlaj, běły kóń; a kiž na nim sedżesche, mějesche tsělbu, a jemu bě data króna; a wón wuńdże jako kiž dobywa a so by dobył.

3. A jako wone tón druhi syngl wotewri, słyschach ja, so to druhe swěrjo dżesche: Pój a pohladaj! St. 4, 7.

4. A druhi kóń wuńdże, kiž ryšy běsche; a temu, kiž na nim sedżesche, bě date, so by měr precz wsał wot semje a so bychu so bjes sobu kónzowali; a jemu bě wulki mjecz daty.
Sach. 1, 8.

5. A hdyž tón tsecźi syngl wotewri, słyschach ja, so to tsecźe swěrjo dżesche: Pój a pohladaj! A ja hladach, a hlaj, bruny kóń; a tón, kiž na nim sedżesche, mějesche wahu w swojej ruzy. St. 4, 7.

6. A ja słyschach hłós srjedża tych schtyrjoch swěrjatow, kiž dżesche: Měrza pscheńzy sa slěborny krosch, a tsi měrzy jeczmjenja sa slěborny krosch; ale woliju a winu njecziń žaneje schkody.

7. A hdyž tón schtwórty syngl wotewri, słyschach ja hłós teho schtwórteho swěrjecźa, so dżesche: Pój a wohladaj! St. 4, 7.

8. A ja pohladach, a hlaj, pławy kóń; a kiž na nim sedżesche, teho

mjeno běſche ßmjercz, a ta hela czehnjeſche ſa nim. A jimaj bě móz data, ſo byſchtej moriłej na ſemi tón ſchtwórty dzěl ſ mjeczom a ſ hłodom a ſ morom a pſches te ſwěrjata na ſemi.

St. 20, 14.

9. A hdyž tón pjaty ſygl wotewri, widzich ja pod wołtarjom te duſche tych ludzi, kiž běchu ſabiczi Božeho ßłowa dla a teho ßwědczenja dla, kotrež dawachu.

10. A wone wołachu ſ wulkim hłoßom a dzachu: Knježe, ty ßwjaty a wěrny, kak dołho njeßudziſch ty a njewjecziſch naſchu krej nad tymi, kiž na ſemi bydla?

11. A jenemu kóždemu bjes nimi bě data běła draſta; a bu k nim prajene, ſo bychu wotpoczowali hiſchcze mału khwilu, hacž bychu tež k nim pſchiſchli jich ßobuwotroczzy a jich bratſja, kiž tež hiſchcze dyrbja ſkónzowani bycz, runje jako woni.

St. 3, 5. St. 7, 9.

12. A ja widzich, ſo wone tón ſcheſty ſygl wotewri; a hlaj, ſta ßo wulke ſemjerženje, a ßłónzo ſczini ßo czorne jako włoßowy měch, a měßaz bu jako krej.

13. A te njebjeſke hwěſdy padachu na ſemju, runje jako figowz ßwoje figi wotczißnje, hdyž wón wot ßylneho wětra budze tſchaßeny.

14. A njebjeßa wotſtupichu, jako ſwinjene knihi; a wſchitke hory a inſule (kupy) buchu ſe ßwojich měſtow precž hnute.

15. A czi kralojo na ſemi a wyſchſchi a bohaczi a hejtmanojo a móžni a wſchitzy wotroczzy a wſchitzy ßwobodni ſkhowachu ßo w jamach a ſkałach tych horow;

16. A dzachu k horam a ſkałam: Padajcze na naß a pſchikryjcze naß pſched woblicžom teho, kiž na tym ſtole ßedzi, a pſched hněwom teho jehnjecza; Jeſ. 2, 19. Hoſ. 10, 8. Luk. 23, 30.

17. Pſchetož pſchiſchoł je tón wulki dzeń teho hněwa, a ſchtó budze móz wobſtacz?

7. ſtaw.

Troſcht zyrkwje w jejnym ſrudnym ſchtanczе.

1. A potom widzich ja ſchtyrjoch jandzelow ſtejazych na tych ſchtyrjoch kónzach teje ſemje; czi dzeržachu te ſchtyri wětry teje ſemje, ſo by žadyn wětr njeduł na ſemi ani na morju ani na žane drjewo.

2. A ja widzich druheho jandzela, kiž horje dzěſche wot ſkhadzenja ßłónza; tón měješche ſygl teho žiweho Boha a wołaſche ſ wulkim hłoßom k tym ſchtyrjom jandzelam, kotrymž date běſche, ſemi a morju ſchkodu czinicz,

3. A dzeſche: Njeczińcze žaneje ſchkody ſemi ani morju ani ſchtomam, hacž my ſaſyglujemy tych wotroczkow naſcheho Boha na jich czołach.

Ezech. 9, 4.

4. A ja ßłyſchach tu ßyłu tych ſaſyglowanych, ſto a ſchtyri a ſchtyrzyczi tawſynt, kiž běchu ſaſyglowani wot wſchitkich narodow Iſraelſkich dzěczi.

5. S roda Judoweho běſche dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Rubenoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Gadoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych;

6. S roda Aſeroweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Nafthalimoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Manaßeßoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych;

7. S roda Simeonoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Levioweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Iſaſcharoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych;

8. S roda Zabulonoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Joſefoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych; ſ roda Benjaminoweho dwanacze tawſynt ſaſyglowanych.

(Tekſt na 26. njedzelu po ßwj. Trojizy.)

9. Potom widzich ja, a hlaj, wulki lud, kotrehož nichtó njemóžeſche pſche-

rachnowacz, ſe wſchitkich póhanow a rodow a ludzi a ryczow, kiz ſtejachu pſched tym ſtołom a pſched tym jehnjeczom a bĕchu wobleczeni do bĕłych draſtow a mĕjachu palmy w ßwojimaj rukomaj,

10. A wołachu ſ wulkim hłoßom a dzachu: Sbozo budz naſchemu Bohu, kiz na tym ſtole ßedzi, a temu jehnjeczu!

11. A wſchitzy jandzeljo ſtejachu wokoło ſtoła a wokoło tych ſtarſchich a wokoło tych ſchtyrjoch ſwĕrjatow; a padzechu pſched tym ſtołom na ßwoje woblicza a modlachu ßo pſched Bohom,
St. 5, 11.

12. A dzachu: Hamjeń, khwalba a czeſcz a mudroſcz a dzak a kraßnoſcz a móz a ßylnoſcz budz naſchemu Bohu wot wĕcznoſcze hacz do wĕcznoſcze! Hamjeń. St. 5, 12.

13. A jedyn tych ſtarſchich wotmołwi a dzeſche ke mni: Schtó ßu czi ſ bĕłymi draſtami wobleczeni? A ſ wotkal ßu woni pſchiſchli?

14. A ja dzach k njemu: Knjeze, ty to ßame wĕſch. A wón dzeſche ke mni: To ßu czi, kotſiz ßu pſchiſchli ſ wulkeje tyſchnoſcze a ßu ßwoje draſty wumyli a je wubĕlili w tej jehnjeczowej krwi;

15. Teho dla ßu woni pſched tym ſtołom Bozim a ßłuza jemu wodnjo a w nocy w jeho cyrkwi; a tón, kiz ßedzi na ſtole, budze wyſche nich bydlicz.

16. Jim ßo wjacy njeſechze jĕſcz ani picz; tez njebudze na nich panucz ßłónzo ani zana hĕza. Jeſ. 49, 10.

17. Pſchetoz to jehnjo, kiz je ßrjedza ſtoła, budze jich paſcz a pſchewodzecz k ziwym zórłam wody; a Bóh budze wottrĕcz wſchitke ßylſy ſ jich woczow.)
St. 5, 6. Pſ. 23, 2. Jeſ. 25, 8. Sjew. 21, 4.

8. ſtaw.

Tſecze widzenje a wotewrjenje ßedmeho ſygla; wo kezarjach.

1. A hdyz wone tón ßedmy ſygl wotewri, ſta ßo mjelczenje na njebju, jako na poł ſchtundy. Jeſ. 32, 17.

2. A ja widzich ßydom jandzelow, kotſiz pſched Bozim woblicżom ſtejachu; a jim buchu ßydom truby date.
1 Kor. 15, 52.

3. A druhi jandzel pſchińdze a ſtupi pſched wołtaŕ a mĕjeſche ſłotu kadzelnizu; a jemu bu wjele kadzenja date, ſo by je dał k modlitwam wſchitkich ßwjatych na tón ſłoty wołtaŕ, kiz bĕſche pſched ſtołom. St. 5, 8.

4. A dym ſ teho kadzenja wot modlitwow tych ßwjatych ſtupi horje ſ ruki teho jandzela pſched Boha.
Pſ. 141, 2.

5. A tón jandzel wſa tu kadzelnizu a napjelni ju ſ wohenjom ſ wołtarja a wußypny jón na ſemju; duz ſta ßo hłóß a hrimanje a błyſkanje a ſemjerzenje. Zap. ſk. 2, 1 ꝛc. Sjew. 4, 5.

6. A czi ßydom jandzeljo ſ tymi ßydom trubami bĕchu ßo pſchihotowali, ſo bychu trubili.

7. A tón prĕni jandzel ſatrubi; a pſchińdzechu krupy a woheń, ſ krwju namĕſchane, a padzechu na ſemju; a tſeczina wot drjewa bu ſpalena, a wſchitka ſelena trawa bu ſpalena.

8. Potom ſatrubi tón druhi jandzel; a jako wulka hora, ſ wohenjom horjaza, czißnu ßo do morja; a tſeczina teho morja bu krej,

9. A tſeczina ziwych ſtworjenjow we morju wumrje a tſeczina łódzow bu ſkazena.

10. A tſeczi jandzel ſatrubi; a wulka hwĕſda ſ njebjeß padze, kotraz ßo horjeſche jako ßwĕza a padze na tſeczinu tych rĕkow a na tych wodow zórła.
St. 9, 1.

11. A temu mjenu teje hwĕſdy rĕka połon, a ta tſeczina tych wodow bu połon; a wjele ludzi wumrje wot tych wodow, ſo bĕchu ßo hórke ſczinile.

12. Potom ſchtwórty jandzel ſatrubi; a tſeczina teho ßłónza bu dyrjena a tſeczina teho mĕßaza a ta tſeczina tych hwĕſdow, tak ſo ßo jich tſeczina

saczmi a tsieczina teho dnja njeswěcze-
sche, tež ta nóz teje runosćze.
13. A ja widźich a słyschach jeneho
jandźela, lětazeho srjedźa psches te nje-
bjesa, kiž dźesche s wulkim hłosom:
Běda, běda, běda tym, kiž na semi
bydla, dla sbytkných trubiných hłosow
tych tsjoch jandźelow, kotsiž hischcźe tru-
bicz maju. St. 9, 12. St. 11, 14.

9. staw.

Wo antikrystu we wjecżornym a ranʼ-
schim kraju.

1. A pjaty jandźel satrubi; a ja wi-
dźich, so hwězda běsche spanuła s njebjes
na semju; a jej bu klucz k studni teje
hłubiny daty. St. 8, 10. St. 17, 8.
2. A wotewri tu studnju teje hłu-
biny; a posběže so dym s teje studnje,
jako kad wulkeje pjezy; a saczmi so
słónzo a lóft wot teho dyma teje stud-
nje. St. 8, 12.
3. A s teho dyma wuńdźechu skóczki
na semju, a jim bu móz data, runje
jako móz maju seḿske schkorpiony.
2 Mójs. 10, 14.
4. A prajene bu jim, so bychu nje-
schkodźiłe tej trawje na semi ani ža-
nemu selenemu ani žanemu drjewu, ale
jeno samym cžłowjekam, kotsiž nimaju
Boži sygl na swojich cžołach.
St. 7, 3.
5. A jim bu date, niž so bychu jich
moriłe, ale so bychu jich cžwilowałe
psches pjecz měsazow; a jich cžwila bě-
sche jako cžwila wot schkorpiona, hdyž
cžłowjeka rubnje.
6. A w tych samých dnjach budźa
ludźo tu smjercz pytacz, ale njebudźa
ju namakacz; a budźa požadacz wu-
mrjecz, ale smjercz budźe wot nich cžě-
kacz. St. 6, 16. Luk. 23, 30.
7. A te skóczki běchu podobne na
konje, kiž su k wójnje pschihotowane;
a na jich hłowach běchu jako słote kró-
ny, a jich woblicža běchu jako cžłowjecžne
woblicža; Joel. 2, 4.
8. A mějachu włosy jako žónske
włosy, a jich suby běchu jako tych la-
wow;
9. A mějachu kabaty jako želesne
kabaty; a to schumjenje jich kschidłow
běsche jako ropot tych wosow s wjele
konjemi, kiž do wójny běža; Jer. 47, 3.
10. A mějachu wopusche, kajkež schkor-
piony maju, a žahadła běchu w jich
wopuschach; a jich móz běsche, ludźom
schkodźicz pjecz měsazow.
11. A mějachu na sebi krala, teho
jandźela teje hłubiny, kotremuž po He-
brejskej rěkaju Abaddon, a po Grichi-
skej ma wón to mjeno Apollion.
Scht. 1.
12. Jene běda je so pominuło; hlaj,
druhe dwoje běda po tym pschińdźetej.
13. A tón schesty jandźel satrubi; a
ja słyschach jedyn hłós s tych schty-
rjoch rohow teho słoteho wołtarja, kiž
je psched Bohom,
14. Tón dźesche k temu schestemu
jandźelej, kiž tu trubu mějesche: Wot-
wjež tych schtyrjoch jandźelow, kiž
su swjasani pschi tej wulkej rězy Eu-
frateš.
15. A cži schtyrjo jandźeljo buchu
wotwjasani, kiž hotowi běchu na schtun-
du a na dźeń a na měsaz a na lěto,
so bychu tsieczinu tych cžłowjekow skón-
zowali.
16. A ta syła teho jězdneho wójska
běsche wjele tawsynt krócž tawsynt; a
ja słyschach, wjele jich běsche.
17. A tak widźich ja te konje we
widženju a tych, kotsiž na nich sedźi-
chu, so woni mějachu wohenjowe a
hiazintowe a schwabelowe panzery; a
te hłowy tych konjow běchu jako hło-
wy tych lawow, a s jich rta wuńdže
woheń a kad a schwabel.
18. A wot teho trojeho bu skón-
zowana ta tsieczina tych cžłowjekow,
to je wot wohenja a wot kada a wot
schwabela, kiž s jich rta won dźěsche.
19. Pschetož jich móz běsche w jich
rcže. A jich wopusche běchu podobne
tym hadam a mějachu hłowy; a s tymi
samymi cžinjachu woni schkodu.

20. A wostachu hiſchcze ludźo, kiž
njebuchu morjeni w tutych czwilach;
ale woni ßo njewobroczichu wot ſkut-
kow ßwojich rukow, ſo bychu ßo nje-
modlili pſched czertami a pſched tymi
złotymi, ßlěbornymi, khoporowymi,
kamjeńtnymi a drjewjanymi pſchibo-
hami, kiž ani widźicz ani ßłyſchecz
ani khodźicz njemóža;
St. 16, 11. 21. Pſ. 115, 4. Pſ. 135, 15.
21. Ani tež pokutu njeczinjachu ſa
ßwoje mordowanje ani ſa ßwoje kuſło-
wanje ani ſa ßwoje kurwaŕſtwo ani ſa
ßwoje paduchſtwo.

10. ſtaw.

Jan póžrje knihi.

1. A ja widźich druheho móžneho
jandźela, ſtupajo ſ njebjeß dele, kiž bě-
ſche ſ mróczelu wodźety, a tuczel na
jeho hłowje, a jeho wobliczo běſche jako
to ßłónzo a jeho noſy jako wohenjo-
waj ſtołpaj.
St. 5, 2. St. 4, 3.
2. A wón měješche w ßwojej ruzy
wotewrjene knižki; a ſtaji ßwoju prawu
nohu na morjo, lěwu pak na ſemju;
St. 5, 1. Pſ. 72, 8.
3. A ſawoła ſ wulkim hłoßom, ja-
ko law ruje; a jako bě pſcheſtał wo-
łacz, ryczeſche ßydom hrimanjow ßwo-
je hłoßy.
4. Hdyž te ßydom hrimanjow ßwoje
hłoßy běchu wuryczałe, chzych ja to
ßame napißacz; ale wußłyſchach hłóß
ſ njebja, kiž ke mni dźeſche: Saſygluj
to, ſchtož te ßydom hrimanjow ryczałe
ßu, a njewopiſch to ßame.
Dan. 8, 26. St. 12, 4. 9.
5. A tón jandźel, kotrehož ja wi-
dźich ſtejo na morju a na ſemi, po-
ſběhnu ßwoju ruku k njebjeßam,
1 Mójſ. 14, 22.
6. A pſchißahnu ßo pſchi tym,
kiž je žiwy wot wěčznoſcze hacž do
wěčznoſcze, kiž ſtworił je njebjo a
to, ſchtož we nim je, a ſemju a to,
ſchtož na njej je, a morjo a to, ſchtož
we nim je, ſo tam dale žadyn czaß
wjazy njebudźe; 5 Mójſ. 32, 40.
7. Ale w tych dnjach teho hłoßa te-
ho ßedmeho jandźela, hdyž wón budźe
ſatrubicz, budźe tež dokonjane to po-
tajnſtwo Bože, jako wón pſcheſ evan-
gelion wucził je ßwojich wotroczkow a
profetow. St. 11, 15. 1 Kor. 15, 51.
8. A ja ßłyſchach hłóß ſ njebjeß, kiž
ſaßo ſo mnu ryczeſche a dźeſche: Dźi
tam a wſmi te wotewrjene knižki ſ ruki
teho jandźela, kiž na morju a na ſemi
ſteji. Scht. 2.
9. A ja dźěch tam k temu jandźelej
a dźach k njemu: Daj mi te knižki. A
wón dźeſche ke mni: Wſmi je ßebi a
póžeŕ je; a hórke czi budźa w twojim
brjuſche, ale w twojim rcźe budźa czi
ßłódke jako měd. Eſ. 3, 1. 2. 3.
10. A ja wſach te knižki ſ ruki te-
ho jandźela a ſjěch je; a běchu ßłód-
ke w mojim rcźe, jako měd; a jako ja
je běch ſjědł, bu mi w mojim brjuſche
hórko.
11. A wón dźeſche ke mni: Ty dyr-
biſch pak ſaßo wěſchczicz ludam a pó-
hanam a ryczam a wjele kralam.
St. 11. 1. A ſczina bu mi data,
podobna na kij, a jandźel pſchi mni
ſtejeſche a dźeſche: Stań a měŕ tón
templ Boži a tón wołtaŕ a tych, kotſiž
ßo w nim k Bohu modla.
2. Ale tón ſnutſkomny pſchitwark
wucźißń won a njeměŕ jón, pſchetož
wón je póhanam daty; a woni to
ßwjate měſto budźa roſteptacz dwaj a
ſchtyrzyczi měßazow.
Luk. 21, 24. Sjew. 13, 5.

11. ſtaw.

Wo dwěmaj ßwědkomaj, jeju ſaſtojnſtwje a
byczu.

3. A ja chzu mojimaj dwěmaj ßwěd-
komaj dacz, ſo budźetaj wěſchczicz taw-
ſynt dwě ſczě a ſchěſcz dźeßacz dnjow,
wobleczenaj w měchach. St. 12, 6. 14.
4. Taj ſtaj dwaj wolijowzaj a dwaj
ßwěcznikaj, kiž pſched Bohom teje ſemje
ſtejitaj. Sach. 4, 3. 11. 14.

5. A je-li ſo ſchtó jimaj chzył ſchkodzicź, dha wuńdźe woheń ſ jeju rta a budźe póžrjecź jeju njepſchecźelow; a je-li ſo by jimaj ſchtó chzył kſchiwdu cžinicź, tón dyrbi tak ſkónzowany bycź.
2 Kral. 1, 10. 12.

6. Taj mataj móz, njebjeßa ſankacź, ſo by deſchcź njeſchoł ſa te dny jeju wěſchcźenja; a mataj móz na wodach, ſo móžetaj je do krwě pſchewobrocźicź a ſbicź tu ſemju ſe wſchelkej cźwilu, tak cźaſto, hacź wonaj chzetaj.
1 Kral. 17, 1. 2 Měſ. 7, 19. 20.

7. A hdyž ſtaj wonaj ßwoje ßwědcźenje dokonjałaj, budźe to ſwěrjo, kotrež ſ teje hłubiny wuleſe, ſ nimaj wojowacź a jeju pſchewinucź a jeju ſkónzowacź.

8. A jeju cźěle budźetej ležecź na haßy teho wulkeho měſta, kotremuž rěkaju duchomne Sodom a Egiptowſka, hdźež tež naſch Knjes kſchižowany je.

9. A jeju cźěle budźa někotſi wot tych ludow a rodow a ryczow a póhanow widźicź tſi dny a poł dnja; a njebudźa jeju cźěle dacź do rowa kłaſcź.

10. A cźi, kiž na ſemi bydla, budźa ßo ſradowacź nad nimaj a ßo wjeßelicź, a budźa ßebi dary jedyn druhemu ßłacź; pſchetož taj dwaj profetaj cźwilowaſchtaj tych, kiž na ſemi bydlachu.

11. A po poł ſchtwórta dnjach pſchińdźe do njeju duch teho žiwjenja wot Boha, a wonaj ſtupiſchtaj na ßwoje nohi, a wulka bojoſcź padźe na tych, kiž jeju widźichu. Luk. 7, 16.

12. A wonaj ßłyſcheſchtaj wulki hłóß ſ njebjeß, kotryž k nimaj dźeſche: Stuptaj ßem horje! A wonaj ſtupiſchtaj horje do njebjeß w mrócźeli, a jeju njepſchecźeljo jeju widźichu.

13. A w tej ßamej ſchtundźe bu wulke ſemjerženje, a tón dźeßaty kruch teho měſta padźe, a ſabitych bu w tym ſemjerženju ßydom tawſynt mjenow cźłowjekow; cźi druſy pak ßo ſtróžichu a dawachu cźeſcź njebjeſkemu Bohu.

14. To druhe běda je woteſchło; a hlaj, tſecźe běda pſchińdźe nahle.

12. ſtaw.

Schtwórte widźenje wo wójnje a dobycźu zyrkwje pſchecźiwo cźertej a jeho hromadźe.

15. **A** tón ßedmy jandźel ſatrubi; a ſtachu ßo wulke hłoßy w njebjeßach, kiž dźachu: Te kraleſtwa teho ßwěta ßu ßo doſtałe naſchemu Knjeſej a jeho Khryſtußej, a wón budźe ſ kralom wot wěcžnoſcźe hacź do wěcžnoſcźe.

16. A cźi ſchtyrjo a dwazycźo ſtarſchi, kiž pſched Bohom ßedźichu na ßwojich ſtołach, padźechu na ßwoje woblicźa a modlachu ßo k Bohu,

17. A dźachu: My ßo cźi dźakujemy, Knježe, Božo wſchehomózny, kiž ty ßy a kiž ty běſche a kiž ty pſchińcź maſch, ſo ßy na ßo wſał tu ßwoju wulku móz a knježiſch.
St. 1, 4. 8. St. 4, 8.

18. A cźi póhanjo ßu ßo roshněwali, a twój hněw je pſchiſchoł a tón cźaß tych morwych, ſo bychu ßudźeni byli, a ſo by ty dał tu mſdu twojim wotrocźkam, tym profetam, a ßwjatym a tym, kotſiž ßo twojeho mjena boja, małym a wulkim, a ſo by tych ſkaſył, kotſiž ſemju ßu ſkaſyli.
St. 6, 16. 17.

19. A templ Boži bu wotewrjeny w njebjeßach, a ta kſchinja jeho ſakonja bu w jeho templu widźena; a ſta ßo błyſkanje a hłoßy a hrimanje a ſemjerženje a wulke krupow ſbicźe.
St. 15, 5.

St. 12. Scht. 1. A wulki zejch bu widźeny na njebju: Žónſka běſche ſe ßłónzom woblecźena, a měßaz běſche pod jeje nohomaj, a na jeje hłowje běſche króna wot dwanacźe hwěſdow.

2. A wona běſche cźežka, wołaſche a prózowaſche ßo k porodźenju a měješche wulku cźwilu, ſo by porodźiła.

3. A druhi zejch ßo pokaſa na njebju, a hlaj, wulki cźeŕwjeny ſmij, kiž

ßydom hłowow mějeſche a dźeßacź rohow a na ßwojich hłowach ßydom krónow;

4. A jeho wopuſch czehnjeſche ſa ßobu tſeczinu tych njebjeſkich hwěſdow a czißnu je na ſemju. A tón ſmij ſtupi pſched tu žónſku, kotraž porodźicź mějeſche, ſo by, hdyž by porodźiła, jeje dźěczo póžrjeł. Mat. 2, 13.

5. A wona porodźi ßyna, hólczatko, kotrež wſchitkich póhanow dyrbjeſche paſcź ſe železnym prutom; a jeje dźěczo bu precž torhnjene k Bohu a k jeho ſtołu. Pſ. 2, 8. 9.

6. Ta žónſka pak czeknu do puſcziny, hdźež ma měſto wot Boha pſchihotowane, ſo by tam ſežiwjena była pſches tawſynt dwě ſczě a ſchěſcź dźeßacź dnjow.

7. A wójna ßo ſběhnu w njebjeßach: Michał a jeho jandźeljo wojowachu ſe ſmijom, a ſmij wojowaſche a jeho jandźeljo;
Dan. 10, 13. 21. St. 12, 1.

8. A njedobuchu, tež jich měſto njebu wjazy namakane w njebjeßach.

9. A tón wulki ſmij bu wuczißnjeny, tón ſtary had, kotremuž rěkaju czert a ſatan, kiž zyły ßwět ſawjedźe; a wón bu czißnjeny na ſemju, a jeho jandźeljo buchu ſ nim czißnjeni.
Luk. 10, 18. 1 Mójſ. 3, 1. 4. 15.

10. A ja ßłyſchach wulki hłóß, kiž dźeſche w njebjeßach: Nětk je ßo wopokaſało ſbože a móz a kraleſtwo naſcheho Boha a wnyſchnoſcź jeho Khryſtußa; dokelž ſaczißnjeny je tón wobſkoržowar naſchich bratrow, kiž jich pola naſcheho Boha wobſkoržowaſche wodnjo a w nozy.

11. A woni ßu jeho pſchewinuli pſches teho jehnjecźa krej a pſches ßłowo ßwojeho ßwědczenja, a njejßu ßwoje žiwjenje lubowali hacž do ßmjercźe.

12. Teho dla wjeßelcźe ßo, njebjeßa, a kiž we nich bydlicźe. Běda wam, kiž na ſemi bydlicźe a na morju; pſchetož czert pſchińdźe k wam dele a ma wulku ſłobotu, dokelž wě, ſo wón mało czaßa ma. Pſ. 96, 11.

13. A jako ſmij widźeſche, ſo bě ſaczißnjeny na ſemju, pſcheſczěhaſche wón tu žónſku, kotraž to hólczatko porodźiła běſche. 1 Mójſ. 3, 15.

14. Ale tej žónſkej buſchtej dwě kſchidle datej, jako wulkeho hodlerja, ſo by do puſcziny leczíła na ßwoje měſto, ſo by tam była ſežiwjena na czaß a na dwaj czaßaj a na połojzu czaßa pſched wobliczom teho hada.
Dan. 7, 25.

15. A tón had wupuſchcźi ſe ßwojeje klamy ſa tej žonu wodu, jako rěku, ſo by ju tepił.

16. Ale ſemja ſpomože tej žonje a wotewri ßwój rt a wupi tu rěku, kotruž tón ſmij ſe ßwojeje huby wupuſchcźi. 4 Mójſ. 16, 31. 32.

17. A tón ſmij ßo roshněwa na žónſku a woteńdźe, ſo by wojował ſ tymi ſbytknymi wot jeje ßymjenja, kotſiž ſakhowaju Bože pſchikaſnje a maju ßwědczenje Jeſußa Khryſtußa.
St. 14, 12. 1 Jan. 5, 10.

13. ſtaw.

Wo ſwěrjeczu hanjenja, kiž ma ßydom hłowow, a ſawjedźenja, kiž ma dwě hłowje.

18. A ja ſtupich na móřſki pěſk;

St. 13. Scht. 1. A widźich ſwěrjo, kiž ſ morja wulěſe a mějeſche ßydom hłowow a dźeßacź rohow a na ßwojich rohach dźeßacź krónow a na ßwojich hłowach mjena teho hanjenja.
St. 17, 3. 9. 12. Dan. 7, 7.

2. A to ſwěrjo, kotrež ja widźich, běſche podobne na pardela, a jeho nohi běchu jako mjedwjedźowe nohi a jeho klama jako lawowa klama. A tón ſmij da jemu ßwoju ßylnoſcź a ßwój ſtoł a wulku móz. St. 12, 3.

3. A ja widźich jeho hłowow jenu, jako by ßmjertnje ſranjena była: ale jeho ßmjertna rana bu ſahojena, a

dźiwaſche ßo zyła ſemja ſady teho
ſwěrjecźa.
4. A modlachu ßo k temu ſmijej,
kiž ſwěrjecźu móz da; a modlachu ßo
tež k temu ſwěrjecźu a dźachu: Schtó
je runy temu ſwěrjecźu? A ſchtó móže
ſ nim wojowacź?
5. A jemu bu daty rt, kiž ryczeſche
wulke wězy a hanjenje, a bu jemu
móz data wójnu naczinicź na dwaj a
ſchtyrzycźi měßazow.
Dan. 7, 8. 11. Sjew. 11, 2.
6. A wone wotewri ßwój rt k ha=
njenju pſcheczíwo Bohu, leſtrowacź
jeho mjeno a jeho hětu a tych, kiž na
njebju bydla. St. 16, 9. 11.
7. Tež bu jemu date, ſo by wójnu
wjedło ſe ßwjatymi a ſo by jich pſche=
winuło; a móz bu jemu data na
wſchitke narody a rycze a na pó=
hanow.
8. A wſchitzy, kiž na ſemi bydla,
budźa ßo k njemu modlicź, kotrychž
mjena njejßu napißane w tych žiwych
knihach teho jehnjecźa, kiž je ſkónzo=
wane wot ſpocźatka ßwěta.
St. 8, 13. St. 12, 12.
9. Je=li ſo ſchtó ma wuſchi, njech
poßłucha!
10. Je=li ſo ſchtó do jaſtwa wodźi,
tón do jaſtwa póńdźe; je=li ſo ſchtó
ſ mjecźom ſkónzuje, tón dyrbi ſ mje=
cźom ſkónzowany bycź. Tu je ſcźeŕ=
pliwoſcź a wěra tych ßwjatych.
1 Mójſ. 9, 6. Mat. 26, 52.
11. A ja widźich, ſo druhe ſwěrjo
ßo ſběže wot ſemje; a měješche dwaj
rohaj, podobnaj jehnjecźowymaj, a ry=
cźeſche jako ſmij.
12. A wone wſchitku móz teho prěń=
ſcheho ſwěrjecźa dokonja pſched nim;
a ſcźini, ſo ſemja a cźi, kiž na njej
bydla, ßo modlachu pſched prěńſchim
ſwěrjecźom, kotrehož ßmjertna rana
běſche ſahojena.
13. Cźini tež wulke dźiwy, tak ſo
tež ſcźini, ſo woheń ſ njebjeß padźe
pſched ludźimi na ſemju, Mat. 24, 24.
14. A ſawjedźe tych, kiž na ſemi by=
dla, tych zejchow dla, kiž jemu date
ßu, ſo by je cźiniło pſched tym ſwě=
rjecźom; a kaže tym, kiž na ſemi by=
dla, ſo bychu ßwjecźo ſcźinili, podobne
temu ſwěrjecźu, kotrež tu' ranu wot
mjecźa měješche a ſaßo běſche wožiwiło.
15. A jemu bu date, ſo móžeſche
ducha dacź ßwjecźecźu teho ſwěrjecźa,
ſo by to ßwjecźo teho ſwěrjecźa ry=
cźało; a wone ſcźini, ſo cźi, kotſiž ßo
k ßwjecźecźu teho ſwěrjecźa njemodla,
bychu ſkónzowani byli.
16. A pſchinucźi wſchitkich, małych
a wulkich, bohatych a khudych, frejnych
a wotrocźkow, ſo wot njeho ſnamjo
doſtachu na ßwoju prawu ruku abo
na ßwoje cźoło; St. 19, 20.
17. So by žadyn njemohł kupowacź
abo pſchedawacź, khiba tón, kiž ma
ſnamjo abo mjeno teho ſwěrjecźa, abo
rachnowanje, kak wjele ſ jeho mjena
pſchińdźe. St. 14, 9—11.
18. Tudy je mudroſcź. Schtóž ro=
ſom ma, tón njech pſcherachnuje, kak
wjele to ſwěrjo hromadźe ſcźini; pſche=
tož to je cźłowjeke rachnowanje a ſcźini
hromadźe ſchěſcź ſtow a ſchěſcź a ſchěſcź
dźeßacź. St. 17, 9. St. 15, 2.

14. ſtaw.

Jehnjo na horje Zion; Khryſtuß ſ tym
ßerpom w mrócźeli.

1. A ja widźich, a hlaj, jehnjo
ſtejeſche na horje Zion, a ſ nim ſto
a ſchtyri a ſchtyrzycźi tawſynt, kotſiž
měјachu mjeno jeho Wótza napißane
na ßwojich cźołach.
Pſ. 2, 6. Sjew. 7, 4. St. 3, 12.
2. A ja ßłyſchach hłóß ſ njebja, jako
hłóß wjele wodow a jako hłóß wul=
keho hrimanja; a tón hłóß, kotryž ja
ßłyſchach, běſche jako zithariſtow, kiž
na ßwojich zitharach hraju. St. 1, 15.
3. A woni ſpěwachu nowy khěrluſch
pſched ſtołom a pſched tymi ſchtyrimi
ſwěrjatami a pſched tymi ſtarſchimi.
A žadyn njemóžeſche tón khěrluſch
nawuknycź, khiba cźi ſto a ſchtyri a

schtyrzyczi tawsynt, kiž ßu wot semje wukupjeni.

4. Czi to ßu, kotsiž se žónskimi njejßu womasani; pschetož woni ßu knježny a khodźa sa tym jehnjeczom, hdźež wone khodźi. Czi ßu wukupjeni s tych człowjekow sa prěniczki Bohu a temu jehnjeczu.

5. A w jich rcźe njeje žane jebanje namakane; pschetož woni ßu bjes winy psched Božim stołom. Ps. 32, 2.

(Tekst na reformazijski ßwjedźeń.)

6. A ja widźich druheho jandźela lětazeho ßrjedźa psches te njebjeßa, kiž měješche wěčzne evangelion, so by pschipowjedał tym, kiž na semi bydla, a wschitkim póhanam a narodam a ryczam a ludam; St. 8, 13.

7. Tón dźeješche s wulkim hłoßom: Bójcźe ßo Boha a dajcźe jemu cześcź, pschetož tón czaß jeho ßuda je pschischoł; a modlcźe ßo k temu, kiž je sczinił njebjo a semju a morjo a wodowe žórła.) 5 Mójs. 32, 3.
Ps. 146, 6. Jap. sk. 14, 15.

8. A druhi jandźel pschińdźe sa nim, kiž dźeješche: Panyło je, panyło je Babilon, to wulke město; pschetož wone je s tym winom ßwojeho wrótneho kurwarstwa napowało wschitkich póhanow. St. 18, 2. Jes. 21, 9. Jer. 51, 8.

9. A tsecźi jandźel lecźeješche sa nimaj a dźeješche s wulkim hłoßom: Je-li so ßo schtó budźe psched tym swěrjeczom modlicź a psched jeho ßwjecźeczom, a je-li so wośmje jeho snamjo na ßwoje czoło abo na ßwoju ruku:

10. Tón budźe wot wina teho hněwa Božeho picź, kiž je nalate a lute w khelichu jeho hněwa; a budźe czwilowany s wohenjom a se schwabelom psched ßwjatymi jandźelemi a psched tym jehnjeczom. St. 16, 19. Jes. 51, 22. 23.
Ps. 60, 5. Sjew. 19, 20.

11. A tón dym jich czwile póńdźe horje wot wěčznoscźe hacž do wěčznoscźe; a nimaju žaneho wotpoczinka ani wodnjo ani w nozy, kiž ßo k temu swěrjeczu ßu modlili a k jeho ßwjecźeczu a je-li so schtó wsał je to snamjo jeho mjena.

12. Tudy je scźerpliwoscź tych ßwjatych; tudy ßu czi, kiž sathowaju Bože kasnje a tu wěru do Jesußa.

(Tekst na ßwjedźeń semrjetych.)

13. A ja ßłyschach hłóß, kiž s njebja ke mni dźeješche: Napisch: Sbóžni ßu czi morwi, kotsiž w tym Knjesu wumru, wot nětko. Haj tón Duch praji, so woni wotpoczuja wot ßwojeho dźěła; jich skutki pak du sa nimi.)

14. A ja widźich, a hlaj, běła mróczel ßo sjewi, a na mróczeli ßedźeſche podobny na człowjskeho ßyna, kiž měješche na ßwojej hłowje złotu krónu a w ßwojej ruzy wótry ßerp.
St. 1, 13. Es. 1, 26.

15. A druhi jandźel wuńdźe s teho templa, sawoławschi s wulkim hłoßom k temu, kiž na tej mróczeli ßedźeſche: Załož twój ßerp a žni, dokelž czaß je pschischoł, so by žnjał, pschetož žně teje semje ßu wuschkłe. Joel. 3, 13. Mat. 13, 39.

16. A tón, kiž na mróczeli ßedźeſche, sałoži ßwój ßerp na semju; a semja bu póžnjata.

17. A druhi jandźel wuńdźe s teho templa, kiž w njebjeßach je, a tón tež měješche wótry ßerp.

18. A druhi jandźel wuńdźe s woltarja, kotryž móz měješche na woheń, a wołasche s wulkim wołanjom k temu, kiž tón wótry ßerp měješche, a dźeješche: Nastaj twój wótry ßerp a sbjeŕ kity semskeje winizy, pschetož jeje jahody ßu srałe.

19. A tón jandźel nastaji ßwój ßerp na semju a sebra winowe kicźe teje semje a czißnu je do teho wulkeho jěsora Božeho hněwa.

20. A tón jěsor bu wonkach psched městom teptany; a wuńdźe krej s jěsora hacž do wusdow tych konjow, psches tawsynt a schěscź stow honow pól. Jes. 63, 3. Zruc. thěrl. 1, 15.

15. ſtaw.

Pjate widźenje wo ßydom poßlenich cźwilach a prawje wěrjazych khwalba.

1. Potom widźich druhi zejch na njebju, wulki a dźiwny; ßydom jandźelow, cźi mějachu poßlenje ßydom cźwile; pſchetoź ſ tymi ßamymi je dokonjany Boźi hněw. St. 12, 1. 3.

2. A widźich jako ſchkleńczane morjo ſ wohenjom naměſchane; a tych, kiź běchu dobyli na ſwěrjeczu a na jeho ßwjeczeczu, na jeho ſnamjenju a na wjele jeho mjena, ſo woni ſtejachu pſchi ſchkleńczanym morju a mějachu Boźe harfy.

3. A ſpěwachu tón khěrluſch Mójſaßa, teho wotroczka Boźeho, a tón khěrluſch teho jehnjecźa a dźachu: Wulke a dźiwne ßu twoje ſkutki, Knjeźe, Boźo wſchehomózny; prawe a wěrne ßu twoje pucźe, ty kralo tych ßwjatych. 2 Mójſ. 15, 1. 5 Mójſ. 32, 1.

4. Schtó by ßo cźe njechał bojecź, Knjeźe, a twoje mjeno cźeſcźicź? Dokelź ßam ßwjaty ßy. Pſchetoź wſchitzy póhanjo budźa pſchińcź a ßo pſched tobu modlicź; pſchetoź twoje prawe ßudy ßu ſjewjene. Jer. 10, 7. Jeſ. 66, 23.

5. A potom widźich, a hlaj, wotewrjeny bu templ teje hěty teho ßwědczenja na njebju. St. 11, 19.

6. A wuńdźechu ſ njebja cźi ßedmjo jandźeljo, kiź te ßydom cźwile mějachu, a běchu woblecźeni ſ cźiſtym a ſ jaßnym płatom a wopaßani wokoło wutroby ſe ſłotymi paßami. St. 1, 13.

7. A jene wot tych ſchtyrjoch ſwěrjatow poda tym ßydom jandźelam ßydom ſłotych mjedźeńzow napjelnjenych ſ hněwom teho źiweho Boha wot wěcźnoſcźe hacź do wěcźnoſcźe.

8. A templ bu połny kada wot Boźeje traßnoſcźe a wot jeho mozy; a nichtó njemóźeſche do templa jańcź, hacź te ßydom cźwile tych ßydom jandźelow dokonjane buchu. Jeſ. 6, 4.

16. ſtaw.

Mjedźeńzy Boźeho hněwa wot ßydom jandźelow wulate.

1. A ja ßłyſchach wulki hłóß ſ teho templa, kiź dźeſche k tym ßydom jandźelam: Dźicźe a wulijcźe te mjedźeńzy teho hněwa Boźeho na ſemju! St. 15, 7.

2. A tón prěni woteńdźe a wulinu ßwoju mjedźeńzu na ſemju; a pſchińdźe ſły a ſchkódny brjód na tych ludźi, kotſiź ſnamjo teho ſwěrjecźa mějachu a kiź ßo k jeho ßwjecźecźu modlachu.

3. A tón druhi jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu do morja; a wone bu jako krej morweho; a kóźda źiwa duſcha wumrje w morju. 2 Mójſ. 7, 17—21.

4. A tón tſecźi jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu do rěkow a do wódnych źórłow; a ſcźini ßo krej.

5. A ja ßłyſchach, ſo jandźel tych wodow dźeſche: Knjeźe, ty ßy prawy, kiź ty ßy a kiź ty běſche (a kiź ty budźeſch), a ßy ßwjaty, dokelź to ßudźił ßy;

6. Pſchetoź woni ßu tych ßwjatych a tych profetow krej rosleli; teho dla ßy jim krej picź dał, pſchetoź woni ßu teho hódni. Pſ. 79, 3.

7. Teź ßłyſchach ja, ſo druhi jandźel ſ teho woltarja dźeſche: Haj, Knjeźe, Boźo wſchehomózny, twoje ßudy ßu wěrne a prawe. Pſ. 9, 13.

8. A tón ſchtwórty jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu do ßłónza, a jemu bu date, ſo by tych ludźi ſ wohenjom cźwilował.

9. A cźi ludźo buchu paleni ſ wulkej hěźu a hanjachu mjeno teho Boha, kiź móź ma na tych cźwilach; a njecźinichu pokutu, ſo bychu jemu cźeſcź dali.

10. A tón pjaty jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu na ſtoł teho ſwěrjecźa; a jeho kraleſtwo bu ſ cźmu wobdate; a woni źwachu ßwoje jaſyki pſched boloſcźu,

11. A ßwarjachu na Boha w njebjeßach ßwojich bolosćzow dla a dla ßwojich brjodow; a njewobroćzichu ßo wot ßwojich ſkutkow. St. 9, 20.

12. A tón ſchesty jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu na tu wulku rěku Eufrateß; a jeje woda wuſchnu, ſo by pućź pſchihotowany był tym kralam wot ſkhadźenja ßłónza.
Jeſ. 11, 15. 16.

13. A ja widźich, ſo ſ teje huby teho ſmija a ſ teje huby teho ſwěrjecźa a ſe rta teho falſchneho profety tſjo njecźiſcźi duchojo wuńdźechu, kiž podobni běchu žabam; St. 12, 9. 17.

14. A ßu cźertowſzy duchojo, kiž cźinja zejchi a khodźa won k tym kralam na ſemi a do zyłeho ſchěrokeho ßwěta, ſo bychu jich ſhromadźili na wójnu na tamny wulki dźeń teho wſchehomózneho Boha.

15. Hlaj, ja pſchińdu jako paduch. Sbóžny je, kiž njeſpi a dźerži ßwoje draſty, ſo by nahi njekhodźił a jeho hanibu njewidźili.
St. 3, 3. Luk. 12, 39. 1 Theß. 5, 2. 3. 2 Pětr. 3, 10. 2 Kor. 5, 3.

16. A wón jich ſhromadźi na měſto, kotremuž rěkaju po Hebrejſkej Harmageddon.

17. A tón ßedmy jandźel wulinu ßwoju mjedźeńzu do lofta; a wulki hłóß wuńdźe ſ njebjeſkeho templa wot ſtoła, kiž dźeſche: Stało ßo je!

18. A ſtachu ßo błoßy a hrimanja a błyſkanja; tež bu wulke ſemjerženje, kajkež njeje było wot cźaßa, hacž ßu ludźo na ſemi byli, tajke ſemjerženje, tak wulke.

19. A to wulke měſto bu na troje roſtorhane a te měſta tych póhanow ſpadźechu. A Babilona, teho wulkeho, bu ſpomnjene pſched Bohom, ſo by jemu dał khelich teho wina ßwojeho ßuroweho hněwa. St. 14, 10.

20. A wſchitke móřſke kupy cźeknychu a žane hory njebuchu namakane.
St. 6, 14.

21. A wulke krupy, jako zentnaŕ cźežke, padachu ſ njebjeß na ludźi; a cźi ludźo hroſnje ßwarjachu Boha tajkeje krupoweje cźwile dla, pſchetož jich cźwila běſche jara wulka.
2 Moſ. 9, 23. Hiob. 38, 22. 23.

17. ſtaw.

Sedme widźenje: wopißanje antikhryſtſkeho kraleſtwa ſe ſnamjenjom wulkeje kurwy.

1. A jedyn wot tych ßydom jandźelow, kiž te ßydom mjedźeńzy mějachu, pſchińdźe a ryczeſche ſo mnu a dźeſche ke mni: Pój ßem, ja chzu cźi pokaſacź, kak je wotßudźena ta wulka kurwa, kiž na wjele wodach ßedźi;
Jer. 51, 13.

2. S kotrejž ßu kurwili cźi ſemſzy kralojo a wot kotrejež kurwaŕſkeho wina ßo ßu wopili cźi, kiž na ſemi bydla.
St. 14, 8. Jer. 51, 7.

3. A wón pſchinjeße mje w duchu do puſcźiny. A ja widźich tu žónſku ßedźo na ſcharlatowym cźeŕwjenym ſwěrjecźu, kotrež połne běſche mjenow teho hanjenja a mějeſche ßydom hłowow a dźeßacź rohow.
Mat. 4, 1.

4. A ta žónſka běſche nawoblecžena ſ purpurom a ſe ſcharlatom; a běſche poſlocźena ſe ſłotom a ſ krasnymi kamjenjemi a ſ parlemi; a mějeſche ſłoty khelich w ßwojej ruzy, kotryž połny běſche hroſnoſcźe a njeſchwarnoſcźe jeje kurwaŕſtwa;
St. 18, 16. Jer. 51, 7.

5. A na ßwojim cźole mějeſche wona napißane mjeno: To potajnſtwo, Babilon, to wulke, macź teho kurwaŕſtwa a wſchitkeje hroſnoſcźe teje ſemje.
2 Theſ. 2, 7. Jer. 14, 8. St. 16, 19. St. 18, 2. 9.

6. A ja widźich tu žónſku pjanu wot krwě tych ßwjatych a wot krwě tych ßwědkow Jeſußowych; a ja, jako ju wuhladach, dźiwach ßo jara.
St. 18, 24.

7. Duž dźeſche tón jandźel ke mni: Cźoho dla ßo dźiwaſch? Ja chzu cźi

powjedźicź to potajnſtwo wot teje žónſkeje a wot teho ſwěrjecźa, kotrež ju njeße a ma ßydom hłowow a dźeßacź rohow.

8. To ſwěrjo, kotrež ty widźił ßy, je było a njeje a budźe ſaßo wuſtupicź ſ teje hłubokoſcźe a póńdźe do ſatamanſtwa; a budźa ßo dźiwacź cźi, kotſiž na ſemi bydla (kotrychž mjena njejßu napißane w knihach teho žiwjenja wot ſpocźatka ßwěta), hdyž to ſwěrjo widźicź budźa, kotrež było je a njeje a wſchak tola je. St. 11, 7. St. 13, 3. 2 Mójſ. 32, 32. Dan. 12, 1. Fil. 4, 3.

9. Tudy je roſom, kiž mudroſcź ma. Te ßydom hłowy ßu ßydom hory, na kotrychž ta žónſka ßedźi, a tych kralow je ßydom. St. 13, 18. St. 13, 1.

10. Pjecź je jich panuło, a jedyn je, tón druhi hiſchcźe njeje pſchiſchoł; a hdyž wón pſchińdźe, dyrbi wón mału khwilu tracź.

11. To ſwěrjo pak, kotrež je było a wjazy njeje, to je tón woßmy, a je wot tych ßydom a dźe do ſkaženja.

12. A te dźeßacź rohi, kotrež ßy widźił, ßu dźeßacźo kralojo, kotſiž kraleſtwo hiſchcźe njejßu doſtali; ale budźa jako kralojo móž na jenu ſchtundu doſtacź ſ tym ſwěrjecźom. St. 13, 1. Dan. 7, 20. 24.

13. Cźi ßami maju jenu myßl a budźa ßwoju móž a kraßnoſcź temu ſwěrjecźu podacź.

14. Cźi budźa ſ tym jehnjecźom wojowacź, ale to jehnjo budźe jich pſchewinucź (pſchetož wone je tón Knjes wſchitkich knježich a kral wſchitkich kralow) a ſ nim cźi powołani a wuſwoleni a wěrni. St. 17, 14. St. 19, 16. 1 Tim. 6, 15.

15. A wón dźeſche ke mni: Te wody, kotrež ty widźił ßy, hdźež to kurwiſko ßedźi, ßu ludy a narody a póhanjo a ryčźe. Jeſ. 8, 7. Jer. 47, 2.

16. A te dźeßacź rohi, kotrež ty widźił ßy na ſwěrjecźu, cźi budźa tu kurwu hidźicź a ju puſtu a nahu ſcźinicź a budźa jeje cźěło žracź a ju ßamu ſ wohenjom ſpalicź. St. 18, 8.

17. Pſchetož Bóh je jim do jich wutrobow dał, ſo bychu cźinili jeho wolu a to cźinili w jenej myßli a dali ßwoje kraleſtwo temu ſwěrjecźu, hacž bychu Bože ßłowa dokonjane były.

18. A ta žónſka, kotruž ty widźił ßy, je to wulke měſto, kiž kraleſtwo ma na tych kralach na ſemi. St. 16, 19.

18. ſtaw.

Wo padźe a ſchtrafje antikhryſtſkeho kraleſtwa.

1. A potom widźich ja druheho jandźela ſ njebjeß pſchińdźo, kiž wulku móž měješche, a ſemja bu roßßwětlena wot jeho kraßnoſcźe;

2. A wón ſawoła ſe ßylnym hłoßom a dźeſche: Panuło je, panuło je Babilon, to wulke, a je k wobydlenju tych cźertow ſcźinjene a ſa kłódu wſchitkich njecźiſtych duchow a ſa kłódu wſchitkich njecźiſtych a hidźenych ptakow. Jeſ. 21, 9. Jer. 51, 8. Sjew. 14, 8. Jeſ. 13, 21. Jer. 50, 3. 39. 40.

3. Pſchetož wot ßuroweho wina jeho kurwarſtwa ßu wſchitzy póhanjo pili; a cźi kralojo na ſemi ßu ſ nim kurwili, a kupzy teje ſemje ßu ßo wobohacźili wot jeho wulkeho lóſchta. Jer. 51, 7. Nah. 3, 4.

4. A ja ßłyſchach druhi hłóß ſ njebja, kiž dźeſche: Dźicźe won ſ njeho, mój ludo, ſo byſchcźe ßo njeſtowarſchili ſ jeho hrěchami a něſchto wot jeho cźwilow njedoſtali. Jeſ. 48, 20. Jer. 50, 8.

5. Pſchetož jeho hrěchi doßahaju hacž do njebjeß, a Bóh ſpomina na jeho njeprawdu. 1 Mójſ. 18, 20. Jer. 51, 9.

6. Sapłacźcźe jemu, kaž je wone wam ſapłacźiło, a cźińcźe jemu dwójzy po jeho ſkutkach; a ſ kotrejž khanku wone wam je pſchipiło, pſchipijcźe jemu dwójzy. Jer. 50, 15. 29.

7. Tak wjele hacž wone ßo ßame khwaliło je a je ßo derje a kraßnje měło, tak wjele dajcźe jemu cźwile a cźerpjenja. Pſchetož wone praji w

ßwojej wutrobje: Ja ßedźu jako kralowa a njejßym žana wudowa a žarowanje widźicź njebudu.

Jer. 50, 29. Jeſ. 47, 7. 8.

8. Teho dla budźa jeho czwile na jedyn dźeń pſchińcź, ßmjercź a žarowanje a hłód; a ſ wohenjom budźe wone ſpalene. Pſchetož ßylny je Bóh, tón Knjes, kiž jo ßudźicź budźe.

Jeſ. 47, 9. Jer. 50, 31. Sjew. 17, 16.

9. A budźa pſche njo płakacź a jeho dla žałoſczicź czi kralojo na ſemi, kotſiž ſ nim ßu kurwili a ßomopaſchnoſcź hnali, hdyž woni budźa wohladacź tón kad jeho palenja;

St. 17, 2. St. 2, 22.

10. A budźa ſ daloka ſtacź pſched bojoſczu jeho czwile a prajicź: Běda, běda! to wulke měſto Babilon, to ßylne měſto! dokelž w jenej ſchtundźe je twoje ßudźenje pſchiſchło. St. 14, 8.

11. A czi kupzy na ſemi budźa pſche njo płakacź a žarowacź, ſo jich woru žadyn wjazy kupowacź njebudźe;

Jer. 18. Ez. 27, 36.

12. Tu woru teho ſłota a ßlěbora a kraßnych kamjenjow, tych parlow, teho czeńkeho płata a purpura a židźaneho a ſcharlata a wſchelke thynowe drjewo, tež wſchelke ßudobje wot elefantowych koſczow a wſchelke ßudobje wot kraßneho drjewa, wot khopora, wot želeſa a wot marmora;

Ez. 27, 12. 13. 22.

13. A zimmet a kadźenje a załbu a wyruch a wino a wolij a załty a pſcheńzu a ſkót a wowzy a konje a woſy a czěła a duſche tych ludźi.

14. Tež tón ßad, kiž ßebi twoja duſcha požada, je wot tebje woteſchoł; a wſchitko, ſchtož tuczne a kraßne běſche, je wot tebje ßo ſhubiło; a njebudźeſch to ßame wjazy namakacź.

15. Czi kupzy tajkich wěžow, kiž ßo wot njeho ßu wobohaczili, budźa ſ daloka ſtacź pſched bojoſczu jeho czwile a płakacź a žarowacź, Jer. 50, 13. 46.

16. A budźa rjez: Běda, běda! to wulke měſto, kotrež běſche nawoblekzene ſe židu a ſ purpurom a ſe ſcharlatom a poſłoczane běſche ſe ſłotom a ſ kraßnymi kamjenjemi a ſ parlemi!

17. Dokelž ſa jenu ſchtundu tajke wulke bohatſtwo je wutupjene; tež wſchitzy roskaſowarjo na łódźach a wſchitkón lud, kiž ßo na łódźach woſy, a czi łódźnizy, kiž na morju dobytka pytaju, ſtejachu ſ daloka;

Jeſ. 23, 14. Ez. 27, 27.

18. A ſawołachu, hdyž tón kad wot jeho ſpalenja wuhladachu, a dźachu: Kotre měſto běſche rune temu wulkemu měſtu? Jeſ. 34, 10.

19. A mjetachu proch na ßwoje hłowy, wołachu, płakachu a žarowachu a dźachu: Běda, běda! to wulke měſto, w kotrymž ßu ßo wobohaczili wſchitzy, kiž łódźe na morju měјachu, wot jeho kraßnych wěžow! Pſchetož ſa jenu ſchtundu je wone wutupjene.

Jeſ. 7, 6. Hieb. 2, 12.

20. Wjeßel ßo nad nim, njebjo, a wy ßwjeczi japoſchtoli a profetojo, pſchetož Bóh je jo ßudźił a ßo waſche dla nad nim wjecził!

Jer. 51, 48.

21. Duž poſběhnu jedyn ßylny jandźel kamjeń, wulki jako młynſki kamjeń, a czißnu jón do morja a dźeſche: Tak budźe tež jene dobo ſaczißnjene to wulke měſto Babilon a njebudźe wjazy namakane. Jer. 51, 63. 64.

22. A hłóß tych ſpěwarjow a herzow, piſkarjow a trubjerjow wjazy w tebi ßłyſchany njebudźe; ani žadyn hantwjeŕki wſchelkeho khumſchta njebudźe wjazy w tebi namakany; ani młynſki hłóß njebudźe wjazy w tebi ßłyſchany; Jeſ. 24, 8. Ez. 26, 13.

23. A to ßwětło wot ßwězy njebudźe ßo wjazy w tebi ßwěczicź; ani hłóß nawoženjowy a njewjeſczinny njebudźe wjazy w tebi ßłyſchany; pſchetož twoji kupzy běchu wulzy knježa na ſemi, ſo pſcheß twoje kuſłowanje ßu byli ſawjedźeni wſchitzy póhanjo.

Jer. 7, 34. Jeſ. 23, 8.

24. A ta krej tych profetow a ßwja-

tych je we nim namakana, a wschitkich tych, kotsiž su na semi skónzowani.
St. 17, 6. Mat. 23, 37.

19. staw.

Khwalobny khěrlusch wusiwolenych wuwjedźenja Božeho suda dla, schtož nastupa wulku kurwu.

1. **P**otom słyschach ja wulki hłós wulkeho luda na njebju, kiž dźesche: Haleluja! Sbožo a khwalba a czescź a móz budź Bohu, naschemu Knjesej!
St. 11, 15.

2. Pschetož wěrne a prawe su jeho sudy, so wón tu wulku kurwu je sudźił, kotraž tu semju se swojim kurwarstwom je skasyła a je tu krej swojich wotroczkow s jeje ruki wjecził.
5 Mójs. 32, 43.

3. A dźachu s nowoh': Haleluja! A jeje kad wustupa do wscheje wěczneje wěcznosćźe. Jes. 34, 10.

4. A czi schtyrjo a dwazyczo starschi a te schtyri swěrjata padźechu dele a modlachu so k Bohu, kiž na stole sedźesche, a dźachu: Hamjeń, haleluja!
St. 4, 4. 10.

5. A hłós wuńdźe se stoła, kiž dźesche: Khwalcźe naschego Boha wschitzy jeho wotroczzy a kotsiž so jeho bojicźe, mali a wulzy!

6. Též słyschach ja jako hłós wulkeje syty a jako schumjenje wjele wodow a jako hłós sylnych hrimanjow, kiž dźachu: Haleluja! Pschetož tón Knjes, tón wschehomózny Bóh, jako kral knježi. St. 11, 15.

7. Wjeselmy so a sradujmy so a dajmy jemu czescź; pschetož kwas teho jehnjecza je pschischoł a jeho mandźelska je so pschihotowała.
Mat. 22, 2. St. 25, 6. 10.

8. A jej bu date, so by so woblekła rjanu a czistu židu (ta žida pak je ta prawdosćź tych swjatych).
Ps. 45, 14. 15.

9. A wón dźesche ke mni: Napisch: Sbóžni su, kotsiž k kwasnej wjeczeri teho jehnjecza su powołani. Též dźesche wón ke mni: To su wěrne słowa Bože.
Luk. 14, 16. Sjew. 21, 5.

10. A ja padźech psched nim k jeho nohomaj, so bych so k njemu modlił; ale wón dźesche ke mni: Hladaj, so by to njecžinił; ja sym twojeho runja wotroczk a twojich bratrow a tych, kiž maju to swědczenje Jesusowe. Modl so k Bohu. To swědczenje Jesusowe pak je tón profecžiski duch.
St. 22, 8. Jap. sk. 10, 25. 26.

11. A ja widźich njebjesa wotewrjene, a hlaj, běły kóń; a temu, kiž na nim sedźesche, rěkaju swěrny a wěrny, a kiž po prawdosćźi sudźi a wojuje.
St. 6, 2.

12. A jeho wocži běschtej jako wohenjowe płomjo, a na jeho hłowje běsche wjele krónow; a měješche mjeno napisane, kotrež nichtó njewjedźische, khiba wón sam. St. 1, 14.

13. A běsche wobleczeny drastu, kiž s krwju běsche wobkrjepjena; a jeho mjenu rěkaju Bože słowo.
Jes. 63, 1. Jan. 1, 1.

14. A wójska, kiž w njebjesach su, czehnjechu sa nim na běłych konjach a běchu wobleczene s běłej a s czistej židu.

15. A se rta jemu wuńdźe na woběmaj bokomaj wótry mjecž, so by s tym samym tych póhanow srubał; a wón budźe na nich knježicź se železnym prutom. A wón tepze tón winowy jěsor teho surowebo hněwa teho wschehomózneho Boha. Ps. 2, 9. Jes. 63, 3.

16. A ma to mjeno na swojej drascźe a na swojich ledźbach napisane: Kral kralow a Knjes knježich.
1 Tim. 6, 15. Sjew. 17, 14.

17. A ja widźich jeneho jandźela stejo w słónzu; a wón wołasche s wulkim hłosom a dźesche k wschitkim ptakam, kiž pod njebjesami lětaju: Pójcźe a shromadźcźe so k wulkej wjeczeri Božej,

18. So byschcźe jědli czěła tych kralow a czěła tych hejtmanow, te czěła

tych ßylnych a cżěła tych konjow a tych, kiž na nich ßedża, a cżěła wſchitkich frejnych a wotroczkow, tych małych a wulkich. Jeſ. 49, 26.

19. A ja widżich to ſwěrjo a tych kralow na ſemi a jich wójſka ſhromadźene, ſo bychu bitwu dżerželi ſ tym, kiž na tym konju ßedżeſche, a ſ jeho wójſkom.

20. A to ſwěrjo bu pſchijate a ſ nim tón falſchny profeta, kiž te zejchi cżinjeſche pſched nim, pſcheſ kotrež wón ſawjedżeſche tych, kiž ſnamjo teho ſwěrjecża wſachu a kiž ßo modlachu k temu ßwjeczeczu teho ſwěrjecża; a wonaj wobaj buſchtaj žiwaj do teje wohenjoweje łuže cżißnjenaj, kotraž ſe ſchwablom ßo horjeſche. St. 13, 1. 15. St. 20, 10. Jeſ. 30, 33. Dan. 7, 11. 26.

21. A cżi druſy buchu ſkónzowani ſ mjeczom teho, kiž na konju ßedżeſche, kotryž jemu ſe rta won dżěſche; a wſchitke ptaki buchu naßyczene wot jich mjaßa.

20. ſtaw.

Wo ſwjaſanym a wotwjaſanym ſmiju: Gogu a Magogu, a ßudnym dnju.

1. A ja widżich jandżela dele pſchińdżo ſ njebjeß, kiž měješche klucż k hłubinje a wulki rjecżaſ w ßwojej ruzy. St. 1, 18.

2. A wón ſapſchija teho ſmija, teho ſtareho hada, kiž je cżert a ſatan, a ſwjaſa jeho na tawſynt lět; St. 12, 9.

3. A cżißnu jeho do teje hłubiny a ſankny jeho a ſaſyglowa ſ wjeŕcha na nim, ſo by wjazy tych póhanow njeſawjedł, hacž było dokonjane tawſynt lět; a potom dyrbi wón roſwjaſany bycż na mały cżaß.

4. A ja widżich ſtoły, a ſeßydachu ßo na nje, a jim bu ßudżenje date; a te duſche tych, kotrymž hłowa běſche wotcżata ßwědczenja Jeſußoweho dla a Božeho ßłowa dla, a tych, kotſiž ßo njeběchu modlili k temu ſwěrjeczu ani k temu ßwjeczeczu a njeběchu wſali to ſnamjo na ßwoje cżoło ani na ßwoju ruku; a cżi běchu žiwi a knjezachu ſ Khryſtußom tawſynt lět. Dan. 7, 9. 22. 27. Mat. 19, 28.

5. Cżi druſy morwi pak njebuchu jaßo žiwi, hacž byłe tawſynt lět dokonjane. To je to prěnje horjeſtawanje. Jeſ. 26, 14.

6. Sbóžny a ßwjaty je tón, kiž ma dżěl na tym prěnim horjeſtawanju; pſchetož nad tymi ta druha ßmjercż žaneje mozy nima; ale woni budża měſchnizy Boži a Khryſtußowi a budża ſ nim knježicż tawſynt lět. St. 5, 10.

7. Hdyž pak te tawſynt lěta dokonjane budża, budże ſatan wupuſchczeny ſe ßwojeho jaſtwa,

8. A budże wuńcż, ſo by ſawjedł tych póhanow, kiž ßu na tych ſchtyrjoch kónzach teje ſemje teho Goga a Magoga, ſo by jich ſhromadżił na bitwu, kotrychž wjele je jako pěſka pſchi morju. Ez. 38, 2. 1 Makk. 11, 1.

9. A woni wuſtupichu na tu ſchěrokoſcż teje ſemje a wobdachu koło wokoło to wójſko tych ßwjatych a to lube měſto; ale woheń padże wot Boha ſ njebjeß a póžrje jich. Ez. 38, 22. St. 39, 6.

10. A tón cżert, kiž jich ſawjedł běſche, bu cżißnjeny do jěſora, kiž ſ wohenjom a ſe ſchwablom ßo pali, hdżež to ſwěrjo a tón falſchny profeta běſchtaj; a budża tam cżwilowani wodnjo a w nozy do wſcheje wěcżneje wěcżnoſcże. St. 19, 20. St. 14, 10. 11.

11. A ja widżich wulki běły ſtoł a teho, kiž na nim ßedżeſche, pſched kotrehož woblicżom cżěkaſche ſemja a te njebjeßa, a njebu žane měſto ſa nich namakane.

12. A ja widżich tych morwych, małych a wulkich pſched Bohom ſtejo, a knihi buchu wotewrjene; tež buchu knihi wotewrjene, kotrež ßu teho žiwjenja. A cżi morwi buchu ßudżeni po tym, jako pißane běſche w tych knihach, po ßwojich ſkutkach. St. 3, 5. Fil. 4, 3.

13. A to morjo dawaſche tych morwych, kotſiž we nim běchu; a ta ßmjercż

a ta hela dawaschtaj tych morwych, kiž
w njej běchu; a woni buchu ßudženi,
kóždy po ßwojich skutkach.
14. A ta ßmjercź a ta hela buschtej
cźißnjenej do teho wohenjoweho jězora.
To je ta druha ßmjercź.
St. 6, 8. 1 Kor. 15, 26. 54. 55.
15. A schtóž njebu namakany w tych
knihach teho žiwjenja napißany, tón bu
cźißnjeny do teho wohenjoweho jězora.
Mat. 25, 41.

21. staw.

Ssedme widženje wo nowym Jerusalemje.
(Epistola na kermuschu 1—5.)

1. A ja widžich nowe njebjeßa a
nowu semju. Pschetož te prěnje nje-
bjeßa a ta prěnja semja bě saschła a
to morjo wjazy njeběsche.
Jes. 65, 17. St. 66, 22. 2 Pětr. 3, 13.
2. A ja, Jan, widžich to ßwjate
město, to nowe Jerusalem, kiž wot
Boha s njebjeß dele pschiňdže, tak pschi-
hotowane jako wupyschena njewjesta
ßwojemu mužej. Gal. 4, 26. Hebr. 11, 10.
3. A ja ßłyschach wulki hłóß s nje-
bjeß, tón dźesche: Hlaj, hěta Boža
pola cźłowjekow; a wón budže pschi
nich bydlicź, a woni budža jeho lud,
a Bóh ßam s nimi budže jich Bóh.
2 Kor. 6, 16. Ez. 37, 27.

(Tekst na ßwjedźeň semrjetych schtucžka 4.)

4. A Bóh budže s jich wocžow
wschitke ßylsy setrěcź; a ßmjercź
wjazy njebudže, ani srudoba ani
wołanje ani bolosćź wjazy nje-
budže; pschetož prěnje je saschło.)
St. 7, 17. Jes. 35, 10.

(Tekst na wobsankowanje lěta 5—7.)

5. A tón, kiž na stole ßedźesche, dźe-
sche: Hlaj, ja cžinju wscho nowe. A
wón dźesche ke mni: Pisch; pschetož te
ßłowa ßu wěste a wěrne.) 2 Kor. 5, 17.
6. Saßo dźesche wón ke mni: Stało
ßo je. Ja ßym to A a to O, tón
sapocžatk a tón kónz. Ja budu lacž-
nemu dacź s teje studnje žiweje wody
darmo. St. 1, 8.
7. Schtóž pschewinje, budže
wschitko herbowacź; a ja budu
jeho Bóh, a wón budže mój ßyn.)
St. 2, 26—28. Sach. 8, 8.
8. Tym bojasnym pak a njewěrnym
a hrosnym a mordarjam a kurwarjam
a kusłarjam a pschibójskim a wschitkim
łharjam, jich dźěl budže w tej łuži,
kiž ßo s wohenjom a se schwablom
hori; kotrež je ta druha ßmjercź.
St. 22, 15.
9. A jedyn wot tych ßydom jandźe-
low pschiňdže ke mni, kiž te ßydom
mjedźeńzy měјachu połne tych poßlenich
ßydom cźwilow; a ryczesche so mnu
a dźesche: Pój ßem, ja chzu cźi
tu žonu pokasacź, tu njewjestu teho
jehnjecźa. St. 15, 1. 6. 7. St. 19, 7.
10. A wjedźesche mje w duchu na
wulku a wyßoku horu a pokasa mi
to wulke město, to ßwjate Jerusalem,
kotrež běsche dele pschischło s njebjeß
wot Boha; Ez. 40, 2.
11. A měјesche tu kraßnosćź Božu,
a jeho ßwětło běsche podobne na naj-
kraßnischi kamjeń, jako na jaßny ka-
mjeń jaspiß; Ez. 48, 35.
12. A měјesche wulke a wyßoke mu-
rje, a měјesche tež dwanacźe wrotow
a na tych wrotach dwanacźe jandźelow
a mjena napißane, kotrež ßu tych dwa-
nacźe rodow Israelskich dźěcźi.
Ez. 48, 31.
13. Wot ranja běchu tsi wrota, wot
połnozy tsi wrota, wot połdnja tsi wro-
ta, wot wjecžora tsi wrota.
14. A ta murja teho města měјe-
sche dwanacźe gruntow a na nich te
mjena tych dwanacźe japoschtołow teho
jehnjecźa. Ef. 2, 20.
15. A tón, kiž so mnu ryczesche,
měјesche słotu sćźinu sa měru, so by
to město měrił a jeho wrota a jeho
murje. Ez. 40, 3.
16. A to město běsche sałožene na
schtwore róžki a jeho dołhosćź tajka,
kajkaž tež schěrokosćź je. A wón mě-
rjesche to město s tej sćźinu na dwa-
nacźe tawsynt honow pól; a dołhosćź

a ſchěrokoſcz a wyßokoſcz teho měſta ßu rune.

17. A wón měrjeſche jeho murje, ſto a ſchtyri a ſchtyrzyczi łohczow, po człowjſkej měrje, kiž tež je měra jandzelſka.

18. A twar jeho murjow běſche wot jaſpißa a to měſto wot cziſteho ſłota, kiž běſche podobne cziſtej ſchkleńzy.

19. A murjowy grunt teho měſta běſche rjenje wuhotowany ſe wſchelkimi kraßnymi kamjenjemi; tón prěni grunt běſche jaſpiß, tón druhi ſafir, tón tſeczi chalzedon, tón ſchtwórty ſmaragd,
2 Móiſ. 28, 17. Jeſ. 54, 11. 12.

20. Tón pjaty ſardoniks, tón ſcheſty ſardiuß, tón ßedmy chryſolith, tón woßmy berilluß, tón dzewjaty topaſiuß, tón dzeßaty chriſopraß, tón jidnaty hyazinth, tón dwanaty amethiſt.

21. A te dwanacze wrota běchu dwanacze parle, a kóžde tych wrotow běſche wot jeneje parle; a haßy teho měſta běchu cziſte ſłoto, jako jaßna ſchkleńza. St. 22, 2.

22. A ja njewidzich žadyn templ we nim; pſchetož tón Knjes, tón wſchehomózny Bóh, je jeho templ a to jehnjo.

23. A to měſto njepotrjeba ßłónza ani měßaza, ſo byſchtej we nim ßwěcziłej; pſchetož ta kraßnoſcz Boža rosßwěczi to ßame, a jeho ßwěza je to jehnjo. Jeſ. 60, 19. Sjew. 22, 5.

24. A czi póhanjo, kiž ſbóžni budza, khodza w jeho ßwětle; a czi kralojo na ſemi budza ßwoju kraßnoſcz a czeſcz do njeho pſchinjeſcz.
Jeſ. 60, 3. 5.

25. A jeho wrota njebudza ſankane wodnjo, pſchetož tam žana nóz njebudze. Jeſ. 60, 11. 20. Sjew. 22, 5.

26. A woni budza tu kraßnoſcz a czeſcz tych póhanow do njeho pſchinjeſcz.

27. A njebudze niczo njecziſte do njeho pſchińcz, ani ſchtož hroſnoſcz czini a łžu ryczi; ale kotſiž napißani ßu w knihach žiwjenja teho jehnjecza.
Fil. 4, 3.

22. ſtaw.

Wo wěſtym wjeßelu we wěcznym žiwjenju.

1. A wón pokaſa mi cziſtu rěku žiweje wody, jaßnu jako kryſtal, kiž won dzěſche ſe ſtoła Božeho a teho jehnjecza. Ez. 47, 1. Sach. 14, 8.

2. Srjedza na jeho haßy a na woběmaj ſtronomaj teje rěki ſtejeſche drjewo teho žiwjenja, kiž pſchinjeße dwanaczore płody; kóždy měßaz dawa wone ßwój płód; a te liſcze teho drjewa hodza ßo k wuſtrowjenju tych póhanow.

3. A žane poklecze we nim wjazy njebudze; ale ſtoł Boži a teho jehnjecza budze we nim; a jeho wotroczzy budza jemu ßłužicz,
Sach. 14, 11.

4. A budza jeho wobliczo widzicz, a jeho mjeno budze na jich czołach.

5. Tam tež žana nóz njebudze, a njebudza potrjebacz žaneje ßwězy abo ßłóncžneje ßwětłoſcze; pſchetož Bóh tón Knjes budze jich rosßwětlicz, a woni budza knježicz do wſcheje wěczneje wěcznoſcze. Jeſ. 60, 19.
Pſ. 36, 10. Sjew. 21, 25. St. 20, 6.

6. A wón dzeſche ke mni: Te ßłowa ßu wěſte a wěrne. A Bóh, tón Knjes tych ßwjatych profetow, je ßwojeho jandzela póßłał, ſo by ßwojim wotroczkam ſjewił, ſchtož ßo bórſy ſtacz dyrbi.

7. Hlaj, ja pſchińdu bórſy. Sbóžny je, kiž dzerži te profecziſke ßłowa w tych knihach. St. 3, 11. St. 1, 3.

8. A ja, Jan, ßym tón, kiž to widził a ßłyſchał je. A hdyž to ßłyſchał a widził běch, padzech ja dele, ſo bych ßo modlił k tymaj nohomaj teho jandzela, kiž mi to ßame pokaſa.
St. 19, 10.

9. Ale wón dzeſche ke mni: Hladaj, ſo by to njeczinił; pſchetož ja ßym twojeho runja wotroczk a twojich bratrow, tych profetow, a tych, kiž dzerža te ßłowa tych knihow. Modl ßo k Bohu!

10. Dale dzeſche wón ke mni: Nje-

ſaſygluj te profeczijſke ßłowa w tych knihach, pſchetož tón czaß je bliſko.
Dan. 8, 26. Fil. 4, 5.

11. Schtóž ſły je, njech je hiſchcze dale ſły; a ſchtóž njecziſty je, njech hiſchcze dale je njecziſty; ſchtóž pak prawy je, njech hiſchcze dale je prawy; a ſchtóž ßwjaty je, njech je hiſchcze dale ßwjaty.
2 Tim. 3, 13.

(Tekſt na 27. njedželu po ßwj. Trojizy.)

12. A hlaj, ja pſchińdu bórſy a moja mſda ſo mnu, ſo bych dał kóždemu, kajkež jeho ſkutki budža.
Scht. 7. St. 3, 11. Rom. 2, 6. Jeſ. 40, 10.

13. Ja ßym to A a to O, tón ſpoczatk a kónz, tón prěni a poßleni.
Jeſ. 41, 4. St. 44, 6. St. 48, 12. Sjew. 1, 8. St. 21, 6.

14. Sbóžni ßu, kotſiž jeho kaſnje dzerža, ſo bychu měli prawo k drjewu teho žiwjenja, a ſo bychu woni ſ wrotami nuts ſchli do teho měſta.
St. 12, 17.

15. Pſchetož wonkach ßu te pßy a czi kuſłarjo a czi kurwarjo a czi mordarjo a czi pſchibójſzy, a wſchitzy, kiž lubuja a czinja te łžě.
St. 21, 8. 1 Kor. 6, 10.

16. Ja, Jeſuß, ßym póßłał ßwojeho jandžela, ſo by wam to wobßwědcził w zyrkwjach. Ja ßym tón korjeń a narod Dawitowy, ta jaßna a jutrna hwěſda.
St. 1, 1. St. 1, 2. Jeſ. 11, 10. Rom. 15, 12. 2 Pětr. 1, 10.

17. A tón Duch a ta njewjeſta prajitaj: Pſchińdź! A ſchtóž to ßłyſchi, njech rjeknje: Pſchińdź! A komuž ßo picz chze, njech pſchińdže; a ſchtóž chze, njech woſmje wodu teho žiwjenja darmo.)
Jeſ. 55, 1. Jan. 7, 37. Sjew. 21, 6.

18. Ja wobßwědczu pak wſchitkim, kotſiž ßłyſcha ßłowa teho wěſchczenja tych knihow: Je=li ſo ſchtó k temu něſchto pſchiſtajicz budže, dha budže tež Bóh jemu pſchiſtajicz te czwile, kotrež w tych knihach napißane ſteja.

19. A je=li ſo ſchtó wot tych ßłowow tych wěſchczeŕſkich knihow něſchto budže precz wſacz, dha budže tež Bóh precz wſacz jeho dźěl ſ tych knihow teho žiwjenja a ſ teho ßwjateho měſta a ſ teho, ſchtož je napißane w tych knihach.
5 Mójſ. 4, 2. St. 12, 32. Fil. 4, 3.

20. Tak praji tón, kiž to ßwědczi: Haj, ja pſchińdu bórſy! Hamjeń. Haj, pſchińdź, Knježe Jeſu! Ta hnada naſcheho Knjeſa Jeſom Khryſta budź ſ wami wſchitkimi! Hamjeń.
St. 1, 7. 2 Tim. 4, 22. Hebr. 13, 25.

Kónz ſjewjenja ßwj. Jana a noweho ſakonja.

Ssamemu budź Bohu czeſcz! Hamjeń.

Psalmy

ßwjateho pißma.

Woßebity wudawk

z nakładom

sakskeho hłowneho biblískeho towaŕstwa

w Dreždźanach.

W Budyschinje
czischczane pola E. M. Monsy.
1892.

Prěni pſalm.

Wucžba wo ſbožu fromnych a ſchtrafje
ſłych.

1. Derje temu cžłowjekej, kiž njekho-
dźi po radźe bjesbóžnych a njeſteji na
droſy hrěſchnikow a njeßyda na ſtole
wußměwzow; Pſ. 119, 1. Pſ. 128, 1.
2. Ale ma luboſcź k ſakonju teho
Knjeſa a myßli na jeho ſakoń wodnjo
a w nozy. Sir. 6, 37. Jeſ. 1, 8.
3. Tón je jako drjewo, płodźene pſchi
wódnych rěkach, kotrež ßwój płód dawa
w ßwojim cžaßu, a jeho liſcźo nje-
ſwjadnje; a wſchitko, ſchtož wón cžini,
to ßo derje radźi. Jer. 17, 8.
4. Tajzy pak njejßu bjesbóžni; ale
jako pluwy, kotrež wětr rosmjeta.
5. Teho dla njewobſteja bjesbóžni
na ßudźenju, ani hrěſchnizy w ſhro-
madźiſnje prawych. Mat. 25, 32. 41. 46.
6. Pſchetož tón Knjes ſnaje pucź
prawych; ale pucź bjesbóžnych ſahinje.

2. pſalm.

Wěſchcźenje wo Khryſtußu, wěcžnym kralu,
wo jeho kraleſtwje a njepſchecźelach.

1. Cžoho dla ſběhaju ßo póhanjo
a ludźo wumyßla ßebi próſne rycže?
Jap. ſk. 4, 25.
2. Kralojo teje ſemje pſchiſtupja, a
knježa ſkładuja hromadźe radu pſche-
cźiwo temu Knjeſej a jeho Meßiaßej
(abo žałbowanemu): Pſ. 31, 14.
3. „Rostorhajmy jich ſwjaſki a cźißń-
my wot ßebje jich ſchtryki.“ Jer. 2, 20.
4. Ale tón, kiž w njebjeßach bydli,
ßměje ßo jim; tón Knjes hani jich.
Pſ. 59, 9. Pſchißł. 1, 26.
5. Tehdy budźe wón k nim rycžecź
w ßwojim hněwje, a w ßwojej ßuro-
woſcźi budźe wón jich traſchicź.
6. Ja pak ßym ßwojeho krala po-
ſtajił na ßwojej ßwjatej horje Zionje.
7. Ja chzu powjedacź wot teho wu-
ſtawka, ſo tón Knjes ke mni prajił je:
„Ty ßy mój Sſyn, dźenßa ßym ja cźe
płodźił; Jap. ſk. 13, 33. Hebr. 1, 5. St. 5, 5.
8. Žadaj ßebi wote mnje, ja chzu tebi
póhanow ſa herbſtwo dacź a mjeſy
teje ſemje, ſo bychu ßame twoje byłe.
9. Ty dyrbiſch jich ſe železnym ki-
jom rosbicź, jako hornzy dyrbiſch jich
roscźißkacź.“ Sjew. 2, 27. Pſ. 18, 39.
10. Dajcźe ßo nětko roswucžicź, wy
kralojo; a nakažcźe ßo, wy ßudnizy
teje ſemje. Kn. mudr. 6, 2.
11. Sſłužcźe temu Knjeſej ſ bojoſcźu
a ſradujcźe ßo ſe rženjom. Phil. 2, 12.
12. Wokoſchujcźe teho Sſyna, ſo by
ßo wón njeroshněwał a wy kónz nje-
wſali na pucźu; pſchetož jeho hněw
budźe ßo ſkoro ſahoricź; ale derje
wſchitkim, kotſiž ßo na njeho ſpuſch-
cźeju. 5 Mójſ. 18, 15. 19.

3. pſalm.

Modlitwa a troſcht Davitowy pſchecźiwo
jeho pſcheſcźěharjam.

1. Pſalm Davitowy, jako wón cźě-
kaſche pſched ßwojim ßynom Abſalo-
mom. 2 Sam. 15, 14.

2. **Ach**, Knježe, kak wjele je mojich njepſchecželow, a poſtawa jich wjele pſchecžiwo mi! Pſ. 25, 19.
3. Wjele jich praji k mojej duſchi, ſo nima žaneje pomozy pola Boha. Sela.
4. Ale ty, Knježe, ßy ſchkit pſchede mnu, moja czeſcž, a powyſchiſch moju hłowu. 1 Mójſ. 15, 1.
5. Ja ßo wołam ſe ßwojim hłoßom k temu Knjeſu; a wón wußłyſchi mje ſe ßwojeje ßwjateje hory. Sela.
Pſ. 4, 4.
6. Ja ležu a ſpju a wozuczu; pſchetož tón Knjes mje ſdžerži.
Pſ. 4, 9.
7. Ja ßo njeboju pſched wjele tawſyntami, kotſiž ßo koło wokoło napſchecžiwo mi lehnu. Pſ. 27, 3.
8. Stawaj, Knježe, a pomhaj mi, mój Božo; pſchetož ty bijeſch wſchitkich mojich njepſchecželow na lizo a ſłamaſch ſuby bjesbóžnych na kruchi.
Pſ. 58, 7.
9. Pola teho Knjeſa je pomoz, a twoje požohnowanje na twojim ludu. Sela.

4. pſalm.

Troſchtna modlitwa pſchecžiwo knicžomnoſcži ßwětnych džěcži.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju na trunach.
2. **Wu**ßłyſch mje, hdyž ja wołam, Božo mojeje prawdoſcže, kiž mje troſchtujeſch w ſtyſknoſczi; ßmil ßo nade mnu a wußłyſch moju modlitwu.
3. Lubi knježa, kak dołho dyrbi moja czeſcž hanjena bycž? Kak lubujecže wy to knicžomne a pytacže łžu? Sela.
4. Póſnajcže wſchak, ſo tón Knjes ßwójich ßwjatych džiwnje wjedže; tón Knjes ßłyſchi, hdyž ßo k njemu wołam.
5. Hdyž ßo hněwacže, njehrěſchcže; ryczcže ſe ßwojej wutrobu na ßwojim łožu a mjelczcže. Sela. Eph. 4, 26.
6. Woprujcže prawdoſcž a ſtajcže nadžiju na teho Knjeſa. Pſ. 62, 9.
7. Jich wjele praji: Schtó pokaže nam, ſchto dobre je? Ale, Knježe, poſběhń na naß ßwětło ßwojeho woblicža.
8. Ty ſwjeßeliſch moju wutrobu, hacž runje tamni wjele wina a žita maju.
9. Ja ležu a ſpju zyle ſ měrom; pſchetož ty ßam, Knježe, pomhaſch mi, ſo ja bjes ſtaroſcže bydlu. Pſ. 3, 6.

5. pſalm.

Modlitwa ſa zyrkej pſchecžiwo falſchnym wucžerjam.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju ſa herbſtwo.
2. **K**nježe, poßłuchaj na moje ßłowa, kedžbuj na moju rycž; Pſ. 4, 2.
3. Sroſyń tón hłóß mojeho wołanja, mój kralo a mój Božo; pſchetož ja chzu ßo pſched tobu modlicž.
4. Knježe, rano chzył ty mój hłóß ßłyſchecž; rano chzu ja ßo k tebi hotowacž a na to kedžbowacž.
Kn. mudr. 16, 28.
5. Pſchetož ty njejßy tajki Bóh, kotremuž ßo bjesbóžnoſcž by lubiła; ſchtóž ßły je, tón měſta nima pola tebje.
6. Khwalerjo njewobſteja pſched twojimaj wocžomaj; ty hidžiſch wſchitkich ſłóſtnikow. Pſ. 75, 5. Mat. 7, 23.
7. Ty ſkónzujeſch łharjow; tón Knjes ma hroſnoſcž na krwawnikach a na jebakach. Pſ. 9, 6. Jap. ſk. 5, 5. 10.
8. Ja pak chzu do twojeho doma hicž na twoju wulku dobrotu a napſchecžiwo twojemu ßwjatemu templu ßo modlicž w twojej bojoſczi.
9. Knježe, pſchewodž mje w ßwojej prawdoſczi mojich njepſchecželow dla; pſchihotuj ßwój pucž pſchede mnu.
10. Pſchetož w jich rcže niczo wěſte njeje, jich ſnutſkomne je luta ſłóſcž, jich ſchija je wotewrjeny row, ſe ßwojimi jaſykami woni ßo pſchißłodža.
11. Sſudž jich, Božo, ſo bychu wot ßwojeje rady wotpanuli; wuſtorcž jich jich wjele ſłóſczow dla; pſchetož woni ßu tebi pſchecžiwni. Pſ. 9, 6. 7.
12. Njech ßo wjeßela wſchitzy, kotſiž

ßo tebi dowěrja; wěcznje njech wyskaju, dokelž ty jich pschikrywasch; njech ßo sraduja w tebi, kotsiž twoje mjeno lubuja.

13. Pschetož ty, Knježe, žohnujesch prawych; ty jich wobdasch ſ hnadu, jako ſe schkitom. Pſ. 103, 4.

6. psalm.

Pokutna modlitwa wo strowosćž cžěla a dusche.

1. Psalm Davitowy k ſaſpěwanju na wóßom trunach.

2. Ach, Knježe, njeschtrafuj mje w ßwojim hněwje a njekhostaj mje w ßwojej ßurowosćzi. Pſ. 38, 2.

3. Knježe, budž mi hnadny, pschetož ja ßym ßłaby; ſahoj mje, Knježe, pschetož moje kosćže ßu nastróžene,

4. A moja duscha je jara nastróžena; ach, ty Knježe, kak dołho?

5. Wobrocž ßo, Knježe, a wumož moju duschu; pomhaj mi ßwojeje dobroty dla.

6. Pschetož w ßmjercži nichtó na tebje njeſpomina; schtó ßo cži budže w rowje dźakowacž?

7. Ja ßym wschón wustał wot ßwojeho ſdychowanja; ja pławju ßwoje poßlejchczo zyliczku nóz a maczam ſe ßwojimi ßylſami ßwoje łożo.

8. Mojej wocži stej ßo ſacžmiłej ſrudoby dla a stej ßo ſestariłej, dokelž ja wschudźom tyscheny budu. Pſ. 31, 10.

9. Stupcže wote mnje, wschitzy słóstnizy; pschetož tón Knjes ßłyschi mój płacžny hłóß. Mat. 7, 23. St. 25, 41.

10. Tón Knjes ßłyschi moju pokornu próstwu; tón Knjes wosmje horje moju modlitwu. Pſ. 10, 17.

11. Wschitzy moji njepschecželjo dyrbja ſahanibjeni bycž a ßo jara stróžicž, ßo wrócžicž a do hanibu pschińcž nahle.

7. psalm.

Modlitwa, ſo by ßo Bóh po prawej wězy horjewjał.

1. Davitowa njewinosćž, wo kotrejž wón temu Knjeſej ſpěwasche dla ßłowow Kuſy, teho ßyna Jeminoweho. 2 Sam. 16, 5—11.

2. Na tebje, Knježe, ja ßo ſpuschcżam, mój Božo; pomhaj mi wot wschitkich mojich pschesćžěharjow a wumož mje,

3. So njebychu, jako lawy, popanuli a rostorhali moju duschu, dokelž žadyn wumožnik tudy njeje. Pſ. 10, 8. 9.

4. Knježe, mój Božo, ßym-li ja to sćžinił a je kschiwda w mojimaj rukomaj;

5. Ssym-li ja słe płacžił temu, kiž měrne žiwjenje ſo mnu wjedźesche, abo teho wurubił, kiž mje bjes winy podtłócżesche:

6. Dha njech mój njepschecželj pschesćžěha moju duschu, a doßahnywschi ju njech podtepze moje žiwjenje k ſemi a ſahrjebje moju czesćž do procha. Sela.

7. Stawaj, Knježe, w ßwojim hněwje a posběhń ßo na ßurowosćž mojich njepschecželow; wozucž a wobrocž ßo ke mni, kiž ty ßudźenje ßlubił ßy,

8. So bychu ßo ludźo wokoło tebje ſhromadźili; a tych ßamych dla ßyń ßo ſaßo na wyßoke. Pſ. 142, 8.

9. Tón Knjes ßudźi tych ludźi. Ssudź mje, Knježe, po mojej prawdosćzi a po mojej njewinosćzi, kotraž pschi mni je.

10. Njech pschestanje słósćž bjesbóžnych, a wobtwjerdź praweho; pschetož ty, prawy Božo, ſpytujesch wutroby a jěrchenje.
Pſ. 104, 35. 1 Sam. 16, 7. 1 Kral. 8, 39. Pſ. 139, 1. 2. Jer. 11, 20. St. 17, 10. St. 20, 12. Luk. 16, 15. Jap. ſkutk. 1, 24. St. 15, 8. Sjew. 2, 23. Sir. 42, 18.

11. Mój schkit je pschi Bosy, kiž ßwěrnym wutrobam pomha. Pſ. 3, 4.

12. Bóh je prawy ßudnik, a Bóh, kotryž wschědnje hrosy. Pſ. 9, 5.

13. Hdyž ßo schtó nochze wobrocžicž, je wón ßwój mjecž nawótsił a ßwoju tśělbu napinał a měri ßo,
Krud. khěrl. 2, 4.

14. A je nałožił śmjertnu bróń; śwoje schipy je wón na skaženje pscheszěharjow pschihotował. Pſ. 45, 6.
15. Hlaj, tón ma ſłe na myśli, njeſbože je wón podjał; ale niczo njebudźe porodźicź. Hiob. 15, 35.
16. Wón je jamu wurył a ju wukopał; a budźe do teje jamy panucź, kotruž wón czinił je. Pſ. 35, 7.
17. Jeho njeſbože budźe śo na jeho hłowu wróczicź a jeho njeprawdosćź na wjerch jeho hłowy panycź. Pschiśł. 5, 22.
18. Ja śo dźakuju temu Knjeſu jeho prawdosćźe dla a chzu ſpěwacź temu mjenu teho Knjeſa, teho najwyschscheho.

8. psalm.

Wěschczenje wo Khrystuśu a jeho kraleſtwje, czerpjenju a kraśnosćźi.

1. Pſalm Davitowy k ſaſpěwanju na githith.
2. Knježe, nasch Knježe, kak kraśne je twoje mjeno po wschej ſemi, kiž śwoju khwalbu ſjewisch na njebjeśach!
3. Se rta młodych a czěschnych dźěcźi śy ty móz ſałožił śwojich njepschecželow dla, ſo by ſahnał pschecziwnika a teho, kiž na wjeczenje myśli. Mat. 21, 16.
4. Pschetož ja budu wohladacź njebjeśa, to dźěło twojich porſtow, měśaz a hwěsdy, kotrež ty ſhotował śy. Pſ. 102, 26.
5. Schto je człowjek, ſo ty na njeho ſpominasch, a człowſki śyn, ſo jeho domapytasch? Pſ. 144, 3. Hebr. 2, 6. 7.
6. Ty budźesch jeho mału khwilu dacź wot Boha wopuschczeneho bycź, ale ſ czesćzu a ſ kraśnosćzu budźesch jeho krónowacź.
7. Ty budźesch jeho knjeſa sczinicź na ſkutkach śwojeju rukow, wschitko śy pod jeho nohi podał: 1 Kor. 15, 27.
8. Wowzy a woły hromadźe, k temu též dźiwinu, Jer. 27, 6.
9. Ptaki pod njebjom a ryby w morju, a wschitko, schtož w morju khodźi.
10. Knježe, nasch Knježe, kak kraśne je twoje mjeno po wschej ſemi! Scht. 7.

9. psalm.

Dźakowny khěrlusch ſa doſtaty dobytk pschecziwo njepschecželam.

1. Pſalm Davitowy wot rjaneje młodosćźe, k ſaſpěwanju.
2. Ja śo dźakuju temu Knjeſej ſ zyłej śwojej wutrobu a wupowjedam wschitke twoje dźiwy. Pſ. 138, 1.
3. Ja śo ſraduju a śym wjeśeły w tebi a khwalu twoje mjeno, ty najwyschschi, Pſ. 31, 8. Pſ. 92, 2.
4. So ty mojich njepschecželow ſaśo wrócził śy; woni śu panuli a ſahinuli pschedt tobu. Pſ. 20, 9.
5. Pschetož ty wuwjedźesch moje prawo a moju wěz; ty śedźisch na ſtole prawy śudnik. Pſ. 7, 12. Pſ. 50, 6.
6. Ty naśwarisch póhanow a ſkónzujesch ſłóſtnikow; jich mjeno ſahubisch ty ſtajnje a wěcznje. Pſ. 5, 7.
7. Njepschecželowe mjecže maju kónz; ty śy měſta ſwrócził; jich wopomnjenje je ſahinuło ſ nimi. Pſ. 34, 17.
8. Ale tón Knjes woſtanje wěcznje, wón je śwój ſtoł wobtwjerdźił na śudźenje. Pſ. 103, 19.
9. A wón budźe wschu ſemju prawje śudźicź a ſdobnje knježicź na ludźoch.
10. Tón Knjes je wyśoki hród khudeho, wyśoki hród w czaśu nuſy. Pſ. 37, 39.
11. Teho dla maju k tebi nadźiju, kotſiž twoje mjeno ſnaja; pschetož ty njewopuschczisch tych, kiž tebje, Knježe, pytaju.
12. Khwalcźe teho Knjeſa, kiž w Zionje bydli; pschipowjedajcźe jeho ſkutki bjes ludźimi. Pſ. 74, 2. Pſ. 76, 3.
13. Pschetož wón śo po jich krwi praſcha a na nju ſpomina; wón njeſapomni wołanje hubjenych. 5 Mójſ. 32, 43.

14. Knježe, ßmil ßo nade mnu, pohladaj na moje hubjenſtwo bjes tymi njepſchecželemi, kiž ty mje powyſchiſch ſe ßmjertnych wrotow;
15. So bych ja powjedał wot wſchitkeje twojeje khwalby we wrotach dżowki Zionſkeje, ſo bych ßo ſawjeßelił na twojej pomozy.
16. Póhanjo ßu wjaſli w tej jamje, kotruž cžinili běchu; jich noha je jata w ßyczi, kotruž woni potajnje powlakli běchu.
17. Póſnajcže teho dla, ſo tón Knjes ßud dźerži a k prawu pomha. Słóſtnik je ßo ſaſchmatał w ſkutku ßwojeju rukow pſches ßłowo. Sela. Pſ. 26, 1.
18. Ach ſo dyrbjeli ßo bjesbóžni do hele wróczicž, wſchitzy póhanjo, kotſiž Boha ſapomnja.
19. Pſchetož wón njebudže khudeho wěcžnje ſapominacž, a nadžija hubjenych njebudže ſhubjena wěcžnje.
20. Stawaj, Knježe, ſo by ßo cžłowjek njeſmozował; njech wſchitzy póhanjo pſched tobu ßudženi budža.
Pſ. 7, 7.
21. Dopuſchcž, Knježe, ſtrachotu na nich, ſo bychu póhanjo póſnali, ſo cžłowjekojo ßu. Sela. Pſ. 59, 14.

10. pſalm.

Modlitwa pſchecžiwo njepſchecželam zyrkwje.

1. Knježe, cžoho dla tak ſtejiſch ſ daloka? Cžoho dla potajiſch ßo w cžaßu nuſy?
2. Dokelž ſłóſtnik hordoſcž cžěri, dyrbi hubjeny cžeŕpicž; woni ßo powjeſcheju hromadu a wumyßla ßebi ſłe wězy.
3. Pſchetož bjesbóžny khwali ßo ßwojeje ßamopaſchnoſcže, a łakomny žohnuje ßo a hani teho Knjeſa.
5 Móiſ. 29, 19.
4. Bjesbóžny je tak hordy a hněwny, ſo ſ nikim njerodži; wſchitke jeho myßle ßu, ſo nima Boha.
5. Wón dže ſtajnje po ßwojim pucžu; twoje ßudženja ßu daloko wot njeho; wón ßo naduwa na wſchitkich ßwojich njepſchecželow.
Am. 6, 3.
6. Wón rjeknje w ßwojej wutrobje: nihdy na nihdy ja njebudu hnuty; nihdy ßo mi ſlě njepóńdže.
7. Jeho rt je połny ſaklecža, ſchibałſtwa a jebanja; jeho jaſyk nacžini prózu a kſchiwdu.
Rom. 3, 14.
8. Wón ßedži a łaka na wßach, wón ſkónzuje njewinojtych ſkradžu; jeho wocži kedźbujetej na hubjenych.
9. Wón łaka w potajnym kucže, jako law w ßwojej jamje; wón łaka, ſo by hubjeneho popanuł; a popanje jeho, hdyž wón jeho do ßwojeje ßycže ſacžehnje.
10. Wón ſbije, podtłócži a podtepze k ſemi khudeho ſ mozu.
11. Wón rjeknje w ßwojej wutrobje: Bóh je ſapomnił a ßwoje woblicžo potajił; wón to nihdy widžicž njebudže. Pſ. 94, 7. Hiob. 22, 13.
12. Stawaj, Knježe Božo, poſběhń ßwoju ruku; njeſapomń hubjenych.
13. Cžoho dla dyrbi ſłóſtnik Boha hanicž a w ßwojej wutrobje prajicž: Ty wo to nicžo njerodžiſch?
14. Ty ždyn widžiſch, pſchetož ty wohladujeſch hubjenſtwo a žałoſcž, wono ſteji w twojimaj rukomaj; khudźi porucža ßo tebi; ty ßy pomoznik ßyrotow.
15. Rosłamaj ramjo bjesbóžneho a pytaj jeho ſłóſcž, ſo by ßo jeho bjesbóžnoſcž wjazy njenamakała.
Pſ. 104, 35.
16. Tón Knjes je ſ kralom ſtajnje a wěcžnje; njech póhanjo ſ jeho kraja kónž wosmu. Pſ. 29, 10. Pſ. 146, 10.
17. Požadanje hubjenych ßłyſchiſch ty, Knježe; ty wobtwjerdžiſch jich wutrobu, ſo ty ßwoje wucho na to nakhiliſch;
18. So ty k prawu pomhaſch ßyrotam a khudym, ſo by dale njetraſchił cžłowjek na ſemi. 5 Móiſ. 10, 18.

11. psalm.

Trošcht pschecžiwo njepschecželam wobsteji w dowěrjenju na Boha.

1. Psalm Dawitowy k saspěwanju.

2. Ja mam nadžiju k temu Knjesej; kak rjeknjecže dha wy k mojej duschi, so cžěkacž dyrbi, jako ptak, na wasche hory?

3. Pschetož hlaj, bjesbóžni napinaju tsělbu a pschikładuju šwoje schipy na trunu, so bychu potajnje tsěleli na tych, kotsiž šu šwěrneje wutroby.

4. Pschetož woni potorhaju to sałoženje; schto dyrbjał tón prawy cžinicž?

5. Tón Knjes je w šwojim šwjatym templu, stoł teho Knjesa je na njebju; jeho wocži hladatej na to, jeho powoki spytuja cžłowske dźěcži.
Hab. 2, 20. Ps. 113, 5. Jes. 66, 1. Mat. 5, 34.

6. Tón Knjes spyta praweho; jeho duscha hidži bjesbóžneho a tych, kotsiž njeprawdoscž lubuja. Ps. 5, 5.

7. Wón budže dacž deschcžowacž na bjesbóžnych błysk, woheń a schwabel; a sa msdu budže wón jim njewjedro dacž.

8. Tón Knjes je prawy a lubuje šebi prawdoscž, teho dla, so jich woblicža hladaju na to, schtož prawe je.

12. psalm.

Modlitwa wo sdźerženje małeje hromadki pschez Bože šłowo.

1. Psalm Dawitowy k saspěwanju na wóšom trunach.

2. Pomhaj, Knježe, šwjecži šu wotbjerali, a wěrnych je mało bjes cžłowskimi dźěcžimi.

3. Jedyn ryczi s druhim njewužitne wězy, a šo pschišłodźa a wucža s dwojakej wutrobu. Ps. 55, 10.

4. Tón Knjes chzył wukorjenicž wschitke jebate huby a tón jasyk, kotryž wot wyšokich wězow ryczi; Gal. 5, 12.

5. Kotsiž to rjeknu: Nasch jasyk dyrbi wjazy płacžicž, nam šo šłuscha ryczecž; schto je nasch Knjes?
2 Mójs. 5, 2. Dan. 3, 15.

6. Dokelž teho dla hubjeni sahubjeni budźa a khudźi sdychuja, chzu ja stanucž, praji tón Knjes; ja chzu pomoz temu postajicž, na kotrehož łakaju.

7. Ta rycž teho Knjesa je cžista, jako wupalene šlěboro w hlinjanym tygelu, šydom krócž pschelate.
Pschišł. 30, 5.

8. Ty, Knježe, skhowaj jich a swarnuj naš psched tutym narodom wěcžnje.

9. Pschetož na wschěch stronach šo wschitko mjerwi s bjesbóžnymi, hdźež tajšy knicžomni ludźo bjes ludźimi knježa.

13. psalm.

Modlitwa w srudnoscži a wutrobnej stysknoscži.

1. Psalm Dawitowy k saspěwanju.

2. Knježe, kak dołho chzesch ty mje tak pschezo sapomnicž? Kak dołho potajisch ty šwoje woblicžo pschede mnu? Ps. 44, 25. Ps. 77, 8.

3. Kak dołho dyrbju ja šo staracž w šwojej duschi a šo tyschicž w šwojej wutrobje wschědnje? Kak dołho dyrbi šo mój njepschecžel na mnje posběhnucž?

4. Pohladaj wschak a wušłysch mje, Knježe, mój Božo; rosšwěcž mojej wocži, tak so bych ja w šmjercži njewušnuł;

5. So by šo mój njepschecžel njekhwalił, so je mje pschemohł, a moji pschecžiwnizy šo njewješelili, so ja ležu.

6. Ja pak mam nadžiju na to, so ty tak miłoscžiwy šy; moja wutroba šo sraduje, so ty tak rad pomhasch.

7. Ja chzu temu Knjesej spěwacž, so wón wjele dobreho na mni cžini.

14. psalm.

Wucžba wo skaženju cžłowskeje schlachty a wo pomozy.

Psalm Dawitowy k saspěwanju.

1. Hłupi rjeknu w šwojej wutrobje: Bóh njeje. Woni šo k nicžomu nje-

hodźa a ßu hroſnoſcź ſe ßwojimi ſtut-kami; nimaſch žaneho, kiž by dobre czinił.
2. Tón Knjes pohlada ſ njebjeß na człowſke dźěczi, ſo by wuhladał, hacž ſchtó roſomny je a by ßo po Boſy praſchał.
3. Ale woni ßu wſchitzy wotſtupili a wſchitzy hroſni; žadyn njeje, ſo by dobre czinił, tež niz jedyn.
Rom. 3, 12.
4. Nochze dha žadyn wot tych ſłóſt-nikow to póſnacž, kotſiž mój lud žeru, jako bychu khlěb jědli, ale temu Knjeſu woni ßo njemodla?
Pſ. 79, 7. Hoſ. 7, 7. 14.
5. Woni ßo tam jara boja, dokelž Bóh je pſchi narodže tych prawych.
6. Wy hanicže radu khudeho; Bóh pak je jeho nadźija. Pſ. 46, 2.
7. Ach! ſo by ta pomoz ſ Ziona na Iſraela pſchiſchła, a ſo by tón Knjes ßwój jaty lud wumohł! duž by ßo Jakub ſradował a Iſrael ßo ſwjeßelił.
Pſ. 53, 7.

15. pſalm.

Schto wěrjazy czinja, a czoho ßo woſtaja.

Pſalm Davitowy.

1. Knježe, ſchtó budže pſchebywacž w twojej hěcže? Schtó budže woſtacž na twojej ßwjatej horje?
Pſ. 84, 5.
2. Schtóž bjes poroka khodźi a pra-wje czini a ryczi prawdu ſ wutrobu;
Jeſ. 33, 15.
3. Schtóž ſe ßwojim jaſykom nikoho njewobłže a ßwojemu bližſchemu ſlě nje-czini a ßwojeho bližſcheho njehani;
4. Schtóž na bjesbóžnych njekedź-buje, ale czeſczi bohabojaſnych; ſchtóž ßwojemu bližſchemu pſchißahu czini a dźerži;
5. Schtóž ßwoje pjenjeſy na lichom-ſtwo njedawa a njebjerje dary na nje-winojteho. Schtóž to czini, tón budže derje woſtacž. Pſchiſl. 17, 23.

16. pſalm.

Wěſchczenje wo Khryſtußowym czěrpjenju a horjeſtaczu.

Słoty pſalm Davitowy.

1. Sakhowaj mje, Božo; pſchetož ja mam nadźiju k tebi.
2. Ja ßym prajił k temu Knjeſej: Ty ßy wſchak mój Knjes, ja dyrbju twoje dla czěrpicž, Pſ. 77, 11.
3. Sa ßwjatych, kotſiž na ſemi ßu, a ſa kraßnych; na tych mam ja wſcho ßwoje ſpodobanje. Pſ. 147, 11.
4. Ale tamni, kotſiž ſa druhim khwa-taju, budźa wulku boloſcž měcž. Ja jich piczny wopor ſ krwju nochzu wo-prowacž ani jich mjeno do ßwojeho rta wſacž. Jeſ. 1, 11.
5. Tón Knjes pak je moje kubło a mój dźěl; ty ſdźeržiſch moje herbſtwo.
6. Lóß je mi panuł na wjeßełe měſto, mi je ßo rjane herbſtwo doſtało.
7. Ja khwalu teho Knjeſa, kotryž mi radu je dał; tež roswucža mje moje jěrchenje w nozy.
8. Ja mam teho Knjeſa kóždy czaß pſched woczomaj; pſchetož wón je mi na prawizy, teho dla budu ja derje woſtacž.
9. Teho dla ſwjeßeli ßo moja wu-troba, a moja khwalba ßo ſraduje; tež moje czěło budže ſ dobrej nadźiju le-žecž. Pſ. 13, 6.
10. Pſchetož ty njebudźeſch moju duſchu w heli woſtajicž, ani tež nje-budźeſch dopuſchczicž, ſo by twój ßwja-ty ſhnicže widźił. Jap. ſt. 2, 27. 31.
11. Ty cziniſch, ſo ja wěm tón pucž k žiwjenju; pſched tobu je wjeßełoſcže doſcž a luta rjanoſcž po twojej pra-wizy wěčžnje.

17. pſalm.

Modlitwa wo ſtrowu wuczbu a ßwjate žiwjenje.

Modlitwa Davitowa.

1. Knježe, wußłyſch tu prawdoſcž, kedźbuj na moje wołanje, ſroſymi moju

modlitwu, kotraž ſ jebateho rta njepſchińdźe. Pſ. 4, 2. Pſ. 5, 2.

2. Sſudź ty w mojej wěźy a hladaj ty na prawo. Pſ. 43, 1.

3. Ty ſpytujeſch moju wutrobu a pohladujeſch w nozy a wucźiſcźiſch mje a njenamakaſch niczo. Ja ßym ßebi poſtajił, ſo mój rt njedyrbi pſcheſtupicź. Pſ. 7, 10 ꝛc.

4. Ja ſakhowam ßo w ßłowje twojeju hubow pſched cżłowſkim ſkutkom na mordarſkim puczu. Sal. 8, 44.

5. Dźerž mój khód na ßwojich ſchcźežkach, ſo bychu ßo moje kroczele njepodßunułe.

6. Ja wołam ßo k tebi, ſo by ty, Božo, mje chzył ßłyſchecź; nakhil ßwoje wucho ke mni, poßłuchaj na moje ßłowo.

7. Wopokaž ßwoju dźiwnu dobrotu, ty ſbóžniko tych, kotſiž ßo tebi dowěrja, pſchecźiwo tym, kotſiž ßo twojej prawizy pſchecźiwja.

8. Sdźerž mje jako wokowe ſornjeſchko; pſchikryj mje pod khłódkom ßwojich kſchidłow, Zach. 2, 8. Pſ. 36, 8.

9. Pſched bjesbóžnymi, kotſiž mje ſahubja, pſched mojimi njepſchecźelemi, kotſiž koło wokoło ſa mojej duſchu ſteja.

10. Jich tucźni dźerža ßo hromadu, woni rycźa ſe ßwojej hubu hordźe.

11. Hdźež dźemy, wobdadźa woni naß; ßwojej woczi woni wobroczenej maju, ſo bychu mje k ſemi poſtorcźili. Pſ. 118, 10. 11.

12. Runje jako law, kotryž rubjeńſtwo požada, jako młody law, kiž w jamje ßedźi. Pſ. 10, 9.

13. Knježe, poſtań, pſchemóž a powal jeho; wumož moju duſchu wot teho bjesbóžneho ſe ßwojim mjeczom,

14. Wot tych ludźi ßwojeje ruki, Knježe, wot tych ludźi tuteho ßwěta, kotſiž ßwój dźěl maju w ßwojim žiwjenju, kotrymž ty tón brjuch pjelniſch ſe ßwojim ſchazom, kotſiž dźěcźi doſcź maju a ßwoje ſbytki ßwojim młodym woſtawja.

15. Ja pak chzu wohladacź twoje woblicźo w prawdoſcźi; ja budu naßyczeny, hdyž ja wozucźu po twojej podobnoſcźi. Mat. 5, 8.

18. pſalm.

Dźakowny khěrluſch ſa Bože dobroty.

1. Pſalm k ſaſpěwanju Davita, Knjeſoweho wotroczka, kotryž je temu Knjeſej ßłowa teho khěrluſcha rycźał w tym cźaßu, jako jeho tón Knjes wumohł běſche ſ ruki jeho njepſchecźelow a ſe Sauloweje ruki a dźeſche: 2 Sam. 22, 1.

2. **W**utrobnje lubuju ja tebje, Knježe, moja ßylnoſcź; Knježe, moja ſkała, mój hród, mój wumožnik, mój Bóh; moje wyßoke měſto, na kotrehož ja ßo ſpuſchcźam; Hebr. 2, 13.

3. Mój ſchkit a roh mojeho ſboža a moje hrodźiſchcźo.

4. Ja chzu teho Knjeſa khwalicź a ßo k njemu wołacź, dha budu wot ßwojich njepſchecźelow wumoženy. Pſ. 146, 2.

5. Pſchetož ßmjertne ſwjaſki wobdachu mje, a Belialſke rěki naſtróžichu mje, Pſ. 55, 5.

6. Helſke ſwjaſki wobdachu mje, a ßmjertne ſchtryki pſchemóžachu mje.

7. Hdyž mi ſtyſkno je, modlu ja ßo k temu Knjeſej a wołam ßo k ßwojemu Bohu; a wón wußłyſchi mój hłóß wot ßwojeho templa, a moje wołanje pſchińdźe pſched njeho k jeho wuſchomaj. Jeſ. 26, 16. Jon. 2, 3.

8. Semja ſarža a bu hnuta; a ſałoženje horow ſatſchaße ßo a rzeſche, jako wón ßo roshněwa. Pſ. 68, 9.

9. Dym wuſtupi ſ jeho noßa a póžerazy woheń ſ jeho rta, ſo wot njeho ßo błyſkaſche. Hebr. 12, 29.

10. Wón nakhili njebjeßa a ſtupi dele; a cźěmnoſcź běſche pod jeho nohomaj.

11. A wón wjeſeſche ßo na cherubje a leczeſche; wón leczeſche na kſchidłach wětra.

12. Jeho hěta wokoło njeho běſche

cżěmna a cżorne tołſte mróczele, w
kotrychż wón ßo potajił běſche.
Jeſ. 50, 3.
13. Wot jaßnoſcże pſched nim ro=
ſeńdżechu ßo mróczele ſ krupami a ſ
błyſkanjom.
14. A tón Knjes ſahrima na njebju,
a tón najwyſchſchi wupuſchczi ßwoje
hrimanje ſ krupami a ſ błyſkanjom.
Pſ. 29, 3.
15. Wón wupuſchczi ßwoje pruhi
a rospróſchi jich; wón da ßo jara bły=
ſkacż a naſtróža jich.
1 Sam. 7, 10.
16. Lijeńzy pokaſachu ßo, a ſałoženje
teje ſemje bu wotkryte, Knježe, wot
twojeho ßwarjenja, wot dychanja a
ßmorczenja twojeho noßa.
17. Wón póßła ſ wyßokoſcże a wſa
mje; a wuczeže mje ſ wulkich wodow.
Hiob. 22, 11.
18. Wón wumože mje wot mojich
móznych njepſchecżelow a wot tych,
kotſiž mje hidža a mje ßu pſchemohli;
Luk. 1, 71.
19. Kotſiž na mni ßu dobyli tón
dżeń mojeje ſtyſknoſcże, a tón Knjes
bu moja nadżija.
20 A wón wuwjedże mje na ſchě=
roke; wón wutorže mje, pſchetož ja ßo
jemu ſpodobach. Jeſ. 62, 4.
21. Tón Knjes cżini derje na mni
po mojej prawdoſcżi; wón ſapłaczi mi
po cżiſtoſcżi mojeju rukow.
Hiob. 22, 30.
22. Pſchetož ja dżeržu pucże teho
Knjeſa a njejßym bjesbóžny pſchecżiwo
ßwojemu Bohu.
23. Pſchetož wſchitke jeho prawiſny
mam ja pſched woczomaj, a jeho wu=
ſtajenja njecżißnu ja wot ßebje.
5 Móſ. 17, 19.
24. Ale ja ßym bjes poroka pſched
nim a hladam ßo hrěchow.
Pſ. 15, 2.
25. Teho dla ſapłaczi mi tón Knjes
po mojej prawdoſcżi, po cżiſtoſcżi mo=
jeju rukow pſched jeho woczomaj.
26. Pſchi ßwjatych ßy ty ßwjaty, a
pſchi dobrych ßy ty dobry.
27. A pſchi cżiſtych ßy ty cżiſty, a
pſchi wrótnych ßy ty wrótny.
28. Pſchetož ty pomhaſch hubjenemu
ludu, a wyßokej woczi ponižiſch ty.
29. Pſchetož ty rosßwěcżiſch moju
ßwěczu; tón Knjes, mój Bóh, rosßwěcżi
moju cżěmnoſcż. Pſ. 97, 11. Pſ. 112, 4.
30. Pſchetož ſ tobu móžu ja wójſko
rosbicż a ſe ßwojim Bohom murju
pſcheſkocżicż.
31. Bože pucże ßu bjes poroka,
Knjeſowe rycże ßu wucżiſczene; wón
je ſchkit wſchitkim, kotſiž ßo jemu do=
wěrja.
32. Pſchetož hdże je Bóh, khiba tón
Knjes? abo ſkała, khiba naſch Bóh?
33. Bóh wopaßuje mje ſ mozu a
cżini moje pucże bjes poroka.
34. Wón cżini moje nohi, ſo ßu
jelenjazym rune, a ſtaji mje na moje
wyßoke měſta.
35. Wón wucżi mojej ruzy wojo=
wacż a wucżi moje ramjo, ſo móže
khoporowu tſělbu napinacż. Pſ. 144, 1.
36. Ty dawaſch mi ſchkit ßwojeho
ſboža, a twoja prawiza poßylni mje;
a hdyž ty mje ponižiſch, cżiniſch mje
wulkeho. Pſ. 71, 21. Pſchiſł. 15, 33.
37. Ty rosſchěriſch moje kroczele
pode mnu, ſo ßo moje kótki njewob=
ßunu.
38. Ja chzu ſa ßwojimi njepſchecże=
lemi hnacż a jich ſapſchijecż; a nochzu
ßo wrócżicż, hacż ja jich ßym ſkón=
zował.
39. Ja chzu jich poraſycż, ſo nje=
móža ſtanucż; woni dyrbja pod moje
nohi padacż.
40. Ty móžeſch mje wopaßacż ſ
mozu k wojowanju; ty móžeſch pode
mnje cżißnucż, kotſiž pſchecżiwo mi po=
ſtawaju.
41. Ty cżiniſch, ſo moji njepſchecżeljo
pſchede mnu cżěkaju, a ſo ja tych, ko=
tſiž mje hidža, wukorjenju.
42. Woni wołaju, ale žadyn po=
mozník tudy njeje, k temu Knjeſej; ale
wón jim njewotmołwi.
Hiob. 19, 7. Pſ. 22, 3.

43. Ja dźu jich rostołž, jako proch wot wětra; jako błóto na haßach dźu ja jich podteptacž. Pſ. 83, 11.
44. Ty pomhaſch mi wot ſwadneho luda a poſtajiſch mje ſa hłowu bjes póhanami; lud, kotrehož ja njeſnajach, tón ßłuži mi. 2 Sam. 22, 44.
45. Wón poßłucha mje ſ poßłuſchnymaj wuſchomaj; haj zuſe dźěcži ßu mje ſaprěłe.
46. Zuſym dźěcžom ßo ſeznje a rža w ßwojich ſwjaſkach.
47. Tón Knjes je žiwy, a khwalena budž moja ſkała; a tón Bóh mojeho ſboža dyrbi poſběhnjeny bycž;
48. Tón Bóh, kotryž mi wjecženje dawa a wjedže lud pode mnje;
49. Kotryž mje wumože wot mojich njepſchecželow a powyſchi mje ſ tych, kiž pſchecžiwo mi poſtawaju; ty pomhaſch mi wot tych, kotſiž mi ſłóſcž cžinja. Pſ. 27, 6.
50. Teho dla dźu ja ßo tebi dźakowacž, Knježe, bjes póhanami a twojemu mjenu khwalbu dawacž; Rom. 15, 9.
51. Kotryž ßwojemu kralej wulke ſbože wopokaže a cžini ßmilnoſcž ßwojemu žałbowanemu, Davitej, a jeho ßymjenju wěcžnje.

19. pſalm.

Wucžba wo Khryſtußu a jeho ßłowje a prawej połucžje.

1. Pſalm Davitowy k ſaſpěwanju.
2. Njebjeßa wupowjedaju Božu cžeſcž, a twjerdźina pſchipowjeda ſkutk jeho rukow. Pſ. 97, 6. Rom. 1, 20.
3. Dźeń dnjej powjeda, a nóz nozy cžini to k wjedźenju.
4. Žadyn jaſyk ani rycž njeje, hdźež by jich hłóß ßłyſchecž njebył.
5. Jich ſchnóra wuńdže do wſchěch krajow a jich rycž hacž do kónza ßwěta: ßłónzu je wón hětu na nich ſtajił; Rom. 10, 18.
6. A to, jako nawoženja, dźe won ſe ßwojeje komory a ſraduje ßo jako móznu, běžecž po pucžu.
7. Wone ſkhadźa na jenym kónzu njebjeßow a běži wokoło hacž ſaßo do teho ßameho kónza; a nicžo njewoſtanje pſched jeho horzoſcžu potajene. Sir. 43, 3.
8. Tón ſakoń teho Knjeſa je bjes poroka a wokſchewi duſchu; to ßwědcženje teho Knjeſa je wěrne a cžini njeroſomnych mudrych. Pſ. 119, 50.
9. Pſchikaſnje teho Knjeſa ßu ſprawne a ſwjeßela wutrobu; pſchikaſnje teho Knjeſa ßu cžiſte a roßßwěcža wocži. Pſ. 119, 105.
10. Bojoſcž teho Knjeſa je cžiſta a woſtanje wěcžnje; ßudy teho Knjeſa ßu wěrne, k temu tež prawe. Pſ. 33, 4.
11. Wone ßu krašniſche dyžli złoto, haj dyžli najwubjerniſche złoto; wone ßu ßłódſche dyžli měd, dyžli mjedowy płaſt. Pſ. 119, 72. 127. Pſchiſł. 8, 11.
12. Tež budže twój wotrocžk pſches nje roſjaßnjeny; a ſchtóž je ſakhowa, ma wulku mſdu. Pſ. 106, 3.
13. Schtó ſroſymi, kak huſto wón błudźi? Wucžiſcž mje wot potajnych błudow.
14. Sakhowaj tež ßwojeho wotrocžka pſched hordymi, ſo bychu na mni njeknježili; tehdy budu ja bjes poroka a cžiſty wot wulkeho pſcheſtupjenja.
15. Njech ßo tebi ſpodoba ta rycž mojeho rta a to roſrycženje mojeje wutroby pſched tobu, Knježe, moja ſkała a mój wumožniko. Pſ. 40, 14. Pſ. 104, 34.

20. pſalm.

Modlitwa poddanow ſa jich wyſchnoſcž.

1. Pſalm Davitowy k ſaſpěwanju.
2. Tón Knjes wußłyſch tebje w cžaßu teje nuſy, to mjeno teho Jakuboweho Boha powyſch cže. Pſchiſł. 18, 10.
3. Tón njech cži póſcžele pomoz ſe ßwjatnizy a poßylni cže ſ Ziona.
4. Njech wón ſpomni na wſchitke twoje jědźne wopory, a twój ſapalny wopor dyrbjał tucžny bycž. Sela.

5. Njech tebi da, ſchtož ßebi twoja wutroba požada, a dopjelni wſchitke twoje ſamyßlenja. Pſ. 21, 3.

6. My khwalimy cže twojeje pomozy dla, a w mjenje naſcheho Boha my khorhoje poſtajimy. Tón Knjeß dopjelń wſchitke twoje próſtwy. Pſ. 13, 6.

7. Nětk póſnaju ja, ſo tón Knjeß ßwojemu žałbowanemu pomha a wußłyſchi jeho w ßwojich ßwjatych njebjeßach; jeho prawiza pomha móznje.

8. Tamni ſpuſchčeju ßo na woſy a druſy na konje; ale my ſpominamy na mjeno teho Knjeſa, naſcheho Boha.

9. Woni ßu pobicži a ßu panuli; my pak ſtejimy proſcže.

10. Pomhaj, Knježe; tón kral wußłyſch naß, hdyž my wołamy.
Pſ. 12, 2.

21. pſalm.

Khryſta dobycže pſchecžiwo njepſchecželam.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

2. **K**nježe, kral ßo ſraduje w twojej mozy a je jara wjeßeły na twojej pomozy. Pſ. 13, 6.

3. Ty daſch jemu jeho wutrobne požadanje a njeſapowjedaſch, ſchtož jeho rt proßy. Sela.
Pſ. 20, 5. Pſ. 37, 4.

4. Pſchetož ty jeho bohacže wobdariſch ſ dobrym žohnowanjom; ty ſtajiſch ſłotu krónu na jeho hłowu.
Pſ. 132, 18.

5. Wón cže proßy pſche žiwjenje; dha daſch jemu dołhe žiwjenje ſtajnje a wěčnje.

6. Wón ma wulku čžeſcž na twojej pomozy; ty położiſch khwalbu a kraßnoſcž na njeho.

7. Pſchetož ty poſtajiſch jeho k žohnowanju wěčnje; ty ſwjeßeliſch jeho ſ wjeßełoſcžu ßwojeho wobličža.
1 Mójſ. 12, 3.

8. Pſchetož tón kral ma nadžiju k temu Knjeſej a budže pſcheß dobrotu teho najwyſchſcheho twjerdže woſtacž.

9. Twoja ruka budže namakacž wſchitkich twojich njepſchecželow; twoja prawiza budže namakacž wſchitkich, kotſiž cže hidža.

10. Ty budžeſch jich cžinicž jako wohenjowu pěž, hdyž budžeſch do teho hladacž; tón Knjeß budže jich póžrjecž w ßwojim hněwje, woheń budže jich ſežracž.

11. Jich płód budžeſch ty wukorjenicž ſe ſemje a jich ßymjo wot cžłowjeſkich džěcži. Pſ. 109, 13.

12. Pſchetož woni ſamyßlachu, tebi ſłóſcž wopokajacž, a ſkładowachu radu, kotruž wuwjeſcž njemóžachu.
1 Mójſ. 15, 20.

13. Ty budžeſch jich ſa ramjo poſtajicž, a ſe ßwojej trunu budžeſch ßo na jich wobličžo měricž.

14. Knježe, poſběhń ßo w ßwojej mozy, dha chzemy my ſpěwacž a khwalicž twoju móz.

22. pſalm.

Wěſchčženje wo Khryſtußowym cžerpjenju a kraßnoſcži.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju wot teje jelenizy, kotraž rano budže honjena.

(Sczenje na cžichi pjatk.)

2. **M**ój Božo, mój Božo, cžoho dla ßy ty mje wopuſchcžił? Ja ſkiwlu, ale moja pomoz je daloko.
Mat. 27, 46. Mark. 15, 34.

3. Mój Božo, wodnjo wołam ja, a ty njewotmołwiſch; a w nozy ja tež njemjelcžu. Hiob. 19, 7.

4. Ale ty ßy ßwjaty, kiž bydliſch bjeß Iſraelſkej khwalbu.
4 Mójſ. 5, 3.

5. Naſchi wótzojo ßu k tebi nadžiju měli; a jako woni nadžiju mějachu, ßy ty jich wutorhnuł.

6. K tebi wołachu woni, a bu jim pomhane; woni mějachu nadžiju k tebi a njebuchu ſahanibjeni.
Pſ. 107, 6. Pſ. 25, 2. 3.

7. Ja pak ßym cžerw a niž cžło-

wjek, ßmĕch cžłowjekow a ſazpjenje ludа.
8. Wſchitzy, kotſiž mje widža, ßmĕja ßo mi, kſchiwja hubu a wija ſ hłowu.
9. Njech wón to Knjeſej ſkorži, a njech tón jemu pomha; a njech jeho wutorhnje, je-li ſo ma ſpodobanje na nim. Mat. 27, 43.
10. Pſchetož ty ßy mje ſ mojeje macžerje žiwota wucžahnuł; ty bĕſche moja nadžija, jako ja hiſchcže pſchi mojich macžeŕnych nadrach bĕch. Pſ. 71, 6.
11. Na tebje ßym ja cžißnjeny ſ macžeŕneho žiwota; a ty ßy mój Bóh wot mojeho macžeŕneho žiwota. Pſ. 31, 15.
12. Njeſdaluj ßo wote mnje; pſchetož ſtyſknoſcž je bliſko, dokelž tu žadyn pomoznik njeje.
13. Wulke cžĕlzy ßu mje wobdałe, tucžne woły ßu mje wobſtupiłe.
14. Sſwoju ſchiju rosdaja wone na mnje, runje jako ruwjazy a torhazy law. Mat. 27, 22. 1 Pĕtr. 5, 8.
15. Ja ßym wulaty jako woda, wſchitke moje koſcže ßu ßo rosłĕſłe; moja wutroba je w mojim žiwocže jako roſeſchkrjeny wóſk. Luk. 22, 44.
16. Moja móž je ſaprahnuła, jako cžrjop, a mój jaſyk je ßo pſchilĕpił k mojim džaßnam; a ty położiſch mje do ßmjertneho procha. Pſ. 38, 11.
17. Pſchetož pßy ßu mje wobſkocžiłe, a ſhromadžiſna ſłóſtnych je mje woblehnuła; woni ßu mojej ruzy a noſy pſcherli. Jan. 19, 18.
18. Ja mohł wſchitke ßwoje koſcže radnowacž; woni pak hladaju na mnje a widža ßwoje wjeßele na mni.
19. Woni rosdžĕla moju draſtu bjes ßo a cžißkaju lóß wo moju ßuknju. Mat. 27, 35. Mark. 15, 24. Luk. 23, 34. Jan. 19, 24.
20. Ale ty, Knježe, njeſdaluj ßo; moja ßylnoſcž, khwataj mi k pomozy.
21. Wumož moju duſchu wot mjecža, moju jenicžku wot pßow. Pſ. 35, 17.
22. Pomhaj mi ſ lawſkeje khlamy, wumož mje wot jenorohacžkow.
23. Ja chzu twoje mjeno pſchipowjedacž ßwojim bratram, ja chzu cže khwalicž w ſhromadžiſnje. Jan. 20, 17. Hebr. 2, 11. 12.
24. Khwalcže teho Knjeſa, kiž wy ßo jeho bojicže; njech jeho cžeſcži wſchitko ßymjo Jakubowe, a njech ßo jeho boji wſchitko Iſraelſke ßymjo. Pſ. 32, 11.
25. Pſchetož wón njeje ſazpił ani ſanicžił hubjenſtwo khudeho a njeje ßwoje woblicžo pſched nim potajił; a jako wón ßo k njemu wołaſche, wußłyſcha wón jo. Pſ. 9, 13.
26. Tebje chzu ja khwalicž we wulkej ſhromadžiſnje; ja chzu ßwoje ßluby ſapłacžicž pſched tymi, kotſiž ßo jeho boja.
27. Hubjeni dyrbja jĕſcž, ſo naßycženi budža; a kotſiž ßo po tym Knjeſu praſcheju, budža jeho cžeſcžicž; waſcha wutroba budže wĕcžnje žiwa. Jeſ. 65, 13.
28. Njech ſpomnjene budže na wſchĕch kónzach ſemje, ſo bychu ßo k temu Knjeſej wobrocžili a ßo pſched nim modlili wſchitke narody póhanow.
29. Pſchetož tón Knjes ma kraleſtwo, a wón knježi bjes póhanami.
30. Wſchitzy tucžni na ſemi budža jĕſcž a ßo modlicž; pſched nim budža kolena ſhibowacž wſchitzy, kotſiž w próſche leža, a kotſiž ßwoje žiwjenje w hubjenſtwje wjedu.
31. Wón budže ßymjo mĕcž, kotrež jemu ßłuži; wot teho Knjeſa budže ßo pſchipowjedacž wot naroda k narodu. Jeſ. 53, 11.
32. Woni budža pſchińcž a jeho prawdoſcž wupowjedacž temu ludu, kiž ßo narodžicž budže, ſo wón to je dokonjał.

23. pſalm.

Khryſtuß, naſch paſtyŕ a hóſtny nan.

Pſalm Dawitowy.

1. Tón Knjes je mój paſtyŕ, na nicžim ja nuſu njeſmĕju. Jan. 10, 12. Pſ. 34, 11.

2. Wón paše mje na ſelenej łuzy a wjedźe mje k čerſtwej wodźe.
Ez. 34, 14.

3. Wón wokſchewi moju duſchu a wjedźe mje po prawym pucźu ſwojeho mjena dla. Jer. 31, 25.

4. Hacž ja runje khodźu w cźěmnym dole, njeboju ſo žaneho njeſboža; pſchetož ty ſy pſchi mni, twój prut a twój kij troſchtujetaj mje.
Pſ. 3, 6. 7. Pſ. 56, 5.

5. Ty pſchihotujeſch pſchede mnu blido pſchecźiwo mojim njepſchecźelam; ty žałbujeſch moju hłowu ſ wolijom a nalijeſch mi połne.

6. Na to póńdźe ſa mnu dobrota a ſmilnoſcź moje žiwe dny, a ja budu woſtacź w domje teho Knjeſa wěčžnje.

24. pſalm.

Khryſtuſ, kral čeſcźe.

Pſalm Dawitowy.

1. Semja je Knjeſowa a ſchtož w njej je, wſchón ſchěroki ſwět a ſchtož na nim bydli. 2 Mójſ. 19, 5.

2. Pſchetož wón je jón po morjach załožił a pſchi rěkach ſhotował.

3. Schtó póńdźe na Knjeſowu horu? A ſchtó budźe ſtacź na jeho ſwjatym měſcźe? Pſ. 15, 1. 2.

4. Kotryž njewinojtej ruzy ma a čiſteje wutroby je; kotryž nima ſpodobanje na knicžomnej wucžbje a njepſchiſaha ſo na jebanje.

5. Tón budźe žohnowanje wot teho Knjeſa doſtacź a prawdoſcź wot Boha ſwojeho ſboža. Jeſ. 48, 18.

6. To je tón narod, kiž ſo po nim praſcha, kiž pyta twoje woblicžo, Jakubje. Sela. Pſ. 14, 2. Pſ. 22, 27.

7. Wotewŕcźe wrota ſchěroko a čińcźe durje na ſwěcźe wyſoke, ſo by tón kral teje čeſcźe nutsčahnuł.
Pſ. 118, 19.

8. Schtó je tón ſamy kral teje čeſcźe? Wón je tón Knjes ſylny a móžny, tón Knjes móžny w bitwje.

9. Wotewŕcźe wrota ſchěroko a čińcźe durje na ſwěcźe wyſoke, ſo by tón kral teje čeſcźe nutsčahnuł.
Zach. 9, 9.

10. Schtó je tón ſamy kral teje čeſcźe? To je tón kral zebaoth; wón je tón kral teje čeſcźe. Sela.
1 Kor. 2, 8.

25. pſalm.

Modlitwa wo Bože wodźenje, hnadu a ſchuz.

Pſalm Dawitowy.

1. Po tebi ſo mi, Knježe, ſtyſchcźe.

2. Mój Božo, ja mam nadźiju k tebi. Njedaj mi k hanibje pſchińcź, ſo bychu ſo moji njepſchecźeljo nade mnu njeſwjeſelili.

3. Pſchetož žadyn njebudźe ſahanibjeny, kotryž na tebje wocžakuje; ale njech ſahanibjeni budźa čzi njewuſchni ſazpjerjo.

4. Knježe, pokaž mi ſwoje pucźe a nawucž mje ſwoje ſchcźežki.
Pſ. 27, 11. Pſ. 86, 11. Pſ. 139, 24. Pſ. 143, 8.

5. Wodź mje w ſwojej prawdźe a wucž mje; pſchetož ty ſy tón Bóh, kotryž mi pomha; wſchědnje wocžakuju ja na tebje.

6. Spomń, Knježe, na ſwoju ſmilnoſcź a na ſwoju dobrotu, kotraž była je wot ſpocžatka ſwěta. Pſ. 103, 17.

7. Njeſpomń na hrěchi mojeje młodoſcźe ani na moje pſcheſtupjenja; ſpominaj pak na mnje po ſwojej ſmilnoſcźi, ſwojeje dobroty dla.
Hiob. 13, 26. Jer. 31, 19.

8. Tón Knjes je dobrocźiwy a prawy, teho dla roſwucźi wón hrěſchnikow na pucźu. 5 Mójſ. 32, 4.

9. Wón wodźi hubjenych prawje a wucźi hubjenych ſwój pucź.
Hiob. 36, 22.

10. Wſchitke pucźe teho Knjeſa ſu dobrota a prawda tym, kotſiž jeho ſlub a ſwědčženje ſakhowaju. Pſ. 89, 2.

11. Sſwojeho mjena dla, Knježe, ſmil ſo na mojej ſłóſcźi, kotraž wulka je.

12. Schtó je tón, kiž ßo teho Knjeſa boji? Wón budže jeho roswucžicž najlěpſchi pucž. Pſ. 32, 8.

13. Jeho duſcha budže w dobrym pſchebywacž a jeho ßymjo budže kraj wobßynucž. Pſ. 37, 9.

14. Potajnſtwo teho Knjeſa je bjes tymi, kotſiž ßo jeho boja, a wón jim ßwój ßlub ſjewi. Pſchiſł. 3, 32.

15. Mojej wocži hladatej ſtajnje na teho Knjeſa; pſchetož wón budže moju nohu ſe ßycže wucžahnucž. Pſ. 120, 1. 2.

16. Wobrocž ßo ke mni a ßmil ßo nade mnu; pſchetož ja ßym ßamlutki a hubjeny.

17. Styſknoſcž mojeje wutroby je wulka; wuwjedž mje ſ mojich ſtyſknoſcžow.

18. Pohladaj na moju žałoſcž a hubjenoſcž a wodaj mi wſchitke moje hrěchi.

19. Pohladaj, ſo mojich njepſchecželow tak wjele je, a hidža mje ſ njeprawdu. Pſ. 3, 2. Jan. 15, 25.

20. Wobarnuj moju duſchu a wumož mje; njedaj mi k hanibje pſchińcž, pſchetož ja mam nadžiju k tebi. Pſ. 16, 1.

21. Sſwěrnoſcž a prawdoſcž njech mje ſakhowa; pſchetož ja cžakam na tebje. Hiob. 1, 1.

22. Božo, wumož Iſraela ſe wſcheje jeho nuſy. Pſ. 130, 8.

26. pſalm.

Modlitwa wo wumoženje njewinoſcže.

Pſalm Davitowy.

1. Knježe, pomhaj mi k prawu, pſchetož ja ßym bjes winy. Ja mam nadžiju k temu Knjeſej, teho dla njebudu panucž.

2. Wobhoń mje, Knježe, a ſpytaj mje; wupaŕ mojej jěrchenjej a moju wutrobu.

3. Pſchetož twoja ßmilnoſcž je pſched mojimaj wocžomaj, a ja khodžu w twojej prawdže.

4. Ja njeßydam pſchi knicžomnych ludžoch a njedžeržu towaŕſtwo ſ jebakami.

5. Ja hidžu ſhromadžiſnu ſłóſtnikow a njeßedžu pola bjesbóžnych. Pſ. 119, 128.

6. Mojej ruzy myju ja w njewinoſcži a mam ßo, Knježe, k twojemu wołtarjej;

7. Hdžež ßłyſchany budže džakowny hłóß, a hdžež prědowane budža wſchitke twoje džiwy. Pſ. 87, 3.

8. Knježe, ja lubuju wobydlenje twojeho doma a to měſto, hdžež twoja cžeſcž bydli. Pſ. 27, 4.

9. Njetorhń moju duſchu precž ſ hrěſchnikami ani moje žiwjenje ſ krwawnikami,

10. Kotſiž na ſłe ſkutki myßla a bjeru radži dary.

11. Ja pak khodžu w njewinoſcži; wumož mje a budž mi hnadny.

12. Moja noha dže runje; ja chzu tebje khwalicž, Knježe, w tych ſhromadžiſnach.

27. pſalm.

Troſcht a lóſcht na Boſy a jeho ßłowje.

Pſalm Davitowy.

1. Tón Knjes je moje ßwětło a moje ſbože, koho dyrbjał ja ßo bojecž? Tón Knjes je móž mojeho žiwjenja, pſched kim dyrbjał ja ßo ſtróžicž? Mich. 7, 8.

2. Teho dla, hdyž ſłóſtnizy, moji pſchecžiwnizy a moji njepſchecželjo, ke mni ßo pſchibližuja, ſo bychu moje cžěło ſežrali, dyrbja woni ßami ſawadžicž a panucž.

3. Hacž ßo runje wójſko pſchecžiwo mi ſtaji, dha ßo wſchak moja wutroba njeboji; hdy by ßo wójna pſchecžiwo mi ſběhnuła, ſpuſchcžam ja ßo na njeho. Pſ. 3, 7.

4. Wo jene proſchu ja teho Knjeſa, to bych rad měł: ſo bych mohł we Knjeſowym domje woſtacž ßwoje žiwe dny, te rjane Bože ßłužby wohladacž a jeho templ wopytacž. Pſ. 26, 8.

5. Přichetož wón přichikryje mje w śwojej hěčźe w ſtom cźaśu; wón ſtho-wa mje ſtradźu w śwojim přichikryčźu a powyſchi mje na ſkalu. Pſ. 31, 21.
6. A budźe nětk powyſchicź moju hłowu nad mojimi njepřichecźelemi kotřiž wokolo mje śu, dha chźu ja w jeho hěčźe khwalbu woprowacź; ja chźu ſpěwacź a khwalbu dawacź temu Knjeſej.
7. Knježe, śłyſch mój błóś, hdyž ja wołam; śmil śo nade mnu a wu-śłyſch mje.
8. Moja wutroba śo dopomni two-jich śłowow: Wy dyrbicźe moje wob-ličźo pytacź; teho dla pytam ja tež, Knježe, twoje wobličźo. Pſ. 45, 19.
9. Njepotaj śwoje wobličźo přichede mnu a njeſaſtorcź w hněwje śwojeho wotročźka; přichetož ty śy moja po-moz. Njewopuſchcź mje a njewotčźehń ruku wote mnje, Božo, moje ſbože. Pſ. 13, 2.
10. Přichetož mój nan a moja macź mje wopuſchcźitaj, ale tón Knjes śo po mni horje bjerje. Pſ. 94, 16. 17.
11. Knježe, pokaž mi śwój pucź a wjedź mje po prawej ſchcźežźy mojich njepřichecźelow dla. Pſ. 25, 4.
12. Njepodaj mje do wole mojich nje-přichecźelow; přichetož falſchni śwědkojo ſteja přichecźiwo mi a śapaju lutu nje-prawdoſcź. Pſ. 31, 9.
13. Ja pak tola wěrju, ſo ja wo-hladacź budu to dobre teho Knjeſa w kraju tych žiwych. Ǯeſ. 38, 11.
14. Pocźakaj na teho Knjeſa; budź dobreje nadźije a pośylń śwoju wu-trobu a pocźakaj na teho Knjeſa. Hab. 2, 3. Pſ. 31, 25.

28. pſalm.

Modlitwa přichecźiwo falſchnym ludźom.

Pſalm Dawitowy.

1. Hdyž ja śo k tebi wołam, Knježe, moja ſkała, dha njemjelcź mi, ſo bych ja, hdy by ty mjelcźał, podobny nje-był tym, kiž do hele ſtupaju.
2. Wuśłyſch tón hłóś mojeje po-korneje modlitwy, hdyž śo k tebi wo-łam, hdyž pośběham śwojej ruzy k twojemu najśwjecźiſchemu měſtu.
3. Njepodaj mje ſ bjesbóžnymi a ſe ſłóſtnikami, kotřiž luboſnje rycźa ſe śwojimi bližſchimi a myśla ſłe we śwo-jej wutrobje. Ǯer. 9, 8.
4. Daj jim po jich ſtutkach a po jich ſprózjnej złóſcźi; daj jim po ſtut-kach jich rukow a ſapłacź jim, ſchtož ſaśłužili śu.
5. Přichetož woni nochzedźa kedźbo-wacź na ſtutki teho Knjeſa ani na dźěło jeho rukow; teho dla budźe wón jich rostamacź a niž twaricź. Ǯeſ. 5, 12.
6. Khwaleny budź tón Knjes, přiche-tož wón je wuśłyſchał hłóś mojeje po-korneje modlitwy.
7. Tón Knjes je moja śylnoſcź a mój ſchkit; moja wutroba ma nadźiju k njemu, a mi je pomhane; a moja wutroba ſwjeśeli śo, a ja chźu śo je-mu dźakowacź ſe śwojim kěrluſchom.
8. Tón Knjes je jich śylnoſcź; tón Knjes je ta śylnoſcź, kotraž śwojemu žałbowanemu pomha.
9. Pomhaj śwojemu ludu a žoh-nuj śwoje herbſtwo; a paś jich a po-ſběhń jich wěčźnje. Pſ. 29, 11.

29. pſalm.

Wěſchecźenje we hrimanju Božeho śłowa.

Pſalm Dawitowy.

1. Dajcźe temu Knjeſej, wy móznі, dajcźe temu Knjeſej cźeſcź a móz. Pſ. 96, 7.
2. Dajcźe temu Knjeſej cźeſcź jeho mjena, modlcźe śo k temu Knjeſej w krasnej śwjatoſcźi. Pſ. 110, 3.
3. Hłóś teho Knjeſa dźe nad woda-mi. Bóh teje cźeſcźe hrima, tón Knjes nad wulkimi wodami.
4. Hłóś teho Knjeſa dźe móznje; hłóś teho Knjeſa dźe krasnje. Ǯeſ. 30, 31.

5. Hłóß teho Knjeſa łama zedry; tón Knjes rosbije zedry Libanſke,
Jeſ. 2, 3.

6. A cżini, ſo ſkacżu jako cżelo; Libanon a Sirion jako młody jenorohacż.

7. Hłóß teho Knjeſa ruba jako wohenjowe płomjenja. Jeſ. 66, 15. 16.

8. Hłóß teho Knjeſa tſchaße puſcżinu; hłóß teho Knjeſa tſchaße tu puſcżinu Kadeß.

9. Hłóß teho Knjeſa cżini, ſo jelenizy porodźa, a wotkrywa lěßy; a w jeho templu budźe kóždy jemu cżeſcź prajicź.

10. Tón Knjes ßedźi, ſo by lijeńzu pſchihotował, a tón Knjes woſtanje ſ kralom do wěcżnoſcźe. 1 Mójſ. 6, 17.

11. Tón Knjes budźe ßwojemu ludu móz dacź; tón Knjes budźe ßwój lud żohnowacź ſ měrom. Pſ. 28, 9.

30. Pſalm.

Dźakowanje ſa Božu dobrotu w tſchižu a tyſchnoſcźi.

1. Pſalm k ſpěwanju pſchi ßwjecżenju doma Davitoweho.

2. Ja khwalu tebje, Knježe; pſchetož ty ßy mje powyſchił a njedaſch ßo mojim njepſchecżelam na mni ſwjeßelicź.

3. Knježe, mój Božo, jako ja ßo k tebi wołach, wuſtrowi ty mje.

4. Knježe, ty ßy moju duſchu ſ hele wumjedł; ty ßy mje žiweho ſakhował, jako druſy do hele ſtupichu.
Pſ. 86, 13. Pſ. 116, 3.

5. Spěwajcźe temu Knjeſej, wy jeho ßwjecżi, a dźakujcźe ßo k wopomnjenju jeho ßwjatoſcźe. Pſ. 97, 12.

6. Pſchetož jeho hněw traje wokomiknjenje, a wón ma ſpodobanje na žiwjenju; pſchetož ſ wjecżora płacż traje, ale na ranje ſkhadźa wjeßele.
Jeſ. 54, 7.

7. Ja pak prajach, jako w ßwojim wotpocżinku běch: Nihdy ßo hnucź njebudu.

8. Pſchetož, Knježe, po twojim ſpodobanju běſche ty móz ſałožił na mojej horje; ale jako ty ßwoje woblicżo potaji, ſtróžich ja ßo. Pſ. 104, 29.

9. K tebi, Knježe, chzu ßo ja wołacź a k temu Knjeſej ßo modlicź.

10. Schto budźeſch na mojej krwi dobycź, hdyž ja dyrbju do rowa ſtupicź? Budźe ßo tež proch tebi dźakowacź a twoju prawdu pſchipowjedacź?

11. Knježe, ßłyſch a ßmil ßo nade mnu; Knježe, budź mój pomoznik.
Pſ. 6, 3.

12. Ty ßy mi mój płacż pſchewobrocżił do reje; ty ßy mje mój měch wußlekł a ßy mje ſ wjeßełoſcźu wopaßał;

13. So by tebi moja cżeſcź ſpěwała a njemjelcżała; Knježe, mój Božo, ja chzu ßo tebi dźakowacź do wěcżnoſcźe. Pſ. 16, 9.

31. Pſalm.

Nadźija w žanej nuſy njeda k hanibje pſchińcź.

1. Pſalm Davitowy k ſajpěwanju.

2. Knježe, na tebje ßo ja ſpuſchcźam, njedaj mi nihdy do hanibny pſchińcź; wutorhń mje pſches ßwoju prawdoſcź.

3. Nakhil ßwoje wucho ke mni, nahle wumož mje. Budź mi ßylna ſkała a twjerdy hród, ſo by mje ſkhował. Pſ. 71, 2.

4. Pſchetož ty ßy moja ſkała a mój hród, a twojeho mjena dla chzył ty mje wodźicź a wjeſcź. Pſ. 23, 3.

5. Ty chzył mje ſ teje ßycźe wucźahnucź, kotruž mi powlakli ßu; pſchetož ty ßy moja ßylnoſcź.
Pſ. 18, 2. Pſ. 28, 7.

6. Do twojeju rukow porucżu ja ßwojeho ducha; ty ßy mje wumohł, Knježe, ty ßwěrny Božo.
Luk. 23, 46. Jap. ſk. 7, 59.

7. Ja hidźu tych, kiž kedźbu maju na knicżomne wucżby; ja pak mam nadźiju k temu Knjeſej.

8. Ja ßo ſraduju a ſwjeßelu ßo na twojej ßmilnoſcźi, ſo ty na moje hubjenſtwo pohladaſch a póſnajeſch moju duſchu w cźěßnoſcźi, Pſ. 9, 3.

9. A njepodaich mje do rukow teho
njepſchecźela; ty postajiſch mojej noſy
na ſchĕrokoſći. Pſ. 18, 37.
10. Smil ßo nade mnu, Knježe,
pſchetož mi je ſtyſkno; moje wobliczo
je wuſchło żałoſcźe dla, k temu tež moja
duſcha a mój brjuch.
11. Pſchetož moje žiwjenje je wote-
brało ſrudnoſcźe dla; moja móz je
woßłabnuła mojeje złóſcźe dla, a moje
koſcźe ßu wuſchłe.
12. Mi ßo tak hubjenje dźe, ſo ja
we wulkim pohanibjenju ßym ßwojim
ßußodam a ſtrachota ßwojim ſnajom-
nym; kotſiž mje widźa na haßy, ćźe-
kaju pſchede mnu.
Pſ. 44, 14. Pſ. 79, 4. Pſ. 89, 42.
13. Woni ßu mje we wutrobje ja-
zomnili, jako morweho; ja ßym jako
rozłamane ßudobje. Hiob. 9, 6.
14. Pſchetož ja ßłyſchu, ſo jich wjele
hroſnje na mnje ßwari tak, ſo ßo kóždy
pſchede mnu ſtrachuje; woni ßebi na-
radźa bjez ßobu na mnje a myßla mi
žiwjenje wſacź.
15. Ja pak, Knježe, mam nadźiju
k tebi a rjeknu: Ty ßy mój Bóh.
16. Mój czaß ſteji w twojej ruzy;
wumož mje ſ ruki mojich njepſchecźelow
a wot tych, kotſiž mje pſcheſcźĕhaju.
17. Njech ßo ßwĕczi twoje wobliczo
na twojim wotroczku, ſdźerž mje w
twojej ßmilnoſcźi. Pſ. 80, 4.
18. Knježe, njech wſchak nihdy nje-
budu pohanibjeny, pſchetož ja ßo k tebi
wołam. Bjezbóžni njech ßo ſahanibja
a njech mjeltnja w helli.
19. Njech wonĕmja jełharne huby,
kotrež rycza pſchecźiwo prawemu twjer-
dźe, hordźe a hanibnje. Pſchiſł. 14, 3.
20. O kak wulka je twoja dobrota,
kotruž ty ſchował ßy tym, kotſiž ßo
tebje boja, a wopokazeſch tym, kotſiž
pſched ludźimi ßo tebi dowĕrja.
Pſ. 17, 7.
21. Ty ſchowaſch jich potajnje pſchi
ſebi pſched cžłowjekej hordoſcźu; ty
pſchikrywaſch jich w bĕcźe pſched ßwa-
rjaznymi jazykami. Pſ. 27, 5.
22. Khwaleny budź tón Knjez, ſo
wón mi je dźiwnu dobrotu wopokazał
w twjerdym mĕſcźe. Pſ. 17, 7.
23. Pſchetož ja ßym ßo pſchekhwa-
tał, jako dźach: Zaſtorczeny ßym wot
twojeju woczow; ale ſawĕrnje, ty ßły-
ſchiſch hłóß mojeje pokorneje modlitwy,
hdyž ßo ja k tebi wołam.
Pſ. 116, 11.
24. Lubujcźe teho Knjeza, wſchitzy
jeho ßwjeczi! Wĕrnych ſwarnuje tón
Knjez a zapłaczi pſches mĕru temu,
kotryž hordoſcź czĕri. Hiob. 22, 29.
25. Budźcźe dobreje nadźije a po-
ßylńcźe ßwoju wutrobu wſchitzy wy,
kotſiž na teho Knjeza czakacźe.
Pſ. 27, 14.

32. pſalm.

Wo prawdoczinjenju.

1. Rozwuczenje Davitowe.

Derje temu, kotremuž pſcheſtupjenje je
wodate, kotremuž hrĕch je pſchikryty.
Rom. 4, 7.
2. Derje temu cžłowjekej, kotremuž tón
Knjez złóſcź njepſchizpi, a w kotrehož
duchu žane jebanje njeje. 1 Moſ. 15, 6.
3. Hdyž ja to chzych zamjelczecź, wu-
ſchnuchu moje koſcźe pſches moje wſchĕd-
ne ſtiwlenje. Hiob. 31, 33. Pſ. 31, 11.
4. Pſchetož twoja ruka bĕſche wo-
dnjo a w nozy cźežka na mni, tak ſo
moja włóha wuſchny, jako w lĕtnej
ßuchocźe. Sela.
5. Teho dla pſoznaju ja tebi ßwoje
hrĕchi a njepotaju ßwoju złóſcź. Ja
dźach: Ja chzu pſoznacź temu Knjezej
ßwoje pſcheſtupjenje, a ty mi woda ty
złóſcź mojich hrĕchow. Sela.
Pſchiſł. 28, 13. 1 Jan. 1, 9.
6. Za to budźa cźe proßycź wſchitzy
ßwjeczi w prawym czaßu; teho dla,
hdyž wulke powodźenje pſchibuwa, nje-
budźe to k nim doßahacź. Jeſ. 55, 6.
7. Ty ßy moje pſchitrocźe; ſchowaj
mje pſched ſtyſknoſcźu, tak ſo bych ja
wſchudźom wokoło wen wołacź mohł,
ſo wumoženy ßym. Sela. Pſ. 27, 5.

8. Ja chzu tebje roswucżicż a tebi pucż pokasacż, po kotrymż ty khodżicż maſch; ja chzu cże ſe ßwojimaj woczomaj pſchewodżicż.
9. Njebudżcże jako konje a jako mule, kiż roſoma nimaju, kotrymż wuſdu a hryſadło dyrbiſch do huby kłaſcż, hdyż k tebi nochzedża. Pſchiſl. 26, 3.
10. Słóſtnik ma wjele bołoſcże; ſchtóż pak k temu Knjeſej ma nadżiju, teho budże dobrota wobdacż.
Pſ. 16, 4. Pſ. 34, 22.
11. Wjeßelcże ßo teho Knjeſa a ſradujcże ßo, wy prawi; a wyſkajcże wſchitzy, kotſiż ſcże praweje wutroby.
Pſ. 33, 1.

33. pſalm.

Naſcheje wutroby wjeßele ſteji w khwalenju Božich dobrotow.

1. Sawjeßelcże ßo we tym Knjeſu, prawi! To ßwěrnym pſchiſteji, ſo jeho khwała. Pſ. 32, 11. Pſ. 64, 11.
2. Dżakujcże ßo temu Knjeſej ſ harfami a ſpěwajcże jemu na pſalterju wot dżeßacż trunow. Pſ. 92, 4.
3. Spěwajcże jemu nowy khěrluſch; hrajcże rjenje ſ hłoßom. Pſ. 98, 1.
4. Pſchetož ßłowo teho Knjeſa je prawe, a ſchtož wón ßlubi, to wón wěſcże dżerži. Pſ. 19, 10. Pſ. 146, 6.
5. Wón lubuje prawdoſcż a ßudżenje; ſemja je połna dobroty teho Knjeſa.
6. Njebjeßa ßu pſches to ßłowo teho Knjeſa cžinjene, a wſchitko jich wójſko pſches teho Ducha jeho rta.
1 Móſ. 1, 6. St. 2, 1.
7. Wón ſhromadżuje móřſke wody jako hromadu a położi hłubiny do potajneho.
8. Njech ßo boji teho Knjeſa zyła ſemja, a njech ßo pſched nim ſtrachuje wſchitko, ſchtož na ſemi bydli.
Hiob. 37, 24.
9. Pſchetož, hdyž wón rjeknje, ſtanje ßo, a hdyž wón roskaže, ſteji hižom.
1 Móſ. 1, 3.
10. Tón Knjes cžini radu póhanow k niczomu a ſaniczuje pomyßlenje tych ludżi.
11. Ale rada teho Knjeſa wobſteji wěczuje a jeho wutrobne myßle wot naroda do naroda. Pſchiſl. 21, 30.
12. Derje temu ludu, kotrehož tón Knjes jeho Bóh je; to je tón lud, kotryž wón ßebi wubrał je ſa herbſtwo.
13. Tón Knjes pohlada ſ njebjeß a widżi wſchitkich ludżi dżěcżi.
14. Se ßwojeho wobſtajneho ſtoła hlada wón na wſchitkich, kotſiż na jemi bydla.
15. Tebo runja ſhotuje wón jich wutrobu a kedżbuje na wſchitke jich ſkutki.
16. Kralej njepomha jeho wulka móz; ßylny muž njebudże wumoženy pſches ßwoju wulku ßylnoſcż.
17. Konje tež njepomhaju, a jich wulka ßylnoſcż njewumože. Pſ. 147, 10.
18. Hlaj, teho Knjeſa woko hlada na tych, kotſiż ßo jeho boja a na jeho dobrotu woczakuja; Sir. 34, 19.
19. So by wón jich duſche wumohł wot ßmjercże a ježiwił jich w drohocże.
20. Naſcha duſcha woczakuje na teho Knjeſa; wón je naſcha pomoz a ſchkit.
21. Pſchetož naſcha wutroba jawjeßeli ßo w nim, a my mamy nadżiju k jeho ßwjatemu mjenu.
22. Twoja dobrota, Knježe, budż nad nami, jako my nadżiju k tebi mamy.

34. pſalm.

Dżakowanje ſa Božu dobroczіwoſcż.

1. Pſalm Dawitowy, jako wón ßwoje woblicżo běſche pſcheměnił pſched Abimelechom, wot kotrehož bu wuhnaty, a wón tež wot njeho precž dżěſche.
1 Sam. 21, 13.
2. Ja chzu teho Knjeſa khwalicż kóždy czaß, jeho khwalba dyrbi pſchezo w mojim rcże bycż. Pſ. 104, 33.
3. Moja duſcha budże ßo khwalicż teho Knjeſa, tak ſo hubjeni ßłyſcha a ßo ſwjeßela. Jer. 9, 24.

4. Poſběhujcźe ſo mnu teho Knjeſa, a powyſchmy jeho mjeno hromadźe.

5. Jako ja teho Knjeſa pytach, wuſłyſcha wón mje a wumoze mje ſe wſchitkich mojich ſtrachotow. Jeſ. 65, 24.

6. Kotſiž na njeho pohladaju a jeho nadběhaju, tych ßamych wobliczo njebudźe ſahanibjene.

7. Jako tón khudźina wołaſche, ßłyſcheſche tón Knjes a pomhaſche jemu ſe wſchitkich jeho ſtyſknoſcźow. Sir. 21, 6.

8. Jandźel teho Knjeſa lěha ßo wokoło tych, kotſiž ßo jeho boja, a wutorhuje jich. 1 Mójſ. 32, 1. 2. Pſ. 91, 11.

9. Woptajcźe a hladajcźe, kak dobroczíwy tón Knjes je; derje temu, kotryž ma nadźiju k njemu. Pſ. 2, 12. Pſ. 40, 5.

10. Bójcźe ßo teho Knjeſa, wy jeho ßwjeczi; pſchetož kotſiž ßo jeho boja, nimaju žaneje nuſy. Pſ. 37, 19.

11. Bohaczkojo dyrbja tradacź a hłód cźeŕpicź; kotſiž pak teho Knjeſa pytaju, njebudźa niczeho dobreho tradacź.

12. Pójcźe ßem, dźěczi, poßłuchajcźe na mnje; ja chzu waß tu bojoſcź teho Knjeſa wuczicź. Pſ. 66, 16.

13. Schtó je tón, kotryž ßebi dobre žiwjenje požada a chzyl rad dobre dny měcź? 1 Pětr. 3, 10.

14. Zakhowaj ßwój jaſyk pſched ſłym a ßwoju hubu, ſo by na jebanje njerycźała.

15. Wotwrócź ßo wot ſteho a cźiń dobre; pytaj měra a hoń ſa nim.

16. Woczi teho Knjeſa hladatej na prawnych, a jeho wuſchi poßłuchatej na jich wołanje. Hiob. 36, 7. Pſ. 33, 18.

17. Wobliczo pak teho Knjeſa je pſcheczíwo tym, kotſiž ſle cźinja, ſo by jich wopomnjenje wukorjenił ſe ſemje.

18. Hdyž prawi wołaju, ßłyſchi tón Knjes a wumoze jich ſe wſchitkeje jich cźěßnoſcźe.

19. Tón Knjes je bliſko tym, kotſiž ßu rozłamaneje wutroby, a pomha tym, kotſiž rozbitu myßl maja.

20. Prawy dyrbi wjele cźeŕpicź, ale tón Knjes pomha jemu ſ teho wſchitkeho.

21. Wón ſkhowa jemu wſchitke jeho koſcźe tak, ſo ſ tych ßamych tež jena njebudźe rozłamana.

22. Bjesbóžnych budźe njeſbože moricź; a kotſiž praweho hidźa, budźa ſahubjeni. Pſ. 32, 10.

23. Tón Knjes wumoze duſchu ßwojich wotroczkow; a wſchitzy, kotſiž ßo jemu dowěrja, njebudźa ſkaženi. Pſ. 37, 33.

35. Pſalm.

Modlitwa wo wumoženje wot ßurowoſcźe njepſcheczelow.

Pſalm Davitowy.

1. Knježe, ſwadź ßo ſ mojimi ſwadnikami a wojuj pſcheczíwo tym, kotſiž napſcheczíwo mi wojuja.

2. Zapſchimń ſchkit a bróń a poſtań mi k pomozy. Pſ. 12, 6.

3. Poczehń lebiju a wobſankń mje pſcheczíwo mojim pſcheſcźěharjam. Rjekń k mojej duſchi: Ja ßym twoja pomoz.

4. Njech ſahanibjeni budźa a ßo hanibuja, kotſiž na moju duſchu lakaju; njech ßo ſ wopjeczizu wrócźa a k hanibje pſchińdu, kotſiž ſle na mnje myßla. Pſ. 70, 3.

5. Njech budźa jako pluwy pſched wětrom, a jandźel teho Knjeſa ſtorcź jich precž. Pſ. 1, 4. Pſ. 83, 14.

6. Njech jich droha budźe cźěmna a ſjeliſka, a jandźel teho Knjeſa hoń ſa nimi.

7. Pſchetož woni ßu bjes winy ßwoje potajne ßyczje na mnje powlakli, bjes winy ßu mojej duſchi jamu wukopali.

8. Njech jeho ſkaženje nadpanje, hdyž ßo teho njenadźije; a jeho ßycź, kotruž wón ſkradźu je na mnje powlakł, njech jeho popanje a njech jeho ſkało, hdyž na njeho panje. Pſ. 7, 16. Dan. 6, 24.

9. Ale moja duſcha budźe ßo ſrado-

wacż w tym Knjeſu a ßo roswjeßelicż na jeho pomozy.

10. Wſchitke moje koſcże budża rjecż: Knježe, ſchtó je jako ty? kiž ty hubjeneho wumožeſch wot teho, kotryž mózniſchi je dyžli wón, a hubjeneho a khudeho wot jeho rubježnikow.

Hiob. 36, 15.

11. Njeprawi ßwědkojo poſtawaju; cżi powjedaju na mnje, cżohož ja ßebi wědomny njejßym.

12. Woni cżinja mi ſte ja dobre, ſo bychu mje do wutrobneje žałoſcże pſchinjeßli.

13. Ja pak, hdyž woni ſkhorichu, woblecżech ßo měch (abo draſtu na žarowanje), cżwilowach ßwoju duſchu ſ poſcżenjom a modlach ßo huſto ßam pſchi ßebi.

14. Ja ßo ſadžeržach, jako by wón mój pſchecżel a bratr był; ja khodžach ſkhileny, jako hdyž jedyn ßwoju macż žaruje.

15. Woni pak maju wjeßele na mojej ſchkodže a ſhromadžichu ßo; haj cżi kłazawi ſhromadžuja ßo pſchecżiwo mi, a ja njewjedžich cżoho dla: woni torhaju a njepſcheſtawaju.

16. S tymi, kotſiž ßo pſchiſzlodžeju a ßo wuſzměja brjucha dla, kuſzaju woni je ßwojimi ſubami hromadu na mnje.

17. Knježe, kak dołho chcżeſch ty pſchihladacż? Wumjedż wſchak moju duſchu ſ jich ſahubjenja a moju ßamulutku wot młodych lawow. Ziew. 6, 10.

18. Ja chzu ßo tebi džakowacż we wulkej ſhromadžiſnje, a bjes wulkim ludom chzu ja cże khwalicż.

Pſ. 40, 10. Pſ. 111, 1.

19. Njech ßo na mni njeſwjeßela, kotſiž ſ njeprawdu moji njepſchecżeljo ſu; njech mje njehanja ſ wocżomaj, kotſiž mje bjes winy hidža.

20. Pſchetož woni myßla na ſchkodu a hladaju jebatych wězow pſchecżiwo pokojnym w kraju. Pſ. 26, 5. Pſ. 52, 4.

21. A roſdaja ßwoju hubu ſchěroko na mnje a praja: Heja, heja, to naſchej wocżi rad widžitej. Pſ. 40, 16.

22. Knježe, ty to widžiſch, njemjelcż wſchak; Knježe, njeſdaluj ßo wote mnje.

23. Zbudź ßo a wozucż k mojemu prawu a k mojej wězy, mój Božo a mój Knježe. Pſ. 44, 24.

24. Knježe, mój Božo, ßudź mje po ßwojej prawdoſcżi, ſo bychu ßo na mni njeſwjeßelili. Pſ. 13, 1.

25. Njech woni njerjeknu w ßwojej wutrobje: Heja, heja, to my chzachmy; njech njerjeknu: My ßmy jeho pózrjeli.

26. Njech ßo hanibuja a njech do hanibu pſchińdu wſchitzy, kotſiž ßo na mojim njeßbožu ſwjeßela; njech ßo hanibuja a ßměch woblecża, kotſiž ßo pſchecżiwo mi khwala. Pſ. 6, 11. Pſ. 31, 18.

27. Njech ßo khwala a ſwjeßela cżi, kotſiž mi moju prawdoſcż popſcheja, a njech pſchezo praja: Tón Knjes budź wyßoko khwaleny, kiž ßwojemu wotrocżkej měr popſcheje. Pſ. 40, 17.

28. A mój jaſyk budźe powjedacż wot twojeje prawdoſcże a budźe cże wſchědnje khwalicż.

36. Pſalm.

Modlitwa a górżba pſchecżiwo bjesbóžnym ludźam.

1. Pſalm Dawita, Knjeſoweho wotrocżka, k jaſpěwanju.

2. Smutska w mojej wutrobje je wot złeho waſchnja tych bjesbóžnych prajene, ſo žana bohabojaſnoſcż pſched jich wocżomaj njeje.

3. Woni ßami bjes ßobu ßo pyſcha, ſo bychu ßwoju njeprawdoſcż dokonjeli a druhich hidžili. 2 Kral. 17, 9.

4. Wſchitka jich wucżba je ſchkódna a jebana; woni tež nochzeda wjacy roſumicż, ſo bychu dobre cżinili.

5. Ale woni na ßwojim łožu na ſchkodu myßla a ſteja twjerdże na ſłym pucżu a njeſtrachuja ßo pſched žanym ſłym.

6. Knježe, twoja dobrota doßaha tak daloko, hacż njebjeßa ßu, a twoja prawda hacż do mrócżelow.

Pſ. 57, 11.

7. Twoja prawdosćz steji jako Boże hory a twoje ßudy jako wulke hłubiny. Knježe, ty pomhasch ludźom a skotu.

8. Kak droha je twoja dobrota, Bożo, so cžłowiske dźěcźi pod tyłódkom twojich skidłow ßo dowěrja!
Pś. 17, 8. Pś. 57, 2.

9. Woni budźa wopowjeni z bohatymi kubłami twojeho doma; a ty napowjesch jich z lóschtom, jako z rěku.

10. Pschetož pola tebje je to żiwe źórło, a w twojim ßwětle widźimy to ßwětło.

11. Pschestrjej ßwoju dobrotu na tych, kotsiż cźe znaja, a ßwoju prawdosćz na tych, kotsiż ßu dobreje wutroby.

12. Njech njestupa na mnje tych hordych noha, a ruka bjesbóżnych njepohorcz mje.

13. Ale njech tam padnu złóstnizy, so bychu poraženi byli a stanycz njemohli.

37. Psalm.

Na sleh ßbożu njedobrych ßo pohórschecź.

Psalm Dawitowy.

1. **N**jerosshněwaj ßo na złóstnikow a njebudź zawistny na tych, kotsiż złe cžinja.
Prisl. 24, 19.

2. Pschetož runje jako trawa budźa woni skoro poßynczeni, a jako zelene zele budźa woni zwjadnycz.
Pś. 129, 6.

3. Měj nadźiju k temu Knjesej a cžiń dobre; wostań w kraju a żiw ßo po prawdźe.
Hej. 12, 6. 7.

4. Měj ßwoje wjeßele na tym Knjezu: tón budźe tebi dacź, schtoż ßebi twoja wutroba pożada.
Pś. 20, 5.

5. Porucź temu Knjesej ßwoje pucźe a měj nadźiju k njemu: wón budźe wschitko derje cžinicź.
Mat. 6, 25.

6. Wón budźe twoju prawdosćz wuwjescź jako ßwětłosćz a twoje prawo jako połdnjo.
Jes. 58, 8.

7. Mjelcz temu Knjesej a cžakaj na njeho; njerosshněwaj ßo na teho, kotremuż ßo derje dźe, hdyż wón zchibastwo cžini.

8. Pschestań ßo hněwacź a wopuschcź ßurowosćz: njerosshněwaj ßo, so by ty też złe njecžinił.
Eph. 4, 26. 31. Kol. 3, 8.

9. Pschetož złóstnizy budźa wukorjenjeni; kotsiż pak na teho Knjeza cžakaju, budźa zemju herbowacź.
Mat. 5, 5.

10. Po małej khwili nimasch bjesbóżneho; hdyż na jeho město pohladasch, je wón precz.

11. Ale hubjeni budźa zemju wobßynycz a budźa ßo wotschewicz we wulkim měrje.
Mat. 5, 5. Pś. 119, 165.

12. Bjesbóżny myßli złe pschecziwo prawemu a kußa ze ßwojimi zubami hromadu na njeho.

13. Ale tón Knjes ßo jemu ßměje; pschetož wón widźi, so jeho dźeń pschikhadźa.
Pś. 2, 4.

14. Bjesbóżni wucźahaju ßwój mjecz a napinaju ßwoju tsělbu, so bychu hubjeneho a khudeho pobili a zarězali tych, kotsiż ßu na prawym pucźu.
Pś. 7, 16.

15. Ale jich mjecz do jich wutroby póńdźe, a jich tsělba budźe ßo rosłamacź.

16. Lěpsche je to małe jeneho praweho, dyżli wulke kubło wjele bjesbóżnych.

17. Pschetož bjesbóżnych ramjo budźe ßo rosłamacź; ale tón Knjes podeprje prawych.
1 Sam. 2, 31.

18. Tón Knjes zna je te dny tych fromnych, a jich kubło budźe wěcžnje wostacź.

19. Woni njebudźa zahanibjeni w złym cžaßu, a we hłodźe budźa woni naßyczeni.
Pś. 33, 18. 19.

20. Pschetož bjesbóżni budźa tonz wjacź a njepschecźeljo teho Knjeza; hacż runje ßu jako krasna pastwa, dha wschak woni budźa zahinycz, jako dym zahinje.
Pś. 68, 3.

21. Bjesbóżny zajima a njezapłacźi; ale prawy je ßmilny a schczedry.
Pś. 112, 5.

22. Pſchetož jeho požohnowani wobßynu ſemju, ale jeho poſlecži budźa wukorjenjeni. Pſ. 25, 13.

23. Wot teho Knjeſa budźe khód tajkeho muža poßylnjeny, a wón ma ſpodobanje na jeho puczu.

24. Je-li ſo panje, njebudźe wón precž czißnjeny; pſchetož tón Knjes dźerži jeho ſa ruku. Pſ. 145, 14.

25. Ja ßym młody był a ßym ßo ſeſtarił; a njejßym hiſchcźe nihdy widźił, ſo by prawy był wopuſchczeny abo jeho ßymjo khlěba pytało.
Sir. 2, 12.

26. Wón je kóždy czaß ßmilny a požczi rad; a jeho ßymjo budźe požohnowane.

27. Wotſtup wot ſteho a czin dobre, dha budźeſch wěcžnje woſtacź.
Pſ. 34, 15.

28. Pſchetož tón Knjes lubuje prawo a njewopuſchczi ßwojich ßwjatych, wěcžnje budźa woni ſakhowani; ale bjesbóžnych ßymjo budźe wukorjenjene.

29. Prawi herbuja kraj a woſtanu wěcžnje we nim. Mat. 5, 5.

30. Rt praweho ryczi mudroſcź, a jeho jaſyk wupowjeda prawo.

31. Sakoń ßwojeho Boha ma wón w ßwojej wutrobje, jeho khód ßo njepodßunje.

32. Bjesbóžny łaka na praweho a myßli jeho moricź. Pſ. 10, 9.

33. Ale tón Knjes njewoſtaji jeho w jeho rukomaj a njeſatama jeho, hdyž ßudźeny budźe.

34. Czakaj na teho Knjeſa a ſakhowaj jeho pucź; wón budźe tebje powyſchicź, ſo budźeſch kraj herbowacź; ty budźeſch widźicź, ſo bjesbóžni wukorjenjeni budźa.

35. Ja ßym widźił bjesbóžneho, tón ſe ßwojej mozu druhich traſchеſche a roſchěrjeſche ßo a ſeleniſche ßo jako lorberowe (tawrjenzowe) drjewo.

36. Jako ja nimo dźěch, hlaj, bě wón precž; ja ßo po nim praſchach, dha wón nihdźe njeběſche k namakanju.

37. Woſtań ßwěrny a ſadźerž ßo prawje; pſchetož tajkim ßo napoßledk derje póńdźe. 1 Móſ. 39, 8. 9.

38. Pſcheſtupjerjo pak budźa hromadźe ſahubjeni, a bjesbóžni budźa napoßledk wukorjenjeni. Pſ. 73, 19.

39. Ale tón Knjes pomha prawym, wón je jich móz w czaßu nuſy.

40. A tón Knjes budźe jim pomhacź a budźe jich wumóz; haj wumóz wón jich budźe wot bjesbóžnych a budźe jich ſdźeržecź; pſchetož woni ßo jemu dowěrja.

38. pſalm.

Pokutna modlitwa, ſo by Bób to czežke brěmjo hrěchow precž wſał.

1. Pſalm Dawitowy k wopomnjenju.

2. Knježe, njeſchtraſuj mje w ßwojim hněwje a njekhoſtaj mje w ßwojej ßurowoſczi. Pſ. 6, 2. Jer. 10, 24.

3. Pſchetož twoje kłoki tcža we mni, a twoja ruka cziſchczi mje. Hiob. 6, 4.

4. Ja nimam žanu ſtrowoſcź na mojim czěle twojeho roshněwanja dla a nimam žaneho měra w mojich koſczach pſched mojimi hrěchami.

5. Pſchetož moje hrěchi pſcheńdu moju hłowu; jako czežke brěmjo wone mje wobczežuja. Srud. khěrl. 1, 14.

6. Moje rany ßmjerdźa a jětſja ßo pſched mojej hłupoſczu.

7. Ja khodźu kſchiwy a jara ſthileny, zyliczki dźeń khodźu ja ſrudny.

8. Moje ledźby wiſchitke ſłhnu, a nimam niczo ſtroweho na ßwojim czěle.

9. Wſchitko je ſo mnu hinak, a ßym jara roſtołczeny; ja ſkiwlu ßwojeje wutrobneje ſtyſknoſcze dla.

10. Knježe, pſched tobu je wſchitka moja žadoſcź, a moje ſdychowanje njeje tebi potajene. Pſ. 6, 7.

11. Moja wutroba tſchepjecze, moja móz je mje wopuſchcźiła, a jaßnoſcź mojeju woczow njeje pſchi mni. Pſ. 22, 16.

12. Moji lubi a pſchecźeljo ſteja mi napſchecziwo a ſtrachuja ßo pſched mojej boloſczu; a moji bližſchi ſtupaju ſdala. Hiob. 19, 14.

13. A kotſiž ja mojej duſchu ſteja, wjatu mi; a kotſiž moje njeſbože pytaja, ryčža wot ſchkódnych wěžow a myßla wſchědnje na lute jebanje.

Mat. 26, 4.

14. Ale ja dyrbju byćž jako hłuchi, kiž njeßłyſchi, a jako němy, kiž ßwój rt njewotewri. Jeſ. 53, 8.

15. A dyrbju byćž jako cžłowjek, kotryž njeßłyſchi, a kotryž žaneho wurycženja w ßwojim rcže nima.

1 Pětr. 2, 23.

16. Ale, Knježe, ja wočžakuju na tebje; ty, Knježe, mój Božo, budžeſch wuſłyſchecž.

17. Dokelž ja ßebi pomyßlu, ſo bychu ßo wſchak na mni njeſwjeßelili: hdy by moja noha ßo wobßunuła, bychu woni ßo wyßoko poſbehnuli na mnje.

18. Pſchetož ja ßym na cžeŕpjenje pſchihotowany, a moja boloſcž je pſchečžo pſchede mnu.

19. Pſchetož ja ſpowjedam ßwoju ſłóſcž a ſtaram ßo ſa ßwój hrěch.

Pſ. 32, 5.

20. Ale moji njepſchecželjo ßu žiwi a mózni; ale wjele jich je, kotſiž mje ſ njeprawdu hidža.

21. A kotſiž mi ſle cžinja ſa dobre, pſchecžiwja ßo mi, teho dla, ſo ja po dobrym du. Pſ. 109, 5.

22. Njewopuſchcž mje, Knježe, mój Božo, a njeſdaluj ßo wote mnje.

23. Khwatajžy pſchińdž mi k pomocy, Knježe, moje ſbože.

Pſ. 40, 14. Pſ. 35, 3.

39. Pſalm.

Modlitwa wo prawy khumſcht k wumrjecžu, jako wěſte lěkaŕſtwo pſchecžiwo pobóŕſchenju.

1. Khěrluſch Davitowy k ſaſpěwanju ſa Jeduthuna.

2. Ja ßym prajił: Ja chzu na ßwoje pucže hladacž, ſo bych njeſhrěſchił ſe ßwojim jaſykom.

Pſ. 17, 3. 4. Pſ. 141, 3.

3. Ja chzu ßebi do rta wuſdu kłaſcž, dokelž ja hiſchcže bjesbóžneho pſched ßobu mam.

4. Ja ßym woněmił a mjelcžu a woſtaju ßo wjeßela, a moja boloſcž pſchibjera.

5. Moja wutroba je ßo roſpaliła ßrjedža we mni, a hdyž ja na to pomyßlu, ſahorju ja ßo; ja ryčžu ſe ßwojim jaſykom.

6. Knježe, wučž mje, ſo kónc ſo mnu budže, a ſo moje dny ßu wotměrjene, ſo bych póſnał, kak ſachodny ja ßym.

7. Hlaj, moje dny ßu wot tebje na dłóń wotměrjene, a moje žiwjenje je jako ničžo pſched tobu. Zawěſcže, wſchitzy ludžo ßu zyle kničžomni, hacž runje ſteja. Sela.

8. Woni khodža jako ſcžěń a cžinja ßebi wjele prózy podarmo; woni ſhromadžuja a njewjedža, ſchtó to doſtanje. Préd. 2, 18. 21. Luk. 12, 18 ꝛc.

9. Cžoho dha nětk, Knježe, ßo mam troſchtowacž? Ja ßo ſpuſchcžam na tebje. Pſ. 25, 2.

10. Wumož mje ſe wſchitkich mojich hrěchow a njepoſtaj mje błaſnam ſa ßměch. Pſ. 79, 9.

11. Ja chzu mjelčžecž a nochzu ßwój rt wotewricž; ty budžeſch wſchitko derje cžinicž.

12. Wotwobrocž ßwoju ſchtrafu wote mnje, pſchetož ja ßym ſahinuł wot teho bicža twojeje ruki.

Mat. 26, 39.

13. Hdyž ty cžłowjeka khoſtaſch jeho hrěcha dla, cžiniſch ty, ſo jeho rjanoſcž ſańdže, jako wot molow. Ach kak ničžo ßu wſchitzy ludžo. Sela.

14. Wußłyſch moju próſtwu, Knježe, a ſroſymi moje wołanje a njemjelcž nad mojimi ßylſami; pſchetož ja ßym twój cuſomnik a podróžnik, jako wſchitzy moji wótzojo.

3 Mójſ. 25, 23. 1 Kron. 30, 15. Pſ. 119, 19. 2 Kor. 5, 6. 7. Phil. 3, 20. Hebr. 11, 13.

15. Wobrocž ßo wote mnje, ſo bych ja ßo wokſchewił, prjedy dyžli ja precž póńdu a tudy wjacy njebudu.

Hiob. 10, 20.

40. Psalm.

Wěschczenje wo Khrystußu, jeho czěrpjenju a prophecżijstim hamcże.

1. Psalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

2. Ja je zadoſczju woczakuju teho Knjeſa, a wón ßo ke mni nakhili a ßlyſchi moje wołanje. Pſ. 27, 14. Pſ. 5, 3. Pſ. 18, 7. Pſ. 34, 16.

3. A wuczeże mje ſ teje hroſneje jamy a ſ teho błóta; a ſtaji moju nohu na ſkalu, ſo ja móżu wěſcże ſtupacź. Pſ. 69, 3.

4. Wón je mi nowy khěrluſch do mojeho rta dał, ſo ja móżu khwalicź naſcheho Boha; to budże jich wjele widżicź a teho Knjeſa ßo bojecź a k njemu nadżiju měcź.

5. Sbóżny je człowjek, kotryż ßwoju nadżiju kładże na teho Knjeſa a ßo njewobroczi k hordym a kotſiż ſe łżemi wokoło khodża. Pſ. 2, 12. Pſ. 34, 9.

6. Knjeże, mój Bożo, wulke ßu twoje dźiwy a twoje myßle, kotrez ty naſche dla maſch; na tebje nichtó njeje podobny; ja chzu je pſchipowjedacź a wo nich ryczecź, kotrez tak wulke ßu, ſo je nichtó njemóże pſcheradhnowacź.

7. Wopory a jédżne wopory ßo tebi njeſpodobaju; ale wuſchi ßy ty mi wotewrił, ſo ßebi njeżadaſch ani ſapalne wopory ani wopory ſa hrěchi. Pſ. 51, 18. Hebr. 10, 5.

8. Duż ja dżach: Hlaj, ja pſchińdu, w knihach je wote mnje pißane; Jan. 5, 39. 46. Hebr. 10, 7.

9. Twoju wolu, mój Bożo, czinju ja rad a twój ſakoń mam ja ßrjedźa ßwojeje wutroby. Jeſ. 50, 5.

10. Ja chzu pſchipowjedacź tu prawdoſcź w tej wulkej ſhromadźiſnje; hlaj, ja ßebi ßwojej hubje nochzu dacź ſatykacź; Knjeże, ty wěſch to. Pſ. 35, 18.

11. Twoju prawdoſcź njepotaju ja w ßwojej wutrobje, wot twojeje prawdy a wot twojeho ſboża ryczu ja; ja njepotaju twoju dobrotu a ßwěrnoſcź pſched tej wulkej ſhromadźiſnu. Pſ. 57, 4.

12. Ty pak, Knjeże, njewotwobrocź wſchak ßwoju ßmilnoſcź wote mnje; njech twoja dobrota a ßmilnoſcź kóżdy czaß mje ſakhowa. Pſ. 61, 8.

13. Pſchetoż kolo wokoło je mje wobdało wjele ſteho; ſchtó móże to rachnowacź? Moje hrěchi ßu mje ſapſchijałe, tak ſo ja widżicź njemóżu; jich je wjazy dyżli włoßow na mojej hłowje, a moja wutroba je mje wopuſchcziła. Pſ. 69, 5.

14. Njech ßo tebi to ſpodoba, Knjeże, ſo by ty mje wumohł; pokhwataj, Knjeże, ſo by mi pomhał. Pſ. 22, 20. Pſ. 38, 23.

15. Njech ßo hanibuja a njech do haniby pſchińdu czi, kotſiż mi ſa mojej duſchu ſteja, ſo bychu ju ſkónzowali; njech ßo ſ wopjecżizu ſaßo wróczja a njech ſahanibjeni budża, kotſiż mi ſteho popſcheja. Pſ. 70, 3.

16. Njech ßo w ßwojej hanibje ſtróża, kotſiż na mnje wołaju: Heja, heja!

17. Njech ßo ſraduja a ßo ſawjeßela wſchitzy, kotſiż ßo po tebi praſcheju; a kotſiż twoje ſboże lubuja, njech pſcheßo rjeknu: Tón Knjes budź wyßoko khwaleny! Pſ. 35, 27.

18. Pſchetoż ja ßym khudy a hubjeny, tón Knjes pak ßo ſtara ſa mnje; ty ßy mój pomoznik a mój wumoznik; mój Bożo, njekomdź ßo. Pſ. 70, 7. Pſ. 109, 22.

41. Psalm.

Wo derjeczinjenju a njeßwěrnoſczi.

1. Psalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

2. Derje temu, kotryż ßo po nuſnym horje bjerje; teho budże tón Knjes wumóż w ſtym czaßu. Pſchiſl. 14, 21.

3. Tón Knjes budże jeho ſwarnowacź a pſchi żiwjenju ſdżerżecź, a budże ßo jemu dacź derje hicź na ſemi, a njebudże jeho podacź do wole jeho njepſcheczelow.

4. Tón Knjes budże jeho wokſchewicź na jeho khorym łożu; ty pomhaſch jemu wot wſchitkeje jeho khoroſcże. 2 Kral. 20, 7.

5. Ja dźach: Knježe, ßmil ßo nade mnu; wuſtrowi moju duſchu, pſchetož ja ßym ßo na tebi pſchehrěſchił.
Pſ. 6, 3.

6. Moji njepſchecźeljo rycźa ſłe wo mnje: hdy budźe wón wumrjecź a jeho mjeno ſahinucź?

7. Woni pſchińdu, ſo bychu hladali, a wſchak njerycźa ſ wutrobu; ale pytaju něſchto, ſo mohli to hanicź, woni wuńdu a wunjeßu to.

8. Wſchitzy, kotſiž mje hidźa, ſcheptaju hromadźe na mnje a myßla ſłe na mnje.

9. Woni ßu ſchibałſtwo na mnje wobſankli: hdyž je ßo lehnuł, njedyrbi wón wjazy ſtanucź.

10. Tež mój pſchecźel, kotremuž ja ßo dowěrjach, kotryž mój khlěb jědźiſche, tepze mje pod nohi.
Jan. 13, 18. Jap. ſk. 1, 16.

11. Ty pak, Knježe, ßmil ßo nade mnu a poſběhń mje; ja chzu jim ſapłacźicź.

12. Na tym póſnaju ja, ſo ty ſpodobanje na mni maſch, ſo mój njepſchecźel nade mnu njebudźe wyſkacź.
2 Sam. 5, 12.

13. Mje pak ſdźerźiſch ty mojeje njewinoſcźe dla a poſtajiſch mje pſched twoje woblicźo wěcźnje.

14. Khwaleny budź tón Knjeſ, tón Bóh Iſraelſki, wot nětk hacž do wěcźnoſcźe. Hamjeń, hamjeń.
Pſ. 72, 18. Luk. 1, 68.

42. pſalm.

Hubjenſtwo a troſcht pſchecźěhanych.

1. Roſwucźenje tych dźěcźi Korah k ſaſpěwanju.

2. Jako jeleń jachli po ſymnej wodźe, tak ſdychuje moja duſcha, Božo, k tebi. Pſ. 22, 2.

3. Mojej duſchi chze ßo picź po Bohu, po tym žiwym Bohu: hdy budu ja tam pſchińcź, ſo ja Bože woblicźo wohladam? Pſ. 143, 6.

4. Moje ßylſy ßu mój khlěb wodnjo a w nozy, dokelž wſchědnje ke mni rjeknu: Hdźe je twój Bóh?
Pſ. 79, 10.

5. Hdyž ja pak na to ſpominam, wuliju ja ßam pſchi ßebi ßwoju wutrobu; pſchetož ja chzył rad hicź ſ tej ſhromadźiſnu a ſ nimi khodźicź do Božeho doma ſ wjeßełym hłoßom a ſ dźakowanjom w ſhromadźiſnje tych, kotſiž ßwjecźa.

6. Schto rudźiſch ty ßo, moja duſcha, a ßy tak njepokojna we mni? Cźakaj na Boha; pſchetož ja budu ßo jemu hiſchcźe dźakowacź, ſo wón mi pomha ſe ßwojim woblicźom.
Pſ. 43, 5.

7. Mój Božo, ſtyſkna je moja duſcha we mni; teho dla ſpominam ja na tebje w kraju pſchi Jordanje a na Hermonim, na tej małej horje.

8. Twoje lijeńzy ſchumja ßo ßem, ſo tudy hłubina a tam hłubina ßo žołmi; wſchitke twoje powodźe a twoje nawalnoſcźe ſwala ßo na mnje.
Pſ. 69, 3.

9. Tón Knjeſ je wodnjo ßlubił ßwoju dobrotu; a w nozy ſpěwam ja jemu a modlu ßo k Bohu ßwojeho žiwjenja.

10. Ja rjeknu k Bohu, mojej ſkale: Cźoho dla ßy ty mje ſapomnił? Cźoho dla dyrbju ja tak ſrudny khodźicź, hdyž mój njepſchecźel mje cźiſchcźi?
Pſ. 13, 2. Pſ. 43, 2.

11. Je jako ßmjertna rana w mojich koſcźach, ſo mje moji njepſchecźeljo hanja, hdyž woni wſchědnje ke mni rjeknu: Hdźe je nětk twój Bóh?
Pſ. 119, 42.

12. Schto rudźiſch ty ßo, moja duſcha, a ßy tak njepokojna we mni? Cźakaj na Boha; pſchetož ja budu ßo jemu hiſchcźe dźakowacź, ſo wón mojeho woblicźa pomoz a mój Bóh je.
Pſ. 43, 5. Pſ. 116, 7.

43. pſalm.

Powołanje na Boha, najwyſchſcheho ßudnika.

1. Sudź mje, Božo, a wjedź mi moje prawo pſchecźiwo temu njeßwja-

temu ludu; a wumož mje wot tych jebatych a ſłych ludźi. Pſ. 26, 1.

2. Pſchetož ty ßy tón Bóh mojeje ſylnoſcźe, czoho dla ſaſtorczijch ty mje? Czoho dla dajch ty mi tak ſrudnemu khodźicź, hdyž mje mój njepſchecźel cźiſchcźi? Pſ. 42, 10.

3. Pósczel ßwoje ßwětło a ßwoju prawdu, ſo bychtej mje pſchewodźiłej a pſchiwjedłej na twoju ßwjatu horu a do twojeho wobydlenja; Pſ. 15, 1.

4. So bych ja pſchiſtupił k Božemu wołtarju, k temu Bohu, kotryž moja wjeſełoſcź a moja radoſcź je; a ſo bych ja ßo tebi, Božo, dźakował na harfje, mój Božo. Pſ. 63, 6.

5. Schto rudźiſch ty ßo, moja duſcha, a ßy tak njepokojna we mni? Czakaj na Boha; pſchetož ja budu ßo jemu hiſchcźe dźakowacź, ſo wón mojeho woblicža pomoz a mój Bóh je. Pſ. 42, 12.

44. pſalm.

Kak ßo ßwjatym najbóle dźe, a jich modlenje.

1. Roswucženje tych dźěcźi Korah k ſaſpěwanju.

2. Božo, my ßmy to ſ naſchimaj wuſchomaj ßłyſcheli; naſchi wótcźojo ßu nam wot teho powjedali, ſchto ty cžinił ßy w jich cžaßu ſaſtarſku. 5 Mójſ. 6, 7. 21.

3. Ty ßy ſe ßwojej ruku póhanow ſahnał, ale jich ßy ty ſcheſčepił; ty ßy ludy ſkaſył, ale jich ßy ty roſpłodźił. 5 Mójſ. 7, 1.

4. Pſchetož woni njejßu tón kraj dobyli ſe ßwojim mječžom, a jich ramjo jim njepomhaſche, ale twoja prawiza, twoje ramjo a ßwětłoſcź twojeho woblicža; pſchetož tebi ßo woni ſpodobachu.

5. Božo, ty ßy tón ßamy mój kral, kiž ty Jakubej pomoz lubiſch.

6. Pſches tebje chzemy ßwojich njepſchecźelow poraſycź; w twojim mjenje chzemy tych podteptacź, kotſiž ßo nam pſchecźiwja.

7. Pſchetož ja ßo njeſpuſchcžam na ßwoju tſěłbu, a mój mječž mi njepomha;

8. Ale ty pomhaſch nam wot naſchich njepſchecźelow a ſahaniſch tych, kotſiž naß hidźa.

9. My chzemy wſchědnje ßo khwalicź wot Boha a twojemu mjenu ßo dźakowacź wěčžnje. Sela.

10. Czoho dla dha ſaſtorczijch ty naß nětk a dajch nam k hanibje pſchińcź a njecźehnjeſch won ſ naſchim wójſkom?

11. Ty dajch nam cźěkacź pſched naſchimi njepſchecźelemi, tak ſo nam to naſche pobjeru cźi ßami, kotſiž naß hidźa.

12. Ty podajch naß jako wowcy na ježranje a roſpróſchiſch naß bjes póhanow.

13. Ty pſchedajch ßwój lud ſa nicžo a njebjerjeſch nicžo ſa njón. 5 Mójſ. 32, 30.

14. Ty podajch naß na hanibu naſchim ßußodam, na hanjenje a na ßměch tym, kotſiž wokoło naß ßu. Pſ. 79, 4.

15. Ty poſtajiſch naß na pſchißłowo bjes póhanami, a ſo ludy hłowu na naß tſchaßu. Pſ. 22, 8.

16. Kóždy dźeń je moje hanjenje pſchede mnu, a moje woblicžo je połne haniby; Pſ. 69, 21.

17. So ja tych hanjerjow a ſłeho ryčžerjow dyrbju ßłyſchecź, a njepſchecźelow a tych, kotſiž ßo wjecźa, dyrbju widźicź.

18. To wſchitko je na naß pſchiſchło; a my wſchak tebje njejßmy ſapomnili ani njejßmy njeßwěrnje napſchecźiwo twojemu ſakonju cžinili.

19. Naſcha wutroba njeje wotpanyła ani naſch khód ßo wuchilił wot twojeho pucža;

20. So ty naß tak roſbijeſch bjes ſmijemi a pſchikrywaſch naß ſe cžmu.

21. Hdy bychmy teho mjena naſcheho Boha ſapomnili a naſchej ruzy poſběhnuli k cužemu Bohu:

22. To by Bóh derje namakał;

pſchetož wón wě tu potajnoſcź tych wutrobow.

23. Pſchetož my budźemy twoje dla zyliczki dźeń ſabiczi a ßmy dźerženi jako wowzy k rěſanju. Rom. 8, 36.

24. Wozucź, Knježe, cźoho dla ſpiſch ty? Sbudź ßo a njeſaſtorcź naß tak wěcžnje. Mat. 8, 24. 25.

25. Cźoho dla potajiſch ty ßwoje woblicžo a ſapomniſch naſche hubjenſtwo a naſche podcźiſchcženje?

26. Pſchetož naſcha duſcha je podtłóczena hacź do procha, naſch brjuch wißy pſchi ſemi. Kn. kudn. 11, 35.

27. Stawaj nam k pomozy a wumož naß ßwojeje dobroty dla.

45. pſalm.

Wěſchcženje wo nawoženju Khryſtußu a zyrkwi, jeho njewjeſcźe.

1. Njewjeſcźiny khěrluſch a roswucženje tych dźěcźi Korah, wot róžow, k ſaſpěwanju.

2. **M**oja wutroba myßli na dobry khěrluſch; ja chzu ſpěwacź wot krala; mój jaſyk je pjero dobreho pißarja.

3. Ty ßy tón najrjeniſchi bješ cźłowjeſkimi dźěcźimi, luboſnej ſtej twojej hubje; teho dla žohnuje tebje Bóh wěcžnje.

4. Pſchipaßaj ßwój mjecž na ßwoje bjedra, ty ryczerjo, a wuhotuj ßo rjenje.

5. Bóh daj, ſo by ſbože měł w ßwojej rjanoſcźi; wujědź prawdy dla a ſo by ty hubjenych pſchi prawdoſcźi ſdźeržał; tak budźe twoja prawiza dźiwy cźinicź.

6. Wótre ßu twoje kłoki, tak ſo ludźo pſched tobu dele padaju ßrjedźa bješ njepſchecźelemi teho krala. Pſ. 110, 6.

7. Božo, twój ſtoł woſtanje pſchezo a wěcžnje; tón ſzeptař twojeho kraleſtwa je runy ſzeptař. Hebr. 1, 8.

8. Ty lubujeſch prawdoſcź a hidźiſch bjesbóžnoſcź; teho dla je cźe, Božo, twój Bóh žałbował ſ wolijom teje wjeßełoſcźe, wjazy dyžli twojich towarſchow. Pſ. 33, 5.

9. Twoje draſty ßu luta mara, aloeš a kezia, hdyž ty wukhadźeſch ſ tych helfenbejnſkich hrodow w twojej rjanej pyſchnoſcźi. Jan. 19, 39.

10. W twojej pyſchnoſcźi khodźa kralowſke dźowki; ta njewjeſta ſteji po twojej prawizy w lutym kraßnym ſłocźe.

11. Poßłuchaj, dźowka, pohladaj na to a nakhil ßwoje wucho: ſapomń ßwojeho luda a ßwojeho wótzowſkeho doma.

12. Tehdy budźe ßo kralej ſpodobacź twoja rjanoſcź; pſchetož wón je twój Knješ, a ty dyrbiſch ßo k njemu modlicź.

13. Ta dźowka Zor budźe ſ darami hotowa; bohaczi w ludu budźa ßo pſched tobu pokorjecź. Pſ. 72, 10.

14. Ta kralowſka dźowka je wſchitka kraßna ſnutškach, wona je ſe ſłotej draſtu woblecžena. Wyš. kěrl. 1, 5. Sk. 4, 1.

15. Woni ju pſchiwjedu k temu kralej w pißanej draſcźe; a jejne towarſchki, te knježny, kiž ſa njej du, budźa k tebi wjedźene.

16. Woni pſchiwjedu je ſ wjeßełoſcźu a ſ radoſcźu a du do kralowſkeho hroda.

17. Na měſto twojich wótzow budźeſch ty dźěcźi měcź; te budźeſch ty ſěrſchtow poſtajicź po wſchěm ßwěcźe. Hebr. 2, 13.

18. Ja chzu twoje mjeno wopomnicź wot naroda k narodu; teho dla budźa ßo tebi ludźo dźakowacź pſchezo a wěcžnje.

46. pſalm.

Zyrkwje troſcht a dowěrjenje.

1. Khěrluſch tych dźěcźi Korah wot młodoſcźe k ſaſpěwanju.

(Cż. na wobnowjenje evangelſkeje zyrkwje.

2. **B**óh je naſcha nadźija a ßylnoſcź, ta pomoz w tych wulkich nuſach, kotrež naß ßu ſajate.
Pſ. 18, 2. 3. Pſchiſł. 18, 10. Sej. 4, 5. 6.

3. Teho dla my ßo njebojimy, hdy

by runje ßo ſemja powróczźila a hory
ßo ßrjedźa do morja ponuriłe;
Pſ. 3, 2 ꝛc.

4. Hacž runje by morjo ſaſchumiło
a ßo ſmucźiło a wot jeho nawalnoſcźe
hory ßo pſchepadłe. Sela.
Luk. 21, 25.

5. Dha wſchak dyrbi to mĕſto Bože
pĕknje wjeßele woſtacž ſe ßwojimi ſtud-
niczkami, hdźež te ßwjate wobydlenja
teho najwyſchſcheho ßu.

6. Bóh je ßrjedźa we nim, teho dla
budźe wone derje woſtacž. Bóh pomha
jemu rano.

7. Póhanjo dyrbja ßo ſahubicž a
kraleſtwa panucž; ſemja dyrbi ſahinucž,
hdyž wón ßo ßłyſchecž dawa.

8. Tón Knjes zebaoth je ſ nami;
tón Bóh Jakubowy je naſch ſchuz.
Sela.

9. Pójcźe a wohladajcźe te ſkutki
teho Knjeſa, kotryž na ſemi tajke ſa-
puſcźenje naczini. Pſ. 66, 5.

10. Wón czini wójnam kónz po
wſchĕm ßwĕcźe; wón tſélby rosłama,
lebije rosbije a woſy ſ wohenjom ſpali.
Pſ. 76, 4.

11. Woſtajcźe ßo a póſnajcźe, ſo
ja Bóh ßym. Ja budu powyſcheny
bjes póhanami, ja budu powyſcheny
na ſemi.

12. Tón Knjes zebaoth je ſ nami;
tón Bóh Jakubowy je naſch ſchuz.
Sela.

47. pſalm.

Wo Khryſtußowym k njebjuſtpiczu.

1. Pſalm k ſaſpĕwanju tych dźĕcźi
Korah.

2. Kleſkajcźe ſ rukomaj, wſchitke
ludy, a wyſtajcźe Bohu ſ wjeßełym
hłoßom.

3. Pſchetož tón Knjes, tón naj-
wyſchſchi, je ſtraſchny, wón je wulki
kral na wſchej ſemi.
Pſ. 76, 8. Zach. 14, 9.

4. Wón budźe ludy pod naß pod-
cźißnucž a człowjekow pod naſche nohi.

5. Wón wuſwoli nam ſa naſche
herbſtwo tu kraßnoſcž Jakuba, kotrehož
wón ßebi lubuje. Sela.

6. Bóh horje ſtupi ſ wyſkanjom a
tón Knjes ſ hłoßom teje truby.

7. Spĕwajcźe, ſpĕwajcźe Bohu; ſpĕ-
wajcźe, ſpĕwajcźe naſchemu kralej!
Jeſ. 12, 5.

8. Pſchetož Bóh je ſ kralom po
wſchej ſemi; ſpĕwajcźe jemu roſomnje.

9. Bóh je kral na póhanach; Bóh
ßedźi na ßwojim ßwjatym ſtole.

10. Fĕrſchtojo tych ludow ßu ßo
ſhromadźili k ludu teho Boha Abra-
hamowehło; pſchetož Bóh je jara po-
wyſcheny pola ſchkitow na ſemi.
Pſ. 45, 7.

48. pſalm.

Snamjo tſchcźcźijanſkeje zyrkwje.

1. Pſalmſki khĕrluſch tych dźĕcźi
Korah.

2. Wulki je tón Knjes, a jara
khwalobny w mĕſcźe naſcheho Boha,
na ßwojej ßwjatej horje. Pſ. 145, 3.

3. Hora Zionſka je jako rjana ha-
łožka, kotrejež ßo zyły kraj troſchtuje;
na ſtronach k połnozy leži mĕſto teho
wulkeho krala. Mat. 5, 35.

4. Bóh je w jeho hrodach ſnajom-
ny, ſo wón tón ſchuz je. Pſ. 9, 10.

5. Pſchetož hlaj, kralojo ßu ßo ſhro-
madźili a hromadźe nimo czahnuli.

6. Woni ßu ßo dźiwali, jako to wi-
dźichu; woni ßu ßo naſtróžili a ßu
bórſy czekli.

7. Strach je tam na nich pſchiſchoł
a ſtyſknoſcž, jako porodneje žony.

8. Ty rosłamaſch łódźe w morju
pſches wĕtr wot ranja. Jeſ. 2, 16.

9. Jako ßmy ßłyſcheli, tak widźimy
na tym mĕſcźe teho Knjeſa zebaoth,
na tym mĕſcźe naſcheho Boha. Bóh
ſdźerži to ßame wĕcžnje. Sela.

10. Božo, my czakamy na twoju
dobrotu w twojim templu. Jeſ. 30, 15.

11. Božo, kajkež twoje mjeno je,
tajka je tež twoja khwalba hacž do

kónza ßwěta; twoja prawiza je połna
prawdoſcźe.
12. Njech ßo ſawjeßeli hora Zionſka,
a njech ßo ſraduja židowſke dźowki
twojich prawiſnow dla. Sierw. 14, 1.
13. Wobdajcźe Zion a wobſtupcźe
ju; a rachujcźe jejne tórmy.
14. Budźcźe ßwěrni pſchi jejnych
murjach a powyſchcźe jejne hrody, ſo
bychu wot teho mohli powjedacź tym,
kotſiž po nami pſchińcź budźa;
15. So tutón Bóh je naſch Bóh
wot wěcžnoſcźe hacž do wěcžnoſcźe; wón
wjedźe naß jako młodoſcź. Jeſ. 25, 9.

49. pſalm.

Wucžba a troſcht pſchecžiwo ſbožu ſłych.

1. Pſalm tych dźěcźi Korah k ſa=
ſpěwanju.
2. Poßłuchajcźe wſchitke ludy; kedźb=
bujcźe wſchitzy, kotſiž wy w nětcźiſchim
cżaßu žiwi ſcźe:
3. Burſzy ludźo a knjeſiſzy ludźo,
bohacźi a khudźi hromadźe.
4. Mój rt dyrbi wot mudroſcźe ry=
cżecź a moja wutroba wot roſoma po=
wjedacź.
5. My chzemy na dobre pſchiſłowo
poßłuchacź a pěkny khěrluſch na harfje
hracź. Pſ. 78, 2.
6. Cżoho dla dyrbjał ja ßo bojecź
w złych dnjach, hdyž mje złoſcź mojich
podteptarjow wobdawa?
7. Kotſiž ßo ſpuſchcźeju na ßwoje
kubło a ßo khwala ſe ßwojim wulkim
bohatſtwom. Pſ. 52, 9.
8. Wſchak žadyn ßwojeho bratra
njemóže wumóz a nichtó Boha ſjednacź.
9. Drohe je, jich duſche wumóz;
wón budźe ßo teho do wěcžnoſcźe wo=
ſtajicź;
10. Hacž wón runje dołho žiwy je
a row njewohlada.
11. Pſchetož my budźemy widźicź,
ſo tajzy mudri wſchak wumru, tak
derje, jako hłupi a błaſni kónz wojmu;
a dyrbja ßwoje kubło zuzym wostajicź.
Prěd. 2, 16. Sir. 6, 2.

12. To je jich wutroba, ſo bychu
jich domy trale wěcžnje a jich wo=
bydlenja wostałe wot naroda do na=
roda, a ſo bychu wulku cżeſcź měli na
ſemi.
13. Dha wſchak njemóža wostacź w
tajkej cżeſcźi, ale dyrbja precź jako
ſkót. Prěd. 3, 19. 2 Pětr. 2, 12.
14. Tajka jich myßl je hłupoſcź; a
wſchak khwala to jich pſchichodni ſe
ßwojim rtom. Sela. Pſchiſł. 28, 4.
15. Woni leža w heli jako wowzy,
a ta ßmjercź jich žerje; ale fromni
budźa jara bórſy na nich knježicź; a
jich hordoſcź dyrbi ſahinycź, w heli
dyrbja woni wostacź.
Pſ. 41, 23. Kn. mudr. 3, 8.
16. Ale Bóh budźe moju duſchu
wumóz ſ helſkeje mozy; pſchetož wón
je mje horjewſał. Sela. Hoſ. 13, 14.
17. Njebój ßo, hdyž ſchtó wobohacźi,
hdyž krasnoſcź jeho doma pſchibjera.
Sir. 11, 22.
18. W ßmjercźi wón nicžo ßobu
njewoſmje, ani jeho cżeſcź ſa nim nje=
ſtupa. Hiob. 27, 19. Prěd. 5, 14.
19. Ale wón ßo troſchtuje tuteho
dobreho žiwjenja; a khwali ßo, hdyž
ſchtó ſa dobrymi dnjemi ſteji. Luk. 12, 19.
20. Dha wſchak woni ſa ßwojimi
wótzami cźahnu a ßwětło nihdy wjazy
njewohladaju.
21. Hdyž cžłowjek w cżeſcźi je a
nima žaneho roſoma, woſmje wón kónz
jako ſkót. Prěd. 3, 19.

50. pſalm.

Wo wěrnej Božej ßłužbje.

Pſalm Aßaphowy.

1. Bóh, tón Knjes, tón mózny,
ryczi a ſawoła ßwět wot ſkhadźenja
ßłónza hacž do ſakhadźenja.
2. S Ziona ſkhadźa ta rjana jaß=
noſcź Boža. 5 Mójſ. 33, 2.
3. Naſch Bóh pſchiińdźe a njemjel=
cźi; palazy woheń pſched nim dźe, a
woſoło njeho je wulke njewjedro.
Pſ. 97, 3.

4. Wón ſawoła njebjeßa a ſemju, ſo by ßwój lud ßudźił. 5 Mójſ. 31, 28.

5. Zhromadźcze mi mojich ßwjatych, kotſiž na ſakoń bóle kedźbuja, dyžli na wopor.

6. A njebjeßa budźa jeho prawdoſcź pſchipowjedacź: pſchetož Bóh je ßudnik. Sela. Pſ. 7, 12. Pſ. 9, 5.

7. Poßluchaj, mój ludo, njech ja ryczu. Iſrael, njech ja tebi wobßwědczu: Ja, Bóh, ßym twój Bóh. Pſ. 81, 9.

8. Twojeho wopora dla ja tebje njeßwarju; wſchak ßu hewak twoje ſapalne wopory ſtajnje pſchede mnu. Jer. 7, 22. 23.

9. Ja njewoſmu ſ twojeho doma howjeda ani kóſlow ſ twojich hródźow.

10. Pſchetož wſchitka lěßna ſwěrina je moja, a ſkocźata na horach, hdźež po tawſyntach khodźa. Pſ. 8, 8. 9.

11. Ja ſnaju wſchitke ptaki na horach, a wſchelki ſkót na polu je pſchede mnu.

12. Hdy bych ja hłódny był, nochzył ja tebi wot tebe prajicź; pſchetož ta ſemja je moja a wſchitko, ſchtož na njej je. 2 Mójſ. 19, 5.

13. Pomyßliſch ty ßebi, ſo ja chzył wołowe mjaßo jěſcź abo kóſlacu krej picź?

14. Wopruj Bohu dźak a ſapłacź temu najwyſchſchemu ßwój ßlub. Pſ. 116, 17.

15. A wołaj ßo ke mni w czaßu teje nuſy, dha chzu ja cźe wumóz, a ty dyrbiſch mje khwalicź. Pſ. 77, 3.

16. Ale k bjesbóžnemu praji Bóh: Schto pſchipowjedaſch ty moje prawiſny a bjerjeſch mój ſakoń do ßwojeho rta?

17. Kiž ty wſchak powucženje hidźiſch a czißnjeſch moje ßłowa ſady ßo.

18. Hdyž paducha widźiſch, běžiſch ty ſ nim a dźeržiſch towarſtwo ſ łamarjemi mandźelſtwa. Eph. 5, 11.

19. Ty wotpuſchcźiſch ßwojej hubje ſle ryczecź, a twój jaſyk je jebak.

20. Ty ßedźiſch a ryczíſch pſchecźiwo ßwojemu bratrej a ßcźiſch na ßwojeho macźernoho ßyna.

21. To czinjiſch ty, ja mjelczu; dyž pomyßliſch ty ßebi, ſo ßym twojeho runja, tebi podobny; ale ja chzu tebi dopokacź a tebi to pſched wocži ſtajicź. Jer. 42, 14.

22. Zrofymcźe wſchak to, kotſiž wy Boha ſapomnicźe, ſo bych waß něhdy precź njetorhnył a nichtó njebył, kiž by waß wumohł. Pſ. 78, 11.

23. Schtóž dźak woprujc, tón czeſczi mje; a to je tón pucź, ſo ja jemu Bože ſbože pokažu.

51. pſalm.

Dawita pokutny ſpěwbej

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju:

2. Hdyž propheta Nathan běſche k njemu pſchiſchoł, jako wón k Bathſebje bě ſaſchoł. 2 Sam. 12, 1. 7.

3. Božo, budź mi hnadny po twojej dobroczi a ſahub moje hrěchi po twojej wulkej ßmilnoſczi. Pſ. 56, 2.

4. Zmyj mje derje wot mojeje ſłóſcźe a wuczſiſcź mje wot mojeho hrěcha.

5. Pſchetož ja póſnaju ßwoju ſłóſcź, a mój hrěch je ſtajnje pſchede mnu.

6. Tebi ßamemu ßym ja ſhrěſchił a ſlě pſched tobu cžinił, ſo by prawy był w twojich ryczach a czißty w twojim ßudźenju. Rom. 3, 4. Jer. 8, 4. Hiob. 14, 4.

7. Hlaj, w hrěchach ßym ja płodźeny, a moja macź je mje w hrěchach podjała. Jan. 3, 6.

8. Hlaj, ty lubujeſch prawdu, kotraž w potajnym leži: ty ſjewiſch mi potajnu mudroſcź. Kol. 1, 26.

9. Wuczſiſcź mje wot hrěcha ſ iſopom, ſo bych ja czißty był; ſmyj mje, ſo bych ja bělſchi był dyžli ßněh. 3 Mójſ. 14, 6. 4 Mójſ. 19, 6. 18.

10. Daj mi ßłyſchecź radoſcź a wjeßele, ſo ßo ſraduja moje koſcźe, kotrež roſbił ßy.

11. Potaj ßwoje woblicžo wot mojich hrěchow a ſahub wſchitke moje ſłóſcźe.

12. Stwoŕ we mni, Božo, cžistu wutrobu a daj mi noweho wěsteho ducha.
13. Njesacžisńi mje wot swojeho wobliczja a njewsmi swojeho swjateho Ducha wote mnje. Kn. mudr. 9, 4.
14. Trošchtuj mje jako je swojej pomozu, a tón hotowy Duch sdźerž mje.
15. Pschetož ja chzu pschestupjerjow twoje pucźe wuczicž, so bychu so hrěschnizy k tebi wobroczili. Luk. 22, 32.
16. Wumož mje wot krwawnych winow, Božo, mój Božo a Sbóžniko, so by mój jasyk twoju prawdosćź khwalił. 2 Sam. 11, 17.
17. Knježe, wotewŕ mój rt, so by mój jasyk twoju khwalbu pschipowjedał.
18. Pschetož tebi njelubja so wopory, ja bych je cži dał; a sapalne wopory tebi so njespodobaju. Ps. 40, 7.
19. Wopory, Bohu spodobne, su tyschny duch; tyschnu a rosłamanu wutrobu njebudźesch ty, Božo, sazpicź. Ps. 34, 19. Jes. 57, 15.
20. Cžiń dobrotu na Zionje po swojej hnadźe a natwaŕ Jerusalemske murje.
21. Tehdy budźa so tebi lubicź wopory teje prawdosćźe, te sapalne a zyłe wopory; tehdy budźa woły na twojim wołtarju wopprowacź. 5 Mójs. 33, 19. Ps. 4, 6.

52. psalm.

Davitowa skóržba na Doega.

1. Roswuczenje Davitowe k sajpěwanju,
2. Jako Doeg Edomsky pschińdźe a powjedasche Saulej a dźesche: Davit je do doma Abimelechoweho pschischoł. 1 Sam. 22, 9.
3. Schto so khwalisch, ty mózny, se słósczu, hdyž wschak Boža dobrota wschědnje traje?
4. Twój jasyk myžli na słe a rěže na łžě jako wótra britej. Ps. 57, 5. Pschisł. 18, 8.
5. Ty lubujesch wjazy słe dyžli dobre a ryczisch radscho łžu dyžli prawdu. Sela. Pschisł. 14, 3.
6. Ty rad ryczisch schkódne słowa s jebatym jasykom.
7. Teho dla budźe tež Bóh cźe wěcžnje skasycź a cźe rosbicź a s hěttow cźe wutorhnucź a s kraja žiwych cźe wukorjenicź. Sela.
8. A prawi budźa to widźicź a so bojecź a so jemu smjecź:
9. Hlaj, to je tón muž, kotryž Boha sa swoju sylnosćź njesałoži, ale spuschczesche so na swoje wulke bohatstwo a posylni so w swojej słósczi. Ps. 73, 1. Ps. 49, 7.
10. Ja pak budu wostacź, jako selene wolijowe drjewo w Božim domje; ja spuschczam so na Božu dobrotu stajnje a wěcžnje. Ps. 92, 13–15.
11. Ja so tebi wěcžnje dźakuju, pschetož ty to móžesch cźinicź; a chzu poczakacź na twoje mjeno, pschetož twoji swjeczi maju na tym dobre wjesele. Ps. 37, 5.

53. psalm.

Wo cžłowjekow skaženju a wunoženju.

1. Roswuczenje Davitowe na chorje po rjadu k sajpěwanju.
2. Hłupi rjeknu w swojej wutrobje: Bóh njeje. Woni so k niczomu njehodźa a su hrosnosćź se swojimi skutkami; nimasch žaneho, kiž by dobre cźinił. Ps. 14, 1.
3. Bóh pohlada s njebjes na cžłowske dźěcźi, so by wuhladał, hacž schtó rosomny je a by so po Bosy prajchał.
4. Ale woni su wschitzy wotstupili a wschitzy hrosni; žadyn njeje, so by dobre cźinił, tež niz jedyn. Rom. 3, 10.
5. Nochze dha žadyn wot tych słóstnikow to pónacź, kotsiž mój lud žeru, jako bychu khlěb jědli; ale k Bohu so njemodla?
6. Woni so tam jara boja, hdźež so bojecź njeje; pschetož Bóh rosprósch kosćźe tych sanych, kotsiž cźe woblehnu; ty sahanibisch jich, dokelž Bóh jich sazpi.

7. Ach, so by ta pomoz s Ziona na Israela pschischła, a so by Bóh swój jaty lud wumohł! duž by so Jakub sradował a Israel so swješelił.
Ps. 14, 7.

54. psalm.

Modlitwa wo pomoz a wumoženje.

1. Roswučzenje Dawitowe k saspěwanju na trunach,
2. Jako Siphiszy pschińdžechu a džachu k Saulej: Dawit je so pola naš schował. 1 Sam. 23, 19. St. 26, 1.
3. **P**omhaj mi, Božo, psches swoje mjeno a sudź mje psches swoju móz.
Ps. 79, 9. Ps. 106, 47.
4. Božo, wusłysch moju próstwu, sroſymń tu ryčz mojeho rta. Ps. 4, 2.
5. Pschetož znjomniszy postanu pschečziwo mi, a traschni steja sa mojej duschu a nimaju Boha psched wočzomaj. Sela.
6. Hlaj, Bóh pomha mi, tón Knjes sdžerži moju duschu. Ps. 97, 10.
7. Wón budže tu słóscz mojim njepschečzelam saplacžicž; sahub jich psches swoju swěrnoscz.
8. Duž chzu tebi s wješełoscžu woprowacž a twojemu mjenu, Knježe, so džakowacž, so tak dobročziwe je.
Ps. 44, 9. Ps. 92, 2.
9. Pschetož ty wumožesch mje se wscheje mojeje styſknoscže, so moje woko swoje wješele widži na mojich njepschečzelach. Ps. 59, 11. Ps. 91, 8.

55. psalm.

Modlitwa pschečziwo falschnym bratram.

1. Roswučzenje Dawitowe k saspěwanju na trunach.
2. **B**ožo, słysch moju modlitwu a njepotaj so psched mojej próstwu.
3. Posłuchaj na mnje a wusłysch mje, kak ja tak wschědnje žałoscžu a stiwlu;
4. So njepschečzel tak woła a bjesbožny cžischczi; pschetož woni myšla mi wulke schibałstwo wopokasacž a pschečziwja so mi.
5. Moja wutroba tyschi so w mojim žiwocže, a smjertna strachoscz je na mnje panuła.
6. Bojoscz a strachota je na mnje pschischła, a hrosa je mje nadpanuła.
7. Ja džach: O, so bych ja kschidła mět jako hołb, so bych ja salecžił a něhdže wotpočzował!
8. Hlaj, dha chzył so daloko precž pujchcžicž a w pujcžinje wostacž. Sela.
9. Ja bych chzył khwatacž, so bych cžeknuł psched wulkim wětrom a njewjedrom.
10. Rosdžěl jich jasyki, Knježe, a njech sahinja; pschetož ja widžu njeprawdu a swadu w měscže.
Ps. 12, 3.
11. To wodnjo a w nozy so stanje w jich murjach, kschiwda a próza je tam nutskach.
12. Słóscz knježi srjedža w jich měscže, jebanje a ludanje njewotstupi wot jich hasow.
13. Hdy by mje mój njepschečzel hanił, chzył ja to cžerpicž, a hdy by so mój pschescžěhar stajił pschečziwo mi, chzył ja so psched nim schowacž.
14. Ty pak sy mój towarsch, mój sastojnik a mój pschečzel; Ps. 41, 10.
15. Kiž my bjes sobu lubosnje běchmy, my khodžachmy hromadže w Božim domje. Ps. 42, 5.
16. Njech jich smjercž pschekhwata a njech žiwi do hele pschińdu; dokelž luta słóscz w jich shromadžisnach je.
4 Mójs. 16, 33.
17. Ja pak chzu so k Bohu wołacž, a tón Knjes budže mi pomhacž.
18. Na wječzor a rano a pschipołdnju chzu ja skoržicž a skiwlicž; wón budže mój hłós słyschecž. Dan. 6, 10.
19. Wón wumože moju duschu wot tych, kotsiž so na mnje hotuja, a da jej pokoj; pschetož jich wjele je pschečziwo mi.
20. Bóh budže słyschecž a jich ponižecž, kotryž wěčznje wostanje. Sela.

Pſchetož woni hinaſchi njebudźa a
njeboja ßo Boha. Pſ. 102, 27.
21. Pſchetož woni ßwojej ruzy kła-
du na jeho pokojnych a njeßwjecźa jeho
ſakoń.
22. Jich rt je hładſchi dyžli butra,
a wſchak na wójnu myßla; jich ßłowa
ßu mjehkſche dyžli wolij, a wſchak ßu
nahe mječźe. Pſ. 62, 5.
23. Cźißń ßwoju wobcźežnoſcź na
teho Knjeſa, tón budźe cźe wobſtaracź
a njebudźe praweho pſchezo w njeměrje
woſtajicź. Mat. 6, 25.
24. Ale, Božo, ty budźeſch jich ſa-
ſtorcźicź do hłubokeje jamy; cźi krwawni
a jebakojo njebudźa ßwoje žiwjenje na
połojzu dokonjecź; ja pak ſpuſchcźam
ßo na tebje. Pſ. 5, 7.

9. Pſcherachnuj moje cźěkanje, ßko-
waj moje ßylſy do ßwojeho měcha;
wěſcźe dojcź ty je pſcherachnujeſch.
10. Tehdy dyrbja ßo moji njepſche-
cźeljo ſ wopjecźizu wrócźicź; hdyž ja
wołam, dha ja póſnaju, ſo ty mój
Bóh ßy.
11. Ja chzu khwalicź Bože ßłowo,
ja chzu khwalicź ßłowo teho Knjeſa.
12. Na Boha ſtaju ja nadźiju a
njeboju ßo; ſchto móža mi ludźo cźi-
nicź? Pſ. 118, 6. Hebr. 13, 6.
13. Ja ßym tebi, Božo, ßlubił, ſo
chzu tebi khwalbu dacź. Pſ. 66, 13.
14. Pſchetož ty ßy moju duſchu ſe
ßmjercźe wutorhnuł, mojej noſy wot
wobßunjenja, ſo bych khodźił pſched
Bohom w ßwětłoſcźi tych žiwych.

56. pſalm.

Modlitwa pſchecźiwo pſcheſcźěharjam.

1. Słoty pſalm Dawitowy wot ně-
meho hołbja bjes zuſnymi, a jako Phi-
liſtojo w Gacźe jeho pſchimachu.
1 Sam. 21, 11.
2. Božo, budź mi hnadny, pſchetož
ludźo chzedźa mje póžrjecź; wſchědnje
wojuja woni a podtłócźa mje.
Pſ. 51, 3.
3. Moji njepſchecźeljo chzedźa mje
wſchědnje póžrjecź; pſchetož jich wjele
wojuje pſchecźiwo mi ſ wyßokej myßlu.
4. Hdyž ßo ja boju, mam nadźiju
k tebi. Pſ. 25, 2.
5. Ja chzu khwalicź Bože ßłowo;
k Bohu chzu nadźiju měcź a nochzu
ßo bojecź; ſchto mohło mi cźěło cźinicź?
6. Wſchědnje woni moje ßłowa pſche-
wrócźa; wſchitke jich myßle ßu, ſo by-
chu mi kſchiwdu cźinili.
7. Woni ſběraju ßo hromadu a
łakaju a kedźbuju na moje pjaty, kak
bychu moju duſchu popanuli.
Luk. 11, 54.
8. Schtož ſteho cźinja, to woni ſa
wotpuſchcźene maju. Božo, ſtorcź taj-
kich ludźi dele bje wſcheje hnady.
Pſ. 59, 6. 14.

57. pſalm.

Modlitwa pſchecźiwo njepſchecźelow ßuro-
woſcźi.

1. Słoty pſalm Dawitowy k ſaſpě-
wanju, ſo by kónz njewſał, jako wón
pſched Saulom cźěkaſche do ſkałoby.
1 Sam. 22, 1. St. 24, 4.
2. Budź mi hnadny, Božo, budź
mi hnadny, pſchetož na tebje ſpuſch-
cźa ßo moja duſcha; a pod khłódkom
twojich kſchidłow mam ja nadźiju, hacź
njeſbože ßo minje. Pſ. 117, 8.
3. Ja ßo wołam k Bohu najwyſch-
ſchemu, k Bohu, kotryž mojeje žałoſcźe
kónz cźini.
4. Póßławſchi ſ njebjeß pomha mi
wot hanjenja mojeho póžeraka. Sela.
Bóh póſcźele ßwoju dobrotu a prawdu.
5. Ja ležu ſe ßwojej duſchu ßrjedźa
lawow; cźłowſke dźěcźi ßu płomjenja,
jich ſuby ßu lebije a kłoki a jich jaſyki
wótre mječźe. Pſ. 55, 22.
6. Poſběhń ßo, Božo, na njebjeßa
a ßwoju cźeſcź na wſchu ſemju.
7. Woni ßycźe wlaku mojemu kho-
dej a podtłócźa moju duſchu; woni
jamu ryju pſchede mnu a padaju ßami
do njeje. Sela. Pſ. 7, 16.
8. Moja wutroba je hotowa; Božo,

moja wutroba je hotowa, ſo ja ſpě-
wam a khwalu.
9. Wozucž, moja cžeſcž, wozucž, pſal-
terjo a harfa; rano chzu ja ſtanucž.
10. Knježe, ja chzu ßo tebi dźako-
wacž bjes ludami; ja chzu tebi khwalbu
ſpěwacž bjes cžlowjekami. Pſ. 18, 50.
11. Pſchetož twoja dobrota je tak
wulka, jako njebjeßa ßu, a twoja prawda
doßaha tak daloko, hacž mróčžele du.
Pſ. 36, 6. Pſ. 108, 4.
12. Poſběhń ßo, Božo, na njebjeßa
a ßwoju cžeſcž na wſchu ſemju.
Scht. 6.

58. pſalm.

Stóržba na pſchißłodnikow.

1. Słoty pſalm Dawitowy k ſaſpě-
wanju, ſo by wón kónz njewſał.
2. Scźe wy dha němi, ſo wy ry-
cžecž nochzecźe, ſchtož prawe je, ani
ßudźicž, ſchtož ſdobne je, wy cžłowſke
dźěcži?
3. Haj, ſ wutrobu cžinicźe wy kſchiw-
du w kraju a wotwažicźe tu ſłóſcž ſ
waſchimaj rukomaj. Pſchißł. 21, 29.
4. Bjesbóžni ßu wrótni wot macžeŕ-
neho žiwota; łharjo błudźa ßo ſapo-
cžawſchi wot macžeŕneho žiwota.
Pſ. 116, 11.
5. Jich jěd je podomny hadźazemu
jědej, jako hłucha jeſchcžeŕza, kotraž
ßwoje wucho ſatyka, 1 Móſ. 3, 1.
6. So by njeßłyſchała hłóß kuſłarja, te-
ho ſarocžerja, kotryž derje ſarocžecž móže.
7. Božo, rosłamaj jich ſuby w jich
rcźe; rostołcž, Knježe, cžronowzy tych
młodych lawow. Pſ. 3, 8.
8. Woni budźa roſeńcž kaž woda,
kotraž precž dźe; woni ßo měrja ſe
ßwojimi kłokami, ale wone ßo ros-
łamaju.
9. Woni ſahinu, jako ſchlink ſawutli;
jako žonjazy njecžaßny porod njewidźa
woni ßłónzo.
10. Prjedy dyžli waſche cžernje ſe-
ſrawja na cžernjowym keŕku, budźe jich
twój hněw tak ſelenych precž torhnucž.
Pſ. 90, 7.

11. Prawy budźe ßo ſwjeßelicž, hdyž
wón tajke wjecženje widźi, a budźe
ßwojej noſy kupacž w krwi teho bjes-
bóžneho.
12. So ludźo prajicž budźa: Prawy
budźe to ſawěſcźe wužiwacž; Bóh je
wſchak ßudnik na ſemi.

59. pſalm.

Modlitwa pſchecžiwo pſcheſcžěharjam.

1. Słoty pſalm Dawitowy, ſo by
kónz njewſał, jako Saul pósławſchi
jeho dom da wobdacž, ſo by jeho ſkón-
zował. 1 Sam. 19, 11.
2. Wumož mje, mój Božo, wot
mojich njepſchecželow a powyſch mje
nad tymi, kotſiž ßo mi pſchecžiwja.
3. Wumož mje wot ſłóſtnikow a ſa-
khowaj mje pſched krwawnikami.
4. Pſchetož hlaj, Knježe, woni ła-
kaju na moju duſchu. Mózni ſhro-
madźuja ßo pſchecžiwo mi, bjes mojeje
winy a ſłóſcźe. Pſ. 56, 7.
5. Woni běhaju bjes mojeje winy a
hotuja ßo; ſbudź ßo a ſetkaj mje a
hladaj na to. Pſ. 35, 23.
6. Ty, Knježe, Božo zebaoth, Božo
Iſraelſki, wozucž, ſo by domapytał
wſchitkich póhanow; njeßmil ßo na ža-
nym, kotſiž tajzy khrobli ſłóſtnizy ßu.
Sela.
7. Njech ßo wrócźa na wjecžor a
ſkiwla jako pßy, a njech po měſcźe
wokoło běhaju.
8. Hlaj, woni njebola hromadźe,
mjecže ßu w jich hubach; ſchtó dyr-
bjał to ßłyſchecž?
Pſ. 55, 22. Pſ. 57, 5.
9. Ale ty, Knježe, budźeſch ßo jim
ßmjecž a wſchitkich póhanow hanicž.
Pſ. 2, 4.
10. Pſched jich mozu dźeržu ja ßo
k tebi; pſchetož Bóh je mój wyßoki
hród.
11. Bóh ſe ßwojej dobrotu prjedy
pſchińdźe ke mni; Bóh mi dawa moju
wjeßełoſcž widźicž na mojich njepſche-
cžełach. Pſ. 54, 9. Pſ. 91, 8.

12. Njeskónzuj jich, so by to mój lud njesapomnił; rosprósch jich pak se swojej mozu, Kneže, nasch schkit, a postorcž jich dele. Ps. 68, 2.
13. Jich wuczba je luty hréch, a woni so saschmataju w swojej hordoscżi a wupowjedaju lute pokleczje a łžě.
14. Wutup jich bje wscheje hnady; wutup jich, so bychu niczo njebyli a pósnali, so Bóh s Knjesom je w Jakubje po wschěm swěcže. Sela.
Ps. 56, 8.
15. Njech so wróczja na wjeczor a skiwla jako psy, a njech po měscże wokoło běhaju. Scht. 7.
16. Njech tam a sem běhaju jědže dla, a njech mórcža, hdyž nasyczeni njebudža.
17. Ja pak chzu wot twojeje mozy spěwacž a rano khwalicž twoju dobrotu; pschetož ty sy moje powyschenje a dowěrjenje w czasu mojeje nusy.
Ps. 92, 3. Ps. 9, 10.
18. Ja chzu tebi, moja sylnoscž, khwałbu spěwacž; pschetož ty sy, Božo, mój wysoki hród a mój hnadny Bóh.

60. psalm.

Modlitwa wo derjehicże Israelskeho luda.

1. Złoty psalm Dawitowy k saspěwanju wot złoteje róže k roswuczenju:
2. Hdyž wojował běsche se Siriskimi w Mesopotamiskej a se Siriskimi s Zoby; jako so Joab wróczi a sabi tych Edomitskich w sełowym dole dwanacże tawsynt.
2 Sam. 8, 1. 13. St. 10, 13. 18. 1 Kron. 19, 3.
3. **B**ožo, kiž ty nas sastorcził a rosprósche sy a sy hněwny był, wokschew nas saso. Ps. 44, 24.
4. Kiž ty semju satřasł a rostorhał sy, sahoj jeje rospanjenje, dokelž so wona hnuje.
5. Pschetož ty sy swojemu ludej twjerdu wěz wopokasał; ty sy nam wina pschipił, tak so so motamy.
Ps. 75, 9. Jes. 51, 17. Sjew. 14, 10.

6. Ty wschak pak sy khorhoj dał tym, kotsiž so tebje boja, so bychu to posběhnuli a twoju prawdu widžili. Sela.
7. So bychu twoji lubi wumoženi byli, dha pomhaj nětk se swojej prawizu a wusłysch nas. Ps. 108, 7.
8. Bóh ryczi w swojej swjatnizy, teho so ja swjeselu; ja chzu rosdželicž Sichem a wotměricž doł Suchoth.
9. Gilead je mój, mój je Manase; Ephraim je ta móz mojeje hłowy; Juda je mój kěrschta. Jes. 11, 13.
10. Moab je mjedženža mojeho smycža; ja chzu swój czrij pschestrěcž na Edom; Philistiska wyska ke mni.
Ruth. 4, 7.
11. Schtó chze mje wjescž do twjerdeho města? Schtó pschewodži mje hacž do Edoma?
12. Njebudžesch ty to czinicž, Božo, kiž ty nas sastorczisch a njeczehnjesch won, Božo, s naschim wójskom?
Ps. 44, 10.
13. Daj nam pomoz w nusy; pschetož człowjska pomoz je kniczomna.
Ps. 108, 12.
14. S Bohom chzemy my skutki czinicž; wón budže naschich njepschecżelow podteptacž. Ps. 18, 30. Ps. 108, 13.

61. psalm.

Modlitwa sa wyschnoscž, so by Bóh jeje sylny tórm był.

1. Psalm Dawitowy k saspěwanju na trunach.
2. **W**usłysch, Božo, moje wołanje a kedźbuj na moju próstwu.
3. Tudy deleka ch na semi wołam so k tebi, hdyž moja wutroba w stysknoscži je, so by mje wjescž chzył na wysoku skału.
4. Pschetož ty sy moja nadžija, twjerdy hród pschecd mojimi njepschecżelemi.
5. Ja chzu bydlicž w twojej hěcże wěcžnje; ja chzu so dowěricž pod twojimi kschidłami. Sela.
Ps. 36, 8. Ps. 57, 2.

6. Pſchetož ty, Božo, ßłyſchiſch mój ßlub; ty dawaſch dobre myto tym, kotſiž ßo twojeho mjena boja.
1 Mójſ. 28, 20.

7. Ty dawaſch kralej dołhe žiwjenje, ſo jeho lěta ſtajnje a pſchezo traja;
8. So wón pſchezo woſtanje pſched Bohom; wopokaž jemu dobrotu a prawdu, kotrejž jeho byſchtej ſakhowałej.
9. Dha chzu ja twojemu mjenu khwalbu ſpěwacž wěcžnje, ſo bych ßwoje ßlubjenje ſapłacžił wſchědnje.
Pſ. 65, 2.

62. pſalm.

Troſcht pſchecžiwo njepſchecželam.

1. Pſalm Dawitowy ſa Jeduthuna k ſaſpěwanju. Pſ. 39, 1.
2. **M**oja duſcha je cžicha k Bohu, kotryž mi pomha. Jeſ. 30, 15.
3. Pſchetož wón je moja ſkała, moja pomoz, mój ſchuz, ſo mje žadyn pad njepobije, tak wulki hacž wón je.
Pſ. 18, 2.

4. Kak dołho ſtejicže wy wſchitzy ſa jenym, ſo byſchcže jeho poſtorcžili jako wißazu ſcženu a roſtorhanu murju?
5. Jich myßle jeno ßu, kak bychu jeho ſahubili; woni maju ſpodobanje na łži; dawaju dobre ßłowa, ale we wutrobje ßwarja hroſnje. Sela.
6. Ale, moja duſcha, mjelcž ty jeno w Boſy; pſchetož wón je moja nadžija.
7. Wón je moja ſkała a moja pomoz, mój ſchuz, ſo bych ja njepanuł.
8. Pola Boha je moje ſbože, moja cžeſcž; ta ſkała mojeje ßylnoſcže, moja nadžija ſteji k Bohu. Pſ. 61, 4.
9. Spuſchcžejcže ßo kóždy cžaß na njeho, lubi ludžo, wußypcže ßwoju wutrobu pſched nim. Bóh je naſche dowěrjenje. Sela. Pſ. 4, 6.
10. Ale cžłowſke dźěcži pak nicžo njejßu; wyßozy ludžo ßo mola; woni mjenje waža dyžli nicžo, tak wjele hacž jich je.
11. Njeſpuſchcžejcže ßo na njeprawdoſcž a ſłóſcž; njedžeržcže ßo k temu, ſchtož nicžo njeje; pſchipanje-li wam bohatſtwo, dha wutrobu k temu njepſchikładžcže. Mat. 19, 22.
Luk. 12, 19. 20. 1 Tim. 6, 9.

12. Bóh je jumu ßłowo wuryczał, to ßym ja wjele krócž ßłyſchał, ſo Bóh ßam mózny je.
13. A ty, Knježe, ßy hnadny a ſapłacžiſch kóždemu, kaž wón ſaßłuži.

63. pſalm.

Wutrobne požadanje po wěrnej Božej ßlužbje.

1. Pſalm Dawitowy, jako běſche w židowſkej puſcžinje.
1 Sam. 23, 14. St. 24, 1.

2. **B**ožo, ty ßy mój Bóh, rano wozucžu ja k tebi; mojej duſchi chze ßo picž po tebi; moje cžěło ma žadanje po tebi w ßuchim a wuprazenym kraju, hdžež žana woda njeje.
Pſ. 26, 6. Pſ. 42, 3. 4.

3. Tam ja hladam po tebi w twojej ßwjatnizy, chzył rad wohladacž twoju móz a cžeſcž. Pſ. 27, 4.
4. Pſchetož twoja dobrota je lěpſcha dyžli žiwjenje; mojej hubje khwalitej cže.
5. Tam chzył ja cže rad khwalicž moje žiwe dny a ßwojej ruzy w twojim mjenje poſběhnucž. Pſ. 104, 33.
6. To by mojeje wutroby wjeßeloſcž a radoſcž była, hdy bych tebje ſ wjeßełym rtom khwalicž dyrbjał.
Pſ. 43, 4.

7. Hdyž ßo do łoža lěham, ſpominam ja na tebje; hdyž wozucžu, ryczu ja wot tebje. Pſ. 35, 28.
8. Pſchetož ty ßy mój pomoznik, a pod tłóbkom twojich kſchidłow khwału ja.
9. Moja duſcha džerži ßo k tebi; twoja prawa ruka ſdžerži mje.
Jeſ. 41, 10.

10. Woni pak ſteja ſa mojej duſchu, ſo bychu mje ſaßłapali; ale woni pod ſemju dele póńdža. 4 Mójſ. 16, 1 ꝛc.
11. Woni budža do mjecža panucž a liſchkam ßo doſtacž. Jer. 18, 21.

12. Ale kral ſawjeßeli ßo w Bohu. Schtóž ßo pſchi nim roczi, budźe khwaleny; pſchetož łharjam budźe huba ſtulena.

64. pſalm.

Modlitwa wo ſchuz žiwjenja a dobreho mjena.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

2. Poßłuchaj, Božo, na mój hłóß w mojej ſkóržbje; ſkhowaj moje žiwjenje pſched ßurowymi njepſchecżelemi.

3. Skhowaj mje pſched ſhromadźiſnu tych ſłóſtnikow a pſched ropotom tych ſłeczinjerjow,

4. Kotſiž ßwój jaſyk wótſija jako mjecž, kotſiž ſe ßwojimi jědojtymi ßłowami ßo měrja jako ſe ſchipami, Pſ. 55, 22.

5. So bychu mjelczo tſěleli fromneho; nahle tſěla woni na njeho a ßo teho njeſtrachuja. Pſ. 11, 3.

6. Woni ßu khrobli ſe ßwojej ſłej radu a ryčza ßebi, kak ßycže powlaz chzedźa, a praja: Schtó budźe je wuhladacž?

7. Woni ßebi ſchibatſtwo wumyßla a cžinja to ſkradźu; woni ßu pſchekle-pani a maju ſpěſchne ſłe wumyßlenja.

8. Ale Bóh budźe jich nahle tſělecž, ſo jich to bolicž budźe.

9. Sſam jich jaſyk budźe jich powalicž, ſo ßo jim ßmjecž budźe, ſchtóž jich wuhlada.

10. A wſchitzy ludźo, kotſiž to widźa, budźa prajicž: To je Bóh cžinił, a budźa póſnacž, ſo to jeho ſkutk je. 2 Móſ. 8, 19.

11. Cži prawi budźa ßo ſwjeßelicž w tym Knjeſu a ßo na njeho ſpuſchcžecž, a wſchitzy, kotſiž ßu dobreje wutroby, budźa ßo teho khwalicž. Pſ. 68, 4. Pſ. 32, 11.

65. pſalm.

Dźak ſa Bože dobroty, tijom woßebnym ſchtantam wopokaſane.

1. Pſalm Dawitowy, ſo by khěrluſch był k ſaſpěwanju.

2. Božo, ty budźeſch khwaleny w cžiſchinje na Zionje, a tebi budźe ßlub ſapłaczeny. Pſ. 50, 14.

3. Ty wußłyſchiſch próſtwu, teho dla pſchikhadźa wſcho cžěło k tebi. Pſ. 145, 21.

4. Naſche ſłóſcže cžiſchcža naß jara; ty chzył nam naſche hrěchi wodacž.

5. Derje temu, kotrehož ty wuſwoliſch a k ßebi pyſchcžiſch, ſo wón bydli w twojich pſchitwarkach; tón ma bohaty troſcht ſ twojeho doma, ſ twojeho ßwjateho templa. Pſ. 15, 1.

6. Wußłyſch naß po tej dźiwnej prawdoſcži, Božo, naſche ſboże, kiž ty ßy nadźija wſchitkich na ſemi a daloko po morju.

7. Kiž hory wobtwjerdźi w ßwojej ßylnoſcži a je wopaßany ſ mozu.

8. Kiž ty ſtuleſch ſchumjenje teho morja, ſchumjenje jeho žołmow a to ſłobjenje tych ludow; Mat. 8, 26.

9. So ßo ſtrachuja cži, kiž na tych ßamych kónzach bydla, pſched twojimi dźiwami; ty ſwjeßeliſch, ſchtož ßo mjeńwi, rano a wjeczor.

10. Ty wopytujeſch ſemju a powodźeſch ju a wobohacžiſch ju jara. Boža ſtudnicžka ma wody doſcž; ty daſch ßo jich žitu derje radźicž, pſchetož tak pſchihotujeſch ty ſemju. Pſ. 46, 5.

11. Ty napowaſch jejne bróſdy a namacžeſch jejne woranje; ſ deſchcžikom womjehcžiſch jo a požohnujeſch jejne ſroſcženje.

12. Ty krónujeſch to lěto ſ twojej dobrocžiwoſcžu, a twoje ſtopy kapaju ſ tucžnoſcžu.

13. Wobydlenja w puſcžinje ßu tež tucžne, ſo kapaju, a hórki wokoło ßu wjeßełe.

14. Paſtwiſchcža ßu połne wowzow, a doły ßu ſe žitom pſchikryte, ſo ludźo ßo ſraduja a ſpěwaja. Pſ. 144, 13.

66. psalm.

Khwalba wošebnych skutkow Božich.

1. Psalmski khěrlusch k saspěwanju.

2. **W**yskajcže Bohu wschitke kraje; spěwajcže k czescži jeho mjena; khwalcže jeho krašnje. Ps. 100, 1.

3. Prajcže k Bohu: Kak dziwne šu twoje skutki! Twojim njepschecželam šo njepóńdže pschedtwojej wulkej mozu.

4. Njech kóždy kraj šo k tebi modli a khwalbu tebi spěwa; njech spěwa khwalbu twojemu mjenu. Sela.

5. Pójcže šem a wohladujcže te skutki Bože, kotryž tak dziwny je se šwojim czinjenjom bjes człowskimi dźěczimi.

6. Wón wobroczi morjo do šucheho, so pěschi pschez wodu khodźa; teho šo my swješelimy we nim. 2 Mójs. 14, 21.

7. Wón knježi se šwojej mozu wěčžnje; jeho woczi hladatej na ludy. Pschecziwnizy njebudźa šo móz powyschicž. Sela. Ps. 11, 5.

8. Khwalcže, wy ludy, naschecho Boha; czińcže, so jeho khwalba daloko šłyschana budže;

9. Kiž naschu duschu pschi žiwjenju sdźerži a njeda šo naschim noham podšunucž.

10. Pschetož, Božo, ty šy naš spytał a wuschkrěł, jako šlěboro wuschkrjene budže. Pschisł. 17, 3.

11. Ty šy naš dał do jastwa czišnucž; ty šy na nasche ledźby wobczežnoscž położił.

12. Ty šy człowjekam dał po naschich hłowach jěsdźicž. My šmy do wohenja a do wody pschischli; ale ty šy naš wuwjedł a wokschewił. Jes. 43, 2. Dan. 3, 17. 27.

13. Teho dla póńdu ja se sapalnym woporom do twojeho doma a chzu tebi moje šlubjenja sapłaczicž; 1 Mójs. 8, 20.

14. Kaž šo mojej hubje wotewriłej stej a mój rt ryczał je w mojej nusy.

15. Ja chzu tebi tučžne sapalne wopory czinicž wot spalenych boranow; ja chzu woprowacž howjada s kósłami. Sela.

16. Pójcže šem, pošłuchajcže wschitzy, kiž wy šo Boha bojicže; ja chzu wupowjedacž, schtož wón na mojej duschi czinił je.

17. Ja šo k njemu wołach se šwojim rtom a czescžach jeho se šwojim jasykom.

18. Hdy bych ja někajkeje słóscže šwědomny był w šwojej wutrobje, dha njeby tón Knjes šłyschał. Pschisł. 15, 29. St. 28, 9.

19. Teho dla wušłyschi mje Bóh a kedźbuje na moje žałoscženje.

20. Khwaleny budź Bóh, kiž moju próstwu njesaczišnje a šwoju dobrotu wote mnje njewotwobroczi.

67. psalm.

Modlitwa a dźakowanje sa Bože hnadne žohnowanje.

1. Psalmski khěrlusch k saspěwanju na trunach. Ps. 61, 6.

2. **B**óh budź nam hnadny a požohnuj naš; wón daj nam šwoje wobliczo šo šwěczicž, Sela: Ps. 56, 2. 4 Mójs. 6, 25.

3. So bychmy na semi pósnali jeho pucž, bje wschěmi póhanami jeho sbože.

4. Tebi, Božo, dźakuja šo ludy; tebi dźakuja šo wschitke ludy.

5. Ludy wješela a sraduja šo, so ty ludźi prawje šudźisch a knježisch na ludach na semi. Sela. Sap. sk. 17, 31.

6. Tebi, Božo, dźakuja šo ludy; tebi dźakuja šo wschitke ludy. Ps. 45, 18.

7. Semja dawa šwoje płody; požohnuj naš Bóh, nasch Bóh. 3 Mójs. 26, 4.

8. Požohnuj naš Bóh, a wschón šwět njech šo jeho boji. Ps. 33, 8.

68. psalm.

Wěschczenje wo Khrystušowym powyschenju a jeho krašnosczi.

1. Psalmski khěrlusch Dawitowy k saspěwanju.

2. Njech Bóh stawa, so bychu jeho njepśecźeljo rosprósćheni byli, a cźi, kotsiž jeho hidźa, pśched nim cźěkali.
3. Saczěř jich, kaž kad sahnaty budźe; kaž ßo wósk rosejsćhtrje wot wohenja, tak njech sahinu bjesbóžni pśched Bohom.
4. Njech pak ßo prawi sawjeßela a ßo sraduja pśched Bohom, a njech wutrobnje ßo swjeßela. Pś. 64, 11.
5. Spěwajcźe Bohu, spěwajcźe khwalbu jeho mjenu; wurunajcźe drohu temu, kiž jěsdźi na mróczelach tych njebjeßow; jemu Knjes rěkaju, a sradujcźe ßo pśched nim, Jes. 57, 14. Et. 62, 10.
6. Kotryž je nan ßyrotow a ßudnik wudowow, Bóh w ßwojim ßwjatym wobydlenju. Pś. 10, 14.
7. Bóh, kotryž ßamlutkim jich khěžu s dźěcźimi napjelni a jatych w prawym cźaßu wuwjedźe; ale pśchecźiwnych wostaji w ßuchocźe. Pś. 113, 9.
8. Božo, hdyž ty pśched twojim ludom cźehnjesche, hdyž ty khodźesche w pusćźinje, Sela: 2 Mójs. 13, 20. 21.
9. Duž tarža semja, a njebjeßa kapachu pśched Bohom w Sinai, pśched tym Bohom, kotryž Israelski Bóh je. 2 Mójs. 19, 16.
10. Nětk pak dawasch ty, Božo, hnadny desćhcźik; a ßwoje herbstwo, kotrež ßuche je, wokśchewisch ty, Ez. 34, 26.
11. So twoje swěrjata we nim bydlicź móža; Božo, ty wokśchewisch hubjenych se ßwojimi kubłami.
12. Tón Knjes dawa to ßłowo s wulkej shromadźisnu evangelistow.
13. Kralojo tych wójskow cźěkachu: cźěkachu, a hospoja wudźěli dobycźe.
14. Hdyž ßo wy na wójnje rospołožicźe, tehdy ßo jaßni jako hołbjace kśchidła, kotrež jako ßlěboro a słoto ßo ßwěcźa.
15. Hdyž tón wschehomóžny tam a ßem bjes nimi kralow wustaji, dha ßo rosßwětli, hdźež cźěmne je.
16. Hora Boža je płódna hora, wulkim a płódnym horam podomna.
17. Schto posskakujecźe wy, wulke hory? Bohu ßo lubi na tej horje bydlicź, a tón Knjes wostanje tež tam stajnje. Pś. 114, 4. Ez. 43, 7.
18. Wosow Božich je wjele tawsyntkrócź tawsyntow; tón Knjes je bjes nimi w ßwjatym Sinai. 2 Kral. 6, 17. Dan. 7, 10.
19. Ty ßy horjestpił do wyßokosćźe a ßy jastwo jate wjedł; ty ßy dary dostał sa ludźi, tež sa pśchecźiwnych, so Bóh, tón Knjes, tola wostacź budźe. Eph. 4, 8—10. Kol. 2, 15.
20. Khwaleny budź tón Knjes wsćhědnje; Bóh położi wobcźežnosćź na naß, ale wón nam tež pomha. Sela. Mat. 11, 29. 30.
21. My mamy Boha, kotryž pomha, a Knjesa, Knjesa, kotryž wot ßmjercźe wumože. Kn. mudr. 16, 13.
22. Ale Bóh budźe hłowy ßwojich njepśchecźelow rosbicź s jich nopami, kotsiž pśchezo dale khodźa w ßwojich hrěchach.
23. Dha wśchak praji tón Knjes: Ja chzu někotrych wot tucžnych pśchiwjesćź, s mórskeje hłubokosćźe chzu někotrych wucźahnucź.
24. Teho dla budźe twoja noha s krwju njepśchecźelow wokrwawjena, a twoje pßy budźa ju lisacź. Pś. 58, 11.
25. Widźecź je, Božo, twoje pśchikhadźenje; kak ty, mój Božo a kralo, pśchikhadźesch w ßwjatnizy. 2 Sam. 6, 13. 14.
26. Spěwarjo du prjedy, potom herzy bjes holzami, kotrež bubnuja. 2 Mójs. 15, 20.
27. Khwalcźe Boha, teho Knjesa, w shromadźisnach sa studnju Israelsku.
28. Tam knježi bjes nimi tón mały Benjamin, cźi fěrschtojo s Judy se ßwojimi shromadźisnami, fěrschtojo se Sebulona, fěrschtojo s Naphthalja.
29. Pśchetož Bóh je twoje kralestwo wobtwjerdźił; to chzył ty, Božo, nam poßylnicź; pśchetož to je twój skutk.
30. Twojeho templa dla w Jerusalemje budźa tebi kralojo dary pśchinjesćź.

31. Naßwak ſwěrjo w ßmjelſynje, tu cžrjódu wołow bjeſ jich cželatami, kotrež roſteptaju pjenjeſow dla. Wón roſcžěri te ludy, kotrež rade wojuja.

32. Fěrſchtojo ſ Egiptowſkeje budža pſchińcž, Murſki kraj budže ßwojej ruzy pſcheſtrěcž k Bohu. Jeſ. 19, 21.

33. Wy kralcſtwa na ſemi, ſpěwajcže Bohu; ſpěwajcže khwalbu temu Knjeſej, Sela.

34. Temu, kiž wokoło cžehnje po wſchěch njebjeßach wot ſpocžatka; hlaj, wón budže ßwojemu hrimanju móz dacž.

35. Dajcže Bohu móz; jeho kraßnoſcž je we Iſraelu a jeho móz w mrócželach. Pſ. 29, 1.

36. Bóh je traſchny w ßwojim ßwjatym měſcže; wón je Bóh Iſraelſki, wón budže temu ludu móz a ßylnoſcž dacž. Khwaleny budž Bóh!

69. pſalm.

Meßiaßa modlenje w jeho cžeŕpjenju.

1. Pſalm Davitowy wot róžow k ſaſpěwanju. Pſ. 45, 1.

2. Pomhaj mi, Božo; pſchetož woda mi hacž k duſchi ſtupa.

3. Ja wjaſnu we hłubokim błócže, hdžež žane duo njeje; ja ßym we hłubokej wodže, a nawalnoſcže chzedža mje potepicž. Pſ. 40, 3.

4. Ja ßym wuſtał wot wołanja; moja ſchija je dybawa; widženje mi ſańdže, ſo ja tak dołho na ßwojeho Boha cžakacž mam.
Hiob. 19, 7. Pſ. 38, 11.

5. Kotſiž mje bjeſ winy hidža, tych je wjazy, dyžli mojich włoßow na hłowje.

6. Kotſiž bjeſ winy na mnje ſli ßu a mje ſkaža, ßu mózni; ja dyrbju ſapłacžicž, ſchtož njejßym rubił.

7. Božo, ty ſnajeſch moju hłupoſcž, a moje winy njejßu potajne pſched tobu.

8. Njedaj nade mnu do haniby pſchińcž tym, kotſiž ßo na tebje ſpuſchcžeju, Knježe, Knježe zebaoth; njedaj ßo ſ hanibu ſacžeŕwjenicž nade mnu tym, kotſiž tebje pytaju, Božo Iſraelſki.

9. Pſchetož twoje dla cžeŕpju ja hanjenje, moje woblicžo je połne haniby.

10. Ja ßym zuſy ßwojim bratram, a mojeje macžerje džěcži ßo ke mni njeſnaja. Pſ. 38, 12.

11. Ja ßo ſkoro do ßmjercže hněwam twojeho doma dla, a hanjenje tych, kiž cže hanja, wali ßo na mnje.
Jan. 2, 17. Rom. 15, 3.

12. Ja płacžu a poſcžu ßo žałoßnje; a ßym hiſchcže ßměch k temu.

13. Ja ßym ßo měch woblekł; ale woni cžinja pſchißłowo ſ teho.

14. Cži, kiž we wrotach ßydaju, bledža wote mnje; a we worcžiſnach ſpěwaju pěßnicžku wote mnje.
Hiob. 30, 9.

15. Ja pak modlu ßo, Knježe, k tebi we ſpodobnym cžaßu. Božo, pſcheſ ßwoju wulku dobrotu wußłyſch mje ſe ßwojej ßwěrnej pomozu.

16. Wucžehń mje ſ błóta, ſo ßo we nim njeſapanu, ſo bych wumoženy był wot ßwojich ſanicžerjow a ſ teje hłubokeje wody; Pſ. 18, 18.

17. So bychu mje te wódne nawalnoſcže njepotepiłe a ta hłubokoſcž mje njepóžrjeła a jamy džěra ßo na mni njeſawrjeła. Pſ. 124, 4. Pſ. 55, 24.

18. Wußłyſch mje, Knježe, pſchetož twoja dobrota je troſchtna; wobrocž ßo ke mni po ßwojej wulkej ßmilnoſcži.

19. A njepotaj ßwoje woblicžo pſched ßwojim wotrocžkom; pſchetož mi ßo ſtyſchcže, wußłyſch mje bórſy.
Pſ. 102, 3.

20. Pſchibliž ßo k mojej duſchi a wumož ju; wumož mje mojich njepſchecželow dla.

21. Ty wěſch wo mojim ſazpicžu, hanjenju a ſanicžowanju; moji pſchecžiwnizy ßu wſchitzy pſched tobu.
Pſ. 44, 16.

22. To hanjenje łama mi moju wutrobu a rudži mje; ja cžakach, hacž by komu žel było, ale tu njebě nichtó; a

na trościtarjow, ale tu ßo žadyn nje-
namaka. Srud. khěrl. 1, 2. 9.
23. Woni dawaju mi žołcž k jědźi
a kißało k picžu w mojej wulkej lacž-
nosćzi. Mat. 27, 34. 48.
24. Njech jich blido swjaśk je k ſa-
płacženju a ſa paßle.
Rom. 11, 9.
25. Njech jich wocži wocžěmnja, ſo
bychu njewidźili; njech jich ledźby ßo
ſtajnje motaju. Rom. 11, 10.
26. Wulij ßwoju njehnadu na nich,
a twój ßurowy hněw ſapſchimń jich.
27. Njech jich wobydlenje puſte je;
a njebudź nichtó, kiž by we jich hětach
bydlił. Sap. ſk. 1, 20.
28. Pſchetož woni pſchejscźěhaju teho,
kotrehož ty ſbił ßy, a khwala ßo, ſo
ty ßwojich hroſnje bijeſch.
Jeſ. 53, 5.
29. Njech panu ſ jeneho hrěcha do
druheho, ſo bychu k twojej prawdoſcži
njepſchiſchli. Rom. 1, 24.
30. Wuhaßń jich ſ knihow tych ži-
wych, ſo bychu ſ prawymi ſapißani
njebyli. Phil. 4, 3.
31. Ja pak ßym hubjeny a žałoſcžu.
Božo, twoja pomoz powyſch mje.
32. Ja chzu Bože mjeno khwalicź
ſ khěrluſchom a chzu jeho wyßozy cže-
ſcźicź ſ dźakom.
33. To budźe ßo temu Knjeſej lěpje
lubicź, dyžli woł, kiž rohi a ſpary ma.
34. Czi hubjeni widźa a ſwjeßela
ßo; a kotſiž Boha pytaju, tych wu-
troba budźe žiwa. Pſ. 22, 27.
35. Pſchetož tón Knjes ßłyſchi khu-
dych a njeſazpi ßwojich jatych.
36. Njech jeho khwala njebjeßa, ſemja
a morjo a wſchitko, ſchtož ßo we nim
hiba. Pſ. 148, 1.
37. Pſchetož Bóh budźe Zionej pom-
hacź a Judowſke měſta ſtwaricź, ſo
bychu tam bydlili a je wobßhnuli.
Pſ. 51, 20.
38. A ßymjo jeho wotroczkow budźe
je ſa herbſtwo doſtacź; a kotſiž jeho
mjeno lubuja, budźa we nich woſtacź.
Pſ. 102, 29.

70. Pſalm.

Davita proſchenje wo pomoz pſchecžiwo
njepſchecželam.

1. Pſalm Davitowy k ſaſpěwanju
na wopomnjenje. Pſ. 38, 1.
2. Khwataj, Božo, ſo by mje wu-
mohł, Knježe, ſo by mi pomhał.
3. Njech ßo hanibuja a njech do
haniby pſchińdu, kotſiž na moju duſchu
łakaju. Pſ. 35, 4. Pſ. 40, 15.
4. Njech ßo wrócźa ſ wopjecžižu a
njech ſahanibjeni budźa, kotſiž mi ſle
popſcheja.
5. Njech ßo ſawrócźa w ßwojej hani-
bje, kotſiž na mnje wołaju: Heja, heja!
6. Njech ßo pak ſwjeßela a ßo ſra-
duja na tebi, kotſiž ßo po tebi pra-
ſcheju; a kotſiž twoje ſbože lubuja,
njech ſtajnje rjeknu: „Wyßozy khwaleny
budź Bóh!“ Pſ. 35, 27.
7. Ja pak ßym wbohi khudźinka.
Božo, pokhwataj ke mni; pſchetož ty
ßy mój pomoznik a mój wumožnik;
mój Božo, njekomdź ßo.

71. Pſalm.

Modlitwa wo wumoženje.

1. Knježe, ja ßo ſpuſchcžam na tebje;
njech nihdy pohanibjeny njebudu.
2. Wumož mje pſches ßwoju praw-
doſcź a wutorhń mje; nakhil ßwoje wu-
cho ke mni a ſakhowaj mje. Dan. 9, 16.
3. Budź mi ßylna ſkała, hdźež ja
bych pſchezo czěkacź mohł, kiž ty ßlu-
bił ßy, ſo mi pomhacź chzeſch; pſche-
tož ty ßy moja ſkała a mój hród.
Pſ. 61, 4. Pſ. 18, 2. 3.
4. Mój Božo, pomhaj mi ſ ruki te-
ho bjesbóžneho, ſ ruki teho njeprawého
a ßuroweho.
5. Pſchetož ty ßy moje dowěrjenje,
Knježe, Knježe, moja nadźija wot mo-
jeje młodoſcźe. Pſ. 46, 2. Pſ. 65, 6.
6. Na tebje ßym ja ßo ſpuſchcžał,
ſapocžawſchi wot macžeŕneho žiwota;
ty ßy mje ſ mojeho macžeŕneho žiwota
wucžahnuł; moja khwalba je pſchezo
wot tebje. Pſ. 22, 10.

7. Ja ßym jako dźiw psched jich wjele; ale ty ßy moja móżna nadźija.

8. Njech mój rt napjelnjeny je s twojej khwalbu a s twojej cżescżu wschědnje.

9. Njesaczißń mje w mojej starosczi; njewopuschcż mje, hdyż ja woßłabnu.

10. Pschetoż moji njepschecżeljo rycża pschecziwo mi; a kotsiż na moju duschu łakaju, cżi składuja radu hromadźe,

11. A rjeknu: Bóh je jeho wopuschcził; hońcże jeho a pschimajcże jeho, pschetoż wón nima, kiż by jeho wumohł. 2 Mójs. 15, 9.

12. Bożo, njesdaluj ßo wote mnje; mój Bożo, pokhwataj mi k pomozy. Ps. 70, 2.

13. Njech ßo hanibuja a njech sahinu pschecżiwnizy mojeje dusche; s hanibu a se ßměchom budźa woni poßypani, kotsiż mojeho njesboża hladaju. Ps. 70, 3. Ps. 83, 17.

14. Ja pak chzu pschezo woczakowacż a cżim wjazy twoju khwalbu rosschěricż.

15. Mój rt dyrbi wupowjedacż twoju prawdoscż, wschědnje twoje sboże; pschetoż ja to ßame njemóżu pscherachnowacż. Ps. 51, 17.

16. Ja pschistupam w mozy teho Knjesa, Knjesa a cżescżu twoju prawdoscż ßamu.

17. Bożo, ty ßy mje wot młodoscże wucżił; teho dla pschipowjedam ja twoje dźiwy. Ps. 77, 12.

18. Też njewopuschcż mje, Bożo, w mojej starosczi a schědźiwosczi, hacż ja twoje ramjo wupowjedam dźěczi dźěczom a twoju móz wschitkim, kotsiż hischcże pschińcż budźa.

19. Bożo, twoja prawdoscż je wyßoka, kiż ty wulke wězy cżinisch; Bożo, schtó je tebi podomny? 2 Mójs. 8, 10. St. 15, 11.

20. Ty cżinisch, so ja shonju wschelku a wulku styſknoscż, a cżinisch mje saßo żiweho a wuwjedźesch mje saßo s hłubiny teje semje. 1 Sam. 2, 6.

21. Ty cżinisch mje jara wulkeho a troschtujesch mje saßo. Ps. 18, 36.

22. Teho dla budu ja ßo tebi też dźakowacż s psalterjemi sa twoju ßwěrnoscż, mój Bożo; ja tebi khwalbu spěwam na harfje, ty ßwjaty we Israelu. 3 Mójs. 20, 8. Ps. 78, 42.

23. Mojej hubje a moja duscha, kotruż ty wumohł ßy, sraduja ßo a spěwaju tebi khwalbu.

24. Też powjeda mój jasyk wschědnje wot twojeje prawdoscże; pschetoż hanibowacż ßo dyrbja a k ßměchu pschińcż wschitzy, kotsiż na moje njesboże myßla. Ps. 70, 3.

72. psalm.

Wěschczenje wo Khrystußu a jeho kralestwje.

1. Salomonowy.

Bożo, daj kralej ßwój ßud a ßwoju prawdoscż kralowemu ßynej,

2. So by wón twój lud ßudźił w prawdosczi a twojich hubjenych wumohł.

3. Njech hory ludu měr pschinjeßu a hórki prawdoscż. Ps. 85, 9. 11. 12.

4. Wón budźe tón hubjeny lud pschi prawym sdźerżecż a khudym pomhacż a hanjerja pobicż. Hiob. 36, 6. Ps. 45, 5.

5. Tebje budźa ßo bojecż, tak dołho hacż ßłónzo a měßaz tracż budźe, wot naroda hacż do naroda.

6. Wón budźe dele stupicż, jako deschcż na tu kożu, jako krjepki, kotreż semju macżeja. Jes. 45, 8.

7. W jeho cżaßu budźe kcżěcż prawy, a budźe doscż měra, tak dołho hacż měßaz wjazy njebudźe. Ps. 92, 15.

8. Wón budźe knjeżicż wot morja hacż do morja a wot rěki hacż do kónza ßwěta. Ps. 89, 26. Zach. 9, 10.

9. Psched nim budźa ßo pokhilecż cżi w tych pusczinach; a jeho njepschecżeljo budźa proch lisacż. Jes. 49, 23.

10. Kralojo pschi morju a na kupkach budźa dary pschinjescż; kralojo s

Arabiſkeje a ſe Sebi budźa cžeßne wě-
zi pſchiwjeſcž. Pſ. 68, 30. Jeſ. 60, 9.
11. Wſchitzy kralojo budźa ßo k nje-
mu modlicž, wſchitzy póhanjo budźa
jemu ßłužicž.
12. Pſchetož wón budźe khudeho
wumoz, kotryž woła, a hubjeneho, ko-
tryž žaneho pomoznika nima.
Hiob. 36, 15. Pſ. 35, 10.
13. Wón budźe ßo ßmilicž nad khu-
dymi a nad nuſnymi, a duſche tych
khudych budźe woſbožecž. Pſ. 97, 10.
14. Wón budźe jich duſche ſ jebanja
a kſchiwdy wumóz, a jich krej budźe
droha pſched jeho wocžomaj.
Pſ. 9, 13.
15. Wón budźe žiwy, a budźa jemu
wot słota Arabiſkeho dawacž; a bu-
dźa ßo pſchezo pſched nim modlicž,
wſchědnje budźa woni jeho khwalicž.
Sjew. 1, 18.
16. Na ſemi, na wjerchu horow bu-
dźe žito huſte ſtacž; jeho płód budźe
ſaſchumicž jako Libanon a budźe ßo
ſelenicž w městach, jako trawa na ſemi.
17. Jeho mjeno budźe wěcžnje wo-
ſtacž; dokelž ßłónzo traje, budźe jeho
mjeno na pſchichodnych pſchińcž, ſo
bychu pſches njeho požohnowani byli;
wſchitzy póhanjo budźa jeho cžeſcžicž.
1 Mójſ. 12, 3.
18. Khwaleny budž Bóh, tón Knjes,
tón Bóh Iſraelſki, kotryž ßam dźiwy
cžini.
19. A khwalene budž jeho kraßne
mjeno wěcžnje; a wſchitke kraje njech
ßu połne jeho cžeſcže. Hamjeń, hamjeń.
Pſ. 8, 10. Jeſ. 6, 3.
20. Tak maju kónz modlitwy Da-
vitowe, teho ßyna Iſajoweho.

73. pſalm.

Troſcht a napominanje, ſo by ßo nichtó
na ſbožu bjesbóžnych njepohórſchił.

1. Pſalm Aßaphowy.

Iſrael ma wſchak Boha ſa troſcht,
ſchtož jeno cžiſteje wutroby je.
2. Ja pak budźich ſkoro wuſtupił
ſe ßwojimaj nohomaj, a moje kroczele
budźichu ßo ſkoro wobßunułe.
Pſ. 94, 18.
3. Pſchetož mje na khwalerjow mjer-
ſaſche, widźiwſchi, ſo ßo bjesbóžnym
tak derje dźe. Jer. 12, 1.
4. Pſchetož woni njejßu w žanej
ßmjertnej ſtrachoſcži, ale ßu cžili a
cžerſtwi.
5. Woni njejßu w njeſbožu jako dru-
ſy ludźo a njebudźa jako druſy ludźo
khoſtani.
6. Teho dla dyrbi jich hordoſcž
kraßna wěz a jich kſchiwda ſdobna wěz
bycž.
7. Jich parſchona ßo naduwa jako
tucžny brjuchacž; woni cžinja, ſchtož
jeno na myßli maju. Hiob. 15, 27.
8. Woni ſanicžuja wſchitko a rycža
ſłe wot teho; woni rycža a hanja ſ
wyßoka.
9. Schtož woni rycža, to dyrbi jako
ſ njebjeß rycžane bycž; ſchtož woni
praja, to dyrbi płacžicž na ſemi.
Sir. 13, 28.
10. Teho dla pſchipaduje jim jich
lud a nawala ßo k nim ſ cžrjódami,
jako woda,
11. A rjeknu: Schto dyrbjał Bóh
wo tamnych rodźicž? Schto dyrbjał
tón najwyſchſchi jich kedźbu měcž?
12. Hlaj, to ßu cži bjesbóžni, a
maju ſbože na ßwěcže a wobohacźa.
13. Dyrbi dha to podarmo bycž, ſo
ja ßwoju wutrobu w cžiſtoſcži kho-
wam a ßwojej ruzy w njewinoſcži myju?
Mal. 3, 14.
14. A budu bity zyły dźeń, a moje
khoſtanje je kóždе ranjo tudy.
15. Ja budźich tež ſkoro tak prajił,
jako woni; ale hlaj, ſ tym budźich ja
ſatamał wſchitke twoje dźěcži, kotrež ßu
hdy byłe.
16. Ja wopomnich to, ſo bych ja
mohł pósnacž; ale cžežko mi běſche,
17. Hacž ja dźěch do ßwjatnizy Bo-
žeje a ſroſymich jich ſkóncženje.
18. Ale ty poſtajiſch jich na ſlelike
a pobijeſch jich do ſemje.

19. Kak ßu woni tak nahle k niczo-
mu ſczinjeni! Woni ſahinu a woſmu
kónz ſe ſtrachotu. Pſ. 37, 28.
20. Runje jako ßón, hdyž jedyn wo-
zuczi; tak cziniſch ty, Knježe, ſo jich
ſnamjo ſazpite je w měſcže.
21. Ale to mje boli w mojej wu-
trobje a kała mje w mojich jěrchenjach,
22. So ja dyrbju błaſu bycž a niczo
njeroſymicž, a dyrbju jako ſkoczo bycž
pſched tobu.
23. Dha wſchak woſtanu ja pſchezo
pſchi tebi; pſchetož ty dźeržiſch mje ſa
moju prawu ruku.
24. Ty wodźiſch mje po ßwojej ra-
dźe a woſmjeſch mje na poßledku ſ
cžeſczu horje.
25. Hdyž ja jeno tebje mam, dha ja
niczo njerodźu wo njebjeßa a wo ſemju.
26. Hacž mi runje cžěło a duſcha
ſawutlitej, dha wſchak ty ßy, Božo,
kóždy cžaß mój wutrobny troſcht a
mój dźěl.
27. Pſchetož hlaj, kotſiž ßo wot tebje
ſdaluja, cži budźa ſahinucž; ty ſkón-
zujeſch wſchitkich, kotſiž pſchecžiwo tebi
kurwja. Jud. ſcht. 7.
28. Ale to je moje wjeßele, ſo ßo
k Bohu mam a ßwoju nadźiju ſtaju
na teho Knjeſa, Knjeſa, ſo bych pſchi-
powjedał wſchitke twoje ſkutki.

74. pſalm.

Modlitwa wo ſdźerženje zyrkwje.

1. Roswucženje Aßaphowe.

Božo, cžoho dla ſaſtorcžiſch ty naß
hacž do kónza a ßy tak ßurowje hněw-
ny na te wowzy ßwojeje paſtwy?
Pſ. 44, 24.
2. Spominaj na ßwoju ſhroma-
dźiſnu, kotruž ty ßebi dawno wukupił
a ja herbſtwo poſtajił ßy na horu
Zionſku, na kotrejž ty bydliſch.
Pſ. 9, 12. Pſ. 68, 17.
3. Stup na nich ſ nohomaj a pobij
jich do ſemje; njepſchecźel je wſchitko
ſkaſył w ßwjatnizy. Jeſ. 10, 24.
4. Twoji pſchecźiwnizy ruja w two-
jich domach a poſtaja tam do nich ßwo-
jich pſchibohow.
5. Widźicž je, kak ßo ßekery nad
nimi ßwěcža, jako by ſchtó drjewo rubał
w lěßu;
6. A rosrubaju wſchitke rjane wu-
dźěłane tafle ſe ßekerami a ſ hele-
bortami.
7. Woni woheń ſałoža w twojej
ßwjatnizy, woni cžinja njeßwjate to
wobydlenje twojeho mjena hacž do
kónza. 2 Kral. 25, 9.
8. Woni praja w ßwojej wutrobje:
My chzemy jich wurubicž! Woni ſpala
wſchitke domy Bože w kraju.
9. Naſche zejchi my wjazy njewidźi-
my; tež njeje propheta ani roswucžeŕ,
kotryž by naß wucžił.
10. Ach, Božo, kak dołho dyrbi pſche-
cžiwnik hanicž a njepſchecźel twoje mje-
no tak zyle leſtrowacž?
11. Cžoho dla wotcźehnjeſch ty ßwo-
ju ruku a ßwoju prawizu ſe ßwojeho
klina?
12. Ale Bóh je mój kral wot ſpo-
cžatka, kiž wſchitku pomoz czini, ko-
traž ßo na ſemi ſtanje.
Pſ. 68, 21.
13. Ty rosdźěliſch morjo pſches
ßwoju móz a rosłamaſch hłowy tych
ſmijow we wodach.
2 Mójſ. 14, 21. St. 15, 8.
14. Ty rosbijeſch hłowy tych móŕ-
ſkich rybow a dawaſch je k jědźi ludu
w puſczinje.
15. Ty cziniſch, ſo ſtudnje a rěki
ßo žórla; ty cziniſch, ſo ßylne rěki ſa-
prahnu. Pſ. 104, 10.
16. Twój je dźeń, twoja je tež nóz;
ty cziniſch, ſo ßłónzo a hwěſdy ßwoje
wěſte běženje maju. Pſ. 136, 8. 9.
17. Ty ſtajiſch kóždemu kraju jeho
mjeſy; lěczo a ſymu cziniſch ty.
18. Dha ſpominaj wſchak na to, ſo
njepſchecźel teho Knjeſa hani a hłupy
lud leſtruje twoje mjeno.
19. Njepodaj wſchak temu ſwěrjeczu
duſchu ßwojeje tujawki a njeſapomń
wěcžnje ſwojich hubjenych ſwěrjatow.

20. Spominaj na ſwjatk; pſchetož kraj je wſchudźom žałoßnje ſkaženy a khěže ßu roſtorhane.

21. Njech tón hubjeny ſ hanibu njewoteńdźe; pſchetož hubjeni a khudźi khwala twoje mjeno.

22. Poſtań, Božo, a wuwjedź ßwoje prawo; ſpominaj na to wuhanibjenje, kotrež ßo tebi wot błaſnow wſchědnje ſtanje. Jeſ. 49, 4.

23. Njeſapomń to wołanje ßwojich njepſchecželow; to hawtowanje twojich pſchecźiwnikow pſchezo bóle a bóle pſchibjera.

75. pſalm.

Khwalba Božich dźiwow, a tak ßo pſched ſechernoſcźu hladacž mamy.

1. Pſalm a khěrluſch Aßaphowy, ſo by wón kónz njewſał, k ſaſpěwanju.

2. My dźakujemy ßo tebi, Božo, my dźakujemy ßo tebi a pſchipowjedamy twoje dźiwy, ſo twoje mjeno tak bliſko je. Pſ. 9, 2.

3. Pſchetož w ßwojim cžaßu budu ja prawje ßudźicź.

4. Semja rži a wſchitzy, kotſiž na njej bydla; ale ja dźeržu jejne ſtołpy twjerdźe. Sela. Jeſ. 2, 9. 24.

5. Ja dźach k khwalobnikam: Njekhwalcźe ßo, a k bjeſbóžnym: Njepoſběhńcźe ßwój roh;

6. Njepoſběhńcźe tak wyßoko ßwój roh, njeryczcźe tak ſaßakle,

7. Jako by žana nuſa njebyła ani wot ranja ani wot wjecžora ani wot horow w puſcźinje (abo wot połdnja).

8. Pſchetož Bóh je ßudnik, kotryž jeneho poniži a druheho powyſchi. 1 Sam. 2, 7.

9. Pſchetož khelich je w Knjeſowej ruzy a ſe ßylnym winom połny nalaty, a wón naliwa ſ teho ßameho; ale bjeſbóžni dyrbja wſchitzy picź a drożdźe dopicź. Pſ. 60, 5.

10. Ja pak chzu pſchipowjedacź wěcžnje a khwalbu ſpěwacź Bohu Jakubowemu.

11. A chzu wſchitku móz bjeſbóžnych roſłamacź, ſo by móz teho praweho powyſchena była. Sach. 5.

76. pſalm.

Bóh ßwojeje zyrkwje wobrónjenje.

1. Pſalmſki khěrluſch Aßaphowy na trunach k ſaſpěwanju.

2. Bóh je w Judowſkej ſemi ſnajomny, we Iſraelu je jeho mjeno wulke.

3. W Salemje je jeho hěta a jeho bydlenje na Zionje. Pſ. 9, 12. Pſ. 74, 2.

4. Tam roſłama wón kłoki teje tſělby, ſchkit, mjecž a wójnu. Sela.

5. Ty ßy kraßniſchi a mózniſchi, dyžli rubježne hory.

6. Czi hordźi dyrbja wurubjeni bycź a wußnycź, a wſchitzy wojazy dyrbja ßwojej ruzy puſchczicź.

7. Wot twojeho ßwarjenja, Božo Jakubowy, twjerdźe wußnu konje a wozy.

8. Ty ßy traſchny; ſchtó móže pſched twojim woblicžom wobſtacź, hdyž ty ßo hněwaſch? Pſ. 90, 8.

9. Hdyž ty ſ njebja dawaſch ßłyſchecź ßwój ßud, ſtróži ßo ſemja a wocźichnje;

10. Hdyž ßo Bóh ſebjerje na ßudźenje, ſo by pomhał wſchitkim hubjenym na ſemi. Sela. Jeſ. 34, 8.

11. Hdyž ßo ludźo na tebje ſłobja, maſch ty ſ teho cžeſcź; a hdyž woni ßo hiſchcźe dale ſłobja, wopaßaſch ty ßo tež dale.

12. Czińcźe ßluby a dźeržcźe je tež temu Knjeſu, ßwojemu Bohu, wſchitzy, kotſiž wokoło njeho ſcźe; pſchinjeßcźe dary temu traſchnemu,

13. Kotryž ſerſchtam wutrobu bjerje a traſchny je bjeſ kralemi na ſemi.

77. pſalm.

Spytowanje a troſcht ſromnych.

1. Pſalm Aßaphowy ſa Jeduthuna k ſaſpěwanju. Pſ. 62, 1.

2. Ja wołam ßo ſe ßwojim hłoßom k Bohu; k Bohu ja ßo wołam, a wón wußłyſchi mje.
3. W czaßu teje nuſy pytam ja teho Knjeſa; moja ruka je w nozy pſcheſtrjena bjes pſcheſtacza; pſchetož moja duſcha ßo nochze dacź troſchtowacź. Pſ. 50, 15.
4. Hdyž ja ſrudny ßym, ſpominam ja na Boha; hdyž moja wutroba w ſtyſknoſczach je, ryczu ja. Sela.
Jeſ. 26, 16.
5. Ty dźeržiſch mojej woczi, ſo ja ſpacź njemóžu; ja ßym tak ſbity, ſo ja ryczecź njemóžu.
6. Ja ſpominam na te ſtare czaßy a na ſachodne lěta.
Pſ. 143, 5. Jeſ. 43, 18.
7. Ja wopomnju w nozy ßwoje ſpěwanje a ryczu ſe ßwojej wutrobu; mój duch wobhoni ßo. Pſ. 4, 5.
8. Budźe tón Knjes wěčznje ſaſtorczicź a žaneje hnady wjazy njewopokaſacź?
9. Je dha zyle precž jeho dobrota? Bjerje dha kónz tón ßlub?
10. Je dha Bóh ſapomnił hnadny bycź a je ßwoju ßmilnoſcź we hněwje ſantnuł? Sela.
11. Na to dźach ja: Ja dyrbju to cźerpicź; prawiza teho najwyſchſcheho móže wſchitko wobroczicź. Pſ. 16, 2.
12. Teho dla wopominam ja te ſtutki teho Knjeſa, haj ja ſpominam na twoje prědniſche dźiwy,
Pſ. 71, 17. Pſ. 105, 2.
13. A powjedam wot wſchitkich twojich ſkutkow a praju wot twojeho czinjenja.
14. Božo, twój pucź je ßwjaty; hdźe je tajki móżny Bóh, jako ty, Božo, ßy?
15. Ty ßy tón Bóh, kiž dźiwy czini; ty ßy ßwoju móz wopokaſał bjes ludami. Pſ. 98, 1.
16. Ty ßy ßwój lud móznje wumohł, te dźěczi Jakubowe a Josephowe. Sela.
17. Te wody widźichu cźe, Božo; te wody widźichu cźe a tyſchachu ßo, a te hłubiny ſtobjachu ßo. Pſ. 97, 4.
18. Te tołſte mróczele lijachu wodu; te mróczele hrimachu, a te pruhi běhachu tam a ßem.
Pſ. 18, 14. 15. Pſ. 29, 3.
19. W njebjeßach hrimaſche, twoje błyſkanje ßwěczeſche ßo na ſemi; ta ſemja ſarža a ſatſchaße ßo.
20. Twój pucź běſche w morju a twoja ſchczežka we wulkich wodach, a wſchak twojich ßlědow njeběſche ſnacź.
21. Ty wjedźeſche ßwój lud, jako ſtadlo wowzow, pſches ruku Mójſaßowu a Aaronowu.
2 Mójſ. 12, 37. St. 14, 22.

78. pſalm.

Wupowjedanje Božich dobrotow a ſchtraſow jeho luda.

1. Roswuczenje Aßaphowe.

Sełyſch, mój ludo, mój ſakoń; nachilcźe ßwoje wucho k ryczi mojeho rta. Pſ. 19, 15.
2. Ja chzu ßwój rt wotewricź k pſchißłowam a chzu ſtare węzy powjedacź; Pſ. 49, 5. Mat. 13, 35.
3. Kotrež my ßmy ßłyſcheli a wěmy a nam naſchi wótzojo ßu powjedali,
4. So bychmy to njepotajili pſched jich dźěczimi, kotrež potom pſchińcź budźa; a dyrbimy powjedacź tu khwalbu teho Knjeſa a jeho móz a te dźiwy, kotrež wón czinił je.
5. Wón poſtaji ßwědczenje w Jakubje a ſakoń we Iſraelu, kotryž wón naſchim wótzam pſchikaſa, ſo bychu jón ßwoje dźěczi wuczili,
6. So bychu czi pſchichodni wutli a te dźěczi, kotrež ßo hiſchcźe narodźicź maju;
7. Hdy bychu naroſtli, ſo bychu woni to tež ßwojim dźěczom pſchipowjedali;
8. So bychu woni na Boha ßwoju nadźiju ſtajili a njeſapomnili tych ſkutkow Božich, ale dźerželi jeho kaſnje;

9. A so buchu njebyli, jako jich wótzojo, wotpadniwy a njeposłuschny narod, kotrychž wutroba njeběsche wobstajna, ani jich duch swěrny na Boßy.
10. Jako te dźěcźi Ephraimske, kotsiž wobrónjeni s tsělbu tsělachu, w czasu teje bitwy so wotwobroczichu.
Ps. 140, 8.
11. Woni njesakhowachu tón swjaty Boži a njechachu w jeho sakonju khodźicź,
12. A sapomnichu jeho skutki a jeho dźiwy, kotrež wón jim běsche pokasował.
13. Psched jich wótzami czinjesche wón dźiwy we Egiptowskej, na poli Zoan.
14. Wón rosdźěli to morjo a da jim psches njo hicź; a postaji wodu jako murju. 2 Mójs. 14, 21. 22.
15. Wón pschewodźi jich wodnjo we mróczeli a w nozy w jasnym wohenju.
2 Mójs. 13, 21. St. 14, 19.
16. Wón rosschczěpi skały we puszczinje a napowa jich s wodu do wole,
17. A wuwjedźe wody se skały, so dele běžachu jako rěki.
18. Dha wschak pschiczinichu woni hrěchi pschecziwo njemu a roshněwachu teho najwyschscheho w tej puszczinje,
19. A spytachu Boha w swojej wutrobje, žadajzy jědź sa swoje dusche,
1 Kor. 10, 9. 4 Mójs. 11, 4.
20. A ryczachu pschecziwo Bohu a dźachu: Haj, budźe též Bóh móz blida pschihotowacź w tej puscźinje?
21. Hlaj, wón je derje skału bił, so wody běžachu a rěki so pscheliwachu; ale kak móže wón khlěba dacź a swojemu ludu mjaso nahotowacź?
22. Jako to tón Knjes wusłyscha, roshněwa so; a woheń so sahori we Jakubje, a hněw pschińdźe na Israela,
23. So woni njewěrjachu do Boha a njeměјachu nadźiju na jeho pomoz.
24. A wón pschikasa mróczelam horkach a wotewri njebjeske durje,
25. A da jim hicź jako deschcź to mana k jědźi a da jim njebjeski khlěb.
2 Mójs. 16, 14.
26. Woni jědźichu jandźelski khlěb, wón pósła jim jědźe do wole doscź.
27. Wón da wětrej pschińcź wot ranja pod njebjesami a pschiwjedźe psches swoju móz wětr wot połnja,
28. A da mjaso na nich hicź jako proch a ptaki jako mórski pěsk,
29. A da je panucź srjedźa jich lěhwa wschudźom, hdźež bydlachu.
4 Mójs. 11, 31.
30. A woni jědźichu a buchu jara nasyczeni; a wón czinjesche jim do wole po jich žadanju.
31. A jako woni wot swojeje žadoscźe njeběchu doscź wotwobroczeni a jich jědź jim hischcźe w rcźe běsche:
32. Duž sběže so hněw Boži na nich a skónzowa tych tucžnych bjes nimi a pobi tych wosebnych we Israelu.
33. Ale wysche teho wschitkeho hrěschachu woni hischcźe dale a njewěrjachu jeho Božim dźiwam. Ps. 106, 24.
34. Teho dla da wón jim wumrjecź, so woni niczo njedostachu, ale dyrbjachu czwilowani bycź swoje žiwe dny.
35. Hdyž wón jich skónzowasche, pytachu woni jeho a wróczichu so rano k Bohu,
36. A dopomnichu so, so Bóh jich skała a Bóh tón najwyschschi jich wumožnik je.
37. A pschisłodźachu so jemu se swojej hubu a sełhachu jemu se swojim jasykom;
38. Ale jich wutroba njeběsche sprawna pschi nim, a njeběchu swěrni na jeho swjasku.
39. Wón pak bě smilny a woda złóscź a njeskasy jich; ale wotwróczi swój hněw a njeda wschitkemu swojemu hněwu dóńcź.
40. Pschetož wón sebi pomysli, so su czěło, kotrež jako wětr wotkhadźa a so jaso njewróczi.

41. Woni jeho czasto roshněwachu we pusczinje a rosſtobichu jeho we puſtych měſtach.
42. Woni ſpytowachu Boha pſchezo ſaßo a mudrowachu temu ßwjatemu we Iſraelu.
43. Woni njeſpominachu na jeho ruku, na tón dźeń, kotryž wón jich ſ nuſy běſche wumohł;
44. Jako wón běſche ßwoje zejchi we Egiptowſkej czinił a ßwoje dźiwy w kraju Zoan; Scht. 12.
45. Jako wón jich wodu do krwě pſcheměni, tak ſo ſe ßwojich rěkow picź njemóžachu; 2 Mójſ. 7, 20.
46. Jako wón bjes nich póßła wſchelke muchi, kotrež ßu wſchitko ſežrałe, a krokawy, kotrež jich ſahubichu;
47. A da, ſchtož jim běſche naroſtło, hußańzam a jich žito ſkóczkam;
48. Jako wón jich winizy ſ krupami ſbi a jich lěßne figowzy ſ njewjedrom;
49. Jako wón jich ſkót ſbi ſ krupami a jich ſtadło ſ pruhami;
50. Jako wón ſłych jandźelow na nich póßła w ßwojim ßurowym hněwje a wotpuſchczi jim, ſo bychu ßo hněwali, ſłobili a ſchkodu czinili;
51. Jako wón ßwojemu hněwu běſche ſchcźežku pſchihotował, ſo by jich duſche njeſakhował wot ßmjercźe, dopuſchczi wón peſtilenzu na jich ſkót;
52. Jako wón wſchitkón prěni narod we Egiptowſkej ſabi, tych prěnich herbow w Hamowych hětach;
2 Mójſ. 12, 29.
53. A da ßwojemu ludu czahnucź jako wowzam a wodźeſche jich jako ſtadło w pusczinje; Pſ. 77, 21.
54 A wjedźeſche jich w nadźiji, tak ſo ßo njebojachu; ale jich njepſchecźelow pſchikry to morjo.
2 Mójſ. 14, 19. 22. 27.
55. A pſchiwjedźe jich do ßwojich ßwjatych mjeſow k tej horje, kotruž jeho prawiza ßebi dobyła je;
Pſ. 80, 16.
56. A ſahna pſched nimi te ludy a da jim to herbſtwo roſdźělicź, tak ſo w jich hětach te Iſraelſke ſchlachty bydlachu. Pſ. 44, 3.
57. Ale woni ſpytachu a roshněwachu Boha, teho najwyſchſcheho, a njeſakhowachu jeho ßwědczenje;
58. Ale wróczichu ßo a ſazpichu wſchitko, jako jich wótzojo; woni ßo wukhilichu, jako jebata tſělba;
Hoſ. 7, 16.
59. A roshněwachu jeho ſe ßwojimi wyßokoſcźemi a wabjachu jeho ſe ßwojimi pſchibohami.
60. A jako Bóh to ßłyſcheſche, roshněwa wón ßo a ſaczißnu Iſraela jara,
61. Tak ſo wón ßwoje bydlenje we Silu wopuſchczi, tu hětu, w kotrejž wón bjes ludźimi bydleſche;
1 Sam. 4, 11.
62. A poda jich móz do jaſtwa a jich krasnoſcź do njepſchecźelſkich rukow;
63. A poda ßwój lud do mjecža a roshněwa ßo na ßwoje herbſtwo.
64. Jich młodźenzow ſežra woheń, a jich knježny dyrbjachu nježenjene woſtacź.
65. Jich měſchnizy padźechu pſches mjecž, a njeběchu žane wudowy, ſo bychu płakałe. 1 Sam. 22, 17.
66. A tón Knjes wozucźi jako ſe ſpanja; jako ßylny muž wyſka, hdyž ſ wina dźe;
67. A ſbi ßwojich njepſchecźelow do poßledka a poda jich na wěčznu hanibu.
68. A ſaczißnu hětu Joſephowu a njewuſwoli ſchtom Ephraim;
69. Ale wuſwoli ßebi tón ſchtom Juda, tu horu Zionſku, kotruž wón lubuje;
70. A twarjeſche ßwoju ßwjatnizu wyßoko, jako kraj, kotryž by na wěčznje ſałoženy był.
71. A wuſwoli ßwojeho wotroczka Dawita a wſa jeho ſ wowczeŕnjow;
1 Sam. 16, 11. 2 Sam. 7, 8.
72. Wot dójnych wowzow wſa wón jeho, ſo by jeho lud Jakuba paßł a jeho herbſtwo Iſraela. 2 Sam. 5, 2

73. A wón paßeſche tež jich ſe ßwojej wutrobnej ßwérnoſcżu a wjedżeſche jich ſe ßwojimaj rukomaj roſomnje.

79. pſalm.

Modlitwa pſchecżiwo njepſchecżelam wérnoſcże a jich tiranſtwu.

1. Pſalm Aßaphowy.

Božo, póhanjo ßu do twojeho herbſtwa panuli; cżi ßu twój ßwjaty templ nanjeſchwarnili a wot Jeruſalema hromady kamjenjow ſcżinili.

2. Woni ßu cżéła twojich wotrocżkow ptakam pod njebjeßami žracż dali a cżéła twojich ßwjatych ſwérjatam na ſemi.

3. Woni ßu krej rosleli wokoło Jeruſalema jako wodu; a njebě nichtó, kiž by pohrjebał. 1 Makk. 7, 17.

4. My ßmy ſahanibjenje ßwojim ßußodam, ßmjéch a hanjenje tym, kotſiž wokoło naß ßu. Pſ. 44, 14. Pſ. 89, 42.

5. Knježe, kak dołho chzeich ty ßo tak hněwacż a twojej ßurowoſcżi ßo palicż dacż jako wohen? Pſ. 77, 8. Pſ. 85, 6.

6. Wulij ßwój hněw na póhanow, kotſiž tebje njeſnaja, a na kraleſtwa, kotrež ßo k twojemu mjenu njewołaju.

7. Pſchetož woni ßu Jakuba ſežrali a jeho domy wupuſcżili.

8. Njeſpominaj wſchak naſchich préńſchich ſtóſcżow; ßmil ßo nad nami ſkoro, pſchetož my ßmy jara poßłabnjeni. Pſ. 25, 7. Jeſ. 64, 9.

9. Pomhaj nam, Božo, naſch pomocniko, ßwojeho mjena cżeſcże dla; wumóž naß a wodaj nam naſche hrěchi ßwojeho mjena dla. Pſ. 39, 10.

10. Cżoho dla dajſch ty póhanam rjeknucż: Hdže dha je nětk jich Bóh? Njech bjeſ póhanami pſched naſchimaj wocżomaj póſnate budže to wjecżenje teje krwě twojich wotrocżkow, kotraž je pſchelata. Pſ. 115, 2. Joel 2, 17.

11. Njech pſched twoje woblicżo pſchińdže to ſdychowanje tych jatych; pſcheſ twoje wulke ramjo ſakhowaj te dźěcżi teje ßmjercże. Pſ. 102, 21.

12. A ſapłacż naſchim ßußodam ßydom krócż do jich klina jich hanjenje, ſ kotrymž tebje, Knježe, hanili ßu.

13. My pak, twój lud a wowzy twojeje paſtwy, dżakujemy ßo tebi wěcżnje a pſchipowjedamy twoju khwalbu wot naroda do naroda.

80. pſalm.

Modlitwa wo ſdźerženje duchownеje winizy.

1. Pſalm Aßaphowy, wot róžow, k ſaſpěwanju.

2. Ty paſtyrjo Iſraelſki, poßłuchaj, kiž ty Joſepha paßeſch jako wowzy; roſjaßń ßo, kiž ty ßedźiſch na cherubimach. 1 Sam. 4, 4.

3. Sbudź ßwoju móz, kiž ty pſched Ephraimom, Benjaminom a Manaßeßom ßy, a pſchińdź nam k pomozy.

4. Božo, wobrocż naß a roſjaßń ßwoje woblicżo, dha je nam pomhane.

5. Knježe, Božo zebaoth, kak dołho chzeſch ty ßo hněwacż na modlitwje ßwojeho luda?

6. Ty naßycżiſch jich ſe ßylſazym khlěbom a dajſch jim wupicż wulku měru ßylſow. Pſ. 102, 10.

7. Ty poſtajiſch naß k ſwadźe naſchim ßußodam, a naſchi njepſchecżeljo ßměja ßo nam.

8. Božo zebaoth, wobrocż naß; a roſjaßń ßwoje woblicżo, dha je nam pomhane.

9. Ty ßy winowy pjeńk ſ Egiptowſkeje dał pſchińcż a ßy póhanow wuhnał a jón ßadźił.

10. Ty ßy jemu pucż pſchihotował a jemu ßo dał ſakorjenicż, ſo je kraj napjelnił.

11. Hory ßu ſ jeho ſcżěnom pſchikryte a ſ jeho hałoſami Bože zedry.

12. Ty ßy jeho młodźiny roſpuſchcżił hacż k morju a jeho hałoſy hacż k rěcży. 2 Móſ. 23, 31.

13. Cżoho dla ßy dha jeho płót

rosłamał, tak ſo jón torha wſchitko, ſchtož nimo khodźi?
Pſ. 89, 42. Jeſ. 5, 5. 6.
14. Dźiwje ßwinje ßu jón rosryłe, a dźiwje ſwěrjata ßu jón wupaßłe.
15. Božo zebaoth, wobrocź ßo; pohladaj ſ njebjeß a pytaj domach tutón winowy pjeńk;
16. A porjedź winizu, kotruž twoja prawiza płodźiła je, a kotruž ßebi na ßynu wobtwjerdźił ßy. Pſ. 78, 55.
17. Hladaj na to a ßwar, ſo teho palenja a ſahubjenja kónz budźe.
18. Twoja ruka budź na mužu twojeje prawizy a na cźłowſkim ßynu, kotrehož ßebi wobtwjerdźił ßy;
19. Dha nochzemy wot tebje wotſtupicź. Sakhowaj naß pſchi žiwjenju, dha chzemy ßo k twojemu mjenu wołacź.
20. Knježe, Božo zebaoth, wobrocź naß a roſjaßń ßwoje wobliczo, dha je nam pomhane.

81. Pſalm.

Napominanje, kak ßo ßwjate dny ßwjecźicź dyrbja.

1. Na githith k ſaſpěwanju Aßaphej.
2. Spěwajcźe wjeßele Bohu, kiž naſcha ßylnoſcź je; wyſkajcźe Bohu Jakubowemu. Pſ. 46, 2.
3. Wſmicźe pſalmy a pſchidajcźe bubony, luboſne harfy ſ pſalterjemi.
4. Satrubcźe na nowym měßazu ſ trubu w naſchim róczuym czaßu jelenych hětow. 5 Móſ. 16, 13 ꝛc.
5. Pſchetož to je wuſtajenje we Iſraelu a prawo Boha Jakubowebo.
6. To je wón k ßwědczenju wuſtajił w Joſephje, jako woni ſ Egiptowſkeje czehnjechu a zuſu rycź běchu ßłyſcheli.
7. Hdyž ja jich ramjo wot brěmjenja běch wuwjedł a jich ruzy wot hornzow wumoženej běſchtej.
8. Hdyž ty ßo ke mni w nuſy wołaſche, ßym ja cźe wutorhnuł; a wußłyſchach cźe, jako tebje to njewjedro nadpadźe; a ſpytowach cźe pſchi ſwadnej wodźe. Sela. 4 Móſ. 20, 13 ꝛc.
9. Słyſch, mój ludo, ja chzu bjes tobu ßwědczicź! Iſrael, ty dyrbiſch mje ßłyſchecź;
10. So by bjeß tobu žadyn druhi Bóh njebył a ty ßo k žanemu zuſemu Bohu njemodlił.
11. Ja ßym tón Knjes, twój Bóh, kotryž tebje ſ Egiptowſkeje wuwjedł ßym; wotewř ßwój rt, ja chzu jón napjelnicź. 2 Móſ. 20, 2.
12. Ale mój lud njepoßłucha na mój hłóß, a Iſrael njerodźi ſo mnu.
13. Dha ßym ja jich puſchcźił w jich wutrobnej žadoſcźi, ſo woni khodźa po ßwojej radźe.
Jap. ſk. 14, 16. Rom. 1, 24.
14. Hdy by mje mój lud poßłuchał a Iſrael po mojich pucźach khodźił,
5 Móſ. 5, 29. St, 28, 1 ꝛc.
15. Dha chzył ja jich njepſchecźelow bórſy ponižecź a ßwoju ruku na jich pſcheczimnikow wobrocźicź; Hoſ. 7, 13.
16. A kotſiž teho Knjeza hidźa, tym ßo pſched nim njepóńdźe prawje; jich czaß pak by wěczuje trał,
17. A ja bych jich ſ najlěpſchej pſcheńzu kormił a ſ mjedom je ſkały naßycźił.

82. Pſalm.

Wo ſchtancźe a hamcźe ßwětneje wyſchnoſcźe.

1. Pſalm Aßaphowy.
Bóh ſteji w ſhromadźiſnje Božej a je ßudnik bjes bohami. Sch. 6.
2. Kak dołho chzecźe wy njeprawje ßudźicź a parſchonu bjesbóžnych wubracź? Sela.
5 Móſ. 1, 17. Pſchiſł. 17, 15.
3. Cźińcźe prawdoſcź khudemu a ßyrocźe a pomhajcźe hubjenemu a nuſnemu k prawu. Jeſ. 1, 17. Pſ. 45, 5.
4. Wutorhńcźe khudeho a nuſneho a wumóžcźe jeho ſ ruki bjesbóžneho.
5. Ale woni ßebi njedadźa prajicź a njerodźa ſ tym; a khodźa ſtajnje pó cźmje; teho dla dyrbi ßo wſchitko ſałoženje ſemje hnucź.
Pſ. 2, 10. Pſ. 22, 28.

6. Ja ßym derje prajił: Wy ſcże bohojo a wſchitzy dźěczi teho najwyſch-ſcheho; Schr. 1. Jan. 10, 34. 2 Mójſ. 21, 6.
7. Ale wy budźecże wumrjecź jako człowjek a jako jedyn ßurowy knjes panucź.
8. Poſtań, Bożo, a ßudź ſemju; pſchetoż ty ßy herbknjes na wſchitkich póhanach.

83. pſalm.

Modlitwa wo pomoz pſchecżiwo njepſche-cżelam zyrkwje.

1. Pſalmſki khěrluſch Aßaphowy.
2. **B**ożo, njemjelcź, njebudź jako tón, kiż njeßłyſchi; Bożo, njewotmjelcź ßo.
3. Pſchetoż hlaj, twoji njepſchecżeljo ſłobja ßo, a cżi, kiż cże hidźa, poſbě-haju hłowu.
4. Woni ſkładuja ſłóſtnu radu pſche-cżiwo twojemu ludu a radźa ßebi na twojich potajnych.
5. Pójcże, praja woni, my chzemy jich wukorjenicź, ſo bychu żadyn lud njebyli, ſo by mjena Iſraela wjazy ſpominane njebyło.
6. Pſchetoż woni ßu ßo bjes ßobu ſjednali a ſwjaſk pſchecżiwo tebi ſcżinili:
7. Hěty Edomſke a Iſmaelſke, Mo-abſke a Hagarſke,
8. Gebalſke, Ammonſke a Amalekſke, Philiſtiſke ſ tymi w Tirußu;
9. Aßur je ßo tež ſ nimi ſtowař-ſchił, a pomhaju Lothowym dźěcźom. Sela.
10. Cżiń jim kaž Midianſkim, kaž Sißerje, kaž Jabinej pſchi rězy Kiſon; Kn. ßudn. 7, 22. St. 4, 15. 21.
11. Kotſiž ſahubjeni buchu pódla Endor a buchu jako hnój na ſemi.
12. Scżiń jich křěſchtow jako Oreba a Seba, a jich wyſchſchich jako Sebu a Zalmunu, Kn. ßudn. 7, 25. St. 8, 21.
13. Kotſiž praja: My chzemy Bože domy nuts wſacź. Pſ. 74, 8.
14. Mój Bożo, ſcżiń jich jako wi-chor, jako ſchcżerniſchcżo pſched wě-trom.
15. Jako woheń lěß ſpali a jako płomjo hory ſapali:
16. Tak pſchecżěhaj jich ſe ßwojim wjedrom a naſtróż jich ſe ßwojim nje-wjedrom.
17. Napjelń jich wobliczo ſ hanibu, ſo bychu ßo po twojim mjenje, Knježe, praſcheli.
18. Njech ßo ſahanibuja a njech ßo naſtróża pſchezo bóle a bóle; njech hanjeni a ſkónzowani budźa. Pſ. 6, 11.
19. Duž budźa woni pósnacź, ſo tebi po twojim mjenje rěkaju Knjes ßam lutki a tón najwyſchſchi po wſchěm ßwěcże. 2 Mójſ. 14, 8.

84. pſalm.

Wo zyrkwi a prědařſkim hamcże.

1. Pſalm tych dźěczi Korah na githith k ſaſpěwanju.
2. **K**ak luboſne ßu twoje wobydle-nja, Knježe zebaoth!
3. Moja duſcha żada ßebi, a jej ßo chze tych Knjeſowych pſchitwarkow; moje cżěło a duſcha ſwjeßeli ßo w tym żiwym Boſy. Pſ. 26, 6. 7. Pſ. 27, 4.
4. Pſchetoż wrobl je dom namakał a łaſtojza ßwoje hněſdo, hdźež ßwoje młode wulahnu: twoje wołtarje, Knježe zebaoth, mój kralo a mój Bożo.
5. Derje tym, kotſiž w twojim domje pſchebywaju: cżi khwala cże wěcżnje. Sela.
6. Derje tym ludźom, kotſiž tebje ſa ßwoju ßylnoſcź dźerża a ſ wutrobu ſa tobu khodźa; Pſ. 18, 2. 3.
7. Kotſiž pſches żałoßny doł du a cżinja tam ſtudnje; a wucżerjo budźa ſ wulkim żohnowanjom wuhotowani.
8. Woni doſtanu dobycże pſchi do-bycżu, tak ſo widźimy, ſo tón prawy Bóh je w Zionje.
9. Knježe, Bożo zebaoth, wußłyſch moju modlitwu; ſroſyń ju, Bożo Ja-kubowy. Sela.
10. Bożo, naſch ſchkit, hladaj wſchak a pohladaj na kraleſtwo ßwojeho żał-bowaneho.

11. Pſchetož jedyn dźeń w twojich pſchitwarkach je lěpſchi, dyžli hewak tawſynt. Ja chzu radſcho durje paſcž w domje mojeho Boha, dyžli dołho bydlicž w hětach tych bjesbóžnych.
12. Pſchetož Bóh, tón Knjes, je ßłónzo a ſchkit; tón Knjes dawa hnadu a czeſcž; wón njewotłama žanu dobrotu tym, kotſiž w njewinoſczi khodźa.
Pſ. 23, 1. Pſ. 34, 11.
13. Knježe zebaoth, derje temu człowjekej, kotryž ßo na tebje ſpuſchcža.

85. pſalm.

Modlitwa wo Božu pomoz a derjehicže wſchěch ſchtantow.

1. Pſalm tych dźěczi Korah k ſaſpěwanju.
2. Knježe, kiž ty ßy prjedy ſpodobanje měł na ßwojim kraju a ßy tych jatych Jakubowych wumohł;
3. Kiž ty ſłóſcž prjedy ßy wodał ßwojemu ludu a wſchitke jich hrěchi pſchikrył, Sela; Pſ. 32, 1.
4. Kiž ty prjedy ßy wſchitkón ßwój hněw precž wſał a ßo wobrocził wot teje ßurowoſcže ßwojeho hněwa:
5. Wokſchew naß, Božo, naſch ſbóžniko; woſtaj ßo ßwojeho hněwa pſcheczíwo nam.
6. Chzeſch dha wěcžnje ßo na naß hněwacž a ßwojemu hněwu dacž hicž wot naroda do naroda?
Pſ. 77, 8. Pſ. 79, 5.
7. Nochzeſch dha ty naß ſaßo wokſchewicž, ſo by ßo twój lud ſawjeßelił na tebi?
8. Knježe, pokaž nam ßwoju ßmilnoſcž a pomhaj nam.
9. Ach, ſo bych ja ßłyſchał, ſo Bóh tón Knjes ryczi, ſo by měr lubił ßwojemu ludu a ßwojim ßwjatym, ſo bychu ßo k hłupoſczi njewróczili.
10. Sawěſcže, jeho pomoz je bliſko tym, kotſiž ßo jeho boja, ſo by w naſchim kraju czeſcž bydliła;
Pſ. 145, 18. 19.
11. So bychtej dobrota a ßwěrnoſcž ßo ſetkałej, prawdoſcž a měr ßo wokoſchałej;
12. So by ßwěrnoſcž na ſemi roſtła a prawdoſcž ſ njebjeß pohladała;
13. So by tež nam tón Knjes dobrotu czinił, tak ſo by naſch kraj ßwoje płody dał; Pſ. 67, 7.
14. So by prawdoſcž pſched nim ſchła, hdyž ßwoje nohi na ſchcžežku naſtaji.

86. pſalm.

Dawitowa wſchelaka próſtwa.

1. Modlitwa Dawitowa.
Knježe, pokhil ßwoje wucho a wußłyſch mje; pſchetož ja ßym hubjeny a khudy.
2. Sakhowaj moju duſchu, pſchetož ja ßym ßwjaty; pomhaj, mój Božo, ßwojemu wotroczkej, kiž ßo na tebje ſpuſchcža.
3. Knježe, ßmil ßo nade mnu; pſchetož ja wołam wſchědnje k tebi.
Pſ. 6, 3. 9. 14.
4. Roßwjeßel duſchu ßwojeho wotroczka; pſchetož mi ßo chze, Knježe, po tebi.
5. Pſchetož ty, Knježe, ßy dobry a ßmilny, wot wulkeje dobroty wſchitkim, kotſiž ßo k tebi wołaju.
6. Poßłuchaj, Knježe, na moju modlitwu a kedźbuj na tón hłóß mojeje pokorneje próſtwy.
7. W nuſy wołam ja ßo k tebi; ty chzył mje wußłyſchecž.
Pſ. 50, 15. Pſ. 77, 3.
8. Knježe, ty nimaſch nikoho, kiž by na tebje podomny był bjes bohami; a njeje nichtó, ſo by tak czinił, jako ty.
2 Mójſ. 15, 11.
9. Wſchitzy póhanjo, kotrychž ty ſczinił ßy, budźa pſchińcž a pſched tobu ßo modlicž, Knježe, a twoje mjeno czeſczicž,
10. So ty tak wulki ßy a dźiwy czinisch a ßam Bóh ßy.
11. Roßwucž mje, Knježe, ßwój pucž, ſo bych ja khodźił w twojej prawdźe; ſakhowaj moju wutrobu pſchi tym je-

nym, so bych ja ſo twojeho mjena bojał. Pſ. 139, 24.

12. Ja dźakuju ſo tebi, Knježe, mój Božo, ſ zyłej wutrobu a khwalu twoje mjeno wěčznje. Pſ. 9, 2.

13. Pſchetož twoja dobrota je wulka nade mnu, a ty ſy moju duſchu wumohł ſ hłubokeje jamy. Pſ. 30, 4.

14. Božo, hordźi ſtawaju pſchecziwo mi, a ſhromadźiſna tych tiranow łaka na moju duſchu, a nimaju tebje pſched wocžomaj. Pſ. 54, 5.

15. Ty pak, Knježe Božo, ſy ſmilny a hnadny, ſczeŕpliwy a wot wulkeje dobroty a prawdy. 2 Mójſ. 34, 6.

16. Wobrocž ſo ke mni, ſmil ſo nade mnu; pożyłń ſwojeho wotroczka ſe ſwojej mozu a pomhaj ſynej ſwojeje dźowki.

17. Sczin zejch na mni, ſo by ſo mi derje ſchło, ſo bychu to widźili, kotſiž mje hidźa, a ſo bychu ſo ſahanibowali, dokelž ty, Knježe, mi pomhaſch a mje troſchtujeſch.

87. Pſalm.

Wo kſcheſczanſkej zyrkwi w ſnamjenju ſemſkeho Jeruſalema.

1. Pſalmſki khěrluſch tych dźěczi Korah.

2. Wone je mózuje ſałožene na ſwjatych horach; tón Knjes lubuje wrota Zionſke pſche wſchitke wobydlenja Jakubowe. Jeſ. 14, 32.

3. Kraſne wězy budźa w tebi prědowane, ty měſto Bože. Sela.

4. Ja chzu dacž prědowacž Rahabje a Babelej, ſo bychu mje póſnałe: hlaj, Philiſtojo a Tirſzy ſ Murami ſo tam narodźa. Pſ. 89, 11. Jeſ. 30,7.

5. Prajicž budźa w Zionje, ſo wſchelzy ludźo ſo tam narodźa, a ſo ſam tón najwyſchſchi ju twari.

6. Tón Knjes budźe dacž prědowacž we wſchelkich ryczach, ſo tych někotſi ſo tež tam narodźa. Sela.

7. A ſpěwarjo budźa, kaž pſchi rejach, wſchitzy w tebi ſpěwacž, jene po druhim.

88. Pſalm.

Modlitwa w cžežkim ſpytowanju.

1. Pſalmſki khěrluſch tych dźěczi Korah k ſaſpěwanju wo ſłaboſczi hubjenych.

Roſwucženje Hemana, Eſrahitſkeho.

2. Knježe Božo, mój Sbóžniko, ja wołam wodnjo a w nozy pſched tobu.

3. Njech moja modlitwa pſched twoje woblicžo pſchińdźe, pokhil ſwoje wucho k mojemu wołanju. Pſ. 5, 2.

4. Pſchetož moja duſcha je połna žałoſcže a moje žiwjenje je bliſko pſchi heli.

5. Ja ſym ſrunany tym, kotſiž do hele dele ſtupaju; ja ſym jako muž, kiž žaneje pomozy nima.

6. Ja ležu bjeſ morwymi wopuſchcženy, jako ſabiczi, kotſiž w rowje leža, na kotrychž ty wjazy njeſpominaſch; a woni ſu wot twojeje ruki wottorhnjeni.

7. Ty ſy mje do jamy dele położił, do cžěmnoſcže a do hłubokoſcže.

8. Twoja ſurowoſcž cžiſchczi mje, a ty podtłócžiſch mje ſe wſchěmi twojimi nawalnoſczemi. Sela.

9. Mojich pſcheczelow ſy ty ſdalował wote mnje, ty ſy mje jim k hroſy ſczinił; ja ležu jaty a njemóžu wuńcž. Hiob. 30, 10. Pſ. 31, 12. Pſ. 38, 12.

10. Moje woblicžo hinje mojeho hubjenſtwa dla. Knježe, ja wołam ſo k tebi wſchědnje; ja pſcheſtrju ſwojej ruzy k tebi.

11. Budźeſch dha ty bjeſ morwymi dźiwy cžinicž? Abo budźa morwi ſeſtawacž a ſo tebi dźakowacž? Sela.

12. Budźe ſchtó w rowje wupowjedacž twoju dobrotu a twoju prawdu w ſahinjenju?

13. Móža ſo tež twoje dźiwy w cžmje póſnacž? Abo twoja prawdoſcž w ſemi teho ſapomnjenja?

14. Ale ja ſo wołam k tebi, Knježe, a moja modlitwa ſjewi ſo rano pſched tobu.

15. Czoho dla ſaſtorcžiſch ty, Knježe,

moju duschu a pschikrywasch swoje woblicżo pschede mnu?
Ps. 13, 2. Ps. 44, 25.

16. Ja sym hubjeny a smjerczi podomny, so ja tak jastorczeny sym; ja cżerpju twoje strózenje, so bych skoro jahinul.

17. Twoja surowosć khodźi na mnje, a twoje strachi wutupja mje.

18. Woni wobdadźa mje wschědnje jako woda a wobstupja mje hromadźe.

19. Ty czinisch, so moji pschecżeljo a towarschojo a moji snajomni so sdaluja wote mnje tajkeho hubjenstwa dla.
Hiob. 30, 10.

89. psalm.

Wo Mesiasu a jeho kralestwje.

1. Roswucżenje Ethana Esrahitskeho.
Ps. 88, 1.

2. Ja chzu spěwacź wot Knjesoweje hnady wěcżnje a twoju prawdu wupowjedacź se swojim rtom stajnje a pschezo.
Ps. 92, 3.

3. A praju tak, so wěcżna hnada nastacź budźe, a ty budźesch swoju prawdu wobtwjerdźicź w njebjesach.

4. Ja sym slub sczinil se swojim wusswolenym; ja sym Davitej, swojemu wotrocżkej, so pschisahal:
2 Sam. 7, 12. 13. 1 Kral. 8, 20. Ps. 110, 4. Ps. 132, 11. Jes. 55, 3. Luk. 1, 32. Jap. sk. 2, 30. St. 13, 34.

5. Ja chzu tebi symjo na wěcżnje pschihotowacź a twój stol twaricź stajnje a pschezo. Sela.
Scht. 30.

6. A njebjesa budźa, Knježe, khwalicź twoje dźiwy a twoju prawdu w shromadźisnje tych swjatych.

7. Pschetoż schtó so móże w mrócżelach temu Knjesej runacź? A podomny bycź bjes bójskimi dźěcżimi na teho Knjesa?
2 Mójs. 15, 11. Ps. 86, 8. Ps. 113, 5.

8. Bóh je jara mózny w shromadźisnje tych swjatych a dźiwny nade wschitkimi, kotsiż wokolo njeho su.

9. Knježe, Božo zebaoth, schtó je jako ty, jedyn mózny Bóh? A twoja prawda je wokolo tebje.
Ps. 77, 14.

10. Ty knježisch na nadutym morju; ty stulisch jeho żołmy, hdyż so pos běhaju.
Mat. 8, 26.

11. Ty pobijesch Rahabu do smjercźe; ty rospróschisch swojich njepschecżelow se swojim móznym ramjenjom.
Luk. 1, 51.

12. Njebjo a semja stej twojej; ty sy wschón schěroki swět założil a schtoż we nim je.

13. Połnóz a połdnjo sy ty stworil; Thabor a Hermon wyskatej w twojim mjenje.

14. Ty masch mózne ramjo; sylna je twoja ruka a wysoka je twoja prawiza.

15. Prawdosć a prawo stej wobtwjerdźenje twojeho stoła; hnada a prawda stej pschęd twojim woblicżom.
Ps. 97, 2.

16. Derje temu ludu, kiż wyskacź móże; Knježe, woni budźa w swětle twojeho woblicża khodźicź;

17. Woni budźa na twojim mjenje wschědnje so swjeselicź a w twojej prawdosći so powyschicź.

18. Pschetoż ty sy khwalba jich sylnosće, a psches swoju hnadu budźesch ty nasch roh posběhnucź.

19. Pschetoż tón Knjes je nasch schkit, a tón swjaty we Israelu je nasch kral.

20. Tehdy ryczesche ty we widźenju k swojemu swjatemu a dźesche: Ja sym mózneho sbudźil, kotryż pomhacź dyrbi; ja sym powyschil wusswoleneho s luda;

21. Ja sym namakal swojeho wotrocżka Davita, ja sym jeho żałbował se swojim swjatym wolijom;
1 Sam. 16, 13. Jap. sk. 13, 22.

22. Moja ruka budźe jeho sdźerżecź, a moje ramjo budźe jeho posylnjecź.
Jes. 41, 10.

23. Njepschecżeljo njedyrbja jeho pschemóz, a stóstnizy njedyrbja jeho podtłócżicź;

24. Ale ja chzu jeho njepschecżelow pobicź pschęd nim; a tych, kotsiż jeho hidźa, chzu ja porasycź.

25. Ale moja prawda a moja hnada dyrbi pschi nim bycź, a jeho roh dyrbi w mojim mjenje powyschený bycź.

26. Ja chzu jeho ruku do morja položicź a jeho prawizu do rěkow. Ps. 72, 8.

27. Wón budźe ke mni wołacź: Ty ßy mój Wótz, mój Bóh a skała mojeho sboža. 2 Sam. 7, 14.

28. A ja chzu jeho prěnjeho narodźeneho ßyna sczinicź sa najwyschscheho bješ kralemi na semi. Kol. 1, 15.

29. Ja chzu jemu na wěcžne sakhowacź moju hnadu, a mój swjašk dyrbi jemu ßwěrny wostacź.

30. Ja chzu jemu ßymjo na wěcžne postajicź, a jeho stoł tak dołho, hacž njebjeßa traja, sdźerźecź. Schr. 5.

31. Je-li so pak jeho dźěczi mój sakoń wopuschcža a w mojich prawisnach njekhodźa,

32. Je-li so wone moje wustajenje njeßwjeczźa a moje kaśnje njedźerźa:

33. Dha chzu ja jich hrěchi s prutom domapytacź a jich njeprawdosćź se wschelkej czwilu;

34. Ale ßwoju hnadu nochzu ja wot njeho wotwobroczicź, a moja prawda njedyrbi łhacź. Jes. 54, 10.

35. Ja nochzu ßwój swjašk njeßwjaty czinicź a njepschemenicź, schtož s mojeho rta je wuschło. 4 Mójs. 23, 19.

36. Ja ßym ßo jumu pschißahał pschi ßwojej ßwjatosćzi: Ja nochzu Davitej sełhacź;

37. Jeho ßymjo dyrbi wěcžnje wostacź a jeho stoł pschede mnu jako ßłónzo; 2 Sam. 7, 16. Ps. 72, 17. Jan. 12, 34.

38. Jako měßaz budźe wón wěcžnje wobtwjerdźeny a jako ßwědk w mróczelach ßwěrny bycź. Sela. 1 Mójs. 9, 13. Jes. 54, 9.

39. Ale nětk sastorczjisch a sacźißnjesch ty a hněwasch ßo na ßwojeho załbowaneho.

40. Ty sahubisch tón swjašk ßwojeho wotroczka a podteptasch jeho krónu do semje.

41. Ty rostorhasch wschitke jeho murje a rosłamasch jeho twjerdźisny.

42. Wschitzy, kotsiž nimo khodźa, wurubja jeho; a wón je ßměch ßwojim ßußodam. Ps. 80, 13.

43. Ty powyschisch prawizu jeho pschecźiwnikow a swjeselisch wschitkich jeho njepschecźelow.

44. Tež ßy ty móz jeho mjecža precž wjał a njedasch jemu dobycź w bitwje.

45. Ty wutupisch jeho czistosćź a czißnjesch jeho stoł na semju.

46. Ty pschikrótschisch czaß jeho młodosćźe a pschikrywasch jeho s hanibu. Sela.

47. Knježe, kak dołho chzesch te ßo potajicź? Budźe dha twój hněw ßo jako wohen horicź? Ps. 77, 8.

48. Spomń, kak krótke moje žiwjenje je; ßy dha wschitkich ludźi darmo stworił? Ps. 90, 9. 10.

49. Hdźe schtó je žiwy, so by ßmjercźe njewohladał? so by ßwoju duschu wumohł s helskeje ruki? Sela.

50. Knježe, hdźe je twoja stara hnada, kotruž ty Davitej pschißahał ßy w ßwojej prawdźe? Ps. 85, 2.

51. Spomń, Knježe, na tu hanibu ßwojich wotroczkow, kotruž ja noschu w ßwojim klinje wot tak wjele móznych ludow,

52. S kotrejž tebje, Knježe, twoji njepschecźeljo hanja, s kotrejž woni hanja stopy twojeho załbowaneho. Ps. 79, 12.

53. Khwaleny budź tón Knjes wěcžnje. Hamjeń, hamjeń. Ps. 40, 17. Ps. 41, 14.

90. psalm.

Wo kniczomnosćzi człowjskeho žiwjenja.

1. Modlitwa Mójsaßa, teho muža Božeho.

2. Knježe Božo, ty ßy nasche wukhowanje stajnje a pschezo.

3. Prjedy dyžli hory buchu a semja a ßwět stworjeny bě, ßy ty Bóh wot wěcžnosćźe hacž do wěcžnosćźe. Pschisł. 8, 25. Jes. 43, 13.

4. Kiž ty ludźom dasch wumrjecź a

rjeknjesch: Pschińdźcźe saßo, wy człowske dźěczi.
5. Pschetož tawsynt lět je psched
tobu jako dźeń, kiž wczera saschoł je,
a jako nózna wacha. 2 Pětr. 3, 8.
6. Ty dasch jim precž hicž, jako
rěka precž dźe, a ßu jako ßón; runje
jako trawa, kotraž wschak bórsy swjadnje;
2 Sam. 14, 14. Jes. 40, 6. 7. 1 Pětr. 1, 24.
7. Kotraž rano kcźe a skoro swjadnje a na wjeczor poßyczena budźe a wusknje.
8. To czini twój hněw, so my tak sahinjemy, a twoja ßurowosćž, so my tak nahle precž dyrbimy. Ps. 76, 8.
9. Pschetož nasche słóscźe postajisch ty prjódk ßo, nasche potajene hrěchi na ßwětło psched ßwoje wobliczo. Ps. 51, 5.
10. Teho dla saúdu wschitke nasche dny psches twój hněw; my nasche lěta dokonjamy jako ryčž. Ps. 89, 48.
11. Nasche žiwjenje traje ßydom dźeßacž lět, hdyž wyßoko pschińdźe, je wóßom dźeßacž lět, a hdyž je kraßne było, dha je próza a tschiwda było; pschetož wone ßo rucže minje, jako bychmy precž leczili.
12. Schtó wěri pak, so ty ßo tak jara hněwasch? A schtó boji ßo psched tajkej twojej ßurowosczu?
13. Wucž naß wopomnicž, so my wumrjecž dyrbimy, so bychmy mudri byli.
14. Knježe, wróćž ßo wschak saßo k nam a ßmil ßo nad twojimi wotroczkami.
15. Naßycž naß rano ße ßwojej hnadu, dha chzemy khwalicž a ßo swjeßelicž nasche žiwe dny.
16. Swjeßel naß nětk saßo, dokelž ty naß tak dotho ßy czwilował; dokelž my tak dotho njesbože cźerpimy.
17. Pokaž ßwojim wotroczkam ßwój skutk a ßwoju czescž jich dźěczom.
18. A tón Knjes, nasch Bóh, budž nam dobroczimy a daj, so ßo derje radźi skutk nascheju rukow pola naß; haj, temu skutku nascheju rukow dźył wón dacž ßo derje radźicž. Ps. 138, 8.

91. Psalm.

Troscht w ßmjertnej strachoscźi.

1. Schtóž pod pschikryczom teho najwyschscheho ßedźi a pod khłódkom teho wschehomóžneho pschebywa,
2. Tón rjeknje k temu Knjesej: Moja nadźija a mój hród, mój Bóh, na kotrehož ja ßo spuschczam. Ps. 142, 6.
3. Pschetož wón wumože cźe s koßydła teho ptacžnika a wot schkódneho móra.
4. Wón cźe budźe ße ßwojimi pjerami pschikryczž, a twoja nadźija budźe pod jeho kschidłami; jeho prawda je kryw a schkit, Mat. 23, 37.
5. So by ßo stróžicž njeměł psched nóznym strachom, psched schipami, kiž wodnjo lětaja, Wyß. khěrl. 3, 8.
6. Psched mórom, kiž pó czmje łasy, psched khorosczu, kotraž pschipołdnju skónzuje.
7. Hacž jich tawsynt panje pschi twojim boku a dźeßacž tawsynt na twojej prawizy, dha ßo wschak k tebi njebudźe pschibližowacž.
8. Haj, ty budźesch ße ßwojimaj woczomaj ßwoje wjeßele widźicž a wohladacž, kak bjesbóžnym sapłaczene budźe.
9. Pschetož tón Knjes je twoja nadźija, tón najwyschschi je twoje wukhowanje.
10. Niczo ste tebje setkacž njebudźe, a žana czwila njebudźe ßo k twojej hěcźe pschibližecž. Hiob. 5, 19.
11. Pschetož wón je ßwojim jandźelam pschikasał twoje dla, so bychu cźe sakhowali na wschitkich twojich pucźach,
Ps. 34, 8. Mat. 4, 6. Luk. 4, 10. St. 16, 22.
12. So bychu cźe na rukomaj njeßli a ty ßwoju nohu wo kamjeń njestorcził.
13. Na lawach a hadach budźesch ty khodźicž a rosteptacž młode lawy a smije. Mark. 16, 18.
14. Wón požada mje, dha chzu jeho wumož; wón snaje moje mjeno, teho dla chzu jeho posběhnucž. Jes. 65, 24.
15. Wón woła ßo ke mni, dha chzu

jeho wußłyschecž; ja ßym pschi nim w nusy; ja chzu jeho wutorhnucž a k cžescži postajicž; Jes. 41, 10.

16. Ja chzu jeho naßyczicž s dołhim žiwjenjom a chzu jemu sjewicž ßwoje sbože.

92. psalm.

Bóh dyrbi ßo khwalicž, a cžeho dla?

1. Psalmski khěrlusch na ßobotny dźeń.

2. Krasna wěc je, temu Knjesej ßo dźakowacž a khwalbu spěwacž twojemu mjenu, ty najwyschschi; Ps. 147, 1.

3. Rano twoju hnadu a w nozy twoju prawdu pschipowjedacž,

4. Na dźeßacž trunach a psaltariu, s hraczom na harfje.

5. Pschetož ty, Knježe, cžinisch, so ja wjeßele spěwam wot twojich skutkow a khwalu to dźěło twojeju rukow.

6. Knježe, kak ßu twoje skutki tak wulke! Twoje myßle ßu tak jara hłuboke.

7. Hłupy to njewěri, a błazn to njerozymi.

8. Bjesbóžni ßo selenja jako trawa, a słóstnizy kczěja wschitzy, hacž sahubjeni budźa na wěčzne. Ps. 37, 2.

9. Ale ty, Knježe, ßy najwyschschi a wostanjesch wěčznje. Ps. 97, 9.

10. Pschetož hlaj, twoji njepschecželjo, Knježe, hlaj, twoji njepschecželjo budźa kónz wsacž; a wschitzy, kotsiž słóscž cžinja, dyrbja ßo rospróschicž.

11. Ale mój roh budźe powyschenу, jako teho swěrjecža s jenym rohom; a ja budu žałbowany s nowym wolijom.

12. A moje woko budźe ßwoje spodobanje widźicž na mojich njepschecželach; a mojej wuschi budźetej ßwoje wjeßele ßłyschecž na tych słóstnikach, kotsiž ßo napschecžiwo mi staja. Ps. 91, 8.

13. Prawy budźe ßo selenicž jako palmowy schtom, wón ßo budźe rozroscž jako zedrowe drjewo na Libanonje. Ps. 52, 10. Psisl. 11, 28.

14. Czi, kiž schczěpjeni ßu w Knjezowym domje, budźa w pschitwarkach naschého Boha ßo saselenicž. Jes. 61, 3.

15. A hacž ßo runje sestarja, dha wschak budźa kczěcž, płódni a cžerstwi bycž;

16. So bychu woni sjewili, so tón Knjes tak dobry je, moja skała, a njeje žana njeprawda we nim. 5 Mójs. 32, 4.

93. psalm.

Wěschczenje wo Khrystußu a jeho kralestwje.

1. Tón Knjes je s kralom a krasnje wuhotowany; tón Knjes je wobleczeny je ßylnoscžu a je kralestwo sapocžał, tak daloko hacž ßwět je, a wobtwjerdźił, so ßo hnucž njebudźe.

2. Wot teho cžaßa steji twój stoł hotowy; ty ßy wěčzny. 2 Mójs. 15, 18.

3. Knježe, rěki posběhaju ßo, rěki posběhaju ßwoje schumjenje, rěki posběhaju žołmy. Ps. 65, 8.

4. Te žołmy w morju ßu wulke a schumja hrojnje; tón Knjes pak je hischcže wjetschi we wyßokoscži. Ps. 92, 9.

5. Twoje ßłowo je prawa wucžba. Sswjatoscž je ta rjanoscž twojeho doma, Knježe, wěčznje. Jan. 17, 17.

94. psalm.

Modlitwa pschecžiwo njepschecželam cyrkwje.

1. Knježe Božo, kotrehož wjecženje je, Božo, kotrehož wjecženje je, sjaw ßo. 5 Mójs. 32, 35. Rom. 12, 19.

2. Posběhń ßo, ty ßudniko teho ßwěta; sapłacž tym, kiž ßo posběhaju, schtož woni saßłuža. Ps. 7, 12.

3. Knježe, kak dołho dyrbja bjesbóžni, kak dołho dyrbja bjesbóžni ßo sradowacž?

4. A tak hordźe rycžecž a wschitzy słe cžinjerjo ßo tak khwalicž? Ps. 31, 19.

5. Knježe, woni ſbija twój lud a tyſcha twoje herbſtwo.
6. Wudowy a zuſomnikow morja woni a ſkónzuja ßyroty, Ez. 22, 7.
7. A praja: Tón Knjes to njewidźi a tón Bóh Jakubowy njekedźbuje na to.
8. Wopomńcźe wſchak to, wy hłupi we ludu; a wy błaſni, hdy chzecźe mudri bycź? Pſ. 92, 7. Pſchiß. 8, 5.
9. Kotryž wucho płodźił je, njedyrbjał tón ßłyſchecź? Kotryž woko cźinił je, njedyrbjał tón widźicź? Pſchiß. 20, 12.
10. Kotryž póhanow wucźi, njedyrbjał tón khoſtacź? Kotryž ludźi wucźi, ſchtož woni wjedźa?
11. Ale tón Knjes wě cźłowjekow jich myßle, ſo knicźomne ßu. 1 Kor. 3, 20.
12. Derje temu, kotrehož ty ſchwikaſch, Knježe, a wucźiſch jeho pſches ßwój ſakoń, Pſchiß. 3, 12.
13. So by wón ſpokojom był pſchi ſłych dnjach, hacž bjesbóžnemu jama wuryta budźe.
14. Pſchetož tón Knjes njebudźe ßwój lud ſaſtorcźicź ani ßwoje herbſtwo wopuſchcźicź.
15. Pſchetož prawo dyrbi wſchak prawo woſtacź, a temu budźa wſchitke ßwěrne wutroby pſchipanucź.
16. Schtó ſteji pola mje napſchecźiwo ſłóſtnikam? Schtó pſchiſtupi ke mni pſchecźiwo ſte cźinjerjam?
17. Hdy by tón Knjes mi njepomhał, dha by moja duſcha ſkoro ležała w mjelcźenju.
18. Ja dźach: Moja noha je ßo podßunyła; ale twoja hnada, Knježe, ſdźerža mje.
19. Ja měјach wjele ſrudnych myßlow w ßwojej wutrobje; ale twoje troſchtne ßłowa wokſchewichu moju duſchu.
20. Ty wſchak nihdy njebudźeſch pſches jene ſ tym ſchkódnym ſtołom, kotryž ſakoń ſlě wułoži.
21. Woni ßo ſ cźrjódami hotuja na duſchu praweho a ſataмaju njewinojtu krej.
22. Ale tón Knjes je mój wyßoki hród; mój Bóh je ta ſkała mojeje nadźije.
23. A wón budźe jich njeprawdoſcź na nich ſawrócźicź a budźe jich wukorjenicź jich ſłóſcźe dla; tón Knjes, naſch Bóh, budźe jich ſahubicź. Pſ. 55, 24.

95. pſalm.

Meßiaßej dyrbimy ßo dźakowacź a poßluſchni bycź.

1. Pójcźe ßem, ſpěwajmy temu Knjeſej a wyſkajmy tej ſkale naſcheho ſboža.
2. Pójmy ſ dźakom pſched jeho woblicźo a ſpěwajmy jemu ſ pſalmami.
3. Pſchetož tón Knjes je wulki Bóh a wulki kral pſche wſchitkich bohow.
4. Pſchetož w jeho ruzy je, ſchtož ſ hłubokeje ſemje pſchińdźe; a wjeŕchi horow ßu tež jeho. Pſ. 50, 10.
5. Pſchetož jeho je morjo, a wón je jo ſcźinił; a jeho ruzy ſtej to ßuche ſhotowałej.
6. Pójcźe, modlmy ßo a klakńmy a pańmy dele pſched tym Knjeſom, naſchim ſtworicźelom.
7. Pſchetož wón je naſch Bóh, a my ßmy lud jeho paſtwy a wowzy jeho ruki. Pſ. 100, 3.
8. Dźenß, hdyž wy jeho hłóß ßłyſchicźe, dha njeſtwjerdźcźe ßwoju wutrobu, jako ßo ſta w Meribje, jako w Maßy w puſcźinje, Hebr. 3, 7. St. 4, 7.
9. Hdźež mje waſchi wótzojo ſpytowachu a mje wobhonichu, hacž runje moje ſkutki widźachu, 2 Mójſ. 17, 2. 7.
10. So ja ſchtyrzycźi lět próżu měјach ſ tym ludom a dźach: To ßu ludźo, kotrychž wutroba pſchezo błudźi, a woni njechadźa moje pucźe póſnacź;
11. So ßo pſchißahach w ßwojim hněwje, ſo woni k mojemu wotpocźinku pſchińcź njedyrbja. 4 Mójſ. 14, 23.

96. psalm.

Wo nowym thěrlušchu swjateho evangelija.

1. Spěwajcže temu Knjesej nowy thěrlušch; spěwajcže temu Knjesej wšchitkón swět. Ps. 98, 1.

2. Spěwajcže temu Knjesej a khwalcže jeho mjeno; pschipowjedajcže dźeń jako dźeń jeho sboże. 1 Kron. 17, 23.

3. Wupowjedajcže bjes póhanami jeho cżescż, bje wšchitkimi ludami jeho dźiwy.

4. Pschetoż tón Knjes je wulki a wušoły khwalobny, trašchny psche wšchitkich bohow. Sir. 43, 31.

5. Pschetoż wšchitzy bohojo tych póhanow su pschibohi; ale tón Knjes je njebjesa sczinił. Jes. 41, 24. 29.

6. Cżescż a krasnoscż je psched nim, móz a pěknoscż je w jeho swjatnizy.

7. Wy ludy, pschinjescże hew temu Knjesej, pschinjescże hew temu Knjesej cżescż a móz. Ps. 29, 1. 1 Kron. 17, 29.

8. Pschinjescże hew temu Knjesej cżescż jeho mjenu; pschinjescże dary a sańdźcże do jeho pschitwarkow.

9. Modlcże so k temu Knjesej w swjatej rjanoscżi; njech so wšchitkón swět boji jeho woblicża.

10. Prajcże bjes póhanami, so tón Knjes s kralom je; a je swoje kralestwo tak daloko, jako swět je, wobtwjerdźił, so so hnucż njebudźe; a wón sudźi ludy prawje.

11. Njebjesa, sawjeselcże so, a semja, budź wjesełá; njech morjo šaschumi a schtoż we nim je. Jes. 49, 13.

12. Polo budź wjesełe a wšchitko, schtoż na nim je; tehdy njech khwala wšchitke lěsne drjewa,

13. Psched tym Knjesom; pschetoż wón pschińdźe, pschetoż wón pschińdźe, so by semju sudźił. Ps. 98, 10.

14. Wón budźe zyły schěroki swět sudźicż s prawdoscżu a ludy se swojej swěrnoscżu.

97. psalm.

Wo Khrystusu a jeho kralestwje.

1. Tón Knjes je s kralom; njech semja poskakuje, a njech so swjeseła kupy, tak wjele hacż jich je. Ps. 93, 1.

2. Mróczele a cżěmnoscż je wokoło njeho; prawdoscż a sud je jeho stoła wobtwjerdźenje. Ps. 89, 15. Ps. 103, 6.

3. Woheń dźe prjedy njeho a sapali koło wokoło jeho njepschecżelow. Ps. 50, 3.

4. Jeho błyskanje swěczi so na semi; semja to widźi a sarźi.

5. Hory so rosesckru jako wósk psched Knjesom, psched tym Knjesom zyłeje semje. Micha 1, 4.

6. Njebjesa wupowjedaju jeho prawdoscż, a wšchitke ludy widźa jeho cżescż.

7. Njech so wšchitzy sahanibuja, kotsiż swjecżatam słuža a so pschibohow khwala; modlcże so k njemu, wšchitzy bohojo. 2 Mójs. 20, 4. Hebr. 1, 6.

8. Zion to słyschi a swjeseli so; a Judowske dźowki su wjesełe, Knjeże, nad twojimi sudami.

9. Pschetoż ty, Knjeże, sy tón najwyschschi we wšchitkich krajach; ty sy jara powyschený psche wšchitkich bohow.

10. Kotsiż wy teho Knjesa lubujecże, hidźcże to, schtoż sle je. Tón Knjes jakhowa dusche swojich swjatych, a s ruki tych bjesbóżnych budźe wón jich wutorhnucż. Am. 5, 14. 15. Rom. 12, 9.

11. Prawemu dyrbi swětło sthadźecż a wjesele dobrym wutrobam.

12. Wy prawi, sawjeselcże so w tym Knjesu a dźakujcże so jemu a khwalcże jeho swjatoscż. Ps. 32, 11. Ps. 33, 1.

98. psalm.

Napominanje k Khrystusowej khwalbje.

Psalm.

1. Spěwajcže temu Knjesej nowy thěrlušch, pschetoż wón czini dźiwy. Ps. 96, 1. Jes. 42, 10.

2. Wón dobywa se swojej prawizu a se swojim swjatym ramjenjom.
Jes. 52, 10.

3. Tón Knjes da swoje sbože pschipowjedacz; psched ludami sjewi wón swoju prawdoscz.

4. Wón so dopomni swojeje hnady a prawdy sa dom Israelski; kónz wscheho swěta widzi sbože naschehe Boha.

5. Wyskajcze temu Knjesej, wschitkón swět; spěwajcze, czescżcze a khwalcze.

6. Khwalcze teho Knjesa s harfami, s harfami a psalmami; Ps. 150, 3.

7. S dromctami a s trubami wyskajcze psched Knjesom, tym kralom.

8. Njech morjo saschumi a schtož we nim je, semja a czi, kiž na njej bydla.

9. Njech rěki s rukomaj kleskaju, njech wschitke hory so sraduja

10. Psched tym Knjesom, pschetož wón pschińdze, so by semju sudził; wón budze semju sudzicz s prawdosczu a ludy s prawom.
Ps. 96, 13. Ps. 9, 9.

99. psalm.

Kajke Khrystusowe kralestwo je.

1. Tón Knjes je s kralom, teho dla słobja so ludy; wón sedzi na cherubimach, teho dla hnuje so swět.
Ps. 93, 1. 1 Sam. 4, 4. 2 Sam. 6, 2.

2. Tón Knjes je wulki we Zionje a wysoki na wschitkich ludach. Ps. 48, 2.

3. Njech so dźakuja twojemu wulkemu a trajschnemu mjenu, kotrež swjate je.

4. W kralestwje tuteho krala budze prawo lubowane; ty dawasch, schtož prawe je; ty dokonjesch sud a prawdosć we Jakubje. Ps. 103, 6. Jes. 9, 7.

5. Posběhajcze teho Knjesa, naschoho Boha, modlcze so k jeho podnožkej; pschetož wón je swjaty.
Jes. 6, 3.

6. Mójsas a Aaron bjes jeho měschnikami, a Samuel bjes tymi, kotsiž so k jeho mjenu wołaju; woni so wołachu k temu Knjesej, a wón wusłysch a jich.

7. Wón ryczesche s nimi psches mróczelny stołp; woni dzeržachu jeho swědczenja a kasnje, kotrež wón jim dał běsche. 2 Mójs. 33, 9.

8. Knježe, ty sy nasch Bóh, ty wusłyscha jich; ty, Božo, woda jim a wjeczesche so na nich jich słych skutkow dla.

9. Posběhńcze teho Knjesa, naschoho Boha; modlcze so k jeho swjatej horje; pschetož tón Knjes, nasch Bóh, je swjaty.

100. psalm.

Dźak sa Bože dobroty.

Dźakowny psalm.

1. Wyskajcze temu Knjesej wschitkón swět. Ps. 66, 2. Ps. 98, 5.

2. Słužcze temu Knjesej s wjeselom, pschikhadźejcze psched jeho woblicžo se sradowanjom.

3. Pósnajcze, so tón Knjes sam Bóh je; wón je nas sczinił, a niz my sami, so bychmy jeho lud byli a wowzy jeho pastwy. Ps. 95, 7. Ps. 149, 2.

4. Sańdźcze do jeho wrotow s dźakom, do jeho pschitwarkow s khwalenjom; dźakujcze so jemu, khwalcze jeho mjeno.

5. Pschetož tón Knjes je dobry, a jeho dobrota traje wěcznje a jeho prawda wot naroda do naroda.
Ps. 117, 2.

101. psalm.

Dawitowy regentski schpihel.

Psalm Dawitowy.

1. Wot hnady a wot prawa chzu ja spěwacz; tebi, Knježe, chzu ja khwalbu spěwacz.

2. Ja czinju rosomnje na prawym puczu, hdyž schtó ke mni pschińdze, a khodźu se swěrnej wutrobu w swojim domje.

3. Ja sebi žanu hrosnu wěz prjódk njestaju; ja hidźu teho, kiž pschestupi, a njedam jemu pschi mni wostacz.
Ps. 139, 21.

4. Wrótna wutroba dyrbi wote mnje
wotstupicz; steho ja njeczeŕpju.
5. Kotryž wot swojeho bližscheho
skradźu złě ryczi, teho sahubju ja; ja
teho nochzu, kiž wysokej woczi a na=
dute myšle ma. Ps. 15, 3.
6. Mojej woczi rośhladujetej so po
swěrnych w kraju, so bychu pschi mni
sedźeli; a schtóž po prawym puczu dźe,
tón budźe mi słužicz.
7. Schtóž na jebanje dźe, tón nje=
budźe bydlicz w mojim domje; a schtóž
łžě ryczi, tón njebudźe wostacz pschedo
mojimaj woczomaj. Pschisł. 13, 5.
8. Sahe sahubju ja wschitkich bjes=
bóžnych w kraju, so bych wschitkich
złóstnikow wukorjenił s města teho
Knjesa.

102. psalm.

Pokutna modlitwa spytowanych a po
hnadźe błódnych duschow.

1. Modlitwa hubjeneho, hdyž srudny
je a swoju stórzbu pschedKnjesom
wulije.
2. Knježe, wusłysch moju modlitwu,
a njech moje wołanje pschedtebje
pschińdźe. Ps. 5, 2. Ps. 17, 1.
3. Njepotaj swoje woblicžo pschede
mnu w czasu mojeje nušy, nakhil swoje
wucho ke mni; hdyž so k tebi wołam,
wusłysch mje bórsy.
4. Pschetož moje dny su saschłe jako
dym, a moje koscže su wupalene jako
sapalenje.
5. Moja wutroba je sbita a wusu=
schena jako trawa, tak so sym tež sa=
pomnił, swój khlěb jěscz.
6. Moje koscže pschimaju so mojeho
czěła, skiwlenja a sdychowanja dla.
7. Ja sym podobny na humpaka
w puszczinje; ja sym jako sowa w pu=
stych městach.
8. Ja wachuju a sym jako samlutki
ptak na tsěschje.
9. Wschědnje hanja mje moji nje=
pschecželjo; a kotsiž so na mnje słobja,
pschisahaju so pschecziwo mi.
10. Pschetož ja jěm popjeł jako khlěb
a měscham swoje picźe s płaczom,
11. Twojeho hroženja a hněwa dla,
so ty mje posběhnuł a do semje po=
bił sy.
12. Moje dny su precž, jako nakhi=
leny scźěń; a ja wuschnu jako trawa.
13. Ty pak, Knježe, wostanjesch wěcž
nje a twoje wopomnjenje wot naroda
do naroda.
14. Stawaj ty a smil so na Zionje;
pschetož czas je, so by ty so na njej
smilił, a schtunda je pschischła.
15. Pschetož twoji wotroczzy sebi
požadaju, so by twarjene było, a wi=
dźa radźi, so bychu jeho kamjenje a
kałk pschihotowane byłe;
16. So bychu póhanjo mjena teho
Knjesa so bojeli a wschitzy kralojo na
semi twojeje czěscźe;
17. So by tón Knjes Zion natwarił
a so wopokasał w swojej czěsczi.
18. Wón wobroczi so k modlitwje
tych wopuschczenych a njesazpi jich
próstwu.
19. To budź pisane sa pschichodnych;
a tón lud, kiž budźe stworjeny, budźe
teho Knjesa khwalicz.
20. Pschetož wón hlada se swojeje
swjateje wysokoscźe, a tón Knjes po=
hlada s njebjes na semju, Ps. 14, 2.
21. So by wusłyschał sdychowa=
nje jatych a wotwjasał dźěczi teje
smjerczźe;
22. So bychu w Zionje prědowali
mjeno teho Knjesa a jeho khwalbu
w Jerusalemje,
23. Hdyž ludy so shromadźa a kra=
lestwa temu Knjesej k słužbje.
24. Wón ponižuje na puczu moju
móc; wón pschikrótschi moje dny.
25. Ja rjeknu: Mój Božo, njebjeŕ
mje precž we połojzy mojich dnjow.
Twoje lěta traja stajnje a pschezo.
Ps. 61, 7.
26. Ty sy prjedy semju sałožił, a
njebjesa su dźěło twojeju rukow.
Hebr. 1, 10.
27. Wone budźa sahinycz, ale ty

woſtanjeſch. Wone budźa ßo wſchě
ſeſtaricź, jako draſta; wone ßo budźa
pſchewobroczicź, jako płat, hdyž ty je
pſchewobroczicź budźeſch.
28. Ty pak ßy tón ßamy, kiž ßy;
twoje lěta nihdy njepſchestanu.
29. Dźěczi twojich wotroczkow budźa
pſchebywacź, a jich ßymjo budźe pſched
tobu woſtacź. Pſ. 69, 37.

103. Pſalm.

Boža dobrota dyrbi ßo khwalicź.

Pſalm Davitowy.

1. Khwal teho Knjeſa, moja duſcha,
a ſchtož we mni je, jeho ßwjate mjeno.
2. Khwal teho Knjeſa, moja duſcha,
a njeſapomń jeho dobrotow:
3. Kotryž tebi wſchitke twoje hrěchi
wodawa a ſahoji wſchitke twoje kho-
rojcźe;
4. Kotryž twoje žiwjenje wot ſka-
ženja wumože; kotryž tebje krónuje
ſ hnadu a ſe ßmilnoſcźu; Pſ. 5, 13.
5. Kotryž twój rt ſwjeßeli, ſo ty
ßo wojpjet wotmłodźiſch, jako hodleŕ.
6. Tón Knjes czini prawdoſcź a ßud
wſchitkim, kotſiž kſchiwdu czeŕpja.
7. Wón je ßwoje pucźe Mójſaßej
ſjewił, dźěczom Iſraelſkim ßwoje ſkutki.
8. Smilny a hnadny je tón Knjes,
ſcźeŕpliwy a wot wulkeje dobroty.
2 Mójſ. 34, 6. Pſ. 86, 5. Pſ. 145, 8.
9. Wón ßo njebudźe pſchezo wadźicź
ani wěčnje hněw dźeržecź.
Mich. 7, 18.
10. Wón njeſakhadźa ſ nami po na-
ſchich hrěchach a njeſapłaczi nam po
naſchich ſłóſcźach.
11. Pſchetož tak wyſoko njebjeßa
wyſche ſemje ßu, tak wón poßylni
ßwoju hnadu nad tymi, kotſiž ßo jeho
boja.
12. Kaž daloko ranje je wot wje-
czora, tak daloko da wón naſchim pſche-
ſtupjenjam wot naß bycź.
13. Kaž ßo wóczez ßmili nad dźě-
czimi, tak ßo ßmili tón Knjes nad
tymi, kotſiž ßo jeho boja.
14. Pſchetož wón ſnaje, kajke ſtwo-
rjenje my ßmy; wón ſpomina na to,
ſo my proch ßmy. Hiob. 10, 9.
15. Człowjek je w ßwojim žiwjenju
jako trawa; wón kcźe jako kwětka na
poli; 1 Pětr. 1, 24.
16. Hdyž wětr na nju ſaduje, dha
wona wjazy njeje a ßwoje měſto wona
wjazy njeſnaje. Pſ. 37, 10.
17. Ale hnada teho Knjeſa traje
wot wěčnoſcźe hacž do wěčnoſcźe nad
tymi, kotſiž ßo jeho boja, a jeho praw-
doſcź na dźěczi dźěczoch,
Hrud. khěrl. 3, 22. Luk. 1, 50.
18. Pola tych, kotſiž jeho ſwjaſk
ſakhowaju a ſpominaju na jeho ka-
ſnje, ſo bychu po nich czinili.
Pſ. 25, 10.
19. Tón Knjes je ßwój ſtoł w nje-
bjeßach pſchihotował, a jeho kraleſtwo
knježi na wſchitkim. Pſ. 9, 8.
20. Khwalcźe teho Knjeſa, wy jeho
jandźeljo, wy ßylni a mózni, kotſiž wy
po jeho pſchikaſni czinicźe, ſo bychmy
ßłyſcheli hłóß jeho ßłowa.
Dan. 7, 10.
21. Khwalcźe teho Knjeſa, wſchitke
jeho wójſka, wy jeho ßłužomnizy, ko-
tſiž po jeho woli czinicźe. Hebr. 2, 11.
22. Khwalcźe teho Knjeſa, wſchitke
jeho ſkutki, na wſchěch měſtach jeho
knjejſtwa. Khwal teho Knjeſa, moja
duſcha!

104. Pſalm.

Boža khwalba ſ knihow Božeje ſtwórby.

1. Khwal teho Knjeſa, moja duſcha.
Knježe, mój Božo, ty ßy jara krašny;
ty ßy czeßnje a rjenje wuhotowany.
Pſ. 103, 1. 22.
2. Swětłoſcź je twoja draſta, ſ ko-
trejž ty ßy woblečeny; ty pſcheſtrěſch
njebjeßa jako rjany rub;
1 Jan. 1, 5. Jeſ. 40, 22. Zt. 44, 24.
3. Ty powodźiſch to ſwjeŕchne; ty
wjeſeſch ßo na mróczelach, jako na
woju, a khodźiſch na ſchidłach teho
wětra:

4. Kiž ty ßwojich jandźelow czinisch duchow a ßwojich ßłužomnikow woheńjowe płomjenja; Hebr. 1, 7.
5. Kiž ty ſemju ſałožiſch na jeje ſtołpy, tak ſo ßo njehnuje do wěcznoſcże.
6. S hłubokoſczu pſchikrywaſch ju jako ſ draſtu, a wody ſteja nad horami.
7. Ale wot twojeho ßwarjenja czěkaju wone, wot twojeho hrimanja rosběža ßo. Hiob. 37, 4. 5. Pſ. 18, 14.
8. Hory wyßoko won ſtupaju, a doły puſchcza ßo dele na měſto, kotrež ty jim ßy ſałožił.
9. Ty ßy mjeſu ſtajił, kotruž njepſcheſtupja; a njeßmědźa ßo wróczicž, ſo bychu ſemju pſchikryłe.
1 Móſſ. 1, 9. Hiob. 38, 11. Pſchiſł. 8, 29.
10. Ty wupuſchcziſch żórła w dołach, ſo wody bjes horami běža, Pſ. 74, 15.
11. So by wſchitkón ſkót na poli napowany był a ſwěrina do wole ßo napiła.
12. Pſchi nich ßedźa ptaki tych njebjeßow a ſpěwaju pod hałoſami.
13. Ty maczeſch hory ſ wyßoka dele; ty naßycziſch ſemju ſ płodami, kotrež ſtworiſch. Pſ. 65, 11.
14. Ty cziniſch, ſo trawa ſa ſkót roſcże a žito ludžom k wužitku, ſo by khlěb ſe ſemje wuwjedł; Pſ. 147, 9.
15. So by wino ſwjeßeliło człowſku wutrobu a jeho wobliczo rjane było wot wolija a khlěb człowſku wutrobu poßylnił;
Kn. ßudn. 9, 13. Sir. 40, 20.
16. So bychu drjewa teho Knjeſa połne mjeſy ſtałe, zedry na Libanonje, kotrež wón płodźił je.
17. Tam ptaki ßwoje hněſda maju, a baczony bydla na jědlach.
18. Na wyßoke hory czěkaju dźiwje koſy a do ſkałow kharnykelki.
19. Ty cziniſch měßaz, ſo by ßo lěto po nim dźěliło; ßłónzo wě ßwój ſachod.
20. Ty cziniſch czmu, ſo by nóz była; tehdy lěha ßo wſchitka ſwěrina;
21. Młode lawy, kiž ruja ſa rubjeńſtwom a ßwoju pizu pytaju wot Boha.
22. Hdyž pak ßłónzo ſkhadźa, ſhromadźa ßo wone a lehnu ßo do ßwojich dźěrow. Hiob. 37, 8.
23. Tehdy dźe człowjek na ßwoje dźěło a na ßwoju prózu won hacž do wjeczora.
24. Knježe, kak ßu twoje ſkutki tak wulke, a kak je jich tak wjele! Ty ßy je wſchitke mudrje wuſtajił, a ſemja je połna twojeho bohatſtwa.
25. W morju, kotrež tak wulke a ſchěroke je, wſchitko ßo mjeŕwi ſ wulkimi a ſ małymi ſwěrjatami, kotrež njejßu k rachnowanju.
26. Tam khodźa łódźe; tam ßu wulke móŕſke ryby, kotrež ty czinił ßy, ſo bychu we nim hrałe.
Hiob. 40, 10.
27. Wſchitko to czaka na tebje, ſo by ty jim jědź dał w ßwojim czaßu.
28. Hdyž ty jim dawaſch, ſběraju wone; hdyž ty ßwoju ruku wotewriſch, budźa wone ſ dobrym naßyczene.
29. Hdyž ty ßwoje wobliczo potajiſch, dha ſtróža ßo; hdyž jich dych precž woſmjeſch, dha ſahinu a ßo do procha ſaßo pſchewobroczą.
30. Ty wupuſchcziſch ßwój dych, dha budźa ſtworjene, a wobnowiſch twar teje ſemje.
31. Ta czeſcž teho Knjeſa je wěczna; tón Knjes ma ſpodobanje na ßwojich ſkutkach. Kn. mudr. 11, 25.
32. Wón hlada na ſemju, dha ſaržı wona; wón ßo dótknje horow, dha ßo ſakurja.
33. Ja chzu temu Knjeſej ſpěwacž ßwoje žiwe dny a ßwojeho Boha khwalicž, tak dołho hacž ßym.
34. Njech ßo moja rycž jemu derje ſpodoba; ja ſwjeßelu ßo w tym Knjeſu.
35. So bychu hrěſchnizy kónz wſali na ſemi a bjesbóžni wjazy njebyli. Khwal teho Knjeſa, moja duſcha! Haleluja. Pſ. 7, 10. Pſ. 103, 22.

105. pſalm.

Krótka krónika Iſraelſkich dźěcźi wot Abrahama hacž do Joſuy.

1. Dźakujcźe ßo temu Knjeſej a prědujcźe jeho mjeno; pſchipowjedajcźe jeho ſtutki bjes ludami. 1 Kron. 17, 8.

2. Spěwajcźe wot njeho a khwalcźe jeho; powjedajcźe wot wſchitkich jeho dźiwow. Pſ. 71, 17.

3. Khwalcźe jeho ßwjate mjeno; njech ßo ſwjeßeli wutroba tych ßamych, kotſiž teho Knjeſa pytaju.

4. Praſchejcźe ßo ſa tym Knjeſom a ſa jeho mozu; pytajcźe jeho woblicžo kóždy cžaß.

5. Dopomńcźe ßo jeho dźiwow, kotrež wón cžinił je, jeho dźiwow a jeho ßłowa;

6. Wy ßymjo Abrahamowe, jeho wotrocžka; wy dźěcźi Jakubowe, jeho wuſwoleneho.

7. Wón je tón Knjes, naſch Bóh; wón ßudźi po wſchej ſemi.

8. Wón ſpomni wěcžnje na ßwój ſwjaſk teho ßłowa, kotrež wón porucžił je na tawſynt narodow; 2 Mójſ. 2, 24.

9. Kotryž wón ſcžinił je ſ Abrahamom, a na tu pſchißahu ſ Iſaakom; 1 Mójſ. 12, 3.

10. A wuſtaji to ßame Jakubej ſa prawo a Iſraelej ſa wěcžny ſakoń,

11. A dźeſche: Tebi chzu ja kraj Kanaan dacž, tón dźěl waſcheho herbſtwa,

12. Jako jich mało běſche a hiſchcźe zuſomnizy we nim běchu.

13. A woni cźehnjechu wot luda k ludu, wot jeneho kraleſtwa k druhemu ludu.

14. Wón nikomu njedopuſchcźi, ſo by jim kſchiwdu cžinił, a ſchtrafowaſche kralow jich dla. 1 Mójſ. 20, 3. 7.

15. Njedótkajcźe ßo mojich žałbowanych a njecžińcźe mojim prophetam žaneje ſłóſcźe.

16. A wón ſawoła drohotu do kraja a wſa precž wſchitko ſamóženje khlěba.

17. Wón póßła muža prjedy nich: Joſepha, kotryž bu ſa wotrocžka pſchedaty. 1 Mójſ. 37, 28.

18. Woni ſanknuchu jeho nohi do putow, a jeho cźěło dyrbjeſche w železu ležecź; 1 Mójſ. 39, 20.

19. Hacž jeho ßłowo pſchińdźe a rycž teho Knjeſa jeho wucžiſcźi.

20. Tehdy póßła kral a da jeho puſchcźicź; tón Knjes na ludach pſchikaſa, ſo bychu jeho wupuſchcźili. 1 Mójſ. 41, 14.

21. Wón poſtaji jeho ſa knjeſa ßwojeho doma, ſa knjeſa na wſchitke ßwoje kubła, 1 Mójſ. 41, 40. 41.

22. So by wón jeho wyſchſchich wjedł po ßwojim waſchnju a jeho ſtarſchich mudroſcź wucžił.

23. A Iſrael cźehnjeſche do Egiptowſkeje, a Jakub běſche zuſomnik w kraju Hamowym. 1 Mójſ. 46, 1.

24. A wón da ßwojemu ludu jara roſcź a cžinjeſche jich móžniſchich, dyžli jich njepſchecźelow. 2 Mójſ. 1, 12.

25. Wón pſchewrócźi tamnych wutrobu, ſo woni jeho ludu ſawidźichu a myßlachu, ſo bychu jeho wotrocžkow ſ leßnoſcźu ſahubili. 2 Mójſ. 1, 10.

26. Wón póßła ßwojeho wotrocžka Mójſaßa, Aarona, kotrehož wón běſche wuſwolił. 2 Mójſ. 3, 10.

27. Taj ßamaj cžinjeſchtaj jeho zejchi bjes nimi a jeho dźiwy w kraju Hamowym. 2 Mójſ. 7, 10 ꝛc.

28. Wón póßła cźmu a nacžini cźěmnoſcź; a wonaj njeběſchtaj njepoßłuſchnaj jeho ßłowu. 2 Mójſ. 10, 22.

29. Wón pſchewobrocźi jich wodu do krwě a mori jich ryby. 2 Mójſ. 7, 20.

30. Jich kraj ßo mjerwjeſche ſ krokawami w jich kralowſkich komorach.

31. Wón rjekny, duž pſchińdźe wſchelki njerjad: wſchi we wſchitkich jich mjeſach.

32. Wón da jim krupow ſbicźe ſa deſchcź, wohenjowe płomjenja w jich kraju; 2 Mójſ. 9, 25.

33. A rozbi jich winowe pjeńki a figowzy a rozłama drjewa w jich mjesach.
34. Wón rjeknu, duž pschińdźechu skóczki a bruki bjes měry;
2 Mójs. 10, 14.
35. A wone sežrachu wschitko sele w jich kraju a sežrachu płody na jich polu.
36. A wón sabi wschitkón prěni narod we Egiptowskej, wschitkich jich prěńschich herbow. 2 Mójs. 12, 29.
37. A wuwjedźe jich se złěborom a se złotom; a njeběsche žadyn bědny w jich schlachcźe. 2 Mójs. 12, 35.
38. Egiptowska zo sawježeli, jako woni precž cźehnjechu; pschetož jich strachota běsche jich nadpanuła.
39. Wón rozpschestrě mróczel, so by jich pschikryła, a woheń, so by jim w nozy zwěcził. 2 Mójs. 13, 21.
40. Woni proschachu, tehdy pschiwjedźe wón pozpule a nazyczi jich s njebjeskim khlěbom.
2 Mójs. 16, 13.
41. Wón wotewri skału, duž woda won běžesche, so rěki běžachu w zuchej pusczinje. 2 Mójs. 17, 6. 4 Mójs. 20, 11.
42. Pschetož wón zo dopomni zwojeho zwjateho złowa, kotrež wón Abrahamej, zwojemu wotroczkej, ryczał běsche.
43. Tak wuwjedźe wón zwój lud s wježelom a zwojich wuswolenych se sradowanjom;
44. A da jim kraje póhanow, so woni kubła tych ludow wobzynuchu;
45. So bychu sakhowali jeho prawisny a dźerželi jeho kasnje. Haleluja.

106. psalm.

Bože dobroty, Israelitarjam wopokasane, a kak woni s hrěchami a njedźakom wulku schtrafu zu na zo cźahnyli.

Haleluja.

1. Dźakujcźe zo temu Knjesej, pschetož wón je dobroczinwy, a jeho dobrota traje wěčznje. Ps. 107, 1.
2. Schtó móže te wulke skutki teho Knjesa wuryczecź a wschitku jeho khwalbu wupowjedacź?
3. Derje tym, kotsiž prawisnu sakhowaju a czinja pschezo prawje.
4. Knježe, spominaj na mnje po dobrym spodobanju, kotrež maśch na zwojim ludu; pytaj mje domach se zwojim sbožom, Neh. 5, 19.
5. So bychmy widźeli to dobre twojich wuswolenych a zo swježelili, so zo twojemu ludu derje dźe, a zo khwalili twojeho herbstwa.
6. My zmy shrěschili s naschimi wótzami; my zmy słě czinili a bjezbóžni byli.
7. Naschi wótzojo we Egiptowskej njechachu twoje dźiwy srosymicź; woni njespominachu na twoju wulku dobrotu a běchu njepozłuschni pschi morju, pschi tym czeŕwjenym morju.
8. Wón pak sdźerža jich zwojeho mjena dla, so by zwoju móz wopokasał.
9. A wón nazwari to czeŕwjene morjo, duž wuskhnu; a wjedźesche jich pschez hłubiny jako w pusczinje;
2 Mójs. 14, 21.
10. A pomhasche jim s ruki teho, kiž jich hidźesche; a wumóže jich s ruki njepschecźela. Luk. 1, 71.
11. A wody pschikrywachu jich njepschecźelow, tak so tež niz jedyn njewosta.
2 Mójs. 14, 28. 4 Mójs. 21, 35. Jos. 8, 22.
12. Duž wěrjachu jeho złowam a spěwachu jeho khwalbu.
13. Ale woni bórsy sapomnichu jeho skutki a njedoczakachu jeho radu.
14. A mějachu wschelke požadanje w pusczinje a spytowachu Boha w pustych městach. 4 Mójs. 11, 4.
15. Wón pak da jim jich próstwu a pózła jim skaženje na jich duschu.
16. A woni sběžechu zo pschecźiwo Mójsazej w lěhwje, pschecźiwo Aaronej, temu zwjatemu teho Knjesa.
17. Semja wotewri zo a póžrje Dathana a pschikry sbromadźisnu Abiramowu. 4 Mójs. 16, 31.

18. A wohen ßo ſahori na jich ſbězku; płomjo ſpali bjesbóžnych.
19. Woni ſczinichu ßebi czelo na Horebje a modlachu ßo k temu latemu ßwjeczeczu; 2 Mójſ. 32, 4.
20. A pſchemĕnichu ßwoju czeſcz na podomnoſcz jeneho woła, kiž trawu žerje; Rom. 1, 23.
21. Sapomnichu Boha, ßwojeho ſbóžnika, kotryž tajke wulke wězy we Egiptowſkej czinił běſche,
22. Dziwy w kraju Hamowym a traſchne ſkutki pſchi czeŕwjenym morju.
23. A wón dzeſche, ſo chzył jich ſahubicz, hdy by Mójſaß, jeho wuſwolenu, tón torh pſched nim ſtejazy njeſdzerzał a jeho hněw wot jich ſkazenja njewotwrócził. 2 Mójſ. 32, 11. 12.
24. A ſazpichu tón luby kraj, njewěrjachu jeho ßłowu, 4 Mójſ. 14, 2.
25. A morkotachu w ßwojich hětach; woni njepoßłuchachu na hłóß teho Knjeſa.
26. A wón poſběhnu ßwoju ruku pſcheczíwo nim, ſo by jich pobił w puſczinje, 4 Mójſ. 14, 23. 1 Kor. 10, 5.
27. A ſo by jich ßymjo czißnuł bjes póhanow a jich roſehnał do krajow.
28. A woni ßo powjeßechu na Baal-Peora a jědzichu wot woporow tych morwych pſchibohow, 4 Mójſ. 25, 3.
29. A roshněwachu jeho ſe ßwojimi ſkutkami; duž wuńdze czwila na nich.
30. Duž pſchiſtupiwſchi Pinehaß ſjedna tu wěz; a tej czwili bu wobarane. 4 Mójſ. 25, 7.
31. A to bě jemu pſchizpite ſa prawdoſcz pſchezo a ſtajnje. 1 Mójſ. 15, 6.
32. A woni roshněwachu jeho pſchi ſwadnej wodze a czwilowachu Mójſaßa khutnje; 2 Mójſ. 17, 3.
33. Pſchetož woni rosſłobichu jeho wutrobu, ſo wón ſe ßwojej hubu bledzeſche.
34. Tež njeſkaſychu te ludy, wot kotrychž jim tón Knjes prajił běſche; 5 Mójſ. 7, 1. 2. St. 12, 2. 3.
35. Ale ſměſchachu ßo ſ póhanami a nawuknychu jich ſkutki,
36. A ßłužachu jich pſchibohaṁ; a to pſchińdze jim k pohórſchenju.
37. A woprowachu ßwojich ßynow a ßwoje dzowki czertam, 3 Mójſ. 18, 21.
38. A roslachu njewinojtu krej, tu krej ßwojich ßynow a ßwojich dzowkow, kotrychž woprowachu Kananejſkim pſchiboham, tak ſo kraj ſ krwawnymi winami bu womaſany;
39. A woni wopanzachu ßo ſe ßwojimi ſkutkami a kurwjachu ſe ßwojimi czinkami.
40. Duž rospali ßo hněw teho Knjeſa na ßwój lud a doſta hroſnoſcz na ßwojim herbſtwje; Kn. ßudn. 2, 14.
41. A poda jich do ruki tych póhanow, ſo bychu czi ßami na nich knježili, kotſiž jim dobri njeběchu.
42. A jich njepſcheczeljo tyſchachu jich; a buchu poniženi pod jich ruku.
43. Wón jich huſto wumóze; ale woni jeho roshněwachu ſe ßwojim prjódkwſaczom, a jich bu mało jich ſłóſcze dla.
44. A wón pohlada na jich nuſu, jako wón jich ſkórzbu ßłyſcheſche,
45. A ſpomni na ßwój ßlub, kotryž ſ nimi czinił běſche; a kajeſche ßo po ßwojej wulkej dobrocze; 5 Mójſ. 30, 3.
46. A da jim ßmilnoſcz doſtacz pſched wſchitkimi, kotſiž jich jatych měјachu.
47. Pomhaj nam, Knježe, naſch Božo, a ſhromadz naß ſ tych póhanow, ſo bychmy ßo dzakowali twojemu ßwjatemu mjenu a ſpěwali twoju khwalbu.
48. Khwaleny budz tón Knjes, tón Bóh Iſraelſki, wot wěcznoſcze hacz do wěcznoſcze, a wſchitkón lud rjekń: Hamjeń. Haleluja.

107. pſalm.

Dzakowanje ſa wumoženje ſe wſchelkeje nuſy.

1. Dzakujcze ßo temu Knjeſej, pſchetož wón je dobroczíwy, a jeho dobrota traje wěcznje. Pſ. 106, 1.

2. Prajcże, kiž wy sće wumoženi pſcheš teho Knjeſa, kotrychž wón ſ ruki teho njepſcheczela wumohł je,
3. A kotrychž ſ krajow ſhromadźił je wot ſkhadźenja a wot ſakhadźenja ßłónza, wot połnozy a wot morja;
4. Kotſiž błudźachu w puſczinje na njepſchehnatym pucżu a njenamakachu měſto, hdźež bychu bydlili;
5. Jim chzyſche ßo jěſcż a picż, a jich duſchi ßo ſeznu;
6. A woni wołachu ßo k temu Knjeſej w ßwojej nuſy, a wón jich wumoh ſ jich ſtyſknoſcżow,
Pſ. 22, 6. Pſ. 99, 6. Pſ. 102, 1.
7. A wjedźeſche jich po prawym pucżu, ſo bychu ſchli k měſtu, hdźež bychu bydlicż mohli:
8. Cżi njech ßo temu Knjeſej dźakuja ſa jeho dobrotu a ſa jeho dźiwy, kotrež wón cżini na cżłowſkich dźěcżoch:
9. So wón naßycżi próſnu duſchu a napjelni hłódnu duſchu ſ dobrym.
10. Kotſiž ßedźecż dyrbjachu w cżmje a cżěmnoſcżi, jecżi w cżěßnoſcżi a w żeleſu,
11. Teho dla, ſo Božim kaſnjam běchu njepoßłuſchni byli a ſakoń teho najwyſchſcheho hanili běchu;
12. Teho dla dyrbjeſche jich wutroba ſ njeſbožom ponižena bycż, ſo tam ležachu a jim nichtó njepomhaſche;
13. A woni ßo wołachu k temu Knjeſej w ßwojej nuſy, a wón jim pomhaſche ſ jich ſtyſknoſcżow,
Scht. 6, 19. 28.
14. A jich ſ cżmy a ſ cżěmnoſcże wjedźeſche a jich ſwjaſki roſtorže:
15. Cżi njech ßo temu Knjeſej dźakuja ſa jeho dobrotu a ſa jeho dźiwy, kotrež wón cżini na cżłowſkich dźěcżoch;
16. So wón rosłama khoporowe durje a rosbije żeleſne ſaßuhadła.
17. Cżi błaſni, kotſiž cżwilowani běchu ßwojeho pſcheſtupjenja dla a ßwojich hrěchow dla;
18. So jim ſlě běſche pſched wſchitkej jědźu a běchu hacż k ßmjertnym wrotam pſchiſchli;
19. A wołachu ßo k temu Knjeſej w ßwojej nuſy, a wón jim pomhaſche ſ jich ſtyſknoſcżow; Luk. 17, 13.
20. Wón póßła ßwoje ßłowo a wuſtrowi a wumoh jich, ſo njewumrjechu:
Kn. mudr. 16, 12.
21. Cżi njech ßo temu Knjeſej dźakuja ſa jeho dobrotu a ſa jeho dźiwy, kotrež wón cżini na cżłowſkich dźěcżoch;
22. A njech dźak wopruja, wupowjedajo jeho ſkutki ſ wjeßełoſcżu.
Pſ. 50, 14. Pſ. 116, 17.
23. Kotſiž ßo na łódźach po morju wožachu a měachu ßwoje wiki na wulkich wodach;
24. Kotſiž ßu ſkutki teho Knjeſa widźeli a jeho dźiwy w morju,
25. Hdyž wón rjeknu a wichor nacżini, ſo ßo żołmy ſběhachu,
26. A woni ßo k njebjeßam horje a do hłubiny dele wjeſechu, ſo ßo jich duſcha ſtyſknoſcże dla rospłuwa,
27. So ßo motachu a khabłachu jako pjany a njewjedźechu żaneje rady wjazy;
28. A woni ßo wołachu k temu Knjeſej w ßwojej nuſy, a wón jich wuwjedźe ſ tych ſtyſknoſcżow, Mat. 8, 25.
29. A ſahna njewjedro, ſo żołmy wocżichnuchu,
30. A woni ßo ſwjeßelichu, ſo wocżichnuło běſche; a wón jich k brjohej pſchiwjedźe po jich žadanju:
31. Cżi njech ßo temu Knjeſej dźakuja ſa jeho dobrotu a ſa jeho dźiwy, kotrež wón cżini na cżłowſkich dźěcżoch;
32. A njech jeho cżeſcża w ſhromadźiſnje a khwala pola ſtarych.
33. Kotrymž jich rěki wuſkhłe a wódne žórła ſaſtałe běchu,
34. So płódna ſemja nicżo njenjeßeſche, tych ßamych ſłóſcże dla, kotſiž tam bydlachu.
35. A wón to ßuche ſaßo wódniwe cżinjeſche a w ßuchim kraju wódne žórła;
36. A tych hłódnych tam poſtaji, ſo bychu měſto pſchihotowali, hdźež bychu bydlicż mohli;

37. A ſo bychu pola woßyli a wi-
nizy płodzili a wužitne płody doſtali;
38. A wón jich požohnowa, ſo ßo jara
pſchiſporjachu, a da jim wjele ſkota;
39. Czi, kotſiž podtłóczeni a poßła-
bjeni běchu wot ſłeho tiranſtwa a ſtyſk-
noſcze;
40. Jako ſazpicze na fěrſchtow wu-
late bě, ſo wſchitko błudne a puſte
ſtejeſche;
41. A wón khudeho powyſchi ſ hu-
bjenſtwa a jeho narod jako ſtadło pſchi-
ſporjeſche.
42. To budza prawi widzicz a ßo
wjeßelicz; a wſchitkej ſłóſczi budze huba
ſatykana. Hiob. 22, 19.
43. Schtó je mudry a ſakhowa to?
Tón budze ſroſymicz, kak wjele dobro-
tow tón Knjes wopokaſuje.
5 Mójſ. 32, 29.

108. pſalm.

Davita dzakowanje a modlenje, ſo by ſaßo
do kraleſtwa poſtajeny był.

Khěrluſch a pſalm Davitowy.

1. **B**ožo, moja wutroba je hotowa;
ja chzu ſpěwacz a myßlicz, moja
czeſcz tež.
2. Daj ßo ßłyſchecz, pſaltarjo a
harfa; ja chzu jara rano wozuczicz.
3. Ja chzu ßo tebi dzakowacz, Knježe,
bjes ludami; ja chzu tebi khwalbu ſpě-
wacz bjes czlowjekami. Pſ. 57, 10.
4. Pſchetož twoja hnada doßaha tak
daloko, jako njebjeßa ßu, a twoja praw-
da tak daloko, jako mróczele du.
Pſ. 57, 11.
5. Poſběhń ßo, Božo, nad njebje-
ßami a ßwoju czeſcz na wſchej ſemi,
6. So bychu twoji lubi pſcheczeljo
wumoženi byli; dha pomhaj nětk ſe
ßwojej prawizu a wußłyſch mje.
Pſ. 60, 7.
7. Bóh ryczi w ßwojej ßwjatoſczi,
teho ßo ja ſwjeßelu; ja chzu rosdzělicz
Sichem a wotměricz doł Suchoth.
8. Gilead je mój, mój je Manaße,
Ephraim je móz mojeje hłowy; Juda
je mój fěrſchta. Pſ. 60, 9.
9. Moab je mjedźeńza mojeho ſmy-
cza; ja chzu ßwój czrij pſcheſtrěcz na
Edom; nad Philiſtiſkimi chzu ja wy-
ſkacz.
10. Schtó chze mje wjeſcz do twjer-
deho měſta? Schtó pſchewodzi mje
hacz do Edoma? Pſ. 60, 11.
11. Njebudzeſch ty to czinicz, Božo,
kiž ty naß ſaſtorczijſch? A njeczehnjeſch
won, Božo, ſ naſchim wójſkom?
12. Daj nam pomoz w nuſy; pſche-
tož człowjſka pomoz je kniczomna.
Pſ. 146, 3. 4.
13. S Bohom chzemy my ſkutki
czinicz; wón budze naſchich njepſche-
czelow podteptacz.
2 Sam. 22, 30. Pſ. 18, 30. Pſ. 60, 14.

109. pſalm.

Wěſchczenje wo Judaſchu; Židow njeßwěr-
noſcz na Khryſtußu a jich poklecze.

Pſalm Davitowy k ſaſpěwanju.

1. **B**ožo, moja khwalba, njemjelcz.
2. Pſchetož woni ßu ßwój bjesbóžny
a jebaty rt wotewrili pſcheczjwo mi
a rycza na mnje ſe ſełhaŕnym jaſykom;
3. A rycza ſawiſtne ßłowa na mnje
koło wokoło a wojuja pſcheczjwo mi
bjes winy.
4. Sa to, ſo ja jich lubuju, pſche-
czjwja ßo mi; ja pak ßo modlu.
5. Woni mi wopokaza ſte ſa dobre
a ſawiſcz ſa moju luboſcz.
Pſ. 35, 12.
6. Poſtaj bjesbóžneho na njeho, a
njech ſatan ſteji k jeho prawizy.
7. Schtóž ßo wot njeho da wuczicz,
teho žiwjenje njech je bjesbóžne, a jeho
próſtwa njech hrěch je.
8. Njech jeho dnjow mało je, a njech
jeho hamt druhi doſtanje.
Jap. ſk. 1, 20.
9. Njech jeho dzěczi woßyroczja,
njech jeho žona ſ wudowu je.
5 Mójſ. 28, 32.
10. Njech jeho dzěczi w błudze kho-
dza a proſcha a pytaja pſchi ßwojim
ſkaženju.

11. Njech lichomnik do swojeje sy-
cźe czehnje wschitko, schtož wón ma; a
njech zusy jeho kubła wurubja.
12. Njech nichtó jemu žaneje dobro-
ty njeczini, a nichtó so njesmil na
jeho syrotach.
13. Njech jeho pschichodni budźa wu-
korjenjeni, a njech jich mjeno budźe sa-
hubjene w druhim stawje. Ps. 21, 11.
14. Jich wótzow słóscź budź wo-
pomnjena pscheд tym Knjesom, a jeho
maczeŕny hrěch njech nihdy njebudźe
wuhasnjeny. 2 Mójs. 20, 5.
15. Tón Knjes njepuschcź jich nihdy
s woczow, so by jich wopomnjenje wu-
korjenił na semi.
16. Teho dla, so wón na žanu smil-
noscź njeje spomnił; ale pschesczěhasche
teho hubjeneho a khudeho a wutrobnje
srudneho, so by jeho morił.
17. A wón chzysche saklecźe měcź,
to budźe jemu tež pschińcź; wón nje-
chasche žohnowanja, dha budźe tež da-
loko wot njeho.
18. Wón so woblecźe saklecźe, jako
swoju koschlu; a je do jeho snutskom-
neho saschło jako woda a jako wolij
do jeho koscźow.
19. Njech to jemu je jako drasta,
kotruž wón so woblekł je, a jako pas,
s kotrymž wón so stajnje wopasa.
20. Tak so stań tym wot teho Knje-
sa, kotsiž so mi pscheczíwja a ryczа
słe pscheczíwo mojej duschi. Sch. 3.
21. Ale ty, Knježe, Knježe, budź ty
so mnu, swojeho mjena dla; pschetož
twoja hnada je mój trościht, wu-
torhń mje.
22. Pschetož ja sym thudy a hubje-
ny, moja wutroba je rosbita we mni.
23. Ja sańdu jako scźěn, hdyž so
pominje, a budu jako skócźk sahnaty.
Hiob. 14, 2. Ps. 144, 4.
24. Moje kolena su słabe wot po-
sczenja, a moje czěło je wusthło a nima
žaneho tuka.
25. A ja dyrbju jich směch bycź;
hdyž mje widźa, tsachasu woni swoju
hłowu.
26. Stej pschi mni, Knježe, mój Bo-
žo; pomhaj mi po twojej smilnoscźi,
27. So bychu woni pytnuli, so to
twoja ruka je, so ty, Knježe, to czinisch.
28. Sswarja woni, dha žohnuj ty;
postaja so woni pscheczíwo mi, dha
njech sahanibjeni budźa; ale twój wo-
trocźk njech so swjeseli. 1 Kor. 4, 12.
29. Njech moji pscheczíwnizy so ha-
nibu woblecźa, a njech se swojej ha-
nibu wobdaczi budźa, jako se suknju.
30. Ja chzu so temu Knjesej jara
dźakowacź se swojim rtom a jeho khwa-
licź bjes jich wjele. Ps. 22, 23.
31. Pschetož wón steji khudemu na
prawizy, so by jeho sakhował pscheд
tymi, kotsiž jeho žiwjenje sudźa.
Ps. 16, 8.

110. psalm.

Wěschczenje wo Khrystusu, naschim kralu,
prophecźe a wyschschim měschniku.

Psalm Davitowy.

1. Tón Knjes je prajił k mojemu
Knjesej: Ssyń so k mojej prawizy,
hacź ja položu twojich njepschecźelow sa
podnožki twojich nohow. Mat. 22, 44.
2. Tón Knjes budźe tón sceptaŕ
twojeho kralestwa pósłacź s Ziona;
knjež bjes swojimi njepschecźelemi.
3. Po twojim dobyczu budźe tebi
twój lud woprowacź s dobrej wolu
w pschistojnej swjatoscźi; twoje dźěcźi
budźa tebi porodźene, jako rosa na
switanje.
4. Tón Knjes je so pschisahał a
njebudźe so kacź: Ty sy měschnik wěcź-
nje po waschnju Melchisedechowym.
Hebr. 5, 6. St. 6, 20.
5. Tón Knjes na twojej prawizy
budźe rosbicź kralow w czasu swo-
jeho hněwa.
6. Wón budźe sudźicź bjes póha-
nami; wón budźe wulku bitwu czinicź;
wón budźe rosbicź tu hłowu wulkich
krajow.
7. Wón budźe picź s rěki pschi pucźu;
teho dla budźe hłowu posběhnucź.

111. psalm.

Dźak sa Bože cźělne a duchomne žohnowanje.

Haleluja.

1. Ja so dźakuju temu Knjesej s zy-
łej wutrobu, w radźe tych dobrych a
w shromadźisnje. Ps. 9, 2.
2. Wulke su te skutki teho Knjesa;
schtóž na nje kedźbuje, tón ma lute
spodobanje na nich.
Ps. 104, 24.
3. Schtož wón cźini, to je khwa-
lobne a krasne; a jeho prawdosćź traje
wěčznje.
4. Wón je wopomnjenje sćzinił swo-
jich dźiwow, tón hnadny a smilny
Knjes. Luk. 22, 19.
5. Wón dawa jědź tym, kotsiž so
jeho boja; wón spomina wěčznje na
swój swjask. Ps. 34, 10. Ps. 37, 19.
6. Wón dawa pschipowjedacź swoje
mózne skutki swojemu ludu, so by jim
dał herbstwo tych póhanow.
7. Te skutki jeho rukow su praw-
da a prawo; wschitke jeho kasnje su
sprawne.
8. Wone su wobtwjerdźene stajnje
a wěčznje a stanu so swěrnje a po
prawdźe.
9. Wón pósćzele wumoženje swoje-
mu ludu a slubi, so jeho swjask dyrbi
wěčznje wostacź.
10. Sswjate a straschne je jeho
mjeno; bojosćź teho Knjesa je spočzatk
mudrosćźe;
11. To je dobry rosom; schtóž po
tym cźini, teho khwalba traje wěčznje.

112. psalm.

Bohabojasnych wossebnosćź a sbože.

Haleluja.

1. Derje temu, kotryž so teho
Knjesa boji, kotryž wulku lubosćź ma
k jeho kasnjam. Ps. 1, 1. 2.
2. Jeho symjo budźe mózne na
semi; narod prawych budźe požohno-
wany.
3. Bohatstwo a wschitkeho dosćź bu-
dźe w jich domje, a jich prawdosćź wo-
stanje wěčznje. Ps. 34, 10.
4. Prawym skhadźa swětło w cźěm-
nosćźi wot teho hnadneho, smilneho
a praweho. Ps. 97, 11.
5. To je dobry cźłowjek, kotryž smil-
ny je a rad požčzuje a wuwjedźe
swoje wězy tak, so wón nikomu kschiw-
du njecźini. Pschisl. 14, 21.
6. Pschetož tajki so nihdy hnucź
njebudźe; prawy budźe we wěčznym
wopomnjenju.
7. Hdyž słe nowiny słyschi, njeboji
wón so nicźo; jeho wutroba, posyl-
niwschi so, ma nadźiju k temu Knjesej.
8. Jeho wutroba wěsta steji a nje-
boji so, hacź wón wohlada na swojich
pschecźiwnikach, schtož sebi požada.
9. Wón rossywa a dawa khudym;
jeho prawdosćź wostanje wěčznje; jeho
roh budźe powyschený s cźesćźu.
2 Kor. 9, 9.
10. Bjesbóžny budźe to widźicź a
budźe jeho mjersacź; se swojimi su-
bami budźe wón kschipicź a sahinucź;
pschetož schtož sebi bjesbóžni žadaju,
to je shubjene.

113. psalm.

Bóh dawa ponižnym hnadu.

Haleluja.

1. Khwalcźe, wy wotročzy, teho
Knjesa, khwalcźe mjeno teho Knjesa.
2. Khwalene budź to mjeno teho
Knjesa wot teho cźasa hacź do wěčz-
nosćźe.
3. Wot skhadźenja słónza hacź do
jeho sakhadźenja njech budźe khwalene
Knjesowe mjeno. Mal. 1, 11.
4. Tón Knjes je pschez wschitkich pó-
hanow powyschený; jeho khwalba dźe
psches njebjesa.
5. Schtó je tajki, jako tón Knjes,
nasch Bóh? Kotryž so tak wysoko
sydnuł je, Ps. 86, 8. Ps. 138, 6. Jes. 57, 15.
6. A na to ponižne pohlada w nje-
bjesach a na semi;

7. Kotryž hubjeneho poſběha ſ procha a powyſchi khudeho ſ hnoja,

8. So by ſo ſadźił pſchi fěrſchtach, pſchi fěrſchtach ſwojeho luda.

9. Kotryž cźini, ſo by njepłódna w domje ſedźo wjeſeła dźěcźaza macź była. Haleluja.
1 Mójſ. 21, 2. 1 Sam. 1, 20.

114. pſalm.

Wo wuwjedźenju Iſraelſkich dźěcźi ſ Egiptowſkeje.

1. Hdyž Iſrael ſ Egiptowſkeje won cźehnjeſche, ta khěža Jakubowa ſ zuſeho luda; 2 Mójſ. 12, 41.

2. Duž bu Juda jeho poſwjecźenje, Iſrael jeho knjejſtwo.

3. To morjo widźeſche a cźěkaſche; Jordan wrócźi ſo ſ wopjecźizu;

4. Hory poſkakowachu jako borany, hórki jako jehnjata. Pſ. 68, 17.

5. Schto běſche tebi, morjo, ſo ty cźěkaſche? A ty Jordanje, ſo ty ſo ſ wopjecźizu wrócźi?

6. Wy hory, ſo wy poſkakowaſchcźe jako borany? Wy hórki, jako jehnjata?

7. Pſched tym Knjeſom tſchaſeſche ſo ſemja, pſched tym Bohom Jakubowym,

8. Kotryž ſkału wobrocźi do wódneho jěſora a kamjenje do wódnych ſtudnjow. 2 Mójſ. 17, 6.

115. pſalm.

Sacźiſnjenje pſchibójſtwa.

1. Niž nam, Knjeże, niž nam, ale twojemu mjenu daj khwalbu, twojeje hnady a prawdy dla.

2. Cźoho dla dyrbja pohanjo rjeknucź: Hdźe je nětk jich Bóh?
Pſ. 42, 4. 11.

3. Ale naſch Bóh je na njebjeſach; wón cźini wſchitko, ſchtož chce.
Pſ. 135, 6.

4. Tamnych pſchibohi pak ſu ſlěboro a ſłoto, cźłowjſkich rukow dźěło.
Pſ. 135, 15. Kn. mudr. 15, 15.

5. Huby maju a njerycźa; wocźi maju a njewidźa;

6. Wuſchi maju a njeſłyſcha; noſy maju a njecźuja;

7. Ruzy maju a njepſchimaju; nohi maju a njekhodźa; ani njerycźa pſches ſwoju ſchiju.

8. A kotſiž tajke cźinja, ſu runje tajzy, a wſchitzy, kotſiž k nim nadźiju maju.

9. Ale Iſrael měj nadźiju k temu Knjeſej; tón ſamy je jich pomoz a jich ſchkit.

10. Dom Aaronowy měj nadźiju k temu Knjeſej; tón ſamy je jich pomoz a jich ſchkit.

11. Kotſiž ſo teho Knjeſa boja, njech maju nadźiju k temu Knjeſej; tón ſamy je jich pomoz a jich ſchkit.

12. Tón Knjes ſpomina na naſ a poſohnuje naſ; wón poſohnuje dom Iſraelſki, wón poſohnuje dom Aaronowy; Pſ. 115, 2.

13. Wón poſohnuje tych, kotſiž ſo teho Knjeſa boja, małych a wulkich.

14. Tón Knjes poſohnuj waſ dale a bóle, waſ a waſche dźěcźi.

15. Wy ſcźe cźi poſohnowani teho Knjeſa, kotryž njebjeſa a ſemju ſcźinił je.

16. Njebjeſa ſu wſchudźom teho Knjeſa; ale ſemju je wón cźłowjſkim dźěcźom dał.

17. Morwi cźe, Knjeże, njebudźa khwalicź, ani kotſiž dele ſtupaju do cźiſchiny;

18. Ale my khwalimy teho Knjeſa wot nětk hacź do wěcźnoſcźe. Haleluja.

116. pſalm.

Kak ſo we tſchiſu troſchtowacz a ſweſelicz dyrbimy.

1. To je mi lubo, ſo tón Knjes mój hłóſ a moju pokornu próſtwu ſłyſchi,

2. So wón ſwoje wucho ke mni nakhili; teho dla chcu ja ſwoje žiwe dny ſo k njemu wołacź.

3. Ssmjertne swjaski běchu mje wobdałe, a helske stysknosćze běchu mje sapschijałe; stysknosćź a bolosćź je mje namakała.
2 Sam. 22, 5. Ps. 18, 6. Ps. 30, 4.
4. Ale ja ßo wołach k temu mjenu teho Knjesa: O Knježe, wumož moju duschu!
5. Tón Knjes je hnadny a prawy, a nasch Bóh je ßmilny.
6. Tón Knjes sakhowa njewuczenych; hdyž ja podtłóczeny ßym, spomože wón mi.
7. Budź saßo s pokojom, moja duscha; pschetož tón Knjes czini tebi dobrotu.
8. Ty ßy moju duschu wot ßmjercźe wutorhnuł, mojej wocźi wot ßylsow, moju nohu wot pada. Ps. 56, 14.
9. Ja budu khodźicź pschedtym Knjesom w kraju tych žiwych. 1 Mójs. 17, 1.
10. Ja wěrju, teho dla ryczu ja; ja budu pak jara czwilowany.
2 Kor. 4, 13.
11. Ja dźach w ßwojim pschekhwatanju: Wschitzy ludźo ßu łharjo.
Rom. 3, 4.
12. S czim ja sapłaczu temu Knjesej wschitku jeho dobrotu, kotruž wón mi czini?
13. Ja chzu sbóžny khelich wsacź a w Knjesowym mjenje ßo modlicź.
14. Ja chzu ßwoje ßluby sapłaczicź temu Knjesej nětko pschede wschěm jeho ludom. Ps. 22, 26.
15. Droha je pschedwoczomaj teho Knjesa ßmjercź jeho ßwjatych.
16. O Knježe, ja ßym twój wotroczk; ja ßym twój wotroczk, twojeje dźowki ßyn; ty ßy moje swjaski roswjasał.
Kn. mudr. 9, 5.
17. Tebi budu ja woprowacź wopory teje khwalby a w Knjesowym mjenje ßo modlicź.
18. Ja chzu ßwoje ßluby sapłaczicź temu Knjesej nětko pschede wschěm jeho ludom, Ps. 50, 14.
19. W dworach pschi Knjesowym domje, ßrjedźa w tebi, Jerusalem. Haleluja.

117. Psalm.

Wo Meßiaßu a jeho hnadnym kralestwje.

1. Khwalcźe teho Knjesa wschitzy póhanjo; khwalcźe jeho wschitke ludy.
2. Pschetož jeho hnada a prawda pośzylni ßo nad nami do wěcznosćźe. Haleluja. Ps. 100, 5.

118. Psalm.

Dźak sa dobroty, pschez Khrysta czerpjenje warbowane.

1. Dźakujcźe ßo temu Knjesej; pschetož wón je dobroczíwy, a jeho dobrota traje wěcznje. Ps. 107, 1.
2. Rjekń nětk Israel: Jeho dobrota traje wěcznje. Ps. 115, 12. 13.
3. Rjekń nětk dom Aaronowy: Jeho dobrota traje wěcznje.
4. Rjech rjeknu nětk czi, kotsiž ßo teho Knjesa boja: Jeho dobrota traje wěcznje.
5. W stysknosćźi wołach ja ßo k temu Knjesej; a tón Knjes wußłyscha mje a troschtowasche mje.
Jes. 26, 16.
6. Tón Knjes je so mnu, teho dla ja ßo njeboju; schto móže mi człowjek czinicź?
7. Tón Knjes je so mnu bjes mojimi pomoznikami; a ja budu ßwoje wjeßele wohladacź na tych, kotsiž mje hidźa.
8. Lěpje je, ßo dowěricź temu Knjesej, dyžli nadźiju kłasć na ludźi.
9. Lěpje je, ßo dowěricź temu Knjesej, dyžli ßo spuschczecź na ßerschtow.
10. Wschitzy póhanjo wobdadźa mje; ale w mjenje teho Knjesa chzu ja jich rosrubacź.
11. Woni mje wobdadźa koło wokoło; ale w mjenje teho Knjesa chzu ja jich rosrubacź. Ps. 17, 11.
12. Woni mje wobdadźa jako pczoły, a wschak shaßnu jako woheń w czernjach; ale w mjenje teho Knjesa chzu ja jich rosrubacź. 5 Mójs. 1, 44.
13. Woni mje s mozu storcźa, so bych panuł; ale tón Knjes mi pomha.

14. Tón Knjes je moja móz a khěrluſch a wopokaže mi ſbože. 2 Mójſ. 15, 2.
15. S wjeßełoſcżu ßo ſpěwa wot teho ſboža w hětach tych prawych: prawiza teho Knjeſa dobywa;
16. Prawiza teho Knjeſa je powyſchena; prawiza teho Knjeſa dobywa.
17. Ja njebudu wumrjecż, ale budu žiwy a Knjeſowe ſkutki pſchipowjedacż.
18. Tón Knjes mje derje pokhoſta, ale ßmjercżi wón mje njepoda.
19. Wotewŕcże mi wrota prawdoſcże, ſo ja do nich póńdu a temu Knjeſej ßo dźakuju. Jeſ. 26, 2.
20. To ßu Knjeſowe wrota, pſches kotrež prawi nuts póńdźa.
21. Ja dźakuju ßo tebi, ſo ty mje wußłyſchał a mi pomhał ßy. Pſ. 119, 71.
22. Kamjeń, kotryž cżěßlojo ßu ſacżiſnuli, je ßo rózkny kamjeń ſcżinił. Mat. 21, 42.
23. To je ßo wot teho Knjeſa ſtało a je dźiw pſched naſchimaj woczomaj.
24. To je tón dźeń, kotryž tón Knjes cżinił je; teho dla ſradujmy a wjeßelmy ßo we nim. Sjew. 19, 7.
25. O Knježe, pomhaj nětk, o Knježe, daj nětk, ſo by ßo wſchitko derje radźiło! Jan. 12, 13.
26. Khwaleny budź, kiž pſchińdźe w mjenje teho Knjeſa; my požohnujemy waß, kotſiž wy ſ Knjeſoweho doma ſcże.
27. Tón Knjes je Bóh, kotryž naß roßßwěcżi; wuhotujcże tón rócżny cżaß ſ mejemi hacż do rohow wołtarja.
28. Ty ßy mój Bóh, a ja dźakuju ßo tebi, mój Božo, a ja chzu tebje cżeſcżicż.
29. Dźakujcże ßo temu Knjeſej; pſchetož wón je dobrocżiwy, a jeho dobrota traje wěcżnje. Pſ. 136, 1. 26.

119. pſalm.

Kſcheſcżijanow ſłoty A=B=C wo khwalbje, luboſcżi, mozy a wužitku ßłowa Božeho.

1. Derje tym, kotſiž na prawym pucżu ßu, kotſiž w Knjeſowym ſakonju khodźa. Pſ. 1, 1. 2. Pſ. 112, 1.
2. Derje tym, kotſiž jeho ßwědcżenje ſakhowaju, kotſiž jeho ſ zyłej wutrobu pytaju.
3. Pſchetož cżi njecżinja nicżo ſłeho, kotſiž po jeho pucżach khodźa.
4. Ty ßy pſchikaſał, ſo bychmy ßwěrnje ſakhowali twoje kaſnje.
5. O ſo by moje žiwjenje twoje prawiſny wobſtajnje ſakhowało!
6. Hdyž ja pohladam na wſchitke twoje pſchikaſnje, njebudu ja ſahanibjeny.
7. Ja dźakuju ßo tebi ſ prawej wutrobu, ſo ty mje wucżiſch te prawiſny twojeje prawdoſcże.
8. Twoje wuſtajenja chzu ja ſakhowacż; njewopuſchcż mje nihdy.
9. Kak młodźenz póńdźe po cżiſtym pucżu? Hdyž wón ßo dźerži po twojim ßłowje.
10. S zyłej ßwojej wutrobu pytam ßo k tebi; njedopuſchcż mi błudźicż wot twojich pſchikaſnjow.
11. Ja ſkhowam w ßwojej wutrobje twoje ßłowa, ſo bych pſchecżiwo tebi njehrěſchił.
12. Khwaleny budź ty, Knježe; nawucż mje ßwoje wuſtajenja. Scht. 26, 64. 68.
13. Ja chzu ſe ßwojimaj hubomaj powjedacż wſchě ßudy twojeho rta.
14. Ja ßo ſraduju na pucżu twojich ßwědcżenjow, kaž na wulkim bohatſtwje.
15. Ja myßlu na twoje pſchikaſnje a hladam na twoje pucże.
16. Mi ßo ſpodobaju twoje prawiſny; ja njeſapomnju twoje rycże. Scht. 47.
17. Cżiń dobrotu ßwojemu wotrocżkej, ſo bych žiwy był a twoje ßłowo ſakhował. Pſ. 51, 20.
18. Wotewŕ mojej wocżi, ſo bych widźił dźiwy wot twojeho ſakonja.
19. Ja ßym zuſomnik na ſemi; njepſchitrywaj ßwoje pſchikaſnje pſchede mnu. Pſ. 39, 14.
20. Moja duſcha je rosmlěta žadoſcże dla, ſo ßo mi chze twojich prawiſnow kóždy cżaß.

21. Ty ßwariſch hordych; poklecżi ßu, kotſiž ßo bludża wot twojich pſchikaſnjow. 5 Móiſ. 27, 26.
22. Wotwal wote mnje hanjenje a ſazpicże; pſchetož ja ſakhowam twoje ßwědczenja.
23. Tež férſchtojo ßedża a rycża pſchecziwo mi; ale twój wotroczk myßli na twoje wuſtajenja. Pſ. 2, 2.
24. Ja mam ſpodobanje na twojich ßwědczenjach, te ßu moji radżiczeljo.
25. Moja duſcha leži w próſche; wokſchew mje po ßwojim ßłowje.
26. Ja wupowjedam ßwoje pucże, a ty wußłyſchiſch mje; nawucż mje ßwoje wuſtajenja.
27. Cżiń, ſo bych roſymił pucże twojich pſchikaſnjow, dha chzu ja wopomnicż twoje dżiwy.
28. Ja ßo rudżu, ſo mi wutroba woßłabnje; poßylń mje po ßwojim ßłowje.
29. Wotwrócż wote mnje ſełhaŕny pucż a popſchej mi ßwój ſakoń.
30. Ja ßym pucż teje prawdy wuſwolił, twoje prawiſny ßym ja ßebi prjódk ſtajił.
31. Ja wißam na twojich ßwědczenjach; Knježe, njedaj mje ſahanibicż.
32. Hdyž ty ſwjeßeliſch moju wutrobu, poběhnu ja po pucżu twojich pſchikaſnjow.
33. Nawucż mje, Knježe, pucż twojich wuſtajenjow, ſo bych ja te ßame ſakhował hacż do kónza.
34. Roſwucż mje, ſo bych ſakhował twój ſakoń a ſo bych jón dżeržał ſ zyłej wutrobu.
35. Wjedż mje po ſchcżežzy twojich pſchikaſnjow; pſchetož mi ßo chze na nju.
36. Nakhil moju wutrobu k ßwojim ßwědczenjam, a nic k łakomſtwu.
37. Wotwobrocż mojej wocżi, ſo byſchtej njehladałej ſa knicżomnej wucżbu; ale wokſchew mje na ßwojich drohach.
38. Wobtwjerdż ßwojemu wotroczkej ßwoje ßłowo, ſo bych ja ßo tebje bojał.
39. Wotwrócż wote mnje moje hanjenje, kotrehož ja ßo ſtrachuju; pſchetož twoje ßudy ßu dobre.
40. Hlaj, ja požadam twoje pſchikaſnje; daj, ſo bych wožiwił w twojej prawdoſcżi.
41. Knježe, njech ke mni pſchikhadża twoja ßmilnoſcż, twoje ſbože po twojim ßłowje,
42. Tak ſo bych mohł wotmołwicż ßwojemu hanjerjej; pſchetož ja ſpuſchcżam ßo na twoje ßłowo.
Pſ. 42, 4. 11.
43. A njebjeŕ wſchak ſ mojeho rta ßłowo teje prawdy; pſchetož ja cżakam na twoje ßudy. Jer. 15, 16.
44. Ja chzu twój ſakoń ſakhowacż kóždy cżaß, ſtajnje a wěcżnje.
45. Ja khodżu po ſchěrokim; pſchetož ja pytam twoje pſchikaſnje.
46. Ja rycżu wot twojich ßwědczenjow pſched kralemi a ßo njehanibuju.
47. Ja wokſchewju ßo na twojich pſchikaſnjach, kotrež ßebi lubuju.
48. Ja poſběham ßwojej ruzy k twojim pſchikaſnjam, kotrež ßebi lubuju, a myßlu na twoje wuſtajenja.
49. Dopomń ßo ßwojemu wotroczkej teho ßłowa, na kotrež ty mi daſch cżakacż.
50. To je mój troſcht w mojim hubjenſtwje; pſchetož twoja rycż mje žiweho cżini.
51. Hordżi ßměja ßo mi jara; dha wſchak ja ßo njewukhilam wot twojeho ſakonja.
52. Knježe, hdyž ja ßo dopomnju twojich ßudow wot ſpocżatka teho ßwěta, budu ja troſchtowany.
53. Ja ßo ſahorju nad bjeßbóžnymi, kotſiž twój ſakoń wopuſchcża.
Pſ. 39, 5.
54. Twoje wuſtajenja ßu moje khěrluſche w mojim domje.
55. Knježe, ja ſpominam w nozy na twoje mjeno a ſakhowam twój ſakoń.
56. To je mój ſchaz, ſo ja twoje pſchikaſnje ſakhowam.
57. Ja ßym rjekł: Knježe, to je mój dżěl, ſo bych twoje ßłowo dżeržał.

58. Ja pokornje proschu twoje wobliczo ſ zyłej wutrobu; ßmil ßo nade mnu po ßwojim ßłowje.
59. Ja wopomnju ßwoje pucże a wobroczu ßwojej noſy k twojim ßwědczenjam.
60. Ja pokhwatam a njekomdżu ßo, ſo bych dżerżał twoje pſchikaſnje.
61. Shromadżiſna bjesbóżnych wurubi mje; ale ja njeſapomnju twój ſakoń.
62. Wo połnozy ſtawam ja, ſo bych ßo tebi dżakował ja ßudy twojeje prawdoſcże. Pſ. 42, 9.
63. Ja ßym towaŕſch wſchitkich, kotſiż ßo tebje boja a twoje pſchikaſnje ſakhowaju.
64. Knjeże, ſemja je połna twojeje dobroty; nawucż mje twoje wuſtajenja. Pſ. 33, 5.
65. Ty cżinisch dobrotu ßwojemu wotroczkej, Knjeże, po ßwojim ßłowje.
66. Wucż mje dobry roſom a póſnacże; pſchetoż ja wěrju twojim pſchikaſnjam.
67. Prjedy, dyżli běch poniženy, błudżach ja; nětk pak ja dżerżu twoje ßłowo.
68. Ty ßy dobry a dobroczíwy; nawucż mje ßwoje wuſtajenja.
69. Hordżi wumyßla ßebi łżě na mnje; ja pak ſ zyłej wutrobu ſakhowam twoje pſchikaſnje. Sch. 78, 85.
70. Jich wutroba cżini ßo tołſta jako ßadło; ja pak wokſchewju ßo na twojim ſakonju.
71. Dobre mi je, ſo ty mje ponižił ßy, ſo bych twoje prawiſny nawuknuł.
72. Sakoń twojeho rta je mi lěpſchi, dyżli wjele tawſynt ſłota a ßlěbora. Pſ. 19, 11.
73. Twoja ruka je mje ſcżiniła a pſchihotowała; roswucż mje, ſo bych twoje pſchikaſnje nawuknuł. Hiob. 10, 8.
74. Kotſiż ßo tebje boja, widża mje a ſraduja ßo; pſchetoż ja cżakam na twoje ßłowo.
75. Knjeże, ja wěm, ſo twoje ßudy ßu ſ prawdoſcżu, a ſo ty mje po prawdże ponižił ßy.
76. Njech nětk twoja hnada mój troſcht je, jako ty ßwojemu wotroczkej ryczał ßy.
77. Njech na mnje pſchińdże twoja ßmilnoſcż, ſo bych žiwy był; pſchetoż twój ſakoń je moje wokſchewjenje.
78. Ach, ſo bychu hordżi ſahanibjeni byli, kotſiż mje ſ jebanjom pſchewrócżą; ja pak myßlu na twoje pſchikaſnje. Sch. 86.
79. Ach, ſo bychu ßo ke mni dżerželi, kotſiż ßo tebje boja, kotſiż twoje ßwědczenja ſnaja.
80. Moja wutroba budż doſtojna w twojich wuſtajenjach, ſo bych do hanibu njepſchiſchoł. Pſ. 18, 23.
81. Mojej duſchi ßo ſtyſchcże po twojim ſbożu; ja woczakuju na twoje ßłowo.
82. Mojej wocżi požadatej twojeho ßłowa a rjeknjetej: Hdy troſchtujeſch mje?
83. Pſchetoż ja ßym jako koža w kadże; twoje prawa ja njeſapomnju.
84. Kak dołho dyrbi twój wotroczk cżakacż? Hdy budżeſch ty ßud dżerżecż nad tymi, kotſiż mje pſcheſcżěhaju?
85. Hordżi wukopaju mi jamy, kotrež njejßu po twojim ſakonju.
86. Wſchitke twoje pſchikaſnje ßu ſ prawdu; woni pſcheſcżěhaju mje ſe łżemi; pomhaj mi.
87. Woni ßu mje ſkoro ſkónzowali na ſemi; ja pak njewopuſchczu twoje pſchikaſnje.
88. Wokſchew mje po ßwojej ßmilnoſcżi, ſo bych ja dżerżał te ßwědczenja twojeho rta.
89. Knježe, twoje ßłowo wobſteji wěcżnje w njebjeßach. Jeſ. 40, 8.
90. Wot naroda do naroda traje twoja prawda; ty ßy ſemju ſałožił, a wona ſteji.
91. Po twojim ßłowje ſteji hacż do teho dnja; pſchetoż wſchitko tebi ßłuži.
92. Hdy by twój ſakoń mój troſcht njebył, bych ja dawno ſahinuł w ßwojim hubjenſtwje. Sch. 50. Jer. 15, 16.
93. Ja nihdy nochzu twojich pſchi-

kaſnjow ſapomnicź; pſchetoź ty mje ſ nimi źiweho cźiniſch.

94. Ja ßym twój, wuſboź mje; pſchetoź ja pytam twoje pſchikaſnje. Scht. 45.

95. Bjesbóźni łakaju na mnje, ſo bychu mje ſkónzowali; ja pak kedźbuju na twoje ßwědczenja. Pſ. 37, 32.

96. Ja ßym wſchěch wězow kónz widźił; ale twoja pſchikaſnja traje wěcźnje.

97. Kak ja ßebi lubuju twój ſakoń; wſchědnje myßlu ja na njón. Pſ. 1, 2.

98. Ty cźiniſch mje ſe ßwojej pſchikaſnju mudriſcheho, dyźli moji njepſchecźeljo ßu; pſchetoź wona je wěcźnje pſchi mni.

99. Ja ßym roſomniſchi, dyźli wſchitzy moji wucźerjo; pſchetoź twoje ßwědcźenja ßu moje myßlenje.

100. Ja ßym mudriſchi, dyźli ſtari; pſchetoź ja ſakhowam twoje pſchikaſnje.

101. Ja wobaram ßwojim noham wſchitke ſłe pucźe, ſo bych twoje ßłowo dźerźał.

102. Ja ßo njewotwrócźu wot twojich ßudow; pſchetoź ty wucźiſch mje.

103. Twoje ßłowa ßu mojim dźaßnam ßłódſche, dyźli měd we rcźe.

104. Ja ßym ſ twojich pſchikaſnjow roſomniſchi; pſchetoź ja hidźu wſchitke jebate pucźe.

105. Twoje ßłowo je mojim noham ßwěza a ßwětło na mojim pucźu.

106. Ja ßo pſchißaham a chzu to dźerźecź, ſo ja te ßudy twojeje prawdoſcźe ſakhowacź chzu.

107. Ja ßym jara poniźeny; Knjeźe, cźiń mje źiweho po ßwojim ßłowje.

108. Njech ßo tebi ſpodoba, Knjeźe, tón hotowy wopor mojeho rta; nawucź mje ßwoje prawa. Pſ. 19, 15.

109. Ja noſchu ßwoju duſchu ſtajnje w ßwojimaj rukomaj a wſchak njeſapomnju twojeho ſakonja.

110. Bjesbóźni powlaku mi koßydła; ja ßo pak njebludźu wot twojich pſchikaſnjow. Pſ. 140, 6. Pſ. 142, 4.

111. Twoje ßwědcźenja ßu moje wěcźne herbſtwo; pſchetoź wone ßu moja wutrobna radoſcź.

112. Ja nakhilu ßwoju wutrobu, ſo bych cźinił twoje wuſtajenja ſtajnje a wěcźnje.

113. Ja hidźu myßlakow a lubuju twój ſakoń. Pſ. 31, 7.

114. Ty ßy moja khowanka a mój ſchkit; ja cźakam na twoje ßłowo. Scht. 74.

115. Wotſtupcźe wote mnje, wy ſłóſtnizy; ja chzu ßwojeho Boha pſchikaſnje dźerźecź.

116. Sdźerź mje pſches ßwoje ßłowo, ſo bych źiwy był a k hanibje njepſchiſchoł na mojim wocźakanju. Pſ. 25, 2. 3.

117. Poßylń mje, ſo bych wuſtrowjeny był; dha chzu ſtajnje ſpodobanje měcź na twojich prawiſnach. Scht. 70, 143.

118. Ty podtepzeſch wſchitkich, kotſiź ßo ſabłudźa wot twojich wuſtajenjow; pſchetoź jich jebanje je luta łźa.

119. Ty ſacźißnjeſch wſchitkich bjesbóźnych na ſemi, jako trucźki; teho dla lubuju ja twoje ßwědcźenja.

120. Moje cźěło rźi ſe ſtrachom pſched tobu, a ja ßo boju twojich ßudow.

121. Ja cźinju prawo a prawdoſcź; njepodaj mje tym, kotſiź mje chzedźa podtłócźicź.

122. Saſtup ty ßwojeho wotrocźka na dobre, ſo bychu mje hordźi njepodtłócźili.

123. Mojej wocźi tyſchnje hladatej po twojim ſboźu a po tym ßłowje twojeje prawdoſcźe.

124. Cźiń ſe ßwojim wotrocźkom po ßwojej ßmilnoſcźi a nawucź mje ßwoje wuſtajenja.

125. Ja ßym twój wotrocźk; roswucź mje, ſo bych póſnał twoje ßwědcźenja.

126. Cźaß je, ſo by tón Knjes to cźinił; woni ßu twój ſakoń rostorhali.

127. Teho dla lubuju ja twoje pſchikaſnje bóle dyźli ſłoto a najlěpſche ſłoto.

128. Teho dla dźerźu ja wšitke twoje přikaznje přede wšitkim za rune a hidźu wšón jebaty pucź.
129. Twoje swědczenja su dźiwne; teho dla zakhowa te same moja duša.
130. Hdyž so twoje słowo wotewri, rozswěcźi wone a cźini mudrych tych njewuczenych.
Pš. 19, 8. 2 Tim. 3, 15 ꝛc.
131. Ja rozdaju swój rt a zdychuju; přetož mi so chze twojich přikaznjow.
132. Pohladaj na mnje a budź mi hnadny po tym prawje, kotrež ty wopokažeš tym, kotsiž twoje mjeno lubuja.
133. Wobtwjerdź mój khód w swojim słowje, a njech žana křiwda na mni njeknježi.
134. Wumož mje z cźłowskeho podtłóczenja, dha chzu ja zakhowacź twoje přikaznje.
135. Rozswěcź swoje woblicźo na swojim wotroczku a nawucź mje swoje wustajenja.
136. Woda so jako rěka lije z mojich woczow, teho dla, zo njezakhowaju twój zakoń.
137. Knježe, ty sy prawy, a twoje sudy su prawe. 2 Mójž. 9, 27.
138. Ty sy to swědczenje twojeje prawdośćźe a tu prawdu twjerdźe přikazał.
139. Moja surowosćź je mje skoro skónzowała, zo moji přecźiwnizy twoje słowa zapomnja. Pš. 69, 11.
140. Twoje słowo je derje wucźišćźene, a twój wotroczk sebi to lubuje.
141. Ja sym hubjeny a zazpjeny a wšak njezapomnju twoje přikaznje.
142. Twoja prawdosćź je wěčzna prawdosćź, a twój zakoń je prawda.
143. Stysknosćź a cźěžnosćź je na mnje přišła; ja pak mam spodobanje na twojich přikaznjach.
144. Prawdosćź twojich swědczenjow je wěčzna; daj, zo bych zrozymił, dha budu ja žiwy.
145. Ja wołam z zyłej wutrobu: wusłyš mje, Knježe, zo bych twoje wustajenja zakhował.
146. Ja wołam so k tebi, pomhaj mi, zo bych twoje swědczenja zakhował.
147. Ja přińdu do switanja a wołam; na twoje słowo woczakuju ja.
148. Mojej woczi wozucźitej jara rano, zo bych wopomnił twoje słowo.
149. Wusłyš mój hłós po swojej hnadźe; Knježe, wokšew mje po swojich prawiznach.
150. Kotsiž na złe myslą, přibližuja so a zdaluja so wot twojeho zakonja.
151. Knježe, ty sy blizko, a wšitke twoje přikaznje su prawda. Sch. 86.
152. Dawno pak ja wěm wo twojich swědczěnjach, zo ty je na wěčzne sy wobtwjerdźił.
153. Pohladaj na moje hubjenstwo a wutorhń mje; přetož ja njezapomnju twojeho zakonja.
154. Stej při mojim prawje a wumož mje; a wokšew mje přez swoje słowo.
155. Zbože je daloko wot bjezbóžnych; přetož woni kedźbu nimaja twojich wustajenjow.
156. Knježe, twoja smilnosćź je wulka; cźiń mje žiweho po twojich prawiznach.
157. Wjele je mojich přesćźěharjow a mojich přecźiwnikow; ja so pak tola njewukhilam wot twojich swědczenjow.
158. Ja widźu přestupjerjow, a mjerzy mje, zo woni twoje słowo njedźerža.
159. Hlaj, ja lubuju twoje přikaznje; Knježe, cźiń mje žiweho po twojej hnadźe.
160. Twoje słowo je luta prawda; wšitke sudy twojeje prawdośćźe traju wěčznje. Jan. 17, 17.
161. Fěrštojo přesćźěhaju mje bjez winy; a moja wutroba so boji twojich słowow. Jez. 66, 2.
162. Ja so zraduju na twojim słowje tak, jako tón, kotryž wulke dobycźe dostanje.

163. Zjě ja hidźu a mi je hrozno pśched nimi; ale twój zakoń ja ßebi lubuju.
164. Sŏydom króćź za dźeń ja cźe khwalu ßudow dla twojeje prawdoscźe.
165. Wulki měr je z tymi, kotsiź twój zakoń lubuja; a tajzy njezměja postorka.
166. Knjeźe, ja cźakam na twoje sboźe a cźinju twoje pśchikazńje.
167. Moja duscha zakhowa twoje ßwědcźenja a lubuje je jara.
168. Ja zakhowam twoje pśchikazńje a twoje ßwědcźenja; pśchetoź wschitke moje pucźe ßu pśched tobu. Pj. 18, 22.
169. Knjeźe, njech ßo pśchibliźi moje wołanje pśched twoje woblicźo; daj rozom po twojim ßłowje.
170. Njech moja pokorna próstwa pśched twoje woblicźo pśchińdźe; wumoź mje po twojim ßłowje.
171. Mojej hubje dyrbitej khwalbu powjedacź, hdyź ty mje ßwoje prawisny nawucźisch.
172. Mój jazyk dyrbi powjedacź wot twojeho ßłowa; pśchetoź wschitke twoje pśchikazńje ßu prawdosćź. Pśchisł. 6, 22.
173. Njech mi twoja ruka je k pomozy; pśchetoź ja ßym ßebi wuzwolił twoje pśchikazńje.
174. Knjeźe, ja poźadam twoje sboźe a mam zpodobanje na twojim zakonju.
175. Njech moja duscha źiwa je, zo by cźe khwaliła; dha budźa mi twoje prawisny pomhacź.
176. Ja ßym jako zabłudźena a zhubjena wowza, pytaj ßwojeho wotrocźka; pśchetoź ja njezapomnju twojich pśchikazńjow. Jej. 53, 7.

120. psalm.

Modlitwa pśchecźiwo falschnym wuźerjam, pśchißłódnym a tiranam.

Khěrlusch na wyschschim chorje.

1. Ja ßo wołam k temu Knjezej we ßwojej stysknoscźi, a wón wußłyschi mje.
2. Knjeźe, wumoź moju duschu wot łeharnych rtow a wot jebatych jazykow.
3. Schto móźe tebi jebaty jazyk dacź? A schto móźe tebi pśchinjescź?
4. Wón je jako wótre kłoki ßylneho a jako jachlowzowe wuhle.
5. Běda mi, zo ja zuzomnik ßym we Mesechu, a zo bydlicź dyrbju bjes hětami Kedarskimi. Wyß. khěrl. 1, 4.
6. Dołho je mojej duschi, zo bydlicź ma bjes tajkimi, kotsiź měr hidźa.
7. Ja dźerźu měr; ale hdyź ja rycźu, zapocźnu woni wójnu.

121. psalm.

Bóh, cźłowjekow wajchtaŕ.

Khěrlusch na wyschschim chorje.

1. Ja pozběham ßwojej wocźi k horam, wot kotrychź mi pomoz pśchińdźe.
2. Moja pomoz pśchińdźe wot teho Knjeza, kiź njebjo a zemju scźinił je.
3. Wón njebudźe twojimaj nohomaj ßo dacź podßunucź; a tón, kiź cźe zwarnuje, njezpi.
4. Hlaj, tón wajchtaŕ Israelski njezpi ani njedrěma.
5. Tón Knjes zwarnuj tebje; tón Knjes je twój khłódk na twojej prawej ruzy,
6. Zo by cźe wodnjo ßłónzo njezpariło, ani měßaz w nozy.
7. Tón Knjes zwarnuj cźe pśchede wschitkim złym; wón zwarnuj twoju duschu.
8. Tón Knjes zwarnuj twój wonkhód a nutskhód wot nětk hacź do wěcźnoscźe.

122. psalm.

Kraßnoscź města Jeruzalema.

Khěrlusch Davitowy na wyschschim chorje.

1. Ja zwjeßelu ßo teho, schtoź mi rycźane je, zo póńdźemy do Boźeho doma,
2. A zo nasche nohi stacź budźa w twojich wrotach, Jeruzalem.

3. Jeruſalem je natwarjene, ſo by měſto było, hdzež ßo ſhromadza;
4. Hdzež ſchlachty horje du, te ſchlachty Knjeſowe, ſo by ßo prědowało ludu Jſraelſkemu a ßo dzakowało Knjeſowemu mjenu.
5. Pſchetož tam ßu k ßudu ſtajene ſtoły, ſtoły teho doma Davitoweho.
6. Proſchcze pſche ſboże Jeruſalemu, ſo by ßo derje ſchło tym, kotſiž cze lubuja.
7. Njech je měr w twojich murjach a ſboże we twojich hrodach.
8. Mojich bratrow a pſchecželow dla chzu ja tebi měr wuproßycz.
9. Doma dla teho Knjeſa, naſcheho Boha, chzu ja twoje lěpſche pytacz.

123. pſalm.

Fromnych troſcht.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. Ja poſběham ßwojej woczi k tebi, kiž ty w njebjeßach ßedziſch.
2. Hlaj, jako woczi tych wotroczkow hladatej na ruzy ßwojich knježich,
3. Jako woczi teje dzowki hladatej na ruzy ßwojeje knjenje: tak hladatej naſchej woczi na teho Knjeſa, naſcheho Boha, hacz ßo wón nad nami ßmili.
4. Sſmil ßo nad nami, Knježe, ßmil ßo nad nami; pſchetož my ßmy naßyczeni je ſazpiczom.
5. Naſcha duſcha je jara naßyczena je ßměchom tych bjesbóżnych a ſe ſazpiczom tych hordych.

124. pſalm.

Dzak ſa Božu pomoz w nuſy.

Khěrluſch Davitowy na wyſchſchim chorje.

1. Hdy by tón Knjes pſchi naß njebył, dha njech Jſrael rjeknje;
2. Hdy by tón Knjes pſchi naß njebył, hdyž ludzo pſcheczjiwo nam poſtawaju:
3. Tehdy budzichu woni naß žiwych pózrjeli, hdyž ßo jich hněw na naß rospali;
4. Tehdy budzichu naß wody potepile, rěki budzichu pſches naſchu duſchu ſchłe;
5. Tehdy budzichu ſdute wody pſches naſchu duſchu ſchłe.
6. Khwaleny budz tón Knjes, ſo wón naß podał njeje na rubjeńſtwo do jich ſubow.
7. Naſcha duſcha je wuſchła jako ptak ſ koßydła tych ptacznikow; koßydło je ßo roſtorhało, a my ßmy wuſchli.
8. Naſcha pomoz ſteji w mjenje teho Knjeſa, kotryž njebjeßa a ſemju ſtworił je.

125. pſalm.

Nadzija njeda k hanibje pſchińcz.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. Kotſiž k temu Knjeſej nadziju maju, czi njebudza ßo hnucz ale wěcznje woſtacz, jako hora Zionſka.
2. Wokoło Jeruſalema ßu hory; a tón Knjes je wokoło ßwojeho luda wot nětk hacz do wěcznoſcze.
Pſ. 34, 8.
3. Pſchetož ſzeptar tych bjesbóżnych njebudze ſawoſtacz na hromadze tych prawych, ſo bychu prawi ßwoju ruku njepſcheſtrěli k njeprawdoſczi.
4. Knježe, czjiń dobrotu dobrym a ßwěrnym wutrobam. Pſ. 112, 4.
5. Kotſiž pak ßo wróczja na ßwoje kſchiwe pucze, tych budze tón Knjes wotehnacz ſe ſłóſtnikami; ale měr budz na Jſraelu! Pſ. 128, 6. Gal. 6, 16.

126. pſalm.

Kſcheſczijanow ſrudnoſcz dyrbi do wjeßela pſchewobroczena bycz.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. Hdyž tón Knjes tych jatych Zionſkich jaßo powjedze, dha budzemy jako czi, kotrymž ßo dzije. Pſ. 14, 7.
2. Tehdy budze naſch rt połny ßmjecza a naſch jaſyk połny khwale-

nja; tehdy budźa rjeknucź bjes póhanami: Tón Knjes je wulki węz na nich cźinił.

3. Tón Knjes je wulki węz na naſ cźinił; teho my ßo ſwjeßelmy.

4. Knjeźe, wobrocź naſche jaſtwo, jako ty te wody k połnju wußuſchiſch.

5. Kotſiź ſe ßylſami rosßywaju, cźi budźa ſ wjeßełoſcźu źnjecź. Mat. 5, 4.

6. Woni tam a ßem khodźa a rosßywaju ſ płaczom drohe ßymjo; ale potom pſchińdu woni ſ wjeßełoſcźu a noſcha ßwoje ßnopy.

127. pſalm.

Poźohnowane hoſpodarſtwo a regěrowanje.

Khěrluſch Salomonowy na wyſchſchim chorje.

1. Je-li ſo Knjes khěźu njetwari, dha dźěłaju podarmo, kotſiź ju twarja.

2. Je-li ſo tón Knjes měſto njewobarnuje, dha wachuje wajchtaŕ podarmo.

3. Podarmo je, ſo wy rano ſtawacźe a potom dołho ßydacźe a jěſcźe ßwój khlěb ſe ſtaroſcźemi; pſchetoź wón dawa jón ßwojim pſchecźelam w ſpanju.

4. Hlaj, dźěcźi ßu dar teho Knjeſa, a płód teho źiwota je ſchenkowanje.

5. Kaź ſchipy w ruzy ßylneho, tak radźa ßo młodźi hólzy.

6. Derje temu, kiź ßwoju kobel tych ßamych połnu ma; cźi njebudźa k hanibje, hdyź ßo woni wurycźuja ſe ßwojimi njepſchecźelemi pod wrotami.

128. pſalm.

Frommych mandźelſkich ludźi hamt a źohnowanje.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. Sbóźny je tón, kiź ßo teho Knjeſa boji a na jeho pucźach khodźi.

2. Ty budźeſch ßo źiwicź ßwojich rukow dźěła; ſbóźny ßy ty, ty maſch ßo derje.

3. Twoja źona budźe jako płódny winowy pjeńk wokoło twojeje khěźe, twoje dźěcźi budźa jako wolijowe hałoſy wokoło twojeho blida.

4. Hlaj, tak budźe źohnowany tón muź, kiź ßo teho Knjeſa boji.

5. Tón Knjes budźe cźe poźohnowacź ſ Ziona, ſo by widźił to ſboźe Jeruſalema twoje źiwe dny,
Pſ. 134, 3.

6. A ſo by widźił dźěcźi twojich dźěcźi. Měr na Iſraelu! Pſ. 125, 5.

129. pſalm.

Zyrkwje dobycźe pſchecźiwo jeje njepſchecźelam.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. Woni ßu mje huſto cźiſchcźeli wot mojeje młodoſcźe, njech tak Iſrael rjeknje;

2. Woni ßu mje huſto cźiſchcźeli wot mojeje młodoſcźe; ale woni mje njejßu pſchemohli.

3. Ratarjo ßu na mojim khribjecźe worali a ßwoje bróſdy dołhe cźahnuli.

4. Tón Knjes, kiź prawy je, je poſtronki tych bjesbóźnych pſcherubał.

5. Ach! ſo byrbjeli do haniby pſchińcź a ßo wrócźicź wſchitzy cźi, kotſiź Zion hidźa!

6. Ach, ſo bychu woni byli jako trawa na tſěchach, kotraź wuſkhnje, prjedy dyźli budźe wutorhana;
Jeſ. 37, 27.

7. S kotrejź ßycźk ßwoju horſchcź, ani tón, kiź ßnopy wjeźe, ßwojej ruzy njepjelni;

8. So bychu cźi, kotſiź nimo khodźa, njeprajili: Poźohnowanje teho Knjeſa budź nad wami; my źohnujemy waſ w mjenje teho Knjeſa.

130. pſalm.

Modlitwa wo wodacźe hrěchow.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. S hłubiny wołam ja ßo, Knjeźe, k tebi.

2. Knjeźe, wußłyſch mój hłóß, njech

twojej wuſchi kedźbujetej na tón hłóß mojich pokornych próſtwow.
Pſ. 5, 2.

3. Chzeſch=li ty, Knježe, hrěchi pſchizpicź: Knježe, ſchtó budźe wobſtacź?
Pſ. 143, 2.

4. Pſchetož pola tebje je to wodacźe, ſo ßo cźe boja.
Jeſ. 55, 7.

5. Ja czakam na teho Knjeſa; moja duſcha wocźakuje, a ja ſpuſchcźam ßo na jeho ßłowo.
Pſ. 27, 14.

6. Moja duſcha wocźakuje na teho Knjeſa wot jeneje rańſcheje wachi hacź do druheje.

7. Poczakaj, Iſraelo, na teho Knjeſa; pſchetož pola teho Knjeſa je hnada a wjele wumoženja pola njeho.

8. A wón budźe Iſraela wumóz je wſchitkich jeho hrěchow.
1 Mójſ. 48, 16.

131. pſalm.

Schpihel ponižnoſcźe. Hroſnoſcź hordoſcźe.

Khěrluſch Davitowy na wyſchſchim chorje.

1. **K**nježe, moja wutroba njeje ßo poſběhnuła, ani mojej woczi njejſtej ßo powyſchiłej, ani ßo njejßym wudał na wulke wězy, kotrež mi ßo njeſaleža.

2. Hdy bych ja ßwoju duſchu njepołožił a njeſpokojił, dha by moja duſcha woſtajena była, jako dźěcźo wot ßwojeje maczerje woſtajene budźe.

3. Iſraelo, měj nadźiju k temu Knjeſej wot nětk hacź do wěcźnoſcźe.
Pſ. 125, 1.

132. pſalm.

Salomonowa modlitwa wo ſdźerženje Božeje ßlužby a ßwětneho regimenta.

Khěrluſch na wyſchſchim chorje.

1. **S**pominaj, Knježe, na Davita a na wſcho jeho czeŕpjenje,
Neh. 13, 14.

2. Kotryž ßo temu Knjeſej pſchißahaſche a ßlub czinjeſche temu móznemu Jakubowemu:

3. Ja njepóńdu do hěty ßwojeho doma, ani nochzu ſtupicź na poßłanje ßwojeho łoža;
2 Sam. 7, 2.

4. Ja njebudu ßwojimaj woczomaj dacź wußnucź ani mikaczkam ßwojim drěmacź,
Pſchiſł. 6, 4.

5. Hacź ja měſto namakam ſa teho Knjeſa k wobydlenju temu móznemu Jakubowemu.
Jap. ſk. 7, 46.

6. Hlaj, my ßłyſchimy wot njeho we Ephracźe; my ßmy jo nadeſchli na polach teho lěßa.

7. Dźimy do jeho wobydlenja a modlmy ßo k podnožkej jeho nohow.

8. Poſtań, Knježe, k ßwojemu wotpoczinku, ty a ta kſchina twojeje mozy.

9. Njech ßo twoji měſchnizy woblеku prawdoſcź, a twoji ßwjeczi njech ßo ſwjeßela.
Pſ. 32, 11.

10. Njewotwobrocź kraleſtwo ßwojeho żałbowaneho, Davita, ßwojeho wotroczka, dla.

11. Tón Knjeß je Davitej prawu pſchißahu czinił, wot kotrejež wón ßo wrócźicź njebudźe: Ja chzu tebi na ſtoł ßadźicź płód twojeho žiwota.
Pſ. 89, 4.

12. Budźa=li twoje dźěcźi ſakhowacź mój ſwjaſk a moje ßwědczenje, kotrež ja jich wuczicź budu: dha budźa tež jich dźěcźi na twojim ſtole ßedźecź wěcźnje.

13. Pſchetož tón Knjeß je Zion wuſwolił a požada ßebi tam bydlicź.

14. To budźe mój wotpoczink wěcźnje, tudy chzu ja bydlicź; pſchetož to ßym ßebi ja požadał.

15. Ja chzu jich jědź požohnowacź a jich khudych ſ khlěbom naßyczicź.
Pſ. 37, 19.

16. Jich měſchnikow chzu ja ſbože woblez, a jich ßwjeczi budźa ßo ſ wjeßełoſcźu ſradowacź.

17. Tam dyrbi ſkhadźecź tón roh Davitowy; ja ßym ßwojemu żałbowanemu ßwězu pſchihotował.
Luk. 1, 69. Mal. 3, 1.

18. Jeho njepſchecżelow chzu ja hanibu woblez; nad nim pak budźe ßo roſkcźěcź jeho króna.
Pſ. 35, 26.

133. psalm.

Wo słotym schazu měra a jednoty.

Khěrlusch Dawitowy na wyschschim chorje.

1. Hlaj, kak pěkne a lubosne je to, hdyž bratsja w jenej myßli hromadźe bydla. Sir. 25, 2.

2. Runje jako tón najlěpschi wolij na hłowje, kotryž dele cźečźe na brodu, haj na brodu Aaronowu, kotryž dele běži na jeho drastu; 2 Mójs. 29, 7.

3. Jako rośa, kotraž ſ Hermona dele pada na Zionske hory; pschetož tam wudźěli tón Knjes žohnowanje a žiwjenje na wěčzne. Wyß. khěrl. 4, 8.

134. psalm.

Wo hamcźe zyrkwinych ßłužomnikow.

Khěrlusch na wyschschim chorje.

1. Hlaj, khwalcźe teho Knjesa wschitzy wotroczzy teho Knjesa, kiž wy w nozy stejicźe w Knjesowym domje.

2. Posběhajcźe ßwojej ruzy w ßwjatnizy a khwalcźe teho Knjesa. Ps. 141, 2.

3. Tón Knjes požohnuj tebje ſ Ziona, kotryž njebjo a semju sczinił je.

135. psalm.

Dźakowanje sa Bože dobroty.

1. Haleluja.

Khwalcźe mjeno teho Knjesa; khwalcźe, wy wotroczzy teho Knjesa, Ps. 134, 1.

2. Kiž wy stejicźe w Knjesowym domje, w dworach teho doma naſcheho Boha.

3. Khwalcźe teho Knjesa, pschetož tón Knjes je dobroczźiwy; spěwajcźe jeho mjenu, pschetož wone je lubosne. Ps. 118, 1.

4. Dokelž ßebi tón Knjes Jakuba je wuswolił, Jsraela sa to ßwoje.

5. Pschetož ja wěm, so tón Knjes wulki je a nasch Knjes nade wschitkimi bohami.

6. Wschitko, schtož wón chźe, to wón cźini na njebju a na semi, w morju a we wschitkich hłubinach:

7. Kotryž cźini, so mróczele horje stupaju wot kónza semje; kotryž błyskanje ſ deschczom cźini; kotryž wětr ſ potajnych městow wuwjedźe; Jer. 10, 13.

8. Kotryž prěńsche porody sabi we Egiptowskej, wot cźłowjeka hacž do skotu, 2 Mójs. 12, 29.

9. A pósła snamjenja a dźiwy na tebje, Egiptowska, na Pharaona a na wschitkich jeho wotroczkow;

10. Kotryž wjele ludow porasy a sabi móznych kralow: Ps. 136, 18.

11. Sihona, Amorejskeho krala, a Oga, Basanskeho krala, a wschitke Kananejske kralestwa; 4 Mójs. 21, 24.

12. A da jich kraj sa herbstwo, sa herbstwo ßwojemu ludu Jsraelu. Jos. 11, 23.

13. Knježe, twoje mjeno je wěčzne; twoje wopomnjenje, Knježe, traje wot naroda hacž do naroda. Ps. 102, 13.

14. Sawěscźe, tón Knjes budźe ßwój lud ßudźicź a budźe ßo nad ßwojimi wotroczkami ßmilicź.

15. Póhanske pschibohi ßu ßlěboro a słoto, dźěło cźłowjskich rukow. Ps. 115, 4.

16. Huby maju, a njerycza; woczi maju, a njewidźa;

17. Wuschi maju, a njeßłyscha; tež nimaju dycha w ßwojim rcźe.

18. Tym ßu podomni, kotsiž je dźěłaju, a wschitzy, kotsiž ßwoju nadźiju na nich kładu. Jes. 42, 17.

19. Njech khwali dom Jsraelski teho Knjesa; khwalcźe teho Knjesa, wy ſ doma Aaronoweho;

20. Wy ſ doma Levitskeho, khwalcźe teho Knjesa; kiž wy ßo teho Knjesa bojicźe, khwalcźe teho Knjesa.

21. Khwaleny budź tón Knjes ſ Ziona, kotryž w Jerusalemje bydli. Haleluja.

136. psalm.

Dźak sa Božu dobrotu a dźiwy.

1. Dźakujcźe ßo temu Knjesej; pschetož wón je dobroczźiwy, a jeho dobrota traje wěčznje. Ps. 106, 1.

2. Dźakujcźe ßo temu Bohu wſchitkich bohow; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
3. Dźakujcźe ßo temu Knjeſej wſchitkich knježich; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
4. Kotryž ßam wulke dźiwy cźini; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
5. Kotryž njebjeßa ſ mudroſcźu je ſcźinił; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
6. Kotryž ſemju na wodach je roscźahnuł; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje. 1 Mójſ. 1, 9. 10.
7. Kotryž wulke ßwězy ſcźinił je; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
8. Słónzo, ſo by knježiło wodnjo; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
9. Měßaz a hwěſdy, ſo bychu w nozy knježiłe; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje. Sir. 43, 9. 10.
10. Kotryž Egiptowſku ſbi na jich prěńſchich porodach; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; 2 Mójſ. 12, 29.
11. A wuwjedźe Iſraela; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; 2 Mójſ. 12, 41.
12. Pſches móznu ruku a pſcheſtrjene ramjo; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
13. Kotryž cźerwjene morjo rosdźěli na dwoje; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; 2 Mójſ. 14, 21. Neh. 9, 11.
14. A pſchewjedźe Iſraela pſches to ßame; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
15. Kotryž Pharaona a jeho wójſko do cźerwjeneho morja ſtorcźi; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; 2 Mójſ. 14, 28.
16. Kotryž ßwój lud pſches puſcźinu wjedźeſche; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
17. Kotryž wulkich kralow ſabi; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
18. A móznych kralow ſabi; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; Pſ. 135, 10. 4 Mójſ. 21, 24. 35.
19. Sihona, Amorejſkeho krala; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
20. A Oga, Baſanſkeho krala; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
21. A da jich kraj ſa herbſtwo; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; Joſ. 12, 2.
22. Sa herbſtwo ßwojemu wotroczkej Iſraelej; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.
23. W naſchim ſaniczenju ſpomni wón na naß; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje; 2 Mójſ. 3, 7. 8.
24. A je naß wumohł wot naſchich njepſchecźelow; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
25. Kotryž wſchitkemu cźěłu jědź dawa; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje;
26. Dźakujcźe ßo temu Bohu ſ njebjeß; pſchetož jeho dobrota traje wěčznje.

137. pſalm.

Skóržbny kěrluſch jatych Židow.

1. Pſchi Babilonſkich rěkach ßedźachmy my a płakachmy, hdyž my na Zion ſpominachmy.
2. Naſche harfy powjeßechmy na wjeŕby teho ßameho kraja.
3. Pſchetož tam kaſachu nam ſpěwacź cźi, kotſiž naß jatych měјachu, a ſo bychmy ßo w ßwojim ſkiwlenju ſawjeßelili: Spěwajcźe nam něſchto wot Zionſkeho kěrluſcha.
4. Kak bychmy mohli Knjeſowy kěrluſch ſpěwacź w zuſym kraju?
5. Je-li ſo ja tebje ſapomnju, Jeruſalem, dha njech budźe ſapomnjene mojeje prawizy.
6. Njech mój jaſyk ßo k mojim dźaßnam pſchilěpi, je-li ſo ja na tebje njeſpominam; je-li ſo ja Jeruſalem njebudu měcź ſa ßwoje najwjetſche wjeßele. Ez. 3, 26.
7. Spominaj, Knježe, na dźěcźi Edomſke, na dźeń Jeruſalemſki, w kotrymž praja: Rosłamajcźe, rosłamajcźe hacź do jeho ſałoženja.
8. Ty ſkažena dźowka Babilonſka,

derje temu, kotryž tebi ſaplaczi to, ſchtož ty nam ſte cžinila ßy.
Jeſ. 13, 19. Jer. 50, 29.

9. Derje temu, kotryž twoje młode dźěczi wosmje a rosbije je wo ſkału.
Jeſ. 13, 16. Sjew. 2, 23.

138. pſalm.

Dźak ſa Božu dobrotu.

Pſalm Dawitowy.

1. Ja ßo tebi dźakuju ſe ßwojej zyłej wutrobu, pſched bohami chzu ja tebi ſpěwacž. Pſ. 9, 2.

2. Ja chzu ßo k twojemu ßwjatemu templu pokhilicž a twojemu mjenu ßo dźakowacž twojeje dobroty a twojeje prawdy dla; pſchetož ty ßy twoje mjeno na wſchitko khwalobne ſcžinił pſches ßwoje ßłowo.

3. Hdyž ja ßo k tebi wołam, dha wußłyſch mje a daj mojej duſchi wulku móz.

4. Njech ßo tebi dźakuja, Knježe, wſchitzy kralojo na ſemi, dokelž woni to ßłowo twojeho rta ßłyſcha;
Pſ. 68, 32. 33.

5. Njech ſpěwaju na puczach teho Knjeſa, ſo by khwalba teho Knjeſa wulka była.

6. Pſchetož tón Knjes je wyßoki a hlada na ponižneho a ſnaje wyßokeho ſ daloka. Pſ. 113, 5. 6. 7.

7. Hdyž ja ßrjedźa w ſtyſknoſczi khodźu, wokſchewiſch ty mje a pósczeleſch ßwoju ruku na hněw mojich njepſchecželow, a twoja prawiza wuſboži mje. Luk. 7, 11 ꝛc.

8. Tón Knjes budźe to ſa mnje dokonjecž. Knježe, twoja dobrota je wěčzna. Skutk ßwojeju rukow njechał ty wopuſchczicž. Pſ. 52, 3. Luk. 1, 50.

139. pſalm.

Wo Božim prjedywidźenju, wſchehomozy a wſchudźomnoſczi.

Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

1. Knježe, ty wobhoniſch mje a ſeſnajeſch mje. Scht. 23. Pſ. 7, 10.

2. Ja ßedźu abo ſtawam, wěſch ty jo; ty roſymiſch moje myßle ſ daloka.

3. Ja khodźu abo ležu, wobßahajch ty mje a wěſch wſchitke moje pucže.

4. Pſchetož prjedy hyžli ßłowo na mój jaſyk pſchiňdźe, hlaj, Knježe, wěſch ty to wſchitko.

5. Ty ſhotujeſch, ſchtož ja prjedy a potom cžinju, a dźeržiſch ßwoju ruku nade mnu. 2 Mójſ. 33, 22.

6. Taike póſnacže je mi jara dźiwne a wyßoke, ja njemóžu k njemu doßahnucž.

7. Hdźe ja póňdu pſched twojim Duchom? A hdźe dyrbju ja czeknucž pſched twojim wobliczom?
Kn. mudr. 1, 7.

8. Hdy bych ja ſtpił do njebjeß, ßy ty tam; a hdy bych ßebi poßłał do hele, hlaj, ßy ty tež tam.
Amos 9, 2.

9. Woſmu-li ja ßebi kſchidła raňſchich ſerow, ſo bych bydlił pſchi najdalſchim morju:

10. Dha by wſchak mje twoja ruka tam wjedła a twoja prawiza mje dźeržała.

11. Njeknu-li ja: Njech mje cžěmnoſcž pſchikryje; dha tež nóz je ßwětła wokoło mje. Hiob. 34, 22.

12. Pſchetož tež cžěmnoſcž njecžini cžěmne pſched tobu a nóz ßwěczi ßo jako dźeň. Cžma je runje jako ßwětło.

13. Sawěſcže, ty maſch moje jěrchenje w ßwojej mozy; ty běſche nade mnu w macžeřnym žiwocže.

14. Ja ßo tebi teho dla dźakuju, ſo ja dźiwnje ßym ſcžinjeny; dźiwne ßu twoje ſkutki, a to moja duſcha derje ſnaje. Hiob. 10, 8 ꝛc.

15. Moje koſcže njeběchu pſched tobu potajene, jako ja w potajnym ſcžinjeny běch, jako pſchihotowany běch w najhłubſchich měſtach ſemje.

16. Twojej wóczi ſtej widźiłej tón njedokonjany płód mojeho cžěła; a běchu wſchitke dny do twojich knihow ſapißane, kotrež bycž dyrbjachu, a

tych ßamych hiſchcźe žadyn tudy njeběſche.

17. Ale kak drohe ßu pſchede mnu, Božo, twoje myßle, a kak je jich tak jara wjele! Pſ. 92, 6.

18. Hdy bych ja te ßame rachnował, dha by jich wjacy było, dyžli pěſka. Hdyž ja wozucźu, ßym ja hiſchcźe pſchi tebi.

19. O Božo, ſo by ty morił bjesbóžnych: a ſo bychu krwawniźy wote mnje wotſtupili!

20. Pſchetož woni hroſnje wot tebje ryčźa, a twoji njepſchecźeljo poſběhaju ßo podarmo.

21. Ja hidźu wſchak, Knježe, tych, kotſiž tebje hidźa; a mjerzy mje na nich, ſo woni pſchecźiwo tebi poſtawaju. Pſ. 101, 3.

22. Ja hidźu jich woprawdźe; teho dla ßu woni moji njepſchecźeljo.

23. Wobhoń mje, Božo, a póſnaj moju wutrobu; ſpytaj mje a póſnaj moje myßle. Sak. 1.

24. A hladaj, hacž ja na ſłym pucźu ßym; a pſchewodź mje po wěčžnym pucžu.

140. pſalm.

Modlitwa wo wumoženje wot potajnych a ſjawnych njepſchecźelow.

1. Pſalm Dawitowy k ſaſpěwanju.

2. Wumož mje, Knježe, wot ſłych ludźi; ſwarnuj mje pſched ſtóſtnikami,

3. Kotſiž ßu ſłe ſamyßlili w ßwojich wutrobach a wſchědnje wójnu ſapočžnu.

4. Woni wótſja ßwój jaſyk, jako had; hadowy jěd je pod jich hubomaj. Sela.

5. Sakhowaj mje, Knježe, pſched ruku bjesbóžnych: ſdźerž mje pſched ſtóſtnikami, kotſiž moje nohi myßla podraſycž.

6. Hordźi ßu mi kołydła potajnje powlakli a rosčžahnu ſwjaſki, ſo bychu mi ßyčže była, a powlaku te ßyčže na mnje pſchi pucžu. Sela.

7. Ja pak praju k temu Knjeſej: Ty ßy mój Bóh; Knježe, ſroſymi tón hłóß mojich pokornych modlitwow.

8. Knježe, Knježe, moja ßylna pomoz; ty pſchikrywaſch moju hłowu w čžaßu bitwy. Pſ. 78, 10.

9. Njedaj, Knježe, bjesbóžnemu to, ſchtož ßebi požada; njepoßylń jeho ſłu myßl: woni mohli ßo poſběhnycž. Sela.

10. Njech to njeſboże, nad kotrymž moji njepſchecźeljo radu dźerža, jim na jich hłowu panje. Pſ. 7, 17.

11. Wón budźe wohenjowe pruhi na nich wußypacž; ſ wohenjom budźe wón jich hłuboko do ſemje pobicž, ſo njebudźa móz poſtanycž.

12. Bledźak njebudźe wobſtacž na ſemi; ſły ſchkódny cžłowjek honi ßo ßam na pad.

13. Pſchetož ja wěm, ſo tón Knjes budźe wěz hubjeneho a prawo khudych wuwjeſcž. Pſ. 9, 19.

14. Tež budźa prawi twojemu mjenu ßo dźakowacž, a dobri budźa pſched twojim woblicžom woſtacž.

141. pſalm.

Modlitwa wo pomoz a wumoženje.

Pſalm Dawitowy.

1. Knježe, ja wołam ßo k tebi, pokhwataj ke mni; poßłuchaj na mój hłóß, hdyž ßo k tebi wołam. Pſ. 40, 14.

2. Njech moja modlitwa pſched tobu wobſteji jako kadźaßy wopor, poſběhanje mojeju rukow jako wjecžorny wopor.

3. Knježe, ſakhowaj mój rt a ſwarnuj mojej hubje. Pſ. 39, 2.

4. Njenakhil moju wutrobu na něſchto ſłe, ſo bych bjesbóžne ſkutki njecžinił ſ tymi, kotſiž njeprawdoſcž cžinja, ſo bych njejědł wot teho, ſchtož ßo jim lubi.

5. Njech prawy mje bije luboſnje a njech mje ßwari; to budźe ßo mi hodźicž jako krašny wolij na mojej

hłowje; pſchetož ja proſchu ſtajnje, ſo by jich ſłóſcž mi njeſchkodžiła.
Pſchiſł. 10, 20. St. 12, 1.

6. Njech jich ßudnizy budža ſtorczeni pſches ſkału; dha budža moju wucžbu ßłyſchecž, ſo lubosna je.

7. Naſche koſcže ßu rosczjiſkane hacž do hele, jako jedyn ſemju roſtorha a ſryje.

8. Pſchetož na tebje, Knježe, Knježe, hladatej mojej wocži; ja dowěrju ßo tebi, njewulij moju duſchu.
Pſ. 123, 2. 3.

9. Sakhowaj mje pſched ſwjaſkami, kotrež mi ßu powlakli, a pſched ßycžu tych ſłe czinjerjow. Pſ. 140, 6.

10. Njech bjesbóžni panu hromadže do ßwojich ßyczow, ſo ja pak bych pſchezo nimo ſchoł.
Pſ. 7, 16. Pſ. 9, 16.

142. pſalm.

Davitowa modlitwa wo pomoz a wumoženje.

1. Roswucženje Davitowe k modlenju, jako wón w jamje běſche. 1 Sam. 24, 4.

2. Ja ßo wołam k temu Knjeſej ſe ßwojim hłoßom; ja ßo pokornje modlu k temu Knjeſej ſe ßwojim hłoßom.

3. Ja wuliju ßwoju rycž pſched jeho woblicžom a ſjewju pſched nim ßwoju ſtyſknoſcž.

4. Hdyž mój duch w tyſchnoſczi je, dha ſnajeſch ty moju ſchcžežku; woni kładža mi potajne ßycže na pucž, po kotrymž ja khodžu. Pſ. 138, 7.

5. Hladaj na prawizu a pohladaj, nichtó mje nochze ſnacž; ja njemóžu czeknucž; nichtó ßo po mojej duſchi horje njebjerje.

6. Knježe, k tebi ßo ja wołam a praju: Ty ßy moja nadžija, mój džěl w kraju tych žiwych. Pſ. 91, 2.

7. Kedźbuj na moje wołanje, pſchetož ja ßym jara poßłabnjeny. Wumož mje wot mojich pſcheſczjěharjow, pſchetož woni ßu ßylniſchi, dyžli ja.
Pſ. 7, 2.

8. Wuwjedž moju duſchu ſ jaſtwa, ſo bych khwalił twoje mjeno. Prawi budža ßo wokoło mje ſhromadžicž, hdyž ty mi budžeſch derje czinicž.
Pſ. 143, 11.

143. pſalm.

Pokutna modlitwa wo wotwobroczenje ſłeho a doſtacže dobreho.

Pſalm Davitowy.

1. Knježe, wußłyſch moju modlitwu, ſroſym moje pokorne próſtwy ßwojeje prawdy dla; wußłyſch mje ßwojeje prawdoſcže dla. Pſ. 5, 2. Pſ. 17, 1.

2. A njekhodž do ßuda ſe ßwojim wotroczkom; pſchetož žadyn žiwy njeje prawy pſched tobu. Hiob. 9, 2.

3. Pſchetož njepſchecżel pſcheſcžěha moju duſchu a pobije moje žiwjenje do ſemje; wón položi mje do czěmnoſcže, jako morwych na ßwěcže.
Srud. khěrl. 3, 6.

4. A mojemu duchu je ſtyſkno we mni; moja wutroba je ßrjedža we mni jahubjena.

5. Ja ſpominam na prěniſche czaßy; ja rycžu wot wſchitkich twojich ſkutkow a powjedam wot ſkutkow twojeju rukow.

6. Ja pſcheſtrju ßwojej ruzy k tebi; moja duſcha žada tebje jako ßucha ſemja. Sela. Pſ. 63, 2.

7. Knježe, wußłyſch mje bórſy, mój duch ſahinje; njepſchikrywaj ßwoje woblicžo pſchede mnu, ſo bych ja podomny njebył tym, kotſiž do jamy dele ſtupaju.

8. Cžiń, ſo bych rano ßłyſchał twoju hnadu, pſchetož ja mam nadžiju k tebi. Daj mi póſnacž tón pucž, po kotrymž khodžicž mam; pſchetož ja poſběham ßwoju duſchu k tebi.
Pſ. 86, 11. Pſ. 139, 24.

9. Wumož mje, mój Božo, wot mojich njepſchecželow; ja ßo ſkhowam pſchi tebi.

10. Wucž mje cžinicž po twojej woli, pſchetož ty ßy mój Bóh; twój dobry Duch wjedž mje po prawym pucžu.

11. Knježe, cžiń mje žiweho ßwojeho mjena dla; wuwjedź moju duschu je stysknoscźe ßwojeje prawdoscźe dla.

12. A sahub mojich njepschecźelow ßwojeje dobroty dla a skónzuj wschitkich pschecźiwnikow mojeje dusche; pschetož ja ßym twój wotrocžk.

144. psalm.

Dźak a modlitwa sa dostate a pischcźe pschichodne dobycźe.

Psalm Dawitowy.

1. Khwaleny budź tón Knjes, moja skała, kiž mojej ruzy wucži bědźicź a moje porsty wojowacź;

2. Moja dobrota a mój hród, moje powyschenje a mój wumóžnik; mój schkit, na kotrehož ja ßo spuschcžam, kiž mój lud spody mje podcźißnje.

3. Knježe, schto je cžłowjek, so ßo ty po nim horje bjerjesch? A cžłowjski ßyn, so jeho ßebi tak wažisch?

Ps. 8, 5.

4. Wschak je cžłowjek runje jako nicžo; jeho cžaß ßo minje jako scźěn.

5. Knježe, nakhil ßwoje njebjeßa a stup dele; dótkaj ßo horow, so ßo sakurja.

6. Sabłyskaj s błyskom a rosprósch jich; wupuschcź ßwoje pruhi a poraź jich.

7. Pócźel ßwoju ruku s wyßokoscźe a wumož mje; a wutorhń mje s wulkich wodow, s ruki zujych dźěcźi,

8. Kotrychž rt łžu ryczi, a jich prawiza je jebata prawiza.

Ps. 36, 4.

9. Božo, ja chzu tebi nowy khěrlusch spěwacź; ja chzu tebi hracź na psaltarju wot dźeßacź trunow,

Ps. 33, 2. 3.

10. Kiž ty kralam sbože dawasch a wumožesch ßwojeho wotrocžka Dawita wot słeho mjecža.

Pschisł. 21, 31.

11. Wumož mje a wutorhń mje s ruki zujych dźěcźi, kotrychž rt łžu ryczi, a jich prawiza je jebata prawiza;

12. So bychu naschi ßynojo w ßwojej młodoscźi rostli, jako schcźěpki, a nasche dźowki, jako wurubane róžki, hrodam podobne byłe;

Hiob. 21, 11.

13. So bychu nasche kuty połne byłe a wudawacź mohłe jene po druhim, schtož k žiwnoscźi ßłuži; so by nasche stadło skota porodźiło tawsynt, haj porodźiło dźeßacź tawsynt w naschich wßach;

14. So bychu nasche woły wjele nadźěłałe a žana schkoda ani tradanje ani skóržba na naschich haßach njebyła.

15. Derje temu ludu, kotremuž ßo tak dźe. Ale derje temu ludu, kotrehož tón Knjes jeho Bóh je.

Ps. 33, 12.

145. psalm.

Khwalbna modlitwa Khrystußowcho kralestwa a jeho dobrotow.

Khwalba Dawitowa.

1. Ja chzu tebje powyschicź, mój Božo, ty kralo, a twoje mjeno khwalicź stajnje a wěcžnje. Ps. 69, 32.

2. Ja chzu tebje wschědnje khwalicź a twoje mjeno cźescźicź stajnje a wěcžnje.

3. Wulki je tón Knjes a jara khwalobny, a jeho wulkoscź njeda ßo wußlědźicź.

4. Dźěcźi dźěcźi budźa twoje skutki khwalicź a wot twojeje mozy powjedacź.

5. Ja chzu wopomnicź twoju cźeßnu rjanu kraßnoscź a twoje dźiwy wuprajicź;

6. So bychu ryczeli wot teje mozy twojich straschnych skutkow a tu ßamu twoju kraßnoscź wupowjedali;

7. So by twoja wulka dobrota cźescźena a twoja prawdoscź khwalena była.

8. Hnadny a ßmilny je tón Knjes, scźerpliwy a wot wulkeje dobroty.

9. Tón Knjes je wschitkim dobry a ßmili ßo na wschitkich ßwojich skutkach.

*

10. Njech ßo tebi dźakuja, Knježe, wschitke twoje skutki, a njech cźe khwala twoji ßwjeczi;
11. Njech khwala tu czescź twojeho kralestwa a njech ryczа wot twojeje mozy;
12. So bychu człowjske dźěczi pósnałe twoju móz a tu czeßnu rjanoscź twojeho kralestwa. Scht. 5.
13. Twoje kralestwo je wěčzne kralestwo, a twoje knjejstwo traje na wschitke narody.
14. Tón Knjes sdźerži wschitkich padazych a posběha wschitkich poraženych.
15. Wschitkich woczi czakaju na tebje; a ty dawasch jim jich schpajsu w ßwojim czaßu. Ps. 104, 27. Ps. 136, 25.
16. Ty wotewrisch ßwoju ruku a naßyczisch wschitko, schtož žiwe je, s dobrym spodobanjom.
17. Tón Knjes je prawy na wschitkich ßwojich pucżach a miłosczíwy we wschitkich ßwojich skutkach.
5 Mójs. 32, 4.
18. Tón Knjes je blisko wschitkim, kiž ßo k njemu wołaju, wschitkim, kiž ßo woprawdźe k njemu wołaju.
19. Wón czini po woli tych, kotsiž ßo jeho boja, a ßłyschi jich wołanje a pomha jim.
Ps. 37, 4. Pschißl. 10, 24.
20. Tón Knjes sakhowa wschitkich, kotsiž jeho lubuja; ale wschitkich bjesbóžnych budźe wón sahubicź.
21. Mój rt dyrbi khwalbu teho Knjesa wupowjedacź, a wschitko czěło njech khwali jeho ßwjate mjeno stajnje a wěčznje.

146. psalm.

Wo wěrnym dowěrjenju na Boha.

Haleluja.

1. Khwal teho Knjesa, moja duscha!
2. Ja chzu teho Knjesa khwalicź, tak dołho hacž žiwy ßym, a mojemu Bohu spěwacź, dokelž ja tu ßym.
3. Njespuschczejcże ßo na fěrschtow abo na człowjske dźěczi: woni wschak pomhacź njemóža.
Ps. 118, 8. 9. Jer. 17, 5.
4. Jich duch wuńdźe, a woni ßo jaßo wróczа do ßwojeje semje; tehdy ßu shubjene wschitke jich myßle.
1 Mójs. 3, 19.
5. Derje temu, kotrehož pomoz tón Bóh Jakubowy je; kotrehož nadźija steji na tym Knjesu, jeho Bosy,
6. Kiž njebjo a semju, morjo a wschitko, schtož we nich je, sczinił je; kiž wěru dźerži wěčznje;
Jap. sk. 14, 15.
7. Kiž prawo wopokasuje tym, kotsiž kschiwdu czěrpja; kiž głódnym khlěb dawa. Tón Knjes wotwježe jatych.
8. Tón Knjes wotewri woczi ßlepym. Tón Knjes posběhuje poraženych. Tón Knjes lubuje prawych. Luk. 18, 35 2c.
9. Tón Knjes sakhowa zusomnikow; ßyrotam a wudowam wón pomha a pschewróczi pucź bjesbóžnych.
10. Tón Knjes je s kralom wěčznje, twój Bóh, Zionje, wot naroda do naroda. Haleluja.

147. psalm.

Napominanje k dźakej sa Bože wobstaranje a dobroty.

1. Khwalcże teho Knjesa, dokelž dobre je naschemu Bohu spěwacź; pschetož ta khwalba je lubosna a pschistojna. Ps. 92, 2. Ps. 134, 1. 2.
2. Tón Knjes twari Jerusalem a shromadźuje sahnatych s Israela.
3. Wón hoji tych, kotsiž słamaneje wutroby ßu, a wobala jich bolosczě.
4. Wón pschерachuje hwěsdy a jawoła je s mjenom. Jes. 40, 26.
5. Nasch Knjes je wulki a wot wulkeje mozy; a jeho rosom njeje k wurachnowanju. Ps. 135, 5.
6. Tón Knjes posběhuje pokornych a poniżuje bjesbóžnych hacž do semje.
7. Spěwajcże po rjadu temu Knjesej s dźakom; spěwajcże naschemu Bohu na harsje, Ps. 33, 1.

8. Kotryž njebjo ſ mróczelemi pſchikryje a deſchcž hotuje na ſemju; kotryž cžini, ſo trawa roſcže na horach;
9. Kotryž temu ſkotu jeho pizu dawa, tym młodym rapakam, kiž ßo k njemu wołaju. Hiob. 39, 3.
10. Wón nima lóſchta na ßylnoſcži teho konja ani ſpodobanje na něczejich koſczach.
11. Tón Knjes ma ſpodobanje nad tymi, kiž ßo jeho boja a na jeho dobrotu cžakaju.
12. Khwal, Jeruſalemje, teho Knjeſa; khwal, Zionje, ßwojeho Boha. Pſ. 146, 10.
13. Pſchetož wón wobtwjerdźi ſaßuhadło twojich wrotow a požohnuje twoje dźěcži ßrjedźa w tebi.
14. Wón ſałoži twoje mjeſy ſ měrom a naßycži tebje ſ najlěpſchej pſcheńzu.
15. Wón ſczele ßwoju rycž na ſemju, ſo jeho ßłowo rucže běži.
16. Wón dawa ßněh jako wołmu a roßßypuje mrós jako popjeł.
17. Wón cžißka krupy jako kußki; ſchtó móže pſched jeho ſymu ſtacž?
18. Wón póſczele ßwoje ßłowo a cžini, ſo roſtaje; hdyž jeho wětr duje, běža wody.
19. Wón ſjewi Jakubej ßwoje ßłowo a Iſraelej ßwoje wuſtawki a prawiſny.
20. Tak njecžini žanym póhanam, a woni njepóſnaju jeho ßudy. Haleluja.

148. pſalm.

Sbudźenje na wſchě ſtworjenja k Božej khwalbje.

1. Haleluja.

Khwalcže teho Knjeſa na njebjeßach; khwalcže jeho w tej wyßokoſcži.
2. Khwalcže jeho wſchitzy jeho jandźeljo; khwalcže jeho wſchitke jeho wójſka.
3. Khwalcže jeho ßłónzo a měßaz; khwalcže jeho wſchitke jaßne hwěſdy.
4. Khwalcže jeho njebjeßa njebjeßow a wody, kotrež ßu nad njebjeßami.
5. Njech khwala mjeno teho Knjeſa; pſchetož wón je pſchikaſał, dha ßu ſtworjene, Pſ. 33, 9. Pſ. 115, 3.
6. A cžini, ſo ſteja ſtajnje a wěcžnje; wón je wuſtajenje dał, to njebudźe ſańcž.
7. Khwalcže teho Knjeſa na ſemi, mórſke ryby a wſchitke hłubiny;
8. Woheń a krupy, ßněh a para, wichor, kiž po jeho ßłowje cžini,
9. Hory a wſchitke hórki, płódne ſchtomy a wſchitke zedry,
10. Zwěrjata a wſchitkón ſkót, waki a ptaki. Pſ. 150, 6.
11. Kralojo na ſemi a wſchitzy ludźo, kěrſchtojo a wſchitzy ßudnizy na ſemi;
12. Hólzy a holzy, ſtari ſ młodymi,
13. Njech khwala mjeno teho Knjeſa; pſchetož jeho mjeno ßamolutke je powyſchene; jeho khwalba dźe pſches ſemju a njebjeßa.
14. A wón powyſchi roh ßwojeho luda; njech khwala wſchitzy jeho ßwjecži, dźěcži Iſraelſke, tón lud, kotryž ßo k njemu pſchibliža. Haleluja.

149. pſalm.

Dźakomny khěrluſch ſa roſſchěrjenje evangelija wo Khryſtußu.

1. Haleluja.

Spěwajcže temu Knjeſej nowy khěrluſch, njech jeho khwalba ßłyſchana budźe w ſhromadźiſnje tych ßwjatych.
2. Swjeßel ßo, Iſraelo, we tym, kiž tebje ſczinił je; wy dźěcži Zionſke, ſradujcže ßo nad ßwojim kralom. Pſ. 100, 3.
3. Khwalcže jeho mjeno na piſchcželach; ſ bubonom a na harfje hrajcže jemu.
4. Pſchetož tón Knjes ma ſpodobanje na ßwojim ludu; wón k cžeſcži pſchinjeße pokornych ſe ſbožom. Pſ. 147, 11.
5. Sſwjecži budźa ßo ſradowacž w khwalbje Božej a ſpěwacž na ßwojich łožach.
6. Jich rt budźe Boha powyſchicž, a woni budźa wótre mjecže w ßwojimaj rukomaj měcž,

7. So bychu wjeczenje cžinili bjes pòhanami, ſchtrafu bjes ludami;

8. So bychu jich kralow wjaſali ſ rjecźaſami a jich knježich ſe żeleſnymi putami;

9. So bychu jim to prawo cžinili, wot kotrehož piſane je. Tajku cžeſcź ſměja wſchitzy jeho ſzwjeczi. Haleluja.

150. pſalm.

Napominanje k Božej khwalbje.

1. Haleluja.

Khwalcźe Boha w jeho ſzwjatnizy; khwalcźe jeho w roſchěrjenju jeho mozy.

2. Khwalcźe jeho w jeho móznych ſkutkach; khwalcźe jeho po jeho wulkej kraſnoſcźi.

3. Khwalcźe jeho ſ hloſom tych trubow; khwalcźe jeho ſ pſaltarjom a na harfje.

4. Khwalcźe jeho ſ bubonom a na piſchcźelach; khwalcźe jeho na trunach a ſ piſkanjom.

5. Khwalcźe jeho na klincžazych zymbalach; khwalcźe jeho na derje klincžazych zymbalach.

6. Wſchitkón wodych njech khwali teho Knjeſa. Haleluja.

Zjew. 5, 13.